

॥ अथ श्रीकाशीखंडं पूर्वार्धं प्रारभ्यते ॥

15860

॥ श्री ॥

॥ इदं काशीखंडं ॥

श्रीरामानंदयतिवरविरचितटीकासहितं

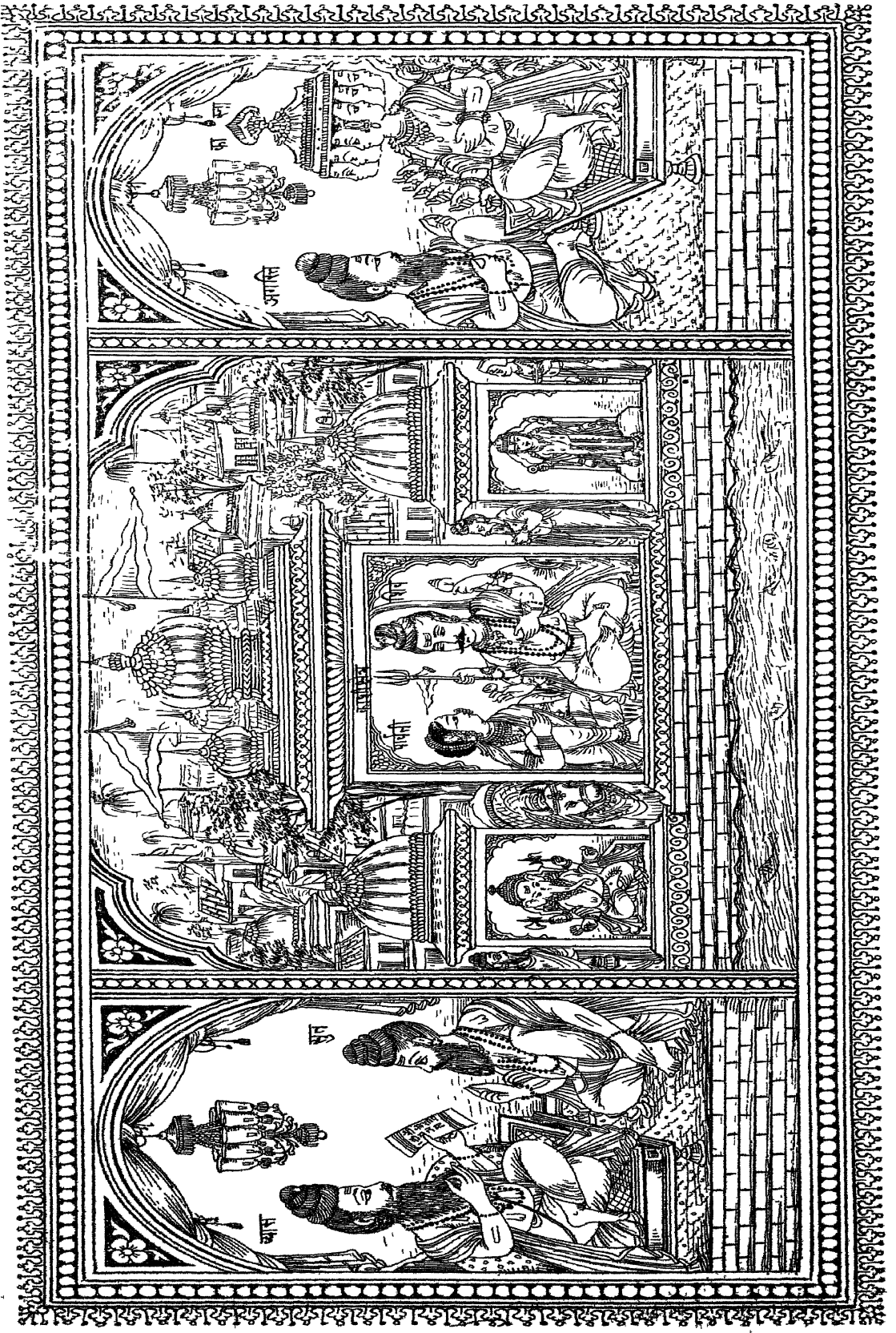
पुस्तकचतुष्टयं संपाद्य विद्वत्साहाय्येन शोधयित्वा

गणपतकृष्णाजीमुद्रायंत्रालयाध्यक्षेण

आत्मारामकान्होबाभिरूपेण स्वीयमुद्रायंत्रालयेऽकितम्

अंकनसमाप्तिश्च गुणरंघ्रगर्जेदुमिते १८०३ शालिवाहनशके शुचिशुद्धपंचम्यां समर्जनि.

॥ इयं प्रथमावृत्तिः ॥ १ ॥

काशीखंडपूर्वाध्यायानुक्रमणिकाप्रारंभः

अ० प० पृ०	अ० प० पृ०
विध्यवर्णनं विध्यनारदसंवादा विध्यवर्धनं च	१, १, १
सूर्यगतिनिरोधोदेवानां सत्यलोकगमनं ब्रह्मानुज्ञायागस्तददर्शनार्थं	
देवानां काशीं प्रति गमनम्	२, १३, १
देवानां भगवत्संश्रमगमनं तत्कृतभगवत्संश्रमवर्णनं च	३, २०, १
लोपामुद्रानुवर्णनम्	४, २७, १
देवार्थानुया सभार्यस्यागस्त्य कारीतः प्रस्थानम्	५, ३१, २
परोपकारप्रशंसा लोपामुद्रां प्रत्यगस्त्यकथितं तीर्थमाहात्म्यं च	६, ४०, २
काश्यादिसप्तमुक्तिपुरीवर्णनं तद्वसनेन शिवशर्मोपाख्यानोपक्रमश्च	७, ४४, १
पिशाचगुह्यकगंधर्वविद्याधरमानां लोकवर्णनम्	८, ५१, १
आसुरलोकवर्णनं सूर्यलोकवर्णनं च	९, ५९, १
इंद्रलोकवर्णनमग्निलोकवर्णनं पुत्रप्राप्तिकरमभिलाषाष्टकाख्यं वी	
देवस्तोत्रम्	१०, ६२, १
उत्तरेणाग्निलोकवर्णनं वरशक्तिपूर्वकं दैव्यानुरोपतिश्च	११, ६८, १
निर्ऋतिलोकवर्णनं वरुणलोकवर्णनं च	१२, ७६, २
वायुपुण्यसिंधवस्यावर्णनं कुबेरपुर्यालकायाश्च वर्णनम्	१३, ८१, १
ईशानलोकवर्णनं चंद्रलोकवर्णनं च	१४, ८८, १
नक्षत्रलोकवर्णनं बुधलोकवर्णनं च	१५, ९१, १
शुक्रलोकवर्णनं	१६, ९४, २
मंगलगुरुशनिनिलोकवर्णनम्	१७, १०१, १
सप्तर्षिलोकवर्णनम्	१८, १०७, २
ध्रुवलोकवर्णनम्	१९, १०९, १
ध्रुवतपश्चर्यावर्णनम्	२०, ११४, २
ध्रुवेण कृता भगवत्स्तुतिस्तस्य ध्रुवलोकप्रामिश्च	२१, ११९, १
महर्जनस्तपःसत्यलोकवर्णनं ब्रह्मकृता काशीस्तुतिश्च	२२, १२६, २
भूभ्रमृत्तिकैलासपर्यटनां लोकानामंतरकथनं ब्रह्मांडाधिपत्ये	
विष्णोर्भिक्षेकमहोत्सवश्च	२३, १३१, २
शिवशर्मणोनिर्वाणप्राप्तिवर्णनम्	२४, १३४, २
लोपामुद्रासहितस्यागस्त्य स्कंददर्शनं स्कंदगस्त्यसंवादप्रश्नश्च	२५, १३८, २
काश्याविंशतिवर्णनं काश्यायानं मणिर्णिकानामनिर्वचनम्	
विमुक्तानंदकाननकाशीत्यादिनामनिर्वचनं च	२६, १४३, १

अ० प० पृ०	अ० प० पृ०
वाराणसीनिगमनिर्वचनप्रसंगेन गंगामहिमवर्णनं दशहरास्तोत्रक थनं च २७, १५०, २	अष्टविधविवाहश्रमयज्ञादिसदाचारनिरूपणम् ... २८, २४३, २
वाहीकात्यानपूर्वकं पुनर्गंगामाहात्म्यवर्णनम् २८, १५८, १	वाराणसीदिवोदासविभुक्तेश्वरमहिमवर्णनम् ... ३९, २४८, १
गंगासहस्रनामस्तोत्रम् २९, १६२, १	नियेधविधिगोचरग्रहस्थधर्मवर्णनम् ४०, २५१, २
धनंजयकथासहितं काशीरहस्यवर्णनं वाराणसीमहाशमशानरुद्रा वासोनिगमत्रितयनिर्वचनं च ३०, १८१, २	वानप्रस्थयतिथर्मनिरूपणं योगनिरूपणं च ... ४१, २५७, २
कालचैत्रमाहात्म्यवर्णनं तत्प्रादुर्भावः कालराजकालभौवेत्यादि नामनिर्वचनानि कपालमोचनतीर्थोत्पत्तिकथनं च ३१, १९०, २	कालवचनोपायकथनपूर्वकं काशीमाहात्म्यवर्णनम् ... ४२, २६८, १
दंडपाणिप्रादुर्भावकथनप्रसंगेन हरिकेशोत्पत्त्यादिकथनम् ... ३२, १९७, २	दिवोदासप्रतापवर्णनम् ४३, २७०, १
ज्ञानवाप्युत्पत्तिमाहात्म्यवर्णनम् ३३, २०७, २	विरहाकृतेन विश्वेश्वरेण कृतं काशीवर्णनं दिवोदासनिष्कासना र्थं योगिनिर्घेपणं च ४४, २७४, २
ज्ञानवापीप्रशंसा ३४, २१५, १	काश्यायोगिनीप्रवेशस्तानामानि च ४५, २७९, २
चतुर्णां वर्णानामाश्रमाणां च सदाचारनिरूपणम् ३५, २१९, २	लोलार्कमाहात्म्यवर्णनम् ४६, २८१, २
ग्रहस्थाश्रमसदाचारनिरूपणम् ३६, २२३, १	उत्तरार्कमाहात्म्यवर्णनम् ४७, २८४, १
ब्रह्मलक्षणनिरूपणम् ३७, २२६, २	सांवादित्यमहिमवर्णनम् ४८, २८६, १
	द्रौपदादित्यमयूख्यादित्ययोर्महात्म्यवर्णनम् ... ४९, २८८, १
	खखोल्कादित्यताद्वैतशयोर्महात्म्यम् ५०, २९२, १

काशीखंडपूर्वाध्यायानुक्रमणिका समाप्ता

काशीखंडोत्तरार्धाव्यायानुक्रमणिका.

अ० प० पृ०	अ० प० पृ०
वरुणादित्य, वृद्धादित्य, केशवादित्य, विमलादित्य, गंगादित्य, यमादित्यानां माहात्म्यवर्णनम् ५१, १, १	ज्येष्ठेशजैगीषव्यादिकथाप्रस्तावः ६३, ५५, १
मंदराद्वल्लभः काश्यां गमनं दशाश्वमेधमाहात्म्यं च .. ५२, ५, २	समवेतान् ब्राह्मणान् प्रति शिवेन कथितं काशीरहित्यम् . ६४, ५७, २
शंकुकर्णप्रभृतिगणानां काश्यां प्रेषणं काशीमहिमा च .. ५३, ९, १	पराशरेश्वरादिलिगानां कंदुकेश्वरादिलिगानां च माहात्म्यम् ६५, ६१, २
कर्पदीश्वरलिगमाहात्म्यं पैशाचास्थानं च .. ५४, १३, २	शैलेश्वरादिलिगनिर्णयः . ६६, ६४, १
आनंदकाननमहिमा पिंगलादिगणकृतं लिगाराधनं च .. ५५, १७, १	रत्नेशमहिमवर्णनं तदुत्पत्तिकथनं च ६७, ६९, १
काश्यां प्रेषितस्य गणेशस्य नक्षत्रपाठकक्षणेण मायाप्रपंचनम् ५६, १८, २	गजामुखवास्थावनकथनपूर्वककृत्तिवासेश्वरोत्पत्तिकथनम् . ६८, ७६, १
मंदरादागतेन शिवेन कृता गजाननस्तुतिर्द्विदिनामनिर्वचनं देव्यादि विनायकानां माहात्म्यं च .. ५७, २१, २	भिन्नस्थानस्थितानामष्टषष्ठ्यायतनानां काश्यां समागमः ६९, ७९, १
मंदरास्तकाशाद्विष्णोः काश्यामागमनं दिवोदासनिर्वतिश्च ५८, २६, २	नवकोटिचंडीनां वेतालादिपरिवारसंहितानां काशीरक्षणार्थं स्था नेस्थाने प्रतिष्ठापनम् .. ७०, ८४, १
पंचानां नदीनां प्रादुर्भावः पंचनदीर्थमाहात्म्यं च ... ५९, ३४, २	देव्यादुर्गतिनामप्राप्तिकारणकथनप्रसंगेन दुर्गासुरपराक्रमवर्णनम् ७१, ८७, १
विंदुमाधवाविर्भावस्तत्प्रसंगेनाग्निर्बिंदोस्तपस्यादिवर्णनम् . ६०, ३९, १	शक्तिनामकथनपूर्वकं दुर्गाविजयवर्णनं तत्कवचकथनं च .. ७२, ९१, १
अग्निर्बिंदुं प्रति विष्णुना कथितं पादोदकादिवैष्णवतीर्थमाहात्म्यं	ओंकारेश्वरमाहात्म्यवर्णनं तदादिचतुर्दशलिंगगणनं च . ७३, ९५, २
केशवादित्यचतुर्विंशतिमूर्तिलक्षणानि च .. ६१, ४३, २	पुनः सविस्तरमोंकारेश्वरमाहात्म्यवर्णनम् ७४, १०२, १
दृषभध्वजस्य काश्यां महोत्सवपूर्वकं प्रवेशः ... ६२, ५१, २	त्रिलोचनेश्वराविभाविकथनम् ७५, १०७, १
	पारावतेतिहासकथनपूर्वकं त्रिलोचनप्रभाववर्णनम् .. ७६, १०९, २

केदारेश्वरमाहात्म्यकथनम्	७७, ११४, १
धर्मेश्वरमाहात्म्यवर्णनम्	७८, ११६, २
पुनर्धर्मेश्वरमहिमकथनम्	७९, ११८, २
धर्मशास्त्रानुसंगेन विश्वमुज्ज्वालाविनायकदेवतं मनोरथतृतीयाव्रतम्	८०, १२२, २
दुर्दमाख्यानसहितं धर्मशास्त्रानुसंगेन मित्रजित्स्वराक्रमवर्णनं पुत्रप्राप्तिकराभी	८१, १२४, २
वीरेश्वरमाहात्म्यवर्णनं धर्मशास्त्रानुसंगेन मित्रजित्स्वराक्रमवर्णनं पुत्रप्राप्तिकराभी	८२, १२७, १
अभीष्टतृतीयाव्रतविधिर्वीरेश्वरविर्माव्यथ	८३, १३१, २
वीरेश्वरप्रसंगेन आदिकेशवप्रभृतिभिर्गौरयतीर्थपर्यन्तकथनम्	८४, १३५, २
दुर्वासोवस्त्राभिपूर्विका कामेश्वरोत्पत्तिः	८५, १३८, २
विश्वकर्मेश्वरोत्पत्तिकथनम्	८६, १४१, १
दक्षेश्वरोत्पत्तिकथनप्रसंगेन दक्षयज्ञकथनम्	८७, १४४, २
दक्षयज्ञे सतीदेहि विसर्जनकथनम्	८८, १४८, २

दक्षयज्ञव्यसदैक्षेश्वरोत्पत्तिश्च	८९, १५३, २
पार्वतीश्वरोत्पत्तिस्तन्माहात्म्यवर्णनं च	९०, १५६, २
गौशोत्पत्तिकथनं तन्माहात्म्यं च	...	९१, १५७, २
नर्मदेश्वरमाहात्म्यवर्णनं च	९२, १५८, १
सतीश्वरोत्पत्तिस्तन्माहात्म्यं च	...	९३, १५८, २
अमृतेश्वरकुरुणेश्वरोत्पत्तिस्तन्माहात्म्यं च	९४, १६०, १
व्यासमुज्ज्वालावर्णनं च	...	९५, १६१, २
व्यासमुज्ज्वालावर्णनं कच्छादीनां स्वरूपकथनं व्यासनिष्कासनं च	९६, १६४, १
क्षेत्रस्थानां सर्वेषां तीर्थानां कथनम्	...	९७, १७०, २
मुक्तिमण्डपे विश्वेश्वरसमागमोत्सवः	...	९८, १७३, १
विश्वेश्वरालिगमहिमा	...	९९, १८३, १
आख्यानानुक्रमणिकापंचतीर्थार्थादियात्राकथनं तत्क्रमकथनं फलश्रुतिश्च	१००, १८४, २

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीपरमालेनमः ॥ सच्चिदानंदसदेहसैक्तिकामौदमदिरम् ॥ सादरप्रणुवेभक्त्याश्रीगोपीजनवल्लभम् ॥ १ ॥ संहारस्वेदादिवयःस्वर्यप्रभुःश्रितोऽविमुक्तंभगवान्स
होमया ॥ दिशत्यभीक्ष्णंपरमात्मतारकंभजेतमानंदवनतेनृत्यजाम् ॥ २ ॥ माधवंगिरिजादुर्दुर्गैरवंदनायकम् ॥ मणिकर्णगुहांकाराभीमुदक्लोलोतवहनुमः ॥ ३ ॥ अद्वैताब्जविकास
कैकतरणिहाद्वाधकारच्छिदंशांत्यादेर्निलयदैकशरणैवोपायवन्मूर्त्तिकम् ॥ लङ्कातारमहाटवीसुविलसत्कामेभ्यंचानंश्रीरामेद्रवनाभिधंगुरुमहोभक्त्यानमामस्तारम् ॥ ४ ॥ यत्पा
दांबुरुहृत्यानाद्वाद्द्वैभगलितंतमः ॥ परमंतंरुंभक्त्याश्रीदेवद्वनंनमः ॥ ५ ॥ व्यासोक्तस्कांदसंज्ञेयंपुराणेकारिकाद्वयः ॥ खंडोयत्तस्यट्टिकेयंरामानंदेनच्यते ॥ ६ ॥ श्रीवासुदेवामि
धभूसुरेद्रुणैकालामलसत्वाद्धैः ॥ वाक्याप्रहेणाहमिहप्रवृत्तःक्षंतव्यमस्मच्चैपलंकृतद्वैः ॥ ७ ॥ अध्यायानांशतंभोक्तव्यासेनाश्रितदादितः ॥ विध्यनारदसंवादोवर्णयतेतिमनोहरः
॥ ८ ॥ तत्रादौतावच्चिकीर्षितस्यपुराणस्यनिश्चयहूपरिसमाप्तिप्रचयाभ्यानांनेतिहासपुराणशास्त्रबंधबंधविष्कनलीलावतारोभगवाद्बैष्णव्याधिराजंपूजयति ॥ तंमन्महद्

श्रीगणेशायनमः ॥ तंमन्महेशानंमहेशानप्रियाभक्तम् ॥ गणेशानंकरिणेशानाननमनाभयम् ॥ १ ॥

ति ॥ तत्रसर्वनाम्नास्तावद्वैत्सार्गिकंप्रसिद्धार्थत्वम् ॥ यथाहुः ॥ सर्वनामप्रसिद्धार्थप्रसाध्यार्थविधानंरुदिति ॥ नचयद्येयौऽष्टाकपालोभवतीत्यत्रैव्यभिचारः ॥ वचनानिस्वपूर्वत्वादि
तिन्यायेतदर्थस्यतत्रान्यतेऽलब्धत्वावसिद्धार्थत्वसर्वनाम्नाबलादपलप्यते ॥ अत्रतुदपवादावेपुनरुक्तस्यस्थितिरिवेत्यभिप्रेत्यप्रसिद्धार्थमाह्वातमिति ॥ तंप्रसिद्धप्रायेश्वरंरूपमन्म
हैव्यायामःचितयाभेत्यर्थः ॥ मन्महद्भूमिमुनवबोधनइत्यस्मात्तनादेर्धीतोर्लुप्तमपुरुषबुद्धवचनं लोपथास्यान्यतरस्यांस्वोरित्युकारलोपः ॥ सर्वनाम्नापरामृष्टविशेष्यदर्शयति ॥
करिणेशानाननमितिःकरःशुद्धादंडोविद्यतेयेषानिकरिणेहस्तिमइति यावत् गणाःसमूहाः करिणगणाःकरिणालेपासीशानइश्वरःश्रेष्ठइत्यर्थः ॥ तस्येवानंतस्यानभिवाननयस्यसत
थातम् ॥ एवंहिपादोश्रूयतेचकेश्वरमाहात्म्यप्रसंगे ॥ विद्मोधिराजेजोतेतद्वलोकनायब्रह्मादयोभिल्लिनाअभूवश्नैश्वरस्तुनागतोभूत् ॥ तंतोऽविकार्यारुष्टायामागतेचतस्मिन्गणेश

१ श्रावप्रधाननिर्देशाच्चापलमित्यर्थः

२ विघातकृत्यपिक्वचित्पाठः

स्यमौलिरपतम् ॥ ततो महोदयेन हस्तिवृद्धशिरश्छिच्छायां जितमिति ॥ कदाचिद्वाचोद्वनं कृत्वा तज्जितमले गणेशप्रतिरुतिविधाय जीवन्तस्य संस्काराय वयस्य प्रसायता तद्वचनं
 प्यागंतुनेदय इति गौरितया जहार ततश्च तस्मिन् द्वादिस्थितकुतश्चिदगतो महेश स्तेनप्रतिरुद्धो जनः पुरप्रवेष्टुं गल मया लः कुद्धः स त्वदुदुं कृत्वा पश्चात्तस्य गोलगुजहार पश्चात्तोलं ग
 भ्यामाविष्टायां पार्वत्यां कां गिरिगणेशिरश्छिच्छायां जितमिति च मविष्ये ॥ गजीभूय क्रीडतो भगवतो ज्जितत्वा द्वाग जानन इति च पुराणान्तम् ॥ तथा हि गजामुरः किल लीलया तस्य आश्रयः
 वानव्याजहार हे देवामया सार्द्धयुद्धां व्यंग्यद्वात्रिद्विविहाय पलाययं अथवा कंभय च्छेति ॥ ततो देवैः कः करोदियदुक्तं तेनोक्तं स्वकर्णधृत्वा स्वशिरो धून् न स्वशिरोः कुद्धं न च न दध
 कर्तव्यमिति ततो देवा ब्रह्माणं प्रति दुर्कं न्यवेदयन् कथं तस्या सुगन्धस्य गोः स्ताभिरवकर्तव्यमिति ततो ब्रह्मा विष्णुश्च विश्वनाथं गवातं देतुं सर्वं विज्ञापितवन्तां ततश्च गणेशो
 इतो रावयोर्गजाननभुजो जातो स्तिनसमारणीय इत्युक्त्वा गणेशमाहूय तत्सर्वं विधत्स्व त्वमपि गजाननः क्षोपिता दशहस्तिवैवतस्य प्रतियो देव्या दिशो साक्ष्यं वैवहत्य इत्युक्तं गणेशोक्तं
 तदामया समारणीयो यो दिनेन प्रार्थिता दंडो महोदयत इति तदा देवैः कृतं भवानस्यां कृत्वा गीत्वदप्रोक्तियया गोः स्तां कवेदो नास्ति श्रुच्यते तत्कर्तव्यमिति ततो गजानं गजामुद्रा नि
 त्यत एवेदानीमपि गणेशस्य भो श्रीसावित्री भौमज्ञाचार्या दाक्षिणात्याश्च स्वकर्णधृत्वा शिरो धून् न शिरः कुद्धं न च कुर्वतीति ॥ उक्तं च ॥ विनायकं देवकर्मस्तु काहति सत्त्वत्संयुतं लवण
 पम् ॥ नमामि नित्यं प्रणतां त्तिनाशनं कर्वा वि कवीनामुपमश्रवस्तमिति ॥ कदाचिदं शिरः कुट्टकं लसंगतेन मार्गविणरक्षणे शप्रतिरुद्धेनाभ्यंतरंगंतुं मलभयानेन तज्जितमचंडमां गनलं ग
 णेशस्य हस्तात् सरथुं बलात्कोरणगृहीत्वा गणेशस्य शिरोऽच्छेदि ततो ज्ञाता शेष एतत्तैने श्वरेण रामायाऽप्युपायि लयद्यारभ्य त्वेन परथुना परथुराभोऽभ विप्यसीति गं जं द्रुम्य शिरः कृत्वा गणेश
 स्यमौलौ योजितमिति च पौराणिकाः ॥ क्रियाशक्तिमत्सूत्रालत्वाद्दलाधिक्यमाह ॥ गणेशानमिति ॥ नदिभृगिप्रमुखगणाले पोतपुवा इशानमीश्वरं नियतां गमितियवत् ॥ गणश्चाभा
 वीशानश्च तेनैवार्थः ॥ यो नितोपि श्रेष्ठ्यमाह ॥ महेशानप्रियार्थकमिति ॥ महाश्यासावीशानश्चेति महेशानो महेश इत्यर्थस्तस्य प्रिया वस्तुता उमाचिद्रूपाशक्तिस्तस्या अर्कस्तया वीर्ज
 को महेशानप्रियार्थक इति वा ॥ प्रियश्चासावर्णकश्चेति प्रियार्थकः ॥ यद्वा प्रसिद्धत्वे हेतुमाह ॥ महेशानप्रियार्थकमिति ॥ ननु परमालनः सर्वास्वात्मनः सर्वास्वात्मनः शक्तिस्तस्या अर्कस्तया वीर्ज
 भावादिरेव पारमेश्वररूपं कस्मादादावनुस्मर्यते तत्राह ॥ महेशानमिति ॥ विरोधिलक्षणया पुण्यजनो राक्षस इति वयं हातो चाकारप्रश्लेषाद्वाऽप्यहो नो हं स्वस्वभावाविधाः श्रेयसि प्राप्तक
 त्वो चेते स्वकार्येषु त्वत्वादिशाश्चानानयति चेष्टयति प्रवर्त्तयतीति तया तम् ॥ अथवानविद्यते बहु उस्तवो येभ्यस्तेऽसह विद्वान्ते पापीशानं विमप्रोत्सागयैव विद्वानां सर्वाभावां प्रतिशा
 वत् ॥ नयामि तु प्राणिनां स्वदेवं वशादिनिभावः ॥ महाश्यासावीशानश्चेति वा महत्त्वं च विद्वान्निष्ठानुल्लेख ॥ एतदिहा कृतम् ॥ सर्वात्मकोऽपि परमात्मा विद्वाधिराजो चापि परं विद्वान् राज
 रीर्हति ॥ तदुक्तं सजयति सिंधुवदगो देवो यसादपंकजस्मरणं वासरमणि रिव तमसां गशिनायति विद्वानमिति ॥ महोदये च पुराणरंभे विद्वानां संभवात्तन्निर्वासायुक्तं परस्य प्रकृते देवता

लकस्यैवानुसंधानमिति भावः ॥ यद्वा ननु कृष्णं द्वैपायनं विद्धि साक्षात्क्षान्दारायणं प्रभुं को ह्यन्यः पृथुर्दृष्टिः काक्षां न्यहाभारत ऊर्ध्वदिति विष्णवाद्युक्ते व्यासस्येश्वरत्वावगाह्याद्विष्णुवसनसंभाव्यते
 अतः कथं तन्निवृत्त्यर्थं गणेशानुस्मरणमित्याशङ्क्यामाह ॥ महेशानमिति ॥ महेश्यासवीशानश्चेति महेशानस्तम् ॥ अत्रापि सहचन्द्राद्विनिर्गन्तुत्वेन बोद्धव्यम् ॥ तथाचायमर्थः संप
 द्यते ॥ महतां ब्रह्मादीनामीशानं नियन्तारम् ॥ अपूर्जितं सततं कार्याणां प्रतिबद्धरमसि द्विप्रदमित्यर्थः ॥ ननु क्तसंक्षेपशरीरेके ॥ आरंभाः फलिनः प्रसन्नद्वयोऽथेति रथासपिनोचो द्विश्च
 सृजोऽप्यलं विफलतामात्युपायोद्यमाः विश्वस्यैव भूतो निरंकुशमभूद्यस्यैव विश्वप्रभोः सोऽयं विश्वहितैरतो विजयते विश्वेभ्यो विश्वकृत् ॥ अत्रापि च द्यति ॥ जयतोऽष्टकृतं बन्ध त्वद्दु
 दृष्टदिविशिवैर्निहता निहन्ति न्दिदं यान्पुरां धकजलं धनुष्यकांश्च कस्यास्ति किरिह्यस्त्वदन्तर्पितुं च्छंवाले द्विधा तु मिहसिद्धिदकार्यं जातमित्यादि ॥ इदं च तत्त्वम् ॥ गणेशव्यासादीना
 मीश्वरत्वाविशेषेऽपि सेवकत्वं बाध्यबाधकत्वं यथोभयोरश्रेयसाद्योऽप्युपायवाराभरथुगमयोरिति ॥ तदुक्तैवैवै सर्वविष्णुभयं जगदिन्द्रियं कृत्य ॥ तथायने कलूपस्य तस्य रूपं हर्त्तुं
 शं बाध्यबाधकतायां निकृष्टोऽद्वयसागर इति ॥ नन्यसिद्धमहेशानत्वगणेशस्य शनैश्चरावलोकनात्त्रैण शिरःपाताद्यवगाह्यादिसंख्यानां कथयामिति ॥ आमयोरोगस्तेन तत्पत्रयं ल
 क्ष्यते ॥ तत्तथायमर्थः ॥ न विद्यते आमयत्ता पत्रयं यस्य स्मादिति वास्तव्या तम् ॥ अयं भावः ॥ न शिरःपातादिकमनीश्वरत्वे कारणमग्रशंभाविनोऽर्थस्येश्वरस्य पितृप्यरिहरत्वात् ॥ त
 दुक्तम् ॥ अत्र शंभाविनो भावाभवंति महतामपि नम्रत्वं नीलकण्ठस्य महाहिशयं न हेरिति ॥ यद्वा शिरःपातादिकं तु लालाभात्रयं धानिकुम्भपरिघप्रहाणेण मोहः श्रीकृष्णस्य यथा चन्द्रजित्य
 युक्तनागपशवंधनश्रीदाशरथ्यथावावलेरव्यरेयाञ्जाश्रीविष्णोरिति ॥ तदुक्तं हरिवंशे ॥ नूनं तालच्छया कृष्णस्तथा च केसुरात्तपः को हि शक्नोत्यहं तालान्युद्धमेहयितुं हरिम् ॥ मागवते च ॥
 केवै न्निमममपमगवन्परात्मन्योगेश्वरोतीर्भवतस्त्रिलोक्याम् ॥ काहो कथं वा कति वा क्देति विस्तारयन् क्रीडसि योगमायामिति ॥ श्रुतौ च विष्णोः शिरःप्रचिच्छिदुर्निति ॥ यद्वा अथारंभे ग
 लायपंचायतने देवतानुसंधानमनुविधत्ते ॥ तामिति ॥ तं प्रसिद्धम् ॥ अत्राः कारप्रश्लेषात् आवा सुदेवश्चासौ महेशानश्च तं सम्यहं व्याप्राप्त इति सर्वत्र ॥ तत्र अमित्युक्ते अक्षराणां यकारो
 स्मिदिति गगवद्धचनादकाराक्षरेण च्छतितद्वाराणामयमहेशानमित्युक्तम् ॥ तावत्युक्ते विश्वनाथेण च्छतितद्वाराणामयमहेशानमित्युक्तम् ॥ महेशानमियमर्थः ॥ विश्व
 नाथमभावी गणेशोऽतिद्वैकवद्भावेन त्रयं निर्दिष्टम् ॥ तत्रार्त्तिकमित्युक्ते शास्त्रविशाखावतिव्याप्तिः स्यात्तद्वाराणामयगणेशानमित्युक्तम् ॥ तथापि स्थाविकाति केये गच्छतितद्वाराणामयकारि
 गणेशाननमिति ॥ अत्र समासनिष्ठस्यार्त्तिकपदस्य विशेषेऽप्यलं दत्तम् ॥ तत्कथं तामहं भाग्यादिविष्णुकथाश्रयम् अथवा स्य पदं भोजमकरंदुलहां सतामिति तथा प्राचीन बर्हिमग
 वान्पतालनलचारिणः समुद्रतनयाया तु कृतदारोऽभवत्प्रभुरिति त्याद्विद्वोद्धव्यम् ॥ अनामयं न विद्यते आमयोरोगमात्रं यस्त्वं सर्वरोगनाशकस्यैव विचिनारायणशंकरालकम् ॥ आ
 रोग्यं मास्करादिच्छेदित विचनदित्यर्थः ॥ १ ॥

एवंविधाधिराजपूज्यजगन्निश्चयसमाशासनःपराणार्थाश्रयभूतमविमुक्तं प्रसूतौति ॥ भूमिष्ठेति ॥ साकाशीअपायाज्गत्सायादित्यन्वयः ॥ सेतिप्रसिद्धेत्यर्थः ॥ प्रसिद्धत्वस्याः सोऽविमुक्तेऽपास्याएषोऽन्तोऽव्यक्तआत्मासोऽविमुक्तेप्रतिष्ठितइत्याद्याश्रुत्याबोद्धव्यम् ॥ अविमुक्तंकाशीत्यनर्थतरम् ॥ तच्चपेवक्ष्यति ॥ काशीति ॥ अनाख्येयस्वप्रकाशं चैतन्यप्रकाशतेत्याभितिकाशी ॥ तथाचवक्ष्यति ॥ काशतेऽत्रयतोऽप्योतिसदनाख्येयमीश्वरः ॥ अतोनामापरंवास्तुकाशीप्रतिथितंभू ॥ यद्वा काशतेराजंतेस्वप्रकाशतयाऽस्यांतनु त्यागमात्रेणप्राणिनइतिकाशी ॥ एतदप्युक्तमत्रैव ॥ कीटाःपतंगमशकाश्चट्टक्षालेथलेथेविचरतिजीवाः ॥ मंडुकभस्याःकृमयोपिकाश्चांथ्यल्लकारशरीरंशिवमामुवतीत्यादि ॥ अत एवोक्तंअपायाज्गत्सायादिति ॥ अपगतोऽयनमयोज्ञानम् ॥ सर्वगत्यर्थाज्ञानार्थाइतित्यायाद्यस्मिन्वित्यपयमज्ञानंतात्पर्यतस्मात् ॥ गच्छतिजन्मादिषड्भवाविकारानप्राप्नोति ॥ सर्वगत्यर्थाऽप्यस्यर्थाइतित्यायाज्गत्समष्टिव्यष्टिजीवजातमित्यर्थः ॥ पायान्मोचयत्वित्यर्थः ॥ यद्वासर्वाभ्योऽयोऽथादिपुरीष्योऽधिकतयाकाशतेराजतइतिकाशी ॥ वक्ष्यतिहि ॥ अन्यानिपुण्यक्षेत्राणिकाशीप्राप्तिकराणिवै कारीप्राप्यविमुच्येतनान्यथाकल्पकोटिमिरिति ॥ अधिकत्वेजगन्मोचकत्वेचहेतुवद्विरोधाभासालंकारलक्षणेऽनुज्ञाविशेषणोर्विशिन

भूमिष्ठापिनयात्रभूक्षिदिवतोप्युच्चैरधःस्थापियायाबद्धाभुविमुक्तिदाश्चुरसृतयस्यांमृताजंतवः ॥
यानित्यंत्रिजगत्पवित्रतटनीरेसुरैःसेव्यतेसाकाशीत्रिपुरारिजनगरीपायादपायाज्जगत् ॥ २ ॥

ष्टि ॥ भूमिष्ठेत्यादियस्यांमृताजंतवइत्येतेन ॥ भूमिष्ठापिनयात्रभूरितिविरोधाभासःसर्वत्रस्पष्टएव ॥ भूमौतिष्ठतीतिभूमिष्ठा ॥ अंबांबोभूमिसव्येत्यादिनाषत्वम् ॥ भूमिष्ठत्वेनभूम्य वयवत्वेनायोऽ्यादिक्षेत्रवत्पत्नीयमानापियाकाशीअन्नमौमूर्त्तमवति भूम्यधिकराणिकाभूर्त्तमवति भूमौनतिष्ठतीत्यावत् ॥ अन्यैवेयंकाचिद्विरत्यर्थः ॥ ईश्वरस्यत्रिशूलाग्रस्थि तत्वात् ॥ वक्ष्यतिच ॥ क्षेत्रमेतत्त्रिशूलाग्रशूलिनस्तिष्ठतिद्विज अंतर्निक्षेपनभूमिष्ठतमृदुबुद्धयः शूलोकिंचसंलग्नमंतरिक्षेममालयम् विमूढास्तनपश्यन्तिमुक्ताःपश्यन्तिचेतसेत्यादि ॥ त्रिदिवतोप्युच्चैरधःस्थापियेति ॥ अर्थास्तिष्ठतीत्यधस्याभुवलोकादीनांपण्णामप्यस्यापियाकाशीत्रिदिवतोप्युच्चैश्चिदिवतोप्युपरितिष्ठतीत्यर्थः ॥ प्रलयसमयएवत्रिशूलप्रेणेर्वाकृत्य विश्वनाथेनधृतत्वात् ॥ तत्रैतंदिनप्रलयेत्रिदिवतःस्वर्लोकादित्येव ॥ प्राकृतप्रलयेतनुत्रयोब्रह्मविष्णुमहेश्वरादिव्यंतिकांडाल्यस्मिन्नितित्रिदिवंब्रह्मांडंतस्मादितिव्याख्येयम् ॥ तथाचवक्ष्य ति ॥ अहोजनानांजडताविहायकाशीयदन्यत्रनयन्तिचेतः ॥ परिस्फुटद्गजलाग्निरामांकारिशूलाभधृतांलयेपि महासंवर्तंसंघटनापाद्विश्वेशपालिताम् स्वर्धुन्याहारयट्येवराज तंकाठभूमिषु ॥ सनकुमारसंहितायां ॥ गतेपराद्धक्षितयेविलीनेजगत्प्रशेषेभयिदिवसर्वै रक्षंतिसर्वविधायुधैर्घैराणसीकाशितसूक्ष्मसिद्धिमिति ॥ ननुतंदिनप्रलयेत्रिशूलाग्रम हेतुर्नोर्वाकृत्यधृतत्वात्कथंचिकाशीतिष्ठतनाम प्राकृतेतुप्रलयेप्रकृतिकार्यमात्रस्यसर्वस्यविलयात्कथंचिकाशीतिष्ठेत्कुतस्तरांणाःकुतस्तर्मात्रिशूलमिति ॥ किंचयत्तुर्विश्वनाथस्या

[illegible]

मृताः परिमुच्यन्ति सर्वे इत्याद्या गमाज्जीविन्मुक्तानामधिकारिणां महाप्रलये विदेहमुक्त्यवगमादित्यद्वयारण्यश्रीचरणैरुक्तम् ॥ तन्न ॥ तेषामगमानां ब्रह्मांडांतरस्थितजीविन्मुक्तविषयत्वाद्ब्रह्मांडबहिर्गतानांतद्भावात् ॥ एतेन न हो नरा विन न भोजन भिन्न सिद्धो ज्योतिर भूज्जन्तु श्रोत्रादिबुद्ध्याद्युपलभ्यमेकप्रधानिकं ब्रह्म पुमांसदासीत् न देवं तस्य व्याकृतमासीत् सर्वे देवस्येदमग्र आसीत् इत्यादि श्रुतिस्मृतीनां विरोधाभावापि व्याख्यातः ॥ विशेषतो विरोधाभावाप्रमेयव्याख्यास्यामः ॥ यत्तु देनादेन प्रत्यये त्रिशूलकोटौ समुक्षिप्य पूर्वाहारः स्वाभ्युपगच्छन् सर्वं महास्थिभूषणस्ततो हिकाशी कलिकालवर्जितेति ॥ तत्तु न प्राकृतप्रलयव्यावृत्त्यर्थम् ॥ अप्यर्थेनाशब्देन महाप्रलयस्य समुच्चयमानत्वात् ॥ अतएव सर्वसत्त्वमहास्थिभूषण इति विशेषणम् ॥ अन्यथा महापद्मादृतस्यैतस्यास्थिभूषणस्यैवार्थापातात् ॥ कलिकालवर्जितत्वे वा स्यात्तत्पर्यम् ॥ किंच प्राकृते प्रलये प्राकृतानां प्रकृत्यधीनानां मेवलयेन भवितव्यम् न च कारथादिकप्राकृतैर्कालचिन्त्यशुद्धसत्त्वामकमेवैश्वरेच्छया व्यक्तीभावमापन्नश्रीकृष्णशरीरावतानच सिद्धे दृष्टान्तः ॥ नाराकृतिरपि ब्रह्मेत्यादिबहुतरवचनविरोधात् तेषामर्थान्तरकल्पनार्थकारणाभावात् अक्तानुग्रहाद्यैर्ब्रह्मण एव स्वाधीनयामायादेहाकारतोपपत्तेश्च ॥ तथा च स्कंदे सा भिक्का तिकेयवाक्यम् ॥ कैवल्ययय्यरब्रह्म निराकारभगोचरं तच्च मुक्त्यपि परिणतं भक्तानां अक्तिहेतु इति ॥ विष्णुपुराणे च ॥ नाकारणात्कारणाद्वा कारणान्न च शरीरग्रहणव्यापिर्धर्मत्राणयते परमिति ॥ अतएवाक्तश्राधरस्वामिना ॥ जीवि स्यान्नाद्याविषया मिथ्या भूतदेहसंबंधः ईश्वरस्य तु चिह्नतलालाविग्रहाविभाविदति महा नृविशेष इति ॥ तथा च महतां वचनमुपनिषदर्थमुल्लेखले निबद्धमिति ॥ किंच कृष्णशरीरस्य जगत्कारणत्वात्तन्नाशेदेहाजगतोपि नाशदाहप्रसंगात् ॥ कृष्णशरीरस्य जगत्कारणत्वं चिन्मुखाचार्येण ब्रह्मस्तु तौ तनुभूतमयस्यैव तनुभिः सूक्ष्मरूपैराब्रह्मत्ववर्धयंत भूतैर्व्याप्तस्य कारणशरीरस्यैव युक्तत्वात् ॥ अतएव तन्त्रपांचमौक्तिकं तेषां तत्तु एवोत्पत्तेः ॥ न च शरीरात्वात्पांचमौक्तिकत्वमनुमेयम् ॥ तत्र त्वकर्मजन्यत्वस्योपाधिवात् ॥ न च पुत्रादिकर्मजन्यशरीरोप्युत्तिचारः ॥ आत्मवैजायेतपुत्रः अर्द्धो वा एष आत्मनो यस्य त्वाति श्रुतेस्तत्रापि त्वकर्मजन्यत्वसत्त्वात् ॥ न च धर्तुरभावो ब्रह्मविष्णुशंकराभावमापन्नस्यैव कृष्णमात्रेण धारकत्वात् ॥ सत्सु तौ वै धृतिरितरेषां लोकानामसंभेदायैति श्रुतेः ॥ न च ब्रह्मादिदेहानामंतर्द्धानिवत्काश्यादिशरीराणामप्यंतर्द्धानि भवितव्यमिति वाच्यम् ॥ ईश्वरेच्छायाः स्वतंत्रत्वात् ब्रह्मादिदेहानंतर्द्धापापकारिणां त्रिशूलचरक्षणीयमित्येतादृश्या अपीच्छायाः सिद्धक्षादिवत्संभवात् ॥ न च ब्रह्मादिदेहानामप्यंतर्द्धानि सन्ति तेषां देहानामप्रतीयमानत्वात् ॥ तथा चोक्तं पंचालकस्य विष्णोर्हृषेव वाय इति साधारणलक्षणात्मकेषु कैवल्यदर्पिकाकारेणानां पिसाकारेषु चतुर्ध्वव्याप्तिस्तेषां माकारातिरोहितत्वादिति ॥ न चैककालीनाः सर्वे परमाणवः समग्रोपादेयमवधशून्याः आरंभकत्वात् नष्टपवनारंभकपरमाणुवदित्यादिसंन्यायिकतादिसमयसिद्धप्रत्यसाधकानुमानात्काश्यादिदेहानामप्यंतर्द्धानि न भवितव्यमिति वाच्यम् ॥ नरशिरः कपालानुमानवत्स्यात्तस्य बाधितविषयत्वादिति संतोष्य मलमति विसरेण ॥ सनत्कुमारसंहितादिवचनानुसारेणैतद्वाक्यं कृतमस्माभिरतः स्वसिद्धांतरोपक्षया यीकृतनयैर्नैयायिकादिभिः शिरः कुहनं विधेयमिति ॥ पंचानां यच्छब्दानां सेत्येनाच्यः ॥ यावद्भूमि विमुक्तिदेति ॥ याकाशी भू विबद्धा पिभूमं हले बद्धत्वेन प्रतीयमानां पभूमि कदा भवतीति पूर्वस्यापेननुषंगः ॥ मनुष्यत्वेन प्रतीय

[illegible]

चात्रापि ॥ अविमुक्तमहोक्षेत्रं पंचकोशपरीमितम् ॥ ज्योतिर्लगादितक्षेत्रं परं विश्वेश्वरं मिथम् ॥ तथा पादे च ॥ यत्सुगुणं दृष्टवैतो नारायणपितमहौ तदेतल्लोकत्रैलोक्यं च काशीतिपरि
 गीयेन इति ॥ एवं ज्ञानमिप्रतीतिरभावावमुक्तापरिच्छिन्नप्रतीतिरप्याभावमाह ॥ त्रिदिवतोप्युच्चैरथस्थापियेति ॥ अपि त्रयं समुच्चयार्थमायाकाशीभुवलोकादीनां पण्णां मधःस्थापि त्रिदिव
 तोप्युच्चैश्चैत्राज्योत्राणां महेश्वरादीव्यतिकांठनियस्मिन्नित्रिदिवं ब्रह्मांडं तस्मादुच्चैरुपरि सर्वव्यापिकेत्यर्थः ॥ सत्यज्ञानानं ब्रह्मरूपत्वात् ॥ यथा देवक्या उदरस्थत्वेन प्रतीयमानोपि
 श्रीकृष्णस्तस्यो न भवति किंतु सर्वव्यापकस्तद्द्वित्यर्थः ॥ स भूमिं विश्वतोऽवत्वात्स्यतिष्ठदृशांगलम् सत्यज्ञानमनंतमित्यादि श्रुतेः ॥ ननु तत्तद्वा ते देवानुभाविशदिति श्रुत्या चैतन्यस्य का
 र्ये प्रवेशश्रवणात्सारणस्य च प्रवेशासंभवात्कथमस्य परिपूर्णत्वमित्याशंकाया माह ॥ यावद्भूमिर्भूतिः ॥ भूवित्येन भूतभौतिकं मुपलक्ष्यते ॥ ततश्चायमर्थः ॥ याकाशीभुवतोऽं
 तिकेत्येकैयं प्रपंचे ब्रह्मप्रविष्टेत्यर्थः ॥ प्रागेव कारणतया विद्यमानत्वात् ॥ तदुक्तं सदृष्टांतं भागवते ॥ यथेमे विरुताभावास्तथा तं विरुतैरसह्येत्यादिना ॥ प्रवेशश्रवणत्वौ पंचांगिकम् ॥
 तथा चोक्तं बहुदाराण्यकभाष्ये भगवत्सादेः ॥ कार्यस्थस्योपलब्धत्वेन प्रवेश इति ॥ भागवते च ॥ स एव सत्प्रकृत्यं देहं तद्वा योऽत्रिगुणलक्षकम् ॥ तदनंतं क्षणं विष्टः स एव सत्प्रकृत्यं देहं तद्वा योऽत्रिगुणलक्षकम् ॥
 द्विविधो हि परभूतार्थः सर्वानर्थानि दत्तः परमानंदो वा मिथश्च ॥ तत्र चिंतः सर्वानर्थानि दत्तः सत्प्रकृत्यं देहं तद्वा योऽत्रिगुणलक्षकम् ॥ मुक्तिर्माध्यात्मिका दीनापत्रयोऽच्छिन्नददाति त्रयं च्छतीति भुक्ति
 दा ॥ याहि सर्वानर्थानि न्येषां निवर्तयति सा सुतरां सर्वानर्थानि विनिर्मुक्ता भवति ॥ यथालोके योऽन्यानर्थानि नो धनिनः संपादयति स तेभ्योऽतिशयेन धनीति गम्यते न ह इति ॥ परमानंदह
 पतामाह ॥ स्युरस्त्यस्यां स्मृता जतव इति ॥ यस्यां प्रत्यक्षं चैतन्यलक्षणायां काश्यां मनननिदिध्यासनां कश्चन जनिता ब्रह्मलैक्यं कलसाक्षात्कारेण स्मृता ॥ स्युः कर्मणा द्विपदेहाः संतो जंतवः
 प्राणिनोऽमृतैकैव स्य परमानंदसुखमिति यावत् ॥ आनंदब्रह्मणो रूपं सत्त्वमोक्षं भक्तिं धितव्यमुक्तैः ॥ यस्याः प्रत्यक्षं सदात्म्यज्ञानेन जीवाः परमानंदस्य हृषा भवन्तीत्यर्थः ॥
 तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मि स एष परमआनंद एतत्स्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि यात्रा मुपजावतीत्यादि श्रुतेः ॥ एवं भूता प्रत्यक्षं शरीरवाङ्मानतत्कार्योऽहं नीत्यत्र सदाचारदर्शयस्तां विनिर्दिष्टा ॥
 यानि त्वं त्रिजगत्स विव्रतं दिनीं रेखुः सेव्यत इति ॥ त्रिजगत्स विभागगातं दिव्यान्व्यागांती प्रभुमवास्तां तीरे याकाशीसुरैरित्यसुरादीनां मुपलक्षणम् ॥ सुरासुरैरद्विरोचनं ममृतिभिर्ज
 त्तच यत्पुंदिपरः संश्रवणमनननिदिध्यासनाद्युपायैः सेव्यते चित्येते भाव्यत इत्यर्थः ॥ इंद्रो देवदेवानां भविप्रववाजिरोचनो सुराणां तैर्मांसिद्धानां वेसां प्रसाणां प्रजापति सकाशां ज
 मंतस्तौ ह द्वात्रिंशतं वर्षाणि ब्रह्मचर्यं मूषतुरित्यादि श्रुतेः ॥ ननु प्रत्यक्षं शरीरज्ञानं तत्कार्यं च हं नीत्यनुपपन्नम् ॥ तस्या अज्ञानाश्रयत्वं विषयत्वोपलभात् ॥ अन्यथा तदयोगात्संसारमर्तनेर
 भावप्रसंगाच्चेत्याशं स्य सत्प्रकृत्यं सत्त्वं सत्त्वं यथा पतयोरनिवर्तिकाऽपि तस्मादधिकृतं तथापि तत्त्वमस्यादिवाक्योऽप्युद्धृत्य त्वमित्यादिना तत्कार्यं च हं नीत्यभिप्रेत्य प्रत्यक्षं श
 विनिर्दिष्टं ॥ त्रिपुराराराजनरीति ॥ त्रयाणां पुराणां स्थूल सूक्ष्म कारणशरीराणां योऽराराजः शत्रु राजस्तत्त्वमस्यादिवाक्योऽप्युद्धृत्य त्वमित्यादिना तत्कार्यं च हं नीत्यभिप्रेत्य प्रत्यक्षं श
 माश्रयो यस्याः सा तथा साऽपायाज्जगत्सायादिति ॥ तथा चोक्तं वातिके सुश्वराचार्यैः तत्त्वमस्यादिवाक्योऽप्युद्धृत्य त्वमित्यादिना तत्कार्यं च हं नीत्यभिप्रेत्य प्रत्यक्षं श

श्रयोऽसिबहुविघ्नानि भवन्ति महता मपीति न्यायात्पचित्तमंगलविघ्नानिरासद्वारा चिकीर्षितस्य पुराणस्य निष्प्रयुद्धपरिसमाप्तिप्रचयाभ्यामलमिति मत्वा पुनः सवितृहृत्पापनजगदृष्टिस्थि
तिसंहारकर्तृब्रह्मनमस्कारलक्षणमंगलमाचरति ॥ नमस्तस्मै इति ॥ तस्मै प्रसिद्धाया परिमितगुणयैति ॥ १ ॥ महेशाय महांश्यासां श्रयति महेशः स्रुयः ॥ अविचल्यवपुः श्रेष्ठम
हायोगी महेश्वर इति त्रिविध्यपुराणां तर्गनसूर्यसहस्रनामोक्तेः ॥ तस्मै नमोस्तु ॥ करोमीति वा शेषः ॥ महेशत्वमेव दर्शयति ॥ यस्य महेशस्य सूर्यस्य संध्यात्रयच्छलात्तमंध्या
त्रयस्य प्राप्तमंध्याङ्गमायलक्षणस्यच्छलाद्वाजात्कापट्यादित्यर्थः ॥ अहोरात्रादीनां तत्र कल्पितत्वात् ॥ तदुक्तं भागवते ॥ त्रिजगत्सतयो ब्रह्मविष्णुरुद्रादयोऽ
निशंयातायातप्रकुर्वन्ति निरंतरमावुर्या आविर्भावितरोभावमासाद्य सृष्ट्या विकरचयन्तीत्यर्थः ॥ तदुक्तं भागवते ॥ गुणाजिमानिनो देवाः सर्गाद्विष्वस्य द्रव्यात् वृत्तैर्न्युगयणं वंश एत
च्चराचरमिति ॥ सूर्यगत्या हि अहोरादानां सृष्ट्यादिकं ज्ञत्वा त्रिप्रसिद्धलोकेशास्त्रे च ॥ तथा च श्रुतिः ॥ अग्नौ प्राप्ताः सृष्टिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते आदित्याज्जायत दृष्टदृष्टेरन्यतः प्रजाइ
ति ॥ सृष्टिश्च नमः सवित्रजगदेकचक्षुषेजगत्समूहस्थितिनाशहेतवे त्रयीमयाय विगुणालधारिणो विरचिनारायणशंकरात्मने इति ॥ अथवानमस्तस्मै महेशायेत्यनेनां यो मिलेनप

नमस्तस्मै महेशाय यस्य संध्यात्रयच्छलात् ॥ यातायातं प्रकुर्वन्ति त्रिजगत्तयोऽनिशम् ॥ ३ ॥

अष्टादशपुराणानां कर्त्ता सत्यवती सुतः ॥ सूताग्रं कथयामास कथां पापापनोदिनीम् ॥ ४ ॥

रमास्त्वैव सूयते ॥ तदा महांश्यासां श्रयति महेश्वरस्तस्मै ॥ तथा पूर्वमध्यापरत्वसाभ्यां तसंध्यात्रयं सृष्टिप्रलयरूपं तच्छलात्तयातायातंगमनागमनं कुर्वन्तीति व्याख्येयम् ॥ अ
न्यतममानम् ॥ अथवा पूर्वमपायाज्जगन्मोचकतया प्रत्यग्दृशिस्तुत्वापुनः सृष्ट्या दिहेतुमायाश्रयत्वेन स्तीति ॥ नमस्तस्मै महेशायेति ॥ अत्र च ध्यानध्यासम्यग्ध्यासंध्यातस्या अतृप्तस
कं विरोधीति संध्यात् ॥ अयतेगच्छति स्वकार्यव्यामोतीत्ययम् ॥ संध्यात्तूचतदयचेति संध्यात्रयप्रधानतच्छलादितिच्छलयतीतिच्छलं चेतिसंध्यात्रयचतच्छलं चेतिसंध्यात्रयच्छलं तस्मादि
तिव्याख्येयम् ॥ अन्यत्समानमिति ॥ ३ ॥ एवं मंगलमारचय्य श्राव्य चरार्थचिकीर्षितपुराणस्येश्वरकर्तृनां दर्शयन्नुपोद्घातसंगतिमाह ॥ अष्टादशपुराणानामिति ॥ सत्यवती सुतो
व्यासः सूताः प्रेकार्थकथयामासेतिसंबंधः ॥ सूतस्यायं सूतो रोमहर्षणान्यानां महाबुद्धिमहामुनिः सूतजयाहोष्यस इति हासपुराणयोरिति वैष्णवेः ॥ सू
तो नाम ब्राह्मण्यां क्षत्रियादुत्पन्नः ॥ तदुक्तम् ॥ ब्राह्मण्यां क्षत्रियाज्जातः सूत इत्यभिधीयत इति ॥ कथं भूतो व्यासः ॥ अष्टादशपुराणानां कर्त्ता ॥ अष्टादशपुराणानि ब्राह्मादीनि ॥ तदु
क्तं वैष्णवे ॥ ब्राह्मणार्थवैष्णवचरैश्चैव भागवतं स्तुतम् ॥ तथा न्यनारदीयं चमर्कं देयं च सतमम् ॥ अथेयस्य संप्रोक्तं विप्यं न वमंतथा ॥ दशमं ब्रह्म वैवर्त्तलं गमेकादशं स्तुतम् ॥ वाराहद्विंशचैव
स्कादंच त्रयोदशम् ॥ चतुर्दशं वामनं च कौर्भपंचदशं स्तुतम् ॥ मास्यं च गारुडं चैव ब्रह्मांडं च ततः परमिति ॥ तेषां कर्त्ता ॥ कर्त्तेति तु च प्रत्ययान्तररूपम् ॥ अतोऽग्निर्दिशार्थाः प्रत्ययास्त्रिव्य

१ तथेत्यपि पाठः

पिकालेषु भवन्तीति न्यायात् आसमाप्तं वत्तमानत्वाच्चातीतं वत्तमानमविष्यत्सुराणां कर्तृत्वमविरुद्धमिति भावः ॥ यथापनोदिनीम् पापानि महापातकोपपातकसं-
करीकरणापाघ्निकरणमलिनीकरणजातिचंशकरादीन्यपनोदिनीं शीलं यस्याः सा तथातामिति ॥ ४ ॥ यदर्थमुपोद्घात आचितस्तत्कथामाह ॥ कदाचिदिति ॥ एकदानारदो विष्णोर्नरा-
शाज्जातं यन्नाजलं मणिकर्णिकास्थं तत्पितृभ्यां दत्तवानिति नारदः ॥ तदुक्तं सप्तकुमारसंहितायाम् ॥ याम्यः पराश्रयः पितृणां तदुमिता दत्तवान्स्त्विदृणां पुरैव ॥ नाभ्रातस्तत्पितृभक्त-
वर्यनारदं सीनिह नारदो सीति ॥ विध्यं विध्यनामानपुरोऽवे विलोक्या च केददशैत्य ध्रिमेणान्वयः ॥ कथं भूतः ॥ श्रीमान् ब्रह्मवत्सवान् ॥ किं कुर्वन् ॥ श्रीमदंभासि श्रीयुक्तिसलेखया
अंभोसिन्नात्वा ॥ नामदंभोसीति क्वचित् ॥ श्रीगौरी ॥ शंकरो जगवान् विष्णुर्लक्ष्मीगौरीद्विजोत्तमो त्वैव णवोक्तैः सावत्तयेत्यसौ श्रीमान् श्रीमांथासावोकारश्चेत् श्रीभद्रोकारस्तौ गौरी
सहितौ काराख्यमीश्वरं अरकं दक्षेत्राधिष्ठातारमिति यावत् ॥ ५ ॥ ब्रजगच्छन् ॥ लिंगविशेषणत्वाच्छ्रीमदिति पृथक्पदवा ॥ प्राकृतं व्याख्यानं स्पष्टम् ॥
कथं भूतम् ॥ सर्वदमिति ॥ सर्वदेहिनामेषाणि नाधर्मार्थकाममोक्षपूजकमित्यर्थः ॥ विध्यं विशिनष्टि धराधरमित्याद्यक्षरचतुष्टयाधिकसादृशं शतांशैकैः ॥ कथं भूतं तद्विध्यम् ॥
श्रीव्यास उवाच ॥ ॥ कदाचिन्नारदः श्रीमान् शाला श्रीनमदांभसि ॥ श्रीमदोकारमभ्यर्च्य सर्वदेसं देहिनाम् ॥ ५ ॥ ब्रजन् विलोक्या च क-
पुरोर्विध्यं धराधरम् ॥ संसारतापसंहारिरेवावारिपरिष्कृतम् ॥ ६ ॥ दैह्येणापि कुर्वन्तं स्यावरेण चरणं च ॥ साभिख्येन यथायास्यामुच्चैर्बसु-
मतीमिमांसा ॥ ७ ॥

धराधरं धरापृथ्वीधतीति धराधरस्तं पर्वतमिति यावत् ॥ पुनः कथं भूतम् ॥ संसारेतापसंसारतापमाध्यात्मिकाधिदैविकलक्षणतसंहर्शीलं यस्य तत्तथातच्चातदेवाचारिणम्
दाजलं चेतस्परिष्कृतमाश्रितं सेवितं वा तारस्यमिति यावत् ॥ यद्वा परिष्कृतदर्शनादेव पावित्र्यमुपविब्रतममित्यर्थः ॥ तदुक्तम् ॥ त्रिभिः सारस्वतं तं यं सप्तार्हं न च यामनं सद्यः पुनाति गण-
यं दर्शनादेव नार्भदमिति ॥ ६ ॥ पुनः कथं भूतम् ॥ दैह्येणैव दैह्यम् ॥ स्वाध्यायं तस्य मुच्यवाची ॥ इमां वसुमतीं पृथ्वीयथार्थाख्यायां सप्तदशो-
बाधितोऽर्थो यस्याः सा यथार्थाख्यायस्याः सा यथार्थाख्यातो भवविशिशामञ्चरितशयेन कुर्वन्तं संपादयन्तमिति ॥ किंतु दैह्यमिति पृच्छायामाह ॥ स्यावरेण
स्वस्मिन्नुत्तरत्नप्रवालादिनेत्यर्थः ॥ चरेण स्वश्रुतिं तत्तत्कीदृशं तु भागेन तत्स्वश्रुतिं दिनमित्यर्थः ॥ वसुधैव कुटुम्बकमिति भावः ॥ सावसुमतीति हितस्या यथार्था-
ख्याम् ॥ यदाहा मरः ॥ देवभेदेऽनलेऽभौ बसुलेधनेपि चेति ॥ अतएव बसुत्यतिचात्रपि ॥ तुच्छश्रियः स्वर्गभूमीः परिहृयागतैरिव नानासुरनिकयैश्च विषयभोगेच्छयोषितिर्भति ॥
अतएवोक्तमुच्चैरिति ॥ प्राकृतं व्याख्यानं स्पष्टम् ॥ कथं भूतेन स्यान्नरणजं भवेन साभिख्येन अभिख्याशोभा ॥ अभिख्यामशोभयोरित्यमरः ॥ तया सह वत्तन्तद्वृत्तिसाभिख्येन ॥ ७ ॥

पुनःकथंभूतम् ॥ रसालयमिति ॥ तैःप्रसिद्धैःरसालैराभिः ॥ आभश्चनैरसालोसोवित्यमरः ॥ रसालयम् षण्णारसानामालयमश्रयमित्यर्थः ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ काकाक्षिययेनत
च्छब्दस्योभयत्रसंबधानैःप्रसिद्धैरशोकिर्वज्रैः ॥ वज्रलोऽशोकइत्यमरः ॥ शोकहरिणशोकांगारविषयमानानशोकहरौशूलंयस्यशोकहरितशोकहरिणम् ॥ नविद्येतेशो
कोयैस्तेऽशोकाइत्यशोकपदयुक्त्यन्तरत्नैःशोकहारिव्युक्तमितिभावः ॥ तदुक्तम् ॥ अशोककलिकाश्चाष्टौपेपिबन्तिपुनर्वसौ ॥ चैत्रमासिसनाष्टम्यानेनशोकमवामुयुरिति ॥ पुनः
कथंभूतासर्वत्रसमंततःशालितंशोभितम् ॥ कैः॥ तालैस्तृणराजैः ॥ तृणराजाद्रयस्तालइत्यमरः ॥ तथातमालैःकालस्कंधस्तमालःस्यादित्यमरः ॥ तथाहितालैस्तृणद्रु
मविशेषैः ॥ खजूरैःकेतकीतालीखजूरैश्चतृणद्रुमाइत्यमरः ॥ तद्विविशेषैः ॥ तथासालैःसर्जैः ॥ सालेनसर्जकार्थाश्वकर्णिकाइत्यमरः ॥ ८ ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ खपूरैःपूगैःगवकैरे
रित्यावत् ॥ घोटानुपूगैःकुमुदगुवाकैःखपूरइत्यमरः ॥ खमाकाशंरयतीतिखपूरः ॥ द्रुत्वत्वमार्षम् ॥ खपूरआकाराकृतियस्यसखपुराकारस्तम् ॥ अत्युच्चितैःपूगवैक्षराकाशगृहमिवशोभमानमित्यर्थः ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ श्रीफलैर्विल्वैः ॥ विल्वे

रसालयंरसालैस्तैरशोकैःशोकहरिणम् ॥ तालैस्तमालैर्हितालैःसालैःसर्वत्रशालितम् ॥ ८ ॥ खपूरैःखपुराकारंश्रीफलंश्रीफलैःफलैःफल ॥ गुरु
श्रियंत्वगुरुभिःकपिपिंगकपित्यैकैः ॥ ९ ॥ वनश्रियःकुचाकारैर्लकुचैश्चमनोहरम् ॥ सुधाफलसमारंभिरंभाभिःपरिभासितम् ॥ १० ॥

शांडिल्यशैलषूमात्श्रीफलावपीत्यमरः ॥ श्रियंशोभाफलयतिनिष्पादयतीतिश्रीफलस्तम् ॥ फलनिष्पात्ताविधातुः ॥ श्रीफलैर्वैक्षरैस्तंशोभासंपादयंतमित्यर्थः ॥ यद्वा श्रीफलै
र्वैक्षैःकृत्वाश्रीफलांश्रियायुक्तानिफलानिअर्थतोनामतश्चयत्रसंथातम् ॥ विल्ववृक्षाणांफलैःश्रीफलाख्यैर्लोकप्रसिद्धैःप्रपूरितमित्यर्थः ॥ किलेयसंक्षार्यानांनिक्षौवा ॥ पुनःकथं
भूतम् ॥ अगुरुभिःकालागुरुभिः ॥ कालागुरुवृक्षस्यादित्यमरः ॥ गुर्वीमहतीश्रीःसौगंध्यसंपत्तिःशोभासंपत्तिर्वायस्यथातम् ॥ तुशब्दश्चायंःसमुच्चयवाचा ॥ पुनःकथंभूतम् ॥
कपिपैदीधित्यैः ॥ अथकपिपैद्युदीधित्यथाहिमन्मथाइत्यमरः ॥ कपिपिंगवानवपिंगलम् ॥ कडारःकपिशःपिंगशिरीकदुर्पिगलावित्यमरः ॥ यद्वा कपिपिंगश्रेष्ठपिंगम् ॥ कपि
वैराहःश्रेष्ठश्चेतिवचनात् ॥ ९ ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ लकुचैर्लकुचैः ॥ लकुचोलिकुचोडद्वुरित्यमरः ॥ मनोहरसुंदरम् ॥ वकुलैरितिकविचाठः ॥ कथंभूतैः ॥ वनश्रीवनलक्ष्मीर्विनोदनी
तियावत् ॥ तस्याःकुचाकारैःस्तनाकारैः।वकारःसमुच्चये ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ सुधाःसुनतस्तदृशानिनियानिफलानितैःसमारंभःसंबधोवतयेयासांतास्तथातांश्वतारंभाश्वकदल्यः ॥ क
दलीवारणबुसारंभेत्यमरः ॥ ताभिःपरिभासितंप्रकाशितम् ॥ १० ॥

पुनःकथंभूतमिव ॥ सुरैश्चेति ॥ नारैर्गनांगरैः ॥ गकारलोपआर्षः ॥ एरावतैरित्येतत् ॥ एरावतोनारंगोनदेयभूमिजंबुकाइत्यमरः ॥ प्रकृत्यंतरावा ॥ नारंगःपिप्पलीरसे यम जत्राणिनिविडेनारगदुमेपिचेतिमोदिनीकारः ॥ श्रियोलक्ष्म्यारंगमंडपमववृत्त्यस्थलमिव ॥ रंगमंडपवस्त्रियमितिपाठेरगमडपस्यवश्राःशोभायस्यतमित्यर्थः ॥ कथंभूतैर्नारैः ॥ सुरैः शोभनारंगारांगहर्षावायेभ्यः रक्तवर्णोयेषामितिवातसुरंगालैः ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ वार्नरैर्वैतैः ॥ अथवतसे रथाथपुष्पविदुलश्वेतवार्नारवंजुलाइत्यमरः ॥ समुच्चयवाची चशब्दःसर्वत्रसंबध्यते ॥ जंबारैःसमीरणैः ॥ समीरणोमरुबकःप्रस्थपुष्पःफणिज्जकः जंबारैरित्यमरः ॥ बज्रपूरैःफलपूरैः ॥ फलपूरौबाज्रपूइत्यमरः ॥ प्रपूर्तिवचिंनव्याप्तमितियाव त् ॥ प्रपूर्कैरितिपाठप्रपूर्कैरैश्चाश्रयारंगमंडपवदितिपूर्वैर्वाच्यम् ॥ १ ॥ अनिलेति ॥ पुनःकथंभूतमिवाअनिलेनालोलाश्रयपलायाःकंकोलवह्न्यःकंकोलनाइयोलनाः ॥ वह्नी तुव्रतिलितैत्यमरः ॥ ताभिर्हृष्टासकयितम् हृष्टासकंनामएकस्युपसोबद्धाभिःत्रीभिःसहक्रीडन नारीणामंडलीवृत्यबंधोवा ॥ तदुक्ते ॥ नारीणामंडलीवृत्यबंधेहृष्टासिकंविदुरिति ॥

सुरैश्चापिनारंगरंगमंडपवच्छ्रियः ॥ वार्नरैश्चापिजंबारैर्बाज्रपूरैःप्रपूरितम् ॥ ११ ॥

अनिलालोकंकोलवह्नीहृष्टासकयितम् ॥ लवलोलवलालाभिलास्यलोलालयंकिल ॥ १२ ॥

एषवरासक्रीडा ॥ तल्लक्षणमिदं ॥ पृथुसुदृप्तमष्टणवितस्तिमात्रोन्नतकौविनिखन्यशंकुम् आकस्यपद्भ्यामितेतत्तुहैर्धर्मोयंखलुगतसगोष्ठाति ॥ तद्वदाचरितम् ॥ नारीस्थानीया भिर्गोपीस्थानीयाभिर्वानिलालोकंकोलवल्लिभिःसहहृष्टासकपुरुषोत्तमादैःफागुदितिप्रसिद्धदृत्त्यंकवर्तमिवेत्यर्थः ॥ अथवाअशोकापरपर्यायस्यकंकलिशब्दस्यकंकोलशब्दनामि धानम् ॥ कंकोलककेशफलापरपर्यायस्यकंकोलशब्दस्यवा ॥ उक्तयत्रापूर्वात्सामुधुत्वम् ॥ मंजुलोवजुलोशोकाःकंकलिदेहदप्रियइतिरत्नमाला ॥ अथकंकलक कंकलंककेशफ लमित्यमरः ॥ सुकाशितमितिकचिसाठःसंचित्यः ॥ क्यडूपत्ययांतरूपमिदम् ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ लवलीवह्नी ॥ लवलीवह्नीवृत्त्युपेक्ष्यमाणत्वात् ॥ तस्यायालवलीअल्प क्रीडास्तुपुष्पवनात्पादोलनरूपास्तानिलास्यलोलालय ॥ लास्यंवृत्य ॥ लास्यंवृत्यचननमित्यमरः ॥ तदेवलीलातस्याआलयस्थानम् ॥ किलेतिप्रसिद्धौ ॥ यद्वा लवव्योवृक्षेदाः लववह्नीतिगोडप्रसिद्धाः ॥ मुक्ताफलैर्नृकपूरैर्मौक्तिकेलवलीफलइतिविश्वप्रकाशः ॥ १२ ॥

१ लवलीतिप्रसिद्धादित्यपिकचिसाठः

तदगतेइति ॥ कथञ्जतम् ॥ उच्चैःपटकुटीरतं उच्चैर्महतीभिःपटकुटीरिर्विश्वगृहेनमावतमिव ॥ इवशब्दोच्चदृष्टव्यः ॥ कैः ततंतटेउच्चोच्चपदेशेपटवटःपटवोमनोहराश्वेतवत्याग्रो
धाश्च ॥ न्यग्रोधोबहुपादइत्यमरः ॥ तैःपटवटैरित्यस्यत्राविशेषणमुच्चैरिति ॥ पुनःकथञ्जतम् ॥ कुटजानांशक्राव्यानांक्षणांम् ॥ जयोथ्यकुटजशक्रोवत्सकोगिरिमल्लिकेत्यम
रः ॥ स्वबकगुच्छ्यसौमंतीशोभमानम् ॥ कैरिव ॥ अधिष्ठिताअधिष्ठिताश्वेतवकाःकदाः ॥ अथवकःकद्रुइत्यमरः ॥ नैरिव ॥ ९० ॥ कर्ममूर्तिरिति ॥ पुनःकथञ्जतम् ॥ अर्थिप्रत्युद्गतैः
कैरैः अर्थिनोयाचकान्यतिउद्गतेरुच्यैक्यधैराकारणार्थकैरैस्तैःसहसकावडान्तम् ॥ अनेकहस्तमिवस्फुरन्तमिवेत्यर्थः ॥ कैः कर्मदैःकुणपाकफलेःकुणपाकफलाविश्रुषेणाः
कर्मसदकइत्यमरः ॥ तथाकर्तव्योवत् ॥ अधःस्वहृपयोरस्त्रांथिलावृत्तावित्यमरः ॥ तथाकर्तव्यैःचिरिविल्लैः ॥ चिरिविल्लोन्नतमालाकाजथ्यकरंजकइत्यमरः ॥ तथाकर्तव्यैःकल्लवैः ॥
करंबककल्लवःस्यात् ॥ अयंभावः ॥ योदशतिपरदुःस्वध्वजदुःक्षितमिति ॥ पुनःकथञ्जतम् ॥ चंपकश्चोपेयः ॥ आंदिलोप्यथचोपेयश्चपौहमपुण्यकइत्यमरः ॥ चंपकएवराजचंपक
-इववेति ॥ पुनःकथञ्जतम् ॥ कदंबकानांप्रियकाणांनिपप्रियक-

पनसर्वननासाभैःशुकनासैःपलाशकैः॥ पलाशनाद्विरहणवैकरिव ॥ २० ॥ करमदःकरैश्चकरजैश्चकरवैकैः॥ सहसकरवद्भान्तमर्थि
 आजमानंकदंबकदंबकैः॥ १८ ॥ नमरुभिश्चमरुच्चशिखरैःपुण्यशाल्मलीभिश्चजितपद्माकरशिग्रम् ॥ २१ ॥ कविच्चलदलैरुच्चैःकविकां

तरोमानैरिवेत्यर्थः ॥ किं कृत्वा ॥ कदंबवादिनेर्निपानद्वया ॥ अयमर्थः ॥ स्थलसूत्रम् ॥

ददातीतिकर्दकलजंतदतिशयेनवदितुंशीलंयेषतिकदंववादिनः ॥ वकारस्यपरतःश्रवणछांइ
वयंकदंवाइतिवकुंशीलंयेषतिकदंववादिनस्तान्नीपानृद्वक्राक्रोधेनापुलकितैरिव ॥ यथालेखमानित्यमरः ॥ तैर्नीराजितंनीराजनामारान्तिक्यं
नोभृगुगानितिकचित् ॥ १८ ॥ नमरुजिरिति ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ विराजितं ॥ कैर्नमरुजोरुद्राक्षवृद्धाकरासरोवरादयस्तेषांश्रीःशोभायेततथानामाक्रैःसपुष्पशाल्मलीभिःपुष्पेणसह
पुंससक्तनमरुशाखंध्यानास्पदंभूतपतेर्विवेशेति ॥ नमरुशाखंद्रुद्राक्षराखम् ॥ व्याख्यातंचनथार्तरित्यमरः ॥ ताल्मथीभिः ॥ समुच्चयेचकारः ॥ २१ ॥ कचिदिति ॥ पुनःकथंभूतम् ॥
सुखेक्षा ॥ चकारःसमुच्चयं ॥ राजादैनैःप्रियालैः ॥ राजादैनैःप्रियालःस्यात्सन्कटधनुष्यटइत्यमरः ॥ तथाकचित्कांचनेकैकैःस्पर्णकैतकीभिः ॥ तथाकचित्तमालैःआरवधैः ॥
लोमद्वनथैत्यमरः ॥ कथंभूतैः ॥ कामिनांसदैनैरिवसुखेक्षा ॥ मदूनसदैनैरितिपाठराजादैनैरित्यस्यार्त्तिकमालैःकरजैश्च ॥ उपमाभेदान्कजैरित्यनेनपुनरुक्तिः ॥ २३ ॥

पुनःकथंभूतमिव ॥ सुरैरेवेति ॥ गकारलोपआर्षः ॥ ऐरावतौ बंधुजीवारक्तकाश्च ॥ रक्तकस्तुबंधूबंधुजीविकइत्यमरः ॥ चःसमुच्चये ॥ पु
ज्याणिनिबिडेनगरगदुमेपिचेतिमेदिनीकारः ॥ श्रियोलक्ष्म्यारंगमडपमिववृत्त्यस्यलमिव ॥ रंगमंडपगुणविद्यात्पुत्रजैर्विशालाधिकमितिशास्त्रप्रसिद्धाश्च उभयप्रकृतिकावापुत्रजी
सुरैः शोभतोरंगोर्गहर्षोवायेभ्यः रक्तवर्णो येषामितिवातेसुगोस्तैः ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ वानरैरेकैर्यादुंगुदस्तापसतवः ॥ अथद्वयोः इंगुदीतापसतरुमित्यमरः ॥ तैश्चविराजितमि
चशब्दःसर्वत्रसंबध्यते ॥ जंबवैःसमीरणैः ॥ समीरणोमरुचकःप्रस्यपुष्पःफणिज्जकः जंबवैरित्यमरुणोदक्षमेदस्याद्वैमेचकरुणावतीतिधरणिः ॥ तेषामालयमाश्रयम् ॥ यद्वा करुणः
त् ॥ प्रपूर्कैरितिपाठप्रपूर्कैरित्यश्रयोरंगमंडपवदितिपूर्वैणैवान्वयः ॥ १ ॥ अनिलेति ॥ पुनः गलदिति ॥ पुनःकथंभूतमिव ॥ अनिशंसतम् ॥ सततानराशांतसंतताविरानिश
नुव्रततिलेत्यमरः ॥ ताजिह्वीसकायितम् हृस्तीसकेनामएकस्यपुंसोबद्धीभिःश्रीभिःसहजधराहूपयस्तम् ॥ सर्वात्मकत्वात्सापृथिव्यभवादितिश्रुतेश्च ॥ अत्रवक्ष्यमाणसूयदुधव
रदमूर्तत्वाद्वाधराहूपधरमिति ॥ सूर्योजलंमहीवार्यवद्विराकाशमेवच दीक्षितोब्राह्मणःसो

सुरगैश्चापिनारंगरंगमंडपवच्छ्रियः ॥ कर्णैः करुणालयम् ॥ २४ ॥ गलन्मधूककुसुमैर्धरारूपधरंहरम् ॥ स्वहस्तमुक्त
अनिलालोकंकोलवह्नीहृस्तीसकायिनिर्वीज्यमानवत् ॥ नारिकेलैःसखजूरपृतच्छत्रमिवांवरे ॥ २६ ॥

मधूककुसुमानिचतानितथानैः ॥ उपमैवतिरोभूतमेदारूपकमिष्यतइतिन्यायाद्रूपकतामाह ॥ स्व
हस्तमुक्तभुज्जिना ॥ तल्लक्षणमिदं ॥ पृथुसुदन्तमृगवितस्तिमात्रोन्नतकौक्षिर्गःपर्वतकृत्यक्तमौक्तिकानितानिभिरित्यर्थः ॥ २५ ॥ सज्जति ॥ पुनःकमिव ॥ वीज्यमानवत्ववीज्यमानमि
वव्यजनमालैःसैव्यचर्निलालोककोलवह्नीभिःसहहृस्तीसकप्रवोतरमेदः ॥ अतएवशालैःसर्वत्रशालिनमित्यनेनपौनरुत्तयम् उपमाभेदेनवा ॥ सजःशालः ॥ अजुनेनदीसर्जः ॥
नदीसर्जोवीतरुद्रिदुःकंकुःपरपर्यायस्यकंकोलशब्दस्तुः ॥ शिशुःशोभांजनोऽजनइत्यसल्लिनी ॥ बीजेस्तरुविशेषैः ॥ बीजेरोतसितत्वेचहेतावंकारकारणे बीजस्तरुविशेषवत
थाव्यजनमारुतइतिविश्वप्रकाशः ॥ तच्छातुःतत्तनरातिक्रिचिपाठः ॥ तत्रासनःपीतसालः ॥ अथपीतसालके सर्जकासनबंधूपुष्पप्रियकजीविकाइत्यमरः ॥ एतैरव्यजनैस्ता
लव्हेतैरित्यर्थः ॥ व्यजनंतालवृंतकमित्यमरः ॥ पुनःकमिव ॥ अंबरोआकाशेधृतंलत्रयस्यैनेतिवासाधृतच्छत्रमिव ॥ कैनारिकेलैर्गलिभिः ॥ नारिकेलस्तुलंगलीत्यमरः ॥ क
थंभूतैः ॥ सखजूरैः सखजूरस्तृणद्रुमविशेषालैःसहितैः ॥ २६ ॥

१ जियापोतइत्यपिपाठः

पुनरिति ॥ पुनः कथं भवतु ॥ अथ तत्राह ॥ अथ तत्राह ॥ अथ तत्राह ॥

युषेक्षा ॥ वननागासैरिति पाठः ॥ पुनः कथं भवतु ॥ अथ तत्राह ॥ अथ तत्राह ॥ अथ तत्राह ॥

सिंहायैव तैः ॥ शुक्रनासिकायास्तत्र कृत्वा तपलाशकुसुमस्य पितृयात्वात् तस्मात् ॥ यद्वा शुक्रनासैः शुक्रनासैः ॥ कथं भवतु ॥ अथ तत्राह ॥ अथ तत्राह ॥ अथ तत्राह ॥

पुनरैव नानासाभैः शुक्रनासैः पलाशैः ॥ पलाशनाद्विरहिणां पत्रव्यक्तैरिवावृत्तम् ॥ ३ ॥ अथ कथं भवति ॥ पुनः कथं भवति ॥ अथ तत्राह ॥ अथ तत्राह ॥ अथ तत्राह ॥

ततो वाचैरेवैत्यर्थः ॥ किं कृत्वा ॥ कदंबवादिनी पानदृष्ट्वा ॥ अयमर्थः ॥ स्थूलमृच्छमैर्देन द्विविधास्तावद्धलिप्रियाः ॥ तेषां निपादालेनोत्पद्यते ॥ कथं भवति ॥ अथ तत्राह ॥ अथ तत्राह ॥ अथ तत्राह ॥ अथ तत्राह ॥

[illegible]

मंदादोलितकर्पूरकदलीदलसंज्ञया ॥ विश्रमायश्रमापन्नानाहूयन्तमिवाध्वगान् ॥ १३ ॥ पुन्नागमिवपुन्नागपल्लवैः करपल्लवैः ॥ कलयन्तमि
वाज्जलैर्मल्लिकासवकलनम् ॥ १४ ॥ विदीर्णादिभैः स्वातं दर्शयन्तं तु रगवत् ॥ माधवीधवरूपेणाश्लिष्यन्तमिव कानने ॥ १५ ॥ उदुंबरै
रगैरनन्तफलमालितैः ॥ ब्रह्मांडकोटीभिर्भ्रतमनन्तमिव सर्वतः ॥ १६ ॥

श्रृंचैः ॥ १४ ॥ विदीर्णति ॥ पुनः कथं भूतं ॥ पुनः स्वस्य अंतस्वातं मुखमध्यमित्यर्थः ॥ इदं यतम् ॥ कथं भूतम् ॥ रागवदरागयुक्तम् ॥ स्वातं नृन्यां स संन इत्यमरः ॥ कैर्विदीर्णदाडिमैः स्फुटितकरकैः ॥ समौकारकदाडिमावित्यमरः ॥ तुः समुच्चये ॥ रागवदितिकचित् ॥ पुनः कथं भूतमिव ॥ माधववास्तंति तं धव रूपेण कांत रूपेण कांतेनेवने श्लिष्यंतं मिवालिगंतमिव ॥ अतिमुक्तः पुंड्रकः स्याद्वास्तीमाधवीलतैर्यमरः ॥ १५ ॥ पुनः कथं भूतमिव ॥ उदुंबरैरिति ॥ सर्वतो ब्रह्मांडकोष्ठी विंधंतमिव धारयंतमिवेत्यावत् ॥ कैरुदुंबरैर्जुतफलैः ॥ उदुंबरो जंतु फलाय न्नो गौहमेदुःपुंथक इत्यमरः ॥ कथं भूतैः ॥ अंबरागैः अत्युच्छ्लिष्टैरित्यर्थः ॥ अगवैरिति पाठे मवांगत्वादेव ह्रस्वश्रृंखलं ज्ञातव्यम् ॥ पुनः कथं भूतैरनंतफलमालितैरपरिभितफलसंज्ञातमालैरित्यर्थः ॥ शालितैरिति पाठे शोभितैरित्यर्थः ॥ कथमिव ॥ अनंतमिव ॥ इव शब्दस्य काकाक्षिन्यायेनोपयञ्च संबंधः ॥ तमोमहदंकारखचराशिवार्त्तसंबेधिताऽविगणितब्रह्मांडपरमाणुपरिभमणवाताभ्यरोमविवरपरमात्मानमिवेत्यर्थः ॥ १६ ॥

[illegible]

अमंदःपिचुमदैश्चमंदरैःकाविदारैः॥ पाटलानिनिर्णाघाटाशाखाटःकरहाटकः॥ २७॥ उदंडश्चापिशंडुडरेण्डुगडुण्यकैः॥ वकुलैस्तिलकैश्चैवतिलकांकितमस्तकम्॥ २८॥ अक्षैःपुष्पैःशुक्लकीभिर्द्वंद्वदारुहरिद्रुमैः॥ सदाफलसदापुष्पवृक्षवह्योविराजितम्॥ २९॥

[illegible]

एलेति ॥ पुनः कथं भूतम् ॥ एला पृथ्वीका ॥ पृथ्वीका चंद्रवालैलानि कुटिबहुलेत्यमरः ॥ लवंगानि लवंगलताकुसुमानि देवकुसुमानि चेत्यत ॥ यदा हजयदेवः ॥ ललितलवंगलताप
रिशीलनकोमलमलयसमीरेदिति ॥ लवंगदेवकुसुमश्रीसंज्ञमित्यमरः ॥ मरिचानि कोलकानि च ॥ अथ वल्लजं मरिचकोलं करुणमूषणधर्मपत्तनमित्यमरः ॥ कुलं जनाश्रुकुट्टाला
वेतसा इति वा ॥ कुलं जनलुक् कुट्टालः कोविदारोपि सस्तरा इति लभाला ॥ कुलं जने वेतसे स्याद्द्रुपत्रकुलं जन इति च हारावली ॥ तेषां वै नैराव्यातम् ॥ पुनः कथं भूतम् ॥ जंबवश्चट
क्षविशेषाः यासां फलं जंबू इति प्रसिद्धम् ॥ फले जंब्वा जंबूक्षी जंबूजां बभूवुमित्यमरः ॥ जंबूः सुमेरु हरि ति द्वीपदुमविशेषयोरिति च विश्वः ॥ आभ्रातकाः पीतनाः ॥ द्वौ पीतनकपीतनौ आ
भ्रातक इत्यमरः ॥ भल्लताश्च भल्लताका वीरवक्षा इति यावत् ॥ वीरवक्षोऽरुक् शोभिमुखी भल्लता कीचिखित्यमरः ॥ शेलवः श्लेष्मातकाः ॥ शेलुः श्लेष्मातकपीत उट्टालो बह्वारक इ
त्यमरः ॥ श्रीपण्यश्च गंगार्यः ॥ गंगारी सवतो जद्राका रुमरी मधुपर्णिका श्रीपर्णी भद्रपर्णी च काश्मर्यश्चेत्यमरः ॥ तैर्वीणिकथितं लक्षितमित्यर्थः ॥ ३० ॥ शाकेति ॥ पुनः कथं भूतम् ॥
शाकाः पत्रपुष्पाद्याः ॥ शकाख्यपत्रपुष्पादीत्यमरः ॥ अंतःखरस्पर्शानि बहिर्मुंदुस्पर्शानि पत्राणि येषां तैश्चाकटक्षा इति वा ॥ शंखाश्च शुक्रयः ॥ शुक्तिः शंखः खुरः कोलदलनखमित्यम

एला लवंगमरिचकुलं जनवनाद्यतम् ॥ जंब्वा भ्रातकभल्लतशेलुश्रीपर्णी वर्णितम् ॥ ३० ॥ शाकशंखवनैरस्य चंदनैरकचंदनैः ॥ हरीतकी क
र्णिकारधानीवनविभूषणम् ॥ ३१ ॥ द्राक्षा वल्लीनागवल्ली कणावल्ली शतावृतम् ॥ मल्लिकायूथिका कुंदमदयती सुगंधिनम् ॥ ३२ ॥

रः ॥ तेषां वनैः चंदनैश्च गंधसारैः ॥ गंधसारो मलयजो भद्रश्रीश्च दमोक्षियामित्यमरः ॥ रक्तचंदनैश्च तिलपर्णीभिः ॥ तिलपर्णी तु पत्रांगरंजनरक्तचंदनं कुचंदनं चेत्यमरः ॥ रस्यं सुंदरम् ॥ पु
नः कथं भूतम् ॥ हरीतक्यश्च भग्याः ॥ अभयात्त्वव्यथापथ्यावयस्यापूतनामृता हरीतकी ह्रैमवती चेतकी श्रेयसी शिवेत्यमरः ॥ कर्णिकाराहुमोत्पलाः ॥ अथ ह्रुमोत्पलः कर्णिकारः परि
व्याध इत्यमरः ॥ धात्र्यश्चामलक्यः ॥ धात्रीस्यादुपमातापिक्षितिरप्यामलक्यर्पीत्यमरः ॥ तासां वै नैव नैव मेव वा भूषणशोभा यस्य वननिवाभूयतीति स तथातम् ॥ ३१ ॥ द्राक्षेति ॥
पुनः कथं भूतम् ॥ द्राक्षा वल्ल्यश्च मृद्धीका वल्ल्यः ॥ मृद्धीका गोस्तनी द्राक्षा स्वाद्वी मधुरासेति चेत्यमरः ॥ नागवल्ल्यश्च तद्रूलवल्ल्यः ॥ तां वल्लं वल्लं तद्रूलं नागवल्ल्यपीत्यमरः ॥ कणावल्ल्य
श्च जीरकवल्ल्यः ॥ जीरको जरणो जाजीको जेत्यमरः ॥ यद्वा कणावल्ल्यः पिप्पलीलताः ॥ रुणोपकुल्या वै देहमागधीच पलाकणा उपणापिप्पलीशौडोकोलेत्यमरः ॥ तासां शतरा
वृतम् ॥ पुनः कथं भूतम् ॥ मल्लिकाश्च वृणथून्यानि ॥ वृणथून्यं तु मल्लिकेत्यमरः ॥ यूथिकाश्च मागप्यः ॥ अथ मागधी गणिकायूथिका वल्लेत्यमरः ॥ कुंदानि च माग्यानि ॥ माग्यं कुंदमि
त्यमरः ॥ मदयं त्यश्च ज्योतिष्मत्यः ॥ मदयंती मादयंती पिप्याज्योतिष्मती मतेति धरणः ॥ ताभिः सुगंधैर्वर्तयस्य स तथातम् ॥ सुगंधिता मिति क्रचित् ॥ ३२ ॥

भ्रमद्भुमेति ॥ पुनः कथं भूतम् ॥ मालतीभिर्जातीभिर्लंकृतम् ॥ कथं भूताभिः ॥ भ्रमनां धमराणां मालाः समूहायामुत्तास्तथाताभिः ॥ अतएव अलिच्छलेन धमरव्याजेनानेकशो बहु
ह्रस्वविधायगोपीगोपांगनाः क्रीडितुमागतं कृष्णमिवेत्युपेक्षा ॥ ३३ ॥ नानेति ॥ पुनः कथं भूतम् ॥ विविधगुणसमूहेव्याप्तम् ॥ पुनः कथं भूतम् ॥ पुनः कथं भूत
म् ॥ परितः सर्वतो दृष्टमावृतम् ॥ कैः नानाजनैकानियानिसरितां सरसां चोत्तां सिपल्वला निच अल्योदकजलाशयास्तैः ॥ अत्र सरसां स्नातस्त्वं नाम निद्वारत्वमेव ॥ ३४ ॥ तुच्छश्रिय इति ॥
पुनः कथं भूतम् ॥ विविधदेव निकायैर्विष्वक्समंततो भोगेषु सर्वभोगेष्वित्यर्थः ॥ विष्वभोगानां वा इच्छया उपेतमप्युपेतमाश्रितमिति यावत् ॥ आश्रयणे हेतुं वदन् कारणाभ्यां यो यो लोक्षयासुर
निकायान्विशिनष्टि ॥ तुच्छाश्रीः शोभायां तां तास्तथाविधाः स्वर्गभूमौ स्वर्गस्थानानि परिहाय परित्यज्यागतैरिवेति ॥ अयमावः ॥ स्वर्गभुवा मण्यु हेतुत्वात् तच्छ्रियोपितयात्वेनापुण्यहे

भ्रमद्भुमरमालाभिर्मालतीभिर्लंकृतम् ॥ अलिच्छलागतं कृष्णं गोपीरतुमनैकशः ॥ ३३ ॥ नानागुणगणार्कानां नानापक्षिविविनादितम् ॥
नानासरित्सरः स्रोतः पल्वलैः परितोदृतम् ॥ ३४ ॥ तुच्छश्रियः स्वर्गभूमौ परिहायागतैरिव ॥ नानाभुरनिकायैश्च विष्वभोगेच्छयोपेतम्
॥ ३५ ॥ उत्सृजंतमिवाथर्वैपत्रपुप्यैरितस्ततः ॥ ककिं कक्करैर्वेदूराल्लुवंतं स्वर्गतं किल ॥ ३६ ॥ अयमूर्यशताभासं न भ्रासिद्योतितां वरम् ॥
नारदं दृष्टवान् शैलो दूराल्लुक्कृतदरीतमाः ॥ तमागच्छंतमालोक्ष्यमानसंतम उज्जहौ ॥ ३८ ॥

तुत्वात् तत्त्वतियोगित्वाच्च विध्यस्य तच्छ्रियश्च नानाभुरनिकायानाभ्यापितत्वात् ॥ तदुक्तम् ॥ आर्यावर्तः पुण्यभूमिर्मध्याविध्यहिमागयो रिति ॥ इहापि च संसारतापसंहारिरेवाचारिप
रिष्कृतमित्यादि ॥ ३५ ॥ उत्सृजंतमिव ॥ पुनः कथं भूतमिव ॥ इतस्ततः सर्वत्र प्रपुण्यैः पुनर्द्विरिति शेषः ॥ पुनस्युत्पत्तिरिति वा पाठः ॥ अयमूर्यशतमिव प्रयच्छंतमिव अस्मान् प्रति अथगा
त्वाप्रति ॥ पुनः कथं भूतमिव ॥ केकाभयूरस्य ध्वनिः ॥ केकावाणीभयूरस्य लभः ॥ सावर्त्ततयस्य सतथा तस्य केकिनोभयूरस्य केकारवैः केकाशब्दैर्दूरान्तरमन्यान्वाध्वगान्यतिस्वा
गतं सुष्ठु आगतमागमनं कृतमितिकुर्वन्तं किल कुर्वन्तमिवेत्युपेक्षा ॥ शार्दूपाकांक्षाशब्देनैव पूर्यत इति न्यायात् केकाशब्दः प्रयुक्तः ॥ ३६ ॥ एवं नारदस्य विध्यदर्शनमुक्त्वा विध्यस्यापि ना
रददर्शनमाह ॥ अथेति ॥ अथ नारदेन स्वस्य दर्शनांतरं न भ्रासिरेलो नारददर्श ॥ दूरदृष्ट एव तत्र ल्युज्जाग्रात् न्यव्ययः ॥ ३७ ॥ ब्रह्म सूचिनि ॥ हिरण्यगर्भतनयशरीरकां ल्या विनाशि
तगृह्णाति भरोमानसंतमो हस्तपद्मानमुज्जहौत्युक्तवान् ॥ ३८ ॥

ब्रह्मतेजइति ॥ ब्रह्मणेनारदस्यतेजसःप्राप्तावात्सत्यन्संभ्रमसंभयोत्यस्तथा ॥ साधुयथास्यात्तथासतीसन्मार्गाक्रियायस्य साधूनामिववासतीक्रियायस्यस्तथा ॥ कठिनोपि पाषाणस्यभावोपिपरित्यज्यकाठियमितिशेषः ॥ काठिन्यचेतिक्रियाठः ॥ मृदुलताकोमलताया ॥ किलेतिनिश्चितक्रियापटवमकलेत्येतत् ॥ यत्तेआधत्त ॥ ३९ ॥ दृढेति ॥ द्विरूपमेवैद्वध्यन्तस्मिन्भयहृपेपीत्यर्थः ॥ सुतरामतिशयेन ॥ युक्तमेवैतदित्याह ॥ संतइति ॥ प्रश्रयेणविनयेनमाहसायत्तमानसंतःकरणेषेति तथा ॥ ४० ॥ गृहानिति ॥ अगुकारितिपदच्छेदः ॥ गुरुब्रगुरुमहान्वा ॥ ४१ ॥ तंप्रतीति ॥ उच्चैरुच्चैःशिरायस्यसउच्चैःशिराः ॥ अपिर्भिन्नक्रमे ॥ सशैलःउच्चैःशिराअपिविनभतकंधरोऽतिप्रणतभीवःसंसंमहामुनिप्रतिम

ब्रह्मतेजःसमुद्भूतसाध्वसःसाधुसक्रियः ॥ कठिनोपिपरित्यज्यधत्तेमृदुलताकिल ॥ ३९ ॥ दृढामृदुलतांतस्यैरुह्येपिसनारदः ॥ ममुद्भूत रांसंतप्रश्रयप्राप्त्यमानसाः ॥ ४० ॥ गृहानायांतमालोक्यगुरुवाऽगुरुमेववा ॥ योऽगुरुर्नघतांधत्तेसगुरुर्नगरुगुरुः ॥ ४१ ॥ तंप्रत्युच्चैःशिराः सोपिविनभतरकंधरः ॥ शैलस्विलामिलन्मौलिःप्रणानाममहामुनिम् ॥ ४२ ॥ तमुत्थाप्यकराग्राभ्यामाशीर्भिरभितंदधच ॥ तदुद्दिष्टासनंभजेमनसोपिसमुच्छ्रितम् ॥ ४३ ॥ सदध्नामधुनाज्येननाराद्राक्षितदूवया ॥ तिलैःकुशैःप्रमूनैस्तमशंगाध्यैरपूजयत् ॥ ४४ ॥ गृहीतार्ध्याकिल श्रांतपादसंवाहनादिभिः ॥ गतश्रममथालोक्यवभाषेऽवनतोगिरिः ॥ ४५ ॥ अद्यसद्यःपरिहृतंत्वदंघ्रिरजसारजः ॥ त्वदंगसंगिमहसासहसाऽप्यांतरंतमः ॥ ४६ ॥ सफलधिंरंहचाधसुदिवाद्यचमेमुने ॥ प्राक्कृतैःसुकृतेरयफलितमेचिराजितैः ॥ ४७ ॥

णानामेयन्वयः ॥ प्रकृत्युच्चैरितिकचित् ॥ महांशसौमुनिश्चेतिमहामुनिस्तम् ॥ तत्रमहत्त्वमप्रतिहतेच्छ्वनिदृत्तत्वसर्वतस्त्वज्ञादित्त्वम् ॥ तदुक्तम् ॥ निदृत्तःसर्वतस्त्वज्ञःकामकोधविवर्जितः ध्यानस्थोनिश्क्रियोदांतमुल्यशृङ्कांचनोमुनिरिति ॥ तुशब्दोभक्तिश्रद्धावधोती ॥ तदवधोतकमाह ॥ इलायांपृथिव्यामिलतिपतितमौलिर्मस्तंकंयस्यस्तथोक्तः ॥ ४२ ॥ अस्मिन्धसमर्धयित्वा ॥ ४३ ॥ सदघ्नेति ॥ नीरेणजलेनार्द्राप्रक्षालिताइत्यर्थः ॥ तेचतेअक्षताश्चेतिनाराद्राक्षनास्तैःसहदूर्वयेति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अयेति ॥ रजोरजःस्वप्नावेणुगोवा ॥ महसातेजसा ॥ अपिर्भिन्नक्रमे ॥ अंतरेअंतःकरणेभवतीत्यांतरमज्ञानंतदपिपरिहृतमित्यर्थः ॥ ४६ ॥ सफलैति ॥ सुकृतैःपुण्यैःकृतृभिःफलितमफलित ॥ ४७ ॥

धराधरत्वमिति ॥ कुलिषुपवर्तेषुमान्यमानयोग्यं पूजाहमित्येते ॥ किंचिदुच्छस्यार्कचिथास्यान्तथोच्छासमुक्त्वा ॥ ४ ॥ कुलिषः पर्वतेषु श्रेष्ठः ॥ मुनिवरमिति क्वचित्साठः ॥ संभ्रमा
पन्नमानसः भयभासांतःकरणः ॥ ४९ ॥ अदृष्टमिति ॥ विष्टपत्रयेऽनुवनत्रयेयदिष्टमभिलषितंतत्तदृष्टमिति नदृष्टपुराणैरिति शेषः ॥ यद्वा नोत्साकमदृष्टं भावितत्तदृष्टगोचरइत्यर्थः ॥
अनुकोशोदया ॥ ५० ॥ त्वदिति ॥ मेदुरोमंथरः ॥ आनंदगद्गदआर्वावशब्दो यस्य ममसोहमसरुद्रकुंनसमर्थस्तथाप्येककथयामीत्यर्थः ॥ मेदुरारावत्वेहेतुमाह ॥ त्वदिति ॥ मे
दुरोदरइति क्वचित्साठः ॥ ५१ ॥ धरेति ॥ मेवदौधराधरणसामर्थ्यपूर्वपक्षेयद्वयनितनेषांसमुदायादेकीभावादहमेकः केवलोऽन्यनिर्गोशरधेइति स्वस्योक्तीर्षोक्तिः ॥ ५२ ॥

धराधरत्वं कुलिषुमान्यं मेऽधभविष्यति ॥ इति श्रुत्वा तदार्कचिदुच्छस्यस्य तवाप्नुनिः ॥ ४८ ॥ पुनरुचकुलिषः संभ्रमापन्नमानसः ॥ उच्छ्रा
सकारणं ब्रह्म न ब्रह्मसर्वार्थकोविदा ॥ ४९ ॥ अदृष्टं न नोदृष्टयदिष्टविष्टपत्रये ॥ अनुकोशोऽत्र मयि चेदुच्यतां प्रणतोऽस्य हम् ॥ ५० ॥ त्वदागमनजा
नंदसदोहमेदुरारवः ॥ अलं न वक्तुमसरुत्तयाप्यं कंवदाम्यहम् ॥ ५१ ॥ धराधरणसामर्थ्यमेवदौ पूर्वपक्षैः ॥ वण्यते समुदायात्तदहमेकोदये
धराम् ॥ ५२ ॥ गौरीगुरुत्वाद्विमवादिपत्याच्च भूभूताम् ॥ संबंधित्वात्यशुपतेः स एको मान्यभूत्सताम् ॥ ५३ ॥ न मेरुः स्वर्णपूर्णत्वाद्रत्नसानुतया
थवा ॥ सुरसद्वतयावापि क्वापि मान्योमतो मम ॥ ५४ ॥ परं शतं न किं शैला इला कलनकेलयः ॥ इह संतिसतां मान्यामान्यास्ते तु स्वभूनिषु ॥ ५५ ॥

एवं सामान्येन विनिर्गद्यत्वेकं विनिर्दिता गौरीगुरुत्वादिति गुरुत्रापिना ॥ आदिपत्यादादिपतित्वात् ॥ आधिपत्यादिति क्वचित्साठः ॥ यदाह कालिदासः ॥ हिमालयो नाम नगाधिराज इति ॥
संबंधित्वात् श्वशुरत्वात् ॥ राजादिगुणरहितत्वात् स्वतो मान्यो न भवति गौरीपितृत्वादिपतित्वादिहेतुभिः स एको मान्य इति त्वत्कोऽस्यानिदा ॥ नाधिपत्याच्चेति पाठोऽसाक्षादपि खंडमंडलाधि
पत्यवन्मुख्यधिपत्याभावादिति ॥ मान्यभूत्सतां शिष्टानां मननाधारी ॥ मान्यभूत्सतामिति क्वचित्साठः ॥ ५३ ॥ ननु स एकरवमान्य इति कथमुच्यते स्वर्णपूर्णत्वादिना सुमेरोरपि मान्य
त्वादित्यत आह ॥ न मेरुरिति ॥ तस्याख्यसारत्वादिति भावः ॥ ५४ ॥ परमिति ॥ शतान्तरं परं शतम् ॥ परं शतमिति पाठे शतात्तरं परं शतं असंख्यातमित्यर्थः ॥ इला कलनकेलयः पृथ्वी
धरणलीलाः ॥ ५५ ॥

मंदेहेति ॥ मंदहाराक्षसास्तेषां देहसंदेहाद्देहनाशप्राप्यालोव्युदयैकदयाश्रितः उदयः उदयगिरिः सच एकं दयाश्रितं व्यपणं मंदहाराख्योदये जीवनलक्षणं दयामाश्रितश्च सः ॥ मंदे
हानामराक्षसाब्रह्मणः शापाद्रात्रौ भ्रियते सुयोदये उदयपविपुनर्जीवतीति वैष्णवादीप्रसिद्धम् ॥ उदयेकदयाश्रित इति पठ्यस्व एवार्थः ॥ निर्गता औषधयोऽप्यधोवायसा
दसौ निषधः ॥ ओकारौ कारोकाराणामश्रवणमार्गम् ॥ एवमुक्तात्रापि यथायथं साधुत्वमवसेयम् ॥ तदुक्तम् ॥ पदं नैति निर्बद्धकृत्तव्यमुक्तिपाणे अर्थस्मरणतात्पर्यान्नाद्वि
ते हिलक्षणम् ॥ किंच ॥ यान्युज्जहारमाहेशाद्यासोव्यकरणावगात् तानि किंपदत्वा निमात्रिपाणिनिगोष्णे देत्यादि ॥ ५६ ॥ नीलश्रुति ॥ नीलीनीलिमगुणस्तस्य नीलयः अंध
काराश्रय इत्यर्थः ॥ अंश आद्यप्रत्ययेन थाप्रतीतिः ॥ मंदरोमंदलोचनः भद्रप्रकाशः ॥ मंदरोचत इति भद्रलोचनः ॥ रायधनम् ॥ ५७ ॥ हेमकूट इति ॥ कूटः कूट इति शब्द उत्तरपदे
मंददेहसंदेहादुदयैकदयाश्रितः ॥ निपधानौषधिधरोऽप्यस्तोप्यस्तमितप्रभः ॥ ५८ ॥ नीलश्रुती नीलयोमंदरोमंदलोचनः ॥ सपलियः
समलयोरायनो वै तैरेवतः ॥ ५७ ॥ हेमकूटनि कूटाद्याः कूटोत्तरपदास्तुते ॥ किं किं धक्रौ च सत्याद्याभारसत्यानते भुवः ॥ ५८ ॥ इति विध्यवचः
श्रुत्वानारदोऽचिंतयद्बुद्धि ॥ अखर्वगर्वसंसर्गानमहर्वायकल्पतः ॥ ५९ ॥ श्रीशैलमुख्याः किं शैलानेह संसृत्य मलश्रियः ॥ येषां शिखरमात्रादि
दर्शनं मुक्तये सताम् ॥ ६० ॥ अधास्य यलमालां क्यमिति आत्वा ब्रवीन्मुनिः ॥ सत्यमुक्तं हि भवता गिरिसारं विष्टवता ॥ ६१ ॥ परं शैले पशुलै
ब्रोमे रस्त्वामवमन्यते ॥ मयानिः श्वसितं चैतत्त्वयि चापि निवेदितम् ॥ ६२ ॥ अथ वामद्विधानां हि केयं चित्ता महात्मनाम् ॥ स्वस्य स्तुतुभ्यमि
त्युक्त्वा ययौ सव्यो मवर्त्मनि ॥ ६३ ॥

पठितथा ॥ एवाथैतुशब्दः ॥ कूटोत्तरपदा एवत इत्यर्थः ॥ किं किं धेति ॥ आदिपदेन मेनाकादयो गृह्यते ॥ क्षुद्रत्वात्तेषां मिति सात्रः ॥ ५८ ॥ इति अखर्वगर्वसंसर्गो महाजिमानसं श्लेष
इत्यर्थः ॥ ५९ ॥ श्रीशैलेति ॥ श्रीशैलोमुख्यः प्रधानो येषाम् ॥ मंदरमधुसूदनो गौडप्रसिद्धः ॥ मंदरादीनां तथा ॥ तदुक्तम् ॥ वीरचंदनयोर्मध्ये मंदरोनामपर्वतः ॥ यस्यारोहणमा
त्रेण नरो नारायणो भवेदित्यादि ॥ अत्रापि च वक्ष्यति ॥ श्रीशैलशिखरं श्रीमद्विदत्तचंद्रिलोकनात् ॥ पुनर्भवेमनुष्यणां भवेन्न भवेत्कचिदिति ॥ आदिपदेन सानुमात्रादीनि गृह्यते
॥ ६० ॥ आलोक्यं ज्ञातव्यम् ॥ सत्यमिति ॥ गिरिसारं पर्वतानां सामर्थ्या विष्टवता दर्शयता उपहासपरो हि शब्दः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ अथ वेति ॥ महात्मनामदराचितानाम् ॥ अथ वामह
ति ब्रह्मणि आलायेषौ ते तथा तेषाम् ॥ दिशब्दोऽरुचौ ॥ ६३ ॥

गतेइति । वध्यमनोरथोव्ययाभिलाषः ॥ ६४ ॥ धिगिति । कलालेशोविद्यावा ॥ ६५ ॥ कथमिति । दिवादिवसे ॥ भुनक्तिभुक्ते ॥ रहइतिप्राम्यधर्माक्तिः ॥ अथवारहःशम
 एकांतवासजन्यसुखम् ॥ ६६ ॥ अहोइति । दवाग्निद्वयवर्धनाग्रिक्रपः ॥ बाधेतनुवाधतएव ॥ पादपूरणेवानुराब्दः ॥ तुहिचस्महैवावपूरणइत्यमरः ॥ एवमन्यत्रापि ॥ ६७ ॥ ६८ ॥
 चिताज्वरइति ॥ उत्साहबुद्धि उत्साहेनसहिर्नबुद्धिम् ॥ उत्साहबुद्धिश्चरित्तिवापाठः ॥ ६९ ॥ ज्वरइति । नवतंतरुणताम् ॥ ७० ॥ धन्यइति । चरकश्चक्राचार्यआयुर्वेदप्रवक्त
 कः ॥ इहचिताज्वरे ॥ नचरतिनमभवतीत्यर्थः ॥ नासत्यौअश्वतीकुमाराविपिनासत्यौनआइषदपिसमर्थौ ॥ यथार्थावित्यर्थः ॥ नशब्दनिषेधे ॥ अभावेनहननेत्यमरः ॥ ७१ ॥
 गतेमुनौनिर्निद्रस्वमतीवोद्विग्नमानसः ॥ चिंतामवापमहतीविध्योवध्यमनोरथः ॥ ६४ ॥ ॥ विध्यउवाच ॥ ॥ धिगजीवितंशास्त्रकलोज्झ
 तस्यधिगजीवितंचोधमवर्जितस्य ॥ धिग्जीवितंज्ञातिपराजितस्यधिगजीवितंब्यर्थमनोरथस्य ॥ ६५ ॥ कथंभुनक्तिसदिवकथंरात्रौस्वपि
 त्यहो ॥ रहःशर्मकथंतस्ययस्याभिभवनंरिपोः ॥ ६६ ॥ अहोदवाग्निद्वयवर्धनाग्रिक्रपः ॥ बाधेतनुवाधतएव ॥ पादपूरणेवानुराब्दः ॥ तुहिचस्महैवावपूरणइत्यमरः ॥ एवमन्यत्रापि ॥ ६७ ॥ ६८ ॥
 युक्तमुक्तपुराविद्विश्चितामूर्तिःसुदारुणा ॥ नभेजैर्लघनैवानचान्यरुपशाम्यति ॥ ६८ ॥ चिताज्वरामनुष्याणांक्षुधानिद्रावलंहरत् ॥ रूप
 मुत्साहबुद्धिश्चरित्तिवापाठः ॥ ६९ ॥ ज्वरइति । नवतंतरुणताम् ॥ ७० ॥ धन्यइति । चरकश्चक्राचार्यआयुर्वेदप्रवक्त
 कः ॥ इहचिताज्वरे ॥ नचरतिनमभवतीत्यर्थः ॥ नासत्यौअश्वतीकुमाराविपिनासत्यौनआइषदपिसमर्थौ ॥ यथार्थावित्यर्थः ॥ नशब्दनिषेधे ॥ अभावेनहननेत्यमरः ॥ ७१ ॥
 धन्वंतरिनात्रचरकश्चरतीह ॥ नासत्याविपिनाऽसत्यावचिताज्वरेकिल ॥ ७२ ॥ किंकरोमिक्कगच्छामिकथंमेरुजयाम्यहम् ॥ उल्लुप्यत
 स्यशिरसिपतामिनपताम्यतः ॥ ७३ ॥ शक्रंकोपयतापूर्वमस्मदोन्नेणेनचित् ॥ पक्षहीनःकृतोयत्रधिगपक्षस्यचेष्टितम् ॥ ७३ ॥ अथवासक
 थंमेरुस्तथैवैःस्यद्वैतेमया ॥ भूमेभारभृतःप्रायोभवंतिभ्रान्तिभूमयः ॥ ७४ ॥

जयोपायंविश्रुति ॥ किंकरोमीति ॥ जयोपायंविनिश्चयस्वयेवस्वात्मानमाह ॥ अतइतःस्थानात्तस्यशिरस्युल्लुप्योत्फालंकृत्वापतामिति ॥ स्वयमेवनिरोति ॥ नपतामीति
 ॥ ७२ ॥ किमित्याकांक्षायामाह ॥ शक्रंकोपयतेति ॥ यत्रजये ॥ यस्माद्वपक्षस्यममेवेष्टितंथिक् ॥ धिगित्यधिषेपे ॥ धिगाह्निमित्यर्थः ॥ ७३ ॥ मेरोःस्पर्धास्वित्स्मिन्विघटयति ॥
 अथेवेति ॥ स्पर्धायांकारणाभावादित्यर्थः ॥ पुनःस्पर्धासंभावयति ॥ भूमिभारभृनुइति ॥ महाभारदधानाःप्रायःप्रायशोभांतिभूमयोऽज्ञानाश्रयाजवंतीत्यर्थः ॥ भूमजभेतिपाठबहु
 स्वर्णानिबहुथनानिदथादित्यर्थः ॥ तपनीयंशतकुंमंगणियभर्मकंनृगमित्यमरः ॥ ७४ ॥

१ पुस्तकांतरेषुतृतीयचतुर्थचरणयाव्यत्ययेनपाठः

सर्धायाहेलंतरमुद्गावयति ॥ अलीकवाक्कमिति ॥ अलीकवाक्कसंभवेहतुं वदनादविशिनाटि ॥ ब्रह्मेति ॥ ब्रह्मणि परमात्मनि श्रवणमननादिबूकंचतिरुशीलं यस्य स तथा तस्मिन् ॥ अतएव वेदेन वेदः स्वप्रकाशश्चिदात्मा तं जानातीति तथा तस्मिन् ॥ अतएव सत्यः कालत्रयाबाध्यः परमात्मा स एव लोकायते मनुष्युभिः प्राप्यतदतिलोकस्मिन्निवसितुं मद्गतब्रह्मालोक्या नुभवेन स्थानुंशील्यस्य तथा तस्मिन् ॥ प्राकृतव्याख्यां स्पष्टम् ॥ ७५ ॥ अतो नारदस्यालीकवाक्कयुक्तमयुक्तं वाऽयं विचारो वा मयि नोपयुज्यत इत्याह ॥ युक्तयुक्तेति ॥ तर्हि किमु पयुज्यते उद्यम एवेत्याह ॥ पराक्रमोक्तिरिति ॥ ७६ ॥ करोतु नाम नीतिज्ञो व्यवसायमिति ततः फलं पुनस्तदेवाप्त्यद्विधेर्मनसि स्थितामिति न्यायादुद्यमो नैकान्तिकफलदतिहादिना धायाह ॥ अथवेति ॥ ७७ ॥ अंतर्गमिप्रतिरोनिश्चयं विदधाति ॥ ७८ ॥ कालाविलंबने हनुमाह ॥ विचक्षणैरिति ॥ परमयौ शत्रुरागौ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ इति नि अलीकवाक्कमथ वासं भाव्यं नारदेकथम् ॥ ब्रह्मचारिणिवंदने सत्यलोकनिवासिनि ॥ ७५ ॥ युक्तयुक्तविचारो यमादृशो नोपयुज्यते ॥ पराक्रमेच्छाक्तानां विचारंगाहते मनः ॥ ७६ ॥ अथ वाचितनैरैतैः कव्यैर्वा विचकारकम् ॥ विश्वेशं शरणं यायां समबुद्धिं प्रदास्यति ॥ ७७ ॥ अनाथनाथः सर्वेषां विश्वनाथो हि गीयते ॥ क्षणमनसि संचित्य भवेदित्यमंशं शयम् ॥ ७८ ॥ एतदेव करिष्यामि नष्टकालविलंबनम् ॥ विचक्षणरूपे क्ष्यानवर्द्धमानौ परामर्यौ ॥ ७९ ॥ मरुं प्रदक्षिणीकुर्यान्नित्यमेव दिवाकरः ॥ स प्रहर्षगणो न न मन्यमानो बलाधिकम् ॥ ८० ॥ इति निश्चित्य विंध्याद्रिवर्धे स मुधेक्षणः ॥ अनंतगनस्यांतं कुर्वद्भिः शिखरैरिव ॥ ८१ ॥ कैश्चिन्नाधिविरोधो न कर्तव्यः केन चिच्छिन्नचित् ॥ कर्तव्यश्चैष्यते न यथानोपहसेज्जनः ॥ ८२ ॥ निरुद्धब्राह्ममध्वानं कृतकृत्य इवाद्रिराट् ॥ स्वस्योऽभवद्भवाधीना प्राणिना हि भविष्यता ॥ ८३ ॥ श्रियेति ॥ सर्विथ्यत्वेव निश्चित्य बद्ध इत्यन्वयः ॥ मुधेक्षणः मुधे संशयमेस्पृष्ट्यामित्येतत्तदं क्षणदर्शनं अभिनिवेशो यस्य स तथा ॥ समुधेषण इत्येकपद्यपाठसम्यक्कथं मुधेऽस्य गृह्णितिरित्यावत् ॥ तत्रैषणा इच्छा यस्य स तथा ॥ ८१ ॥ सम्यग्गृहीच्छया भिद्वदौ परामर्शपूर्वकं हेतुमाह ॥ कैश्चिदिति व्यासोक्तिः ॥ अत्र अनंतगनस्यांतं कुर्वद्भिः शिखरैर्वर्धेदतिवचनात् ॥ निरुद्धब्राह्ममध्वानं कृतकृत्य इव स्वस्योऽभवदित्युक्तेऽक्षिणोत्तरमार्गयोरवरोधो विगम्यते ॥ अतएवाप्रेष्यति ॥ क्रमेण सर्वतो हेतुहेतुलकस्य स्वम् नरोक्तयानो गंतुं तानू रूढ्यं जिज्ञापदित्यादि ॥ ननु प्रबलतरे वैरिणिसति मुस्थताऽयुक्तेत्यत आह ॥ भवाधीनेति ॥ भवत्यस्मादिति भवोऽट्टट्टदधीना तदायत्तैरर्थः ॥ भवदंश्चरस्तदधीना वा ॥ ८३ ॥

१ अत्र जस्त्वाभावो विचाराण्यः

ननुसूर्यमार्गवरोधेकथं कृतं तत्राह ॥ यमयेति ॥ यमकतासूर्यः ॥ महिः पूजितः ॥ ८४ ॥ ननु शक्तस्य परानुपद्राव्यस्वसामर्थ्यदर्शनं किं तत्राह ॥ यावदिति ॥ सामर्थ्यादर्शने लुप्येनेदृतां ज्वलन इति ॥ दारुणः काष्ठगः ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ इति श्रीकाशीखंडे रामानंदकृता यांटीकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ द्वितीयेतरणयाननिरोधानिमिषदृशाम् ॥ सत्यलोक्तस्य संसृतिप्रभावश्चानिगद्यते ॥ १ ॥ विध्यावरोधेन सूर्यगमननिरोधं वक्तुमादौ तावत्तस्योदयमाह ॥ सूर्य आत्मेति ॥ सूर्य उदयगिरौ ॥ अत्र उदयगिरिरालगिरिरिति च ज्योतिःशास्त्रप्रक्रियया ब्रह्मसिद्धांतशिरोमण्याद्युक्त्या ज्ञेयः ॥ तत्राह पातालादुद्गच्छन् सूर्यो यत्रैव दृश्यते स तेषामुदयाचलः ॥ भूमेः पातालं गच्छन् यत्र दृश्यो भवति सोऽस्योत्तमोऽचलः ॥ तथा पुराणप्रक्रियायां च ॥ यैर्यत्र दृश्यते तास्वानुसृतेषामुदयः स्थः ॥ यत्र च दर्शनं याति तत्रासलमनं विदुः ॥ नैवात्सलमनमर्कस्य नोदयः संवदासतः ॥ उदयात्सलमनाव्यादि दर्शनादर्शनं वेरित्यु

यमद्यमकतासौ दक्षिणं प्रक्रमिष्यति ॥ सकुलीनः स च श्रीमान्समहान्महितः स च ॥ ८४ ॥ यावत्स्वशक्तिं कोऽपि न दर्शयति कर्हि चित् ॥ तावत्सलं च ॥ सर्वेषां ज्वलनोदारुणो यथा ॥ ८५ ॥ इति चिंतामहाभारतस्यौत्थिरेघमः ॥ आकांक्षमाणस्तरणे रुदयं ब्राह्मणो यथा ॥ ८६ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडे पूर्वार्धे विध्यवर्धनं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ सूर्य आत्मास्य जगत्सलस्युषस्तमसोरिषुः ॥ उदियायोदयगिरौ शुचिप्रस्तमरैः करैः ॥ १ ॥ संवर्धयन् सतांधमान् ब्रह्मकुर्वतामसौ स्थितिम् ॥ पद्मिनी बोधयंस्त्विशंश्रवौ मुकुलिताननाम् ॥ २ ॥ हव्यं कथं भूतवर्त्तिदेवादीनां प्रवर्तयन् ॥ प्राक्पराह्ममध्याह्नक्रियाकालं विजृम्भयन् ॥ ३ ॥

कत्वा तत्र प्रथमदर्शनोपलक्षितप्रदेश उदयगिरिः ॥ प्रथमदर्शनोपलक्षितप्रदेशोऽस्ति गिरिरिति ॥ उदियाय उदगादुदित इति यावदित्यन्वयः ॥ किं ज्ञातः ॥ जंगमस्य स्थावरस्य चात्मा फलरूपः ॥ योसावादित्ये पुरुषः सोसावहमिति श्रुतेः ॥ फलरूपत्वे हेतुमाह ॥ तमसोरिषुरिति ॥ तमसोऽज्ञानस्य तत्त्वमस्य दिवाक्योऽथ बुद्धिदृश्यं भिष्यक्तः सूरिषु नार्शक इत्यर्थः ॥ प्राकृतं व्याख्यानां स्पष्टम् ॥ किं कुर्वन् ॥ शुचिप्रस्तमरैः शुचयश्च ते पावित्र्यहेतुत्वात् प्रस्तमराश्च प्रसरणशीलास्तैः करैश्चिभिः ॥ १ ॥ सतां संन्यागं विनिर्धमनं वैदिकीः क्रियाः संवर्धयन् तमस इत्येतामसीतमोगुणयुक्तानां तमसानां वा इयतामसीतां तमसी स्थितिं निष्ठां न्यक्कुर्वीतारस्कुर्वन्निति ॥ इष्टार्थमभिप्रेताम् ॥ अभिप्रेतं त्वंचास्याः करोधूतत्वात् ॥ तृश्वर्थसमुच्चयवाची बोधयंश्चेत्यर्थः ॥ २ ॥ हव्यं देवैर्योऽदयम् ॥ कव्यं पितृभ्योऽदयम् ॥ भूतवर्त्तिज्ञेभ्योऽदयम् ॥ विजृम्भयन् कुर्वन्निति ॥ ३ ॥

असनामिति ॥ तमस्तमगुणस्य ॥ यामिनिरात्रिसैवकालत्वेनकलितंगितम् ॥ ४ ॥ यास्मिन्निति ॥ पुण्यजनोदयः पुण्यजनोदहृत्याराक्षसाः ॥ यानुधानः पुण्यजनानिक्कतो यातुरक्षसीदयमरः ॥ सूर्योदयात्पूर्वैषामुत्पत्तेः ॥ पुण्यजनाधार्मिकालोकाइतिबा ॥ तेषामुदयउत्कर्षः ॥ अनुदितइतिपाठेण्यजनाः सामान्याराक्षसाः ॥ उदयास्तमनेदिसारात्रिवे ननिहृपयपरोपकारस्यसद्यःफलवच्चाह ॥ अहेइति ॥ अहोइत्याश्चर्यं ॥ ५ ॥ सायमिति ॥ प्राचीर्पूर्वादिशमाभ्याम्यसांत्वयित्वातथाग्रयोर्दिशानाथदक्षिणादिशंप्रतिप्रस्थित वान्पथाणंकृतवानितिषष्ठेनाव्ययः ॥ आश्वास्यत्यनेनाकांक्षितंहेनुमाह ॥ सानुरागेति ॥ अनुरागेऽनुराकणत्वेनसार्धवर्त्तमानायेकारद्रमयत्सेषांस्पर्शालैः ॥ कथंभूतोप्राचीम् ॥ स्वडिनाप्रातःकालेप्राप्तालनाथाम् ॥ तदुक्तम् ॥ निद्राकषायमुकुलीकृतचारुलेत्रेनारीनखद्वगणचयेनचर्चिनांगः ॥ यस्याःकुतोपिपतिरेतिगृहेषुभ्रातेसांस्वडितेतिकाथनाकार्कविभूरा णैरिति ॥ तच्चनितरांद्रादित्वकार्यव्याप्तेरितिनिद्राअविद्यासैवकषायान्नस्त्वज्ञानमन्त्रेणहुस्त्यज्जलान्तेनमुकुलीकृतमाच्छादितंचारुलेत्रमुत्तमज्ञानयस्यसनिद्राकषायमुकुलीकृतचारु

असतोऽहदिवक्त्रेषु निर्दिशंस्तमसः स्थितिम् ॥ यामिनीकालकलितं जगद्भ्रुजं विवयन् पुनः ॥ ४ ॥ यस्मिन्नभ्युदिते जातः सस्य कृपण्यजनोदयः ॥
अहोपरोपकरणं सद्यः फलतिनेति चेत् ॥ ५ ॥ सायमस्तमितः प्रातः कथं जीवेद्रविः पुनः ॥ सानुरागकरस्पर्शः प्राचीनाभ्यास्यखंडिताम् ॥ ६ ॥
यामं भुक्ता तथा भ्रैर्यो ज्वलंती विरहादिव ॥ लवंगैलाद्यगमदचंद्रचंदनचर्चिताम् ॥ ७ ॥ तांबूलारागकर्कोशं द्राक्षास्तवकुसुमानीम् ॥ लवली
वह्निदोर्वह्नीकं कोलीपह्नुवांगुलिम् ॥ ८ ॥

नेत्रः ॥ तथाभेदानांशसंनानांरीनवनमानोनारीनवतुल्यावायेवाणसैर्याव्रणच्युःक्षत्समुदायस्तेनवाचितानिचिद्विज्ञानिआनियस्येत्येदपिविशेषणद्वयस्यपक्षेयोजनीयम् ॥ ६ ॥ ननुप्रणयकोपितायाःकांतायाःसानुरागकरस्पर्शमात्रेणकितत्राह ॥ यामुक्तेति ॥ यामंप्रहसंत्रवमुक्ता ॥ भोगोऽत्रतस्यात्मआद्युत्सारणेनपालनमेव ॥ आश्रय्याविशेषणविद्वादिनि ॥ विद्वाद्दिहजन्त्यखेवादित्यर्थः ॥ ज्वलंतीमशिवस्फुरंतीम् ॥ अतएवात्कमाग्रेयीमिति ॥ उभयोवाविशेषणम् ॥ पक्षोतेव्याख्यानंस्पष्टम् ॥ इदानींदक्षिणांदिशविशेषयमूक्षीसाम्यार्थानिविशेषणान्याह ॥ लवौलाग्नमेदेयादिवर्तुभिः ॥ चंद्रःकर्पूरः ॥ अथकपूरमन्त्रियाम् धनसारश्चंद्रसंज्ञदित्यमरः ॥ ७ ॥ तांवलीति ॥ तांवलीनाग्वल्ल्याख्यालता ॥ द्राक्षाद्वलीका ॥ लवकोगच्छः ॥ सुलनीमित्यत्रलनशब्देनलनार्थलक्ष्यते ॥ सस्यदुर्लभक्षोजामित्यनेनलनयोर्वक्ष्यमाणत्वात् ॥ लवलीवल्लिलवलीलतासैवदोर्वल्लिबाहुलतायस्याःसातथाताम् ॥ कंकोलीअशोकलस्याःपल्लवाःकिसलयान्येवांगुलयोरस्याःसातथाताम् ॥ ८ ॥

त्रिकूटस्थानियानिस्वर्णरत्नानितान्यगेषुस्याःसातथाताम् ॥ रत्नंगीभितियठेत्रिकूटस्वर्णरत्नानिर्जितानिभूतान्यंगानियस्यास्ताम् ॥ सुवेलश्चासावद्विश्रेतिमुवेलद्विस्सएवनिंतं
वःस्त्रीकट्याःपश्चाद्भागःसर्वत्तयेस्याःसातथाताम् ॥ ९ ॥ कावेरीति ॥ जंघाप्रसृताजानुनोरधोभागइतियावत् ॥ चोलचोलेदेशविशेषातोवांशुकम् ॥ यद्वा चोलदेशएवचोलः
कूर्णसकःकंचुकीतियावत् ॥ चोलःकूर्णसकोस्त्रियामित्यमरः ॥ यद्वा भामासत्यभामेतिवचिचोलएवचोलःप्रच्छदपटः ॥ निचोलःप्रच्छदपटइत्यमरः ॥ तेनावतां कंतीपुंयवकांचीमे
खला ॥ स्त्रीकट्यामैखलाकांचीत्यमरः ॥ सैवतयावाविभूषणंयस्याःसातथाताम् ॥ कांचीतिकचिसाठः ॥ कांचीस्याम्येखलादाक्षिप्रभेदगरस्यचेतिमेदिनीकारः ॥ १० ॥ सुको

मलयानिलनिःश्वासाक्षीरोदकरांबराम् ॥ त्रिकूटस्वर्णरत्नंगीमुवेलद्विनिंतविनीम् ॥ ९ ॥ कावेरीगतमीजंघांचोलचोलांशुकावताम् ॥
सत्यदुर्दुरवक्षोजांकांतीकांचीविभूषणाम् ॥ १० ॥ सुकोमलमहारार्णवाग्विलासमनोहराम् ॥ अद्यापिनमहालक्ष्मीयांविमुंचतिसद्गुणा
म् ॥ ११ ॥ सुदक्षदक्षिणामाशामाशानाथःप्रतस्थिवान् ॥ क्रमंतःसर्वमवन्तोहलयोहलिकस्यस्वम् ॥ १२ ॥ नशेकुरग्रनोगंतुंततोऽनूरुव्यं
जिज्ञापत् ॥ १३ ॥ ॥ अनूरुवाच ॥ ॥ भानोमानोन्नतोर्विध्योनिरुद्धगगनंस्थितः ॥ स्पर्थतेमंरुणाप्रभुस्त्वदत्तानुप्रदक्षिणाम् ॥ १४ ॥
अनूरुवाक्यमाकर्ण्यसविताहृद्यचितयत् ॥ अहोगगनमार्गोपिरुद्धतेचातिविस्मयः ॥ १५ ॥

मलेति ॥ वाग्विलासोवाक्यविशेषोवाचातुर्यमितियावत् ॥ यांदक्षिणांदिशं ॥ महालक्ष्मीःकोलापुराधिष्ठात्री ॥ ११ ॥ मुदक्षेति ॥ मुदक्षचासौदक्षिणाचेतिमुदक्षदक्षिणाताम् ॥ मुद
क्षताचास्याःश्राद्धादिकर्मणिप्रशस्तत्वात् ॥ हेमुदक्षेतिस्तुतसंबोधनवा ॥ क्रमंतइति ॥ हेलिकस्यसूर्यस्य ॥ रथुतेलंश्रुतिरितिवचनात् हेआकाशोरंगतिगच्छतीतिव्युत्पत्तेः ॥ हेलिक
श्चित्रभानुश्चेतिमूर्यनामसप्तमिमध्येवक्ष्यमाणत्वाच्च ॥ क्रमेणसर्ववमाकाशंक्रमंतोगच्छतोऽर्वांशोश्चाभेयंतुयदानशेकुस्मदातदनंतरमितिवाअनूरुःसूर्यरथयंता ॥ मूरसूतोऽरणोऽनूरुः
काश्चापिर्गुरुडाग्रजइत्यमरः ॥ व्यजिज्ञापत्विज्ञापयामाससूर्यमिशिशेषः ॥ क्रमंतोच्चैर्हयास्तस्येतिकचिसाठः ॥ तदासांधिरार्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ विज्ञापनमेवाह ॥ भानोइति ॥ एतज्ज्ञानं
चास्यापृष्टेनेनकथनादनुमानात्सर्वज्ञत्वाद्देतिबोद्धव्यम् ॥ १४ ॥ अनूरुवाक्यमिति ॥ अतिशयितोविस्मयोयस्यसविताहृद्यचितयदित्यन्वयः ॥ अत्रविस्मयइतिकचिसाठः ॥
पुनरर्थचशब्दः ॥ १५ ॥

सूइति ॥ सूःसूर्यःशूरोपि समर्थोपि किंकुर्यात् ॥ अशूरेण हतःशूरेकेनापि शतं हतमिति व्यायादित्यर्थः ॥ एकोऽसहायः ॥ १६ ॥ राहुबाहुग्रहव्यग्रइति ॥ उक्षेते कंठादयः क्रियते मृत्तपीतचानेनेति बाहुर्मवम् ॥ विधुतदुमुखग्रहणेनाकुलितइत्यर्थः ॥ उक्तञ्च ॥ भानुर्विधुतदुमुखकुलितैकपाश्वर्याश्वीरेण जगतांतिमिरनिहतीति ॥ यद्वा हस्तिरूपधारिणो राहोर्बाहुग्रहेण करार्कशेन व्यग्रअकुलइति व्याख्येयम् ॥ राहुहस्तीमूलासूयाचंद्रमसौ प्रसूततिश्रुतेः ॥ अवातिष्ठति अवातिष्ठते ॥ प्राकृतं व्याख्यानं स्पष्टम् ॥ विधिर्विज्ञाईश्वरोदृष्टं वा ॥ १७ ॥ योजनामिति ॥ जनस्य मनुष्यस्य योजनानां कोशचतुष्टयानां सहस्रेद्वयं व्यव्ययः ॥ यः सूर्यः ॥ १८ ॥ १९ ॥ पाश्र्वात्थाइति ॥ सतरेति ॥ ताराअश्विन्यादिव्यतिरिक्तानि नक्षत्राणि नक्षत्रमात्राणि वा ग्रहामंगलादयस्तैः सादृशं वरमिति ॥ २० ॥ पूर्वादिविभवां प्रजानां व्याकुलतामाह ॥ अयमर्थः ॥ एषकः कालः किदिनं किंवारा त्रिर्नेक्ष्यते लक्ष्यतइत्यर्थः ॥ ननु दिनं अविष्यति सूर्यस्य विद्यमानत्वादित्याशंकाह ॥ अहोनाहस्कराभावादिति ॥ अयं कालोऽहोदितं भवति ॥ कुतोऽहस्कराभावान् ॥ भावग्रथा व्यासउवाच ॥ मूरःशूरोपि किंकुर्यात्प्रांतरेव र्मनि स्थितः ॥ त्वरावर्त्तपि कोरुद्रमागमेको विलंघयेत् ॥ १६ ॥ राहुबाहुग्रहव्यग्रोयः क्षणं नावतिष्ठति ॥ शून्यमागं निरुद्धः सर्गिकं करोतु विधिर्वली ॥ १७ ॥ योजनानां सहस्रेद्वयं शतं च योजने ॥ योजनस्य निमेषाघादासोपि चिरेस्थितः ॥ १८ ॥ गतबद्धुतिथे काले प्राच्यौ दीव्याभ्युशादितः ॥ चंडुरश्मेः करव्रातपातं संपादयति ॥ १९ ॥ पाश्र्वात्थादाक्षिणात्थाश्वनिद्रामुद्रितलोचनाः ॥ शयिता एव वीक्षते स तारग्रहमंबरम् ॥ २० ॥ अहोनाहस्कराभावान्निशानैवान्निशं करोत् ॥ असंगतक्षान्निभसः कः कालस्त्वेव नेक्ष्यते ॥ २१ ॥

नोयनिर्देशः ॥ सूर्योदयमारभ्य ग्रहचतुष्टयं हि अहरितुष्यते ॥ तस्य चातीतत्वात् सूर्यस्याहस्कर्तृत्वाभावादिति भावः ॥ तर्हि निशाप्राप्य स्थितित्राह ॥ निशानैवान्निशं करोदिति ॥ चंद्राभावादित्यर्थः ॥ ननु चंद्राभावेऽपि अमावास्यादौ निशादृश्यते तत्राह ॥ अस्तमदर्शनांगता निशानि नक्षत्राणि नक्षत्राण्यसिंसास्मान्नभस आकाशाद्धेतोरित्यर्थः ॥ प्राच्यौ दीव्याव्याकुलतायामित्यव्याख्यातम् ॥ पाश्र्वात्थादाक्षिणात्थाव्याकुलतायं ग्रंथार्थोऽतिरोहितएव ॥ नचास्मि न्यक्षे शयिता एव वीक्षते स तारग्रहमंबरमित्यनेन विरोधः ॥ अस्तंगतंगतमन्येषां ताप्यस्तंगतानि नक्षत्राण्यसिंसास्तंगतं तस्मान्नभस इति व्याख्यातम् ॥ ऐक्यप्रपाठे लक्ष्मं भागार्थः ॥ एतदुक्तं भवति ॥ चंद्रसूर्ययोर्गोस्तीं भितायं सत्यांततः भागतां ग्रहक्षेपराणां भिंसंचाराभावेन ॥ त्रिलक्षणभावाद्वा त्रिर्नेक्ष्यते तस्यार्थः ॥ नच निरस्मैतद्वीपवर्तारविरादिमजालकाल विशेषोचिरितरिचेलक्षेण सप्तद्वात्पाश्र्वात्थादाक्षिणात्थानां त्रिभिर्विष्यतीति वाच्यम् ॥ तदा एतदित्यादिविशेषणवैयर्थ्येन लक्षणस्यार्कचिक्करत्वादिति भावः ॥ २१ ॥

१ अस्तंगतक्षान्तियेव रूपे

ब्रह्मांडमिति ॥ अकांडैः नवसरे ॥ कांडोऽर्द्धाद्विंशतिवर्षावसरावर्षित्वमरः ॥ परापतंति यातायातकुर्वति ॥ पारंपरतरम् ॥ अवारं अवांतीरम् ॥ पारावारं पारवाचीतीरं इति वचनम् ॥ तत्र भ्रवास्तबधिन्यावापाराः प्रजा इति शेषः ॥ २२ ॥ पंचयज्ञेति ॥ देवयज्ञपितृयज्ञभूतयज्ञब्रह्मयज्ञमनुष्ययज्ञादिति पंचमेतेषामनुष्ठानाभावादित्यर्थः ॥ २३ ॥ सविता तत्र कारणमिति ॥ अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते ॥ आदित्याज्यायेतदृष्टिदृष्टेरन्ततः प्रजा इति श्रुतेरित्यर्थः ॥ २४ ॥ विसर्गोऽत्र संहारः ॥ कारणं केवलमिति ॥ अभिन्ननिमित्तोपादानमित्यर्थः ॥ तदुक्तम् ॥ नमः सवित्रे जगदेकचक्षुषे जगत्सृष्टिस्थितिनाशहेतवे ॥ त्रयीमया यन्निगुणाल्मधारिणो विराचिनारायणशंकरात्मने इति ॥ २५ ॥ स्तंभितत्वेन वदशयति ॥ य

ब्रह्मांडं किमकांडैर्वलयमेष्यतितत्कथम् ॥ परापतंति नाद्यापि पारावार इतस्ततः ॥ २२ ॥ स्वाहास्वधावषट्कारवर्जिते जगतीतले ॥ पंचयज्ञक्रियालोपाच्चकंपेभुवनत्रयम् ॥ २३ ॥ सूर्योदयास्तवर्तयेद्वाधाः सकलाः क्रियाः ॥ ताभिर्यज्ञभुजां लुप्तिः सविता तत्र कारणम् ॥ २४ ॥ चित्रगुप्तादयः सर्वकालं जानति सूर्यतः ॥ स्थितिसर्गविसर्गाणां कारणं केवलं रविः ॥ २५ ॥ तत्सूर्यस्य गतिस्तंभात् स्तंभितं भुवनत्रयम् ॥ यद्यत्र तस्थितं तत्र चित्रव्यस्तमिवाखिलम् ॥ २६ ॥ एकतस्तिमिरान्नैशोदेकतस्तु दिवा तपात् ॥ वह्नूनां प्रलयो जातः कांदिशीकमभूजगत् ॥ २७ ॥ इति व्याकुलिते लोके सुरासुरनरोगे ॥ आः किमेतदकांडं भूदुर्दुर्दुर्दुःप्रजाः ॥ २८ ॥

अत्र तस्थितं तत्रेति ॥ २६ ॥ कांदिशीकं अयेन दुर्दुर्दुर्दुःप्रजाः ॥ २७ ॥ लोके भुवने ॥ लोकस्तु भुवने जने इत्यमरः ॥ सुरनरोगे सुराधिष्ठात्रा दिवा तवरुणात्मजा वारुणी तस्याः परिग्रहात् सुरादेवास्तस्या अपरिग्रहात् सुरादेवैतयाः ॥ तदुक्तं बालकांडे रामायणे ॥ वरुणस्य ततः कन्या वारुणी रघुनंदन ॥ उत्सपातमहावीर्यावांछमाना परिग्रहम् ॥ दिवः पुत्रानंतरामजगदुर्वरुणात्मजाम् ॥ अदितेस्तु सुता वीरा जगदुस्ता मर्निदिताम् ॥ तेनाभवत्सुरादेवादेवैतयाश्चासुरास्तत इति ॥ सुरासुरैः सह नरोगायस्मिन्स्तथा तस्मिन् ॥ एतच्चाप्येषामुपलक्षणम् ॥ यत्तु भागवते विपर्ययश्रवणतश्च कल्पभेदाभिप्रायेण ॥ आपीडयाम् ॥ आलुस्यात्कोपपीडयोरित्यमरः ॥ दुर्दुर्दुर्दुर्दुःप्रजाः ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ त्रैलोक्यरक्षणार्थायसगुणगणनेदः ॥ सुदन्तस्यलोकेशंगीर्वाणाभयशंकिताः ॥ भूमौहिरण्यगर्भायत्वाद्यैर्द्वादशभिःशुभैः ॥ पथैःप्रसन्नांगैरःश्रोतृपापापनोदनेः ॥ तत्रादावाधिदेविकविराडूहिरण्यगर्भातयामिहूपेणसुवन्ति ॥ नत्रब्रह्मरूपिणोविराडालेनमइत्यन्वयः ॥ तपस्तप्त्वास्तुजसुखयुगलुषोविराडितिभनः ॥ हिरण्यगर्भाय हिरण्यरूपब्रह्माङ्गर्भेयस्यसतथातस्मैब्रह्मणपूण्यांतयामिणेइत्यर्थः ॥ तदुक्तं ॥ स्वतश्चिददयामीतुमायावीसूत्रहृष्टितः ॥ सूत्रालात्पूलदृष्ट्यैषविराडित्युच्यतेपरइति ॥ सूत्रालाहिरण्यगर्भः ॥ सगुणसुत्वाभिर्गणसुवन्ति ॥ अविज्ञातस्वरूपायअविज्ञातंभ्रत्यक्षाद्यगम्यस्वरूपयस्यसतथातस्मै ॥ विज्ञातारमेकेनविजानीयादितिश्रुतेः ॥ कैवल्यायोभोक्षस्वरूपाय ॥ कथंभ्रताय कैवल्याय ॥ अमृतायानंदरूपाय ॥ आनंदब्रह्मणोरूपतश्चमोक्षेप्रतिष्ठितमितिश्रुतेः ॥ ३० ॥ अविज्ञातस्वरूपत्वेहेतुमाह ॥ यन्नेदेवाविजानीति ॥ तस्मैचिदात्मनेनमइत्यन्वयः ॥ तस्मैकस्मैइत्याकांक्षायामाह ॥ यन्नेदेवाइति ॥ देवाइन्द्रियाणितद्विधितारोवा ॥ मनोयन्त्रापिकुंठितंमनोपियचकुंठितंउपलभ्युक्तस्तैश्चक्षुष्यव्यातिहतसामर्थ्यम् ॥ नयत्रवाक्प्रसरतिप्र

ततःसर्वसमालोक्यब्रह्माणंशरणंययुः ॥ सुवन्तोविविधैःसोत्रैरक्षरक्षैचित्चाब्रुवन् ॥ २९ ॥ ॥ देवाऊचुः ॥ ॥ नमोहिरण्यरूपायब्रह्मणब्रह्मरूपिणे ॥ अविज्ञातस्वरूपायकैवल्यायामृतायच ॥ ३० ॥ यन्नेदेवाविजानीतमनोयन्त्रापिकुंठितम् ॥ नयत्रवाक्प्रसरतिनमस्तस्मैचिदात्मने ॥ ३१ ॥ योगिनोयंददाकाशेप्रणिधानेननिश्चलाः ॥ ज्योतीरूपंप्रपश्यन्ति तस्मैश्रीब्रह्मणेनमः ॥ ३२ ॥

बोधयितुंवागपिनसमर्थाभवतीत्यर्थः ॥ तस्मैअपरिमितगुणगिरम्योत्रसिद्धयथा चिदात्मनेचैतन्यधनमोस्तुक्मईतिवाशेषः ॥ सर्वोच्चिद्विश्वंनचतस्यवेत्तातमाहुर्ग्यंपुरुषमहंतम् ॥ यतोवाचोनिर्वर्ततेअप्राप्यमनसासहेत्यादिश्रुतेः ॥ ३१ ॥ तर्हिप्रमाणाभावाच्छाश्वंगवन्नास्तितदित्याशंकादुः ॥ योगिनोयमिति ॥ तस्मैश्रीब्रह्मणेनमइत्यन्वयः ॥ तस्मैकस्मादित्याकांक्षायामाहुर्योगिनइति ॥ हेदेवाकाशोददाकाशस्तस्मिन्आकाशवच्छुद्धेऽनकरणइत्यर्थः ॥ प्रणिधानेनएकापतयानिदध्यासनेनेतियावत् ॥ ज्योतिःस्वप्रकाशंरूपंस्वरूपंयस्यतत्तथाप्रपश्यन्ति ॥ स्वप्रकाशसच्चिदानंदरूपेणैवावतिष्ठंतइत्यर्थः ॥ श्रीःसावित्री स्रष्टाविष्णुरियंशृष्टिरितिप्रशरोक्तेः ॥ सृज्येतवयासृष्टिहेतुत्वाद्वाष्टृसावित्रीतस्महितायब्रह्मणे सत्यलोकाधिष्ठाने ॥ यद्वा श्रयंत्येतांयोगिनइतिश्रीब्रह्मविद्यातस्वरूपायब्रह्मणेपरमात्मनेनमइति ॥ ३२ ॥

कालादिति ॥ कालान्निमेषाद्विपरार्थानासरायभिन्नाय ॥ माययाकालाय तच्चेष्टाहपत्वात्कालस्य ॥ तदुक्तं जागवते ॥ योयंकालस्तस्यैतव्यक्तवं योचेष्टामाहु रिति ॥ यद्वा अवि
द्यात्मनोऽसंबन्धः कालस्तदूपाय ॥ यद्वा कालयति नाशयति कालादीन्सर्वानितिकालस्तस्मै ॥ सकालकालः कालमूषिकमक्षकः कालायेतनमः इत्यादिश्रुतिस्तुतिभ्यः ॥ स्वेच्छया
स्वस्येच्छयाईक्षणलक्षणयापुरुषायजीवाय ॥ संप्रेक्षतबहुत्यां प्रजायेय तत्तद्वा तदेवानुप्राविशदिति श्रुतेः ॥ यद्वा स्वीयानां भक्तानां मिच्छयापुरुषायपूर्वशरीरेषु शतैर्दत्तितयास्तैः ॥
मास्यकूर्माद्यवतारायेत्यर्थः ॥ नवद्वारेषु शतैः पुरुषस्तेन चोच्यत इति स्मृतेः ॥ यद्वा स्वेच्छया स्वातंत्र्येणैव पुरुषाय पुरुषाख्यावताराय ॥ तदुक्तं जागवते ॥ भूयैयदापंच भिरालसष्टैः पुरवि
राजं विरचय्यतस्मिन् स्वांशेन विष्टः पुरुषाभिधानमवाप नारायण आदिदेव इति ॥ यद्वा स्वेच्छया पूर्वमपि पुरुषकायेषु स्थितत्वात् पुरुषस्तस्मै ॥ तथा च श्रुतिः ॥ पूर्वमेवाहं महासमिति ॥

कालात्पराय कालाय स्वेच्छया पुरुषाय च ॥ गुणत्रयस्वरूपाय नमः प्रकृतिरूपिणे ॥ ३३ ॥ विष्णवे सत्स्वरूपाय रजो रूपाय वेधसे ॥ तमसे रूद्र
रूपाय स्थिति सर्गात्कारिणे ॥ ३४ ॥ नमो बुद्धिस्वरूपाय त्रिधा हं कृतये नमः ॥ पंचतन्मात्ररूपाय पंचकर्मद्रियात्मने ॥ ३५ ॥ नमो मनःस्वरू
पाय पंचबुद्धीद्रियात्मने ॥ क्षित्यादिपंचरूपाय नमस्ते विषयात्मने ॥ ३६ ॥ नमो ब्रह्मांडरूपाय तदंतर्वर्तिने नमः ॥ अर्वाचीनपराचीनविश्वरू
पाय ते नमः ॥ ३७ ॥

तत्पुरुषस्य पुरुषत्वमिति विस्तरेण ॥ प्रधानत्वेन नमस्यति ॥ गुणत्रयसंस्वरजस्तम उपलक्षणम् ॥ प्रकृतिः प्रधानम् ॥ ३३ ॥ गुणत्रयोपाधिविष्णुवज्रयोनिरुद्ररूपे
ण नमति ॥ विष्णव इति ॥ नम इत्यनुषंजनीयम् ॥ ३४ ॥ महत्तत्त्वादित्रयोविधा शतितत्त्वभेदेन प्रणमति ॥ नमो बुद्धिस्वरूपायेत्यादिना ॥ बुद्धिस्वरूपाय महत्तत्त्वाय ॥ त्रिधा हं कृतये वै
कारिकैः जसता मसाहं काराय ॥ पंचतन्मात्ररूपाय शब्दस्पर्शरूपरसगंधतन्मात्ररूपात्मने ॥ पंचकर्मद्रियात्मने पायूरस्थहस्तपाश्वागात्मने ॥ ३५ ॥ नम इति ॥ मनःस्वरूपायां त्करण
रूपाय ॥ पंचबुद्धीद्रियात्मने श्रोत्रत्वक्चक्षुर्जिह्वा नासात्मने ॥ क्षित्यादिपंचरूपाय पृथिव्यग्नेजो वाय्वाकाशरूपाय ॥ विषयात्मने स्थूलविषयरूपाय पंचीकृतात्मन इति यावत् ॥ ३६ ॥
समष्टिव्यष्टिप्रबंधभेदेन प्रणमति ॥ नम इत्यादिना ॥ ब्रह्मांडरूपाय समष्ट्यात्मक विराडूपाय कारणरूपायेत्यर्थः ॥ तदंतर्वर्तिने भूतभौतिकव्यष्टिरूपाय कार्यरूपायेत्यर्थः ॥ अर्वाचीन
ति ॥ अर्वाचीनमिदानीं ततः पराचीनपूर्वकालीन एतद्दुप्यद्विश्वं जगत्तदूपाय ते तुभ्यं नम इत्यर्थः ॥ ३७ ॥

अनित्येति। आगमापायनित्यकालत्रयाबाध्यनित्यद्रूपाय सत्स्थूलअसत्क्षुभंकार्यकारणोवासदसतीतयोः। तयोनियमनमदिति ॥ कृपाशुतांशयतः स्तुवंति ॥ समस्तशब्दश्चतुर्विधविषयः ॥ चतुर्विधाऽजतेमामिति। जगद्वचनात् ॥ नवविधविषयोवा भक्तैर्नविमिश्रितमिति। मुक्ताफलकारवचनात् ॥ विग्रहशरीरम् ॥ ३८ ॥ शास्त्रयोनित्वेन स्तुवंति ॥ तवनिःश्वसितवेदादिति ॥ निःश्वसितवेदानामभिवाद्देवानिःश्वसितमित्युपचारः ॥ निःश्वसितमेतदृष्येदोयजुर्वेदः। स। मवेदइति श्रुतेः शास्त्रयोनित्वादिति व्याससूत्राच्च ॥ तवस्वेदोऽखिलजगदिति ॥ तवेव श्रस्य ॥ स्वेदशब्देनात्राप्नुनिष्ठवीर्यशक्तिविशेष उच्यते तज्जातत्वादेशेऽप्युजगतः ॥ यद्वा स्वेदशब्देनात्रापंचिकृतजलतत्त्वमुच्यते तच्च भूम्यादिचतुष्टयस्योपलक्षणम् तत्परिणामत्वादेशेऽप्युजगतमौक्तिकप्रपञ्चस्य ॥ तदुक्तं हरिवंशे ॥ ततः स्वयं भूतगवान्निष्ठक्षुर्विधाऽप्रजाः ॥ अपएव ससज्जितौ तासुर्वीर्यमवास्तुजत् ॥ आपोनारादिति प्रोक्ता आपो वैरसूनुवः ॥ अयं नंतस्य ताः पूर्वतननारायणः स्मृतइति ॥ पुरुषस्तेन च स्तुवंति ॥ विधेति। तत्रात्रादस्य विध्वान्नानीत्यस्याः श्रुतेरर्थमाहुः ॥ विश्वाभूतानिति

अनित्यनित्यरूपयसदसत्यतयेनमः ॥ समस्तभक्त्यरूपयास्वेच्छाविष्कृतविग्रहः ॥ ३८ ॥ तवनिःश्वसितं वेदास्तवस्वेदोऽखिलजगत् ॥ विश्वाभूतानिति पादः शीर्ष्णोद्यौः समवर्तत ॥ ३९ ॥ नाभ्या आसीदंतरिक्षलोमानि च वनस्पतिः ॥ चंद्रमा मनसोजातश्चक्षोः सूर्यस्तव प्रभो ॥ ४० ॥ त्वमेव सर्वत्वयि देव सर्वस्तोतास्तुतिः स्तव्य इह त्वमेव ॥ ईशत्वयाऽवास्यामि दं हि सर्वं नमोस्तु भूयोऽपि नमोनमस्ते ॥ ४१ ॥

पादइति ॥ ३९ ॥ मायावच्छिन्नैकदेशइत्यर्थः ॥ विश्वाइति शंखदं सिबहुलमिति शैलोपः ॥ शीर्ष्णोद्यौः समवर्तत इत्यस्याः श्रुतेरर्थमाहुः ॥ नाभ्या आसीदंतरिक्षमित्यस्याः श्रुतेरर्थमाहुः ॥ नाभ्याइति ॥ अंतरिक्षं मंतरिक्षलोकः ॥ लोमानिति ॥ पुष्पां विना फलवानवनस्पतिः ॥ चंद्रमा मनसोजातइत्यस्याः श्रुतेरर्थमाहुः ॥ चंद्रमाइति ॥ चक्षोः सूर्योऽजायतेत्यस्याः श्रुतेरर्थमाहुः ॥ चक्षोः सूर्यइति ॥ चक्षोश्चक्षुषइत्यर्थः ॥ ४० ॥ उपसंहरति ॥ त्वमेव सर्वमिति ॥ अत्रोपासनार्थं सर्वप्रपञ्चरूपत्वं ब्रह्मणो विधीयते ॥ योऽयं स्याणुः पुमानेष्पुं धियाऽस्थानुधीरिवेत्यादिवद्वाधेसामानाधिकरण्यात् ॥ अधिष्ठानांतराचारयति ॥ देव इह त्वमेवमिति ॥ त्वयि देव सर्वमिति ॥ नव्यं देवत्वं सर्वकथं भवद्भिः। सोऽदृष्टिः। स्तवेन हं स्तुयते तत्राहुः ॥ स्तोतेति ॥ औपाधिकभेदमादाय स्तोत्रादिव्यवहाराइत्यर्थः ॥ किंबहुना ईशाईश्वरेण त्वया इदं सर्वं जगदावास्यामि नमोस्तु तं नमो वपदइति ॥ यद्वा आवास्यामनचित्तव्याभ्यां संख्याप्य इदं परिदृश्यमानं सर्वमिति ॥ ईशावास्यामि दं सर्वं यत्किंचिज्जगत्याजगत् तेन त्वत्कृतं भुंजोऽथामृधः कस्यचिद्धनमिति श्रुतेः ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ यथार्थयेति ॥ यथार्थयथासदशोऽबाधितोऽर्थोऽयस्याः सातथातया ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ऐहिकेति ॥ अपवर्गमोक्षम् ॥ सालोक्यादिव्यावृत्त्यर्थमक्षयमिति विशेषणम् ॥ सायुज्यमित्यर्थः ॥ ४६ ॥ तस्मादिति ॥ यतोऽभीष्टददतिव्यातोऽतएवसर्वसिद्धिदः ॥ सर्वेषांसिद्धिदइतिवा ॥ ४७ ॥ अत्रापिसत्याख्येममलोकेपीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ सत्यलोकास्थानं व्याकुलतां प्रादृश्यति ॥ एतेवेदामूर्तिधरा इत्यादिना ॥ करुणाभारतीवियमित्यन्तमूर्तिधरा इत्यनुषंजनीयम् ॥ अखिलाः शिक्षाकल्पज्योतिश्छंदो निरुक्तव्याकरणमीमांसान्यायपुराणधर्मशास्त्राद्युर्वेदधनुर्वेदार्थशास्त्रलक्षणाभ्युदंश ॥ यज्ञास्त्रिष्टोमोऽदयः ॥ सत्यं यथार्थभाषणम् ॥ धर्मोऽदृष्टम् ॥ तपःकृच्छ्रचंद्रायणादि ॥ दमो विषयेभ्यो ब

इति स्तुत्वा विधिदेवानि पेदुदवत्क्षितौ ॥ परितुष्टस्तदा ब्रह्मा प्रत्युवाच दिवौ कसः ॥ ४२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यथार्थयानयास्तुत्यानुशोस्मि प्रणताः सुराः ॥ उत्तिष्ठत प्रसन्नोऽस्मि दृष्टुं ध्वं वरमुत्तमम् ॥ ४३ ॥ यः स्तोत्रं त्यनयास्तुत्या श्रद्धावान् प्रत्यहं शुचिः ॥ मां वाहरं वा विष्णुवा तस्य तुष्टाः सदा वयम् ॥ ४४ ॥ दास्यामः सकलान् कामान् पुत्रान् पौत्रान् शून्वसु ॥ सौभाग्यमायुरारोग्यं निर्भयवरो जयम् ॥ ४५ ॥ ऐहिकामुष्मिका न भोगानपवर्गं तथाऽक्षयम् ॥ यद्यदिष्टतमं तस्य तत्सर्वं भाविष्यति ॥ ४६ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पठितव्यः स्तवोत्तमः ॥ अभीष्टददतिव्यातस्तवोयं सर्वसिद्धिदः ॥ ४७ ॥ पुनः प्रोवाच तान्वेधाः प्रणिपत्योत्थितान् सुरान् ॥ स्वस्थास्तिष्ठत भो यूयं किमत्रापि समाकुलाः ॥ ४८ ॥ एते वेदामूर्तिधरा इमा विद्यास्तथा खिलाः ॥ सदक्षिणा अमी यज्ञाः सत्यं धर्मस्तपो दमः ॥ ४९ ॥ ब्रह्मचर्यमिदं चैषा करुणा भारती त्वियम् ॥ श्रुतिस्मृतौ तिहा सार्थचरितार्था अमी जनाः ॥ ५० ॥

हिरिद्विनिवृत्तिरिद्विमात्रनिवृत्तिर्वा ॥ ४९ ॥ ब्रह्मचर्यमिति ॥ ब्रह्मचर्यमष्टांगमैथुनपरित्यागः ॥ तदुक्तं ॥ दर्शनं स्पर्शनं कैलिः स्पर्शं गृह्यमाणम् ॥ संकल्पोऽप्यवसायश्च क्रियानिवृत्तिरेव च ॥ एतन्मैथुनमष्टांगं प्रवदंति मनीषिणः ॥ विपरीतं ब्रह्मचर्यमेतदेव प्रकीर्तितमिति ॥ करुणा हितैषिणी ॥ इदानीं सर्वैर्भ्यः कारुण्यः श्रेष्ठवत्कुंकर्मादिभिः प्राप्तस्तलोका न दर्शयति ॥ श्रुतिस्मृतीति ॥ श्रुतिस्मृतीति हासानामर्थेऽबुनष्टेषु प्रतिपाद्येषु चरितः कृतोऽर्थः पुरुषार्थः पुरुषकारोऽनुष्ठानं यैस्ते तथा ॥ इति हासान्वाभारतादिः ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणानामिति कचित्पाठः ॥ व्याख्यांतरं स्पष्टम् ॥ ५० ॥

नेति ॥ क्रोधपराभिज्ञवेच्छा ॥ मात्सर्यपरगुणासहिष्णुता ॥ प्राप्तोऽर्थप्रार्थनालोभः ॥ अप्राप्तोऽर्थमात्रविषयः ॥ कामः कयादिविषयः ॥ अघृतिरधा
णदेहाद्यवसादेसत्यनुत्तमम् ॥ अयं ग्रीः ॥ हिंसाकायवाङ्मनोभिः प्राणिमात्रपीडा ॥ कुटिलता अटुता वक्तृतेति यावत् ॥ गर्वोऽभिमानः ॥ निर्दोषपरापवादः ॥ असूयागुणेषु दोषा वि
क्लणम् ॥ अशुचिरपवित्रः ॥ ५१ ॥ ब्रह्मतावेदताः ॥ तपोधना अर्कचनाविरक्ता इत्यर्थः ॥ ५२ ॥ पातिव्रत्यताः पतिव्रतायाः भावः पातिव्रत्यं तत्र ताल्लङ्घनयोगिन्य इत्यर्थः ॥
पंडाः नृपुंसकाः ॥ तृतीयाप्रकृतिः पंडः क्लीबः पंडो नृपुंसक इत्यमरः ॥ जितेन्द्रिया इत्यर्थः ॥ ५३ ॥ गोमूत्रहृताः गवारक्षणे त्यक्तप्राण इत्यर्थः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ गायत्रीति ॥ द्विमुखी प्रसूय

नेह क्रोधो न मात्सर्यलोभः कामोऽघृतिर्भयम् ॥ हिंसा कुटिलता गर्वो निर्दोसूयाऽशुचिः क्वचित् ॥ ५१ ॥ ये ब्राह्मणा ब्रह्मरतास्तपोनिष्ठास्तपोध
नाः ॥ मासोपवासपणमासचातुर्मास्यादिसद्गताः ॥ ५२ ॥ पातिव्रत्यरतानां यो ये चान्ये ब्रह्मचारिणः ॥ ते चामीपस्य तसुरापे पंडाः परयोषिति
॥ ५३ ॥ मातापित्रोरमीभक्ता अमी गोमूत्रहृताः ॥ व्रतदाने जपे यज्ञे स्वाध्याये द्विजतपणे ॥ ५४ ॥ तीर्थे तपस्युपकृतौ सदा चारादिकर्मणि ॥
फलाभिलाषिणी बुद्धिर्नयेषं ते जना अमी ॥ ५५ ॥ गायत्री जाप्यनिरता अभिहोत्रपरायणाः ॥ द्विमुखी गोप्रदातारः कपिलादानतत्पराः
॥ ५६ ॥ निस्सहः सोमपाये वै द्विजपादोदपाश्रये ॥ नृताः सारस्वते तीर्थे द्विजशुश्रूषकाश्च ये ॥ ५७ ॥ प्रतिग्रहसमर्था हि ये प्रतिग्रहवर्जिताः ॥ तए
नेमस्त्रिया विप्रास्य कर्तृथ प्रतिग्रहाः ॥ ५८ ॥ प्रयागे माघमासौ यैरुषः स्नाताऽमलात्मभिः ॥ मकरस्यैरवौ शुद्धास्तद्मे सूर्यवर्चसः ॥ ५९ ॥

मानागौः ॥ तदुक्तं ॥ यावद्दत्तस्य पादौ द्वैर्मुखं योन्यां च दृश्यते ॥ तावद्वैः पृथिवी द्वेयायावद्भूमं चतीति ॥ पृथिवी द्वेया पृथिवी तुल्या ॥ समयायाः पृथिव्यादानेन यादृशं पुण्यं भव
ति तदृशमस्यादानेनेत्यर्थः ॥ शुक्ला सर्वशरीरे विशेषतः पादेषु च शुक्लवर्णा कपिला ॥ तदुक्तं ॥ सर्वतः शुक्लवर्णाया पादेषु च विशेषतः ॥ कपिला सा तु विज्ञेया सर्वपापप्रणाशिनी ॥ इशा वि
शेषोऽर्षिग्लवर्णा कपिलेति प्रसिद्धिः ॥ ५६ ॥ द्विजपादोदपाश्रया ब्राह्मणचरणोदकपातारः ॥ सारस्वते तीर्थे प्रभासे पृथूदकेना ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ उपसिंहातः प्रातः स्नानेन नीतः समापित इ
तियावत् ॥ ५९ ॥

पंचनदमेवपंचनदं ॥ स्वार्थेण ॥ पंचनदइतिवापाठः ॥ ६० ॥ कल्यद्विपरार्धम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ तद्विपाकस्तस्यकर्मणोविपाकःफलम् ॥ किंनदह ॥ मोक्षमिति ॥ नपुंसकत्वमार्गम् ॥

वाराणस्यांपांचनदेयहस्तातुकात्तिके ॥ अमीनेशुद्धवपुषःपुण्यभाजोतिनिर्मलाः ॥ ६० ॥ स्नात्वातुमणिकर्णिक्यांप्रोणिताब्राह्मणाधनैः ॥
तत्तेसर्वभोगाढ्याःकल्यस्यास्यतिमत्युरे ॥ ६१ ॥ ततःकाशीसमासाद्यतेनपुण्येननोदिताः ॥ विश्वेश्वरप्रसादेनमोक्षमेथ्यसंशयम् ॥ ६२ ॥
अविमुक्तैरुक्तैर्मयदत्तमपिमानवै ॥ श्रेयोरूपंतद्विपाकमोक्षजन्मांतरेष्वपि ॥ ६३ ॥ अहोवैश्वेश्वरेक्षेत्रेमरणादिपिनोभयम् ॥ यत्रसर्वेप्रती
क्षंतेमृत्युप्रियमिवातिथिमा ॥ ६४ ॥ ब्राह्मणेभ्यःकुरुक्षेत्रेयदैतंवसुनिर्मलम् ॥ निर्मलांगास्तएतेवैतिष्ठतिमसंनिधौ ॥ ६५ ॥ पितामहसमासा
द्यगयायांचैःपितामहाः ॥ तर्पिताब्राह्मणमुखेतेषामेतेपितामहाः ॥ ६६ ॥ नक्षानेननदानेननजपेनपूजया ॥ मल्लोकःप्राप्यतेदेवाःप्राप्यतेद्वि
जतर्पणात् ॥ ६७ ॥ सोपस्कराणिवेश्मानिमुसलोलखलादिभिः ॥ यदैतानिसशय्यानितेपांहन्याण्यभूनिवै ॥ ६८ ॥ ब्रह्मशालांकारयंतिवेदम
ध्यापयंति च ॥ विद्यादानंचयेकुर्युःपुराणंश्रावयंति च ॥ ६९ ॥ पुराणानिचयेदद्युःपुस्तकानिददत्यपि ॥ धर्मशास्त्राणियेदद्युस्तेषांवासोत्रमेपु
रे ॥ ७० ॥ यज्ञार्थंचविवाहार्थंचत्रार्थंब्राह्मणायवै ॥ अखंडंवसुयेदद्युस्तेत्रस्युर्वसुर्वचसः ॥ ७१ ॥ आरोग्यशालांयःकुर्याद्विद्यपोषणतत्परः ॥
आकल्यमत्रवसतिसर्वभोगसमन्वितः ॥ ७२ ॥ मुक्तीकुर्वतितीर्थानियेचदृशवरोधतः ॥ ममावेशेतेमायाऔरसास्तनयाइव ॥ ७३ ॥
विष्णोर्वाममवाशंभोर्ब्राह्मणाएवमुप्रियाः ॥ तेषांमृत्यावयंसाक्षाद्विचरामाभहीतले ॥ ७४ ॥

मोक्षइत्येववापाठः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ सोपस्कराणिगृहोपकरणसहितानि सभूषणानीतिवा ॥ ६८ ॥ ब्रह्मशालावेदाध्ययननिमित्तगृहम् ॥ पुराणमितिवापाठः
॥ ६९ ॥ ७० ॥ अखंडंवसुसमयंधनम् ॥ वसुवचसःअश्विर्वचसः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥

१ अत्रमूलपाठोपलब्धः

२ अंतःपुरे

एककुलं एकः कलसा धनसमुदायः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ महेश्वरी त्रिस्तादीनां निघन्त्री ॥ गौरी महेश्वरा विनिवापाठः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ विभावसारंगः ॥ ८३ ॥

ब्राह्मणाश्चैव गावश्च कुलमेकं दिधाकृतम् ॥ एकत्र मंत्रास्तिष्ठति ह विरेकत्र तिष्ठति ॥ ७५ ॥ ब्राह्मणजंगमं तीर्थं निर्मितं सर्वभौमिकम् ॥ येषां वाक्योदकेन वशुद्धातिमलिना जनाः ॥ ७६ ॥ गावः पवित्रमनुलग्ना गोमंगलमुत्तमम् ॥ यासां सुखोऽस्थितो रेणुर्गंगावारिसमो भवेत् ॥ ७७ ॥ शृंगग्रेः सर्वतीर्थानि खुराग्रेः सर्वपर्वताः ॥ शृंगयोरन्तरे यस्याः साक्षाद्गौरी महेश्वरी ॥ ७८ ॥ दीयमानां च गङ्गादृष्टानृत्यं तिष्ठति प्रितामहाः ॥ प्रीयंते ऋषयः सर्वे तु ध्यामो देवतैः सह ॥ ७९ ॥ रोहूयंते च पापानि दारिद्र्यं व्याधिभिः सह ॥ धान्यः सर्वस्य लोकास्य गावो मातेव सर्वथा ॥ ८० ॥ गवांस्तु त्वानमस्त्य कृत्वा चैव प्रदक्षिणाम् ॥ प्रदक्षिणीकृता तेन समद्वीपा वसुंधरा ॥ ८१ ॥ यालक्ष्मीः सर्वभूतानां या देवेषु व्यवस्थिता ॥ धेनुरूपेण सा देवी मम पापं व्यपोहतु ॥ ८२ ॥ विष्णोर्वक्षसि यालक्ष्मीः स्वाहा चैव विभावसोः ॥ स्वधाया पितृमुत्थानां सा धेनुर्वरदा सदा ॥ ८३ ॥ गोमयं धमुना साक्षाद्गोमंत्रं न मदाशुभा ॥ गङ्गाक्षीरं तु यासौ वै किं पवित्रमतः परम् ॥ ८४ ॥ गवामंगेषु तिष्ठति भुवनानि चतुर्दश ॥ यस्मात्तस्माच्छिवं मे स्यादिह लोके परत्र च ॥ ८५ ॥ इति मंत्रं समुच्चार्य धेनुं वा धेनुमेव वा ॥ यो दद्याद्द्विजवर्या यः सर्वेऽप्यो विशिष्यते ॥ ८६ ॥ मया च विष्णुना साधं शिवेन च महर्षिभिः ॥ विचार्य गोणां नित्यं प्रार्थनैति विधीयते ॥ ८७ ॥ गावो मेषपुरतः संतु गावो मेषं तु पृष्ठतः ॥ गावो मे हृदये संतु गवां मध्ये वसाम्यहम् ॥ ८८ ॥ नीराजयति यो गानि गवां पुच्छेन भाग्यवान् ॥ अलक्ष्मीः कलहो रोगस्तस्यां गाधांति दुरतः ॥ ८९ ॥ गोभिर्विप्रेभ्यश्चैव देवैश्च सतीभिः सत्यवादिभिः ॥ अलुब्धैर्दानशीलैश्च सप्तभिर्धार्थितमही ॥ ९० ॥

॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ नीराजयति प्रोच्छति मां जयतीत्यर्थः ॥ अंगानि स्वांगानि ॥ ८९ ॥ ९० ॥

१ षोडशयज्यः

२ दातुः पापं व्यपोहतीति पुस्तकांतरे पाठः

॥ ९१ ॥ ९१ ॥ एषां सत्यलोकादिगोलोकांतानाम् ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ उपसंहरति ॥ इत्युद्देशादिति ॥ उद्देशात्संक्षेपात् ॥ अयानां नीतिपीडितानां यदभयतद्वाख्यातमित्यर्थः ॥ २ ॥ एवं काशीप्रकर्षपुरःसरात्तदधमनुक्ता देवागमनकारणं स्वयमेव वणयन् यद्दूर्यमाणं परिरोधाभावापायं प्रतिजानीते ॥ स्वर्धनं मम लोकात्परो लोको वैकुण्ठ इति गीयते ॥ तस्योपरि शाक्तौ मारुता लोकास्ततः परम् ॥ ११ ॥ शिवलोकास्तदुपरि गोलोकास्तस्मिन् पतः ॥ गोमातरः सुशीलाद्यास्तत्र संति शिवप्रियाः ॥ १२ ॥ गवां शुश्रूषका ये च गोप्रदा ये च मानवाः ॥ एषामभ्यतमे लोके तस्युः सर्वसमृद्धयः ॥ १३ ॥ यत्र क्षीरवहानयो यत्र पायसकर्ममाः ॥ नजराबाधे यत्र तत्र गच्छंति गोप्रदाः ॥ १४ ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणज्ञा ब्राह्मणाः परिकीर्तिताः ॥ तदुक्ताचारचरणा इतरे नामधारकाः ॥ १५ ॥ श्रुतिस्मृतीनुने च त्रेपुराणं तद्व्यंस्मृतम् ॥ श्रुतिस्मृतिभ्यां हीनो धः काणः स्यादेकया विना ॥ १६ ॥ पुराणहीना दृच्छू न्याकाणां धावपितौ वरौ ॥ श्रुतिस्मृत्युदितो धर्मः पुराणे परिगीयते ॥ १७ ॥ तद्वाह्मणा यगौर्देया सर्वत्र सुखमिच्छता ॥ न देया द्विजमात्राय दातारं सोऽप्यधो नयेत् ॥ १८ ॥ यस्य धर्मोऽस्ति जिज्ञासा यस्य पापाद्भयं महत् ॥ श्रोतव्यानि पुराणानि धर्ममूलानि तेन वै ॥ १९ ॥ चतुर्दश सुविद्या सुपुराणं दीप उत्तमः ॥ अंधोऽपि न तदालोकात्संसारोऽभ्यौकचित्यतेत् ॥ १०० ॥ श्रोतव्यानि पुराणानि वस्तव्यं जाह्नवी तटे ॥ तर्पणीया द्विजानि त्यंमम लोके भुभिः सदा ॥ १ ॥ इत्युद्देशान्मया ख्याता सत्यलोकाव्यवस्थितिः ॥ अभयं यद्भूयार्तानां न भेतव्यं च हेसुराः ॥ २ ॥ स्वर्धते मेरुणा विध्यो ब्रह्माध्वपरिरोधकृत् ॥ तदर्थमागतायं तदुपायं दिशामिवः ॥ ३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्य गस्त्यस्तप्यमानस्तप उग्रं महातपाः ॥ मे त्रावरुणि राधायचित्तं विश्वेश्वरे विभौ ॥ ४ ॥

इति ॥ ३ ॥ अस्मीति ॥ मित्रावरुणयोरपत्यमैत्रावरुणिः ॥ उर्वशीदृशनात्कनरैतस्माभ्यां कुंजैर्निषिकंतस्मादगस्त्योज्ञे ॥ तथा च श्रुतिः ॥ कुंजैरेतः सिषिचतुःसमानमिति ॥ तत्र मैत्रावरुणि रित्युक्ते सिषेऽपि गच्छति तद्द्वाराणार्थमगस्त्य इत्युक्तम् ॥ तावत्युक्ते अंगां निष्क्रियणि गान्त्राणि स्यायति संघातयतीत्यगस्त्यः अगस्त्यनामा वाकश्चित्त्रातिव्याप्तिः स्यात्तद्द्वाराण्यर्धमुक्तमैत्रावरुणि रिति ॥ ४ ॥

१ परिपठ्यते इत्यपि कचित्पाठः
२ सश्रुतिस्मृतिपुराणज्ञो यो ब्राह्मणस्तस्मै
३ लोकस्य च स्थिति रित्यपि कचित्पाठः

तारकस्पणवस्यषडक्षश्रीरामचराजस्त्वा ॥ ५ ॥ वेयुष्माकम् ॥ कथमृषिभ्रात्रस्तदादुर्घटकार्यकरणसामर्थ्यमित्याशंकायामाह ॥ तैत्तरेयैति ॥ वातापील्वलभक्षणात् इल्वलस्यसंबंधीवातापिवातापील्वलः ॥ राजंदादिवातवूनिपातः ॥ तस्यभक्षणात् ॥ तथाचोक्तम् ॥ वातापिभिक्षितोयेनसमुद्रःशोषितःपुरा ॥ यद्वा वातापिश्वइल्वलश्चतयोर्भिक्षणात् ॥ तत्रवातापेर्भक्षणंशरीरतः इल्वलस्यभक्षणंत्वर्थतः ॥ मनुष्यान्भक्षयिष्यतिह्यर्थेनशरीरतइत्यादौधननशेषिभक्षणराब्दयोगात् ॥ यद्वा भ्रातृभक्षणतसोपिभक्षितइति तथोक्तम् ॥ यद्वा वातापील्वलभक्षणात्तयोर्भारणादित्यर्थः ॥ तदुक्तरामायणेअरण्यकांडे ॥ अगस्त्येनतःकोधादागत्यभ्रातुराश्रयम् ॥ अनुभूयैकदाश्राद्धंभक्षितःमनिशचरः ॥ ततःसंपन्नमित्युक्तादलाह्लासवसेचनम् ॥ भ्रातरंनिक्रमेत्युच्चैरिल्वलःसोम्यभाषत ॥ तंतथाहूयमानंतुराक्षसंयहूषिणम् ॥ अब्रवीत्यहसज्जमानगस्त्योभूनिमसत्तमः ॥ कुतोनिष्क्रमितुं

अविमुक्तेमहाक्षेत्रेसर्वेषामुक्तिहेतुके ॥ तारकस्योपदेशार्थंविशेषाऽधिष्ठितेस्वयम् ॥ ५ ॥ याचध्वंतन्नगत्वातंसवःकार्यंविधास्यति ॥ तैत्तरेयैति ॥ द्वावितालोकावातापील्वलभक्षणात् ॥ ६ ॥ अतिमित्रं तत्र तेजो मित्रावरुणजे मुनौ ॥ तदा प्रभृति लोकेषु को गस्त्य नैव विभ्यति ॥ ७ ॥ इत्युक्त्वा तं देवेधास्तेऽपि प्रमुदिताननाः ॥ देवाः परस्परं प्रोचुरहो धन्यतमावयम् ॥ ८ ॥ प्रसंगतोऽपि द्रष्टव्यौ काशी काशीपती शिवौ ॥ अहो अहो भिर्बहुभिः फलितो नो मनोरथः ॥ ९ ॥ उत्फुल्लपद्मनयनानिर्मिताः सुकृतार्थिनः ॥ तावेव च रणौ धन्यौ काशीमभिप्रयायिनौ ॥ ११० ॥

शक्तिर्मयार्जीर्णस्पर्क्षसः ॥ भ्रातृस्तेष्वेषहूपस्यगतस्ययमसादनम् ॥ तस्यैतद्वचनश्रुत्वा भ्रातृमरणशक्तिः ॥ प्रथमं यितुमारेभुर्भुनक्तो धानिशाचरः ॥ अभ्यद्रवगस्त्यमुनिनादीतने जसा ॥ चक्षुषा दीप्तकलेन निर्दग्धः संपपातहेति ॥ नचैवं सति रामायणभारतयोः परस्परविरोधः ॥ कल्पमेतदेव्यवस्थोपपत्तेः ॥ तथान्यत्रापि ॥ ६ ॥ अतिमित्रं स्वयमतिक्रम्य वर्तइति तत्तेजस्तथा ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ उत्फुल्लपद्मनयनाः सुराः काशीसमाययुरिति तृतीयेनाव्ययः ॥ उत्फुल्लपद्मानिवनयनानियेयतेतथा ॥ कथं भूताः ॥ निर्भिताः निःशेषेण भितं काशीका शीपतीदृष्टव्या वित्यादिचितितयैस्ते तथा ॥ काशीगमनेकतसम्यद्विश्रया इत्यर्थः ॥ तत्रहेतुमाह ॥ तावेवेति ॥ ११० ॥

१ अब्रवेइत्यपेक्षितमिति भाति

प्राप्त्युपाप्स्यमः ॥ ११ ॥ १२ ॥ श्रोत्रप्रोचनार्थमाह ॥ इदमिति ॥ १३ ॥ शाश्वदैकवत्यम् ॥ १४ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतार्याकाशीखंडटीकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥
अगस्तेराश्रमपदे देवानां समागमः ॥ तस्य चाश्रममाहात्म्यं तृतीये ध्याइयते ॥ १५ ॥ एवं वंदतो हृष्टा स्याः सुराः काशीसमाययुरित्युक्तं न प्रच्छति ॥ भगवन्निबि ॥ अच्युत निर्विकारहे वि
णी इति वा ॥ १६ ॥ ननु मिमांसादिप्रत्ययनाधिगच्छामि ॥ तपसां शेविर्निधिः ॥ यथा पद्मादिनिधिर्धाना माश्रयस्तथा तपसा माश्रयः खनिरित्यर्थः ॥ १७ ॥ नागमुत्ताभौ धौ वाक् सुधा
समुद्रे ॥ उत्तुकमुत्कंठिनम् ॥ ३ ॥ कल्लंसमयम् ॥ प्रश्नमिति पाठः ॥ समुपचक्रमे उपक्रांतवान् ॥ ४ ॥ संसारंगारे विपश्यमानां स्वारिणोऽज्ञानकरुणया शोचतीति शुक्रः ॥ तदु
येयंकथाश्रुतास्माभिर्वैधसासमुदीरिता ॥ तस्याः श्रवणजापुण्यात्याहुमस्त्वद्यकाशिकाम् ॥ १९ ॥ एका क्रिया द्वयार्थ करी प्राप्य ते पुण्य गौर
वात् ॥ एवं वंदतो हृष्टा स्याः सुराः काशीसमाययुः ॥ २० ॥ व्यास उवाच ॥ इदं पुण्य तमास्थानं ये श्रेष्ठं तोहमानवाः ॥ विधूय सर्वपापानि
पुनर्दारु समन्विताः ॥ १३ ॥ इह वंशपरिस्थाप्य भुक्ता सर्वसुखानि च ॥ सत्यलोके चिरस्थित्वा ततो यास्यंति शाश्वतम् ॥ १९४ ॥ इति श्रीस्कं
दपुराणे काशीखंडपूर्वार्धसत्यलोकवर्णन नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ भगवन् भूतभव्येश सर्वज्ञा
नमहानिधि ॥ अवाप्य काशीं गीर्वाणैः किमकारिव दायुत ॥ १ ॥ अधीत्येमां कथां दिव्यानं लप्सिमाधियास्यहम् ॥ शेविस्तपसां देवगस्तिः
प्रार्थितः कथम् ॥ २ ॥ कथां विध्योप्यवाप स्वांप्रकृतिं तादृग्बभूव ॥ तव वागमुत्ताभौ धौ मनो मे स्नातु मुस्तुकम् ॥ ३ ॥ इति कल्लंस समाकर्ण्य व्या
सः पाराशरो मुनिः ॥ श्रद्धावंतस्वशिष्या यवकुं स मुपचक्रमे ॥ ४ ॥ पाराशर उवाच ॥ शृणु मूत महा बुद्धे भक्तिश्रद्धा समा मन्वितः ॥ शुक्र वै
शंपायनाद्याः शृण्वन्ते चे च बालकाः ॥ ५ ॥

कंभागवते ॥ संसारिणांकरुणयाद्वपुराणगुह्यमिति ॥ यद्वा शुक्लवन्मनोज्ञवचनवक्त्रातिशुकः ॥ तथाचब्रह्मवैवर्त्यासंप्रतिभगवद्वचनम् ॥ व्यासलदीयतनयःशुक्लवन्मनोज्ञभूतवचोक्तं
वतुच्छुक्लवनाम्ना हृन्मनवत्स्यतितवापिनमाययासौ स्पृष्टयतोममकथाहृदिमास्यशोकमिति ॥ तथाविगतनामोच्चारणदेवशंभुःशतद्रुदायाअयनंपतनयस्यविशंपायनःसए
वैवशंपायनः ॥ स्वार्थेतिद्वितः ॥ उक्तंच ॥ शंपाशतद्रुदामाहुरयनंपतनयतः ॥ विगांपतनंयस्माद्वैशंपायनइत्यतइति ॥ तौशुकैशंपायनाद्यौयेपांतथा ॥ आद्यपदेनजातूकर्ण्य
जैमिनिपैलमुन्तानांसंयहः ॥ शृण्वंसन्येमहर्षयइतिकिचिन्ताठः ॥ ५ ॥

१ व्याससंवाधनम्

॥ ६ ॥ तर्प्यास्तर्पणीयाश्चोआदिभिरस्तांस्तर्प्यादिपिन्स्तर्प्यं ॥ तर्प्यन्द्वापिन्नितीतिपाठैःक्षराधिक्यमार्षम् ॥ संतर्प्यविधिवद्विव्यपितृनुकरातिलोदकैरितिचक्रचिसाठः ॥ ७ ॥ रत्ने
रित्यादिसप्तद्विक्षिणैरित्यन्तान्द्वितीयानांतीर्थवासांर्थिनःसर्वासंतर्प्यचेत्येतेनाव्ययः ॥ चक्राराद्वेवादीनपि ॥ ८ ॥ अमत्रेपत्रैः ॥ पात्राभ्यवसाजानमित्यमरः ॥ ९ ॥ १० ॥ मृदुप
यैकैःकोमलवदुभिः ॥ मृदुवेहेतुमाह ॥ सतूलैर्हंसतूलिकाभिसहितैरित्यर्थः ॥ यद्वा मृदुपर्यकैःसुत्रादिनिर्मितपर्यकैः ॥ शिविकानरयानम् ॥ विमानैर्यैः ॥ ११ ॥ उल्लोचैश्चद्रात
पर्वितानैरितिवाचत् ॥ अस्त्रीवितानमुल्लोचइत्यमरः ॥ ११ ॥ उपानस्यादुकाभिश्व चर्मनिर्मिताउपानहःकाष्ठनिर्मिताःपादुकास्ताभिश्व ॥ चशब्दाःसमुच्चयार्थाः ॥ पटदुकूलैर्नतनक्षौ

ततोवारणसीप्राप्यगीर्वाणाःसमहर्षयः॥अविलंबंप्रथमतोमणिकण्याविधानतः॥६॥सचैलमसिमज्जयाथरुतसंध्यादिसांक्रियाः॥संतर्प्यं
तर्प्यादिपितृनुकशंगंधतिलादकैः॥७॥तीर्थवासांर्थिनःसर्वान्संतर्प्यचपृथक्पृथक् ॥ रत्नैर्हरण्यवासोभिरश्वाभरणधेनुभिः॥८॥विचित्रै
श्चतथापात्रैःस्वर्णरौप्यादिनिर्मितैः॥अमृतस्वादुपर्कान्नैःपायसैश्चसशकैः॥९॥सगोरसैरन्नदानैर्धान्यदानैरनेकेधा॥गंधचंदनकपूरैस्तां
बलैश्चरुचामरैः॥१०॥सतूलैर्मृदुपर्यकैर्दीपिकादर्पणासनैः॥शिविकादासदासाभिर्विमानैःपशुभिर्गृहैः॥११॥चित्रध्वजपताकाभिरुल्लो
चैश्चंद्रचारुभिः॥वर्षाशनप्रदानैश्चगृहोपस्करसंयुतैः॥१२॥उपानस्यादुकाभिश्वयतिनश्चतपस्विनः॥योग्यैःपटदुकूलैश्चविधैश्चित्र
रत्नकैः॥१३॥दंडैःकमंडलुयुतैर्जिनैर्दृगसंभवैः॥कौपीनैरुच्चमंचैश्चपरिचारकचनैः॥१४॥मठैर्विद्यार्थिनामन्नैरतिथ्यर्थमहाधनैः॥
महापुस्तकंसंभारैर्लेखकानांचजीवनैः॥१५॥बद्धौषधदानैश्चसत्रदानैरनेकशः॥ग्राभ्येप्रपार्थद्रविणैर्मंतोश्रिष्टिकेधनैः॥१६॥

भैः ॥ क्षौमंदुकूलमित्यमरः ॥ पटदुकूलैरितिचक्रचिसाठःसांचेत्यः ॥ चित्ररत्नैर्लेखकैश्चक्रवर्तैः ॥ समौरत्नैर्दृगसंभवैः ॥ १३ ॥ अजिनैर्मृगचर्मभिः ॥ उच्चमंचैरुन्नतकाष्ठानिर्मित
खट्वादिकैः ॥ परिचारकचनैःशुश्रूषकाणांदेयैःस्वर्णैः ॥ परिचारिकेतिपाठेपिसएवार्थः ॥ १४ ॥ महापुस्तकसंभारैरनेकैःपुस्तकसमूहैः ॥ नानापुस्तकसामग्रीभिरितिवा ॥ १५ ॥
सत्रदानैर्विद्वदानैर्धर्मदानैरितिवा ॥ सत्रमाच्छादनेयज्ञेसदादानेधनेपिचेत्यमरः ॥ हेमंतैःश्रिष्टिकेधनैःशिशिरतौशीतापनोदायलोहमृदादिनिर्मितान्यग्न्याधारपात्राणिअग्निष्टि
कास्ताश्चतास्यशिकरणार्थानिधनानिकाष्ठानिचैतः ॥ १६ ॥

आच्छादनिकं छदिगृहादिकम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ देवालयसुधाकार्यैः देवपासादचूर्णदानैः ॥ रंगमालादिमंडनैः रंगमालारंगसमूहैः आदिशब्देन संमार्जनादीनि गृह्यते ॥ तैर्यानि मंडना
निर्माण्येव वामं डनान्ति ॥ मंडलैरिति पाठे मंडलं सर्वतोभद्रादि ॥ १९ ॥ नीराजनैः आरार्तिकैः बहुवर्तियुक्तदीपैरित्यर्थः ॥ तदुक्तं विष्णुस्मृतौ त्रिहस्ये ॥ बहुवर्तिसमायुक्तं ज्वलतं केशवो
प्रापि ॥ कुर्याद्वारार्तिकं यस्तु कल्यकोटिदिवसे दिति ॥ आरार्तिकैरिति पाठः ॥ दशांगदिसुधूपैरिति ॥ षड्भागकुष्ठो द्विगुणो गण्डश्चलाक्षत्रयपंचमस्य भागाः ॥ हरितकीसर्जसश्च
मांसं भागत्रयचैव तु शैलजस्य ॥ घनस्य च त्वारिपुरस्य चैको दशांगधूपः कथितो मुनीन्द्रिरन्येनोक्तो दशांगधूपः आदिशेषं चेतुस्तु पाश्चात् ॥ कर्पूरवर्तिकाद्यैरिति ॥ कर्पूरवर्तिकायस्य

छत्राच्छादनिकाद्यर्थे वर्षाकालोचितैर्बहु ॥ रात्रौ पाठप्रदोपैश्च पादाभ्यंजनकादिभिः ॥ १७ ॥ पुराणपाठकांश्चापि प्रतिदेवालयधनैः ॥ देवा
लये नृत्यगीतकरणार्थैरनेकशः ॥ १८ ॥ देवालयसुधाकार्यैर्जार्णोद्धारैरनेकधा ॥ चित्रलेखनमूल्यैश्च रंगमालादिमंडनैः ॥ १९ ॥ नीराजनै
र्गुग्गुलुभिर्दशांगादिसुधूपकैः ॥ कर्पूरवर्तिकाद्यैश्च देवाचार्यैरनेकशः ॥ २० ॥ पंचामृतानां स्नपनैः सुगंधस्नपनैरपि ॥ देवार्थमुखवासैश्च देवो
द्यानरनेकशः ॥ २१ ॥ महापूजार्थमाल्यादिगुंफनार्थैश्च कालतः ॥ शंखभेरीमृदंगादिवाद्यनादैः शिवालयैः ॥ २२ ॥ घंटागडुककुंभादिस्नानो
पस्करभाजनैः ॥ श्वेतैर्मार्जितवस्त्रैश्च सुगंधैश्च कर्दमैः ॥ २३ ॥ जपहोमैः स्तोत्रपाठैः शिवनामोच्चभाषणैः ॥ रासक्रीडादिसंयुक्तैश्च लनैः सप्र
दक्षिणैः ॥ २४ ॥

कर्पूरवर्तिकः आदौ भव आद्यः कर्पूरवर्तिको दीप आद्योषणं दीपास्तथातैः ॥ कर्पूरवर्तिकाद्यैरितिकाचिन्वातः ॥ देवाचार्यैर्देवपूजा निमित्तैर्धनैः ॥ २० ॥ पंचामृतानां स्नपनैर्घृतदुग्धद
धिमधुशर्कराणां स्नानैः ॥ २१ ॥ गुंफनार्थैः ग्रंथनार्थद्रविणैः ॥ गुंफनं ग्रंथसंभेदं गुंफनमिष्यत इति मेदिनीकारः ॥ २२ ॥ गडुकुंभं ग्रां अंगुलीयकं वा ॥ गडुकुंभं ग्रां अंगुलीयकमिष्यत इति
नी ॥ मडुकेति पाठो मडुको वा शब्दः ॥ तथा च माघे जम्मुर्जलानि जलमडुकवाधवल्लङ्घनस्ततः तस्त्वलिता निमदमिति ॥ वाद्यप्रभेदादमरमडुडिडिमद्वद्वारा इति चामरः ॥ यक्ष
कर्दमैः कर्पूरगुरुकस्तूरीकं कोलैः ॥ कर्पूरगुरुकस्तूरीकं कोलैः ॥ २३ ॥ २४ ॥

उपसंहरति ॥ एवमादिभिरिति ॥ उद्वैदेनानप्रकारैः क्रियाकाण्डैः कर्मकाण्डप्रतिपादितैः कर्मभिरित्यर्थः ॥ यद्वा क्रियाकाण्डैः क्रियासमूहैरित्यर्थः ॥ पंचरात्रमुषित्वेति ॥ पंचरात्रेणयावान् कालो भवति तावन्तं कालं स्थित्वेत्यर्थः ॥ यद्वा कार्यान्तरात्रिदिनभागस्य दिविष्टचंद्रसूर्याभ्यां विवेश्वरेण कृतत्वाद्यथाश्रुतएवार्थः ॥ ताभ्यां दिनरात्रिभागप्रतीतिसुप्तम्यां कारीतिष्ठतीति प्रतीतिवद्भवति ॥ अतएवार्वाच्योच्यते सर्वस्मिन् जगति भयदुतेषु पिकाशीस्थानां भयद्रवणाद्यभावोद्देवागमनतीर्थासाधनं संपूर्णादिकंच सर्वसंगच्छते ॥ तथाचात्रैव सत्यार्थापत्तिः ॥ शुद्धेषु तेषु वीरेषु चक्रेषु सवनत्रयम् दुर्वाससश्च कोपाग्निज्वालाग्निव्याकुलीकृतम् तदा विविशतुः कात्यायनसूत्रां चंद्रमसावपि नगणैरकृतानुज्ञाततेजःशमितप्रभाविति ॥ अनेकशः आ

॥ २१ ॥

एवमादिभिर्द्वैदैः क्रियाकाण्डैरनेकशः ॥ पंचरात्रमुषित्वा तु कृत्वा तीर्थां न्यनेकशः ॥ २५ ॥ दीनानां आश्रयं संप्रत्यनत्वा विश्वेश्वरं विभुम् ॥ ब्रह्म च यादिनि यमैस्तीर्थमैवं प्रसाध्य च ॥ २६ ॥ पुनः पुनर्विश्वनाथं दृष्ट्वा स्तुत्वा प्रणम्य च ॥ जम्भुपरोपकारार्थं भगसि यत्र तिष्ठति ॥ २७ ॥ स्वनामालिंगमास्याप्यकुंडं कृत्वा तदग्रतः ॥ शतरुद्रियमूकेन जपन्निश्चलमानसः ॥ २८ ॥ तं दृष्ट्वा दूर्तो देवा द्वितीयमिव भास्करम् ॥ ज्वलज्वल न संकाशैरंगैः सर्वत्र सोज्ज्वलम् ॥ २९ ॥ साक्षात्किं वादवाग्निर्वा मृत्युवैतप्यते तपः ॥ स्थाणुवन्निश्चलतरं निर्मलं सन्मनो यथा ॥ ३० ॥ अथ वा सवते जासि श्रित्वेमां ब्राह्मणीं तनुम् ॥ शीलयन्ति परं धाम शान्तं शान्तपदासये ॥ ३१ ॥ तपनस्तप्यतेऽत्यर्थं दहनोपि हि दहते ॥ यत्तीव्रतपसाद्यापि च पलाऽपला भवतु ॥ ३२ ॥ यस्याश्रमेऽब्रह्मं ते हिंसा अपि समंततः ॥ सत्त्वरूपा अर्भा सत्त्वास्त्यक्त्वा वैरं स्वभावजम् ॥ ३३ ॥

द्वयावस्य बहुवारानित्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ अगस्तिरिति ॥ अगस्तिः स्यादगस्त्यश्चेति द्विरूपकोशादिकारोतिपि ॥ २७ ॥ २८ ॥ तं दृष्ट्वेति ॥ प्रथमतस्तभगस्वदूतो दृष्ट्वा पश्चाद्द्विविणा देशमनेरुष्टज्जाणं ददृशुरिति द्विसप्ततितमश्लोकेनाच्ययः ॥ २९ ॥ आगाम्यष्टविंशच्छ्लोकास्थितेति शब्दपराष्टकर्मार्द्धः ॥ साक्षादित्यादि ॥ तत्र त्रयेण भूमेरुवेक्षा ॥ अवशिष्टेनाश्रमपशुपक्ष्यादिवर्णनमिति विवेकव्यम् ॥ सतां मनः सन्मनः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ चपला विधुतु ॥ तद्विस्तौ दामनी विधुच्चंचला चपला अपीलमरः ॥ अचपला स्थिरं तियावत् ॥ ३२ ॥ हिंसाः क्रूराः ॥ सत्त्वरूपाः साचिकाः सत्त्वगुणप्रधाना इत्यर्थः ॥ स्वभावजं साहजिकम् ॥ ३३ ॥

करटःप्रशस्तगङ्गोऽस्यास्तीतिकरटिःहस्ती ॥ छांदसत्वात्साधुत्वम् ॥ काकैःअङ्गडौकारटो गजगङ्गकटावितिद्वांशहस्ती ॥ करटो गजगङ्गस्यात्कुर्मुर्ननयजीवनेइतिमेदिनीकारः ॥
 अष्टापदःशरजः ॥ अष्टापदस्यात्कनकसारीणांफलकेपिच अष्टापदं चशरमेचद्वमण्यां चमकटइतिचविश्वप्रकाशः ॥ तस्यांकेकोडिकेसरीसिंहः ॥ सिंहोद्येद्रपंचास्याहयक्षः
 केसरीहरिरित्यमरः ॥ कीदृशः ॥ केसरोद्भटः केसैःस्कंधस्थैर्लोमविशेषैः ॥ किंजल्केकेसरःपुष्पपशुरोमविशेषयोरितिमेदिनीकारः ॥ उद्भटउज्ज्वलः ॥ ३४ ॥ सूकोवराहः ॥ स्तब्ध
 रोमेतिस्त्वविशेषणम् ॥ अतिक्रूरतयास्तब्ध्यानिउन्मत्तानिरोमाणियस्यस्तथाविधोपीत्येतो नपौनरुक्त्यम् ॥ वनस्थानोऽत्रव्याघ्राः अरण्यभवाःश्वानइतिवा ॥ मुस्तामुकुरुविष्टेषु ॥ कुरु
 विष्टोमेधनामा मुस्तामुस्तकमस्त्रियमित्यमरः ॥ मोथाइतिप्रसिद्धासुन्यस्तेदत्तेक्षणेनत्रयेनसतथा ॥ ३५ ॥ भूदारइतिसार्धम् ॥ भूवपृथ्वीदारयतीतिभूदारःसूकरस्तथाविधोपि ॥
 यथान्यत्रभूविदारं करोतितथाचनकरोतीत्यर्थः ॥ तत्रहेतुमाह ॥ सर्वालिंगमयीति ॥ ३६ ॥ क्रोडपोतंसूकरशावकम् ॥ वराहःसूकरोघृष्टिःकोलःपोत्राकिरिःकिटिः दंष्ट्रीघोणीस्तब्ध

शुंढादं देन करटिः सिंहं कडूयतेऽभयः ॥ अष्टापदां केसवपितिकेसरां केसरोद्भटः ॥ ३४ ॥ सूकरस्तब्धरोमापि विहाय निजयथकम् ॥ चरेद्वनशुनां
 मध्ये मुस्ता न्यस्ते क्षणो बली ॥ ३५ ॥ भूदारोपिन भूदारं तथा कुर्यादथाऽन्यतः ॥ सर्वालिंगमयी काशीयतस्तद्गतीयं त्रितः ॥ ३६ ॥ क्रोडीकृत्य क्रो
 डपोतं रक्षुः कीडयत्यहो ॥ शार्दूलबालानुत्सार्य शार्दूलीमणपोतकः ॥ ३७ ॥ चलपुच्छोऽथ पिबति फेनिलेनानेन वै ॥ स्वपंतलोमशं भृङ्गवान
 रथलदंगुलिः ॥ ३८ ॥ यूकां संवीक्ष्य वीक्ष्यैव भक्षयदंतकोटिभिः ॥ गोलंगूलरक्तमुखा नीलांगा यथनायकाः ॥ ३९ ॥

रोमाक्रोडोभूदारइत्यपीत्यमरः ॥ तरक्षुमुग्गादनः ॥ शार्दूलबालान्वय्याश्रावकानुत्सार्यदूरीकृत्य शार्दूलीव्याघ्राणपोतकोहरिणबालकः ॥ दयायां कः ॥
 ३७ ॥ चलपुच्छं यस्य सतथा ॥ पिबति ॥ पयइतिशेषः ॥ पिबति त्रिद्विकर्मकः ॥ लक्षणया वाराशार्दूल्याः स्तनं पिबतीत्यर्थः ॥ फेनिलेन फेनयुक्तेन ॥ स्वपंतशयानं भृङ्गकृष्णम् ॥
 अथ भृङ्गके क्रोडाच्छांशुक्राड्यमरः ॥ कथं भूतम् ॥ लोमशं बहुलोमयुक्तम् ॥ ३८ ॥ यूकालिक्षाः ॥ यूकालिक्षा कीटभेदा लक्षादुमा मयेइतिमालती ॥ समउपसर्गस्य
 वीक्ष्येत्येनानपेपिसंबंधः ॥ दंतकोटिभिर्दंतैर्भक्षयेत् ॥ अत्रमाह जिक्वैराभावस्य विविक्षितत्वाद्युक्ता भक्षणं न दोषावहम् ॥ यद्वा स्तनानामेव यूकानां भक्षणमत्र विवक्षितम् ॥ अतएव सं
 वीक्ष्य वीक्ष्य युक्तम् ॥ अथ बालक्षणया गुलीभिर्विचार्य संवीक्ष्य दंतकोटिभिर्दूरीकरोतीत्यर्थः ॥ अथ वा वानरजातिस्वभावत्वाद्भक्षयेदित्यर्थः ॥ गोलंगूलाः क्रोपि विशेषात्सेषां विशेषणं
 रक्तमुखाः नीलांगा इति च स्वतंत्रावा ॥ ३९ ॥

शरासृगविशेषाः ॥ तैः प्रसिद्धैः ॥ तेऽतिपाठेऽपि स एवार्थः ॥ पृष्ठलुंठने पृष्ठसंघर्षणैः ॥ ४० ॥ आसुभुजोमार्जारस्य ॥ ओतुर्बिडालः ॥ ओतुर्बिडालोमार्जारोऽतिवृषदंशकआसुभुजो
त्यमरः ॥ ४१ ॥ केकिंकेडमयूरधीवायाम् ॥ फटाफणा ॥ फटायान्फणाद्वयोरित्यमरः ॥ ४२ ॥ लुंठनेकोडित् ॥ उड्ढुत्योऽसुय उफाल्योरफाल्य ॥ लीलयाऽवज्ञयाभयमगणयित्वेति
यावत् ॥ ४३ ॥ क्षुधाबुभुक्षयार्तः पीडित इति यावत् ॥ क्षुधांघडिति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ कारुण्यपूर्णदृक्करुणाव्यामनानः ॥ ४४ ॥ अहो इत्याश्चर्यहर्षेणा ॥ ४५ ॥ उड्डकोदंडम
त्यूजितचापम् ॥ अथाक्षियौ धनुश्चापौधनुश्चरारसनकोदंडकार्मुकमित्यमरः ॥ शबरान्जलम् ॥ शबरोनाम्ना ॥ घृष्टोदमोनिलजोवा ॥ सः शबरोऽमृगदनोपीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ रोहितोऽसु
जातिस्भावमात्सर्यवैकट्यमंत्रमंत्रिच ॥ शशाः क्रोडंति च वकैस्तैः पृष्ठलुंठनैर्मुहुः ॥ ४० ॥ आसुश्चासुभुजः कणकं दूयते चलानतः ॥ मयूरपु
च्छपुटगोनिद्रात्योतुः सुखाधिकम् ॥ ४१ ॥ स्वकंठघर्षयत्येव केकिंकेडमयूरः ॥ भुजंगमफटापृष्ठनकुलः स्वकुलोचितम् ॥ ४२ ॥ वैरंपरित्यज्य
लुंठेदुःखुत्योऽसुयलीलया ॥ आलोक्यमूषकं संपश्रन्तं वदनाग्रतः ॥ ४३ ॥ क्षुधांघोपिनगृह्णातिसोऽपि तस्माद्विभेतिनो ॥ प्रसूयमानां हरिणीं ह
ृष्टाकारुण्यपूर्णदृक् ॥ ४४ ॥ तद्वृष्टिपातं मुचनैव व्याघ्रोदुर्गव्रजत्यहो ॥ व्याघ्रीव्याघ्रस्य चरितं मृगोऽमृगविचेष्टितम् ॥ उभेकथयतोऽन्योन्यं सस्या
विवमुदान्विते ॥ ४५ ॥ दध्नाप्युदंडकोदंडशवरं शवरासृगः ॥ पृष्ठानवर्त्मजति सोऽपि कंठूयतेऽपि तम् ॥ ४६ ॥ रोहितोऽण्यमहिषमद्वृषतिनि
राकुलः ॥ चमरीशबरीकेशैः संमिमीते स्ववालधिम ॥ ४७ ॥ गवयः शल्यकश्चाऽयमुभौ वैकट्यप्रतिष्ठतः ॥ तीव्रमात्सर्यमुत्सृज्य मुनि तेऽजो निघं
त्रितौ ॥ ४८ ॥

गावांतरजातिभेदः ॥ कृष्णसाररुन्यंकुशंबरोऽहिषाः गोकर्णपुष्टैर्गण्योऽहिताश्चमरोऽमृगा इत्यमरः ॥ उड्डर्षतिसंस्थरातिसंलुठतिनगणयतीत्यर्थः ॥ उड्डर्षतीति पाठः ॥ निराकु
लोऽनिःशंकः ॥ चमरीचमरस्य मृगविशेषस्य पत्नी ॥ शबरीशबरान्गनांचंडालविशेषस्त्री ॥ भेदाः किरातशबरपुलिदाम्लेच्छजातय इत्यमरः ॥ तस्याः कैशैः स्ववालधिसीयवालहस्तस्य
केशवस्त्रगूलमिति यावत् ॥ वालहस्तस्त्वालधिरित्यमरः ॥ संमिमीते परिमिनोति ॥ ४७ ॥ गवयोऽमृगविशेषः ॥ गंधर्वः शरमोरामः स्तमरो गवयः शशः इत्यादयोऽमृगोद्गाया इत्यमरः ॥
शल्यकः श्वावित् ॥ शल्य एव शल्यकः ॥ स्वार्थकः ॥ श्वावित्तु शल्य इत्यमरः ॥ ४८ ॥

१ निजमात्सर्यमिति प्रचुरः पाठः

हुमिति शब्दकत्वायुद्धायदीयेत इति हुडौ मेवैतौ संहयद्वयाननसज्जेतमप्रवर्त्तते ॥ यद्वा हुडौ तीक्ष्णो यमौ जन्तु विशेवी ॥ हुडस्तीक्ष्णो यमो हुडा वद्विघोषेतुकीर्त्तना इति लमाला ॥ यद्वा हुडौ मद्गुणौ महौ ॥ हुडा स्याज्जलहस्तिन्यां मदिराजलहस्तयोः न लिन्यां शूरयोषायां हुडस्यान्मदनिर्भर इति विश्वप्रकाशः ॥ मल्लयोर्मुहयुद्धतु शिरःशीर्ष्णोरसोरसाविति भागवतेर्प्रासिद्धम् ॥ हुडौ हुडारावितिकेचित् ॥ जयैषिणो जयकार्षिणौ ॥ मृदुयथास्यात् ॥ ४९ ॥ तृणवतिभक्षयति ॥ तृणमुल्मादीनृणा निचगुल्मानिचतान्यादी नयेषां तात् ॥ हुडौ हुडारावितिकेचित् ॥ जयैषिणो जयकार्षिणौ ॥ मृदुयथास्यात् ॥ ४९ ॥ तृणवतिभक्षयति ॥ तृणमुल्मादीनृणा निचगुल्मानिचतान्यादी नयेषां तात् ॥ श्वापदा व्याघ्रादयः ॥ शुनो आपदो येभ्यस्ते श्वापदा इति व्यत्यन्ति परस्कारेण पुंसि श्वापदस्य पर्यायोरित्यादिदृशनादतच्चेन निपातनात् ॥ पाठांतरे सुष्ठु आपत्त्येभ्यस्ते तथा इ

हुडौ च मुंडयुद्धाय न सज्जेते जयैषिणौ ॥ एणश्रावंस्तगालोपि मृदुस्मृशति पाणिना ॥ ४९ ॥ तृणवति तृणगुल्मादीन् श्वापदा स्वापदास्य दम् ॥ लोकद्वये दुःखदं हि धिक् तन्मांसस्य भक्षणम् ॥ ५० ॥ यः स्वार्थमांसपचनं कुरुते पापमोहितः ॥ यावन्त्यस्य तुरोमाणि तावत्सनरकेवसेत् ॥ ५१ ॥ परप्राणैस्तु ये प्राणान् स्वान्पुष्पंति हि दुर्धियः ॥ आकल्यं नरकान्मुक्ताते भुज्यते तत्रैतैः पुनः ॥ ५२ ॥ जातु मांसं न भोक्तव्यं प्राणैः कंठगतैरपि ॥ भोक्तव्यं तर्हि भोक्तव्यं स्वमांसं नेतरस्य च ॥ ५३ ॥ वरमेते श्वापदा वै मैत्रावरुणिसेवया ॥ येषां न हिंसेने बुद्धिर्न तु हिंसा परानराः ॥ ५४ ॥ वको पिपल्वले मत्स्यान्नाश्नात्यग्रे चरानपि ॥ नमहांतोऽप्यमहतो मत्स्या मत्स्यानदंति वै ॥ ५५ ॥

तिव्याख्येयम् ॥ किमिति मांसभक्षणं विहाय तृणादीनदंति तत्राह ॥ आपदास्यदं आपदा आस्पदं स्थानम् ॥ कुतो यतो लोके द्वयदुःखदं न्यासस्य भक्षणं तद्विगस्तिरर्थः ॥ आपदापद भित्तिक चित्साठः ॥ तत्रपदं स्थानम् ॥ ५० ॥ लोकद्वयदुःखदले मवप्रपचयति ॥ यः स्वार्थमिति ॥ ५१ ॥ आकल्यं कल्पपर्यन्तम् ॥ कल्योन्नतब्रह्मणो दिनम् ॥ तैरिति ॥ येषां प्राणैर्देहद्वि यादिभिः स्वप्राणान् स्वदेहं द्रियादीनृयेषुष्पंति पालयंति अमुत्रैर्भुज्यन्ते इत्यर्थः ॥ तथा च मनः ॥ समां स्वादयिता पुत्रयस्य मांसमिहाक्यम् ॥ एतन्मांसस्य मांसं सलप्रवदंति मनीषिण इति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ वरश्रेष्ठाः ॥ ५४ ॥ वकः कङ्कः ॥ पल्वलेऽप्योदके सरसि ॥ वेशंतः पल्वलं चाल्य सरादित्यमरः ॥ अमहतोऽणीयसः ॥ ५५ ॥

एभिर्वकादिभिः ॥ किंस्मृतेतिविमर्शः ॥ तत्रस्मृतेवेतिनिश्चयत्रहेतुमाह ॥ अतइति ॥ यतोमर्यादत्रहेतिअतःस्मृतिःस्थैवेत्यर्थः ॥ अथवाकिंस्मृतिकाकस्य्यास्मृतेति ॥ अतो तःकारणात्तमस्याज्जहतित्यजतीति ॥ ५६ ॥ श्येनःपत्नी ॥ पत्नीत्येनइत्यमरः ॥ वार्त्तिकवार्त्तिकारुद्रपक्षिविशेषवनचटकामितियावत् ॥ नाववांटयीतिगौडप्रसिद्धम् ॥ वर्तकावार्त्तिकेद यइत्यमरः ॥ चित्रमित्यर्थमुत्तरश्लोकाव्ययि ॥ ५७ ॥ सुचिरमितिहुचिरंनरकात्मुक्त्वात्रापिकास्यामपिमलिनाशयामलिनांतःकरणाःसंतोषमंतिअहोएनच्चित्रमिति।तत्रहेतुमाहा मदिरेति ॥ मद्यपानासक्ताअग्नीक्ष्णमज्ञानमाश्रयतोमधुपाएवसंबन्धीत्यर्थः ॥ वमंतिमधुनासयेतिकचिलाठस्तदायमर्थः ॥ नरकजन्यदुःखमस्माकमितःपरमास्यादितिखेदेनपीतमपि एकतःसर्वमांसानिमस्यमांसंतथैकतः ॥ स्मृतिःस्मृतेतिक्वेभिःरतोमस्यानजह्यमी ॥ ५८ ॥ श्येनोपिवर्त्तिकंहृद्वाभावत्येपपराङ्मुखः ॥ चित्रमत्रापिमधुप्राभ्रमांतमलिनाशयाः ॥ ५७ ॥ सुचिरंनरकान्मुक्त्वामदिरापानलंपटाः ॥ मधुपाएवजायंतेआंतिभाजःपुनःपुनः ॥ ५८ ॥ अतएवपुराणेपुगाथेतिपरिणीयते ॥ स्फुटार्थान्नपुराणज्ञेज्ञात्वात्त्वपिनाकिनः ॥ ५९ ॥ कृमांसंक्कशिवेभक्तिःकृमद्यंक्कशिवार्चनम् ॥ मद्यमां सरतानांचदूरतिष्ठतिशंकरः ॥ ६० ॥ विनाशिवप्रसादंहिआंतिःक्वापिननश्यति ॥ अतएवभ्रमंत्येतेभ्रमराःशिववर्जिताः ॥ ६१ ॥ इत्याश्रम चरान्दृष्ट्वातिर्यश्चोपिमुनीनिव ॥ अबोधिविबुधैरित्यप्रभावःक्षेत्रजस्त्वयम् ॥ ६२ ॥ यतोविश्वेश्वरेणैतैर्यश्चाप्यत्रवासिनः ॥ निधनाव सरेमोव्यास्तारकस्यापदेशतः ॥ ६३ ॥ ज्ञात्वाक्षेत्रस्यमाहात्म्ययोवसेत्तृकतनिश्चयः ॥ तंतायतिविश्वेशोर्जवंतमथवास्तुतम् ॥ ६४ ॥ अवि मुक्तहस्यज्ञामुच्येतेज्ञानिनो नराः ॥ अज्ञानिनोपितिर्यश्चोमुच्यंतेगतकिल्बिषाः ॥ ६५ ॥

मधुनासयानासारं धेणुवमंतित्यजतीति ॥ अन्यत्सर्ववत् ॥ ५८ ॥ हेतुमेवसाधयते ॥ अतएवेति ॥ पुराणज्ञैःपुराणोविश्वेशस्तज्जैरितिबुध्यमाणगाथापद्यपरिगीयतइत्यव्ययः ॥ स्फुटा र्थास्पष्टार्था ॥ विश्वेश्वरस्वरूपज्ञतामेवाहुः ॥ ज्ञातेति ॥ प्राकृतग्याख्यानेनस्पष्टम् ॥ ५९ ॥ गाथामेवपठति ॥ कृमांसमिति ॥ हृदिस्थितोपीतिशेषः ॥ ६० ॥ विनेति ॥ प्रसादोनाममा मयंजानात्वित्येवंरूपोऽनुमहः ॥ शिववर्जिताःशिवतत्त्वज्ञानरहिताः ॥ ६१ ॥ तिर्योऽचंतीतिर्यश्च ॥ द्वितीयास्यानेनप्रथमा ॥ पश्चादीनित्यर्थः ॥ तिरश्चइतिवापाठः ॥ अबोधिज्ञा तः ॥ तुवार्थे ॥ अयंप्रभावावःक्षेत्रजएव ॥ ६२ ॥ ज्ञातेति ॥ एवार्थेनतुशब्देनतारयातीत्येनसंबन्धः ॥ तारयत्येवेत्यर्थः ॥ ६३ ॥ अविमुक्तेति।तिर्यश्चोप्येतेमुच्यंतइत्यर्थः ॥ ६४ ॥

१ तेलकल्मषा इत्यपि पाठः

पक्षिकुलपक्षिमहम् ॥ ६६ ॥ सारसः पुष्कराङ्गः ॥ पुष्कराङ्गलुसारस इत्यमरः ॥ लक्ष्मणाकंठोऽपि द्विवायाम् ॥ मन्यामह इति देवानामुक्तिः ॥ उत्तरत्राप्येतस्य यथासंभवं संवेद्येन्नैवः ॥ ६७ ॥ वरदा हंसस्य भार्या ॥ हंसस्य योऽपि वरदा सारसस्य तु लक्ष्मणेत्यमरः ॥ स्वचंचुपुटकोटिभिः स्वस्य चंचुः स्वचंचुः खत्रोटिरित्यर्थः ॥ चंचुस्त्रोटिरुत्तरे स्त्रियामित्यमरः ॥ तस्य पुटयुगलं स्युः कोटिभिरग्रभागैः ॥ चंचुपुटस्य द्विवेपितदवावयवानां बहुत्वाद्बहुवचनम् ॥ कंडूयमानां कंडूतिकुवाणां हंसकामयमानं रतिप्रार्थयतं पक्षधूनैः पक्षयोश्चलनैर्वारयेदित्यर्थः ॥ ६८ ॥ निरुध्यमानेति ॥ चक्रेण चक्रवर्कना ॥ कोकश्चक्रवर्कवाकोरथांगद्वयनामक इत्यमरः ॥ केति भाषणैश्चक्रवर्कजातिशब्दश्चक्रवर्कवर्कवाकारित्यर्थः निरुध्यमानां व्रियमाणां सतीहं कामिनां वरश्रेष्ठेति सौपहासोक्तिः ॥ अत्रापि आनंदकानेन तत्राप्यंतर्गते तत्राप्यस्यास्य इत्यपिशब्दार्थः ॥ कामिताकामावद्वतिवर्कित्यर्थः ॥ ६९ ॥ कलकंठ इति ॥ कलो मधुरध्वनिः कं

इत्याश्चर्यपरादेवावधार्याश्रमं मुनेः ॥ तावत्पक्षिकुलं दृष्ट्वा भृशं मुमुदिरपुनः ॥ ६६ ॥ सारसो लक्ष्मणाकंठे कंठमाधाय निश्चलः ॥ मन्यामहेन निद्रातिथ्या ये द्विश्वे श्वरं किल ॥ ६७ ॥ कंडूयमाना वरदा स्वचंचुपुटकोटिभिः ॥ हंसकामयमानं तु वारयेत्पक्षधूनैः ॥ ६८ ॥ निरुध्यमाना चक्रेण चक्रवर्कैः कितभाषणैः ॥ वदतीति किमत्रापि कामिताकामिनां वर ॥ ६९ ॥ कलकंठः किलो कंठं मंजुं गुंजति कुंजगः ॥ ध्यानस्थः श्रोथ्यति मुनिः पारावत्येति वार्यते ॥ ७० ॥ केकी केकां परित्यज्य मौनं निष्ठिततद्गयात् ॥ चकोरश्चंद्रिकाभोक्तानक्तव्रतमिवास्थितः ॥ ७१ ॥

ठोयस्यासौ कलकंठः कलरवः पारावत इति यावत् ॥ उक्तं ऊर्ध्वयंत्रं मंजुमनोहरं यथाभवति तथा कुंजगोलतादिपि हितादस्थः स गंजति अव्यक्तं शब्दं करोति स पारावत्यापरावतपत्न्या वार्यते ॥ गुंजति कुंजग इति कचित्साठः ॥ किलेत्युपेक्षायाम् ॥ वार्यत इव ॥ इति निश्चिते प्राप्तिदेवा ॥ कैः पक्षधूनैरित्यनुषंजनीयम् ॥ किमिति वार्यते तत्राह ॥ ध्यानस्थो मुनिरास्याः श्रोथ्यतीति हेतोरित्यर्थः ॥ ७० ॥ केकी मयूरः ॥ मयूरो बहिर्गोर्बहीर्निलकंठो भुजंगभृक् शिखावलः शिखिकेकी मेघनादानुलास्यपीत्यमरः ॥ केकां मयूरध्वनिम् ॥ तद्गयादगस्त्य भयात् ॥ चकोरः पक्षिविशेषः ॥ तेषां विशेषाहारीतो महुः कारुण्यः श्लुघः तिनिःरिः कुक्कुभोलो बोजी वीजश्चकोरक इत्यमरः ॥ चंद्रिका कौमुदी ॥ चंद्रिका कौमुदी ज्योत्स्नेत्यमरः ॥ न कवत्रं रात्रिभोजनम् ॥ ७१ ॥

पठतीति ॥ सारिकापक्षिविशेषः शालिकइतिप्रसिद्धः ॥ सारंपरमार्थपठतीशुकंकीरम् ॥ कीरशुकौसमावित्यमरः ॥ संबोधयति ॥ किंत्सारं कथं वा संबोधयति तच्चाह ॥ अहोइति ॥ अहो हे शुक अपरावारसंसारसिंधुपारप्रदः शिवइति ॥ पारंपतीरं अवारमवाचिंतीतिरम् ॥ पारावारे परावर्चितीरिदंतिवचनात् ॥ नविद्येतेपारावारेयस्यासावपारावारः सत्तासौसंसार एवसिंधुः समुद्रः ॥ देशेनद्विशेषेभ्योसिंधुनासिरितिस्त्रियामित्यमरः ॥ नत्यपारं समाप्तिप्रददतीतिस्तथा ॥ यद्वा अपारावारः संसारसमुद्रोयेषां ताज्जीवाद्धारयति मुक्तिप्रदानात्समाप्त कर्मणः करोतीति ॥ यद्वा पातीरसमाप्तावितिचौरादिकात्पारयथातोः अपारावारसंसारपारः परमात्मातंप्रददातीतिस्तथा ॥ आत्मप्रदः शिवइति सारं शोशुकइति संबोधयतीत्यर्थः ॥ अपा रपारोक्तिचित्पाठः ॥ तत्रअनंतपारइत्यर्थः ॥ ७२ ॥ कोकिलइति ॥ कोकिलोवनप्रियः ॥ वनप्रियः परश्रुतः कोकिलः पिकइत्यपीत्यमरः ॥ काकलीसूक्ष्मध्वनिमधुरध्वनिवा ॥ का

पठतीसारिकासारंशुकं संबोधयत्यहो ॥ अपारावारसंसारसिंधुपारप्रदः शिवः ॥ ७२ ॥ कोकिलः कोमलालापैः कलयन् किलकाकलीम् ॥ कलिकालौकलयतः काशिस्थान्नेतिभाषते ॥ ७३ ॥ ऋगाणांपक्षिणामित्यहंवाचेषां निविष्टपम् ॥ अकांडपातसंकष्टनिनिंदुस्त्रिदशबहु ॥ ७४ ॥ वरमेतेपक्षिः ऋगाः पशवः काशिवासिनः ॥ येषां नपुनरावृत्तिर्न देवानपुनर्भवाः ॥ ७५ ॥ काशीस्थैः गतैस्तुल्यानवयं सर्गिणः क्वचित् ॥ काशांपाताद्भयनास्तिस्वर्गेपाताद्भयमहत् ॥ ७६ ॥ वरं कशोपुरीवासोमासोपवसनादिभिः ॥ विवित्रच्छत्रसंछायं राज्यं नान्यत्र नीरिपु ॥ ७७

कलीतिकलेसूक्ष्मेध्वनौतुमधुरास्फुटइत्यमरः ॥ कलयन्नुच्चारयत् ॥ कलिकालौकलित्थकालश्चौकाशीस्थानकलयतः नमारयतइतिवदतीत्यर्थः ॥ ७३ ॥ ऋगाणां पक्षि ॥ अकांडपात संकष्टअकांडेऽनवसरोहिण्यपक्षिप्रमुखैः पाताङ्गशास्त्रस्यक्लृष्टदुःखंयस्मिन्नतथा ॥ बहुयथाज्ञवतितथा ॥ ७४ ॥ वरमिति ॥ वरं श्रेष्ठइत्यर्थः ॥ ननु भवंतोप्यमरत्वारुनारुच्य भावेन श्रेष्ठाएवेतिस्यमाशंक्यस्यमेव निराकुर्वति ॥ न देवानपुनर्भवाः पुनर्भवो जन्मव्येषां पुनर्भवंतीति वा पुनर्भवानइति न अपि पुनर्भवाएव ॥ द्वौ न जौ प्रकृतार्थं गमयतइति न्यायात् ॥ अमरत्वादश्रवणं त्वापेक्षिकमतो वयंतुच्छाएवेत्यर्थः ॥ यद्वा देवावयं न इति प्रथमनकारेण संबंधमारचय्यथाद्वैतत्वे षण्पायां न पुनर्भवा इति संबन्धीय म् ॥ न देवावपुनर्भवा इति पाठस्त्वातिरोद्दिहार्थः सपुनर्भवा इति च ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ नीरिपुर्निर्गतरि पवायसाद्यस्मिन्निविताद्राज्यं तथा ॥ ७७ ॥

योगयुक्त्यापि योगोऽष्टांगादिः ॥ युक्तिर्युजनमनुष्ठानमिति यावत् ॥ योगस्य युक्तियोगयुक्तिसयापीत्यर्थः ॥ ७८ ॥ गिरितो विध्यात् ॥ ईदृशीदशानशदशा ॥ यद्वादेरभावेनाव्यायना
आर्वादिभ्योऽभिप्रायः ॥ ७९ ॥ ब्रह्मण इति ॥ ब्रह्मणो हिरण्यगर्भस्य दिवसस्य दिनस्याष्टांशोऽष्टमागे यदिका चतुष्टये स्थिते सायंकाल इति यावत् ॥ ऐन्द्रपद्मैलोक्यम् ॥ सलोकपालो
क्राब्धतंत्वालाश्चैतैः सह वर्तमानम् ॥ ८० ॥ परार्धद्वयेति ॥ परार्धब्रह्मणः स्वामेन पंचाशद्वर्षमा परार्धद्वयं शतवर्षं तस्य नरोपि प्राकृतप्रलयेपि ॥ अपिः समुच्चयार्थः ॥ यः काराशीस्थितन
विनश्यति ॥ यावज्जीविकस्याप्युपद्रवस्याभावात् ॥ यथावत्सरे शरीरपते च सांज्ञानदावबोधब्रह्मत्वेनोपस्थानात् ॥ अतएव विध्योन्वितैः सर्वस्मिन् जगति भयद्रुतेपिकाशीस्थानां भयद्रव

शशकैर्मशकैः कास्यां यत्पदं हलयाप्यते ॥ तत्पदं नाप्यते ॥ अन्यत्र योगयुक्त्यापि योगिभिः ॥ ७८ ॥ वरं वाराणसीरं कोनिः शंको यो यमादपि ॥ नव
यंत्रिदशायेषां गिरितोपीदृशीदशा ॥ ७९ ॥ ब्रह्मणो दिवसांशोऽष्टमागे यदिका चतुष्टये स्थिते सायंकाल इति यावत् ॥ सलोकपालोऽसौ चंद्रग्रहणकारकम् ॥ ८० ॥ परार्धद्व
यनाशेपिकाशीस्थो यो ननश्यति ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कास्यां श्रेयः समाचरेत् ॥ ८१ ॥ यत्सुखं काशिवासे न तद्ब्रह्मांडमंडपे ॥ अस्ति चेत्तत्क
थं सर्वैकाशीवासाभिलाषुकाः ॥ ८२ ॥ जन्मानंतरसहस्रेषु यत्पुण्यं समुपाजितम् ॥ तत्पुण्यपरिवर्तेन काश्यावासोऽत्र लभ्यते ॥ ८३ ॥ लब्धो
पिसिद्धिर्नोयायाद्यदिक्रुद्धो ब्रिलोचनः ॥ तस्माद्विश्वेश्वरं नित्यं शरण्यं शरणं व्रजेत् ॥ ८४ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाख्यं पुरुषार्थचतुष्टयम् ॥ अखं
ढं हि यथाकाश्यां न तथान्यत्र कुत्रचित् ॥ ८५ ॥ आलस्येनापि यो यादृहाद्विश्वेश्वरालयम् ॥ अश्वमेधाधिको धर्मस्तस्य स्याच्च पदपदे ॥ ८६ ॥

णाद्याभावाद्देवागमनतीर्थवासार्थसंतर्पणं पंचरात्रमुषित्वेत्यादिकं च सर्वसंगच्छते इति पूर्वमेव संस्कारमुक्तम् ॥ यत्विदानीमन्यथा दृश्यते तस्माणि नापोपचयाद्विश्वेश्वरातिकूल्याच्च ॥
नयाचात्रैवोक्तम् ॥ कलौ विघ्नाभावव्यंतिकास्थानिवसतां किल येषां शीलाश्च शठाश्च मूर्खैर्नित्यपापान्यविशंकमार्थं तेषामनंतं जवती ह दुःखमाचंद्रतारं न हं संशयोऽत्र ॥ लब्धो
पिसिद्धिर्नोयायाद्यदिक्रुद्धो ब्रिलोचन इत्यादि ॥ ८१ ॥ विपक्षबाधकमाह ॥ अस्ति चेदिति ॥ काशीवासाभिलाषुकाः काराशीवासाभीसवः ॥ ८२ ॥ तत्पुण्येति ॥ तच्च तत्पुण्यं चेति
तत्पुण्यं तस्य परिवर्तेन व्यवस्येन विनिमयेनेत्यर्थः ॥ ८३ ॥ शरणं रक्षितारम् ॥ तत्पक्षकापि न गच्छेदिति भावः ॥ ८४ ॥ अखं हंसमग्रं पूर्णमिति यावत् ॥ ८५ ॥ ८६ ॥

॥ ८७ ॥ स्वर्धुनीदर्शनादित्यारभ्यपञ्चस्थानांपदानां वृत्तीयतानां च धर्मः स्यादुत्तरोत्तर इत्यभिमेणसंबंधः ॥ ८८ ॥ पंचतीर्थावलोकनात्कपालमोचनपापमोचनऋणमोचनकुलसंभ्रैतरण्यवलोकनात् ॥ यद्वा वरुणासंभेदासिंसेदपंचनददशाश्वमेधमणिकर्णिकावलोकनात् ॥ यद्वा आदित्यद्रौपदीविष्णुदंडपाणिमहेश्वरदुर्ढविनायकज्ञानवापीनंदिकेशतारकेशमहाकालेशपुनर्दंडपाण्यवलोकनात् ॥ तथाचात्रैववद्विष्यति ॥ आदित्यद्रौपदीविष्णुदंडपाणिमहेश्वरम् ॥ नमस्कृत्यततो गच्छेद्दुर्ढदुर्ढविनायकम् ॥ ज्ञानवापीमुपसृश्यन

सन्नाल्वोत्तरवाहिन्यायातिविश्वेशदर्शने ॥ श्रद्धया परया तस्य श्रयोऽसौ तो न विद्यते ॥ ८७ ॥ स्वर्धुनीदर्शनात्सन्नाल्वानादाचमनादपि ॥ संख्योपासनतो जप्यात्तर्पणादेव पूजनात् ॥ ८८ ॥ पंचतीर्थावलोकनाच्चततो विश्वेश्वरेक्षणात् ॥ श्रद्धास्यर्शनपूजाभ्यां धूपदीपादिदानतः ॥ ८९ ॥ प्रदक्षिणैः स्तोत्रजपैर्नमस्करैस्तु नर्तनैः ॥ देवदेव महादेशभो शिव शिवेति च ॥ ९० ॥ धूर्जटे नीलकंठेशपिनाकि नृशिशेश्वर ॥ त्रिशूलपाणे विश्वेश्वरक्षरक्षेति भाषणैः ॥ ९१ ॥ मुक्तिमंडपिकां च निमेषाधोपवेशनात् ॥ तत्र धर्मकथालापपुराणश्रवणादपि ॥ ९२ ॥ नित्यादिकर्म करणात्तथातिथिसमर्चनैः ॥ परोपकरणाद्यैश्च धर्मस्यादुत्तरोत्तरः ॥ ९३ ॥ शुक्लपक्षे यथा चंद्रः कलया कलयैव ते ॥ एवं काश्यां निवसतां धर्मराशिः प्रपदे ॥ ९४ ॥

दिकेशंततो चयेत् ॥ तारकेशंततो म्यर्च्य महाकालेश्वरंततः ॥ पश्येत्पुनर्दंडपाणिमित्येषा पंचतीर्था ॥ चकारादन्येषामपि ॥ उत्तरोत्तरमित्येषा पंचतीर्था ॥ अतिपारिभाषिकपञ्चतीर्थविधानात् ॥ यद्वा आदित्यादिमहेश्वरांतमेकम् ॥ दुर्ढविनायकमेकम् ॥ ज्ञानवायेकम् ॥ नंदिकेशादित्रयमेकम् ॥ पुनर्दंडपाणिरमेकम् ॥ एवं वा पंचतीर्था ॥ चकारादन्येषामपि ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ उत्तरोत्तर उपर्युपरि श्रेष्ठो वा ॥ उपर्युदीच्य श्रेष्ठेष्वप्युत्तरः स्यादित्यमरः ॥ प्रतिदिनं बंधमान इत्यर्थः ॥ ९३ ॥ धर्मद्वंद्विसदृशतामाह ॥ शुक्लपक्ष इति ॥ पदे पदेक्षणे ॥ ९४ ॥

रक्षरूपेण धर्मसौति ॥ श्रद्धेति ॥ अयं श्रुतिस्त्वितिभ्यामितिपादिनो धर्मवक्ष ईद्वालुस्यस्मेव्य इति यावदित्यन्यः ॥ कथं भूतः ॥ श्रद्धाऽऽस्ति क्यवु द्विर्बीजं यस्यसः ॥ पुनः कथं भूतः ॥ ब्राह्मणचरणजलैः सितो मीढः शरित इति यावत् ॥ पुनः कथं भूतः ॥ यस्य धर्मवक्षस्य ताः प्रसिद्धाश्च तस्यो देशचतुर्दशसंख्याकाः शिक्षाकल्यज्योतिश्छंदो निरुक्तव्याकरणक्रयजुः सामाथर्वमीमांसाव्यायपुराणधर्मशास्त्रलक्षण अपि शब्दादयुर्वेदधनुर्वेदार्थशास्त्रलक्षणाश्च शाखाः संधायस्यसः ॥ तदुक्तं वैष्णवे ॥ अंगानि वेदाश्च त्वारोमीमांसा न्यायविस्तरः ॥ पुराणं धर्मशास्त्रं च विद्या श्रोतश्चतुर्दश आयुर्वेदो धनुर्वेदो धर्मवैश्वेते त्रयः ॥ अथ शास्त्रं चतुर्थं विद्या श्रद्धा दशैव विवृति ॥ पुनः कीदृशः ॥ यस्य धर्मवक्षस्यार्थान्यायोपाजितधनानि पुष्पाणि कुसुमानि सः ॥ पुनः कथं भूतः ॥ यस्य धर्मवक्षस्य स्थूलसूक्ष्मे द्वे फले सः ॥ केत तत्राह ॥ मोक्षः काम इति ॥ सूक्ष्मं फलं मोक्षः स्थूलं फलं काम इत्यर्थः ॥ १५ ॥ दुर्दिर्विघ्नाधिराजः ॥

श्रद्धा र्बीजो विप्रपादां बुक्तः शाखा विद्यास्ताश्च तस्यो दशापि ॥ पुष्पाण्यथ द्वि फले स्थूलसूक्ष्मे मोक्षः कामो धर्मवक्षो यमीजः ॥ १५ ॥ सर्वाथीनामत्र दान्त्री भवानी सर्वान् कामान् पूरयेदनुर्दुः ॥ सर्वान् जंतून् मोचयेदंतकाले विश्वेशोत्रात्रमंत्रोपदेशात् ॥ १६ ॥ काश्यां धर्मस्तच्चतुष्यादरूपः काश्यामर्थः सोप्यनेकप्रकारः ॥ काश्यां कामः सर्वसौख्यकर्मभिः काश्यां श्रेयस्तत्तु किं नात्र च ॥ १७ ॥ विश्वेश्वरो यत्र न तत्र चित्रं धर्मार्थकामासुतरूपः ॥ स्वरूपरूपः सहि विश्वरूपस्तस्मान्न काशी सदशी त्रिलोकी ॥ १८ ॥

मंत्रशब्दः प्रणवविषयः षडक्षरामंत्रविषयो वा ॥ १६ ॥ काश्यां धर्म इति ॥ स चासौ चतुष्यादरूपश्चेति तथा संपूर्ण इत्यर्थः ॥ ते च यादाः सत्यंतपो दयादानमिति ॥ श्रेयः कैवल्यमर्थं ॥ १७ ॥ नैतच्चित्रमित्याह ॥ विश्वेश्वर इति ॥ धर्मश्चार्थश्च कामश्चासुतैकैवल्यं चतानि तथा तदपेक्षतेष्वस्ति भाति प्रियत्वेन रूपं स्वरूपं यस्यसः ॥ तदुक्तम् ॥ अस्ति भाति प्रियं रूपं नाम चेत्यर्थं पंचकम् ॥ आद्यं त्रयं ब्रह्म रूपं जगद्गुणं तद्वयमिति ॥ यद्वा धर्मार्थकामासुतानां तैकैक्या रूपं यानि रूपानि ह्युपादानाय रूपं शरीरं रीलीला विग्रहो यस्यसः ॥ तद्दृशरीरं संबं धाया सांसं सारित तत्राह ॥ स्वरूपरूपः स्वरूपमवतंसं चिदानंदलक्षणं रूपं स्वरूपं यस्यसः ॥ ननु तस्य प्रपंचेन सह मेदप्रतीतिः कथं मल्लसं चिदानंदमकलंत तत्राह ॥ सहि विश्वरूप इति ॥ ह्यिस्मात् विश्वरूपं यस्य स विश्वं रूपं प्रतीयेत यस्मिन् रज्ज्वा मिव सर्प इति वासः ॥ जडा जडप्रपंचस्य तत्राध्यस्तलान्ते न मेदावहलमप्यस्तेन संपर्णे वरज्ज्वाः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ इदं सर्वं यदयमात्मा आत्मे वैदं सर्वं ब्रह्मैवैदं सर्वं मिल्यादि ॥ अरूपरूप इति पाठे वस्तुतोऽरूपरूपो मायया विश्वरूपः ॥ त्रिलोकैक रूपः सहि विश्वरूप इति क्वचित्साठः ॥ प्रकृतमुपसंहरति ॥ तस्मान्न काशीति ॥ १८ ॥

दददुस्त्विति॥ तुशब्दः संभवावद्योतकः॥ न केवलमुनेरुदजददुःपणशालांगणपणशालापणकुटीरतस्या अंगणप्राणविक्षसन्नेमुश्वेत्ययिमेणान्वयः॥ अन्तिश्रद्धातिशयावद्योतकः समु-
शब्दः॥ उदजंविशिनष्टि॥ अक्षरचितयाधिकैहोमधूमेतिविभिः॥ ९॥ कथंमूर्तेर्वदुक्तिमृगशोर्वै॥ ऋषिकन्यानुयायिभिः ऋषिकन्या अनुयातुं अनुगुंशीलयेषतिथैः॥ ऋषि-
कन्यानुयान्किमर्थमितिपृच्छायामाह॥ श्यामाकांजलियाज्जायैथ्यामाकास्थान्प्रस्थयाच्चार्यमित्यर्थः॥ धृतोपग्रहदर्मास्यैर्धृताउपग्रहपादर्माः कुशाः॥ अ-
न्तिकुशं कुयोदर्माः पवित्रमित्यमरः॥ आस्येयेषांतथैः॥ १००॥ साद्रवल्कलान्येवकोपीनानितैरुतमित्यव्ययः॥ कथंमूर्तेर्वदशाखावलंबिभिः तरुलंकधाश्रयिभिः॥ कैरिव

इतिमुवाणागीर्वाणादददुस्तूजंमुनेः॥ होमधूपसुगंधाढ्यंबटुभिर्वदुभिर्वतम्॥ ९॥ श्यामाकांजलियाज्जायैथ्यामाकास्थान्प्रस्थिकन्यानुयायिभिः॥ धृतो-
पग्रहदर्मास्यैर्मृगशोर्वैरलंकृतम्॥ १००॥ साद्रवल्कलकोपीनैर्वदशाखावलंबिभिः॥ वंदुविघ्नमृगान्दिक्षुवागुराग्निरिवावृतम्॥ १॥
पतिव्रताशिरोरत्नलोपामुद्रांघ्रिमुद्रया॥ मुद्रितं वक्ष्यसन्नेमुः पणशालांगणसुराः॥ २॥ विसर्जितसमाधिचधृतकर्णाक्षमालिकम्॥ अधि-
ष्ठितवृषीं पृष्ठपरमेष्ठिवदुलकटम्॥ ३॥ पुरोगस्यसमालोप्यसन्नेवेवाः सवासवाः॥ प्रहृष्टवदनाः प्रोचुः प्रोचैर्जयजयेतिच॥ ४॥ मुनिरुत्थाय
तान्सर्वानुपावेश्यथोचितम्॥ आशीर्भिरभिनंदनाथप्रच्छागमकारणम्॥ ५॥ व्यासउवाच॥ इदंपुण्यतमाख्यानं श्रुत्वाभक्ति-
मन्वितः॥ पठित्वापाठयित्वाचव्रतश्रद्धावतांपुरः॥ ६॥

विष्णुएवमृगविघ्नमृगस्तावदुधुर्धुवागुराभिर्मृगबंधनीभिर्विवृत्युल्लेखा॥ १॥ पतिव्रतानां शिरोरत्नं शिरोधार्यायालोपामुद्रातस्या अंघ्री एवमुद्रा मुद्रिकतयामुद्रितं चिह्नितम्॥ २॥
धृतां कर्णे अक्षमालिकाजपमालिकायेन सतथातम्॥ अधिष्ठितमाश्रितंबूत्याः यतीनामासनंबूतित्यमरः॥ पृष्ठपरिभागे येन सतथातम्॥ परमेष्ठिवदुलकटं हिरण्यगर्भवच्छेष्टम्॥ ३॥
एवंभूतमास्तुपुरोऽग्रतः समालोक्य प्रोचैथ्यास्यान्तथा॥ जयजयेतिचेतिचकारोक्तसमुच्चये॥ प्रथमतः प्रणम्य पश्चाज्जययेतिप्रोचुरित्यर्थः॥ अथवापूर्वोक्तविशेषाणविशिष्टप-
णशालांगणविक्षासन्नेमुजययेतिचप्रोचुरित्येवयाजना॥ जयसर्वोक्तमभिविष्कुरु॥ वीप्सादरार्था॥ ४॥ अभिनंदनार्थं यत्वाहर्षयित्वेतियावत्॥ ५॥ श्रोत्रादीनां फ-
लमाह॥ इदमित्यादिना॥ ६॥

॥ १०७ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतार्थाकाशीखंडटीकायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ पतिव्रताशिरालोपासुद्रानुवर्णनम् चतुर्थवर्णनशेषपारा
 शिप्रणाशनम् ॥ १ ॥ मुनिरुत्थाय तान्स्वर्गानुपवश्यथोचितम् आशीर्भिरभिनंद्याथ प्रच्छागमकारणमित्युक्तं तत्र पृच्छति ॥ मुनिपृष्टादिति ॥ १ ॥ अगस्तीति ॥ अगस्तिरास्य
 इत्यर्थः ॥ धिषणाधिपतेर्बृहस्पतेः ॥ व्यालुलोकिरेऽपश्यन् ॥ देवानां वदूनां मध्ये एकं न वक्तव्यं यो मान्यो मान्येष्वपि बहुषु गुरुषु अपि सर्वशस्त्रार्थदर्शित्वेऽपि यो वक्तव्य
 त्वम् ॥ अतएवं भूतत्वाद्बृहस्पतस्तदास्य देवा व्यालुलोकिरे इत्यर्थः ॥ लोको लोचूदशनं इति धातुः ॥ २ ॥ देवागमनकारणानुवादपूर्वकमगस्तीति ॥ शृण्विति त्रिभिः ॥ ३ ॥ प्रत्या

विधूय सर्वपापानि ज्ञात्वाऽज्ञात्वा कृतान्यपि ॥ हंसवर्णेन यानेन गच्छेच्छिवपुंश्रुवम् ॥ १०७ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडे अगस्त्याश्र
 मवर्णनं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ मूत उवाच ॥ ॥ मुनिपृष्टास्तदेवा भगवंस्ते किमब्रुवन् ॥ सर्वलोकहितार्थाय तदास्याहिमहामु
 ने ॥ १ ॥ ॥ श्रीव्यास उवाच ॥ ॥ अगस्तिवचनं श्रुत्वा बहूनां पुनरस्सरम् ॥ धिषणाधिपतेरास्यं विबुधा व्यालुलोकिरे ॥ २ ॥ ॥ वाक्पतिरुवाच ॥
 शृण्वगस्ते महाभाग देवागमनकारणम् ॥ धन्यो सिरुतं कृत्यासिमान्योसि महतापि ॥ ३ ॥ ॥ प्रत्याश्रमं प्रति न गंत्यरण्यं तपोधनाः ॥ किं न संति
 मुनिश्रेष्ठ काचिदन्ये वने स्थितिः ॥ ४ ॥ ॥ तपोलक्ष्मीस्त्वयीहास्ति ब्राह्मतेजस्त्वयि स्थिरम् ॥ पुण्यलक्ष्मीस्त्वयि परात्वय्यौदार्यं मनस्त्वयि ॥ ५ ॥
 पतिव्रतेयं कल्याणी लोपासुद्रासर्धर्मिणी ॥ तवांगच्छायाया तुल्याय कथापुण्यकारिणी ॥ ६ ॥ ॥ पतिव्रतास्वरुंधत्यासा विभ्याप्य न सुयया ॥
 शांडिल्यया च सत्याचलक्ष्म्या च शतहपया ॥ ७ ॥

श्रममिति ॥ आश्रममाश्रमं प्रति प्रयाश्रमम् ॥ एवमुत्तरत्रापि ॥ नगपर्वतम् ॥ शैलदृक्षौ नगावित्यमरः ॥ स्थितिर्मयादा ॥ ४ ॥ तप इति ॥ ब्राह्मतेजोवद्वचंसम् ॥ उदारस्य भावो दा
 र्थ्यदत्तत्वं महत्त्वं च ॥ उदारो दातुं महतो रिति वचनादित्यर्थः ॥ मन आत्मविषयमनाद्यन्मनस्तदित्यर्थः ॥ ५ ॥ लोपासुद्रांस्तीति ॥ पतिव्रतेयमित्यारभ्य इदमेव व्रतामित्यतः प्राक्तनयं ये
 न ॥ सधर्मिणी पत्नी ॥ पत्नी पाणिगृहीता च द्वितीया सहर्धर्मिणीत्यमरः ॥ ६ ॥ अरुंधत्यादिभिः सह कर्त्रीभिर्विधायैषालोपासुद्राश्रेष्ठा वप्येतत्तान्याकापिनेति निश्चितमित्यव्ययः ॥ अरुंधती
 वसिष्ठस्य पत्नी सा वित्री ब्रह्मणः अनसूयात्रेः शांडिलीकौशिकब्राह्मणपत्नी पतिव्रताशिरामणिः अग्रिमाता च सतीश्वरपत्नी इक्षुदुहिता लक्ष्मीर्विष्णोः शतहपास्वायं सुवस्य मनोः ॥ ७ ॥

मेनाहिमवतः सुनीतिर्ब्रुवजननीउत्तानपादस्यभार्या संज्ञाविवस्वतः स्वाहाअग्निरिति ॥ ८ ॥ तादृक्पतिव्रतात्वेवाह ॥ भुंक्तइत्यादिना ॥ प्रथमंप्रतिबुध्यते तत्रयवोधादितिशेषः ॥ ९ ॥ क्वापिकस्मिंश्चिद्देशान्तरेकोलेवाप्रोषितेदेशान्तरेतत्त्वयिसकलजगणरहिताभवति ॥ तदुक्तयाज्ञवल्क्येन ॥ क्रीडांशरीरसंस्कारसमाजोत्सवदर्शनम् हास्यंपरगृहेयानंत्यजेत्ये

मेनयाचसुनीत्याचसंज्ञयास्वाहयातथा ॥ ययैषावण्यतंश्रेष्ठानतथान्येतिनिश्चितम् ॥ ८ ॥ भुंक्तेभुंक्त्वयिमुनेतिष्ठतित्वयितिष्ठति ॥ विनि
द्वितेचनिद्रातिप्रथमंप्रतिबुध्यते ॥ ९ ॥ अनलंरुतमात्मानंतवनदर्शयेत्क्वचित् ॥ कार्यार्थंप्रापितेक्वापिसर्वमंडनवर्जिता ॥ १० ॥ नचतेनामगृ
ह्णीयात्तवायुष्यविवदये ॥ पुरुषान्तरनामापिनगृह्णातिकदाचन ॥ ११ ॥ आकुशपिनचाक्रेशेत्ताडितापिप्रसीदति ॥ इदंरुक्कृतंस्वामिन्मन्य
तामितिक्वचित् ॥ १२ ॥ आहूतागृहकार्याणित्यक्कागच्छतिसत्वरम् ॥ किमर्थंव्याहृतानाथसप्रसादोविधीयताम् ॥ १३ ॥ नचिरंतिष्ठतिद्वारि
नद्वारमुपसेवते ॥ अदापितंत्वयाकिंचित्कस्मैचिन्नददात्यपि ॥ १४ ॥ पूजोपकरणंसर्वमनुक्तसाधयेत्स्वयम् ॥ नियमोदकवह्निषिपत्रपुष्पा
क्षंतादिकम् ॥ १५ ॥ प्रतीक्षमाणानावसरंयथाकालोचितंहियत् ॥ तदुपस्थापयेत्सर्वमनुद्दिन्नातिल्लश्वत् ॥ १६ ॥ सेवतेभर्तुर्नरुच्छिष्टमिष्टमन्नं
फलदिकम् ॥ महाप्रसादइत्युक्तापतिदत्तंप्रतीच्छति ॥ १७ ॥ अविभज्यनचाश्रियादेवपित्रतिथिष्यपि ॥ परिचारकवर्गेषुगोषुभिक्षुकुलेषु
च ॥ १८ ॥ संयतोपस्करादस्मादृष्टाव्ययपराङ्मुखी ॥ कुर्यात्त्वयाननुज्ञातानोपवासव्रतादिकम् ॥ १९ ॥ दूरतोवर्जयेदेषासमाजोत्सवदर्श
नम् ॥ नगच्छेत्तथानादिविवाहप्रेक्षणादिषु ॥ २० ॥ सुखसुसंस्वासीन्तरममाणंयदृच्छया ॥ आंतरेष्वपिकार्येषुपतिनोत्थापयेत्क्वचित्
॥ २१ ॥ स्त्रीधर्मिणीत्रिरात्रंतुस्वमुखंनैवदर्शयेत् ॥ स्ववाक्यंश्रावयेन्नापियावत्स्नानशुद्धितः ॥ २२ ॥

षितजगृहेति ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ आगत्यचकिमर्थंव्याहृतोत्थाद्विक्रितेतिपूर्वक्रियायाअनुपंगः ॥ १३ ॥ नद्वारमुपसेवतेशयनादिनेतिशेषः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रतीच्छ
तियल्लुति ॥ १७ ॥ १८ ॥ संयतोपस्करासुनिर्णित्कालंकारा ॥ १९ ॥ समाजोत्सवदर्शनंसमाजश्चउत्सवश्चतयोर्दर्शनम् ॥ दर्शनाभावमुक्त्वागमनाभावमावेदयति ॥ नगच्छेदिति
॥ २० ॥ आंतरेषुअंतरेषुहस्येष्वित्यावत् ॥ २१ ॥ २२ ॥

अथेति ॥ भर्तारिकापिगतइतिशेषः ॥ २३ ॥ कूर्पासंकंचोलेकंचुकीतिप्रसिद्धम् ॥ २४ ॥ नदूयेनत्यजेत् ॥ २५ ॥ रजस्यावस्त्रनिर्णैककपत्वाउदक्ययावा ॥ प्रथमेहनिचंडा
लीक्षितयेब्रह्मसातिनी ॥ वृतीयेरजकीप्रोक्ताचतुर्थेहनिशुद्ध्यातीतिवचनात् ॥ यावद्रजोनवत्तेतावत्तयासखित्वनाचरेदित्यर्थः ॥ हैमिक्यासत्कर्मसुहेतुभिः संदेहमापादयत्या ॥ तदुक्त
म् ॥ संदेहकृद्धेतुभिर्यः सत्कर्मसुसहेतुकइति ॥ श्रमणयापाषण्डमार्गकृताभ्यासायाकापालिक्येत्यर्थः ॥ यद्वा श्रमणयापरिव्राजिकयाबौद्धपत्न्येत्यर्थः ॥ दुर्भगयाभ्यामहीनयाप्राकृत

सुसाताभर्तृवदनमीक्षतेन्यस्यनक्वचित् ॥ अथवामनसिध्यात्वापतिंभानुविलोकेयेत् ॥ २३ ॥ हरिद्राकुंकुमचैवसिंदूरकज्जलंतथा ॥ कूर्पा
संकंचतांबूलमांगल्याभरणंशुभम् ॥ २४ ॥ केशसंस्कारकवरीकरकर्णादिभूषणम् ॥ भर्तुरायुष्यमिच्छतीदूरेयेन्नपतिव्रता ॥ २५ ॥ नरज
क्यानैतुव्यातथाश्रमणयानच ॥ नचदुर्भगयाक्वापिसखित्वंकरुतेसती ॥ २६ ॥ भर्तृविद्वेषिणीनरिनिषासंभाषतेक्वचित् ॥ नैकाकिनीक्वचि
द्भूयान्ननशास्त्रातिचक्वचित् ॥ २७ ॥ नोलुखलेनमुसलेनवर्द्धन्यादृषधपि ॥ नयंत्रकेनदेहल्यांसतीचोपविशेत्क्वचित् ॥ २८ ॥ विनाव्यवायस
मयंप्रागल्भ्यंनक्वचिच्चेरेत् ॥ यत्रयत्ररुचिर्भर्तुस्तत्रप्रेमवतीसदा ॥ २९ ॥ इदमेवव्रतंस्त्रीणामयमेवपरोष्ठः ॥ इयमेकादेवपूजाभर्तुर्वाक्य
नलंघयेत् ॥ ३० ॥ स्त्रीबंबादुरवस्थंवाव्याधितंवद्भमेववा ॥ सुस्थितंदुःस्थितंवापिपतिमेकनलंघयेत् ॥ ३१ ॥ लशत्क्षेत्रेविषणास्याविषणा
स्यप्रियेसदा ॥ एकहृषाभवेत्युयासंपत्सुचविपत्सुच ॥ ३२ ॥ सर्पिलवणतैलादिक्षयेपिचपतिव्रता ॥ पतिनास्तीतिनद्रूयादायासेषणयोजये
त् ॥ ३३ ॥ तीर्थस्नानार्थिनीनारीपतिपादोदकंपिबेत् ॥ शंकरादपिविष्णोर्वापतिरेकोधिकःस्त्रियः ॥ ३४ ॥ व्रतोपवासनियमंपतिमुल्लंघयच
रेत् ॥ आयुष्यंहरतेभर्तुर्भृतानिरयमृच्छति ॥ ३५ ॥ उक्ताप्रत्युत्तरंदद्याधानारीक्रोधतयरा ॥ सरमाजायतेग्रामेस्तृगालीनिर्जनेवने ॥ ३६ ॥

येत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ वर्धन्यांसमार्जन्याम् ॥ दृषदिपेविषण्याम् ॥ अपिःसमुच्चये ॥ यंत्रकेगोधमादिचूर्णशिलायाम् ॥ देहल्यांगृहावग्रहण्याम् ॥ गृहावग्रहणीदेहलीत्यमरः ॥
गृहद्वाराद्वहिरुजयत्रोच्चमूम्यामित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ प्रसंगात्स्त्रीधर्मानाह ॥ इदमेवेत्यादिना ॥ ३० ॥ स्त्रीवर्वाहीनम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ सरमाशुनी
सरमाशुनीत्यमरः ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ रहोयाम्यधर्मचरति आचरति ॥ जरेण सार्धमिति शेषः ॥ उलूकौ पौचिका ॥ उलूकस्तुत्राय सारातिपेचका विल्यमरः ॥ ४० ॥ दृषदंशिकामार्जरीच ॥ व्या
घ्रीदृषदंशिकेयकपदंवा ॥ केकराक्षीति यङ्नेत्रावकनयनेति यावत् ॥ बल्योर्नामोर्ध्वचरणोऽधःशिरादृक्षावलंबीपक्षिविशेषः ॥ स्वविट्भुजास्वविष्ठाभक्षिणी ॥ बल्यालीवेति पाठे स ए
स्त्रीणां हि परमश्रेयकोनियमः समुदाहृतः ॥ अथ च्यचरणौ भर्तुर्भोक्तव्यं कृतनिश्चयम् ॥ ३७ ॥ उच्चासनं न सेवेत न व्रजं परस्परमसु ॥ न त्रपाक
रवाक्यानि वक्तव्यानि कदाचन ॥ ३८ ॥ अपवादो न वक्तव्यः कलहं दूरतस्य जेतुं ॥ गुरुणां सन्निधौ क्वापि नोच्चैर्ब्रूयान्न वा हसेत् ॥ ३९ ॥ या भ
र्तारं परित्यज्य रहश्चरति दुर्मतिः ॥ उलूकी जायते कूरादृक्षा कोटरशायिनी ॥ ४० ॥ ताडिता ताडितुं चेच्छेत्सा व्याघ्रीदृषदंशिका ॥ कटाक्षयति
याऽन्यै केकराक्षी तु सा भवेत् ॥ ४१ ॥ या भर्तारं परित्यज्य मिथुमभ्याति केवलम् ॥ ग्रामे वा सूकरे भूयाद्बल्युवापि स्वविट्भुजा ॥ ४२ ॥ यात्वं
कृत्या प्रियं ब्रूते मकासा जायते खलु ॥ या सपत्नी स देव्यै तदुर्गमा सा पुनः पुनः ॥ ४३ ॥ दृष्टिं विलुप्य भर्तुयां कंचिदन्यं समीक्षते ॥ काणाच विमु
खी चापि कुरूपचापि जायते ॥ ४४ ॥ बाह्यादायां तमालाव्य त्वरिता च जलारनैः ॥ तांबूलैर्व्यजेनैश्चैव पादसंवाहनादिभिः ॥ ४५ ॥ तथैव
चाटुबचनैः खेदसंनोदनैः परैः ॥ या प्रियं प्रीणयेत्स्वां तां त्रिलोकीं प्रीणिता तया ॥ ४६ ॥ मितं ददाति हि पिता मितं भ्राता मितं सुतः ॥ अमितस्य हि
दातारं भर्तारं पूजयेत्सदा ॥ ४७ ॥ भर्ता देवो गुरुर्भर्ता धर्मतार्थव्रतानि च ॥ तस्मात्सर्वं परित्यज्य पतिमेकं समर्चयेत् ॥ ४८ ॥ जीवहीनो यथा
देहः क्षणादशुचिर्ताव्रजेत् ॥ भर्तृहीना तथा योषितुस्त्राताप्यशुचिः सदा ॥ ४९ ॥ अमंगलेश्वरैः सर्वैश्चो विधवात्यकमंगला ॥ विधवादर्शना
स्मिद्धिः क्वापि जातु न जायते ॥ ५० ॥

वार्थः ॥ ४२ ॥ त्वंकृत्य त्वं कारं कृत्वा ॥ हुंकृत्येति क्वचित्साठः ॥ ४३ ॥ विलुप्य वस्त्रादिना छाद्य व्यवायेत्येतत् ॥ भर्तुसंबन्धिर्नादृष्टित्येति वा ॥ ४४ ॥ वासात्पृष्ठं वास्त्रप्रदेशात् ॥
॥ ४५ ॥ खेदसंनोदनैर्दुःखापनोदनकर्तृभिः ॥ परैरन्यैः ॥ परैः श्रेष्ठैर्वा ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

१ सर्वदा पतिमर्चयेदित्यपि पाठः

तदाशिषमित्यत्र च्छब्दे मातृव्यतिरिक्तरात्राविषयः ॥ संन्यस्ताखिलकर्मविपितुर्वयोहिमस्करी सर्वबंधनयतिनाप्रसूवद्याप्रयत्नतत्त्वज्ञैववक्ष्यमाणत्वात् ॥ आशीविषोपमासर्पोप
माम् ॥ सर्पः पृदाकुर्गुजगोर्गुजगोर्हिर्गुजगमः आशीविषोविषयश्चर्क्यालः सर्पः हृदयमरः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ भर्तेति ॥ स्त्रियाजीवन्मृतावाभतः नुयातव्योऽनुगतव्यत्यर्थः ॥ आ
त्रानुगणदृष्टातत्रयमाह ॥ देहवदिति पादत्रयेण ॥ विद्युत्वाग्नेयः ॥ ५३ ॥ पतिमनुव्रजं त्यनुगच्छंती चितारो ह्यथमिशेषः ॥ पितृवनदमशानम ॥ मुदेति वलाकारेण गमनं वार्यते ॥ ५४ ॥
पतिव्रतामाहात्म्यमाह ॥ व्यालयाहीत्यारभ्य शीलभगेनेत्यतः प्राक्तेन यथेन ॥ व्यालं सर्पं यहीतं शीलं यस्य स व्यालयाहीमन्यः पक्षिविशेषावा ॥ उक्तस्य मोचयित्वा ॥ ५५ ॥
विहायमातरं चैकां सर्वा मंगलवर्जिताम् ॥ तदाशिषमपि प्राज्ञस्य जंदाशीविषोपमाम् ॥ ५१ ॥ कन्याविवाहसमये वाचयेयुरिति हिजाः ॥ भ
र्तुः सहचरी भूयाज्जीवतो जीवतोपि वा ॥ ५२ ॥ भर्ता सदानुयातव्यो देहवच्छायया खिया ॥ चंद्रमाज्योत्स्नया यद्दिद्युत्वा यद्दिद्युत्वा यथा ॥ ५३ ॥
अनुव्रजति भर्तारं गृहाप्यित्व न मंदा ॥ पदे पदेऽश्वमेधस्य फलं प्राप्नोत्यसंशयम् ॥ ५४ ॥ व्यालयाहीयथा व्यालं बलादुद्धरते बिलात् ॥ एवमु
क्तस्य दूतैः भ्यः पतिं स्वर्गं नयेत्सीता ॥ ५५ ॥ यमदूताः पलायंते सीतामालोक्य दूरतः ॥ अपि दुष्कृतकर्माणं समुत्सृज्य च तयतिम् ॥ ५६ ॥ न तथा
विभीमावक्त्रेन तथा विद्युता यथा ॥ आपतंती स मालोक्य वयं दूताः पतिव्रताम् ॥ ५७ ॥ तपनस्तप्यते त्यंतं दहनोपि च दह्यते ॥ कंपंते सर्वे ते जांसि
दृष्ट्वा पतिव्रतं महः ॥ ५८ ॥ यावत्स्वलोमं संस्थास्ति तावत्कोट्ययुतानि च ॥ भर्त्रा स्वर्गसुखं भुंक्ते रममाणपतिव्रता ॥ ५९ ॥ धन्या सा जननी
लोके धन्यो सौ जनकः पुनः ॥ धन्यः स च पतिः श्रीमान्ये धर्मे ह्यपतिव्रता ॥ ६० ॥ पितृवंश्यामातृवंश्याः पतिवंश्यास्तृणयः ॥ पतिव्रतायाः पुण्ये
न स्वर्गसौ स्थानि भुंजते ॥ ६१ ॥ शीलभगेन दुर्दृताः पातयंति कुलत्रयम् ॥ पितुर्मतुस्तथाप्युरिहा मनुचदुःखिताः ॥ ६२ ॥ पतिव्रतायाश्चर
णो यत्र यत्र स्पृशेद्भुवम् ॥ तत्रेति भूमिर्मन्येत नानाभारोऽस्ति पावनी ॥ ६३ ॥

॥ ५६ ॥ न विभीमः भयं न प्रामुमः ॥ ५७ ॥ दह्यत इति कर्मकर्तव्यत्वेनेपदम् ॥ महस्तेजः ॥ ५८ ॥ भर्त्रा सहरममाणा भर्त्रा कर्त्रा क्रीडमाना इति वा ॥ उक्तं च ॥ तिस्रः कोट्योऽर्ध
कोटी च यानि लोमानि मानवे ॥ तावत्कालं वेत्ते त्वर्गो ज्ञातारं यानुगच्छतीति ॥ ५९ ॥ केते धन्यास्तत्राह ॥ ये धर्मे ह्यपतिव्रतेति ॥ ६० ॥ ६१ ॥ विकर्मस्थानि दिति ॥ शीलभगेने
त्येकेन ॥ ६२ ॥ पुनरपि पतिव्रताया माहात्म्यमाह ॥ पतिव्रतायाश्चरणो यत्र यत्र भुवः प्रदेशं स्पृशेत् तत्रेत्यत्र वाप्साबोद्धव्या ॥ तत्र तत्र भूमिरिति मन्य
ते ॥ कित्तत्तदह ॥ नाना रममाणारोऽस्ति कित्तेनेन पादस्पर्शनाहं पावनी पावित्र्यकर्त्रा पवित्रेति वा ॥ ६३ ॥

विश्वद्वयंकुर्वाणः ॥ अर्थात्पापेभ्य इति च याणां विशेषणम् ॥ ६४ ॥ जाड्यं जडत्वं अज्ञानं वा ॥ तुराब्दोऽवधारणार्थः ॥ अन्यपावना अन्येषां पावनकर्मणः ॥ ६५ ॥ एवं भूतं तु मायादुलभेत्याह ॥ गृहे गृहे इति ॥ रूपमगं सौहृदं वलावण्यं कांतिं साभ्यां गर्विताः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ परे इति ॥ भाग्याद्वयं जीयते इति सामान्येनाख्ययः ॥ ६८ ॥ अल्किं तद्वयमित्याकांक्षायाभाह ॥ परलोकोऽयलोऽक इति ॥ देवपित्रतिथिभ्यां दिकमत्यन्तचयः ॥ ६९ ॥ अस्याऽपतिव्रता ॥ प्रतिदिनमिति काचित्पाठः ॥ जैरेव राक्षसी तज्जरा राक्षस्यस्य त्वत्तद्विषयः ॥ अथ वेति पक्षान्तरे ॥ यथेति पाठे जरानाम्याराक्षस्यवायथेति दृष्टान्तत्वेन व्याख्येयम् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ सप्तर्ष्यकणां पतिव्रतानां विभ्यस्तपि व्रतास्य शंकरुते भानुमानपि ॥ सोमो गंधर्वश्चापि स्वपाविष्याय नान्यथा ॥ ६४ ॥ आपः पतिव्रतास्य शर्मभिलष्यति सर्वदा ॥ अद्य जाड्यविनाशो न जातस्त्वद्याऽन्यपावनाः ॥ ६५ ॥ गृहे गृहे न किं नार्यारूपलावण्यगर्विताः ॥ परं विश्वेश भक्त्यैवलभ्यते स्त्री पतिव्रता ॥ ६६ ॥ भार्यामूलं गृहस्य भार्यामूलं सुखस्य च ॥ भार्याधर्मफलवाप्त्यै भार्या संतानवद्भ्यः ॥ ६७ ॥ परलोकास्त्वयलोको जीयते भाग्येन ह्ययम् ॥ देवपित्रतिथिभ्यां दिनाभार्यः कर्मचारि ॥ ६८ ॥ गृहस्य स हि विज्ञेयो यस्य गृहे पतिव्रता ॥ ग्रसतेऽन्या प्रतिपदं राक्षस्य जरयाथवा ॥ ६९ ॥ यथा गंगाऽवगाहने शरीरं पावनं भवेत् ॥ तथा पतिव्रता दृष्ट्या शुभाभाया पावनं भवेत् ॥ ७० ॥ अनुयातिन भर्तारं यदि देवा लक्ष्मं च न ॥ तत्रापि शीलं संरक्ष्य शीलं भंगं न तस्य धः ॥ ७१ ॥ तद्वै गुण्यादपि स्वर्गात्सतिः पतति नान्यथा ॥ तस्याः पिता च माता च भ्रातृवर्गस्तथैव च ॥ ७२ ॥ पत्यो मृते च या योषिर्द्वै धव्यं पालयेत्कचित् ॥ सा पुनः प्राप्य भर्तारं स्वर्गभोगान् समश्नुते ॥ ७३ ॥ विधवा कबरीवंधो भर्तृबंधा यजायते ॥ शिरसो वपनं तस्मात्कार्यं विधवा सदा ॥ ७४ ॥ एकाहारः सदा कार्यो न द्वितीयः कदाचन ॥ त्रिरात्रं पंचरात्रं वा पक्षव्रतमथापि वा ॥ ७५ ॥

धर्मानुक्ताऽऽर्तुकानां धर्माचि कुरुमुपक्रमते ॥ अनुयातिन भर्तारमिति ॥ शीलं पातिव्रत्यं स्वभावं सदृचं वा ॥ शीलं सत्त्वावे सदृचे इत्यमरः ॥ ७१ ॥ तद्वै गुण्यात् शीलवैगुण्यात् सायैव गुण्याद्वा ॥ तथा चोक्तं ॥ पतत्यर्धं शरीरेण यस्य भार्या सुगर्गं पिबेदिति ॥ तस्याः पित्रादयो पितृयैव पततीत्याह ॥ तस्या इति ॥ ७२ ॥ भर्तृविहीनयाः पतिव्रताया उभयलोका कष्टशंकां शतयति ॥ पत्याविति ॥ ७३ ॥ विधवेति ॥ विधवाया यः कबरीवंधः कबरीकेशवेशः ॥ कबरीकेशवेश इत्यमरः ॥ तस्या बंधोऽव्यसन्नं ॥ बंधकव्यसनमित्यमरः ॥ सप्तर्ष्यं वंधाय भर्तृव्यं सनाय नरकाया यत इत्यर्थः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥

चांद्रायणमथापिवेति ॥ चांद्रायणपराककः क्लृप्ततकः क्लृणांस्वहृषचपराशरसंहितायामुक्तम् ॥ एकैकं बद्धयेद्वा सशुक्लकणितुद्वासयेत् ॥ अभावास्यानं जीतएषचांद्रायणाविधिः ॥
कुक्कुटस्यांढात्रं ग्रासं नृपरिकल्पयेत् ॥ अन्यथा भावदोषेण न धर्मानं च शुभ्यनीति ॥ यतात्मनोऽप्रमत्तस्य द्वादशहमोजनम् ॥ पराकोनामकः क्लृयसंर्वापप्रणोदनइति ॥ त्र्यह
मुष्णपिवेदपक्षहमुष्णंपयः पिवेत् ॥ त्र्यहमुष्णं घृतं पीत्वा वायुमक्ष्यादिनत्रयम् षट्पलं तु पिवेदापस्त्रिपलं नृपयः पिवेत् ॥ परलमेकं पिवेत् सार्पिस्ततः क्लृयं प्रकीर्तितमिति ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ पर्थके

मासोपवासंवाक्यार्थाच्चांद्रायणमथापिवा ॥ ७६ ॥ यवान्नैर्वाफलाहारैःशाकाहारैःपयोव्रतैः ॥ प्रा
णयान्नांभ्रकुर्वीतियावद्याणःस्वयंब्रजेत् ॥ ७७ ॥ पर्यंकशायिनीनारीविधवापातयेत्यतिम् ॥ तस्माद्भूशयनंकार्यंपतिसौख्यसमीहया ॥ ७८ ॥
नचांगोद्वर्तनंकार्यंस्त्रियाविधवयाक्वचित् ॥ गंधद्रव्यस्यसंयोगौनैवकार्यस्तथापुनः ॥ ७९ ॥ तर्पणंप्रत्यहंकार्यंभर्तुःकुशतिलोदकैः ॥ तस्यितु
स्तस्यितुश्चापिनामगोत्रादिपूर्वकम् ॥ ८० ॥ विष्णोस्तुपूजनंकार्यंपतिबुद्धानचान्यथा ॥ पतिमेवसदाध्यायेद्विष्णुरूपधरंहरिम् ॥ ८१ ॥ यद्य
दिदृष्टमंलोकैश्चपत्युःसमीहितम् ॥ तत्तद्गुणवत्तेदंपतिप्रीणनकाम्यया ॥ ८२ ॥ वैशाखेकार्तिकेमाघेविशेषनिचयमाश्रयेत् ॥ स्नानंदानंती
र्थयान्नाविष्णोर्नामग्रहंमुहुः ॥ ८३ ॥ वैशाखेजलकुंभाश्रकार्तिकेघृतदीपकाः ॥ माघेधान्यतिलोत्सर्गःस्वर्गलोकविशिष्यते ॥ ८४ ॥ प्रया
कार्याचिवैशाखेदेवदेयागलंतिका ॥ उपानद्भजनंछत्रंभूषणंसांसिचंदनम् ॥ ८५ ॥ सकपूर्चतांबूलपुष्पदानंतथैवच ॥ जलपात्राण्यनेका
नितथापुष्पगृहाणिच ॥ ८६ ॥ पानानिचविचित्राणिद्राक्षारंभाफलानिच ॥ देयानिद्विजमुख्येभ्यःपतिर्मप्रीयतामिति ॥ ८७ ॥ ऊर्जयवा
नमश्रीयादेकान्नमथवापुनः ॥ दंताकंमूर्णचैवशुकरिशिबीचवर्जयेत् ॥ ८८ ॥

ति ॥ अत्रापि च वक्ष्यति ॥ पर्यंकशायिनीखट्टाशायिनी ॥ ताच्छील्यप्रयोगात्कदाचित्कथंचिच्छ्यन्देनोपात्तान्तीतिव्यनितम् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥
॥ ८४ ॥ प्रपञ्जलशाला ॥ प्रपापानीयशालिकेत्यमरः ॥ गलतिकेदोपरिदीयमानकुम्भस्थजलधारा ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ द्राक्षामृद्धीका ॥ ८७ ॥ अर्जुनाक्तिके ॥ वृताकंप्रसिद्धम् ॥
सूरणमशौघम् ॥ शुक्रार्शबिशुकनसाकारार्शबिःशुक्रार्शबिस्त्वांनिष्यावमिति यावत् ॥ शुक्रार्शबीमिति पाठे दीर्घाकारं नृदंशबीमित्यर्थः ॥ वापिशब्दैः समुच्चयवाचिनौ ॥ ८८ ॥

संधितं संधानं बिल्वमलकादीनाम् ॥ चुक्रसंधितमिति पठे चुक्रं च संधितं च चुक्रेण दृष्ट्वा स्लेन अस्लेन वा ॥ चुक्रं दृष्ट्वा स्ले चो गेयां स्त्रीपुंस्वस्लेः स्लवे तस इति मेदिनीकारः ॥ ८९ ॥ प्रयच्छति प्रयच्छेत् ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ किंचिदभ्युदिते अरुणे इत्यर्थः ॥ यथा राक्षसायथाशक्तिः ॥ ९४ ॥ वटकेति ॥ इंडरिकं इंदरोति पुरुषोत्तमस्य तं प्रसिद्धम् ॥ आ

कार्त्तिकेवर्जयेत्तैलं कार्त्तिकेवर्जयेन्मधु ॥ कार्त्तिकेवर्जयेत्कार्त्तिकेचापि संधितम् ॥ ८९ ॥ कार्त्तिके मोननियमे घटाचारुद्रादापयेत् ॥ पत्रभोजीकां स्यात्पात्रं घृतपूर्णं प्रयच्छति ॥ ९० ॥ भूमिशय्याव्रते दयाशय्याश्च लक्ष्णास्तूलिका ॥ फलत्यागे फलदेयं सत्यागे च तद्रसम् ॥ ९१ ॥ धान्यत्यागे च तद्धान्यमथवा शालयः स्मृताः ॥ धेनुर्दद्यात्पयत्नेन सालं कारः सकांचनाः ॥ ९२ ॥ एकतः सर्वदानानि दीपदानं तथैकतः ॥ कार्त्तिके दीपदानस्य कलानां हतिषोडशीम् ॥ ९३ ॥ किंचिदभ्युदिते सूर्यमाघस्नानं समाचरेत् ॥ यथाशक्त्या च नियमान्माघस्नायी समाचरेत् ॥ ९४ ॥ पक्वा भैक्षो जयेद्द्विपान् यतिनो पितृपत्निनः ॥ लड्डुकैः फणिकाभिश्च वटकैः हरिकादिभिः ॥ ९५ ॥ घृतपक्कैः समरिचैः शुचिकर्पूरवासितैः ॥ गर्भशर्करया पूर्णैर्नैत्रानंदैः सुगंधिभिः ॥ ९६ ॥ शुक्लधनानां भारं श्रद्धयाच्छीतापनुत्तये ॥ कंचुकंतूलगर्भचतूलिकां सूयवीतिकाम् ॥ ९७ ॥ मंजिष्ठा रक्तवासं सितयातूलवती पटीम् ॥ जातीफललवंगैश्च तांबूलानि बद्ध्वपि ॥ ९८ ॥ कंबला निविचित्राणि निर्वातानि गृहाणि च ॥ मृदुलाः पादरक्षाश्च सुगंध्युद्धर्तनानि च ॥ ९९ ॥ घृतकंबलपूजाभिर्महास्नानपुरःसरम् ॥ कृष्णागुरुप्रस्थितिभिर्गर्भागरे प्रधूपनैः ॥ १०० ॥

द्विपेन पूर्णिकाघर्घरीमंडकादयो गृह्यन्ते ॥ ९५ ॥ घृतपक्कैरिति गर्भशर्कराया पूर्णैरित्यथा संज्ञां बद्धव्यम् ॥ ९६ ॥ कंचुकशब्देन त्रुषुषपरिधेयं शीतत्राणवस्त्रं गृह्यते ॥ सूयवीतिकां शोभनभावरणिकाम् ॥ ९७ ॥ मंजिष्ठा रक्तवासं सितं मंजिष्ठयारक्तवस्त्राणि ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ घृतकंबलपूजाभिः घृतनिर्मितकंबलपूजाभिर्बदरिकाश्रमे श्रीनारायणे प्रसिद्धाभिः ॥ कर्मधारयोद्धेवा ॥ गर्भागरे अगारस्य गर्भागारं तस्मिन् देवालयमध्य इत्यर्थः ॥ १०० ॥

श्रीदधनेशः रुद्रैराणौ आदीयेषति तथा ॥ अमी इत्यंगुल्यानि दिशति ॥ तुशब्दपादपूर्णार्थः ॥ १ ॥ याच्यतैरिति शेषः ॥ न च तथा ज्ञापूर्णतवासाभ्यामित्याह ॥ वाङ्मात्रेति ॥ १६ ॥ एवं परिपार्श्वत्वाक्षाक्षोद्वेदकार्यनिदिशति ॥ काश्चिदिति ॥ १७ ॥ ननु सम्मार्गवर्तिनस्तस्य कथं द्विर्निवार्येत्यत आह ॥ येचेति ॥ वार्धितं अथुं नययासातथा ॥ १८ ॥ गुरोर्बृहस्पतेः ॥ तथेति ॥ तद्वृद्धिनिवारणं कर्मव्यमित्येवं श्रुत्युत्तरं दत्तवानित्यर्थः ॥ तद्यतीति यादव ह्यचः श्रुत्युत्तरं दत्तवान् ॥ १९ ॥ किंतव्युत्तरं तदाह ॥ साधयिष्यामीति ॥ अन्यस्मिन्पक्षे

निर्ऋतिर्वरुणो वायुः श्रीदरुद्रादयस्त्वमी ॥ आराध्यते च चारित्रैः सर्वकार्थमर्थमीश्वराः ॥ १५ ॥ समभ्यर्थयितारोमां त्वयाच्यस्तु जगल्कृते ॥ वाङ्मात्रोद्यमसाध्यं तत्तव विश्वोपकारकम् ॥ १६ ॥ काश्चिच्छैलोलो विध्यनाभाभानुमार्गविरोधकः ॥ वर्धितः स्पर्धयामेरोस्तद्वृद्धित्वं निवारय ॥ १७ ॥ ये च स्वभावकठिना ये च मार्गविरोधकाः ॥ ये स्पर्धया दृढिर्मेतस्तद्वृद्धिर्वर्धिताः शुभा ॥ १८ ॥ इति श्रुत्वा गुरोर्वर्धयामविचार्य महामुनिः ॥ क्षणमुनिः समाधाय तथेति प्रत्युवाच ॥ १९ ॥ साधयिष्यामिवः कार्यं विसर्ज्यैति दिवौकसः ॥ पुनर्निश्चितापरो भूत्वाऽगस्तिर्धानपरो भवत् ॥ २० ॥ वेदव्यास उवाच ॥ इमं पतिव्रताऽध्यायं श्रुत्वा स्त्रीपुरुषोपि वा ॥ पापं कंचुकमुत्सृज्य शकलौ कं प्रयास्यति ॥ २१ ॥ इति श्री स्कंदपुराणे काशीखंडे पतिव्रताख्यानं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ पाराशर उवाच ॥ ॥ ॥ अगस्त्येन विधेः शमालोक्य समुनीश्वरः ॥ सूतप्रवाचतां पुण्यां लोपां मुद्रां मिदं वचः ॥ १ ॥ अपि पश्य वरारोहे किमेतत्समुपस्थितम् ॥ कृतकार्यं क्वच यं मुनिमार्गानुसारिणः ॥ २ ॥

विसर्ज्येति पृथगाक्यम् ॥ २० ॥ एतदध्यायश्रवणफलमाह ॥ इममिति ॥ पापं कंचुकं पापमेव कंचुको निर्मोकलम् ॥ समौ कंचुको निर्मोकवित्तरः ॥ अयं भावः ॥ यथा संपाज्वरजीर्णं त्वचं च त्रिपुण्ड्रं ज्वरजीर्णपापं कंचुकं त्यजेति ॥ २१ ॥ ॥ इति श्री श्रीमान्दरुद्रतायां काशीखंडटीकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ पंचमेव पण्यं देवैर्ब्रह्मैः स्वार्थसाधकैः ॥ अगस्त्यसन्नायस्य प्रस्थानमविमुक्ततः ॥ १ ॥ अगस्तिर्धानपरो भवदित्युक्तं ततः परं किं जातमित्याकांक्षायामाह ॥ तत इति ॥ सूतहेलमहर्षण ॥ १ ॥ अमी तिसंबोधने ॥ वरारोहे श्रेष्ठजघने ॥ अपीति काचित्साठः ॥ २ ॥

गोत्रमिदाद्वेण ॥ विपक्षाविगतपत्राः ॥ गस्त्यक्षच्छदाः पत्रपतत्रं चतनूहमित्यमरः ॥ ३ ॥ कुलिशं वज्रम् ॥ इन्द्रादिनीवज्रमखीत्याकुलिशमिदुरपविरित्यमरः ॥ सिद्धाष्टकमणिमा
दिकंपद्मादिकं ॥ ४ ॥ दावाग्निनावनवङ्गिनाप्रलयवङ्गिनाव्याकुलीक्रियतएव ॥ दावाग्निनापीत्यपिशब्दार्थो विधारणम् ॥ यैरौल इत्यव्ययः ॥ तद्वद्विस्तंभनेतेषां शैलानां वद्विनि
वारणे ॥ आशुशुक्षणे वङ्गेः ॥ ५ ॥ दंडधरो यमः ॥ यावमात्रकेपवैतकमात्रे ॥ अद्रिगोत्रागिरिषावाचलशैलौ च्छया इत्यमरः ॥ मात्राकालस्यैवधारण इति च ॥ ६ ॥ आदित्या वि
ष्णुशक्राद्या द्वादश ॥ वसव आपध्रुवाद्या अष्टौ ॥ रुद्रा अजैकपादाद्या एकादश ॥ नृषिताः षट्त्रिंशत् ॥ मरुतः पृतात्मप्रमुखा एकोनपंचाशत् ॥ विश्वेदेवा विष्कं मुप्रभृतयो दश ॥ इत्यै अ

येन गोत्राभिदा गोत्रा विपक्षाहेलया कृताः ॥ भवेत्कुठितसामर्थ्यः सकथंगिरिमात्रके ॥ ३ ॥ कल्पवृक्षोऽगणयस्य कुलिशं यस्य चायुधम् ॥ सि
द्धाष्टकं हि यद्धारिसिद्धिप्रार्थयेद्विजम् ॥ ४ ॥ क्रियते व्याकुलाः शैला अहो दावाग्निनापिये ॥ तद्वद्विस्तंभने शक्तिः क्वगता साऽशुशुक्षणेः ॥ ५ ॥
नियंता सर्वभूतानां यो सौ दंडधरः प्रभुः ॥ स किं दंडयितुं नालमेकं तं ग्रावमात्रकम् ॥ ६ ॥ आदित्या वसवो रुद्रास्तुषिताः समरुद्रणाः ॥ विश्वेदे
वास्तथा दसौ ये चान्येपि दिवौकसः ॥ ७ ॥ येषां हृकपातमात्रेण पतंति भुवनान्यपि ॥ ते किं समर्थानो कतिन गवद्विनिषेधने ॥ ८ ॥ आज्ञातं का
रणं तच्च स्मृतं वाक्यं सुभाषितम् ॥ काशीमुद्दिश्य यद्गतं मुनिभिस्तत्त्वदर्शीभिः ॥ ९ ॥ अविमुक्तं नमो कथं सर्वथैव मुमुक्षुभिः ॥ किंतु विघ्नाभ
विष्यंतिकाशां निवसतां सताम् ॥ १० ॥ उपस्थितो यं कल्याणि सौं जतरायो महानिह ॥ न शस्यतेऽप्यथा क्रतुर्विश्वेशो विमुखो यतः ॥ ११ ॥

श्विनी सुतौ ॥ ७ ॥ ८ ॥ समर्थैरपि देवैर्विध्यनिवारणे स्वस्मिन्प्राथिते हेतुं निर्धारयति ॥ आज्ञातमिति ॥ आदितिस्तथोक्तमव्ययम् ॥ यद्वा आदितिसंतः पीडायां खे
दइति यावत् ॥ आस्तुत्यात्कोपपीडयोरित्यमरः ॥ ९ ॥ वाक्यमेव निर्दिशति ॥ अविमुक्तमिति ॥ सतामित्यनेन श्रेयां सिद्धि विघ्नानि भवंति महतामपीति व्यायसूचनपूर्वकमसतां विघ्ना
नां विष्यंतीति ख्यनितम् ॥ तत्कस्मान्नेषामीश्वरेणाधोनिनीषितत्वात् ॥ तमसाधु कर्मकारयति यमयोनिनीषतीति श्रुतेः ॥ अशनं वसव वासः काश्यायेषाममार्गतः कीकटेन समाकाशी
सत्यसत्यं खगश्वरेत्यादिगण्डपुराणादिवचनदर्शनाच्च ॥ १० ॥ अंतरायो विघ्नः ॥ ११ ॥

काशीतो गंतव्यमिक्तनिश्चयः स न यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तन्नेदं तरो जन इति न्यायेन अन्यान् जिगमिषून् वारयन् काशीं स्तोति ॥ काशी द्विजाशीर्निरित्याद्ये को न विशत्याश्लोकैः ॥ काशी द्विजाशीर्भिरित्यस्यायमर्थः ॥ अहो इत्याश्चर्ये खेदे वा ॥ यदि यदा काशी द्विजाशीर्भिर्ब्राह्मणाशीर्विद्वैः प्रामात्यलब्धतादाताम् ॥ यदित्यव्ययम् ॥ यतयो मुमक्षुः ज्ञानतत्कायान्मोक्षान्मिच्छुः सन् मुमुक्षुस्तु भिच्छुर्भवति स को न कोप्यत्यन्तं मूढबुद्धिरित्यर्थः ॥ यद्वा अक इत्यकारप्रश्लेषः ॥ न विद्यते कसु वयस्य सतथा प्रत्यङ्गत्वा न दराहित इत्यर्थः ॥ अत्र दृष्टांतमाह ॥ वेत्युपमायाम् ॥ उपमायां वित्तिकेवत्यमरः ॥ वायया प्रासक्यं वलं करस्यं हस्तस्य हृदं हृदे हितं वृत्तिकरमित्यर्थः ॥ वित्तस्य त्यक्त्वा ॥ कूर्पकफोणिस्तु कूर्प इत्यमरः ॥ लेढि आस्तादयति विमूढचेता मूढबुद्धिस्तद्वादित्यर्थः ॥ अत्र वायच्छब्दो व्यविहिताव्यवकल्पनासोढव्या ॥ यद्वा यदा द्विजाशीर्भिराकाशीपामालब्धतादातां मुमुक्षुं मुमुक्षुर्वासंसाराद्विराको विरको वायद्यस्स जेसरित्यजेदित्ययमश्लोकस्थक्रियायावचनविपरिणमयानुगमः ॥ सकोनकोपीत्यर्थः ॥ सोऽक इति वा ॥ शेषपूर्ववत् ॥ यदि वै मुमुक्षुरिति पाठे अव्ययत्वाद्द्वैशब्द उ

काशी द्विजाशीर्भिरहो यदा माकस्तां मुमुक्षुं यदा मुमुक्षुः ॥ आसंकरस्य स विस्तृत्य हृदं स्वकर्परे लेढि विमूढचेताः ॥ १२ ॥
अहो जनावालिशवकिमेतां काशीत्यजयुः सुरुतैकराशिम् ॥ शालूककंदः प्रतिमज्जनं किल भूततद्बालुभाकिमेवा ॥ १३ ॥

पमानार्थः भुञ्जयार्थो वा द्रष्टव्यः ॥ समुच्चयपक्षे परार्थे प्रयुज्यमानाः शब्दवति मन्तरेणापि वयर्थगमयतीति न्यायादुपमानार्थो द्रष्टव्यः ॥ यद्वा यत इव अमुमुक्षुरितिच्छेदः ॥ तत्र यो विमूढचेता इव तां मुमुक्षुः सोऽमुमुक्षुः संसारात्मोक्षमनिच्छुरित्यर्थः ॥ शेषंतुल्यम् ॥ १२ ॥ अहो जना इति ॥ अस्यायमर्थः ॥ अहो इति वेदो बालिशवन्मूर्खवत्तां किंपृच्छायां एतां काशीत्यजयुः किं कर्मार्थं जययुरिति पृच्छामीत्यर्थः ॥ एतां काशीत्यजयुः किम् ॥ काशीत्यजयुरित्येदेन जुगोप्सितमित्यर्थः ॥ किंपृच्छायां जुगोप्सित इत्यमरः ॥ त्यजेयुः स्यात्कागच्छेयुः ॥ सुरुतानामेको मुक्त्योराशिर्यस्यां सा तथा तां सुरुतैकं जुगुप्सवा ॥ ननु काशीत्यक्त्वा गतेऽपि पुनरागमनं भविष्यति नेत्याह ॥ शालूककंद इति ॥ शालूकशब्देनात्र शालूकिनः सौगंधिकादयो लक्ष्यन्ते ॥ तेषां कंदो मूलम् ॥ शालूकमेषां कंदः स्यादित्यमरः ॥ यद्वा शालूकं जलवृणावांतं तत्स्य कंदो मूलमित्यर्थः ॥ सां किं प्रतिमज्जनं लभेत प्राप्नुयात् ॥ तद्वत्तथा त्यक्त्वा गमनं प्रतिवारं किमेवा मुलं प्राप्नुयात् ॥ पितु मुलं भानवैत्यर्थः ॥ इदमत्र तात्यर्थम् ॥ अतिनिरुधोपि शालूककंदः प्रतिमज्जनं प्राप्नोति किं पुनर्वक्तव्यमेवाब्रह्माहोऽपि दुर्लभा सायुज्यैकोपायमूला प्रतिवारं त्यक्त्वा गते सति न प्राप्येत्यतो न त्यक्तव्येति ॥ १३ ॥

अवांतरेति ॥ अस्यायमर्थः ॥ अवांतरायांसांतररायावर्जितआसन्तद्दर्जितादूरीकृतःश्रीमहेशार्पितःपुण्यपुञ्जोऽथात्पुण्यकर्तृभिर्गत्यासांतथाताम् ॥ तस्याक्रियमा
णापुण्यसंचयोजनान्तारायनभवतीत्यर्थः ॥ वक्ष्यामि च ॥ ऊपरःपुण्यपापानांधन्यावाराणसीपुरीति ॥ यद्धा अवांतरेभवस्वरूपविश्वनाथइत्यर्थः ॥ अंतराब्दस्यस्वरूपवाचिवं रा
त्रौस्वमांतरेब्रह्मन्मयादृष्टोहाराच्युतावित्यादिहरिवंशादप्रसिद्धम् ॥ आवर्जितःअर्पितःपुण्यानाराशिर्गत्यासांतथाताम् ॥ अत्रत्यैजैनैःपुण्यराशिपि विश्वेश्वरेअर्प्यतेस्तुद्रफलाशया
तदनुष्ठानंतच्यागश्चदूरइतिभावः ॥ यद्धा अवांतरेभवस्यांतम् ॥ अंतराब्दस्यस्वरूपवाचिवत् ॥ रतिदृढतीतिअवांतराअविद्यातयावर्जिताःपुण्यराशयःपुण्यपुञ्जाःपुण्यानंवाराशिर्ग
योतथासुकृतिनिर्वायस्यांसांतथोक्ताताम् ॥ अविद्याविनाशकत्वात्तेषामितिभावः ॥ यद्धा अवांतरेषुआवर्जितानिसंपादितानिपुण्यानिंतरांशराशिभूतांअनेकजन्मान्तरांजित
सुकृतैकपण्यामित्यर्थः ॥ एवंभूतांकाशीवैभ्रसिद्धांशास्त्रविद्वज्जनमुखादवगम्यज्ञात्वापश्चान्महद्भिःकुच्छैर्वर्त्मशरौल्लिककतस्करजनितविविदेहुःखःप्राप्यापिमूढधियोऽलुप्तविवेकाः
संतोदुर्गतमुचियासवोदुःखयामुमिच्छवोन्यत्रकिंप्रियासवांगतुमिच्छवःस्युःअपितनुस्युरवेत्यर्थः ॥ कुच्छैर्महद्भिर्विनमय्यकाशीमिति पाठोक्तुच्छैःकष्टसाध्यैर्महद्भिःपुण्यैर्विनस्य्यप
रिवत्यप्राप्यापीतिव्याख्येयम् ॥ १४ ॥ ककाशिकेति ॥ अस्यायमर्थः ॥ काशिकाककुत्र ॥ काशिकात्वमेवव्युत्पादयति ॥ विश्वस्पृघंपचस्यपदंस्थानमधि

भवांतरावाजितपुण्यराशिं रुच्छमहर्द्धवगम्यकाशीम् ॥ प्राप्यापि किमदूधियो न्यतावयिथासवादुर्गतमुधियासवः ॥ १४ ॥

द्वकाशिकाविश्वपदप्रकाशिकाद्वकार्यमन्यपरितोतिदुःखम्॥ तस्यंढितोन्यन्नकृतःप्रयातिक्रियातिक्रमण्डफलस्यजास्ये॥५॥

छानमिति॥ यद्वा विश्वस्यपदं त्राण्यस्मात्सत्तास्फूर्तिप्रदत्वेनेति विश्वपदं परमात्मा ॥ पदं व्यवसितत्राणस्थानलक्ष्मां प्रिवस्तुष्वित्यमरः ॥ विश्वं च तत्स्य ते ज्ञायत इति पदं वेति वा विश्वस्य पदम् ॥ सर्वगत्यर्थज्ञानार्था इति न्यायात् ॥ सर्वथापि विश्वपदं परब्रह्मतत्त्वप्रकाशिकाभिर्व्याजिकास्फोरिकेति यावत् ॥ ककार्यं क्रियत इति कार्यव्यापारमात्रम् ॥ कथं भूतम् ॥ अन्यत्काशीस्थित्यनूकलातिरिक्तम् ॥ पुनः कीदृशम् ॥ परितातिदुःखं परिदहलोकै परलोकै च ॥ यद्वा परितः सर्वदासाधनकाले फलकाले चातिदुःखं व्यासिंस्तथा ॥ अतितुच्छमिति क्वचित्पाठः ॥ एतादृशं कार्यं क्व कुत्रातत्तस्मात्पण्डितो भवति सोऽन्यत्र कुतः प्रयाति कथं गच्छति न गच्छत्येवेत्यर्थः ॥ विदुषोऽविमुक्तं विहायान्यत्र गत्यसंभावनायां दृष्टां माह ॥ कियान्ति कूरुमांडफलं स जास्येति ॥ कूरुमांडः कर्काहलताविशेषः ॥ कूरुमांडकस्तु कर्काहलताविशेषः ॥ तस्य फलं कूरुमांडफलं अजस्य गच्छागस्य मुक्तेर्वेति याति प्रविशतीति नयात्येवेत्यर्थः ॥ कियान्ति ति पाठेऽप्यर्थः ॥ यथा कूरुमांडफलस्याजमुले प्रवेशो न संभवति तथा विदुषः काशीं विहाय गमनमपीति भावः ॥ यद्वा ननु प्राप्तापिकाशीत्युक्तकैश्चिद्व्युत्पद्यते तत्राह ॥ कियान्ति ॥ अजावदत्यसाद्यस्य मुक्तेर्भवति शिति ॥ शेषं समानम् ॥ १५॥

काशीमिति ॥ अस्यायमर्थः ॥ हाइतिविषादे ॥ हाविषादाशुगतिंश्चित्यमरः ॥ नरोमत्यःकाशींकाविस्तजेदित्यर्थः ॥ ननुतीर्थपर्यटनादिपुण्यापचयार्थगच्छेदित्याशङ्क्यकाशींविशिनष्टि ॥ प्रकाशीकृतपुण्यराशिमिति ॥ प्रकाशीकृतःप्रकटीकृतःपुण्यानाराशिःपुंजोयस्यामथाद्विश्वेश्वरेणशोषणेवेतिस्मात्ताताम् ॥ अन्यतीर्थदीनांक्षुद्रपुण्यहेतुत्वात्काश्याश्वक्षणेक्षणेपुण्यराशौर्निमित्तत्वात् ॥ तथाचवक्ष्यति ॥ प्रयोगमाधमासेसम्यक्कृतात्तस्यत्फलम् तत्फलकोटिगुणितवारणस्यांक्षणेक्षणेइत्यादीनि ॥ नतदर्थकाशींविहायान्यत्रगमनमितिभावः ॥ ननुसमुद्भेकोविरोधइतिन्यायेनतीर्थपर्यटनादिपुण्यासिंपाद्यनरत्रायास्यतीत्याशङ्क्यनरंविशिनष्टि ॥ शीघ्रनाशीति ॥ शीघ्रनाशोऽस्तीतिशीघ्रनाशी॥मरणस्यातिनियतत्वात्तयानकार्यमितिभावः ॥ शीघ्रनाशीमितिपाठेकाश्याविशेषणम् ॥ शीघ्रसंसारंचंचलस्वभावानाशयतीतिशीघ्रनाशीतामित्यर्थः ॥ अज्ञानकाशींविहायानुमयोगेऽपि अन्यत्रगमनेकारणमपीत्याह ॥ नूनमिति ॥ नूनंनिश्चितंप्रवृत्तकथ्यतइतिवा ॥ नूनंतर्कथानिश्चयइत्यमरः ॥ तदीयंतस्यकाशींविहायगंतुंरंइतदीयंतस्त्वंबोधियसुकृतंतत्स्वनंसुष्ठुयथाप्रवृत्तिअनुपस्थात् ॥ पश्चात्सादृश्ययोरन्वित्यमरः ॥ ऊनंन्यूनंक्षीणमित्येवंपदीयंचतोंत्करणविट्ठणोतिविचारयतिर्कथनीयर्थः ॥ एतदुक्तमवति ॥ पूर्वकाशीप्रापसुकृतेनकाशीप्राप्तेदानींसुकृतेनपूणंसुकृतस्यक्षीणत्वाकाशींविस्तृजतीति ॥ सुनूनमितिपाठोवा ॥ तत्रापिसुष्ठु नृपृच्छायाम् ऊनंक्षीणमिति ॥ नृपृच्छायांविकल्पेचेत्यमरः ॥ सुलूनमितिपाठेस्पष्टएवार्थः ॥ १६ ॥ नरोनरोगीति ॥ अस्यायमर्थः ॥ अन्यत्रयानुगंतुम् काशीतइत्यर्थात् यततायत्नंकुर्वतांजनानामप्येयदियदा हेतिदर्वे यद्यदाइहजतीतिवा ॥ काशीमविहाययोऽनाशी

काशींप्रकाशीकृतपुण्यराशिंहाशीघ्रनाशींविस्तृजेन्नरः किम् ॥ नूनंस्वनूनंसुकृतंतदीयंमदीयमेवंविठ्ठणोतिचेतः ॥ १६ ॥ नरोनरोगीयदिहा विहायसहायभूतांसकलस्यजंतोः ॥ काशीमनाशीःसुकृतकराशिमन्यत्रयानुयततानचान्यः ॥ १७ ॥

तथा ॥ इद्विचंचल्यंपरित्यज्यमोक्षैकपरोभवतीत्यर्थः ॥ सनरोनरोगीसंसाराल्थारोगवान्भवतीत्यर्थः ॥ नचान्यःकाशींविहायान्यत्रयानुयत्नवान्यःसनरोरोगीनचकिंतोयेव ॥ किंवक्तव्यवारणसींविहायोन्यत्रगतःसुरोगीभवतीतिज्ञावःकाशींविशिनष्टि ॥ सहायभूतांसकलस्यजंतोरिति ॥ जरायुजंडजस्वेदजोद्विजलक्षणस्यप्राणिमात्रस्यधर्मार्थकाममोक्षेषुसाहाय्यकर्त्रीमित्यर्थः ॥ ननुकथमस्याएतादृशंसाभ्यर्थेतत्राह ॥ सुकृतंकराशिमिति ॥ सुकृतंचअःवासुदेवाख्योमोक्षश्च ॥ अकारोवासुदेवःस्यादितिकोशात् ॥ सुकृतौपण्यकैवल्येतयोरैकोमुख्योराशिःपुंजोयस्यासात्तयातद्राशिरूपावानाम् ॥ प्राकृतंव्याख्यानंस्पष्टम् ॥ यद्वा यद्वैत्यनंतरोकारोनिषेधेततामित्यनेनसंबध्यते ॥ तथाचायमर्थः ॥ यःकाशींविहायविहातुंअयतानंयतते ॥ काशींस्थित्यनूकलमेवचेष्टादित्यर्थः ॥ सनरोनरोगीभवति ॥ अन्यत्पूर्ववत् ॥ किंत्वस्मिन्पक्षेव्यवहितयोजनालकारव्यत्ययकल्पनाचोऽढ्या ॥ यद्वा यद्यदाइहसंसारे ॥ यद्वा यदियदा हइतिपादूपणे ॥ नरोनरोगीप्राणतिकारोगवान्भवतितादाइषण्कदाचिकाशींविहायकाशींस्थित्यनूकलयोगक्षेमार्थंअन्यत्रयानुयततायंतकरोतु ॥ हाइतिस्वेदेवा ॥ नचान्यःप्राणतिकारोगीत्यर्थः ॥ अनाशीःसुकृतंकराशिमपुण्यैकपुंजमित्यर्थः ॥ शेषंपूर्ववत् ॥ १७ ॥

विव्रस्तपापमिति ॥ अस्यायमर्थः ॥ मुक्ताजीवमुक्ताः विमुक्तां कार्शानपरित्यजन्तीत्यन्वयः ॥ कायवाङ्मनोभिर्यावज्जीवमिति परार्थः ॥ तत्र हेतुगमिणि विशेषणान्याह ॥ विव्रस्ता
 विव्रस्तापापापहेतुत्वादेविद्या ॥ यद्वा विव्रस्तानि पापानि कायवाङ्मनोजन्यानि दशविधानियया सा तथाताम् ॥ त्रिदशैर्ब्रह्मादिभिर्दुरापा मप्राप्याम् ॥ गगैव स ब्रह्मते देवा पो जलानि
 यस्यां सा तथाताम् ॥ यो सौ निरंजनो देवाश्चैव त्वरूपी जनार्दनः स एव द्रव रूपेण गंगं मोनात्र संशय इति वचनात् ॥ गंगायाः सत्य आसमंतात् आपो यस्य मिति वा ॥ भवः संसारः स एव
 पाशो बंधनः ज्वलस्तथा पांशो लोभो मित्यर्थः ॥ भवपाशपाशमिति पाठे भवपाशस्य पाशां प्रतिबन्धिकांशिका मित्यर्थः ॥ सर्वत्र हेतुमाह ॥ शिवा विमुक्तां महादेवेन पावर्तयामास
 राभ्यां वा अत्यक्तमित्यर्थः ॥ तथा च हरिश्चोऽमं प्रति ईश्वरवचनम् ॥ नाहं वै रमा विमोक्ष्यामि विमुक्तं हि मे गृह्णामि ॥ अस्तस्यैकैवल्यमुक्ताफलस्य एकां मुख्यां शुक्तिम् ॥ मुक्ता
 स्फोटः स्त्रियां शुक्तिरित्यमरः ॥ विमुक्तां ब्रह्मांडां सबद्धैकैवल्यरूपां वा ॥ विमुक्तश्च विमुच्यत इति श्रुतेः ॥ मुक्ता विमुक्ता इति पाठे मुक्ता विमुक्ताश्चनपरित्यज्यन्तीत्यर्थः ॥ १८ ॥ हंहो
 किं मह इति ॥ अस्यायमर्थः ॥ हंहो भोजनाः यूयमहो निचिता अहो भिरधौ निचिता व्याप्ताः क अपि तु व्याप्ता एव ॥ अहो हः खव्यसनेष्वघमित्यमरः ॥ अत एव प्रलब्धा विचिताः सुकृतेन
 विव्रस्तपापां त्रिदशैर्दुरापां सदापां भवपाशशपापम् ॥ शिवा विमुक्ता ममृतैकशुक्तिं मुक्ता विमुक्तां न परित्यजन्ति ॥ १८ ॥ हंहो किं महो नि
 चिताः प्रलब्धा बंधीयसास भरणे कार्शाम् ॥ प्रभूतपुण्यद्रविणैकपण्या प्राप्यापि हित्वा कचंगं तु मधुताः ॥ १९ ॥ अहो जनानां जडता विहाय
 कार्शीयदस्य व्रनयंति चेतः ॥ परिस्फुरद्गंगजलाभिरामां कामारिशूलाग्रधृतं लयेपि ॥ २० ॥ रे भवेशो कजलैकपूणे पापे स्मलोकाः पतिता
 ब्यिमध्ये ॥ विद्राण निद्राण विरोधि पापां कार्शीं परित्यज्यन्तरं किमर्थम् ॥ २१ ॥

विधात्रावेति शेषः ॥ किमित्याकां
 क्षायामाह ॥ बंधीयसा महीयसा ॥ आयास भरणदूरे देशागमदुर्गांश्च शौल्कि कतस्करादिजनिताश्च वेदस्य भरणपूरेण कार्शीं प्राप्यापि ॥ अस्याः प्राप्तेः संज्ञा
 वनैवनास्ति तथापि केन चिद्वाग्योदयेन नातिमहता श्रमेण प्राप्यापीत्यपिशब्दार्थः ॥ कचकुत्र चिद्रुतमुक्तायतः ॥ कथं भूतं कार्शीम् ॥ प्रभूतपुण्यद्रविणैकपण्यामिति ॥ प्रभूतानि बहु
 निपण्यानि तैर्वैकैः केवलैः पण्यां केषां प्राप्यामित्यर्थः ॥ १९ ॥ अहो इति ॥ जडता अज्ञता ॥ लयेपि स्थिति समये पीत्यपिशब्दार्थः ॥ स्पष्टमयत् ॥ २० ॥ रे इति ॥ अस्यायमर्थः ॥
 स्मेति विस्मये ॥ रे इति सा धिक्षेपसंबोधने ॥ रे जनाः कार्शीं परित्यज्य किमर्थं भवेत्संसारलोका आलोचनकर्तारोपियं पतिता इत्याक्रोशतीत्यर्थः ॥ कथं भूते भवे ॥ अभिधमध्यसमु
 द्रस्य बभूवुस्तरे इत्यर्थः ॥ पतिता ब्यिमध्य इत्यत्र संधिर्षः ॥ पतयेति पाठस्तु स्पष्टार्थः ॥ शोकजलेन एकेन मुख्येन केवलेन वा पूर्णव्याप्ते ॥ पापे पापरूपे पापहेतुत्वाद्वा पापे ॥ विद्राणा
 नि विद्राविता नि निवर्णा विरोधी नि पापानियया सा तथाताम् ॥ पुनः कथं भूताम् ॥ तर्हि नावम् ॥ भवार्णवोत्तारणनौ सिरूपमित्यर्थः ॥ स्त्रियानौ स्तरिणस्तारित्यमरः ॥ २१ ॥

नसत्येनेति ॥ अस्यायमर्थः ॥ सत्यथादिनाकाशीनसुलभ्याकिंनतुद्विजाशीभिर्गोविश्वेश्वरस्यानुग्रहस्तेनवेति ॥ एवार्थवाशब्दः ॥ स्वतंत्रतावोज्ञायाः ॥ अतोविश्वेश्वरस्यानुग्रहाभावाद्व्यव्रयांतितावः ॥ सत्येनसदाचारेणवदोक्तकर्मानुष्ठानेनेति यावत् ॥ योगयुक्त्यायोगोऽष्टांगदिलस्ययुक्तिर्युजननेनयोगाभ्यासेनेत्यर्थः ॥ स्पष्टमन्यत् ॥ २२ ॥ ननुपुरुषार्थचतुष्टयस्यान्यत्रापि विद्यमानत्वात्किमिति काशीनत्याज्येत्याग्रहस्तत्राह ॥ धर्मस्त्विति ॥ अस्यायमर्थः ॥ नशब्दआशंकाव्यावृत्त्यर्थः ॥ अन्यत्रसंपत्तिर्भैरवसमूहयोर्धर्मउद्धतेप्राप्यते ॥ तथान्यत्रबहुदानभोगकैर्बहुदानानांभोगैराभोगैर्विस्तारैर्यभैः कलाकामैः सहयोऽर्थउद्धततथान्यत्रयोमोक्षउद्धतेतत्त्वमथादिकसचमोक्षएकोमुख्यः सायुज्यात्यद्वैत्यर्थः ॥ अत्रकाश्यायथातथान्यत्रनचेतियोजना ॥ २३ ॥ काश्यायथाधर्मादिकतथान्यत्रनेत्यग्रहेतुमाह ॥ क्षेत्रंपवित्रमिति ॥ अस्यायमर्थः ॥ हियस्मात्तथाऽविमुक्तक्षे

नसत्येनापिनयोगयुक्त्यादानैर्नवनैवतपोभिरुग्रैः काशीद्विजाशीभिरहोसुलभ्याकिंनवाप्रसादेनचविश्वभर्तुः ॥ २४ ॥ धर्मस्तुसंपत्तिर्भैरः किलोद्धतेप्यर्थोदिकामैर्बहुदानभोगकैः ॥ अन्यत्रसर्वसचमोक्षएकः काश्यांनचान्यत्रतथायत्रा ॥ २५ ॥ क्षेत्रंपवित्रंहियथाऽविमुक्तानन्यत्तथायच्छ्रुतिभिः प्रयुक्तम् ॥ नधर्मशास्त्रेनचतैः पुराणैस्तस्माच्छरण्यंहिसदाऽविमुक्तम् ॥ २६ ॥ सहोवाचेतिजाबालिशरणेसिरिडामता ॥ वरणापिगलानाडीतदंतस्त्वविमुक्तकम् ॥ २७ ॥

त्रंपवित्रंपवित्रयत्यविधातकार्यान्मोचयतीति तथातथानान्यत् ॥ अन्यत्क्षेत्रांतरं तथानेत्यर्थः ॥ तत्रहेतुमाह ॥ यच्छ्रुतिभिः प्रयुक्तं यस्माच्छ्रुतिभिर्विश्वेश्वरप्रयुक्तं सर्वक्षेत्रेभ्योऽविमुक्तमधिकंप्रतिपादितमित्यर्थः ॥ श्रुतिभिः प्रयुक्तमित्यन्यस्यव्यावृत्तिमाह ॥ नचधर्मशास्त्रेति ॥ उपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ शरण्यं शरणायादितम् ॥ सदायावज्जीवम् ॥ २४ ॥ श्रुतिप्रयुक्तत्वमेवाह ॥ सहोवाचेतिसार्धद्व्याभ्याम् ॥ तत्रप्रथमेनसार्धेनाविमुक्तस्यस्वरूपमुच्यते द्वितीयेनक्षेत्रांतरेभ्यश्चाधिक्यमिति विभागः ॥ सहोवाचेत्यस्यायमर्थः ॥ सप्रसिद्धाजबालिजीवालायाअपरयंजाबालिः आरुणेहै आरुणेइति शिष्यसंबोध्यउवाचेत्यन्वयः ॥ किमुवाचतदाह ॥ असिरिडामेतेति ॥ इडानाडीति शेषः ॥ अस्मिन्मनदीवरुणापिनद्येवगदंतस्तयोर्भ्योऽद्वैत्यर्थः ॥ अविमुक्तं काशी ॥ स्वार्थैकः ॥ सोऽविमुक्तः कस्मिन्मतिष्ठितइति वरणायां वानां च मध्ये प्रतिष्ठितइति श्रुतेः ॥ २५ ॥

किं दद्विमुक्तं ब्रह्म ॥ सासुषुप्तेति ॥ अविमुक्तस्य सप्तधा शब्देनोच्यमानस्य सेतिलोके न परामर्शः ॥ ननु कविवरणाकाचशीतिसर्वानिद्रियकृतान् दोषान्नवारयति तन्नवरणप्रभावति
सर्वानिद्रियकृतान् पापान् नाशयति तेन शाश्वतार्थं श्रुतैनाशी भवतीत्यार्थं श्रुतेनेवाशरीतिश्रूयेत अत्रत्वसिराः श्रुतिविरोधात्तराणस्याप्रामाण्यमिति चेत्तन्ना ॥ अस्य तिसृष्वणिपापानिक्षयति नाशयतीत्यर्थे
क्योपपत्तेः ॥ नामविकल्पो वा ॥ एतन्नयमसौ वाराणसीत्युल्लङ्घिते ॥ शरणे लियम् पुरीति च स्थलत्रये पाठांतोऽग्रमर्थः ॥ शयीते न तथा तीति शरणशरीरं तस्मिन् शरणशरीरेऽ
ध्यात्वेऽसिद्धिस्त्यादिपूर्ववत् आधिदैवतपुनरियं पुरी वाराणसीति विशेषः ॥ अयं भावः ॥ अध्यात्मतो वदित्वा पिगलासुषुप्तेत्येतन्नयमविमुक्तं वाराणसी ॥ आधिदैवं सिवराणा विमुक्तमित्येतन्न
यं वाराणसी अविमुक्तमिति ॥ श्रुतौ द्विक्षेपकरणे ॥ समक्षोर्द्विक्षेपकरणे इति श्रूते ॥ २६ ॥ काशीस्थानि ज्ञातमात्राण्यंतकाले भागवान्माचयतीत्यब्रह्मा विदांसं प्रतिमाह ॥ एवं श्लोकइति ॥
एवमुक्ता र्थाप्रतिपादकरूपवश्यमाणः श्लोकः पद्यभवतीति वेदवादिना वेदनवेदः स्वप्रकाशाश्चिदात्मा तद्वादिनः परमार्थनिहूणका आहुरुक्तवन्त इत्यर्थः ॥ २७ ॥ श्लोकं दर्शयति ॥ प्रागवा निनि ॥
सासुषुप्तापरानाडीत्रयं वाराणसीत्वसौ ॥ तदत्रोक्तक्रमेण सर्वजंतूनां हि श्रुतौ हरः ॥ २८ ॥ तारकं प्रह्लाद्या च षष्ठेन ब्रह्म भवं तिहि ॥ एवं श्लोको भ
वत्येष आहुर्वेदवदवादिनः ॥ २७ ॥ भगवानंतकालेऽत्र तारकस्यापदेशतः ॥ अविमुक्तस्थितान् जंतूंन्मोचयेन्नात्र संशयः ॥ २८ ॥ नाविमुक्तस
मक्षेत्रं नाविमुक्तसमागतिः ॥ नाविमुक्तसर्मिलंगं सत्यं संपुनः पुनः ॥ २९ ॥ अविमुक्तं परित्यज्य योन्यत्र क्रूरुते रतिम् ॥ मुक्तिं करतलान्मुक्ता
सान्यांसि दिग्गवेषयेत् ॥ ३० ॥ इत्थं सुनिश्चित्य मुनिर्महात्मा क्षत्रप्रभावं श्रुतितः पुराणात् ॥ श्रीविश्वनाथेन सम्भर्तुं गंगपुरीनकाशो सदृशी त्रिको
ट्याम् ॥ ३१ ॥ श्रीकालराजं च ततः प्रणम्य विज्ञापयामास मुनीशवर्यः ॥ आपृच्छ नानायाह महिगाता स्मि श्रीकाशिपुण्यास्तु यतः प्रभुस्त्वम् ॥ ३२ ॥
भागवान् श्रीरुद्रस्तां कस्त्यप्रणवस्य श्रीराम षडक्षरं मंत्राजस्य वा ॥ तथा चार्थवर्णनं श्रुतौ श्रीरामवाक्यं विश्वेश्वरं प्रति ॥ अथ सहोवाच श्रीरामः क्षेत्रेऽत्र तदेवेशयत्र कुत्रापि वा मुक्ताः कृमि
कीटादयो व्याथुमुक्ताः संतु न चान्था ॥ अविमुक्ते तव क्षेत्रे त्रसर्वेषां मुक्तिं सिद्धये ॥ अहं संनिहितस्तत्र पापाणाम्प्रतिमादिषु क्षेत्रे स्मिन्योचयेदस्य मे वेणेनेन मां शिव ब्रह्म हत्यादि पापेभ्यो मो
क्षयिष्यामि मा शुचः ॥ ततो वा ब्रह्मणो वापि ये लज्जे षडक्षरम् जीवतो मंत्रसिद्धाः स्युर्मक्ता मां प्राप्नुवति ते मुमूर्षोर्द्विक्षेपकरणे यस्य कस्यापि वा सत्यम् उपदेश्यासि मन्त्रं त्रसं मुक्तो भविता शिवे
ति ॥ २८ ॥ गतिराश्रयः ॥ २९ ॥ अन्यांश्चुद्राम् ॥ गवेषयेदन्वेषयेत्प्राथयेदित्यर्थः ॥ ३० ॥ इत्थं प्रतिपद्यासोक्तिः ॥ पुराणाच्च पुरातनाद्देहादिति वा ॥ ३१ ॥ श्रीकालराजं श्रीकालमैरवम् ॥ आ
पृच्छ नानान्यत्रांतु महाज्ञाय च नाय ॥ काशीश्वरात्प्राप्यैति चेत्तत्राह ॥ यतस्त्वमेव काशीपुण्याममुरीश्वर इति ॥ तथा च पंचकोशयात्रा माहात्म्ये पार्वतीप्रतिविश्वेश्वरवचनम् ॥ अस्मि
न्क्षेत्रेक्षणं कास्थां स्वातंत्र्यं न हि मे सदा श्रीकालमैरवः कास्थां स एव प्रभुर्गुरुच्यतो ब्रह्मवैवर्ते च ॥ मयापि सततं यत्र कालराजा द्विविध्यता स्थीयते सावधानेन कास्थामा नंदगे निनि ॥ ३२ ॥

१ सहेवाचेतुपूर्वश्लोकार्धेजाबालिराहुणइत्यत्रजाबालिशरीरेइति द्वितीयश्लोकपूर्वार्धे त्रयमित्यस्यस्थानेत्ययमिति त्वमावित्यस्यस्थानपुरीतिचेत्यर्थः॥

कारात्यागत्वेदादिलपति ॥ हाकट्टे ॥ हाकलराजं प्रतिभूतम् भूतचतुर्दशी भूतभूतप्रतिप्रतिभूतप्रतिवदुदशीत्यर्थः ॥ प्रत्यष्टमि अष्टमीमष्टमप्रतिप्रत्यष्टमि ॥ प्रत्यवनीभुताकम् अवनीभुताभंगलाःक्रःसूर्यः ॥ ताभ्यांतयोवासरलक्ष्यते ॥ अवनीभुताकौअवनीभुताकौप्रतिप्रत्यवनीभुताकम् प्रतिमंगलवासरंप्रतिरविवासरमित्यर्थः ॥ मूल फलपुष्पैःकिमहंनाराधयेआरार्धार्धनकनकतवानस्मिअपितुकतवानेव ॥ अतोऽनागसिअपराधधूय्येयिअपराधदूकअपराधदूकदृष्टिर्यस्यसतथाभूतःकिस्याःअवेः ॥ काका क्षिप्यायेनकिशब्दस्योभयत्राप्यन्वयः ॥ केनदोषेणकाशीतोमानिक्कासयसीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ गणनैःशब्दैः ॥ विकटांभयंकराम् ॥ कटुपापभोःकृतीव्रपापनाशिनीम् ॥ विकटो

हाकलराजप्रतिभूतमत्रप्रत्यष्टमिप्रत्यवनीभुताकम् ॥ नाराधयेमूलफलप्रभूतैःकिमय्यनागस्यपराधदूकस्याः ॥ ३३ ॥ हाकलभैरभवान भितोभयार्तान्मामैषचेतिभणनैःस्वरप्रसार्य ॥ मूर्तिविधायविकटांकटुपापभोःक्रवारणसीस्थितजनान्यरिपार्तिकिन ॥ ३४ ॥ हेयक्ष राजरजनीकरचारुमूर्तश्रीपूर्णभद्रसुतनायकंदण्डपाणे ॥ त्वैवतपोजनितदुःखमवैषिसर्वकिमांबहिनयसिकाशिनिवासिरक्षिन् ॥ ३५ ॥ त्वमन्नदस्त्वंकिलजीवदातात्वंज्ञानदस्त्वंकिलमोक्षदापि ॥ त्वमंत्यभूषांकुरुषेजानांजटाकलापैरुर्गद्रहरैः ॥ ३६ ॥ गणौत्वदीयौकिलसं भ्रमोद्ध्रुमावत्रस्थवृत्तान्तविचारकोविदौ ॥ संभ्रांतिमुत्पाद्यपरामसांधूत्सनाक्ष्णदूरयतस्त्वमुष्मात् ॥ ३७ ॥ शृणुप्रभोदुर्दिविनायकत्वं वाचंमदीयांतुरटाम्यनाथवत् ॥ त्वस्याःसमस्ताःकिलविघ्नपूगाःकिमत्रदुर्वृत्तवदास्थितोहम् ॥ ३८ ॥

लटपापभोःकृमितिक्काचित्साठः ॥ नपरिणतिर्किअपितुपरिणत्येवेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ एवंश्रीकालभैरवप्रभोविलय्यश्रीदण्डपाणेप्रभोविलपति ॥ हेयक्षेति ॥ नायकहेयक्ष ॥ ३५ ॥ अन्नदश्चतुर्विधानन्दः ॥ अतएवजीवदाता ॥ अंत्यभूषांमयदेहत्यागावसरभूषाम् ॥ ३६ ॥ संभ्रांतिंमोहंउद्वेगंवा ॥ अमुष्माक्षेत्रादित्यन्वयः ॥ दूरयतोमनुष्यानितिकचित्साठः ॥ ३७ ॥ श्रीगणेशप्रार्थयति ॥ शृण्विति ॥ शृणुष्वभोइतिपाठांतरेआत्मनेपदमार्षम् ॥ रटामिप्रलपामि ॥ विघ्नैस्त्वदुराक्रियतोऽकिमयाशक्यमित्यतआह ॥ त्वस्याइति ॥ त्वयितिष्ठ तीनिवत्स्यात्स्त्वोत्सदधीनाइत्यर्थः ॥ समस्ताःसमयाः ॥ त्वच्छासनस्याइतिकचित्साठः ॥ विघ्नपूगाविघ्नसमूहाः ॥ अतस्तैःकिमर्थमांबहिनैःकिासयसीत्यभिप्रायः ॥ ननुदुर्वृत्तस्यविघ्नसमूहैर्मयाअन्येनवाकिममाणंनिष्कासनंयुक्तमेवेत्यतआह ॥ किमत्रेति ॥ दुर्वृत्तवत्किमत्राविमुक्तेऽहमास्थितःस्थितोस्मिअपितुनैवेत्यर्थः ॥ ३८ ॥

मोदाविपचविनायकांश्चामण्यार्दीश्चप्रार्थयति ॥ शृण्वन्त्वमोदति ॥ अमीमोदप्रमोदामोदसुमोदमुदाः ॥ आशागजइत्याख्याययोस्तावाशागजा
 स्त्वौ ॥ तौप्रसिद्धौ ॥ आशागजाघोरविनायकावितिपाठेगजश्चघोरश्चागजाघोरौ ॥ देवताद्वैचेतिदीर्घः ॥ तौचतौविनायकौचतथातावित्यर्थः ॥ किंत्वस्मिन्पक्षेचित्तमणिरितिकप
 र्दिनोविशेषणम् ॥ भक्तानांचित्तमणिरिचितामणिःसर्वार्थपूरकइत्यर्थः ॥ ३३ ॥ श्रोतव्यमाह ॥ परापवादइति ॥ एषकाशीत्यागलक्षणःपाकःफलकःकस्मात्पापाज्ञातइत्यर्थः
 ॥ ४० ॥ ननुनिषिद्धाचरणभावेपिबिहिताकरणप्रत्यवायात्काशीत्यागइत्यतआह ॥ गंगेति ॥ सदाप्रत्यहंसर्वदावाध्यानादिनापरिमेविता ॥ त्ववगाहितेनिकचिसाठः ॥ विशेषेणपा
 पिनोत्तरकेषुपाचयतिविशेषेणपाकःपचनंवास्मादितिविपाकोऽत्रार्थमः ॥ ४१ ॥ विशालाक्ष्याद्यादेवताःप्रार्थयति ॥ मातरिति ॥ हेज्येष्ठेशिज्येष्ठाचासैर्दशीचेतिज्येष्ठेशि ज्येष्ठ
 शृण्वन्त्वमीपंचविनायकाश्चचित्तमणिश्चापिकर्पादनामा ॥ आशागजास्त्वौचविनायकौतौशृणोत्वसौसिद्धिविनायकश्च ॥ ३९ ॥ पराप
 वादानमयाकिलोक्तःपरापकारोपिमयाकृतोऽन ॥ परस्वबुद्धिःपरदारबुद्धिःकृतमयानात्रकण्ठपाकः ॥ ४० ॥ गंगान्निकालंपरिसेवितामया
 श्रीविश्वनाथोपिसदाविलोकितः ॥ यात्राःकृतास्ताःप्रतिपर्वसर्वतःकोयविपाकोममविघ्नहेतुः ॥ ४१ ॥ मातर्विशालाक्षिभवानिमंगलेज्येष्ठे
 शिसौभाग्यविधानमुदरि ॥ विश्वेविधेविश्वभुजेनमास्तुतेश्रीचित्रघटविकटेचदुर्गिके ॥ ४२ ॥ साक्षिण्यएताःकिलकाशिदेवताःशृण्वंतु
 स्वार्थमहं ब्रजाम्यतः ॥ अभ्यर्थितोदेवगणैःकरोमिर्किंपरापकारायनकिंविधीयते ॥ ४३ ॥ दधीचिरस्थीनिनकिंपरादौजगत्रयंकिनददार्थि
 नेबलिः ॥ दत्तःस्मर्त्तिकनोमधुकटमौशिरावभूवतादर्योपिचविष्णुवाहनम् ॥ ४४ ॥

यासहर्दशीतिवा ॥ तत्रज्येष्ठगौरी ॥ अलक्ष्मीरितिकेचित् ॥ ईर्शाईशानातस्याःसंबोधनेहेज्येष्ठेशिहेज्येष्ठेहेईशइत्यर्थः ॥ ज्येष्ठेसिद्धितिपाठःकारप्रश्लेषः ॥ अस्यानद्याअधिष्ठात्री
 देवताऽसीतस्याःसंबोधनेहेअसीति ॥ ज्येष्ठेनेतिपाठ्यकारप्रश्लेषः ॥ तद्वानसौभाग्ययोर्विधानेसंपादनेदुरियोग्यदक्षइतिज्येष्ठ्याविशेषणम् ॥ चकारादन्यासांकाशीस्थदेवतानां
 संप्रहः ॥ ४२ ॥ किंनत्प्रार्थयन्तदाह ॥ नस्वार्थमिति ॥ अतोऽविमुक्तात् ॥ ननुस्वप्रयोजनचेनचास्ति किमितिर्हिगच्छसितत्राह ॥ अभ्यर्थितइति ॥ नन्वभ्यर्थितेनापिक्काशीत्या
 ज्यातत्राह ॥ परोपकारायेति ॥ ४३ ॥ परोपकारार्थमकर्तव्यमपिक्रियतइत्यत्रदृष्टांतमाह ॥ दधीचिरिति ॥ यद्वा काशीतोब्रजनेहेतुद्वयअभ्यर्थनापरोपकारश्च तत्रोभयत्राकर
 णीयस्यापिकरणेदृष्टांतमाह ॥ दधीचिरिति ॥ उक्तं च ॥ त्वचंकर्णःशिविर्मसंजीवंजीमतवाहनः ददौदधीचिरस्थीनिकनेदेयमहात्मनामिति ॥ अर्थिनेविष्णवेदत्तःस्मृत्याप्यस्या
 न्वयः ॥ शेषपादेसद्वैतिकचिसाठःसंचित्यः ॥ सताद्वोदृष्टांतःप्रार्थनोपकारयोः अवशिष्टंयन्नुपार्थनामात्रेदतिभेदः ॥ ४४ ॥

उपसंहरति ॥ आपृच्छेति ॥ व्यासोक्तिरियम् ॥ पूर्णपरिक्रम्यक्षेत्रं प्रदक्षिणीकृत्य ॥ तथा च वक्ष्यति कालराजाध्यायेऽत्रैव ॥ अतः प्रदक्षिणीकृत्य पूजनीयापुरीत्वमिति ॥ वामपुराणे प्रद्वान्दीर्यात्रायाम् ॥ प्रदक्षिणीकृत्य पूर्णप्याविमुक्तकेशवौ लोलदिवाकादं ह्माततो मधुपुराययाविति ॥ चकारादंतं दृढयात्रां विधायेत्यर्थः ॥ अतिमश्र्वकारः समुच्चया र्थं आह चेति समुच्चिनोति ॥ निर्ययौ बहिरीति कचित्पाठः ॥ ४५ ॥ यदाह तन्निर्दिशति श्लोकद्वयेन ॥ प्रोषितस्येति ॥ चंद्रमौलिचंद्रशेखरमवलोक्ययास्यतो गच्छत इह संसारकस्य जनस्य सिद्धिर्यमर्थमुद्दिश्य गच्छति तस्यार्थस्य सिद्धिर्न परस्फुरेन्नो ह्येतेन जेवदपि तत्स्फुरेदव्यव्ययः ॥ पुरःस्फुरेदिति कचित्पाठः ॥ कथं भूतस्य ॥ परितोलक्षणेऽर्धप्रकारैरलक्षणेः सल्लक्षणेः शकुनादिलक्षणेऽर्धप्रोषितस्य प्रदक्ष्य राहितस्येति यावत् ॥ प्रपूर्वस्य उपदह इत्यस्य ह्रस्वम् ॥ प्रोद्धितस्येति क्वचित्पाठः ॥ पुनः कथं भूतस्य ॥ नीचवर्त्मनि असन्मार्गे परिवर्तितं तुरी

आपृच्छथ सर्वान्समुनीनमुनीश्वरः सवालदृढानपितत्रवासिनः ॥ तृणानि वृक्षांश्च लताः समस्ताः पुरीं परिक्रम्य च निययौ च ॥ ४५ ॥ प्रोषितस्य परितोऽपिलक्षणैर्नीचवर्त्मपरिवर्तिनोऽपि वा ॥ चंद्रमौलिमवलोक्ययास्यतः कस्य सिद्धिरिह नोपरिस्फुरेत् ॥ ४६ ॥ वरंहिकाश्चांतृणवृक्षगुल्मकाश्चरंति पापं चरंति नान्यतः ॥ वयं चराणां प्रथमाधिगस्तु नो वाराणसीं हाद्य विहाय गच्छतः ॥ ४७ ॥ अस्मिन् पृथग्पुनः पुनर्मनिः प्रासादमालाः परितो विलोकयन् ॥ उवाच नेत्रे सरले प्रपश्यतं काशीयुवांक्षि कपुरीं विनयं वत ॥ ४८ ॥ स्वैरहं संत्वद्य विधाय तालिकां मिथः करेणापिकरं प्रगृह्य ॥ सीमाचराभूतगणाव्रजाम्यहं विहाय काशीं मुहुतैकराशिम् ॥ ४९ ॥

ल्यस्य सतथा तस्यापीत्यर्थः ॥ वाराब्दश्चाथै समुच्चयवाची ॥ ४६ ॥ गुल्मो गुच्छः ॥ पापं चरंति ॥ अयत्रापि चरंति नयान्तीत्यर्थः ॥ वयं चराणां जंगमानां प्रथमाः अथ मोत्यना ब्राह्मणाः श्रेष्ठा इत्यर्थः ॥ एवं भूतानप्यस्मान्धिगस्तु ॥ कीदृशानस्मान् ॥ हाकष्टे वाराणसीं विहाय गच्छताऽन्यत्रागमनं कुर्वतः ॥ गच्छादित्यवयवमदतिक्रियाः सनच्छेदं जंगमिया कक्षीकृतव्यः ॥ ४७ ॥ अस्मिन्निर्व्यासोक्तिः ॥ उपस्थया च म्यास्मात्वाच ॥ हिशब्दात्संगेभ्यः प्रपृज्यवा ॥ प्रासादमालाः प्रासादसमूहा ॥ किमुवाच तदाह ॥ हेनेत्रे वक्ष्यषी ॥ कथं भूतेऽसलेऽस्मिन्ने प्रसवेदति यावत् ॥ काशीं प्रपश्यतं प्रकर्षणावलोकायतं ॥ यतो युवांक्षि इयं पुरी काशी ककुत्र ॥ वनेति विवेद ॥ पुनर्मेलनं तु दुर्घटमिति तु शब्दस्यार्थः ॥ ४८ ॥ स्वैरिति ॥ व्रजाम्यहं अहं गच्छामि ॥ व्रजत्यस्माविति क्वचित्पाठः ॥ ४९ ॥

इथमिति ॥ सोऽगस्यो मुनिर्मननशीलोऽपि बहुशब्दार्थविलप्यमूलाभावापेयव्ययः ॥ किं कुर्वन् ॥ हा इति वैदे ॥ हेकाशिहेकाशिपुनरेहिदृष्टिदर्शनचदेहीति जल्पन् ॥ हा कौसीतिक्रिचि
 ताठः ॥ कीदृशीदृष्टिम् ॥ महतीमहत्तराम् मुन्यैकसाधनमित्यर्थः ॥ यद्वा मूर्छां विशिनष्टि ॥ महतीमिति ॥ महत्त्वोत्तम्यनगस्य विशिनष्टि ॥ अबलासहायइति ॥ अयंभावः ॥
 अन्योऽपि विरहीकांतविरहादेवमूर्छां प्राप्नोति अयंतु अबलासहायोऽपि अतो महती अचिकित्साभिमर्थः ॥ बहुजल्पनेदृष्टांतल्लोकोचयुग्मवदिति ॥ तच्चतर्कोचयुग्मं क्रुड्युग्मं चतन
 यातद्वदिति ॥ क्रुड्कोचोत्थरः ॥ तच्छब्दोऽयं प्रसिद्धार्थमिधायकः ॥ प्रसिद्धत्वं चास्य यत्कौचमिथुनादिरामायणादौ बहुदुष्यम् ॥ यथा च तत्र निषादेन शरणे विद्धुं भूमौ पतितं
 क्रौंचं दृष्ट्वा क्रौंचो अत्यन्तं स्वरविललापतथाकाशीविहास्येन व्याधेन स्त्रोद्धूतेन शोकाख्येन शरणे पीडितं भूमौ पतितं भर्ता दृष्ट्वा लोपाद्ब्रुविललापेयर्थः ॥ तथा च रामायणे ॥ ततः
 सतमसातीरिविचरंतमभीतवत् दृष्ट्वा क्रौंचोऽस्त्रत्रामिथुनं चारुदर्शनम् तस्माच्च मिथुनादेकमागत्यानुपलक्षितः जघान बद्धानुशयोनिषादे मुनिं संनिधौ तं शोणितपरीतांगं चेष्टमानं मही
 इत्थं विलप्य बहुशः समुनिस्त्वगस्य सात्क्रौंचयुग्मवदहो अबलासहायः ॥ मूर्छां भवापमहतीं विरहीव जल्पन् हाकाशिकाशिपुनरेहि च देहिदृ
 ष्टिम् ॥ ५० ॥ स्थित्वा क्षणं शिवशिवेति शिवेति चोक्तायावः प्रयत्नैककठिना हिदिवौ कसले ॥ किं न स्मरेन्नखिजगती सुखदानदंशं प्रहस्य प्रहस्य म
 दं यदकारितैस्तु ॥ ५१ ॥ यावद्भजेत्रिचतुराणि पदानि खदास्वेदोदविंदुकणिकां चित्तभालेशः ॥ प्रत्युद्गमाऽकरणतः किल मे विनाशस्तवावद्भ
 राभयभरादिव संचुकोच ॥ ५२ ॥ तपोयानमिवास्त्यनिमेषार्धेन वै मुनिः ॥ अत्र ददर्शतं विध्यं रुद्रां वरमथोन्नतम् ॥ ५३ ॥ चकंपेचाचलसू
 र्णदृष्ट्वैवाग्रस्थितं मुनिम् ॥ तमगस्य संपत्नीकं वातापील्वलवैरिणम् ॥ ५४ ॥

तले दृष्ट्वा क्रौंचो रारावातार्कलणखेपरिधमेदिति ॥ मूर्छां प्राप्नोति दृष्टांतमाह ॥ विरहीवेति ॥ ५० ॥ स्थित्वेति व्यासोक्तिः ॥ यावोगच्छावद्व्युवाचेति शेषः ॥ कठिनतां सारयति ॥ किं न
 स्मरेरिति ॥ व्यक्षप्रहस्यत्रिलोचनमुद्दिश्य मदनं प्रस्थाप्य ॥ प्रहस्येति पाठे कामद्वारा तद्वर्णैर्विद्वामदनं प्रति यद्विकारीति व्याख्येयम् ॥ तद्वै ॥ ५१ ॥ यावदिति ॥ खेदाच्चित्तुराणि पदा
 नियावन्मुनिर्गच्छेत्तावद्भरापृथिवीभयभरादिव भयमेव भरो भयभरस्तस्मादिव संचुकोचं संकुचितं सीदित्यव्ययः ॥ कथं भूतः ॥ प्रस्वेदोदकसीकरोचितः पूजितः शोभितो भालेशो यस्य
 सः ॥ कस्मात्संचुकोचतत्राह ॥ प्रत्युद्गमेति ॥ अयंभावः ॥ एतावद्दिनं तावदयं कांश्चां स्थितवानधुना भयगातस्याभ्युत्थानाद्यकरणान्मनाशो भविष्यतीति भयभरादिव पृथ्वीसंकुचि
 तावत् भवेति ॥ तथा च मनुः ॥ ऊर्ध्वप्राणास्तुक्कामंति यूनः स्थविर आरयति अन्युत्थानां भिवाद्वाभ्यापुनस्तान्प्रतिपद्यत इति ॥ भरभयादिवेति कचित्पाठः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ चकंपेचस्ये
 दरोऽमुद्गमादिकंच दधविति चकारस्यार्थः ॥ ५४ ॥

तयइति ॥ पुनः कथं भूतम् ॥ त्रिभिरग्निभिर्ज्वलन्तम् ॥ केतुः शयस्तानाह ॥ तयइति ॥ कारीविहाज्जन्मयस्येताग्निना ॥ ५५॥ ५६॥ साधुरसिमाज्ञेतिचोपहासः ॥ चेद्यावत् ॥ ५७॥
 ॥ ५८ ॥ उल्कं ठमूर्ध्वीवयथास्यान्तथापश्यतिअपश्यत् ॥ पश्येदितिकचिस्ताठः ॥ किमितिपश्यतितत्राह ॥ गतश्चेदिति ॥ चेद्यदिगतस्तदा ॥ उल्कं ठमूर्ध्वचाहाद्येत्यन्यत्रपाठः ॥ ५९॥
 यद्यस्मात् ॥ ६० ॥ अकालयत्अकालयत्प्रेरयामासेतियावत् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ एयेवधति ॥ मनोरथएवमहरीहोदक्षः ॥ ६३ ॥ अस्तुतावद्विध्यस्यांगनुकीद्विभागवद्विरपिंसं

तपः क्रोधसमुत्थाभ्यां काशीविरहजन्मना ॥ प्रलयानलवत्तीव्रज्वलन्तं त्रिभिरग्निभिः ॥ ५५ ॥ गिरिः खर्वतरो भूत्वा विविक्षुरवनीमिव ॥ आज्ञा
 प्रसादः क्रियतां किं करोस्मीति चाब्रवीत् ॥ ५६ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ विव्यसाधुरसि प्राज्ञमां च जानासितत्त्वतः ॥ पुनरागमनं चेन्मेतावत्स्व
 वर्तरो भव ॥ ५७ ॥ इत्युक्ता दक्षिणा माशां सनाथामकरोन्मुनिः ॥ निजैश्चरणविन्यासैस्तथासाध्यात्पापानिधिः ॥ ५८ ॥ गते तस्मिन्मनिवरे
 वेपमानस्तदा गिरिः ॥ पश्यत्युल्कं ठमिव च गतश्चेत्साध्वभूतः ॥ ५९ ॥ अद्य जातः पुनरहं न शोभयदगस्तिना ॥ न मया सदृशो धन्य इति मेनेसवै
 गिरिः ॥ ६० ॥ अरुणोऽपि च तत्काले कालोऽभ्युपगतः ॥ जगत्सांस्थमवापोच्चैः पूर्ववद्भुजनुसंचरैः ॥ ६१ ॥ अद्य श्वोवापरश्वोवाप्यागमि
 श्यतिवैमुनिः ॥ इति चितामहाभारैर्गिरिराकांतवस्थितः ॥ ६२ ॥ नाद्यापि मुनिरायातिनाद्यापि गिरिरेधते ॥ यथा खलजनानां हि मनोरथमहीरु
 हः ॥ ६३ ॥ विवर्धपतियोनीचः परासूयांसमुदहन ॥ दूरे तद्वद्विवातांस्तां प्राग्द्वेषेऽपि संशयः ॥ ६४ ॥ मनोरथानसिद्ध्ययुः सिद्धान् शंस्यधिधुवम् ॥
 खलानां तेन कुशलिविभ्वं विश्वेशरक्षितम् ॥ ६५ ॥ विधवानां स्तनायद्वद्भुजविलयंति च ॥ उन्नम्योन्नम्यतत्रोच्चैस्तद्वत्खलमनोरथाः ॥ ६६ ॥

शयितेतिदृष्टेतिनाह ॥ विवर्धपतिर्वाधतुमिच्छति ॥ ६४ ॥ पूर्वसंशयमात्रमुक्तमिदानीं दृष्टानां प्राक् सिद्धामनोरथान् शंस्यवेत्याह ॥ मनोरथा इति ॥ फलितमाह ॥
 तेनेति ॥ तेन खलानां मनोरथनाशनेन ॥ विश्वेशो नागस्यादिरूपेण रक्षितं पालितम् ॥ ६५ ॥ पूर्वाक्तमर्थसिद्धांतं कथयन् प्रकृतेरिति गमयति ॥ विधवानां भित्तित्रयेण ॥ यथा विगतजर्तुका
 णां कुचा उच्चैर्यथा स्यान्तथा हृदिविवातत्रैव हृदिविलयंति विलीयन्त एव तेषां पेषां वा उपकाराय भवन्ति तथा खलानां मनोरथा इत्यर्थः ॥ ६६ ॥

यथा कन्दीकुत्सितानदीअल्लदृष्ट्याकूलं कषास्वतीरंजिकोभवतितथास्वलस्याल्लवर्षेणाल्यकामदृष्ट्यायाऋद्धिः सद्युद्धिः संपत्तिरित्यावत् ॥ सास्वकुलं कषास्वकुलनाशिकाभवती
त्यर्थः ॥ कुनदीतिक्रचित्पाठः सार्चितः ॥ ६७ ॥ योऽन्यसामर्थ्यमविज्ञायस्वसामर्थ्यं दर्शयति स यथोपहासं प्राप्नोति तयायं विध्योपीत्यर्थः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ उदीचीदिशं स्तुतीत्युदी
चीदिकूपकृतम् ॥ उदीचीदिक्रमिति क्वचित्पाठः ॥ मातरि श्वनं वायुं ॥ इत्युच्छांसः ॥ पृच्छेत्पृच्छति ॥ ७० ॥ हे लोपा मुद्रे वाराणस्याः साप्रसिद्धा मुद्रे रानीति मुद्रा रचना परिपा
टीकापि निरुपमा ॥ कापीतिक्वचित् ॥ यद्वा मुद्रा मुद्रिका लिङ्गं चिह्नमिति यावत् ॥ इह ब्रह्मांडमध्ये जगती तल कुत्रापि न दृश्यते ॥ यतस्तस्याः कर्तो विधिब्रह्मानेत्यर्थः ॥ तथा च बक्ष्य

भवे कूलं कषायद्वल्यवर्षेण कन्दी ॥ स्वर्लीधरल्यवर्षेण तद्वत्स्यास्वकुलं कषा ॥ ६७ ॥ अविज्ञायान्यसामर्थ्यं स्वसामर्थ्यं प्रदर्शयेत् ॥ उपहास
मवाप्नाति तथैवायमिहाचलः ॥ ६८ ॥ व्यास उवाच ॥ गोदावरीतरं म्यविचरन्नपि वै मुनिः ॥ न तस्याजच तं तापं कशी विरहजं परम्
॥ ६९ ॥ उदीचीदिकूपशमपिसमुनिर्मातरि श्वनम् ॥ प्रसार्य बाहू संश्लिष्य काश्याः पृच्छेदनामयम् ॥ ७० ॥ लोपा मुद्रे न सामुद्राकापीह जग
ती तले ॥ वाराणस्याः प्रदृश्ये ततल कर्तानयतो विधिः ॥ ७१ ॥ क्वचित्पुनर्क्वचिज्जलनं क्वचिद्वावनं क्वचिस्खलनं ॥ क्वचिच्चोपविशंश्चेति बभ्रामे
तस्ततो मुनिः ॥ ७२ ॥ ततो ब्रजनन्ददशार्थे पुण्यराशिल्लपो धनः ॥ चंचच्चंद्रशताभासां भाग्यवानिव सुश्रियम् ॥ ७३ ॥

तिब्रह्मास्वयमेव ॥ मया दृष्टानि विप्रैर्द्रुमुवनानि चतुर्दश अस्याः पुण्यानि मर्मास्वयं विश्वेश्वरः प्रभुरिति ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ तत इति ॥ ततस्तदन्तरं तत्र गोदावरीतीरप्रदेशे जल्लपो धनोऽग
स्तो महालक्ष्मीं सुचिरं यथास्यात्तथा स्थितां ददशैर्ददर्शेति तदुदीयेनान्वयः ॥ कथं भूताम् ॥ चंचच्चंद्रशताभासां चंचच्छुल्लयच्छंद्रशतं तस्य वासं मनतो भासो दीप्तिरस्यः सा तथाताम् ॥ कां
क इव ॥ सुश्रियं शोभनालक्ष्मीभाग्यवानिव ॥ पुण्यवान्यथापश्यति तेत्यर्थः ॥ अथैवैवो जना ॥ ततस्तदन्तरं तपो धनोऽगस्तो ये प्रथमतः सुश्रियं शोभनं प्रभ्रां श्रीगात्रं तेजः समहू भित्य
र्थः ॥ ददर्शपश्चात्तत्रास्यां सुश्रियां दृष्ट्यां सत्यामाधारभूतायां वा अगस्तो महालक्ष्मीं ददर्शेति शेषं पूर्ववत् ॥ पाठांतरं स्वीयां स्वेष्टदेवतां श्रियमिति व्याख्येयम् ॥ ७३ ॥

[illegible]

विजित्यभानुनभानुं दिवापिसमुदित्वराम् ॥ निर्वापयतीमिव तांस्वचेत्तापसंततिम् ॥ ७४ ॥ तत्रागस्योमहालक्ष्मीं ददशे मुचिं स्थिताम् ॥ ७५ ॥ रात्रावज्जेषु संकोचो दर्शेष्वज्जः कचिद्व्रजेत् ॥ क्षीरेदं मदरासात्तदत्राध्युषितामिव ॥ ७६ ॥ यदारभ्य दधारैर्नामाधवोमानतः किं ल ॥ तदारभ्य स्थितानं न स पत्नीर्थावशादिव ॥ ७७ ॥

[illegible]

त्रैलोक्यमिति ॥ कोलरूपेणसूकरशरीरेण ॥ विनिहृत्येति ॥ यद्यपिमंगलभूतैवसोसुरोपातितः ॥ तथाचोक्तलक्ष्मीव्रतैवविष्येइन्द्रप्रतिनारदेन ॥ भ्राष्ट्रेनसोवधीक्रोडवज्रेणाद्रियथास्र
वानिति ॥ समंगलः ॥ तथापिकल्पभेदाभिप्रायेणैतदुक्तमित्यविरोधः ॥ कोलापुकोलापुरनाभि मंगलाख्यस्यराज्ञोमंगलपुरमेवकोलापुरम् ॥ एतद्व्युक्तंलक्ष्मीव्रतैवविष्ये ॥ चोल
देवीश्रियःशापात्कोलास्यायत्रमाभवत् ॥ कोलापुरमितिख्यातंक्षितौतमंगलपुरमिति ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ पद्यैश्चित्रपदार्थैर्घोरघृष्टिःश्रवणाऋतैः ॥ महामुनिर्महालक्ष्मीतुष्टावजगदंबिका
म् ॥ मातर्नभामिति ॥ हेमातर्नभामित्वामित्यर्थात् ॥ हेकमलेहेकमलायताक्षिहेश्रीविष्णुहृत्कमलवासिनिश्रीनारायणहृदयपद्मेवसितुशील्यस्यास्तस्त्वैवोन्नतया ॥ तदुक्तैवैषण्वे ॥
विष्णोर्वक्ष्यत्थलाश्रयइति ॥ हेविश्वमातःदेक्षीरोदजेहेकमलकोमलगर्भगौरिह्लक्ष्मिस्ततन्मतांशरण्येआश्रययोग्येप्रसीदप्रसन्नाभवप्रसादंकुर्विति ॥ ८० ॥ निखिलप्रपंचस्यतस्या

त्रैलोक्यंकोलरूपेणत्रासयंतंमहासुरम् ॥ विनिहृत्यस्थितांतत्ररम्येकोलापुरे ॥ ७८ ॥ संप्राप्याथमहालक्ष्मीमुनिवर्यःप्रणम्यच ॥ तुष्टाववा
ग्निरिष्टाभिरिष्टदंष्ट्रमानसः ॥ ७९ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ मातर्नभामिकमलेकमलायताक्षिश्रीविष्णुहृत्कमलवासिनिविश्वमातः ॥ क्षी
रोदजेकमलकोमलगर्भगौरिलक्ष्मिप्रसीदस्ततन्मतांशरण्ये ॥ ८० ॥ त्वंश्रीरुपेन्द्रसदनमदनैकमातज्यात्सासिचंद्रमसिचंद्रमनोहरस्ये ॥
सूर्यप्रभासिचजगन्नित्रयेप्रभासिलक्ष्मिप्रसीदस्ततन्मतांशरण्ये ॥ ८१ ॥ त्वंजातवेदसिसदादहनलभशक्तिर्वैधास्त्वयाजगदिदंविधिवि
दध्यात् ॥ विश्वभरोपिविभूयादखिलंभवत्यालक्ष्मिप्रसीदस्ततन्मतांशरण्ये ॥ ८२ ॥

रतंच्यवदन्पदेवतात्वेनत्तौति ॥ त्वंश्रीरितिसार्थेन ॥ महेन्द्रसदनंत्वंश्रीःसंपत्तिःशोभावातद्धेतुरित्यर्थः ॥ लक्ष्मीर्वा ॥ पुनश्चपद्यादुद्धूतायदादित्योभवद्धरिरितिवैष्णवोक्तेः ॥ हेमदैकमा
तःक्रामैकप्रभूःप्रद्युम्नैकहेतोहेरुक्मिणीत्यर्थः ॥ तदुक्तैवैषण्वे ॥ रुक्मिणीकृष्णजन्मनीति ॥ ज्योत्स्नाकांतिरिति चंद्रमसिहेचंद्रमनोहरास्ये सूर्येप्रभासि ॥ चःसमुच्चये ॥ किंबहुना ॥
जगन्नित्रयेयाप्रभासत्वमसि ॥ तथाचश्रुतिः ॥ तनत्रसूर्योभातिनचंद्रतारकंनेमाविद्युतोभातिकुतोयमग्निः तमेवभांतमनुभातिसर्वतस्यभासासर्वमिदंविभातीति ॥ हेलक्ष्मिप्रसीदस्ततं
नमदांशरण्येइति ॥ ८१ ॥ त्वमिति ॥ त्वंजातवेदसिवद्वैसदादहनलभशक्तिर्दोहृत्स्वरूपाशक्तिः ॥ वैधाब्रह्मालयाग्निनिमित्तोपादानभूतयाइंद्रजगत्विधिविदध्याद्विदधातिकरो
तीत्यर्थः ॥ विश्वभरःश्रीविष्णुरपिविभूयादखिलंभवत्यालक्ष्मिप्रसीदस्ततन्मतांशरण्येइति ॥ ८२ ॥

त्वदिति ॥ हेअमलेत्वयर्कत्वयानधिष्ठितमेतज्जगच्छीरुद्रोऽपिसंहरति ॥ अतस्तत्पारांतय्यातसर्वस्यत्वमेवपासिंहं सिविदधासिकरोषिचेति ॥ ननुतर्हसृष्टज्यादिशेदस्यसत्त्वाद्धेतंगतमेवतत्राह ॥ परावरासि ॥ यद्वा पूर्वनिमित्तकारणतामुक्तेदानीमुपादानकारणतामाह ॥ परावरासिकार्यकारणरूपस्थूलसूक्ष्मरूपापरेऽव्याकृतादयोऽरेनि कृतायस्यादितिवाऽसि ॥ त्वद्वपुत्वदधीनचसर्वमितिभावः ॥ पुनःसगुणांसौति ॥ हेअमलेहरिरपिईडाःस्तुत्यस्त्वदासात्वत्वासावभूवा ॥ यद्वा अज्ञानंतकार्यचहतीतिहरिस्तथाविधोपिवाङ्मनसयोगोचरोपित्वदायात्वदीक्षयात्वयिचिदाप्राप्तप्रदानेनेत्यर्थः ॥ संप्रेक्षतबहुस्यांप्राप्तयोयेतिश्रुतेः ॥ भक्तानामीडाःस्तुत्योवभूव ॥ अयंभावः ॥ भगवतस्तदीक्षणाभावोऽसृष्ट्यादिसंभवजीवानांपुरुषार्थचतुष्टयनसिध्येत्वदीक्षयापुनःसृष्ट्यादेःसंभवाद्भगवतःस्तुत्यादिनातच्चतुष्टयसिद्धतीतिभावः ॥ हेलाक्षिमप्रसीदसतंतनमतांशरण्यइति ॥ ८३ ॥ शूरइति ॥ हेतुमेवयत्रपुरुषेतत्त्वकरुणाकटा

त्वय्यक्तमेतदमलेहरतेहरापोर्वंपासिंहं सिविदधासिपरावरासि ॥ ईडोवभूवहरिरय्यमलेत्वदास्यालक्षिमप्रसीदसतंतनमतांशरण्ये ॥ ८३ ॥ शूरःसएवसगुणीसबुधःसधन्योमान्यःसएवकुलशालकलाकलापैः ॥ एकःशुचिःसहिपुमानसकलेपिलोकंयत्रापतेत्तवशुभेकरुणाकटाक्षः ॥ ८४ ॥ यस्मिन्वसेःक्षणमहोपुरुषेजजेऽश्वैक्षेणेतृणेशरसिदेवकुलेष्टहेऽन्ने ॥ रत्नेपतत्रिणिपशौशयनेधरायांश्रीकमेवसकलेतदिहास्तिनान्यत् ॥ ८५ ॥ त्वत्सृष्टमेवसकलंशुचिर्तांलभेतत्वय्यक्तमेवसकलंत्वशुचोहलक्ष्मि ॥ त्वन्नामयत्रचमुंगलमेवतत्रश्रीविष्णुपत्तिकमले कमलालयेऽपि ॥ ८६ ॥

क्षआपतेत्सएवशूरःससमर्थःसगुणीसबुधःसधन्योधनायोग्यः कलाविधा कुलशालकलानां कलापैः समूहैः सएवमान्यः पूज्यः सकलेपिलोके स एकामुख्यः शुचिः स एव हि पमान् ॥ तदुक्तं वैष्णवे ॥ सश्लाघ्यः सगुणी धन्यः सकुलीनः सबुद्धिमान् सशूरः सच विक्रान्तो यस्तथा देवि वीक्षित इति ॥ ८४ ॥ यस्मिन्निति ॥ अहो हे लक्ष्मि यस्मिन्त्वं क्षणं क्षणमात्रं वसेः वससि सकले इह जगति ते देवास्तिनायं हित्यव्ययः ॥ तदेवास्तीति कुतस्तत्राह ॥ सश्रीकं त्वदधिष्ठितमित्यर्थः ॥ यद्वा अन्यदपि यत्तश्रीकं ते देवास्ति ॥ यद्वा यस्मिन् वससि सश्रीकं ते देवास्तीति ॥ यस्मिन्कस्मिन्नित्याकांक्षायामाह ॥ पुरुष इत्यादि ॥ पुरुषेयस्मिन्कास्मिंश्चिदित्यर्थः ॥ एवंगजेऽश्वैक्षेणैस्त्रिसमूहे तृणेशरसि देवकुले देवगृहेऽन्ने लपतत्रिणिपशौशयने धरामिति ॥ स कले हे सर्वस्वरूपेदिति वा ॥ कमले इति वा पाठः ॥ ८५ ॥ त्वत्सृष्टमिति ॥ हे लक्ष्मि इह जगति त्वत्सृष्टं त्वया धिष्ठितमेव सकलं वस्तित्यर्थोऽच्छुचितं लभेत ॥ त्वय्यक्तमेव सकलं नुपनशुचि ॥ हे श्रीविष्णुपत्नि हे कमले कमलालये ॥ अपिः समुच्चये ॥ अतीतिपाठे मुंगलमित्यस्योपयति शब्दो नेतव्यः ॥ यत्र च त्वन्नामातिमुंगलमेव तत्रेति ॥ ८६ ॥

॥ ९९ ॥ संतेवशस्य ॥ १०० ॥ १ ॥ कालकर्णारक्षसीविशेषःकाकविष्ठावा ॥ २ ॥ भूजपत्रेचर्मपत्रे ॥ ३ ॥ इदमिति ॥ बीजरहस्यं बीजश्रीबीजंतोपिहस्यंगोप्यम
तिहृत्तरमित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ १०९ ॥ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतार्थांकाशीखंडटीकायांपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥

येपठिष्यतिचस्तोत्रंत्वद्भक्त्यामल्लतंसदा ॥ तेषांकदाचित्संतापोमास्तुमास्तुदरिद्रता ॥ १ ॥ मास्तुचेष्टुवियोगश्चमास्तुसंपत्तिसंक्षयः ॥ सर्वत्र
विजयश्चास्तुविच्छेदोमास्तुसंततः ॥ १०० ॥ ॥ श्रीरुवाच ॥ ॥ एवमस्तुमुनेसर्वयत्न्यपरिभाषितम् ॥ एतस्तोत्रस्यपठनंमसान्निय
कारणम् ॥ १ ॥ अलक्ष्मीःकालकर्णीचतद्वहेनविशेत्क्वचित् ॥ गजाश्वपशुशांत्यर्थमेतस्तोत्रंसदाजपेत् ॥ २ ॥ बालग्रहासिभूतानांबालानां
शांतिरुत्तरम् ॥ भूजपत्रेलिखित्वातुबध्नीयाल्लंठदेशतः ॥ ३ ॥ इदंबीजरहस्यंमेरुक्षणीयंप्रयत्नतः ॥ श्रद्धाहीननदातव्यंनदेयंचाशुचौक्वचित्
॥ ४ ॥ अन्यच्चशृणुविप्रद्रष्टाविष्येद्वापरेभवान् ॥ एकोनत्रिंशकेनक्षनसत्यंव्यासोभविष्यति ॥ ५ ॥ तदावारणसीप्राप्यसिद्धिप्राप्त्यस्यभी
प्सिताम् ॥ व्यस्यवेदानपुराणानिधर्मान्समुपदिश्यच ॥ ६ ॥ हितंचतैवदाम्येकसांप्रतंतत्समाचर ॥ पश्यकिंचिदितोगवास्कंदमग्रेस्थितंभुम्
॥ ७ ॥ वाराणस्यारहस्यंचयथावच्छिद्यवभाषितम् ॥ तवतुष्टिकंरत्नक्षनकथयिष्यतिषण्मुखः ॥ ८ ॥ इतिलब्ध्वावरंमोथमहालक्ष्मींप्रणम्यच ॥
यथावगत्तिर्यत्रास्तिकुमारःशिखिवाहनः ॥ १०९ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेकाशीखंडेअगस्त्यप्रस्थाननामपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥
पाराशर्यउवाच ॥ ॥ शृणुमत्तमहाभागकथांश्रुतिसहोदराम् ॥ यांवैदृदिनिधायेहपुरुषःपुरुषार्थभाक् ॥ १ ॥ ततःश्रीदर्शनानंदमुधाधारा
धुनीर्मुनिः ॥ अवगाढ्यसपत्नीकःपरांमुदमवापसः ॥ २ ॥

षष्ठेतीर्थप्रशंसांचचार्ययानोदितोमुनिः ॥ कथयामासकारुण्येनमानसादिविभागतः ॥ १ ॥ श्रोतांप्रोत्साहयति ॥ शृण्विति ॥ श्रुतिसहोदरोवेदुल्यांश्रुतिसहस्रयस्याःमातयातांश्रु
तिगर्जामित्यर्थः ॥ श्रुतिमनोहरामितिवापाठः ॥ वैनिश्चये ॥ १ ॥ श्रीदर्शनानंदएवमुधाधारधुनीअमृतसंपातनदीताम् ॥ २ ॥

वक्रिकुंडेति ॥ द्रौपदीष्टुभ्ययोः श्रिकुंडसमुत्पन्नयोर्द्रुपदभार्यायां द्रुपदाज्जातत्ववदश्रिकुंडसमुत्पन्नस्यापिरोमहर्षणस्य ब्राह्मण्यां क्षत्रियाज्जातत्वमविरुद्धम् ॥ यद्वा वक्रिकुंडसमुद्भू-
तैवैवस्य यद्वा श्रिकुंडात्समुत्पन्न ॥ त्वंहि स्वायं मेव यज्ञे सुत्याहेविते सति संभूतः संहितावक्तृत्वांशेन पुरुषोत्तमः तस्य ते सर्वरोमाणि वचसा तद्विधानि च द्वैपायनस्य तु भवन्ति तौ सौरो-
महर्षण इति कर्मोक्तः ॥ स्वायं भवे स्वयं भुवा ब्रह्मणा प्रवर्तते ॥ त्वं शिन कलया ॥ वैव्यस्य हि पृथो यज्ञे वतमाने महात्मनः सुत्यायामग्नवस्तद्विवायुक्तेश्च ॥ ब्राह्मण्यां क्षत्रियाज्जातः
सुत इत्यभिधीयते ॥ तस्माद्यस्यादिसावपिताया ॥ तथा हि ॥ तत्र हि पृथो यज्ञे बार्हस्पत्यहर्विरेद्रणहविषां संपुक्तमभिज्ञत च ऐश्वर्यरुमीनेन हविषातः सुतमागधौ जाता विति पौराणिकी-
वक्रिकुंडसमुद्भूतमूतनिर्मलमानसः ॥ शृणु खैकं पुरा विद्मि भषितं यस्मिन् भाषितम् ॥ ३ ॥ परोपकरणं येषां जागर्ति तदये सताम् ॥ न श्यंति विप-
दस्तेषां संपदः स्युः प्रदपदे ॥ ४ ॥ तीर्थस्नानेन सा शुद्धिर्बहुदानैर्न तत्फलम् ॥ तपो भिरुशैस्तन्नाप्यमपकृत्या यदाप्यते ॥ ५ ॥ परांपकृत्या योधर्मा-
धर्मो दानादि संभवः ॥ एकत्र तु लितौ धात्रा तत्र पूर्वो भवदुरुः ॥ ६ ॥ परिनिर्मय्य वाग्जालं निर्णोति मिदमेव हि ॥ नोपकारात्परोधर्मो नापका-
रादघं परम् ॥ ७ ॥ उपकर्तुरगस्यस्य जातमेतन्निदर्शनम् ॥ कृता दृक्काशि जंदुः खं कृता दृक्श्रीमुखेक्षणम् ॥ ८ ॥ करि कर्णाग्रचपलं जावितां वि-
विधं वसु ॥ तस्मात्परोपकरणं कार्यमेकं विपश्चिता ॥ ९ ॥ यल्लक्ष्मीनाममात्रास्यानरो नो माति कुत्रचित् ॥ साक्षात्समीक्ष्य तां लक्ष्मीं कृतकृत्या-
भवन्मुनिः ॥ १० ॥ गच्छन् यदृच्छया सोऽथ दूराच्छी शैलमैक्षत ॥ यत्र साक्षान्निवसति देवः श्रीत्रिपुरांतकः ॥ ११ ॥ उवाच वचनं पत्नी तदा प्रीत-
मना मुनिः ॥ इहास्थितैव पश्य त्वं कांते कांतं परम् ॥ १२ ॥ श्रीशैलशिखरं श्रीमदिदं धादिलोकनात् ॥ पुनर्भवो मनुष्याणां भवेऽत्र न भवेत्कचि-
त् ॥ १३ ॥ गिरिश्रतुरशीत्यायं योजना हि विस्तृतः ॥ सर्वलिंगमयो यस्मादतः कुर्यात्सदक्षिणम् ॥ १४ ॥ लापा मुद्रावाच ॥ किंचि-
द्विज्ञानं मिच्छामि यद्वा ज्ञात्वा मिनो भवेत् ॥ ब्रूते हि याऽननुज्ञाता पत्या सा पतिता भवेत् ॥ १५ ॥

कथा ॥ अत एव तस्य पुराणादिप्रवचनमविरुद्धमिति ॥ कल्येकैव कस्य नानुचलतरा ॥ प्रतिलोमजलात्प्रतिपराप्रवात्प्रतिलोमजं शरीरं विहाय शरीरं तं यद्वा श्रिकुंडे लोमहर्षणो वसि-
ष्ठागस्त्या विवसाधया मासेति महाभारतटीकायामितिकेचित् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ करि कर्णाग्रचपलं हस्तिकर्णाग्रचपलम् ॥ ९ ॥ यल्लक्ष्मीति ॥ याचा सौलक्ष्मी श्रेयियल्ल-
क्ष्मी स्तस्यानाममात्रास्यानाममात्रोच्चारणेन नरोयः क्रथिदधि नो मातिन परिमिनोति महत्तरो भवतीत्यर्थः ॥ कृतकृत्यो भवेन्नर इति क्वचित्पाठः ॥ १० ॥ ऐक्षत दृष्टवात् ॥ ११ ॥ १२ ॥
॥ १३ ॥ १४ ॥ पत्या अननुज्ञाता भर्त्राऽदत्ताभ्यनुज्ञेत्यर्थः ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ इष्यतेवांछ्यतेस्वामिनेतिशेषः ॥ १८ ॥ वरारोहवैश्रद्धौ आरोहौ जयनेयस्याः सावथातस्याः संबोधनेऽश्रेष्ठजयने इत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ सर्वतीर्थानां कामिक
कामायहितम् ॥ संवत्सराजितपापनाशकामनाविषयत्वात् ॥ २१ ॥ गंगाद्वारं मायापुरी ॥ अमरावती गंगा पुरी विशेषो वा ॥ अमरावती वाऽमरावतीति द्वारकाया वा विशेषणम् ॥ २२ ॥
सिधुर्नदीतस्याः संगः संगमः ॥ सागरेणेति शेषः ॥ कांतीपुरी ॥ कांचीति कचि स्यात् ॥ च्यवंकं ब्रह्मगिरि महाराष्ट्रेषु प्रसिद्धो जयतो गौतमी निःसृता ॥ सप्तगोदावरी तटं आश्रेष्य प्रसिद्धम्
॥ २३ ॥ महालयो महास्थानं गैरिदमसिद्धम् ॥ अकारोऽभरकं टकम् ॥ महालय इति अकारस्य वा विशेषणम् ॥ वैप्रसिद्धम् ॥ २४ ॥ गोकर्णेति ॥ गोकर्णेनामतीर्थ विशेषो दिवि देवपुसि
अगस्य उवाचा ॥ किं वक्तुकामादे विवं ब्रूहि तत्त्वमशंकितम् ॥ नवाहरीनां वाक्यं हि पत्युः खेदाय जायते ॥ १६ ॥ ततः प्रच्छसा देवी प्रणम्य मु
निमानता ॥ सर्वेषां च हि तार्थाय स्वसं देहापनुत्तये ॥ १७ ॥ लोपा मुद्रो वाचा ॥ श्रीशैलशिखरं दृष्ट्वा पुनर्जन्मन विधत्ते ॥ इदमेव हि सत्यं चे कि
मर्थका शिष्यते ॥ १८ ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ आकर्णय वरारोहस्य पृष्ठं लयामले ॥ निर्णीतमसकृत् तन्मुनिभिस्तत्त्वचितकैः ॥ १९ ॥
मुक्तिस्थानान्यनेकानि कृतस्तत्रापि निर्णयः ॥ तानि ते कययान्यत्र तत्तच्चित्ताभावक्षणम् ॥ २० ॥ प्रथमं तीर्थं राजंतु प्रयागाख्यं सुविश्रुतम् ॥
कामिकं सर्वतीर्थानां धर्मकार्थमोक्षदम् ॥ २१ ॥ नैमिषं च कुरुक्षेत्रं गंगाद्वारमवंतिका ॥ अयोध्यामथुर्वाचैव द्वारकाप्यमरावती ॥ २२ ॥
सरस्वती सिंधुसंगो गंगासागरसंगमः ॥ कांतीचड्यंबकंचापि समगोदावरी तटम् ॥ २३ ॥ कालं जरंप्रभासाश्च तथा बदर्कि काश्रमः ॥ महालय
स्तथो कारक्षेत्रं वैपौरुषोत्तमम् ॥ २४ ॥ गोकर्णो भृगुकच्छश्च भृगुतुंगश्च पुष्करम् ॥ श्रीपर्वतादितीर्थानि धारातीर्थं तथैव च ॥ २५ ॥ मानसा
न्यपि तीर्थानि सत्यादीनि च वैप्रिये ॥ एतानि मुक्तिदान्येव न त्रकाया विचारणा ॥ २६ ॥

द्वः ॥ भृगुकच्छं भृगुगौर्जदेशो प्रसिद्धौ ॥ यस्मिंस्तीर्थे धारया जलं स्रवति तद्धारतीर्थं द्राविडकुमारधारेति प्रसिद्धम् ॥ यद्वा धारानामतीर्थं विशेषः ॥ तदुक्तं वनपर्वणि ॥ धारानामम
हा प्राज्ञसर्वपापप्रणाशिनी तत्र ब्रह्मालानख्याग्रनशोचति नरः कचिदिति ॥ धारातीर्थं युद्धमिदं किंचित् ॥ २५ ॥ मानसानि मनःसंभावनिमानसा निब्रह्मात्मैकत्वलक्षणानि ज्ञानानि ॥
बहुवचनं तु संगुणानिर्गुणोद्भाभिप्रायेण ॥ कथं ज्ञातानि ॥ तीर्थानि अविधात कार्थयोन शकानीति यावत् ॥ ऋजु जलानीति वा ॥ निपानगमयोस्तीर्थं ऋषिजुष्ट जले गुरावित्यमरः ॥
ज्ञानानामपि निर्मलत्वाय धर्म्या जलत्वम् ॥ सलिलं एकोद्गच्छेति च श्रुतिः ॥ सत्यादिशब्देनाजवदयादीनि गृह्यते ॥ हिनिश्चितमवधारणार्थो वा ॥ २६ ॥

पितामहानामित्युपलक्षणं पित्रादीनामित्यर्थः ॥ मुक्तास्तत्राश्राद्धकर्तारइतिशेषः ॥ तत्तनयाइत्यत्रच्छब्देनश्राद्धकर्तारोर्गुह्यते ॥ येषांपितॄणांमुक्तिर्दत्तं पातनयाअपिमुक्ताइतिवाच्यः ॥ २७ ॥ सार्धमिण्युवाचेति ॥ सार्धमिणीपत्नी ॥ सन्नीकोधर्ममाचरेदितिवचनात्तस्याअपितच्छानपेक्षत्वात्सार्धमिणीयुक्तम् ॥ चकारारसत्यादीनिचकानिकानीतिबोद्धव्यम् ॥ २८ ॥ मानसानितीर्थानिश्चिन्विप्रतिज्ञायसूचीकटाहन्यायेनतानि विहायसत्यादीनितीर्थान्याह ॥ सत्यमित्यारभ्यज्ञानपूतइत्यतःप्राक्तेनयथेन ॥ तत्रसत्यंयथार्थभाषणम् ॥ अक्रुष्टेताडितेवासहंक्षमा ॥ इन्द्रियनिग्रहोनिषिद्धविषयेभ्योत्यंतमंतःकरणनिवृत्तिः ॥ सर्वभूतदयाप्राणिमात्रेष्वनंका ॥ आर्जवंमवकत्वम् ॥ ३० ॥ दानमार्थेषुमुक्तहस्ता ॥

गयार्तीयचयस्योक्तं तत्पितृणां हि मुक्तिदम् ॥ पितामहानासृणतो मुक्तास्तत्तनया अपि ॥ २७ ॥ सार्धमिण्युवाच ॥ मानसान्यपि तीर्था नित्या न्युक्तानि महामते ॥ कानि कानि च तानीह ह्येतदाख्यातुमर्हसि ॥ २८ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ शृणु तीर्थानि गदतो मानसानि ममानये ॥ येषु सम्यङ्गुरः सत्त्वाप्रयाति परमं गतिम् ॥ २९ ॥ सत्यं तीर्थं क्षमा तीर्थं तीर्थमिन्द्रियनिग्रहः ॥ सर्वभूतदया तीर्थं तीर्थमार्जवं मेव च ॥ ३० ॥ दानं तीर्थं दमस्तीर्थं संतोषस्तीर्थं मुच्यते ॥ ब्रह्मचर्यं परं तीर्थं तीर्थं च प्रियवादिता ॥ ३१ ॥ ज्ञानं तीर्थं धृतिस्तीर्थं तपस्तीर्थं मुदा हतम् ॥ तीर्थानामपि तत्तीर्थं विशुद्धिर्मनसः परा ॥ ३२ ॥ न जलाद्गुते देहस्य स्नानमित्यभिधीयते ॥ सस्नातो यो दमस्नातः शुचिः शुद्धमनोमलः ॥ ३३ ॥ योलुब्धः पिशुनः क्रूरो दांभिको विषयात्मकः ॥ सर्वतीर्थेष्वपि स्नातः पापो मलिन एव सः ॥ ३४ ॥ न शरीरमलत्यागा न्नरो भवति निमलः ॥ मानसे तु मले त्यक्ते भवत्यंतः शुनिर्मलः ॥ ३५ ॥

दमो निषिद्धविषयेभ्यो बाह्येन्द्रियाणां सर्वथानिवृत्तिः ॥ संतोषो यदृच्छया लोभेनालंबुद्धिः ॥ ब्रह्मचर्यं यथा यस्य विहितमष्टांगमैथुनपरित्यागादि ॥ प्रियवादितामथुराप्तिता ॥ ३१ ॥ ज्ञानं धर्मविषयं आत्माऽनात्मविवेको वा ॥ धृतिर्देहेन्द्रियाणामवसादस्युत्तंभनम् ॥ तपःकृच्छ्रां द्रायणादि ॥ विशुद्धिर्विषयातिसंग्राह्यम् ॥ ३२ ॥ परत्वेवान्वयव्यतिकरे मुखे न दर्शयति ॥ न जलाद्गुते तत्र येण ॥ दमस्नातः दम्यते इन्द्रियाण्यनेनेति दमं मनस्तत्र स्नातः निःस्नातः प्रतिषिद्धविषयेभ्यो त्यंतमनो निग्रहं पविशुद्धिमनित्यर्थः ॥ अतएव शुचिः रागादि रहितः ॥ अतएव शुद्धमनोमलो विगतविषयातिसंरागः ॥ श्राद्धाशुद्धमनोमल इति क्वचिमाठः ॥ श्राद्धाशुद्धमनोमल इत्यन्यत्र ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

शरीरमलत्यागान्निर्मलत्वाभावेदृष्टमाह ॥ जायंतइति ॥ जलमोकोयेषति तथा ॥ ३६ ॥ अज्ञातमलैर्मल्ययोस्सागादेयनथोरयोगात्तयोः स्वरूपमाह ॥ विषयेष्विति ॥ ३७ ॥ वक्षोर्नामंतःकरणविषयागिरागस्वचित्तीयावगाहनान्शुद्धातीतसदृष्टानमाह ॥ चित्तिर्भित्ति ॥ बहिर्जलैर्धातसुराधिकरणभांडं अतएवापवित्रम् ॥ ३८ ॥ अन्वयव्यतिक्रमाभ्यां सिद्धं मनोविशुद्धेः परतीर्थत्वमपसंहरति। दानमिति द्वाभ्याम् । इज्यायागः शौचं मृज्जलाभ्याम् ॥ तीर्थसिवातीर्थादनम् ॥ श्रुतं श्रवणम् ॥ सर्वाण्येतानीत्यादीनि सर्वाण्यित्यर्थः ॥ अतीर्था निषिद्धास्त्रलासाधकानि ॥ भावोतः करणनिर्मलः शुद्धेयादिचेत्यर्थः ॥ पांठांतर्भावोयदिनिर्मलएवतदैवतानितीर्थातीर्था ॥ ३९ ॥ बहुवचनानागणस्य संसूचकाश्रवंतीति न्यायात्पुष्कराणीति बहुवचनेन गंगदीनिगृह्यते ॥ ४० ॥ एवं विस्तरेण सत्यादीनितीर्थान्युक्त्वा मानसतीर्थान्याहा। ज्ञानपूतइति ॥ अस्यायमर्थः ॥ यः स्नाति अवगाहते स परमार्गतिपरमनिर्वाते

जायंते च श्रियंते च जलध्वेवजलौकसः ॥ न च गच्छति ते स्वर्गमविशुद्धमनोमलाः ॥ ३६ ॥ विषयेष्वतिसंरागो मानसो मल उच्यते ॥ तेष्वेव हि विरागोऽस्य नैर्मल्यं समुदाहृतम् ॥ ३७ ॥ चित्तमंतर्गतदुष्टतीर्थस्नानान्शुद्ध्यति ॥ शतशोथजलैर्धातसुराभांडमिवाशुचिः ॥ ३८ ॥ दानमिज्यातपःशौचतीर्थसंवाश्रुतं तथा ॥ सर्वाण्येतानि तीर्थानियदिभावननिर्मलः ॥ ३९ ॥ निगृह्णाति द्विग्रामो यत्रैव च वसन्नरः ॥ तत्र तस्य कुरु क्षेत्रं नैमिषं पुष्कराणि च ॥ ४० ॥ ज्ञानपूतज्ञानजलरागद्वेषमलापह ॥ यः स्नाति मानसतीर्थं स याति परमार्गतिम् ॥ ४१ ॥

याति प्रामोतीत्यन्वयः ॥ क्व मानसेन सति प्राप्तवानसं ब्रह्मालं ज्ञानलक्षणं तस्मिन् ॥ कथं भूते ॥ तीर्थैः क्वपि भिज्जुष्टे जले इव संविते ॥ यद्वा तीर्थमिव तीर्थं अविद्यातत्कार्ययोर्विनाशकत्वात् तस्मिन् ॥ पुनः कथं भूते ॥ ज्ञानपूते ज्ञानं च तत्पूतं चेति ज्ञानपूतं स्वप्रकाशासंगमित्यर्थः ॥ यद्वा ज्ञानेन पूतं ज्ञानपूतं तच्च मत्स्यादिवाक्यात् बुद्धिदृष्ट्या निवृत्ता शेषविरोध्यं शमित्यर्थः ॥ तस्मिन् ॥ ध्यानपूतइति क्वचित्साठः ॥ तत्र विजातीयप्रत्ययतिरस्कारेण सजातीयप्रत्ययो ध्यानं तेन पूतमिति व्याख्येयम् ॥ पुनः कथं भूते ॥ ज्ञानजले ज्ञानं च तज्जलं स्वच्छं च ज्ञानजलम् ॥ सलिलएकोद्ग्रेष्टेति श्रुतेः ॥ ज्ञानमेव जलं यस्मिन् निविता ॥ पुनः कथं भूते ॥ रागद्वेषमलापह ॥ रागद्वेषमलानपहंतीति तथा तस्मिन् ॥ तथा च भागवते वेदव्यासस्य स्मरणम् ॥ ज्ञानद्वेदे ध्यानजलरागद्वेषमलापह ॥ यः स्नाति मानसतीर्थं स याति परमार्गतिं आत्मानदीयमतो य पूर्णासत्यं दृशरीलटादयोर्भिः तत्राभिषेकं कुरुपांडुपुत्रनवारिणां शुद्ध्यति च तारामेति ॥ भगवच्छंकराचार्यस्य च 'यस्मिन् वेदाश्रये वाश्रयपवित्रं क्लृप्तमेकताम् व्रजेत न्मानसं तीर्थं यस्मिन् स्नात्वाऽमृतोऽभवेदिति ॥ एकवचनेनैकजीवाभिप्रायं जात्याभिप्रायं वा ॥ ४१ ॥

१ तदैवतानि तीर्थानियदि भावोस्ति निर्मल इत्येव रूपे

॥ ४२ ॥ यथेति ॥ उद्देशाउक्तशेतावयवाः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ मानसपुत्रेति चकारास्त्यादिषु च ॥ उभयेष्वपीत्यपिशब्दान्त्येषु च ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ यस्येति ॥ यस्यहस्तादिभ्यसंयतस्यास्ततीर्थफलमश्नुत इत्यन्वयः ॥ तत्र हस्तसंयमः प्रतिग्रहपरपीडनादिनिवृत्तिः ॥ पादसंयमो दृष्टिप्रेतपदेषु पादप्रक्षेपादिः ॥ मनःसंयमोऽनिष्टचित्तनाभावः ॥ विद्यामंत्रोपासनादिलक्षणा ॥ तपःस्वधर्मादच्युतिः ॥ कीर्तिः परैः साधुतया वर्णनम् ॥ एतन्नित्यं च यस्य स्यादिति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ दंशो धर्मव्यजितम् ॥ न विद्यते दंशो यस्य स तथा ॥ स्वार्थकः ॥ अदुर्मिकदित्काचिमाठः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ तीर्थान्यनुसरन्धीर इति ॥ धीरः धर्माधर्मो विद्वान् ॥ ५२ ॥ तिर्यग्योनिमिति ॥ तिर्यग्योनिर्नैव गच्छेत्तीर्थान्यनुसरन् बिलेव ॥ ५३ ॥ अश्रद्धा न द् एतत्ते कथितं देवि मानसं तीर्थलक्षणम् ॥ भौमानामपि तीर्थानां पुण्यवेकारणं शृणु ॥ ५४ ॥ यथा शरीरस्योद्देशः केचिन्मेध्यतमाः स्मृताः ॥ तथा षुष्यान्मुद्देशाः केचित्पुण्यतमाः स्मृताः ॥ ५५ ॥ प्रभावादद्भुताद्भूमेः सलिलस्य च ते जसा ॥ परिग्रहान्मनीनां च तीर्थानां पुण्यता स्मृता ॥ ५६ ॥ तस्माद्भौमेषु तीर्थेषु मानसेषु च नित्यशः ॥ उभयेष्वपि यः स्नातिसयाति परमं गतिम् ॥ ५७ ॥ अनुपपद्यत्रिंशत्राणि तीर्थान्यनभिगम्य च ॥ अद्वालां च नंगाश्च दरिद्रो नाम जायते ॥ ५८ ॥ अग्निशोमादिभिर्गृहैरिस्त्रिंशति विपुलदक्षिणैः ॥ न तत्फलमवाप्नोति तीर्थानां भिगमनेन यत् ॥ ५९ ॥ यस्य हस्तौ च पादौ च मनश्चैव सुसंयतम् ॥ विधातपश्च कीर्तिश्च स तीर्थफलमश्नुते ॥ ६० ॥ प्रतिग्रहादुपादत्तः संतुष्टो येन केनचित् ॥ अहंकारविमुक्तश्च स तीर्थफलमश्नुते ॥ ६१ ॥ अदंभको निराहं भोलध्वाराजितेन्द्रियः ॥ विमुक्तः सर्वसंगैः स तीर्थफलमश्नुते ॥ ६२ ॥ अकोपनोऽमलमतिः सत्यवादी हृदव्रतः ॥ आत्मोपमश्नते पुंस तीर्थफलमश्नुते ॥ ६३ ॥ तीर्थान्यनुसरन् धीरः श्रद्धावानः समाहितः ॥ कृतपापो विशुद्धो तर्किपुनः शुद्धकर्मरुत् ॥ ६४ ॥ तिर्यग्योनिं नैव गच्छत् कुदेशं नैव जायते ॥ न दुःखी स्यात्स्वर्गभाक्रमोक्षोपायं च विदति ॥ ६५ ॥ अश्रद्धावानः पापात्मानास्तिकोऽच्छिन्नसंशयः ॥ हेतुनिष्ठश्च पंचैतेन तीर्थफलभागिनः ॥ ६६ ॥

ति ॥ अश्रद्धावानः श्रद्धामकुर्वाणः ॥ पापात्मा वै बालव्रतिकः ॥ नास्तिकः पाखंडः ॥ अच्छिन्नसंशयः न छिन्नो न नष्टः संशयो यस्य स तथा संशयात्सत्यार्थः ॥ हेतुनिष्ठो हेतुकः ॥ तदुक्तं गीतायाम् ॥ अज्ञाश्चाश्रद्धा धानश्च संशयात्मा विनश्यति नायं लोकोऽस्ति न परो न सुखं संशयात्मन इति ॥ वैष्णवे च ॥ पाखंडिनो विकर्मस्था न्बैबालव्रतमास्थिताः ॥ हेतुकान्बकटतीर्थवाङ्मात्रेणापि नाचयेदिति ॥ वैबालव्रतिकादीनां चेंदलक्षणम् ॥ यस्य धर्मव्यजो नित्यं सुराव्यज इवोच्छ्रितः प्रच्छन्नानि च पापानि वैबालनामतद्व्रतम् ॥ यष्टः स्वधर्मात्पाखंडो विकर्मस्थो निषिद्धकृत् स देहकृत्तेति गिर्यः सत्कर्मसु सहेतुक इत्यादि ॥ ५४ ॥

॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ मंडरहिंसकंचकः ॥ ५८ ॥ पिण्याकमत्रतिलपिष्टम् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ प्रसंगेन कार्यातराण्युद्दिश्येत्यर्थः ॥ ६३ ॥ कुशप्रतिकृतिमितिजी

तीर्थानिचयथोक्तेनविधिनासंचरति॥ सर्वददसहाधारास्तेनराःस्वर्गभागिनः॥ ५५॥ तीर्थयात्राचिकीर्षुःप्राग्विधायोपोषणंगृहे॥ गणेशं
चपितृन्विप्रान्माधूञ्जस्त्याप्रपूज्यच॥ ५६॥ कृतपारणकोदृष्टोच्छेन्नियमधृक्पुनः॥ आगत्याभ्यर्च्यचपितृत्यथोक्तफलभाभवेत्॥ ५७॥
नपरिक्षोद्विजस्तीर्थस्वन्मार्थाभोज्यएवच॥ संकुम्भिःपिडदानंचवरुणापायसेनच॥ ५८॥ कर्तव्यदृष्टिभिर्दृष्टपिण्याकेनगुडेनच॥ आर्द्रत
त्रप्रकर्तव्यमर्घ्यावाहनवर्जितम्॥ ५९॥ अकालेप्यथवाकालेतीर्थेआर्द्रचतुर्पणम्॥ अविलंबेनकर्तव्यनैवविघ्नसमाचरेत्॥ ६०॥ तीर्थ
प्राप्यप्रसंगेनज्ञानतीर्थेसमाचरेत्॥ ज्ञानजंफलमाप्नोतितीर्थयात्राश्रितनच॥ ६१॥ नृणांपापरुतातीर्थपापस्यशमनंभवेत्॥ यथोक्तं
लदतीर्थंभवेच्छ्रद्धात्मनानृणाम्॥ ६२॥ षोडशशंसलभतेयःपरार्थंचगच्छति॥ अर्धतीर्थंफलतस्ययःप्रसंगेनगच्छति॥ ६३॥ कुशप्रतिक
र्तिकृत्वातीर्थवारिणिमज्जयेत्॥ मज्जयेच्चयमुद्विष्यसोष्टमांशलभेतवै॥ ६४॥ तीर्थोपवासःकर्तव्यःशिरसोमुंडनंतथा॥ शिरोगतानिपापा
नियान्तिमुंडनतोयतः॥ ६५॥ यदद्वितीर्थप्राप्तिःस्यात्ततोद्गःपूर्ववासरे॥ उपवासस्तुकर्तव्यःप्राप्ताद्विश्राद्धोभवेत्॥ ६६॥ तीर्थप्रसंगात्तीर्थीग
मप्युक्तंत्वयुरोमया॥ स्वर्गसाधनमेवैतन्मोक्षोपायश्चैवभवेत्॥ ६७॥ काशीकांतीचमायाख्यात्ववोव्याद्वारवत्यपि॥ मथुरावंतिकाचैताः
सप्तपुर्यात्रमोक्षदाः॥ ६८॥ श्रीशैलमोक्षदःसर्वकदारोपितोऽधिकः॥ श्रीशैलञ्चापिकेदारास्त्रयांगमोक्षदंपरम्॥ ६९॥ प्रयागादपिती
र्थार्थादविमुक्तंविशिष्यते॥ यथाविमुक्तेनिर्वाणनंतथाक्वाप्यसंशयम्॥ ७०॥ अन्यानिमुक्तिक्षेत्राणिकाशीप्राप्तिकराणिच॥ काशीप्राप्या
पिमुच्येतानान्यथातीर्थकोटिभिः॥ ७१॥ अत्रार्थेकथयिष्येहमितिहासंपुरातनम्॥ यथाविष्णुगणैरुक्तंद्विजायशिवशर्मणे॥ ७२॥

वतादूरेषास्थानां मृतानांतुतर्पणादिनारुनार्थत्वात् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ आर्द्रद्वेति ॥ आर्द्राद्विकल्पापारणकुमार्यादित्यर्थः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ सर्वतश्चतुरशीतियोजनपरिमितः
॥ ६९ ॥ ७० ॥ प्राप्यापिमुच्येत ॥ अपिरेवार्थे ॥ मुच्येतैवेत्यर्थः ॥ विमुच्येतैतिवापाठः ॥ ७१ ॥ गणैरितिद्विवचनस्थानेबहुवचनछांदसंप्रजार्थत्वा ॥ ७२ ॥

॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ काश्ययाध्याह्नकाचमायाकात्यावंतिका ॥ मथुराचप्रशस्यतेपुरस्त

मात्रसमये ॥ १॥ अत्रार्थेकथयिष्येहमितिहासंपुरातनमित्युक्तमेवेतिहासदर्शयति ॥ मथुरायामिति ॥ १॥ अधीत्यवेदान्त्यादीनां द्वितीयांतपदघटितानां ल्यबंतानां चित्तमवापमहती
शिवशर्माद्विजोत्तमइति षष्ठेनाव्ययः ॥ अर्थवेदान्तमिति शेषः ॥ २ ॥ अगानि शिक्षाकल्ययाकरणिरुक्तच्छेदो ज्योतीषि ॥ तर्कान्यायादीन् ॥ धर्मब्रह्मलक्षणमीमांसिद्वे ॥ ३ ॥ ना

तीर्थाध्यायमिश्रुत्वानरो नियतमानसः ॥ श्रावयित्वा द्विजांश्चापि श्रद्धाभक्तिसमन्वितान् ॥ ७३ ॥ क्षत्रियान्धर्मनिरतान्वैश्यान्सन्मार्गवर्ति
नः ॥ शूद्रान्द्विजेषु भक्तांश्च निष्पापो जायते द्विजः ॥ ७४ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडतीर्थाध्यायानामष्टोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ अगस्तिरु
वाच ॥ ॥ मथुरायां द्विजः कश्चिद्भद्रदेवसत्तमः ॥ तस्य पुत्रो महतेजाः शिवशर्मेति विश्रुतः ॥ १ ॥ अधीत्य वेदान् विधिवदर्थं विज्ञायत त्वतः ॥
पठित्वा धर्मशास्त्राणि पुराणान्याधिगम्य च ॥ २ ॥ अंगान्यभ्यस्य तर्कांश्च परिलोड्य समंततः ॥ मीमांसाद्वयमालोक्य धनुर्वेदं विगाढ्य च ॥ ३ ॥
आयुर्वेदं विचार्या पिनाढ्यवेदकृतश्रमः ॥ अर्थशास्त्राण्यनेकानि प्राप्याश्वगजचक्षुषि ॥ ४ ॥ कलासु च कृताभ्यासो मंत्रशास्त्रविचक्षणः ॥
भाषाश्रनानादेशानां लिपीज्ञात्वा विदेशजाः ॥ ५ ॥ अर्थानुपाज्य धर्मेण भुक्त्वा भोगान्यदृच्छया ॥ उल्लाघपुत्रान्मुग्धांस्तेभ्यो ह्यर्थविभज्य
च ॥ ६ ॥ यौवनं गवर्ज्ज्वा जरां दृष्ट्वा श्रितं श्रुतिम् ॥ चिंतामवापमहतीं शिवशर्माद्विजोत्तमः ॥ ७ ॥ पठतो मे गतः कालस्तथोपाजयतो धन
म् ॥ नाराधितो महेशानः कर्मनिर्मूलनक्षमः ॥ ८ ॥ नमया तोषितां विष्णुः सर्वकामप्रदानं गणेशो नार्चितो मया ॥ ९ ॥
तमस्तो महर्ः सूर्यो नार्चितो वै मया क्वचित् ॥ महामाया गजद्वान्नीनध्याता भवबंधहृत् ॥ १० ॥

त्यवेदं धर्ववेदे जरादिमुनिप्रणीतवृत्त्यगीतादिविषये ॥ अर्थशास्त्राणि औशनसबार्हस्पत्यादीनि ॥ अश्वगजचक्षुषि तं घोटकहस्तिचेष्टाप्रतिपादकं शास्त्रमित्यर्थः ॥ ४ ॥ कलासु चतुः
षष्टिकलानां मध्ये उक्ता विशिष्टास्तु ॥ मंत्रशास्त्रं गारुडादिशास्त्रमागमशास्त्रं वा ॥ लिपीलिखितं विविधमर्थः ॥ अक्षराणीत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ लोकैः कथितं श्रुतिं श्रवणे
द्विगं श्रितं शास्त्रां जरां दृष्ट्वा ज्ञात्वा ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ तमस्तो महर्ः ज्ञानपूज्यहोऽधकारसमूहरो वा ॥ भवबंधहृत् इति पाठे अशक्तानां संसारबंधनकर्त्री ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ चोलैः कूर्पासिकैः कंचुकैरितियावत् ॥ ऊढाः नूढावापितृगृहे स्थिताः सौयोवताः सुशान्त्यश्रित्यः श्रद्धा इतियावत् ॥ चिंटांतु सुवासिनीत्यमरः ॥ सुवासिन्यांचि

सटी.

नप्रीणितामया देवाय द्यौः सर्वैः सद्भिरिदः ॥ तुलसीवनशुश्रूषणनरुतापापशान्तये ॥ ११ ॥ नमयातर्पिता विप्राश्च शस्त्रैर्मधुरैः ॥ इहापि च
परत्रापि विपदामनुतारकाः ॥ १२ ॥ बह्वपुष्पफलोपेताः सुच्छायाः श्लिग्धपल्लवाः ॥ पथिनारोपिता वल्मा इहामुन्नफलप्रदाः ॥ १३ ॥ दुकूलैः
स्वानुकूलैश्च लैः प्रत्यंगभूषणैः ॥ नालं कृताः सुवासिन्य इहामुन्नसुवासदाः ॥ १४ ॥ द्विजाय नो वरा दत्ताय मलोकनिवारिणी ॥ सुवर्णनमु
वर्णाय दत्तं दुरितहर्तरम् ॥ १५ ॥ नालं कृता संवत्सागौः पात्राय प्रतिपादिता ॥ इह पापापहंभ्याशुसप्तजन्मसुखावहा ॥ १६ ॥ ऋणापनुत्तये
मातुः कारितानजलाशयः ॥ नातिथिलोपितः क्वापि स्वर्गमार्गप्रदर्शकः ॥ १७ ॥ छत्रोपा न क्लृडिकाश्च नाध्वा गायसमर्पिताः ॥ यास्यतः संयमि
न्याहि स्वर्गमार्गसुखप्रदाः ॥ १८ ॥ न च कन्याविवाहार्थमुक्तापिमयार्पितम् ॥ इह सौख्यसमृद्धयर्थं दिव्यकन्यार्पकं दिवि ॥ १९ ॥ नवाजपे
यावभृथेक्षातोलाभवशादहम् ॥ इह जन्मनि चान्यस्मिन्बहुदृष्टशस्त्रपानदे ॥ २० ॥ नमयास्यापि तौलिंगं कृत्वा देवालयं शुभम् ॥ यस्मिन्सं
स्थापितौ लिंगे विश्वं संस्थापितं भवेत् ॥ २१ ॥ विष्णोरायतनं नैव कृतं सर्वसमृद्धिदम् ॥ न च सूर्यगणेशानां प्रतिमाः कारिता मया ॥ २२ ॥ नगैरी
नमहा लक्ष्मींश्च त्रेपि परिलेखिते ॥ प्रतिमाकरणे चैषानं कुरुपानदुर्भगः ॥ २३ ॥ सुसूक्ष्माणि विचित्राणि नो ज्वलान्वं वराण्यपि ॥ समर्पिता
निविष्टेभ्यो दिव्यां वरसमृद्धये ॥ २४ ॥ न तिलाश्च घृतेनाकाः सुसामिद्धे हुताशने ॥ हुतावै मंत्रपूताश्च सर्वपापापनुत्तये ॥ २५ ॥

रं दीप्त्या द्वितीयवयसि स्त्रियामिति चरुद्रः ॥ १४ ॥ उर्वरा सर्वसंस्थाख्या त्रामिति शेषः ॥ उर्वरा सर्वसंस्था ख्येत्यमरः ॥ १५ ॥ १६ ॥ जलाशयः जलान्याशेत्येति स्मिन्निजलाशयो
वापिकूपतडागादिः ॥ १७ ॥ कुंडिका कुंडीकमंडलुरित्यर्थः ॥ अन्तीकमंडलुः कुंडीत्यमरः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

॥४४॥

श्रीसूक्तहिरण्यवर्णहरिणीदुवर्णैरजतस्रजामित्यादि ॥ पावमानीत्वादिष्टयामदिष्टयापवस्वसामधारयेत्याद्या ॥ ब्राह्मणब्राह्मणं अग्निदेवानामवमोविष्णुः परमइत्यादि ॥ मंडलानि यदेतन्मंडलंतपतितन्महइत्यादीनि ऋग्वेदप्रसिद्धानि दशमंडलानि इति वा ॥ पुरुषसूक्तं सहस्रशीर्षायादि ॥ शतरुद्रियं अथातः शतरुद्रियं जुहोति अत्रैष स वाग्निसंरुत इत्यादि ॥ पापा रीतिसर्वेषां विशेषणम् ॥ २६ ॥ आर्कैर्अर्कदिनम् ॥ भृगोर्दिने शुक्रवासरे ॥ २७ ॥ प्रतूलिका प्रकटा तूलिका बहुमूल्येत्यर्थः ॥ कीदृशी ॥ दीपीदिप्ता उज्ज्वलेत्यर्थः ॥ दर्पणेति शयनीय विशेषणम् ॥ दीपदर्पणसंयुक्ता मितिका चित्यादिः ॥ २८ ॥ सकरं मादध्युषसि कसक्तुर्हीताः ॥ कर्माजोऽधिसक्तुर्हीतः ॥ मृदपादुके इति छत्रोपा न दित्यत्र नाव्याय समर्पता इत्यु

श्रीसूक्तं पावमानी च ब्राह्मणो मंडलानि च ॥ जप्तपुरुषसूक्तं न पापा री शतरुद्रियम् ॥ २६ ॥ अश्वत्थसेवानरुतात्यक्ता चार्कत्रयोदशीम् ॥ सद्यः पापहरासाहिनरात्रौ न भृगोर्दिने ॥ २७ ॥ शयनीयं चोत्सृष्टदुलाचप्रतूलिका ॥ दीपीदर्पणसंयुक्तं सर्वभोगसमृद्धिदम् ॥ २८ ॥ अजाश्वमहिषी मेधासीरुण्याजिनं तिलाः ॥ सकरं भास्तोयं कुंभानासनं मृदुपादुके ॥ २९ ॥ पादाभ्यंगं दीपदानं प्रपादानं विशेषतः ॥ व्यजनं वस्त्रं तांबूलं तथा न्यन्मुखवासकम् ॥ ३० ॥ नित्यश्राद्धं भूतबालतथाऽतिथिसमचनम् ॥ विशंत्य न्यानि दत्त्वा च प्रशस्या नियमालये ॥ ३१ ॥ नयमं यमद्वृत्तांश्च नयामीरपि यातनाः ॥ पश्यंति ते पुण्यभाजो नैतच्चापि कृतं मया ॥ ३२ ॥

कंस इदं साधारणैर्भ्य इत्यपौ न रुक्मम् ॥ २९ ॥ वस्त्रं तांबूलमित्येकवद्भावः ॥ तत्र वस्त्रं साधारणमन्यथानसूक्ष्मणीत्यनेन पुनरुक्तेः ॥ तांबूलं गुवाकादित्रितयम् ॥ पादाभ्यंगं ब्राह्मणानामिति शेषः ॥ अम्यच्छुबंगादि ॥ इत्यंतानां चोत्सृष्टमिति पूर्वविक्रियैव संबंधः ॥ ३० ॥ नित्यश्राद्धमिति ॥ नित्यश्राद्धादीनि दत्त्वा कृत्वा न्यानि च प्रशस्यानि दत्त्वा यमादीन् पश्यंति यमालयेऽपि विशंतीत्यर्थः ॥ कुनोयतं लेपुण्यभाज इति ॥ यद्वा नित्यश्राद्धादीन्यानि च ब्रह्मणि दत्त्वा यमालये प्रशस्यानि सत्यानि सत्यानि विंशतिः ॥ यमं क्रोधादिष्विति पूर्ववत् ॥ या मीर्यमसंबन्धिनीः ॥ फलितमाह ॥ नैतदिति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

१ नयपश्यतीति

कच्छति ॥ कच्छंचद्रायणंचतेआदौयेषामतिकच्छप्राकादीनानितथा ॥ कच्छतिकच्छलरूपचोक्तंपराशरसंहितायाम् ॥ नवाह्यतिकच्छः स्यात्पाणिपुराब्भोजनम् त्रित्रात्र
मुपवासस्यादतिकच्छंतदुच्यतइति ॥ ३३ ॥ गवादिकं गवांअङ्गिअङ्गिइयमाङ्गिकागवाङ्गिकंप्रतिद्विसदेयंगोघ्रासमित्यर्थः ॥ गवानीकमितिपाठोऽसमूहमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ प्रार्थितैर्या
चित्तैः ॥ प्राकृतैरितिपाठोसाधारणरूपित्यर्थः ॥ देहिदेहीतिजल्पाकः देहिदेहिप्रयच्छेतिप्रार्थनाशीलः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ शिवशर्माङ्गितेनवक्त्रकरोरुणमोः

कृच्छूचांद्रायणादीनितयानकव्रतानिच ॥ शरीरशुद्धिकारीणनक्रतानिक्वचिन्मया ॥ ३३ ॥ गवाङ्किंचनोदत्तंगोऽकृद्वृत्तिनैवैकता ॥ नोद्धृता
पंकमन्नागौगोलोकसुखदायिनी ॥ ३४ ॥ नार्थिनः प्रार्थितैर्यैः कृतार्थाहिमयारुताः ॥ देहिदेहीतिजल्पाकोभविष्याम्यन्यजन्मनि ॥ ३५ ॥ न
वेदानचशस्त्राणिनार्थोदाराननोत्सुतः ॥ नक्षेत्रनचहस्यदिमायांतमनुयास्यति ॥ ३६ ॥ शिवशर्मैतिसौच्यबुद्धिसंधायसर्वतः ॥ निश्चि
क्रायमनस्येवंभवेक्षेमंतरंमम ॥ ३७ ॥ यावत्स्वस्थोस्मिमेदोयावन्नैद्रियविक्लवः ॥ तावत्स्वश्रेयसाहिंतुतीर्थयात्रां करोम्यहम् ॥ ३८ ॥ दि
नानिपंचषाण्येवमतिवात्यग्देहद्वजः ॥ शुभतिथौशुभेवारेशुभलभ्रबलेद्वजः ॥ ३९ ॥ उपोष्यरजनीमेकां प्रातः श्राद्धं विधाय च ॥ गणेशान्वा
स्रणान्वाभुक्वाप्रस्थितवान्मुधीः ॥ ४० ॥ इतिनिश्चयनिर्वाणपदानिःश्रेणिकांपराम् ॥ सर्वेषामेवजंतूनांतत्रसंस्थितकारिणाम् ॥ ४१ ॥
अथपंथानमाक्रम्य किंचंतमपिसद्वजः ॥ मुहूर्तपथिविश्रम्याचितयत्राकक्ष्याम्यहम् ॥ ४२ ॥

दितिनिश्चिकायनिश्चितवानित्यर्थः ॥ क्षेमकामितिपाठेक्षमकर्मैत्यर्थः ॥ ३७ ॥ तमेवनिश्चयदर्शयति ॥ यावदिति ॥ ३८ ॥ एवमेवविचारयित्यर्थः ॥ पंचपाणिपंचषड्भूराणीत्यर्थः ॥ लग्नबलेलग्नइत्यर्थः ॥ स्वार्थेबलच्प्रत्ययः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इतिनिश्चियेति ॥ इतितीर्थपर्यटनमवसर्जन्तूनिनिर्वाणपदनिःश्रेणिकौकेवल्यपदसोपानपरंपरांयामरुष्टांनिश्चियअवधार्यप्रस्थितवानितिपूर्वक्रियैवान्वयः ॥ कथंभूतानाम् ॥ तत्रसंस्थितिकारिणतत्रनिर्वाणपदेतीर्थपर्यटनवासम्यकस्थितिकर्तृशीलयेषोतेतथातेयाम् ॥ ४१ ॥ अथेति॥ अर्चितयद्दालोचितवान् ॥ चितयदितिकचित्साठस्त्राडभावार्थः ॥ ४२ ॥

भुवितीततस्तस्मात्सपुरारयोऽध्याद्यामोक्षदातृत्वेनप्रसिद्धाः ॥ तदुक्तम् ॥ अयोध्यामथुरामायाकाशीकांतीअवतिका पुरीद्वारावतीचैवसप्तैतामोक्षदायकाइति ॥ यायांगच्छेयम् ॥
 आदावितिशेषः ॥ यद्यतस्तत्रातुसर्वतीर्थानिति ॥ ४३ ॥ इतिनिश्चयसविप्रःपुराऽयोध्यांगवाप्रयागममदितिद्वितीयश्लोकेनान्वयः ॥ मथुरातोमध्यप्रयागमुह्येध्याऽयोध्यायांगम
 नैमार्गिर्षीर्निर्गतस्यप्रयागेमाघस्नानानुरोधार्थमितिज्ञातव्यम् ॥ तथाचायेवक्ष्यति ॥ तत्रमाघमुषिवेति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ प्रयागंविशिनष्टि ॥ सिताऽसितेइत्यादिकाशीरयतःप्राक्त
 नेनयंथेन ॥ सितासितेगायमुनेस्तांभवतः ॥ सुरदुर्लभेदेवानामपिदुःप्राप्ये ॥ तदुक्तम् ॥ प्रयागतीर्थराजानंगच्छव्यमरोत्तमाः भवांभोजभवांभोजनयनानांमुदुर्लभमिति ॥ ४७ ॥
 भुवितीर्थान्यनेकानिलोलामायुश्चलंमनः ॥ ततःसप्तपुरीयांयांसर्वतीर्थानितत्रयत् ॥ ४३ ॥ अयोध्यांचपुरींगवासरयमवगाह्यच ॥ तत्तत्ती
 र्थेषुसंतप्यपितृपिंडप्रदानतः ॥ ४४ ॥ पंचरात्रमुषिवातुब्राह्मणान्वरिभोज्यच ॥ प्रयागमगमद्विप्रस्तीर्थराजंमुदृष्टवत् ॥ ४५ ॥ सिताऽसिते
 सरिच्छेष्टेयत्रास्तांसुरदुर्लभे ॥ यत्राप्नुतोत्तरःपापःपरंब्रह्माधिगच्छति ॥ ४६ ॥ क्षेत्रंप्रजापतेःपुण्यंसर्वेषामेवदुर्लभम् ॥ लभ्यतेपुण्यसंभारै
 र्नान्यथाऽर्थस्यराशिभिः ॥ ४७ ॥ दमयंतीकालिकालंकलिंदतनयांशुभाम् ॥ आगत्यमिलितायत्रपुण्यास्वर्गतरंगिणी ॥ ४८ ॥ प्रकृष्टसर्व
 यागेभ्यःप्रयागमितिगीयते ॥ यज्वनांपुनरावृत्तिर्नप्रयागाद्रवर्षणाम् ॥ ४९ ॥ यत्रस्थितःस्वयंसाक्षाच्छूलटंकोमहेश्वरः ॥ तत्राप्नुतानां
 जंतूनांमोक्षवल्मीपदेशकः ॥ ५० ॥ तत्राऽक्षय्यवटोऽप्यस्ति सप्तपातालमूलवान् ॥ प्रलयेपियमारुह्यमृकंदतनयावसत् ॥ ५१ ॥ हिरण्यग
 भोविज्ञेयःससाक्षाद्वटुरुपपृक् ॥ तत्समीपेद्विजान्नन्त्यासंभोज्याक्षयपुण्यभाक् ॥ ५२ ॥ यत्रलक्ष्मीपतिःसाक्षाद्वैकुण्ठदेवमानवान् ॥ श्री
 माधवस्वरूपेणयेद्विष्णोःपरंपदम् ॥ ५३ ॥ श्रुतिभिःपरिपठ्येतेसिताऽसितसरिद्वरे ॥ तत्राप्नुतांगाल्यामृतंभवंतीतिविनिश्चितम् ॥ ५४ ॥
 दमयंतीशमयंतीम् ॥ कालिकालंकालिकालंच ॥ कालिंदतनयांकलिंदःपर्वतस्तत्पतनयांततोनिःहतामित्यर्थः ॥ ४८ ॥ प्रकृष्टमिति ॥ यज्वनांयज्ञकर्तृणाम् ॥ यज्विनामितिकचिन्साहः
 सांचयः ॥ प्रयागाद्रवर्षणंप्रयोगेऽथद्विणीजलेनार्द्रवर्ष्यशरीरियेषानितथातपाम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ यमारुहेतिकल्पेदाभिप्रायम् ॥ यद्वा यमारुहेतिभागवद्वदुरास्थितस्यवदस्थेनभगव
 तासहवदस्याजेदिविवक्षयातथेत्युक्तम् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ परंपदंकेवल्यम् ॥ ५३ ॥ तत्रप्रमाणमाह ॥ श्रुतिभिरिति ॥ तथाचश्रुतयः ॥ सितासितेसतियत्रसंग्रथेतत्राप्नुतासोदिवमुत्स
 र्तीत्याद्याः ॥ ५४ ॥

वराच्छेष्टात् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ यत्प्रयागानिलानपियश्वासौप्रयागश्चेति यत्प्रयागस्तत्सर्पिर्नोयस्यप्रयागस्यसंबन्धिनोवायूनपीत्यर्थः ॥ किमितिप्रार्थयन्तित्राह ॥ तेषीति ॥ स्वयेववतत्रकिमितिनिर्णयन्तित्राह ॥ किमुर्मइति ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ मज्जागतानिअस्थिरा, ध्वारतवन्तिस्वच्छजलंमज्जा ॥ अथवा अस्थ्यनगताध्यातुर्मज्जातद्वतानीत्यर्थः ॥ ६० ॥ कामिकं कामायाहितम् ॥ ६१ ॥ गर्जतिस्वफलदानायपरस्परकलहायते ॥ धार्यतीतिक्वचित्पाठः, सार्चित्यः ॥ मज्जातिदेहिन्दतिशेषः ॥ ६२ ॥ तद्विष्णोरिति ॥ विष्णोस्तथासिद्धपरमपदसंचि

शिवलोकाद्ब्रह्मलोकादुमालोकवरान्पुनः ॥ कुमारलोकाद्देवुंठास्तत्पलोकात्समंततः ॥ ५५ ॥ तपोजनमहर्ष्यश्चसर्वस्वलोकावासिनः ॥ भुवो लोकाच्चभूलोकान्नागलोकात्तथाऽखिलात् ॥ ५६ ॥ अचलाहिमवन्मनुष्याः कस्यवृक्षादयोनगाः ॥ स्नातुमाधेसमायातिप्रयागमरुणोदये ॥ ५७ ॥ दिगंगनाः प्रार्थयन्तियत्प्रयागानिलानपि ॥ तेपिनः पावयिष्यति कुर्मः पंगवोवयम् ॥ ५८ ॥ अथमेधादियागाश्चप्रयागस्यरजःपुनः ॥ तुलितं ब्रह्मणा पूर्वमेतत्तद्रजसासमाः ॥ ५९ ॥ मज्जागतानि पापानि बहुजन्मानि जानान्यपि ॥ प्रयागनामश्रवणात्सीयन्तेऽतीव विद्वलम् ॥ ६० ॥ धर्मतोऽर्थमिदं सस्य गर्भतोऽर्थमिदं परम् ॥ कामिकं तीर्थमेतच्च मोक्षतोऽर्थमिदं भुवम् ॥ ६१ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानि तावद्गर्जति देहिषु ॥ यावन्मज्जंति नो माधे प्रयागे पापहारिणि ॥ ६२ ॥ तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति मूरयः ॥ एतद्यत्पश्यन्ते वेदतत्प्रयागं पुनः पुनः ॥ ६३ ॥ सरस्वतीरजो हृपात मोक्षपाकं लिदजा ॥ सत्स्वरूपा च गंगान्नयन्ति ब्रह्मनिर्गुणम् ॥ ६४ ॥ इयं वेणी हि निःश्रेणी ब्रह्मणो वर्त्मयास्यतः ॥ जंतोर्विशुद्धे देहस्य श्रद्धाऽश्रद्धाऽपुनस्तस्य च ॥ ६५ ॥

दानं हलक्षणं तदासूर्यो विद्वंसः पश्यति ऐक्यवानुभवति एतद्यत्पुनः पुनर्वेदपठते कथ्यते ॥ प्रयाग इति क्वचित्पाठः ॥ ६३ ॥ सरस्वतीरजो हृपा रजोगुणोपाधिहरण्यगर्भरूपा ॥ तमो हृपा तमोगुणोपाधिरुद्ररूपा ॥ सत्स्वरूपा तत्त्वगुणोपाधिविष्णुरूपेत्यर्थः ॥ ६४ ॥ इयं वेणी गंगायामुनयोः संज्ञेदः ॥ निःश्रेणी सोपापपरंपरा ॥ श्रद्धाऽश्रद्धा ह्युतस्यास्तिक्यबुद्धानां स्तिम्बबुद्ध्यावाप्ता तस्य चकाराद्बलात्तापितस्यापीत्यर्थः ॥ ६५ ॥

इदानीं प्रयागमारभ्य काश्याः सीमानं वदन् ब्रीह्मपाकारेण काशीं निरूपयति ॥ काशीति ॥ काशीतिकाचिदबलाऽस्तीति शेषः ॥ काचिदनिर्वचनीयगुणगणेत्यर्थः ॥ इयं याऽत्र प्रयागो गदिता कथिता वीणोन्वेनितोषः ॥ सातदीया काशीसंबन्धिनी वेणिप्रवेणप्रोषितजट्टकादिभिर्यानिबध्यत इत्यर्थः ॥ वेणिः प्रवेणिः शीर्षिण्या शिरस्यौ विशदकचे इत्यमरः ॥ कथं भूता ॥ भुवनेषु लोकेषु बृहदप्रख्याता ॥ लोकां केशवविबले च विलोचने विशिष्टलोचने यस्य सातथा ॥ तस्याहस्तयुगलं चरणानदी अस्मिन् ॥ अक्षयशर्मज्ञमिरक्षयं यत्सुखं ब्रह्मनादैकलक्षणं तस्य भूमिरधिष्ठानम् ॥ तथा च वामनपुराणे महेश्वरं प्रतिहरेर्वचनम् ॥ महेश्वरश्चण्डोऽप्येवमंमवाच कलस्ननाम् ब्रह्महयाक्षयकर्त्री शुभदां पुण्यवद्वनीम् यो सौ प्राङ्मण्डले पुण्ये मंशप्राप्तोऽप्ययः प्रयागे व्रतते नित्यं योगशायीति विश्रुतः चरणाहृक्षिणा तस्य विनिर्याता सरिद्धरा विष्णुतावरणेत्येव सर्वपापहरा शुभा सव्यादय्याद्द्वीयाच असिरित्येव विश्रुता तेऽजसरीतां श्रेष्ठलोकेषु लब्धैः भवतुः तयोर्मध्ये तु यो देशस्तत्क्षेत्रं योगशायिनः त्रैलोक्यप्रवर्तनीयं सर्वपापप्रमोचनम् न तादृशोऽस्ति गगनेऽन्यान् चरसातले तत्रास्ति नगरी पुण्याख्याता वाराणसी शुकाशीतिकाचिदबलाभुवनपुरुषालोकार्ककेशवविलोचनविश्रुता च ॥ तद्व्यायुगं चरणासिरित्यं दीयावेणीति याऽत्र गदिताऽक्षयशर्मभूमिः ॥ ६६ ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ सुधीर्मणिगुणं सस्यकोत्र वर्णयितुं क्षमः ॥ तीर्थराज प्रयागस्य तीर्थैः संसेवितस्य च ॥ ६७ ॥ पापिनां यानि पापानि प्रसृत्य क्षालितान्यहो ॥ तच्छुद्ध्यै सैव्यते तीर्थैः प्रयागमधिकततः ॥ ६८ ॥ प्रयागस्य गुणान् ज्ञात्वा शिवशर्मादिजः सुधीः ॥ तत्र माघमुषित्वाऽथ प्राप वाराणसीं पुरीम् ॥ ६९ ॥ प्रवेश एव सर्वेभ्यः सदहलि विनायकम् ॥ अन्वलिपत्ततो भक्त्या साज्यसिंदूरकर्मैः ॥ ७० ॥ निवेद्य मादकाम्यं च वंचयंतं निजं जनम् ॥ महापसर्गवर्गेभ्यस्ततोऽतः क्षेत्रमाविशत् ॥ ७१ ॥ आगत्य दृष्ट्वा मणिर्कणिकायामुदग्वाहं स्वर्गतरंगिणीं सांसक्षीणपुण्येतरपुण्यकर्मणां चण्डांगणैः स्याणुगुणैरिवादताम् ॥ ७२ ॥

ज्ञा यस्यांहिजागिनोनाशप्रयांतिभ्रवतोलयमिति ॥ ६६ ॥ प्रयागमाहात्म्यमुपस
हरति ॥ सुधर्मिणीतिद्वयेन ॥ शोभनाधर्माःपातिब्रत्यादिलक्षणायस्याःसा ॥ सधर्मिणीतिकचित्पराः ॥ ६७ ॥ तच्छुद्धौतषापापानांशुद्धौनाशया।अहोहेकांति ॥ ६८॥६९॥ प्रवेशो
ति ॥ क्षेत्रप्रवेशमयेवसशिवशमिदेहलिविनयकवीक्ष्यप्रथमतःपंचमोदकांनिवेद्यततःपश्चात्साज्यासिद्धकर्मैर्घृताक्तसिद्धपक्वलिपल्लिमवानितिद्वयोत्तरन्यः ॥ कथंभूतिविना
यकम् ॥ महोपसर्गवर्गोभ्योमहाविघ्नसमूहेभ्योनिजंजनंक्तंचयंतगोपायंतमित्यर्थः ॥ ७० ॥ निवेद्येतिपूर्वस्मिन्श्लोकेऽन्यः ॥ ७१ ॥ आगयेति ॥ सशिवशर्मानमणिकार्णिकायामा
मलउद्भवहामन्तरवाहिनीस्वर्गतंरंगीस्वर्निदीदृष्ट्वाविस्मितोबभूवेतिशेषइतिदृष्टीयश्लोकेनान्यः ॥ किमाकारोविस्मयस्तमाह ॥ मयाइदमविमुक्तमालोकिदृष्टनवेति ॥ कथंभूतां
स्वर्द्धीम् ॥ संक्षीणानिपुण्येतराणिपापानिपुण्यानिचकर्मानियेषोतषांनृणांगणैराद्वतान् ॥ कैरिवास्थानगुणैरिव ॥ स्याणोऽश्विरुद्रस्येयेगणाःरुद्ररूपावगणान्तरिवेति ॥ ७२ ॥

द्यतइतिभेदेनानाप्रकारश्चतस्रसंगतोभंगेनखंडेनसंगनेतियावत् ॥ साभ्यंनावहेतुद्वदिति ॥ सल्लिपिभेदभंगितइतिपाठेसतीसद्विषयाचासौलिपिश्रैतिसल्लिपिलस्यभादोनानालंत
 स्यसंगोभांगएकदेशइतियावत् ॥ सर्वतयस्यतेनशास्त्रेणेतिव्याख्येयम् ॥ उभयपक्षेपिदुनीयानात्तिल ॥ अथवासल्लिपिभेदभंगतइतितत्रेणोच्चरितत्वात्काशीनिष्ठद्वितीयहेतुपरत
 यापिव्याकर्तव्यम् ॥ सतीलिपिःसल्लिपिर्विधात्राललाटेलिखितेतियावत् ॥ तदुक्तम् ॥ ललाटलिखितयत्रषष्ठीजागरासरे नेहरिःशंकरोब्रह्माक्षयथाकर्तुमर्हतीति ॥ चित्रगुप्त
 लिखितावातस्याभेदभंगतोविशेषभंजनाव्याख्यातिरकायालिपेर्नाशकत्वादित्यर्थः ॥ सन्योलिपिभेदस्यभंगइतिवा ॥ पाठांतरेप्ययमेवार्थः ॥ स्वस्तनयतिकचिन्ताः ॥ स्वर्ग
 तयेतिकचिन्ताः ॥ प्राकृतंव्याख्यानंस्पष्टम् ॥ ७५ ॥ पयोपीति ॥ यत्रयत्रकाश्यांभवंयत्रयत्रकाशीस्थमित्यर्थः ॥ पयोप्यचित्यैवैवम् ॥ अपिःसमुच्चये ॥ गृहसमुच्चयप्रश्न
 शंकासंभावनास्वपीत्यमरः ॥ नकेवलंस्थलंअचित्यैवैवजलमपीत्यर्थः ॥ नचित्यंतकयितंतयोयवैभवैकैवल्यदानसामर्थ्ययस्यततथा ॥ तथाचोक्तम् ॥ गगायांचजलेमोक्षेवारा
 णस्यांजलेस्थलइति ॥ अतोदिविस्थितायामुधाऽमृतंसासाधुयथास्यान्मुधाव्यर्थंआप्यतेप्राथ्यंतइत्यर्थः ॥ दिविस्थितैरितिपाठेआप्यतेपीयतेइत्यर्थः ॥ उभयत्रहेतुमाह ॥ इदंपयो
 पयोपियत्रत्यर्माचित्यैवैवदिविस्थितासाधुसुधाप्यतेमुधा ॥ तथाप्रसूतेस्तुपयोधरेपयोनपीयतेपीतिमिदंयद्विद्वचित् ॥ ७६ ॥ अनामया
 श्रितनयानयेशितुर्जनामनायत्रविनापिनाकिना ॥ नकर्मसत्कर्मरुतोपिकुर्वतेऽनुकुर्वतेशर्वगणांश्रुसर्वतः ॥ ७७ ॥ नवण्यतैकैःकिलका
 शिकेयंजंतोःस्थितस्यात्रयतौतकाले ॥ पचेलिमैःप्राकृतपुण्यभारैरंकारमोकारयतीदुमौलिः ॥ ७८ ॥

यद्विकचिकदाचित्यंतस्यात्तदा
 प्रसूतेर्जनन्याःपयोधरेयस्यःस्तन्यंतयानपीयते ॥ तुशब्देयथाशब्दार्थः ॥ पीतामृतैःपानानंतरंजन्यलब्धयापीयतेतथानेत्यर्थः ॥ प्रसूतोच्चपयोधरइतिकचिन्ताः ॥ तदाप्रकर्ष
 णसूतइतिप्रसूतामानेतिव्याख्येयम् ॥ उच्चपयोधरइत्येतेनेच्चस्तनस्यकठिनत्वात्पानेदुःखाधिक्यमितिसूचितम् ॥ ७६ ॥ अनामयाइति ॥ यत्रकाश्यांजनालोकाःनयेशितुर्नीतिशास्त्रो
 पदेदुर्नीयतेप्राप्यतेसर्वार्थोनेनेतिनयोवेदस्तस्येशितुस्तत्त्वतःकस्याश्चयोनैरितिवाचितनयाशुभानुध्यानेनानामयास्त्रिविधापरहिताःसत्कर्मकृतःसत्कर्मकृणाएवपिनाकिनावि
 नाविश्वेश्वरविनाकर्ममनागल्पमपिनकुर्वतेकिंतुविश्वनाथापणनैवकुर्वतीत्यर्थः ॥ अतएवसर्वतःसर्वप्रकारेणशर्वगणांश्रुश्रस्यगणान्दिमुंग्रिमस्वाननुकुर्वतेऽनुकुर्वतीतिस्तु
 ल्यासंवतीत्यर्थः ॥ सर्वगणांश्चेतिपाठेपिसएवार्थः ॥ यद्वा सर्वचेतेगणाश्चाद्यादीश्वरस्येति ॥ न्यक्कुर्वतइतिकचिन्ताः ॥ तत्रतेषांगणानांसात्मभावात्स्युतनिषिद्धाचरणान्यक्कुर्व
 तेतिरस्कुर्वतइवेतिव्याख्येयम् ॥ ७७ ॥ नवण्यतइति ॥ इयंकारिका ॥ किलेतिप्रसिद्धौ ॥ कैर्नवण्यतेस्त्येतोऽपितुसर्ववेत्यर्थः ॥ तत्रहेतुमाह ॥ यतोयस्मादंतकालेपचेलिमैःफलदा
 नोन्मुलैःप्राक्कनपुण्यभारैःप्राचीनपुण्यनिचयैर्हेतुभिरत्रस्थितस्यजंतोःप्राणिमात्रस्यइदुमौलिश्चंद्रशेखरःओंकारंप्रणवंओंकारयतिस्वीकारयति उपदिशतीत्यर्थः ॥ ७८ ॥

१ मुधामुधाप्यतइतिकचिन्ताः

मणिकर्णकानामव्युत्पादयस्तस्याऽतिश्रेष्ठतामाह ॥ संसारिंचतेति ॥ तत्तस्मादसौ मणिकर्णकतिगीयतइत्यन्वयः ॥ तस्मात्कस्मात् ॥ यस्मात्संसारिणांप्राणिनां चित्तमणिर्विचिता मणिर्विश्वनाथः सर्वपुरुषार्थप्रदवाञ्छिवः कल्याणरूपस्तारकप्रसिद्धमोकारण्डक्षरामंत्राजंवाअंतकालेसंजनकर्णिकायामत्रमियमाणस्यदक्षिणकर्णोऽभिधत्तेकथयतीत्यर्थः ॥ तत्रश्रुतिक्रैव ॥ संसारिंचितामणिरितिकचिन्ताः ॥ तदासस्यकुसारः सरण्येषति संसाराः संसारिणइत्यर्थः ॥ जीवानांसंसारिंचितामणिरित्यध्याहारोवा ॥ ७९ ॥ प्रकारांतरेणमणि कर्णिकाशब्दव्युत्पत्तिमाह ॥ मुक्तिलक्ष्मीति ॥ ततो जनाः यांमणिकर्णिकांप्राहुः साऽशिवित्यध्यादयोजना ॥ ततः कुतः ॥ यतोमुक्तिलक्ष्मीमोक्षलक्ष्मीस्तस्यामहापीठमहासिंहासनं महत्स्थानंवातद्रूपमणिसर्वोत्कृष्टत्वान्मणिरिवमणिः ॥ यद्वा मुक्तिलक्ष्म्यामहापीठानिमहास्थानान्ययोध्यादीनिमणिकर्णिकास्थलंविहायकाश्च्यतानि तेषुमणिरिवमणिः सर्वोत्कृष्टाद

संसारिंचितामणिरत्रयस्मात्तंतारकंसंजनकर्णिकायाम् ॥ शिवोभिधत्तेसहस्रांतकालंतदीयेतसौमणिकर्णिकेति ॥ ७९ ॥ मुक्तिलक्ष्मीमहापीठमणिस्तच्चरणज्जयोः ॥ कर्णिकेयंततः प्रादुर्याजनामणिकर्णिकाम् ॥ ८० ॥ जरायुजांडजाः द्विजाः सेवजाः त्रयवांसिनः ॥ नसमाभोक्षभाजस्तेत्रिदशैर्मुक्तिदुर्दशैः ॥ ८१ ॥ ममजन्मवथाजातंदुर्वत्तस्यजडालनः ॥ नाद्ययावन्मयैस्सिष्टकाशिकामुक्तिकाशिका ॥ ८२ ॥

यंस्थली ॥ सायुज्यमुक्तिर्मणिकर्णिकायामित्युक्तेः ॥ यद्वा मुक्तिलक्ष्मीसहस्रांशेषुमणिरिवमणिः काशी ॥ अन्यानिपुण्यक्षेत्राणि काशीप्राप्तिकराणित्युक्तेः ॥ साचतस्यामुक्तिलक्ष्मीमहापीठमणौकाश्यांवातच्चरणज्जयोस्तस्यामोक्षलक्ष्म्याश्चरणज्जयोः पादपद्मयोः कर्णिकाचेयेतेनमणिकर्णिकांप्रादुरित्यर्थः ॥ कित्वंतिमपक्षेअध्यादयोजनासोढव्या ॥ ८० ॥ जरायुजामनुप्यादयः अंडजाः पक्ष्यादयः उद्विजास्तरवः सेवजामकुणादयोऽत्रवांसिनएतेत्रिदशैर्देवैः समानभवंतिक्रान्तोभ्योधिकइत्यर्थः ॥ तत्रहेतुमाह ॥ मोक्षभाजस्तदिति ॥ देवैः कीदृशैः ॥ मुक्तिदुर्दशैर्मुक्तिदुर्दशादुष्प्रापदशायेषतिथौतैः ॥ ८१ ॥ काशीदृष्ट्वाएतावन्कालोममवथायातइत्यनुत्पत्तिः ॥ ममजन्मेति ॥ यावन्मयाकाशिकानैस्सिष्टनैस्त्रिदशैर्नादृशीति यावत् ॥ तावन्ममजन्मवथाजातमित्यन्वयः ॥ कथंभूतस्य ॥ दुर्वत्तस्यदुश्चरितस्यजडालनोऽज्ञस्य ॥ काशिकाशिकाकैवल्यप्रकाशिका ॥ ८२ ॥

पुनः पुनरिति व्यासोक्तिः ॥ अतिथीकृत्य विषयीकृत्या नृमिमलं बुद्धिम् ॥ ८३ ॥ कार्षीप्याप्याप्यव्यायाश्चतस्रो द्रष्टुं विवृशति ॥ समानां चेति द्वयेनाधुरीणां श्रेष्ठम् ॥ अवयवमिजानमि ॥
 सुनिर्वाणविश्राणनविचक्षणां सुष्ठुनिर्वाणदुर्निर्वाणसायुज्यैकैवल्यमित्यर्थः ॥ तस्ययद्विश्वाणनं वितरणमर्थज्जीवानां तत्र विचक्षणानि पुणांसमर्थमित्यर्थः ॥ ८४ ॥ एवं चेत्तर्ह्यलमन्यत्र
 गमनेनेति स्वयमाशंक्याह ॥ तथापीति ॥ ८५ ॥ तिलेतिले तिलपरिमितप्रदेशे तीर्थयोः स्तीति शेषः ॥ ८६ ॥ जानन्नितासि विशशमानानां प्रमाणैः क्षेत्रस्य गुणान् जानन्नपि निरगतानि गतः ॥
 कार्या इत्यर्थः ॥ प्रमाणैः कार्या गुणज्ञाने हेतुमाह प्रावण इति ॥ अन्तिष्ठ इत्यर्थः ॥ ८७ ॥ जानन्नमिति व्यरूपाभ्यां हेतूकरोति ॥ किं कुर्वतीति ॥ हीति निश्चये ॥ ८८ ॥ संशुभितचित्तस्यापितत्र
 कारणत्वमाह ॥ क्रममुच्चलितमिति ॥ कः पुरुषः श्रोक्षस्थानस्थितप्रोक्तदृष्टस्थानस्थितमपि चित्तं प्रतीयेत्यलं किं नृवितयेदित्यर्थः ॥ तत्र दृष्टांतमाह ॥ तोयवेति ॥ वेत्युपमायाम् ॥ उ
 पुनः पुनश्च तत्संक्रमति र्थीकृत्यनेत्रयोः ॥ विचित्रं च विचित्रं च तद्वर्तिनाधिजगामह ॥ ८३ ॥ समानां च पुरीणां हि धुरीणामवयवमन्यहम् ॥ वारा
 णसं सुनिर्वाणविश्राणनविचक्षणाम् ॥ ८४ ॥ तथापि न च तत्सो न्यामयाह गौचरीकृताः ॥ तासां प्रभावं विज्ञायाप्यागमिष्याम्यहं पुनः ॥ ८५ ॥
 तीर्थयात्रां प्रतिदिनं कुर्वन् नृसवत्सरम् ॥ न प्राप सर्वतीर्थानि तीर्थकाश्यां तिलेतिले ॥ ८६ ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ जानन्नपि गुणादेवि क्षेत्र
 स्यास्य पराद्धिजः ॥ नानाप्रमाणैः प्रवणो निरगात्स तथाप्यहं ॥ ८७ ॥ किं कुर्वतीति हि शास्त्राणि सप्रमाणानि सुंदरि ॥ महामायां भवित्रीति को
 निवारयितुं क्षमः ॥ ८८ ॥ कः समुच्चलितं चेत्तत्सो न्यां संप्रतीयेत ॥ प्रोक्षस्थानस्थितमपि स्वभावो यच्च लस्तयोः ॥ ८९ ॥ शिवशर्माम्ब्रजसो
 यदेशांशान्तरं कृत्वा ॥ महाकालपुरीं प्राप कलिकालं विवर्जिताम् ॥ ९० ॥ कल्पे कल्पे खिलं विश्वं कलयेद्यः खलोलया ॥ तं कालं कलयि
 त्वायो महाकालो भवत्किल ॥ ९१ ॥ पापादवंतीसां विश्वमवंतीति निगद्यते ॥ युगे युगे न्यनाम्रीसां कलावुज्जयिनीति च ॥ ९२ ॥
 भयत्रनिर्वर्तनाभावे हेतुमाह ॥ स्वभावो यच्च लस्तयोरिति ॥ यद्यतः ॥ चलश्चलः ॥ स्वभावो वेति पाठे यत्तदित्यर्थे वा शब्दः ॥ ९३ ॥ महाकालपुरीं महाकालस्य पुरीम् ॥ कलिकालविर्वजि
 तां कलिकालाभ्यामस्पृष्टाम् ॥ ९० ॥ महाकालनामनिर्वर्त्तिक ॥ कल्पे कल्पे इति श्लोकेन ॥ कलयेत्तत्क्षयेत् ॥ कलयित्वा प्रक्षयित्वा ॥ सकालकाल ईश्वरोऽयमसिदिति श्रुतेः ॥ कालमूषकम
 क्षक इति स्मृतेश्च ॥ तस्य पुरीमिति पूर्ववैवाच्यः ॥ ९१ ॥ तस्या एव नामान्तरं निर्वर्त्तिक ॥ पापादिति ॥ सामहाकालपुरी ॥ कलौ तस्यानामान्तरमाह ॥ युगे युग इति ॥ उज्जयिनीति ॥ कल्पे कल्पे
 इति क्वचित्पाठः ॥ तदुक्तम् ॥ प्राक्कल्पे सुवर्णशृंगाद्वितीये च कुशस्थली तृतीयेऽन्तिनी प्रोक्ता चतुर्थे चामरावती पंचमे चूडामणिः प्रोक्ता षष्ठे पद्मावती स्मृता सप्तमे चोज्जयिनी पुरीति ॥ ९२ ॥

नसमुच्छ्रयतिउच्छ्रयतांगच्छतीत्यर्थः ॥ १३ ॥ परःकोटीनिकोटिभ्यःपराणिअसंख्यातानीत्यर्थः ॥ १४ ॥ एकंलिगमिति ॥ एकंज्योतिज्योतिर्मयंलिगमित्ययिमेणसंबंधः ॥ १५ ॥ सिद्धवटेज्योतिरितिइहअवल्यायेद्विजास्त्रिवर्णास्तेसिद्धवटेज्योतिर्ज्योतिर्लिगपश्यति ॥ सिद्धवटेयज्योतिस्तज्योतिःपश्यतीतिवा ॥ स्थिताइतिक्वचित्साठःसांचत्यः ॥ अथवेति ॥ श्रीमहाकालस्ययेदृशरोतएवण्यराशयस्तेसवैपितज्योतिर्लिगंपश्यतीत्यन्वयः ॥ १६ ॥ कष्टिज्जिःकष्टवद्विःससारांगारपच्यमनैरित्यर्थः ॥ दृष्टिभिरैतिकचित्साठः ॥ १७ ॥ स्पृष्टपृष्ठाःस्पृष्टानिपृष्ठानियेयतेतथा ॥ स्पृष्टाःपृष्ठेइतिकचित्साठः ॥ कशाघातंअश्वनोदित्यासाडजंडुःखंविश्रमयति ॥ महाकालासादपताकाछायायांक्षणांविश्रम्यनाशयतीत्यर्थः ॥ एतेनप्राविपन्नोयत्रवैजंतुःप्राप्यापिशवांस्फुटम् ॥ नपूतिगंधमात्रोतिसमुच्छ्रयतिनकचित् ॥ १३ ॥ यमदूतानयस्याहिप्रविशंशतिकदाचन ॥ परःकोटीर्निलिगानितस्यांसंतिपदेपदे ॥ १४ ॥ हाटकशोमहाकालस्तारकशस्तेयच ॥ एकंलिगंत्रिधाभूत्वात्रिलोकोव्याप्यसंस्थितम् ॥ १५ ॥ ज्योतिःसिद्धवटेज्योतिस्तेपश्यंतीहयेद्विजाः ॥ अथवाश्रीमहाकालदृष्टारःपुण्यराशयः ॥ १६ ॥ महाकालस्यताह्लिगंयेदृष्टकष्टिभिःकचित् ॥ नस्पृष्टस्तेमहापापैर्नदृष्टस्तेयमोद्धटैः ॥ १७ ॥ महाकालपताकाग्रैःस्पृष्टपृष्ठान्तरंगमाः ॥ अरुणस्यकशाघातंक्षणांविश्रमयंतिस्रं ॥ १८ ॥ महाकालमहाकालमहाकालेति संततम् ॥ स्मरतःस्मरतो नित्यं स्मरकटस्मरंतको ॥ १९ ॥ एवमाराध्यभूतंशंमहाकालं ततोद्विजः ॥ जगामनगरींकांतीकांतीत्रिभुवनादपि ॥ १० ॥ लक्ष्मीकांतःस्वयंसाक्षाज्जंतुंस्तत्रनिवासिनः ॥ श्रीकांतानवकुरुतेपरत्रेहचनिश्चितम् ॥ ११ ॥ दृष्ट्वाकांतीकांतिमतींकांतिमद्भिर्निषेवितम् ॥ कांतिमानभवत्सोपिनाकांतिस्तत्रकस्यचित् ॥ २ ॥ तत्रकृत्यंचयत्कृत्यंतत्कृत्वासर्वकृत्यवित् ॥ सतरात्रमुषित्वातुयौद्वारवतीपुरीम् ॥ ३ ॥ चतुर्णामपिवर्गोणयत्रद्वाराणिसर्वतः ॥ अतोद्धारवतीयुक्ताविद्वद्भिस्तत्स्ववेदिभिः ॥ ४ ॥ सादस्यालुच्छ्रितत्वंच्यनितम् ॥ १८ ॥ स्मरतांश्चतयोध्यायतोभक्तानितयावत् ॥ स्मरतःकरुणाद्रयादृशापश्यतइत्यर्थः ॥ स्मरकर्तृस्मरंतकोश्रीकरुणमहेश्वरौ ॥ १९ ॥ १०० ॥ निवासिनइतिचगतानामुपलक्षणम् ॥ श्रीकांतानलक्ष्मीपतीन् ॥ १ ॥ कांतीनाम्ना ॥ कांतीनामनिर्वक्ति ॥ कांतिमतीमिति ॥ कावीर्भित्तिक्वचित्साठः ॥ २ ॥ तत्रेति ॥ तत्रयत्कृत्यं कर्तव्यंतत्कृत्यंकृत्वेतिसंबंधः ॥ यत्कृत्यंनैत्यंकंतत्रकांत्यांचयत्कृत्यंतत्सर्वंकृत्वेतिवा ॥ ३ ॥ द्वारवतीनामनिर्वक्ति ॥ चतुर्णामिति ॥ वर्गोणधर्मार्थिकाममोक्षानाम् ॥ वर्णानमिति पाठोअपिशब्दादन्येषामपि ॥ ४ ॥

अहो आश्चर्यं ॥ यत्र द्वारकायां जंतूनां प्राणिमात्राणां स्थीन्यापि चक्रां कितानि भवन्ति तत्र तस्यां शंखचक्रां कितैः शंखचक्राद्युपलक्षितैः करैर्जतवदतिशेषः ॥ विष्णुहृपाः स्युर्भवेयुरिति
 किंचिन्न किंचित् ॥ यत्र तस्याः सर्वप्राणिनो भगवत्सारूप्यभाज इत्यर्थः ॥ तदुक्तम् ॥ संवत्सरं च षण्मासं मासं मासार्धं भवेच्च द्वारकावासिनः सर्वे नारायणं श्रुतुर्भुजा इति ॥ ५ ॥ ६ ॥
 तद्गोपीचंदन इत्यत्र च्छब्दे द्वारकाविषयः ॥ ७ ॥ ज्वलद्दिगलवत्प्रदीपमिव ॥ ज्वलद्दिगारवदितिक्रियाठः ॥ ८ ॥ प्रसंगानुलस्यामाहात्म्यमाह ॥ तुलसीति ॥ ९ ॥ मुष्णप
 अस्थीन्यपि च जंतूनां यत्र चक्रां कितान्यहो ॥ किंचिन्न तत्र यत्र स्युः शंखचक्रां कितैः करैः ॥ ५ ॥ अंतकः शिष्ययेवं निजदूतान्मुहुः ॥ नेत्या
 ज्याधैर्द्वारवत्यानामापि परिगृह्यते ॥ ६ ॥ श्रीखंडेक्षस आमोदः स्वर्णवर्णः कृतादृशः ॥ तस्याविश्वं क्वैतीयं तद्गोपीचंदने यथा ॥ ७ ॥ दूताः शृण्वं
 तु यद्गालं गोपीचंदनं लोहितम् ॥ ज्वलद्दिगलवत्सोपि दूरेत्याज्यः प्रयत्नतः ॥ ८ ॥ तुलस्यलंकृतये तुलसीनामजापकाः ॥ तुलसीवनपालाये
 तस्याज्यादूरतो भटाः ॥ ९ ॥ युगे युगे द्वारवत्यारत्नानि परितो मुषन् ॥ अर्धरत्नाकरोद्यापिलोके षण्परिगीयते ॥ १० ॥ द्वारवत्यां भियं ते ये जंत
 वः कालनादिताः ॥ चतुर्भुजाः स्युर्वकुंठे तपोनां वरधारिणः ॥ ११ ॥ तत्रापि संतप्य पितृन्सप्तदेवर्षिमानवान् ॥ तत्र ते पुत्रतृतीयपुत्रसौख्यं सर्वेष्वनं
 दितः ॥ १२ ॥ ततो मायापुरीं प्राप्तां दुष्प्रापां पापकारिभिः ॥ यत्र सा वैष्णवी माया मायापार्शेन पाशयेत् ॥ १३ ॥ केचिद्बुद्धेर्द्वारं मोक्षद्वारं त
 तः परे ॥ गंगाद्वारं च केचिद्बुद्धेः केचिन्मायापुरीं पुनः ॥ १४ ॥ यतो विनिर्गता गंगस्थिता भागीरथी भुवि ॥ यन्नामोच्चारणां पुंसां पापं पापानि सह
 स्रधा ॥ १५ ॥ वैकुण्ठस्यैकसोपानं हरिद्वारं गुर्जनाः ॥ अत्राप्नुतानरायां तितद्विष्णोः परमं पदम् ॥ १६ ॥ तीर्थोपवासकं कृत्वा निशाजगणं
 तथा ॥ प्रातः स्नात्वा च गंगायां तप्यान्संतप्यं सर्वतः ॥ १७ ॥ यावत्सपारणं कर्तुं मियेष द्विजसत्तमः ॥ तावच्छीतज्वराक्रान्तश्च कपेऽत्यर्थमातु
 रः ॥ १८ ॥ वैदेशिकस्तथैकाकी तथाऽतिज्वरपीडितः ॥ चिंतामवापमहती किमंतस्समुपस्थितम् ॥ १९ ॥

हरन् ॥ ११० ॥ ११ ॥ सशिवशर्मा ॥ अंतर्द्वितो जलसः ॥ १२ ॥ मायापुरीनामनिर्वक्ति ॥ यत्र सेति ॥ मायापार्शे रंहकारमकारज्जुर्जिनं पाशयेन्न वदन्नाति प्राणिन इति शेषः
 ॥ १३ ॥ १४ ॥ प्रसंगाद्गंगामाहात्म्यं वदत्तं तीराभ्यः पुरीभ्यस्तस्याः श्रेष्ठ्यमाह ॥ यत इति द्वयेन ॥ यद्वा गंगाद्वारं मोक्षद्वारं हरिद्वारमिति नाम त्रयं निर्वक्ति ॥ इति ॥ यन्नामोच्च
 यच्छब्दे गंगाविषयः ॥ १५ ॥ वैकुण्ठस्यैकसोपानमित्यनेन मोक्षद्वारनाम्नोपनिर्वचनं अत्राप्नुत इत्यनेन वा ॥ १६ ॥ तप्यान्तर्पणाहं ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

सांयात्रिकःपोतवणिक् ॥ शिन्धपोतोभग्ननौकः ॥ १२० ॥ मरणकालीनमोहोत्थाचितामाह ॥ कक्षेत्रमितिसाधद्वयेन ॥ पुस्तकसंश्रुतिःपुस्तकसंभारः पुस्तकसमूहइतियावत् ॥ २१॥
 पलितंजरशौक्यम् ॥ पलितंजरसाशौक्यमित्यमरः ॥ कालमवसरंजानातीतिकालज्ञोऽन्युः ॥ कःकालश्चेतिवापाठः ॥ २२ ॥ तीर्थाटनेनशुद्धांतःकरणस्याविवेकनाशकविवेक
 माह ॥ अग्रावित्येकेन ॥ कूर्मपुनःखनयेत् ॥ काकानखनयेदित्यर्थः ॥ कःखनयेदितिवापाठः ॥ २३ ॥ तस्मादेवंकरिष्यामीत्याह ॥ चिंतयामीति ॥ २४ ॥ मनुष्युपायस्यसाधित
 चिंतानवेनिमग्नोभूत्यकाशोजीवितेधनं ॥ सांयात्रिकइवागाधेभिन्नपोतोमहार्णवे ॥ १२० ॥ कक्षेत्रंक्कलत्रंमेक्कपुत्राःक्कचतदसु ॥ कृत
 द्विचित्रंवैहृदयंक्कसापुस्तकसंभृतिः ॥ २१ ॥ अद्यापिनायुःपर्याप्तंपलितंनतथामयि ॥ ज्वरोयंदारुणःप्राप्तःकालज्ञश्चातिदारुणः ॥ २२ ॥ मृत्यु
 मूर्ध्निर्कृतावासोवासोदुरव्यवास्थितः ॥ अग्नौगृहोपरिप्राप्तंकूर्मपुनःखनयेदिह ॥ २३ ॥ किमेभिश्चिंतनैव्ययरतितापकरैर्मम ॥ चिंतयामिदृषी
 केशंशिवदंशिवमेवच ॥ २४ ॥ अथवामुक्तपुत्राण्येवैकःसदनुष्ठितः ॥ मुक्तिपुण्यस्तुसप्तैताःस्वनेत्रविषयीकृताः ॥ २५ ॥ स्वर्गपवर्गयोर
 कःसाव्याहिविदुषाधुवम् ॥ तयोरसाधनपश्चात्संतापेनचतप्यत ॥ २६ ॥ अथवाचिंतयार्किमेत्वनयादुरवस्थया ॥ रणेवामरणंश्रेयस्तार्थे
 वात्रयथामम ॥ २७ ॥ किमहंमंदभागीवरण्यांक्रापिधियेधुना ॥ भागीरथ्यांश्रियेचाद्यकाचिंतामममूढवत् ॥ २८ ॥ चमोस्थिसंचयेनाह
 मनेनवपुषाधुवम् ॥ प्राप्स्यामिनिधनादत्रसिद्धिर्नैःश्रेयसीधुवम् ॥ २९ ॥ एवंचितयतस्तस्यपोडासीदितिदारुणा ॥ कोटिवश्चिकदष्टस्ययाव
 स्यातामवापसः ॥ १३० ॥ स्मर्तव्यंविस्मृतं सर्वंकाहंकोहंनवेत्तिच ॥ दिनानिसप्तसप्तैतिस्थित्वापंचलमागतः ॥ ३१ ॥ तावदैकुंभुवनादि
 मानंसमुपस्थितम् ॥ तादृशोपलक्षितोयत्रध्वजश्रातिसमुद्भूतः ॥ ३२ ॥

त्वादपिचिंतार्थेत्याह ॥ अथवेतिद्वयेन ॥ एकोऽसुख्यः ॥ संश्रयासवनुष्ठितश्चेतितथासय्यथाभवतितथानुष्ठितइतिवा ॥ २५ ॥ संतापेनमनोदुःखेन चकाराद्रोगादिनाच ॥ पश्चात्ता
 पेनतप्यतइतिपाठोऽंतिमकालीनतापेनेत्यर्थः ॥ तयोर्मयासाधितत्वान्तापोयुक्तइतिभावः ॥ २६ ॥ मनुष्युपायाननुष्ठितत्वमंगीकृत्याप्याह ॥ अथवेति ॥ दुरवस्थयाऽनवस्थितया
 ॥ २७ ॥ रथ्यामितिकालाब्धनोरत्यंतसंयोगेक्षितया ॥ रथ्यायामित्यर्थः ॥ श्रियेचेतिचकारानुपार्थाच्च ॥ २८ ॥ दृष्टिकःसविषयीदृष्टिविशेषः ॥ १३० ॥ सप्तसप्तचतुर्दशदिनानि
 स्थित्वायावन्मरणंप्राप्तत्वावदित्यन्वयः ॥ सप्तपंचैतिकचिलाठः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ किं किणीजालमालितं दुद्रघं टिकासमूहेन संजातमालमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ १३५ ॥ इति श्रीरामानंदकृतार्थाकाशीखंडटीकायां सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७३ ॥

पिशाचगुह्यगंधविधाधरप्रजाहताम् ॥ आख्यायेतेऽष्टमपंचलोकाः संयमिनीमुखाः ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायितं द्विमानमारुह्येन शिवशर्मणः साहस्यमुक्तिरुक्तासाऽघटमानेति तदुक्तायामाख्यायिकायामलनस्त्वयभावमवेदयतीति तत्कारणं पृच्छति ॥ जीवितेशेति द्वयेनां १ ॥ मोक्षसायुज्यम् ॥ २ ॥ मोक्षः क्वैवत्यहः ॥ अमुमेवार्थमायापुयादिषु साक्षात्सायुज्यना

अधिष्ठितं मुक्त्यानां स्वर्णकौशेयवाससाम् ॥ चामरव्यग्रहस्तानां सहस्रेणातिविस्तृतम् ॥ ३३ ॥ पुण्यशीलसुशीलाभ्यांगणाभ्यांच विराजितम् ॥ चतुर्मुजाभ्यां स्वाभ्यां किं किणीजालमालितम् ॥ ३४ ॥ तद्विमानमथारुह्य पीतवासाश्चतुर्भुजः ॥ अलंचक्रेन भोवत्सद्विजोदिव्यभूषणः ॥ १३५ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडे सप्तपुरीवर्णनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ लोपामुद्रोवाच ॥ जीवितेशकथामेतां पुण्यां पुण्यपुरीश्रिताम् ॥ न त्वसि मधि गच्छामि श्रुत्वा त्वच्छ्रीमुखेरिताम् ॥ १ ॥ मायापुर्णमुक्तिपुर्णशिवशर्माद्विजोत्तमः ॥ मृतोपि मोक्षं नैवापन्नूहितत्कारणं विभो ॥ २ ॥ अगस्य उवाच ॥ साक्षान्मोक्षो न चैतामुपुरीषु प्रियभाषिणि ॥ पुरोदिक्ष्यामुमेवार्थमितिहासो मया श्रुतः ॥ ३ ॥ शृणु कंतिविचित्रार्थकथां पापप्रणाशिनीम् ॥ पुण्यशीलसुशीलाभ्यां किं किं शिवशर्मणः ॥ ४ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ अचिविष्णुगणौ पुण्यौ पुंडरीकदलेक्षणौ ॥ किंचिद्विज्ञसकामो हं प्रवद्वकरसंपुटः ॥ ५ ॥ न नामयुचोर्वेद्वेद्व्याहृत्यार्चकंचन ॥ पुण्यशीलसुशीलाभ्यां युवां भवितुमर्हयः ॥ ६ ॥ गणावूचतुः ॥ भगवद्वक्तियुक्तानां किमज्ञातं भादृशम् ॥ एतदेव हि नौ नामयदुक्तं श्रीमतावया ॥ ७ ॥

स्येवेत्येवंलक्षणम् ॥ इतिहासः इति हेत्यव्ययमुपदेशपरंपर्याभिधायितस्याऽवस्थानमत्रेति हासः पुरादत्तम् ॥ आर्षः पूर्ववृत्तान्ताश्रया इति हासा इति देवलस्मरणम् ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणामुपदेशसमन्वितम् पूर्ववत्तथायुक्तमिति हासं प्रवक्षत इति वा ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ आकृत्या आकारेण शोभयेति यावत् ॥ चकाराद्भगवद्भक्त्या च ॥ तथा च वक्ष्यतः ॥ भगवद्भक्तियुक्तानां किमज्ञातमिति ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ १ ॥ दिव्यद्विजःशिवशर्मा ॥ कण्वइति ॥ एषलोकोऽकइत्यव्ययः ॥ अल्पश्रीकलेहेतुमाह ॥ अपुण्यजनाकृतिरपुण्यजनानांपुण्यवर्जितानांजनानांआकृतयःशरीराणियस्मि
नसत्या ॥ स्वल्पपुण्यजनाकृतिरितिकचित्पाठः ॥ १० ॥ पिशाचादयश्चलारेद्वयोनिविशेषाः ॥ विद्याधेत्याद्यमरः ॥ ११ ॥ १२ ॥ ततस्तदन्तरं गच्छन्लोकेन्दुदशैत्यव्ययः ॥

यदन्यदपितेचित्तेष्वव्ययतदंशकितम् ॥ संपृच्छस्वमहाप्राज्ञप्रीत्यातयव्रवावहे ॥ ८ ॥ इतिश्रुत्वासवचनंभगवद्गणभाषितम् ॥ अतिप्रीतिकरं
तद्व्रततत्सौप्रत्युवाचह ॥ ९ ॥ ॥ दिव्यद्विजउवाच ॥ ॥ कण्वलोकोऽल्पश्रीकःस्वल्पपुण्यजनाकृतिः ॥ कइमेविकृताकाराद्भवतमेतन्ममाश्रतः
॥ १० ॥ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ अयंपिशाचलोकोन्नवसन्तिपिशिताशनाः ॥ दवानुतापभाजोयेनोनोक्तवादृत्यपि ॥ ११ ॥ शिवंप्रसंगतो
भ्यव्यसकृत्वशुचिचेतसः ॥ अल्पपुण्याल्यलर्स्मीकाःपिशाचास्तइमेसखे ॥ १२ ॥ ततो गच्छन्ददशग्रेदृष्टुपूजनावृतम् ॥ पिचंडिलैःस्थूलव
क्त्रैर्मधगंभीरनिःस्वनैः ॥ १३ ॥ लोदैरधुपितलोकांश्चामलगैश्चलोमशैः ॥ गणौकययतांकीर्मीकोलोकपुण्यतःकुतः ॥ १४ ॥ ॥ गणावूच
तुः ॥ ॥ गुह्यकानामयंलोकस्त्वेवैगुह्यकाःस्मृताः ॥ न्यायेनोपाज्यवित्तानिगहयंतियेषेभुवि ॥ १५ ॥ स्वमार्गगाधनादद्याश्चशूद्रप्रायाःकुटु
बिनः ॥ संविभज्यचभोकारःक्रोधाभूयाविवर्जिताः ॥ १६ ॥ नतिथैर्नववारंचसंकांत्यादिनपर्वच ॥ नाधर्मेनचधर्मचविदंत्येतेसदासुखाः
॥ १७ ॥ एकमेवहिजानंतिकुलपूज्योहियोद्विजः ॥ तस्मैगाःसंप्रयच्छन्तिमन्यन्तेतद्वचःस्फुटम् ॥ १८ ॥ सच्चिद्भिभाजोद्व्यत्रापितेनपुण्येनगुह्य
काः ॥ भुंजतेसर्गसौख्यानिदेववच्चाकुतोभयाः ॥ १९ ॥ ततोविलोकयामासलोकंलाचनशर्मदम् ॥ केऽभीजनास्त्वसौलोकःकिंनमावद
तंगणौ ॥ २० ॥ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ गांधर्वस्वेषलोकोऽमीगंधर्वाश्चभ्रम्रताः ॥ देवानांगायनाह्येतेचरणाःस्तुतिपाठकाः ॥ २१ ॥

कथंभूतम् ॥ लोकौर्क्षैर्गुह्यपितमधिष्ठितम् ॥ कथंभूतैः ॥ पिचंडिलैः पिचंडउदरम् ॥ पिचंडकुक्षीजठरोदरतुंदमित्यमरः ॥ सवर्तयेषतिपिचंडिलाः ॥ तुंदाद्विम्यइलच्चेतिइलच्चव्ययम् ॥
तैःस्थूलोदैरित्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ गूह्यंतिगर्तकत्वास्थापयंतीत्यर्थः ॥ गूढयंतीतिपाठेभएवार्थः ॥ १५ ॥ स्वमार्गगाइत्यशानांस्पष्टार्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ श्रुतौगांधर्वदेवदूत्यर्थः ॥ स्तुतावितिकचिसाठः ॥ नाटयशास्त्रकृतश्रमाश्रयनाट्यशास्त्रेषुकृतः श्रमार्थेस्ते तथा ॥ २४ ॥ तेनपुण्येनेति ॥ गीतविद्यार्जितैर्धर्मब्राह्मणास्तोषिताइति यत् ॥ वैप्रसिद्धम् ॥ पुण्यमितिशेषः ॥ तेनपुण्येनेतियोजना ॥ २५ ॥ गीतविद्याभ्यासेनमहत्त्वप्राप्तावुदाहरणमाहुतुः ॥ गीतविद्येति ॥ यद्वा गीतविद्यायाः फलप्रसिद्धमेवेत्याह ॥ गीतविद्येति ॥ २६ ॥ तं बुरइत्येदोपिकचिसाठः ॥ अतिदुर्लभौबहुमान्यौ ॥ तन्नगीतविद्यायाः शिवस्वरूपत्वंदग्नेहमाह ॥ नादरूपीगीतरूपीषड्भाद्रद्विसह

गीतज्ञाअतिगीतेनतोषयतिनराधिपान् ॥ स्तुवंतिचधनाढ्यांश्चधनलोभेनमोहिताः ॥ २२ ॥ राज्ञांप्रसादलब्ध्यानि सुवासांसिधनान्यपि ॥ द्रव्याण्यपिसुगंधीनिकर्पूरादीन्यनेकराः ॥ २३ ॥ ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छंतिगीतंगायत्यहर्निशम् ॥ श्रुतावेवमनस्तेषां नाट्यशास्त्रकृतश्रमाः ॥ २४ ॥ तेनपुण्येनगांधर्वलोकोस्त्वेषांविशिष्यते ॥ ब्राह्मणास्तापितायद्देवीगीतविद्यार्जितैर्धनैः ॥ २५ ॥ गीतविद्याप्रभावेनदेवार्पिनादेमहान् ॥ मा न्यवैष्णवलोकैर्वैश्रीशंभोश्चातिवल्लभाः ॥ २६ ॥ तुंगुरुनारदश्चोभौदेवानामतिदुर्लभौ ॥ नादरूपीशिवः साक्षान्नादतत्त्वविदोहितौ ॥ २७ ॥ यदिगीतं कचिद्गीतं श्रीमद्भरिहरांतिके ॥ मोक्षस्तुतफलंप्रादुःसान्निध्यमथवातयोः ॥ २८ ॥ गीतज्ञोयदिगीतेननाम्नोतिपरमंपदम् ॥ रुद्रस्यानुचरोभूत्वातेनैवसहमोदते ॥ २९ ॥ अस्मिँहोकेसदाकालंस्मृतिरेषाप्रगीयते ॥ तद्गीतमालयापूज्यौदेवौहरिहरौसदा ॥ ३० ॥ इतिशृण्वन्क्षणात्पुनरन्यन्मनोहरम् ॥ शिवशर्माथपप्रच्छकिंसंज्ञनगरंविदम् ॥ ३१ ॥ गणावूचतुः ॥ असौवैद्याधरोलोकोनानाविद्याविशारदाः ॥ एतेविद्यार्थिनामन्त्रमुपानद्वक्षकंवलम् ॥ ३२ ॥ औषधान्यपि यच्छंति तत्सीडाशमनानि हि ॥ नानाकलाः शिक्षयंति विद्यागर्ववि वर्जिताः ॥ ३३ ॥

पीत्यर्थः ॥ २७ ॥ गीतविद्यायानिष्कामसकामभेदेनफलद्वयमाह ॥ यद्गीतमिति ॥ २८ ॥ द्वितीयंक्षंस्यत्यति ॥ गीतज्ञइति ॥ रुद्रस्येतिविष्णोरप्युपलक्षणम् ॥ २९ ॥ सदाकालं सर्वकालम् ॥ सदा लोकमिति पाठे आलोकम् ॥ स्पष्टयथास्यादित्यर्थः ॥ एषा यद्गीतमित्यादिलक्षणा ॥ फलितमाह ॥ तद्गीतेति ॥ तन्मास्मादगीतमालयागीतनिकरेण ॥ अथवास्मृतिरेषेलेनतद्गीतमालयेत्याद्येवोच्यते तदातच्छब्दः प्रसिद्धार्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ तत्सीडाशमनानि विद्यार्थिरोगनाशकानि ॥ अन्यदपि यावदपेक्षितम् ॥ अपि हि शब्दार्थः ॥ ३३ ॥

धर्मात्थर्मनिमित्तात्थर्ममुद्दिश्येत्यर्थः ॥ ३४ ॥ अभिलाषधियाकामांछया ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ चतुर्दक्षैः ॥ सेवाकर्मसुष्ठुचतुरित्येकपदंवा ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ आदृतः आदृणी यः ॥ ३९ ॥ क्षालितशोधितम् ॥ कोविदोपात्यपिशब्दः समुच्चये ॥ कोविदोस्तीतिक्वचित्पाठः ॥ जीवितेतेरण्ये ॥ ४० ॥ सुतीथमेवपण्यं विक्रेयं द्रव्येन सम्यग्विनिमित्तं परिवर्तितम् ॥ एतदुक्तं भवति ॥ सुतीथगतपुण्यमादायशरीरांतरं शरीरलक्षणं वा पापत्यक्तमित्यर्थः ॥ ४१ ॥ अत इति ॥ पांडित्यं सप्तद्विवक्तुं हितम् ॥ विचक्षणाविद्वान्सः ॥ केते ॥ हिते

शिष्यपुत्रेण पश्यंति वक्षतां बलभोजनैः ॥ अलंकृताश्च सकन्याधर्माद्ब्राह्मयति च ॥ ३४ ॥ अभिलाषधियानित्यं पूजयंतीं षट्देवताः ॥ एतैः पुण्यैर्वसंतीह विद्याधरवरादृम ॥ ३५ ॥ यावदित्यं कथां च कृत्वा स्वयं मिनीपतिः ॥ धर्मराजो भिसंप्राप्तो देवदुर्भितिः स्वनैः ॥ ३६ ॥ सौम्यमूर्तिविमानस्यो धर्मज्ञैः परिवारितः ॥ सेवाकर्मसु चतुरैर्भृत्यैश्चिचतुरैः सह ॥ ३७ ॥ धर्मराज उवाच ॥ साधुसाधु महाबुद्धेशिवशर्मनं द्विजोत्तम ॥ कुलोचितं ब्राह्मणानां भवता प्रतिपादितम् ॥ ३८ ॥ वेदाभ्यासः कृतः पूर्वगुरवश्चापि तोषिताः ॥ धर्मशास्त्रपुराणेषु दृष्टाधर्मस्त्वया ऽऽह तः ॥ ३९ ॥ क्षालितं मुक्तिपुण्यं द्विराशुगंतशरीरकम् ॥ कोविदोऽस्ति भवानेव जीविते जीवितेरे ॥ ४० ॥ कलेवरं पूतिगंधिसदेवाशुचिभ्राजनम् ॥ सुतीर्थपुण्यपण्येन सम्यग्विनिमित्तं त्वया ॥ ४१ ॥ अतएव हि पांडित्यमाद्रियं ते विचक्षणाः ॥ अहः क्षेपं न क्षिपंति क्षणमेकहितबुधाः ॥ ४२ ॥ निमेषान्यं च षण्मस्यैव प्राणिति प्राणिनो ध्रुवम् ॥ तत्रापि न प्रवर्तयुर्यधर्मणि गीर्हते ॥ ४३ ॥ स्थिरापायः सदा कायो न धनं निधनेऽवति ॥ तन्मूढः प्रौढकार्यैर्किं नयते तं भवानिव ॥ ४४ ॥

पुरुषार्थक्षणे मेकं क्षणमात्रं यथास्यात्तथा अहः क्षेपं दिनं व्यर्थं तानं क्षिपंति न यतीत्यर्थः ॥ अहः क्षपानं क्षिपंति क्षणमेकं हिते बुधा इति क्वचित्पाठः ॥ हिनिश्चितम् ॥ येषां विधास्ते बुधा इति वा ॥ ४२ ॥ निमेषानिति ॥ पंचवाषड्वा निमेषान् पक्ष्मोन्मेषोऽपलक्षितान् कालान् व्याप्य मर्त्ये मरणधर्मैकशरीरे प्राणिनो जंतवः प्राणति प्राणनव्यापारं कुर्वन्ति चेष्टन्ति इत्यर्थः ॥ अतस्तत्रापि पंचषट्सु निमेषेष्वपि अधर्मणि पापकर्मणि अतएव गीर्हते न हिते ॥ अथ कर्मणि तिवापाठः ॥ न प्रवर्तयुः प्रवर्तितं न कुर्यादित्यर्थः ॥ तत्रापि चेति पाठेन दारपत्वेन व्याख्यातव्यम् ॥ ४३ ॥ स्थिरापाय इति ॥ स्थिरोऽप्यो नाशो यस्य कायस्य स्थिरापायः ॥ सदा काय इति वा पाठः ॥ तत्तस्मात्प्रौढकार्यैर्माक्षिकप्रयोजने इत्यर्थः ॥ ४४ ॥

॥ ४५ ॥ सति ॥ सत्कर्मणोऽयं विपाकः फलम् ॥ किं तददौ भवतः सखित्वं तावित्यन्वयः ॥ ४६ ॥ किंचास्माभिः कृतं व्यस्मत्कृतं व्यस्यत्येवैकतत्वादित्याह ॥ यत्कर्मव्यभिचि ॥ ४७ ॥ भगवद्गणयोर्दर्शनात्स्वस्यापि कृतार्थतामाह ॥ अथेति ॥ श्रीमच्चरणसन्निधौ वैकुण्ठनाथसन्निधौ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अतिरम्यतरंगं यमपुरं वा वीक्ष्य अतिविस्मयेन पृच्छति ॥ साक्षादिति ॥ अतिसौम्यतराकृतिः अतिशयेन शान्तस्वभाव इत्यर्थः ॥ ५० ॥ विस्मयमेव स्फोटयति ॥ आकर्ष्येति ॥ विभ्यतिभीता भवति ॥ ५१ ॥ अन्यथाऽयं महादृष्ट इत्यत्र इयं

सत्वरंगत्वरं चायुर्लोकः शोकसमाकुलः ॥ तस्माद्दुर्ममतिः कार्या भवते वसुधा ममैकः ॥ ४५ ॥ सत्कर्मणो विपाकोऽयं तव वंद्यो ममाप्यहो ॥ यदौ भगवद्भक्तौ सखित्वं भवतो गतौ ॥ ४६ ॥ ममाज्ञादीयतां तस्मात्साहाय्यं करवाणि किम् ॥ यत्कृतं व्यं मादृशैस्ते तत्कृतं भवतैव हि ॥ ४७ ॥ अद्य न्यतरोस्मीह दृष्टौ भगवद्गणौ ॥ सेवासद्वैमेज्जाप्याश्रीमच्चरणसन्निधौ ॥ ४८ ॥ ततः प्रस्थापितस्ताभ्यां प्राविशत्सपुरीयमः ॥ अप्राक्षी च ततो विप्रस्तौ गणौ प्रस्थिते यमे ॥ ४९ ॥ शिवशर्मो वाच ॥ साक्षादयं धर्मराजो ननु सौम्यतराकृतिः ॥ धर्माण्येव वचांस्यस्य मनः प्रीतिकराणि च ॥ ५० ॥ पुरीसं यमनीसेयमतीव शुभलक्षणा ॥ आकर्ष्य यस्य नामापि पिनोऽतीव बिभ्यति ॥ ५१ ॥ यमरूपं वर्णयति मत्प्रेलोकेऽन्यथा जनाः ॥ अन्यथाऽयं महादृष्टो ब्रूतं तत्कारणं गणौ ॥ ५२ ॥ केन पश्यं त्यमुं लोकां निवसंति तत्रात्र के ॥ इदमेवास्य किं रूपं किंचान्यच्च निवेद्यताम् ॥ ५३ ॥ गणावबूधुः ॥ शृणु सौम्यसुसौम्योऽसौ दृश्यतेऽत्र भावदृशैः ॥ धर्ममूर्तिः प्रकृत्यैव निःशंकैः पुण्यराशिभिः ॥ ५४ ॥ अयमेव हि पिंगाक्षः क्रोधरक्तांतलोचनः ॥ दंष्ट्राकरालवदनो विधुल्लनभीषणः ॥ ५५ ॥

चान्यथा दृष्टेति बोद्धव्यम् ॥ ५२ ॥ अन्यदपि प्रश्नत्रयमाह ॥ केनेति ॥ ५३ ॥ प्रथमप्रश्नस्योत्तरं देवैर्चरमप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ ५४ ॥ अयमेव हि यम इत्यादिजल्पनदुष्टैर्देवैः श्रूयते दृश्यते चेति पंचाशच्छ्लोकेनाव्ययः ॥ यमं विशिनष्टि ॥ पिंगाक्ष इत्यादिना ॥ पिंगाक्षः पिंगलेत्रः ॥ क्रोधरक्तांतलोचनः क्रोधेन रक्तांतरक्तप्रतीकमप्येवालोचने यस्य सः ॥ विधुल्लनभीषणः विधुदिवयल्लनं रसनं जिह्वातया भीषणः ॥ जिह्वाललनभीषण इति पाठे जिह्वायायल्लनं विलसन्भीषण इत्यर्थः ॥ ५५ ॥

भुकुटीकुटिलाननः भुकुट्यावक्रधुवाकुटिलमाननयस्यसः ॥ ५६ ॥ जल्यनमाहुः ॥ आनन्दत्यादिना ॥ बधानपाशय ॥ तीव्रयथास्याहयोधनैलोहमुद्रैः ॥ द्रुपणोमुद्रपना
वित्यमरः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ गल्लैकपोलाधोमागौगंडावितियावत् ॥ समुल्लंबयमूमिस्पर्शयथानमवतितयाअमुपाशयेत्यर्थः ॥ ५९ ॥ कारपत्रेणककेन ॥ ककचोलीकरपत्रमि
त्यमरः ॥ पाणिघातैर्गुल्फाधस्ताद्वैः ॥ तद्वृथाघटिकेगुल्फौपुमन्पाणिस्तयोपधइत्यमरः ॥ इतर्हि सयताडयेत्यर्थः ॥ बहुवचनमार्थम् ॥ समुच्चयचा ॥ ६० ॥ परदारप्रसृमरपारस्त्रीधर्षकं

ऊर्ध्वकेशोऽतिरुष्णांगप्रलयांबुदनिःस्वनः ॥ कालदंडोदयतकराभ्रुकुटीकुटिलाननः ॥ ५६ ॥ आनयैनपातयैनंबधानामुचदुर्दम ॥ घातयैनसु
दुर्दत्तमूत्रितीव्रमयोधनैः ॥ ५७ ॥ आताडयैनदुर्दत्तंपृत्वापादौशिलातले ॥ उत्पाटयास्यनेत्रेवंनिधायचरणंगले ॥ ५८ ॥ एतस्यगह्वावुक्त्वा
ह्रस्वरेणाशुविपाटय ॥ पार्श्वेनकंठवद्धास्यसमुल्लंबयभूरुहे ॥ ५९ ॥ विदारयास्यमूर्धानकरपत्रेणदारुवत् ॥ पाणिघातैर्घ्नतास्यास्यसमुच्च
र्णयदारुणैः ॥ ६० ॥ परदारप्रसृमरंकरंछिध्यस्यपापिनः ॥ परदारगृहंयातुः पादौ ॥ यस्यविखंडय ॥ ६१ ॥ सूचीभिरौमकपेषुतनुव्यधिसव
तः ॥ दातुः परकलत्रांगेनखपंक्तिर्दुरालभनः ॥ ६२ ॥ परदारमुखान्नातुमुखेनिष्ठीवास्याहि ॥ वक्तुः परापवादस्यकालंतीक्ष्णामुखेक्षिप ॥ ६३ ॥
भजयैनंचणकवत्तत्तवालुककर्परेः ॥ आश्रुविकटवक्त्रं परसंतापकारिणम् ॥ ६४ ॥ दोषारापंसदाकर्तुरदोषकर्लोजन ॥ निमज्जयास्य
वदनंपूयशोणितकर्म ॥ ६५ ॥

कामस्यपापिनिश्छिधिविद्विधाकुरु ॥ पिषिहिपापिनइतिक्वचित्साहः ॥ विखंडयविशेषेणच्छेदय ॥ ६१ ॥ सूचिभिः रोमकपेषुरागतैर्पुव्याधिहिताडयमिधीत्यर्थः ॥ पीपृहीतिपाठेपूयेत्य
र्थः ॥ ६२ ॥ निष्ठीवयथूरुक्त्यश्लेषप्रक्षेपकुरु ॥ हिशब्दान्मन्त्रयचेत्यर्थः ॥ कीलशंक्ताक्षिप्रवेशय ॥ ६३ ॥ चणकवत्चणकाः प्रसिद्धास्तद्वत् ॥ तमवालुकककर्परेः सह ॥ तत्रकर्पराः
काकरइतिप्रसिद्धाः क्षुद्रपाषाणविशेषाइत्यर्थः ॥ स्वपैरितिकचित्साठः ॥ आश्रुमर्जनपात्रे ॥ ६४ ॥ क्रूरलोचनेतिदूतसंबोधनम् ॥ ६५ ॥

अदत्तपरवलूनमितिकर्मणिषष्ठी ॥ उल्कटेहेउल्कट ॥ उल्कटमितिपाठेक्रियाविशेषणम् ॥ ६६ ॥ सुपर्वणांमुयशांदिवांनांवा ॥ सुपर्वणःसुमनसस्त्रिदिवशादिवौकसइत्यमरः ॥ ऋषमेतिदूतसंबोधनम् ॥ ६७ ॥ सुतसायोमयान्अतितमलोहमयान्शंकून्रोपयनिर्वापय ॥ ६८ ॥ दुर्मवेतिदूतसंबोधनम् ॥ ६९ ॥ क्रोडास्यहेक्रोडास्य ॥ विट्क्रीडौविष्टाकमिभिः ॥ ७० ॥ अंधकेतिदूतसंबोधनम् ॥ ७१ ॥ उयास्यहेउयास्य ॥ महारौरवरौरवमितिद्वैकवद्वावः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ कटाहोऽत्रततैलाधारपात्रम् ॥ ७४ ॥ आपुत्यापुत्यालोढा

अदत्तपरवलूनोऽगृहृतः करपल्लवम् ॥ आपुत्यापुत्यतैलेनतमांगारेपचोक्तदा ॥ ६६ ॥ अपवादंगुरोर्वक्तुर्निदाकर्तुःसुपर्वणम् ॥ तसलोहशलाकाश्चमुखेभीषणनिक्षिप ॥ ६७ ॥ परमर्मस्थश्चास्यपरच्छिद्रं प्रकाशितुः ॥ सुतसायोमयान्शंकून्सर्वसंधिपुरोपय ॥ ६८ ॥ अत्येनदीयमानेस्वनिषेद्धपापकारिणः ॥ आच्छेत्तुः परवतीनां जिह्वां छिद्यस्यदुर्मख ॥ ६९ ॥ देवस्वभोक्तुः क्रोडास्यब्राह्मणस्वभोजिनः ॥ विदायोदरमस्याशुविट्क्रीडैः परिपूरय ॥ ७० ॥ नेदेवार्थेनविप्रार्थेनातिथ्यर्थेपचोक्तचित् ॥ तमसुस्वार्थपक्तं कुंभीपाकेपचांधक ॥ ७१ ॥ उयास्यशिशुहंतराममुंविश्रंसघातिनम् ॥ कृतघ्ननयवेगेनमहारौरवरौरवम् ॥ ७२ ॥ ब्रह्मघ्नंचांधतामिसुसुरापंपूयशोणिते ॥ कालमूत्रेहमचौरमर्वाचौ गुरुतल्पगम् ॥ ७३ ॥ तत्संसर्गिणमावर्षमसिपन्नवनेतथा ॥ एतान्महापातकिनस्तप्तैलकटाहके ॥ ७४ ॥ आपुत्यापुत्यदुर्दृष्टकाकोलैर्लोहानुडकैः ॥ संतोधमानायापिष्ठान्नित्यं कल्पं निवासय ॥ ७५ ॥ क्षीघ्रंगोघ्रंचमित्रघ्नं कूटशाल्मलिपादपे ॥ उल्लंघयचिरं कालमूध्वपादमधोमुखम् ॥ ७६ ॥ त्वचमस्यचसंदंशैर्बोदयत्वं महाभुज ॥ आश्लेषितुं मित्रपत्याभुजावुत्पाटयाशुच ॥ ७७ ॥

लोढ ॥ दुर्दृष्टेतिदूतसंबोधनम् ॥ काकोलैर्द्रोणकैः ॥ द्रोणकाकमुकाकोलइत्यमरः ॥ कथंभूतैः ॥ लोहानुडकैः लोहवद्वृद्धमुखैः संतोधमानान् ॥ संतोढमानानितिकचिपाठः ॥ संतोष्यमानानित्यन्यत्रपाठः ॥ ७५ ॥ हेकूटेतिदूतसंबोधनं कूटशाल्मलिर्वा ॥ रोचनः कूटशाल्मलिर्वा ॥ उल्लंघय अवलंघय ॥ ७६ ॥ महाभुजेतिदूतसंबोधनम् ॥ आशुचेतिचकारः समुच्चये ॥ निपातयचेल्यधिमेसंबध्यते ॥ ७७ ॥

॥ १२ ॥ दीनादिह्यलोकादतिशेषः ॥ येषांष्ट्रेनप्रदृश्यतेतैर्भूपाअस्थधर्माजस्यसभासदोऽवन्तीत्यर्थः ॥ १३ ॥ लोकानेवदर्शयतेतैर्षामपित्रवासमाहृतः ॥ ब्राह्मणादिति ॥ यद्वा नकेवलंभूपाएवअन्येषितत्रनिवसन्तीत्याहृतः ॥ ब्राह्मणादिति ॥ अन्येशूद्राअपिशब्दादेतद्व्यतिरिक्ताअपि ॥ १४ ॥ भूपानेवकांश्चिदाधान्येनदर्शयतः ॥ उशीनरइति ॥ उशीनरःशिबिः ॥ १५ ॥ रिपूणामपिमंगल्यस्मात्सरिपुमंगलः ॥ अरिपुमंगलइतिवा ॥ रिपुमर्दानइतिकचिसाठः ॥ १६ ॥ १७ ॥ द्वितीयप्रश्नस्योत्तरमाहृतः ॥ अन्यच्चेति ॥ अन्यांश्चेतिकचि स्याठः ॥ भास्करियमदूतंश्चेतिलोकस्योपलक्षणमेतत् ॥ १८ ॥ गोविंद्याद्येकादशश्लोकानांइत्यधर्माजःस्वश्रुत्यगणानुसैवसांशिक्षयत्संशिक्षयतीतिद्वादशेनान्वयः ॥ हेभद्रा

वर्णाश्रमाश्चयद्वाष्ट्रेऽनुतिष्ठतिनिर्जाक्रियाम् ॥ कालेनापन्ननिधनाभूपास्तेऽस्यसभासदः ॥ १२ ॥ नैवदीनो नदुष्टो नोपद्रुस्तो नशोकभाक् ॥ येषांष्ट्रेप्रदृश्यंतेभूपास्तेऽस्यसभासदः ॥ १३ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः स्वधर्मनिरताः सदा ॥ अन्येऽपियेसंयमिनः संयमिन्यां वसन्ति ते ॥ १४ ॥ उशीनरः सुधन्वा च वृषपर्वाजयद्रथः ॥ रजिः सहस्रजिक्कुक्षिहृदधन्वा रिपुजयः ॥ १५ ॥ युवनाश्वो दंतवक्रो नाभागोरिपुमंगलः ॥ क रंधमो धर्मसेनः परमर्दः परांतकः ॥ १६ ॥ एते चान्ये च बहवो राजानो नीतिवर्तिनः ॥ धर्माधर्मविचारज्ञाः सुधर्मायांसमासते ॥ १७ ॥ अन्यच्चेते प्रवक्ष्यामि येन पश्यन्ति भास्करिम् ॥ दंडपाशोद्यतकरान् दूतान् ग्रान्तान् नान्कचित् ॥ १८ ॥ गोविंदमाधवमुकुंदहरमुरारशंभो शिवेशशशिश्च खरशूलपाणे ॥ दामोदराच्युतजनार्दनवामुदेवत्याज्याभद्रायइति संततमामनंति ॥ १९ ॥

इतियेसंततमामनंतितेत्याज्याभवद्विरतिशेषः ॥ इतिसर्वत्रयोजना ॥ इतिशब्दपरामृष्टकर्माह ॥ गोविंद्यादि ॥ सर्वत्रात्रार्थभेदाच्चयौनरुत्थनोद्भवनीयम् ॥ गोविंदप्राप्तकामधेनैवैव्यर्द्य ॥ मालक्ष्मीः अविद्यावातस्याधवमाधव ॥ मुक्तिददातीतिमुकुंदः ॥ मुचेर्ङ्कुंदं कुदाविडिङ्कुंदप्रत्ययः ॥ हेमुक्तिदेत्यर्थः ॥ हेरभक्त्यापहारिन् ॥ मुरोर्मुरनाम्नादित्यस्यारे ॥ शंकल्याणंभवत्यस्मादिशिशुस्तत्संबोधनहेशंभो ॥ शिवसुखस्वरूप ॥ ईशसर्वनिघातः ॥ शशिशोवरचंद्रभूषण ॥ शूलपाणोत्रिशूलकर ॥ दामोदरज्जुकुक्षे ॥ स्वभावान्वयवतइत्यच्युत ॥ जनार्दनप्राणिमात्रस्यगते ॥ अर्दगतिर्हि सादानेच्छितिधातुः ॥ वामुदेवसर्वार्थाभिन् ॥ १९ ॥

१ इदं फलितार्थकथनं विग्रहस्तु मोचयतीति मुकुंदइति

गंगाधरमदाकिनीधर्तः ॥ अंधकारिपोतन्नामैद्व्यस्यशत्रो ॥ हरसंसारहर ॥ नीलकंठक्षीरोदमथनोद्भूतकालकूटविषपानातश्चक्रेणकुलिशाहननाद्वादक्षयद्भुद्रूपसद्यविष्णुनाकंठग्रह
णाद्वा ॥ तथाचोक्तंकादौ ॥ इतित्स्ववचःश्रुत्वाभयागिरिवाराम्भजे धृतकंठेविषघोरततःश्रीकंठनाममेति ॥ हरिंशेच ॥ दंतःप्रहारःकुलिशेनपूर्ववैशानसुराज्ञातिविष्यैकैर्जैल्येनने
यत्प्रवृत्तस्मात्स्व्यातस्त्वेनीलकंठेति ॥ कैले ॥ ततःप्रसभमाहुव्युद्धुतंविष्णुःसनातनः जगद्दकंठेभगवान्नीलकंठस्ततोऽभवदिति ॥ वैकुण्ठविक्रुवायाःपुत्र ॥ कैटभरिपोतन्नाम्नोऽसुरस्यशत्रो ॥
कमठकूर्म ॥ अब्रपाणेपद्महस्त ॥ अतेशभूतगणस्वामिन् ॥ खंडपरशोभ्रग्नकुठार ॥ बदरिकप्रभेतपस्तोनारायणस्यैकिलशिवःप्रशुभाक्षिपत्सचतदंगमासाद्यखंडोद्विधाअमृत ॥
यद्वा परान्शत्रून्अंधकादीन्ऊर्ध्वैक्यधृताभ्ययतितनूकरोतीतिपरशुखिशूलम् ॥ तथाचोक्तंपद्मपुराणीयसहस्रनाम्नि ॥ शिवत्रिशूलविवर्त्सीति ॥ हेखंडत्रिधूलैत्यर्थः ॥ मृदुसुखदा
गंगाधरांधकारिपोहरनीलकंठवैकुण्ठकैटभरिपोकमठाब्रपाणे ॥ अतेशखंडपरशोमृदुचंडिकेशत्याज्याभटायइतिसंततमामनंति ॥ १०० ॥
विष्णोर्वासिहमधुसूदनचक्रपाणेगौरिपतेगिरिशशंकरचंद्रचूड ॥ नारायणासुरनिवर्हणशार्ङ्गपाणेत्याज्याभटायइतिसंततमामनंति ॥ १ ॥
मृत्युंजयोग्रविषमक्षणाभशत्रोश्रीकांतपीतवसनंबुदनीलशौरैर्दृशानरुत्तित्वसनत्रिदशैकनाथत्याज्याभटायइतिसंततमामनंति ॥ २ ॥
लक्ष्मीपतेमधुरिपोपुरुषोत्तमाद्यश्रीकंठदिग्बसनशान्तपिनाकपाणे ॥ आनंदकंदधरणीधरपद्मनाभत्याज्याभटायइतिसंततमामनंति ॥ ३ ॥
यक ॥ चंडिकेशपावतीपते ॥ १०० ॥ विष्णोव्यापनशील ॥ दूर्वासिहनरहरिरूप ॥ मधुसूदनतन्नाम्रैद्व्यस्यनाशन ॥ चक्रपाणेसुदर्शनहस्त ॥ गौरिपतेउमाकांत ॥ गिरिशकैलासराय
न ॥ शंकरसुखकर ॥ चंद्रचूडशशिमुकुट ॥ नारायणसर्वतियामिन् ॥ असुरनिवर्हणैद्व्यप्रहरण ॥ शार्ङ्गपाणेत्नामयनहस्त ॥ १ ॥ मृत्युंजयजितमृत्यो ॥ उपअनाधृव्य ॥ विषमक्ष
णत्रिनेत्र ॥ कामशत्रोकंददहन ॥ श्रीकांतलक्ष्मीपते ॥ पीतवसनपीतांबर ॥ अंबुदनीलमेघश्याम ॥ सौरिसूखंडोद्भव ॥ ईशानईश्वर ॥ कनिवसनगजासुरचर्मवस्त्र ॥ त्रिदशैकनाथदे
वमुख्यस्वामिन् ॥ २ ॥ लक्ष्मीपतेश्रीभर्तः ॥ मधुरिपोमधुसूदन ॥ पुरुषोत्तमभूषणरातीत ॥ आद्यसर्वकारण ॥ श्रीकंठनीलकंठ ॥ दिग्बसनदिगंबराशांतिनिष्क्रिय ॥ पिनाकपाणेअज
गवकर ॥ आनंदश्वासैकंदेमूलंचेत्यानंदकंदेहपरमानंदैत्यर्थः ॥ तथाचयुतिः ॥ एतस्यैवानंदस्यान्यानिभूतानिमात्रामुपजीवतीतिच ॥ प्रपंचितंचेतद्वलवोधिनीटी
कायामस्माभिः ॥ धरणीधरवराहररूप ॥ पद्मनाभकमलोद्भू ॥ ३ ॥

१ स्थलांतरेइत्यर्थः

सर्वेश्वरविश्वनिधतः ॥ त्रिपुरसूदनपुरत्रयारे ॥ देवदेवब्रह्मादिसव्य ॥ ब्रह्मण्यदेवब्रह्मभ्योब्राह्मणेभ्योहितायेब्रह्मण्यास्तेषुमध्येदीव्यतिअतिशयेनराजते ॥ यद्वा ब्रह्मण्यश्वासौद्वैत्येति तसंबोधनम् ॥ तथागरुडोव्यजेयस्यसतथातत्संबोधनहेरुडध्वज ॥ शंखपाणेपांजजन्यहस्त ॥ त्रीण्यक्षानिनेत्राणिचंद्रसूर्यानलालकानियस्यहोत्रिनेत्रेत्यर्थः ॥ उरगाभरणसंपूषण ॥ बालहेकुमार ॥ कल्यादावालनस्तुत्युतुंतप्रथ्यायतस्ततः प्रादुरासीत्प्रभोरकंकुमारोनीललोहितवैष्णवोक्तः ॥ मृगांकमौलचंद्रमुकुटा ॥ बालएककलात्मकश्चंद्रोमस्तकेयस्येत्येकंवा नाम ॥ ४ ॥ श्रीरामश्रीसहितपरब्रह्म ॥ त्रियोरोमोरमणयस्मादितिवा ॥ राघवरयुवशोड्व ॥ रमेश्वरसीतापते ॥ रावणरेदशकंधरशत्रो ॥ अंतेशप्राणिमोत्रेश ॥ आलेशेतिवापाठः ॥ मन्मथरिपोकामशत्रो ॥ प्रमथाधिनाथगणेश्वर ॥ चाणूरमर्दनतन्नामदैत्यसूदन ॥ लक्ष्मीकपतेन्द्रियनियंतः ॥ मुरारे मुरतिसंवेष्टयतिमूर्च्छयतीतिवामुराअविद्या ॥ मुरसंवेष्टने ॥ मूर्छामो हसमुल्लाययोरितिधातुः ॥ तस्याओरशत्रो ॥ असुरारेइतिवापाठः ॥ ५ ॥ शूलिग्रन्थिशूलाब्धारिन् ॥ गिरिशैकलासेश ॥ रजनीशस्यचंद्रस्यकलाअवतंसःशिरोमूषणयस्यतत्संबोधन

सर्वेश्वरत्रिपुरसूदनदेवदेवब्रह्मण्यदेवगरुडध्वजशंखपाणे ॥ त्र्यक्षोरगाभरणबालमृगांकमौलेस्त्याज्याभटायइतिसंततमामनन्ति ॥ ४ ॥ श्रीरामराघवरमेश्वररावणारभूतेशमन्मथरिपोप्रमथाधिनाथ ॥ चाणूरमर्दनलक्ष्मीकपतेमुरारेस्त्याज्याभटायइतिसंततमामनन्ति ॥ ५ ॥ शूलिगिरिशरजनीशकलावतंसकंसप्रणाशनसनानकेशिनाश ॥ भर्गोत्रिनेत्रभवभूतपतेपुरारेस्त्याज्याभटायइतिसंततमामनन्ति ॥ ६ ॥ गोपीपतेयदुपतेवसुदेवसूनाकर्पूरगौरवषभजभालनेत्र ॥ गोवर्धनोद्धरणधर्मधुरीणगोपत्याज्याभटायइतिसंततमामनन्ति ॥ ७ ॥

म् ॥ तथाकंसंप्रणाशयतीतिकंसप्रणाशन ॥ सनानचिरंतन ॥ हेकालत्रयाबाध्येत्यर्थः ॥ सत्यंज्ञानमनतब्रह्मेतिश्रुतेः ॥ नित्यःसर्वगतःस्थाणुरचलोयसनाननइतिस्मृतेश्चा ॥ केशिनाश यतीतितथातत्संबोधनहेकेशिनाश ॥ केशिनाशिनित्तिकचित्पाठः ॥ भर्ग भर्जयतिइहकालाशिरुद्रहूपेणप्रलयसमयेवर्षमितिभर्गस्तसंबोधनतथा ॥ भृजीभर्जनइतिधातुः ॥ त्रिनेत्रत्रिलोचन ॥ भवत्यस्मादितिभवःसर्वोपादानेत्यर्थः ॥ भूतपतेआकाशादिभूतलक्ष्मणः ॥ तस्माद्वाएतस्मादालनआकाशःसंतइतिश्रुतेः ॥ पुरारेत्रिपुरारे ॥ ६ ॥ गोपीपतइति ॥ गोपीराधाया गोपायतिरक्षित्वकार्यजातमितिगोपीअविद्यावा तस्याःपतेगोपीपते ॥ यदुपदेयदुवशस्त्वामिन् ॥ यदुपदेयसूनाशैरितिनय ॥ कर्पूरगौरकर्पूरवच्छुभ्र ॥ वृषभध्वजटपकेतो ॥ भालनेत्रहललाटनयन ॥ गोवर्धनोद्धरणतन्नामपर्वतधारक ॥ धर्मधुरीणगोपधर्मधुरीणाधुर्यास्तागोपायतीतिस्तसंबोधनतथा ॥ परित्राणायसाधूनांविनाशायचदुष्कृतम् धर्मसंस्थापना श्रीयसंभामियुगेयुगइतिस्मृतेः ॥ धर्मधुरीण गोपेतिनामद्वयवा ॥ अस्मिन्यक्षेबालमृगांकमौलइत्येकनामज्ञातव्यम् ॥ ७ ॥

स्थानंस्थासर्वाधारः अणुरिद्रियगोचरत्वात्सूक्ष्मः सवसचस्थाणुः ॥ स्थिरत्वाद्वास्थाणुः ॥ स्थाःस्थावरः अनितीत्युणादावणुजगमश्चरारूपः स्थाणुः ॥ तपोमूलत्वात्
स्थाणुरिवितिष्ठतीतिवास्याणुस्तस्यसर्वाधनंहेस्थाणो ॥ त्रिलोचनत्रिनेत्र ॥ पिनाकधतन्नामधनुर्धर ॥ स्मरारोमाये ॥ कृष्णतक्तपपकर्षण ॥ अनिरुद्धनकेनापिवशीकृत ॥ कम
लाकारलक्ष्याश्रय ॥ कल्मषारोपापारे ॥ विश्वेश्वरसर्वेश्वर ॥ त्रिपथगार्द्रजटाकलापगंगजलाग्रावितजटासमेहेति ॥ आमनतीत्यस्याटोत्तिनमंसकीर्तनस्यप्राधान्यज्ञापनाय ॥ ८ ॥
अष्टोत्तरेति ॥ अहोद्विजशिवशर्मण्यदमांसजमालांकटांकुर्यादावतयेतस्यमनपश्येदित्यन्वयः ॥ इमां कामित्यपेक्षायांमालाविशिनिष्टि ॥ मुचारुनाभ्रां मुष्टुचाह्णचवनिनामा
निचेतिमुचारुनामानितेषामष्टोत्तराधिकशतेन अष्टौउत्तराणिअधिकािन्यासिसिद्धोत्तराधिकतञ्चेतचित्तथानेनसंदांभ्रतारचितामितीयवत् ॥ अत्रोत्तराधिकशब्द

स्थाणोत्रिलोचनपिनाकधरस्मरारोपकृष्णानिरुद्धकमलाकरकल्मषारे ॥ विश्वेश्वरत्रिपथगार्द्रजटाकलापत्याज्याभ्रटायद्वतिसंततमामनंति
॥ ८ ॥ अष्टोत्तराधिकशतेनमुचारुनाभांसंदांभ्रतारलितरत्नकंदवकेन ॥ सन्नायकांदृढगुणद्विजकंठगंयःकुर्यादिमांसजमहोसयमनपश्येत्
॥ ९ ॥ इत्थंद्विजैर्द्रनिजभृत्यगणान्सदैवसंशिक्षयेद्वनिगान्सहिधर्मराजः ॥ अन्यपियेहरिहरांकधराधरायोतेदूरतःपुनरहोपरिवर्जनीयाः
॥ १० ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ योधर्मराजरचितांललितप्रबंधानामावलीसकलकल्मषबीजहंतीम् ॥ धीरेत्रिकौस्तुभभृतःशशिभूषण
स्यनित्यंजेपेत्सनरसंसपिवेन्नमातुः ॥ ११ ॥

योव्याख्येयव्याख्यानभावान्नपौनरुक्त्यम् ॥ यद्वा अष्टोत्तरंचतदधिकंचकत्माष्टोत्तरातनामादिस्योधिकमेतदितिव्याख्येयम् ॥ कथंभूतेनाललितान्येवपदलालित्यादीन्येवरात्नानि
तेषांकंदंबःसमूहोयस्मिस्तत्तथातेन ॥ कथंभूताम् ॥ सन्नायकां सत्सम्यग्वाहरिहरात्मकोभगवान्नायकोधारकोयस्याःसातथाताम् ॥ पुनःकथंभूताम् ॥ दृढगुणां दृढःअसाधारणो
भगवेदकाश्रयगुणोयस्याःसातथाताम् ॥ ९ ॥ इत्थमिति ॥ द्विजैर्द्रैर्त्रैर्वर्णिकश्रेष्ठ ॥ हरिहरांकधराहरिहरयोरकारिणशखचक्ररुद्रक्षविभूत्यादीनिधर्तीतितथा ॥ अहोद्वतिसंभवे
॥ १० ॥ योधर्मराजेति ॥ ललितप्रबंधां ललितोत्तरेभ्यःप्रबंधोरचनापरिपाटीयस्यांसातथाताम् ॥ सकलकल्मषबीजहंती ॥ सकलकल्मषाणांकायवाङ्मनोजन्यानंशविधानंपापा
नंबीजंयद्वानंवासनावातस्यद्वैर्त्रैर्छेत्र्याधीरोजपेत्प्रेतसमातुःसननंपिबेत् ॥ मुक्तोन्नवतीत्यर्थः ॥ ११ ॥

इतीति ॥ प्रष्टवक्रोऽस्मात्स्वामिनोर्हरियोरनामकीतनमाहात्म्यमैवंमिति विज्ञायप्रसन्नमुखः ॥ भवना १४ दिव्या १२ रुद्रा ११ रुद्रा ११ यहा ९ दिशो १० रुद्राः ॥ ११ ॥ वर्षाणि ९ दिशो १० दशशुक्लं ज्येष्ठेत्तरशतनाम्नाम् ॥ ११२ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृत्यांकाशिविंडीकायामष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७३ ॥

नवमेऽपस्तरसालोकोर्मातृदण्डपराम्नः ॥ लोकश्रवण्येतरम्योनानाश्रयविशेषवान् ॥ १ ॥ रूपलवण्यसौभाग्यनिधयः रूपसौन्दर्यं लावण्यदीप्तिस्तौभाग्यशोभनादृष्टत्वं तेषानिधयः ॥ तदश्रयाइत्यर्थः ॥ १ ॥ वारविलासिन्योवारस्त्रियवैश्याइत्यर्थः ॥ ब्राह्मीगणिकावैश्यामरः ॥ यज्ञभाजांद्रादानम् ॥ २ ॥ कामकलिकलाभिज्ञाः कामोभिलाषः पुंसा

इति शृण्वन्कारं शिवशमाप्रिये जनघाम् ॥ प्रहृष्टवक्त्रपुरतोददर्शस्मरसांपुरीम् ॥ १२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडेय
मलोकवर्णननामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ शिवशर्मावाच ॥ काइमारूपलावण्यसौभाग्यनिधयः स्त्रियः ॥ दिव्यालंकारधा
रिण्यो दिव्यभोगसमन्विताः ॥ १ ॥ गणावूचतुः ॥ एतावारविलासिन्यो यज्ञभाजां प्रियंकराः ॥ गीतज्ञानृत्यकुशलावाद्यविचक्ष
णाः ॥ २ ॥ कामकेलिकलाभिज्ञाद्यतविद्याविशारदाः ॥ रसज्ञाभाववेदिन्यश्रुतुराश्चोचितोक्तिषु ॥ ३ ॥ नानादेशविशेषज्ञानानाभाषासुको
विदाः ॥ संकतोदंतनिपुणानैकास्त्रचरामुदा ॥ ४ ॥ लीलानर्मसुसाभिज्ञाः सुप्रलापेषुषण्डिताः ॥ यूनानां सिसततस्वहो विरमयन्त्यमू ॥ ५ ॥

मित्यर्थम् ॥ कामोज्ज्वलपक्षपथेत्यमरः कलिः परीहासः ॥ द्रवकेलिपरीहासादित्यमरः ॥ कलाशिल्पम् ॥ कलाशिल्पचकामैवेत्यमरः ॥ एतेष्वभिज्ञाश्वर्यादित्यर्थः ॥ रसज्ञाऽष्टं गारादिरसाभिज्ञाः ॥ भाववैद्विगोऽभिप्रायाभिज्ञाः ॥ ३ ॥ संकेतोदन्तनिपुणाः हस्यवृत्तान्तदक्षाः ॥ धार्तामहत्तिर्वृत्तान्तिं उदकः स्थब्धाद्व्युत्पन्न इत्यमरः ॥ नैकाः संघशः संघशोर्वर्तमाना इत्यर्थः ॥ ४ ॥ लीलानर्ममुसाभिज्ञाः लीलाऽष्टगर्भावजाहवाः ॥ क्षीर्णां विलासविम्बो कविभमाललिततथा हलालीलेत्यमीहावाः क्रियाऽष्टगर्भावजा इत्यमरः ॥ नर्मणि क्रीडाकौतुकानीन्यावत् ॥ नैषुसाभिज्ञा अभिज्ञानसहिताः ॥ हावैऽष्टगर्भावजैर्व्यापारैः ॥ ५ ॥

[illegible]

निर्मथ्यमानात्क्षीरोद्रायुर्वमप्सरसस्त्वमूः ॥ निःस्ततास्त्रिजगज्जेतुमौहनास्त्रमनोभुवः ॥ ६ ॥ उर्वशीमिनकारंभाचंद्रलेखातिलोत्तमा ॥ वपुष्पतीकांतिमतीक्ष्णालावत्युपलावती ॥ ७ ॥ अलंबुषागुणवतीस्पृलक्ष्मीकलावती ॥ कलानिधिगुणनिधिःकर्पूरतिलकोर्वरा ॥ ८ ॥ अनंगलतिकाचापितथामदनमोहिनी ॥ चकोराक्षीचंद्रकलतथामुनिमनोहरा ॥ ९ ॥ ग्रावद्रावातपदेशूंचारुनासासुकर्णिका ॥ दारुसंजीविनीसुश्रीःऋतुशुल्काशुभाभनना ॥ १० ॥ तपःशुल्कतीर्थशुल्कदानशुल्काहिमावती ॥ पंचाश्वमेधिकवैवराजसूयाथिनीतथा ॥ ११ ॥ अष्टाग्निहोमिकातद्व्राजपेयशतोद्भवा ॥ इत्याद्यप्सरसांश्रेष्ठसहस्रंषष्टिसंमितम् ॥ १२ ॥ एतस्मिन्नप्सरालोकेवसंत्यन्या अपिस्त्रियः ॥ सदास्खलितलावण्याःसदास्खलितयौवनाः ॥ १३ ॥ दिव्यांबरादिव्यमाल्यादिव्यगंधानुलेपनाः ॥ दिव्यभोगैःसुसंपन्नाःस्वेच्छाविधृतविग्रहाः ॥ १४ ॥ कृत्वामासोपवासानिस्खलतिब्रह्मचर्यतः ॥ सकृद्वदिकृत्वोवात्रिकृत्वादेवयोगतः ॥ १५ ॥ तादृमादिव्यभोगिन्यारूपलावण्यसंपदः ॥ निवसंत्यप्सरालोकेसर्वकामसमन्विताः ॥ १६ ॥

सौभाग्यादिभिर्मेनकवर्शैर्द्व्यभिमानोयस्याःसामेनका ॥ ह्रपलवण्यादिभिर्जिगंभ्रंभित्माहयतीतिरंभा ॥ चंद्रवदधचंद्रवस्तुलोटेरवानिलकंयस्याःसाचंदलेरवा ॥ रत्नानंतिलंति
लंसमानीयनिर्भेतितिलोत्तमा ॥ तदुक्तमादिपर्वणि ॥ तिलंतिलंसमानीयरत्नानांयद्विनिर्भता तिलोत्तमेतितस्यामचकेपितामहइति ॥ अन्यासामपियथायथंयुस्यतिज्ञेया
॥ ७ ॥ अलमस्यर्थंबुसुमिबुसमतिनिरुद्धायस्याःअर्थाद्व्यस्त्रीसांलंबुया ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ सदास्वलितेत्युभत्राप्रश्लेषः ॥ १३ ॥ १४ ॥ द्विरुत्थोवात्रिक
त्थोवाइतिद्विवारंत्रिवारंवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥

कामिकानिकामेभ्योहितानिकामसंस्थानीतिवा ॥ कामसंबद्धानीत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ विष्णुमेव्यभिचरति ॥ वामलोचनाः सुंदरलोचनाः ॥ वामः सुंदरमण्डयोरिति वचनात् ॥ १९ ॥
 कुमुदमानीत्यादीनां यादधात्सा इह कल्पवसेदित्यपि मश्लोकस्थेन संबन्धः ॥ २० ॥ पर्णानि नागवल्ग्याः पर्णानि ॥ ऋजुताराणि समानि दीर्घाणि चेत्यर्थः ॥ जीर्णानि पर्कानि ॥ २१ ॥ सुबा
 सोपस्कराढ्यानि सुष्ठु वा सो गंधे येषां तानि सुवासानि तानि च तानि उपस्कराणि गवाकफलादीनि च तैराढ्यानि युक्तानि ॥ नागवल्ग्यास्तांबूलवल्ग्याः ॥ २२ ॥ २३ ॥ प्रतिव्यतीपा
 कृत्वा ब्रतानि सांगानिकानि कामिकानि विधानतः ॥ भवंति त्वैरचारिण्यो देवभोग्या इहागताः ॥ १७ ॥ पतिव्रतधृतानां यो बलेन बलिना धृताः ॥ भर्तृ
 बुद्ध्या रमेतंतं कदाचित्ता इमा द्विज ॥ १८ ॥ भर्तृप्रोषिते याश्च ब्रह्मचर्यव्रताः सदा ॥ विपुर्वतैः सरुदैवा ता एता वामलोचनाः ॥ १९ ॥ कुसुमा
 नि सुगंधानि सुवासंचंदनं तथा ॥ सुगौरं चापि कर्पूरं सुसूक्ष्माण्यं वराणि च ॥ २० ॥ पर्णानि ऋजुताराणि जीर्णानि कठिनानि च ॥ साग्राणि स्व
 र्णवर्णानि स्थूलनीलशराणि च ॥ २१ ॥ सुवासोपस्कराढ्यानि नागवल्ग्याद्विजोत्तम ॥ शय्याविचित्राभरणारतिशालोचितानि च ॥ २२ ॥ ब
 हुकौतुकवस्तूनि समर्थ्य द्विजदंपती ॥ भोगदानमिदं कान्यप्रतिसंक्रमणं रवेः ॥ २३ ॥ किंवा प्रतिव्यतीपातमेकसंवत्सरावधि ॥ कोदादिति च
 मंत्रेण यादधा हरवर्णिनी ॥ २४ ॥ कामरूपधरो देवः प्रीयतामिति वादिनी ॥ साश्रुष्ठाप्सरसां मध्ये वसे कल्पमिहांगना ॥ २५ ॥ कल्पारूपध
 राकाचिद्वाभुक्ता केनचित्कचित् ॥ देवरूपेण तं कालमारभ्य ब्रह्मचारिणी ॥ २६ ॥ तदेव तं ध्यायंती निधनं याति कालतः ॥ दिव्यरूपधरासेह
 जायते दिव्यभोगभाक् ॥ २७ ॥ निदानमप्सरोलोकस्य तिष्ठन् विन्दुजाग्रणीः ॥ सौरं लोकमथ प्राप्य क्षणेन सविमानगः ॥ २८ ॥ यथा कदंब
 कुसुमं किंजल्कैः सर्वतो द्रुतम् ॥ देदीप्यमानं हितया समं ताद्गानुभानुभिः ॥ २९ ॥

तं अमावास्यायुक्ते विवासरो व्यतीपातो योगविशेषो वा ॥ कोदादिति च मंत्रेण कोदाकल्पा अदात्कामो दात्कामायादात्कामो दात्कामः प्रतिग्रहीताकामैतत्तदिति मंत्रेणेत्यर्थः ॥ चरा
 ब्देवान्येषां पित्रास्तादनेन समुच्चीयते ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ तदेव देवरूपेण मेलनेन मवदत्तं चरित्रं ध्यायंती ॥ न पुरुषांतराभिलाषं कुर्वतीत्यर्थः ॥ २७ ॥ निदानमिति ॥ अप्सरोलो
 कस्य निदानं कारणं इति शृण्वन् उक्तप्रकारेण निशामयन् सूयलोकं प्राप्य स शिवशर्मदूरं त्रिविद्वायकृतं जलिः स त्रुणनामैत्यपि मेणाच्ययः ॥ २८ ॥ सदृष्टांतलोकं विशिनष्टि ॥ यद्ये
 ति ॥ किंजल्कैः केसरीः ॥ गानुभानुभिः सूर्यरश्मिभिः ॥ २९ ॥

रविशिनिष्टि ॥ दूरीदिति ॥ धृततामरसद्वयगृहीतलीलाकमलयुगलम् ॥ पुनःक्रीडाशम् ॥ अतिजविना अतिविव्रतास्यदेनचतंमिशितोषः ॥ उपलक्षितमितिवा ॥ स्यन्दनविशिनिष्टि ॥ नवभिर्गित्यादिना ॥ योजनानांकोशचतुष्टयानानवभिःसहस्रैःसंमितप्रमितेन ॥ तदुक्तवैष्णवे ॥ योजनानांसहस्राणिशास्त्रस्थथोनेति ॥ धृतराष्ट्रमनाधृतप्रयद्देण ॥ च द्वयसंपुद्बये ॥ समसमित्युतेनसप्तभिश्चैरन्वितेन ॥ अश्वानामयुनेनेतिकचित्पाठःसंचित्यः ॥ अप्सरआदिभिरुपलक्षितेन ॥ तत्र यामणियक्षः ॥ नैर्ऋतेराक्षसः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ तस्येति ॥ सेवोपीत्यन्वयः ॥ भूभोगेनकटाक्षेण ॥ समर्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ नियतेति ॥ सर्वभूतानांयोनियतासएवंकाल्यन्वयः ॥ ३७ ॥ आविर्भावितो

दूराद्रविस्विज्ञायधृततामरसद्वयम् ॥ नवभिर्योजनानांचसहस्रैःसंमितेनह ॥ ३० ॥ विचित्रैणैकचक्रेणसप्तसमित्युतेनच ॥ अनूरुणाधिपुतेनपुरतोयुतरादिमता ॥ ३१ ॥ अप्सरोमुनिगंधर्वसर्पग्रासमणिनैर्ऋतैः ॥ स्यंदनेनातिजविनाप्रणानामरुतांजलिः ॥ ३२ ॥ तस्यप्रणामदेवापिभ्रभंगेनानुमन्यच ॥ अतिदूरंनभोवर्त्मव्यतिचकामसक्षणात् ॥ ३३ ॥ प्रक्रान्त्युमणौदूरंशिवशर्मातिशर्मवान् ॥ प्रोवाचभगवद्भक्तौकथंलभ्यरेवेऽपदम् ॥ ३४ ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुमाचक्षांममाग्रतः ॥ सतांसासपदीमैत्रोतल्मेमैत्र्याप्रणोदितौ ॥ ३५ ॥ गणावूचतुः ॥ शृणुहिजमहाप्राज्ञत्वय्यकथ्यंनकिंचन ॥ सत्संगादेवसाधूनांसकथांसंप्रवर्तते ॥ ३६ ॥ नियतासर्वभूतानांयएकःकारणंपरम् ॥ अनामागोत्ररहितोऽरूपादिपरिवर्जितः ॥ ३७ ॥ आविर्भावितोऽभावाद्यद्वनर्तनवर्तिनौ ॥ सएवंवक्तिसततंसर्वास्मावेदपूरुषः ॥ ३८ ॥ योसावादित्यपुरुषःसोसावहमितिस्तुटम् ॥ अंधतमःप्रविशंतिपेचैवान्यमुपासते ॥ ३९ ॥

भावबुल्युत्तिप्रलयौजातइतिशेषः ॥ यद्वनर्तनवर्तिनौ यस्यभुवोर्नतेनजृम्भेनवर्तिनुरालययौलीतथा ॥ सर्वास्मासर्वभूतानांयामी ॥ वेदपूरुषः वेदप्रतिष्ठापकःपूरुषःशास्त्रयोनिरत्यर्थः ॥ देवपूरुषइतिकविताठः ॥ सर्वस्मादेवपूरुषइतिकचित् ॥ तदासर्वस्मात्पूरुषाद्युमेवपुरुषोत्तमइत्यर्थः ॥ ३८ ॥ किंवकिंदित्याकांक्षायामाह ॥ योसाविति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ योसावादित्यपुरुषःसोसावहमिति ॥ ३९ ॥

१ इत आरभ्यश्लोकत्रयस्यसमन्वितव्याख्यानम्

अतोऽधतमइत्यादिकांश्रुति निश्चितार्थानिश्चितोऽबाधितोऽर्थोयस्याः सानिश्चिताथार्तामितिपुनःपुनानिश्चयनिश्चयनज्ञात्वातंप्रसिद्धसूयौपाधिमैकैकवलंब्राह्मणोसोब्राह्मणाउपतिष्ठते
उपासनइत्यर्थः ॥ ४० ॥ उपलभ्येति ॥ योद्विजःकालेयथासमयेसावित्रीसवितृहृपापन्नांपरांपरदेवतामुपलभ्यप्राप्यत्रिकालोपतिष्ठतनोपास्तेसमाहास्यतेदित्यर्थः ॥ सावित्री
सवितृदेवत्यामुपनयनाख्याक्रियांप्राप्याथास्तूर्यात्मानोपतिष्ठतेतिवा ॥ ४१ ॥ जपंस्तिष्ठेदित्यत्रादित्यसंमुखइत्यग्रिमश्लोकस्योक्त्यनुषज्यते ॥ प्रत्यक्षपश्चिमांसंध्यामित्यर्थः ॥ आता
रकोदयान्चक्षत्रोदयपर्यंतम् ॥ ४२ ॥ पूर्वकालावधिमाह ॥ सादित्यामिति ॥ अस्तमनोन्मुखइत्यसंहितामित्यर्थः ॥ दुतीयांसंध्यामाह ॥ मध्यमांमिति ॥ ४३ ॥ कालेक्रियमाणे

निश्चितार्थान्श्रुतिमिमं ब्राह्मणसोद्विजेत्तम ॥ तमेकमुपतिष्ठतेनिश्चित्यतिपुनःपुनः ॥ ४० ॥ उपलभ्यचसावित्रीनोपतिष्ठेतयः पराम् ॥ काले
त्रिकालंसमाहास्यपतेन्नात्र संशयः ॥ ४१ ॥ तावत्प्रातर्जपंस्तिष्ठेद्यावदधोदयोऽरवेः ॥ आसनस्थोजपेन्मौनीप्रत्यगातारकोदयात् ॥ ४२ ॥
सादित्यामध्यमांसंध्याजपेदादित्यसंमुखः ॥ काललोपोनकर्तव्यस्ततः कालं प्रतीक्षयत् ॥ ४३ ॥ कालेफलं त्योषधयः काले पुष्पं तिपादपाः ॥
वर्षं ति तोयदाः काले तस्मात्कालं न लंघयेत् ॥ ४४ ॥ मंदेह देहनाशार्थमुदयास्तमयेरविः ॥ समीह ते द्विजोत्सृष्टं मंत्रतोयां जलित्रयम् ॥ ४५ ॥ गा
यत्री मंत्रतोयाद्वयं तं येनां जलित्रयम् ॥ काले स वित्रे किं न स्यात्तेन दत्तं जगन्नयम् ॥ ४६ ॥ किं किं न सविता सूते काले सस्यगुणसितः ॥ आयु
रारोग्यमैश्वर्यं वसूनि सपशूनि च ॥ ४७ ॥ मित्रपुत्रकलत्राणि क्षेत्राणि विविधानि च ॥ भोगानष्टविधांश्चापि स्वर्गचाप्यपवर्गकम् ॥ ४८ ॥

कर्मफलनील्यत्र दृष्टं माह ॥ काल इति ॥ ४४ ॥ यथा कालमुपासितैव संध्याफलं प्रयच्छतीत्यत्र हेतुमाह ॥ मंदेहेति ॥ मंत्रतोयां जलित्रयमब्राह्मि मंत्रिर्मंजलां जलित्रयमित्यर्थः
॥ ४५ ॥ मंत्रतोयां जलित्रयमित्यत्राकाक्षितं मंत्रप्रदर्शयं स्नानफलमाह ॥ गायत्रीति ॥ त्रैलोक्यदानेयफलं भवति तेन दत्तं नादित्यर्थः ॥ ४६ ॥ तदेव दर्शयति ॥ किं किमिति ॥ ४७ ॥
भोगानष्टविधानि मायैश्वर्याणि सौगंध्यवनितावल्लगीतानां वूलभोजनवाहनमंदिराणीति वूलभोजनम् वाहनमंदिराणीति वूलभोजनम् वाहनमंदिराणीति वूलभोजनम्
कीर्तिता इति ॥ अपवर्गमोक्षम् ॥ ४८ ॥

अष्टादशविधाभ्योगायभ्याः श्रेष्ठयमाह ॥ अष्टादशेत्यारभ्य गायत्रीतनगीयतइत्यनेन ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ सर्वभ्योविद्याभ्योगायभ्याः श्रेष्ठत्वेपिसूर्यस्य किमाया
तंतद्वाच्यत्वेन परमश्रेष्ठभागात्मित्याह ॥ वाच्यवाचकसंबंध इति ॥ ५४ ॥ न च गायभ्याः प्रभावसाधनीयः प्रत्यक्षसिद्धत्वादित्याह ॥ प्रभावेणेति ॥ कौशिको विभ्यामित्रः ॥ ५५ ॥

अष्टादशसु विद्यासु भीमांसातिगरीयसी ॥ ततोऽपि तर्कशास्त्राणि पुराणं तेभ्य एव च ॥ ४९ ॥ ततोऽपि धर्मशास्त्राणि तेभ्यो गुर्वीश्रुतिर्द्विज ॥ ततो
प्युपनिषच्छृष्टा गायत्री च ततो धिका ॥ ५० ॥ दुर्लभाः सर्वमंत्रेषु गायत्री प्रणवा वृत्तिता ॥ न गायभ्याधिकं किंचिद्विषयपरिगीयते ॥ ५१ ॥ न गाय
यत्रीसमो मंत्रो न काशीसदृशी पुरी ॥ न विश्वेशसमलिंगसत्यसत्यं पुनः ॥ ५२ ॥ गायत्री वेदजननी गायत्री ब्राह्मणप्रसूः ॥ गतांतरात्रयते
यस्माद्गायत्री तेन गीयते ॥ ५३ ॥ वाच्यवाचकसंबंधो गायभ्याः सवितुर्द्वयोः ॥ वाच्योऽसौ सविता साक्षाद्गायत्री वाचिका परा ॥ ५४ ॥ प्रभावेणै
व गायभ्याः क्षत्रियः कौशिको वशी ॥ राजर्षिर्वप रित्यज्य ब्रह्मर्षिपदमीयिवान् ॥ ५५ ॥ सामर्थ्यं प्राप चात्युच्चैरन्यद्रुदुवनसर्जने ॥ किं केन द
द्याद्गायत्रीसम्यगेवमुपासिता ॥ ५६ ॥ न ब्राह्मणो वेदपाठाक्षपठनादपि ॥ देव्यान्त्रिकालमभ्यासाद्ब्राह्मणः स्याद्विनान्यथा ॥ ५७ ॥ गा
यत्र्येव परं विष्णुर्गायत्र्येव परः शिवः ॥ गायत्र्येव परो ब्रह्मा गायत्र्येव त्रयीततः ॥ ५८ ॥ देवत्रयं स भगवानं शुमाली दिवाकरः ॥ सर्वेषां महसां
राशिः कालः कालप्रवर्तकः ॥ ५९ ॥ अर्कमुद्दिश्य स ततमस्मल्लोकं निवासिनः ॥ श्रुतिं ह्युदाहरंतीमांसां सारविवेकिनः ॥ ६० ॥

अन्यद्रुवनेत्यार्षम् ॥ अन्ययं वाच्यच्छब्दः ॥ अन्यदपूर्वसामर्थ्यमिति वा ॥ एवं तत्तत्कालेषु पूर्वोक्तप्रकारेण ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ गायत्रीति ॥ वेदत्रयात्मकानां विष्णुरुद्रविरचानां गायत्री
स्वरूपत्वं यतोऽतो वेदत्रय गायत्र्येवत्यर्थः ॥ ५८ ॥ ततः किं प्रकृते ॥ देवत्रयमिति ॥ येयं त्रयी निकाः लोनिमेषलवाद्यात्मकस्तदधिष्ठाता तत्सर्वतकश्च ॥ ५९ ॥
अस्मल्लोकौ वैकुण्ठस्तन्निवासिनः ॥ ६० ॥

तामेवश्रुतदर्शयतः ॥ एषोहदेवइति ॥ अस्यार्थः ॥ एषोहदेवस्त्रिष्टुभः सर्वाः सदसस्पतिमित्यस्यागायत्र्याः प्राक् ॥ इदानींस्वल्पकययति ॥ एषदेवः अदिशदिशश्च सर्वा अनुव्याप्य प्रवर्तते तिर्यगूर्ध्वमधश्चैव ॥ पूर्वोहजातः अनादिनिधनः संभूतः ॥ स उग्रभौ अंतः स एव मातुरुदरेर्गोव्यवतिष्ठते ॥ स एव च जातः ॥ स च जनित्यमाणः ॥ तदुक्तम् ॥ सर्वस्वत्विदं ब्रह्मतज्जला निति शांत उपयासीतेति श्रुतौ ॥ प्रत्यङ्मना स्तिष्ठति सर्वतो मुखः प्रतिपदार्थमंच नृयस्तिष्ठति ॥ सर्वतो मुखः सर्वतो शिरोधावपाणिपादः अचिन्त्यशक्तिरित्यर्थः ॥ जना इत्याद्युदानत्वर मपि सदा मंचितमेवार्थस्य हि प्राप्तमद्वैतं ते हे जना इति ॥ ६१ ॥ ये सर्वे वमुक्तप्रकारैः सौमैः सूक्तैः उदुत्यं जातवेदस देवदहं निवेकतवः ॥ दशैव विश्वस्य सूर्यामित्राद्यैः संसूर्यमुपतिष्ठेत्तु गये च तं मति

एषो ह देवः प्रदिशो नु सर्वाः पूर्वा हि जातः स उ गर्भे अंतः ॥ स एव जातः स ज निष्य माणः प्रत्यङ्ग जना स्तिष्ठति सर्वतो मुखः ॥ ६ ॥ सैव मुपतिष्ठे र नू रैः सूक्तै र तं द्रिताः ॥ येन मं त्यत्र ते वि प्राप्ता स्कर सन्निभाः ॥ ६ २ ॥ पुष्यार्के व्यथ ह स्ता र्के मूला र्के व्यथ वाहिजा ॥ उत्तरार्के ध्रुव लार्के त फल त्वेव नान्यथा ॥ ६ ३ ॥ पौषे मां स्य कं दिव सेयः स्वावा भा स्करो दये ॥ दानं हो मं जं पं कुर्या दर्चा म क स्य सुव्रत ॥ ६ ४ ॥ श्रद्धा वाने क भ क्त्वा क्रम क्रो ध वि वर्जितः ॥ सहा प्यरो भिद्युति मां सव से दत्र भोगवान् ॥ ६ ५ ॥ अयने विषुव चापि षडशीति मुखेषु वा ॥ विष्णु पद्यां च ये दद्युर्महा दाना नि सुव्रताः ॥ ६ ६ ॥ तिलान् जुहुति सा व्यां श्रव्वा ह्मणान् भोजयंति च ॥ पितृ नु दिश्य च श्राद्धं ये कुर्वंति विपश्चितः ॥ ६ ७ ॥ महा पूजां च ये कुर्युर्महां मंत्रान् जपंति च ॥ तेऽत्र वै कर्तव्ये लोके वि कर्तन स मप्रभाः ॥ ६ ८ ॥ नद रिद्रान दुःखार्तान व्याधि परि पीडिताः ॥ संत्र मेष्व कं भ क्त्या येन विरूपान दुर्भगाः ॥ ६ ९ ॥

व्यथेति ॥ फलत्वेषइतिकविष्ठाः ॥ तत्रणसूर्यस्तकार्यफलतिफलवनिष्ठादयति ॥ सफलंकरोतीत्यर्थः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अत्रसूर्यलोके ॥ ६५ ॥ अयनइति ॥ अयनेअयन
द्वितयेमकरकर्कटसंक्रमणे ॥ विषुवेविषुवद्वितयेतुलायेषसंक्रमणे ॥ षडशीतिमुखेषुधनुर्भिद्युतकन्यामीनसंक्रमणेषु ॥ विष्णुपाठांष्टषष्टिथिवकसिंहकुंजसंक्रांत्याम् ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ वि
कर्तनसमप्रज्ञाप्रवर्तीतिशेषः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥

१ पुण्यमासीतिप्रचुरःपाठः

२ द्वण्यतइत्यपिक्वचित्पाठः

कपिलाज्याधुनैः कपिलायाधुनप्रोक्षितैः ॥ कपिलाज्याकसत्तिलैरिति पाठे सत्तिलशब्देन शुद्धास्ति लायुहते ॥ शुद्धे तु तपयेद्देवाम् नृप्यान् शबलैः सिलैः कृष्णैः सुतपयेत्पितृन् अ
द्धावांस्तु स माहित इति वचनात् ॥ ७० ॥ विहीननयनाननः विहीनानि विगता निनयनानि नेत्राण्येषु तानि आननानि सुखानियेषांते ॥ विहीननयनानरा इति क्वचि स्याः ॥ वि
च्छायनयनानन इति चाऽप्यत्र ॥ सपटञ्चरजीर्णवस्त्रसहिताः ॥ पटञ्चरजीर्णवस्त्रमित्यमरः ॥ ७१ ॥ कृष्णलकेन गुंजामकेन ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ हंस इति ॥ हंति
नारायणि गच्छति जाननिवासवर्गमिहिंसः ॥ मंत्ररूपो वा ॥ हंसहर्मि तमन्त्राय जीवो जपति सर्वदेति वचनात् ॥ शुद्धसात्त्विक इति वा ॥ वैष्णवोऽशः परमसूर्य इति वचनात् १ ॥ आनीति

संक्रमेणुनयदत्तनस्नातंतीर्थवारिषु ॥ विशेषहोमोनकृतः कपिलाज्यापुतैस्मिलैः ॥ ७० ॥ तेहस्यतेप्रतिद्वारं विहीननयनाननाः ॥ देहिदेहीतिजलस्य
तोदेहिनः सपटच्चराः ॥ ७१ ॥ समं कृणालकेनापियोदघ्राक्कांचनकृती ॥ सूर्यग्रहेकुरुक्षेत्रे सवसेदन्नपुण्यभाक् ॥ ७२ ॥ सर्वगंगासमंतोयंस
र्वैबलसमादिजाः ॥ सर्वदेयस्वर्णसमंरदुग्धस्तेदिवाकरे ॥ ७३ ॥ दत्तंजमंदुतस्नातंयत्किंचित्सदनुश्रुतम् ॥ भानूपरागेश्राद्धादितद्देतुर्ब्रह्मसं
निधेः ॥ ७४ ॥ रविवारसंक्रमश्चेदुपरागोऽथवाभवेत् ॥ तदायदजितं पुण्यं तदिहाक्षयमाप्यते ॥ ७५ ॥ भानुवारोयदाष्ट्यां सप्तम्यामथजा
यते ॥ तदायत्सुकृतं कर्मकृतं तदिहभुज्यते ॥ ७६ ॥ हंसो भानुः सहस्रशुल्कपनस्तापनो रविः ॥ विकर्तनो विवस्वांश्च विश्वकर्मा विभा वसुः ॥ ७७ ॥

भानुःभानुदतिप्रेरयतीतिवा २ ॥ सहस्रंअपराभिताअंशवोरदमयोयस्यसहस्रांशुः ३ ॥ तपतीतिपनः ४ ॥ तापयतीतितापनः ५ ॥ लोकानवतिरक्षतीतिरविः ॥ उक्तच ॥ अवोति
 रक्षणेधानुःप्रत्ययेस्यरुडागमः अवतित्रीनिमल्लोकांलोनासौरिविरच्यतइति ६ ॥ विशिष्टेजस्तत्त्वार्थकर्तानांजेजःशतनाद्वाविकर्तनः ७ ॥ विशिष्टवसुतेजोवतेतैत्यस्यसविवत्सन् ८ ॥
 निरातनात्साधुत्वम् ॥ एवमन्यत्रापि ॥ विश्वंकर्मयस्यविश्वस्यकर्मयसादितिवासविश्वकर्म ९ ॥ विभावसुःअग्निस्वरूपः ॥ विविधप्रकरणेधातुषुभ्रांतिवसवोरदमयो
 यस्येतिवा १० ॥ ७७ ॥

१ कृष्णलोकं गजयासमत्यरिमितमित्यथ इत्यपेक्षितमिति भाति

विश्वस्मिन्विश्वंवाहूपयस्यसविश्वरूपः ११ ॥ विश्वकर्ताविश्वोऽस्योऽदकः १२ ॥ बुधशापाद्गर्भस्थोऽनमृतइतिमार्तदः ॥ तथाचहरिवंशे ॥ नवलंयंमृतोऽदितिलेहादभाषत आजानन्क
श्यपस्तस्मान्मार्तदइतिचोच्यतेइति ॥ अचेतनेऽहैराजरूपेणप्रविष्टत्वाद्द्वामार्तदः ॥ तदुक्तंभागवते ॥ मूर्तेऽणुतस्मिन्यद्भूतनोमार्तदइतिव्यपदेशइति १३ ॥ मिहिमिहिकोरातिगृ
ह्मातिनाशयतीतिमिहिरः १४ ॥ अंशुमान्द्रुमिमान् १५ ॥ अदितेःपुत्रआदित्यः १६ ॥ चःसमुच्चये ॥ उष्णगुप्तिमरुद्रिमः १७ ॥ उदमयंवसुतेइतिसूर्यः १८ ॥ अर्यमात्र्यर्मा
र्तः १९ ॥ कलाकाष्ठानिमेषादिक्रमेणसर्वजगद्वर्धयतीतिब्रह्मः २० ॥ दिवाकरोदिमकर्ता २१ ॥ ७८ ॥ द्वादशालाद्विषण्मूर्तिः २२ ॥ समहयःसप्तश्वः २३ ॥ भास्करःप्रभाकरः
२४ ॥ अहस्करोदिनकरः २५ ॥ खेआकाशेगच्छतीतिखगः २६ ॥ जगत्सूतइतिसूरः २७ ॥ प्रभाकरोदीपिकरः २८ ॥ श्रीमानिति विशेषणम् ॥ लोकचक्षुर्लोकप्रकाशकइत्यर्थः
२९ ॥ यद्वेश्वरोपहाणाराजा ३० ॥ ७९ ॥ त्रिलोकेशोलोकत्रयनियंता ३१ ॥ लोकसाक्षीसर्वार्थामी ३२ ॥ तमोरिःअंधकारशत्रुः ३३ ॥ शाश्वतोऽनित्यः ३४ ॥ शुचिःपवि

विश्वरूपोविश्वकर्तामार्तदोमिहिरेशुमान् ॥ आदित्यश्चोष्णगुःसूर्योऽर्यमात्र्यर्मादिवाकरः ॥ ७८ ॥ द्वादशालासप्तहयोभास्करोहस्करःख
गः ॥ सूरःप्रभाकरःश्रीमाल्लोकचक्षुर्गृहेश्वरः ॥ ७९ ॥ त्रिलोकेशोलोकसाक्षीतमोरिःशाश्वतःशुचिः ॥ गभस्तिहस्तस्तीव्रांशुस्तरणिःसुमहोर
णिः ॥ ८० ॥ द्युमणिहरिदश्वोर्कोभानुमान्भयनाशनः ॥ छंदोश्वोवेदवेद्यश्चास्वान्पूषावृषाकपिः ॥ ८१ ॥

त्रः ३५ ॥ गभस्तिहस्तोरुद्रिमकरः ३६ ॥ तीव्रांशुस्तीक्ष्णारुद्रिमः ३७ ॥ तरणिस्तारकः भक्तानां संसारोत्तारकनौस्वरूपइतिवा ३८ ॥ सुमहःशोभनतेजःस्वरूपः ३९ ॥ अरणिः अर
णिरिवारणिःसर्वोत्पत्तिमतामभिव्यक्तिस्यानमित्यर्थः ॥ लोकप्रकाशकःश्रीमानितिसांबपुराणान्तर्गतसांबस्तवराजेएकविंशतिनामान्यथाऽनुपपत्त्याश्रीमानित्यस्यैकनामत्वेसुमहोर
णिःप्रकृष्टतेजसाभूद्रवस्थानमितिनाभैकत्वेनव्यावर्तव्यमिति ४० ॥ ८० ॥ दिवोमणिर्द्युमणिः ४१ ॥ हरिदश्वोहरिद्वर्णघोडकः ४२ ॥ अतिशयेनारतिगच्छतीत्यर्कः ॥ तदुक्तम् ॥
क्षुभगतौस्ततोधातुरस्यकःप्रत्ययःस्ततः गतौयस्मात्तरोनास्तिस्तस्मादुर्कःसुउच्यतेइति ॥ जगद्व्यतमत्वाद्वाऽर्कः ४३ ॥ भानुमान्द्रुमिमान् ४४ ॥ भयनाशनोऽजवज्रयच्छेत्ता ४५ ॥
गायत्र्यादीनिसप्तच्छंदोऽसिअथायस्यसच्छंदोऽश्वः ४६ ॥ वेदवेद्यउपनिषदेकगन्धः ४७ ॥ चःसमुच्चये ॥ आस्यान्पूषावृषावृषा ४८ ॥ दृष्ट्यादिद्वारेणसर्वजगत्पुष्पातीतिपूषा ४९ ॥
वर्षतिपुण्यफलेऽंकेऽपयतिपापफलमितिदृषाकपिः ५० ॥ ८१ ॥

एकं च कंयस्तिंस्तथाविधोऽथोयस्यस एकचक्रः ५१ ॥ मित्रः सर्वत्र मित्रत्वभावः ५२ ॥ मैद्वहाराक्षसास्तेषामस्मिंद्वहारीः ५३ ॥ तस्मिंद्वहृतमौहर्ता ५४ ॥ दैवहर्ममैद्वहर्दि
त्यहंता ५५ ॥ पापहर्ता मिक्तानां पापहा ५६ ॥ चः समुच्चये ॥ धारणाद्धर्मार्थमसहपोवा ५७ ॥ तस्यैव धर्मस्य प्रकाशको धर्मप्रकाशकः ५८ ॥ ८२ ॥ हे आकाशो लोकातिगच्छन्ति
ते हेलिकः ५९ ॥ चित्राः सप्तप्रकाराभानवोरश्मयोयस्य सचित्राणुः ६० ॥ चः समुच्चये ॥ कलिप्रः कलेर्नाशकः ६१ ॥ ताक्ष्यर्वाहनः ताक्ष्योऽनूकवाहनः सारथिर्यस्य सः ॥ उक्षते

एकचक्रः ५९ ॥ चित्राः सप्तप्रकाराभानवोरश्मयोयस्य सचित्राणुः ६० ॥ चः समुच्चये ॥ कलिप्रः कलेर्नाशकः ६१ ॥ ताक्ष्यर्वाहनः ताक्ष्योऽनूकवाहनः सारथिर्यस्य सः ॥ उक्षते
एकचक्रः ५९ ॥ चित्राः सप्तप्रकाराभानवोरश्मयोयस्य सचित्राणुः ६० ॥ चः समुच्चये ॥ कलिप्रः कलेर्नाशकः ६१ ॥ ताक्ष्यर्वाहनः ताक्ष्योऽनूकवाहनः सारथिर्यस्य सः ॥ उक्षते
तिः पद्मिनीनाथः कुशेशयकरो हरिः ८३ ॥ घर्मरश्मिदुर्निरीक्ष्य श्रृङ्गः कस्य पात्मजः ॥ एभिः सप्ततिसंख्याकैः पुण्यैः सूर्यस्य नामभिः ८४ ॥
प्रणवादिचतुर्थैर्नामस्कारसमन्वितैः ८५ ॥ प्रत्येकमुच्चरन्नामद्वष्टादष्टादिवाकरम् ८५ ॥ विगृह्य पाणिपुष्पमेतन्नामप्राञ्जसुनिर्मलम् ८६ ॥ जानु
भ्यामवर्नीगत्वा परिपूर्णजलेन च ८६ ॥ करवीरदि कुसुमैरुक्तचन्दनमिश्रितैः ८७ ॥ कुरैरक्षतैश्च निक्षिप्तैः पात्रमध्यतः ८७ ॥ दद्यादर्थ्यमन
व्याप्य सवित्रे ध्यानपूर्वकम् ८८ ॥ उपमौलिसमानीय तत्प्राञ्जनान्यदृक्कृत्वा ८८ ॥ प्रतिमन्त्रं नमस्कृत्य दुदयास्तमये रविम् ८९ ॥ अनयानामसमया
महामन्त्रं रहस्यया ८९ ॥ एवं कुर्वन् नरो जातु न दुरिद्रो न दुःखभाक् ९० ॥ व्याधिभिर्मुच्यते घोरैरपि जन्मांतराजितैः ९० ॥ विनोषधैर्विना वैद्यै
र्विना पथ्यपरिग्रहैः ९१ ॥ कालेन निधनं प्राप्तः सूर्यलोके महीयते ९१ ॥ इत्येकदेशः कथितो भानुलोकास्य सत्तमः ९२ ॥ महतेजोनिधेरस्य को विशेष
मवैत्यहो ९२ ॥

अनेनेति वाहनशब्दव्युत्पत्तेः ६२ ॥ दिशां पतिर्दिकूपतिः ६३ ॥ पद्मिनीनाथः कमलिनीनां प्रकाशकः ॥ तथोक्तम् ॥ अयमुदयति मुद्रां भजन्तः पद्मिनीनामिति ६४ ॥ कुशेशयकः
पद्माहस्तः ६५ ॥ हरत्यज्ञानं तिमिरादिकचेति हरिः ६६ ॥ ८३ ॥ घर्मरश्मिरुणाकिरणः ॥ घर्मः स्वेदस्तज्जनकारश्मयोयस्य स इति वा ६७ ॥ दुर्निरीक्ष्यः स्थाव्यं न द्रष्टुं शक्यः ६८ ॥
चण्डांशुलीक्षणकिरणः ६९ ॥ कस्य पात्मजो मारी चतनयः ७० ॥ एभिरेति ॥ एभिरेत्यादि हतृतीयांता न पदानां दद्यादर्थ्यमनव्याप्येति चतुर्थी नान्वयः ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ उपमौलि
शिरःसमीपम् ८८ ॥ मन्त्रमन्त्रप्रतिमन्त्रम् ९० ॥ पूर्वोक्तनामान्येवात्र मन्त्राः ९१ ॥ मन्त्रमात्रत्वमिति धर्मनिराकुर्वन्नेतद्गुणस्तत्फलमाह ९२ ॥ अनेनेत्यादिना ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥

॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सहस्राक्षस्य वद्वैश्वलोकावत्यंतमुदरौ । मनःप्रीतिकरौ हृद्यौ व
र्ण्येति देशमेऽद्भुतौ ॥ १ ॥ रमयंतीति ॥ इदमोद्विरभ्यासोऽन्वयभेदाभिप्रायेण ॥ अतो वितिलोकोक्तिः ॥ एवार्थे इव शब्दः ॥ १ ॥ सुतीर्थफलितद्रुम सुतीर्थस्य फलं सुतीर्थमिव फलं तद्वि
द्यते यस्य लोके स्य सुतीर्थफलितः ॥ तारकादिलादिनच् ॥ सचासौ द्रुमश्च तत्संबोधनं तथा ॥ विसर्गात्पाठे सुतीर्थफलितो द्रुम इति च पाठे लोके एव द्रुमत्वेन निरूप्यते ॥ तत्र लोकाश्च ब्रह्मस्य गु
णपरत्वे सुतीर्थफलितः सुतीर्थफलैः प्राप्यत इत्यर्थः ॥ सुतीर्थफलविद्रुम इति क्वचित्पाठः ॥ तत्र सुतीर्थफलद्रुम इति विशेषः ॥ उभयपक्षेऽप्यत्र कु

स्वकर्णविषयीकुर्वन्निपुण्यकथामिमाम् ॥ क्षणादालोक्यां च केमहं द्रस्यमहापुरीम् ॥ ९३ ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ श्रुत्वा सौरीं कथामे
तामप्सरालोकसंयुताम् ॥ नदरिद्रो भवेत्कापि नाधर्मेषु प्रवर्तते ॥ ९४ ॥ ब्राह्मणैः स ततश्चाव्यभिदमाख्यानमुत्तमम् ॥ वेदपाठेन यत्पुण्यं तत्पु
ण्यफलदायकम् ॥ ९५ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शृण्वन्तोऽध्यायमुत्तमम् ॥ पातकानि विस्तृज्येह गतिं यास्यन्त्यनुत्तमम् ॥ ९६ ॥ ॥ इति श्री
स्कंदपुराणे काशीखंडे अप्सरःसूर्यलोकवर्णनं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ ॥ रमयंती मनोतीव कं कस्येय
मीशितुः ॥ नयनानंदसंदोहदायिनी पूरुत्तमा ॥ १ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ शिवशर्मन्महाभाग सुतीर्थफलितद्रुम ॥ लोकोऽत्र रमते विप्रसह
साक्षपुरीत्वियम् ॥ २ ॥ तपोबलेन महता विहिता विथ्य कर्मणा ॥ दिवापि कौमुदीयस्याः सौधे श्रेणी श्रियं श्रयेत् ॥ ३ ॥ यदा कलानिधिः कापि द
र्शं दृश्यत्वमावेहेत् ॥ तदा स्वप्नयसी ज्यात्मा सौधेष्वेषु निगूहयेत् ॥ ४ ॥

त्रेत्याकांक्षायामाह ॥ सहस्राक्षेति ॥ तुशब्दोऽन्येभ्यो लोकेभ्यो विशेषोक्त्यर्थः ॥ २ ॥ पुरीविशिनष्टि ॥ तपोबलेन त्यागि साधेद्वा दशभिः ॥ एतेषु श्लोकेषु दिदमादिशब्दानां संयंपरीद
त्यनेनान्वयः ॥ दिवापीति ॥ यस्या इन्द्रपुर्याः सौधे श्रेणी श्रियं रजसदनपंक्तिशोभा दिवापि न केवलं रात्रौ दिवसेपि कौमुदी चंद्रिकाश्रयेदाश्रयेत् ॥ चंद्रिकैव यस्याः सदा सौधे श्रेणी श्रियं मेत्यर्थः
॥ ३ ॥ किंच येदति ॥ दर्शं अमावास्यायाम् ॥ दर्श इत्युपलक्षणम् ॥ यदा यदाऽदृश्यत्वमिति दातदा स्वप्नयसी स्वस्य प्रियतमां ज्यात्मा सौधेषु निगूहयेत् चारयेदित्युपेक्षा ॥ सुश्रेयसी
मिति पाठे सुश्रेयसी श्रेष्ठश्रेयस्करी मिति यावद्व्यहो कानामित्यर्थः ॥ ४ ॥

यदच्छेति ॥ यस्याच्छभित्तौर्निर्मलसौ यमित्तौस्वप्रतिबिम्बवीक्ष्याम्ययोषिद्विशक्तिनाम्यस्यद्वौकोतेनानितादिति विशंकिता ॥ विशंकायाहेतुः ॥ मुग्धासूक्ष्माविदग्धाकाचिद्वैराग्याना चित्रयथास्यानार्थाव्यावृत्ताद्विस्वाचित्रशालिकांस्वीयसौधविशेषंशुद्धादितिनविशेदित्यर्थः ॥ एतच्चित्रमितिवा ॥ ५॥ हर्म्येच्छिति ॥ तमोऽधकारः ॥ अपिशब्दास्तचंद्रास्तु ॥ त्रिविधपीत्यर्थः ॥ उर्वेक्षेयम् ॥ ६॥ चंद्रेति ॥ तत्रपुर्याम् ॥ स्तुतमत्रतस्मादितिचपाठेऽंकजलपदमव्याहृतव्यम् ॥ ७॥ कुर्विदास्तनुवायाः ॥ पथतोहराअलंकरणनिर्मातरःस्वर्णकारादित्यर्थः ॥ अलंरुनीःअलंकरणानि ॥ ८ ॥ चित्तमणिस्तदधिष्ठात्रीदेवता ॥ चिकेतिजानातिगणयतीतिवा ॥ चित्तमभिप्रेतांवांलामित्यर्थः ॥ ९॥ अतोऽस्याम् ॥ १०॥ कीर्तिरिति ॥ सर्वतोवाजि

यदच्छभित्तौर्वीक्ष्यस्मम्ययोषिद्विशंकिता ॥ मुग्धानाशुविशेच्छित्रमपिस्वाचित्रशालिकाम् ॥ ५॥ हर्म्येधुनीलमणिभिर्निर्मतेष्वत्रनिर्मयम् ॥ स्वनीलिमानमाधायतमोहःस्वपितिष्ठति ॥ ६॥ चंद्रकांतशिलाजलसुतमात्रमलंजलम् ॥ तत्रादायकलशैर्नैच्छंयम्यज्जलंजनाः ॥ ७॥ कुर्विदानचसंत्यत्रनचतेपश्यतोहराः ॥ चैलान्यलंकृतीरत्रयतःकल्यदुमोर्पयेत् ॥ ८॥ गणकानात्रविद्येतेचिंताविद्याविशारदाः ॥ यतश्चिकेतिसर्वेषांचित्तामणिर्द्रुतम् ॥ ९॥ सूपकारानसंत्यत्ररसकर्मविचक्षणाः ॥ दुग्धेसर्वरसानेकामधेनुरतोयतः ॥ १०॥ कीर्तिरुच्चैःश्रवायस्यसर्वतोवाजिराजिषु ॥ रत्नमुच्चैःश्रवाःसोत्रहयानांपौरुपाधिकः ॥ ११॥ एरावतोदेतिवरश्चतुर्दंतोत्रराजते ॥ द्वितीयद्वैकैलासोजंगमस्फटिकोज्ज्वलः ॥ १२॥ तरुरत्नपरिजातःस्त्रीरत्नसोर्वशीविविह ॥ नंदनंवनरत्नंचरत्नमंदाकिनीद्विपाम् ॥ १३॥ त्रयस्त्रिंशत्सुराणांयाकोटिःश्रुतिसमीरिता ॥ प्रतीक्ष्यतेसाऽवसरंसेवायैप्रत्यहंविह ॥ १४॥

राजिषुसकलेचक्षुस्सहूषु ॥ उच्चैःश्रवःश्रवणंयस्याःसाकीर्तियस्यसउच्चैःश्रवाः ॥ हयानांमध्येरत्नश्रेष्ठोऽत्रास्यामित्यर्थः ॥ कथंभूतः ॥ पौरुषाधिकः पुरुषस्येदंपौरुषबलतेनाधिकः ॥ यद्वा पुरुषोविष्णुस्तस्यांशःपौरुषोविभूतिरित्यर्थः ॥ तेनाधिकःश्रेष्ठः ॥ उच्चैःश्रवःसमर्थानामितिभगवद्वचनात् ॥ ११॥ १२॥ १३॥ त्रयस्त्रिंशदिति ॥ यद्यपित्रयस्त्रिंशदेवदेवाःश्रुतिप्रतिपादिताः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ त्रयस्त्रिंशद्वैवाइति ॥ तथापिनेष्वंतर्गतान्देवान्यहोत्रात्रयस्त्रिंशत्सुराणांयाकोटिरित्युक्तम् ॥ अवसरमवकाशम् ॥ नुराब्देनसंधमोदृक्षते ॥ १४॥

॥ १५ ॥ अमरावत्यास्तौल्यपाविष्ययोरत्रावमन्यस्याह ॥ अश्वमेवेति ॥ १६ ॥ अर्चिष्मतीति ॥ वद्वियमनिर्ऋतिविरुणवायुक्वरेशानां सप्तानामर्चिष्मत्याद्याः सप्तपुत्र्यः ॥ ईशस्ये
यमैशी ॥ १७ ॥ नान्यतइति पाठेनान्यस्येत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ महेन्द्रपदलिप्सवः अमरावर्ताप्राप्तुमिच्छवः ॥ २१ ॥ शकैश्वर्यजिघृक्षवः इन्द्रश्रियंलब्धुमिच्छवः ॥ २२ ॥
तर्हि किमिति नागदंलत्राह ॥ निष्पत्युहमिति ॥ २३ ॥ तर्हि सविम्वक्तुशतानां तदनुष्ठानं निष्फलमेवेत्याह ॥ असमाप्तेति ॥ २४ ॥ तुलेति ॥ तुलापुरुषादीनि च तानि महादानानि चेति त

स्वर्गोऽधिद्रपदादन्यन्नविशिष्येति किंचन ॥ यद्यच्चिलोक्यामैश्वर्यं न तत्तुल्यमनेन हि ॥ १५ ॥ अश्वमेधसहस्रस्य लभ्यं विनिमयेन यत् ॥ किं तेन
तुल्यमन्यस्यात्यवित्रमथवा महत् ॥ १६ ॥ अर्चिष्मती संयमिनी पुण्यवत्यमलावती ॥ गंधवत्यलकेशी च नैतत्तुल्या महाधिभिः ॥ १७ ॥ अय
मेव सहस्राक्षस्त्वयमेव दिवस्पतिः ॥ शतमन्युरयं देवानामन्येतानि नामतः ॥ १८ ॥ सप्तापि लोकपाला ये तत्तुल्यं न संपासते ॥ नारदाद्यैर्भुवि
रैरयमाशीर्भरीड्यते ॥ १९ ॥ एतत्स्यैरेण सवैर्षालोकांस्थैर्यमिष्यते ॥ पराजयात्सहस्रैर्द्रस्यत्रैलोक्यं स्यात्पराजितम् ॥ २० ॥ दनुजामनुजा
दैत्यास्तपस्यन्त्युग्रसंयमाः ॥ गंधर्वयक्षरक्षांसि महेंद्रपदलिप्सवः ॥ २१ ॥ सगराद्यामहीपालावाजिमेधविधायकाः ॥ कृतवंतो महायत्नशकै
श्वर्यजिघृक्षवः ॥ २२ ॥ निष्पत्युहं क्रतुशतं यः कश्चिच्छ्रुतेऽवनौ ॥ जितेन्द्रियो मरावत्यां सप्ताप्राप्नोति पुलोमजाम् ॥ २३ ॥ असमाप्तक्रतुशताव
संत्यन्नमहीभुजः ॥ ज्योतिष्णो मादिभिर्गणैर्यजं त्यपि तद्विजाः ॥ २४ ॥ तुलापुरुषदानादि महादानानि षोडश ॥ ये यच्छ्रित्य मलात्मान स्ते लभं
तेऽमरावतीम् ॥ २५ ॥ अक्लीबवादिनो धीराः सृग्नामेष्वपराङ्मुखाः ॥ विक्रान्ता वीरा शयने तेऽत्रातिष्ठति भूजः ॥ २६ ॥

था ॥ आदिपदेन हिरण्यगर्भादिनिगृह्यते ॥ तानि च लोके दर्शितानि ॥ तथा हि ॥ तुला हिरण्यगर्भश्च ब्रह्मांडाख्यं तृतीयकम् कल्पतरुं स हंसनामधेयतुल्यं पंचमम् हिरण्यकामधेयं त्रिंशत्तुल्यं
श्वश्वसप्तमः हिरण्याश्वर्यश्चैव हेमहस्तिरयस्तथा पंचलंगलदानं चंधराख्यं विश्वचक्रकम् कल्पलताद्वयं चान्यत्सप्तमागरेयवच्च रत्नधेनुर्महाभूतघेदेयता निषोडश ॥ महादानानि सु
तरां क्रमशः कथितानि वै सर्वाण्येतानि कृतवान्युशं बरह्मदत्त इति ॥ २५ ॥ २६ ॥

१ विकृता इति कचित्पाठः

यायजूकायज्ञश्रीलाः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ अग्निब्रह्मचारिणः प्राग्निब्रह्मचारिणः ॥ चतुर्दिक्षु चत्वारोऽग्रयणपरिभूयः पंचाग्रयणतत्तापव्रतितः पंचाग्निव्रतिनः ॥ ३० ॥ इध्म
भारपूकाष्ठभारान् ॥ काष्ठं दूर्वा विधत्ते य इध्ममेधः समित् क्षियामित्यमरः ॥ तेषां सारत्वनारसत्वाख्यापनायतुशब्दः ॥ अग्निष्टिकां लोहोदिनिर्मिताभ्याधारस्थालिकाम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

इत्युद्देशात्समाख्यातामहं न गरीस्थितिः ॥ यायजूकावसंस्त्यत्र यज्ञविद्याविशारदाः ॥ २७ ॥ इमामाचिष्मतीं पश्यवीति होत्रपुरं शुभाम् ॥
जातवेदसि ये भक्तास्ते वसंत्यत्र सुव्रताः ॥ २८ ॥ अग्निप्रवेशं ये कुरुषुर्दृढसत्त्वाजितेन्द्रियाः ॥ क्षियो वासस्त्वसंपन्नास्ते सर्वे अग्नि तेजसः ॥ २९ ॥
अग्निहोत्रताविप्रास्तथाग्निब्रह्मचारिणः ॥ पंचाग्निव्रतिना ये वै ते अग्नि लोके अग्नि तेजसः ॥ ३० ॥ शीते शीतापनुत्यैयस्विभभारान् व्यच्छति ॥
कुर्यादग्निष्टिकां वाऽथ सवसेदग्निं सान्निधौ ॥ ३१ ॥ अनाथस्याग्निं संस्कारं यः कुर्याच्छ्रद्धयान्वितः ॥ अशक्तः प्रेरयेदप्यसंमिश्रं लोकमहीयते ॥ ३२ ॥
जठराग्निविवेद्यै चोदघादाग्नेयमौषधम् ॥ मंदाग्नेयसंपुण्यात्मा वै द्दिलोके वसेच्चिरम् ॥ ३३ ॥ यज्ञोपस्करवस्तुनियज्ञार्थं द्रविणं तु वा ॥ य
थाशक्तिं प्रदद्याद्यो ह्यचिष्मत्यां वसेत्स वै ॥ ३४ ॥ अग्निरेको द्विजातीनां निःश्रेयसकरः परः ॥ गुरुदेवो व्रतं तीर्थं सर्वमग्निर्विनिश्चितम् ॥ ३५ ॥
अपावनानि सर्वाणि वा द्भिः संसर्गतः क्षणात् ॥ पावनानि भवन्त्येव तस्माद्यः पावकः स्मृतः ॥ ३६ ॥ अपि वेदं विदित्वा यस्त्यक्त्वा वै जातवेदसम् ॥
अन्यत्र बध्नाति रतिं ब्राह्मणो न स वेदवित् ॥ ३७ ॥ अंतरात्मा ह्ययं साक्षान्निश्चितो ह्यशुशुक्ष्णः ॥ मांसं प्रासाप्य वे लुक्ष्यै क्षीणां नो मांसपे श
काम् ॥ ३८ ॥ तैजसीं शोभवीमूर्तिं प्रत्यक्षादहनात्मिका ॥ कर्त्री हं त्रीपालयित्री विनैर्ना किं विलोक्यते ॥ ३९ ॥ चित्रभानुरयं साक्षान्नैत्रि
भुवने शितुः ॥ अंधं तमोमये लोके विनैर्न कः प्रकाशकः ॥ ४० ॥ धूपप्रदीपनैघपयोदधिघृतैश्च वम ॥ एतद्गुरुं निषेते सर्वे दिवि दिवा कसः ॥ ४१ ॥

आग्नेयमग्निवृद्धिकरम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अंतरात्मा ज्ञः साक्षी ॥ ह्यिनिश्चये ॥ मांसपेक्षिकां मांसमयजरायुजगर्भस्थबालतनुमिति यावत् ॥ ३८ ॥ तेजस इयं
तैजसी ॥ शंभोरियं शोभवी ॥ अष्टमूर्तित्वादीश्वरस्य ॥ ३९ ॥ अंधं तमोमये लोके दितिच्छादितम् ॥ ४० ॥ ऐक्ष्वमिधु विकारम् ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ मापिमाता ॥ ४३ ॥ पुरारिभक्तस्त्रिपुरारिसेवकः ॥ ४४ ॥ ब्रह्मवेदः स एव यज्ञस्तत्रतः ॥ वेदाध्ययनसहस्रे ऋषियज्ञे त इत्यर्थः ॥ ४५ ॥ लौकिकाचारचंचरः लौकिकव्यवहारे निपुणः कुशल इति यावत् ॥ ४६ ॥ संक्षुण्णे सम्यङ् विष्णोर्दत्ते चोर्ण इत्यर्थः ॥ ४७ ॥ अलोब्धविचार्य ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ विडिभोजनः विडिभोजनो जनेन

शिवशर्मावाच ॥ कोयं रुशानुः कस्यायं मृतुः कथमिदं पदम् ॥ आग्नेयं लब्धमेतेन ब्रूतमेतन्ममाग्रतः ॥ ४२ ॥ गणावूचतुः ॥ आकर्णय महाप्राज्ञं वर्णयावो यथा तथम् ॥ योयं यस्य यथा जनेन प्रापिभ्योतिष्मतीपुरी ॥ ४३ ॥ नर्मदायास्तटे रम्येपुरे नर्मपुरेपुरा ॥ पुरारिभक्तः पुण्यात्मा भवद्विश्वा नरो मुनिः ॥ ४४ ॥ ब्रह्मचर्याश्रमे निष्ठो ब्रह्मयज्ञरतः सदा ॥ शांडिल्यगोत्रः शुचिमान् ब्रह्मतेजोनिधिवंशी ॥ ४५ ॥ विज्ञाताखिलशास्त्रा र्थौ लौकिकाचारचंचरः ॥ कदाचिच्चित्तया मासहृदियात्वा महेश्वरम् ॥ ४६ ॥ चतुर्णामप्याश्रमाणां कोतीवश्रेयसेसताम् ॥ यस्मिन्प्राप्तो तिसंक्षुण्णे परत्रेह च वा सुखम् ॥ ४७ ॥ इदं श्रेयस्त्विदं श्रेयस्त्विदं तु मुकरं भवेत् ॥ इत्थं सर्वसमालोब्धगार्हस्थ्यं प्रशंसह ॥ ४८ ॥ ब्रह्मचारी गृहस्थो वावानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः ॥ एषा माधारभूतो सौ गृहस्थो नान्यथेति च ॥ ४९ ॥ देवैर्मनुष्यैः पितृभित्तिर्यग्भिश्चोपजीव्यते ॥ गृहस्थः प्रत्यहं यस्मात्तस्माच्छ्रेष्ठो गृहाश्रमी ॥ ५० ॥ अस्नात्वा चाप्याहुवावाऽदत्त्वावाश्रातियोगृही ॥ देवादीनामृणी भूत्वा नरकं प्रतिपद्यते ॥ ५१ ॥ अस्ना ताशीमलं भुंक्तुं केवजपीपूयशोणितम् ॥ अहुताशीकृमीभुंक्तुं केप्यदत्त्वा विडिभोजनः ॥ ५२ ॥ ब्रह्मचर्यहिगार्हस्थ्ये यादृक्कल्पनयोऽजितम् ॥ स्वभावचपलेचित्ते क्ताह ब्रह्मचारिणि ॥ ५३ ॥

स्य स तथा ॥ ५२ ॥ ब्रह्मचर्यहीति ॥ गार्हस्थ्ये गृहाश्रमे यादृक् ब्रह्मचर्यं तादृग् ब्रह्मचारिणस्वभावचपले चित्तेति क्कत्रेत्यन्वयः ॥ कीदृक् ॥ कल्पनया बंधनया प्रतारणयेति यावत् उ जितं त्यक्तम् ॥ यद्वैकल्याणयोजितमिति क्वचित्साठः यद्वैकल्येन योजितमिति वाच्यम् ॥ ५३ ॥

१ कथयावदिति क्वचित्साठः

अनधिकारिणांतन्दाश्रमार्निदपूर्वकमधिकारिणोगृहस्थस्यतत्तःश्रमाच्छूष्यमाह ॥ हठादितिषङ्कः ॥ हठादलदाधिकाराभावेव्याग्रहादित्यर्थः ॥ स्वार्थास्वप्रयोजननिमित्तात् संकल्पयतिचित्तयति ब्रह्मचर्यविराधिकर्मैतिशेषः ॥ कृतब्रह्मचर्यमित्येव ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ प्रार्थयेदिति ॥ योयतिःकचिकदाचिकचित्प्रार्थयेत्प्रार्थयति ॥

हठादालोकभीत्यावास्वार्थाद्ब्रह्मचर्यभाक् ॥ संकल्पयतिचित्तेचेच्छतमप्यकृतं तदा ॥ ५४ ॥ परदारपरित्यागात्स्वदारपरितुष्टितः ॥ ऋतुका लभिगामित्वाद्ब्रह्मचारीगृहीरितः ॥ ५५ ॥ विमुक्तरागद्वेषोयःकामकोधविवर्जितः ॥ साग्निःसदारःसगृहीवानप्रस्थ्याद्विशिष्यते ॥ ५६ ॥ वैराग्याद्गृहमुत्सृत्यगृहधर्मान्दृढिस्मरेत् ॥ सभवेदुभयप्रणोवानप्रस्थोनवागृहो ॥ ५७ ॥ अयाचितोपस्थितयायोवृत्यावर्ततेगृही ॥ येनकेनापिसंतुष्टोभिक्षुकात्सविशिष्यते ॥ ५८ ॥ प्रार्थयेद्यत्कचिकंचिदुप्रापंवाभविष्यति ॥ अशनेषुनसंतुष्टःसयतिःपतितोभवेत् ॥ ५९ ॥ गुणागुणविचार्यैत्यसवैश्वानरोद्विजः ॥ उदवाहविधानेनस्वाचिताकुलकन्यकाम् ॥ ६० ॥ अग्निशुश्रूषणरतःपंचयज्ञपरायणः ॥ षट्कर्मनिरतानि त्यदेवपित्रतिथिप्रियः ॥ ६१ ॥ धर्मार्थकामानुयुक्तात्मासोर्जयन्स्वस्वकालतः ॥ परस्परमसंकोचंदंपत्योरानुकूल्यतः ॥ ६२ ॥ पूर्वक्लृदेविकं कर्मसोऽकरोल्लर्मकांडवित् ॥ मध्यंदिनेमनुष्याणांपितृणामपरारुके ॥ ६३ ॥ एवंबुद्धितयेकालंगतेतस्याग्रजन्मनः ॥ भार्याशुचिष्मतीनाम कामपत्नीवसुव्रता ॥ ६४ ॥ अपश्यंत्यंकरमपिसंततःस्वर्गसाधनम् ॥ विज्ञायशंकरंकांतंप्रणिपत्यव्यजिज्ञप्तम् ॥ ६५ ॥ शुचिष्मत्युवाच ॥ आर्यपुत्रार्थाधिषणप्राणनाथप्रियव्रत ॥ नदुर्लभंममास्तोर्हिकंचित्वच्चरणार्चनात् ॥ ६६ ॥ येवैभागाःसमुचितःस्त्रीणांतिल्वस्वसादतः ॥ अलंकृत्यमयाभुक्ताःप्रसंगाद्भिमितान्यपि ॥ ६७ ॥

दुष्टापवायद्विविष्यतिभवतिदपिप्रार्थयति ॥ समीचीनमसमीचीनंवाचाचतइत्यर्थः ॥ सपतितोभवेत्स्वाश्रमादुष्टोऽभवतीत्यर्थः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ कामपत्नीरितस्तद्वदिव ॥ ६४ ॥ अंकरंकारणंपुत्रमात्रमित्यर्थः ॥ शंकरंकल्याणकरमोर्हदमित्यर्थः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ अलंकृत्यातिशयंकृत्वा ॥ तान्यपितानपि ॥ तानपीतिवापाठः ॥ अलंकृतेतिपाठेअलंकरोतीत्यलंकृततयामयेत्यर्थः ॥ ६७ ॥

सुवासांसिशोभनवस्त्राणि ॥ सुवासाःशोभनगृहाः ॥ चकारःसमुच्चये ॥ सुशय्याशोभनपरिचारिका ॥ सकृतांबूलान्नपानाश्चैत्यद्वैभोगाः ॥ विसंधि
 रार्थः ॥ स्वधर्मिणांस्वधर्मवताम् ॥ पाठांतरेशोभनधर्मवतामित्यर्थः ॥ सुतांबूलान्नपानाश्चेतिपाठेऽष्टावितिदुर्घटम् ॥ सुतांबूलान्नपानाद्यादितिकचित् ॥ समाहारपाठश्चान्यत्रा॥इ०द्वौ
 सुवासांसिसुवासाश्चसुशय्यासुनिर्तिविनी ॥ सकृतांबूलान्नपानाश्चअष्टौभोगाःस्वधर्मिणाम् ॥ ६८ ॥ एकमेप्रार्थितनाथचिरायदृदिसं
 स्थितम् ॥ गृहस्थानांसमुचिततत्त्वंदातुमिहाहसि ॥ ६९ ॥ विश्वानरउवाच ॥ किमदेयहिंसुश्रोणितवप्रियहितैपिणि ॥ तत्पार्थयमहा
 भोगेप्रयच्छाम्यविलंबितम् ॥ ७० ॥ महेशितुःप्रसादेनमर्माकिंचिन्नदुर्लभम् ॥ इहामुत्रचकल्याणिसर्वकल्याणकारिणः ॥ ७१ ॥ इतिश्रुत्वा
 वचःपत्युस्तस्यसापत्तिदेवता ॥ उवाचहृष्टवदनायदिदोवरोमम ॥ ७२ ॥ वरयोग्यास्मिचेन्नाथनान्यवरमहंठणे ॥ महेशसदृशपुत्रंदेहिमा
 हेअनघ ॥ ७३ ॥ इतितस्यावचःश्रुत्वाशुचिष्मत्याःशुचिव्रतः ॥ क्षणंसमाधिमधायायदृधेतत्समचितयत् ॥ ७४ ॥ अहोकिमेतयातन्याप्रा
 र्थितंत्यदुर्लभम् ॥ मनोरथपथाद्गूरमस्तुवासिहिसर्वकृत् ॥ ७५ ॥ तेनैवास्यामुखेस्थित्वावाक्स्वरूपेणशंभुना ॥ व्याहृतंकोऽन्यथाकर्तुमुत्स
 हेतभवेदिदम् ॥ ७६ ॥ ततःप्रोवाचतांपत्नीमेकपत्नीव्रतेस्थितः ॥ विश्वानरमुनिःश्रीमानितिकतेभविष्यति ॥ ७७ ॥ इत्यमाश्वस्यतांपत्नीज
 गामतपसेमुनिः ॥ यत्रविश्वेश्वरःसाक्षात्काशीनाथोधितिश्रुति ॥ ७८ ॥ प्राप्यवाराणसींतूर्णदृष्ट्वाथमणिकर्णिकाम् ॥ तत्याजतापत्रितयम
 पिजन्मशताजितम् ॥ ७९ ॥ दृष्ट्वासर्वाणिलिंगानिविश्वेश्वरप्रमुखानिच ॥ स्नात्वासर्वपुंकुंडेषुवापीकूपसरःसुच ॥ ८० ॥ नत्वाविनायकान्सर्वा
 न्गौरीःसर्वाःप्रणम्यच ॥ संपूज्यकालराजंचभैरवंपापक्षणम् ॥ ८१ ॥ दंडनायकमुख्यांश्रगणानस्तुत्वाप्रयत्नतः ॥ आदिकेशवमुख्यांश्चक
 शवानपरितोष्यच ॥ ८२ ॥ लालार्कमुख्यमूर्त्यांश्चप्रणम्यचपुनःपुनः ॥ कृत्वापिंडप्रदानानिसर्वतीर्थध्वतंद्रितः ॥ ८३ ॥

भोगमयाभुक्ताइतिपूर्वणाव्ययः ॥ ६८ ॥ समुचितयोग्यम् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ सुलज्जंभावयति ॥ अस्त्विति ॥ यतःसएवविश्वेश्वरएवसर्वकृतसर्व
 कर्ता ॥ ७५ ॥ अतस्तेनव्याहृतंभवेद्भविष्यतीत्यन्वयः ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥

॥ ८४ ॥ ८५ ॥ कृत्तिवासेश्वरमित्याषम् ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ द्रुमीत्यत्रद्रुमीत्यापिदृश्यते ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ विभाडैश्वरसिलभाडेश्वरः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥

सहस्रभोजनार्धैश्वर्यतीन्विप्रान्प्रतर्प्य च ॥ महापूजोर्पचारैश्चलिंगान्यभ्यर्च्यभक्तिः ॥ ८४ ॥ असकृच्चित्तयामासकिलिंगंक्षिप्रसिद्धिदम् ॥ यत्रनिश्चलतामेतितपस्तनयकाम्यया ॥ ८५ ॥ श्रीमदौकारनाथंवाक्रुत्तिवासेश्वरंकिम् ॥ कालेशंढदकालेशंकलेशेश्वरमेवच ॥ ८६ ॥ कैदारेशंतुकाभेशंचंद्रशंवात्रिलोचनम् ॥ ज्येष्ठेशंजंबुकेशंवाजैगीषव्येश्वरंतुवा ॥ ८७ ॥ दशाश्वमेधमीशानंद्रुमिचंडेशमेवच ॥ दक्षशंरुदेशंचगोकर्णेशंगणेश्वरम् ॥ ८८ ॥ दुंदुवाशागजसिद्धाख्यंधर्मशंतारकेश्वरम् ॥ नंदिकेशनिवासेशंपत्रांशंप्रीतिकेश्वरम् ॥ ८९ ॥ पर्वतेशंपशुपतिंब्रह्मेशमध्यमेश्वरम् ॥ बृहस्पतीश्वरंथाविभाडेश्वरमेवच ॥ ९० ॥ भारभूतेश्वरंकिंवा महालक्ष्मीश्वरंतुवा ॥ मरुत्तेशंतुमोक्षेशंगेशंनर्मदेश्वरम् ॥ ९१ ॥ मार्कंडेमणिकर्णेशंरत्नेश्वरमथापिवा ॥ अथवायोगिनीपीठंसाधकस्यैवसिद्धिदम् ॥ ९२ ॥ यामुनेशंलांगलेशंश्रीमद्विश्वेश्वरंविभुम् ॥ अविमुक्तेश्वरंवाथविशालाक्षीशमेवच ॥ ९३ ॥ व्याघ्रेश्वरंवरहेशंव्यासेशंवृषभध्वजम् ॥ वरुणेशंविधांशंवावसिष्ठेशंशनीश्वरम् ॥ ९४ ॥ सोमेश्वरंकिंमिंद्रेशंस्वर्लिंगंनिसंगमेश्वरम् ॥ हरिश्चंद्रेश्वरंकिंवाहारिकेशेश्वरंतुवा ॥ ९५ ॥ त्रिसंध्येशंमहादेवमुपशान्तिशिवंतथा ॥ भवानीशंकपर्दीशंकंदुकेशंमखेश्वरम् ॥ ९६ ॥ मित्रावरुणसंज्ञंवाकिमेषामाशुपुत्रदम् ॥ क्षणंविचार्यसमृन्निरिति विश्वानरः सुधीः ॥ ९७ ॥ आज्ञांतंविस्मृतंतावत्फलितोमेमनोरथः ॥ सिद्धैः संसेवितंलिंगं सर्वसिद्धिकंपरम् ॥ ९८ ॥ दर्शनात्पशनाद्यस्यमनोनिदंतिभाग्भवेत् ॥ उद्धाटितंसदैवास्तेस्वर्गद्वारंहियत्रवै ॥ ९९ ॥ दिवानिशंपूजनार्थंविज्ञाप्यान्निद्रेशेश्वरम् ॥ पंचमुद्रेमहापीठेसिद्धिदेसर्वजंतुषु ॥ १०० ॥ यत्रसाविकटोदवीप्रकटासिद्धिरूपिणी ॥ यत्रस्थितानांभक्तानांसाक्षात्सिद्धिविनायकः ॥ १ ॥

मखेश्वरमित्यत्राजेश्वरमितिवा ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ आज्ञातमित्याडितस्थितोद्योतकमव्ययम् ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ पंचमुद्रयाविकटयाअधिष्ठिते ॥ १०० ॥ १ ॥

१ पहारैश्वर्यनिकचिलाठः

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ स्वफणामणिभिर्बहुनिराजैरितिसंबंधः ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ विदेहजश्चेतिजयद्रथविशेषणम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ वसुसुतोपमांडप

निर्धूयघ्नजालानिसर्वासिद्धाःप्रयच्छति ॥ अविमुक्तेमहाक्षेत्रेसिद्धिश्चेन्नहितत्परम् ॥ २ ॥ यत्रवीरेश्वरलिंगमहागुह्यतममंतम् ॥ तिलांत
रापिनोकाश्याभूमिलिंगंविनाक्वचित् ॥ ३ ॥ परंवीरेशसदृशनलिंगंत्वाशुसिद्धिदम् ॥ धर्मद्वार्थदंसम्यक्कामदंमोक्षदंतथा ॥ ४ ॥ यथावीरे
श्वरलिंगंकाश्यानाम्यत्तथाध्रुवम् ॥ पंचसरोत्रगंधर्वरांसिद्धिमगापुरा ॥ ५ ॥ विद्याधरःस्वच्छविद्योवसुपूर्णश्रयक्षराट् ॥ नृत्यंतीनिजभा
वेनपुराह्यत्राप्सरोवरा ॥ ६ ॥ सदेहाकोकिलालापलिंगमध्येलयंगता ॥ ऋषिर्वेदशिरानामजपनवैशतरुद्रियम् ॥ ७ ॥ मंत्रज्योतिर्मथेलं
गेसशरीरोविशयपुरा ॥ चंद्रमौलिभरद्वाजावुभौपाशुपतोत्तमौ ॥ ८ ॥ वीरेश्वरंसमभ्यर्च्यगायमानौलयंगतौ ॥ शंखचूडोहिनगेंद्रःस्वफणा
मणिभिर्निशि ॥ ९ ॥ षण्मासात्सिद्धिमगमद्वहुनीराजनैरिह ॥ किन्नरीहंसपद्मभद्राविणुप्रियेणवै ॥ १० ॥ गायंतीसुस्वरंयातापरानिर्वा
णभूमिकाम् ॥ असंख्याताःसहस्राणिसिद्धाःसिद्धिमिहागताः ॥ ११ ॥ सिद्धलिंगमिहाख्यातंस्माद्वीरेश्वरंपरम् ॥ १२ ॥ वीरेश्वरंसमाराध्य
अष्टराज्योजयद्रथः ॥ हत्वारिपूनस्वलितंराज्यंप्रापविदेहजः ॥ १३ ॥ विदूथोऽथनृपतिरपुत्रःपुत्रवानभूत् ॥ वीरेश्वरप्रसादेनमगधाधिपति
वर्षी ॥ १४ ॥ वसुदत्तोत्रचवर्णिकमुतांवसुसुतोपमाम् ॥ अब्दमभ्यर्च्यवीरेश्वरलदत्तोप्यवासवान् ॥ १५ ॥ अहमप्यत्रवीरेश्वरसमाराध्यत्रि
कालतः ॥ आशुपुत्रमवाप्यामियथाभिलषितंस्त्रिया ॥ १६ ॥ इतिकृत्वामर्तिधीरोविप्रोविश्वानरःकृती ॥ चंद्रकूपजलैःक्षाल्वाजग्राहनिय
मंत्रती ॥ १७ ॥ एकाहारोभवन्मांसमांसनकाशनोभवत् ॥ अयाचिताशनोमांसमांसत्यकाशनःपुनः ॥ १८ ॥ पयोव्रतोभवन्मांसमांसंशा
कफलाशनः ॥ मांसमुष्टितिलाहारोमांसपांनीयभोजनः ॥ १९ ॥

रिचरवसोर्वीर्याज्जातसत्यवत्युपमाम् ॥ वसवोदेवास्तसुतोपमामितिवा ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ नेपथ्यं भूषणम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ अभिलाषपदैः पदैश्च विभालहणम् ॥ तुष्टावपरमानंदं वै विश्वानरुक्ती ॥ एकमिति ॥ समस्तजगद्भूतैस्त्यव्ययम् ॥ किमुद्वद्वैपचारिकेनेत्याह ॥ सत्यं सत्यमिति ॥ निश्चयार्थाविष्ठा ॥ बाधे सामानाधिकरण्याच्चापचारइति भावः ॥ तर्हि ब्रह्मविष्णुरुद्रैः सजातीयभेदोऽप्यविनेत्याह ॥ एकमिति ॥ ननु कालाकाशदेः सत्यत्वेन प्रतीतेस्तेन विजातीयभेदोऽप्रवृत्तनाह ॥ अद्वितीयमिति ॥ तर्हि स्वगतभेदः स्यान्नेत्याह ॥ एकइति ॥ एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेरित्यर्थः ॥ नवस्मिन् ग्रामे एकश्चतुर्षु इति वृक्षाश्रुतिरुपचारपरत्याशंक्याह ॥ नेह नानास्ति किंच नैति श्रुतेरित्यर्थः ॥ भूयसीनां श्रुतीनामैक्यपरत्वावगमान्चोपचारत्वमेकमेवेत्यादि श्रुतेरिति भावः ॥ उपसंहरवृत्तणमिति ॥ एकइति ॥ यस्मादेकैकवल्भजातीयस्वगतभेदोऽहितोऽद्वितीयो विजातीयभेदरहितः ॥ रुद्रः रुतसादुरखंद्रावयति नाशयतीति रुद्रोऽवतस्थेऽवति

पंचगव्याशनो मांसं मांसं चांद्रायणव्रती ॥ मांसं कुशाग्रजलभुङ्क्षामं श्वसनभक्षणः ॥ १२० ॥ अथ त्रयोदशो मांसि सत्त्वात्रिप्रथगां भक्षि ॥ प्रत्युष एव विशेषावदायातिसिद्धिजः ॥ २१ ॥ तावद्विलोक्यां चक्रमध्यं लिंगं तपोधनः ॥ विभूतिभूषितं बालमष्टवर्षाकृतिं शुभम् ॥ २२ ॥ आकर्णपूणेनैत्रं च सुरक्तदशनच्छदम् ॥ चारुपिणजटामौलिनं ग्रहसिताननम् ॥ २३ ॥ शैशवाचितने पथ्यधारिणं चित्तहारिणम् ॥ पठंतं श्रुतिं सूक्तनिहंसंतं च स्वलीलया ॥ २४ ॥ तमालोक्यस्तुतिं चकरो मकंचुकितामुदा ॥ प्रोच्चरद्गदालापानमोऽस्त्विति पुनः पुनः ॥ २५ ॥ विश्वानरुवाच ॥ ॥ एकं ब्रह्मैवादितीयं समस्तं सत्यं नेह नानास्ति किंचित् ॥ एको रुद्रो न द्वितीयो वतस्थेतस्मादेकत्वाप्रपद्ये महेशम् ॥ २६ ॥ एकः कर्ता विहसि सर्वशं भो नानारूपेष्वेकरूपस्य रूपः ॥ यद्वत्स्य स्वर्क एकोऽप्यनेकस्तस्मान्नान्यत्वां विनेशं प्रपद्ये ॥ २७ ॥

कृते ॥ एक एव रुद्रोऽवतस्थेन द्वितीय इति श्रुतेः ॥ तस्मादेकसजातीयविजातीयस्वगतभेदोऽस्य महेशं महं तमीश्वत्वांशरणमाश्रयं क्षितारं वा प्रपद्ये भजे इत्यर्थः ॥ २६ ॥ जगत्कृत्वोपाधिभ्रमवांतुवचने कर्तार इति मतं निराकरोति ॥ एकः कर्तेति ॥ कथं तर्हि प्रतिशरीरं तद्देवप्रतीतिस्तत्राह ॥ नानारूपेति ॥ उपाधिभेदादेकस्य बहुधा भावेन दृष्टानमाह ॥ यद्वदिति ॥ अपोपभ्रतिप्रत्यप् तासु प्रत्यप्सु ॥ छांदसोऽयं प्रयोगः ॥ स्वर्कः शोऽनो मेधा धनाच्छादितोऽर्क इति वा ॥ प्रत्यं विविदि वा पाठः ॥ तदुक्तम् ॥ एक एव हि भूतात्मा भूते भूतेष्ववस्थितः एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलं चंद्रवदिति ॥ चंद्रसमानन्यायत्वात्सूर्योपपत्तिरथा ॥ २७ ॥

प्रत्यग्रहण्यशेषप्रपंचस्यविवर्तहृत्पतदृष्टान्तपुरःसरमाह ॥ रज्जाविति ॥ यस्मिन्परमात्मनिज्ञातेणोपरीश्वरत्वेनप्रतीयमानःप्रपंचोविष्वक्स्वतस्तद्वत्तथाप्रवर्तितप्रपद्यत्यन्वयः ॥ तद्वत्किंवत् ॥ रज्जोरज्ज्वाज्ञातायांसर्पोयद्वत् यथाशुक्तिकायामुक्तास्फोटचज्ञातायारौप्यंरजतयथा ॥ सचासौशृगाख्यश्चेतितन्यूगाख्यस्तस्मिन्गाख्येमरीचोऽशृगतृणिकायाम् ॥ शृगतृणामरीचिकेत्यमरः ॥ सामान्यविशेषभावेनयोजनान्नपौरुषमयम् ॥ तस्याज्ञातायानेराणामयनैरःपूरःसमूहोयथा ॥ तद्वदिति। रज्ज्वाद्यधिष्ठानेज्ञातेसर्पादिविवर्तोयथानिवर्तते तथाधिष्ठानभूतेप्रत्यग्रहणिलयिज्ञातेसर्पेऽपिप्रपंचोचोचनरश्मतीत्यर्थः ॥ अनेकदृष्टांतोपादानंत्वानुभवस्यात्यंतदार्ढ्यव्यापनाय ॥ चकारःसमुच्चये ॥ २८ ॥ सर्वशक्तिस्वरूपत्वेनस्तौति ॥ तोयेशैत्यमिति ॥ हेतुश्रोतवत्तत्त्वाप्रपद्यत्यन्वयः ॥ तत्किमितिपृच्छायामाह ॥ तोयेशैत्यमित्यादि ॥ भूमौस्थैर्यामितिक्वचित् ॥ भानैःसूर्यैः ॥ शीतमानैःचंद्रैः ॥ प्रसादआढादः ॥ च

रज्जौसर्पःशुक्तिकायांचरूप्यनैरःपूरस्तन्मृगाख्येमरीचौ ॥ यद्वत्तद्विष्वगेषप्रपंचोयस्मिन्ज्ञातेतत्प्रपद्येमहेशम् ॥ २८ ॥ तोयेशैत्यदाहकत्वं चवद्वैतोपाभानौशीतमानौप्रसादः ॥ पुष्पगंधोदुग्धमध्यपिसर्पित्तच्छंभोत्वंतत्त्वांप्रपद्ये ॥ २९ ॥ शब्दगृह्णास्यश्रवास्त्वंहिजिघ्रेश्राण स्वंव्यंघ्रिरायासिदूरात् ॥ व्यदःप्रत्येस्त्वंरसज्ञोप्यजिह्वःकत्वांसम्यवेच्यतत्त्वांप्रपद्ये ॥ ३० ॥ नोवेदस्वामीशसाक्षाद्विवेदनोवाविष्णुर्नो विधाताऽखिलस्य ॥ नोयोगीन्द्रानेन्द्रमुस्याश्चदेवाप्रक्तोवेदत्वामतत्त्वांप्रपद्ये ॥ ३१ ॥

कारःसमुच्चये ॥ २९ ॥ शब्दमिति ॥ हिहेतौ सर्वत्रसंबध्यते ॥ यस्मादश्रवाःश्रवणेद्विरहितस्त्वशब्दगृह्णासिशृणोपि ॥ अघ्राणोनासिकेद्विरहितस्त्वजिघ्रैःगंधगृह्णासि ॥ व्यंघ्रिः पादरहितोदूरादायासिआगच्छसि ॥ व्यक्षोऽवक्षुस्त्वंरूपपश्येःपश्यसि ॥ अजिह्वोरसनेद्विरहितस्त्वरसज्ञोऽसंजानासि ॥ अपाणिपादोजवनोऽपहीतापश्यचक्षुःस शृणोत्यकर्णइत्याद्या ॥ अतस्त्वांकःसम्यगपरोक्षतयोवेत्तिजानातिनकोपीत्यर्थः ॥ ३० ॥ तर्हिदेवोज्ञाप्यतिनेत्याह ॥ भोवेदइति ॥ हेइशस्यप्रकाशत्वोवेदोवेद ॥ यतोवाचोनिव र्त्ततइतिश्रुतेः ॥ कथंतस्यौपनिषद्विमत्याशंकायामाह ॥ साक्षादिति ॥ लक्षणयातदुपपत्तिरितिभावः ॥ तर्हि विष्णवाद्योज्ञास्यतिनेत्याह ॥ नोवाविष्णुरित्यादि ॥ तर्हाधिकार्यभा वाऽल्लक्षणयाप्यज्ञेयत्वमेवनेत्याह ॥ भक्तोवैदिति ॥ अस्यभावेविष्णवादेरपिदुर्ज्ञेयत्वमितिभावः ॥ ३१ ॥

अवर्णजगमरमहूपमव्ययं अनाभागोत्रमियादिश्रुतिसिद्धसौति ॥ नोतगोत्रमिति ॥ नेशजन्मत्यन्ननापिजन्मेतिक्वचिसाठः ॥ पर्येःपर्यसि ॥ ३२ ॥ यतोवाइमानिभूतानि जायते त्वंजीवंपुमानसि त्वंकुमारउतवाकुमारी त्वंजीर्णोदडेवचसित्वंजातोभवसिविष्वतोमुखः सर्वविष्णुमयजगदित्यादिश्रुतिसिद्धेसर्वकारणत्वसर्वाल्लदेशयति ॥ तत्तःसर्वमि नोतगोत्रंनेजन्मापिनाख्यानावारूपनैवशीलंनदेशः ॥ इत्यभूतोपीश्वरस्त्वंत्रिलोक्याःसर्वानकामानपर्येस्तद्भजेत्वाम् ॥ ३२ ॥ तत्तःसर्व त्वंहिसर्वस्मरारेवंगौरीशस्त्वंचनग्नोतिशतः ॥ त्वैवदृष्ट्वयुवात्वंचबालसत्त्वयक्लिनस्यतस्त्वांनतोस्मि ॥ ३३ ॥ सुवेतिभूमौनिपया तविप्रःसदंदवद्यावदतीवहृष्टः ॥ तावत्सबालोखिलदृष्टदृष्टःप्रावाचभूदेववरंरुणीहि ॥ ३४ ॥ ततउत्थायदृष्टश्लामुनिविश्वानरःरुती ॥ प्र त्यब्रवीक्लिमज्ञातंसर्वज्ञस्यतवप्रभो ॥ ३५ ॥ सर्वतरात्माभगवान्सर्वःसर्वप्रदोभवान् ॥ यज्ज्ञांप्रतिनियुक्तैर्माकिमीशोदन्यकारिणीम् ॥ ३६ ॥ इतिश्रुत्वावचसस्यदेवोविश्वानरस्यह ॥ शुचैःशुचिव्रतस्याशुशुचिस्मिन्वाब्रवीच्छिशुः ॥ ३७ ॥ बालउवाच ॥ ॥ त्वयाशुचेशु चिष्मत्यांयोभिलाषःकृतोद्विदि ॥ अचिरेणैवकालेनसमभिविष्यत्यसंशयः ॥ ३८ ॥ तवपुत्रत्वमेष्यामिशुचिष्मत्यांमहामते ॥ ख्यातोगृहपतिर्ना स्नाशुचिःसर्वामरप्रियः ॥ ३९ ॥ अभिलाषाष्टकपुण्यंस्तोत्रमेतत्त्वयेरितम् ॥ अब्दत्रिकालपठनाकामंशिवसंनिधौ ॥ ४० ॥ एतस्तोत्रस्य पठनंपुत्रपौत्रधनप्रदम् ॥ सर्वशान्तिकंरचापिसर्वापत्यरिनाशनम् ॥ ४१ ॥ स्वर्गपवर्गसंपत्तिकारकंनान्नसंशयः ॥ प्रातरुत्थायमुस्नातो लिंगमभ्यर्च्यशांभवम् ॥ ४२ ॥ वर्षजपान्विदंस्तोत्रमपुत्रःपुत्रवान्भवेत् ॥ वैशाखेकार्तिकमाघेविशेषनियमैर्युतः ॥ ४३ ॥ यःपठेत्स्नानसम येसलभेत्सकलंफलम् ॥ कार्तिकस्यतुमासस्यप्रसादादहमव्ययः ॥ ४४ ॥ तवपुत्रत्वमेष्यामियस्त्वस्यसत्यठिष्यति ॥ अभिलाषाष्टकमिदंनदे यंस्यकस्यचित् ॥ ४५ ॥

ति ॥ त्वंहिसर्वमित्येतत्पंचयति ॥ त्वंगौरीशइत्यादिना ॥ अन्वयमुखेनसर्वालत्वमुक्त्वाव्यतिरेकेणापितदाह ॥ तत्त्वमिति ॥ यत्त्वंनअसिमगवसितोत्किनास्तीत्यर्थः ॥ तत्कियत्तना सीतिपाठेपिसुवार्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ शुचिस्मिता शुचिययास्यात्तथाईषद्वात्यंकुलेत्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ कार्ति कमासाराधनेनतोषितत्वात्तत्प्रसादादित्युक्तम् ॥ ४४ ॥ तदभिलाषाष्टकस्तोत्रम् ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ १४७ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृत्यांकाशीखंडीकायादशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ एकादशेऽग्निलोकोतिविस्तरणिरुच्यते ॥ वैश्वानरसमुच्चिर्वाप्रा
मिपुःसरा ॥ १ ॥ अथानंतरम् ॥ तदोषित् तस्यविश्वानरस्यभायाशुचिष्मती ॥ गर्भाधानाख्येकर्मणितेनविश्वानरेणविहितेसतिअंतर्वर्तीगर्भवतीबभूवेत्यर्थः ॥ २ ॥ पुंसवंगर्भ
स्यपुंस्ताथानम् ॥ स्पंदनात्पाक्गर्भचलनात्पाक्पूर्वम् ॥ गृह्योक्तविधिनावैदिकेनप्रकारेणेत्यर्थः ॥ पुंस्तविष्टद्वयेपुंभावद्वयार्थम् ॥ गर्भस्यवीर्यातिशयायेत्यर्थः ॥ ३ ॥ अकारिकृतः ॥
चकारोभिन्नक्रमे ॥ सुखप्रसवद्वयार्थक्रियाचशेष्यत्याख्याऽकारीत्यन्वयः ॥ वेत्तीतिविनेनविदाजानतेत्यर्थः ॥ ४ ॥ अथशब्दोभंगलार्थः ॥ अतोऽन्तरसप्रसिद्धः ॥ नामप्राका

गोपनीयंयत्नेनमहावंध्याप्रसूतिकृत् ॥ स्त्रियाबापुरुषेणापिनियमाह्निगंसनिधौ ॥ ४६ ॥ अब्जतमिदंस्तोत्रंपुत्रद्वानात्रसंशयः ॥ इत्युक्त्वा
तर्द्धेबालःसोपिविप्रोगृहगतः ॥ १४७ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणेकाशीखंडेन्द्राग्निलोकवर्णननामदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ५ ॥ ॥
॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ शृणुसुश्राणि सुभगेवैश्वानरसमुद्भवम् ॥ पुण्यशीलशुशीलाभ्यांयथोक्तंशिवशर्मणे ॥ १ ॥ अथकालेनतद्योषिदं
तर्वतीबभूवह ॥ विधिवद्विहितेनगर्भाधानाख्यकर्मणि ॥ २ ॥ ततःपुंसवनेनस्यदनात्पाग्विपश्चिता ॥ गृह्योक्तविधिनासम्यक्कृतंपुंस्त्ववि
दद्वये ॥ ३ ॥ सीमंताष्टमेमासिगर्भरूपसमृद्धिकृत् ॥ सुखप्रसवसिद्ध्यैचेतेनाकारिक्रियाविदा ॥ ४ ॥ अथातःससुतारासुताराधिपवरा
ननः ॥ केंद्रगुरौशुभेलेभ्रमुग्रहेष्वयुगेषुच ॥ ५ ॥

श्ये ॥ तस्यांशुचिष्मत्यांतनयःपुत्रोबभूवेतिद्वितीयेनाव्ययः ॥ कथंभूतःताराधिपवराननःचंद्रवत्प्रसन्नमुखः ॥ किंकुर्वन् ॥ अरिष्टमंगलंदीपयद्दहन्ताशयन्नित्यर्थः ॥ यद्वा अरिष्टसू
तिकागृह्णीदप्यनशकाशयन् ॥ अरिष्टसूतिकागृहमित्वचनात् ॥ तत्रहेतुगर्भविशेषणमाह ॥ दीप्त्यातेजसासर्वारिष्टविनाशकृदिति ॥ कस्मिन्सति ॥ शुभेलेभ्रसमीचीनिराशानामुदये
सति ॥ लग्नस्यशुभत्वमेवाह ॥ सुतारासुशोभनस्तारोच्यनिमित्तियावधासांतथाभूतासुतारासुशुभासुसतीच्यित्यर्थः ॥ सुतारासुशोभनतारासित्तिवा ॥ शततारावितिपठेशतश्रिषा
सित्यर्थः ॥ तथागुरौबृहस्पतौ ॥ केंद्रेलग्नचतुर्थसमदशमराशौस्थितेसतीत्यर्थः ॥ तथासुग्रहेष्वयुगेषुचसमीचीनपुग्रहेष्वसमेचित्यर्थः ॥ चकारःसमुच्चये ॥ ५ ॥

१ एतद्व्याख्यानेतारावितिपदमध्याहृत्ययोजितमितिभाति परंलेतादृशक्लेशबीजंकिमितिनिबन्धः

॥ ६ ॥ तनयस्य विशेषणं तन्मयः सद्य इति ॥ गंधवाहा वायवः ॥ गंधवहा इति क्वचित् ॥ गंधवंतः ॥ गंधवंतीति गंधवा यथा ॥ गंधवाहनवाहाश्चेति पाठे यनां विशेषणम् ॥ कथं भूतः ॥ दिव्यधूम्रस्ववासनाः दिव्यधूम्रानामुवा निवासयति सुगंधीनि कुर्वतीति तथा ॥ यद्वा दिव्यधूम्रानां वासनयेषु तेषु तथा ॥ दिगंगनानां सततवासिता इत्यर्थः ॥ वाहना इति पाठे दिव्यधूम्रमेव गंधवंतीति तथा तेषु सिद्धा घनामेयाः ॥ ७ ॥ वर्षर्षद्वैष्टिचक्रः ॥ कैः ॥ इष्टांगधोयेषां तथा भूतानां प्रसूतानामोषैः समूहः ॥ घनानि विडाः ॥ घना घन इत्येकं वा

अरिष्टं दीपयन् दीप्त्या सवारीषु विनाशकृत् ॥ तनयानामतस्यां तु शुचिष्मत्त्वांबभूव ॥ ६ ॥ सद्यः समस्तसुखदो भूषुवः स्वर्नवासिनाम् ॥ गंधवाहा गंधवाहा दिव्यधूम्रस्ववासनाः ॥ ७ ॥ इष्टांगधप्रसूनौ धैवपुष्पे घना घनाः ॥ देवदुंदुभयो नेदुःप्रसेदुःसर्वतो दिशः ॥ ८ ॥ परितः सरितः स्वच्छा भूतानां मानसैः सह ॥ तमोऽताम्यन्तु नितरां रजोपिविरजो भवन् ॥ ९ ॥ सत्त्वाः सत्त्वसमायुक्ता वसुधासीच्छुभा तदा ॥ कल्याणी सर्वतो वाणी प्राणिनः प्रीणयन्त्यभून् ॥ १० ॥ तिलोत्तमोर्वशीरं भाप्रभा विद्युत्सभा शुभा ॥ सुमंगला शुभालापा सुशीला ब्यावरांगनाः ॥ ११ ॥ कृष्णलंकं कणपात्राणि कृत्वा करतले मुदा ॥ मुक्तमुक्ता फलाढ्यानि यक्षकर्मवन्ति च ॥ १२ ॥

पदम् ॥ वर्षतो मेघा इत्यर्थः ॥ ८ ॥ तमोऽज्ञानमंधकारो वा अताम्यदनशत् ॥ रजोपिविरजो विगत रजोऽभवदनशदित्येव ॥ ९ ॥ सत्त्वाः प्राणिनः ॥ सत्त्वसमायुक्ताः सत्त्वगुणसंपन्नाः ॥ शुभाः शोभनाः ॥ पौठांतरे सुधुधारयमाणाः सन्तुल्यावा ॥ सुधा तुल्यफलसस्यादिमतीत्यर्थः ॥ यदा बभूव तदेति सर्वत्र संबध्यते ॥ १० ॥ तिलोत्तमेत्यादीनां तत्र विश्वानरगृहे मुदा हर्षणा जगुरित्यधिकेणा न्वयः ॥ वरांगना वराप्सरसः ॥ ११ ॥ किंकृत्वा ॥ कृष्णलंकं कणपात्राणि करतले कृत्वा ॥ कृष्णतिशब्दं कुर्वति कंकणानि येषु तानि पात्राणि तथा ॥ कृष्णलंकं कणपात्राणीति क्वचित् ॥ पात्राणि विशिनष्टि ॥ मुक्तमुक्ता फलाढ्यानीति त्रिभिः ॥ मुक्ता निभस्तानि यानि मुक्ता फलानि तैराढ्यानि ॥ मुक्तमुक्ता क्षताढ्यानीति क्वचित् ॥ यक्षकर्मवन्ति कर्पूरगुल्फकस्तूरिकी लवन्ति ॥ १२ ॥

१ आर्षमेतत् २ सुधातदेयं ब्रह्मे

वज्रवैदूर्यएवदीपाःप्रदीपास्तैःसहवादीपायेषुतानितथा ॥ हरिद्रालेपनानीत्यत्रहरिद्राक्षोद्वंतीतिपाठेहरिद्राचूर्णवर्तित्यर्थः ॥ गारुत्मतारुडस्योद्गाराज्जातामणयएकरूपाःश्रेष्ठरूपायेषुतानितथा ॥ गारुत्मैकदूर्वाणीतिकचित् ॥ शंखादियुक्तानिदधीनियेषुतानि ॥ शंखेव्यघ्नसक्कितिकचित् ॥ १३ ॥ पद्मारागादयोमणिप्रभेदाः ॥ आख्येयघ्राढ्येनिकचित् ॥ पद्मारागप्रवा

वज्रवैदूर्यदीपानिहरिद्रालेपनानिच ॥ गारुत्मैकरूपाणिशंखशुक्तिदधीनिच ॥ १३ ॥ पद्मारागप्रवालाल्यरत्नकुंकुमवतिच ॥ गामेदपुष्परा
गेन्द्रनीलसन्माल्यभांजिच ॥ १४ ॥ विद्याधर्यश्चकिन्नर्यस्तथाऽभयःसहस्रशः ॥ चामरव्यग्रहस्ताम्रमंगल्यद्रव्यपाणयः ॥ १५ ॥ गंधर्वीरग
यक्षाणांसुवासिन्यःशुभस्वराः ॥ गायत्योललितंगीतंतत्राजग्मुरनेकशः ॥ १६ ॥ मरीचिर्त्रिभुलहःपुलस्त्यःकतुरंगिराः ॥ वसिष्ठःकश्यप
श्चाहंविभांडोमांडवीसुतः ॥ १७ ॥ लोमशोलोमचरणोभरद्वाजोथगौतमः ॥ भृगुस्तुगालवोगर्गोजातूकण्यःपराशरः ॥ १८ ॥ आपस्तंबो
याज्ञवल्क्यदक्षवाल्मीकिमुद्गलाः ॥ शातातपश्चल्लिखितःशिलादःशंखउच्छुक्रः ॥ १९ ॥ जमदग्निश्चसंवतोमतंगोभरतोशुमान् ॥ व्यासःका
त्यायनःकुसःशौनकःसुश्रुतःशुकः ॥ २० ॥ ऋष्यशृंगोथदुर्वासारुचिर्नारदतुंबुरू ॥ उत्तंकावामदेवश्चयवनोऽसितदेवलो ॥ २१ ॥ शालंका
यनहारीतौविश्वामित्रोथभागवः ॥ मृकंडःसहपुत्रेणदालभ्यउदालकस्तथा ॥ २२ ॥ धौम्योपमन्युवत्साद्यामुनयोमुनिकन्यकाः ॥ तच्छान्त्यर्थ
समाजग्मुर्धन्यविश्वानराश्रमम् ॥ २३ ॥ ब्रह्मावृहस्पतियुतोदेवोगुरुडवाहनः ॥ नदिभृगिसमायुक्तोर्गौयांसहवध्वजः ॥ २४ ॥

लाख्यरत्नरूपंयुक्तंमेतद्वति ॥ गोमेदादिमयानिसन्माल्यानिविचित्रघ्नदामानिभजतेतानि ॥ १४ ॥ अमर्षोऽमरांगनाः ॥ १५ ॥ सुवासिन्यःस्त्रियः ॥ १६ ॥ मरीचिरिति ॥ तच्छान्ते
त्यर्थतस्यगृहपतेरेवशान्त्यर्थशान्तिकर्मकरणाथविश्वानरगृहाश्रमंमरीच्यादयआजग्मुरितिसमेनाख्यः ॥ अहमगस्त्यः ॥ मांडवीसुतोमांडव्यः ॥ लोमचरणोलोमपादः ॥ जातूकण्ड
तिकचित् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ उत्तंकइत्यत्रोदंकइतिकचित् ॥ २१ ॥ सहपुत्रेणमार्कण्डेयेनसह ॥ २२ ॥ २३ ॥ ब्रह्मादयआयातादिततृतीयेनाव्ययः ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ अकालकौमुदी अकालेऽसमयेचंद्रहृतेऽपिरात्र्यादौकौमुदीज्योत्स्नातस्मिन्महोत्सवेऽभूदित्यर्थः ॥ २६ ॥ जातेति ॥ स्वयंपितामहोद्भवातस्वालस्यजातकर्म चकुरुतवान् ॥ किं कृत्वा ॥ तद्रूपांजातकर्मप्रतिपादिकांश्रुतिविचार्य ॥ २७ ॥ नामकर्मविधानेनएकादशेदिवसेनाद्याऽयगृहपतिरितिदेयदानुयायनामचददावित्यर्थः ॥ किंकुर्वन् ॥ तदर्थनामकरणार्थश्रुतिवेदमुच्चरन्नुच्चारयन् ॥ २८ ॥ तामेवदर्शयति ॥ अयमग्निगृहपतिरितिसाधेन ॥ अस्यायमर्थः ॥ योऽयमग्निगृहपतिर्गाहपत्याख्यःप्रजायाश्चातिशयेनधन

मैर्हद्रमुस्थागीर्वाणानागाःपातालवासिनः ॥ रत्नान्यादायबद्धशःससरिक्कामहाब्धयः ॥ २५ ॥ स्यावर्जंगमरूपं धृत्वायाताः सहस्रशः ॥ म
हामहोत्सवेतस्मिन्बभूवाकालकौमुदी ॥ २६ ॥ जातकर्मस्वयंचक्रतस्यदेवःपितामहः ॥ श्रुतिविचार्यतद्रूपांजातकर्मगृहपतिस्त्वयम् ॥ २७ ॥
इतिनामदत्तस्मैदेयमेकादशेहनि ॥ नामकर्मविधानेनतदर्थश्रुतिमुच्चरन् ॥ २८ ॥ अयमग्निगृहपतिर्गाहपत्यःप्रजायावसुवित्तमः ॥ अग्ने
गृहपतेभिद्युष्मभिःसह आयच्छस्व ॥ २९ ॥ अग्नेगृहपतेस्थित्यापरांमपिनिदर्शयन् ॥ चतुर्निगममंत्रोक्तेराशीर्भिरभिनंदय ॥ ३० ॥ कृत्वा
बालोचितारक्षां हरेण हरिणा सह ॥ निययौहंसमारुढ्य सर्वेषां प्रपितामहः ॥ ३१ ॥ अहोरूपमहोतेजस्वहोसर्वांगलक्षणम् ॥ अहोशुचिष्म
तीभाग्यमाविरासीत्स्वयंहरः ॥ ३२ ॥ अथवाकिमिदं चित्रं शर्वभक्तजनेष्वहो ॥ आविर्भवेत्स्वयं रुद्रोयतोरुद्रास्तदर्चकाः ॥ ३३ ॥ इति स्तुवंत
स्वन्योन्यं जग्मुः सर्वे यथागतम् ॥ विश्वानरं समापृच्छं प्रसृष्टं तनूरुहाः ॥ ३४ ॥ अतः पुत्रं समीहं ते गृहस्थाश्रमवासिनः ॥ पुत्रं णलोकान्ज
यति श्रुतिरेषा सनातनी ॥ ३५ ॥

स्यवेदितमेतयाचे ॥ हेअग्नेगृहपतेअग्निद्युष्मद्योतेयरोवाऽनंवा ॥ अभिसहइतिबल्यनाम ॥ आयच्छस्व ॥ यमेतद्रूपम् ॥ एतद्रुतंभवति ॥ अस्मान्निअनंयशोवाबलंवागृ
ह्णीष्वआगमयेत्यर्थः ॥ यद्वाऽस्मान्भिद्युष्मभिर्बलवाआयच्छस्वस्थापयस्वसमर्पय ॥ आयतिःस्थापनार्थः ॥ २९ ॥ अग्नेगृहपतेस्थित्येतिशाब्दाग्नेनद्रष्टव्यम् ॥ चतुर्वेदोक्तमंत्रे
राशीर्भिरभिनंदयर्धयत्वापितामहोजगामेतिद्वितीयेनान्वयः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अहोइत्यन्योन्यंस्तुवंतोयथागतं तथाजगमुरितिचतुर्थेनान्वयः ॥ किंस्तुवंतइत्याकांक्षायामाह ॥ अ
होरूपमिति ॥ ३२ ॥ रुद्रःस्वयमाविर्भवतीत्यत्रहेतुमाह ॥ यतइति ॥ रुद्रार्चकारुद्रस्वरूपाएवेतियतइतिभावः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

नापवित्रमिति ॥ अपुत्रतः पुत्राभावात्पुत्राहितोऽगृहस्थः पवित्रनानस्यादित्यर्थः ॥ यद्वा नानरोऽपुत्रतोऽपवित्रं स्यादित्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ औरस इति ॥ अत्र लोके सप्तपुत्राः कर्तिता इत्यन्वयः ॥ केते इत्यत आह ॥ औरस इत्यादिना ॥ औरसो धर्मपत्नीप्रभवः ॥ दत्तः केनचित् ॥ प्राप्तः स्वयमेव ॥ सुताः सुतः पुत्रिकाकरणेन ॥ ३८ ॥ भवंतु सप्तपुत्रास्तावता किमित्यत आह ॥ एषामिति ॥ तत्र विशेषमाह ॥ पूर्वः पूर्व इति ॥ ३९ ॥ अर्द्धार्धेषुमासि ॥ चूडाकरणं अर्द्धे वर्षे ॥ अर्थादिति पाठे कुसुमगर्जितस्त्रिधके शार्थ इत्यर्थः ॥ अर्थवयथा विधीयर्थः ॥

अपुत्रस्य गृहं शून्यमपुत्रस्यार्जनं वृथा ॥ अपुत्रस्यान्वयश्चिन्नो नापवित्रं च पुत्रतः ॥ ३६ ॥ नपुत्रात्परमोलाभो नपुत्रात्परमं सुखम् ॥ नपुत्रात्परमं मित्रं परत्रेह च कुत्रचित् ॥ ३७ ॥ औरसः क्षेत्रजः कर्तो दत्तः प्राप्तः सुताः सुतः ॥ आपत्सुरक्षितश्चान्यः पुत्राः सप्तात्र कर्तिताः ॥ ३८ ॥ एषा मन्यतमः कार्यो गृहस्थेन विपश्चिता ॥ पूर्वपूर्वः सुतः श्रेयान्हीनः स्यादुत्तरोत्तरः ॥ ३९ ॥ गणावूचतुः ॥ निक्रमोऽथ चतुर्थेऽस्य मासि पित्रा कृतो गृहान् ॥ अन्नप्राशनमर्द्धचूडाभेदार्थवत्कृता ॥ ४० ॥ कर्णविधं ततः कृत्वा श्रवणक्षेपकर्म वित् ॥ ब्रह्मतेजो भिवृद्धार्थं पंचमेऽर्द्धे व्रतं ददौ ॥ ४१ ॥ उपाकर्म ततः कृत्वा वेदान्त्यापयः सुधीः ॥ त्र्यर्द्धं वेदान्तं स विधिनाऽध्यैश सांगपदक्रमान् ॥ ४२ ॥ विद्याजातं स मस्तं च साक्षिमात्रादुरोर्मुखात् ॥ विनयादिगुणानां विष्कृवं नृजगद्ग्राहशक्तिमान् ॥ ४३ ॥ ततोऽथ नवमे वर्षे पित्रोः शुश्रूषणं रतम् ॥ वैश्वानरं गृहपतिं दृष्ट्वा कामचरो मुनिः ॥ ४४ ॥ विश्वानरोऽंजं प्राप्य देवर्षिर्नारदः सुधीः ॥ पप्रच्छ कुशलं तत्र गृहीता र्धासिनः क्रमात् ॥ ४५ ॥ नारद उवाच ॥ विश्वानर महाभाग शुचिष्मति शुभव्रते ॥ कुरुते यवयोर्वाप्यमयं गृहपतिः शिशुः ॥ ४६ ॥ नान्यत्तार्थं न वा देवो न गुरुर्न च सत्क्रिया ॥ विहाय पित्रोर्वचनं नान्यो धर्मः सुतस्य हि ॥ ४७ ॥

कनी इति क्वचित् ॥ अस्याग्निमेणाव्ययः ॥ पूर्वत्राङ्गं विपरीणमप्यपूर्वक्रियैव संबंधः ॥ ४० ॥ चूडाकर्म तन्तरं व्रतमपवययम् ॥ ४१ ॥ उपाकर्मश्चावण्याः क्रियमाणं कर्म ॥ वेदान्क्रगादीन् ॥ कथं भूतात् ॥ सांगपदक्रमान् ॥ अंगानि च पदानि चक्रमश्च तत्संहितात् ॥ अथ्यैऽष्टाधीनवान् पठितवानित्यर्थः ॥ ४२ ॥ साक्षिमात्रा निमित्तमात्रात् ॥ आचार्योऽप्यपुरुषो वेदे ॥ आचार्यदिव गृहीता विद्या साधिष्ठयंगमयतीत्यादि श्रुत्यर्थज्ञापनार्थमित्यर्थः ॥ ४३ ॥ दृष्ट्वा ज्ञात्वा ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

तत्र विशेषमाह ॥ गर्भेति ॥ ४ ॥ अजिष्व्याजिषेकृत्वा ॥ स्वामानदेहसंयातामित्यर्थः ॥ स्वर्धुनीति ॥ स्वर्धुगंगायायशुद्धं मुदकतस्य बंधाद्धरणोदधिकशुद्धतामायतपवि
त्रतांगंगास्नानादप्यधिकशुद्धमित्यर्थः ॥ यद्वा स्वर्धुन्याः शुद्धशोधककबंधलंस्मादधिकशुद्धतां पावनतामित्यर्थः ॥ ४९ ॥ इतोपिमाताधिकेत्याह ॥ संन्यसेति ॥ मस्करोपरि
व्राट् ॥ जिह्वः पत्रिवाट् कर्मदोषारागयपिमस्करी तपस्वीनापसः पारिकाक्षीवाचं यमोर्मा निरत्यमरः ॥ अपिपत्रजिन्नकमे ॥ पितुरपिबन्धयनेन संवध्यते ॥ ह्रीतिनिश्च्यतम् ॥ प्रभूर्मा
ता ॥ अतएवोक्तं जगत्पादैः ॥ आस्तां तावदियं सुतिसमेदुवारूलब्धयानैरुज्येति जशोषणमलयीशयाचसां वल्सरी एकस्यापि न गर्भाभरणश्चास्य यस्य आक्षेपो मादतु निष्कृ

नपित्रोर्धिकांकिंचित्रिलोथांतनयस्यहि॥ गर्भाधारणपेषाभ्यांपितुर्मातागरीयसी॥४८॥ अभांभिरभिषिच्यस्वजननीचरणयतुः॥ प्राप्नु
यात्सर्वधनीशुद्धकबंधाधिकशुद्धताम्॥४९॥ सन्यस्ताखिलकर्मापिपितुर्वधोहिमस्करा॥ सर्ववधेनयतिनाप्रमूढघ्राप्रयत्नतः॥ ५०॥ इदमे
वतपोत्युग्रमिदमेवपरंब्रतम्॥ अयमेवपरोधमोयत्पित्रोःपरितोषणम्॥ ५१॥ मन्यमान्योनोदमस्यतथान्यस्ययथायुवाम्॥ सुखाकारे
र्विनीतस्यशिशोर्गृहपतेरहम्॥ ५२॥ वैश्वानरसमभ्यहिममोत्संगेनिषीदभां॥ लक्षणादिपरीक्षेहपाणिणदर्शयदक्षिणम्॥ ५३॥ इत्युक्तोमु
निनाबालःपित्रोराज्ञामवाप्यसः॥ प्रणम्यनारदंश्रीमान्भक्त्याप्रद्वउपाविशत्॥ ५४॥ ततोद्भवास्यसर्वांगतालुजिह्वादिजानपि॥ आनी
यंकुंकारं कुंभं च त्रिगुणीकृतम्॥ ५५॥ स्मत्वाशिवौगणाध्यक्षमध्वीभूतमुदङ्मुखम्॥ मुनिःपरिमौबालमापादतलमस्तकम्॥५६॥

तिमुच्यतेऽपिनयस्तस्यैजनन्यैनमइति ॥ अहंइतिमन्ये ॥ ५० ॥ ५१ ॥ मन्यइति ॥ अहंमितिमन्ये ॥ किन्तु युवायुवयोर्गृहपतेः शिशोर्याथार्हमानोमाननीयः पूज्यइत्यर्थः ॥ तथा न्यस्याधमस्य गृहस्थस्य शिशोर्नाहिमान्यइत्यहंमन्यइत्यर्थः ॥ यद्वा यथागृहपतेः शिशोर्यापितरौमात्रौ पिताशिशोः पित्रादिभ्यामन्योन्यइत्यर्थः ॥ कथं भूतस्य गृहपतेः ॥ मुवाकारौ विनीतस्य सुखलोभादहितमक्षुब्धं यथास्यात्तया कारिकाणां सघातैर्विनीतस्य नमस्य ॥ मुवाकारौ रीतिपाठेष्वष्टएवार्थः ॥ मनेभ्यो न धर्मस्य तान्यस्य गृहपतेः ॥ मुवाकारौ विनीतस्य सुखलोभादहितमक्षुब्धं यथास्यात्तया कारिकाणां सघातैर्विनीतस्य नमस्य ॥ अन्यत्स्त्वब्रवीत् ॥ अन्यत्स्त्वब्रवीत् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ परिमौ गणितवान् ॥ ५६ ॥

तिर्यगिति ॥ हेद्विजतिर्यग्विस्तारोच्चमानपरिमाणेऽष्टोत्तरशतांगुलः अष्टौ उत्तरा अधिकाः शतमंगुलयोऽत्र सोऽष्टोत्तरशतांगुलः समस्तुल्यो गणितो योऽयमेवालभ्यतया यथावच्छेदकपालो भवेत्तन्मविष्यतीत्यर्थः ॥ अचिष्मत्याः पुर्याः पतिरिति तु द्वादशियम् ॥ तिर्यक्प्रमाणप्रसारिताभ्यां बाहुभ्यां ज्ञातव्यम् ॥ ५७ ॥ पंचेति ॥ अयमेवाल्लोद्वात्रिशद्वक्ष्येण एवेति विशेषपूर्वश्लोकानुषङ्ग्यान्वयः ॥ तायेव द्वात्रिशद्वक्ष्येण निषाद्विशेषणैर्दर्शयति ॥ पंचसूक्ष्मः पंचत्वैकेशांगुलिदर्शनांगुलिप्रवासिगुणिसूक्ष्माणियस्य स तथा ॥ पंचदीर्घः पंचसृजनेन त्रहनुजानुनासा दीर्घाण्यस्य तथा ॥ सप्तः सप्तपाणितलेन त्रांतातुल्यिद्धा अधोऽष्टनस्वारकायस्य तथा ॥ षडुन्नतः षड्वक्षः कुक्ष्यलकस्कंधकवक्राणि उन्नतानियस्य तथा ॥ त्रिपृथुः त्रीणि ल

तिर्यग्वर्ध्वसमो माने योऽष्टोत्तरशतांगुलः ॥ स भवेत्स्थिवीपालोऽयं ते यथा द्विज ॥ ५७ ॥ पंचसूक्ष्मः पंचदीर्घः सप्तः षडुन्नतः ॥ त्रिपृथुर्लघुगंगीरोद्वात्रिशद्वक्ष्येण स्त्विति ॥ ५८ ॥ पंचदीर्घाणि शस्यानियथा दीर्घाः पुषोऽस्यैव ॥ भुजानेन त्रहनुजानुनासाऽस्य तनयस्य ते ॥ ५९ ॥ ग्रीवाजंघामेहनैश्च त्रिभिर्द्वैस्वोयमीडितः ॥ स्वरेण सत्वनाभिभ्यां त्रिगंगीरः शिशुः शुभः ॥ ६० ॥ त्वैकेशांगुलिदर्शनाः पर्वाण्यंगुलिजान्यपि ॥ तथास्य पंचसूक्ष्माणि दिक्पालपदभाष्यथा ॥ ६१ ॥

लाटकदिवक्षांसि पृथूनि विस्तीर्णानियस्य तथा ॥ लघुगंगीरः लघुश्चासौ गंगीरश्चेतिलयुगंगीरः ॥ अत्र त्रिशब्दाव्याहृतव्यौ ॥ त्रिलघुः त्रीणि ग्रीवाजंघामेहनानिलघूनि द्वास्त्वानियस्य तथा ॥ त्रिगंगीरः त्रयः स्वः सत्वनाभिगंगीरायस्य तथा ॥ सामुद्रिकेन त्रिलघुरित्यत्र चतुर्द्वैस्त्वमित्युक्तम् ॥ तथा हि पंचदीर्घचतुर्द्वैस्त्वपंचसूक्ष्मषडुन्नतम् सप्तः सत्तं त्रिगंगीरं त्रिविस्तीर्णं प्रशस्यत इति ॥ ५८ ॥ क्रममनादृत्य श्लोकां कव्याचष्टे ॥ पंचेत्यारभ्य क्रमदीपुष्टकठिनवित्यतः प्राक्तनेन ॥ शस्यानिप्रशस्तानि ॥ हनुर्वद्वैकदेशः क्रपोलयोः परागः ॥ अधः स्याच्चिबुकुण्डिकपोलौ तस्य राहुनृत्यमरः ॥ जानुः ऊरुपर्व ॥ जंघाप्रसृता ॥ जंघाप्रसृता जानुरुपवाष्ठावद्विस्त्रियामित्यमरः ॥ ५९ ॥ मेहनं शिशुः ॥ भगं यो निर्द्वयोः शिशोमेदो मेहनशेषसी इत्यमरः ॥ सत्वमंतः करणम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥

वक्षोदयम् ॥ कुक्षिउदरम् ॥ पिचंडकुक्षीजठरोदंतुदमित्यमरः ॥ अलकंचूर्णकुण्डलाः ॥ अलकंचूर्णकुण्डलाः ॥ अलकाभूणकुण्डला इत्यमरः ॥ उभयत्रह्नीबलंछादंसम् ॥ यद्वा वक्षश्चकुक्षिश्चअलकाश्च
क्षःकुक्ष्यलकम् ॥ समाहारलोदेकवद्भावः ॥ स्कंधंभुजशिरः ॥ स्कंधोभुजशिरः ॥ सोऽस्त्रीत्यमरः ॥ कांहस्तः ॥ बलिहस्तांशवक्रा इत्यमरः ॥ अत्राप्युभयत्रह्नीबलंछादंसम् ॥ स्कं
धकरवक्रमितिकचिलाठलत्रसमाहारलोदेकवद्भावउच्यते ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ कमठीति ॥ अस्यशिशोः करौराज्यहेतुराजत्वकारणे ॥ पादौचेल्यन्वयः ॥ कथंभूतौतैकौ ॥ क
मठीपृष्ठकठिनौकर्मस्यपत्नीइलिरिति यावत् ॥ मेकस्यपत्नीवर्षाभिवर्षकर्मकमठीइलिरित्यमरः ॥ तस्याः पृष्टवत्कठिनौदहावित्यर्थः ॥ अकर्मकरणौकर्मकरणानौ ॥ कर्मकरण

वदः कुक्ष्यलकंस्कंधंकरं वक्रं षडुन्नतम् ॥ तथाऽऽनृदृश्यते बाले महदर्थ्यभाग्यथा ॥ ६२ ॥ पाण्योस्तले च नेत्रांते तालुजिह्वाधरोष्ठकम् ॥ सप्ता
रुणंचसनखमस्मिन्नान्यसुखप्रदम् ॥ ६३ ॥ ललाटकटिवक्षोभिस्त्रिविस्तीर्णैर्यथाद्यसौ ॥ सर्वतेजोतिगैर्यथैतथाप्राप्यतिनान्यथा ॥ ६४ ॥
कमठीपृष्ठकठिनावकर्मकरणौ करौ ॥ राज्यहेतुशिशोरस्वपादौ चाध्वनिकोमलौ ॥ ६५ ॥ अस्मिन्नातर्जनीव्याप्यतथारेखास्यदृश्यते ॥ कनि
ष्ठापृष्ठनिर्यातादीर्घायुष्यं यथापयेत् ॥ ६६ ॥ पादौसुमांसलौ रक्तौ समौ सूक्ष्मौ सुशोभनौ ॥ समगुल्फौ स्वदहीनौ सिग्धौ वैश्वर्यसूचकौ ॥ ६७ ॥
स्वल्पाभिः करैरेखाभिरारक्ताभिः सदासुखी ॥ लिंगेन कशः स्वराजराजो भविष्यति ॥ ६८ ॥

विनापिकठिनावित्यर्थः ॥ पादौचरणौ ॥ कथंभूतौ ॥ अर्ध्वनिवर्त्तविषये कोमलौ सृष्टइत्यर्थः ॥ ६५ ॥ अस्मिन्नेति ॥ अस्यशिशोर्हस्तेतथारेखादृश्यते यथाऽस्यदीर्घायुष्यमप्येदित्यन्व
यः ॥ कथंभूताः कनिष्ठापृष्ठनिर्याताः कनिष्ठायामंगुल्याः पृष्ठतश्चानिर्याताः निन्देत्यर्थः ॥ अवधिमाह ॥ तर्जनीव्याप्याः स्निग्धाः विच्छिन्नेत्यर्थः ॥ ६६ ॥ पादाविति ॥ अस्वपादौ वै
श्वर्यसूचकौ वैश्वर्यस्य प्रापकावित्यर्थः ॥ कथंभूतौ ॥ मांसलौ बलवतौ सुबलिनौ वित्यर्थः ॥ बलवान्मांसलौ सल इत्यमरः ॥ समावक्रौ सूक्ष्मौ नातिस्थूला वित्यर्थः ॥ सुशोभनौ सुदृते ॥
समगुल्फौ समौ गुल्फौ घुटिके यो सोऽसौ समगुल्फौ ॥ तद्वृद्धीघुटिके गुल्फावित्यमरः ॥ ६७ ॥ स्वल्पाभिरिति ॥ अयं तव शिशुः राजराजो भविष्यति ॥ कीदृशः ॥ सदासुखी ॥ कैलक्षणेः ॥
करैरेखाभिरिति ॥ लिंगेन च शेषसाशिश्वेनेत्यर्थः ॥ लिंगं चिह्नं शेषसाशिश्वेनेत्यर्थः ॥ कथंभूतेन ॥ कशः इत्येन कशंचतत्त्वस्वंचेति तेन ॥ राजराजो लोकपाल इत्यर्थः ॥ ६८ ॥

उल्कटेति ॥ अयं शिशुरुल्कटासनगुल्फस्फिक् उल्कटं महत्तत्त्वतदासनं चैयुल्कटाटासनम् तदुल्कतद्योगे स्फिचौ कटिस्थमांसपिडौ यस्य स तथा ॥ स्त्रियां स्फिचौ कटिस्थोऽथोऽविल्यमरः ॥ अस्य गृहपतेर्भिरपि वर्तुलाकारा ॥ कथं भूता ॥ दक्षिणावर्तमरुणं च यथा भवति तथा महदैश्वर्यसूचिका प्रकाशिकेत्यर्थः ॥ ६९ ॥ धौरेकेति ॥ अस्मिन् मूत्रयनिसति एकाधाराय दिदक्षिणावर्तनी भवति दक्षिणावर्तनेन सरतीत्यर्थः ॥ यदि अस्य वीर्ये मीनमधुनोर्मस्तस्य शौद्रयोग्यं धश्च भवेत्तदाऽयं नृप इत्यर्थः ॥ ७० ॥ विलीणीविति ॥ अस्य स्फिचौ कटिस्थमांसपिडौ सुखोचितौ सुखयोग्यौ ॥ कथं भूता ॥ विलीणी विलुप्तौ मांसलौ बलवतौ अंसलावित्यर्थः ॥ सिग्धौ चिक्कणौ ॥ अस्य दोषौ हस्तौ दिग्मक्षणाचितौ दिक्पालनयोग्यौ ॥ कथं भूता ॥ वामावर्तौ वाममुदरं आवर्तयित्वा वर्तनमावलनयत्यौ तौ तथा ॥ वामः सुदूरं दूढयो रिति त्रिचक्रात् ॥ ७१ ॥ श्रीवत्सेति ॥ अस्य शिशोस्तादृशी करारेखाऽस्तीति शेषः ॥ यथा

उल्कटासनगुल्फस्फिन्नाभिरस्यापि वर्तुला ॥ दक्षिणावर्तमरुणं महदैश्वर्यसूचिका ॥ ६९ ॥ धौरेकमूत्रयत्यस्मिन् दक्षिणावर्तिनी यदि ॥ गंधश्च मीनमधुनोर्द्यद्विचर्येत दानृपः ॥ ७० ॥ विलीणी मांसलौ सिग्धौ स्फिचौ वावस्य सुखोचितौ ॥ वामावर्तौ सुप्रलंबौ दोषौ दिग्मक्षणाचितौ ॥ ७१ ॥ श्रीवत्सवज्जचक्राब्जमत्स्यकोदंडं दंडुधत् ॥ तथा स्य करारेखा यथा स्यात् त्रिदिवस्पतिः ॥ ७२ ॥ द्वात्रिंशदशनश्च यं करं कंबुशिशो रः ॥ कौचंदुदुभिर्हंसाभ्रस्वरः सर्वेश्वराधिकः ॥ ७३ ॥

यंत्रिदिवस्पतिः स्वर्गधिपतिः स्यात् ॥ तादृशी कीदृशीत्याकांक्षायामाह ॥ श्रीवत्सेति ॥ श्रीवत्सश्च वज्रश्च चक्रं च अंजं च मत्स्यश्च कोदंडश्च दंडश्च तान्विभ्रतीति तथा ॥ श्रीवत्सो नामात्र दक्षिणावर्तरेखावलिविशेषः ॥ कोदंडो धनुः ॥ ७२ ॥ द्वात्रिंशदशन इति ॥ अयं सर्वेश्वराधिको भविष्यतीत्यवयवः ॥ तत्र हेतुर्भाणि विशेषणान्याह ॥ किं विलयतः प्राक्तनेन मंथेन ॥ द्वात्रिंशदशनः द्वाभ्यामाधिकांश्चिदशनायस्पसः ॥ करं कंबुशिशो रः करः शुंडादंडः कंबुः शंखः ॥ कंबुन विलये शंखे इत्यमरः ॥ करवद्धस्ति शुंडादंडवत् सुवलितो कंबुवद्विधारां किं ताच शिशो धारायी वा यस्य सः ॥ कौचंदुदुभिर्हंसाभ्रस्वरः कौचादीनामिव स्वरो यस्य सः ॥ तत्र कौचः कुंडाल्यः पक्षी ॥ दुंदुभिर्दशमादितिलो कत्र सिद्धो वा विशेषः ॥ हंसश्चक्रांगः ॥ हंसालु श्वेतगल्फश्चक्रांगामानसौ कस इत्यमरः ॥ अधमेघः ॥ अधमेघो वारिवाह इत्यमरः ॥ ७३ ॥

१ अत्रापि नून्ये इत्यपेक्षितमिति भाति

२ अत्र उल्कटासनतुल्यस्फिगिति पाठोपेक्षित इति भाति

मधुर्पिगलनेत्रः मधुवर्त्तिगलनेत्रेयस्यसः ॥ पंचरेखायत्रादृशंललाटंयस्यसः ॥ सिंहोदरः सिंहस्यउदरमिवउदरंयस्यसः ॥ ७४ ॥ ऊर्ध्वरेखाकिन्नपदः ऊर्ध्वगामिनीभिःखात्रिकितौ चिद्भितौपादौयस्यसः ॥ निःश्वसन्सम् ॥ अच्छिद्रपाणिः अच्छिद्रनतोन्नतरद्भितौपाणीहस्तौयस्यसः ॥ अच्छिद्रौसंहतंगुलीहस्तौयस्येतिवा ॥ उपसंहरति ॥ महालक्षणवामिति ॥ सर्वलक्षणवानयमित्यर्थः ॥ ७५ ॥ एवंगणानुक्ताऽष्टमयुंदशयति ॥ किलिति ॥ सर्वलक्षणलक्षितमय्येनविधिरदृष्टविधातावापातयेदित्यन्वयः ॥ कमिव ॥ विधुवत् चंद्रमिव ॥ उपरागेरद्वारेत्यर्थः ॥ सर्वलक्षणलक्षितत्वेवादृष्टताविधुवादिता ॥ कथंभूतविधुम् ॥ संपूर्णनिर्मलकलं संपूर्णःषोडशनिर्मलाःकलायस्यसंपूर्णमाचंद्रत्यर्थस्तम् ॥ तद्विधुवार्थोपसर्जनं

मधुर्पिगलनेत्रोऽसैनैर्नश्रीस्यजतिकृत् ॥ पंचरेखललाटस्तुतथासिंहोदरःशुभः ॥ ७४ ॥ ऊर्ध्वरेखाकिन्नपदोनिःश्वसन्पद्मगंधवान् ॥ अच्छिद्रपाणिःसुनखोमहालक्षणवानयम् ॥ ७५ ॥ किंतुसर्वगुणोपेतं सर्वलक्षणलक्षितम् ॥ संपूर्णनिर्मलकलंपातयेद्विधुवद्विधिः ॥ ७६ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनरक्षणीयस्त्वसौशिशुः ॥ गुणोपिदोषांयातिवक्रीभूतेविधातरि ॥ ७७ ॥ शंकेऽस्यद्वादशेषैर्प्रत्यहोविधुदग्निः ॥ इत्युक्त्वा नारदोधीमानसजगामयथागतम् ॥ ७८ ॥ विश्वानरःसपत्नीकस्तच्छ्रुत्वानारदरेदितम् ॥ तदैवमम्यमानोभूदजपात्सुदारुणम् ॥ ७९ ॥ हाहतोस्मीतिवचसाहृदयंसमताडयत् ॥ मूर्छामवापमहतींपुत्रशोकसमाकुलः ॥ ८० ॥ शुचिष्मत्यपिदुःखार्तारुरोदातीवदुःसहम् ॥ आर्तस्वरेण हारवैरत्यंतव्याकुलेंद्रिया ॥ ८१ ॥ हाशिशोहागुणनिधेहापितुर्वाक्प्रकारक ॥ हाकुतोमंदभाग्यायाजठरेमेसमागतः ॥ ८२ ॥ त्वदेकपुत्रांहापुत्रकोऽन्नमांत्रायतेपुरा ॥ त्वदत्तेत्वद्गुणोभ्याद्व्येपतितांशोकसागरे ॥ ८३ ॥

स्यापिबिधोःसंपूर्णनिर्मलकलमिति विशेषणच्छांदसम् ॥ पालयेदितिकृत्चित्पाठस्तदापालयेत्पालयत्वितिकाकूम्याविघ्नःसूचितः ॥ ७६ ॥ उपसंहरन्पूर्वांकंविदृणोति ॥ तस्मादितिसाधेन ॥ वक्रीभूतेविषमीभूतेपतिकूलजातइत्यर्थः ॥ ७७ ॥ प्रत्यहोविघ्नोऽपमृत्युरित्यर्थः ॥ विधुदग्निःवज्राग्नेरित्यर्थः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ त्वदेकपुत्रमिति ॥ हाकृते ॥ पुत्रहेतुपुत्रपूर्वमेवशोकसागरेपतितांभाकन्नायेकस्त्रास्यतीत्यर्थः ॥ भयादितिकृत्चित्पाठः ॥ अहमेवशोकसागरेत्रास्यामीतिचेनत्राह ॥ त्वदेतांविनेत्यर्थः ॥ मनोऽभ्यःपुत्रस्त्रास्यतीत्यांशंशोकसागरेपतितांभाकन्नायेकस्त्रास्यतीत्यर्थः ॥ कथंभूतशोकसागरे ॥ त्वद्गुणोभ्याद्व्येपतितांशोकसागरे ॥ ८३ ॥

शोकाकुलासतीबहुधासंवाधयति ॥ हबालेति ॥ सर्वग्रहाशब्दोविषादेशोकेआतावा ॥ लोकेति ॥ लोकानालोचनान्येवचकोराश्वद्रादिमोक्तारःपक्षिविशेषास्तेषांकुरंगलक्ष्मन्
सृगलांछनचंद्रतुल्य ॥ सृगेकुरंगवातायुहरिणाजिनयोनयइत्यमरः ॥ हातातेति ॥ तातनयनाजमयूखमालिन्पितृनेत्राजसूर्य ॥ हातातनयनपद्मोत्तिकचित्पाठः ॥ ८४ ॥ चाटुका
रेति ॥ मनोहरवाक्यसुधांतरंगसमूहसमृद्धतिवा ॥ अहहेतिवेदे ॥ अहहेत्यद्भुतेखेदइत्यमरः ॥ अगहेपुत्र ॥ इहहेगैतिकचित् ॥ तान्येबहुःखान्याह ॥ किंककृतमिति ॥ ८५ ॥ नो

हाबालहाविमलहाकमलायताक्षहालोकलोचनचकोरकुरंगलक्ष्मन् ॥ हाताततातनयनाजमयूखमालिन्हामतुरुत्सवसहस्रसुखहेतो
॥ ८४ ॥ हापूर्णचंद्रमुखहासुनखांगुलीकहाचाटुकारवचनामृतवीचिपूर ॥ दुःखैःक्रियद्विरहहांगमयात्वमाप्तःकिंककृतंगृहपतेनमयात्वदा
स्यै ॥ ८५ ॥ नोमोबलिर्नबतकासुचदेवतासुतीर्थानिकानिनमयाधुषितानिवत्स ॥ केकेमयानिनयमौषधमंत्रयंत्राःसंसाधितास्तवकृतेसु
कृतैकलभ्य ॥ ८६ ॥ संसारसागरतरेहरदुःखभारंसारंमुखेंदुमभिदर्शयमौख्यसिंधो ॥ पुन्नामतीव्रनरकारणववाडवाग्नेसंजीवयसपितरं
निजवाक्सुधोदसैः ॥ ८७ ॥ किंदेवताअहहजन्ममहोत्सवेऽस्यज्ञात्वेतिभाविमिलितायुगपत्समस्ताः ॥ एकस्थसर्वगुणशीलकलाकलापसौ
दयलक्षणपरीक्षणपूर्णहर्षाः ॥ ८८ ॥ शंभोमहेशकरुणाकरशूलपाणेऽत्युज्यस्त्वमितिवेदविदोवदंति ॥ त्वद्वत्तबालतनयेयदिकालकालः
स्यादेवमत्रवदकस्यभवेन्नपातः ॥ ८९ ॥

मदिति ॥ नोसोनदत्तदितिनैत्यन्वयः ॥ बतेतिवेदे ॥ खेदानुकपासतोषविषयाभंत्रणबतैत्यमरः ॥ अध्युषितानिसंवितानि ॥ तवकृतेत्वदर्थकेकेमयानियमाऔषधानिमंत्रायश्चअनसं
साधितानसेविताइत्यर्थः ॥ तथापिनैतस्त्राप्तइत्याह ॥ सुकृतैकलभ्य विश्वेश्वरेर्दपंतयसुकृतंतेनेकेवलेनलभ्य ॥ ८६ ॥ ससारेति ॥ संसारसमुद्रतारकनौस्वरूपा। निजवाक्सुधोदसैः
स्ववाक्यामृतसैकैः ॥ ८७ ॥ किंदेवतेति ॥ अहहवेदे ॥ अस्यशिशोर्जन्ममहोत्सवेऽस्यभाव्यनिष्ठज्ञात्वाकिमितिउगपन्मिलिताः किमर्थमागताइत्यर्थः ॥ यद्वा अस्यभाविज्ञात्वा
मिलिताइत्येतात्किमितिपृच्छामीत्यर्थः ॥ मेलनेहेतुमाह ॥ एकस्थेति ॥ ८८ ॥ कालकालः कालेनयेमेनकालःकालंनमारणमितिआवत् ॥ ८९ ॥

हाहेति ॥ हाहंतविषादे ॥ हंतहर्षेनकंपायांवाक्यारंभविषादयोरित्यमरः ॥ हन्तेतिवाक्यारंभे हेविधेभवताकस्मादथबालोविदेधेकारि ॥ किंकत्वा ॥ बहुभिःप्रयत्नैर्विशालगुणसि
धुवित्तुतगणहूपसद्विधया ॥ अर्थादस्मिन्बालकइतिशेषइतिवा ॥ कथंभूतमाअगाधमध्यमनवगाहनीयमभ्यमित्यर्थः ॥ सद्रत्नसारसद्रत्नान्येवसारणियजतम् ॥ अखिलसंपूर्णम् ॥
सविधंसप्रकारम् ॥ किमित्याकांक्षायामाह ॥ भवतापहारीभवताकुलाऽपहारीवर्तेयस्यस्तथा ॥ हृष्टापिमारणीयश्चेत्किमर्थंरजसीत्यभिप्रायः ॥ भवतापहारीत्येकत्रापदम् ॥ भ
वतापहर्तृशालयस्यस्तथा ॥ अस्मिन्पक्षेयतोऽयमारामिष्यसीतिशेषः ॥ ९० ॥ हाकालेति ॥ हाविषादे ॥ हेकालेतवराज्ञीमहिषिकिमुबालकवतीनापितुबालकवत्येव ॥ तवमु
ताननेदुःखचदनचंद्रस्तकालतांत्वकालनांत्वक्तमारणानंहतवानदूरीकृतवान् अपितुकृतवानेव ॥ अतोऽस्मिन्बालेकिमित्येवंभूतोऽस्ति ॥ कथंभूत ॥ कोमलायामृणाल
लतातस्यायदंतस्पेवलीलायस्यस्तथातस्मिन् ॥ कोमलमृणाललतांगवस्तुमुमादित्यर्थः ॥ त्वंकथंभूतः ॥ दंभोलिज्वलद्वन्निष्ठुरत्नीष्ठाः कठोरभयंक्रोयः कठारलद्वंद्वयस्य
हाहंतहंतभवताभवतापहारीकस्माद्विधेऽत्रविधेवदुष्प्रयत्नैः बालोविशालगुणसिंधुमगाधमध्यमद्रत्नसारमखिलसंविधंविधाय ॥ ९०
हाकालबालकवतीकिमुतेनराज्ञीत्वकालतांनहृतवान्मुताननेदुः ॥ बालेतिकोमलमृणाललतांगलिलेदंभोलिनिष्ठुरकठोरकुठारदंष्ट्रः
॥ ९१ ॥ इत्थंवलप्यवदुर्शनयनांबुधारासंपातजातटिनीशतमुत्तरंगम् ॥ सातोक्शोकजनितानलतापतताप्रोच्छस्यदूर्ध्वविपुलाणाम
हेशुशोष ॥ ९२ ॥ आकण्ठ्यतत्करुणवस्यरिदेवितानितानिदुर्माव्रततयः कुमुमाश्रुपतैः ॥ प्रायोरुदंतिपतताविस्तर्तवैराशाल्यमौलिमस
रूपवनच्छलेन ९३ ॥ रुणतंतयाकिलतथावदुमुककंठमातस्वरैः प्रतिरवच्छलतोयथोच्चैः ॥ तदुःखतोन्नुरुदुर्गिरिकंदरास्याः सर्वादिशः स्य
गितपत्रिच्छगगमाहि ॥ ९४ ॥

सः ॥ त्वपुत्रस्यरक्षणं परपुत्रस्यमाणमेतत्तत्तनुचितमितिभावः ॥ ९१ ॥ इत्थमिति ॥ अ
होकष्टम् ॥ साधुचिष्यतीदृथंविष्यशुशोषशोषप्राप्तमवतीत्यन्वयः ॥ दीर्घबहुकालव्यापिविपुलगंभीरुण्यथास्यात्तथाप्रोच्छस्य ॥ तथानेत्रवार्थासारजनितनदीनांशतमुत्तरंगंउ
च्छलद्वंगंयथास्यादिति ॥ ९२ ॥ आकण्ठ्येति ॥ तस्यास्लानिकराणांवातिपादेवितानिदृष्ट्वाश्रुवाद्दुमाव्रततयः दुर्माभ्रव्रततयोलाश्च कुमुमान्येवाश्रुपतास्तैः पततापक्षिणांविस्तानि
वासितान्येवआरावाआर्तावास्तैः असकृत्वारंवारंपवनच्छलेनवायुव्याजेनमौलिमस्तकमालोप्यप्रकंयप्रयोदंतिरुदंतीवेत्युपेक्षा ॥ ९३ ॥ रुणमिति ॥ तयाधुचिष्यत्यमुक्त
कंठयथास्यात्तथातस्वैरुणंरोदंस्तम् ॥ छांदसोऽयंप्रयोगः ॥ यथाप्रतिरवस्यच्छलतोव्याजेतसर्वदिशोरुदुः ॥ कथंभूतः ॥ गिरिकंदराएवास्यानियानांस्तथा ॥ पुनः कथंभू
ताः ॥ स्थगितपत्रिच्छगगमाः स्थगिताः स्तंभिताः पत्रिणांमृगणांचागमाआगमनानियासुतास्तथा ॥ यदाअचेतनापिदृक्षादयोरुदुस्तदसचेतनानांकाकथेतिदिशब्दार्थः ॥ ८९ ॥

श्रुवेति ॥ इत्यार्तनादंश्रुत्वासाविश्वानरः ॥ इत्स्वच्छांसः ॥ पाठांतरेतुर्विर्तकं ॥ उभयत्रव्यवधानमार्षम् ॥ किमित्यादिउच्चैर्वदन्मोहं हित्वास्थितइत्यन्वयः ॥ तुराब्देऽत्रसंश्रमे ॥ अंत
 रात्मनिलयः प्रत्यगालासकलेंद्रियैरात्मसंलेंद्रियाणां साक्षी ॥ ९५ ॥ ततोद्वेजति ॥ तमोमोहः ॥ प्राधान्यान्मातुः संबोधनम् ॥ तुराब्दं ज्ञातेति च ॥ ९६ ॥ कलयितुं मारयितुम् ॥ चंच
 लाविद्युत् ॥ यत्र कालोपिकुठितस्तत्रराकीनिरुष्टाश्रया असमर्था च पलाकालयितुं न शक्य इति किंवाच्यमित्यभिप्रायः ॥ ९७ ॥ बायुवयोः ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ जरितौ जरावतौ ॥
 श्रुत्वा र्तनादमिति विश्वनरोपिमोहं हित्वा स्थितः किमिति किं वित्ति किं कमेतत् ॥ उच्चैर्वदन् गृहपतिः क्रसमेव हि स्थः प्राणोत्तरात्मनिलयः सकलें
 द्रियैः ॥ ९५ ॥ अगस्य उवाच ॥ ततोद्वेज्वासापितरौ बहुशो क्रसमावृतौ ॥ स्मित्वा वाचतो मातस्त्रासस्त्वैदं कुतो हि वाम् ॥ ९६ ॥ न मां
 कृतवपुष्माणं भवच्चरणेणुभिः ॥ कालः कलयितुं शक्तेवरा कींचं च लाल्यिका ॥ ९७ ॥ प्रतिज्ञां शृणु तं तातौ यदिवान्तं न यत्नयाम् ॥ करिष्ये हं तथा
 तेन विद्युन्मत्तस्त्रासिष्यति ॥ ९८ ॥ मृत्युं जयं समाराध्य सर्वज्ञं सर्वदं सताम् ॥ कालकालं महाकालं कलकूटं विपादिनम् ॥ ९९ ॥ इति श्रुत्वा वचस्त
 स्य जरितौ द्विजं पती ॥ अकाला मृतवर्षौ घशांततापौ तदोचतुः ॥ १०० ॥ अपयोदपयोदष्टिरदुग्धाब्धिः सुधोदयः ॥ अनिदुः कामुदोकांतिः
 कुतो नौ सुखयस्यलम् ॥ १ ॥ पुनर्ब्रूहि पुनर्ब्रूहि कीदृक्कीदृक् पुनः पुनः ॥ कालः कलयितुं नालं वरा कींचं च लाल्यिका ॥ २ ॥ आवयोस्तापनाशायम
 होपायस्त्वथेरितः ॥ मृत्युं जयस्य दवस्य समाराधनलक्षणः ॥ ३ ॥ तद्द्रच्छशरणतातनातः परतरं हितम् ॥ मनोरथपथातीतकारिणः कालहा
 रिणः ॥ ४ ॥ किं श्रुतं त्वया तात भ्येतकेतुं यथापुरा ॥ पार्शितं कालपाशेन रक्षत्रिपुरांतकः ॥ ५ ॥ शिलादतनयं मृत्युश्रस्तमशब्दमभक्तम् ॥
 शिवो निजजन्तं चेक्रे नंदिनं विश्वनं दिनम् ॥ ६ ॥ क्षीरोदमथ नोदूतं प्रलयानलसंनिभम् ॥ पीत्वा हालाहलं घोरमरक्षदुवनत्रयम् ॥ ७ ॥
 ज्वरिता वितिक चित्पाठः ॥ १०० ॥ किमूचतस्तदाह ॥ अपयोदेति ॥ न विद्यते पयोदेयस्यांसाचासौ पयोदष्टिश्च न दुग्धाब्धिः क्षीराब्धि र्यस्मिन्सुधोदयः न विद्यते इदं दुयस्यांसाकौमु
 दीकांति कुतः कस्मान्नौ आवापलमत्यर्थं सुखयति सुखिनैकरोतीत्युच्यते ॥ १ ॥ पुनरिति विष्मात्रितयमादरार्थम् ॥ पुनर्वैदेतिकचित् ॥ काल इत्याद्यर्थमनुवादः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥
 पार्शितं बद्धम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ हालाहलं विषम् ॥ ७ ॥

महान्दुर्पायस्तम् ॥ महाद्वैयमित्यपिक्वचित् ॥ ८॥ पञ्चिणवाणम् ॥ ९॥ वर्षाद्युतं दशसहस्रवर्षम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ सगृहपतिः काशीसंप्रप्यप्राज्ञाणि कर्णिकालोचनाभ्यां दृष्ट्वा न्यययावित्तपचमेनाव्ययः ॥ काशीं विशिनष्टि ॥ यल्लभ्यत इत्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन ॥ महासंवर्तः प्राकृतो लयः ॥ १४ ॥ कंठभूमिषु काश्याः कंठस्थानीयास्तूष्णिषु ॥ नीहरोहि सन् ॥ १५ ॥ बहुसंसारैः ॥ दुःखमिति शेषः ॥ बहुसंसारं तापमिति क्वचित् ॥ असिधारयाऽसिप्रवाहेण ॥ १६ ॥ मणिकर्णिकां विशिनष्टि ॥ यल्लभ्यत इत्येकेन ॥ कथं ज्ञातां मणिकर्णिकालं धरं महादर्पदत्तत्रैलोक्यसंपदम् ॥ चरणगुणैरेखोत्थचक्रेण निजघानयः ॥ ८॥ याकेषु निपातोत्थज्वलनैस्त्रिपुरंशु ॥ विधाय पत्रिणां विण्ज्वालयामास धूर्जटिः ॥ ९ ॥ अंधकं यस्मिंश्चिद् शूलान्नाश्रुतं वर्षायुतं पुरा ॥ त्रैलोक्यैश्च यंसं दूशेषयामास भानुना ॥ १० ॥ कामदंष्ट्रिनिपाते न त्रैलोक्यविजयोजितम् ॥ निनायानं गदवीं विक्षमाणेष्वजादिषु ॥ ११ ॥ तं ब्रह्माद्येकतारं मेघवाहनमभ्युतम् ॥ प्रयाहि पुत्रशरणं विश्वरक्षामणिं शिवम् ॥ १२ ॥ पित्रोरनुज्ञां प्राप्येति प्रणम्य चरणौ तयोः ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्य बद्धाश्वस्य विनिर्ययो ॥ १३ ॥ सप्राप्य कार्शोदुश्रापां ब्रह्मनारायणादिभिः ॥ महासंवर्तं संवृत्ततापाद्विश्वेशपालिताम् ॥ १४ ॥ स्वधुन्याहारयष्ट्येवराजितं कंठभूमिषु ॥ विचित्रगुणशालिन्या हारनीहारगौरया ॥ १५ ॥ बहुसंसारसंतापसंतप्तजन्तोर्द्वयम् ॥ वारयतीं वर्णया छिदंतीमसिधारया ॥ १६ ॥ यल्लभ्यते चैकैवल्यमुदघाशं गयगतः ॥ विकासयतीं तत्सम्यक् काशिकां यां जगुर्बुधाः ॥ १७ ॥ संसारतापतमाभ्यां लोचनाभ्यां सदृष्टवान् ॥ कर्णिकर्णप्रकर्णाभ्यां प्राग्ययौ मणिकर्णिकाम् ॥ १८ ॥ तत्र श्रालाविधानेन दृष्ट्वा विश्वेश्वरं विभुम् ॥ त्रैलोक्यप्राणि संन्नाणकारिणं प्रणनामह ॥ १९ ॥ आलोक्यालो क्यतस्त्रिगुंतोषदृश्ये बहु ॥ परमानंदं कदास्वप्नुदमेतन्न संशयः ॥ २० ॥ अहो नमस्तो धन्यास्त्रिलोक्ये सचराचरे ॥ यदद्राक्षिषमधाहं श्रीमद्विश्वेश्वरं विभुम् ॥ २१ ॥

र्णिकाम् ॥ सुदृढोऽविभुतो योऽप्यगस्तस्मात्सम्येत्यक्तैवल्यतस्तस्य देहत्यागमात्रेण विकासयतीं त्रिभिर्व्यजयतीम् ॥ १७ ॥ कथं ज्ञाताभ्यां न त्राभ्याम् ॥ संसारतापतमाभ्याम् ॥ कर्णिकर्णप्रकर्णाभ्याम् ॥ कर्णाभ्यां य आकर्णं न श्रवणेन प्रकर्णाभ्यां विस्तीर्णाभ्यामित्यर्थः ॥ आकर्ण्य मणिकर्णाभ्यामिति क्वचित् ॥ यद्वा कर्णः आकर्णनेन आकर्णप्रकर्णाभ्यां कर्णपर्यं ताभ्यामिति ॥ १८ ॥ पूजादिकं च विदुर्देहिहकारार्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ यद्यस्मात् ॥ अद्राक्षिषं दृष्ट्वा ॥ २१ ॥

सारसर्वस्वरसर्वधनम् ॥ सारोबले स्थिरांशे च न्याय्ये ह्येवैवरे विष्ण्वित्यमरः ॥ पिंडीभूतलगाकारेण परिणतम् ॥ किलेलुल्लेखायाम् ॥ २१ ॥ आत्मावबोधमहसः स्वप्नकाशप्रत्यय्या
तिषः ॥ सुकंदः शोभांनमूलम् ॥ ब्रह्मरसायनं ब्रह्म च तद्रसश्च तदयनं च तत्तथा ॥ रसोवैसः रसः स्वेवायं लब्धवानंदो भवतीति श्रुतेः ॥ २३ ॥ योगीति ॥ योगिहृत्कमलाश्रयं अनकारं
प्रत्यभूतं यद्ब्रह्माच्यते तद्विष्णुच्छलादाकारत्वं लिङ्गमूर्तित्वमापेक्षे प्रापकमिति विमर्शः ॥ २४ ॥ फलं नित्यशुद्धबुद्धमुक्तस्वप्नकाशानंदस्वरूपम् ॥ २५ ॥ केशपाशश्चूडा ॥ शिखाचूडाके
शपाश इत्यमरः ॥ लघुपुण्ये इति पाठोऽप्युपनिषत् इत्यर्थः ॥ कैवल्यमहोवह्निः ॥ कैवल्यमहोवह्निः ॥ सत्तावकानां सोत्तुणां तत्तानामर्थदः पुरुषार्थं चतु

त्रिलोकीसारसर्वस्वपिंडीभूतमिदं किल ॥ किवापीयुषपिंडोयमुद्रतः क्षीरनिर्घेः ॥ २२ ॥ आत्मावबोधमहसः किमसौ प्रथमांकुरः ॥ ब्रह्मानं
दसुकंदोवाकिमुब्रह्मरसायनम् ॥ २३ ॥ योगिहृदयन्निलयं यदनाकारमुच्यते ॥ तदाकारत्वमापेक्षे किमिदं लिङ्गैकतवान् ॥ २४ ॥ ब्रह्मांडमां
डमयवानानारत्नौघपरितम् ॥ अथवामोक्षवदस्य फलमेतन्न संशयः ॥ २५ ॥ निर्वाणलक्ष्म्याः किमर्थं केशपाशः सुपुष्पयुक्ता ॥ कैवल्यमहोव
ह्निः ॥ किल्लवकः स्तावकार्थदः ॥ २६ ॥ निःश्रेयसश्रियाः किंवाऽनंदक्रीडनकंदुकः ॥ अपवर्गोदयाद्रः किमुदियायमुधाकरः ॥ २७ ॥ संसारमोह
तिमिरिभिरुः किमसौ रविः ॥ किमुकल्याणरमणीरस्य शृंगारदर्पणः ॥ २८ ॥ आज्ञातं न भवेदव्यस्सर्वेषां देहधारिणाम् ॥ अनेककर्मबीजानां
बीजपूरोऽयमद्भुतः ॥ २९ ॥ विश्वेषां विश्वबीजानां कर्माख्यानां लयो यतः ॥ अस्मिन्निर्वाणदेर्लिङ्गे विश्वलिङ्गमिदं ततः ॥ ३० ॥

दृश्यप्रद इत्यर्थः ॥ २६ ॥ आनंदक्रीडनकंदुकः सुखक्रीडाकंदुकः ॥ आनंद इत्यत्र कथं इति वा पाठः ॥ २७ ॥ कल्याणरमणीकल्याणमुंदरीतस्यारस्य शृंगारस्य शो
भायादर्शनार्थदर्पण आदर्शः ॥ २८ ॥ आज्ञातमिति ॥ आइति स्वती ॥ बीजपूरः फलपूरः ॥ अद्भुत आश्चर्यमयः ॥ २९ ॥ आश्चर्यमयत्वे हेतुं दर्शयन् विश्वेश्वरलिङ्गमिति नाम निवेदितम् ॥
विश्वेषामिति ॥ कर्मणीति आख्यायेषां कर्माख्यानां विश्वबीजानां विश्वेषां सर्वेषां बीजानां यतो यस्मादस्मिंस्लिङ्गे लयो नाशस्तस्मादिदं विश्वलिङ्गमिति ॥ पाठांतरे तु ननु परिच्छिन्ने
कथं सर्वेषां कर्मरूपाणां बीजानां लयस्तत्राह ॥ ततमिति ॥ परिपूर्णमित्यर्थः ॥ परिच्छिन्नप्रतीतिस्तु भांत्याश्रीकृष्णदेवत्याजिप्रायः ॥ ३० ॥

तथाकंयत् शंकेस्यद्वादशैवप्रयूहोविद्युदधितइत्यादिलक्षणंतउक्तात् ॥ यद्येस्मात्तत्तस्मादितिवा ॥ ३१ ॥ इत्येवंप्रकारेणआनंदासुतरसैः सुखसुधाद्रवैः ॥ ३२ ॥ अकृतात्मना
मज्जितद्वियाणाम् ॥ ३३ ॥ पूतात्माशुद्धात्मा ॥ अन्वद्वयहम् ॥ ३४ ॥ सुमनोभिर्निलोत्पलपुष्पैः ॥ सपक्षेति ॥ सर्वेश्वारः ॥ षण्मासंव्याप्यपक्षाधैर्नक्षत्रैर्नक्षत्रमाधम
दिनैः सार्धसप्तदिनैः कंदमूलफलशानोवसूत्र ॥ ३५ ॥ सषण्मासंव्याप्यपक्षैर्गोर्णपणशानोवसूत्रमयत्रयीसा ॥ अन्वयमेतद्वत्तच्छब्दस्याद्यत्तिदोषः ॥ ३६ ॥ आसतस्तिष्ठ
ममभाग्योदयेनैवतारदेनमहर्षिणा ॥ तदागत्यतथाकंयत्कृतकृत्योऽस्म्यहंततः ॥ ३७ ॥ इत्यानंदासुतरसैर्विधायसहपारणम् ॥ ततः शुभेऽङ्कि
संस्थाप्यलिंगसर्वहितप्रदम् ॥ ३८ ॥ जग्राहनि यमानघोरानदुष्करानकृतात्मनाम् ॥ अष्टोत्तरशतैः कुम्भैः पूर्णैर्गंगासुतद्रवैः ॥ ३९ ॥ संस्त्राप्य
वाससापतैः पूतात्माप्रत्यहंशिवम् ॥ नीलोत्पलमयीमालांसमपयतिसांस्वहम् ॥ ४० ॥ अष्टाधिकसहस्रेस्तुमनोभिर्विनिर्मिताम् ॥ सपक्षा
धैर्नषण्मासंकंदमूलफलशानः ॥ ४१ ॥ शीर्णपणशानः गृक्षेत्वाषण्मासंभवसः ॥ षण्मासंवायुसक्षोभूषणमासंजलविदुभुक् ॥ ४२ ॥ ए
वंवर्षद्वयंतस्यव्यतिक्रांतं तथासतः ॥ जन्मतोद्वाद्देशेवपतद्वचोनादरेरितम् ॥ ४३ ॥ सत्यंकरिष्यन्निवतमभ्यगात्कुलिशायुधः ॥ उवाचचवरंब्रू
हिदद्वितन्मनसिस्थितम् ॥ ४४ ॥ अहंशतक्रतुर्विप्रसन्नोऽस्मिभुभ्रतैः ॥ इत्याकर्ण्यमहद्रस्यवाक्यंमुनिकमारकः ॥ ४५ ॥ उवाचमधुरंधी
रकीरवन्मधुराक्षरम् ॥ मधवनृत्तत्रात्वांजानेकुलिशपाणिनम् ॥ ४६ ॥ नाहं वणेवंत्तः शंकरावरदास्तिमे ॥ ४७ ॥ इन्द्रउवाच ॥
नमत्तः शंकरास्यन्यादेवद्वोरस्यहंशिशो ॥ विहायबालिशत्वंत्वंवरंयाचस्वमावरम् ॥ ४८ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ गच्छाहत्यापतेऽस्मा
धोगोत्रारेपाकशासन ॥ नप्रार्थयेपशुपतेरन्यदेवांतरंस्फुटम् ॥ ४९ ॥ इतितस्यवचः श्रुत्वाक्रोधं संरक्तलोचनः ॥ उग्रस्यकुलिशंघोरंभीषयामा
सबालकम् ॥ ५० ॥ सदृष्ट्वाबालकावज्जिविद्युज्ज्वालाशताकुलम् ॥ स्मरन्वारदवाक्यं चमूच्छमयविद्वलः ॥ ५१ ॥
ततः सतोवर्तमानस्येतिवा ॥ ५२ ॥ कुलिशायुधं इन्द्ररूपेणशंकरएव ॥ इन्द्ररूपेणमयैवब्रह्मिणीपतितविक्ष्यमाणत्वात् ॥ यन्मनसिस्थिततदित्यर्थः ॥ ५३ ॥ मधुरंसारम् ॥ की
रवन्शुक्लवत् ॥ कुलिशपाणिनं वज्रपाणिम् ॥ ५४ ॥ ४९ ॥ बालिशत्वंमूर्खत्वम् ॥ वरमज्जिलाषम् ॥ वरंश्रेष्ठम् ॥ माचिरमितिक्वविषाढः ॥ ५५ ॥ नमत्तः शंकरोऽस्यन्यादव्याधवर्ध
गर्ववचनात्सक्रोधः सन्नाह ॥ गच्छति ॥ ५६ ॥ ४८ ॥ ममूर्खमूर्खीगतवात् ॥ ५७ ॥

१ अमृतप्रदेरित्यपि पाठः

अथेति ॥ नकेवलमविरासीतुत्तिष्ठोत्तिष्ठभद्रंतेइतिवदन्निशेषः ॥ स्पर्शःक्रस्पर्शःसंजीवयामासेत्यर्थः ॥ ४६ ॥ सत्रालकउत्थायनेत्रकमलेउन्मील्यविकचय्यविदृश्येतियाव
त् ॥ अपेशंभुमपर्यादिव्यन्यः ॥ कीदृशेइव ॥ दिवाक्षयेरात्रौसुप्तमुद्रितेइव ॥ अर्कशताधिकंअपरिमितसूर्याधिकप्रकाशमित्यर्थः ॥ ४७ ॥ भालेइति ॥ सएतादृशं
रूपंयमतआलोक्यपश्चान्महोदंवरिज्ञायक्षणस्थगितवन्निश्चलवत्तस्यावितिचतुर्थेनान्वयः ॥ कीदृशंरूपमदाह ॥ भालइतिसाधेन ॥ आजगमपि
अथगौरोपतिःशंभुराविरासीत्तमोनुदः ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठभद्रंतेस्पर्शःसंजीवयन्निवा ॥ ४६ ॥ उन्मील्यनेत्रकमलेसुप्तमुद्रितेइवदिविक्षये ॥ अपश्यदग्ने
चोत्थायशंभुमकंशताधिकम् ॥ ४७ ॥ भालेलोचनमालोक्यकंठेकालंष्टब्धजम् ॥ वामांगंनिविशद्वितनयंचंद्रशेखरम् ॥ ४८ ॥ कर्पदेनवि
राजंतंत्रिशूलजगवायुधम् ॥ स्फुरत्कूर्पूरांगंपरिणद्गजजिनम् ॥ ४९ ॥ परिज्ञायमहोदंगुरुवाक्यतआगमात् ॥ हर्षवाण्याकुलःसन्न
कंठोरोमांचकंचुकः ॥ ५० ॥ क्षणंस्थगितवत्तस्यौचित्रकृत्रिमपुत्रकः ॥ यथातथासुसंपन्नोविस्मृत्यात्मानमेवच ॥ ५१ ॥ नस्तोतुंनमस्क
र्तुंकिंचिद्विज्ञुमेवच ॥ यदासनशशकालंतदास्मित्वाऽऽहशंकरः ॥ ५२ ॥ इश्वरउवाच ॥ शिशोगृहपतेशकाद्भोजोद्यतकरादहो ॥ ज्ञातोभो
तोसिमाभैर्षाजिज्ञासातेरुतामया ॥ ५३ ॥ ममभक्तस्यनोशक्रानवज्जनांतकोपिवा ॥ प्रभवेदिद्रूपेणमयैवत्वंहिभीषितः ॥ ५४ ॥ वरंददा
मितेभद्रत्वमग्निपदभाभव ॥ सर्वेषामेवदेवानांवदन्तंत्वमविष्यसि ॥ ५५ ॥ सर्वेषामेवभूतानांत्वमग्नेऽतश्चरोभव ॥ धर्मराजेंद्रयोर्मय्येदि
गीशोराल्प्यमाप्नुहि ॥ ५६ ॥ त्वयंदस्यापितंलिंगतवनाच्चाभविष्यति ॥ अग्नीश्वरइतिस्वातंसर्वतेजोभिवृंहणम् ॥ ५७ ॥ अग्नीश्वरस्यभक्तानां
नभयंवियुदग्निजम् ॥ अग्निमांघ्र्यभयनवनाकालमरणंक्वचित् ॥ ५८ ॥

नाकः ॥ परिणद्धंपरोहितंगजाजितंगजासुरस्यचर्मयेनसतथा
तम् ॥ ४९ ॥ कथंभूतः ॥ आनंदद्वारिव्याप्तःअतएवसन्नकंठोतिरुद्धगलः ॥ रोम्णामंचउद्गमःकंचुकोयत्सः ॥ ५० ॥ चित्रेणरंगद्रव्येणचित्रेभिन्न्यादौवाकृत्रिमोलिखितःपुत्र
कोयथातथासंपन्नोवत्तःसन्इतिपादद्वयस्यपूर्वणाधिमेणान्वयः ॥ ५१ ॥ यदालानांविस्तृत्यचकारात्सरचकिमपिकर्तुंनलंनशराकैवतदास्मित्वाइषद्धास्यंकलाशंकरआहेत्यर्थः
॥ ५२ ॥ ५३ ॥ नांतकोपिनयमोपि ॥ चपलाऽपिचेतिकचित्पाठः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ दिगीशोऽदिगीश्वरयोः ॥ दिगीशस्त्वंगववा ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥

१ पुलकांतरे संजीवयन्निवेत्येवार्थेइवशब्दइतिपाठोदृश्यतेअयमेवयुक्तइतिभाति

॥ ५१ ॥ वीरेश्वरस्यैवेति ॥ वीरेश्वरस्य पूर्वैर्गणपूर्वस्य दिशिया गंगतस्याः पश्चिमे तटः श्रीश्वरसमारथेत्यव्ययः ॥ अतो वीरेश्वरस्य पूर्वस्यां दिशिकथमग्रीश्वर इति तत्र कथ्यतेति ॥ १६० ॥ १ ॥
 ॥ ६२ ॥ १६३ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायामेकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ द्वादशोऽव्ययते लोको निष्क्रेतश्च महर्धमान् ॥ वरुणस्य तथा चैव लोको
 उत्पन्नमनोरमः ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायौ इत्थमग्निसहस्रपतिशिवशर्मनप्रवर्णितम् किमन्यच्छ्रेतुका मोसिकथया वस्तदाशयेत्युक्तं तत्र पृच्छति ॥ नैक्रेतेति ॥ हे पुरुषोत्तम नैक्रेतादीन् लोकांश्च

अग्रीश्वरं समभ्यर्च्य काश्चां सर्वसंछिदिदम् ॥ अन्यत्रापि ह्यतो देवाद्भिलोके महीयते ॥ ५१ ॥ ततः काशीपुनः प्राप्य कल्पति मोक्षमाप्नुयात् ॥
 वीरेश्वरस्य पूर्वैर्गणगायाः पश्चिमे तटे ॥ १६० ॥ अग्रीश्वरसमारथवद्भिलोके वसेन्नरः ॥ पिठ्यां स्वजनैः सार्धमिन्नबंधुसमायुतः ॥ ६१ ॥
 विमानमिदमारुह्य प्रयात्येव दिशः पतेति ॥ इत्युक्तानीय तद्वन् पित्रोश्च परिपश्यतोः ॥ दिक्पतित्वेऽभिषिच्यार्घ्नतत्रांलिगेशिवो विशत् ॥ ६२ ॥
 गणावूचतुः ॥ इत्थमग्निस्वरूपं शिवशर्मनप्रवर्णितम् ॥ किमन्यच्छ्रेतुका मोसिकथया वस्तदाशये ॥ १६३ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणका
 शीखंडे वद्भिलोकावर्णनं नमैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ नैक्रेतादीन् क्रमाहो कानां स्यात् पुरुषोत्तमौ ॥
 पुरुषोत्तमपादाब्जपरगोद्धूसरालको ॥ १ ॥ गणावूचतुः ॥ आकर्णय महाभाग संयमिन्याः पुरीषराम् ॥ दिक्पतेर्नैक्रेतस्य सोऽप्युया
 पुण्यजनोषिता ॥ २ ॥ राक्षसानिव संत्यस्याम परद्रोहिणः सदा ॥ जातिमात्रेण रक्षां सिद्धयैः पुण्यजना इमे ॥ ३ ॥ स्थत्युक्तश्रुतिवत्मानो जाता
 वर्णावरेष्वपि ॥ नाद्रियं तेऽन्नपानानामस्मृत्युक्तं कदाचन ॥ ४ ॥ परदारपरद्रव्यपरद्रोहपरज्जुषाः ॥ जाता जातौ निरुद्धायामपि पुण्यनुसा
 रिणः ॥ ५ ॥ द्विजातिभक्त्युत्पन्नाः पुरात्मानोऽप्ययंति ये ॥ सदा संकृचितां गांश्च द्विजसंभाषणादिषु ॥ ६ ॥

मात् आस्थान्तं कथयति मयि व्ययः ॥ पुरुषोत्तमत्वे हेतुमाह ॥ पुरुषोत्तमस्य चरणकमले गुणोद्भूताः अविद्याभूतकुंठला योस्ताविति ॥ १ ॥ परमन्तरं पश्चिमदिग्गवा ॥ नि
 क्रैतस्य निष्क्रेतः ॥ २ ॥ वृत्तैः सदाचारैः ॥ पुण्यजना धार्मिकाः ॥ ३ ॥ वर्णाश्रितेऽवराश्चेति षप्यधमवर्णेष्वपीत्यर्थः ॥ अस्थत्युक्तं स्थतिशास्त्रानुक्तमित्यर्थः ॥ भोजनपानमिति शेषः
 ॥ ४ ॥ ५ ॥ द्विजातयो ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यान्तोषाभक्त्या शुश्रूषया उत्पन्नान्येऽप्यसैरामान्ये पोषयति तेऽन्नपुरोत्तमे वसतीति पंचमेनाव्ययः ॥ तथा ये वक्ष्यमाणानामपि तेन वाच्यः ॥ ६ ॥

भोगोऽन्यः ॥ ७ ॥ ८ ॥ इमादयोऽस्तेयादयश्च सर्वे प्राणिमात्राणां भेदे धर्महेतवः ॥ पुण्यकाराणां नीत्यर्थः ॥ तन्मध्ये शौचं द्विविधं बाह्यमाभ्यन्तरं च ॥ बाह्यं मृज्जलाभ्याम् ॥ अंतर्भाविष्यु
ज्जाः ॥ अस्तेयं कायवाह्यनोभिः परद्रव्याग्रहणम् ॥ अहिंसा कायवाह्यनोभिः प्राणिमात्रस्यापीडा ॥ अन्यस्य पूर्वव्याख्यातम् ॥ ९ ॥ १० ॥ म्लेच्छादिति ॥ कार्शीविहाय सुतीर्थेषु
प्रैष्टतास्ते म्लेच्छा अपि अत्र नैकैरुक्तैः भोगिनः स्युः ॥ आत्मघातेनापि सुतीर्थेषु भरणं भवति त्वारयति ॥ नात्मघातकादिति ॥ कार्शीविहायेत्युक्तं तद्देतुर्गर्भविशेषणमाह ॥ निर्वाण
विश्राणमिति ॥ निर्वाणैकैवल्यं विश्राणं फलं यस्याः ॥ निर्वाणं वा विश्राणयति इदं तस्मात्तथाताम् ॥ तन्मरणस्य मोक्षहेतुत्वादिति भावः ॥ ११ ॥ नात्मघातका इत्येतत्पंचयति ॥

आहूता वस्त्रवदनावदंति हिंसंनिधौ ॥ जयजीवभगोनाथस्वामिन्मिति हिवादिनः ॥ ७ ॥ तीर्थस्नानपरानित्यं नित्यं देवपरायणाः ॥ द्विजेषु नि
त्यं प्रणताः स्वनामाख्यानपूर्वकम् ॥ ८ ॥ दमदानदयादांति शौचं द्विष्यन्ति ग्रहाः ॥ अस्ते यस्य हिंसाश्च सर्वेषां धर्महेतवः ॥ ९ ॥ आवश्येषु
सदोद्युक्ता ये जातयत्र कुत्रचित् ॥ सर्वभोगसमृद्धास्ते वसंत्यत्र पुरोत्तमे ॥ १० ॥ म्लेच्छा अपि सुतीर्थेषु ये मृत्तानां आत्मघातकाः ॥ विहाय कार्शी
निर्वाणं विश्राणं तत्र भोगिनः ॥ ११ ॥ अंधंत मोविशेषे येषु स्तेये चैवात्महनो जनाः ॥ भुक्त्वा निरयसाहं संते च स्युर्ग्राहमासूकराः ॥ १२ ॥ आत्मघा
तो न कर्तव्यस्तस्मात्कापि विपश्चिता ॥ इहापि च परत्रापि न शुभाभ्यां आत्मघातिनाम् ॥ १३ ॥ यथेष्टमरणं केचिदादुस्तत्वावबोधकाः ॥ प्रयागे स
र्वतीर्थानां राज्ञि सवाभिलाषदे ॥ १४ ॥ अत्यजा अपि ये केचिद्दयाधर्मानुसारिणः ॥ परोपकृतिनिष्ठास्ते वसंत्यत्र तु सत्तमाः ॥ १५ ॥ अस्य स्व
रूपं पक्ष्यावोदिसपतेः क्षणतः शृणु ॥ मध्येर्विध्याटविपुरापक्कणस्थजनाग्रणीः ॥ १६ ॥

अंधंत मोविशेषे येषु स्तेये चैवात्महनो जनाः ॥ भुक्त्वा निरयसाहं संते च स्युर्ग्राहमासूकराः ॥ १२ ॥ आत्मघा
तो न कर्तव्यस्तस्मात्कापि विपश्चिता ॥ इहापि च परत्रापि न शुभाभ्यां आत्मघातिनाम् ॥ १३ ॥ यथेष्टमरणं केचिदादुस्तत्वावबोधकाः ॥ प्रयागे स
र्वतीर्थानां राज्ञि सवाभिलाषदे ॥ १४ ॥ अत्यजा अपि ये केचिद्दयाधर्मानुसारिणः ॥ परोपकृतिनिष्ठास्ते वसंत्यत्र तु सत्तमाः ॥ १५ ॥ अस्य स्व
रूपं पक्ष्यावोदिसपतेः क्षणतः शृणु ॥ मध्येर्विध्याटविपुरापक्कणस्थजनाग्रणीः ॥ १६ ॥

तत्पक्ष्यावोदिसपतेः क्षणतः शृणु ॥ मध्येर्विध्याटविपुरापक्कणस्थजनाग्रणीः ॥ १६ ॥

पृच्छीपतिः शबरालयानां पतिश्च ॥ उमस्तीव्रपराक्रमः ॥ तं विशिनष्टि ॥ निर्विध्याया इत्यादि सार्धं पञ्चलैकैः ॥ निर्विध्याकाचिन्दी ॥ १७ ॥ पांथपरिपंथिनः पथिकपरिरोधकान् ॥ १८ ॥ करुणापरो दयापरः ॥ दयापरत्वेन दर्शयति ॥ न विश्वस्तानिति ॥ न विश्वस्तानिति ॥ १९ ॥ अंतर्वलिवंगुर्विणीलं लक्षणां चिद्व्येयानां नूनघातयतीत्यन्वयः ॥ २० ॥ उपानद्रहिते पथिके उपानद्रः पादत्राणदः ॥ २१ ॥ कांतारो दुर्गमवर्त्मनि ॥ २२ ॥ आर्विध्यादविध्विध्यादवीपयतम् ॥ २३ ॥ आशीविद्यंति आशिषः प्रयच्छं पृच्छीपतिरभूद्रुग्ः पिगाक्ष इति विश्रुतः ॥ निर्विध्यायास्तेशूः क्रूरकर्मपराङ्मुखः ॥ १७ ॥ घातयेद्दूरसंस्थापि यः पांथपरिपंथिनः ॥ व्याघ्रादी न दुःशस्त्वांश्च सहनस्ति प्रयत्नतः ॥ १८ ॥ जीवेन्मृगयुधैर्मेणतत्रापि करुणापरः ॥ न विश्वस्तानपि क्षिप्तगान्नुसन्नव्यवायिनः ॥ १९ ॥ न तां यद्भूत्रां शिश्नां तवैल्लिलक्षणान् ॥ स घातयति धर्मज्ञो जातिधर्मपराङ्मुखः ॥ २० ॥ श्रमातुरेभ्यः पांथेभ्यः स विश्रामं प्रयच्छति ॥ हरेः स्तुधां क्षुधां धार्तानामुपानद्रोऽनुपानह ॥ २१ ॥ मृगवचोतिष्ठदुल्लोविवक्षेभ्योतिस्सर्जति ॥ अनुव्रजति कांतारं प्रान्तरे पथिकानपयि ॥ २२ ॥ न जिघृक्षति तेभ्योऽथ मभयं चेति यच्छति ॥ आर्विध्यादविमेनामग्रात्पुण्ड्रभयापहम् ॥ २३ ॥ नित्यं कर्पाटिकान्सर्वान्सर्वान्सुत्रेण प्रपश्यति ॥ तेऽपि च प्रतितीर्थं हितमाशीर्वादयति वै ॥ २४ ॥ इति तिष्ठति पिगाक्षे साटवीनगरायिता ॥ अध्वनीनेऽध्वगान्कोपिनरुणद्विससाध्वसः ॥ २५ ॥ कदाचित् तत्सितव्येण समीपं ग्रामवासिना ॥ श्रुतः कर्पाटिकानां हिसार्थः सार्थो महास्वनः ॥ २६ ॥ लुब्धकस्तदने लुब्धश्चुद्रस्तन्निधनो घतः ॥ स रुरोधतमध्वानमग्रे गवाऽतिगूढवत् ॥ २७ ॥ तदा युष्यस्य शेषं पिगाक्षो मृगयांगतः ॥ तस्मिन्नरण्ये तन्मार्गं नि कषायुषितो निशि ॥ २८ ॥ प रत्राणद्गुहं पुंसानसिद्धो युर्मनोरथाः ॥ विश्वं कुशलितेन तद्विश्वे शरपरिरक्षितम् ॥ २९ ॥

ति ॥ २४ ॥ नगरायितानगरवज्जाताचेत्यर्थः ॥ अध्वनीनेऽध्वगामिनीत्यर्थः ॥ अध्वनीन इति पाठशौलिक इत्यर्थः ॥ यद्वा समर्थोऽध्वनीनोऽध्वगो दुर्बलानध्वगान् बधत इत्यर्थः ॥ २५ ॥ तत्सितव्येण पिगाक्षपितृभात्रातराक्षेण ॥ तारोऽन्वे अक्षिणीयस्येति व्युत्पत्तेः ॥ सार्थसमूहः ॥ सार्थोऽर्थसहितः ॥ २६ ॥ लुब्धक इति ॥ तन्निधनो घत इत्यत्र तच्छब्दः कर्पाटिकविषयः सार्थविषयो वा ॥ २७ ॥ नि कषाशब्दः समीपविषयः ॥ तन्मार्गं नि कषातन्मार्गस्य समीप इत्यर्थः ॥ अध्वयुषितः उवास ॥ २८ ॥ तत्र कारणमाह ॥ परत्राणेति ॥ एतद्विश्वं निमित्तं त्रयः ॥ यस्माद्विश्वे शरक्षितं जगत्तस्मात्कुशलित्वव्ययः ॥ २९ ॥

कृष्टिविह्वलम् ॥ केवलंकलुषभाव्यनिष्ठचित्तनेतिशेषः ॥ ३० ॥ फलितमाह ॥ तस्मादिति ॥ ३१ ॥ व्युष्टयाप्रभातायाम् ॥ कोलाहलमाह ॥ घातयब्धिमितिसार्धत्रिभिः ॥ ३२ ॥
॥ ३३ ॥ तत्रतेनविश्वनाथेनवयंसनाथाःस्तुदूरम् ॥ नाथतांस्त्राणार्थयाचतामसाकंकोऽपरोनाथइत्यर्थः ॥ अयंजावः ॥ यद्यपिविश्वनाथःसर्वगतस्तथाप्यस्मद्दृष्टवशाद्दूरस्थित

नचितयेदनिष्ठानितस्मात्कृष्टिःकदाचन॥ विधिदृष्टयतोभाविंकलुषंभाविकेवलम् ॥ ३० ॥ तस्मादात्मसुखंप्रेमुरिष्टानिष्ठनचितयेत् ॥ चित
येच्चेत्तदार्चित्योमोक्षोपायोनचेतरः ॥ ३१ ॥ व्युष्टयामथयामिन्यामभूकोलाहलमहान् ॥ घातयब्धंपातयब्ध्वनग्रयध्वंदुतंभटाः ॥ ३२ ॥ मा
मारयध्वंत्रायब्ध्वंभटाःकपटिकावयम् ॥ अनायासंलुठयब्ध्वनयध्वंचयदस्तिनः ॥ ३३ ॥ वयंपंथाअनाथाःस्मोविश्वनाथपरायणाः ॥ स
नाथास्तेनदूरंसनाथतांपथिकोऽपरः ॥ ३४ ॥ वयंपिंगाक्षविश्वनासादस्मिन्मार्गेऽकुतोभयाः ॥ यातायातंसदाकुर्मःसचदूरदूतोवनात् ॥ ३५ ॥
इतिश्रुत्वाऽयंपिंगाक्षोभटःकपटिकेरितम् ॥ दूरान्माभैष्टमाभैष्टबुवन्नितिसमागतः ॥ ३६ ॥ तत्कर्ममूत्रैरारुष्टोभिष्टःकपटिकप्रियः ॥ तूर्णत
दायुष्यमिवतत्रोपस्थितवानक्षणात् ॥ ३७ ॥ कोयंकोयंदुराचारःपिंगाक्षमयिजीवति ॥ उल्लुंठयिषुःपांथानप्राणलिंगसमानम् ॥ ३८ ॥
इतितद्वाक्यमाकर्ण्यताराक्षस्तपितव्यकः ॥ धनलोभेनपिंगाक्षेपापंपापोव्यचितयत् ॥ ३९ ॥ कुलधर्मव्यपास्यैषवर्तेत्कुलपांसनः ॥ चिरं
चितितमद्यामुंघातयिष्याम्यसंशयम् ॥ ४० ॥ विचार्येतिसदुष्टात्माभत्यानाज्ञापयत्क्रुधा ॥ आदावेनघातयंतुतःकपटिकानिमान् ॥ ४१ ॥
ततोऽयुध्यनदुराचारस्तेनैकेनचतेऽखिलाः ॥ यथांकथंचित्ताननयत्सचस्वावसथान्तिकम् ॥ ४२ ॥

इवभातीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ किंचिदयमिति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ मिष्टःपिंगाक्षः ॥ आयुरेवायुष्यम् ॥ ३७ ॥ उत्तुम्बुच्यअथवाउन्मूल्यमारयित्वेतिवाक्त् ॥ लुलुंठयिषुःलुंठितुमिच्छुः ॥
प्राणलिंगसमाज्जगमैर्धयमाणशिवलिंगतुल्यान् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ कुलपांसनःकुलदूषणः ॥ कुलपांसुलइतिकचित्तत्रापिसवार्थः ॥ इतिचिरंमयाचितितध्यातंतोद्यामुंघातयि
ष्यामीत्यर्थः ॥ ४० ॥ क्रुधाक्रोधेन ॥ ४१ ॥ तात्कपटिकान् ॥ सर्पिंगाक्षः ॥ स्वावसथान्तिकस्वगृहसमीपम् ॥ ४२ ॥

आच्छिन्नमिति ॥ अयथहंश्चरः समर्थोऽविष्यन्तः स्यान्ततदारैराच्छिन्नं धनुर्बाणं धनुश्चवाणश्च धनुर्बाणम् ॥ इद्वक्त्रद्वयः ॥ हिशब्दः पादपूर्णे ॥ यथास्यात्तथाच्छिन्नं संहनं छिन्नं कवचं यथास्यात्तथा एतादृशद्वयिष्यं सूदितवान्स्यामित्यर्थः ॥ यद्वा हियस्मादेतैर्मशरैर्धनुर्बाणच्छिन्नं थासंहनं छिन्नं अतोयथहमीदृशरोमंतस्याएतान्निपूदितवान्स्यामित्यर्थः ॥ ४३ ॥ इत्यभिलष्यन् अभिलषन् ॥ देवादिकयत्वरूपम् ॥ सर्पिणाक्षः शरार्थतः शेषानि किन्ति प्राणानन्याक्षी च्यक्तवानित्यर्थः ॥ तत्पृष्टोत्तस्यापि पाक्षस्य पृष्टो मालयं पक्वणमित्यावत् ॥ गतसां वसाविततत्रासाः ॥ ४४ ॥ यामतिरिति ॥ मरणकाले यामतियद्दृग्भावः स्यात्तदनुहृतस्माद्भावानुसारेण गम्यत इति गतिः फलं स्यादित्यतो नो नैर्क्रय्यादिशेषानानैर्क्रयानामीश्वरः ॥ सद्दिगीश्वरत्वं प्राप्तवानित्यर्थः ॥ यलोपआर्षः ॥ अणप्रत्ययांतरूपत्वा ॥ तदुक्तं भगवता ॥ यं यवापि सन्मृगावत्यजत्येतकेलेवरम् तंतमेवैतिकौतये सदा त

आच्छिन्नं हि धनुर्बाणं छिन्नं संहनं शरैः ॥ अमूदयिष्यमेतांस्तदभिविष्यं यदीश्वरः ॥ ४३ ॥ अभिलष्यन्ति तन्निप्राणानन्याक्षीत्सपशार्थतः ॥ ते पिकापटिकाः प्राप्तास्तत्पृष्टीगतसाध्वसाः ॥ ४४ ॥ यामतिस्त्वंतकालं स्याद्गतस्मदनुहृतः ॥ दिगीशत्वमतः प्राप्तो नैर्क्रय्यनैर्क्रतेश्वरः ॥ ४५ ॥ इत्यमस्य स्वरूपं ते आवाभ्यां समुदीरितम् ॥ एतस्योत्तरंतलोको वरुणस्यायमद्भुतः ॥ ४६ ॥ कूपवापी तडागानां कतारो निर्मलैर्धनैः ॥ इहलोके महीयंते वारुणे वरुणप्रभाः ॥ ४७ ॥ निर्जले जलदातारः परसंतापहारिणः ॥ अर्थिभ्यो येष प्रयच्छति चित्रच्छत्रकमंडलून् ॥ ४८ ॥ पानीयशालिकाः कुर्यान्नीनोपस्करसंयुताः ॥ द्युर्धर्मघटाश्चापि सुगंधोदकपरितान् ॥ ४९ ॥ अभ्यर्थे संकेपे कुर्यात्पथि पादपरोपकाः ॥ विश्रामशालाकर्तारः श्रान्तं संतापनोदकाः ॥ ५० ॥ ग्रीष्मोष्महंति मायूरपिच्छादिरचितान्यपि ॥ चित्राणि तालं वृत्तानि विरतिपागमे ॥ ५१ ॥

द्रावभावि त इति ॥ ४५ ॥ नैर्क्रतलोके मपसंहरत्वरुणलोकं निर्दिशति ॥ इत्थमिति ॥ ४६ ॥ कूपेति ॥ कूपदीनां कतारो इहास्मिन् वारुणलोके महीयते इत्यन्वयः ॥ तत्र कूपोऽधुः ॥ पुंस्ये वाधुः ॥ अहिः कूपउदयान्तं पुंसिवेत्यमरः ॥ वापी दीधिका ॥ वापी दीधिका ॥ तडागः पद्माकरः ॥ पद्माकरस्तडागोऽस्त्रीकासारः शरसी स इत्यमरः ॥ ४७ ॥ निर्जले निर्गतं जलयस्मान् स्मिन्पदशब्दो विशेषः ॥ ४८ ॥ पानीयशालिकाः प्रयाः ॥ नानोपस्कराणि विचित्रजलपानभाजनवासार्यलवंगकर्तारो दीनैर्संयुताः संयुताः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ग्रीष्मोष्महंति निदाघकालजनिता पृहंति तालं वृत्तानि तालादिघट्टरचितव्यजनानित्यर्थः ॥ धर्मघटान् विरतिप्रयच्छति ॥ तपागमे ग्रीष्मागमे ॥ निदाघउष्णोपगमउष्ण उष्मागमस्तप इत्यमरः ॥ ५१ ॥

तपसुषीप्सन्तुषु ॥ आतृमिपानकानितृमिषयत्तंप्रपानकानीत्यर्थः ॥ ५२ ॥ ऐक्ष्वान्द्रक्षुजन्यान् ॥ ५३ ॥ धारामंडपाः जलयंत्रगृहाः ॥ ५४ ॥ गलंतिकागौडैश्चादितिप्रसिद्धाः
तीर्थमागवनेजकालीर्थमार्गशोधकाः संमार्जका इत्यर्थः ॥ ५५ ॥ भयार्तेभ्य उद्यताः पाणयो येषां तेषां ॥ ५६ ॥ विषाशयंति विगतपशान् कुर्वन्ति मो
क्षंतीत्यर्थः ॥ कंठपाशितान् कंठेषु पाशादिभिर्बद्धानित्यर्थः ॥ पाशपाणेवरुणस्य ॥ प्रचेतावरुणः पशून्त्यमरः ॥ अकुतोभयाः न विद्यते कुतश्चिद्भयं येषां तेषां ॥ ५७ ॥ नौकादीत्या

रस्वन्ति सुगंधीनि हिमवन्तितपुषु ॥ विश्राणयंति वा त्वमिपानकानि प्रयत्नतः ॥ ५२ ॥ इदुक्षेत्राणि संकल्प्य ब्राह्मणेभ्यो ददत्यपि ॥ तथानाना
प्रकारांश्च विकारानैक्षवानबद्धून् ॥ ५३ ॥ गोरसानां प्रदातारस्तथा गोमहिषीप्रदाः ॥ धारामंडपकर्तारश्चायामंडपकारिणः ॥ ५४ ॥ देवाल
येषु ये दधुर्बद्धुधारागलंतिकाः ॥ तीर्थे वा करहर्तारस्तीर्थमार्गावनेजकाः ॥ ५५ ॥ अभयं ये प्रयच्छन्ति भयार्तो घृतपाणयः ॥ निर्भया वारुणे लो
के ते वसंतिलसन्ति च ॥ ५६ ॥ विषाशयंति ये पुण्यादुर्वृतैः कंठपाशितान् ॥ तेषां शपाणे लोके स्मिन्निवसंत्य कुतोभयाः ॥ ५७ ॥ नौकाद्युपायैर्न
द्यादौ पांथान् ये तारयन्त्यपि ॥ तारयंत्यपि दुःखाब्धेस्तत्र नगरिका द्विज ॥ ५८ ॥ घट्टान् पुण्यतटिन्या देवधयंति शिलादिभिः ॥ तोयार्थिमुख
सिद्ध्यर्थे ये नरास्ते न भोगिनः ॥ ५९ ॥ वितर्षयंति ये पुण्यास्तृपितान् शीतलैर्जलैः ॥ तेऽत्र वै वारुणलोके मुखसंततिभागिनः ॥ ६० ॥ जलाशया
नां सर्वेषामयमेकतमः पतिः ॥ प्रचेतायादसानां तथा साक्षी सर्वेषु कर्मसु ॥ ६१ ॥ अस्योत्पत्तिं शृणु पतेर्वरुणस्य महात्मनः ॥ आसीन्मनिरमे
चात्मा कर्दमस्य प्रजापतेः ॥ ६२ ॥ शुचिष्मानिति विस्मयात् सनयो विनयोचितः ॥ स्थैर्यमाधुयैर्धैर्यगुणैरुपचितोहितः ॥ ६३ ॥

द्विपदेन उडुपादयोग्यहते ॥ अपिः समुच्चयवाची मित्त्रकमे ॥ दुःखार्णवादणीत्यर्थः ॥ ५८ ॥ तोयार्थेति पाठे तोयनिमित्तमुखसिद्ध्यर्थमित्यर्थः ॥ ५९ ॥ वितर्षयंति विगततृष्णां कुर्वन्ति ॥
मुखसंततिः मुखपरंपरातद्भागिनः ॥ ६० ॥ एकतमो मुख्यतमः ॥ यादसां जलजंतूनाम् ॥ साक्षी सर्वेषु कर्मसु ॥ तदुक्तम् ॥ आदित्यचंद्रावनिलो नलश्च द्यौर्भीमरापो हृदयमथ
अहश्चरात्रिश्च उमेच संध्ये धर्मश्च जनातिजनस्य वृत्तमित्यादि ॥ ६१ ॥ अस्य पतेर्लोकपालस्य तिषष्ठयौ समानाधिकरणे ॥ अस्य लोकस्य पतेरिति व्यधिकरणे वा ॥ सखे इति क्वचित्
॥ ६२ ॥ स्थैर्येति ॥ आदौ भवाद्वाऽस्थैर्यादयो येषां तैः शांत्यादिभिर्गुणैरित्यर्थः ॥ उपचितो व्याप्तः ॥ द्वितीयोऽद्वितीयः ॥ सर्वेषामिति शेषः ॥ द्विसद्वितिक्वचित् ॥ ६३ ॥

अच्छोदे नमलोदकसरासिपद्माकरे ॥ यद्वा अच्छोदानाभाविघ्नानां पितृणां मानसीकन्यातस्या उत्थितमच्छोदम् ॥ तथावपि पृक्तकल्पे हरिवंशे ॥ एतेषां मानसीकन्या अच्छोदानम
विश्रुता अच्छोदानमतद्विव्यंसरो यस्याः समुत्थितामिति ॥ शिशुमारयतीति शिशुमारो जलचरविशेषः ॥ तं शुचिभ्यं तम् ॥ ६४ ॥ ततस्तदनंतं तं स्मिं सरसि मुनिमुत्तरे हते सत्यार्थाच्छि
शुमारेणेति शेष इति वा ॥ तैः शिशुभिः समागम्य तस्य तु सत्यशुचिभ्यः पितुः कर्मस्य पुरोऽयतः कथितमित्यर्थः ॥ पितुः पुरस्तद्वरणमिति वा ॥ कथं तैः ॥ अत्यादिशशंसिभिः अनिशयेना
हितं अत्याहितमन्यनिष्ठमित्यर्थः ॥ तच्छसितं कथितं शीलयेयं तैरिति ॥ ६५ ॥ श्रुतबालविपत्तेः श्रुतबालविपत्तिर्यमसतथा तस्य मनोऽतः करणं ॥ हराद्विश्वेश्वरात् ॥ ६६ ॥ अधिकमिति ॥ अधि
अच्छोदे सरसि स्नातुं सगतो बालकः सह ॥ जलक्रोडनसंसक्तं शिशुमारो हरश्च तम् ॥ ६४ ॥ ततस्तस्मिन्मुनिमुत्तरे हते स्याद्विहृतशंसिभिः ॥ तैः स
मागत्य शिशुभिः कथितं तत्पितुः पुरः ॥ ६५ ॥ हरार्चनोपविष्टस्य समाधौ निश्चलात्मनः ॥ श्रुतबालविपत्तेश्च चालनमनोहरात् ॥ ६६ ॥ अधि
कंशीलया माससर्वज्ञां त्रिलोचनम् ॥ पश्यन् शोभोऽसमीपे स भुवनानि चतुर्दश ॥ ६७ ॥ नानाभूतानि भूतानि ब्रह्मांडां तर्गतानि च ॥ चंद्रसूर्यक्ष
ताराश्च पर्वतान्सरिताद्रुमान् ॥ ६८ ॥ समुद्रानंतरीयाणि त्वरणयानी स्मरसि च ॥ नानादेवनि कायांश्च बद्ध्वा दिविषदां पुरीः ॥ ६९ ॥ वापीकू
पतडागानि कुल्याः पुष्करिणीर्बद्धुः ॥ एकस्मिन्कापि सरसि जलक्रीडापरायणान् ॥ ७० ॥ बद्धून् मुनिकुमारांश्च मज्जनोन्मज्जनादिभिः ॥ करयन्त्र
विनिर्मुक्ततोयधाराभिषेचनैः ॥ ७१ ॥ करतादितपानीयशब्ददिङ्मुखनादिभिः ॥ जलखेलनकैरित्यं संसक्तान् बद्ध्वा लकान् ॥ ७२ ॥ तेषां
मध्ये दर्शयथ समाधिस्थः सकर्दमः ॥ स्वशिशुं शिशुमारोणनीयमानं मुनिमुत्तरे ॥ ७३ ॥

कं यथा स्यात्तथाशीलया मासं विनयामासेत्यर्थः ॥ तेषां मध्ये इत्यतः प्राक्तनानां द्वितीयां तानां पदानां पश्यन्शीलया मासेत्यनेनैवाव्ययः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ इत्थं संसक्ता
नासक्तान् बद्ध्वा लकान् मुनिकुमारांश्च पश्यन्मित्यव्ययः ॥ इत्थमित्युक्तं प्रकारमभिनयनदर्शयति ॥ केरिति ॥ करा एव यन्त्राणि जलनिषेकपत्राणि तैर्विनिर्मुक्तास्स कायालोयधारा
स्ताभिरीभिषेचनैरभिषेकैरित्यर्थः ॥ ७१ ॥ करैस्तादितानि यानि पानीयानि जलानि तैर्यैश्च बद्ध्वा तैर्दिङ्मुखनादिभिर्जलखेलनकैर्जलक्रीडनैकथेति ॥ ७२ ॥ तेषामिति ॥ अथानंतरं
तेषां बालकानां मध्ये शिशुमारोणं स्वशिशुनियमानं दर्शय ॥ ७३ ॥

१ इदं पदत्रयमपि मश्लोकस्यम् ॥

तस्माच्चिशुमारत्कयाचिज्जलेद्वतयाप्रसहहानीत्वातंशिशुमदधेयसमुद्रायसमर्पितमितिचट्टवानित्यन्वयः ॥ ७४ ॥ इत्युक्तं वक्ष्यमाणम् ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ आसितोवासि
तः ॥ चिरकालमिव्याप्यबद्धइतिवा ॥ भवेति ॥ उदन्वतासमुद्रेणतत्सुद्रहूपिणोवाक्यश्रवणात्तंवालैरलंकृत्यशंभोःपादाज्जसन्निधौसमर्पितमित्यन्वयः ॥ नृपसकल्लोदस
म् ॥ समर्पितमितिआवेवानिष्टा ॥ पश्यन्नितिवान्वयः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ तंशंभुनत्वाविज्ञापयद्वाज्ञापयत् ॥ अडभावत्स्वार्षः ॥ विज्ञापनमाह ॥ नापराध्यामीति ॥ आपत्तिरापत् ॥

कयाचिज्जलेद्व्याथतस्माच्चिकूयादसः ॥ प्रसह्यतीत्वोदधेदृष्ट्वांस्तंसमर्पितम् ॥ ७४ ॥ निर्भस्त्यसरितानार्थेकेनचिद्रुद्रहूपिणा ॥ त्रिशूल
पाणिनेत्युक्तंकोधताश्राननेनच ॥ ७५ ॥ कुतोजलानामधिपशिवभक्तस्यबालकः ॥ प्रजापतेःकर्मस्यमहाभागस्यधीमतः ॥ ७६ ॥ अज्ञा
त्वाशिवसामर्थ्यभवताचिरमासितः ॥ भयन्नस्तेनतद्वाक्यश्रवणात्तमुदन्वता ॥ ७७ ॥ बालैरलैरलंकृत्यबद्धातंशिशुमारकम् ॥ समर्पितं स
मानीयशंभुपादाज्जसन्निधौ ॥ ७८ ॥ नत्वाविज्ञापयत्तंचनापराध्याम्यहविभो ॥ अनाथनाथविश्वेशभक्तपत्तिविनाशन ॥ ७९ ॥ भक्तक
त्यन्तरोशंभोऽनेनायंदुष्टयादसा ॥ अनायिनमयानाथभवभक्तजनार्भकः ॥ ८० ॥ गणेनेनविज्ञायशंभोरथमनोगतम् ॥ पार्शेनबद्धात
द्यादःशिशुहस्तेसमर्पितम् ॥ ८१ ॥ गृहाणेमंस्वतनयंपार्षदेशंकराज्ञया ॥ याहिस्वभवनं वत्सव्रुवतीतिसकर्ममः ॥ ८२ ॥ समाधिसमयेसर्व
मितिशृण्वन्नुदरधीः ॥ उन्मील्यनयनेयावक्ष्यणिधानंविस्तृत्यच ॥ ८३ ॥ संपश्यतेशिशुंतावत्पुरतःसमवैक्षत ॥ गृहीतशिशुमारंचपार्श्वेऽलंक
तकर्णिकम् ॥ ८४ ॥

॥ ७९ ॥ श्रोशंभोऽनेनदुष्टयादसाअयंबालोऽनायिआनीनोभया॥ मयानानीतइत्यर्थः ॥ हेनाथेहभव भवत्यतवभक्तजनार्भकइतिवा ॥ ८० ॥ तेनप्रसिद्धेनगणेनातत्यादः ॥ तंजल
जुतंशिशुमाराल्यम् ॥ ८१ ॥ गृहाणेतिसार्धद्वयवाक्यम् ॥ पार्षदेशंकरस्याज्ञायुचिभ्रमंतंप्रतिहवत्सत्वभवनंयाहिइतिब्रुवतिसतितथाकर्मंप्रतिगृहाणेमंस्वतनयमितिचब्रुवतिसतिक
र्म्मःसमाधिसमयेइतिपूर्वोक्तंशृण्वन्नुदरधीः ॥ उन्मील्यनयनेयावक्ष्यणिधानंनमकाप्रतांसमर्धिचित्तृत्यनेत्रेउन्मील्यविकचययावत्संपश्यतेसंपश्यतिपुरतःनावत्पाश्वैशिशुंसमवैक्षतट्टवानित्यर्थः ॥ अलंकृतकर्णिके
कर्णौधृत्यतम् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥

काकपक्षश्चूडाकरणाक्षाक्रेः शिखंडकइत्यर्थः ॥ काकपक्षः शिखंडकइत्यमरः ॥ तोयेनार्द्रकाकपक्षस्याप्ययस्तम् ॥ कषायनयनांचलकषायकषाययुक्तेनयनांचलनयनमेव
 अंचलवन्धयस्य ॥ यद्वा कषाययुक्तेनयनयोरंचलप्रतोरयस्तम् ॥ किंचिदथास्यात्तथाविरुद्धं अस्मिन्मिथ्यः ॥ त्वक्क्षेत्रं चिक्षोऽनोयस्यतम् ॥ ८५ ॥ अमंस्तामन्यत ॥ ८६ ॥
 तोयाद्रकाकपक्षाग्रं कषायनयनांचलम् ॥ किंचिद्विरुद्धं त्वक्क्षेत्रं संश्रमापन्नमानसम् ॥ ८५ ॥ कृतप्रणाममालिग्यजिघ्रंस्तन्मुखपंकजम् ॥
 पुनर्जातिमिवामंस्तपश्यंश्चापिमुहुर्मुहुः ॥ ८६ ॥ शतानिपंचवर्षाणिप्रणिधानस्थितस्यहि ॥ कर्दमस्यव्यतीतानि शंभुमचयतस्तदा ॥ ८७ ॥
 कर्दमोपिचतकालमज्ञासौत्क्षणसंगतम् ॥ यतो न प्रभवेकालो महाकालस्यसंनिधौ ॥ ८८ ॥ ततस्तंतनयश्चक्ष्वापितरं प्रणिपत्यच ॥ जगाम
 तूर्णतपसे श्रीमद्वाराणसीपुरीम् ॥ ८९ ॥ तत्र तत्त्वातपोघोरं लिगं संस्थाप्य शशवम् ॥ पंचवर्षसहस्राणिस्थितपाषाणि निश्चलः ॥ ९० ॥ आ
 विरासीन्महादेवस्तुष्टस्तत्तपसाततः ॥ उवाच कर्दमब्रूहि कंददामिवरोत्तमम् ॥ ९१ ॥ ॥ कर्दमिरुवाच ॥ ॥ यदिनाथप्रसन्नोऽसि भक्तानामनुकं
 पक ॥ सर्वासामधिपत्यं मे दद्यापायादसामपि ॥ ९२ ॥ इति श्रुत्वा मेहेशनः सर्वचितितदः प्रभुः ॥ अभ्यर्षिचतंतत्रवारुणे परमेपदे ॥ ९३ ॥
 रत्नानामब्जिज्जातानामब्धीनां सरितामपि ॥ सरसां पल्वलानां च वाप्यंबुस्रोतसां पुनः ॥ ९४ ॥ जलाशयानां सर्वेषां प्रतीच्याश्चापि वैदिशः ॥
 अधीश्वरः पाशपाणिर्भवसर्वामरप्रियः ॥ ९५ ॥ ददामिवरमन्यं च सर्वेषां हितकारकम् ॥ त्वयैतस्यापि तं लिगं तव नाम्ना भविष्यति ॥ ९६ ॥ व
 रुणेशमिति स्यात्तं वाराणस्यां सुसिद्धिदम् ॥ मणिकर्णशर्लिगस्य नैर्ऋत्यां दिशि संस्थितम् ॥ ९७ ॥ आराधितं सदा पुंसां सर्वजाढ्यविनाशक
 त् ॥ वरुणेशस्य ये भक्ताने तेषां मद्भयं क्वचित् ॥ ९८ ॥ न संतापभयं तेषां नापायमरणं क्वचित् ॥ जलोदरभयं नैनं भयं वै तृषः क्वचित् ॥ ९९ ॥ नी
 रसात्यन्नपानानिवरुणेश्वरसंस्मृतैः ॥ सरसानि भविष्यंति नात्र कार्या विचाराणां ॥ १०० ॥

॥ ८७ ॥ क्षणसंगतक्षणमात्रसंगतइत्यज्ञासिञ्जातवानित्यर्थः ॥ तत्र हेतुः ॥ यत इति ॥ ८८ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ सरसां पद्याकराणाम् ॥ पल्वलानामलसरसाम् ॥
 वाप्यंबुस्रोतसां वाप्यंबूनां दीर्घिकांबूनां स्रोतसांचेत्यर्थः ॥ ९४ ॥ जलाशयानां जलाधाराणाम् ॥ प्रतीच्याः पश्चिमायाः ॥ प्राच्यवाची प्रतीच्यास्ताः
 पूर्वदिक्षेण पश्चिमाइत्यमरः ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ तृषस्तृणायाः ॥ ९९ ॥ १०० ॥

वरुणमेषमिति ॥ यद्यपि द्वादशादित्यानां मध्ये वरुण एक आदित्यः क्रथपाददित्यामुत्पन्न इति प्राप्तसिद्धस्तथापि कल्पभेदाभिप्रायेणायमिति ज्ञातव्यम् ॥ १ ॥ दुरणायैरपश्युभिः ॥ १० ॥
 ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ त्रयोदशे जगदाणां गुह्यके श्वरयोः पुरे ॥ गंधवत्यलकाख्ये वैवर्णेति सुमनोहरे ॥ १ ॥ क्रमयाभां
 त्रयोः पूर्णवर्णयतः ॥ इमामिति ॥ ११ ॥ २ ॥ क्रथप एव काश्चपः ॥ दयादः पुत्रः ॥ ३ ॥ ४ ॥ पापकं चुकं पापमवकं चुकं निर्मोकम् ॥ ५ ॥ तपसां फलदः ॥ फलमत उपपत्तेरिति ब्रह्मसूत्रा

इत्युक्तांतर्दधेशं भुवुरुणोपि स्वबंधुभिः ॥ इमं लोकमलंकुर्वन्तदारभ्य स्थितो द्विजः ॥ १ ॥ इदं वरुणलोकस्य स्वरूपं ते निरूपितम् ॥ यच्छुत्वान
 नरः कपिदुरपायैः प्रबाध्यते ॥ १० ॥ २ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडे निर्ऋतिवरुणलोकवर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥
 गणावूचतुः ॥ इमां गंधवतीं पुण्यां पूर्वावायोर्यो विलोकय ॥ वारुणया उत्तरे भागे महाभाग्यं निधे द्विज ॥ १ ॥ अस्यां प्रभंजनो नाम जगत्प्राणो
 दिगीश्वरः ॥ आराध्य श्रीमहो देवदिवपालत्वमवाप्तवान् ॥ २ ॥ पुरा कस्य पदायादः पूतामेति च विश्रुतः ॥ धूर्जटे राजधान्यां स चारविपुलंतपः
 ॥ ३ ॥ वाराणस्यां महाभागो वर्षाणामयुतं शतम् ॥ स्थापयित्वा महालिंगं पावनं पवनेश्वरम् ॥ ४ ॥ यस्य दर्शनमात्रेण पूतात्मा जायते नरः ॥
 पापकं चुकमुत्सृज्य स वभूत्पावनपुरे ॥ ५ ॥ ततस्तस्योत्तमपसा तपसां फलदः शिवः ॥ अविरासीत्ततोऽलिगाज्योतीरूपो महेश्वरः ॥ ६ ॥ उवा
 च च प्रसन्नात्मा करुणाश्रुतसागरः ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ पूतात्मनं वरं वरय सुव्रत ॥ ७ ॥ अनेन तपसोऽग्रेण लिङ्गस्याराधनेन च ॥ तवादेयं न पूतात्मस्यै
 लोक्ये स चराचरे ॥ ८ ॥ पूतासो वाच ॥ देवदेव महो देवदेवानां भयप्रदः ॥ ब्रह्मनारायणेन्द्रादिसर्वदेवपदप्रदः ॥ ९ ॥ वेदास्त्वानच विदं
 नितिकिमात्मक इति प्रभो ॥ प्राप्ताः शतपथत्वं च ने निनीति विदिनः ॥ १० ॥

इदं यर्थः ॥ ज्योतीरूपः प्रकाशः ऋद्धुलो भास्वर इति यावत् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ परमात्मत्वेन श्रोविश्वेश्वरं स्तोति ॥ देवदेवेति ॥ देवानां देवत्वेऽपि परीच्छिन्नत्वं जाढ्यास्यादित्यत आह ॥ महो
 श्वरस्यैव रूपः प्रकाशश्चेति महादेवस्तत्संबोधनं हेमहो देव ॥ परिपूर्णानुभव रूपत्वेऽपि भक्ताभ्ययप्रदत्वाश्रयप्रदत्वे आह ॥ देवानां भित्यादिना ॥ ९ ॥ यतो वाचो निवर्तत इति श्रुति सिद्धं श्रुत्यवि
 पक्षे त्वमाह ॥ वेदास्त्वामिति ॥ किमात्मकः किं रूपः ॥ शतपथत्वं प्राप्तावाजसनेयिनः ॥ बहुभिर्भागैर्यत्नं कुर्वतोऽपि न वा प्राप्नुवन्तीति व्यनितम् ॥ १० ॥

वेदद्वे नृणांमृगोचरेष्विब्रह्मविष्णवोवाचस्पतेश्चरिणोचरोभाविष्यन्तिनेत्याह ॥ ब्रह्मविष्णवोरिति ॥ अतः हे प्रभो प्रमथेशं प्रमथानि प्रकर्षेण विलोडयति सारोजीविति प्रमथमज्ञानंतये
शंनियतारमादृशोऽज्ञास्तोतुं कथं प्रभवोदित्यर्थः ॥ प्राकृतं व्याख्यातं सर्वत्र स्पष्टम् ॥ ११ ॥ यद्यप्येवं तथापि हे शतवर्गकिंस्तव स्तुतिकर्मणि मां प्रमथे प्रवर्तयति ॥ प्रमथेति शब्द इत्यत्र
लोपश्छांदसः ॥ हे जगन्नाथ जगतां स्वामिन् किं करोमि यतो मम द्विगुणितवश्यानि न स्यन्तं त्राणीति ॥ यद्यपि मम त्वत्सवेनास्मिन्नास्ति तथापि त्वद्भक्तिप्रेरितः सन् स्तोमीत्यर्थः ॥ १२ ॥
विश्वं जगत्त्वम् ॥ ब्रह्मैव दामित्यादिश्रुतेः ॥ नन्वहं चेद्विश्वं तद्द्विष्यत्यजड इत्यत्र व्याख्यामानां त्वत्त्वविनाशित्वे प्रसज्यतां तत्राहा ॥ नास्ति वै भेद इति ॥ वैमसिद्धे एवार्थः ॥ भेदो यथा रथे
तो नास्तेव ॥ कुतः ॥ यतस्तमेकः ॥ एकमेवाद्वितीयमित्यादिश्रुतेः ॥ ज्ञाने त्वतो न भेदोऽस्तीति कचित् ॥ ज्ञाने त्वमित्यत्र ॥ सर्वगः पूर्णः ॥ स्तुत्यस्तव नीयम् ॥ स्तोतास्तव कर्ता ॥ स्तुति

ब्रह्मविष्णवोरपि रिंगोचरे न च वाक्पतेः ॥ प्रमथेशं कथं स्तोतुं मादृशः प्रभवेत्प्रभो ॥ ११ ॥ प्रसस्य प्रमथेति शभकिं स्तुतिकर्मणि ॥ करो
मि किं जगन्नाथ न वश्यानि मे ॥ १२ ॥ विश्वं त्वं नास्ति वै भेदस्त्वमेकः सर्वगो यतः ॥ स्तुत्यं स्तोतास्तुतिस्त्वं च सगुणो निर्गुणो भवान् ॥ १३ ॥
सर्गापुराभवानेको रूपनाम विवर्जितः ॥ योगिनोऽपि न ते तत्त्वं विंदति परमार्थतः ॥ १४ ॥ यदैकलो न शक्नोति तुं स्वरचरप्रभो ॥ तदिच्छा तव
योऽप्यन्नासं व्याशक्तिरभूत्तव ॥ १५ ॥ त्वमेको हित्व मापन्नः शिवशक्तिप्रभेदतः ॥ त्वं ज्ञानरूपो भगवान् स्वेच्छाशक्तिस्वरूपिणी ॥ १६ ॥ उभा
भ्यां शिवशक्तिभ्यां युवाभ्यां निजलीलया ॥ उपादिता क्रियाशक्तिस्ततः सर्वमिदं जगत् ॥ १७ ॥

रारोप्यमाणगुणकीर्तनम् ॥ सगुणो निर्गुणः संप्रपंचोऽपि निष्प्रपंचश्च सन्निति ॥ १३ ॥ कदा निर्गुण इत्याकांक्षायामाह ॥ एकः सजातीयविजातीयस्वतन्त्रे
दृश्यः ॥ एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेः ॥ परमार्थतः शब्दाद्यगोचरत्वाद्यतो वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा सहति श्रुतेः इत्याशयः ॥ १४ ॥ कथं तां हे वंदे तव धनासगुणेऽप्युद्गीतशक्तिकतया
निर्गुणस्य लक्ष्यमाणत्वादि याशयेनाह ॥ यदैकल इति ॥ स्वरचरहेस्तत्र ॥ तत्तदा ॥ सेव्यासेवनीयासाश्रयेत्यर्थः ॥ १५ ॥ तर्हि शक्तिशक्तिमतोर्भेदाद्वैतक्षतिर्नयेत्याह ॥ त्वमेको द्वि
त्वमापन्न इति ॥ तत्र विभागमाह ॥ त्वमिति ॥ शिवशब्दार्थमाह ॥ ज्ञानरूप इति ॥ स्वेच्छास्त्वस्येच्छाईक्षणरूपेति यावत् ॥ स एष शतबहुस्यामिति श्रुतेः ॥ इच्छाशक्तीति कचित् ॥ १६ ॥
ततो हित्व भावानंतरं क्रियाशक्तिरुत्पादितेत्यन्वयः ॥ क्रियाशक्तिस्वरूपमाह ॥ सर्वमिदं जगदिति ॥ १७ ॥

पूर्वोक्तमैव विवरोति ॥ ज्ञानशक्तिरिति ॥ यत उभाभ्यां ईशोभाभ्यां क्रियाशक्तिरुपादिता ॥ ततस्तस्या इत्यर्थः ॥ १८ ॥ इदानीं विराड्ब्रह्मणस्तौति ॥ दक्षिणांगमिति ॥ चंद्रसूर्येति ॥ चक्षोः सूर्या अजायत इत्यादिश्रुतः ॥ त्वन्निःश्वास इति ॥ तदेतन्महतो भूतस्य निःश्वासितमेतद्व्यद्वेद्येद्यजुर्वेदः सामवेद इति श्रुतः ॥ १९ ॥ मुखं इति ॥ ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीदिति श्रुतः ॥

ज्ञानशक्तिर्भवानीशइच्छाशक्तिरुमास्मृता ॥ क्रियाशक्तिरिदं विश्वमस्यत्वंकारणंततः ॥ १८ ॥ दक्षिणांगंतवविधिर्वाभांगंतवचाच्युतः ॥ च
द्रमूर्याग्निनेत्रस्त्वन्निश्वासाः श्रुतित्रयम् ॥ १९ ॥ त्वत्स्वेदादंबुनिधयस्तवश्रोत्रसमीरणः ॥ बाहवस्तेदशदिशो मुखे तन्ब्राह्मणाः स्मृताः ॥ २० ॥
राजन्यवर्गस्ते बाहू वै श्याऊरुसमुद्भवाः ॥ पद्भ्यां शूद्रस्तवेशानकशास्ते जलदाः प्रभो ॥ २१ ॥ त्वंपुंरुतिरूपेण ब्रह्मांडमसृजः पुरा ॥ मध्यं ब्र
ह्मांडमाखिलं विश्वमसृजः पुरा ॥ २२ ॥ अतस्त्वत्तो न मन्येऽहं किंचिद्विभ्रं जगन्मय ॥ त्वयि सर्वाणि भूतानि सर्वभूतमयो भवान् ॥ २३ ॥ न
मस्तुभ्यं न मस्तुभ्यं न मस्तुभ्यं न मो नमः ॥ अयमेव वरो नाथ त्वयि मेऽस्तु स्थिरमतिः ॥ २४ ॥ इत्युक्तवति देवेशस्तस्मिन्पूतात्मानि प्रभुः ॥ स्वमू
र्तित्वं समारोप्य दिक्पालपदमादधे ॥ २५ ॥ सर्वगोममरूपेण सर्वतत्त्वावबोधकः ॥ सर्वेषामायुषारूपं भवानेव भाष्यति ॥ २६ ॥ तव लिंग
मिदं दिव्यं ये द्रक्ष्यन्तीह मानवाः ॥ सर्वभोगसमृद्धास्ते त्वहो कसुखभांगिनः ॥ २७ ॥ पवमाने श्वर्लिंगं मध्ये जन्मसरुन्नरः ॥ यथोक्तविधिना पू
ज्य सुगंधस्नपनादिभिः ॥ २८ ॥ सुगंधचंदनैः पुष्पैर्ममलोके महीयते ॥ जेषु शतांश्चिमे भागे वायुकुंडोत्तरेण तु ॥ २९ ॥ पावमानं समाराध्य पू
तो भवति तत्क्षणान् ॥ इति दत्तात्रेयविरचिते स्मिंल्लिंगे लयं यौ ॥ ३० ॥

॥ २० ॥ राजयेति ॥ बाहुराजन्यः कृतइति श्रुतेः ॥ वैश्याइति ॥ ऊरुतइत्ययद्वैथइति श्रुतेः ॥ पद्माभि ॥ पद्माशूद्रो अजायेति श्रुतेः ॥ २१ ॥ पुंस्कृतिरूपेण पुरुषप्रधानशक्ति
भ्यामित्यर्थः ॥ मध्ये ब्रह्मांडं ब्रह्मांडस्य मध्ये ॥ २२ ॥ उपसंहरति ॥ अतइति ॥ २३ ॥ सगुणनिर्गुणयोर्द्वैतत्वात्केवलनमस्यति ॥ नमस्तुभ्यमिति ॥ आदारायावीप्सा ॥ ज्ञानेच्छा किं
याशक्तीनां वात्रयोनमस्काराः ॥ २४ ॥ २५ ॥ सर्वगोममरूपेणेत्यादीनामिति वराण्डत्वात् स्मिन्लिंगे अंतर्धानं नित्यावित्यधिमेणान्वयः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

१ वासिनइतिक्वचित्पाठः

उपसंहृतौकुबेरस्यपूरीदशयतः ॥ इतीति ॥ तस्याइति ॥ योभक्तियोगतःशंभोर्महेश्वरस्यसखित्वमापेदस्यअलकायानाथश्चतस्यकुबेरस्य ॥ तस्याःगंधवत्याः ॥ प्राच्यांपूर्वस्यादि
 श्येषालकापुरीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ पद्ममूल्यानामिति ॥ पद्मामूल्याःआदित्यैर्षपद्मादीनांतथा नेपामणानामित्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ श्रुतिगोचरताश्रवणैर्द्रियगोचरताम् ॥ युवयोरिति ॥
 युवयोर्वागिवसुधातस्यायआस्वादत्तेनमेदुरास्मिगंधंतुमयदुहरमय्येतनमंतरस्थिरमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ शिवेति ॥ परिशुद्धमिद्रियाणामाश्वरमनोयस्यतस्यसंबोधनहेपरिशुद्धेद्रियेश्वरेति ॥
 गणावूचतुः ॥ इतिगंधवतोपुर्याःस्वरूपंतेनिरूपितम् ॥ तस्याःप्राच्यांकुबेरस्यश्रीमन्येषालकापुरी ॥ ३१ ॥ शंभोःसखित्वमापेदनायोस्या
 भक्तियोगतः ॥ निधीनांपद्ममूल्यानांदाताभोक्ताहारचर्चनात् ॥ ३२ ॥ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ ॥ कोसौकस्यपुनःकोदृग्भक्तिरस्यसदाशिवं ॥ य
 यासखित्वमापन्नोदवेदवस्यधूर्जटः ॥ ३३ ॥ इतिश्रोतुमममनःश्रुतिगोचरतांगतम् ॥ युवयोर्वकिमुधास्वादमेदुरादरमंतरम् ॥ ३४ ॥
 गणावूचतुः ॥ शिवशर्मन्महाप्राज्ञपरिशुद्धेद्रियेश्वर ॥ सुतीर्थहालितशेषजन्मजातमहामल ॥ ३५ ॥ सुहृदिप्रमसंपन्नैव्यनुधनंकिं
 चन ॥ साधुभिःसहसंवादःसर्वश्रेयोऽभिवृद्धये ॥ ३६ ॥ आसीत्कांपित्यनगरसोमयाजिकुलोद्भवः ॥ दीक्षितोयज्ञदत्ताख्यायज्ञविधाविशा
 रदः ॥ ३७ ॥ वेदवेदांगवेदार्थान्वेदोक्ताचारचंचुरः ॥ राजमान्योबहुधनोवदान्यःकीर्तिभाजनम् ॥ ३८ ॥ अग्निशुश्रूषणरतोवेदाध्ययनत
 त्परः ॥ तस्यपुत्रोऽगुणनिधिश्चद्रविवसमाकृतिः ॥ ३९ ॥ कृतोपनयनःसाथविधांजग्राहभूरिशः ॥ अथपित्रानभिज्ञतोद्युतकर्मरतोऽभवत् ॥ ४०
 आदायादायबहुशोधनंमातुःसकाशतः ॥ ददातिद्युतकारेश्चामैत्रोतैश्चकारसः ॥ ४१ ॥ संत्यक्त्वास्त्राणाचारःसंध्यास्नानपराङ्मुखः ॥ नि
 दकोवेदशास्त्राणादेवब्राह्मणनिंदकः ॥ ४२ ॥ स्मृत्याचारविहीनस्तुगतिवाद्याविनोदभाक् ॥ नटपाखंडिभंडेश्वरद्वेप्रमपरंपरः ॥ ४३ ॥
 अथवापरिशुद्धेद्रियेश्वरःप्रत्यगालाभस्यसतथातस्यसंबोधनम् ॥ सुतीर्थेषुमथुरादिक्षेत्रेषुक्षालितमशेषजन्मसमूहस्यमहामलमहस्यापेयसतथातत्संबोधनसुतोर्थक्षालिताशेषजन्म
 जातमहामलेति ॥ ३५ ॥ अनुद्यमकथनीयम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ वेदवेदांगवेदार्थान्वेदजानतीत्यर्थः ॥ ऐकपद्यपार्थःस्पष्टएव ॥ उक्ताचारचंचुरःशास्त्रोक्ताचारषुदक्षः ॥ वदान्यो
 दाता ॥ कीर्तिभाजनशःपात्रम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ पाखंडिनौवहालव्रतिकाः ॥ भंडाःप्रतारकाः ॥ तैःसहबद्धेप्रमपरंपरायेनसः ॥ ४३ ॥

१ वेदोक्ताचारचंचुरइति

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ तदेति ॥ अनेहसंकलम् ॥ ४६ ॥ अधीत्यावत्सपूर्वपठकंठः कलैतियावत् ॥ ४७ ॥ कैशांतकर्मकृतेति ॥ अनुवादोयम् ॥ यद्वा षोडशाब्दे क्रियमाणानां दानाख्यं कर्म विरोधकैशांतकर्म ॥ ४८ ॥ गृह्योक्तेन स्वशास्त्रोक्तेन ॥ आश्वलायनप्रणीतसूत्रोक्तविधानेनेत्यर्थः ॥ पाणिग्रहं विवाहम् ॥ मृदुकोमलं यथास्यात् ॥ ४९ ॥ शास्त्राक्षिपयति ॥ प्रेरितोपि जनन्यासनयतिपितुरंतिकम् ॥ गृहकार्यतरव्यग्रादीक्षितोदीक्षितायिनीम् ॥ ४४ ॥ यदायदैवतापृच्छेदयेगुणनिधिः सुतः ॥ न ह्यस्ते मया गृहे कयातिविदधाति किम् ॥ ४५ ॥ तदा तदेतिसाब्रूयादिदानं सवर्हिगतः ॥ स्नात्वा समभ्यर्च्य देवानेतावन्तमनेहसम् ॥ ४६ ॥ अधीत्याथ्यनार्थसहितैर्मित्रैः समं ययौ ॥ एकपुत्रं तितन्माता प्रतारयति दीक्षितम् ॥ ४७ ॥ न तत्कर्म च तद्वत् किंचिद्वेत्ति स दीक्षितः ॥ स च केशांत कर्मास्य कृत्वा वर्षेऽथ षोडशं ॥ ४८ ॥ गृह्योक्तेन विधानेन पाणिग्रहमकारयत् ॥ प्रत्यहं तस्य जननी सुतं गुणनिधिं ददु ॥ ४९ ॥ शास्त्रिस्नेहद्रुहदयाक्रोधनस्तेपितेत्यलम् ॥ यदि ज्ञास्यति ते वत्त्वा च मां ताडयिष्यति ॥ ५० ॥ आच्छादयामितेनित्यपितुरग्रे कुचेष्टितम् ॥ लोकमान्योस्ति तेतातः सदाचारैर्नैव धनैः ॥ ५१ ॥ ब्राह्मणानां धनं पुत्रसहिद्यासाधुसंगमः ॥ सच्छत्रियास्त्वनृचानादीक्षिताः सोमयाजिनः ॥ ५२ ॥ इति रूढिमिह प्राप्तास्तव पूर्वपितामहाः ॥ त्यक्त्वा द्रुवत्तंसं सर्गसाधुसंगता भव ॥ ५३ ॥ स हि द्यासु मनोधेहि ब्राह्मणाचारमाचर ॥ तवानुरूपारूपेण वयसाकुलशीलतः ॥ ५४ ॥ ऊर्नावशतिकोऽसि त्वमेष षोडशवर्षीकः ॥ तव पत्नी गुणनिधि सा ध्वीमधुरभाषिणी ॥ ५५ ॥ एतां संवृणु सदृतां पितृभक्तियुतां भव ॥ श्वशुरोपहिते मान्यः सर्वत्र गुणशीलतः ॥ ५६ ॥ ततोऽपत्रपसं किं न त्यजदुवत्तं तां शिशो ॥ मातुलास्तेऽनुलाः पुत्रविद्याशीलकुलादिभिः ॥ ५७ ॥ तेषां पिनिविभेषित्वं शुद्धास्य भयवंशतः ॥ पश्यैतान् प्रतियेदमस्थानं ब्राह्मणानां कुमारकान् ॥ ५८ ॥ गृहेऽपि शिष्या न्यस्यैतान् पितुस्ते विनयोचितान् ॥ राजापिश्रोष्यति यदा तव दुश्चेष्टितं सुत ॥ ५९ ॥

शिक्षाभेदाह ॥ कंधनस्तद्व्यारभ्य प्रतिक्षणमित्यतः प्राक्तेन प्रथेन ॥ ५० ॥ सदाचारैरित्यस्य व्याख्यातिमाह ॥ नैव धनैरिति ॥ न चाधर्मैरिति क्वचित्पाठः ॥ तत्राऽधर्मैरथमाचारैर्न ॥ ५१ ॥ सांग्रिवचने गुरोर्धीति नोऽनूचानाः ॥ अनुचानः प्रवचने सांग्रिधीति गुरोस्तु यद्व्यमरः ॥ दीक्षिताः सोमयाजिन इति व्याख्या नव्या ख्येयभावाच्च पौनरुक्त्यम् ॥ यथा च यजमानश्चक्षुः सौवर्षी दीक्षित इत्यमरः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ संवृणु वयं भजेत्यर्थः ॥ ५६ ॥ अपत्रपसेलज्जसे ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

॥६०॥ विपततम् ॥ पित्रमिति पाठो पितरमित्यर्थः ॥ वप्रमिति वापाठः ॥ तत्र वप्रपितरमित्येव ॥ यदाहोमरः वप्रः पितरि केदार इति ॥ मां च आक्षारयिष्यति वप्रयिष्यति तस्मिन् तस्मिन् कारयिष्यतीति यावत् ॥ ६१॥ कैः ॥ मातुश्चरित्रं प्रोच्ये इति दुर्भाषणैर्दुष्टवचनैरिति ॥ निषिद्धा चरणानुभावमुक्त्वा विहिता चरणमाह ॥ श्रुतिस्मृतिपथीन किं श्रुतिस्मृत्युक्ता चारवान् किन अपि तस्य देवेत्यर्थः ॥ श्रुतिस्मृतिपथीन कदिका चित्पाठः तत्र पथीन कः पथी ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ प्रतिक्षणमिति गणयोरुक्तिः ॥ ६४ ॥ दुर्बोध्यत्वे हेतुप्रतो व्यसनी ॥ दुर्बोध्य इति वाक्चित् ॥ युक्तमेवैतदित्याह ॥ मृगयेति ॥ दुरोदरं दूतम् ॥ पण्डिते दूत इत्यमरः ॥ ६५॥ सपारदरैः परदारनिमित्तं व्यसनं पारदां तत्सहितैर्दृश्यादिभिः समभिर्व्यसनैरत्र जगतिकेन श्रद्धां विहायेत तत्तद्वत्तिलोपं करिष्यति ॥ बालचेष्टितमेव तद्वदयथा पितेजनाः ॥ ६०॥ अनंतरं हस्मिंस्थितियुक्तं दीक्षिततां स्त्विति ॥ सर्वे व्याक्षारयिष्यति तव विप्रं च मां च वै ॥ ६१॥ मातुश्चरित्रं तनयो धत्ते दुर्भाषणैरिति ॥ पितापितेन पापीयान् श्रुतिस्मृतिपथीन किम् ॥ ६२॥ तदंघ्रिनीन मनसो मम साक्षी महेश्वरः ॥ न च तृप्ता तया पीहं मुखं दुष्टस्य वीक्षितम् ॥ ६३॥ अहो बलीयान् स विधिं येन जातो भवानिति ॥ प्रतिक्षणं जनन्येति शिष्यमाणोति दुर्मदः ॥ ६४॥ न तत्याज च तद्धर्मं दुर्बोधा व्यसनी यतः ॥ मृगयामद्यपैशुन्यवे श्याचौ यदुरोदरैः ॥ ६५॥ सपारदारैर्व्यसनैरेभिः कोत्र न खडितः ॥ यद्यन्मध्ये गृहे पश्येत्तन्नीत्वासु दुर्मतिः ॥ ६६॥ अप्येदं दूतकाराणां सकृप्यं वसनादिकम् ॥ न वरत्नमर्थो मानुःकरतः पितुर्हर्मिकाम् ॥ ६७॥ स्वपत्यास्त्वेकदाऽऽदाय दुरोदरि करेऽप्ययत् ॥ एकदा गच्छताराज भवनां निजमुद्रिका ॥ ६८॥ दीक्षितेन परिज्ञातौ वा दूय तदुक्तः करोऽवाच दीक्षितस्तं च कुतो लब्ध्या त्वयोर्मिका ॥ पृष्टसेनाथिनिर्विधादसकृत्स्युवाच किम् ॥ ६९॥ ममाक्षिपसि विप्रोच्चैः किमयाचौ यं कर्मणा ॥ लब्ध्या मुद्रा लब्धयेन पुन्नैषाममापिता ॥ ७०॥

खडितो ज्ञानभ्रंशतानां प्रापितोऽपि तु सर्वलोकाः प्रापित एवेत्यर्थः ॥ मध्ये गृहे गृहमग्नये ॥ ६६॥ कुप्यं स्वर्णं जतारितिरिक्ता भादि सा जतस्तस्मिन् हितं वसनादिकं वस्त्रादिकम् ॥ सगुणनिधि रिति वा ॥ ऊर्मिकां मुद्रिकाम् ॥ ६७॥ दुरोदरं दूतं वतते तस्य सा दुरोदरी तस्य कोदं त्वविति ॥ ६८॥ हे विप्र किं कर्मर्थ ॥ उत्तरत्राच्यः ॥ ६९॥ मम माम् ॥ ममाक्षिपसि ति वा पाठः ॥ उच्चैर्यथा स्यात्तथाऽक्षिपसि किम् ॥ मया मुद्रा मुद्रिका चौर्यकर्मणा लब्ध्याऽपि तु न लब्धयेति ॥ किमाक्षिपसि ति पाठोऽपि कुत्सितं यथा स्यात्तथा किं कर्मर्थोऽक्षिपसि त्वर्थः ॥ कथं तद्विप्रं प्राप्तात्तत्राह ॥ त्वदीयेनेति ॥ ७०॥

॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ आक्षिपः अक्षेणव्यवहरीत्याक्षिकोद्युतकारइत्यर्थः ॥ अद्ययावद्व्यवहारेणसदृशोद्युतकारोनाभूदस्तीतिचेदितिशेषः ॥ अतोदुरोदरशिरोमणिर्युत
कारथेष्टः ॥ ७४ ॥ कथंलयानाज्ञायिअद्ययावत्कथंनज्ञायीतिवाकाकाक्षिन्यायेनोभयत्रवासंबंधः ॥ कथंभूतः ॥ अविनयानयकोविदः नविनयोऽविनयःदुर्नयइत्यर्थः ॥ ननयोऽन
योऽदुर्नीतिरनीतिशास्त्रमितिवा तयोःकोविदःप्रहितः ॥ व्यसनीचौर्यकोविदइतिक्वचित् ॥ ७५ ॥ आस्योपविश्यच ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ मेममअंगुलितोऽंगुल्याःसकाशाच्चाहता ॥
मममातुर्हिपूर्वेषुजित्वानीतोहिशाटकः ॥ नकेवलंममाप्येतदंगुलीयंसमर्पितम् ॥ ७८ ॥ अन्येषांधूतकर्तृणांभूरितेनापितंवसु ॥ रत्नकुप्यदु
कूलानिभंगारुरभतीनिच ॥ ७९ ॥ भाजनानिविचित्राणिकंस्यताघ्रमयानिच ॥ नग्रीकृत्यप्रतिदिनंबध्यतेधूतकारिभिः ॥ ८० ॥ नतनस
दृशःकश्चिदाक्षिकोभूमिमंडल ॥ अद्ययावत्त्वयाविप्रदुरोदरशिरोमणिः ॥ ८१ ॥ कथंनज्ञायितनयोऽविनयानयकोविदः ॥ इतिश्रुत्वात्रपा
भारविनयतरकंधरः ॥ ८२ ॥ प्रावृत्यवाससामौलंप्राविशन्निजमंदिरम् ॥ महापतिव्रतामास्यपत्नीप्रोवाचतामथ ॥ ८३ ॥ दीक्षितायिनि
कुत्रासिक्तेगुणनिधिःसुतः ॥ अथतिष्ठतुकिंतेनक्वसाममशुभोमिका ॥ ८४ ॥ अंगोद्वर्तनकालेयत्वयामेऽंगुलितोहता ॥ नवरत्नमयीशीघ्रं
तामानीयप्रयच्छमे ॥ ८५ ॥ इतिश्रुत्वाथतद्वाक्यंभातासादीक्षितायिनी ॥ प्रोवाचसातुमाध्याह्नीक्रियांनिष्पादयत्वथ ॥ ८६ ॥ व्यग्रास्मिदे
वपूजार्थमुपहारादिकर्मणि ॥ समयोयमतिक्रामेदतीर्थानांप्रियातिथे ॥ ८७ ॥ इदानीमिवपक्वान्नकरणव्यग्रयामया ॥ स्थापिताभाजनेक्वा
पिविस्मृतेतिनवेद्यहम् ॥ ८८ ॥ दीक्षितउवाच ॥ ८९ ॥ हंहोसस्युन्नजननिनित्यंसत्यप्रभाषिणि ॥ यदायदालांसंपृच्छेतनयःकगतस्त्विति
॥ ९० ॥ तदातदेतिवंब्रूयानाथेदानींसनिर्गतः ॥ अधीत्याध्ययनार्थंचद्वित्रैर्मित्रैःसयुग्बहिः ॥ ९१ ॥ कुतस्त्वच्छाटकःपत्निमांजिषोमयाऽ
पितः ॥ लंबतेवस्वधान्यायस्सथ्यंब्रूहभयंत्यज ॥ ९२ ॥

अंगुलिकाहतेतिक्वचित् ॥ मयातवसमर्पितेचान्यत्र ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ हंहोहसस्युन्नजननिनित्यंसक्रोधोपहासः ॥ ८३ ॥ सहयुनक्तीतिसयुक्तस
हिइत्यर्थः ॥ ८४ ॥ त्वत्तव ॥ सशाटकइतिक्वचित् ॥ तच्छाटकइत्यन्यत्र ॥ शाटकःस्थूलशाटकः ॥ शासत्यभामेतिवत् ॥ वराशिरित्यर्थः ॥ वराशिरःस्थूलशाटकइत्यमरः ॥
मंजिष्ठयाआरक्तोमांजिष्ठः ॥ तुनिश्चितम् ॥ वस्त्रधान्यां वस्त्राणिधीयतेऽस्यामितिवस्त्रधानीरज्वादिनिमित्तवस्त्रस्थानंतस्यालंबतेत्येतेत्यध्याहारः ॥ ८५ ॥

शृंगारगुहकविशेषः ॥ त्रिगुणितापटीत्रिपटीअंगाच्छादनम्रतिष्ठवस्त्रमित्यर्थः ॥ ८५ ॥ दक्षिणस्यादिशिभवंदाक्षिणात्यम् ॥ नागो गजः ॥ मंचिकासूक्ष्मवद्वा ॥ ८६ ॥ पर्वतदेशीयापर्वतदेशोद्भवाशालांजिकापुत्तलिका ॥ यासां क्लेशव्ययः ॥ कथं मंता ॥ चंद्रकांतशिलोद्भवातन्त्रिभूतदीप्यतीतिदीपिकाउज्ज्वलेत्यर्थः ॥ अव्ययहस्ताया वरं प्रार्थितुमुद्यतकरा प्रेत्यर्थः ॥ अलंकृतं लंकरणं तत्सहितायासां सलंकृतम् ॥ ८७ ॥ किंबहूकेनेति ॥ यदाहमुपयस्यामिउद्धिहय्यामिविवाहांतंकारिष्यामिति यावत् ॥ उपनय्यामीति पाठे पिसएवार्थः ॥ तदाहअभ्यवहरिष्येभोक्ष्येभोजनं करिष्यामित्यर्थः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ कुलपांसनातकुलदूषणात् ॥ कुलपांसुलदिति पाठे पिसएवार्थः ॥ कुललांछनादित्काचित्पाठः ॥

सांप्रतनेह्यतेसापिभृंगारुमणिमंडितः ॥ पट्टमूत्रमर्यासापित्रिपटीकण्टप्रापिता ॥ ८५ ॥ कदाक्षिणात्यंतलांस्पृगौडोताषयटीकसा ॥ नागदंतमयीसाक्षिमुखकौतुकमंचिका ॥ ८६ ॥ कसापवतदेशीयाचंद्रकांतशिलोद्भवा ॥ दीपिकाव्यग्रहस्ताशालांजिकच्छालांजिका ॥ ८७ ॥ किंबहूकेनकुलजेतुभ्यकुप्याम्यहृथा ॥ तदाभ्यवहरिष्येहमुपयस्याम्यहं यदा ॥ ८८ ॥ अनपयोस्मितेनाहंदुष्टेनकुलदूषिणा ॥ उत्तिष्ठानयद्भांबुतस्मैदद्यातिलांजलिम् ॥ ८९ ॥ अपुत्रत्वं वरं नृणां दुपुत्राकुलपांसनात् ॥ त्यजेदंकुलस्यार्थेनीतिरेषासनतनी ॥ ९० ॥ स्नात्वानित्यविधिं कृत्वा तस्मिन्नेवाह्निकस्यचित् ॥ श्रोत्रियस्य सुतं प्राप्य पाणिजग्राहदक्षितः ॥ ९१ ॥ श्रुवा तथा सवृत्तांतं प्राक्तनं संविनिद्य च ॥ कांचिदिशं समालोच्य नित्ययौ दक्षितांगजः ॥ ९२ ॥ चिंतामवापमहर्तृक्यामि करवाणिकम् ॥ नाहमभ्यस्तविद्योस्मि न चैवास्ति धनोऽस्म्यहम् ॥ ९३ ॥ देशांतरेऽह्यस्ति धनः स हि दयः सुखमेधते ॥ भयमस्ति धने चौरास्तस्मिन् विद्यः सर्वतोऽभयः ॥ ९४ ॥ यायजूककुलजन्मकृमेव्यसनंतथा ॥ अहो बलीयान् सविधिर्भावि कर्मानुसंधयत् ॥ ९५ ॥

त्यजेदकमिति ॥ तथाचोक्तम् ॥ त्यजेदंकुलस्यार्थेनामस्यार्थकुलं त्यजेत् ॥ ग्रामं जनपदस्यार्थे आत्मा र्थे धिर्वत्यजेदिति ॥ आगवते च धृतराष्ट्रप्रतिविदुर्वाक्यम् ॥ त्यजाभ्यसैकुलकौशलयेति ॥ ९० ॥ सुतांप्राप्य ॥ प्रार्थ्योत्तचकचित् ॥ ९१ ॥ समालोच्य विचार्य ॥ समालंब्येतिकचित् ॥ ९२ ॥ अस्ति धनः अस्ति विद्यमानं धनं यस्य सोऽस्ति धनः ॥ अस्तीति तद्धं तत्प्रतिरूपकमव्ययम् ॥ ९३ ॥ देशांतरेऽस्ति धन इति कचित् ॥ अस्ति धनत इति वाच्यम् ॥ नाहमभ्यस्तवेदोऽस्मि न चैवास्ति धनागमः देशांतरे यो धनवान् स विद्यः सुखमेधत इति कचित्पाठः ॥ ९४ ॥ यायजूककुले इज्याशरीलस्य वंशे ॥ इज्याशरीलो यायजूक इत्यमरः ॥ अनुसंधयेद्योजयेत् ॥ ९५ ॥

नाधिगच्छामिनाभिजानामि ॥ परिचितः कश्चिज्जनइतिशेषः ॥ परिचितिरितिक्वचित् ॥ १६ ॥ याचैप्रार्थये ॥ याचमैजननीसाइहनेतियोजता ॥ साचैतिवापाठः ॥ १७ ॥ म
होपह्वारान्महपूजासंभारान् ॥ १९ ॥ तमन्वगान्तंमाहेश्वरमनुपस्थादगाद्वतवान् ॥ १०० ॥ १ ॥ गर्भागारंअगारस्यमध्यम् ॥ २ ॥ निजचैलांचलात्सवस्त्रायतोवर्तितदशांसमुददी
पृथस्त्यक्ञ्चालयामास ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अशक्षयच्चेति ॥ आविण्युपवशाद्भविष्यच्छिवरात्रौपाषणपुण्यवशात् ॥ निर्मल्यभक्षणेऽप्योषणनाशप्रसंगात् ॥ अतएवशिवदूतावक्ष्यं

भिक्षितुनाधिगच्छामिनमेपरिचितःक्वचित् ॥ नचपार्थ्वधनंकिंचिकिमन्त्रशरणंभवेत् ॥ १६ ॥ सदानभ्युदितेभानौप्रसूर्मष्टभोजनम् ॥ द
द्यादधात्रकंयचैवाचेहजननीनमे ॥ १७ ॥ इतिचित्तयतस्तस्यभानुरस्ताचलंगतः ॥ एतस्मिन्नेवसमयेकश्चिन्माहेश्वरोनरः ॥ १८ ॥ महोप
हारनादायनगराद्द्वहिरभ्यगात् ॥ समभ्यर्चितुमीशानंशिवरात्रावुपोषितः ॥ १९ ॥ पक्वान्नगंधमाघ्रायक्षुधितःसतमन्वगात् ॥ इदमन्नंमया
ग्राह्यंशिवायोपस्कृतंनिशि ॥ १०० ॥ इत्याशामवलंब्याथद्वारिशंभोरुपाविशत् ॥ ददर्शचमहापूजांतेनभक्तेननिर्मिताम् ॥ १ ॥ विधायनृ
त्यगीतादिभक्ताःसुप्ताःक्षणंयदा ॥ नैवेद्यंसतदाऽदातुंगर्भागारंविशेह ॥ २ ॥ दीपंमदंप्रभंदृष्ट्वापक्वान्नावेक्षणायसः ॥ निजचैलांचलाद्दार्ते
दत्वासमुददीपयत् ॥ ३ ॥ ततःपक्वान्नमादायचरितंगच्छतोवहिः ॥ तस्यपादतलाघातात्प्रसुप्तःकोप्यबुध्यत ॥ ४ ॥ कोयंकोयंत्वरपन्नश्चो
रोयंशुद्धतामिति ॥ यावद्भूयात्समागत्यतावत्सत्पुंरक्षकैः ॥ ५ ॥ पलायमानोनिहतक्षणात्पंचत्वमागतः ॥ अभक्षयन्नैवेद्यंभाविपुण्यबला
न्नसः ॥ ६ ॥ अथबद्धःसमागत्यपाशमुद्धरपाणिभिः ॥ निनीषुभिःसंयमिनीयामैःसविकटंभटैः ॥ ७ ॥

ति ॥ उपोषितेनभूतायामिति ॥ यत्तुशिवनिर्मल्यभोक्तारइत्यादित्तुतेषांभूधर्मापरिज्ञानात् ॥ तथाचबद्धंतिशिवदूता ॥ किंकराःशिवधर्मायैसूक्ष्मास्त्वैवभादृशिरित्यादि ॥ यद्वा
बाणालिगाद्यातिरिक्तविषयंतथमदूतवचनम् ॥ तथाच ॥ बाणालिगोस्वयंभूतेचंद्रकोतिहृदित्येति तच्चक्रशतंपुण्यशंभोर्नैवेद्यभक्षणेमिति ॥ तत्रबाणालिगनामदम् ॥ हृदिस्थितंयाणालि
गं हृदयेदेशेप्राणवच्छैर्धार्यमाणालिगमित्यर्थः ॥ हृदिस्थानंविषयत्वेनस्थितंलिगमितिवा ॥ रुद्रमुक्तंजीतरुद्रपीतपिबद्धुद्राघ्रातंजिघ्रेदितिचजाबालित्युतिः ॥ ६ ॥ अथेति ॥ अथा
नंतरंयावत्समागत्यविकटंभटैःसबद्धस्तावत्पारिषदास्तेननुभामादितिद्वितीयश्लोकेनावयः ॥ ७ ॥

किंकिणीजालमालिनं क्षुद्रघटिकानिवहंसंजातमालमित्यर्थः ॥ शूलपाणयः रुद्रपारिषदा इत्यर्थः ॥ ८ ॥ शंभौरिति ॥ शंभोर्गणान्समालोक्य यमकिंकरैरिथ्यमवाधुक्तमित्यव्ययः ॥ किंकरैः ॥ हेगणा अयं द्विजो दुर्जन इति ॥ ९ ॥ दुर्दत्तत्वमेवाह ॥ कुलेति चतुर्गतिः ॥ ११० ॥ आस्तामित्यत्र अकारलोपआर्षः आस्तामित्यर्थः ॥ १११ ॥ १२ ॥ तर्हि ॥ ११४ ॥

तावत्पारिषदाः प्राप्ताः किंकिणीजालमालितम् ॥ दिव्यविमानमादाय तन्नेतुं शूलपाणयः ॥ ८ ॥ शंभोर्गणान्समालोक्य भूतैस्ते यमकिंकरैः ॥ अवादिप्रणतैरिथ्य दुर्वतो यंगणादिजः ॥ ९ ॥ कुलाचारप्रतीपयोग्यं पित्रोर्वाक्यपराङ्मुखः ॥ सत्यशौचपरिभ्रष्टः संध्यास्नानविवर्जितः ॥ ११० ॥ आस्तादूरेऽस्य कर्माणि शिवनिर्माल्यहारकः ॥ प्रत्यक्षतोऽब्रवीदध्वमसृश्यायं भवादृशम् ॥ ११ ॥ शिवनिर्माल्यभोक्ताः शिवनिर्माल्यलंघकाः ॥ शिवनिर्माल्यदातारः स्य श्लेषाद्व्यपुण्यकृत् ॥ १२ ॥ विषमालोढवापेयश्रेयोवाऽनशनपरम् ॥ सेवितव्यं शिवस्वनप्राणैः कंठगतैरपि ॥ १३ ॥ यूयंप्रमाणधर्मेषु यथानच तथा वयम् ॥ अस्मि चेदमर्लेशोऽस्य गणास्तच्छृणु मो वयम् ॥ १४ ॥ इत्थं तद्वाक्यमाकर्ण्य प्राचुः पारिषदास्ततः ॥ किंकराः शिवधर्माये मूक्ष्मास्मे वै भवादृशैः ॥ १५ ॥ स्थूललक्ष्यैः कथं लक्ष्यालक्ष्याये मूक्ष्मदृष्टिभिः ॥ अनेनानेन सा कर्मयत्कृतं शृणुते ह तत् ॥ १६ ॥ पतंती लिंगशिरसि दीपच्छाया निवारिता ॥ सच्चैलां चलतोऽनेन दत्वा दीपदशानि शि ॥ १७ ॥ अपरोऽपि परो धर्मो जातस्तत्रास्य किंकराः ॥ शृण्वता शिवनामानि प्रसंगादपि गृह्यतः ॥ १८ ॥ भक्तेन विधिना पूजा क्रियमाणा निरीक्षिता ॥ उपोषितेन भूतायामनेन स्थिरचेतसा ॥ १९ ॥ कर्लिंगराजो भविताऽधुना विधुतकल्मषः ॥ एष द्विजवरो दूतायूययातयागताः ॥ २० ॥ पार्षदैर्मदतुभ्यो मोचितस्त्विति स हि जः ॥ अरिंदमस्य तनयः कर्लिंगाधिपतेर्दमः ॥ २१ ॥

इयमिति ॥ हे किंकराः ये शिवधर्मास्ते भवादृशैः मूक्ष्मा अलक्ष्या एव ॥ १५ ॥ एतदेव स्पष्टयति ॥ स्थूललक्ष्यैरिति ॥ मूक्ष्मदृष्टिभिर्धर्मालक्ष्याज्ञेयाः ॥ स्थूललक्ष्येषु तैः स्थूलदृष्टिभिः कथं लक्ष्या इत्यर्थः ॥ अथवा हे किंकराः ये शिवधर्मास्ते अतीव मूक्ष्मा एव अतः मूक्ष्मदृष्टिभिरित्यादि पूर्ववत् ॥ १६ ॥ दशान्वितम् ॥ १७ ॥ शिवनामानि गृह्यतः पुरुषास्त्वाशातप्रसंगात्तानि शृण्वता ॥ १८ ॥ भक्तेन विधिना पूजा अनेन निरीक्षिता भूतायां चतुर्दश्याम् ॥ १९ ॥ इति यतः ॥ अतः कर्लिंगराजो भविति ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ समेद्व्योत्रविष्यतेयत्तुममाज्ञानकरिष्यतीतिशेषः ॥ आज्ञामेवाह ॥ २४ ॥ देवमेवाह ॥ ममाज्ञाभंगदोषेणेति ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ रत्नदीपशिखाश्रयः रत्नान्वेदीपासेषांशिखानामाश्रयः रत्नश्रेष्ठानांपतिरिचर्यः ॥ २८ ॥ २९ ॥ स्वार्थेति ॥ स्वार्थस्वप्रयोजनार्थदीपवत्युद्दिष्टालिंगमल्ल कांधकाराहतीतिः ॥ ३० ॥ प्राग्वासनोदयात्पूर्वस्कारस्फुरणात् ॥ अतिविस्मयेनाहतः ॥ कैवेति ॥ हे शिवशर्मन्विलोकय मय ॥ किम् ॥ एषादिक्पालपदवीस्थानंक्र ॥ एषाके क्रमाद्राज्यमवाप्यार्थपितर्युपरतेयुवा ॥ नान्यधर्मविजानातिदुर्दमोभूपतिर्दमः ॥ २२ ॥ शिवालयेषुसर्वेषुपदोपदानाहतेद्विज ॥ ग्रामाधीशा न्समाहूयसर्वांस्वविषयस्थितान् ॥ २३ ॥ इत्थमाज्ञापयामाससमेदं देवाभविष्यति ॥ यस्ययस्याभितोग्रामंयावंतश्चशिवालयाः ॥ २४ ॥ तत्रतत्रसदादीपाद्योतनीयोऽविचारितम् ॥ ममाज्ञाभंगदोषेणशिरच्छेत्स्यास्यसंशयम् ॥ २५ ॥ इतितद्रयतोदादीपाः प्रतिशिवालये ॥ अनैनैवसधर्मणयावज्जीवंदमोत्पः ॥ २६ ॥ धर्माद्भूमहवीप्राप्यकालधर्मवशंगतः ॥ सदीपवासनायोगाद्भूतदोषान्प्रदोष्यवै ॥ २७ ॥ अ लकायाः पतिरभूद्रत्नदीपशिखाश्रयः ॥ एवंफलतिकालेनशिवेऽल्पमपियत्कृतम् ॥ २८ ॥ इतिज्ञावाशिवकार्यभजनंस्वसुखार्थिभिः ॥ कसदी क्षितदायादः सर्वधर्मपराङ्मुखः ॥ २९ ॥ स्वार्थदीपदशाद्योतलिंगमौलितमोहरः ॥ कलिंगविषयराज्यप्राप्तो धर्मरतिः सदा ॥ ३० ॥ शिवाल येसमुद्घोष्यदीपान्प्राग्वासनोदयात् ॥ कैषादिक्पालपदवीशिवशर्मन्विलोकय ॥ मनुष्यधर्मणानेनसांप्रतंयेहभुज्यते ॥ ३१ ॥ गणा वूचतुः ॥ सर्वदेवशिवेनासौसखित्वंचयेयिवान् ॥ तदप्यंकमनाविप्रसंशृणुष्वब्रवावैह ॥ ३२ ॥ पादोक्तेयपुराविप्रब्रह्मणोमानसालु तात् ॥ पुलस्त्याद्विश्रवाजज्ञेतस्यवैश्रवणः सुतः ॥ ३३ ॥ तेनेयमलकाभुक्तापुरीविश्वरुताकृता ॥ आराध्यञ्च्यंबकंदेवमस्युग्रतपसापुरा ॥ ३४ ॥ त्याकांशायामाहतुः ॥ मनुष्यधर्मणाऽनेनगुणनिधनासंप्रतयाद्देहस्वर्गेभुज्यतेसावाक्रदतिशेषः ॥ ३१ ॥ नेकवलमलकायाः पतिरभूद्विश्वेणसाधर्मिभिरतांचमातवानित्याहुतः ॥ सर्व देवेत्यादिना ॥ संशृणुष्वसम्यक्शृणु ॥ आत्मेनेपदमार्षम् ॥ पाठांतरेहैवस्वायआलीयेतिशिवशर्मसंबोधनम् ॥ ३२ ॥ पादोक्तेयलोकत्रयात्मकपद्मरुष्टौ ॥ वैश्रवणः विश्रवसपु त्रः कुबेरइत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

तत्राप्ये ॥ मेघवाहनैरेककल्पइत्यनुषज्जेते ॥ तथाचोक्तंवासिष्ठे ॥ कदाचिदृष्टयःशार्द्व्यःकदाचिसद्यजोद्भवाः कदाचिदपिवैष्णव्यःकदाचिन्मनिनिर्भिताइति ॥ कथंरुद्रस्यमेघवाहनत्वंमितिचेदुच्यते ॥ मेघवाहनइदंस्तदूपधारित्वात्महोदेवस्यमेघवाहनता ॥ तच्चैवोक्तम् ॥ यद्वा मेघमारुह्यश्रीरुणायावदन्तवानितिमेघवाहनइति ॥ दानधर्मे ॥ दिव्यवर्षसहस्रेमेघोभूत्वाहरविष्णुवह्निदितिवातयोच्यते ॥ तथाचैल्लेगे ॥ सप्तजशंकरंयत्वाब्रह्माणपरमेश्वरः जनार्दनो जगन्नाथःकल्पैर्वैमेघवाहने दिव्यवर्षसहस्रेमेघोभूत्वाऽवहद्वहस्रम् नारायणोमहादेवबहुमानेनसादरम् दृष्ट्वाभावमहादेवोहरेःस्वात्मनिशंकरः प्रददौतस्यसकललक्षटुब्रह्मणासह तदातत्कल्पमाहुर्वैमेघवाहनंज्ञयति ॥ यद्वा देव्योक्तेनोपरिमेघानां कृतावासत्वा न्मेघवाहनइतिपुराणांतरम् ॥ यद्वा भक्तानां फलेसेचनान्मेघोदषस्ताद्वहन्वात् ॥ यद्वा सेचनतृप्तिस्माभ्यान्मेघोवरांस्तप्रापयतीतिमेघवाहनः ॥ यद्वाऽष्टमूर्तित्वात्सूरूपेणावहादिमेघान्प्रापयतीति ॥ यद्वा मेघवाहनइतिब्रह्मणःकल्पविशेषस्यनाम ॥ तथाचोक्तंलैगे ॥ भवोद्भवस्तपश्चैवभार्याभःप्रभुःपुनः ऋगुर्वह्निहयवाहःसावित्रस्तुतएवच उशिकःकुशिकश्चै

व्यतीततत्रकल्पवैष्वक्मेघवाहने ॥ याज्ञदत्तिरसौश्रीदत्तपत्नेपेसुदुःसहम् ॥ ३५ ॥ भक्तिप्रभाविज्ञायशंभोस्तदीपमात्रतः ॥ पुरीपुरारैः
संप्राप्यकाशिकांचित्यकाशिकाम् ॥ ३६ ॥ शिवैकदशमुद्राभ्यचित्तरत्नप्रदीपकम् ॥ अनन्यभक्तिसेहृद्यंतन्महोदध्याननिश्चलम् ॥ ३७ ॥

वगांधारोमुनिसत्तमाः ऋषभश्चतथापद्योगांधारीयश्चमध्यगः वैराजोवैनिषादश्चमुत्थोवैमेघवाहनः पंचमश्चित्रकक्ष्यैवआकृतिस्तानएवच मनश्चदर्शोबिहृद्दश्चतथावैश्वंतलोहितः रक्तश्चपीतवासाश्चअसितःसर्वरूपकः एवंकल्यास्तुसंख्याताब्रह्मणोव्यक्तजन्मइति ॥ यज्ञतस्यापत्ययाज्ञदत्तिर्गुणनिधिरित्यर्थः ॥ श्रीदोनिधिपतिलात्संपत्तिदत्तात्संपत्तिदः ॥ सुदुःसहंमुद्रफलेतत्पलेपइत्यर्थः ॥ ३५ ॥ एतद्विदुषोति ॥ भक्तिप्रभाविमत्यारभ्यततइत्यतःभक्तनेन ॥ शंभोर्भक्तिप्रभाविज्ञायकाशिकांप्राप्यचित्तरत्नप्रदीपकमुद्रोप्युज्ज्वाल्यशांभवंलिङ्गभोगोलांसंस्थाप्ययावत्तद्वर्त्मलगस्थिपरिशेषितमस्थिचर्मविशिष्टवभूतावद्वर्षणामयुतंशतंशलक्षंतपलतापकृतवानितिपंचमेनाव्ययः ॥ ३६ ॥ भक्तिप्रभाविज्ञायैयुक्तं तत्रहेत्वेषणायामाह ॥ तद्वीपमात्रतः तस्यप्रसिद्धस्यमाहेश्वरस्यकृतस्यदीपस्यमात्रतःदीपनंदीपउद्दीपनंउज्ज्वालनमितियावत्तमात्रतस्तेदकमात्रतइत्यर्थः ॥ कथंभूतचित्तरत्नप्रदीपकम् ॥ शिवैकदशं शिवएवैकादशावर्तिकायसिंस्तम् ॥ पुनःकीदृशम् ॥ अनन्यभक्तिसेहाढ्यं अव्यभिचारिणीभक्तिरेवमेहोघनादित्तेनाढ्यम् ॥ तन्महोदध्याननिश्चलं तच्चतन्महश्चेतिन्महस्तद्धानेननिश्चलम् ॥ ३७ ॥

शिवैक्यसुमहापात्रं शिवेन सहैक्यतादात्म्यतदेवमुमहापात्रमाधारो यस्य तम् ॥ न पृथग्वाग्निस्तेन परैर्बृंहितं वर्धितम् ॥ कामक्रोधद्वयो महाविद्यास्ता एव पतंगस्तेषामाघातेनापातेन परि वर्जितम् ॥ ३८ ॥ प्राणसंरोधः प्राणायाम एव निवर्तिता वाता आघोयत्रयम् ॥ निर्मलमसंभावना विपरीतभावना रहितं यदीक्षणज्ञानं तस्मान्निर्मलम् ॥ कथं भूतं लिङ्गात् ॥ सद्भावकुसुमाचितं स द्भावः सद्भक्तिस्तेवकुसुमं तेनार्चितम् ॥ यद्वा सद्भक्तिर्भनो वृत्तिस्तद्दिशेषरूपाण्याहंसादीनि पुष्पाणि तैरचितम् ॥ तथा चोक्तम् ॥ अहंसा प्रथमं पुष्पं पुष्पाभिर्द्रियनिग्रहः ध्यानपुष्पं तपः पुष्पं

शिवैक्यसुमहापात्रं तपोभिर्परिबृंहितम् ॥ कामक्रोधमहाविघ्नपतंगघातवर्जितम् ॥ ३८ ॥ प्राणसंरोधनिवर्तनं निर्मलं निर्मलं क्षणात् ॥ स स्थाप्य शंभवं लिङ्गं सद्भावकुसुमाचितम् ॥ ३९ ॥ तावत्तत्तापसतपस्त्वगस्थिपरिशेषितम् ॥ यावद्भूतवतद्वर्षवर्षाणामयुतं शतम् ॥ १४० ॥ ततः सहविशालाक्ष्यादेवो विध्वंशः स्वयम् ॥ अलकापतिमालोक्य प्रसन्नो नंतरात्मना ॥ ४१ ॥ लिङ्गे मनःसमाधाय स्थितं स्याणुस्वरूपिणम् ॥ उवाच वरदोऽस्मीति तत्स्वालमलकापते ॥ ४२ ॥ उन्मील्य नयने यावत्सपश्यति तपोधनः ॥ तावदुद्यत्सहस्रांशुसहस्राधिक तेजसम् ॥ ४३ ॥ पुरोददर्शश्रीकण्ठचंद्रचूडमुमाधवम् ॥ तत्तेजः परिभूताक्षितेजाः संमिल्य लोचने ॥ ४४ ॥ उवाच देवदेवेश मनोरथपथातिगम् ॥ निजांश्चिददर्शनेनाथदृक्सामर्थ्यं प्रयच्छ मे ॥ ४५ ॥ अयमेव वरानाथ त्वं साक्षान्निरिष्यसे ॥ किमन्येन वरेणेश नमस्ते शशि शेखर ॥ ४६ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा देवदेव उमापतिः ॥ ददौ दर्शनसामर्थ्यं स्पृह्यापाणि तलेन तम् ॥ ४७ ॥ प्रसारय नयने पूर्वमुमा मे व्यलोकयन् ॥ शंभोः समोपकायो षिदं वासवर्गिगुंदरी ॥ ४८ ॥

ज्ञानपुष्पं तैव च सर्वभूतदयापुष्पं क्षमापुष्पं विशेषतः सत्यचाष्टविधं पुष्पाणि ॥ श्रीति करं परमिति ॥ ध्यानपुष्पमित्यत्र ध्यानशब्दो विवेकविषयः ॥ अतो निर्मलं क्षणादित्यनेन न पौनरुक्त्यम् ॥ ३९ ॥ १४० ॥ ४१ ॥ उन्मील्येति ॥ सधनदो नयने उन्मील्य विद्वत्यावसथ्यति तावच्छ्रीकण्ठदर्शयन्त्यः ॥ ४३ ॥ तत्तेज इति ॥ सोऽलकापतिर्न त्रसंमील्य सम्यग्विवेकचयहो हरे तिस्रोऽप्यदेवदेवदेवानां वैशं उवाचेत्यन्वयः ॥ कथं भूतः ॥ तस्य विश्वेश्वरस्य तेजसा परिभूतमक्षिते जायस्यतः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

१ तत इत्यपि पाठः

२ ज्ञानपुष्पमित्यत्र ज्ञानशब्द इति पाठोपेक्षित इति ज्ञाति

प्रेमपात्रमथादीश्वरस्य ॥ सौजात्यश्रीसौजात्यसंपत् ॥ ११ ॥ क्रूदृष्टिमस्यावद्विक्षेतावसनेनयम् ॥ तदियव्ययम् ॥ तत्स्ववामंचक्षुःस्फोटस्फुटितवदित्यर्थः ॥ वामनेत्रस्फोटने हेतुमाह ॥ वामविलोकनात्क्रूदृष्ट्याविलोकनात् ॥ वामनेत्रेणवाविलोकनात् ॥ स्फोटनेहेतुमाह ॥ क्रूदृष्टिरित्यर्थः ॥ वक्रदृष्टिरित्यर्थः ॥ इष्टदृष्टिरितिवा ॥ १५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ अधिवर्णयेदधिकंकेथेयम् ॥ अधिवर्णयन्नित्किंचित् ॥ ५४ ॥ निधीनांपद्यादीनामद्यानाम् ॥ तदुक्तम् ॥ पद्मैश्वरमहापद्मोभस्मस्कूर्मौतद्यौदकः नीलोमकुंडःशंखश्चनिधयोद्यौप्र

अनयाकिंतपस्तममापितपसोधिकम् ॥ अहोरूपमहोप्रेमसौभाग्यश्रीरहोभूशम् ॥ ४९ ॥ क्रूरदृष्टीक्षेतावसनावसुनभुनरिदंवदन् ॥ तावत्यु स्फोटतन्नेत्रवामंवाविलोकनात् ॥ ५० ॥ अथेदव्यब्रवीद्वैवंकिमसौदुष्टतापसः ॥ असकृद्वीक्ष्यमंवाक्किन्यक्कुर्वन्मेतपःप्रभाम् ॥ ५१ ॥ अस्म रुदक्षिणेनाक्षणापुनर्माभिवपश्यति ॥ असूयमानोमेरूपप्रेमसौभाग्यसंपदः ॥ ५२ ॥ इतिदेवीगिरंश्रुत्वाप्रहस्यप्राहतांप्रभुः ॥ उमेवदायःपु त्रोर्येनचक्रूणचक्षुषा ॥ ५३ ॥ संपश्यतेतपोलक्ष्मीतवकिंवधिवर्णयेत् ॥ इतिदेवीसमाभायतमीशःपुनरब्रवीत् ॥ ५४ ॥ वराब्ददामितेव त्सतपसानेनतोषितः ॥ निधीनामधिनाथस्वंगद्वयकानांभवेश्वरः ॥ ५५ ॥ यक्षाणीकिनरानांचराजाराज्ञांचसुब्रत ॥ पतिःपुण्यजनानांचस र्वेषांधनदोभव ॥ ५६ ॥ मयासस्यंचतेनित्यंवस्यामिचतवार्तिके ॥ अलकांनिकषामित्रतवप्रीतिविविद्वये ॥ ५७ ॥ आगच्छपादयोरस्याः पततेजननीत्वियम् ॥ इतिदत्त्वावरानदेवःपुनराहाशिवांशिवः ॥ प्रसादंकुरुदेवेशितपस्विन्यगजेऽत्रवै ॥ ५८ ॥ देव्युवाच ॥ वत्सतेनि श्रलाभक्तिर्भवेभवतुसर्वदा ॥ भवैकपिंगोनेत्रेणवाभेनस्फुटितेनह ॥ ५९ ॥ देवेनदत्तायेतुभ्यंवरःसंतुतयैवते ॥ कुबेरोभवनान्नाल्वंममरूपे र्थयामुत ॥ १६० ॥ त्वयंदस्यापितंलिंगंतवनाम्नाविष्यति ॥ सिद्धिंदसाधकानांचसर्वपापहरंपरम् ॥ ६१ ॥

कर्तिनाइति ॥ ५५ ॥ किनराणांकिपुरुषाणामित्यर्थः ॥ यथाश्रुतानामेववा ॥ पुण्यजनानाराक्षसानाम् ॥ ५६ ॥ निकषामित्र निकपाराक्षसजातीनांमातातस्यामित्र ॥ यद्वा अल कांनिकषाअलकायाःसमीपेप्रीतिविविद्वयेप्रीत्यतिशयार्थम् ॥ प्रीतिविविधयन्नित्किंचित् ॥ ५७ ॥ एकपिंगः एकनेत्रपिंगांस्फुटितयस्यसः ॥ ५९ ॥ कुत्सितोबिरःशरीर्यस्ये तिकुबेरः ॥ १६० ॥ ६१ ॥

सख्याभिन्नेषु ॥६२॥ ६३॥ वैश्वेश्वरं स्वस्वरूपमानंदं न वैकलासंवा ॥ ६४॥ उपसंहृत इति ॥ इत्यमिति ॥ वैश्वेश्वरं धामैत्युक्तं किं तद्वा मेत्याकांक्षाया माह ॥ अलकां निकषेति ॥ अलकायाः सर्मापइत्यर्थः ॥ यद्वा कैलासं दृष्ट्वा करेभ्योपरिति पृच्छतं शिवशर्माणं प्रत्याह तुरलकामिति ॥ ६५॥ यक्षेश्वराणां मिति पूजायां बहुवचनम् ॥ यक्षाश्चतुर्दशश्चतुर्धामिति वा ॥ कल्पमेदोपेक्षया वा ॥ १६६॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतयां काशीखंडटीकायां त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३॥ ॥ ७७॥ चतुर्दशोऽत्रवर्ण्यते लोकौ द्वाविति सुदुरौ ॥ इशानस्य तथा

न धनेन विजुष्येत न सस्यान च वांधवैः ॥ कुबेरेश्वरं लिङ्गस्य कुर्याद्यो दर्शनं नरः ॥ ६२॥ विश्वेशादक्षिणे भागे कुबेरेशं समचरेत् ॥ नरो लिप्येत
नो पापैर्न दारिद्रेण नोऽमुखैः ॥ ६३॥ इति दत्तावरा न देवो देव्या सह महेश्वरः ॥ धनदाया विवेशाय धाम वैश्वेश्वरं परम् ॥ ६४॥ गणावूचतुः ॥
इत्थं सखित्वं श्रीभोः प्रापिषधनदः परम् ॥ अलकां निकपचैष कलासं करालयः ॥ ६५॥ पुर्यायक्षेश्वराणां तिस्ररूपमिति वर्णितम् ॥ यच्छु
त्वा सर्वपापेभ्यो नरो मुच्येदं संशयम् ॥ १६६॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडे गंधवत्यलकावर्णनं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३॥ ॥ गणा
वूचतुः ॥ अलकायाः पुराभागे परैशानी महोदया ॥ अस्यां वसंति स तत्तं रुद्रभक्तास्तपोधनाः ॥ १॥ शिवस्मरणं संसृताः शिवव्रतपराय
णाः ॥ शिवसात्कृतकर्माणः शिवपूजारताः सदा ॥ २॥ सा भिलापास्तपस्यंति स्वर्गं भोगोस्त्वितीह नः ॥ तेऽत्र रुद्रपुरे रस्ये रुद्ररूपधरानराः ॥ ३॥
अजैकपादहिर्बुध्न्यमुस्या एकादशापि वै ॥ रुद्राः परिदृष्ट्वाश्वात्रिंशूलो धतपाणयः ॥ ४॥ पुर्यष्टं च द्रुष्टुं देवध्रुवभ्योऽत्यवन्ति ॥ प्रयच्छंति
वरां न्नित्यं शिवभक्तजने वराः ॥ ५॥ एतैरपि तपस्तप्राप्य वाराणसीं पुरीम् ॥ इशानेशं महालिङ्गं परिस्थाप्य शुभप्रदम् ॥ ६॥ इशानेशप्रसा
देन दिस्यैसां हि दिगीश्वराः ॥ एकादशाप्येकचराजटामुकुटमंडिताः ॥ ७॥

चैव चंद्रस्यास्तुतदीधितेः ॥ १॥ क्रमप्राप्तमैशानं पूर्णं पुरीं दर्शय तोलकाया इति ॥ १॥ शिवसात्कृतं शिवसर्मां यत्संकलं कर्म ये स्ते शिवसात्कृतकर्माणः ॥ शिवसात्कृतकर्माण इति पाठोऽपि स ए
वार्थः ॥ २॥ ३॥ अहिर्बुध्न इति ॥ उकारयकारवयदम् ॥ अजोऽस्यैकपादहिर्बुध्न इत्यस्यां श्रुता तथा दर्शनात् ॥ परिदृष्ट्वाः प्रभवः ॥ ४॥ देवभ्यो द्रुष्टंति ये ते देवदृष्टेः हस्तेभ्यो देवध्रुवभ्यः ॥
वराः श्रेष्ठाः ॥ जनावना इति क्वचित् ॥ जनेऽवना इति चाप्यत्र ॥ ५॥ ६॥ ७॥

भालनेत्राललाटचक्षुषः ॥ ८ ॥ ९ ॥ यजतिपूजामात्रकृति ॥ पुरोहिताःपुरोधसः ॥ पुरोहितादतिपाठेहिताहितकारिणः ॥ १० ॥ ११ ॥ भूतांचतुर्दशी ॥ १२ ॥ दिवापिदिने
पि ॥ चंद्रचंद्रिकांचंद्रयोःलाभः ॥ १३ ॥ चमत्कृत्यचमत्कृत्योदरेवाप्ता ॥ अत्याश्वर्यविधाययमनआह्लादयतीतिपूर्वैषैवान्वयः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ तदनन्तर

भालनेत्रानीलगलाशुद्धांगावृषभध्वजाः ॥ असंख्याताःसहस्राणिचरुद्राअधिभूतलम् ॥ ८ ॥ तेऽस्यांपुरिवसंत्यैश्यांसर्वभोगसम्पदयः ॥ इ
शानेशंसमभ्यर्च्यकाश्यादेशांतरेष्वपि ॥ ९ ॥ विपन्नस्तेनपुण्येनजायतेऽत्रपुरोहिताः ॥ अष्टम्यांचवतुर्दशमीशानेशंयजंति ॥ १० ॥ तए
वरुद्रविज्ञेयाद्दहामुत्राप्यसंशयम् ॥ कृत्वाजागरंरात्रावीशानेश्वरसंनिधौ ॥ ११ ॥ उपोष्यभूतांयांकांचिन्नरोगभंभाकूपनः ॥ स्वर्गमा
र्गेकथामित्यंशृण्वनविष्णुगणोदिताम् ॥ १२ ॥ शिवशर्मादिवाप्युच्चैरपश्यच्चंद्रचंद्रिकाम् ॥ आह्लादयंतीवदुःशःसमंसर्वद्रियमनः ॥ १३ ॥
चमत्कृत्यचमत्कृत्यकोयलांकोहरंगौ ॥ पप्रच्छशिवशर्मातोप्राचतुलंचतौद्विजम् ॥ १४ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ शिवशर्मन्महाभागलो
कएषकलानिधेः ॥ मीयपवर्षिभिर्निर्यस्यकरैराप्याप्यतेजगत् ॥ १५ ॥ पितासोमस्यभोविप्रजज्ञेऽग्निर्भगवाद्युषिः ॥ ब्रह्मणोमानसाप्युर्वप्रजासर्ग
विधिस्ततः ॥ १६ ॥ अनुत्तरंनामतपोयेनतमंहितसुरा ॥ त्रीणिवर्षसहस्राणिदिव्यानीतीहनौश्रुतम् ॥ १७ ॥ ऊर्ध्वमाचक्रमेतस्यरतःसोमत्व
मीयिवत् ॥ नेत्राभ्यांतच्चसुप्तावदशधाद्योतयद्दिशः ॥ १८ ॥ तंगर्भविधिनदिष्टादशदेव्योदधुस्ततः ॥ समेत्यधारयामासुर्नवताःसमशक्रुव
न् ॥ १९ ॥ यदानधारणशक्तास्तस्यगर्भस्यतादिशः ॥ ततस्ताभिःसजुःसोमोनिपातवसुधराम् ॥ २० ॥ पतितंसोममालोक्यब्रह्मालोकपि
तामहः ॥ रथमारोपयामासलोकानांहितकाम्यया ॥ २१ ॥

तपइतिसंबंधः ॥ नविद्यतेउत्तारमधिक्यस्मात्तदन्तरसर्वोत्कृष्टमित्यर्थः ॥ १७ ॥ ऊर्ध्वदेहस्योर्ध्वपदेशमाचक्रमेतवत्येद्रेतस्ततोमत्वमीयिवत्तामवदित्यर्थः ॥ सोमत्वंसोमोजस्त
जन्म अमृतत्वंवा ॥ अनुत्तरंभावनायास्तत्फलत्वात् ॥ १८ ॥ विधिनदिष्टाब्रह्मणाप्रेरिताः ॥ दृष्टादतिपाठेविधिनैवेन ॥ दृष्टादतिपाठेपिसएवार्थः ॥ १९ ॥ सजुःसह ॥ २० ॥ २१ ॥

चकाराकारयामास ॥ अमुंचंद्रम् ॥ अमूमितिपाठैष्वधीमित्यर्थः ॥ १२ ॥ तथापृथिव्यापतनप्रकरणे ॥ तेनेतिपाठैपृथिव्याप्राप्तेतजैस्यर्थः ॥ २३ ॥ पद्यानां दशदशतीः शतं वर्षपद्यशतसंख्यावच्छिन्नं कालम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ कृडमितिपाठैकंडकूपम् ॥ अज्ञानात्म्यमव्यतेमायातोमुक्तोभवति ॥ ज्ञानेनयुज्यतइतिक्वचित् ॥ २७ ॥ तुष्टेनेति ॥ तांप्रसिद्धामेकांकलामादाय एकयाकलयाउपलक्षितइत्यर्थः ॥ तुष्टेनेदेवेनस्वमौलौयः स्वयंधृतः ॥ धृतः सवेतिवापाठः ॥ सप्तोमस्तन्महाराज्यं प्राप्यराजसूयसमाजद्रइतितृतीयेनान्व

सतेनरथमुख्येनसागरांतांवसुंधराम् ॥ त्रिःसप्तरुत्वोद्बुद्धिणश्चकारामुप्रदक्षिणम् ॥ २२ ॥ तस्ययत्पुवितेतैजः पृथिवीमन्वपद्यत ॥ तथौषध्यः समुद्रतायाभिः संधार्यतेजगत् ॥ २३ ॥ सलब्धतेजाभगवानंब्रह्मणावर्धितः स्वयम् ॥ तपस्तेपेमहाभागपद्मानांदशतीर्दश ॥ २४ ॥ अविमुक्तंसमासाद्यक्षेत्रंपरमपावनम् ॥ संस्थाप्यलिंगममृतंचंद्रशाल्यं स्वनामतः ॥ २५ ॥ बीजौषधीनांतोयानाराजाभूदग्रजन्मनाम् ॥ प्रसादाद्देवदेवस्यविश्वेशस्यपिनाकिनः ॥ २६ ॥ तत्रकूपविधायैकममृतोदमितस्मृतम् ॥ यस्यांबुपानस्नानाभ्यांनरोऽज्ञानात्ममुच्यते ॥ २७ ॥ तुष्टेनेदेवेनस्वमौलौयोधृतः स्वयम् ॥ आदायतांकलामेकांजगत्संजीवनींपराम् ॥ २८ ॥ पश्चाद्दक्षेणशशोपिमासोनेदयमाप्यच ॥ आप्याय्यतेसौकलयापुनरेवतयाशशी ॥ २९ ॥ सतत्प्राप्यमहाराज्यंसोमः सोमवतांवरः ॥ राजसूयंसमाजद्रसहस्रशतदक्षिणम् ॥ ३० ॥ दक्षिणामदत्सोमस्त्रीन्लोकानितिनौश्रुतम् ॥ तेभ्योब्रह्मर्षिमुख्येभ्यः सदस्येभ्यश्चभोद्विज ॥ ३१ ॥ हिरण्यगर्भोब्रह्माऽत्रिभृगयत्रत्विजोभवनम् ॥ सदस्योभूद्रित्तात्रमुनिभिर्बहुभिर्वृतः ॥ ३२ ॥

यः ॥ २८ ॥ मासश्चावातनश्चेतिमासोनस्तिस्मिन्मुख्येचाद्रैमासिसमाप्तेसतीत्यर्थः ॥ मासांतइतिपाठैषिसएवार्थः ॥ अनयेतिपाठैषिसएवार्थः ॥ यथेतिपाठेयथावित्यर्थः ॥ २९ ॥ सोमवतांसोमयागवताममृतवतामितिवा ॥ वरः श्रेष्ठः ॥ ३० ॥ नौआवाभ्याम् ॥ ३१ ॥ हिरण्यगर्भोब्रह्माऽत्रिभृगयत्रत्विजोऽत्रिभृगुरितिभरीव्यादीनामपलक्षणार्थम् ॥ अतएवत्विजोऽभवन्निबिडुवचनम् ॥ ३२ ॥

सिनीसिनीवाली ॥ ३३ ॥ सोमनामनिर्वक्ति ॥ उमयेति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ तत्रैवाविमुक्तएव ॥ विलोचनपदविशिष्टेनत्रपदम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ लत्तव ॥ हस्तैः करैरस्मिन्निरिति यावत् ॥ परीतव्याप्तम् ॥ ३९ ॥ यद्यतः ॥ एवमयेपि ॥ ४० ॥ यच्चैत्यत्रयत्रैतिकचिन्तादौदृश्यतेतदालयात्रतपस्तममित्युक्ता ॥ अत्रकुत्रेत्याकांक्षायामाह ॥ यत्रकृतुः क्रयेति ॥ ४१ ॥ तंसिनीचक्रुह्रैवद्युतिपुष्टिः प्रभावसुः ॥ कीर्तिधृतिश्चलस्मीश्चनवेदेव्यः सिषेविरे ॥ ४३ ॥ उमयासहितंरुद्रसंतप्याध्वरकर्मणा ॥ प्रापसोमइतिस्मार्तिदत्तांसोमेनशंभुना ॥ ४४ ॥ तत्रैवतप्तवान्सोमस्तपः परमदुष्करम् ॥ तत्रैवराजसूयचक्रेचंद्रेश्वराग्रतः ॥ ४५ ॥ तत्रैवब्राह्मणैः प्रौरित्युक्तोसौकलानिधिः ॥ सोमोस्माकंब्राह्मणानंराजात्रैलोक्यदक्षिणः ॥ ४६ ॥ तत्रैवदेवदेवस्य विलोचनपदंगतः ॥ देवेनप्रीतमनसात्रैलोक्याह्लादहेतवे ॥ ४७ ॥ त्वंममास्यपरामूर्तिरित्युक्तस्तप्तपोवलात् ॥ जगत्तवाद्यंप्राप्यभविष्यतिसुखोदयम् ॥ ४८ ॥ त्वयीयुषमयैहसैः स्पृष्टमेतच्चराचरम् ॥ भानुतापपरीतंचपरांग्लानिनिविहास्यति ॥ ४९ ॥ एतदुक्तामदेशानोवरानन्यानदान्मुदा ॥ द्विजराजतपस्तप्तयदित्युग्रंत्वयात्रवै ॥ ४० ॥ यच्चकृतुक्रियोत्सर्गस्त्वयामर्त्यानिवेदितः ॥ स्यापितंयत्विदंलिंगमचंद्रेश्वराभिधम् ॥ ४१ ॥ ततोत्राल्लोगेवन्नामिसोमसोमार्धरूपपृक् ॥ प्रतिमासंपंचदश्यांशुक्लायांसर्वगोप्यहम् ॥ ४२ ॥ अहोरात्रंवसिष्यामित्रैलोक्यैश्वर्यसंयुतः ॥ ततोत्रपूर्णमायांतुरुतासत्यापिसाक्षिया ॥ ४३ ॥ जपहोमार्चनयानदानब्राह्मणभोजनम् ॥ महापूजाचसाननंममप्रीत्यैभविष्यति ॥ ४४ ॥ जीर्णोद्वारादिकरणं नृत्यवाद्यादिकार्पणम् ॥ ध्वजारोपणकर्मादितपस्वियतितर्पणम् ॥ ४५ ॥ चंद्रेश्वरेकृतंसर्वतदानत्यायजायते ॥ अन्यच्चैतेप्रवक्ष्यामिशृणुगुह्यंकलानिधे ॥ ४६ ॥

त्वन्नामित्रिन्नामोपलक्षितेचंद्रेश्वरइत्यर्थः ॥ सोमहोमसोमार्धरूपपृक् उमयासहवतदिति सोमं च्छतर्धं चतद्रूपपृक् उमार्धशरीरघृणित्यर्थः ॥ शुक्लायांपंचदश्यांपौर्णमास्यामित्यर्थः ॥ ४२ ॥ ततइति ॥ यतोऽत्रस्थानेऽहंनिवसिष्यामिततोऽत्रसत्यापिकृतासत्क्रियानूनंनिश्चितममप्रीत्यैमहापूजाभविष्यतीति सार्धेनान्वयः ॥ ४३ ॥ सत्क्रियामेवदर्शयति ॥ जपहोमेति ॥ ४४ ॥ अर्पणविश्वेश्वरेस्तर्पणम् ॥ कारणमितिपठेकरणमित्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

१ एवमुक्तेत्यपिपाठः

श्रुतिदुहेवर्निकाय ॥ ४७ ॥ अतायाचुदश्याम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ वसुरुद्रादितिमुतेतिअश्रद्धमलक्षालनायपित्रादिवयाणांवासादिरूपकथनम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ सर्वर्णात्संपूर्णदृणात् ॥ क्षणालिवृकतादितिकचिप्राठः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ सृष्ट्वास्पर्शनकुला ॥ दुष्वेतिकचित् ॥ ५९ ॥ सदशोऽमावास्यासहिते ॥ ऋणत्र

अभक्ताय च नाख्येयं नास्तिकाय श्रुतिद्विह ॥ अमावास्याय दामोमजाय ते सोमवासरे ॥ ४७ ॥ तदोपवासः कर्तव्यो भूतायां सद्विरादरात् ॥
कृतनित्यक्रियः सोमत्रयोदस्यानिशामय ॥ ४८ ॥ शनिप्रदोषे संपूज्य लिङ्गं चंद्रश्वराद्वयम् ॥ नक्तं कृत्वा त्रयोदस्यां नियमं परित्यज्य च ॥ ४९ ॥
उपोष्य च चतुर्दस्यां कृत्वा जागरणं निशि ॥ प्रातः सोमकुहूयोगे स्नात्वा चंद्रोदवारिभिः ॥ ५० ॥ उपास्य संध्यां विधिवत्कृतसर्वौदकक्रियः ॥ उप
चंद्रोदतीर्थेषु श्राद्धं विधिवदाचरेत् ॥ ५१ ॥ आवाहनाध्यरहितं पिंडान् दद्यात्पयततः ॥ वसुरुद्रादिति सुतस्वरूपपुरुषत्रयम् ॥ ५२ ॥ मातामहां
स्तथोद्दिश्य तथा न्यायान् पिण्डान् ॥ गुरुश्वशुरवंधूनां नामान्युच्चार्य पिंडदः ॥ ५३ ॥ कुर्वच्छ्राद्धं च तीर्थैस्मिन् श्रद्धया द्रव्यैश्च तैः खिलान् ॥ गयायां
पिंडदानेन यथा तुल्यं तत्पूर्वजाः ॥ ५४ ॥ तथा चंद्रोदकुंडेऽत्र श्राद्धं स्थाप्यं तत्पूर्वजाः ॥ गयायां च यथा मुच्यं सर्वेणात्पितृजान्तरः ॥ ५५ ॥ तथा प्रमु
च्यते चर्णाच्चंद्रोदपिंडदानतः ॥ यदा चंद्रेश्वरं प्रुंयायात्कोपि नरोत्तमः ॥ ५६ ॥ तदा वृत्त्यंति मुदितास्तत्पूर्वप्रपितामहाः ॥ अयं चंद्रोदतीर्थैस्मिन्
पणनः करिष्यति ॥ ५७ ॥ अस्माकं मंदभाग्यत्वाद्यदि नैव करिष्यति ॥ तदा तत्तीर्थं संस्पृश्यादस्मत्तृप्तिर्भविष्यति ॥ ५८ ॥ स्पृशेन्नापियदामंदस्त
दाद्रक्ष्यातिव्रमये ॥ एवं श्राद्धं विधायाथ स्पृश्या चंद्रेश्वरं व्रती ॥ संतप्य विप्रांश्च यतीन् कुप्याद्वै पारणंततः ॥ ५९ ॥ एवं व्रते कृते काश्यां सदर्शो भवा
सरे ॥ भवेदृणत्रयान्मुक्तो ह्येकं मदनुग्रहात् ॥ ६० ॥ अत्र यात्रामहाचैत्र्यां कार्याक्षेत्रे निवासिभिः ॥ तारकज्ञानलाभाय क्षेत्रविघ्ननिवर्तिनो
॥ ६१ ॥ चंद्रेश्वरं समभ्यर्च्य यद्यत्रापि संस्थितः ॥ अघौघपटलाभित्वा सोमलोकमवाप्स्यति ॥ ६२ ॥

यद्वैषपित्र्यमानुषलक्षणादित्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ जायमानवैब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवाजायतदत्ति ॥ ६० ॥ महाचैत्र्याचैत्रमासोद्भवायामहापूर्णिमायांचित्रानक्षत्रयुक्तायामित्यर्थः ॥ ६१ ॥ संस्थितोऽमृतः ॥ अथौघपटलपापसमूहयुक्तिम् ॥ ६२ ॥

॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ विश्वेश्वरीसिद्धेश्वरीम् ॥ अयमेववापाठः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ जितेति ॥ लोभाश्वस्यह्वाचास्मिताचतास्तथाजितलोभास्यहास्मितायैलेतथा ॥

कलौचंद्रशमहिमानाभाग्रैरवगम्यते ॥ अन्यच्चतेप्रवक्ष्यामिपंगुह्यनिशापते ॥ ६३ ॥ सिद्धयोगीश्वरपीठमेतत्साधकसिद्धिदम् ॥ मुरासुरे
षुगंधवनागविद्याधरेष्वपि ॥ ६४ ॥ रक्षोगुह्यकयक्षेष्पुकिंनरेषुनरेषुच ॥ सप्तकोट्यस्तुसिद्धानामत्रसिद्धाममाग्रतः ॥ ६५ ॥ षण्मासंनियता
हारोव्यायनविश्वेश्वरीमिह ॥ चंद्रश्वराचनयातानसिद्धानपस्थितसोऽग्रान् ॥ ६६ ॥ सिद्धयोगीश्वरीसाक्षाद्वरदातस्यजायते ॥ तवापिम
हतीसिद्धिःसिद्धयोगीश्वरीक्षणात् ॥ ६७ ॥ संतिपीठान्यनेकानिक्षितौसाधकसिद्धये ॥ परंयोगीश्वरीपीठाद्भूषणेनाशुसिद्धिदम् ॥ ६८ ॥ यत्र
चंद्रश्वरलिंगत्वयंदस्यापितंशशिन् ॥ इदमेवहितस्यीठमदृश्यमरुतात्मभिः ॥ ६९ ॥ जितकामाजितक्रोधाजितलोभास्यहास्मिताः ॥ योगीश्व
रींप्रपश्यंतिममशक्तिंपराहिताम् ॥ ७० ॥ येतुप्रत्यष्टमिजनास्तथाप्रतिचतुर्दश ॥ सिद्धयोगीश्वरीपीठपूजयिष्यन्तिभाविताः ॥ ७१ ॥ अदृष्टरू
पांसुभगांपिंगलांसर्वसिद्धिदाम् ॥ धूपनैवेद्यदीपाद्यैस्तेषामाविर्भावविष्यति ॥ ७२ ॥ इतिदत्तावरानशंभुस्तस्मैचंद्रमसेद्विज ॥ अंतर्हितोमहेशा
नस्तत्रवैश्वेश्वरेषु ॥ ७३ ॥ तदारभ्यचलोक्तेऽस्मिन्दिजरजोधिपोभवत् ॥ दिशोवितिमिराःकुर्वन्निजैःप्रसृमरैःकरैः ॥ ७४ ॥ सोमवारव्रतकृतः
सोमपानरतानराः ॥ सोमप्रभेणयानेनसोमलोकां वसंतिहि ॥ ७५ ॥ चंद्रश्वरसमुत्पत्तितथाचंद्रमसंतपः ॥ यःश्रोष्यतिनरोभक्त्याचंद्रलोके
सइष्यते ॥ ७६ ॥ ॥ अगस्तिस्रवाच ॥ ॥ शिवशर्मणिशर्मकारिणींपथिदिव्येश्रमहारिणींगणौ ॥ कथयंतौतुक्त्यामिमांशुभामुदुलोकंपरि
जग्मतुस्ततः ॥ ७७ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेकाशीखंडसोमलोकवर्णनानामचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥

जितलोभाजितस्यह्वादितिकविस्रावः ॥ स्यहोऽब्जिनाइतिचान्यत्र ॥ हितार्हितकारिणीम् ॥ हिनश्चिततांप्रसिद्धामितिवा ॥ ७० ॥ भावोभक्तिस्लामिताःश्रमाभाविताभक्तियुक्ताइ
त्यर्थः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ अधिपःश्रेष्ठः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतायांकाशीखंडटीकायांचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ७९ ॥

१ इत्तंगंआषः

पंचाधिकेदशचात्रलोकानाक्षत्रसंज्ञकः ॥ तथाऽतिरम्येलोकोऽत्रवृष्यापिनिगद्यते ॥ १ ॥ उडुलोककथां कथयितुं भायसावधानयति ॥ शृणुपत्नीति ॥ १ ॥ उडुनक्षत्रम् ॥ स्यात्
 कथयतम् ॥ विषगाख्यानकोविदसकलाख्यानेपठितौ ॥ २ ॥ ३ ॥ तपोविषयेयष्टवण्यप्रावीण्यतद्गुणयासांतास्तथा ॥ ह्रपलावण्येतिक्वचित् ॥ तपोलावण्यसंयुताइतिचा
 न्यत्र ॥ नकेवलंदेकतूषणाःसर्वलावण्यरोहिण्यश्च सर्वपुविषयेषुयानिलावण्यानिनिरोहितुमारोहितुशीलंयासांतास्तथा ॥ सर्वकल्याणकारिण्यइतिपाठेस्पष्टएवार्थः ॥ ४ ॥
 अगस्तिरुवाच ॥ शृणुपत्निमहाभागेलोपामुद्रसधर्मिणि ॥ कथांविष्णुगणाभ्यांचकथितांशिवशर्मणे ॥ ३ ॥ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ ॥ अ
 होगणौविचित्रयंश्रुतांचांद्रमसीकथा ॥ उडुलोककथांख्यातंविष्वगाख्यानकोविदौ ॥ २ ॥ ॥ गणावचतुः ॥ ॥ पुरासिस्तस्यतःस्तृष्टिस्त्रुंगुपु
 पृष्ठतः ॥ दक्षःप्रजाविनिर्माणेदक्षोजातःप्रजापतिः ॥ ३ ॥ षष्ठिदुहितरत्नस्यतपोलावण्यभूषणाः ॥ सर्वलावण्यरोहिण्योरोहिणीप्रमुखाःशु
 भाः ॥ ४ ॥ ताभिस्तस्वातपस्तोत्रप्राप्यैश्वर्यैपुरीम् ॥ आराधितोमहादेवःसोमःसोमविभूषणः ॥ ५ ॥ (यदांतुष्टोयमीशानोदातुंवरम
 थाययौ ॥ उवाचचप्रसन्नात्मायाचध्वंवरमुत्तमम् ॥ ६ ॥ शंभोवाक्यमथाकर्ण्यऽचुस्ताश्वकुमारिकाः ॥ यदिदेयोवरोऽस्माकंवरयोग्याःस्म
 शंकर ॥ ७ ॥) भवतोपिमहादेवभवतापहरोहिण्यः ॥ रूपेणभवतातुल्यःसर्वाभर्ताभवत्विति ॥ ८ ॥ लिंगंस्याप्यसुमहन्नक्षत्रेश्वरसंज्ञित
 म् ॥ वरणायास्तद्वैरसंगमेश्वरसन्निधौ ॥ ९ ॥ दिव्यंवर्षसहस्रंतुपुरुषायितसंज्ञितम् ॥ तपस्तप्तमहत्तामिःपुरुषैरपिदुष्करम् ॥ १० ॥ ततस्तु
 षोहिविश्वेशोव्यतरद्वरमुत्तमम् ॥ सर्वासामेकपत्नीनामेकत्रास्थिरचेतसाम् ॥ ११ ॥ श्रीविश्वेश्वरउवाच ॥ नक्षांतं हितपोत्युग्रमेतदन्या
 भिरिदृशम् ॥ पुराऽबलाभिस्तस्माद्दोनानमनस्तन्मन्त्रवै ॥ १२ ॥

सोमउमयासहवर्तमानः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ पुरुषायितसंज्ञितं पुरुषवदाचरितं पुरुषायितं पुरुषैर्यथादेशं तपोऽनुष्ठीयते तादृशमित्यर्थः ॥ तत्संज्ञितं चापमं कतपः ॥ पुरुषायितसं
 ज्ञितमितिक्वचित् ॥ पुरुषायुतसंज्ञितमितिचान्यत्र ॥ पाठद्वयेपिपुरुषेभ्योप्यातिशयितं यत्तपस्तत्संज्ञितमित्यर्थः ॥ अतएवोक्तम् ॥ पुरुषैरपिदुष्करमिति ॥ १० ॥ एकस्यपत्यैकप
 त्वत्तासाम् ॥ तदेवाह ॥ एकत्रभर्तारि ॥ एकांथीतिपाठेऽपिस्पष्टवार्थः ॥ ११ ॥ इरादास्यवृषयमतस्तासांनक्षत्रनामनिर्वाक्ति ॥ नक्षांतमिति ॥ नक्षांतं सोऽसीध्याविशादित्यर्थः ॥ १२ ॥

१ यदेत्यादिश्लोकद्वयं पुस्तकांतोषु नास्ति

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ अतिथिवमिति ॥ इत्युक्तप्रकारेण भगणस्य नक्षत्रगणस्य संक्रथां समाचीनां कथां गणयोः कथयतोऽस्तौ बुधलोकः शिवशर्मणो नेत्रयोरेति थित्वेन त्रयोचरतामवापेत्यर्थः ॥ २० ॥ पीयूषभानोऽश्वदस्य लोकाद्वृषीण्येतत्पद्यातिहर्ययतीति यावत् ॥ २१ ॥ २२ ॥ योसाविति ॥ योऽसौ पूर्वमहाकांतिरित्यादि किं षड्विंश्लोके पुरुषयितुं सद्भेन तं यत्तपसाधुना ॥ भवतीभिस्ततः पुंस्त्वमिच्छयावो भविष्यति ॥ १३ ॥ ज्योतिश्चक्रे समस्तेऽस्मिन्नग्रगण्या भविष्यथ ॥ मेषादीनां च राशीनां योनयो ययमुत्तमाः ॥ १४ ॥ ओषधीनां मुधायाश्च ब्राह्मणानां च यः प्रतिः ॥ पतिमत्यो भवत्योऽपि तेन पत्या शुभाननाः ॥ १५ ॥ भवतीनां मिदं लिंगं नक्षत्रं रसं जितम् ॥ पूजयित्वा न रोगं तां भवती लोको मुत्तमम् ॥ १६ ॥ उपरिष्ठान्दृगां कस्य लोको वस्तु भविष्यति ॥ सर्वासां तारकाणां च मध्यमान्या भविष्यथ ॥ १७ ॥ नक्षत्रपूजकाय च नक्षत्रव्रतचारिणः ॥ तेषां लोके वसिष्यंति नक्षत्रसदृशप्रभाः ॥ १८ ॥ नक्षत्रग्रहराशीनां बाधोऽस्पां कदाचन ॥ न भविष्यति येकास्थानं नक्षत्रं श्रवरीदकाः ॥ १९ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ अतिथिवमवापने त्रयो बुधलोकः शिवशर्मणस्त्वय ॥ गणयोर्भगणस्य संक्रथां कथयित्री रिति विष्णुचतसोः ॥ २० ॥ शिवशर्मोवाच ॥ कस्य लोको यम तुल्यो ब्रूतं श्रीभगवद्गौ ॥ पीयूषभानो रिव मे मनः प्रीणयेत्तराम् ॥ २१ ॥ गणावचतुः ॥ शिवशर्मनश्चतुः कथामेतां पापापहारिणीम् ॥ स्वर्गमार्गं विनोदाय तापत्रयविनाशिनीम् ॥ २२ ॥ योसौ पूर्वमहाकांतिरावाभ्यां परिवर्णितः ॥ सा धाज्यपदमापन्नो द्विजराजस्तवाग्रतः ॥ २३ ॥ दक्षिणाराजसूयस्येन त्रिभुवनं कृता ॥ तपस्तपायात्युग्रं प्रदद्यान् दशतीदृश ॥ २४ ॥ अत्रिनेत्रसमुद्भूतः गौत्रो वै द्रुहिणस्य यः ॥ नाथः सर्वाषधीनां च ज्योतिषां प्रतिरेव च ॥ २५ ॥ निर्मलानां कलानां च शेषधियश्च गीयते ॥ उद्यमरोपतापं यः स्वर्गो गलहस्तयेत् ॥ २६ ॥ मुदं कुमुदिनीनां यस्तनोति जगतामह ॥ दिग्बधू चारुशृंगारदर्शनादर्शमंडलः ॥ २७ ॥

यैवं भूतं श्वद्र इत्यनूद्य बृहस्पतेर्भार्याजहरेति सप्तमेनाम्बयः ॥ २३ ॥ २४ ॥ द्रुहिणस्य ब्रह्मणः ॥ २५ ॥ शेषधिरिति धाराश्रय इत्यर्थः ॥ स्वर्गः स्वर्गश्चिन्ति ॥ गलहस्तयेत् गले धृतानि स्मारेयेनाशयेदित्यर्थः ॥ २६ ॥ दिग्बधूनां दिग्गंगानां ये चारवः शृंगारा अलंकरणानि कुंकुमादिभिर्महानि वा निवेष्टानां दर्शनाथमादर्शयन् स्थानीयं गडल्यस्य सः ॥ २७ ॥

१ पुस्तकांतरेषु काथितवती रिति निपाठो दृश्यते

किमन्यैरिति ॥ अन्यैर्गुणसंभारैर्वर्णितैः किम् ॥ यतोऽतोऽपि वध्यमाणात्कारणादस्य विधाः समं नान्ति ॥ समोऽग्रह इति क्वचित्साधः ॥ तमसोरपि रिति चान्यत्र ॥ अत इत्यनेनोक्तं हेतुविद्व
 णोति ॥ निजेति ॥ सर्वज्ञश्चरो यस्य चंद्रस्य कलं निजोत्तमो गेस्वशिरसि अवतंसयेच्छिरोभूषणं कुर्यादित्यर्थः ॥ द्वितीयांतपठे निजोत्तमं प्रतिभूषयेदिति ॥ २८ ॥ यातुः पितृव्यपुत्र
 स्य ॥ अच्यंगिरसोर्भावृत्वात् ॥ अत एवांगिरसस्येति विशेषणमुक्तम् ॥ २९ ॥ ह्रपवान्रूपशालिनीमिति विशेषणान्यापरस्यारानुमतेनैव हरणमिति सूचितम् ॥ मत्स्यपुराणे तथा दर्शना
 त् ॥ तथाहि ॥ कदाचिदुद्यानगतामपश्यदनेकपुष्पाभरणोपशोभाम् बृहन्निवत्तनभारस्वेदासुष्पाऽवभोगेभ्यतिदुर्बलांगीम् भार्याचितादेव गोरारंगं बाणानुरामायतचारुनेत्राम् तारां
 सताराधिपतिः स्मरतिः केशेषु जगद्दिविक्रान्भौ सापिस्मरति सहेतेनैव तद्रूपकां त्याहृतमानसैव चिरं विलयाथ जगाम तारां विधुर्गृहीत्वा स्वग्रहंतोपीति ॥ बहुबहुवारं यात्रावति
 तथा ॥ ३० ॥ ननु कथमयं सात्विको भूत्वा बहुभिर्वायमाणां त्यंत निषिद्धे कर्मणि प्रवृत्त इत्यत आह ॥ नायमिति ॥ न वंदितं वैष्णव्यं न प्रापितमपि तु वंदितमेव ॥ ३१ ॥ ननु सनकादीनां मन
 किमन्यैर्गुणसंभारैरतोऽपि न समं विधाः ॥ निजोत्तमं गं सर्वज्ञः कलां यस्य प्राप्तं सयेत् ॥ २८ ॥ बृहस्पतेः सवैभार्यामैश्वर्यमदमोहितः ॥ पुरोहित
 स्यापि गुरोर्भ्रातुरांगिरसस्य वै ॥ २९ ॥ जहार रसातारं रूपवान्रूपशालिनीम् ॥ वार्यमाणां पिगीणां वै बहुद्वेषिभिः पुनः ॥ ३० ॥ नायंक
 लानि धेदौषादिजराजस्य तस्य वै ॥ हित्वा त्रिनेत्रं कामेन कस्य नोखंदितं मनः ॥ ३१ ॥ ध्यांतं मेतदभितः प्रसारित्तच्छमाय विधाना विनिर्भित
 म् ॥ दीपभास्करकरामौषधं नाधिपत्यतमसस्तु किंचन ॥ ३२ ॥ आधिपत्यमदमोहितं शंसितं स्पृशति नो हरेर्हितम् ॥ दुर्जनं विहिततार्थम्
 ज्ञनैः शुद्धधीरिव विरुद्धानसम् ॥ ३३ ॥

सः कामाखंदितं बद्धयेत् ॥ सत्यम् ॥ तेषामाधिपत्यतमोऽभाव इत्याशयेनाह ॥ ध्यांतमिति ॥ एतद्वद्व्यांतं तमः ॥ अभितः सर्वतः प्रसारिप्रसरणशीलं तच्छमायनाशाय विधानमहत्
 औषधं विनिर्भितम् ॥ किंतन्महदौषधमित्याकांक्षायामाह ॥ दीपेति ॥ अधिपतेर्भाव आधिपत्यमाधिपत्यतमसाधिपत्यजन्त्या विवेकज्ञानस्य तु पुनः किंचन किंचिदौषधं न विहित
 मित्यर्थः ॥ ३२ ॥ वार्यमाणां पिजहारोति यदुक्तं त्रैलोक्यतरमाह ॥ आधिपत्यमिति ॥ आधिपत्यमदेन मोहितं तमः करणं पुरुषवाकर्मभूतमिति शेषः ॥ हरेः संबंधियद्विदितं श्रवणादिनिषि
 द्धं वर्जनादि कृतं धतः शंसितं कथितं सत्कृत्वं भूतं न स्पृशति ॥ आधिपत्यमदमसायार्थे स्थापयितुं न शक्नोतीत्यर्थः ॥ अत्रानुगुणं दृष्टांतमाह ॥ दुर्जनमिति ॥ तीर्थमज्जनैस्तीर्थस्नानादिभिः
 शुद्धानि मलाबुद्धिर्यस्य स यथा विरुद्धानसं दुष्टमानसं दुर्जनं वचकं न स्पृशति इति ॥ हरेर्द्वितीयांतं नो स्पृशति अपि तु हितं हरेत् ॥ क्रोधमत्साधानार्थं संपादयेदित्यर्थः ॥ चतंहि
 तैरिति स्थलद्वयपठेन चंद्रहितैः सुहृद्भिः ॥ अन्यस्तर्पणं ववत् ॥ दुर्जनं विहिततार्थमज्जनमिति क्वचित्साधः ॥ ३३ ॥

आधिपत्यगर्वीर्नदेते ॥ धिग्धिगिति ॥ अधिकार्द्धचेष्टितधिकर्गहितनिमित्तमित्यावत् ॥ गृहाधिक्यह्वनार्थावीप्सा ॥ अधिगर्द्धिचेष्टितमितिक्रचियाठः ॥ कुतइत्यतआह ॥ यतोयेनाधिकार्द्धचेष्टितेनचक्रमेक्षणविलक्षितंचक्रमश्रमणपरिधमणेतनयदोक्षणपृथिवीभमणादिदर्शनम् ॥ यदुक्तंआगवते ॥ यथाभ्रमरिकाटदृष्ट्याभ्यास्यतीव्रमहीयतइति ॥ तद्वद्विलक्षितंविपरीतवीक्षेतस्थिति ॥ अहितमेवहितमन्यतइत्यर्थः ॥ कथंभूतेनाधिकार्द्धचेष्टितेन ॥ अचारुचक्षुषाऽविवेकालेकनेनेत्रेण ॥ पुनःकथंभूतेन ॥ क्षणघातिनेन क्षणयथास्यात्तथायातंघातकत्वइतेनप्राप्तेनशक्तेनेत्यर्थः ॥ पुनःकथंभूतेन ॥ विपदःपेदेनविपदामाश्रयेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ कामाधिपत्यतमरीउपसंहर्नुष्टांतलेनार्थातरणयाह ॥ ककामेनेति ॥ जगतांमन्योऽत्रिजगतइतिकचिन्त ॥ ग्लोवाणः ॥ ग्लोतिपाठोपिसएवार्थः ॥ सल्लोचनोविद्यमाननेत्रः ॥ काचकामलादिदोषाद्विषयवास्तोऽर्थः ॥ सल्लोचनःसद्विवेकवानितिवा ॥ ३५ ॥ उपदेशसारमाह ॥

धिग्धिगेतदधिकार्द्धचेष्टितंचक्रमेक्षणविलक्षितंयतः ॥ वीक्षतेक्षणमचारुचक्षुषाघातितेनविपदःपदेनच ॥ ३४ ॥ कःकामेननर्जितक्षिजगतांपुष्पायुधेनाप्यहोक्रोधस्यवशगतोनचकलभेनसंमोहितः ॥ योषिल्लोचनग्लोभिन्नदृश्यःकानाभवानापदंकोराज्यश्रियमाप्यनांधपदवीयातोपिसल्लोचनः ॥ ३५ ॥ आधिपत्यकमलानिचंचलाप्राप्यतांचयदिहार्जितंकिल ॥ निश्चलंसदसुदुच्चैर्कहितंकार्यमार्यचरितैःसदैवतन् ॥ ३६ ॥ नयदांगिरसेतारांसव्यसर्जयदुल्वणः ॥ रुद्रोयपाणिजग्राहगृहीत्वाजगवंधनुः ॥ ३७ ॥ तेनब्रह्मशिरोनामपरमाखंमहात्मना ॥ उत्सृष्टदेवदेवायेतेनन्नाशितंततः ॥ ३८ ॥

आधिपत्येति ॥ आधिपत्यकमलारेथ्वयलक्ष्मीयासानिचंचलानांचपुनःप्राप्यसदसदार्जितंनिश्चलस्थितरंभवतिमुहुरुःखप्रापकमवरयंभवतीत्यर्थः ॥ तत्सत्तादायाणांचरितमिवचरितयेषैरुत्तमैर्यथास्यात्तथासदैवहितमसर्वदासदनुष्ठानमेवकार्यमिति ॥ किलेतिशास्त्रप्रसिद्धिदोयनि ॥ ३६ ॥ प्राप्तंगिकमुक्ताप्रकृतमाहुतः ॥ आंगिरसेआंगिरसायबृहस्पतये ॥ व्यसर्जयत्तदन्तवान् ॥ उल्वणस्तीक्ष्णउद्वदइतियावत् ॥ पाणिपृष्ठक्षंसाहाय्यवाजयाहकृतवान् ॥ अजस्यच्छागस्यगोश्वशृगाभ्यानिर्मितमाजगवम् ॥ ३७ ॥ तेनेति ॥ तेनचंद्रेण ॥ ब्रह्मइतिपदंशिरसियस्यतद्ब्रह्मशिरोब्रह्मास्त्रमन्त्रविशेषवाब्रह्मशिरः ॥ अंशब्रह्मशिरैश्वर्यब्रह्ममंत्रंयैवचरितिष्टसिंहप्रादुर्भाविहर्तृवशेदर्शनात् ॥ देवदेवाय रुद्रायोत्सृष्टम् ॥ तत्तत्तदंनंतरंतद्ब्रह्मशिरोऽश्वेतमेवेनेनाशितम् ॥ ततइत्यत्रयशइतिपाठेनतत्सचंद्रस्ययशोनाशितमित्यर्थः ॥ उद्धृत्यदेवानुत्सृष्ट्यैवैषानाशितंयशइतिक्रचियाठस्तदोतेनेत्यनेनश्वरस्यचंद्रस्यवाऽभिधानम् ॥ उद्धृत्यउत्तोल्य ॥ देवान्प्रतिपुषादेवानाम् ॥ ३८ ॥

तारकामयंतरानिमित्तम् ॥ ततोयुद्धात् ॥ कथंभूतत्वात् अकांडब्रह्मांडभंगादवसरजगत्प्रलयान्निमित्तान् ॥ विधिर्ब्रह्माज्ञीतोऽभूत् ॥ अंशभीतइतिपाठतत्तत्सदन्तरमितिवार्थः ॥ तुशब्दाद
न्येऽपिभीताअभूच्चित्यर्थः ॥ ३९ ॥ संवर्तानलवर्चसप्रलयाग्निजेतसम् ॥ आंगिरसेऽंगिरसाय ॥ ४० ॥ अंतर्गर्भमुदरस्थं गर्भमिति वार्थः ॥ अस्यामिति पाठे तारायामित्यर्थः ॥ अथा
त्रेति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ योनौ गर्भेक्षेत्रद्रतिवा ॥ क्षेत्रे मदीये गर्भोऽयन्यार्थः ॥ शशिनस्त्येतिकाचिच्छाः ॥ ४१ ॥ इषीकास्तंबमत्युच्छ्रितवृणविशेषगुच्छ्या ॥ ऐषीकास्तंबमथादयति पाठोऽपि

तयोस्तु द्रुमभवनो रवैतारकामयम् ॥ ततस्त्वं कांडब्रह्मांडभंगाद्वीतो भवद्विधिः ॥ ३९ ॥ निवार्य रुद्रं समरात्संवर्तानलवर्चसम् ॥ ददावांगि
रसेतारं स्वयमेव पितामहः ॥ ४० ॥ अथांतर्गर्भमालोक्य तारां प्राह बृहस्पतिः ॥ मदीयायां न ते योनौ गर्भोऽधार्यः कथंचना ॥ ४१ ॥ इषीकास्तंबमा
साद्य गर्भसाचोत्सर्जह ॥ जातमात्रः स भगवान् देवानामाक्षिपद्गुः ॥ ४२ ॥ ततः संशयमापन्नास्तारामुचुः सुरोत्तमाः ॥ सत्यं ब्रूहि सुतः क
स्य सोमस्याथ बृहस्पतेः ॥ ४३ ॥ पृच्छमानायदादवैनंहिताराऽतिसन्नपा ॥ तदासाशुमारुढाकुमारेणाति तेजसा ॥ ४४ ॥ तं निवार्य तदा ब्र
ह्मावारां प्रच्छ संशयम् ॥ प्रोवाच प्राजलिः सांत सोमस्येति पितामहम् ॥ ४५ ॥ तदासमभ्युपाघ्राय राजर्गर्भप्रजापतिः ॥ बुधइत्यकरोन्नाम
तस्य बालस्य धीमतः ॥ ४६ ॥ ततश्च सवदेवैभ्यस्तेजोरूपबलाधिकः ॥ बुधः सोमं समापृच्छ वतपसेकृतनिश्चयः ॥ ४७ ॥ जगाम काशीनि
र्वाणराशिं विश्वेशपालिताम् ॥ तत्रालिंगं प्रतिष्ठाप्य सस्वनाम्ना बुधेश्वरम् ॥ ४८ ॥ तपश्च चारचात्य ग्रमुग्रं शीलपनददि ॥ वर्षाणामयुतं वा
लो बाले दुतिलकं शिवम् ॥ ४९ ॥ ततो विश्वपतिः श्रीमान् विश्वेशो विश्वभावनः ॥ बुधेश्वरान्महालिङ्गादाविरासीन्महोदयः ॥ ५० ॥ उवाच च
प्रसन्नात्मा ज्योतीरूपो महेश्वरः ॥ वरं ब्रूहि महबुधे बुधान्यबुधोत्तमः ॥ ५१ ॥

त्यः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अतिसन्नपा अतिशयलज्जायुक्ता ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ससोमः प्रजापतिश्चेत्यन्वयः ॥ राजावनस्पतीनाम् ॥ तदांतारागर्भमिति स्थलद्वयपाठे प्रजापतिर्ब्रह्मा इत्येव
॥ ४६ ॥ ४७ ॥ निर्वाणराशिं कैवल्यपुंजाम् ॥ ४८ ॥ उग्रं विश्वेश्वरं संशीलयन् चितयन् ॥ अयुतं दशसहस्रम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ उवाचेति ॥ अन्यविबुधोत्तमोऽन्यदेवेषु नमस्तत्सर्वं ब्रू
हीत्यन्वयः ॥ पाठांतरं संबोधनम् ॥ ५१ ॥

॥ ५२ ॥ इतीति ॥ इतिपूर्वात्प्रकारवचःश्रुत्वासवालकोलोचनेउन्मील्ययावत्पुरुषप्रयतितावाह्लिगेव्यवकददेशतिद्वितीयनाव्ययः ॥ मयर्गभीरनिस्वनयथास्यात्तथा ॥ कथंज्ञतू
म् ॥ अवग्रहेणवृष्टिप्रतिबंधेनपरिस्लानंपरिशुष्कतस्यतत्संज्ञीवनमुपमायन्नतत्तथा ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ सोमंविश्वेश्वरदेवंद्वैष्टातिकरुणाकाम् ॥ अष्टभिःपरमप्रीतःपद्मैरस्तौदुधशिव
म् ॥ नमइति ॥ पूतात्मनेयूतात्मास्थवाध्यात्मनेऽष्टमूर्तित्वादिश्वरस्य पवित्राणांपवित्रयइतिवा ॥ पवित्राणांपवित्रयइतिस्थितेः ॥ सर्वात्मनइतिकचित् ॥ पूर्णात्मनइतिचान्यत्र ॥ हेज्योती
रूपस्वभकारोतथ्युनमोस्तु ॥ अत्रायंपुरुषःस्वयंज्योतिरितिश्रुतेः ॥ आत्मास्वभकाराश्चिद्रूपत्वादुभिमतज्ञानवदित्यनुमानाच्च ॥ प्रपंचितमेतद्बालबोधिनीटीकायामस्माभिः ॥ विश्व
रूपेहप्रपंचालम् ॥ इदं सर्वं प्रदयमालेनिश्रुतेः ॥ विश्वंविष्णुर्वषट्कारइतिस्मृतेश्च ॥ रूपमतीत्यरूपपाण्यप्रतियवर्तमानाय ॥ अगोच्रमस्पर्शमरूपमव्ययमितिश्रुतेः ॥ ५५ ॥ प्रणतानंसर्वा

तवानेनातितपसाल्लिगसंशीलनेनच ॥ प्रसन्नोस्मिमहासौम्यनादयंत्वयिविधत्ते ॥ ५२ ॥ इतिश्रुत्वावचःसोयमवर्गभीरनिस्वनम् ॥ अव
ग्रहरिस्लानसस्यसंज्ञीवनोपमम् ॥ ५३ ॥ उन्मील्यलोचनेयावत्पुरुषप्रयतिवालकः ॥ तवह्लिगेददशाथय्यवकंशशिशेश्वरम् ॥ ५४ ॥
बुधउवाच ॥ ॥ नमःपूतात्मनेतुभ्यंज्योतीरूपनमोस्तुते ॥ विश्वरूपनमस्तुभ्यंरूपातीतायतेनमः ॥ ५५ ॥ नमःसर्वातिनाशायप्रणतानांशि
वात्मने ॥ सर्वज्ञायनमस्तुभ्यंसर्वकत्रेनमोस्तुते ॥ ५६ ॥

तिनाशायज्जगदानामाध्यात्मिकाधिदैविकाधिमौक्तिकमापन्नितयनाशायत्यर्थः ॥ विधत्तेददयंयथिः तवकोमोहःक्रोशोःकृत्वमनुपश्यतइतिश्रुतेः ॥ प्रणतानांप्रभञ्जनः विशोकः
शोकनाशनइतिस्मृतेश्च ॥ कथंभूताय ॥ शिवात्मनेमंगलव्रह्मपाय ॥ स्मृतेश्चकलकल्याणभाजनयत्रजायते मंगलानांचमंगलमितिस्मृतेश्च ॥ सर्वज्ञानतीतिसर्वथासौज्ञश्चेतिवासर्व
ज्ञःस्वात्थस्तसर्वमवभासयतीत्यर्थः ॥ तदुक्तमुपदेशसहस्र्यांमगवत्यादैः ॥ सर्वज्ञोप्यतएवस्यात्त्वेनभासावभासयन् सर्वमिति ॥ यःसर्वज्ञःसर्ववित् साक्षीचेताइत्यादिश्रुतेश्च ॥ सर्व
कर्त्रे सर्वोपाब्रह्मादिसंबर्पयतानांकर्त्रोत्पादयित्रे ॥ सर्वासांक्रियाणांहितुत्वाद्वासर्वकर्त्रे ॥ तदुक्तं तस्यातीत्याशरचतुष्टयन्यूनमवस्यैवाधेन सर्वसर्वक्रियाहेतोःसर्वकृत्तथात्मनइति ॥
यतोवाइमानिभूतानिजायते एषसर्वज्ञइत्यादिश्रुतेः ॥ करणकारणकर्तव्यादिस्मृतेश्च ॥ ५६ ॥

कृपालवेद्यालवे ॥ ततोऽन्यकं त्रयालुं शरणं व्रजेमइति स्तुते ॥ भक्तिगम्याय भक्त्यै कलभ्याय ॥ यस्य देवै पराभक्तिरथा देवतथागुरौ यमैष षट्पण्णेतेन लभ्यइति श्रुतेः ॥ भक्त्या तु तोष भगवान्गजयुथपायेति स्तुते ॥ फलदात्रेकर्मफलदात्रे परमार्थफलदात्रे वा ॥ रातेदुतुः परायणमित्यादि श्रुतेः ॥ कैवल्यपत्येनमइति स्तुते ॥ तपसां तपस्विनां तपोरूपाय ज्ञानरूपाय वा ज्ञानदायेत्यर्थः ॥ ज्ञानं यस्य परंतपइति श्रुतेः ॥ तेतुभ्यं नमः ॥ ५७ ॥ शंतुखं तव व्यस्मादिति शंतुस्तत्संबोधनं हे शंभो ॥ शिवसुखस्वरूप ॥ सत्यज्ञानमानंदं ब्रह्मेति श्रुतेः ॥ शिवाकांतपावतीनाथ ॥ शांतनिर्विकार ॥ न जायेतेन क्रियते अविनाशी वा अरेऽयमात्मेत्यादि श्रुतेः ॥ श्रीकंठनीलकंठ ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा मया गिरिवरालजे धृतं कंठे विषंधारंततः श्रीकंठनाम मेति स्तु

कृपालवेनमस्तुभ्यं भक्तिगम्यायेतेनमः ॥ फलदात्रे च तपसां तपोरूपाय तेनमः ॥ ५७ ॥ शंभो शिव शिवाकांतशांतश्रीकंठशूलभृत् ॥ शशिशेखरशर्वेशशंकरेश्वरधूर्जटे ॥ ५८ ॥ पिनाकपाणे गिरिशिशितिकंठसदाशिव ॥ महादेवनमस्तुभ्यं देवदेवनमोस्तुते ॥ ५९ ॥ स्तुतिकर्तुं न जानामि स्तुतिप्रियमहेश्वर ॥ तव पादांबुजद्वंद्वे निद्वंद्वं निद्वंद्वं भक्तिरस्तु मे ॥ ६० ॥ अयमेव वरेनाथ प्रसन्नोऽसि यदीश्वर ॥ नान्यं वरं दणे त्वत्तः करुणास्तवारिधे ॥ ६१ ॥ ततः प्राह महेशानस्तस्तुत्यापरितोषितः ॥ रौहिणेय महाभाग सौम्यसौम्यवचोनिधे ॥ ६२ ॥ नक्षत्रलोकादुपरितवलोकोभाविष्यति ॥ मध्ये सर्वग्रहाणां च सपर्यालस्य से पराम् ॥ ६३ ॥ त्वयं दस्यापि तिलगं सर्वेषां बुद्धिदायकम् ॥ दुर्बुद्धिहरणं सौम्यत्वञ्चो कवसति प्रदम् ॥ ६४ ॥ इत्युक्त्वा भगवान् शंभुस्तत्रैवांतरधीयत ॥ बुधः स्वर्लोकमगमेद्देव प्रसादतः ॥ ६५ ॥

तेः ॥ शूलभृत् त्रिशूलभृत् ॥ शशिशेखरचंद्रावतंसचंद्रमौले इत्यर्थः ॥ सर्वेश ब्रह्मादित्संबर्पयंतानां नियतः ॥ शंकल्याणं करोतीति शंकर ॥ ईश्वर इति शशील ॥ धूर्जटे धूम्रास्त्रदूपाजदायस्य तत्संबोधनं तथा ॥ ५८ ॥ पिनाकपाणे आजगवहस्त ॥ गिरौ कैलासे तत इति गिरिश ॥ शितिकंठनीलीपीव ॥ सदा शिवं कल्याणं यस्मात्सर्वदैकसुखस्वरूपेति वा ॥ देवनंदेवः महांश्चासौ देवश्चेति तथा ॥ देवानां दिशति देवदेवदेवेति वा ॥ आदेवीस्मा ॥ ५९ ॥ ६० ॥ करुणास्तव वारिधे दयाधुर्धासिधो ॥ ६१ ॥ रौहिणेयेति ॥ यद्यपि तारोऽयं तथापि चंद्रग्रीवां मध्ये तस्याः प्राधान्यात् सपत्नमावृत्वा द्वातयापुष्टत्वाद्वा तथाभिधानमिति ज्ञातव्यम् ॥ सौम्यसौम्येत्यादेरुवासा ॥ वचोनिधे वाग्मिन् ॥ सौम्यवचोनिधे मधुरवचसां शिवधे आश्रयेति वा ॥ ६२ ॥ सपर्यापूजाम् ॥ ६३ ॥ बुद्धिदायकं ज्ञानकारकम् ॥ बुद्धिबर्धनमिति क्वचित् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

काश्यामिति ॥ काश्यांबुधेश्वरसमचनेनलब्धबुद्धिप्राप्तज्ञानोऽत्रबुधलोकांनवसेदित्यन्वयः ॥ ज्ञानप्राप्तेःपरमफलं दर्शयति ॥ संसारसमुद्रं प्राप्यापि न मज्जेन्नबुद्धेत् ॥ सज्जनविलोचनानां चंद्रकांतिदर्शनीयश्च भवतीत्यर्थः ॥ कांतं कर्मनायमानं नयस्यसः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ७३ ॥

गणावूचतुः ॥ काश्यांबुधेश्वरसमचनलब्धबुद्धिः संसारसिंधुमधिगम्य नरोत्तमाधम ॥ मज्जेन्न सज्जनविलोचनचंद्रकांतिः कांताननस्त्वधिवसेच्चबुधेऽत्रलोके ॥ ६६ ॥ चंद्रेश्वरात्पूर्वभागे दृष्ट्वालिङ्गबुधेश्वरम् ॥ न बुद्ध्याहीयते जतुरंतकालेऽपि जातु चित् ॥ ६७ ॥ गणौ यावकयामि त्यंचक्रांतबुधलोकगाम् ॥ तावदिमानं संप्राप्तशुक्ललोकमनुत्तमम् ॥ ६८ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडे नक्षत्रबुधलोकयोर्वर्णनं नाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ गणावूचतुः ॥ शिवशर्मन् महाबुद्धेशुक्ललोकोयमद्भुतः ॥ दानवानांचैदयानां गुरुरत्रवसेकविः ॥ १ ॥ पीत्वा वर्षसहस्रवैकणधूमं सुदुःसहम् ॥ यः प्राप्तवान्महाविद्यां न्यसुं जीवनीहरात् ॥ २ ॥ इमां विद्यां न जानाति देवाचार्योति दुष्कराम् ॥ ऋतेऽस्त्युजयात्स्कंदाल्पावत्यागजवक्रतः ॥ ३ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ कोऽसौ शुक्र इति स्मृतो यस्य यां लोकोऽत्तमः ॥ कथं तेन च विद्यामास्त्युसंजीवनीहरात् ॥ ४ ॥ आचक्ष्यातामिदं देवौ यदि प्रीतिर्मयि प्रभू ॥ ततस्तौ स्माह तु देवौ शुक्रस्य परमांकयाम् ॥ ५ ॥ यां श्रुत्वा चापस्त्युभो हीयंते श्रद्धया युताः ॥ भूतप्रेतपिशाचेभ्यो न भयं चापि जायते ॥ ६ ॥ आजौ प्रवर्तमानायां संधकांधकवैरिणोः ॥ अनिर्भयं गिरिव्यूहवज्रव्यूहाधिनाथयोः ॥ ७ ॥

षोडशे जीवसद्रूपं पुण्यं निरूप्यते ॥ आर्गवस्यासुरैर्द्राणां गुरोस्तुलोजसः ॥ १ ॥ क्रमप्राप्तं मृगलोकं वर्णयतः ॥ शिवशर्मोवाच ॥ १ ॥ कणाः कंडितास्तदुल्लुषास्तज्जन्यधूमं कणधूमम् ॥ २ ॥ दुष्करादुष्प्राप्याम् ॥ वाक्पतिश्चेति क्वचित् ॥ ३ ॥ ४ ॥ आचक्ष्यातां कथयताम् ॥ ५ ॥ अपस्त्युभ्योऽपमरणेभ्यः ॥ पापस्त्युभ्य इति क्वचित् ॥ हीयेते म्रियते ॥ ६ ॥ अंधकांधकवैरिणो राजैश्च भवेत्ते सति अंधकोरणादपस्त्युत्थादकस्त्युत्क्रसंनिधिमधिगम्य इदं वक्ष्यमाणं वाक्यं ब्रह्मा षडिति द्वितीयेनाव्ययः ॥ ७ ॥

१ एतदुत्तरं गणावूचतुस्त्वपेक्षितमिति ज्ञाति

वभाषेदमितिसंधिर्गार्षः ८ ॥ तदेववचनं दर्शयति ॥ इत्यंधकवचश्रुत्वेत्यतः प्राक्तनेन प्रथेन ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ त्वच्छरणमितिकर्मधारयः ॥ त्वत्तवशरणं गृहमाश्रयसाहाय्य
मित्येतदितिवार्थः ॥ भूत्वाप्राप्येत्यर्थः ॥ प्राप्यर्थस्य भवतेः सकर्मकत्वात् ॥ त्वच्छरणादिति पाठोऽस्मिन् एवार्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ यदर्थशुश्रूषणं तद्व्यनक्ति ॥ अभिरक्षेति ॥ प्रथद्वुडमि

अपस्तृत्यतोयुद्वादंधकः शुक्रसंनिधिम् ॥ अधिगम्य बभाषेदमवरुत्तरथात्ततः ८ ॥ भगवंस्त्वामुपाश्रित्य वयंदेवांश्चसानुगान् ॥ मन्या
मेहेतुनैस्तुत्यान् रुद्रोपेन्द्रादिकानपि १ ॥ कुंजर इव सिंहभोगरुद्रेभ्य इवोरागाः ॥ अस्मत्तोविभ्यतिमुरागरोयुष्मदनुग्रहात् ॥ १० ॥ वज्र
व्यूहमनिर्भेद्यं विशुद्धेत्यदानवाः ॥ विधूय प्रमथानीकं द्रुं तापादित इव ११ ॥ वयं त्वच्छरणं भूत्वा पर्वता इव निश्चलाः ॥ स्थित्वा चरामनिः
शंका ब्राह्मणेन्द्रमहाहवे १२ ॥ आसभाविनच वयंपादौ तव सुखप्रदौ ॥ सदाराः ससुताश्च वशुश्रूषामोदिवानि शम् ॥ १३ ॥ अभिरक्षाभितो
विप्रसन्नः शरणागतान् ॥ पश्यदुंदुदं तु दंडं च कुजं भंजं भवे च १४ ॥ पाकं क्रातस्वतं चैव विपाकं पाकं हारिणम् ॥ तं च द्रुमं नंशूश्चरामर
विदारणम् १५ ॥ प्रमथैर्भूमि विक्रांतैः क्रान्तं मृत्युप्रमाथिभिः ॥ मूढितानपतितांश्चैव द्राविडैरिव चंदनान् १६ ॥ यापीत्वा कणधूं मवैसहस्रं
शरदांपुरा ॥ वराविद्यात्वाप्राप्ता तस्याः कालोऽयमागतः १७ ॥ अथ विद्याफलं तत्तदेत्यानं संजीवयिष्यतः ॥ पश्यंतु प्रमथाः सर्वे त्वया संजीवि
तानि मान् १८ ॥ इत्यंधकवचः श्रुत्वा स्थिरधीर्भागवो मुनिः ॥ किंचिस्मितं तदा कृत्वा दानवाधिपमब्रवीत् १९ ॥ दानवाधिप ते सर्वे त्वयं
यद्भाषितं त्वया ॥ विद्योपाजनमेतदिदं नवार्थं मया कृतम् २० ॥ पात्वा वपसहस्रैव कणधूं मं सुदुःसहम् ॥ एषा प्राप्ते श्वरादिद्यावांधवानां सु
खावहा २१ ॥ एतया विद्यया सोऽहं प्रमथैर्मथितानरणे ॥ उत्थापयिष्ये ग्लानानि धान्यान् यंबुधरायथा २२ ॥

त्यादीनां द्वितीयां तानां प्रमथैः क्रान्तं पश्येति द्वितीयेनान्वयः ॥ १४ ॥ १५ ॥ द्राविडैर्विद्वद्वेशोद्वेजितैः ॥ १६ ॥ एवमसति किमया कर्तुं शक्यत इति चेदत आह ॥ यापीत्वेति ॥ शरदांसं
वत्सरणम् ॥ १७ ॥ अथ अतः ॥ अद्यतिकंचित् ॥ १८ ॥ किंचिस्मितं तदा कृत्वेति ॥ यस्येश्वरस्य प्रसादान्मया विद्यालब्धा ये वतस्वपरा जवं चाल्य यं दृष्टुं तदिष्यद्वा स्यं कृत्वेत्य
र्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ ग्लानानि शुष्काणि ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ इत्युक्तेति ॥ अंधकामित्युक्त्वा कविः शुक्र एकैकं देयमुद्दिश्य विद्यामावर्तयन् आवर्तयति स्म जयति स्मेत्यर्थः ॥ यानुद्दिश्य विद्यां जपते धृतयुधाउतस्थुरिति ॥ आवर्तयदिति पाठे स्पष्ट एवार्थः ॥ २४ ॥ तत्र सात्विकात्मसाराजसमेदं दृष्टान्तत्रयमाह ॥ वेदा इवेति ॥ यथा वेदा अतन्मस्यमाना उच्छिन्नसंप्रदायतया नष्टाः सतः सद्भिः स्युस्ता आवर्तन्ति ता अभिज्य

निर्वाणा ब्रीरुजः स्वस्थानसु न्वेव पुनरुत्थिता न् ॥ अस्मिन्मुद्रते द्रष्टा सिदानवन्तु रित्युक्ता ख्यप ॥ २३ ॥ इत्युक्त्वा दानवपतिविद्यामावर्तयकविः ॥ एकैकं देयमुद्दिश्य तउत्तस्थुर्धृतयुधाः ॥ २४ ॥ वेदा इव स दभ्यस्ताः समेव याथां बुदाः ॥ ब्राह्मणेभ्यो याथा दत्ताः श्रद्धयाथ महिषादि ॥ २५ ॥ उज्जीवितास्तानहृष्टा तु दुडा धाम्ना हसुरान् ॥ विनेदुः पूर्वदेवास्ते जलपूर्णा इव बुदाः ॥ २६ ॥ शुक्रेणोज्जीवितानहृष्टा दानवान्स्तान् गणेश्वराः ॥ विज्ञाप्य मेव देशे लोके तज्यो न्यमब्रुवन् ॥ २७ ॥ आश्चर्यरूपे प्रमथेश्वराणां तस्मिंस्तथावर्तयिष्यद्भ्यो ॥ अमर्षितो भागवकर्महृष्टा शिलादुत्रोभ्यगममहेशम् ॥ २८ ॥ जयेति चाक्काजयोनिसुग्रमवाचनं दीकनकावदातम् ॥ गणेश्वराणां रणकर्मदेवैश्च सैर्द्रैरपि दुष्करं यत्नम् ॥ २९ ॥ तद्वाग्वेणाद्यकृतं तथानः संजीव्य तानाजिह्वतां न्विपक्षान् ॥ आवर्त्य विद्यां भुजो विद्वान्निवृत्ताः ॥ ३० ॥ तुहुं दुहुं डादिकुजं भजं भविपाकपादिमहासुरैर्द्राः ॥ यमालयादधपुनर्निवृत्ता विद्रावयंतः प्रमथंश्चरंति ॥ ३१ ॥ यदि ह्यसौ दित्यवरा निरस्ताः संजीवयेदत्र पुनः पुनस्ता न् ॥ जयः कुतो नो भवितामहं गणेश्वराणां कुत एव शान्तिः ॥ ३२ ॥ इत्येवमुक्तः प्रमथेश्वरेण स नं दिनवै प्रमथेश्वरेशः ॥ उवाच देवः प्रहंसंस्तदानीं तं दिनं सर्वगणेशराजम् ॥ ३३ ॥

क्ता भवन्ति ॥ यथा मेधाः प्रावृष्य पूर्वानष्टाः सतः प्रावृङ्क्त तैर्पजन्त्येनियुक्ता गणे उच्छिन्ति ॥ यथा ब्राह्मणेभ्यः श्रद्धया दत्ता अर्था महापदि दत्ता फलदानाय उच्छिन्ति ॥ महापदि दत्ता इति वा ॥ तद्वादित्यर्थः ॥ २५ ॥ पूर्वदेवा असुराः ॥ २६ ॥ विज्ञाप्य मेव भवमेव प्रकारं विज्ञापनीयम् ॥ विज्ञाप्य मेव दितकचित् ॥ एवमब्रुवन् नित्यन्वये भेदान्नपौनरुक्त्यम् ॥ २७ ॥ वर्तन्ति वर्तमाने ॥ शिलादुप्त्रोन्नदी ॥ २८ ॥ जययोनिस्यस्य योनिकारणम् ॥ गणेश्वराणां भित्तिसाधयेण ॥ २९ ॥ सेहेलं सलीलं यथा स्यात् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

१ पुलकांतपुनः दृष्टान्तमाहेत्येव पाठः

आनययेत्यात्मनेपदमायम् ॥ हेत्वआत्मीयेतिवा ॥ लावकं लावमेवलावकंपक्षिविशेषम् ॥ तिनिरिःकुक्कुभोलावइत्यमरः ॥ अण्डजातमण्डेत्यनशवकमित्यर्थः ॥ अथवालावकमित्यस्यच्छेदनकर्तव्यत्वाद्यर्थमण्डजातमितिविशेषणम् ॥ अण्डजमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ वृषसिंहनादः श्रेष्ठसिंहशब्दः ॥ ३५ ॥ विक्षोभ्यविचाल्य ॥ शरजोऽष्टापदः ॥ इमंगजम् ॥ ३६ ॥ मोचयिष्यतइव ॥ वस्तुतोमोचननास्येवेत्यभिप्रायः ॥ अथवाविमोचयिष्यतइवेतिलोकोक्तिः ॥ सिंहवावदीर्गाजितशब्दान् ॥ वीराणां गीतशब्दसिंहनादविदुर्बाधाइति वचनात् ॥ ३७ ॥ इमोलोति ॥ वज्रत्रिशूलबद्धकुठाराणां तथा उद्धातानां च बहूनां चक्रपाषाणकंपनाख्यास्त्रविशेषाणां वायव्यास्त्राणां वा वर्षदानवैर्दानदिकेश्वरस्योपरि उग्रयथास्या नंदिन्प्रयाहिवरितोतिमात्रं द्विजैर्वयदिति नंदनानाम् ॥ मथ्यात्समुद्रुत्पत्तयानयाशुभ्येनोयथालावकमण्डजातम् ॥ ३४ ॥ सएवमुक्तोऽप्यभ्यजेननानंदं दीर्घसिंहनादः ॥ जगामतूर्णचविगाह्यसेनां यत्राभवद्गार्गववंशदीपः ॥ ३५ ॥ तं रक्ष्यमाणं दितिजैः समस्तैः पाशासिद्धक्षोपलशैलहस्तैः ॥ विक्षोभ्यैर्दयान्बलवान्जहारकाव्यंसंदीशरभोयथेभम् ॥ ३६ ॥ सस्तावरं विच्युतभूषणंच विमुक्तकेशंबलिनगृहीतम् ॥ विमोचयिष्यतइवानुजग्मुः सुरारयः सिंहवानस्तृजंतः ॥ ३७ ॥ दंभोलिशूलासिपरश्वधानामुद्धवक्रोपलकंपनानाम् ॥ नंदीश्वरस्योपरिदानवैर्द्रावर्षवर्षजलदाइवोग्रम् ॥ ३८ ॥ तं भार्गवं प्राप्य गणाधिराजो मुखाग्निनाशस्तृशतानि दध्वा ॥ आयात्पवद्धं सुरदेवयुद्धे भवस्य पार्थव्यथितारिभैः ॥ ३९ ॥ अयंसशुक्रो भगवन्नितीं दनिवेदयामास भवायशीघ्रम् ॥ जग्राह शुक्रं सच देवदेवो यथोपहारं शुचिना प्रदत्तम् ॥ ४० ॥ न किंचिदुक्त्वा सहिभूतगोमाचिक्षेपवक्रफलवल्कवीं द्रम् ॥ हाहा एव स्तरैः समस्तैरुच्चैर्विमुक्तो हहहेति भरि ॥ ४१ ॥

दुपवर्षमिति वा अंबुदा इव वटवृषरित्यर्थः ॥ इवागमिति पाठो अंबुदा यथा पर्वतवटवृषस्तथेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ प्रवृद्धे अतिशयिते ॥ व्यथिता निरसिन्या नियेन यस्मादिति वासः ॥ ३९ ॥ उपहारबलिम् ॥ बलिपूजोपहारेभ्योऽस्मादित्यर्थः ॥ ४० ॥ फलवदामलकादिफलवत् ॥ हाहारवदिति ॥ हहहेति हकारत्रयं वेदे ॥ भारि अतिशयेन खेदो यथा भवतीति तथा हाहारवो हाहाशब्दस्तैः समस्तैरसुरैर्विमुक्तो विशेषेण त्यक्त इत्यर्थः ॥ हाहारैरिति पाठो हाहातिरवो येषां रसुरैः ॥ हहहेति खेदोति शयप्रतिपादकः शब्दः ॥ भारियथास्यात्तथा विमुक्तो हाहाहहहेत्येव रूपः शब्दो बहुविधः कृत इत्यर्थः ॥ ४१ ॥

हस्तैः शुद्धादहः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ योषाः स्त्रियः ॥ मार्गणीयाबाणसमूहाः ॥ श्रुताभ्यध्ययनानि ॥ ४४ ॥ विनेति ॥ विमोर्विश्वेश्वरस्य यैवैश्वरीवासौशक्तिश्चेति वैभवशक्तिस्त्वाम् ॥ वैप्रसिद्धां भवशक्तिमिति त्रा ॥ भवशक्तिमिति क्वचित् ॥ एकामुख्याम् ॥ ४५ ॥ विद्यादिनारुद्रेण ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ अद्यतेनंदिनासर्वेषां नोऽस्माकं तनूः शरीराणि विना विहाय प्राणा हताना शिताः ॥ प्राणैर्हानदेहाः संपादिता इत्यर्थः ॥ कृताडतिपाठेऽपि स एवार्थः ॥ धैर्यपांडित्यं अपद्यपि मनःस्वास्थ्यामित्यर्थः ॥ धैर्यशूरत्वम् ॥ गतिज्ञानम् ॥ कौतियः ॥ सत्त्वमुकाव्ये निगीर्णैर्गिरिजेश्वरेणैतद्व्याजयाशारहिता बभूवुः ॥ हस्तैर्विमुक्ता इव वारणेन्द्राः शृंगैर्विहीना इव गोटपाश्च ॥ ४२ ॥ शरीरहीना इव जीवसंघाद्विजायचाध्ययनेन हीनाः ॥ निरुद्यमाः सत्त्वगुणाय यैव यथोद्यमाभ्याग्यविवर्जिताश्च ॥ ४३ ॥ पत्याविहीनाश्च यैव योषाश्च यविपक्षा इव मार्गणीयाः ॥ आयुषिहीनानि यैव पुण्यैर्वृत्तेन हीनानि यथा श्रुतानि ॥ ४४ ॥ विना यथा वैभवशक्तिमेकं भवं तिहीनाः स्वफलैः क्रियौघाः ॥ तथा विना तद्विजयमेकैतद्व्याजयाशारिमुखा बभूवुः ॥ ४५ ॥ नंदिना पल्लवैश्च गिरिजैश्च विषादिना ॥ विपादमगमनं दद्याहीयमानरणोत्सवाः ॥ ४६ ॥ तानवीक्ष्य विगतोत्साहानंधकः प्रत्यभापता ॥ कर्तुं विविकस्य न यतानं दिना वंचिता वयम् ॥ ४७ ॥ तनून् विना हताः प्राणाः सर्वेषामद्यतेन नः ॥ धैर्यवीर्यगतिः कीर्तिः सत्त्वं तेजः पराक्रमः ॥ ४८ ॥ युगपन्नो हतं सर्वमेकस्मिन् भागं वेहते ॥ धिगस्मान् कुलपूज्यो यैरेकोपि कुलसत्तमः ॥ गुरुः सर्वसमर्थश्च त्रा त्रा तोनचापदि ॥ ४९ ॥ तद्वैयमवलंब्य ह्युध्यध्वमरिभिः सह ॥ सूदयिष्याम्यहं सर्वान् प्रमथान् सह नंदिना ॥ ५० ॥ अद्यैतान् विवशान् हत्वा सह देवैः सवासवैः ॥ भार्गवं मोचयिष्यामि जीवं यो गीयकमृतः ॥ ५१ ॥ सचापियोगी योगेन यद्विना मस्य प्रभुः ॥ शरीरात्तस्य निर्गच्छेदस्माकं शेषपालिता ॥ ५२ ॥

त्साहः ॥ तेजः प्रागल्भ्यम् ॥ पराक्रम उद्योगः ॥ ४८ ॥ धिगिति ॥ यैरस्माभिर्गुरुर्न त्रा त्रान् स्तान् स्मान् स्मन्मन्त्रिधिगित्यर्थः ॥ कुलसत्तमो विप्रकुलपुत्रेष्ठः ॥ द्विजसत्तम इति क्वचित् ॥ ४९ ॥ तत्तस्मात्सूदयिष्यामि नाशयिष्यामि ॥ ५० ॥ विवशान् सत्तत्रान् ॥ इव यथा कश्चिद्योगी जीवं स्वात्मानं कर्मतः कर्मभ्यां धर्माधर्मलक्षणेभ्यो मोचयति तद्वदित्यर्थः ॥ ५१ ॥ सचेति ॥ सचापिसोपि च योगी भार्गवो यद्विकथं चिद्योगेन तस्य विश्वेश्वरस्य शरीराभिर्गच्छेन्निर्गमिष्यति तदा शेषपालिता मवशिष्टानामस्माकं पालिता पालयिष्यतीत्यर्थः ॥ अस्माकं सेव्यतात्र केतिक्वचित् ॥ शेषशालिनेति च शेषशालिनामिति चान्यत्र ॥ पाठद्वयेकमेणावशेषवत्वं तदा भद्रस्यादित्यर्थः ॥ ५२ ॥

॥ ५३ ॥ ५४ ॥ बहुमानएवधनयेषतेबहुमानधर्माः ॥ ५५ ॥ अयशएवर्तमौधकारत्ननअयशस्तमसा ॥ ख्यातिकीर्तिम् ॥ ५६ ॥ धरा
तीर्थेषुद्रुमसिंहेतीर्थ ॥ धारातीर्थइतिपाठेशब्धधारापातहृपेतीर्थइत्यर्थः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ कटकटशिलामयैकटकटशब्दयुक्तयत्रपाषाणैः ॥ भृशुडीति ॥ भृशुड्यश्चभिदिपालाश्चभृशुडी
भिदिपालास्तैः ॥ तत्रभृशुड्यःसर्वत्रलोहंकटकटकव्याप्ताअधःक्रमोत्सेधाः ॥ तदुक्तम् ॥ भृशुडीसर्वतोलोहंकटकटक्रानुक्रमेणेति ॥ अयोगोलकयष्ट्यइतिकेचित् ॥ भिदिपालःस्तेलौ

इयं धकवचःश्रुत्वादानवामेधनिःसनाः ॥ प्रमथानदयामसुर्मन्तव्येकृतनिश्चयाः ॥ ५३ ॥ सत्यायुषिनोजातुशक्ताःस्युःप्रमथाबलात् ॥
असत्यायुषिकंगत्वात्यक्त्वास्वामिनमाहेव ॥ ५४ ॥ येषामिनविहायजौबहुमानधनाजनाः ॥ यातिंयातिनियतमंधतामिसमालयम्
॥ ५५ ॥ अयशस्तमसाख्यातिमलिनीकृत्यभूरिशः ॥ इहामुन्नापिसुखिनोनस्युर्भग्नराणाजिरात् ॥ ५६ ॥ किंदानैःकितपोभिश्चकिंतीर्थपरि
मज्जनैः ॥ धरातीर्थयदिस्नातंपुनर्भवमलापहे ॥ ५७ ॥ संप्रधायतित्योव्यदत्यास्तेदनुजास्तथा ॥ ममंथुःप्रमथानाजौरणभोरीनिनाद्यच
॥ ५८ ॥ तत्रवाणासिवज्रौघैःकटकटशिलामयैः ॥ भृशुडीभिदिपालैश्चकिभट्टपरश्रधैः ॥ ५९ ॥ खट्वांगैःपट्टिशैःभूलैलकुटुर्मुसैरलम् ॥
परस्परमभिघ्नतःप्रचक्रुकदनमहत् ॥ ६० ॥ कार्मुकाणांविद्वशानंपततांचपतत्रिणाम् ॥ भिदिपालभृशुडीनांक्ष्वेडितानांरवाःभवत् ॥ ६१ ॥
रणतूर्यनिनादैश्चगजानांबहुबृंहितैः ॥ हेषारवैहयानांचमहान्कोलाहलोऽभवत् ॥ ६२ ॥ प्रतिसनैरवापरिघावाभूस्योयंदतरम् ॥ अभीरूणां
चभीरूणांमहारोमोद्गमोऽभवत् ॥ ६३ ॥ गजवाजिमहारावस्फुटच्छब्दग्रहाणिच ॥ भग्नध्वजपताकानिक्षीणप्रहरणानिच ॥ ६४ ॥ रुधिरौ
द्गारचित्राणिव्यवहस्तिरयानिच ॥ विपासितानिसैभ्यानिमुमूर्धुरुभयत्रव ॥ ६५ ॥

हैबद्धद्वैरितियावत् ॥ यदाहाभरः ॥ भिदिपालःस्रगस्तुत्याविति ॥ परश्वधैःकुठारैः ॥ यदाहाभरः ॥ द्रव्योःकुठारःस्वधितिःपशुश्रपश्वधइति ॥ ५९ ॥ खट्वांगखट्वायाःखुराकारास्त्र
विशेषः ॥ पट्टिशोऽस्त्रविशेषः ॥ एतैश्चालमत्यर्थकदनंदुःखम् ॥ ६० ॥ विद्वशानां टंकारितानाम् ॥ क्ष्वेडितानां क्ष्वेडविषंताद्विधेयानांसांताःक्ष्वेडिताः ॥ तारकादित्वादस्यैदतचू
तसाम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ गजानांवाजिनांचमहारवैःस्फुटंतःस्फुटमानाःशब्दग्रहाःकणयिषंतानितथा ॥ ६४ ॥ मुमूर्धुर्मूर्च्छापापुः ॥ ६५ ॥

॥६॥ शराएववज्जालेषांप्रह्वरैः ॥ प्रमथानेशिरेअदर्शनलेभिरे ॥ ६७ ॥ व्यधादताडयत् ॥ ६८ ॥ विनायकेनेति ॥ इत्याद्यैर्णैरंधकोप्यंधकीकृतइत्यन्यः ॥ केतइत्याकांक्षायामा
ह ॥ विनायकेनेत्यादि ॥ ६९ ॥ कैरित्याकांक्षायामाह ॥ त्रिशूलेति ॥ त्रिशूलइत्यश्वधारापातेनपातोवर्तयेपांतैः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ केतःकेतनमागईतियावत् विनिर्गतःकेतोनिर्गममा

दृष्ट्वासैत्यंचप्रमथैर्भज्यमानमितस्ततः ॥ दुद्रावरथमास्थायस्वयमंवांधकोगणान् ॥ ६६ ॥ शरवज्जप्रहारैर्लैर्जाघातैर्नगाइव ॥ प्रमथा
नेशिरैवार्तौनसोयाइवतोयदाः ॥ ६७ ॥ यांतमायांतमालोक्यदूरस्थंनिकटस्थितम् ॥ प्रत्येकरोमसंस्थामिव्यधाद्वाणैस्तदांधकः ॥ ६८ ॥ वि
नायकेनस्कंदेनंदिनासोमनंदिना ॥ नैगमेयेनशाखेनविशाखेनबलीयसा ॥ ६९ ॥ इत्याद्यैस्तुणैरुग्रैरंधकोप्यंधकीकृतः ॥ त्रिशूलशक्ति
बाणौघधारासंपातपातिभिः ॥ ७० ॥ ततःकोलाहलोजातःप्रमथामुरैर्मन्ययोः ॥ तेनशब्देनमहताशुक्रःशंभूद्रैरस्थितः ॥ ७१ ॥ छिद्रान्वेषीअ
मनसोथविनिकेतोयथानिलः ॥ समलोकान्सपातालान्द्रुद्रेहव्यलोकयत् ॥ ७२ ॥ ब्रह्मनारायणैर्द्राणामादित्याप्सरसांतथा ॥ भुवनानि
विविचित्राणियुद्धंचप्रमथामुरम् ॥ ७३ ॥ सवर्षाणांशतंकुक्षौभवस्यपरितोअमन् ॥ नतस्यददशैरंधशुचैरंध्रंखलोयथा ॥ ७४ ॥ शांभवेनाथ
योगेनशुक्ररूपेणभार्गवः ॥ चस्कंदाथननामापिततोदेवेनभाषितः ॥ ७५ ॥ शुक्रवन्निःसृतोयस्मात्तस्मात्त्वभृगुनंदन ॥ कर्मणानेनशुक्रस्त्व
ममपुत्रासिगम्यताम् ॥ ७६ ॥ जठरान्निर्गतशुक्रेदेवापिमुदेतराम् ॥ अमन्त्रेयोभवधम्मेनमृतोजठरेद्विजः ॥ ७७ ॥ इत्येवमुक्तोदेवेनशु
क्रोक्तस्मदश्रुतिः ॥ विवेशदानवानीकमेघमालांयथाशशी ॥ ७८ ॥ शुक्रोदयान्मुदंलभेसदानवमहार्णवः ॥ यथाचंद्रोदयेर्षमूर्मिमालीम
होदधिः ॥ ७९ ॥

गौयस्तसोऽनिलोयेति ॥ ७२ ॥ प्रमथानामसुराणांचवन्त्युद्धमथामुरम् ॥ ७३ ॥ रंभ्रंछिद्रम् ॥ ७४ ॥ शांभवेनाशुभ्रसादलब्धेनयोगेनोपायेन ॥ शुक्ररूपेणवीररूपेण ॥ शुक्रं
प्रयोपस्थाच्छिद्रेणबहिर्निःसर्तितेनप्रकारेणेत्यर्थः ॥ चस्कंदजगामबहिर्निर्गतइत्यर्थः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥

१ अयंश्लोकःपुस्तकांतरेनदृष्टः

कोसौशुकइतिप्रश्नोत्तरमुपसंहरति ॥ इत्थेनास्माऽऽवच्छुक्रइति ॥ ८० ॥ कथंतेनचविद्याप्राप्तोतिप्रश्नस्यानुवादपूर्वकप्रत्युत्तरमनुजानाति ॥ यथाचविद्यामिति ॥ ८१ ॥ पुरेति ॥ असौशुक्रोबहुकालंनपस्तेपेनिराहारःस्थितवानितिद्वितीयेनान्वयः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ नकेवलंनपस्तेपेकिंतुसुभार्गवप्रत्येकंराजचंपकाद्यैःपुण्यैःकिसलयैरपिलक्षपरिमितैःपत्रैश्चशंकरसमानचंपूजयामासेतिसप्तमेनान्वयः ॥ यद्वा नपस्तेपेनियमंरुहीतवान्इत्यस्यैवार्थमाह ॥ राजचंपकेति ॥ तत्रराजचंपकश्चंपकावांतरजातिविशेषः ॥ धनूत्तन्मत्तः ॥ कर्वीरःप्रतीहासः ॥ कुशेशयंपद्मम् ॥ वापुंसिपद्मंनलिनमरविदंमहोत्पलम् सहस्रपत्रकमलंशतपत्रंकुशेशयमित्यमरः ॥ मालतीजातिः ॥ कर्णिकारोऽदुमोत्पलः ॥ कदंबोहल्लिप्रियः ॥ बकुलःकेसरः ॥ उत्पलंकुवलयम् ॥ स्यादुत्पलंकुवलयमित्यमरः ॥ ८४ ॥ महिकातुण्णशून्यम् ॥ शतपत्रपुण्यविशेषः ॥ कुंकुमारुणवर्णाभांगंधाढ्यांशतपत्रिकाम् योददातिजगन्नाथेश्वेतद्वीपेवस्तेस्येत्यु

अंधकांधकहंत्रोविवर्तमानेमहाहवे ॥ इत्थेनास्माभिवच्छुक्रःसर्वभार्गवनंदनः ॥ ८० ॥ यथाचविद्यांतांप्रापमृतसंजीवनींपराम् ॥ शंभोरनुग्रहात्काव्यस्तिशामयमुव्रत ॥ ८१ ॥ गणावूचतुः ॥ ८२ ॥ पुराऽसौभृगुदायादोगत्वावाराणसींपुरीम् ॥ अंजसेदजोद्भिज्जरायुजगतिप्रदाम् ॥ ८३ ॥ संस्थाप्यालिंगश्रीशंभोःकंपंकुवातदग्रतः ॥ बहुकालंतपस्तेपेप्यायन्विश्वेश्वरंप्रभुम् ॥ ८४ ॥ राजचंपकधत्तूरकर्वीरकुशेशयैः ॥ मालतीकर्णिकारैश्चकदंबैर्वकुलोत्पलैः ॥ ८५ ॥ महिकाशतपत्राभिःसिंदुवारैःसर्पिकशुकैः ॥ अशोकैःकरुणैःपुण्यैःपुन्नागेनागकेसरैः ॥ ८६ ॥ क्षुद्राभिर्माधवीभिश्चप्राटलाविल्वचंपकैः ॥ नवमल्लीविचिकिलैःकुंदैःसमुचुकुंदकैः ॥ ८७ ॥ मंदारैर्विल्वपत्रैश्चद्राणैर्मरुबकैर्वकैः ॥ ग्रंथिपर्णैर्दमनकैःसुरभूचूतपल्लवैः ॥ ८८ ॥

क्तेः ॥ सिंदुवारःपुण्यविशेषः ॥ किशुकःपलाशः ॥ अशोकोवजुलः ॥ करुणोदक्षमेदः ॥ पुण्यैःपुण्यलताभिः ॥ पुन्नागोदेववल्गुभः ॥ नागकेसरोहेमपुण्यः ॥ ८५ ॥ क्षुद्राभिरितिमाधवीविशेषणम् ॥ माधवीवांसतीलता ॥ पाटलापाटलिः ॥ बिल्वःश्रीफलः ॥ चंपकोहेमपुण्यकः ॥ नवमल्लीपुण्यविशेषः ॥ विचिकिलश्चारुपुटः ॥ कुंदंमाध्यम् ॥ मुचुकुंदोमुकुंदःपालंकेत्यर्थः ॥ अथपालंकेयामुकुंदःकुंदकुंदुहूइत्यमरः ॥ ८६ ॥ मंदारःपारिमद्रकः ॥ द्रोणःपुण्यविशेषः ॥ द्रोणपुण्यसहस्रेभ्यःस्वादिविविशिष्यतइत्युक्तेः ॥ मरुबकःप्रस्थपुण्यः ॥ समीरणोमरुबकःप्रस्थपुण्यःफणिज्जकइत्यमरः ॥ बकःपुण्यविशेषः ॥ वक्रपुण्यसहस्राद्भिर्नद्यावर्तविशिष्यतइत्युक्तेः ॥ ग्रंथिपर्णःपुण्यविशेषः ॥ दमनकःप्रसिद्धः ॥ सुरभूःपुण्यविशेषः ॥ चूतआमः ॥ ८७ ॥

तुलसीसुरसा ॥ देवगंधारीपुष्पविशेषः ॥ बृहत्सत्रीपुष्पविशेषः ॥ कुशाकुरैः कुशपुष्पैः ॥ पालाशपुष्पसहस्रान्तुकुशपुष्पविशिष्यतइत्युक्तैः ॥ नंधावर्तलगरः ॥ अगस्त्यः प्रसिद्धः ॥ सालः सर्जः ॥ देवदारुः शक्रपादपः ॥ ८८ ॥ कुलवक्रः पुष्पविशेषः ॥ कुरटकः पुष्पविशेषः ॥ अपरैरितिकुमुमपल्लवपत्राणां विशेषणम् ॥ प्रत्येकमेभिः पूर्वैकैः कुमुमपल्लवपत्रपरैरपीत्यर्थः ॥ ८९ ॥ १० ॥ यक्षकर्मैः कर्पूरादीनां चतुर्णामिष्टीभावैः ॥ ९१ ॥ सुगंधोद्धर्तनान्यनुसुगंधैर्व्यैरभ्यगानि विधायानुपश्चाच्चंदनयक्षकर्मैश्च सम्यगालिलेत्यर्थः ॥ ९२ ॥ सहस्रमिति ॥ सहस्रं पंचरादां वर्षाणां पंचसहस्रमित्यर्थः ॥ इत्थं समर्चयद्यदावदानायोन्मुखमनागपि दंष्ट्रपिनालुलोकेनापश्यत्तदाऽन्यमतीव दुःसहघोरं नियमं जयाहेतिसार्धेनान्वयः ॥ ९३ ॥

तुलसीदेवगंधारीबृहत्सत्रीकुशाकुरैः ॥ नंधावर्तलगरस्यैश्वर्याशालेदं वदारुभिः ॥ ८८ ॥ कांचनारैः कुरुवकैर्दूवांकुरकरंटकैः ॥ प्रत्येकमेभिः कुमुमैः पल्लवैरपरैरपि ॥ ८९ ॥ पत्रैः शतसहस्रैश्च समानवशं करम् ॥ पंचासृतेद्राणिमितैलक्षकृतः प्रयत्नतः ॥ ९० ॥ स्त्रपयामासेदं वेशं सुगंधं स्त्रपनेर्बहु ॥ सहस्रकृतो देवशं चंदनयक्षकर्मैः ॥ ९१ ॥ समालिलिपेदं वेशं सुगंधोद्धर्तनान्यनु ॥ गीतव्यापहारैश्च श्रुत्युक्तमिति भिर्बहु ॥ ९२ ॥ नाभां सहस्रैरन्यैश्च स्तोत्रैस्तुष्टावशं करम् ॥ सहस्रं पंचरादामिथं शुक्रः समर्चयन् ॥ ९३ ॥ यदा देवं नालुलोके मनोगापि वशं नुखम् ॥ तदानीं नियमं चोरं जग्राहतीव दुःसहम् ॥ ९४ ॥ प्रक्षाल्य चेतसो त्यंतं चां चल्याल्यं महामलम् ॥ भावनावार्भिरसकृदिंद्रियैः सहितस्य च ॥ ९५ ॥ निर्मलीकृत्य तच्चेतोरंतं दत्वा पिनाकिने ॥ प्रपपौ कणधूमौ घंसहस्रं शरदां कविः ॥ ९६ ॥ प्रससाद तदा देवो भागवायमहमने ॥ तस्मां हि गदि निर्गत्य सहसा कां धिक् द्युतिः ॥ ९७ ॥

॥ ९४ ॥ तमेव घोरं नियमं दर्शयति ॥ प्रक्षाल्यति ॥ चेतसोऽतः करणस्य चां चल्याल्यं महामलं प्रक्षाल्यदूरीकृत्य कविः शुक्रः शरदां सहस्रं व्याप्य कणधूमौ घंघ्रीहितवधूमसमूहं प्रपपौ प्रकर्षेण पीतवानिति द्वयोरन्वयः ॥ कैः ॥ भावनाध्यानानि नान्येव वारिवारीणितैः ॥ सकृदक्षालनं निराकरोति ॥ असकृदिति ॥ नैतत्तथेणेत्यर्थः ॥ नन्विंद्रियस्यैंद्रियस्याथैरागद्वेषौ ब्यवस्थिता विति स्तोरैर्द्रियेषु विषयोन्मुखेषु तसु मनःक्षालनमर्कचिक्रामित्याशंक्याह ॥ इंद्रियैः सहितस्य चेति ॥ ९५ ॥ पुनर्निकृत्वा ॥ एवमुक्तैः सार्धेनैस्तच्चेतोरंतं निर्मलीकृत्य रागद्वेषादिरहितं कृत्वेति यावत् ॥ पिनाकिनेनेति विश्वनाथाय दत्वा तदेकनिष्ठकृत्वेत्यर्थः ॥ ९६ ॥ ९७ ॥

॥ १८ ॥ अंभोजनयनः पद्मेन च ॥ प्रसन्ननयन इति क्वचित् ॥ उद्यदोदसंदोहरोमांचांचितविग्रहः उद्गच्छसुखं निर्वहोद्गरोमव्यामदेहः ॥ १९ ॥ प्रफुल्लनयनांचलोविकासितनेत्र
पक्ष्मा ॥ १०० ॥ सूर्यदुवावशिषयोऽवकाशपृथ्व्यात्ममूर्तिमगवतमीशम् ॥ क्रमेणतुष्टावभृगुप्रवीरः पथेनतावद्विचतुष्टयेन ॥ त्वंमाप्तिरिति ॥ हेजगदीश्वरहेदिनमोतत्तस्मात्तेतुभ्यं
नमोऽस्तुक्रोमीतिवाशेषः ॥ यस्मात्स्वत्तामिःप्रसिद्धाभिःसुषुम्नहरिकेशविश्वकर्मविश्ववचवावसुश्रवसुसंज्ञैःसप्तजीराक्षिमित्रैःसप्तस्तनमोऽधकारमभिभूयतिरस्कृत्यानिशाचराणां
राक्षसादीनां तंत्रेणचनिशाविद्या यानिशासर्वभूतानामितिभगवद्वचनात् तस्याचरंतीतिनिशाचराङ्गुलोलोभादयस्तेषांचाभिमतानिस्वस्वकार्यकरणसामर्थ्यान्यस्तनानंयसि
प्रापयसि ॥ किंच ॥ लोकत्रयस्थार्जुनःस्वर्लोकस्य अथच लोकत्रयस्यविश्वविद्विनामजनत्रयस्यजीवत्रयस्येत्यर्थः ॥ द्वितीयगणनेभूताकोरोचित्साकोशचेदोप्यसेतिशियेनराज
सद्व्यर्थः ॥ अयमर्थः ॥ यतस्त्वंगणनेभूताकोशराजसेनोवद्विस्तमोनिहृत्यराक्षसादीनामभिमतानिनाशयसि ॥ पक्षान्तेच यतस्त्वंगणनेचिनाकोशप्रमाणदृश्याहूढःसप्तप्रकाशसेतौ

उवाचचविरूपाक्षः साक्षाद्वाक्षायणीपतिः ॥ तपोनिधेप्रसन्नोऽस्मि वरं वरय भार्गव ॥ १८ ॥ निश्चयेतिवचः शंभोर्भोजनयनोद्विजः ॥ उद्य
दानंदसंदोहरोमांचांचितविग्रहः ॥ १९ ॥ तुष्टावाष्टतनुं तुष्टः प्रफुल्लनयनंचलः ॥ मौलावंजलिमाधायवदन्जयजयेतिच ॥ १०० ॥ भागं
वउवाच ॥ ॥ त्वंभाभिराभिरभिभूयतमःसप्तस्तनयस्यभिमतानिनाशाचराणाम् ॥ देदोप्यसेदिनमणंगणनेहितायलोकत्रयस्यज
गदीश्वरतन्मस्ते ॥ १ ॥ लोकंतिवेलमतिवेलमहोभिर्निर्मासिकौमुदमुदंचसप्तसमुद्रम् ॥ विद्राविताखिलतमाःसुतमोहिमांशोपीयूष
पूरपरिपरितन्मस्ते ॥ २ ॥

तत्समोनिराकृत्यनिशाचराणां कामलोभादीनामभिमतानिनाशयसीत्यर्थः ॥ १ ॥ लोकंइति ॥ हेहिमांशोशिशिदीधिते ॥ हेपीयूषपरिपरितुष्टासुधानिवहपरिपूर्ण ॥ तत्तस्मात्तेतुभ्यं
नमइतिपूर्ववत् ॥ यस्माद्धेकेतिवेलंप्रतिक्षणम् ॥ अतिकांतावेलातीर्त्तमायैस्तान्यतिवेलानिनाशितानिमहोसिचैतः कौमुदमुदं कुमुदानामियंकौमुदी ॥ कुमुदशब्दोऽत्रात्रि
विकसितानामुपलक्षणम् ॥ साचमुद्धर्षश्चकौमुदमुत्ताकौमुदमुदम् ॥ चकारोभिन्नक्रमे ॥ सप्तसिद्धश्चंद्रस्त्वमुद्रं प्रीत्यर्णवंचनिर्मासि ॥ अयमर्थः ॥ अपरिमितैःस्वयैःशीतिक
रौप्यैरत्रिविकसितानामुल्लासंप्राणिनाभ्राणामपरिमितप्रमोदंचदसीति ॥ मुदासहवर्तमानंसप्तसमुद्रसमुद्रमिति ॥ लोकंहिचंद्रोदेयतिविततक्रिणैःप्राणिमात्राणांसमुद्रोद्वर्षकरोभव
नीतिसर्वेषांप्रसिद्धम् ॥ कथंभूतस्त्वम् ॥ विद्राविताखिलतमाःविनाशिनाखिलांधकारोविद्राविताखिलाऽज्ञानोवा ॥ पुनःकथंभूतः ॥ सुतमःसुष्ठतमःशोभनतमद्व्यर्थः ॥ सुतमामिति
पाठस्तुमांसुष्ठतमांशोभनतमम् ॥ हिमांशोदत्येकपदम् ॥ २ ॥

त्वंपावनेनेति ॥ अपरिमितसूयाधिकप्रकारांगवत्तद्विज्ञोद्विक्तोक्तवद्दुःखासंबोधनानि ॥ एवमुपर्यपि ॥ हेस्तब्धप्रभंजन स्तब्धाननभान्प्रभनक्तिआमयेयतीति तथा ॥ विवर्धितसर्व
जतो विवर्धितावद्विप्रापिताः सर्वजंतवोयेनसतथा ॥ संतोषिताहिकुल संतोषितामहानिंसपाणांकुलयेनवाधारात्वात्तेषांसतथा ॥ तेषांसंबोधनानितथा ॥ तत्तत्सोत्तेतुभ्युत्पन्ननि
मः ॥ कथंजुतम् ॥ यत्तम् ॥ यद्वा यस्माच्चंपावनेपथिवेदमार्गेउपास्यः पूज्यः ॥ वायव्यंश्वेतमालोत्तेतिश्रुतः ॥ अपिशब्दद्वितादिविषयेपि ॥ अय्युदासइतिपाठसदागतिरपिलंपाव
नेपथिआवहइत्यादिसप्तवायुमार्गप्रजेदेतद्व्यवसासेमार्तान्मूलानिष्टसीत्यर्थः ॥ त्वंपावनइत्यादि ॥ हेभुवनजीवनसर्वेषांप्राणरूप ॥ त्वांविनेहकोजीवतिनकोपी
त्यर्थः ॥ ३ ॥ विश्वेकेति ॥ बतअहोदेविश्वेकपावकजगदेकपवित्र हेअमृगन्नत्तत्वरूप मरणदिण्डूविकारारहितेतिवा हेजगदंतरालविविश्वान्तयापिम् हेपावकहेवङ्गे यस्मात्तावक

त्वंपावनेपथिसदागतिरस्युपास्यः कस्वाविनाभुवनजीवनजीवतीह ॥ सव्यप्रभंजनविवर्धितसर्वजंतोसंतोषिताहिकुलसर्वगतभ्रमस्ते
॥ ३ ॥ विश्वेकपावकनतावकपावकैकशक्तेर्भूतेऽमृतवतामृतदिव्यकार्यम् ॥ प्राणित्यदोजगदहोजगदंतरालंस्तस्यावकप्रतिपदंशमंदन
मस्ते ॥ ४ ॥ पानीयरूपपरमेशजगयविविचित्रविचित्रसुचरित्रकरोपिननम् ॥ विश्वपवित्रममलकिलविश्वनाथपानावागहनतएतद्
तो नतोस्मि ॥ ५ ॥

पावकैकशक्तेर्भूतेस्तंबधिपवित्रमव्यसामर्थ्यविनाऽदोजगन्प्राणितिप्राणव्यापारंकरातिनचैष्टइत्यर्थः ॥ तावकपावकैकशक्तेरितिपाठपाचकराक्तित्वजठाराम्युज्ज्वालनेनवो
द्भव्यम् ॥ कथंमृतंजगत् ॥ अमृतदिव्यकार्यं अमृतोदेवाश्चदिव्यार्नाद्वियाणिचकार्याणिभूतानिचाएकवद्वावदृष्टतदिव्यकार्यमधिदेवाभ्यामाधिभूतमित्यर्थः ॥ हेनतावकजगदक्ष
क ॥ पावकाएकाशक्तिर्यस्यतस्माच्चट्टनेदतिवा ॥ किलस्मिन्पक्षेऽदोजगयानितिअपिनप्राणितिकिकाकाभ्याख्येयम् ॥ तत्तस्मात्प्रतिपदंशप्रतिक्षणशमंशानिदुसुवदयस्यात्तथा
तेनुभ्यंनमः ॥ प्रतिक्षणशमंदयस्यात्तथाजगत्प्राणीतीतिवा ॥ ४ ॥ पानीयेति ॥ हेपानीयस्वरूपहेपरमेशहेजगत्सर्ववित्रहेविचित्रसुचरित्रहेविश्वनाथअतोऽस्माद्धेतोस्तानतो
स्मि ॥ यस्मादेतद्विश्वंविचित्रविचित्रमध्यामाधिभूताधिदेवभेदजरायुजडजस्वेदजोद्भिज्जहूयेणवानुनंनिश्चितंपानावागहनतःपवित्रमनोऽमलंवाह्यतःकरोपि ॥ सवाभ्याभ्यंतरंजगत्पाना
सीत्यर्थः ॥ ५ ॥

आकाशेति ॥ हे आकाशरूपाव्यक्तकाशस्वरूप ॥ अव्यक्तस्वरूपमेवाह ॥ हे ईश्वर हे सद्य ततःकारणाच्चावर्तनोस्मि ॥ यस्मादिहाविद्यादाशयासेतद्विश्वविकस्वरूपविकसन स्वभावंदृश्यमितियावत् ॥ बहिरंतरपीत्यर्थः ॥ बहिरंतउनेतिपाठेयमेवार्थः ॥ अवकाशदानाक्तियाशक्तिमसूत्रात्मनप्रवर्तनात् त्वत्सदृशसंश्रुतिप्रणिज्जायतइत्यर्थः ॥ सदासदयेतिवाच्यः ॥ तथाभ्रवतःसकाशात्सकाशनाशमनिचगच्छतिप्रामोतीत्येतत् ॥ तत्रनिमित्तकारणमाह ॥ स्वभावादिति ॥ स्वस्याभावःस्वभावोविद्यातस्मादित्यर्थः ॥ तथाचोक्तंभगवता ॥ स्वभावस्तुप्रवर्तइति ॥ भूताकाशपक्षेस्पष्टेवार्थः ॥ ६ ॥ विश्वभरेति ॥ हे विश्वभरालकहे पृथ्वीस्वरूप हे विश्वनाथ हे त्वमोऽज्ञानो हे हिमजाहिमूष हिमजायमायाअहीनांसर्पाणांचमूषास्यात्संबोधनतथाहे हिमजाहिमूष परपर पराणांब्रह्मादीनांपरश्रेष्ठ अत्रजगतिब्रह्मादिरुतद्विश्वजगद्भवतःसकाशादन्यतमःकोविर्भूतिनकोपि ॥ यतएवंतत्तस्माच्छयिनांक्षमावतांसंहृणूनामित्येतत् मध्येत्वाविनापरःस्तव्योनेत्यर्थः ॥ ततस्त्वांप्रणतोस्मीति ॥ क्षमिणामितिपाठेपंचमंगवार्षम् ॥ ७ ॥ आत्म

आकाशरूपबहिरंतरुतावकाशदानादिकस्वरमिहेश्वरविश्वमेतत् ॥ त्वत्सदासदस्यसंश्रुतिसिद्धिस्वभावात्संकोचमेतिभवतोस्मिनतस्तत्त्वाम् ॥ ६ ॥ विश्वभरालकविभूतिविभोऽत्रविश्वकोविश्वनाथभवतोऽन्यतमस्तमोरे ॥ तत्त्वाविनाशमिनांहिमजाहिमूषस्तव्योऽपरःपरपरप्रणतस्तत्त्वाम् ॥ ७ ॥ आत्मस्वरूपतवरूपपरंपराभिराभिस्ततंहरचराचररूपमेतत् ॥ सर्वांतरात्मनिलयप्रतिरूपपनिन्यतनास्मिपरमालतनोऽष्टमूर्ते ॥ ८ ॥

स्वरूपेति ॥ हे आत्मस्वरूपव्यापकस्वमात्र ॥ यद्वा हे आदनकर्तः ॥ यद्वा हे विषयाद ॥ यद्वा हे निरंतरसत्तावत् ॥ तथाचोक्तंमोक्षधर्मे ॥ यच्चाप्रोतियदादत्तेयच्चातिविषयानिह यच्चास्यसंतनोभावस्तस्मादालोक्तइत्यतइति ॥ हे हर हे अज्ञानतत्कार्यनाशक सर्वांतरात्मनिलय सर्वेषामंतरात्मानोऽतःकरणानिनिलयमाश्रयोयस्यतत्संबोधनंतथा ॥ हे प्रतिरूपरूप रूपरूपप्रतीतिप्रतिरूपप्रत्युपाधिरूपचिदाभासलक्षणयस्यतत्संबोधनंतथा ॥ तथाचश्रुतिः ॥ यथाग्नेःक्षुद्राविरुक्लिगाव्युच्चरत्येवमेवास्मादात्मनः ॥ रूपरूपप्रतिरूपोवभूव ॥ तदस्यरूपप्रतिचक्षणयेत्यादिः ॥ हे परमात्मनोपब्रह्मस्वरूप ॥ हे अष्टमूर्ते अष्टौसूयचंद्रबायुवृद्धपानीयाकाशपृथ्व्यात्मानोर्मनयोयस्यतत्संबोधनंतथा ॥ आभिरात्मस्वरूपाभिलवरूपपरंपराभिर्भूतिसंततिभिरेतत्परिदृश्यमानंचराचररूपंजमत्तंतव्याप्तमनोनित्यत्वांप्रणतोस्मीति ॥ नित्यंतमितिवाच्यः ॥ ८ ॥

119011

मुपस्थः ॥ मेहनं द्वियमार्गेणैति वापठः ॥ ममद्वियेति कञ्चित् ॥ तन्मार्गेण न्छिद्रेण ॥ अंतिमपाठे संधिर्विवक्षितः ॥ पुत्रजन्मत्वमेवमप्यभिप्राप्यस्मति ॥ अतएव पूर्वोक्तमुदप्रवेशादिकमेतदन्तरमिति ज्ञातव्यम् ॥ १५ ॥ जुगोपागवान् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ आवर्तयिष्यसि जपिष्यसि ॥ एतां विद्यामित्यन्वयः ॥ प्राणिष्यति जीविष्यति ॥ १९ ॥

१ मौलिवाब्दमेदिन्यां श्रीलिंगोप्यसि

अत्यर्कंति ॥ अर्कादिनिर्गम्यवर्तमानतेजोभविष्यत्यतैयह्णांत्वश्रष्टौभवत्यर्थः ॥ २० ॥ अभित्वाभिति ॥ त्वामभिलक्षीकृत्यसमवीकृत्यतियावत् ॥ नरनराः ॥ नृशब्दस्यबहुवचनेरूपम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ मंदाअमंगलाः ॥ मंदाइतिपाठेप्रतिपत्त्यष्टयेकादशयोगइति ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ पुंस्त्व

अत्यर्कमत्यन्निचतेतेजोव्याप्यतितारकम् ॥ देदीप्यमानंभविताग्रहाणांप्रवरोभव ॥ २० ॥ अभित्वायंकरिष्यंतियात्रानार्थनरोपिवा ॥ तेषांत्वदृष्टिपातेनसर्वकार्यंप्रणश्यति ॥ २१ ॥ तवोदयेभविष्यतिविविवाहादीनिसुव्रत ॥ सर्वाणिधर्मकार्याणिफलवंतिनृणामिह ॥ २२ ॥ सर्वाश्रुतिथयोमंदास्तवसंयोगतःशुभाः ॥ तवभक्ताभविष्यतिबहुशुक्रावदुप्रजाः ॥ २३ ॥ त्वयेदंस्यापितंलिङ्गंशुक्रेशमितिसंज्ञितम् ॥ येऽर्चयिष्यन्तिमनुजालेपसिद्धिर्भविष्यति ॥ २४ ॥ आवर्षप्रतिशुक्रयेनक्तव्रतपरनराः ॥ त्वदिनेशुक्रकूपेयुक्तसर्वोदक्रियाः ॥ २५ ॥ शुक्रशमचयिष्यन्तिशृणुतेषांतुयफलम् ॥ अवध्यशुक्रालेमत्याःपुत्रवंतोऽतिरेतसः ॥ २६ ॥ पुंस्त्वसौभाग्यसंपन्नाभविष्यन्तिनसंशयः ॥ व्यपेतविघ्नास्ते सर्वजनाःसुखवासिनः ॥ इतिदत्तावरान्देवस्तत्रालिंगलययौ ॥ २७ ॥ गणावूचतुः ॥ शुक्रेश्वरस्ययेभक्ताःशुक्रलोकेऽसंसिते ॥ विश्वेश्वरादक्षिणतःशुक्रेशोऽस्तिपरंतप ॥ २८ ॥ तस्यदर्शनमात्रेणशुक्रलोकेमहीयते ॥ इत्येषाशुक्रलोकस्यस्थितिरुक्तामहामते ॥ २९ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ इत्थंसधर्मिणिकथांशुक्रलोकाकस्यमुव्रते ॥ शृण्वन्नांगारंकेलोकमालुलोकेऽथसहिजः ॥ ३० ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेकाशीखंडेशुक्रलोकवर्णनंनमोऽष्टशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ शिवशर्मावाच ॥ शुक्रसंबन्धिनीदेवैकथाश्राविमयाशुभा ॥ यस्याःश्रवणमात्रेणप्रीणितेश्रवणेमम ॥ १८ ॥

पुंभावपौरुषसामर्थ्यमितियावत् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ अंगारोमंगलस्तदीयलोकमंगारकम् ॥ आलुलोकेऽपश्यत् ॥ ३० ॥ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतयांकाशीखंडकायांषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ माहेयगुरुसार्वाणिलोकाअत्यंतदुर्लभाः ॥ समाधिकदशोऽध्यायेवर्णयतेऽत्रयथाक्रमम् ॥ १ ॥ आंगारंकेलोकमित्युक्तंनोक्तानुवादेनात्मनःश्रोत्रयोःप्रीतिमाविष्कृत्स्वमेवपृच्छति ॥ शुकेति ॥ हेदेवौ ॥ अथाविश्रुता ॥ प्रीणितोपति ॥ १ ॥

एषः तु पुनः ॥ भवतां भवतः ॥ २ ॥ ननु उक्तयैव कथयाऽलमन्यस्वैति चेत्तत्राह ॥ धयित्वापीत्वा ॥ धयित्वेति ॥ श्रोत्रश्रवणोद्वेगवपात्रेताभ्यां नृत्तिमलप्रत्ययम् ॥ भवदिति ॥ भवतेर्मुखास्तुत्वेन निःश्रुताम् ॥ ३ ॥ लोहितांगस्यांगरक्षस्य मंगलस्येति यावत् ॥ अंगारकुञ्जोऽसौ लोहितांगो भवति सुत इत्यमरः ॥ ४ ॥ दाक्षायण्यादक्षसुतायाः सत्या इत्यर्थः ॥ भालस्थलाच्छुलाटात् ॥ ५ ॥ लोहितांगः लोहिताभ्यांगानि यस्य सः ॥ धान्यापृथिव्या ॥ कथं भूतया ॥ धान्नीन्निह प्रयाजपमानुत्वरूपेयेत्यर्थः ॥ धान्नीस्यादुपमानापीत्यमरः ॥ ६ ॥ माहे

कस्यपुण्यनिधेर्लोकःशोकहृत्पेनिर्मलः॥ एतदाख्यातमुद्युक्तौ भवतौ भवतामम ॥ २ ॥ धयित्वाश्रोत्रपत्राभ्यां वाणिमसूतरूपिणीम् ॥ नह
तिमधिगच्छामिभवन्मुखसुखोद्भवाम् ॥ ३ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ लोहितांगस्यलोकांशिवशर्मन्निबोधह ॥ उर्यन्तिचास्यवक्ष्यावोभसूतो
यंयथाभवत् ॥ ४ ॥ पुरातपस्यतःशंभोर्दाक्षायण्यावियोगतः ॥ भालस्यलाल्यपातकःस्वेदांबिदुर्महीतले ॥ ५ ॥ ततः कुमारः संजज्ञे लोहितांगम
हीतलात् ॥ स्नेहसंवर्धितः सोऽथाद्याधात्रीसहृपया ॥ ६ ॥ माहयद्व्यतः ख्यातिं परमेषगतः सदा ॥ ततस्तेपनपोत्युग्रमुग्रपुरुषं पुरानघ ॥ ७ ॥
असिश्चरणाचापिसरितौ यत्र शोभने ॥ धुनयोत्तरवाहिन्यामिलितेऽत्रजगद्धिते ॥ ८ ॥ सर्वगोपिहिविश्वेशायत्रनित्यप्रकाशत ॥ मुक्तयेस
र्वजंतूनां कालोज्झितस्ववर्ष्णाम् ॥ ९ ॥ अमर्तंहि भवत्येवमुक्तायत्रशरीरिणः ॥ अनुग्रहं समासाद्य परं विश्वेश्वरस्य ह ॥ १० ॥ अपुनर्भवेद्देहा
स्तेऽविमुक्तननुजः ॥ विनासां स्थेनयोगेन विनानाव्रतादिभिः ॥ ११ ॥ संस्थाप्य लिङ्गविधिना स्वनाम्नां गारुक्श्वरम् ॥ पांचमुद्ग्रे महा
स्थाने कंबलाश्चतरोत्तरे ॥ १२ ॥

योमहाःपुत्रः ॥ उग्रयुधिपुुरोरराजधान्याम् ॥ ७ ॥ उपरुर्विशिनष्टि ॥ असिश्चेतिबतुभिः ॥ सौरैतद्यौ ॥ यत्रउपयुग्र्यम् ॥ सधिरार्धः ॥ यत्रा
त्रेतितामानाधिकरण्यंवा ॥ ८ ॥ कालोज्जितस्ववर्णयथावसत्यक्तस्वेदहानाम् ॥ ९ ॥ अमृतकैवल्यम् ॥ १० ॥ सांख्यमात्मानात्मविवेकः ॥ योगोऽष्टांगः ॥ ११ ॥ संस्थाप्य
बाबज्वलदंगारवत्तेजःस्वशरीरानिःसृतंतावत्तेनभौमेनतपस्तप्तमिनिद्वितीयेनान्वयः ॥ पांचमुद्रेमहास्थानेतन्नाक्रमहृषिठे ॥ पंचानांभूतानामविक्षांस्मितारामद्वेषाभिनविशानां
वाभुद्राभुद्राणविनाशोयसिंस्तस्थानंतथेतिवा ॥ कंबलाश्वतरयोनिरुतेरुत्तरस्मिनपार्श्वे ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ उपरागसमग्रहणसमम् ॥ पर्वपुण्यकालः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अंगारकचतुर्थ्या उपरागपर्वसमवेहैत्वंतरमाह ॥ अंगारकचतुर्थ्याति ॥ तुशब्दात्पूर्व
स्माद्धेतोराधिक्यमुच्यते ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ गुरोर्गुरीकर्यायितुं प्रस्तावयति ॥ इत्यमिति ॥ कथयतोऽस्तोः ॥ नेत्रातिथ्यनेत्रगोचरताम् ॥ शिवशर्मण इति शेषः ॥ २२ ॥ नेत्रेति ॥

ज्वलदंगारवत्तेजोयावत्तस्य शरीरतः ॥ विनिर्ययौ तपस्तावत्तेन तप्तं महात्मना ॥ १३ ॥ ततो गारकनाम्ना समसर्वलोके षु गीयते ॥ तस्य तु शुभमाहा
देवो ददौ ग्रहपदं महत् ॥ १४ ॥ अंगारकचतुर्थ्या योस्त्रावोत्तरवहां भसि ॥ अथर्च्य गारकेशानं न मस्य तिनरोत्तमाः ॥ १५ ॥ नेतृषां ग्रहपीडा
च कदाचिद्व्यापि जायते ॥ अंगारकेन संयुक्ता चतुर्थी लभ्यते यदि ॥ १६ ॥ उपरागसमं पर्वतदुक्तं कालवेदिभिः ॥ तस्यां दत्तं द्रुतं जप्तं सर्वभवति
चाक्षयम् ॥ १७ ॥ श्रद्धया श्राद्धदायेव चतुर्थ्यंगारयोगतः ॥ तेषां पितॄणां भविता ह्यसिद्धा दशवर्षिणी ॥ १८ ॥ अंगारकचतुर्थ्या तु पुरा जज्ञे गणे
श्वरः ॥ अत एव तु तत्पर्वत्रोक्तं पुण्यसमुद्भये ॥ १९ ॥ एकमक्तवती तत्र संपूज्य गणनायकम् ॥ किंचिद्देवा तमुद्दिश्य न विघ्नैरभिभूयते ॥ २० ॥ अंगा
रे श्वरसक्ता ये वाराणस्यां नरोत्तमाः ॥ तेऽस्मिन् गारकलोके वसन्ति परमर्द्धयः ॥ २१ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ इत्थं कथय तोरवरस्यां पुण्यवती
कथाम् ॥ भगवद्गणयोः प्रापने त्रातिथ्यगुरोः पुरी ॥ २२ ॥ नेत्रानंद करीदृष्ट्वा शिवशर्माऽथ तां पुरीम् ॥ पप्रच्छाचार्यवर्यस्य कस्येयं पूरनुत्तमा
॥ २३ ॥ गणावूचतुः ॥ सखे मुखं समाख्या वानास्वयं तवाग्रतः ॥ अध्वरे दापनोदाय पुनरस्याः पुरः कथाम् ॥ २४ ॥ विधेर्विधिस्ततः
पूर्वत्रिलोकीरचना मुदा ॥ आविरासुः सुताः सममानसाः स्वस्य संनिभाः ॥ २५ ॥ मरीच्यत्र्यगिरौ मुख्याः सर्वे सृष्टिप्रवर्तकाः ॥ प्रजापते रंगिर
स स्तेष्वभूदेव सत्तमः ॥ २६ ॥

आचार्यवर्यस्य बृहस्पतेस्तां पुरीदृष्ट्वा कस्येयमनुत्तमा पुरिति शिवशर्मा प्रच्छेयन्वयः ॥ कस्य पूज्यस्य श्रेष्ठस्येतियावदिति वा ॥ २३ ॥ २४ ॥ विधेरिति ॥ लोकत्रयसृष्टि विधातुमिच्छतो
हिरण्यगर्भस्यात्मनस्तुल्याः सप्तपुत्रा मानसाः आविरभवन्वित्यर्थः ॥ २५ ॥ मरीचिश्चात्रिंशदगिराश्च ते मुख्याः प्रधाना आद्याचार्येणासमानां पुलस्त्यादीनां वीततथा ॥ तेषु मध्ये ॥ २६ ॥

अंगित्सोऽपत्यमांगिरसः ॥ पितृनाम्नाप्रख्यातइत्यर्थः ॥ तंविशिनष्टिसाधत्रयेण ॥ बुद्धेति ॥ २७ ॥ कलामुचतुःषष्टिकलामुशैवंतत्रप्रसिद्धासु ॥ यथार्गतम् वाद्यम् नृत्यम् नाट्यम् आलेख्यम् विशेषकञ्छेद्यम् तंडुलकुसुमबलिविकाराः पुष्पास्तरणम् दशनवसनांगरागाः मणिभूमिकार्कशयनरचनम् उदकवाद्यमुदकघातः चित्रयोगाः माल्यप्रथनविकल्पाः शेरवरापीडयोजनम् नेपथ्ययोगाः कर्णपत्रांगी गंधयुक्तिः भूषणयोजनम् ऐंद्रजालम् कौतुमारयोगाः हस्तलायवम् चित्रशालापुष्पाभ्याविकारिक्रिया पानकरसरगासवयोजनम् सूचीवामकम् सूत्रक्रीडा वीणाडमरकवाद्यानि प्रहेलिका प्रतिमाला दुर्वचयोगाः पुस्तकवाचनम् नाटकाख्यायिकादर्शनम् काव्यसमस्यापूरणम् पट्टिकावेत्रयाणविकल्पाः तर्ककर्मणि तक्षणम् वास्तुविद्या रूप्यान्तरिक्षा धातुवादः मणिरागज्ञानम् आकरज्ञानम् वक्ष्यदुर्वचयोगाः मेषकुक्कुटलावकयुद्धविधिः शुकराकारिकप्रलापनम् उत्सादनम् केश

मुतश्चांगिरसोनामबुद्ध्याविबुधसत्तमः ॥ शान्तोदांतोजितक्रोधोऽष्टदुवाङ्गिर्मलाशयः ॥ २७ ॥ आवेदेवदार्थतत्त्वज्ञः कलामुशलोऽमलः ॥ पारह
श्चातुसर्वेषां शास्त्राणां नीतिवित्तमः ॥ २८ ॥ हितोपदेशहितरुदहितात्यहितः सदा ॥ रूपवानशीलसंपन्नो गुणवान्देशकालविन् ॥ २९ ॥ स
र्वलक्षणसंभारसंभृतो गुरुवत्सलः ॥ न तापतापसर्वीर्यो नैकास्यांसमहतीदधत् ॥ ३० ॥ महल्लिंगं प्रतिष्ठाप्य शशभवं भूरिभावनः ॥ अयुतं शरदादि
व्यं दिव्यतेजामहातपाः ॥ ३१ ॥ ततः प्रसन्नो भगवान्विश्वेशो विश्वभावनः ॥ आविर्भूयत तोल्लिगान्महसारांशं शरद्वर्षात् ॥ ३२ ॥

मार्जनकौशलम् अक्षरमुष्टिकाकथनम् म्लेच्छिततर्कविकल्पाः देशभाषाज्ञानम् पुष्पशकटिका निमित्तज्ञानम् यंत्रमातृकामंत्रमातृकाधारणमातृकासंज्ञाव्यम् मानसीकाव्यक्रिया
अभिधानकोशाः छंदोज्ञानम् क्रियाविकल्पाः छलितकयोगाः वस्त्रगोपनानि धूतविशेषाः आकर्षक्रीडा बालक्रीडानकानि वैनायिकानां वैजयिकानां वैद्यसिकानां च वि
द्यानां ज्ञानम् इति चतुःषष्टिकलाः ॥ अमलोऽज्ञानमलरहितः ॥ पारदृश्यासमांगितः ॥ २८ ॥ अहितात्यहितः सदा सदासर्वदा हितमत्यहितं अतिक्रान्तियेनसः अहितस्यातिशयेनाहि
तदतिवा ॥ अहितानामपिक्षमीति कचित् ॥ २९ ॥ सबृहस्पतिः ॥ ३० ॥ महल्लिंगं महतो भूतस्य विश्वेश्वरस्य ॥ अस्य महतो भूतस्य निःश्वसितमेतदित्यादि द्यूतेः ॥ लिंगं महल्लिंगमिति
कर्मधारयोवा ॥ प्रतिष्ठाप्य संवत्सराणां दिव्यं दशसहस्रव्याप्यमहतीपसीतापससंबन्धिनीतपो ग्यावादीन्धारयस्ततापेत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

१ अत्रपक्षे आत्माभावः आर्षः

प्रसन्नोस्मीति॥यत्नः॥ यदित्येववापाठः॥ इति एवंप्रकारेण ॥३॥ पथैरष्टाभिरुक्तैर्देवाचार्यैर्महेश्वरम् ॥ तृष्टाबोदिकया ज्ञस्यासौ मंसो मार्षेश्वरम् ॥ जयति ॥ हे शंकरकल्याणकर ॥ हे शान्तैक रूप ॥ हे शशांकरुचेन्द्रकंति ॥ हे रुचिरकमनीय ॥ हे अर्थद ॥ हे रुचिरार्थैकपदंवा ॥ हे सवदपुरुषार्थचतुष्टयप्रद प्रलयकाले सवविखंडकसर्वनाशकेतिवा ॥ हे सर्वसर्वस्वरूप ॥ हे शुचपवित्र ॥ सर्वशुचयोयस्मात्सत्त्वबोधनंतथा इतिवा ॥ तथा चोक्तम् ॥ अपवित्रः पवित्रो वा सर्वव्यांगतोपि वा यः स्मरत्युडरीकाक्षं स बाह्याभ्यंतरः शुचिरिति ॥ सर्वजनस्य शुचे इति काचित्पाठः ॥ शुचिर्भिर्दत्तासमापिता गृहीता महोपहृतिमहोपहारो महापूजायेन तत्संबोधनंतथा ॥ हृता भक्तजनानामुद्धृता उद्धृता पततिः संतापपरंपरायेन तत्संबोधनंतथा ॥ जयोत्कर्षमा विष्कुरु ॥ ३४ ॥ ततेति ॥ तत्तं विस्तृतव्याप्तं सर्वषांडं रंहदयाकाशयेन तत्संबोधनंतथा ॥ हे वरद ॥ हे तेन भस्वरूप ॥ कर्तारिक्तिम् ॥ सत्तनुर्विधृतिरिति वत् ॥ वरदानां ब्रह्मादीनां नित्यस्मै तत्संबोधनंतथेतिवा ॥ नतानां प्रणतानां वृजिना निपापान्येव महावना निते बांदा हृकृते भस्मकर्तः ॥ कृतं विविधचरित्रं

प्रसन्नोस्मि वरं ब्रूहि यत्ते मनसि वर्तते ॥ इति शंभुसमालोक्य नुष्टावेति स हृष्टवान् ॥ ३३ ॥ आंगिरस उवाच ॥ जयशंकरशान्तशशांकरुचेरुचिरार्थदसर्वदसर्वशुचे ॥ शुचिदत्तगृहीतमहोपहृते हृतभक्तजनोद्धृता पतते ॥ ३४ ॥ ततसर्वहृदं वरवरदनेन तव जिनमहावनदाहकृते ॥ कृतविविधचरित्रतनोस्तनोस्तनुविशिखविशोषणधैर्यनिधे ॥ ३५ ॥ निधनादिविवर्जितकृतननिकृतविहितमनोरथपन्नगभृत् ॥ नगभर्तुमुतापिता वामपुःस्वपुःपरिपूरितसर्वजगत् ॥ ३६ ॥

सृष्ट्या दिलक्षणं यया सा तनुर्यस्तत्संबोधनंतथा ॥ तत्तं विविधचरित्रतनो इति क्वचित् ॥ पवित्रतनो इति चान्यत्र ॥ तनूनि कोमलानि पुष्पाणीत्येतत् ॥ विशिखावाणा यस्य सकंदर्पस्तथा तं विशोषयति शयति तस्य विशेषणं यस्मादिति वा तत्संबोधनंतथा ॥ हे धैर्यनिधेयं समुद्र ॥ तनुविशिखेन यद्विशोषणं दाहस्तत्र धैर्यनिधे इत्येकं वापदम् ॥ जयेत्यनुषज्जेते ॥ एवमुत्तरत्रापि ॥ ३५ ॥ निधनेति ॥ निधनादिविवर्जितमरणादिषड्भावविकारारहित ॥ कृतः संपादितो ननिकृतप्रणतो भक्तो येन तत्संबोधनंतथा ॥ निधनादिविवर्जिताः कृताननिकृतो भक्तो येन त्येकं वापदम् ॥ कृतिने विदुषे ज्ञानिने इति यावत् ॥ विहितो दत्तो मनोरथो मोक्षो येन तत्संबोधनंतथा ॥ हे पन्नगभृत् तस्य पार्थिव ॥ नगभर्तुमुतापार्थिवी अपिता स्थापिता वामपुष्पि वामांगीर्पिता स्त्रीकृता वामपुष्पांगं वा येन तत्संबोधनंतथा ॥ नगभर्तुमुतापार्थिवी अपिता स्थापिता वामपुष्पि वामांगीर्पिता स्त्रीकृता वामपुष्पांगं वा येन तत्संबोधनंतथा ॥ परिनिर्भेतेति क्वचित् ॥ ३६ ॥

त्रिजगदिति ॥ त्रिजगन्मयग्रहपञ्चत्रिजगद्विवर्तस्वरूप ॥ ब्रह्मवेदमित्यादिश्रुतः ॥ वस्तुतोविह्वलप्रपञ्चरूपरहितः ॥ तत्रहेतुः ॥ सुदृक्शुशोभनाखण्डसच्चिदानैकलक्षणादृक्चिच्छक्तिर्यस्यतत्त्वबोधनतथा ॥ प्राकृतं व्याख्यानं पदद्वयमित्यष्टम् ॥ दशानि त्राणामुदञ्चनमुद्वेतनचालनमिति यावत् ॥ नेनकुञ्चनसंकोचनप्रलयकरोतीति तत्संबोधनतथा ॥ मृगचन्दनकुञ्चनरुदितिकचिन्ताः ॥ तत्रमृगमदनमिश्रितचन्दनंमृगचन्दनतनेनकुञ्चनरुदलेपकदितिव्याख्येयम् ॥ अकारश्चरणमाषम् ॥ हुनमुकुङ्क्षादिरूपेणचरुपुराडाशादिभुक् ॥ कृतभुगिति पाठे जीविरूपेणकृतस्वर्गादिफलभुक् ॥ पाठद्वयेपितत्संबोधनतथा ॥ दृग्द्वन्द्वचनकुञ्चनकृतः हुतभुक्तयेत्येकंवापदम् ॥ भवव्यस्मादिति भवेहेतुर्वात्पादक ॥ भूतविशेषाणां प्राणिमात्राणां वापतहेतुतपते ॥ प्रमथानां गणविशेषाणां मुख्यस्यामिनप्रमथैकपते ॥ अन्नभूतप्रमथानामवातरभेदोद्वेद्यः ॥ पतितेष्वपि भवविनिमयेष्वपि दत्तः करोरदिमः करइवकरोज्ञानम् अज्ञानांधकाराशकत्वात् तस्यप्रसूतिः प्रसरणं प्राप्तिर्येतत्संबोधनतथा ॥ पतितेष्वपि भूतेषु दत्ताकारप्रसूतिर्हस्तावलम्बनयेन तत्संबोधनतथेति वा ॥ ३७ ॥ प्रष्टेति ॥ प्रष्टतगतमखिलजतलेषु संवरणं सम्यग्दत्तित्व्यामिरावरणं वा यस्य तत्संबोधनतथा ॥ येन सर्वमिदं तन्माहृत्यैवैवमावृतमासीदित्यादि स्थिति श्रुतिभ्यः ॥ प्रणवव्यनिर्वसौ धंधवलगृहमाश्रययस्य तत्संबोधनतत्रिजगन्मयरूपविरूपमुदृक्दृग्द्वन्द्वचनकुञ्चनकृतहुतभुक् ॥ भवभूतपतनप्रमथैकपतेपतितेष्वपि दत्तकरप्रसूते ॥ ३७ ॥ प्रसूताखिलभूतलसंवरणप्रणवध्वनिसौधसुधांशुधर ॥ धरराजकुमारिकया परयापरितःपरितुष्टनतोस्मिशिव ॥ ३८ ॥ शिवदेवगिरिशमेहराशिविभोविभवप्रदगिरिशिवेशमृद ॥ मृदयोदुपतिध्रजगन्नितयंरुतयंत्रणभक्तिविधातकृताम् ॥ ३९ ॥

था ॥ सुधांशुः सुधामयश्चंद्रलंघनतीति तत्संबोधनतथा ॥ प्रणवस्य अकारस्य षडक्षरालकस्य योऽन्विनिर्दः षष्ठाक्षरः परापथ्यतीमध्यमावैखर्याख्या अवस्था अनुभूयस्वरूपपालकस्तस्य सौधं गृहमाश्रय इत्यर्थः ॥ तत्संबोधनतथा ॥ सुधांशुधरश्चंद्रावर्तसेति वा ॥ हेधराजकुमारिकया धराधराजकन्ययाऽप्यर्णया परया चिद्रूपापरितः संवतः परितुष्ट अतिशयेन प्राप्तोषे ॥ हे शिवकल्याणरूप ॥ नतोस्मित्वामिति शेषः ॥ ३८ ॥ शिवेति ॥ हे शिवमहेश्वररूप ॥ हे देवस्वप्रकारा ॥ हे गिरिशगिरी वेदलक्षणायाः भरत्सत्यावर्शं नित्यतः ॥ गिरैः कैलासस्येति वा ॥ हे महेशमहांश्रवावीशश्चेति तत्संबोधनतथा ॥ हे विभो भोसमर्थ विशेषणभवतीति विभुस्तत्संबोधनतथा ॥ हे विभवप्रदुरेश्वर्यप्रद ॥ हे गिरिशगिरौ कलाशेतेतदिति तत्संबोधनतथा ॥ हे शिवेशिवाय उमाया नतः ॥ हे मृदुसुखजनकसुखस्वरूपेति वा ॥ उदुपतिचंद्रधारीत्युदुपतिध्रलतत्संबोधनतथा ॥ उदुपतिलकेतिकचिन्ता ॥ उदुपतिकेति चाप्यत्र ॥ पाठद्वयमपिच्छेदोभंगादक्षराधिक्याच्चर्णांगीकृतव्यमिति ॥ उदुपतीकेति पाठे उदुपतिभक्तिशिरोभूषणत्वेन स्वीकरोतीति यावत्संबोधनतथा ॥ धातूनामनेकार्थत्वात् ॥ कृतादन्तायंत्रणापीडयेन तत्संबोधनतथा ॥ केषामित्याकांक्षायामाह ॥ भक्तिविधातकृतां कामकोयलोभादीनां त्रिषु धंधजलधरादीनां चेत्यर्थः ॥ जगन्निर्गममृदयसुखय ॥ अस्मिन् श्लोके द्वितीयपादे छेदोभंगोऽक्षराधिक्यंचार्षम् ॥ ३९ ॥

नेति ॥ हेहरअज्ञाननाशकक्तपपहरप्रलयकालेसर्वसंहारकेतिवा ॥ हेअमोघमेतअप्रतिहतज्ञान ॥ ज्ञानमप्रतिघेयस्येतिश्रेतः ॥ एषोऽहंकृतांततोयमादिपिनविभोमित्वदर्शनादिनिशेषः ॥ अतआशुशीघ्रमहाघंमहस्यांपमहामोहवाप्रहरदूरीकरुनाशयेत्यर्थः ॥ ननुतत्त्वज्ञानादेवाहमज्ञानाशयामीतिचेत्तत्राह ॥ शिवपादनेतेः शिवस्तवपादनेतेर्मस्कारादच्यन्तांतरंशिवंकल्याणरूपंनैवमिनजानामिततत्त्वंप्रणतोस्मीतिनमस्कारमात्रेणवज्ञानसंपाद्यअज्ञाननिवर्तयेतिभावः ॥ ४० ॥ विततइति ॥ अतःकारणादहमीशत्वांनतोस्मि ॥ ईशंकथंभूतम् ॥ गुणहीनंप्रंचातीतमित्यर्थः ॥ पुनःकीदृशम् ॥ अहीनमहावलयं अहीनमहिसंबधिमहावलयंमहत्कंकणयस्यतम् अहीनांसर्पाणामिनईश्वरोऽहीनोवासुकिर्नगानामिनोनोवासमद्वलयस्येतिवा ॥ पुनःकीदृशम् ॥ प्रलयांतकंप्रलयकालेसर्वसंहारकमित्यर्थः ॥ यतोऽत्रजगति।किदृशो।विततो।अस्यैवव्याख्यानमखिलइति ॥ हरतोषणमेवाघह

नरुतांततृषविभेमिहरप्रहरशुभहाघमोघमते ॥ नमतांतरमन्यद्वैमिशिविशिवपादनेतेःप्रणतोस्मिततः ॥ ४० ॥ विततेऽत्रजगत्यखिलेऽघहरंहरतोषणमेवपंगुणवत् ॥ गुणहीनमहीनमहावलयंप्रलयांतकमीशनतोस्मिनतः ॥ ४१ ॥ इतिस्तुत्वामहादेवविररामागिरःभुतः ॥ व्यतरच्चमहेशानःस्तुत्यातुष्टावरानबद्धम् ॥ ४२ ॥ ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ ॥ बृहतातपसानेनबृहतांपतिरेध्यहो ॥ नाद्याबृहस्यतिशितिश्रेष्वर्च्योभवद्विज ॥ ४३ ॥ अस्माह्लिगार्चनान्नित्यजीवभूतोसिमेयतः ॥ अतोजीवइतिस्म्यार्तित्रिषुलोकेषुयास्यसि ॥ ४४ ॥ वाचांप्रपंचैश्वरैर्निंप्रपंचोयतःस्तुतः ॥ अतोवाचांप्रपंचस्यपतिर्वाचस्यतिर्भव ॥ ४५ ॥ अस्यस्तोत्रस्यपठनादिपिवागुदियाच्चयम् ॥ तस्यस्यात्संस्कृतावाणोन्निभिर्वैष्विकालतः ॥ ४६ ॥

रंपरमुख्यगुणवदिति ॥ ४१ ॥ व्यतरद्वत्तवान् ॥ ४२ ॥ वराभ्ययच्छन्नामार्चितयंनिर्वक्ति ॥ बृहतेतिश्लोकत्रयेण ॥ बृहतांपतिरेधिद्विदानीदेवानांगुरुवित्यर्थः ॥ ४३ ॥ प्रपंचैर्विस्तारैश्चतुरैर्नपुणैःशुभाभ्यैरित्यर्थः ॥ भवानितिकचिन्त ॥ ४५ ॥ वागुदियाच्चयमिति ॥ अस्यस्तोत्रस्यपठनात्पाठ्यपुरुषंप्रतिवाकसूत्रस्वतीउदियादुदिताभवतितस्यसंस्कृतावाणीचस्यादित्यन्वयः ॥ श्रवणादिपिभावतइतिपाठेतरस्तोत्रभावोभक्त्यात्रिकालतस्त्रिकालंयःपठतियश्चशृणोतितस्यसंस्कृतावाणीस्यादित्यर्थः ॥ अपिवाऽमुमहात्मनःअपिवाऽगुणवांश्रयइतिपाठद्वयेप्यकारःप्रश्लेष्टव्यः ॥ अर्थस्तपूर्वोक्तिरीत्यानुसंधेयः ॥ ४६ ॥

वायव्याख्यं वायुः शुभाला ॥ वायुर्वागैतमतस्तुत्रमिति श्रुतेः ॥ तत्वापकं वायव्यं हि रण्यगर्भं पद्मपकमित्यर्थः ॥ वायुपुराणे प्रोक्तं वायुना वा प्रोक्तं वायव्यम् ॥ यद्वा वायुरेवायव्यम् ॥
स्वार्थे व्यञ्ज ॥ वायुर्यथाक्षिप्रकारीनथाशीघ्रफलदमित्यर्थः ॥ तदाख्यं तन्नामकम् ॥ उकारः शंकरः प्रोक्तः अकारो वाऽबुद्धेः स्यादाकारश्च प्रितामह इत्येकाक्षरकोशाद्वा रुद्रविष्णुब्रह्मा

समुपलभे महाकार्यं न स बुद्ध्या प्रहीयते ॥ यः पठिष्यत्यदः स्तोत्रं वायव्याख्यं दिने दिने ॥ ४७ ॥ अस्य स्तोत्रस्य पठनाच्चिरं यतं मम संनिधौ ॥ नन्दुर्दु
त्तौ प्रवृत्तिः स्यादविषेकवतानृणाम् ॥ ४८ ॥ अदः स्तोत्रं पठन्तं तु जातु पीडाग्रहोद्भवा ॥ न प्राप्यति ततो जप्यमिदं स्तोत्रं ममाश्रितः ॥ ४९ ॥
नित्यं प्रातः संसृज्यायः पठिष्यति मानवः ॥ इमांस्तुतिं हरिष्ये दहतं स्य बाधाः शुदारुणाः ॥ ५० ॥ त्वमिति श्रुतिं लिगस्य पूजां कृत्वा प्रयत्नतः ॥ इमां
स्तुतिमधीयानो मनोवांछामवाप्स्यति ॥ ५१ ॥ इति दत्त्वा वरानशं भुङ्क्ते न ब्रह्माणमादक्यत ॥ सेन्द्रान्देवगणान् सर्वान् स यक्षो रगिं किरान् ॥ ५२ ॥
तानागतान् समालोक्ष्य शिवो ब्रह्माणमब्रवीत् ॥ विधे विधे हि महद्वाक्यादमुं वाचस्य तिमनिम् ॥ ५३ ॥ गुरुसर्वसुरैर्द्राणां परितः स्वगुणैर्गुरुम् ॥
अभिषिच विधानेन देवाचार्यपदे मुदे ॥ ५४ ॥ अतीव धिषणाधीशो मम प्रीतो भविष्यति ॥ महाप्रसाद इत्युज्ज्ञां शिरस्याधाया तत्क्षणात् ॥ ५५ ॥
सुरज्यैष्ठः सुराचार्यचकारांगिरसं तदा ॥ देवदंष्ट्रमयानेन दुर्नष्टुश्चाप्सरगेणाः ॥ ५६ ॥ गुरुपूजां व्यधुः सर्वगीर्वाणा मुदिताननाः ॥ अभिषिक्तो
वसिष्ठाधैर्मन्त्रपूतेन वारिणा ॥ ५७ ॥ पुनरन्यं वरं प्राद्विरीशः पतये गिराम् ॥ शृण्वान् गिरसधर्मात्मन देवेभ्यः कुलनंदन ॥ ५८ ॥ भवता स्यापि
तोलिगं सुबुद्धिपरिवर्धनम् ॥ बृहस्पती श्वर इति स्थातं काश्चां भविष्यति ॥ ५९ ॥ गुरुपुण्यसमायोगे लिगमेतत्समर्थच ॥ यत्कश्चिन्मनुजा
स्तस्मिन्निमिधियास्यति ॥ ६० ॥ बृहस्पती श्वरं लिगं मया गोप्यं कलौ युगे ॥ अस्य संदर्शनं देवप्रतिभाप्रतिलभ्यते ॥ ६१ ॥

णस्तान्यौतिमि श्रीकरोतीति वायव्यमेव वायव्यं न दाख्यं स्तोत्रमिति वा ॥ अलमिति विलेखेण ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ मेतु सर्वेषां प्रीतिये ॥ ५४ ॥
॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ पतये गिरां वाचस्पतये इत्यर्थः ॥ ५८ ॥ सुबुद्धिपरिवर्धनं शोभनं ज्ञानजनकम् ॥ ५९ ॥ यत्कर्म तत्कर्म तूतम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥

१ सुरश्रेष्ठ इति पाठः पुस्तकांतरे

॥ ६२ ॥ ६३ ॥ अन्तर्हिताऽन्यानगतः ॥ अनरितइतिपाठोपिस्वार्थः ॥ गुरुणाद्वैत्यगुरुणाधुक्कैवल्यर्थः ॥ यद्वा गुरुणात्रैल्यगुरुणाश्रीविष्णुर्नित्यर्थः ॥ ६५ ॥ स्वलोकं सुरोत्तम
रिस्थलोकं स्वलोकं वा ॥ ६६ ॥ शमितलोककथाप्रस्तावयति ॥ अतिक्रम्येति ॥ ६७ ॥ तेन द्विजेन पृष्टा वित्यन्वयः ॥ प्रदर्शितुं विशेषेण दर्शयामासु रित्यर्थः ॥ प्रशंसनुरिति पाठप्रकर्ष
णकथयामासु रित्यर्थः ॥ ६८ ॥ दाक्षायण्यां दक्षकन्यायामदित्यामिति यावत् ॥ उष्णगुः उष्णागवोरश्मयो यस्य सूर्यस्य तथा ॥ ६९ ॥ ७० ॥ आदित्यस्य सूर्य
स्य दूतैः पुंजमंडलस्य तेजोपलक्षितगन्धेषु सांज्ञापरिद्व्यौ परिद्वौ धृतवती किंतु त्यागात्रेनातिक्रान्तमयी भिवाभवदित्यर्थः ॥ नातिक्रान्तुमिति पाठे अतिक्रान्तुमिति शयेन

चंद्रश्चराद्वक्षिणतोर्विशान्नैर्ऋते स्थितम् ॥ आराव्याधिषण्णेश्वैर्गुरुलोकमहीयते ॥ ६२ ॥ गुर्वगनागमनजंपपंषमाससेवनात् ॥ अव
श्वविलयं यातितमः सूर्यो दयायथा ॥ ६३ ॥ अतएव हि गोप्तव्यं महापातकनाशनम् ॥ बृहस्पतीश्वरं लिङ्गानां स्वयं यस्य कस्यचित् ॥ ६४ ॥ इति
दवावरान्देवस्तत्रैवातिहोतुं भवन् ॥ द्रुहिणो गुरुणासाधं सद्रोपेन्द्रो बृहस्पतिम् ॥ ६५ ॥ अस्मिन्गुरेभिषिच्यथा विस्तृत्यैव द्रुहिकान् सुरान् ॥ अ
लं चकारं स्लोकं विष्णुनाऽनुमतो हिज ॥ ६६ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ अतिक्रम्य गुरोर्लोकं लोपा मुद्रेदर्शसः ॥ शिवशर्मपुंरि सौरैः प्रभा
मंडलमंडिताम् ॥ ६७ ॥ पृष्टतेन च तौ तत्र तां पुरं प्रदर्शतुः ॥ द्विजेन द्विजवर्या यगवयौ शुचिस्मिते ॥ ६८ ॥ गणां वचतुः ॥ ॥ मारीचैः
कथपान्ज्जो दाक्षायण्यां द्विजोष्णगुः ॥ तस्य भार्या भवस्तंज्ञा पुत्री त्वष्टुः प्रजापतेः ॥ ६९ ॥ भर्तुं रिशततस्तस्माद्रूपयौवनशालिनी ॥ संज्ञावभू
वतपसा सुदीप्तेन समन्विता ॥ ७० ॥ आदित्यस्य हितद्रूपमंडलस्य तु तेजसा ॥ गात्रेषु परिद्व्यौ वैनातिक्रान्तमिवाभवत् ॥ ७१ ॥ नखस्त्वयं मृतौ
ऽदस्य इति स्नेहादभाषत ॥ तदा प्रभृति लोके यं मातृद्वितोच्यते ॥ ७२ ॥

धर्तुमतिक्रान्तिं वेवनाभवस्तमर्थानजितेत्यर्थः ॥ लोकस्यभिप्रयेणेश्वरशब्दएवार्थः ॥ गात्रेषु परिद्व्यौ वैनातिक्रान्तमनाभवदिति पाठाश्रित्यः ॥ ७१ ॥ प्रणयकोपिताया भार्यायावचसौ
मातृद्वनामनिरुक्तिर्न खल्विति ॥ अयं सूर्यः ॥ अंडस्यागर्जस्थः ॥ स्नेहात्प्रणयकोपात् ॥ यद्वा प्रसंगात्सूर्यस्य नामनिरुक्तिर्न खल्विति ॥ अभाषत कथय इति शेषः ॥ द्रुतो शिक्षामलभ
मानेन बुधेन शापान्मृतं ऽदस्यस्य कथयान्मृदात्प्रतीकारइति मोक्षधर्मातर्गभ्रणिकथा ॥ तदुक्तं हरिवंशे ॥ अजानन्कथयत्तस्मादिति तृतीयश्रवणः चरणत्रयश्लोकोक्तमेव ॥ ७२ ॥

येनतेजसा ॥ तिमिरादिमृतीक्षणाकिरणभृत् ॥ ७३ ॥ महसतेजसांनिधिराश्रयः ॥ ७४ ॥ मनुमन्वंतराधिपम् ॥ ७५ ॥ मायामयांसवर्णतन्वास्त्रीमि
त्यव्ययः ॥ छायायानिर्भितत्वाच्छायेत्यपितस्यानामातृवापेक्ष्यतिसंज्ञांछायातदाब्रवीदिति ॥ छायाप्रतिबिम्बम् ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ यमौयमजौ ॥ तावेवा

तेजस्त्वथ्यधिकंतस्यसाऽसाहिष्णुर्विवस्वतः ॥ येनातितापयामासत्रैलोक्यतिग्मरश्चिमभृत् ॥ ७३ ॥ त्रीण्यपत्यानिभोब्रह्मनसंज्ञायांमहसांनि
धिः ॥ आदित्योजनयामासकन्याद्वौचप्रजापती ॥ ७४ ॥ वैवस्वतंमनुष्येष्टुयमंचयमुनांततः ॥ नातितेजोमयंरूपसोऽदुसाऽलंविस्वतः ॥ ७५ ॥
मायामयीततश्छायांसवर्णानिभमस्वतः ॥ प्रांजलिःप्रणताभूत्वांसंज्ञांछायातदाब्रवीत् ॥ ७६ ॥ तवाज्ञाकारिणीदेविशाधिमांकरवाणि
किम् ॥ संज्ञोवाचततश्छायांसवर्णैश्चणुसुंदरि ॥ ७७ ॥ अहंयास्यामिसदंनत्वंपुनरत्रमे ॥ भवनेनवसकल्याणिनिर्विशंकममाज्ञया
॥ ७८ ॥ मनुरेषयमावेतौयमुनायमसंज्ञका ॥ स्वापत्यदृष्ट्याद्रष्टव्यमेतद्दालत्रयंवया ॥ ७९ ॥ अनाख्येमिदंतंत्वयापत्यौशुचिस्मिते ॥ इ
त्याकर्ण्यथसात्वार्थिर्देर्विछायाजगादह ॥ ८० ॥ आकचग्रहणात्त्राहमाशापाच्चकदाचन ॥ आख्यास्यामिचरित्रंतेयाहिदेवि यथासुखम्
॥ ८१ ॥ इत्यादिश्यसवर्णासातथेत्युक्तासवर्णया ॥ पितुरंतिकमासाधनत्वावशमब्रवीत् ॥ ८२ ॥ पितःसोऽदुनश्क्रोमि तेजस्तेजोनिधेरह
म् ॥ तीव्रंतस्यार्थपुत्रस्यकाश्यपस्यमहात्मनः ॥ ८३ ॥ निशम्योदरितंतस्याःपित्रानिर्भास्मि ताबहु ॥ भर्तुःसमीपंयाहीतिनियुक्तासापुनःपु
नः ॥ ८४ ॥ चिंतामवापमहर्तृस्त्रीणांधिकचेष्टितंत्विति ॥ निर्निदबहुधात्मानंस्त्रीत्वंचातिनिर्निदसा ॥ ८५ ॥ स्वातंत्र्यंनक्वचिस्त्रीणांधिगस्वा
तंत्र्यजीवितम् ॥ शैशवेयौवनेप्रांतैपितृभर्तुस्तुताद्भयम् ॥ ८६ ॥

ह ॥ यमुनेति ॥ ७९ ॥ ८० ॥ आकचग्रहणात्कचग्रहणपर्यंतम् ॥ आशापाच्छापापर्यंतम् ॥ ८१ ॥ तथेत्युक्तातथाकारिष्यामीतिसवर्णयाप्रत्युक्ताकथितासतीत्यर्थः ॥ तथेत्युक्ते
तिपाठश्चित्यः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ प्रांतैवाधिके ॥ शैशवादित्रिषुपित्रादित्रितयाद्यथासंख्यंअयंस्यादित्यर्थः ॥ ८६ ॥

मौग्ध्यान्मौढ्यात् ॥ मौढ्यादित्येववापाठः ॥ एवमप्रेषि ॥ दुर्दत्तयाऽसमीक्ष्यकारिण्या ॥ ८७ ॥ साहम् ॥ अत्रपितुर्गृहे ॥ ८८ ॥ भयङ्करोभयकर्ताभविष्यतीत्यर्थः ॥ ८९ ॥ स्व
काङ्गारकर्षणस्वहस्तेनज्वलद्गङ्गाग्रहणम् ॥ वर्षणमितिपाठेत्यागइत्यर्थः ॥ पितुर्गृहेश्वरोहेतुर्नभवतीत्यर्थः ॥ वाशब्दोवितर्कः ॥ गृहेइतिचित् ॥ ९० ॥ ९१ ॥ सर्वसर्वात्मकः ॥
परास्वातन्त्र्यस्य ॥ ईश्वररूपोवाऽष्टमूर्तित्वात्तस्य ॥ सदेतिपाठेसदासर्वकाले ॥ सर्वत्रसर्वदेशे ॥ ९२ ॥ मक्षमम् ॥ सत्यमितिपाठेसत्यपरमार्थम् ॥ वडवाऽम्बा ॥ पर्यनिदितासर्वतो

त्यक्तंभर्तृगृहमौग्ध्याद्वदुर्दत्तयामया ॥ अविज्ञातापिचंद्यायामथपत्युर्नकेतनम् ॥ ८७ ॥ तत्रास्तिसासवर्णावैपरिपूर्णमनोरथा ॥ अथा
वतिष्ठेत्त्रावैपित्रानिर्भास्तिताप्यहम् ॥ ८८ ॥ ततोतिचंदश्रंशुःपित्रोरितिभयङ्करः ॥ अहोयदुच्यतेलोकैरुपाख्यानमिदंहितम् ॥ ८९ ॥
स्फुटदृष्टमयाधेतिस्वकराङ्गारकर्षणम् ॥ नष्टंभर्तृगृहमौग्ध्याच्छेयोवानपितुर्गृहम् ॥ ९० ॥ वयश्चप्रथमंचारुरूपंत्रैलोक्यकाक्षितम् ॥ सर्वा
भिभवनंस्त्रीत्वंकुलंचातीवनिर्मलम् ॥ ९१ ॥ पतिश्चतादृक्सवज्ञोलोकचक्षुस्तमोपहः ॥ सर्वेषांकर्मणांसाक्षीसर्वःसर्वत्रसंचरः ॥ ९२ ॥ म
ल्यंश्रेयःकथंवास्यादितिसापरिचित्यच ॥ अगच्छदृढवाभूवातपसेपर्यनिदिता ॥ ९३ ॥ उत्तरांश्चक्रुर्नप्रापचरंतीनीरसंष्टणम् ॥ व्युत्तेपेचत
पस्तीव्रंप्रतिमाधायचेतसि ॥ तपोबलेनतत्पत्युःसहिष्येतेजइत्यलम् ॥ ९४ ॥ मन्यमानोयतांसंज्ञांसवर्णायांतदारविः ॥ सावर्णिजनयामास
मनुमष्टममुत्तमम् ॥ ९५ ॥ शनैश्चरंद्दितीयंचसुतांभद्रांततीयिकाम् ॥ सवर्णास्वेष्वपत्येषुपापत्यास्त्वोस्वभावतः ॥ ९६ ॥ चकाराभ्यधिकंक्षेहं
नतथापूर्वजेष्वथ ॥ मनुस्तत्सांतवान्ज्येष्ठोभस्यालंकारलालने ॥ ९७ ॥ कनिष्ठेष्वधिकंदृष्ट्वासावर्ण्यादिषुनायमः ॥ कदाचिद्रोषतोबाल्या
द्भाविनोर्थस्यगौरवात् ॥ ९८ ॥

निंदाशून्या ॥ कृतनिश्चयेतिकचित् ॥ ९३ ॥ उत्तरावक्रुहन्उत्तरसमुद्रसंलग्नवर्षम् ॥ चरंतीभक्षयंती ॥ व्युत्तेपेविशेषेणउल्लुष्टतयासोत्तेपतवती ॥ तादृकेतपइतिपाठेनपोबलेनय
स्योपरियादृगितिज्ञातव्यं तादृगनिवचनीयमतिमहत्तरमितियावत् ॥ तदलमतिशयितेजः ॥ तत्तेजोऽलंसहिष्येइतिवा ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ भद्राभितितपत्यानामांतरम् ॥ यद्वा भद्रांसदृ
तानाश्चातपतीभितिपुराणांतरादवगंतव्यम् ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ गौरवादुरुत्वात् ॥ ९८ ॥

पदापदेन ॥ संज्ञायाः प्रमानरूपवर्तयस्याः सासंज्ञासत्त्वपिणीताम् ॥ ९९ ॥ यद्यस्मात्समुद्यतउत्थापितः ॥ तत्तस्मात् ॥ एषपादः ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अस्मात्पदात् ॥ ६ ॥ ७ ॥ अर्थतिसंबोधने ॥ प्राविनिकोपेने ॥ प्राविनिकचित् ॥ अनादिषुकनिष्ठेषु ॥ नादिष्विति पाठे आदिषु श्राद्धे वादिषु ॥ ८ ॥ आत्मानमंतःकरणं समाधाय स्थिरिकृत्य ॥

पदासंतर्जयामासयमः संज्ञासरूपिणीम् ॥ तंशशापचसाकोधात्सावर्णजर्जननीतदा ॥ ९९ ॥ जिघांसात्वापपापमायं दधिः समुद्यतः ॥ अचिरात्तत्पत्न्यत्वेति श्रादुःखिता ॥ १०० ॥ मातृशापपरित्रस्तोयमोपि पितुरग्रतः ॥ शशंससर्वतद्दत्तं रक्षारक्षेयुवाच च ॥ १ ॥ मात्रास्मृतेषु सर्वेषु वर्तनीयं समं यतः ॥ तस्यां मयोद्यतः पादो न देहं परिपातितः ॥ २ ॥ बाल्याद्वायदिव मोहात्तद्भवान्न संतुमर्हसि ॥ गोपते शापतो मातुर्मा पतवं धिरिषमे ॥ ३ ॥ विवस्वानुवाच ॥ अपराधसहस्रेपि जननी न शेषस्तुतम् ॥ तस्मात्किमपि भो बालभविष्यत्यन्नकारणम् ॥ ४ ॥ येन त्वां साऽशपत्क्रोधाद्भ्रमं ज्ञांसत्यवादिनम् ॥ मातृशापो न्यथा कर्तुं न शक्यः केन चिच्छचित् ॥ ५ ॥ क्रमयो मां समादाय यास्यस्य स्माम्महीतलम् ॥ इत्थं तु चरितार्थः स्याच्छापस्त्रातो भवानपि ॥ ६ ॥ इति पुत्रं समाश्वस्य शरविरतः पुरं ययौ ॥ चिरमालोक्य तां भार्यामुवाच स वितावच ॥ ७ ॥ अयि भार्या भिनि बालेषु समेष्वपि कुतस्त्वया ॥ विधीयतेऽधिकः स्नेहः सावर्ण्यादिष्वनादिषु ॥ ८ ॥ नावचक्षेय दासाऽथ भास्वते परिपृच्छते ॥ तदात्मानं समाधाय सोऽज्ञासीत् सर्वमेव हि ॥ ९ ॥ ततो भगवते शप्तुमुद्यते सा शशंस ह ॥ यथा वृत्तं तथा तथ्यंतु तेषु भगवानपि ॥ १० ॥ तस्य भाषणतस्तानुरविर्ज्ञात्वा निरागसम् ॥ न शशाप च संक्रुद्धो ययौ च त्वपुंरतिकम् ॥ ११ ॥ त्वष्टापि च यथा न्यायं सान्वयं तिग्मतेजसम् ॥ निर्दग्धकामकोपेन प्रागानर्चमुदातदा ॥ विज्ञायतदग्निप्रायं त्वष्टोवाचाऽथुतरं विमम् ॥ १२ ॥ त्वष्टोवाच ॥ तवाति तेजसो भतीता प्राप्योत्तरं कुरु रवे ॥ वडवा रूपमास्थाय वने चरति शाले ॥ १३ ॥ द्रष्टा हितां भवानद्यत्वां भार्यामार्यचारिणीम् ॥ अधृष्टां सर्वभूतानं तेजसां नियमेन च ॥ १४ ॥

मनसा ध्यानं विधायेत्येतत् ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ अनुपश्रादयंतीत्यन्वयाभाठरपिंगलादयस्तत्संहितं सान्वयम् ॥ सान्वयं नितिकचित् ॥ १२ ॥ १३ ॥ आर्यचारिणीमार्यवच्चर्तुंशीलं यस्य ताताम् ॥ नियमेन चेति चकार स्तेजसाभित्यनेन संबध्यते ॥ तेजसेति वापाठः ॥ १४ ॥

यद्यस्मात्तक्षितस्तनूकरणत्वं प्रापितः ॥ धर्मिकुंदम् ॥ धर्मोऽबुनिर्गमि धातौ कुंदाख्ये शिल्पयंत्रक इति विश्वप्रकाशस्तस्यार्थपरत्वाद्भूमिरपि तथा ॥ १५ ॥ अर्द्रुतम् ॥ अथेति क्वचित् ॥ १६ ॥ दृण्वती मादृण्वती भक्षयतीति यावत् ॥ दृण्वती भित्तिकचित् ॥ १७ ॥ अनेन संनिष्यापाम् ॥ हरिः सूर्यः ॥ हरिरूपेणाश्वरूपेण ॥ हरिरूपोऽभूदिति क्वचित् तदा क्रियाभेदाद्वयम् ॥

त्वष्ट्राय तक्षितः सूर्यस्तस्यैवानुमतेन च ॥ अग्निमारोप्य जलेन सोतिकां तरोऽभवत् ॥ १५ ॥ लब्धवानुज्ञोऽथ स वितागत्वोत्तरकुरुहरम् ॥ साक्षात्तपो मयी लक्ष्मीं चरंती च तपो महत् ॥ १६ ॥ ददर्श वडवारूपं वाडवानलतेजसम् ॥ नारसानि वृणान्ये व वृणवंती योगमायया ॥ १७ ॥ अनेन संसंविज्ञायतां त्वाष्ट्रीमश्वरूपिणीम् ॥ सह रिरि रूपेण मुखेन समभावायत् ॥ १८ ॥ त्वरमाणा च परितः परपूरुषशंकया ॥ सा तन्निरवमन्द्युक्रं नासिकाभ्यां विवस्वतः ॥ १९ ॥ देवौ तस्मादजायेतामश्विनौ भिषजां वरौ ॥ स्वरूपमनु रूपं च द्युमणिस्तामदर्शयत् ॥ २० ॥ तु तोषसापितं दृष्ट्वा मित्रं नेत्रमुदावहम् ॥ पतिं पतिव्रताकां तं स्वां तं संतापहारिणम् ॥ २१ ॥ निर्वृत्तिं च परां प्रापदुःश्रापं तपसाथिकम् ॥ तप एव परं श्रेयस्तप एव परं धनम् ॥ २२ ॥ तप एव हि देवत्वे कारणं परमं मतम् ॥ शिवशर्मन्यदेतैर्दृश्यते चातिदीप्तिम् ॥ २३ ॥ ज्योतिश्चक्रस्वरूपं च व्योम्युपयध एव च ॥ तत्सर्वमिह जगती हि सुमहत्तापसं महः ॥ २४ ॥ एवं शनैश्चरो जज्ञे सवर्णायां विवस्वतः ॥ सोऽथ वाराणसीं गत्वा सर्वत्रिदशं विदताम् ॥ २५ ॥ तत्स्वातपोऽतिविपुलं लिंगं संस्थाप्य शंकरम् ॥ इमं लोकमवापोच्चैर्ग्रहं लवचहरा च नात् ॥ २६ ॥ शनैश्चरेश्वरं दृष्ट्वा वाराणस्यां सुशोभनम् ॥ शनिवाधान जायेत शनिवारं तदर्वनात् ॥ २७ ॥ विश्वेशा दक्षिणे भागे शुकेशादुत्तरेण हि ॥ शनैश्चरेशमभ्यर्च्य लोकेऽत्र परिमोदते ॥ २८ ॥

भेदः ॥ समप्रावयत्संगमकरोत् ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ २१ ॥ निर्वृत्तिं त्वास्थम् ॥ निर्वृत्तिमिति पाठे सुखम् ॥ युक्तमेतदित्याह ॥ दुःश्रापमिति ॥ २२ ॥ २३ ॥ महोज्योतिः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ शुकेशादुत्तरेण शुकेश्वरस्योत्तर इत्यर्थः ॥ दक्षिणेनेति पाठाश्चत्यः ॥ २८ ॥

एतदध्यायश्रवणफलमाह ॥ श्रुवेति ॥ १२९ ॥ इति श्रीरामानन्दविरचितायां काशीसङ्घटीकायां सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ अष्टादशेऽमरीच्यत्रिपुलस्य
पुलहकृतु ॥ वसिष्ठागिरिसंलोकवर्णयत्येतत्तज्ज्वलः ॥ १ ॥ इतीति ॥ अथानंतरं शिवशर्मादिति त्यक्त्याश्रयवृत्तसमर्पिर्मंडलं न ब्रवीत् ॥ प्रायुणी चक्रेऽत्रत्यक्षीचकारेति सार्धेनान्वयः ॥ ब्र
जनिनि ॥ सशिवशर्मावैष्णवंलोकं जगन्गच्छन् हरेवैकस्याय मनुलोलो कइत्युवाच प्रच्छेति चतुर्थेनान्वयः ॥ चकाराः समुच्चये ॥ न केवलं ब्रजवृजतिउवाचचेत्यर्थः ॥ मागधैर्द्वप्रभे

श्रुत्वाऽध्यायमिमुं पुण्यग्रहपीडानजायते ॥ नोपसर्गभयं तस्य काश्चानिवसतः सतः ॥ २९ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडे भाग्यश्रुति
लोकवर्णनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ६३ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ इति शृण्वन् कथं रम्यां शिवशर्माम् ॥ इति पुनर्यसुसंज्ञा
तो मायापुर्णगतासुकः ॥ १ ॥ नेत्रयोः प्राघुणी चक्रेततः सप्तर्षिर्मंडलम् ॥ ब्रजन् सवैष्णवं लोकमते विष्णुपरीक्षणात् ॥ २ ॥ उवाच च प्रसन्ना
त्मा स्तुतश्चरणभागाधैः ॥ प्रार्थितो देवकन्यामिस्तिष्ठति स्तुतिचक्षणम् ॥ ३ ॥ स्थिता सुता सुनिःश्वस्य मंदभाग्या वयं त्विति ॥ गतः पुण्यतमो ह्यो
कानसौ यत्पुण्यवत्तमः ॥ ४ ॥ इति शृण्वन्मुखात्तां सवचनां निविमानगः ॥ देवैकस्यायमतुलोलोक्तेजोमयः शुभः ॥ ५ ॥ इति द्विजवचः
श्रुत्वा प्रोचतुर्गणसत्तमौ ॥ शिवशर्मन् शिवमते सदा सप्तर्षयो मलाः ॥ ६ ॥ वसंतो ह प्रजाः स्रष्टुं विनियुक्ताः प्रजास्तृजा ॥ मरीचि रत्रिः पुलहः
पुलस्त्यः क्रतुर्गिराः ॥ ७ ॥ वसिष्ठश्च महभागो ब्रह्मणो मानसाः सुताः ॥ सप्तब्रह्माण्डस्यैते पुराणे निश्चयं गताः ॥ ८ ॥

द्वैदः ॥ ३ ॥ स्थितासिति ॥ वयमंदाग्याएवेतितासुदेवकन्यासुनिःश्वस्यस्थितासुसतीषुअसौशिवशर्मापुण्यतमान्समार्त्तलोकागतोगतवान् ॥ यतोऽसौपुण्यवर्तामध्येऽश्रद्धयगस्य
वाक्यम् ॥ इतिनिष्ठितेष्टेयादिवचनानिश्चण्वाविद्यन्वयः ॥ असौपुण्यतमान्लोकागतोयतोऽसौपुण्यकृत्तमोवयमंदाग्याःकल्पपुण्याइतितासुनिःश्वस्यस्थितासुसतीषुउवाचेतिपूर्व
णैवाव्ययः ॥ गंतोतिपाठोभिगमिष्यतीत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ सदाशिवामंगलरूपाशिववामनिर्यस्य ॥ शिवगतइतिपाठोशिववृगनिर्यस्य ॥ शेषपूर्ववत् ॥ उभयपाठोऽस्मैभ्योनंतथा ॥ सदेय
त्रापीतिकचिसाठः ॥ ६ ॥ मजासुजाब्रह्मणा ॥ ७ ॥ सुताःपुत्राः ॥ मजाइतिपाठोभिसएवार्थः ॥ ८ ॥

ऊर्जाअरुंधती ॥ ९ ॥ १० ॥ ततइति ॥ ततआज्ञादानानततेमुनयोऽविमुक्तसमासाधतत्रस्वनाम्नालिगानप्रतिष्ठाप्यशिवैररयात्तस्याऽतिअत्यर्थमुक्ततपत्तेपुरित्याश्रिमेणाव्यः ॥ ११ ॥ कोदृशमविमुक्तम् ॥ क्षेत्रज्ञेनईश्वरेणधिष्ठितमाश्रितमित्यर्थः ॥ विष्ठितमितिपाठेविशेषेणाधिष्ठितमित्यर्थः ॥ अविमुक्तनामनिरुक्तिमुक्त्यइति ॥ सकलप्राणिनांमुक्त्यैशिवे

संभूतिरनसूयाचक्षमाप्रीतिश्चसन्नतिः ॥ स्मृतिरुर्जाक्रमार्देषंपत्न्योलोकस्यमातरः ॥ ९ ॥ एतेषांतपसाचैतद्द्वयैतभुवनत्रयम् ॥ उत्याद्यब्रह्मणापूर्वमेतेप्रोक्तामहर्षयः ॥ १० ॥ प्रजाःसृजतरेपुत्रानानारूपाःप्रयत्नतः ॥ ततःप्रणम्यब्रह्माणंतपसेरुतनिश्चयाः ॥ ११ ॥ अविमुक्तंसमासाद्यक्षेत्रंक्षेत्रज्ञधिष्ठितम् ॥ मुक्तयेसर्वजंतूनामविमुक्तंशिवेनयत् ॥ १२ ॥ प्रतिष्ठाप्यचलिगानितेस्वनाम्नांकितानिच ॥ शिवेतिपरयाभक्त्यातेपुरुग्रंतपोभूशम् ॥ १३ ॥ तुष्टस्तत्तपसाशंभुःप्राजापत्यपदंददौ ॥ लिगान्यत्रीश्वरादीनिहृत्वाकाश्यांप्रयत्नतः ॥ १४ ॥ प्राजापत्येऽत्रते लोकैवसंयुज्ज्वलतेजसः ॥ गोकर्णेशस्यसरसःप्रत्यर्कोरप्रतिष्ठितम् ॥ १५ ॥ लिगमत्रीश्वरंहृत्वाब्रह्मतेजोभिवर्धते ॥ कर्कोटवाप्याईशनेमरीचैःकुंडमुत्तमम् ॥ १६ ॥ तत्रस्नात्वानरोभक्त्याभ्राजतेभास्करशयथा ॥ मरीचीश्वरसंज्ञंतुत्रालिंगंप्रतिष्ठितम् ॥ १७ ॥ तल्लिगदर्शनाद्विप्रमारीचलोकमाप्नुयात् ॥ कांत्यामरीचिमालीवशोभतेपुरुषपतिः ॥ १८ ॥ पुलहेशपुलस्त्यशौस्वर्गद्वारस्यपश्चिमे ॥ तौहृत्वाभनजोलोकैकप्राजापत्येमहीयते ॥ १९ ॥ हरिकेशवनेरम्येहृत्वांगिरसेश्वरम् ॥ इहलोकैवसेद्विप्रतेजसापरिवृंहितः ॥ २० ॥ वरणायास्तरेरम्येहृत्वावासिष्मणीश्वरम् ॥ कल्वीश्वरंचतैववलयतेवसर्तिव्हिह ॥ २१ ॥ काश्यामेतानिलिगानिसेवितानिशुभाषिभिः ॥ मनोभिवांछितंद्युरिहलोकैपरत्रच ॥ २२ ॥

नाविमुक्तंन्यक्तंनदविमुक्तमित्यर्थः ॥ यद्यस्मादितिवा ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ प्राजापत्ये प्रजापतीनांमरीच्यादीनांसंबन्धिनि ॥ गोकर्णेशस्यसरसःप्रत्यर्कोरिणश्चमेतौप्रतिष्ठितंप्रतिष्ठाविधिनास्थापितमित्यर्थः ॥ गोकर्णस्यास्येतिपाठेबुद्धिसान्निहितत्वादस्येतिर्नर्देशः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ मरीचिमालीसूर्यः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इहवाराणस्यांसप्तर्षिभं इलेवा ॥ २१ ॥ शुभाषिभिःकैवल्येषुभिः ॥ २२ ॥

वसिष्ठस्याप्यरुंधतीमिति जागवतो केरपिशब्दाद्वसिष्ठस्याप्यस्मिन्पितृवत्तृतीत्याहुः ॥ पतिव्रतेति ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ हे कमलं हे आमिनि पतिव्रता सुमध्ययथाऽरुंधत्या विमलाशयोऽस्ति विमलश्चासावाशयश्चेति विमलाशयः शुद्धांतः करणमित्यर्थः ॥ न तथा कुचाप्यन्यस्याः कस्याश्चिदित्यर्थः ॥ २६ ॥ न तदिति श्लोकद्वयवाक्यम् ॥ हे देवि हे प्रिये अरुंधत्यां यथा हूपादीनि तथाऽन्यासां संसृतीत्यर्थः ॥ तत्प्रसिद्धम् ॥ शुश्रूषणं न त्रैतिकावित्याह ॥ २७ ॥ आर्यपतिषणं श्वशुरादीनां शुश्रूषणम् ॥ २८ ॥ धन्या इति ॥ याः स्त्रियः प्रसंगेऽवसेऽरुंधत्यानामापि नाममात्रमपि परिगृह्यते पतिव्रता योषितो धन्या इत्यर्थः ॥ प्रसंगेन यन्नाम परिगृह्यत इति काचित्सात्त्वत्तत्त्वरुंधत्याः प्रसंगेन यन्नामयासां नामपरिगृह्यते ता योषिता इ गणावूचतुः ॥ शिवशर्मन्महाभागतिष्ठते सा सुंदरी ॥ अरुंधती महापुण्या पतिव्रतपरायणा ॥ २३ ॥ यस्याः स्मरणमात्रेण गंगासाक्षात्फलं लभेत् ॥ अंतःपुरचरैर्द्वैत्रैः पवित्रैः सहितो विभुः ॥ २४ ॥ सदानारायणो देवो यस्य श्वक्रे कथां मुदा ॥ कमलायाः पुरोभागे पतिव्रत्यमुतोषितः ॥ २५ ॥ पतिव्रता स्वरुंधत्याः कमले विमलाशयः ॥ यथाऽस्ति न तथाऽन्यस्याः कस्याश्चिद्वकापि भांमिति ॥ २६ ॥ न तद्दूषं न तच्छीलं न तत्कौलीन्यमेव च ॥ न तत्कलामुकोशल्यं पत्युः शुश्रूषणं न तत् ॥ २७ ॥ न मारुधनं गंगाभांयं न चार्यपतिषणम् ॥ अरुंधत्या यथा देवितथाऽन्यासां क्वचिद्विचे ॥ २८ ॥ धन्यास्ता योषितो लोकसभायाः शुद्धबुद्धयः ॥ अरुंधत्याः प्रसंगेन नामापि परिगृह्यते ॥ २९ ॥ यदा पतिव्रतानां तु कथाऽस्मद्भुवने भवेत् ॥ तदा प्राथमिकी रखा भेषाऽलं कुरुते सती ॥ ३० ॥ ब्रुवतोरिति सकथां तथा गणया विष्णवर्षा मुदा वहाम् ॥ ध्रुवलोक उपगतस्ततो नयनातिथ्यमतथ्यवर्जितः ॥ ३१ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ १८ ॥

त्यादिपूर्ववत् ॥ २९ ॥ यदेति ॥ अस्मद्भुवने वैकुण्ठ्यदा पतिव्रतानां कथा भवेत् तदा प्राथमिकी रखा भेषाऽरुंधती सती पतिव्रताऽलं कुरुते ॥ पतिव्रतानां गणनायां यदोरखा ध्रियेत तदा प्रथमरेखा एतन्नाद्या ध्रियेते ॥ सर्वपतिव्रतानां मध्ये श्रेष्ठत्वादस्या इति भावः ॥ ३० ॥ ब्रुवतोरिति ॥ तत्तत्सदंतरे विष्णवर्षा गणयोरनयनातिथ्येन त्रयोचंद्रध्रुवलोक उपगतः प्राप्त इत्यव्ययः ॥ कीदृशोर्णयोः ॥ इत्युक्तप्रकारां संकथां समीचीनं कथां ब्रुवतो ब्रूवणयोः ॥ कीदृशी कथा ॥ मुदा वहाम् ॥ कथं भूतो लोकः ॥ अतथ्यवर्जितौ न दिनप्रलयरहितं ब्रूलोक्य नाशोऽप्यविनश्य इति यावत् ॥ तथा चाजागवतो भागवद्वचनम् ॥ स्थातुः परस्तात्कल्पवासिनामिति ॥ ३१ ॥ इति श्रीरामानंदकृत्यां काशीखंडटीकायामष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥

एकोनविंशकेऽध्यायउपरिष्ठात्रिलोकनः ॥ वर्ण्यतेऽत्यदुर्नाकारोऽध्रुवलोकोऽध्रुवः परः ॥ १ ॥ ध्रुवलोकोऽगगतस्ततो नयनातिशयमिदं युक्तं तत्र तिष्ठन्निप्रियमश्लोकेन सदिश्वलेनानुद्यन्नि
लोकीत्यादिना सार्धद्वयेन मध्ये चतुर्थो विक्षेपश्चात्कोयमित्यर्धेन पृच्छति ॥ त्रिष्वेकेनेत्यादिना ॥ एकेन पादेनाथोदके पादमुत्तो ल्येत्यर्थः ॥ यद्वा एकेन पादेन एकलूपत्वेन स्थितेन पाद
द्वयेनेत्यर्थः ॥ त्रिष्वहेतुसत्तमौ सत्ता मध्ये श्रेष्ठौ कोयं भवति ॥ कथं भूतः ॥ अनेकरसनाव्यपहस्तायो नानाविधवाते मय रज्ज्वाकुलकरा गुलिः ॥ व्यपलोचनश्च चलनेत्रः ॥ १ ॥ त्रिलोक्येव
मंडपस्तस्य स्तंभसंस्थूणा सदृशः ॥ भ्राजरीरश्मिभिरावृतः ॥ एवं स देहास्पदत्वेनानूद्य चतुर्थो विक्षेपः ॥ अतुलमपरिमितं ज्योतिषां सूयादीनां शतलयापरिमाणपात्रेण तुल्यं निवप
शिवशर्मावाच ॥ त्रिष्वेकेन पादेन कोयं भ्रमति सत्तमौ ॥ अनेकरशनाव्यग्रहस्ताग्रो व्यग्रलोचनः ॥ १ ॥ त्रिलोकी मंडपस्तंभसंनिभो भा
भिरावृतः ॥ अतुलं ज्योतिषां शतलया तुल्यं निव ॥ २ ॥ सूत्रधार इव व्योम व्यायामपरिमाणपकः ॥ त्रैविक्रमोऽग्निदंडो वा प्रोदंडो गगनांगणे
॥ ३ ॥ अथवांबरकासारसारयूपस्वरूपधृक् ॥ कोयं कथयते देवैरुपयापरयामम ॥ ४ ॥ निशम्येति वचस्तस्य वयस्यस्य विमानगौ ॥ प्रणया
दाह तुस्तस्मै ध्रुवां ध्रुवकथांगौ ॥ ५ ॥ गणावूचतुः ॥ मनोः स्वायं भुवस्यासीदुत्तानचरणः सुतः ॥ तस्य क्षितिपतेर्विप्रद्वामुतौ संवभवतुः
॥ ६ ॥ सुरुच्यामुत्तमो ज्येष्ठः सुनीत्यांतु ध्रुवोपरः ॥ मध्ये सभंनरपतेरुपविष्टस्य चैकदा ॥ ७ ॥ सुनीत्या राजसेवायै नियुक्तोऽलं कृतो भूकः ॥ ध्रु
वोधात्रेयिकापुत्रैः समं विनयतत्परः ॥ ८ ॥ सगलोत्तानचरणक्षोणं शं प्रणनामह ॥ दृष्ट्वा त्तमंतदुत्संगे निविष्टं जनकस्य वै ॥ ९ ॥

रिमाणयन्निवेत्यर्थः ॥ २ ॥ व्योमव्यायामस्याकाशविस्तारस्य परिमाणपकः परिमाणको वा ॥ अपिमस्य वाशब्दस्यात्रानुषंगः ॥ कइव ॥ सूत्रधार इवाथ गृहीतसूत्रः स्थपत्यादिगृहादि
र्भां परिमाणयति द्वदित्यर्थः ॥ परिमाणक इति पाठोऽपि स एवार्थः ॥ त्रिविक्रमो वा मनस्तदीयश्चैविक्रमोऽग्निदंडः पाददंडो वा ॥ कथं भूतः ॥ प्रोदंडो महत्तर इत्यर्थः ॥ गगनमेवांगणं प्रां
णंतस्मिन् ॥ ३ ॥ अथवांबरकाशमेव कासारः सारस्तत्र सारयूपस्वरूपधृक् श्रेष्ठयूपस्वरूपधृक् ॥ तदेवं चतुर्थो विक्षेप पृच्छति ॥ कोऽयमिति ॥ ४ ॥ निशम्येत्यगस्योक्तिः ॥ ध्रुवांघ्र
वफलां निश्चितफलां निश्चितार्थानि वियावत् ॥ ५ ॥ उत्तानचरण उत्तानपादः ॥ ६ ॥ अपरः कनिष्ठः ॥ मध्ये सभंनरमायामध्ये ॥ ७ ॥ नियुक्तः प्रेषितः ॥ धात्रेयिकापुत्रैरुपमातृका
पुत्रैः सह ॥ ८ ॥ ९ ॥

१ प्रणयादूचतुरित्यपि पाठः

आरोढुकामआरुक्षुमित्यत्रचअयिमस्याकमित्यस्यानुबन्धः ॥ १० ॥ दोर्भगेयदुर्मंगायाःपुत्र ॥ ११ ॥ बालहेबालक ॥ बालिशबुद्धित्वान्मखंबुद्धिवात् ॥ १२ ॥ तत्तश ॥ किं कथम् ॥ अज्ञवोजातोसि ॥ १३ ॥ नालंकुर्याःनालकृतवानसि ॥ नविद्यतेउत्तमोयस्मास्तथातमननुत्तमम् ॥ १४ ॥ धराजानेःपृथ्वीपतेः ॥ परिबृंहितमुपलालितम् ॥ प्राशोरिति ॥ अस्यप्राशोरुत्सवसिंहासनस्याधिराहेणरुचिश्चेत्तदुत्तुरुचर्ममकुक्षिमुदरंहिवाकिंकिर्मयमवसावसर्तकृतवानसि ॥ सुनीतःकुक्षविशिरोषः ॥ कथंभूतंकुक्षिम् ॥ मुरोचिष्षुदोर्मितम् प्रोच्चसिंहासनस्यस्थपतेर्बाल्यचालात् ॥ आरोढुकामस्त्वभवत्सौनीनेयस्तदाधुवः ॥ १० ॥ आरुरुक्षुमवेक्ष्यामुंमुरुचिधुवमबवीत् ॥ दोर्भगेयकिमारोढुमिच्छेरंकमहीपतेः ॥ ११ ॥ बालबालिशबुद्धित्वादाग्याजठरोद्भवाअस्मिन्सिंहासनेस्यानुनत्वयासुकृतंरुतम् ॥ १२ ॥ यदित्यात्सुकृतंतेत्किदुर्भगोदरगोऽभवः ॥ अननैवानुमाननबुध्यस्वस्वात्यपुण्यताम् ॥ १३ ॥ भूत्वारजकुमारोपिनालंकुर्याममोदरम् ॥ मुकुक्षिजर्ममुपस्थत्वमुत्तममनुत्तमम् ॥ १४ ॥ अधिजानुधराजानेमानेनपरिवृंहितम् ॥ प्राशोःसिंहासनस्यास्यरुचिश्चेदधिराहेण ॥ १५ ॥ कुक्षिहिवाकिमवसःसुरुचेश्चसुरोचिपम् ॥ मध्यंभूपसंभवालस्तयेतिपरिभास्सितः ॥ १६ ॥ पतन्निपीतबाष्पांबुध्याल्लिचित्रचोक्तवान् ॥ उचितानुचितकिंचिन्नोचिवानसोपिपार्थिवः ॥ १७ ॥ नियांत्रितोमहिष्याश्चतस्याःसौभाग्यगौरवात् ॥ विस्तृत्यचसभालोकशोकंसंभृज्य चेष्टितैः ॥ १८ ॥ शैशवैःसशिशुर्नत्वाष्टपंस्वसदनंययौ ॥ सुनीतिनीतिनिलयमवलोक्याथबालकम् ॥ १९ ॥ मुखलक्ष्म्यैवचाज्ञासीध्रुवंस मवमानितम् ॥ अभिस्त्यचत्वालंमधूपाग्रायसासकृतम् ॥ २० ॥ किंचित्यरिस्तानमिवससंत्वंपरिषस्वज ॥ अथदृष्ट्वासुनीतिसरहेतःपुर वासिनीम् ॥ २१ ॥

उचिदानुचितंभद्राभद्रम् ॥ १७ ॥ उचिदानुचितानुक्तौहेतुस्तस्याःसुरुच्याःपदमहिष्याःसौभाग्यगौरवासौभाग्यातिशयेननियांत्रितोवशीकृतइति ॥ १८ ॥ शैशवैःशिशुसंबंधिश्चेष्टितैः ॥ रोकंसंभृज्यपकटमकृत्वासधुवःशिशुर्बालः ॥ शिशुभिःसहसशिशुरितिवा ॥ १९ ॥ मुखलक्ष्म्यामुखशोभयाम्लानमुखश्चयेत्यर्थः ॥ समवमानितंसंभृज्यवद्वानम् ॥ २० ॥ किंचित्यरिस्तानमिवमनाकूलानमिव ॥ ससांत्वंसांत्वनसहितंयथास्यात्परिषस्वजेआलिगितवती ॥ २१ ॥

१ इममित्यपिपाठः

॥ २२ ॥ दुकूलांचलसंपर्कः षड्वक्त्रांतसंघर्षणैः ॥ कथं तैः ॥ मृदुलैः क्रोमलैः ॥ २३ ॥ केनात्यमानितः केन जनेनापमानितोऽवमानितः स्तिररुनोऽसि भवसिजातासीत्येतत् ॥ सोपरोधउपरोधसहितयथास्यात् ॥ यद्वा सोपरोधमंतःपुरनिभृतमित्येतत् ॥ सध्रुवस्तामिति पाठेतां मातरं पर्यभाषत परितोभावेन पप्रच्छेत्यर्थः ॥ २४ ॥ भाषणमेवाह ॥ संपृच्छेदिति चतुर्था ॥ संपृच्छेपृच्छामि ॥ जननिहेमातः ॥ लावाम् ॥ सम्यक्शंससत्यं कथय ॥ २५ ॥ अहो हतुत इत्यनुब्रजते ॥ अनुत्तमोऽपकष्टस्तुच्छेदित्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ नीतिमद्वचइत्य

दीर्घानिःश्वस्य बहुराशोमातुरग्रेरुरोदह ॥ सांत्वयित्वा श्रुतयना वदनं परिमार्ज्य च ॥ २२ ॥ दुकूलांचलसंपर्कमृदुलैर्मृदुपाणिना ॥ पप्रच्छतनयं मातावदरोदनकारणम् ॥ विद्यमानेन रतौ शिशोः केनाऽपमानितः ॥ २३ ॥ अपोऽयमपुमस्य स्थितां बूलं परिगृह्य च ॥ मात्रापृष्टः सोपरोधं ध्रुवस्तां पर्यभाषत ॥ २४ ॥ संपृच्छेजनिनिवाहं सम्यक्शंसममाग्रतः ॥ भार्यात्वेपि च सामान्ये कथं सासुरुचिः प्रिया ॥ २५ ॥ कथं न भवतीमा तः प्रियाक्षितिपरेरसि ॥ कथमुत्तमतां प्रातउत्तमः सुरुचः सुतः ॥ २६ ॥ कुमारत्वेपि सामान्ये कथं बलहमतुत्तमः ॥ कथं त्वं मंदभाग्यासिसुकुक्षिः सुरुचिः कथम् ॥ २७ ॥ कथं नृपासनं योग्यमुत्तमस्य कथं न मे ॥ कथं मे सुरुकृतं तुच्छमुत्तमस्योत्तमं कथम् ॥ २८ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य सुनीति नीतिमच्छिशोः ॥ किंचिदुच्छस्यशनैः शिशुकोपोपशंतये ॥ २९ ॥ स्वभावमधुरां वार्णिकुंसमुपचक्रमे ॥ सापलं प्रतिघं त्यक्त्वा राजनीति विदां वरा ॥ ३० ॥ सुनीतिरुवाच ॥ अयिता तमहाबुद्धे विशुद्धेन तारामना ॥ निवेदयामि ते सर्वमाऽपमानं मेति कथाः ॥ ३१ ॥ तया यदु कंतस्सर्वतथ्यमेव न चान्यथा ॥ सापत्युर्महिषीराज्ञोराज्ञीनामतिबल्लभा ॥ ३२ ॥ तया जन्मांते रता तययुग्यं समुपाजितम् ॥ तत्पुण्योपच याद्राजासुरुच्यं सुरुचिर्भूम् ॥ ३३ ॥ मादृश्यामंदभाग्यायाः प्रमदासुप्रतिष्ठिताः ॥ केवलं राजपत्नीत्वा दस्तासु न तद्भुविः ॥ ३४ ॥

न्ययः ॥ नीतिमांश्चासौ शिशुधेति नीतिमच्छिशुः नीतिमच्छिशोस्तस्य ध्रुवस्य वच इति वान्वयः ॥ २९ ॥ सापलं सपत्नीविषयप्रतिघंतिपक्षमिति यावत् ॥ ३० ॥ अयं तिसा नृकंपसंबोधने ॥ कथाः कुरु ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ मादृश्य इति ॥ प्रमदासुमध्ये प्रतिष्ठिताः स्थितामादृश्यामंदभाग्यायास्तस्य स्माकं केवलं राजपत्नीत्वा दोनृपायां वलकथमनां न तद्भुविः तस्योत्तानपादस्य राज्ञो रुचिः प्रीतिर्नास्तीत्यर्थः ॥ ३४ ॥

॥३५॥ आतपत्रेवेद्याद्यानानियमैर्यमैरित्यनानाद्वादशश्लोकानामेतेनोरथफलैस्तपोद्दुमास्तपास्येऽवदुमावक्षाः फलं त्येवेति त्रयोदशोऽन्यथः ॥ भद्रासनं रजसिंहासनम् ॥ सिंधुरागजाः ॥ मदेद्धुरामदोन्मत्ताः ॥३६॥ तुरंगमाश्वाः ॥ तुरगाः शीघ्रगाः ॥ अनाधिव्याधि न विद्येते आधिव्याधीमानसव्यथारोगीयास्मिन्सजीवितम् ॥ तथा प्राज्यपजसुखम् ॥ यद्वा प्राज्यं श्रेष्ठम् ॥ प्राज्यमिति याठे प्राज्यं प्राचीद्विगममैश्वर्यम् ॥ एतच्चाज्यादिदिगैश्वर्याणामुपलक्षणम् ॥३७॥ अपराजितपरैः शत्रुभिरिति शेषः ॥ अरिश्वासाषडङ्गिन्द्रियषडङ्गैश्चेत्यरिषडङ्गैः

महासुहृत्संभारैरुत्तमश्चोत्तमोदरे ॥ उवासातस्याः पुण्याया नृपसिंहासनोचितः ॥३५॥ आतपत्रं च चंद्रांशुभे चापि चामरे ॥ भद्रासनं तथोच्चं च सिंधुराश्च मदेद्धुराः ॥३६॥ तुरंगमाश्च तुरगास्त्वनाधिव्याधियोजितम् ॥ निःस्पृहं शुभं रज्यं प्राज्यं हरिहरार्चनम् ॥३७॥ विपुलं च कलाज्ञानमधीतमपराजितम् ॥ तथा जयोरिषडङ्गैस्वभावात्सालिकीमतिः ॥३८॥ हृष्टिः करुण्यसंपूर्णा वाणी मधुरभाषिणी ॥ अनालस्यं च कार्यं पुतथा गुरुर्जनैः ॥३९॥ सर्वत्र शुचिना ततसापरोपकृतिः सदा ॥ औजस्वला मनोवृत्तिः सदैवादीनवादिता ॥४०॥ सदा जरे च पाण्डित्यं प्रागल्भ्यं चरणगणे ॥ आर्जवं धुवर्गेषु काठिन्यं क्रयविक्रये ॥४१॥ मार्दवं क्षीप्रयोगेषु वस्त्वलत्वं प्रजासुच ॥ ब्राह्मणेभ्योऽप्यनित्यं वृद्धस्युपजीवनम् ॥४२॥ वासोभागीरथो रतोरथैर्वा मरणरंणे ॥ अपराङ्मुखता र्थिभ्यः प्रत्यर्थिभ्यो विशेषतः ॥४३॥ भोगः परिजनैः सार्धं दानाबंध्यदिनागमः ॥ विद्याव्यसनितानित्यं नित्यं पित्रोरुपस्थितिः ॥४४॥ यशसः संचयोनित्यं नित्यं धर्मस्य संचयः ॥ स्वर्गापवर्गयोः सिद्धिः सदाशीलस्य मंडनम् ॥४५॥

स्तस्मिन् ॥ इन्द्रियारिषडङ्गैर्यपराभव इत्यर्थः ॥ अरिषडङ्गैरिति पाठे अजय इति छेदः ॥३८॥ सप्तसिद्धाः ॥ येति वा पाठः ॥ औजस्वला औदायवती ॥४०॥ सदाऽजिसंज्ञागणे ॥४१॥ क्षीप्रयोगेषु क्षीप्रविषयव्यवहारेषु ॥ वृद्धानां सदा चारणां व्यावृत्तिर्वर्तितेनोपजीवनं जीवनसंपादनम् ॥ वृद्धबुद्धुपजीवनमिच्छति ॥४२॥ वासोमरणमिति तीर्थेणेत्युभयत्र संबध्यते ॥ प्रत्यर्थिभ्यः प्रतिकूलार्थिभ्यः शत्रुभ्य इत्यर्थः ॥४३॥ दानाबंध्योर्दानैरव्ययैर्दिनागमोदिवसागमनं प्रत्यहं दानमित्यर्थः ॥ उपस्थितिरुपस्थानमनुकूलचरणमिति यावत् ॥४४॥ शीलस्य सद्गुणैः संप्रदंनं भूषणं प्रत्यहं सद्गुणचरणमित्यर्थः ॥४५॥

पितृमित्रैः सह पितृव्यानि मित्राणि तैः सहतिवा ॥ इतिहासपुराणानां इतिहासमहाभारतादयः पुराणा निब्रह्मादीनि तेषाम् ॥ ४६ ॥ वाग्विलासेषु वचनप्रयोगेषु ॥ औदार्यदातृत्वम् ॥ ४७ ॥ परामृत्युके वलावा ॥ एतैरातपत्रादिकशतैर्मनैरथ फलैर्मनोराज्यवत्फलत्वेन कल्पितैः मनोऽपिलक्षितफलैरिति वाक्यवातपोद्गमाः फलंतीति ॥ ४८ ॥ प्र

सद्भिश्च संगतिर्नित्यं मित्राच पितृमित्रैः ॥ इतिहासपुराणानामुल्लंघनश्रवणे सदा ॥ ४६ ॥ विपद्यापि परधैर्यस्यैव संपत्समागमे ॥ गांभीर्यवा
ग्विलासेषु औदार्यपात्रपाणिषु ॥ ४७ ॥ देहपरेकाकृशतातपोभिर्नियमैर्यमैः ॥ एतैर्मनैरथ फलैः फलंत्येव तपोद्गमाः ॥ ४८ ॥ तस्मादत्यतप
स्त्वाह्वंचाहं च महामते ॥ प्राप्यापि राजसांनिध्यं राजलक्ष्म्या न भाजनम् ॥ ४९ ॥ मानापमानयोस्तस्मात्स्वकृतं कारणं परम् ॥ स्वष्टापि ना
पमार्ष्टुत्परीक्षे स्वकृतं कृतम् ॥ माशोचस्त्वमतः पुत्रदिष्टमष्टं संपर्पयेत् ॥ ५० ॥ इत्याकर्ण्य सुनीत्यास्तन्महावाक्यं सुनीतिमत् ॥ सौनीते यो ध्रु
वो वाचमादेव कुमुत्तरम् ॥ ५१ ॥ ध्रुव उवाच ॥ जनयि त्रिसुनीते मे शृणु वाक्यमनाकुलम् ॥ माबाल इति मत्वा मामवमं स्यास्तपस्वि
नि ॥ ५२ ॥ यद्यहं मानवेषु शो जातोऽस्यत्यंतपावने ॥ उत्तानपादतनयस्त्वदीयोदरसंभवः ॥ ५३ ॥ तप एव हि चेन्मातः कारणं सर्वसंपदाम् ॥ त
त्तदा सादितं विद्धि पदमन्यैर्दुरासदम् ॥ ५४ ॥ एकमेव हि साहाय्यं कुरु मातरं तद्रिता ॥ अनुज्ञादानमात्रं च आशीर्भर भिनंदय ॥ ५५ ॥ सापि
ज्ञात्वा महार्वायिकुमारं कुक्षिसंभवम् ॥ महस्योत्साहं संपर्यारजमानमुवाच तम् ॥ ५६ ॥

स्तुतुमुपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ ४९ ॥ स्वकृतं तेन कृतं कर्म ॥ स्वकृतां कृतं तेन कृतं कर्म स्रष्टापितामपमार्ष्टुत्परीक्षेन समर्थ इत्यर्थः ॥ माशोच इति ॥ दिष्टदेवम् ॥ सम
र्पयेत्प्रापयेत् ॥ समुन्वयेदिति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ अन्यैर्दुरासदं यत्तदसादितं विद्धि त्वव्ययः ॥ ५४ ॥ अनुज्ञादानमात्रं चेति चकारोभिन्नक्रमे ॥ अनु
ज्ञादानमात्रं कुरु आशीर्भर भिनंदय चेत्यर्थः ॥ ५५ ॥ राजमानं भ्राजमानम् ॥ ५६ ॥

शय्यतेऽनेनितशयःपादः ॥ पादप्रसारणपूर्वकद्विसर्वशरत्तद्विस्वेषामनुभवसिद्धिम् ॥ उत्तानउच्चैःशययस्मत्तानशयउत्तानपादस्तस्यांगजउत्तानशयांगज ॥ हेउत्तानशयहेस्त
नंयथेतिपृथग्वापदम् ॥ स्यादुत्तानशयोर्द्विअस्तनयश्चस्तनंधयइत्यमरः ॥ अनुत्तानशयेप्युत्तानशयपदप्रयोगस्त्वाद्विचित्तया ॥ आत्मजेतिक्वचित् ॥ साष्टैकवर्षदेशीयं अष्टाभिःसह
वर्ततइतिसाष्टमाष्टंचतेद्ववर्षंचितिसाष्टैकवर्षइषदसमाप्तसाष्टैकवर्षयससाष्टैकवर्षदेशीयः ॥ इषदसमाप्तैकलब्धदेशीयरद्विदेशीयरप्रत्ययः ॥ समाष्टदशवर्षीयमितिपाठेइषद
समाप्तानिसप्तवाऽष्टवावर्षाणियस्यतमित्यर्थः ॥ एवंभूतलांयद्यप्यनुज्ञातुमाज्ञांदातुनश्क्रोमितथापिकथयाम्याज्ञांप्रयच्छामीत्यर्थः ॥ ५७ ॥ आज्ञानह्येव्याज्ञादेहेतुमाह ॥ समतीति ॥
सप्तद्विष्टवाक्यान्येवगच्छोबाणालैर्मैतवचद्विभिन्नेसतिबाष्पनिवहजलानिनतिष्ठति ॥ तवत्वत्संबंधीनिवनिमित्तानिबाष्पौघवारीणीतिवा ॥ अतःकिंक्रोसिपूतदर्थमाज्ञांप्रयच्छा

अनुज्ञातुंनशकाऽहंवामुत्तानशयांगज ॥ साष्टैकवर्षदेशीयंतथापिकथयाम्यहम् ॥ ५७ ॥ सप्तलीवाक्यभङ्गोभिर्भिन्नेमहतिमेहदि ॥ तववा
ष्पौघवारीणिनतिष्ठतिक्रामिकिम् ॥ ५८ ॥ तानिमन्येऽन्नमार्गेणसंवत्यविरतंशिशो ॥ सवंतोश्चिकीर्षीतिप्रतिकूलजलाःकिल ॥ ५९ ॥
त्वेदकतनयातातत्वदाधारैकजीविता ॥ त्वमंगयष्टिरसिमेलन्मुखासकलोचना ॥ ६० ॥ लब्धोसिकतिभिःकष्टैरिष्टाःसंप्राप्यदेवताः ॥ त्वन्मु
खेदूयेतातममनःक्षीरनीरधिः ॥ ६१ ॥ आनंदपयसापूर्यकुचाबुद्धेलितोभवेत् ॥ त्वंदंगसंगसंभूतमुखसंदोहशीतला ॥ ६२ ॥ सुखंशयेसु
शयनप्रावृत्यपुलकांबरम् ॥ अपाऽथसमुपस्पृश्यात्बूलंपरिगृह्यच ॥ ६३ ॥

मीत्यर्थः ॥ तत्तद्वाक्यौघवारीणीतिक्वचित् ॥ ५८ ॥ आज्ञादानेहेत्वंतरमाह ॥ तानीति ॥ किलप्रसिद्धौ ॥ हेशिशोतनिवाष्पौघवारीण्यविरतेनत्रमार्गेणनेत्रंध्रेणत्ववंति ॥ सवंतोश्चन
दीः ॥ सवंतोनिष्ठागपगाइत्यमरः ॥ चिकीर्षीतिकर्तुमिच्छतिवाञ्छंतीतियावत् ॥ कथंभूताः ॥ प्रतिकूलजलाःदुःखावहाइत्यर्थः ॥ आनंदबाष्पौघधाराव्यावृत्त्यर्थविशेषणम् ॥ नकेव
लंन्रवंतिसवंतोश्चचिकीर्षीतीतिवाऽन्वयः ॥ प्रतिकूलजनाइतिपाठः ॥ किलेतिप्रसिद्धौ ॥ ५९ ॥ एवंकथंचिद्वाप्त्यमाननुज्ञायाःपुत्रविरुद्धेजनितावेदायाविलापमाहुरथेत्यतः
प्राक्तनेनपथेन ॥ यष्टिलकुटः ॥ ६० ॥ उद्धेलितोलंघितातीरमयाइउत्सिकतीरोवा ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ शयेशयनकुर्वे ॥ मुशयनेशोत्तनशय्यायाम् ॥ अद्यदतिपाठेदानींप्रावृत्यास्ती
र्येत्यर्थः ॥ पुलकएवांबांबंरंघ्रंपुलकांबरम् ॥ अपइति ॥ अथानंतरंअपःसमुपस्पृश्यसखंघ्रंशाल्याचम्येत्यर्थः ॥ ६३ ॥

लदास्येति ॥ हेसुधाशुवदनचंद्राननलदास्यस्यतवमुखस्ययदोष्ठपुटकंदंतच्छद्वयंतद्वदुग्धवार्धक्षीरसमुदस्तेनवार्धितामुच्छलितांमुधांयीयूषंधयंतोपिवन्तीचुंबनादिनानधिनोमिग्लानिनश्रामोमीत्यर्थः ॥ अपिशब्दात्सख्यंयपश्यत्यपि ॥ ६४ ॥ त्वदीयेति ॥ त्वदीयःशीतलालापःकोमलवचनमश्रुतिपथंयदाप्रापतदैवसपत्नीवाक्यद्वयःसपत्नीवाक्यमेवद्वयश्रुत्तस्माद्वायोद्वयःकंगःसर्वेपथुःसकंपःस्यान्वश्येदित्यर्थः ॥ ६५ ॥ यदंगेति ॥ अंगहेपुत्रयदवांचिरनिद्रासिनिद्रांक्रोषितदेतिवक्ष्यमाणंध्यायंयस्मिंचितयंतीभवामि ॥ कित्तदाह ॥ कदाऽसौनिद्राद्रीदःनिद्रायाद्रीदःअभावोभविता ॥ निश्चेष्टत्वस्यात्सूयोदयोऽर्विवद्वविष्यति ॥ यथासूयोदयोऽर्विवद्विकसितंभवतितथासौनिद्राकांतनेत्रःकदाविकासंगमिष्यतीत्यर्थः ॥ निद्राद्रीदोऽसौधुवदतिवा ॥ ६६ ॥ उपेयाउपगच्छसि ॥ अनर्थार्थममूल्यार्यम् ॥ स्यातांभवेताम् ॥ उन्मुखोक्षरितचूको ॥ इवेत्युपेक्षायाम् ॥ ६७ ॥ येदेति ॥ यदा

त्वदास्यस्याष्टपुटकदुग्धवार्धिविवर्धिताम् ॥ सुधांसुधांशुवदनधंस्यपिधिनोमिन ॥ ६४ ॥ त्वदीयःशीतलालापःप्राश्रुतिपथंयदा ॥ सपत्नीवाक्यद्वयश्रुत्तदैवस्यास्मपेपथुः ॥ ६५ ॥ यदंगनिद्रासिचिरंध्यायंयस्मितेदत्यहम् ॥ कदाऽनिद्राद्रीदोऽसौभवितार्कोदयेऽज्जवत् ॥ ६६ ॥ यदोपेयागृहानवत्सखेलित्वाबालखेलनैः ॥ तदानर्थार्थमूल्यार्यं ॥ ६७ ॥ यदासौधाद्विनियायाःपद्मेरेखांकितंपदम् ॥ प्राणानतियिष्यामूनांतदातदवलंबनम् ॥ ६८ ॥ यदायदाबहिर्यासिपुत्रत्रिचतुरंपदम् ॥ तदातदाममप्राणःकंठप्राणिकीर्भवेत् ॥ ६९ ॥ चित्रंनुत्रत्वरयतियातुंमेमानसांडजः ॥ सुधाधाराधरइवबहिश्चिरयतित्वयि ॥ ७० ॥

लंसौधाद्राजसदनद्विनियायाःनिगच्छसितदायियासुनांगंतुमिच्छूनांप्राणानांधूलिकादिप्रदेशेषुद्वारेखाचिद्रितंतवयसदंतद्वलंबनमाश्रयेजीवनहेतुःस्यादित्यर्थः ॥ ६८ ॥ यदायदेति ॥ हेपुत्र त्रिचतुरं त्रयंचतुष्टयंवापदंयदात्वंबहिर्यासितदातदाममप्राणःकंठप्राणिकीर्कंठातिथिःकंठगतइत्यर्थः ॥ यथायथातथातथेतिक्वचित् ॥ ६९ ॥ चित्रमिति ॥ हेपुत्रपुनश्चित्रम् ॥ कित्तम् ॥ त्वयिबहिश्चिरयतित्विलंबभाजिसतिममानसांडजोमानसमनएवांडजश्चकोराख्याःक्षीयातुल्यरयतित्वां करोति ॥ कथंभूतेइत्वयि ॥ सुधाधाराधरेइव सुधाधाराममृताधारां धरतीतिथातस्मिन्मृतमयेचंद्रइवेत्यर्थः ॥ चकोराख्यांडजोपिचंद्रश्चमृतपातुंचंद्रनिकेटांतुल्यरयतेइतिलोकप्रसिद्धम् ॥ सुधाधाराधराकारइतिचान्यत्र ॥ पाठद्वयेपिपूर्वोक्तपुवार्थः ॥ ७० ॥

कथंकथमप्यनुज्ञाददत्यथेति ॥ ७१ ॥ अनुअनंतरंपश्चाद्वा ॥ इवेति पाठो स्पष्ट एवार्थः ॥ मौलिजजंबालजडौ मौलिजाः केशा एव जंबालाः पंकालौ जडौ विधितौ वित्यर्थः ॥ निषद्वरमुजं बालः पङ्कोच्चीशदकदंभा वित्यमरः ॥ ७२ ॥ तया सुनीत्येति संबंधः ॥ परिगुंभ्यग्रथित्वा ॥ उपायनीकृता उपहारीकृता ॥ उपायनमुपधास्त्रमुपहारस्तथोपदेत्यमरः ॥ ७३ ॥ तदनुगी कृतास्तस्य ध्रुवस्य पश्चाद्वा कृताः ॥ नवार्याः प्रसराः स्वकार्यक्षमतायेवां स्वाशीर्वादानिति तथा ॥ सापेक्षत्वेऽपि समासार्षः ॥ शतात्पर्यः शताः आसंख्याता इत्यर्थः ॥ ७४ ॥ मल्लावायु अथ तिष्ठंतु कठिनाः प्राणाः कंठादवीतटे ॥ तपस्यंतो तिसंतमास्तपसं स्वयियास्यति ॥ ७५ ॥ इत्यनुज्ञामनुप्राप्य जननी चरणांबुजौ ॥ क्षणमौ लिजजंबालजडौ कृत्वा ध्रुवो ययौ ॥ ७६ ॥ तयापि धैर्यमूत्रेण सुनीत्या परिगुंभ्यच ॥ नेत्रे द्वीवरजामाला ध्रुवस्योपायनीकृता ॥ ७७ ॥ मात्रा तन्मागर्क्षार्थं तदा तदनुगीकृताः ॥ परैरवार्यप्रसराः स्वाशीर्वादाः परः शताः ॥ ७८ ॥ स्वसौधात्सविनिर्गत्य बालोऽबालपराक्रमः ॥ अनुकूलेन मरुतादर्शिता ध्वाऽविशद्वनम् ॥ ७९ ॥ संमरुत्तरुशस्वाग्रप्रसारणमिषेणसः ॥ कृताहूतिरिव प्रेम्णा वनेन वनमाविशत् ॥ ८० ॥ समावृद्धवतो भिन्नः केवलं राजवर्त्मनि ॥ न वेदकाननाध्वानं क्षणं दध्यौ नृपालजः ॥ ८१ ॥ यावदुन्मील्य नयने पुरः पश्यति स ध्रुवः ॥ तावद्दर्शसमर्पणं न तर्कि तगतीन्वने ॥ ८२ ॥ बालिशेष्वसहायेषु भवेद्भाग्यं सहायकृत् ॥ अरण्यान्यारणे गेहेततो भाग्यं हि कारणम् ॥ ८३ ॥ क्षराजतनयो बालो गहनं क्वचतद्वनम् ॥ बलात्स्वसास्त्रकुर्वत्येनमस्ते भवितव्येते ॥ ८४ ॥ यत्र यस्य हि यद्वाध्यं शुभं वाऽशुभं मेव च ॥ आकृष्य भाविनी रज्जुस्तत्र तस्य हि दापयेत् ॥ ८५ ॥ अन्यथा विदधात्येषमानवो बुद्धिर्बभूव ॥ भगवत्या भविष्याऽसौ विदध्याऽद्विधि रन्यथा ॥ ८६ ॥ न वयो न च वै चिञ्चनं चित्रं विदधे हितम् ॥ न बलं नो धर्मः पुंसां कारणं प्राक्कृतं कृतम् ॥ ८७ ॥

ना ॥ ७५ ॥ स इति ॥ मल्लावायुना यत्तरुशस्वाघ्राणां प्रसारणमौ दोलं तन्मिषेण व्याजेन ॥ वायुना तरुप्लुवाघ्राणां प्रसारणं मिषव्याजं यस्मिन् तेन वने तिसमा नाधिकरण्यं वा ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ अरण्यान्यामहारण्ये ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ वैचित्र्यं विविधं चित्रं कारणम् ॥ चित्रं चित्रं कारणमात्रम् ॥ चित्तमिति वा पाठः ॥ कृतं कर्म ॥ तदुक्तम् ॥ नमस्तत्कर्मभ्यो विधिरपि नयेभ्यः प्रभवतीति ॥ ८३ ॥

१ अत्र सुमरुदिति पाठोपेक्षित इति भाति अन्यथा स इति पदस्य द्विवारं पाठोऽसंगतः स्यात्

सध्रुवःसप्तर्षीन्दृष्ट्वाप्रमोदह ॥ अनन्तरंप्रणम्यललितं त्रयोविज्ञापयाचक्रइतिपंचमोऽव्ययः ॥ सप्तसप्ततितैजसःसूर्याधिकमहसः तद्वदतैजसइतिवा ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ अकांडइति ॥ पुनःकीदृशान् ॥ अकांडैऽनवसरोमिलितान् ॥ मेलनहेतोरभावेपिसमवेतानित्यर्थः ॥ अतएवचित्रमाश्चर्यम् ॥ कानिव ॥ विपद्विनिर्माःप्रजाउद्दिधीर्षुनऽर्तुमिच्छून् सप्तनीकांडइति ॥

अथदृष्ट्वासप्तर्षीन्सप्तसप्ततितैजसः ॥ भाग्यसूत्रैरिवाक्योपनीतान्प्रमुमोदह ॥ ८४ ॥ तिलकांकितसद्भालानकुशोपग्रहितंगुलीन् ॥ कृष्णाजिनोपविष्टाश्चयज्ञसूत्रैरलंकृतान् ॥ ८५ ॥ साक्षसूत्रकरान्किंचिद्विनीलितलोचनान् ॥ सुधौतसूक्ष्मकापायवासःप्रावरणान्वितान् ॥ ८६ ॥ अकांडेपिमहाभागान्मिलितान्सप्तनीरधीन् ॥ चित्रविपद्विनिर्मानुद्दिधीर्षुनिवप्रजाः ॥ ८७ ॥ उपगम्यविनम्रांसःप्रबद्धकरसंपुटः ॥ ध्रुवोविज्ञापयाचक्रेप्रणम्यललितंवचः ॥ ८८ ॥ ॥ ध्रुवउवाच ॥ अवैतमांमुनिवराःसुनीत्यदुरसंभवम् ॥ उत्तानपादतनयध्रुवं निर्विण्णमानसम् ॥ ८९ ॥ इदंवनमनुप्राप्तंसनाथंयुष्मदंघ्रिभिः ॥ प्रायोनभिज्ञंसर्वमहद्भ्युपितमानसम् ॥ ९० ॥ तेदृष्ट्वोजसलंबालंस्वभावमधुराकृतिम् ॥ अनर्घ्यनयनपथ्यंमृदुगंगीरभाषिणम् ॥ ९१ ॥ उपोपवेश्यशिशुकंप्रोचुर्वैविस्मिताश्शम् ॥ अहोबालविशालाक्षमहाराजकुमारक ॥ ९२ ॥ विचार्योपिनजानीमोवदनिर्वेदकारणम् ॥ अर्धतैल्यर्थंचितानोक्तापमानःप्रसूयहे ॥ ९३ ॥ नीरुक्शरीरसंपत्तिनिर्वेदकिंनुकारणम् ॥ अनवाप्ताभिलाषाणवैराग्यंजायेतेष्टणाम् ॥ ९४ ॥ समद्वीपपतेराज्ञःकुमारस्त्वंथाकथम् ॥ स्वभावभिन्नप्रकृतौकेस्मिन्नमनोगतम् ॥ ९५ ॥ अवगंतुंहिशक्येतयूनोददस्यवाशिरोः ॥ इतिश्रुत्वावचस्तेषांसहजप्रेमनिर्भरम् ॥ ९६ ॥

रधीन्सप्तसप्तमुद्रानिव ॥ अमृतोपमेयम् ॥ यदासप्तसागराःप्रजाउद्दिधीर्षवस्तदायथामिलितितथामिलितानित्यर्थः ॥ गुणरत्नाकरत्वागधोधादिनासमुद्रसाम्यम् ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ महत्याक्रुद्धाऽऽषितमध्युषितमाश्रितमानसयस्यसतथातम् ॥ ९० ॥ ऊर्जसलंतैजसिन्म ॥ अनर्घ्यनयनेपथ्यमतिशयनीतिचतुरम् ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ नीरुग्गोराहितः ॥ ९३ ॥ तथावैराग्यवानित्यर्थः ॥ स्वभावभिन्नप्रकृतौ स्वभावान्मायातोभिन्नानानप्रकृतिःस्वभावोवासानयस्यतस्मिन्लोकैः ॥ ९५ ॥ ९६ ॥

मरीच्यनुह्युपदेशमत्रिरुवाच ॥ अनास्वादिति ॥ पदंस्थानम् ॥ फलमितिक्वचित्पाठः ॥ पथमितिपाठेपथानमित्यर्थः ॥ अकारांतोवापथशब्दोवाटः पथश्चेतिवचनात् ॥ ११० ॥
 अच्यनुह्युपपदेशमंगिराअप्युवाच ॥ अदवीयइति ॥ अदवीयोमहदित्यर्थः ॥ निकटवर्तीतिवा ॥ कांतांघ्रिकमलेमुखसेव्यचरणपद्मेसुशीलेच्छोभनप्रकारेणध्यायेत् ॥ ११ ॥ प
 रमांतमात्यंतिकेनाशम् ॥ १२ ॥ प्रधानंप्रकृतिः ॥ पुरुषईश्वरः ॥ एकवद्भावादिकवचनम् ॥ तस्मात्परंयस्परमंब्रह्माहुः सोऽच्युतः सर्वदास्यतीत्यन्वयः ॥ ननुसजातीयविजातीयस्वगतमे
 दाकथंतस्यब्रह्मत्वंतत्राह ॥ यन्मायायस्यमायायाऽपरं सर्वमिति ॥ ततमितिपाठेयद्वल्लमाययतमित्यर्थः ॥ १३ ॥ सविष्णुः ॥ वेतिपाठलोकोक्तिः ॥ १४ ॥ वर्तनंचालनम् ॥ सिद्ध
 अत्रिरुवाच ॥ अनास्वादितगोविंदपदांबुजरजोरसः ॥ मनोरथपथातीतंस्मोतीनाकलयेत्पदम् ॥ ११० ॥ अंगिराउवाच ॥ अदवी
 यः पदंतस्यसर्वासंपदमिह ॥ कमलाकांतकांतांघ्रिकमलेयः सुशीलेयत् ॥ ११ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ यस्यस्मरणमन्त्रेणमहापातकसं
 ततिः ॥ परमांतमवाप्नोतिसविष्णुः सर्वदोघुव ॥ १२ ॥ पुलहउवाच ॥ यदाहुः परमंब्रह्मप्रधानपुरुषात्परम् ॥ यन्माययातंतं सर्वसर्वदास्य
 तिसोच्युतः ॥ १३ ॥ क्रतुरुवाच ॥ योयज्ञपुरुषोविष्णुर्वेदेवो जनादनः ॥ अंतरात्माऽस्यजगतः सुतुष्टुः किनयच्छति ॥ १४ ॥ वसि
 ष्ठउवाच ॥ यद्भूतं न वर्तन्यः सिद्धयोऽष्टौ नृपात्मज ॥ तमाराध्यदधीकेशमपवर्गोऽप्यदूरतः ॥ १५ ॥ ध्रुवउवाच ॥ सत्यमुक्तं मुनीशाना
 विष्णोराराधनंप्रति ॥ कथंवाभगवानिज्यः सविधिश्चोपदिश्यताम् ॥ १६ ॥ मुनय ऊचुः ॥ तिष्ठतागच्छतावापि स्वपताजाग्रतातथा ॥
 शयानेनोपविष्टेन जप्यो नारायणः सदा ॥ १७ ॥ द्वादशाक्षरमंत्रेण वा सुदेवात्मकेन च ॥ ध्यायंश्चतुर्भुजं विष्णुं जन्वा सिद्धिनको गतः ॥ १८ ॥
 योनिमाद्याः ॥ १९ ॥ १६ ॥ तिष्ठतेति ॥ तदुक्तम् ॥ नदेशनियमश्चात्रनकालनियमस्तथा नोच्छिष्टादौ निषेधोस्तिहरेर्नामनिलुब्धकेति ॥ १७ ॥ मंत्रस्यैकदेशमुद्धरति ॥ वासुदेवात्म
 केनेति ॥ ओं नमो भगवते वासुदेवायेत्यनेनेत्यर्थः ॥ तथा च वैष्णवेयदशाणि हिरण्यगर्भपुरुषप्रधानाव्यकृत्पिणे ओं नमो वासुदेवाय शुद्धज्ञानस्वरूपिण इति तत्तु कल्पभेदाभिप्रा
 येणैति बोद्धव्यम् ॥ जन्वा जपित्वा ॥ तद्वेतिपाठे आलोचयित्वाऽभेदेन ध्यायन्नित्यर्थः ॥ विष्णुर्मत्वा यजेद्विष्णुमिति वचनात् ॥ सिद्धिभोक्षाख्यां धर्मांथकाममोक्षात्मिकां वा ॥ ध्ये
 यमाह ॥ चतुर्भुजमित्यादि ॥ १८ ॥

अतसिलोकप्रसिद्धातरुण्यसदृशम् ॥ क्षणं सर्वोत्सर्गं पथ्यान्नितातयाचोक्तम् ॥ सर्वपापप्रसक्तोपि ध्यायन्निमिषमच्युतम् द्विजस्तपस्वी भवति पंक्तिपावनपवनइति ॥ सिध्यति धूतपाप्मा भवति ॥ १९ ॥ नैकव्रतं सिध्यति किन्तु पुत्रानिति ॥ १२० ॥ नोपसृशति नोपसृपति ॥ अयमेव वापाठः ॥ २१ ॥ पितामहे न स्वायं भुवेन ॥ २२ ॥ २३ ॥ १२४ ॥ इति श्रीरामानंदविरचितायां काराशिवं डीकायामेकोनविंशतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥

अतसीपुष्पसंकाशं पीतवाससमच्युतम् ॥ क्षणं सर्वात्मकं पश्यन्कोनसिध्यातिभूतले ॥ १९ ॥ पुत्रान्कलत्रमित्राणि राज्ञ्यं स्वर्गपर्वकम् ॥ वासुदेवं जपन्मर्त्यः सर्वत्राप्नोत्यसंशयम् ॥ २० ॥ वासुदेवजपासक्तानपि पापकृतोजनान् ॥ नोपसृशति वै विघ्नाय मदूताश्च दारुणाः ॥ २१ ॥ पितामहे न ते व्येषमहामंत्रं उपसितः ॥ मनुनाराज्यकामेन वै षणवेन महर्द्दिना ॥ २२ ॥ त्वमव्येतं न मंत्रेण वासुदेवपरो भव ॥ यथाभिलषिताम् द्विक्षिप्रमाप्नुहि सत्तम ॥ २३ ॥ इत्युक्त्वां स्तर्हि ताः सर्वे महात्मानो मुनीश्वराः ॥ वासुदेवमनाभूत्वा ध्रुवोपितपसेगतः ॥ १२४ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडे ध्रुवलोकवर्णने ध्रुवोपदेशे नामैकोनविंशतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ औत्तानपादिर्निर्गतः काननतो दिज ॥ रथं मधुवनं प्राप यमुनायास्तटे महत् ॥ १ ॥ आद्यं भगवतः स्थानं तत्पुण्यं हरिमेधसः ॥ पापोपि जंतुस्तथाप्यनिष्पापो जायते ध्रुवम् ॥ २ ॥ जपन्स वासुदेवाख्यं परंब्रह्म निरामयम् ॥ अपश्यत्तन्मयं विश्वं ध्यानस्तिमितलोचनः ॥ ३ ॥ हरिर्हरिस्तु सर्वासु हरिर्हरि मरीचिषु ॥ शिवास्मृगसृगेन्द्रादिरूपः काननगोहरिः ॥ ४ ॥

मेऽध्याये चर्यातपः स्थिते ॥ १ ॥ ध्रुवोपितपसेगतइत्युक्तं ततः परं किञ्चनमित्याकांक्षाया माहृतुः ॥ औत्तानपादिरिति ॥ मधुनाश्चादित्येनाधिष्ठितवनं मधुवनम् ॥ तदुक्तैव णवे ॥ पुनश्च मधुसंज्ञेनैवेत्येनाधिष्ठितयतः ततो मधुवनं नामव्यातमत्रमर्हीतलइति ॥ १ ॥ महत्त्वे हेतुर्वाधमिति ॥ संसारं हरति मेधा यस्य स हरिमेधास्तस्य ॥ २ ॥ जपन्निवाच्यवाचकयोरोभेदोपचारात् ॥ निरामयं सर्वोपद्रवरहितम् ॥ ध्यानेन स्तिमितेन श्रलेलोचने यस्य स तथा ॥ ३ ॥ वासुदेवमयत्वं प्रपंचयतो हरिरित्यादिना तस्येक्षणे इत्यतः प्राक्तेन मधुधेन ॥ हरिस्तु दिशास्तु हरि मरीचिषु सृशरश्मिषु ॥ ४ ॥

शालूरोमेकः ॥ मेकमेककवर्षाभूशालूरुष्वदंगुडयमरः ॥ मंदुरासुवाजिशालु ॥ वाजिशालुमंदुरेत्यमरः ॥ ५ ॥ अनंतःशेषः ॥ शेषोऽनंतइत्यमरः ॥ अनंतसंज्ञकोऽपरिच्छि
नरूपइत्यर्थः ॥ मूर्तिविशेषोवा ॥ यस्यब्रजनमनत्रनमित्युच्यतेलोके ॥ अलक्ष्यसंज्ञकइतिकिंचित् ॥ नन्वेकमेवाद्वितीयमित्यादिश्रुतेरवैकरसत्वावगात्कथंतस्यनानारूपत्वंमाय
येत्याह ॥ एकोपीति ॥ माययेतिशेषः ॥ अनंततांनानारूपताम् ॥ हृष्यतेऽनेनेतिरूपमज्ञानंतस्यभेदेकार्यैरित्यर्थः ॥ ६ ॥ बाहुदेवादिनामपंचकंपंचभिःश्लोकैर्निरुक्तं देवेष्वित्यादि
नादेवेषुदेवानामितिचोपलक्षणम् ॥ तथाचायमर्थः ॥ सर्वेषुयोनित्यवसत्यंतयामिरूपेणसर्वेषांयोवसतिर्वस्यस्यासर्वमितिबसतिराधिष्ठानंस्वामुदेवइत्यव्ययः ॥ कथंतथात्वंतत्राह ॥
यथास्माद्वासायत्यज्ञांस्सोरोष्वितिवासनाऽविद्यातद्दशाहोव्यद्वच्छेदंनयामितयाऽधिष्ठानतयाचव्याप्त्यादित्यर्थः ॥ तथाचवैष्णवे ॥ सर्वत्रासौसमस्तंचवसत्यत्रेतिवैयथः ततःसवासुदे

जलेशालूरूकर्मदिरूपेणभगवान्हरिः ॥ हरिरश्वादिरूपेणमंदुरास्वपिभूभुजाम् ॥ ५ ॥ अनंतरूपःपातालगेगनेऽनंतसंज्ञकः ॥ एकाप्यनंत
तांयातोरूपभेदरनंतकैः ॥ ६ ॥ देवेषुयोवसन्नित्यदेवानांवसतिर्हीयः ॥ सवासुदेवःसर्वत्रदीव्येद्यद्वासनावशात् ॥ ७ ॥ विषव्यासावयंभातुर्यत्र
सार्थकतांगतः ॥ विष्णुनामस्वरूपेहिसर्वव्यापनशीलनि ॥ ८ ॥ सर्वेषांचरुषोकाणामीशनात्परमेश्वरः ॥ तृष्णकेशइतिस्मृतोयःसमवेत्रसं
स्थितः ॥ ९ ॥ नच्यवंतेपियद्भक्तामहतिप्रलयमेसति ॥ अतोऽच्युतोऽखिललोकसएकःसर्वगोऽव्ययः ॥ १० ॥ इदंचराचरंविश्वंयवभारस्वली
लया ॥ भृत्यास्वरूपसंपत्त्यासोऽत्रविश्वंभरोऽखिलम् ॥ ११ ॥ तस्येक्षणसमीक्षेतेनान्यद्विष्णुपदाहते ॥ निरीक्ष्यःपुंडरीकाक्षोनान्यानियम
तोत्पतः ॥ १२ ॥ नान्यशब्दग्रहोतस्यजातौशब्दग्रहावपि ॥ विनामुकुंदगोविंददामोदरचतुर्भुज ॥ १३ ॥

वेतिविद्वद्भिःपरिपठ्यतइति ॥ ७ ॥ सर्वव्यापनशीलंस्वभावोयस्यास्तिनास्मिन्सर्वव्यापनशीलनि ॥ शालिनीतिक्किंचित् ॥ सर्वव्यापीविराजतइतिचान्यत्र ॥ ८ ॥ तृष्णिकाणांभ
द्विधाणाम् ॥ ९ ॥ नच्यवतेननर्थ्यति ॥ सांद्रानंदंशस्वरूपेणविराजमानत्वात् ॥ भृशुडादिवद्वा ॥ १० ॥ भृत्याभरणेन ॥ भूत्येतिपाठेऽप्यर्थेयर्थः ॥ स्वरूपसंपत्त्याकैवल्यप्राप्त्याच ॥
अखिलंचराचरमित्यव्ययः ॥ ११ ॥ इक्षणेनेत्र ॥ हिरण्मन्यमितःपुंडरीकाक्षएवनिरीक्ष्योनितरांद्रियोग्योऽतोनान्यइति ॥ १२ ॥ मुकुंदेत्यादिसंबोधनं
विनातस्यभृशस्यशब्दग्रहौ ॥ अपिःसमुच्चये ॥ नकेवलमक्षणेअन्यन्ननिरीक्षेतकर्णाविषयशब्दग्रहौनजातावित्यर्थः ॥ १३ ॥

गोविदचरणयोर्योऽर्चोर्गोविदचरणार्थार्चितां तस्यविष्णोः प्रियमन्यत्कर्मचविनातस्यध्रुवस्यकरौ हस्तौ कर्मकरौ न ॥ एतद्विलक्षणान्यकर्मकरौ भवत इत्यर्थः ॥ १४ ॥ निर्वृद्धति ॥ हरेर्निर्वृद्धं निर्गतद्वन्द्वमात्थ्यात्मिकादिदुःखत्रययस्ययस्मादिति वात तथा तच्चतश्चरणद्वंद्वं च तन्निर्वृद्धचरणद्वंद्वतन्मनस्तस्यध्रुवस्यमनोमनुते ॥ विजातीयप्रत्ययान्तरकारणसर्वदुःखनिवारकमगवच्चरणकमलयुगलमेव निरंतरं भावयतीत्यर्थः ॥ किं कृत्वा ॥ अन्यदप्यविषयसर्वमननं चित्तनं हिवा ॥ अतएव निश्चलस्यैवमवाप ॥ तन्मनः सध्रुव इति शेष इति वा ॥ १५ ॥ चरणा विति ॥ तस्यध्रुवस्य चरणौ नारायणस्याणमजिरहिवाऽन्यत्रनोचरतानो गच्छत इत्यन्वयः ॥ कथं भूतौ चरणौ ॥ विष्णुः शरणरक्षितायोस्तौ ॥ युक्तैश्चैतद्यो हियच्छरणो भवति संति विहायान्यत्र न गच्छतीति ॥ कथं भूतस्य तस्य ॥ विपुलतपश्चातः कुर्वत इत्यर्थः ॥ १६ ॥ वाणीति ॥ तेन ध्रुवेण गोविदगुणवर्णने ॥ गोविदस्य गुणकर्मदिकथनेन वर्णने वाणी

गोविदचरणार्थार्चितास्त्रियं कर्म वै विना ॥ शंखचक्रां किं तौ तस्य नान्य कर्म करौ करौ ॥ १४ ॥ निर्वृद्धचरणद्वंद्वतन्मनोमनुते हरेः ॥ हित्वा न्यन्मन नं सर्वं निश्चलत्वमवाप ह ॥ १५ ॥ चरणौ विष्णुशरणौ हित्वा नारायणांगणम् ॥ तस्य नोचरतो न्यत्र चरतो विपुलतपः ॥ १६ ॥ वाणी प्रभाणी क्रियते गोविदगुणवर्णने ॥ जोषं समासता तेन महासारं तपस्यता ॥ १७ ॥ नितांतकमलाकांतनामधेयमुधारसम् ॥ रसयंती नरसना तस्या न्यरससमृद्धा ॥ १८ ॥ श्रीमुक्तपददंदपद्मामोदप्रमोदितम् ॥ गंधांतरं न तद्ग्राणं परिजिघ्रस्यशीघ्रिगम् ॥ १९ ॥ त्वर्गिन्द्रियं मधुरिपोऽपरिरम् रूपपददयम् ॥ सर्वस्य शंसुखं प्राप तस्य भूजानि जन्मनः ॥ २० ॥

प्रमाणीक्रियते ॥ तस्यवर्गिन्द्रियं गवदगुणकर्मदिकमेव वक्तीत्यर्थः ॥ कीदृशेन ॥ जोषं समासता विष्णोः सेवनं कुर्वता प्रीतिं प्राप्नुवता वा ॥ पुनः कीदृशेन ॥ महासारं महाधैर्यं यथास्यान्तथा तपस्यता तपः कुर्वता ॥ अस्मिन् पद्ये तृतीये चरणे विष्णुरेव श्रुतस्तेनेति क्वचित्स्थः ॥ सचनान्यशब्दपद्धावित्यनेन पौनरुक्त्या न्याज्यः ॥ १७ ॥ नितांति ॥ तस्यध्रुवस्य रसना रसेन्द्रियं नितांतकमलाकांतस्य नामधेयं रूपांस्सुधारं रसयंती आसादयंती अन्यरसेषु ससृद्धा सृह्युक्तान भवतीत्यर्थः ॥ १८ ॥ श्रीति ॥ तद्ग्राणं तस्य ग्राणेन्द्रियं श्रीमुक्तपदस्य पदयुगलयोर्ध्वं आमोदस्तेन प्रमोदितमतिशयेनानंदितसंदंघातं न परिजिघ्रसि युक्ताति ॥ अशीघ्रं गंथिरम् ॥ चरणकमलामोदेन परिपूरितत्वात् ॥ १९ ॥ त्वर्गिति ॥ तस्यध्रुवस्य त्वर्गिन्द्रियं मधुरिपोऽपददयं परिरम्पददयं त्वर्गं त्वं त्वं दीनां विषयाणां स्पर्शसुखं स्पर्शजन्यं सुखं प्राप तस्य भूजानि जन्मनः ॥ कथं भूतस्य ॥ भूगवजानि जायायस्य स भूजानि रत्नानपादस्तस्माज्जन्मयस्य तस्य ॥ २० ॥

उपसंहरति ॥ शब्देति ॥ संप्राप्यसम्यक्प्राप्य ॥ तंप्राप्येतिक्वचित् ॥ तत्रतशब्दादीनाविषयाणामधारमधिष्ठानप्राप्येत्यन्वयः ॥ १ ॥ लुप्तानीति ॥ चंद्रादीनितेजांसिलुप्तान्यभिभूता
निनष्टानीत्यन्वयः ॥ कदेत्याकांक्षायामाह ॥ तस्यध्रुवस्यतत्पर्वतपनःसूर्यस्तस्योदयेसति ॥ कथंभूतोऽप्रदीपितंस्तुब्धजगत्त्रययेनतस्मिन् ॥ २ ॥ समीरणोवायुः ॥ नैर्ऋतेर्निर्ऋतिदिग
धिष्ठाता ॥ निर्ऋतीतिपाठोऽपचारस्तत्प्रायः ॥ स्वपदशंकाऽस्माकंपदपहीष्यतीत्येवहृपाजातायेषंतैस्वपदशंकिताः ॥ २ ३ ॥ विमानैश्चरंतोतिवैमानिकाः ॥ समन्त्रेभुरतिशयेनत्रासंप्रा
प्तुः ॥ स्वाधिकारेस्वाधिकारनिमित्तेणुधितोर्वधितआधिमानसीव्यथायेषंतैतथा ॥ २ ४ ॥ मिनोतिप्रक्षिपति ॥ २ ५ ॥ अहोइति ॥ अहोआश्चर्यं ॥ तस्यध्रुवस्यांगसंगीनियनिजला

शब्दादिविषयाधारंसारंदांमोदंरंरम् ॥ ध्रुवेन्द्रियाणिसंप्राप्यकृतार्थान्यभवंस्तदा ॥ २ १ ॥ लुप्तानिसर्वतेजांसितत्तपस्तपनोदये ॥ चंद्रसूर्या
नलक्षणांप्रदीपितजगत्रये ॥ २ २ ॥ इंद्रचंद्राग्निवरुणसमीरणधनाधिपाः ॥ यमनैर्ऋतमुखाश्चजाताःस्वपदशंकिताः ॥ २ ३ ॥ वैमानिका
स्तथाऽन्येपिवसुमुख्यादिवौकसः ॥ ततोध्रुवात्समुन्नेसुःस्वाधिकारैरधिताधयः ॥ २ ४ ॥ यत्रयत्रध्रुवःपादंमिनोतिप्रथिवीतले ॥ धरातस्यभरा
क्रांताविनमेत्तत्रतत्रवै ॥ २ ५ ॥ अहोतदंगसंगीनित्यक्ताजाल्वजलान्यपि ॥ रसवंतिपदस्यानिस्फुरंत्यन्यत्रतद्गयात् ॥ २ ६ ॥ यावंतिविविध
केजांसिसिद्धरूपगुणानिच ॥ नेत्रातिथीनितावंतितत्तपस्तेजसाऽभवन् ॥ २ ७ ॥

नियमुनादिगतानिअन्यत्रस्थितान्यपीतिशेषः ॥ तानिसर्वाणिजलानिजाल्वपदार्थांतरसंसर्गनिमित्तकालुप्यविहायसर्वंतिपदस्थानिचस्वरूपाणिनैसार्गिकस्वभावानीनियवत् ॥
सदच्छानीतिक्वचित् ॥ स्युर्गवियुरित्यर्थः ॥ स्फुरंत्यन्यत्रेतिक्वचित् ॥ जडस्वभावान्यपिजाड्व्यजंतिअन्येषांकार्वातौतिपूर्वस्यापेयर्थः ॥ तद्गयादित्यत्रतच्छब्दोऽध्रुवपरस्तत्तपःपरोवा ॥
अथवातदंगसंगीनितच्छरीरस्थितानिपंचीकृतानिअन्यत्रापिस्थितानिनियानिजलानीति ॥ शेषंसमानम् ॥ २ ६ ॥ यावंतीति ॥ तत्तपस्तेजसा तस्यध्रुवस्यतत्तपसउत्थितेजसात
पोरूपतेजसावाविश्वकसर्वत्रयावंतितेजांसिसिद्धरूपगुणानिच सिद्धान्तानिरूपणगुणाश्चतानिच ॥ सिद्धानंरूपगुणगुणाश्चप्रकाश्यत्वेनवर्ततेयेषुतानितेजांसितथेति
वा ॥ तावंतिनेत्रातिथीनिनेत्रगोचराण्यभवन् ॥ तस्यध्रुवस्येतिशेषः ॥ २ ७ ॥

अहो निजेति ॥ अहो आश्चर्ये निजगुणश्चासौ स्पर्शश्चेति निजगुणस्पर्शः समातरि श्वनावायुना सततं तस्य ध्रुवस्य त्वचस्त्वर्गि द्वियस्य विषयीकृतो गोचरीकृत इत्यर्थः ॥ कथं भूतः ॥ दूरदेशांतर
स्योपियत्र तत्र स्थितोऽयोपः स्पर्शजातोपीत्यर्थः ॥ २८ ॥ ग्योक्षेति ॥ ध्रुवस्याराधने बुद्धियस्य सतथा तेन ग्योक्षाकाशेनापिशब्दगुणितशब्दगुणवता अशेषः शब्दजातापितक्काशरणी
कृतः ॥ ध्रुवस्य योत्रेन्द्रियाश्चरीकृत इत्यर्थः ॥ अपिः समुच्चयार्थः ॥ तुः संशये ॥ २९ ॥ अनुक्तं संयुक्तं न्युपसंहरति ॥ आराधित इति ॥ सधुनः ॥ अपिशब्दादप्येव ॥ ३० ॥ ऐक्षिदृष्टम्
अहो निजगुणस्पर्शः सततं मातरि श्वना ॥ दूरदेशांतरस्योपितत्त्वचो विषयीकृतः ॥ २८ ॥ व्योम्नापिशब्दगुणिना ध्रुवाराधनबुद्धिना ॥ शब्दजा
तत्त्वशेषोपितक्काशरणीकृतः ॥ २९ ॥ आराधितोऽनुदिव संसभूतैरपि पंचभिः ॥ तप एव परमेने गोविदापि तमानसः ॥ ३० ॥ कौस्तुभोद्गा
सितहृदः पीतकौशेयवाससः ॥ व्यानात्तेजोमयं विश्वं तेनैक्षिदृष्ट्यनुना ॥ ३१ ॥ मरुत्वतातिमहती चिताऽभातत्तपो भयात् ॥ मयदं च दंकां
क्षिप्य दहरिथ्य ध्रुवं ध्रुवः ॥ ३२ ॥ समर्थस्त्वप्सरो गौनियंतुं यमिनां यमान् ॥ सतु यूनि प्रभवति नात्र बाले करोमि किम् ॥ ३३ ॥ तपस्विनां त
तो हंतुं दौमत्साहाय्यकारिणौ ॥ कामक्रोधौ न तावस्मिन् प्रभवतां शिशौ ध्रुवे ॥ ३४ ॥ एक एव किलोपायो बाले मे प्रभाविष्यति ॥ भूतार्त्ताभीष
णाकारां प्रहिणोमीह तद्विषये ॥ ३५ ॥ बालत्वाद्वापि तोभूतैस्तपस्यस्य सौध्रुवम् ॥ इति निश्चित्य भूतार्त्तां प्रिषया मासवासवः ॥ ३६ ॥ भद्र
काकारसर्वांग उष्ट्रं लंबा शिरां धरः ॥ कश्चिद्दुर्दर्शनस्त्वभ्यधावत्तमर्भकम् ॥ ३७ ॥ तं व्याघ्रवदनः कश्चिद्वादाय विकटाननम् ॥ द्विपो च देहसं
स्थानो मुहुर्गजस्य मभ्यगात् ॥ ३८ ॥ रयात्तु मांसं कंभुं जनकश्चिद्विकटं दंष्ट्रकः ॥ रोषात्तमभिद्रुद्रावदृष्ट्वा संतर्जयन्निव ॥ ३९ ॥ अतितीक्ष्णै
र्विषाणाग्रैस्तटानुच्चान्विदारयन् ॥ खुराग्रैर्दंलयन् भूमि महोऽभिजगज्जतम् ॥ ४० ॥

॥ ३१ ॥ मरुत्वताद्रेण ॥ चितामेवाह ॥ चेद्यदि ध्रुवो मत्सदमाकांक्षिष्यदाकांक्षितवानस्य नादाध्रुवं निश्चितमहरिष्यद्भुतवान्स्यादित्यर्थः ॥ ३२ ॥ नियंतुं निराकर्तुं नाशयितुमिति या
वत् ॥ अप्सरो वर्गोऽमरः समूहः ॥ यूनितरुणे ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ भूतानामार्त्तापिंक्तं श्रेणीमित्यर्थः ॥ भूतानां हि मीषाणां कारानितिकचिन्त ॥ तद्विषयस्य ध्रुवस्य भयाय ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
उष्ट्रस्येव लंबं लंबायमाना शिरां धरापीवायस्यसः ॥ दुर्दर्शादशानयश्यसः ॥ पाठांतरं क्रियाविशेषणम् ॥ ३७ ॥ रयाद्वेगात् तु शब्दाद्दुर्ध्वं च विषयवत् ॥ ३९ ॥ म
होक्षो महादृषः ॥ ४० ॥

पन्नगीभूयसर्पाञ्जला ॥ पन्नगोऽतीवतिकीचिन् ॥ फटायःफणायआटोपाविस्तारस्तेनभयानकः ॥ अतिलोलद्विरसनोऽतिचंचलद्विजिङ्घः ॥ पुम्भूजजगज्जङ्कारकृतवानित्यथः ॥
 निकषसमीपे ॥ ४१ ॥ लांगलताडितधरःपुच्छधातितावनिः ॥ ४२ ॥ आलढोदयः ॥ भूतोदेवयोनिभेदः ॥ श्रीनदतिपाठेभयजनकइत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४४ ॥ रुपाणपाणिःख
 कश्चिद्विपन्नगीभूयफट टोपभयानकः ॥ अतिलोलद्विरसनःपुम्भूजजगज्जङ्कारःखिपन्नशृङ्गाग्रतो गिरिन् ॥ ४१ ॥ कश्चिच्चमहिषाकारःखिपन्नशृङ्गाग्रतो गिरिन् ॥
 लांगलताडितधरःश्वसनवेगात्तमाप्तवान् ॥ ४२ ॥ कश्चिद्वावानलादीढवर्जूरद्रुमसन्निभम् ॥ बिभ्रद्रुद्रुदंभूतोव्यात्तास्यस्तमभीषयत्
 ॥ ४३ ॥ मौलिजैरभ्रसंघर्षकुर्वन्दोर्ध्वकूशोदरः ॥ निमग्नपिंगनयनःकश्चिद्ग्रीषयतिस्मतम् ॥ ४४ ॥ रुपाणपाणिभ्रंशास्योवामहस्तकपालधृ
 त् ॥ प्रचंडंक्ष्वेदयन्कश्चिद्भयधावत्तमर्भकम् ॥ ४५ ॥ विशालंशालमादायकुर्वन्किलकिलारवम् ॥ कश्चित्तमभितोयातिकालोदंडधरो
 यथा ॥ ४६ ॥ तमःसंकेतसदंनव्याघ्रवैवदनंमहत् ॥ कृतांतकंदराकारंविभ्रल्लक्षित्तमभयगात् ॥ ४७ ॥ उलूकाकारतांधृत्वाफूलारैरतिदारु
 णैः ॥ लहदयाकंपनैःकश्चिद्ग्रीषयामासंतंभ्रुवम् ॥ ४८ ॥ यक्षिणीकाचिदानीयरुदंतंकस्यचिच्छिशुम् ॥ अपिवहुधिरंकोशाच्चस्वादास्थिमृणा
 लवत् ॥ ४९ ॥ पिपासिताद्यरुधिरंतेपिपास्याम्यहंध्रुव ॥ यथास्यबालस्यतथार्चवित्वास्थीनिवादिनी ॥ ५० ॥ आनीयहृणदारूणिपरिस्तीर्य
 समंततः ॥ दावार्प्रिज्वालयामासकाचिद्वात्याविर्विधतम् ॥ ५१ ॥ वेतालीरूपमास्थायभंक्ताकाचित्तरुनगिरिन् ॥ रुरोधगगनाध्वानंकंप
 यंतीचंतंशम् ॥ ५२ ॥ अन्यासुनीतिरूपेणतमभिप्रैक्ष्यदूरतः ॥ रुरोदातीवदुःखार्ताविक्षोधातंमुहुर्मुहुः ॥ ५३ ॥ उवाचचवचश्चाटुबहुमा
 याविनिर्मितम् ॥ कारुण्यपूर्णवात्सल्यमतीवातन्वतीसती ॥ ५४ ॥ त्वदेकशरणांवलसवतश्च्युजिघांसति ॥ रक्षरक्षगतासुमांशरणागतव
 त्सल ॥ ५५ ॥

द्रुहस्तः ॥ प्रचंडयथास्त्वात्तथाक्ष्वेदयन्क्ष्वेदांकुर्वन्वद्रुमार्गचरमित्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ तमइति ॥ ग्याघ्रव्याघ्रमुखमिव ॥ ग्यात्ताभितकीचिन् ॥ कृतांतकंदराकारयममुवांतबिला
 कारम् ॥ ४७ ॥ उलूकाकारतांपेचकवेषम् ॥ ४८ ॥ मृणालवत्सदानालवत् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ वेतालीभूतविशेषः ॥ भंक्ताप्रविभज्य ॥ भुक्तेतिकीचिन् ॥ ५१ ॥ वक्षोधा
 तमुरस्ताडयथास्यान्तथा ॥ ५२ ॥ कारुण्यपूर्णकरुणाग्याप्तनात्सल्यंवलसांविस्मिधत्त्वमितिवाआतन्वतीविलास्यती ॥ ५३ ॥ वेतनिवेदसंबोधेनवा ॥ ५४ ॥

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ हुनोषिपरितप्यसं ॥ दूनास्त्रिपरितामसि ॥ ५८ ॥ त्वात्वाम् ॥ वियोगिनीत्वद्वियोगवती ॥ ५९ ॥ निद्रेति ॥ अहंमंदायायस्यान्मेमसर्वयानंदियन्वाननंतस्व
मेपिनविलोकयेयथामि ॥ स्वभोपितावनालीत्याह ॥ निद्रेति ॥ निद्रादरिद्रिनिद्रारहितेनयेनस्याः साहमिति ॥ ६० ॥ त्वदिति ॥ हेध्रुवत्वदानप्रतिनिधित्वमुत्पत्तिविवेकल्यर्थं
द्रुदिवरोप्युद्युदयशीलोपितापंत्यकुका मयामयानालोकिनावलोकितः ॥ तत्रहेतुर्विधुर्यात्वद्वियोगिन्येत्यर्थः ॥ ६१ ॥ त्वदालापेति ॥ हेपुत्रकोकिलोपिमयानाकर्णनश्रुतः ॥ की
दृशः ॥ त्वदालापसमालापयथास्यान्त्या ॥ पाठांतरेकोकिलविशेषणम् ॥ किलनिश्चितम् ॥ तथाकाकलीमधुरव्यनिकलयन्नुच्चारयन् ॥ अनाकर्णनेहेतुदृश्यत्यासानविशिन
प्रतिग्रामंप्रतिपुरंप्रत्यध्वंप्रतिकाननम् ॥ प्रत्याश्रमंप्रतिगिरिंश्रान्तात्वदीक्षणातुरा ॥ ५६ ॥ यदाप्रशस्तिरेवालनिरगत्तपसेभवान् ॥ तदेवदि
नमरभ्यनिगताऽहंत्वदीक्षणे ॥ ५७ ॥ तैस्तैः सपत्नीदुर्वैद्यैर्दुर्नोषित्वं यथार्थम् ॥ तथाऽहमपिदूनास्मिनितरांतद्वचोऽग्निना ॥ ५८ ॥ ननिद्रामि
नजागर्मिनाश्चामिनपिबास्यहम् ॥ ध्यायामिकेवलंत्वाऽहंयागिनीविवियोगिनी ॥ ५९ ॥ निद्रादरिद्रिनयनास्वप्नेपिनतवाननम् ॥ आनंदिसर्व
थायन्मेमंदाभागाविलोकये ॥ ६० ॥ त्वदाननप्रतिनिधिविधुर्विधुरयामया ॥ उदिवरोपिनालोकितापैवत्यक्तुका मया ॥ ६१ ॥ त्वदालापस
मालापंकलयन्किलकाकलीम् ॥ कोकिलोपिमयार्कर्णनालकाकर्णकर्णया ॥ ६२ ॥ त्वदंगसंगमधुरोध्रुवधूपितयामया ॥ नानिलोपिम
यालिगिक्वचिद्विश्रान्तयामशम् ॥ ६३ ॥ केदंशाः काश्चस्मरितः केशैलास्त्वत्कतेध्रुव ॥ मयाचरणचारिण्याराजपत्नानलंघिताः ॥ ६४ ॥ अश्रु
वंसर्वमेवैतत्पस्थंघीकृतास्म्यहम् ॥ धार्त्रिन्नायस्वमांपुत्रप्राप्यत्वमेधयष्टिताम् ॥ ६५ ॥ मृदुलानितवांगानिक्रेमानिक्रतपस्विदम् ॥ परुषं
पुरुषैः साध्यं परुषांगैर्नरुषम् ॥ ६६ ॥ अनेनतपसावत्सवयाऽप्यंकिमेननसा ॥ धराधीशतनूजत्वादधिकंतद्वाधुना ॥ ६७ ॥
ष्टि ॥ अलकाकर्णकर्णयेति ॥ अलकैः शोकादयथैराकीर्णैः कर्णयस्याः सातथातया ॥ ६२ ॥ त्वदंगेति ॥ हेध्रुवानिलोपिमयाक्वचिक्वदाचिचालिगितानाभिष्कतः ॥ कथंभूतः ॥
त्वदंगसंगमधुरस्त्वदवयवसंबंधाच्छीतलः त्वदंगसंगवकोमलइतिवा ॥ मयाकथंभूतया ॥ अश्रुमत्यर्थविश्रान्तमयाविशेषणसंतमयाविगतयासत्यावेत्यर्थः ॥ तत्रहेतुर्वंदतीत्यात्मानंवि
शिनिति ॥ माशब्दस्यमायावाचकत्वान्मयामयापुत्रस्नेहमप्याकृत्वाधूपितयात्वद्वियोगधुमितिनेत्यर्थः ॥ धूपितमायेतिपाठेपुत्रस्नेहहृत्पेणोदुःखमायेत्यर्थः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अ
श्रुवंध्रुवेणत्वयारहितम् ॥ अंधयधितामंधलकुदताम् ॥ ६५ ॥ परुषंतपः परुषांगैः पुरुषैः साध्यं तवकोमलान्यमून्यंगानिकेत्यर्थः ॥ ६६ ॥ तपसाकीदृशेन ॥ अनेनसातनविद्यतेएनः
पापंयस्यात्तेनसर्वपापनिवर्तिनेत्यर्थः ॥ ६७ ॥

सवयःशिशुभिःसमानवयत्कैबलिः ॥ ६८ ॥ कौमारंवयआसाधेयवयः ॥ अग्निध्यानशीलिनाजुसंधानशीलिनेत्यर्थः ॥ अध्ययनशीलिनेत्यर्थः ॥ पारदृश्वनापारेण ॥ ६९ ॥ चतुर्दशयौवनम् ॥ यद्वा कौमारपौगंडकिशोरोपक्षयाचतुर्चतुर्थवयइत्यर्थः ॥ थलोपआर्षः ॥ तथाचोक्तम् ॥ कौमारंपंचमाब्दांतपौगंडंशमावधि आपंचदशात्किशोरंयौवनंततः

अनेनवयसावालखेलनीचंवयाऽनिशम् ॥ वालकोढनकैरन्यैःसवयःशिशुभिःसमम् ॥ ६८ ॥ ततःकौमारमासाधवयोऽभिध्यानशीलिना ॥ भवतासर्वविधानांभावंवैपारदृश्वना ॥ ६९ ॥ वयोथचतुरंप्राप्ययोषासक्चंदनादिकान् ॥ निर्वक्ष्यसिबहून्भोगानिद्रियार्थान्कृतार्थयन् ॥ ७० ॥ उत्पाद्याथबहून्पुत्रान्गुणिनोधर्मवत्सलान् ॥ परिसंक्रामितश्रीकस्तेष्वथोवंतपश्वर ॥ ७१ ॥ इदानीमेवतपसिबाल्येवयसिकःश्रमः ॥ पादांगुष्ठकरीषाग्निःकदामौलिमवाप्स्यति ॥ ७२ ॥ विपक्षपरिभूतेनहृतमानेनकेनचित् ॥ परिभ्रष्टश्रियावापितसव्यंतेषुकोभवान् ॥ ७३ ॥ हृतमानेनतसव्यंनिशम्यतिवचोध्रुवः ॥ दीर्घमुष्णंहिनिःश्वस्यपुनर्दयौहरिहृदि ॥ ७४ ॥ जनयित्रीमनाभाष्यभूतभीतिविहायच ॥ ध्रुवोऽभ्युतथ्यानपरःपुनरेवभवह ॥ ७५ ॥ सापिभूतावलीभीतिवद्दुर्भाषणभूषणा ॥ दर्शयंतीतमभितोऽद्राक्षीच्चक्रंसुदर्शनम् ॥ ७६ ॥ परितःपरिवेषांभूसूर्यस्याच्चैःसुरस्यभम् ॥ रक्षणायचरक्षोभ्यस्तस्याधाक्षजनिमितम् ॥ ७७ ॥ भूतावलीतमालोऽभ्यश्चक्रंसुदर्शनम् ॥ ज्वालामालाकुलंतीव्ररक्षंतंपरितोध्रुवम् ॥ ७८ ॥ अतीवनिष्कंपहृदंगोविदापितचेतसम् ॥ तपोऽक्रुमिवोद्भिद्यमेदिनीसमुदित्वरम् ॥ ७९ ॥ सापिप्रयुतभीतांवध्रुवविनिश्चयम् ॥ नमस्कृत्ययायांतयाताव्यर्थमनोरथा ॥ ८० ॥ गर्जकादंबिनीजालंब्योषिवैव्याकुलंयथा ॥ त्वयाभवतिसंप्राप्यमनागनिललोलताम् ॥ ८१ ॥

परमिति ॥ निर्वक्ष्यसिभोक्ष्यसि ॥ इन्द्रियार्थान्विषयान् ॥ ७० ॥ इदानीमिति ॥ इदानीमेवबाल्येतपसिकःश्रमः ॥ बाल्यमारम्यवार्धक्यपर्यंततपःकरणेऽतश्रमइत्यर्थः ॥ अनंतश्रमेदृष्टांतः ॥ पादांगुष्ठेति ॥ करीषाग्निर्गोमयाग्निः ॥ मौलिमस्तकम् ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ समुदित्वंसम्यगुत्थितम् ॥ ७९ ॥ साभूतावली ॥ आस्तांतावनोहकद्वताप्रयुतभित्यर्थः ॥ ८० ॥ वैप्रसिद्धम् ॥ व्याकुलंसन् ॥ व्याकुलंयदीतिक्रचित् ॥ ८१ ॥

जंभारिणाद्देहे ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ मुरुध्याःकुचेष्टितंज्ञाविहस्य ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ पटलंसमूहम् ॥ इन्द्रनीलेत्यनेनद्वयेन
 कृष्णउपेक्ष्यते ॥ यद्वा सामान्याकारेणवर्षालोकनमत्रोच्यते ॥ ९३ ॥ कामिवेत्याकाक्षायामाह ॥ प्रत्ययेति ॥ प्रत्ययविकसंतिअत्यन्तप्रफुल्लानियान्युल्लानितेषानिकुरवकैःस
 अथजंभारिणासार्धभाताःसर्वेदिवौकसः ॥ संमंथ्यत्वरिताजम्बुब्रह्माणंशरणंद्विज ॥ ८२ ॥ नवाविज्ञापयामासुःपरिष्ठुपितामहम् ॥ व
 चोऽवसरमालोक्यपृष्ठागमनकारणाः ॥ ८३ ॥ ॥ देवाऽङ्गुः ॥ धातरुतानपादस्यतनयेनसुवर्चसा ॥ तपतातापिताःसर्वेत्रिलोकीतल
 वासिनः ॥ ८४ ॥ सम्यक्संविद्यंहेतातध्रुवस्यनमनीषितम् ॥ पदंपरिजिहीर्षःसकस्यास्मासुमहातपाः ॥ ८५ ॥ इतिविज्ञापितोदेवैर्विहस्य
 चतुराननः ॥ प्रत्युवाचाथतान्सर्वान्ध्रुवताभीतमानसान् ॥ ८६ ॥ ॥ ब्रह्मावाच ॥ नभंतव्यंसुरास्तस्माध्रुवाध्रुवपदैषिणः ॥ ब्रजंतुवि
 ज्वराःसर्वैनसवःपदमिच्छति ॥ ८७ ॥ नतस्माद्गवद्भुक्तद्वेतव्यकेनचिच्छचित् ॥ निश्चितंविष्णुभक्तायेनतेस्युःपरतापिनः ॥ ८८ ॥ आरा
 ध्यविष्णुदेवेशंलब्ध्वातस्मात्सकाक्षितम् ॥ भवतामपिसर्वेषांपदानिस्थिरयिष्यति ॥ ८९ ॥ निशम्यतिचर्गविर्णाःप्रणीतंब्रह्मणावचः ॥ प्र
 णिपत्यस्वधिष्ययानिप्रदृष्टाःपरिव्रजुः ॥ ९० ॥ अथनारायणोदेवस्तंदह्वाद्दृढमानसम् ॥ अनन्यशरणंबालंगवातात्पर्यथोऽब्रवीत् ॥ ९१ ॥
 श्रीविष्णुरुवाच ॥ प्रसन्नोस्मिमहाभागवर्णयसुव्रत ॥ तपसोऽस्मान्निवर्तस्वचिरंस्विन्नासिबालक ॥ ९२ ॥ वचाऽदृतंसमाकण्यपयु
 न्मील्यविलोचने ॥ इन्द्रनोलमणिज्योतिःपटलींपर्यलोकयत् ॥ ९३ ॥ प्रत्यग्रविकसन्त्रीलोलानानिकुरवकैः ॥ प्रोत्फुल्लितांसमंताच्चरोदसी
 सरसीमिव ॥ ९४ ॥ लक्ष्मोदेवीकटाक्षौघैःकटाक्षितमिवाखिलम् ॥ ध्रुवस्तदानिरैक्षिष्यावाभूम्योऽदंतरम् ॥ ९५ ॥ प्रोद्यत्कादंबिनीमध्य
 विद्युद्दामसमानरुक् ॥ पुरःपीतांबरःकृष्णस्तेननेत्रातिथीरुतः ॥ ९६ ॥

मूहैःप्रफुल्लितंप्रकर्षेणविकसितान् ॥ समंतात्सर्वतः रोदसीद्यावाभूमीतेएवसरसीसरस्तामिव ॥ ९४ ॥ कटाक्षितंविषयीकृतमित्यर्थः ॥ ९५ ॥ एवंसामान्यतउपेक्ष्यविशेषतःश्रीकृष्ण
 दृष्टवानित्याह ॥ प्रोद्यदित्यादिना ॥ कादंबिनीमेघमाला ॥ प्रस्फुरन्मेघमालानमनयद्विद्युद्दामतद्विम्बालातस्मानारुद्गीतिर्ययस्यसः ॥ तत्रकादंबिव्याशरीरसाम्यंविद्युद्दामाला
 याःसाम्यमिति ॥ नेनध्रुवणेननेत्रातिथीकृतश्वक्षुण्णोचरीकृतः ॥ ९६ ॥

नमो आकाशएव निकषपाषाणः स्वर्णपरीक्षापाषाणः सचासौ मेरुवकांचनं स्वर्णतनुरं खितो किनश्चस्यथादृश्यते तथातदागुरुहवाहर्नाहरेध्रुवेणैक्षिदृष्टेत्यर्थः ॥ अत्र नमो निकषपाषाणसाध्यं कृणस्य मेरुकांचनरेखितसाम्यंगुरुहस्य ॥ १७ ॥ सुनीलं सुसुभील गगनं यद्व्यथा कलावता च द्रवणं भूषितं परयाति जनस्तथा स ध्रुवः पीतेन वाससायुक्तं दाहरेददर्शोऽर्थः ॥ पीतवर्णेन सादृश्यं त्वन्नचंद्रस्य निर्मलत्वेन वसायं काले उदयता च द्रवणेति व्याख्येयम् ॥ १८ ॥ पितरं सर्वस्य जनयितारम् ॥ पितरं दृष्ट्वा दुःखितः शिशुर्यथा रोदिति तथा तं दृष्ट्वेति च ॥ १९ ॥ १०० ॥ १ ॥ सुकठोरान्ध्यामतिकठिनाभ्याम् ॥ सद्गतिपाठं सकृणः ॥ २ ॥ १०३ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां विशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥

नमो निकषपाषाणो मेरुकांचनरेखितः ॥ यथा तथा ध्रुवेणैक्षितं दागुरुहवाहनः ॥ १७ ॥ सुनीलगगनं यद्वद्रूपितं तु कलावता ॥ पीतेन वाससायुक्तं सदर्शहरितं दा ॥ १८ ॥ दंडवत्यणिपत्याप प रितः परिलुब्धच ॥ रुरोददृष्ट्वेव चिरं पितरं दुःखितः शिशुः ॥ १९ ॥ नारे देन स न देन स न केन सु संस्तुतः ॥ अन्यैः स न तु माराधैर्यै गिभि र्योगिनां वरः ॥ १०० ॥ कारुण्यवाप्य न रार्द्रपुंडरीकं विलोचनः ॥ ध्रुवमुत्थापय च क्रेचक्राधृवाकरेण तम् ॥ १ ॥ हरिस्तु परिपश्य तं दंगंधूलिधूसरम् ॥ कराभ्यां सुकठोराभ्यां नित्यं शस्त्रपरिग्रहात् ॥ २ ॥ स्पर्शनाद्देवदेवस्य सु संस्तुत मयि शुभा ॥ वाणी प्रवृत्ता तस्यास्यास्तुष्टा वायुध्रुवो हरिम् ॥ १०३ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडे ध्रुवाख्याने भगवद्दर्शननाम विंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ध्रुव उवाच ॥ ॥ नमो हिरण्यगर्भाय सर्वसृष्टिविधायिने ॥ हिरण्यरेतसे तुभ्यं सु हिरण्यप्रदायिने ॥ १ ॥

एकाधिकतमैर्विशेषाध्याये बालो महामनाः ॥ नृपावजगदीशानलोकामिस्तस्य वण्यते ॥ १ ॥ सगुणगुणभेदेन तथा विश्वमयात्मना ॥ अस्तावतीस्वरमानंदं कृणुं हृष्टमना ध्रुवः ॥ २ ॥ तत्र प्रथमतो ब्रह्मरुद्रविष्णुरुपेण प्रणमति ॥ नमो हिरण्यगर्भायैत्यादिना ॥ हिरण्यगर्भाय हिरण्यवर्णाढ्याधाराय ॥ स्तुतिविषयविज्ञानसामर्थ्यवाहिरण्यतद्वर्णयस्तस्मादिति वा ॥ सर्वसृष्टिविधायिने आध्यात्मिकाधिभूताधिदैविकसकलप्रपंचजनयित्रो ॥ हिरण्यगर्भः समवर्तताम्रेभूतस्य जातः पतिरेक आसीदिति श्रुतः ॥ हिरण्यरेतसे हिरण्यस्वर्णरेतोर्वीर्यस्य तस्मै ॥ सुहिरण्यप्रदायिने शोभनं हिरण्यं ज्ञानकांचनं वातब्दायिने दात्रे ॥ सर्वसिद्धिविधायिना इति पाठे सर्वेषां वृत्तिरूपसिद्धिविधायिना इत्यर्थः ॥ १ ॥

नमइति ॥ हरत्वरूपाय रुद्ररूपाय ॥ भूतसंहारकारिणे प्राणिमात्रप्रलयकर्त्रे ॥ यद्वा ह्रस्वमेव ध्रुवा इत्यर्थः ॥ भूतानां संहारणाद्धर इत्यर्थः ॥ तत्त्वमस्या दिवाक्यात्यबुद्धे
च्यमित्युक्तः सन्तान्तकार्यचहरतीति हरत्वरूपाय इति वा ॥ भूतेति पूर्ववत् ॥ महाभूतानामभूताय महाभूतानामापायेति वा ॥ यद्वा महाभूतानामालादंकारस्त
द्रूपाय तत्राधिष्ठातृत्वेन जातयेत्यर्थः ॥ भूतानां पतये प्राणिमात्राणां नियन्त्रे ॥ २ ॥ स्थितिकरोतीति स्थितिकृत्संस्थितिकृते पालयिष्वे इत्यर्थः ॥ विष्णवे व्यापकाय विशते प्रविशत
इति वा ॥ प्रजविष्णवे भवनशीलाय ॥ तुष्णातर्षो विषयवासनावातद्वाराय ॥ कृष्णाय सदानंदरूपायैति पुरुषार्थतादर्शिता ॥ कृषिर्भूवाचकः शब्दोऽप्यश्वनिर्वातिवाचकः तयोरैक्यपर
ब्रह्मरूपा इत्यभिधीयत इति स्मृत्येः ॥ महाभारसहिष्णवे वराह रूपकर्मरूपा शेषरूपेण वा ॥ ३ ॥ विष्णुत्वं प्रचयश्चणमिति ॥ नमो देवेत्यारभ्य जरायुजेत्येतेन ॥ दैत्या एव महारण्या
निते दुर्वाग्रित्वरूपेण वनाग्रिरूपाय ॥ दितेः पुत्रादित्यास्त एव कृमात्सेषकुबाराय परश्वधा यच्छेत्रे इत्यर्थः ॥ शृंगेर्निर्मिशर्गाधनुःपाणौ यस्यस्तस्मै ॥ ४ ॥ कुमुदात्यस्य दैत्यस्यैकौ
नमो हरस्वरूपाय भूतसंहारकारिणे ॥ महाभूतात्मभूताय भूतानां पतये नमः ॥ २ ॥ नमः स्थितिकृते तुभ्यं विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ दृष्णाहराय रुद्राया
य महाभारसहिष्णवे ॥ ३ ॥ नमो दैत्यमहारण्यदाववह्निरूपेण ॥ दैत्यद्रुमकुठाराय नमस्तेशाद्रूपेण ये ॥ ४ ॥ नमः कौमोदकीव्यग्रकराग्रा
यगदाधर ॥ महादनुजनाशाय नमो नंदकधारिणे ॥ ५ ॥ नमः श्रीपतयतुभ्यं नमश्चक्रधराय च ॥ धराधराय वराहरूपिणे परमात्मने ॥ ६ ॥
नमः कमलहस्ताय कमलावल्लभाय ते ॥ नमो मत्स्यादिरूपाय नमः कौस्तुभवल्लभे ॥ ७ ॥ नमो वेदांतवेद्याय नमः श्रीवल्लभाय ॥ नमो गुण
स्वरूपाय गुणिने गुणवर्जिते ॥ ८ ॥

मोदकी गदा तस्याधारणार्थं व्यग्रानि उद्युक्तानि कराय गुणगुल्यो यस्तस्मै ॥ गदा कौमोदकी धरतीति गदाधरः ॥ महादनुजाः इनाः क्रशपश्चार्थाया जाता विप्रचित्प्रभुस्वात्मना
शाय ॥ नंदकलना माखद्वस्तद्वारिणे ॥ ५ ॥ श्रयस्तेनायोगिनोऽयोगिनो वाति श्रीब्रह्मविद्या विद्यावातयोः पतयेऽधिष्ठात्रे नियन्त्रे वा ॥ चक्रसुरांतद्वाराय ॥ धराधराय पृथिव्याश्च
यायतदुद्रत्रैवातु मेव इति वा ॥ मेरुः शरबारिणामहमिति भगवद्वचनात् ॥ वाराहरूपेणैकरूपधारिणे ॥ परमात्मने परमेश्वराय ॥ ६ ॥ कमलहस्ताय लालाकमलधारिणे ॥ कम
लावल्लभाय लक्ष्मीकांताय ॥ मत्स्यादिरूपाय मतीति द्रुपिणे ॥ आदिशब्देन कूर्मादयो गृह्यते ॥ कौस्तुभवल्लभे कौस्तुभनामा मणिर्वल्लभास्यस्तस्मै ॥ ७ ॥ वेदांतवेद्याय वैदेकगम्या
य ॥ तंतौ पतिषदपुत्रं पृच्छामीति श्रुतेः ॥ श्रीवल्लभोऽगुणवादलक्ष्मश्चक्षिणवर्तलोभावलि विशेषवातद्वारिणे ॥ गुणस्वरूपाय सत्त्वादिद्रुपाय ॥ गुणिने जीवात्मने प्रधानात्मन इति वा ॥
गुणवर्जिते वस्तुते गुणवर्जिताय ॥ विभक्तिव्यत्यश्रद्धादसः ॥ गुणवर्जित इति वा पाठः ॥ ८ ॥

पद्मनाभाय भुवनालकंपद्मनाभौयस्यतस्मै ॥ पंचजननामैदयस्तदंगप्रभवः शंखः पांचजन्यस्तद्धराय ॥ वासुदेवः वसुस्तेजो रूपो देवः प्रकाशात्मा वसुश्चासौ देवश्चेति तथा वसुदेव एव वासुदेवः ॥ स्वार्थे तद्धितः ॥ सर्वत्रासौ वसति स तं वाऽस्मिन् वसतीति वासुदेवः ॥ तदुक्तं वैष्णवे ॥ सर्वत्रासौ स तं च वसत्यत्रेति वियतः ततः स वासुदेव इति विद्वद्भिः परिपठ्यत इति ॥ वसुदेवस्यापत्यं वासुदेव इति वा तत्संबोधनं तथा ॥ देवकी नंदनाय दीव्यति सुखालनां सारचक्रेण वाक्रोडतीति विद्यादेवकपुत्री वा देवकी तानंदयतीति तथा ॥ ९ ॥ प्रद्युम्नाय प्रकटद्युम्नतेजोयस्य तस्मै ॥ न केनाप्यवतारदौरुद्ध इत्यनिरुद्ध तस्मै ॥ उभाय त्रार्थान्तरं स्पष्टम् ॥ कंसविनाशाय स्वकार्यकंसेव्या मोतीति कंसमज्ञानं कंसनामासुरो वार्तद्विनाशाय ॥ चाणूरमर्दिने च श्रीरौविने कापह्निरिवादप्रबोधस्तेनानुःसुक्ष्मतरः उः शिवस्तस्यैः प्रकाशो यत्र तच्चाणूरं जगत्चाणूरं त्वौदियो वा तन्मर्दिने ॥ १० ॥ दामबंधनमाया उदंतयस्य मायाधिष्ठानत्वास्तथा ॥ यशोदया

नमस्तेपद्मनाभाय पांचजन्यधराय च ॥ वासुदेवनमस्तु भ्यंदवकी नंदनाय च ॥ ९ ॥ प्रद्युम्नाय नमस्तु भ्यमनिरुद्धाय ते नमः ॥ नमः कंसविनाशाय नमश्चाणूरमर्दिने ॥ १० ॥ दामोदरलक्ष्मीकेशगोविदाच्युतमाधव ॥ उपेद्रकैटभाऽशते मधुहं तरधोक्षज ॥ ११ ॥

उलूखलेनास्यादं दाम्नाबद्धतेन त्रामोदरस्तत्संबोधनं तथा ॥ लक्ष्मीकाणां भिद्रियाणामोशोनियंता ॥ चंद्रसूर्योर्यो रम्यो लहृष्टाः केशाय त्यसत्वा लक्ष्मीकेशस्तत्संबोधनं तथा हे लक्ष्मीकेश ॥ तथा चोक्तं आते ॥ सूर्या चंद्रमसोः शब्ददंशुभिः केशसंज्ञितैः बोधयस्वापयंश्चैव जगदुत्तिष्ठते पृथक् बोधनात्स्वापनाच्चैव जगत्तु हर्षणं भवेत् अत्रा बोधमयै रवकर्मभिः पांडु नंदन लक्ष्मीकेशो हृमीशानो बलोलो कर्पावन इति ॥ गोविंद हे प्राप्तकाम धेवै चैश्वर्य ॥ अच्युत स्वभावाच्च प्रच्यवत इत्यच्युतस्तत्संबोधनं तथा ॥ मालक्ष्मीरविद्यावातयोर्ध्वनियतः हे माधव ॥ इंद्रस्यो परं प्रिद्रइत्युपेद्रः ॥ तथा च हरिवंशे ॥ ममोपरियथेन्द्रत्वं तथा पितृगोभिराश्वरः उपेद्र इति लोकास्त्रांगास्यति भुविसर्वत इति ॥ तत्संबोधनं तथा ॥ इंद्रस्य उपसमीपेऽत्र जत्वेन जात इति वा उपेद्रस्तत्संबोधनं तथा ॥ कैटभारोत्कैटभनाम्नोदैत्यस्य नाशकर्तः ॥ मधुहंतर्मधुनाम्नोदैत्यस्य नाशकर्तः ॥ अथ इंद्रियेण पादेना वतारो दौजायत इत्यधोक्षजः ॥ यद्वा अक्षजो भिद्रियकं ज्ञानं तदधोऽवगि वयस्य तस्मात्तत्संबोधनं तथा ॥ ११ ॥

१ भावनइति कचित्पाठः

नराणां जीवानामाश्रयाय नारायणाय ॥ पापिनो येषु शास्त्रे तेन काऽस्थानविशेषाः नरकनामसुरोवातद्वारिणे ॥ पापहारिणेऽधर्मनाशकर्त्रे ॥ वामयति भक्तानां संसारदुःखमिति वामनस्तस्मै ॥ अज्ञानं तत्कार्यं हर्तुं तिहिरिस्तस्मै ॥ शूरस्यापत्यं शौरिस्तस्मै ॥ १२ ॥ अनंताय अनंतागाय त्रिविधपरिच्छेदशून्याय वा ॥ नारायणावतारेऽनंतशयनाय शेषशायिने ॥ रुक्मिणीपतये लक्ष्मीकांताय ॥ रुक्मिणीकृष्णजन्मनीति पराशरवचनात् ॥ वैदर्भीभीष्मकमुताश्रियो मात्रास्वयं वेदतिशुकोक्तेः ॥ रुक्मिणं रुक्मिण्याश्चांतरप्रमथयति धनुरादिकं छिच्छाकेशदमश्रूणि मुंडयति रुक्मिप्रमथनस्तस्मै ॥ १३ ॥ चैद्यवंशेऽप्रव्यैद्यैः शिशुपालस्तद्धन्त्रे ॥ दनोऽपुत्रादानवास्तदेते पाशात्रो ॥ असुराणां मरयेनाशकाय ॥ मुकुंदमुक्तिद ॥ परमअविद्यतत्कार्यविनिर्मुक्त ॥ आनंदसुखरूप ॥ परमानंद इति श्रुतेः ॥ नंदगोपस्य द्रोणवत्सवतारस्य प्रियाय पुत्राय हितैषिण इति वा ॥ १४ ॥ महोदेवाराधनकाले पुंडरी

नारायणाय नरकहारिणे पापहारिणे ॥ वामनाय नमस्तुभ्यं हरये शौरये नमः ॥ १२ ॥ अनंताय नमस्तुभ्यं मनंतशयनाय च ॥ रुक्मिणीपतये तुभ्यं रुक्मिप्रमथनाय च ॥ १३ ॥ चैद्यहन्त्रे नमस्तुभ्यं दानवारे सुरारये ॥ मुकुंदपरमानंदं नंदंगोपप्रियाय च ॥ १४ ॥ नमस्ते पुंडरीकाक्षदनुजैर्द्रनिषूदन ॥ नमो गोपालरूपाय वेणुवादनकारिणे ॥ १५ ॥ गोपीप्रियाय केशिघ्न गोवर्धनधराय च ॥ रामाय रघुनाथाय राघवाय नमो नमः ॥ १६ ॥ रावणारे नमस्तुभ्यं विभीषणाय हरपाय रणयद ॥ अजाय जय हरपाय रणयद ॥ १७ ॥

कीकृतमक्षिने त्रये नमो देवांगं पुंडरीकतुल्यनेत्रां प्रत्वा द्वापुंडरीकाक्षस्तत्संबोधनं तथा ॥ तथा चादित्यसुराणे ॥ एवमुक्त्वा ददौ च कर्मियुपक्रम्य नेत्रं च पद्मसदृशं विष्णवे प्रभविष्णव इति ॥ यद्वा पुंडरीकेऽक्षिणीयस्य स तथा तत्संबोधनं तथा ॥ यद्वा पुंडरीकाक्षहेऽक्षयपरमधाम ॥ पुंडरीकं परं धामाक्षयमव्ययमुच्यत इति वचनात् ॥ दनुर्जेन्द्राः हिरण्यकशिपुप्रभृतयस्तेषां निषूदननाशक ॥ गोपालरूपाय स्फुटं हृदलोद्बद्धादिरूपाय ॥ वेणुवादनकारिणे वेणुवाधकर्त्रे ॥ १५ ॥ गोप्यो राधाप्रभृतयस्तासां प्रियाय ॥ केशिघ्ने केशिनाम्नो दैत्यस्य हन्त्रे ॥ गोवर्धनधरतीति गोवर्धनधरस्तस्मै ॥ योगिनो रमेतैः अस्मिन्निरामः ॥ तथा च पादौ ॥ रमेतयो गिनो न ते सत्यानंदं चिदात्मनि इति रामपदेनासौ परं ब्रह्माभिधीयते इति ॥ रमयति नयनमनोऽतीति वारास्तस्मै ॥ रघुनाथाय रघुवंशोद्भवानां स्वाभिने ॥ राघवाय रघुवंशोद्भवाय ॥ १६ ॥ रावणारेऽक्षयवत्सवत्रो ॥ विभीषणस्य रणमेव रणाय आश्रयस्तद्वदतीति तथा तत्संबोधनं विभीषणशरणयद ॥ अजाय जय रणयद ॥ जय रूपाय जय रूपाय ॥ रणांगं विचक्षणं रणभौदक्ष ॥ १७ ॥

क्षणआदिर्यस्यक्षणः कालस्तदूपाय ॥ नानाहूपायप्रपंचालेने ॥ शार्ङ्गधनुर्वततेयस्यतस्मैशाङ्गिणे ॥ गदाकौमोदस्याख्याऽस्याऽस्तीतिगदीतस्मेगदिने ॥ चक्रमुदर्शनाल्प्यवततेऽस्ये
तिचक्रीतस्मै ॥ दैव्यानांचक्रं समूहं विमर्दिंशीलयस्यतस्मैत्यचक्रविमर्दिने ॥ १८ ॥ बलाधिक्यादूलः संकर्षणस्तस्मैबलाय ॥ बलोल्लुयादूलमद्रः सएवतस्मैबलमद्राय ॥ बलस्या
सुरस्यारातिः शत्रुर्द्रिस्तस्यप्रियाय ॥ बलियज्ञप्रमथन बलिनाम्नोऽसुरस्ययज्ञविध्यंजन ॥ अक्तानांबलप्रदमक्तबलप्रद ॥ अक्तानांबलप्रकर्षणधतिवंदयतीतिवा ॥ दोऽवखंडनेइ
तिधातुः ॥ १९ ॥ हिरण्यकशिपोर्दयस्यवक्षोबक्षस्थलं विदारयतीति तथा ॥ रणप्रियसंधामोमुक्त ॥ ब्रह्मभ्यांब्राह्मणादिभ्योऽहिते ब्रह्मण्यः स चासौ देवश्चेति तस्मै ॥ ब्राह्मणरूपायेति
कचिच् ॥ गवांब्राह्मणानांचहिताय ॥ २० ॥ चोदनालक्षणोऽर्थोऽयमस्तदूपाय ॥ तथाचपारमर्षसूत्रं चोदनालक्षणार्थोऽयमिदं ॥ धर्माख्येइतिब्रह्मपायेतित्रा ॥ सत्त्वंगोपायस्मिलस्मै

क्षणादिकालरूपायनानारूपायशाङ्गिणे ॥ गदिनेचाक्रिणेतुभ्यंद्यचक्रविमर्दिने ॥ १८ ॥ बलायबलमद्रायबलारातिप्रियायच ॥ बलियज्ञ
प्रमथनमोभक्तवरप्रद ॥ १९ ॥ हिरण्यकशिपोर्वक्षोविदारणरणप्रिय ॥ नमोब्रह्मण्यदेवायगोब्राह्मणहितायच ॥ २० ॥ नमस्तेधर्मरूपाय
नमः सत्त्वगुणायच ॥ नमः सहस्रशिरसेपुरुषायपरायच ॥ २१ ॥ सहस्राक्षसहस्रांगेसहस्रकिरणायच ॥ सहस्रमूर्तेश्रीकांतनमसेयज्ञपूरुष
॥ २२ ॥ वेदवधस्वरूपायनमोवेदप्रियायच ॥ वेदायवेदगदिनेसदाचाराध्वगामिने ॥ २३ ॥

शुद्धसत्त्वालकायेत्यर्थः ॥ सहस्रं शिरांस्यस्यतस्मै ॥ सहस्रशीर्षेत्यादिश्रुतेः ॥ पूर्णत्वात्पुरुषपुरिशयनाद्वापुरुषः ॥ नवद्वारेपुरेशेतेपुरुषस्तेनचोच्यते ॥ कार्यकारणतयापूर्वमपिस्थित
त्वाद्वापुरुषः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ पूर्वमेवाहिमहासंततपुरुषस्यपुरुषत्वमिति ॥ तदूपाय ॥ परायपरमेश्वराय ॥ २१ ॥ सहस्रमक्ष्णीणियस्यतस्त्वबोधनंतथा ॥ सहस्रमंत्रयायस्यतस्त्वबो
धनंतथा ॥ सहस्रमपरिमिताः किरणायस्यसूर्यरूपस्यतस्मै ॥ सहस्रमपरिमितामूर्तियस्यतस्त्वबोधनंतथा ॥ श्रीकांतलक्ष्मीपते ॥ यज्ञपुरुषयज्ञाधिष्ठातृपुरुष ॥ २२ ॥ वेदवधोवेदक
वेद्यस्तत्स्वरूपाय ॥ वेदप्रियायवेदप्रवर्तकाय ॥ वेदायवेदस्वरूपाय ॥ वेदनवेदः स्वप्रकाशश्चिदात्मातदूपायेतिवा ॥ वेदागादिकुंथयितुं व्यस्तं वाशीलयस्यतस्मैवेदव्यासत्वरूपायेत्य
र्थः ॥ सदाचाररूपोऽध्वामागस्तिनां तुशीलयस्यतस्मैतत्प्रवर्तकायेत्यर्थः ॥ २३ ॥

वैकुण्ठाय विकुण्ठयाः पुत्राय ॥ पत्नौ विकुण्ठाशुभस्य वैकुण्ठः सहितः सुरैः तस्यासकलयाज्ञैर्वैकुण्ठो भगवान्स्वयमिति ॥ विकुण्ठमायातामधिष्ठयतिष्ठतीति वैकुण्ठस्तस्मादिति वा ॥ वैकुण्ठवस्तु
शीलं यस्य तस्मै ॥ विष्टय्यामिराति क्रीतयतीति विष्टरायाज्ञास्ययादयस्तेभ्यः श्रूयत इति विष्टश्रवाः ॥ विष्टशब्दमपचमयेवैष्टूयत इति वा तस्मै ॥ गरुडेनागं शीलं यस्य तस्मै ॥ २४ ॥
विष्वक्सेन विष्वां च तपि पलायतैर्देवसेनायस्यो योगमात्रेण ॥ यद्वा विष्वां वंदीत सर्वतः प्रसर्पती कैश्चिदप्यानिवारिता सेना यस्य तत्स बोधनं तथा ॥ जगन्मयप्रपंचरूप ॥ इदं सर्वं यदयमात्मै
ति श्रुतेः ॥ विरौधिलक्षणया जनार्णुण्यजनाराक्षसात्मानन्दयतीति दाशरथिरूपेण जनमात्रावर्द्धयति प्रलयकाल इति तत्स बोधनं हे जनाद्वन ॥ द्विविक्रमायैति ॥ २५ ॥ केशवाय केशो
नामानन्दैर्यद्वा नितिकेशवस्तस्मै ॥ तथा च हरिश्चोरे ॥ यस्मात्स्यया हृदः केशीति तस्मान्च्छासतं शृणु केशवो नामनाम्नात्वं ख्यातो लोकैः विष्यसि ॥ केशसंज्ञिताः भूयः संज्ञिताः अंशव

वैकुण्ठाय नमस्तुभ्यं नमो वैकुण्ठावासिने ॥ विष्टश्रवसे तुभ्यं नमो गरुडगामिने ॥ २४ ॥ विष्वक्सेन नमस्तुभ्यं जगन्मय जनार्दने ॥ त्रिविक्रमाय
सत्याय नमः सत्यप्रियाय च ॥ २५ ॥ केशवाय नमस्तुभ्यं मायिने ब्रह्मगायिने ॥ तपोरूपाय तपसां नमस्ते फलदायिने ॥ २६ ॥ स्तुत्याय स्तुतिरू
प्राय भक्तस्तुतिरताय च ॥ नमस्ते श्रुतिरूपाय श्रुत्याचारि प्रियाय च ॥ २७ ॥ अंजनाय नमस्तुभ्यं स्वर्दजाय नमोस्तुते ॥ जरायुजस्वरूपाय नमउ
द्भिज्जरूपिणे ॥ २८ ॥

स्तद्वत्तया वा केशवः ॥ अंशवो येषु प्रकारं ते मते केशसंज्ञिताः सर्वज्ञाः केशवतस्मात्त्वा माहुर्द्विजस्तत्तमा इति महाभारते ॥ ब्रह्मविष्णुशिवाख्याताः शक्यः केशसंज्ञिता इत्यादौ केशशब्दः
शक्तिपर्यायः ॥ को ब्रह्मेति स माख्यात ईशोर्हं सर्वदेहिनाम् आवांति वा केशसंज्ञीतः केशव नाम वा इति हरिवंशे ॥ तत्स बोधनं वा तथा ॥ मायाख्या शक्तिर्वर्तते यस्य तस्मै ॥ ब्रह्मगायिने
वेदमायिने ॥ तपोरूपाय तपःस्वरूपाय आलोचनरूपायैति वा ॥ तपसां तपस्विना फलदायिने कर्मफलदात्रे ॥ २६ ॥ स्तुत्याय स्तोत्रस्य विषयभूताय ॥ स्तुतिरूपाय स्तोत्ररूपाय ॥
भक्तस्तुतिरताय भक्तानां स्तुतौ प्रीयमाणाय ॥ श्रुतिरूपाय वेदरूपाय ॥ वेदरूपायैति कचित् ॥ श्रुत्याचारि प्रियाय श्रुत्याचारेण प्रीयमाणाय ॥ २७ ॥ अंजनाय पक्षिरूपाय ॥ स्वेद
जाय मत्कुणादिरूपाय ॥ जरायुजस्वरूपाय मानुषादिरूपाय ॥ उद्भिज्जरूपिणेत्येतद्रूपिणे ॥ २८ ॥

१ इत्यादिनामत्रयं कुतो न ख्यातमिति न जानीमः

विभूतिरूपेणसौति ॥ देवानामित्यारभ्यत्यामाहुर्जीवनेश्वरमित्येतन् ॥ देवानां वत्सादित्यादीनामिद्रूपोऽसि भवसि ॥ देवानामस्मिन्नासवदिति भगवद्वचनात् ॥ नवपहाणामध्ये भानु
मास्त्र्योऽसि ॥ चतुर्दशलोकानामध्यसत्यलोका ब्रह्मलोकोऽसि ॥ सप्तार्णसिधूनां सागराणामध्यक्षरसागरोऽसीति सर्वत्रानुषज्जेते ॥ २९ ॥ सरितो नदीनां मध्ये सुरापागांगोऽसि ॥
स्रोतसामस्मिन्नाङ्गवीति भगवद्वचनात् ॥ सरसांसरोवराणामध्यमानसं ब्रह्मणो मनसो भवं सरोऽसि ॥ तथा च रामायणे ॥ कैलासे पर्वते राममनसा निमित्तसरः ब्रह्मणारघुशार्दूलमानसं नमते
नतदिति ॥ शैलानां पर्वतानामध्यहिमवाहिमालयोऽसि ॥ स्थावराणां हिमालयोऽसि ॥ धेनूनां मध्ये कामधुकमुराभिर्भवानसि ॥ धेनूनामस्मिकामधुगिति भगवद्वचनात् ॥
३० ॥ अष्टानां सुवर्णदीनां धातूनां मध्ये हाटकं सुवर्णमसि ॥ उपलेषु पाषाणेषु मध्ये स्फटिकरूपपाषाणोऽसि ॥ प्रसूतेषु पुष्पेषु नीलोत्पलनीलपद्ममसि ॥ वक्षेषु मध्ये तु लसीसुरसा भवा

देवानां मिद्रूपोऽसि ग्रहाणामसि भानुमान् ॥ लोकानां सत्यलोकोऽसि सिधूनां क्षीरसागरः ॥ २९ ॥ सुरापागाऽसि सरितां सरसां मानसं सरः ॥
हिमवानसि शैलानां धेनूनां कामधुग्भवान् ॥ ३० ॥ धातूनां हाटकमसि स्फटिकश्चोपलेष्वसि ॥ नीलोत्पलं प्रसूनेषु वक्षेषु तु लसी भवान् ॥ ३१ ॥
सर्वपूष्यशिलानां वैशालग्रामशिला भवान् ॥ मुक्तिक्षेत्रेषु काशीवं प्रयागस्तीर्थपङ्क्तिषु ॥ ३२ ॥ वर्णेषु श्वेतवर्णोऽसि द्विपदां ब्राह्मणो भवान् ॥
गरुडास्य ऽङ्गेष्वांश्चैशव्यवहारेषु वाग्भवान् ॥ ३३ ॥ वेदेषु निषद्वपेभ्यः मंत्राणां प्रणवोऽसि ॥ अक्षराणामकारोऽसि यज्वनां सोमरूपपृथक् ॥ ३४ ॥

नसि ॥ तुलसीसुरसागौरीभूतस्त्रीचन्द्रमञ्जरीति धन्वंतरिः ॥ ३१ ॥ सर्वेषां सर्वावायाः पूष्यशिलास्सां मध्ये शाल्यामशिला भवानसि ॥ मुक्तिक्षेत्रेषु मध्ये काशीत्वमसि ॥ तीर्थपङ्क्तिषु
तीर्थसमूहेषु प्रयागस्त्वमसि ॥ ३२ ॥ वर्णेषु श्वेतवर्णोऽसि ॥ द्विपदं पदद्वययुक्तानां मध्ये ब्राह्मणो भवानसि ॥ अङ्गजेषु पङ्क्तिषु मध्ये गरुडोऽसि ॥ वैनतेयश्च पङ्क्तिषु
मिति भगवद्वचनात् ॥ व्यवहारेषु लोकचर्यसु मध्ये वाग्वाणी भवानसि ॥ ३३ ॥ वेदेषु ऋगादिषु चतुर्षु उपनिषद्ब्रह्मवेदं तन्नामो भवानसि ॥ मंत्राणां गाव्यादीनां मध्ये प्रणवोऽकारो
ऽसि ॥ मंत्राणां प्रणवश्चिदिति भागवतोक्तेः ॥ अक्षराणामकारादीनां मध्येऽकारोऽसि ॥ अक्षराणामकारोऽस्मीति भगवद्वचनात् ॥ यज्वनां यज्ञकर्तृणां मध्ये सोमरूपपृथक् इन्द्ररूपपृथक् ॥
नक्षत्राणामहंशरीति भगवद्वचनात् ॥ ३४ ॥

सर्वासांसादिबुद्धीनामध्येदहजगतिहेअजधर्मबुद्धिर्भवानसि ॥ सर्वदक्षेषुमध्येमवानश्वत्थवृक्षोसि ॥ अश्वत्थःसर्वदक्षणामितिसगवद्वचनात् ॥ लतामुच्चये ॥ एवमन्यत्रापि ॥ सोमवल्लीसोमलताभवानसि ॥ ४१ ॥ अहोहेविणोपवित्रेषुसाधनेषूपयेषुमध्येमवान्याणायामःप्राणसंयमोसि ॥ सर्वलिङ्गेषुमध्येसर्वदःश्रीशिविश्वेश्वरोभवानसि ॥ ४२ ॥ मित्राणामध्येकलत्रंभार्यात्वमसि ॥ सर्वबंधूनामध्येमहूपोबंधुरसि ॥ अनुक्तसर्वसमुच्चयार्थमाह ॥ त्वत्तदिति ॥ हेनारायणजीवानायाश्रयचराचरेजगमस्थारालोकेऽस्मिन्जगतिलोकोऽन्यन्नासिल्लमेवसर्वमित्यर्थः ॥ ४३ ॥ त्वमेवसातेत्यादिश्लोकमुत्तदित्यस्यात्पूर्वोद्धृत्यः ॥ अथवादितादित्यन्यत्तोल्यन्यास्तीत्याकांक्षायामुपलक्षणादयत्नेन

सर्वासांसिबुद्धीनांधर्मबुद्धिर्भवानज ॥ अश्वत्थःसर्वदक्षेषुसोमवल्लीलतामुच्च ॥ ४१ ॥ प्राणाश्यामोसिसर्वेषुसाधनेषुशुचिखहो ॥ सर्वदःसर्वलिङ्गेषुश्रीमाविश्वेश्वरोभवान् ॥ ४२ ॥ मित्राणांहिकलत्रंत्वंधर्मस्त्वसर्वबंधुषु ॥ त्वत्तानाव्यज्जगत्यस्मिन्भारायणचराचरे ॥ ४३ ॥ त्वमेवसातात्वतातस्त्वमुल्लंभमहाधनम् ॥ त्वमेवसौख्यसंपत्तिस्त्वमायुर्जीवनेश्वरः ॥ ४४ ॥ साकथायत्रतेनामतम्नोयत्वदर्पितम् ॥ तल्लभयत्वदर्पवैतरणोयद्भवत्सृष्टिः ॥ ४५ ॥ तद्धनंधनिनांशुद्वयत्वदर्थव्ययीकृतम् ॥ सर्वसकलःकालोयस्मिन्जिष्णोत्वमर्थसे ॥ ४६ ॥ तावच्चजीवितंश्रेयोधावत्वंददिवर्तसे ॥ रोगाःप्रशमभायांतिलपादोदकसेवनात् ॥ ४७ ॥ महापापानिगोविंदबहुजन्माजितान्यपि ॥ सद्योविलयभायांतिवासुदेवेतिकीर्तनात् ॥ ४८ ॥ अहंपुंसांमहामोहस्त्वहोपुंसांप्रमादता ॥ वासुदेवभनाहृत्यद्वन्द्वन्नकृतश्रमाः ॥ ४९ ॥

कानिचिद्वस्तूनिदर्शयति ॥ त्वमेवजाताजननी ॥ त्वंजातःपिता ॥ त्वंसुहृत्सगुपकाररुक्पेक्ष्यहितकारी ॥ बहूधनंनिधिऋषयः ॥ त्वमेवसौख्यसंपत्तिःसुखसंभारः ॥ त्वमायुर्जीवज्जीवनेश्वरोजीवश्वत्वम् ॥ एवकारावयवयोगव्यावर्तकौसर्वव्यसंबध्यते ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ एवंब्रह्मरुद्रविष्णुरुहेपणविभूतिरूपेणचसुखाद्दर्शनानाविधयास्तौति ॥ इत्युक्तेत्यतःप्राक्कलेनयथेन ॥ सकलःसंपूर्णः ॥ सफलइतिकचित् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ महापापानिब्रह्महत्यादीनिवासुदेवतिकीर्तनास्तद्योविलयभायांतीत्यन्यः ॥ ४८ ॥ अहोइतिखेदे ॥ यथेनमोहेनप्रमादेनवाऽन्यन्नकृतश्रमास्तेपुंसांसः ॥ अन्यन्नकृतश्रमोयैस्तेतथा ॥ पांठांतरेकृतश्रमौश्रमश्चेत्यर्थानिःपुंक्तिः ॥ ४९ ॥

उपहारनैवेद्यम् ॥ पुरोडाशोनामयज्ञेषु देव्योदयोद्व्यप्रभेदोऽयं तत्पवित्रः पदार्थः ॥ तथाचोक्तम् ॥ सदापुरोडाशपवित्रिताधरादिति ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ शंखचक्राः केतननुरिति गोपीचंदनादिनानुदाहेन ॥ बृहन्नारदीयेदाहेन शंखचक्रधारणस्य निषिद्धत्वात् ॥ तथाहि ॥ यस्मिन्संततशंखादिलिङ्गचिह्नतनुर्नरः ससर्वयातनाभोगीचांडालोजन्मकोटिभिः तद्विजन्तम शंखादिलिङ्गां किन्ततनुनरः संग्राथ्यरौरव्यातियावदिद्राश्चतुर्दश चक्रां किन्ततनुयन्तत्रकोपिनसंवसेत् यदिनिष्ठैर्महापापीसहस्रब्रह्माभवेत् गंगालानतोवापिअश्वमेयतोपिवा चक्रां किन्ततनुदृष्ट्वापश्येत्सूर्यजपन्वरः जपेच्चशतरुद्रीयमन्यथारौरवव्रजेत् ब्राह्मणस्य तनुज्ञेयासर्वदेवसमाश्रिता सा च संतापिता राजर्गिकमुबुध्यामहेततः चक्रां किन्ततनुवापिराजल्लिङ्गान्विता

तवोपहारभक्त्यायः सेवेतेयज्ञरूपः ॥ सेवितस्तेन नित्यं तं पुरोडाशो महाधिया ॥ ६० ॥ सचैवावस्थस्नातः सच गंगजलाप्लुतः ॥ विष्णुपादोद कंठ्वा शंखेयः स्नातिमानवः ॥ ६१ ॥ शालग्रामशिलायनपूजिता तुलसीदलैः ॥ सपरिजातमालाभिः पूज्यते सुरसद्मनि ॥ ६२ ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वा यदि वेतरः ॥ विष्णुभक्तिसमायुक्तो ज्ञेयः सर्वोत्तमश्रसः ॥ ६३ ॥ शंखचक्रां किन्ततनुः शिरसामंजरीधरः ॥ गोपीचंदन लिप्तगोदृष्टश्चेत्तदं कुतः ॥ ६४ ॥ प्रत्यहं द्वादशशिलाः शालग्रामस्य योजयेत् ॥ द्वारवत्याः शिलायुक्ताः सर्वकुंठमहीयते ॥ ६५ ॥ तुलसीयस्य भवने प्रत्यहं परिपूज्यते ॥ तद्गृहं नोपसर्पति कदाचिद्यमां कंकराः ॥ ६६ ॥ हरिनामाक्षरमुखं भाले गोपीसुदां किन्तम् ॥ तुलसीमालितारस्करं सुशो युनयमानुगाः ॥ ६७ ॥ गोपीसुतुलसीशंखशालग्रामः सचक्रकः ॥ गृहेऽपि यस्य पंचैतत्स्य पापभयं कुतः ॥ ६८ ॥ ये मुहुर्ताः क्षणाये च याः का प्राये निमेषकाः ॥ ऋते विष्णुस्मृते यां तां स्तेषु मुष्टेयमेनसः ॥ ६९ ॥

पिवा नाधिकारीपीज्ञेयः श्रौतस्मार्तपुर्कर्मसिद्धिः ॥ नरः अतस्तनुतदाभोऽश्रुतद्विभ्रुतिविरोधेन स्मृतेरग्रामाण्यम् ॥ श्रुतार्थात्तरपत्वात् ॥ कच्छचांद्रायाणादिनाऽनमतनुरसनापितदे होतएवामोऽपकोऽदधरागादिः पुमांस्तद्ब्रह्मनाश्रुतेन ग्रामोतीति श्रुतार्थः ॥ तुलस्यामंजरीधरः ॥ शिरसामंजरीधरः ॥ सुरसामंजरीधर इति पाठे सुरसा तुलसी ॥ तदयमित्यत्र तच्छब्दोद्भूतः पयः ॥ ६४ ॥ शालग्रामस्य चंपकारण्यांतर्गतं चक्रतीर्थस्य ॥ शालग्रामस्य शालग्रामाणां द्वादशशिला इति वा ॥ द्वारवत्याः शिलाद्वारकाचक्रम् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥

॥ ७० ॥ ७१ ॥ गायामिगानं करोमि ॥ श्रयामीति क्वचित् ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ द्वेणस्त्रीसमूहे ॥ श्यामलतनुं श्रीरुणाम् ॥ ७४ ॥ सर्वेषां मिति ॥ हृदयेषु अवसतीति हृदयावासोजीव
हृपेण ॥ साक्षादपरोक्षद्वन्द्वेति श्रुतेः ॥ साक्षी अंतर्गामी ॥ सर्वगत्वा विना बहिर्तरन्यनवेदित्वा सोऽसर्ववैद्यात्यर्थः ॥ यद्व्यदिति पाठेऽन्वित्वान्नः सकाशाद्यद्व्य
सत्त्वमेत्यव्ययः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ अनादिति ॥ तदृष्टेः साचासौ वादृष्टेति तद्विस्तारः सूर्यः कारणम् ॥ तदिति पृथक्पदं ॥ तत्तस्माद्ब्रह्मेन्द्रब्रह्मसूर्याधारधर्मवैतर्थाः ॥ त
क्वद्व्यसंहरं नैमस्फुल्लिगसदृशं ज्वलत् ॥ महंतीपातकानां चराशितूलोपमा क्वच ॥ ७० ॥ गोविंदं परमानंदं मुकुंदं मधुसूदनम् ॥ त्यक्त्वा न्यूनैव
जानामिन भ्रजामि स्मरामि ॥ ७३ ॥ ननमांमिन च तसौमिन पश्यामीह क्षुषा ॥ न स्पृशामिन वायामि गायामि न हरे विना ॥ ७२ ॥ जले स्थ
ले च पातालैः प्यनिलैः चानलेऽचले ॥ विद्याधरा सुरसुरे किं नरे वानरे नरे ॥ ७३ ॥ तणेऽङ्गे च पाषाणे तरुगुल्मलतासु च ॥ सर्वत्र श्यामलतनुं वी
क्षे श्रीवत्सवत्ससम् ॥ ७४ ॥ सर्वेषां हृदया वासाः साक्षात्साक्षी त्वमेव हि ॥ बहिरंतर्विना त्वां तु न ह्यन्ये वेद्वि सर्वगम् ॥ ७५ ॥ इत्युक्त्वा विरामा
सौ शिवशर्मन्धुवत्सदा ॥ देवोऽपि भगवान्विष्णुस्तमुवाच प्रसन्नहृक् ॥ ७६ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ अयि बालविशालाक्षधुवधुवमतेऽ
नघ ॥ परिज्ञातो मया सत्यकवत्स्योऽननोरथः ॥ ७७ ॥ अब्बाद्भवंति भूतानि दृष्टेरन्वसमुद्भवः ॥ तदृष्टेः कारणं सूर्यः सूर्याधारोऽधुवैधिभोः
॥ ७८ ॥ ज्योतिश्चक्रस्य सर्वस्य ग्रहसादिः संपन्नतः ॥ तगनेऽग्रजोऽनित्यं त्वमाधारो भविष्यसि ॥ ७९ ॥ मेढीभूतस्तु वै सवा न्वायुपाशनि यत्रि
ताह ॥ आकृष्टं तत्पदं तिष्ठ भ्रातृभयन्यतिषां गणान् ॥ ८० ॥ आराध्य श्रीमहोदं वपुरापदमिदं मया ॥ आसादियत्तदेतत्तेन पसाप्रतिपादितम्
॥ ८१ ॥ केचिच्चतुर्गुणाय वै चिन्मन्वंतरं ध्रुव ॥ तिष्ठन्ति त्वं तु वै कल्पपदमेतत्प्रशास्यसि ॥ ८२ ॥

थाच श्रुतिः ॥ अग्नौ प्राप्ताः द्रुतिः सस्य गार्दियमुपतिष्ठते आदित्या जायेत दृष्टिं दृष्टेरन्वतः प्रजा इति ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ धान्याक्रमणाय धान्यमाणानां पशूनां बंधनस्तोभो मेढी तत्सदृशा
मेढीभूत इत्यर्थः ॥ आकल्पं कल्पयंतं ॥ कल्पोऽत्र ब्रह्मणो दिनपराधं द्वितयं ॥ स्यात्तुः परस्तात्कल्पवासिनामिति ज्ञातव्यतेः ॥ ८० ॥ आसादियाम् ॥ आदायीति पाठेऽगृही
तमित्यर्थः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥

शक्रादौरपिदुर्लभैरपिप्राप्तुमशक्यमित्यर्थः ॥ तत्त्वत्सात्वदधीनम् ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ महोपसर्गशमनीयहादिमहापीडनाशिनी ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ अनेकानिदानादिद्वानानाव्रतानिचकृत्वायथालाभानवाप्नोति तथाऽनयास्तुत्याऽवाप्नोति ॥ सर्वदानव्रतादिभिर्न्यःफलं लभ्यते तत्सर्वमनयास्तुत्या प्राप्यत इत्य ॥

मनुनापिनयस्यापि किमन्यैर्मानवैर्ध्रुव ॥ तत्पदं विहितं तस्माच्छ्रद्धाधैरपिदुर्लभम् ॥ ८३ ॥ अन्यान्वराभ्यश्छातिस्तुवेनानेनोषितः ॥ सुनीतिरपि ते माता त्वत्समीपे च रिष्यति ॥ ८४ ॥ इदं स्तोत्रं वरं यस्तु षष्ठ्यति स माहितः ॥ त्रिसंध्यं मनोजस्त्यपापं यास्यति संक्षयम् ॥ ८५ ॥ न तस्य स दंतलक्ष्मीः परित्यक्ष्यत्यसंशयम् ॥ न जनन्यावियोगश्च न बंधुक्लहोदयः ॥ ८६ ॥ ध्रुवस्तुतिरियं पुण्या महापातकनाशिनी ॥ ब्रह्महापि विशुद्धो तकाकथेतरपापिनाम् ॥ ८७ ॥ महापुण्यस्य जननी महासंपत्तिदायिनी ॥ महोपसर्गशमनी महाव्याधिविनाशिनी ॥ ८८ ॥ यस्याऽस्ति परमा भक्तिर्मयि निर्मलचेतसः ॥ ध्रुवस्तुतिरियं तेन जप्या मर्त्यातिकारिणी ॥ ८९ ॥ समस्त तीर्थस्नानेन यत्फलं लभते नरः ॥ तत्फलं सम्यग्वाप्नोति जपन् स्तुत्या नयामुदा ॥ ९० ॥ संति स्तोत्राण्यनेकानि मम प्रीतिकराणि च ॥ ध्रुवस्तुतेनैव तस्याः कलामहतिषोडशीम् ॥ ९१ ॥ श्रुत्वा पीमांस्तुतिं मत्स्यः श्रद्धया परयामुदा ॥ पातकैर्मुच्यते सद्यो महपुण्यमवाप्नुयात् ॥ ९२ ॥ अपुत्रः पुत्रमाप्नोति निर्धनो धनमाप्नुयात् ॥ अशक्तो भक्तिमाप्नोति कीर्तनाच्च ध्रुवस्तुते ॥ ९३ ॥ दत्त्वादानान्येकानि कृत्वा नानाव्रतानि च ॥ यथा लाभानवाप्नोति तथास्तुत्याऽनयानरः ॥ ९४ ॥ त्यक्त्वा सर्वाणि कार्याणि त्यक्त्वा जप्या न्यनेकशः ॥ ध्रुवस्तुतिरियं जप्या सर्वकामप्रदायिनी ॥ ९५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ध्रुवावधेहि वक्ष्यामि हितं तव महा मते ॥ येन ते निश्चलं सम्यक्पदमेतद्भविष्यति ॥ ९६ ॥ अहं जिगमिषुस्त्वांसं पुरीवारणसीं शुभाम् ॥ साक्षाद्दिश्वेश्वरो यत्र तिष्ठते मोक्षकारणम् ॥ ९७ ॥ विपन्नानां च जंतूनां यत्र विश्वेश्वरः स्वयम् ॥ कर्णे जापं प्रकुरुते कर्म निर्मूलनक्षमम् ॥ ९८ ॥

र्थः ॥ कामानि तिकाचित् ॥ न तथा काममाप्नोतीति पाठः स्पष्टार्थः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ अवधेहि शृणु ॥ येन हितेन हितानुष्ठानेन ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥

१ ध्रुवतिका चित्पाठः

१ कारिणेतिका चित्पाठः

प्रसंगात्काशीस्तौति ॥ अस्येयादिषड्विः ॥ आनंदसूक्तिका आनंदरूपस्थानम् ॥ ९९ ॥ काश्याग्निनाकाशीमणनिमित्तद्रोषदिष्टज्ञानाग्निनेत्यर्थः ॥ १०० ॥ १ ॥ अमृतायनैकैव
ल्याश्रयम् ॥ २ ॥ निर्गतारिषवोयसात्तद्रूनीरिपु ॥ ३ ॥ कार्शीकाशीप्रति ॥ कथंभूतविश्वशम् ॥ जगद्व्यम् ॥ पठान्तेकाशीविशेषणम् ॥ ४ ॥ सविश्वेश्वरःसुदर्शनचक्रदः ॥ ५ ॥
पुरेति ॥ पुरापूर्वहरःपादांगुष्ठस्ययाश्वरेवातस्याउत्थममादितंचक्रद्वक्षाप्रक्षिप्यजालंधरैदयमहरन्मार्शितवानित्यर्थः ॥ कथंभूतम् ॥ ममापिपरिकंपनकंपजनकम् ॥ पादांगुष्ठस्यरेखा

अस्यसंसारदुःखस्यसर्वोपद्रवदायिनः ॥ उपायएकएवास्तिकाशिकानंदभूमिका ॥ ९९ ॥ इदंरस्यमिदंनेतिबीजंदुःखमहातरंगः ॥ तस्मि
न्काश्याग्निनादग्धेदुःखस्यावसरःकृतः ॥ १०० ॥ प्राप्यंसंप्राप्यतेयेनभूयेनशोच्यते ॥ परायानिर्दुःस्थानंयत्तदानंदकाननम् ॥ १ ॥
अमृतायनमुत्तज्यपुरुषोन्यत्रयवसेत् ॥ आनंदकाननंशोभोःकुतस्तस्यसुखोदयः ॥ २ ॥ वरंशरावहस्तस्यचांडालागारवीथिषु ॥ भिक्षार्थम
दनंकाश्यागंज्यनान्यत्रनीरिपु ॥ ३ ॥ वैकुण्ठनगरात्काशीनित्यंविश्वेशमर्चितुम् ॥ अहमायामिनियमाज्जगद्व्यतर्चिताम् ॥ ४ ॥ मयिया
परमाशक्तिखिलोक्त्यारणक्षमा ॥ तत्रहेतुर्महेशानःसमुदर्शनचक्रदः ॥ ५ ॥ पुराजालंधरैदयंममापिपरिकंपनम् ॥ पादांगुष्ठाग्ररेखायं
चक्रंस्तृष्टुहरोऽहरत् ॥ ६ ॥ तच्चचक्रंमयालब्धंनेत्रपद्मार्चनाद्विभोः ॥ एतत्सुदर्शनाख्यंवेदयच्चक्रमर्दनम् ॥ ७ ॥ तन्मयातवरक्षार्थभूतविद्रा
वणंपरम् ॥ तावत्क्षणंनंपुरतस्ततश्चाहमिहागतः ॥ ८ ॥

यद्वक्तव्यं ॥ पादांगुष्ठस्यरेखातद्विधान्यत्रापादांगुष्ठस्यरेखास्तिचिपरत्रापादांगुष्ठस्याग्रोनेतिकृतेतिचसर्वत्र ॥ ६ ॥ समुदर्शनचक्रदइत्युक्तंस्वामिमेवसकारणादयति ॥ तच्चक्र
मिति ॥ एवंद्विश्चयतेआदित्यपुराणे ॥ स्वर्णकमलसहस्रेणश्रीशंकरश्रीरुक्मःप्रत्यहंपूजयतिस्म तत्रकदाचिच्छ्रीरुक्मस्याभावजिज्ञासयैकस्मिन्कमलेविश्वेश्वरेणहतेरनुदाक्यम् ॥
हतेपुष्पेतदविष्णोश्चितयत्किमिदंलिति ज्ञात्वात्सनेत्रमुद्धृत्यपूजयामासंशंकरम् ॥ ततस्तेनवसंतुष्टस्यविश्वेश्वरस्यवाक्यम् ॥ दिव्यंइदमितिचक्रमद्भुततत्सुदर्शनम् श्रीत्यर्थंसेवदेवानिर्भि
तंयन्मयापुरा गृहीत्वातद्रूपेद्व्यामृजद्विविष्णोममाज्ञया एवमुक्ताददौचक्रंसूर्यायुतसमप्रभमिति ॥ नेत्रमेवपद्मेनेत्रपद्मेनार्चनात्पूजनात् ॥ ७ ॥ प्रणुनंप्रेषितम् ॥ पुरतःपूम् ॥ ८ ॥

१॥ ११०॥ १११॥ ११२॥ ११३॥ ११४॥ ११५॥ प्रसंगाज्जीर्णोद्धारादीनांफलमाह ॥ कालेनेत्यादिना ॥ ११६॥ ११७॥ ११८॥ ११९॥ १२०॥ १२१॥ १२२॥ १२३॥ १२४॥

काशीमिदानीयास्यामिविश्वेश्वरविलोकेने ॥ अद्ययात्राऽस्तिमहतीकार्तिक्वांबहुपुण्यदा ॥ ९॥ कार्तिकस्यचतुर्दश्यांविश्वेशोविलोकेये
त् ॥ स्नात्वाचोत्तरवाहिन्यान्ततस्यपुनरागतिः ॥ ११०॥ इत्युक्त्वा तादृशमारोप्यध्रुवमानंदमेदुरम् ॥ क्षणाद्वाराणसींप्रापहरिःस्मरहरोषिताम्
॥ ११॥ पंचक्रोश्याश्चसीमानंप्राप्यदेवोजनार्दनः ॥ वैनतेयाद्वारुध्यकरेधृत्वाध्रुवंततः ॥ १२॥ मणिकर्ण्यपरिस्रायविश्वेशमभिपूज्यच ॥
ध्रुवंभाषेभगवान्हितं तस्यचिकीर्षयन् ॥ १३॥ लिंगस्थापयत्नेनक्षेत्रेऽत्रैवाविमुक्तकोत्रैलोक्यस्यापनंपुण्यंयथाभवतितेऽक्षयम् ॥ १४॥
नियुतंयत्परिस्थाप्यलिंगानिफलमाप्यते ॥ अन्यत्रतर्दिहैकनलिंगेनपरिलभ्यते ॥ १५॥ कालेनभंगमापन्नंजीर्णोद्धारंकरोनियः ॥ इहतस्य
फलस्यांतःप्रलयेपिनजायते ॥ १६॥ वित्तशाल्वपरित्यज्यप्रासादंयोऽत्रकारयेत् ॥ तेनदत्तोभवेत्सर्वोभरुनियुतयोजनः ॥ १७॥ कूपवापीत
डागानिशन्तारयोऽत्रतुकारयेत् ॥ अन्यत्रकरणात्तस्यपुण्यंकोटिगुणाधिकम् ॥ १८॥ इज्यार्थमत्रयःकुर्यात्सुरस्यापुण्यवाटिकाम् ॥ पुण्यपुण्य
फलंतस्यसुवर्णकुसुमाधिकम् ॥ १९॥ अत्रब्रह्मपुरींरुत्वायोविप्रभ्यःप्रयच्छति ॥ वर्षाशेनेनसंयुक्तांतस्यपुण्यफलंशृणु ॥ २०॥ क्षीयंतेस
लिलान्यब्धेर्भौमाश्चत्रसरेणवः ॥ क्षयोऽनंतस्यपुण्यस्यशिवलोकेसमासतः ॥ २१॥ मठानपितपस्विभ्यःकारयित्वाऽत्रयोपयेत् ॥ जीवनोपा
यसंयुक्तान्सोपिपूर्वफलाश्रयः ॥ २२॥ कृत्वा महान्तिपुण्यानियोऽत्रविश्वेश्वरेऽपयेत् ॥ नतस्यपुनरावृत्तिर्घोरिसंसारसागरे ॥ २३॥ अनंतइति
वादोयमयिलोकेऽत्रगीयते ॥ परंकाशीगुणानां हिमयाप्यंतोनलभ्यते ॥ २४॥ तस्मात्प्रयत्नतःकाश्याध्रुवश्रयःसमाश्रयेत् ॥ काशीश्रयःफलं
पुंसामक्षयायोपजायते ॥ २५॥ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ ध्रुवमित्युपदिश्याथजगामगरुडध्वजः ॥ ध्रुवोपिलिंगसंस्थाप्यवैधनायसमीपतः
॥ २६॥ प्रासादंसुमहत्कृत्वाकुंडंतद्वरतः ॥ विश्वेश्वरंसमभ्यर्च्यकृतकृत्योगृहयथौ ॥ २७॥ ध्रुवेश्वरंसमभ्यर्च्यध्रुवकुंडकृतोदकः ॥ ध्रुव
लोकमवाप्नोतिनराभोगसमन्वितः ॥ २८॥

॥ २५॥ २६॥ २७॥ २८॥

॥ २९ ॥ १३० ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायामेकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ महर्जनस्तपस्त्यलोकाः कास्थाः स्तुतिस्तथा ॥ द्वाविंशतितमेऽध्यायेवर्ण्यतेऽमदुर्लभा ॥ १ ॥ ध्रुवास्थानमभिनंदंस्तस्मिन्नालनोऽलंप्रत्ययाभावाद् ॥ ध्रुवास्थानमित्यनेन ॥ १ ॥ २ ॥ महसातेजसा ॥ ३ ॥ ४ ॥ कल्यायुषोद्विपरार्थयुषो

ध्रुवस्य परमास्थानं यः पठेत्साठयेदपि ॥ स विष्णुलोकमासाधजायते विष्णुवह्मभः २९ ॥ नरोध्रुवस्य चरितं प्रसंगेन स्मरन्नपि ॥ नपारपरिभि
भूयेत महद्युष्यमवाप्नुयात् ॥ १३० ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडध्रुवस्तुतिर्नामैकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७५ ॥

शिवशर्मावाच ॥ ध्रुवास्थानमिदं रस्य महापातकनाशनम् ॥ महाश्रयं करं पुण्यं श्रुत्वा ततोस्मिभोगणौ ॥ १ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ इ
त्थं यावद्विजो ब्रूते विमानं वायुवेगम् ॥ तावत्सापमहलोकं स्वर्लोकं परमं दुतम् ॥ २ ॥ द्विजोऽथ लोकं सर्वं दिव्यं सवतामहसादृतम् ॥ तौ गणौ
प्रत्युवाचेदं कोऽयं लोको मनोहरः ॥ ३ ॥ तावूच तु ततो विप्रं निशाम्य महाभते ॥ अयं सहि महर्लोकं स्वर्लोकं परमाद्भुतः ॥ ४ ॥ कल्यायुषोव
संत्यत्र तपसा धूतकल्मषाः ॥ विष्णुस्मरणं संक्षीणं समस्तं क्लेशसंचयाः ॥ ५ ॥ निर्व्याजप्रणिधानेन हृत्वा तेजोमयं जगत् ॥ महायोगसमायुक्ता
वसंत्यत्र सुरोत्तमाः ॥ ६ ॥ इत्थं कथां कथयतो भगवद्गणयोः प्रिये ॥ क्षणार्धेन विमानं तज्जनलोकं निनाय तान् ॥ ७ ॥ निवसंत्यमलायत्रमान
सा ब्रह्मणः सुताः ॥ सनंदनाद्यायोगाद्राः सर्वे तैत्यर्ध्वरेतसः ॥ ८ ॥ अन्येतु योगिनो वै स्य स्वर्गलक्ष्मचारिणः ॥ सर्वद्वैविनिर्मुक्तास्ते वसंत्यतिनि
र्मलाः ॥ ९ ॥ जनलोकोऽतपोलोकस्तेषां लोचनगोचरः ॥ कृतस्तेन विमानेन मनोवेगेन गच्छता ॥ १० ॥ वैराजा यत्र देवावसेयुर्दाहवर्जिताः ॥
वासुदेवे मनोयेषां वासुदेवार्पितक्रियाः ॥ ११ ॥ तपसा तोष्यगोविंदमभिलाषविवर्जिताः ॥ तपोलोकमिमं प्राप्य वसन्ति विविजितेन्द्रियाः ॥ १२ ॥

श्रुत्वा दय इत्यर्थः ॥ विष्णोः स्मरणेन ध्यानेन तपः समस्ताः सवासनाः क्लेशानां अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशानां संचयाः समूहा येषां तेषां ५ ॥ निर्व्याजप्रणिधानेन निष्कपटसमा
धिना ॥ तेजोमयं ब्रह्मालोकम् ॥ महायोगोऽत्र जीवपरयोरैक्याचितनम् ॥ ६ ॥ इत्थं पूर्वोक्तां कथां कथयतोऽसतोः ॥ तत्प्रसिद्धम् ॥ निनाय प्रपयामास ॥ ७ ॥ ८ ॥ इदं निशीतेष्णा
दीनि ॥ ९ ॥ १० ॥ विराजा हि ण्यगर्भेणोत्पादिता वैराजाः ॥ किंच ॥ वासुदेवेति ॥ ११ ॥ १२ ॥

शिलोच्छ्रितादीनां प्रथमांतानां पदानां तत्तत्पौलोकेऽकृतौ भयावसतीति न व मनोव्ययः ॥ शिलोच्छ्रित्ययः पतितक्रीणाः कणदत्तयः ॥ इता एव उलूखलकण्डनीयेषां तदानीं लूखलकाः ॥ १३ ॥
सूर्येण सह चतुर्दिक्षु चतुर्भिर्गन्धिल्लपोष्यते पंचाग्निनपसः ॥ स्थण्डिलेशया भूशायिनः ॥ हेमन्तशिशिरयोः क्रत्वोरधैषमाघौ व्याप्य जले क्षपरात्रीः क्षपयन्तीत्यर्थः ॥ १४ ॥ दृषिता
अपि कुशाधनीराणां विप्रः कणानेवापि वन्ययेषु धमिति भावः ॥ दीर्घश्छांदसः ॥ तत्र हेतुर्नयं यो यत्नशीलास्तप एकनिष्ठानविषयपरा इत्यर्थः ॥ अतिक्षुधिता अपि वानाशिनः ॥ पा
दगुण्डाभ्रेण मुवस्वरांतीति पावांगुष्ठाभ्यसूराः ॥ १५ ॥ ऊर्ध्वदोष ऊर्ध्वीकृतहस्ताः ॥ रविदृशः सूर्यगत्यनुसारिनेत्राः ॥ एकेनां द्विजपादेन स्थाणुवन्निश्चलाः ॥ दिवानिरुच्छासाः संपूर्ण

शिलोच्छ्रित्यये वै दंतोलूखलिकाश्च ये ॥ अइमकुट्टाश्च मनुयः शीर्णपर्णाशिनश्च ये ॥ १३ ॥ ग्रीष्मे पंचाग्निनपसो वर्षासु स्थण्डिलेशयाः ॥ हेमं
तशिशिरार्धे यक्षपंतिसलिलक्षपाः ॥ १४ ॥ कुशाग्रनीरविप्रसूतृषितायनयोऽपि वन् ॥ वाताशिनोतिक्षुधिताः पादाभ्रांगुष्ठभूसुराः ॥ १५ ॥
ऊर्ध्वदोषोरविदरास्त्वेकां द्विस्थाणुनिश्चलाः ॥ ये वै दिवानिरुच्छासामासोच्छासाश्च ये पुनः ॥ १६ ॥ मासोपवासव्रतनिश्चानुमास्य व्रताश्च ये ॥
ऋवंततो यपानायेष पमासोपवासकाः ॥ १७ ॥ ये च वर्षनिमेषावै वर्षागन्तुतर्षकाः ॥ ये च स्थाणुपर्मां प्राप्तामृगकंदुतिसौख्यदाः ॥ १८ ॥
जटाढवीकोटरांतःकृतनीडां डजाश्च ये ॥ प्ररूढवामलूरांगाः स्नायुनदास्थिसंचयाः ॥ १९ ॥

दिनव्याप्यत्यक्तोच्छासाः कुंभकपरायणा इत्यर्थः ॥ मासोच्छासामासमग्निव्याप्योच्छासो येषां तत्तथारचकपरायणा इत्यर्थः ॥ १६ ॥ ऋवंतमासद्वयैतो यं पानयेषां तैः श्रवततो य
पानाः ॥ १७ ॥ वर्षमभ्यर्षसमाप्तौ वानिमेषो येषां तैर्वर्षनिमेषाः ॥ वर्षधारावनिवर्षसंपातजलेन वस्तूणां येषां तैर्वर्षारैरजलपाना इत्यर्थः ॥ ये च स्थाणुपर्मां स्थाणुनृत्यन्ती प्राप्ताः ॥
स्थाणुसाम्योपमाभित्तिचिंत ॥ स्थाणुसाम्योपसंप्राप्ता इति चान्यत्र ॥ अत एव मृगकंदुतिसौख्यदाः सुखमेव सौख्यं मृगैः कृत्वा कंदुतिः सौख्यदायेषां तैः तथा ॥ १८ ॥ जटैवाढवीविपि
नंतस्याः कोटरांतश्चिद्रूपेऽकृतोनीडो वासो यैस्तथा भूता अङ्गजायेषु तैः तथा ॥ प्ररूढवामलूरावल्मीका अङ्गेषु येषां तैः तथा ॥ वामलूराश्च नान्कुश्रवल्मीकां पुनपुंसकमित्यमरः ॥ प्ररूढव
णसर्वाङ्गा इति चिंत ॥ स्नायुनद्वेनीडां बद्धोऽस्थिसंचयो येषां तैः तथा ॥ १९ ॥

लताप्रतनैर्वह्निना विस्तारः समूहैरिति वा ॥ चिरस्थितिरित्यस्यात् ॥ चिरस्थितैरितिकचित् ॥ तत्रानिश्चलतया चिरस्थितेर्हतोरित्यर्थः ॥ २० ॥ इत्यादिषु पूर्वोक्तप्रकारेषु सुतपःशुशोभनतपःस्यादुच्छिद्य निक्षीणानिवर्त्मानि शरीराणि भेषेत तथा ॥ क्रमाणे इति पाठ इत्यादिनिष्ठुपांस्वेवच्छिद्य निष्करोराणि क्रमाणेऽप्येतत्तथा ॥ ब्रह्मायुषो हिरण्यगर्भसमजीविनः ॥ तदुक्तमात्रं त्वाणसहते सवसप्रेतसंचरे परस्थिते कृतात्मानस्ते विशति परंपदमिति ॥ २१ ॥ शृणोति कथामिति शेषः ॥ २२ ॥ तेन शिवशर्मणा ॥ २३ ॥ स्मृत्युक्ता चारचंचुः स्मृत्युक्ता चाराभिमुखस्तदुत्सृज्यर्थः ॥ चंचुपदं हंससादृश्यव्याख्यापनार्थम् ॥ सयथाक्षीररीरेविवचयति विविच्य च क्षीरपि पण्यपण्यविच्य पापविहाय पण्यमनुतिष्ठतीत्यर्थः ॥ यद्वा स्मृत्युक्ता चारेण च यज्ञायतनं तस्मृत्युक्ता चारचंचुः ॥ प्रतीपो विमुखः ॥ २४ ॥ ब्रह्मा शिवशर्मणो संबोध्यति ॥ अयं ॥ अपीति पाठे निश्चयेऽपिशब्दः ॥ हे शिवशर्मक ॥ इदयायां कां ॥ २५ ॥

लताप्रतनैर्गरीतो वेष्टिता यवाश्रये ॥ सस्यानि च ब्रूढानि यदंगेषु चिरस्थिति ॥ २० ॥ इत्यादि सुतपःस्फुटवर्त्मानो ये तपोधनाः ॥ ब्रह्मायुषस्तपोलोके ते वसंत्युक्तो भयाः ॥ २१ ॥ यावदित्यस्य पुण्यात्मा शृणोति गणयोर्मुखात् ॥ तावन्नैत्रातिथीभूतः सत्यलोको महोज्ज्वलः ॥ २२ ॥ त्वरावंतौ गणौ तत्र विमानादवरोह्यतौ ॥ सशरं सर्वलोकां न तेन सार्धं प्रणेमतुः ॥ २३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गणावसौ द्विजो धीमान् वदेद्वदंगपरः ॥ स्मृत्युक्ता चारचंचुश्च प्रतीपः पापकर्मसु ॥ २४ ॥ अयि द्विज महाप्राज्ञ जने त्वां शिवशर्मक ॥ साधूकृतं त्वया वत्स सुतीर्थप्राणमोक्षदाणात् ॥ २५ ॥ सत्वरंगत्वरं सर्वयच्चैतद्भवते क्षितम् ॥ दैनं दिनं प्रलयतः सृजामि च पुनः पुनः ॥ २६ ॥

शूलोक्तमारभ्य सत्यलोके पर्यंतं सवजगद्यदेतच्छब्दाभ्यां निर्दिश्यते ॥ तत्रावांतरविशेषमाह ॥ दैनंदिनेति ॥ दिने दिने जगतीति दिनं सचासौ प्रलयश्च तस्माद्दैनंदिनं प्रलयाच्चिन्मिदादंतं रंवा ॥ अवैराजं महर्लोकं आमयादिकृत्य सीमानं विधायेत्यनुः पुनः सृजामि ॥ शूरादिलोके त्रयमिति शेषः ॥ हरो रुद्रः प्रतिपदं यतिक्षणं प्रति दिनमिति यावत् ॥ पुनः पुनर्लोकत्रयमुपसं हरो न शयति ॥ महर्लोकादौ न तु प्रकृतप्रलये द्विपराधवसाने सत्कारणानां नाशः पुनरपि तावत्कालस्यानंतरं सत्कारणकब्रह्मादहं हिरिति बोद्धव्यम् ॥ यदा दैनंदिनं प्रलय इत्यनेन विष्णोर्वदिने दिने प्रलय उच्यते तदा पुनः पुनः सृजामीति विष्णुना सहोद्भवे विवक्षयेति बोध्यम् ॥ वैराजसत्यलोके अभ्युपेत्याप्येति व्याख्येयम् ॥ यद्वा देवत्स शिवशर्मन्सुतीर्थप्राणमोक्षणमिति तोयदेतत्सर्वचराचरतत्सत्त्वरमविलंबितमेव गत्वरंगमनशीलं विनाशशीलं न ह्नवने क्षितं दृष्टं त्वया साधूकृतं सम्यक्कृतम् ॥ सत्वरंगत्वरमेव कृत इत्यां कां क्षायामाह ॥ दैनंदिनेति ॥ शेषपूर्ववत् ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ चतुर्षु जरायुजांडोद्भिज्जसेदजेषु वृणां एषवश्यमाण एव तस्मिन्नास्तेर्वर्षेणः ॥ कोऽसौ गुणः ॥ धर्मसोपानमारुह्य हसत्यलोकाभायां तीतियत्स इति सप्तमेनान्वयः ॥ २८ ॥
 कैः साधैर्यानीत्याकांक्षायां साधनान्याह ॥ चपलानीति ॥ चपलानींद्रियाणीत्यन्वयः ॥ विष्वग्गुणगणस्य सर्वगुणसमुदायस्य ॥ विष्वेगुणगणस्येति क्वचित्पाठः ॥ तत्र विष्वे विश्व
 स्मिन् ॥ २९ ॥ धर्मवंशहरं धर्मसंततिहरम् ॥ धर्मव्यंस्करमिति क्वचित् ॥ ३० ॥ धैर्याद्विवेकात् ॥ यथोक्तं वैष्णवे ॥ यशस्तप्तसत्तैव को यो नाशकरः पर इति ॥ नामर्सीनारकीर्तने
 तारमिलोभादीनां त्रायाणां विशेषणम् ॥ तथा च सार्वज्ञं च ॥ त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः कामः क्रोधस्तथा लोभस्तस्मादंतं ब्रह्म यजेदिति ॥ ३१ ॥ मंददर्पम् ॥ सदापदमिति
 आवैराजं प्रतिपदमुपसंहरते हरः ॥ काकथामशकाभा नानृणां मरणधर्मीणाम् ॥ २७ ॥ चतुर्षु भूतश्रामेषु च्येक एव गुणो नृणाम् ॥ तस्मिन् वै भा
 रते वर्षैर्कर्मभूमौ महीयसि ॥ २८ ॥ चपलानि विनिर्जित्यैंद्रियाणि मनसा सह ॥ विहाय वैरिणं लोभं विष्वग्गुणगणस्य च ॥ २९ ॥ धर्मवंशहरं
 काममर्थसंचयहारिणम् ॥ जरापलितकर्तारं विनिष्कृत्य विचारतः ॥ ३० ॥ जिवाक्रोधरिपुर्धैर्यात्तपसो यशसः श्रियः ॥ शरीरस्य अपि हारं
 नेतारं तामर्सीगतिम् ॥ ३१ ॥ स दामंदपरित्यज्य प्रमादैकपदप्रदम् ॥ प्रमादैकशरण्यं च संपदां विनिवर्तकम् ॥ ३२ ॥ सर्वत्र लघुता हेतुमहंका
 रं विहाय च ॥ दूषणारोपणे यत्कृत्वाणं सज्जनेष्वपि ॥ ३३ ॥ हित्वा मोहं महद्ब्रह्म हरोपणं मतिघातिनम् ॥ अत्यंतमंधीकरणमंधतामिस्वदर्शक
 म् ॥ ३४ ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तं परिक्षुण्णं महाजनैः ॥ धर्मसोपानमारुह्य दिहायां तिहलया ॥ ३५ ॥ कर्मभूमिं समोहं ते सर्वे स्वर्गोक्तसो द्वि
 ज ॥ यत्तत्राजितभोक्तारः पदेषूच्चावचेष्वमी ॥ ३६ ॥ नार्थावर्तसमो देशो न कशी सदृशो पुरी ॥ न विष्वेशसमं लिङ्गं क्वपि ब्रह्मांडमंडले ॥ ३७ ॥
 संति स्वर्गावदुविधाः सुखेतरविजिताः ॥ सुकृतैकफलाः सर्वयुक्ताः सर्वसमृद्धिभिः ॥ ३८ ॥

पाठः हंकारविशेषणम् ॥ ३२ ॥ दूषणेति मोहविशेषणम् ॥ ३३ ॥ अंधीकरणं ज्ञाननाशकम् ॥ अंधतामिन्नो नरकविशेषस्तद्वर्शकम् ॥ ३४ ॥ परिक्षुण्णं सेवितम् ॥ ३५ ॥ यद्यस्या
 त् ॥ तत्र कर्मभूमौ ॥ पदेषु स्थानेषु ॥ उच्चावचेषूक्कृष्टा पकृष्टेषु नानाविधेष्वित्यर्थः ॥ ३६ ॥ नार्थावर्तते ॥ आर्यावर्तः पुण्यभूमिर्मध्यविधा हि मागयो रिति ॥ ब्रह्मांडमेव मंडलं देशस्तस्मि
 न् ॥ ब्रह्मांडमंडप इति क्वचित् ॥ यद्यपि कशी ब्रह्मांडमध्यगानभवति तथापि प्रतीत्यभिप्रायेणोक्तमिति ज्ञेयम् ॥ एवमये पि ज्ञातव्यम् ॥ ३७ ॥ एवं सा माय्यतोऽधिकमुक्त्वा विशेषतोऽपि
 वक्तुमाह ॥ संतीति ॥ सुखेतरदुःखेतरद्विजिताः ॥ ३८ ॥

स्वर्लोकादधिकंरम्यंमुदंनान्स्तीत्यत्रेदुमाह ॥ सर्वेदिति ॥ ३९ ॥ स्वर्गसर्वादेवानामध्ये ॥ ४० ॥ नागागाभरणप्रोताः नागानामाभरणलक्षणलंकारेषुप्रोतायथितामणयोयत्रपातालैवर्तितस्यातालैकनसमंकेनपि ॥ नागाभरणभूषास्त्रितिपाठेपिसएवार्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ दिवाकैति ॥ यत्रपातालेदिवादिवसेऽर्करश्मयःप्रभासालोकमात्रं तन्वंतीतिनातपंधर्मनविस्तारयतीत्यर्थः ॥ शशिनश्चेतिचशब्दःसमासस्थमापरिदिमपदमनुवर्तयति ॥ चंद्रस्यचरश्मयोनिशिरात्रौनशीतायाःकृतुकेवलद्योतायप्रकाशाय ॥ एतेनकंदु

स्वर्लोकादधिकंरम्यंनहिव्रह्मांडगोलके ॥ सर्वयतस्वर्गायतपोदानवतादिभिः ॥ ३९ ॥ स्वर्लोकादपरिस्म्याणिपातालानीतिनारदः ॥ ब्राह्मर्गसदांमध्यपातालेभ्यःसमागतः ॥ ४० ॥ आह्लादकारिणभुश्रामणयोयत्रसुप्रभाः ॥ नागागाभरणप्रोताःपातालैकनतत्समम् ॥ ४१ ॥ दैत्यदानवकन्याभिरितश्चेतश्शोभिते ॥ पातालेकस्यनप्रीतिर्विकृतस्यापिजायते ॥ ४२ ॥ दिवाकर्करश्मयस्तत्रभ्रातृव्यंतिनातपम् ॥ शशिनश्चनशीतायनिशिद्योतायकेवलम् ॥ ४३ ॥ यत्रनद्वायतेकालगतोपिदनुजादिभिः ॥ वनानिनद्योरस्याणिसदंभांसिसरांसिच ॥ ४४ ॥ कलाःपुंस्कोकिलालापाःसुचैलानिशुचीनिच ॥ भूषणान्यतिरम्याणिगंधाघमनुलेपनम् ॥ ४५ ॥ वीणावेणुश्चदंगादिनिस्वनाःश्रुतिहारिणः ॥ हारकेशमहालिंगयत्रवैसर्वकामदम् ॥ ४६ ॥ एताव्यन्यानिरम्याणिभोगयोग्यानिदानवैः ॥ दैत्योरगैश्चभुज्यंतेपातालांतरगोचरैः ॥ ४७ ॥ पातालेभ्योपिवैरम्यंदिवजवर्धमिलावृतम् ॥ रत्नसानुंसमाश्रित्यपरितःपरिसंस्थितम् ॥ ४८ ॥ सदासुकृतिनोयत्रसर्वभोगभुजोद्विज ॥ नवयौवनसंपन्नानित्यंयत्रमृगहिराः ॥ ४९ ॥ भोगभूमिरियंप्रोक्ताश्रेयोविनिमयाजिता ॥ भुज्यतेवद्विधैलोकैस्तार्थाभित्यक्तदेहैः ॥ ५० ॥

रश्मिनांपातालेप्यनुषधेशोविवक्ष्यते ॥ तथाचाविष्यपुराणे ॥ सूर्यो गोभिर्जगत्सर्वमादीपयतिसर्वशः त्रीणि त्रीणि तथा चाप्यद्वैलोकौ मासयत्युत शतं चापि अधस्तानुपातालं नापयत्युत ॥ सूर्या चंद्रमसावेतौ गृहीते देहांतरौ तत्र स्तदंतिकं चिद्वाचक्षते ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ कलाविद्याः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ भोग्ययोग्यानि भोग्याद्वाणि ॥ भोगयोग्यानीतिकंचित् ॥ ४७ ॥ रत्नसानुंसुमेरुम् ॥ रत्नसारमिति पाठे पिसएवार्थः ॥ ४८ ॥ मृगीहशोहरिणीनयनाः ॥ ४९ ॥ श्रेयोविनिमयाजितापुण्यपरिवर्तने न संपादिता ॥ ५० ॥

अह्नीवजाविभिरमथ्याजाविभिः सत्यवादिभिरित्यर्थः ॥ पुत्रक्षेत्रेअद्येषांगृहादीनांतपुत्रक्षेत्रायास्तद्दीनकैस्तद्दीनैरित्यर्थः ॥ ५१ ॥ सर्वेभ्योद्दोषेभ्योजंबूद्वीपस्यश्रेष्ठयमाह ॥ संतीति ॥ द्विगताआपोयस्मिन्मद्वीपः ॥ पारावारांतरस्थिताः शुद्धोदपरावार्त्कीरयोर्दोषात्रंस्थिताइत्यर्थः ॥ पारावारपरवार्त्कीतीरेपात्रंतदंतरमित्यमरः ॥ अथवापारा वारांतरस्थितत्वंद्वीपानादक्षिणोत्तरसमुद्रतीरपूर्वपश्चिमसमुद्रतीरंचापिज्ञातव्यम् ॥ ५२ ॥ नववर्षाणिभद्राश्वकुंतुमालात्तोरुत्राख्यानिपूर्वपश्चिमदक्षिणोत्तरतःसमुद्रलम्बानिचत्वारिवर्षाणि ॥ मेरोःसर्वतइलावतंतउत्तारोत्तरमयंचदक्षिणतोद्वारिवर्षकिंपुरुषंचेति ॥ तत्रतेषुनवसुवर्षेषुभारतवर्षमजनात्रांसद्वरतस्यर्षाषुत्रस्यनाम्नाविख्यातमत्तमं श्रेष्ठमित्यर्थः ॥ तथाचोक्तंमागवते ॥ तस्यासिद्धतो ज्येष्ठोनारायणपरायणः आख्यातवर्षमेतथानाम्नाभारतमद्भुतं मेति ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ इदंभारतमित्यव्ययः ॥ प्रथममुल्यम्

अक्लीबभाषिभिश्चापिपुत्रक्षेत्राद्यहीनैः॥ परोपकारसंक्षीणमुखायुर्धनसंचयैः॥ ५१ ॥ संतिद्वीपाल्यनेकवैपारावारंतरस्थिताः॥ जंबू
द्वीपसमोद्वीपोनक्वापिजगतीतले॥ ५२ ॥ तत्रापिनववर्षाणिभारतंतत्रचोत्तमम्॥ कर्मभूमिरियंप्राक्तादेवानामपिदुर्लभा॥ ५३ ॥ अष्टौ
किंपुरुषादीनिदेवभोग्यानिनानितु॥ तेषुस्वर्गात्समागत्यरमंतेत्रिदिवौकसः॥ ५४ ॥ योजनानांसहस्राणिनवविस्तारतस्त्वदम्॥ भारतं
थमंवर्षमेरुर्दक्षिणतःस्थितम्॥ ५५ ॥ तत्रापिहिमंविध्यार्द्रतरंपुण्यदंपरम्॥ गंगायमुनयोर्मध्यंतर्वेदोभुवःपराः॥ ५६ ॥ कुरुक्षेत्रंहिसर्व
षांक्षेत्राणामधिकंततः॥ ततोपिनैमिषारण्यंस्वर्गसाधनमुत्तमम्॥ ५७ ॥

॥ ५५ ॥ हिमर्विध्याद्देहिमालयसहितर्विध्यपर्वतस्येत्यर्थाः ॥ हिमर्विध्यद्वयोऽतिरक्तिचित्पाठः ॥ अतर्वेदीभुवःअतर्वेदीनाद्रुयोभुवःपराउल्लुष्टाः ॥ ५६ ॥ निमिषेणोद्वानवंबलमस्मि
नरूपेयमयानिहृतमिति नैमिषारण्यम् ॥ तथाचगौगैमुख्यप्रतिवराहपुराणेविष्णोर्वाक्यम् ॥ एवंकृत्वाततोदेवोर्मानगैरमुस्ततदा उवाचनिमिषेणोद्विहृतदानवंबलम् अरण्योस्मिस्त
तस्सेतनैमिषारण्यसंज्ञितमिति ॥ भविष्यतियथैवंब्राह्मणानांविशेषकमितिपाठांतरं ॥ ब्रह्मणाविदृष्टस्यचक्रस्यनेमिःशीयतेयत्रतन्निमिशनिमिशमेवनेमिशम् ॥ वायसराक्षसादि
ब्रह्मार्थैतद्धिनः ॥ तथाचवायुपुराणे ॥ एतन्मनोमयंचक्रंमयाहृष्टविदृज्यते यत्रास्यशीयतेनेमिःसदृशस्तपसःशुभः इत्युक्त्वासुर्यसंकाशंचक्रंरुद्रह्यामनोमयम् प्रणिपत्यमहादेवंवि
ससर्जपितामहः तोषिदृष्टतराविभ्राःप्रणम्यजगतांप्रभुम् प्रययुस्तस्यचक्रस्ययत्रनेमिर्व्यशीर्यत तद्वनेनैवविख्यातनैमिशंमुनिपूजितमिति ॥ ५७ ॥

॥ ५८ ॥ कोऽसौ तीर्थराज इत्याकांक्षायामाह ॥ स्वर्गददति ॥ महदुच्छ्रमम् ॥ ममेतिकंचित् ॥ ५९ ॥ प्रयागनामनिर्वक्ति ॥ यागादनिद्वयेन ॥ ६० ॥ ६१ ॥ यागादिभ्यः प्रकृष्टत्वमेव दर्शयति ॥ नाममात्रेति ॥ ६२ ॥ कृतानियानि एनां सिपायानि तेषां परिशुद्धितोनाशादित्येव ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ सपापसंचयः ॥ ६५ ॥ पदांतरस्थानांतरम् ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ त्वनैमिषारण्यतोपीह सर्वस्मिन्क्षितिमंडले ॥ सर्वेभ्योपि हि तीर्थेभ्यस्तीर्थराजोविशिष्यते ॥ ५८ ॥ स्वर्गदोमोक्षदश्चैव सर्वकामफलप्रदः ॥ प्रयागस्तन्महत्त्वं तीर्थराज इति स्मृतः ॥ ५९ ॥ यागाः सर्वमया पूर्वतुलयाविधृता हि ज ॥ तच्च तीर्थं वरस्यं कामिकं कामपूराणां ॥ ६० ॥ दृष्ट्वा प्रकृष्टयोगेभ्यः पुष्टेभ्योदक्षिणादिभिः ॥ प्रयागमिति तन्नामकृतं हरिहरादिभिः ॥ ६१ ॥ नाममात्रस्मृतं यस्य प्रयागस्य त्रिकालतः ॥ स्मृतुः शरीरेनो जातु पापं वसतिकुत्रचित् ॥ ६२ ॥ संतितीर्थान्येकानि पापत्राणकराणि च ॥ न शक्यान्यधिकं दातुं कृतैर्नः परिशुद्धितः ॥ ६३ ॥ जन्मान्तरेष्वसंख्येषु यः कृतः पापसंचयः ॥ दुष्प्रणोद्यो हिनितरां व्रतैर्नैस्तपोजपैः ॥ ६४ ॥ सतीर्थराजगमनोद्यतस्य शुभजन्मतः ॥ अंगेषु वपतेऽत्यंतं दुर्मोवातहतायथा ॥ ६५ ॥ ततः कर्ता धर्मागस्य प्रयागदृढचेतसः ॥ पुंसः शरीरान्निर्यातुमपेक्षेत पदांतरम् ॥ ६६ ॥ भाग्यान्नेत्रातिथीभूते तीर्थराजे महात्मनः ॥ पलायते द्रुततरंतमः सूर्योदये यथा ॥ ६७ ॥ सप्तधा तु मयी भूततनौ पापानि यानि वै ॥ केशेषु तानि तिष्ठति वपनाद्यां तितान्यपि ॥ ६८ ॥ एवं निष्कलुषीभूय ततः स्नायास्तितासिते ॥ ययं काममभिव्यायत तमाप्नोति तानान्यथा ॥ ६९ ॥ पुण्यराशिं च विपुलं पुण्यान्भोगान्यथेप्सितान् ॥ स्वर्गप्राप्नोति तत्पुण्यान्निष्कामो मोक्षमाप्नुयात् ॥ ७० ॥ स्नायाद्यो भिलषन्मोक्षं कामानन्यान्विहाय च ॥ सोऽपि मोक्षमवाप्नोति कामदा तीर्थराजतः ॥ ७१ ॥ तीर्थराजपरित्यज्य योऽन्यस्मात्काममिच्छति ॥ भारतास्त्रे महर्षे सकामं नानुयात्सुष्ठु ॥ ७२ ॥ सत्यलोके प्रयागे वनान्तरं वेदम्यहं हि ज ॥ तत्र ये शुभकर्माणस्ते महाकनिवासिनः ॥ ७३ ॥

क्षां तुरधिरस्त्राद्यस्थिमज्जाशुक्राणीति सप्तधा तव सत्सम्यगीभूततनौ तत्सत्पुण्यं तीर्थराज इत्यर्थः ॥ वपनान्मुंडनात् ॥ ६८ ॥ सितासिते गंगायमनयोः संगे देवण्यामित्यर्थः ॥ अग्निध्यायसंकल्प्य ॥ अग्निध्यायः न्तिकंचित् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ मोक्षमवाप्नोति तस्मिन्नुद्धृष्टा विविदिषा द्वारावेत्यर्थः ॥ ७१ ॥ सुष्ठु ङाटिनात्यर्थः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥

॥ ७४ ॥ यथा कथंचिदिति ॥ अनशनेन जलादिप्रवेशेनैवेत्यर्थः ॥ नचैतद्ब्राह्मणानि रक्तिविषयमिति मन्वयम् ॥ यदित्वं विजानासि तात विष्णो रवास्थितिम् गत्वा प्रयागं तत्रैव सं
स्यस्यामः कलेवरमिति गर्ग्यवनादीनां बचनस्य प्रह्लादसंहितायां द्वारका माहात्म्ये दर्शनात् ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ द्विजाः सनकादयो ब्राह्मणाः ॥ द्वाभ्यां गुरुशिव्याभ्यां जायंत इति द्विजावेदा
वृतेषां वाक्यम् ॥ हे द्विज वाक्यं वचनमिति वा ॥ ७८ ॥ प्रयाग माहात्म्यमुपसंहरति ॥ किंबहू केनेति ॥ ७९ ॥ यदर्थस्वर्गादीनां रम्यत्वमुक्तं दिदर्शयति ॥ प्रयागतोषीति ॥ ८० ॥
तीर्थाभिलाषिभिर्मत्स्यैस्सर्वे तीर्थान्तरं गच्छन्ति ॥ अन्यत्र भूमि वलये तीर्थराजाः प्रयागतः ॥ ८१ ॥ यथां तरं द्विजश्रेष्ठ भूपे वितरसे वके ॥ दृष्टं तमा
त्रं कथितं प्रयागे तरतीर्थयोः ॥ ८२ ॥ यथा कथंचितीर्थेऽस्मिन्प्राणत्यागं करोति यः ॥ तस्यात्मघाते दोषेन प्राप्नुयादीप्सितान्यपि ॥ ८३ ॥ यस्य भ्रा
ग्यवत्श्चात्र तिष्ठत्यस्थीन्यपि द्विज ॥ न तस्य दुःखलेशोऽपि कापि जन्मनि जायते ॥ ८४ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानां प्रायश्चित्तचिकीर्षणा ॥ प्रयागं वि
धिवत्सेव्यं द्विजवाक्यान्प्रसंशयः ॥ ८५ ॥ किंबहू केन विप्रैर्द्रमहोदयमभीप्सुना ॥ सेव्यं सितासितं तीर्थं प्रकृष्टं जगतीतले ॥ ८६ ॥ प्रयागतोपि
तीर्थे शास्त्रैर्वैषु भुवनेष्वपि ॥ अनायासेन वै मुक्तिः कास्य देहावसानतः ॥ ८७ ॥ प्रयागादपि वै रम्यमविमुक्तं न संशयः ॥ यत्र विश्वेश्वरः साक्षा
त्स्वयं समाधितिष्ठति ॥ ८८ ॥ अविमुक्ता न महाक्षेत्राद्विश्वेशसमाधिष्ठिता ॥ न च किंचित्क्वचिद्रम्यमिह ब्रह्मांडगोलके ॥ ८९ ॥ अविमुक्तमिदं
क्षेत्रमपि ब्रह्मांडमध्यगम् ॥ ब्रह्मांडमध्येन भवेत्पंचकोशप्रमाणतः ॥ ९० ॥ यथा यथा हि वधैर्जलमेकं कर्णवस्य च ॥ तथा तथोन्नये दीशस्त
क्षेत्रं प्रलयादपि ॥ ९१ ॥ क्षेत्रमेतच्छूलग्रे शूलनिस्तिष्ठति द्विज ॥ अंतरिक्षे न भूमिं न क्षेतं न मृदु न द्रव्यः ॥ ९२ ॥ सदा कृतयुगं चात्र महापर्वस
दाऽत्र वै ॥ न ग्रहाऽस्तोदयकृतो दोषो विश्वेश्वराश्रमे ॥ ९३ ॥

अनायासेन मुक्तौ हेतुं वदन्नतिरस्यत्वाह ॥ ८१ ॥ अव्ययमुखेनातिरम्यत्वमुक्त्वा व्यतिरेकेणापितदाह ॥ अविमुक्तादिति ॥ महाक्षेत्रत्वे हेतुर्विश्वेति ॥ ८२ ॥ तर्हि ब्र
ह्मांडस्थितत्वाविशेषादयोऽपि क्षेत्रं ब्रह्मांडं क्षेत्रं स्यादित्यत आह ॥ अविमुक्तमिति ॥ ८३ ॥ कथं तर्हि नदिनप्रलये प्राकृतप्रलये चात्र काशी तिष्ठेत्तत्राह ॥ यथा यथा हीति ॥ ८४ ॥
कथं तर्हि निराश्रयमिदं तिष्ठेदित्यत आह ॥ क्षेत्रमेतदिति ॥ कथं तर्हि तथा सवेन पश्यंति तत्राह ॥ नक्षतं इति ॥ ८५ ॥ महापर्वयहणादि ॥ न शुक्रगर्वोर्गहयोरस्तमनोदयाभ्यां कृतो प्रह्ला
स्तोदयकृतः ॥ ८६ ॥

सौम्यायनंप्रशस्तमयनमुत्तरायणमित्यर्थः ॥ ८७ ॥ नन्वयोध्यादिक्षेत्रस्यापि चक्रादिधृतत्वप्रतीतिः कोविशेष इति चेन्न त्राह ॥ भूमितले भूम्यादितले इत्यर्थः ॥ तथा मननहेतुमाह ॥ काशीति ॥ तुहाब्दइतराभ्योऽभ्या आधिक्यं धोतयति ॥ तदेवाह ॥ इयं काशीलोकोत्तराचतुर्दशलोकादूर्ध्वं तियावत् ॥ ८८ ॥ तत्र हेतुमाह ॥ मयेति ॥ एतत्तु प्राकृतप्रलयानंतं रंष्टष्टाविति ज्ञातव्यम् ॥ तथा च स्कादेक्षतसंहितायाम् ॥ तानि भूतानि रक्षणाणि पंचीकृत्य शिवाज्ञया तेभ्य एव सुराः सृष्टं ब्रह्मांडाख्यमिदं मयेति ॥ अयं भावः ॥ अयोध्यादिक्षेत्राणां च क्रोदिभिर्धृतत्वेपि चतुर्दशभुवनानां पानित्वाद्ब्रह्मणा सृष्टत्वाच्चाभ्योऽस्याश्चतुर्दशभुवनवर्हिर्भूतत्वाद्धिवेश्वरसृष्टत्वाच्चाधिक्यमिति ॥ ८९ ॥ ९० ॥ काशीवासिकृतात्कर्मणः कृते विना

सदासौम्यायनंतत्र सदातत्र महोदयः ॥ सदैवमंगलंतत्र यत्र विश्वेश्वरस्थितिः ॥ ८७ ॥ यथा भूमितले विप्रपुर्यः संतिसहस्रशः ॥ तथा काशीनमंतव्याकर्णपिलोकोत्तरालियम् ॥ ८८ ॥ मया सृष्टानि विप्रैर्द्रभुवनानि चतुर्दश ॥ अस्याः पुर्या विनिर्माता स्वयं विश्वेश्वरः प्रभुः ॥ ८९ ॥ पुरायमस्तपस्तत्त्वावदुक्तालं मुदुक्करम् ॥ त्रैलोक्याधिकृतिं प्राप्तस्य कावाराणसीपुरीम् ॥ ९० ॥ चराचरस्य सर्वस्य यानिकर्मणि तानिवै ॥ गोचरे चित्रगुप्तस्य काशीवासिकृताहते ॥ ९१ ॥ प्रवेशो यमदूतानां न कदाचिद्विजोत्तम ॥ मध्ये काशीपुरीं कापिरक्षिणस्तत्र तद्गणाः ॥ ९२ ॥ स्वयं नियंता विश्वेशस्तत्र काश्यांतनुजाम् ॥ तत्रापि कृतपापानां नियंता कालभैरवः ॥ ९३ ॥ तत्र पापं न कर्तव्यं दारुणारुद्रयातना ॥ अहो रुद्रपिशाचत्वनरकेभ्योऽपि दुःसहम् ॥ ९४ ॥ पापमेव हि कर्तव्यमतिरस्ति यदीदृशी ॥ मुखेनान्यत्र कर्तव्यं महीत्यस्ति महीयसी ॥ ९५ ॥ अपिका मातुरो जंतुरेकार्दसतिमातरम् ॥ अपि पापकृता काशीरक्ष्यामोक्षाथैर्नैकिका ॥ ९६ ॥

॥ ९१ ॥ तद्गणाः श्रीमद्भुद्रगणाः ॥ ९२ ॥ नियंता तत्त्वज्ञानोपदेष्टा ॥ तत्रापि तनुजामपि मध्ये ॥ नियंता शासकः ॥ ९३ ॥ तत्र काश्याम् ॥ यत्र कृतास्यापादिनिशेषः ॥ रुद्रयातना ॥ नैकवलं काशीकृतास्यापद्रुद्रयातनामार्त्तिकनुसुदुःसहं रुद्रपिशाचत्वमपि भवतीत्याह ॥ अहो इति खेदे ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ननु का मातुराणां न भयं न लजेत्यादि दर्शनं किमिति पापिभिः काशीत्याज्येत्याशंक्य सृष्टांतमाह ॥ अपीति ॥ कामातुरोपीत्यर्थः ॥ दृष्टांतदार्ष्टान्तिकयोर्येतच्छब्दावस्थाहर्तव्यौ ॥ तथा पापकृतेनैकिका चित् ॥ ९६ ॥

१ काशीलोकोत्तरालियमितिकचिन्माठः

विपक्षेवाधकमाह ॥ परापवादेति ॥ ९७ ॥ पापिभिः काशीनस्तव्येत्येतत्कमुत्यन्यायेन ह ॥ अभिलष्यतीति ॥ धनचैतिचकारणवद्वादिक्कृतं ॥ युक्तातुमिति पाठ्युक्ता उद्युक्ताः कृताः ॥
 ध्यवसाया इत्यर्थः ॥ शोक्तुमन्यप्रतिग्रहैरेति च क्वचित् ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ काशीवासानधिकारिणोदशयति ॥ त्यक्तेति पञ्चभिः ॥ १०० ॥ हेविप्रहेशिवशर्मन् ॥ १ ॥ प्रतीपाः प्रतिकूलः ॥ २ ॥ तेषां काशीनिस्सिद्धयेनानिर्वाणवातपिदूरइत्येतद्वृत्तेषामन्तकाले काशीप्राप्त्यावाप्तिप्रायेणेति बोद्धव्यम् ॥ अथवा ताले काशीप्राप्तावपि द्वादिन्यायेनैकवल्याभावा

परापवादशीलेन परदराभिलाषिणा ॥ तेन काशीनसंसेव्याक्काशीनिरयः क्रमः ॥ ९७ ॥ अभिलष्यति येनित्यन्धनं चात्र प्रतिग्रहः ॥ परस्वकपदैर्वापिकाशीसेव्यातैर्नरैः ॥ ९८ ॥ परपीडाकरं कर्म कास्यानित्यं विवर्जयेत् ॥ तदेव चेत्किमत्र स्यात्काशीवासोदुरात्मनाम् ॥ ९९ ॥ त्यक्त्वा विश्वेश्वरीभक्तिं येन्यदेवपरायणाः ॥ सर्वथा तैर्न वस्तव्याराजधानीपिनाकिनः ॥ १०० ॥ अर्थान्धनस्तु ये विप्रयेचकार्माथिनो नराः ॥ अविमुक्तनैः सेव्यमोक्षक्षेत्रा मिदं यतः ॥ १ ॥ शिवनिंदापराये च वेदान्दापराश्रये ॥ वेदाचारप्रतीपाये सेव्यावाराणसीनतैः ॥ २ ॥ परद्रोहधियो ये च परेष्वर्थाकारिणश्च ॥ परेषु पापिनो ये वै तेषां काशीनसिद्धये ॥ ३ ॥ मनसापिनये काशीमभिनन्दंति दुर्धियः ॥ तेषां निर्वाणवातापि दूरदुर्वृत्तचेतसाम् ॥ ४ ॥ ज्ञानेन न विना मोक्षः क्वचिदस्तीह भूतले ॥ तज्ज्ञानं न व्रतैर्लभ्यमपि चांद्रायणादिभिः ॥ ५ ॥ तुलापुरुषमुख्यैश्च दानैश्च श्रद्धयान्वितैः ॥ देशकाले च विधिना पात्रेभ्यः प्रतिपादितैः ॥ ६ ॥ नयमैर्ब्रह्मचर्याद्यैर्नयमैर्नार्चनादिभिः ॥ शरीरशोषणैरुन्नैर्न तपोभिर्हि जेतुम् ॥ ७ ॥ न महामन्त्रजपैश्च गुरुभिः प्रतिपादितैः ॥ न स्वाध्यायैर्यथैकैश्च नानाभिश्च श्रुणुः परैः ॥ ८ ॥ न सेवया गुरुणा च न श्राद्धैर्देवतार्चनैः ॥ न नानातीर्थयात्राभिर्ज्ञानं समधिगम्यते ॥ ९ ॥

प्रियायेण ॥ तथा चोक्तं पद्मपुराणे काशीमाहात्म्ये ॥ केवलं धर्मसापेक्षः कर्णेजपतितद्वयः अधर्मिष्ठस्य तत्क्षेत्रे यातनतीति शेषमिति ॥ कार्थार्थो निजधर्मणमुपशुस्तिष्ठति द्विजः अनायासा विलंबाभ्यां स एव लभते फलमिति ॥ ३ ॥ ४ ॥ काश्यामेकैव जन्मना मोक्षः प्राप्यत इति वक्तुं ज्ञानादिसाधनस्यैकेन जन्मना दुर्लभतामाह ॥ ज्ञानेनेति यावत्समाप्ति ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

योगेनचित्तवृत्तिनिरोधेन ॥ तथाचपातंजलसूत्रम् ॥ योगश्चित्तवृत्तिनिरोध इति ॥ तच्चानुशीलनेहेतुत्वाद्योगएवतत्त्वार्थशीलनंनिदिध्यासनम् ॥ ११० ॥ ननुयोगानुष्ठानेनान्योधा
भोवेषिश्रवणादिमिद्वान्नमविष्यतिनेत्याह ॥ सदरेति ॥ श्रवणमादियेषांश्रवणादीनांतश्रवणादयःश्रवणमनननिदिध्यासनानिसमासार्थः ॥ चित्तवृत्तिनिरोधाप्तावेश्रवणादयएवनेत्य
क्षेरन्तिभावः ॥ १११ ॥ १२ ॥ तच्चतच्छ्रेयश्चेतिच्छ्रेयस्तस्यउदकउत्तरकालीनफलम् ॥ ११३ ॥ अजोब्रह्मा ॥ महतिविष्णौमनोयस्यसमहामनाः ॥ ११४ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतार्था

नयोगेनविनाज्ञानंयोगस्तत्त्वार्थशीलनम् ॥ गुरुपदिष्टमार्गेणसदाभ्यासवशेनच ॥ ११० ॥ तस्यांतरायाबहवःसुदूरश्रवणादयः ॥ अतो न
प्राप्यतेज्ञानंयोगोदेकेनजन्मना ॥ ११ ॥ विनातपोजपधैश्रविनायोगेनसुब्रत ॥ निःश्रेयोलाभ्यतेकाश्यामिहैकैनेवजन्मना ॥ १२ ॥ त्वया
शुद्धधियाकाश्यायच्छ्रेयःसमुपाजितम् ॥ तच्छ्रेयसोप्युदकस्तेमहानस्तिद्विजोत्तम ॥ १३ ॥ उक्तेतिविररामाजःशृण्वतेगणयोस्तयोः ॥ सो
पिप्रमुदितश्चाभूच्छिवशर्मासमहामनाः ॥ ११४ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेकाशीखंडेब्रह्मकृतकाशीप्रशंसानामहर्षिशतितमोऽध्यायः ॥ २ ॥
शिवशर्मावाच ॥ सत्यलोकेश्वरविधेसर्वेषांप्रपितामह ॥ किंचिद्विज्ञप्तकामोस्मिनभयाद्वक्तुमुत्सहे ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यत्त्वंप्रष्टुम
नाविप्रज्ञातंतन्मनोगतम् ॥ पिपृच्छिषुस्त्वंनिर्वाणंणौतत्कथयिष्यतः ॥ २ ॥ नैतयोर्विष्णुगणयोगोचरमिहास्तिहि ॥ सर्वमेतौविजानी
तोयांकिंचिद्ब्रह्मगोलके ॥ ३ ॥ इत्युक्त्वासक्ततास्तेवैब्रह्मणाभगवद्गणाः ॥ प्रणम्यलोककर्तारंतेऽपिदृष्टाःप्रतस्थिरे ॥ ४ ॥ पुनःस्वयानमारुह्य
वैकुण्ठमभितोययुः ॥ गच्छतापिपुनस्तत्रद्विजेनाशुच्छित्तौगणौ ॥ ५ ॥

काशीखंडटीकायांद्वाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ १ ॥ ॥ व्यधिकेर्विशतितमोऽध्यायेचारुमनोहरः ॥ वर्णयतेकमलाजानेनप्रियेकमहोत्सवः ॥ १ ॥ तच्छ्रेयसोप्यु
दकस्तेमहानस्तीत्युक्तंनत्रमष्टुविज्ञापयति ॥ सत्यलोकेइति ॥ किंचिकैवल्यमितिदृष्टिश्च ॥ १ ॥ भगवत्सेकप्राप्तावस्यकथाव्यासोनेनविलंबःकारितोमयेत्यनुचितंमच्चानोऽनुरंत
न्माभूदित्याशयेनाह ॥ यत्त्वमिति ॥ पिपृच्छिषुःप्रष्टुमिच्छुः ॥ तन्निर्वाणम् ॥ २ ॥ तत्कथनेऽसामर्थ्यमेतयोर्नमितव्यमित्याह ॥ नैतयोरिति ॥ ३ ॥ प्रतस्थिरेप्रचलिताः ॥ ४ ॥ अप्यु
च्छिष्टपृष्टम् ॥ तौगणौप्रति ॥ ५ ॥

॥६॥ अन्यच्चेनियदुक्तंदाह ॥ कांचीति ॥ तथाचांकम् ॥ अयोध्यामथुरामायाकाशीकांचीक्षवंतिका पुरीद्वारवतीचैवसप्तैतामुक्तिदायिकाइति ॥७॥ मुक्तिःकैवल्यम् ॥ विश्वसृजा ब्रह्मणोक्ता ॥ यथाभूमितलेविप्रपुयःसंतिसहस्रशः तथाकाशीनमतव्याकापिलोकोत्तरालियम् लयाशुद्धधियाकाश्यायच्छेयःसमुपाजितम् तच्छेयसोप्युदकस्तेमहानस्तिद्विजो नमेतिच वदेतिशेषः ॥ तत्तस्मात्संप्रतिममविदेहलक्षणा मुक्तिःकिनास्तीतिवृत्तीयःप्रश्नः ॥ ८ ॥ अहंतमर्हथोग्यौभक्तइतियावत् ॥ इतीत्यगस्त्ववाक्यम् ॥ ९ ॥ भूतमतीतं भाविभ विष्यत् भवद्वर्तमानम् ॥१०॥ कियद्दूवंयंप्राप्ताइतिप्रथमप्रश्नस्योत्तरंवंकुंप्रसंगात्पृथिव्यंतरिक्षयोःप्रमाणमाहुः ॥ विप्रेतिसार्येन ॥ हेविप्रपुण्यवंतयोःसूर्याचंद्रमसोः ॥ एकयोक्त्यापुण्य

शिवशर्मोवाच ॥ कियद्दूवंयंप्राप्तांतव्यंचकियपुनः ॥ पृच्छाम्यन्यच्चवांभद्रांभूतंप्रीत्यातदप्यहो ॥ ६ ॥ कांच्यवंतीद्वारवतीकाश्ययो ध्याचंपंमी ॥ मायापुरीचमथुरापुयःसप्तविमुक्तिदाः ॥ ७ ॥ विहायषट्पुरीश्रान्याःकाश्यामेवप्रतिष्ठिता ॥ मुक्तिर्विश्वसृजातलिकमममुक्ति नंसंप्रति ॥ ८ ॥ इतिसर्वममपुरःप्रसादादकुर्महंतम् ॥ इतितद्वाक्ष्यमाकण्यगणवूचतुरादरात् ॥ ९ ॥ गणावूचतुः ॥ यथार्थकथयाव सेयत्पृष्ठंभवतानघ ॥ विष्णुप्रसादाज्जानीवोभूतंभाविभवत्तथा ॥ १० ॥ विप्रावभासतेयावत्किरणैःपुष्पवंतयोः ॥ तावतीभूःसमुद्दिशसस मुद्राद्रिकानना ॥ ११ ॥ वियच्चतावदुपरिविस्तारपरिमंडलम् ॥ योजनानांचनियतेभूमेभानुव्यवस्थितः ॥ १२ ॥ भानोःसकाशादुपरिलक्षे लक्ष्यःक्षपाकरः ॥ नक्षत्रमंडलं सोमालक्ष्ययोजनमुच्छ्रितम् ॥ १३ ॥ उडुमंडलतःसौम्यउपरिशिद्विलक्षतः ॥ द्दिलक्षेतुबुधाच्छुक्रशुक्राद्भौमो द्दिलक्षके ॥ १४ ॥ माहेयादुपरिशिच्चसुरेभ्योनियुतद्वय ॥ द्दिलक्षयोजनोत्सेधःसौरिद्वयपुरोहितात् ॥ १५ ॥

वंतीदिवाकरनिशाकरावित्यमरः ॥ ११ ॥ विस्तारपरिमंडलयथास्यात् ॥ तत्रविस्तारोदर्थम् ॥ परिमंडलवर्तुलाकारता ॥ भूमेःसकाशादुपरित्यग्रिमस्यानुगुणः ॥ योजनानानियुतेलक्षे ॥ एकशतसहस्रंतुनियुतंप्रोच्यतेबुधैरितिब्रह्मांडशेनान् ॥ १२ ॥ लक्ष्योदृश्यः ॥ लक्ष्ययोजनंयथास्यालक्ष्ययोजनमिव्याप्येतिवा ॥ उच्छ्रितमुच्चम् ॥ १३ ॥ सौम्योबुधः ॥ भौमोमंगलः ॥ १४ ॥ सुरेभ्योदेवानांपूज्योबृहस्पतिः ॥ नियुतद्वयेलक्षद्वितये ॥ द्दिलक्षयोजनेनप्रमाणेनउत्सेधःउच्चः ॥ सौरिःशनिः ॥ १५ ॥

दशायुतलक्षतावसमुच्छ्रयमुच्चमित्यर्थः ॥ सहस्राणांशताल्लक्षत् ॥ १६ ॥ भूलोकस्यस्वरूपमाह ॥ पादगम्यंहीति ॥ १७ ॥ १८ ॥ उपरिष्टादिति ॥ एतेनाष्टकोटियोजनपरिमितवर्षवयमिति कता इति सूचितम् ॥ २० ॥ गंतव्यं च कियत्पुनरित्यस्य द्वितीयं प्रश्नस्योत्तरमाह ॥ सत्यादुपरीति ॥ एतेनाष्टकोटियोजनमार्गो गंतव्योऽस्तीति व्यनितमिति भावः ॥ यथापि कुठलोको ब्रह्मांडादि भागवतादौ वर्णयितव्यं तथाप्यत्र कल्पमिदमेव कुठलोकांतरमिदमेव वात्रोच्यत इति ज्ञातव्यम् ॥ २१ ॥ प्रसंगाद्भूलोकैकैलासप्रमाणमाह ॥ तत इति ॥ ततो वैकुं

दशायुतसमुच्छ्रायं सौरैः सप्तर्षिर्मंडलम् ॥ सप्तर्षिभ्यः सहस्राणांशतादूर्ध्वध्रुवः स्थितः ॥ १६ ॥ पादगम्यं हि यत्किंचिद्वस्त्वस्ति धरणीतले ॥ तद्भूलोक इति स्यातः साब्बिदीपाद्रिकाननम् ॥ १७ ॥ भूलोकाच्च भुवलोका ब्रह्मावधिरुदाहतः ॥ आदित्यादाध्रुवं प्रस्वलोक इति गीयते ॥ १८ ॥ महलोकः क्षितिरुर्ध्वमेकाद्विप्रमाणतः ॥ कोटिद्वये तु संख्यातो जनो भूलोकतो जनैः ॥ १९ ॥ चतुष्कोटिप्रमाणस्तु तपो लोकोऽस्ति भूतलान् ॥ उपरिष्टास्त्रिंशैर्कोटयः सत्यमीरितम् ॥ २० ॥ सत्यादुपरिवैकुण्ठो योजनानां प्रमाणतः ॥ भूलोकात्परि संख्यातः कोटिषोडशसंमितः ॥ २१ ॥ यन्नास्ते श्रौपतिः साक्षात्सर्वेषामभयप्रदः ॥ ततस्तु षोडशगुणः कैलासोऽस्ति शिवालयः ॥ २२ ॥ पार्वत्या सहितः शंभुर्गजास्यस्कंदनदिभिः ॥ यन्नतिष्ठति विश्वेशः सकलः सपरः स्मृतः ॥ २३ ॥ तस्य देवस्य खलोऽयं खलीलामूर्तिधारिणः ॥ स विश्वेश इति स्यात्तस्य ज्ञातुं दिदं जगत् ॥ २४ ॥ सर्वेषां शासकश्चासौ तस्य शास्त्रानचापरः ॥ स्वयं सृजति भूतानि स्वयं पातितथानि च ॥ २५ ॥ सर्वज्ञ एकः संप्राक्तः स्वेच्छाधीन विचक्षितः ॥ तस्य प्रवर्तकः कोपि न हि नैव निवर्तकः ॥ २६ ॥

ठास्योडशगुणः षोडशकोटि संमितः ॥ २२ ॥ कैलासं विशिनष्टि ॥ पार्वत्येति ॥ कलामाया प्रवानीवा तत्सहितः सकलः सर्वस्वरूपवा ॥ २३ ॥ तस्य खलीलालाहूपोऽयं प्रपंचः ॥ तस्य विशेषणं सविश्वेश इत्यारभ्य तस्यैतत्प्राक्तमेव नयथेन ॥ विश्वेशो यमिति कविप्ताठः ॥ तस्य कीदृशस्य ॥ खलीलामूर्तिधारिणः खलीलया मायया शरीरधारिणः ॥ तस्या ज्ञातुं दिदं जगत् ॥ तथा च श्रुतिः ॥ भीष्मास्माद्वातः प्रवते भीषो देति सूर्यः भीष्मास्मादिदं विश्वं यदुधो धाति पंचम इति ॥ मद्भयाद्वाति वातो यमिति स्मृतेश्च ॥ २४ ॥ २५ ॥ तस्य शास्त्रानचापर इत्येते देवविदूषणेति ॥ तस्य प्रवर्तक इति ॥ २६ ॥

माययासमूर्तीश्रुतिचार्दितश्रुत्याप्रतिपादितम् ॥ यद्वा ॥ अमूर्तवाच्याकाशरूपम् ॥ मूर्तपृथिव्यैजोलक्षणंप्रब्रह्मचयन्तस्तद्व्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ द्वेवावब्रह्मणोरूपमूर्तचमूर्तचेति ॥ ब्रह्मणोविशेषणसंबन्धापीतिसार्धद्वयम् ॥ २७ ॥ सर्वभ्यः कारणेभ्योमहदादिभ्योत्तरप्रधानतस्मादिपिपरमर्तदूतमत्तएवपरम् ॥ किन्तस्यरूपकवातत्रप्रमाणंतत्राहा।आनदमिति ॥ श्रुतयश्चसत्यज्ञानमनतब्रह्मेत्याद्याः ॥ २८ ॥ तर्हिमानेनविषयीकृतत्वादानालत्वमनित्यत्वंचस्यादित्यतआहुतुः ॥ संविदंतेइति ॥ नसंविदेनविषयीकुर्वते ॥ संविदंतीतिकचित् ॥ अतन्निरसनद्वारावत्तिविषयत्वद्वारावेदविषयत्वमतोनायदोषइतिभावः ॥ किमत्रप्रमाणेवेदएवेत्याह ॥ यतइति ॥ २९ ॥ यस्मादेतादृशब्रह्मशशंभुस्तस्मात्सत्यवयवःस्वभानान्यानपेक्षः ॥ न

अमूर्तयत्परंब्रह्मसमूर्तश्रुतिचोदितम् ॥ सर्वव्यापिसदानित्यसत्यद्वैतविवर्जितम् ॥ २७ ॥ सर्वभ्यःकारणेभ्यश्चपरत्परतरंपरम् ॥ आनंदं ब्रह्मणारूपश्रुतयोपचक्षते ॥ २८ ॥ संविदंतेनयवेदविषुर्वेदनवैविधिः ॥ यतोवाचोनिवर्तितेत्यप्राप्यमनसासह ॥ २९ ॥ स्वयंवेद्यःपरंज्योतिःसर्वस्यदृढसंस्थितः ॥ योगिगम्यस्त्वनाख्येयोयःप्रमाणैकगोचरः ॥ ३० ॥ नानारूपोप्यरूपोयःसर्वगोपिनगोचरः ॥ अनंतोऽप्यंतकवपुःसर्वविकर्मवर्जितः ॥ ३१ ॥ तस्येदमैश्वरंरूपंखंडचंद्रावतंसकम् ॥ तमालश्यामलगलंस्फुरद्भालविलोचनम् ॥ ३२ ॥ लसद्दामार्धनारीकंकृतशेषशुभांगदम् ॥ गंगतरंगसत्संगसदाधौतजटातटम् ॥ ३३ ॥ स्मरांगजरजःपुंजपूजितावयवोज्ज्वलम् ॥ विचित्रगान्नाविधृतमहाव्यालविभूषणम् ॥ ३४ ॥

त्रहेतुः ॥ परंज्योतिःस्वयंज्योतिरित्यर्थः ॥ अत्रायंपुरुषःस्वयंज्योतिरितिश्रुतेः ॥ प्रमाणानिकेवलंगोचरेयस्यसप्रमाणकगोचरः प्रमाणानामुप्यप्रकाशकइत्यर्थः ॥ चक्षुषश्चक्षुरित्यादिश्रुतेः ॥ पूर्वोक्तरीत्यावेदतैकबोधइतिवा ॥ ३० ॥ माययानानारूपोपिवस्तुतोऽरूपः ॥ अंतकवपुंतकस्वरूपः ॥ यद्वा वस्तुतोऽंतोपिमाययापरिच्छिन्नस्वरूपः ॥ अंतकद्वैतेतिकचित् ॥ ३१ ॥ ननुतदेवंविधस्यसर्वव्यापिनश्चिद्वैतकारस्यकुतःकैलासावस्थितत्वंतत्राहुतुः।तस्येदमिति ॥ ऐश्वरमीश्वरसंबन्धि ॥ तदेवरूपविशिनष्टि ॥ खंडचंद्रेतिपादाधिक्यंचभिः ॥ चंद्रस्यखंडःखंडचंद्रश्चंद्रकलेत्यर्थः ॥ सोऽवतंसःशिरोभूषणयस्यतत् ॥ भालललाटम् ॥ ३२ ॥ शेषोऽनंतः ॥ गंगतरंगानांयःसत्संगःसमाचीनसंगस्तेनधातप्रक्षालितंजठानांतंयसिंस्तत् ॥ तरंगसंदेहेतिकचित् ॥ ३३ ॥ स्मरःकामस्तदंगाद्गन्धाजातोयोरजःपुंजोऽस्मराशितेनपूजिताउदलीकृतायेवयवासैरुज्ज्वलम् ॥ व्यालाःसर्पाः ॥ ३४ ॥

महानुक्षालवर्षवस्वदनस्तेनमोगमनयस्यत् ॥ गजानुरस्याजिनंचर्मवउत्तरासंगंउत्तरीयंवस्त्रयस्यत् ॥ ३५ ॥ उवैस्त्रासितोमहामृत्युयेनतत् ॥ सकालकालः कालमधिकमक्षकइतिश्रुतिस्थितिभ्याम् ॥ ३६ ॥ उपसंहृतस्तस्येतिद्वार्याम् ॥ सर्वव्याप्यावतिष्ठतस्तत्परवरोसगुणनिगुणिरुत्तंसारदुःखतद्गतिनाशयतीतिरुदंतद्रूपेससारदुःखनाशकेरूपेइत्यर्थः ॥ रुद्रसंज्ञकेइति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ननुसगुणनिगुणिरुद्रस्यैवग्रहपंचेनाहिकथंजगदीश्वरत्वंविणोःप्रख्यातमित्याशंकायामाहुतुः।यथेति ॥ तेनाहपिणासर्वेश्वरेण ॥ अखिलमधिमसर्वमितिचपदद्वयसंकोचव्याप्यर्थम् ॥ इदंजगदथापावतीपतिसाकृतंमृडनीपत्यधीनकृतं हिमसिद्धौ ॥ ३९ ॥ तथामृडनीकांतेनविणुसाद्विणवधीनमखिलजगद्विधायकृत्वावच्छेदलील

महोक्षस्यंदनगमंविरुताजगवायुधम् ॥ गजाजिनोत्तरासंगंदशार्धवदनंशुभम् ॥ ३५ ॥ उन्नासितमहामृत्युमहाबलगणवतम् ॥ शरणाथिंरुतत्राणंतनिर्वाणकारणम् ॥ मनोरथपथातीतंरदानपरायणम् ॥ ३६ ॥ तस्यतत्तत्स्वरूपस्यरूपातीतस्यभोद्विज ॥ परावरेरुद्ररूपेसर्वव्याप्यावतिष्ठतः ॥ ३७ ॥ निराकारोपिसाकारःशिवएवहिंकारणम् ॥ मुक्तयेभुक्तयेवापिनशिवात्मोक्षदोपरः ॥ ३८ ॥ यथातेनाखिलस्येतयावतीपतिसाकृतम् ॥ इंदंचराचरं सर्वदृश्यादृश्यमरूपिणा ॥ ३९ ॥ तथामृडनीकांतेनविणुसादखिलंजगत् ॥ विधायक्रीकृतंविप्रनि त्यंस्वच्छंदलीलया ॥ ४० ॥ यथाशिवस्तथाविणुर्यथाविणुस्तथाशिवः ॥ अंतरंशिवविषवोश्चमनागपिनविद्यते ॥ ४१ ॥ आहूयपूर्वब्रह्मादीन्समस्तान्देवतागणान् ॥ विधाधरोरगादींश्चसिद्धगंधवचारणान् ॥ ४२ ॥ निजसिंहासनसमंरुत्वासिंहासनंशुभम् ॥ उपवेश्यहरितत्रच्छत्रंरुत्वा मनोहरम् ॥ ४३ ॥ भ्रूलक्ष्णंकोटिशलाकंचविभ्रुकर्मविनिर्मितम् ॥ पादुरंरत्नदंडंचस्थूलमुकावलंबितम् ॥ ४४ ॥

याह्वे ॥ यद्वा विनापक्षिणागरुडेनयातिगच्छतीति तथाह्वेगरुडगामिनिमिसाविगरुडवाहनत्वंसूच्यते ॥ तेनहमाख्येयमितिपाठेवक्तुमयशब्धइंदंचराचरमित्यर्थः ॥ ४० ॥ तर्हिशिवविष्वोत्तरतमभावेवैषय्यान्मुमुक्षुमिश्रनयत्येनकआश्रयणीयइतिपृच्छायामाहुतुः।यथाशिवइति ॥ योवैविणुःसैवन्दइति ॥ भविष्येच ॥ यथाशिवस्तथाविणुरिति ॥ ४१ ॥ विणुसादखिलजगद्विधायक्रीकृतंइत्युक्तं ॥ तदेवमपंचयति ॥ आहूयपूर्वमित्याभ्यइतितइत्यतःप्राक्तनेनप्रथेन ॥ आहूयेत्यादिग्रन्थवत्कृतंपदानाहुतीयातानांचकेप्राचितदानामभिषिच्यमेहोत्तरेत्यभिमेणसंबंधः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ प्रत्यक्षतीर्थपाथोक्तिः प्रत्यक्षाणियानितीर्थानितीर्थापाथोक्तिरित्यर्थः ॥ प्रत्यक्षफलजनकतीर्थपाथोक्तिरिति वा ॥ प्रक्षाल्यतीर्थं
निकचित्वाढः ॥ सिद्धार्थश्चेतसर्षपः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अजःशखः ॥ मरुदमरुः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ मृडानीकृतशृंगंमन्त्रानि रचितवेषमास्तुश्रियायुतशोभनयापद्मयासेतम् ॥ कथंभू

कलशेनविचित्रेणलुपरिष्ठादिराजितम् ॥ सहस्रयोजनायामंसर्वरत्नमयंशुभम् ॥ ४५ ॥ पट्टमूत्रमयैरन्यैश्चामरैश्चपरिष्कृतम् ॥ राजाभिषे
कयोगैश्चद्रव्यैःसर्वौषधादिभिः ॥ ४६ ॥ प्रत्यक्षतीर्थपाथोभिःपंचकुम्भैर्मनोहरैः ॥ सिद्धार्थाक्षतदूर्वाभिर्मन्त्रैःस्वयमुपस्थितैः ॥ ४७ ॥ देवानां
चतथर्षीणांसिद्धानांफणिनामपि ॥ आनीयमंगलकराःकन्याःषोडशषोडश ॥ ४८ ॥ वीणाचूडगान्जभेरीमरुडिडिमझझरैः ॥ आनकैःकां
स्यतालाघैवधिललितगायनैः ॥ ४९ ॥ ब्रह्मघोषमहारवैरपूरितनभोगणे ॥ शुभेतिथौशुभेलाभेतराचंद्रबलान्विते ॥ ५० ॥ आवद्धमुकुरम्य
कृतकौतुकमंगलम् ॥ मृडानीकृतशृंगारंस्तुश्रियास्तुश्रियायुतम् ॥ ५१ ॥ अभिषिच्यमहेशेनस्वयंब्रह्मांडमंडपे ॥ दत्तंसमस्तमैश्वर्ययन्त्रिजं
नान्यगामिच ॥ ५२ ॥ ततस्तुष्टावदेवेशःप्रमथैःसहशार्द्धिणम् ॥ ब्रह्माणलोककर्तारमुवाचवचस्त्विदम् ॥ ५३ ॥ ममवंद्यस्त्वयंविष्णुःप्रण
मत्वममुंहरिम् ॥ इत्युक्त्वाथसंयंरुद्रो ननामगरुडध्वजम् ॥ ५४ ॥ ततो गणेश्वरैःसर्वब्रह्मणाचमरुद्रगैः ॥ योगिभिःसनकाद्यैश्चिद्धदैवर्षि
भिस्तथा ॥ ५५ ॥ विद्याधरैःसंगंधैर्यक्षरक्षोप्सरोगणैः ॥ गुह्यकैश्चरणैर्भूतैःशेषवासुकि तक्षकैः ॥ ५६ ॥ पतत्रिभिःकिन्नरैश्चसर्वैःस्यावरजं
गमैः ॥ ततो जयजयेत्युक्त्वा नमोस्त्विति नमोस्त्विति ॥ ५७ ॥ ततो हरिर्महेशं संसदिद्युसदां तदा ॥ एतं महारवैरन्यैश्चानिचिपरमाचिषा ॥ ५८ ॥

तयास्तुश्रिया ॥ शोभनकानिमत्या ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ततस्तुष्टावद्युक्त्वा नमोस्त्विति ततो दर्शयंतोऽदृत्यानिर्दिष्टवचनमाहुः ॥ ममवंद्यस्त्विति ॥ तशब्दएवार्थः ॥ अयं विष्णुर्म
मबंधएवनानुज्ञेयोऽतस्त्वमप्यमुं हर्षिकिवलक्षणमेत्यर्थः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ संसदिद्युसदां देवानां सत्तायाम् ॥ आर्तचिंयुजितः ॥ परमाचिषा उपलक्षितो हरिः ॥ परमा
शिषेति पाठपरमाशिषाऽनर्चीत्यर्थः ॥ ५८ ॥

तामेवाशिषमाहुतुस्वकर्तृत्यादिना ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अवांतरप्रकृतमुपसंहरतेवैकुण्ठेतिद्वाभ्याम् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ परमप्रकृतमुपसंहरतः ॥ इति तदिति ॥ ६७ ॥
एतदध्यायश्रवणपठनजपफलमाहुदंलित्यादिना ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

त्वंकर्तासर्वभूतानां पाताहतीत्वमेव च ॥ त्वमेव जगतां पूज्यस्त्वमेव जगदीश्वरः ॥ ५९ ॥ दाता धर्मार्थकामानां शास्ता दुर्नयकारिणाम् ॥ अजयस्त्वं च संभ्रामे ममापि हि भविष्यसि ॥ ६० ॥ इच्छा शक्तिः क्रिया शक्तिः ज्ञान शक्तिस्तथोत्तमा ॥ शक्तित्रयमिदं विष्णागृहाण प्रापितं मया ॥ ६१ ॥ त्वद्वेश्वरे हरे नूनं मया शास्त्राः प्रयत्नतः ॥ त्वद्भक्तानां मया विष्णोर्दयं निर्वाणमुत्तमम् ॥ ६२ ॥ मायां चापि गृहाणे मां दुष्प्रणोद्यां गुरो मुरैः ॥ यया संमोहितं विश्वमार्किचिज्ज्ञं भविष्यति ॥ ६३ ॥ वामबाहुं मदीयस्त्वं दक्षिणसौ पितामहः ॥ अस्यापि हि विधेः पाताजनिता पिभविष्यसि ॥ ६४ ॥ वैकुण्ठं यमासाधरे रित्यहरः स्वयम् ॥ कैलासे प्रमथैः सार्धैस्त्रैर्कीडल्युमापतिः ॥ ६५ ॥ तदा प्रभृति देवोऽसौ शार्ङ्गधन्वा गदाधरः ॥ त्रैलोक्यमखिलं शास्त्रिदानवां त करो हरिः ॥ ६६ ॥ इति ते कथिता विप्रलोकानां च परिस्थितिः ॥ इदानीं कथयिष्यामि वत्सव निर्वाणकारणम् ॥ ६७ ॥ इदं तु परमाख्यानं शृणु याद्यः समाहितः ॥ स्वर्लोकमभिगम्याथ काश्चानि निर्वाणमाप्नुयात् ॥ ६८ ॥ यज्ञोत्सवं विवाहं च भंगलेखं च लेख्यम् ॥ राज्याभिषेकं समये देवस्थापनकर्मणि ॥ ६९ ॥ सर्वाधिकारदानेषु न वेदमप्रवेशने ॥ पठितव्यं प्रयत्नेन तत्कार्यं परिसिद्धये ॥ ७० ॥ अपुत्रोऽलभते पुत्रमधनो धनवान्भवेत् ॥ व्याधितो मुच्यते रोगी बद्धो मुच्यते बन्धनात् ॥ ७१ ॥ जप्यमेतत्प्रयत्नेन स तं भंगलार्थना ॥ अमंगलानां शमनं हरनारायणप्रियम् ॥ ७२ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडे चतुर्भुजाभिषेको नाम त्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ शिवशर्मन्मुदकं ते कथयावो निशामय ॥ त्वमत्र वैष्णवेलोके भुक्ता भोगान् सुपुष्कलान् ॥ १ ॥

चतुर्भुजाधिको विशेषः ॥ ध्यायेत्यंतमनोरमे ॥ कैवल्यं परमानंदं दण्यते शिवशर्मणः ॥ १ ॥ इदानीं कथयिष्यामि वत्सव निर्वाणकारणमित्युक्तं पूर्वदेवसंप्रचक्षयतः ॥ शिवशर्मनिति ॥ उदकं भुक्त्वा कालाविमुक्तं फलमित्यर्थः ॥ त्वमत्रेति ॥ वैष्णवैकुण्ठे ॥ १ ॥

॥ २ ॥ भविष्यसीति ॥ राज्यं शप्यमहीपालः सन् दिवर्धने ह्यजनकेतनाग्निगरे भविष्यसीत्यन्वयः ॥ ३ ॥ राज्यं विशिनष्टि ॥ चतुरक्षरान्यूनसाद्वाष्टादशभिः ॥ कष्टिभिः पंडितैः संजुष्टं सैवितमित्यन्वयः ॥ वषट्कारेण चित् ॥ हाटकं सुवर्णम् ॥ इष्टानि अंतर्वेधादीयमानानि दानानि पूर्तानि वाषट्कपतहगादिनिर्माणानि तेषां कर्मणानित्यकर्तृभिः ॥ ४ ॥ सदा संपन्ना निसस्यानियस्मिस्तत् ॥ अतएव सर्वक्षेत्रसंकुलं सूरराणि शोभनफलसत्याढ्यभूमिनिधानिक्षेत्राणितैः संकुलं व्याप्तम् ॥ ५ ॥ राजभिः पंक्तिभिः ॥ यत्र राज्ये ॥ ६ ॥ सुपुष्येति ॥ भूमयोऽत्र विशेष्योऽन्यानि विशेषणानि ॥ सदा फलपादपाः सदा फलानियेषतैः पादैः सह वर्तमानाः ॥ कासारः सरांसि ॥ ७ ॥ सदांभोयस्याः सासदांभानि स्रगाराजिनदीद्वयम् ॥ ८ ॥

ब्रह्मणो वत्सरं पूर्णं रममाणोऽप्सरोगणैः ॥ सुतीर्थं मरणोपात्तपुण्यशेषेण वै पुनः ॥ २ ॥ भविष्यसि महीपालो नगरे नंदिवर्धने ॥ राज्यं प्राप्या स पतं च सप्तद्वलवाहनम् ॥ ३ ॥ रुष्टिभिर्दृष्टपुष्टैश्चरस्य हाटकभूषणैः ॥ संजुष्टमिष्टपूतानां धर्माणानित्यकर्तृभिः ॥ ४ ॥ सदा संपन्नसस्यं च सूरक्षेत्रसंकुलम् ॥ सुदेशं सुप्रजं सुस्थं सुवर्णं बहुगोधनम् ॥ ५ ॥ देवतायतनानां च राजभिः परिराजितम् ॥ सुयूपायत्रवैग्रामाः सुवित्तिर्दिविराजिताः ॥ ६ ॥ सुपुष्पकान्निमोघानाः सदा फलपादपाः ॥ सपद्मिनीककासारायत्रराजंतिभूमयः ॥ ७ ॥ सदांभानि स्रगाराजिनयत्रजनताक्वचित् ॥ कुलान्येव कुलीनानि न चान्यायधानानि च ॥ ८ ॥ विभ्रमो यत्र नारीषु न विद्वसुचकारि चित् ॥ नद्यः कुटिलगामिन्यो न यत्र विषये प्रजाः ॥ ९ ॥ तमोयुक्ताः क्षपायत्र बहुलेषु न मानवाः ॥ रजोयुजस्त्रियो यत्र न धर्मबहुलानराः ॥ १० ॥ धनैरनंधो यत्रास्ति मनैव च भोजनम् ॥ अनयः स्यंदं यत्र न च वैराजपूरुषः ॥ ११ ॥

क्षान्तेरसंज्ञा दंशोधर्मचिंतितं संहिता जनता जनसमूहो यत्र नैत्यर्थः ॥ सर्वत्राश्चक्षुःश्लेखालं कारोयम् ॥ कुलानि गोत्राणि तान्येव कुलीनानि कुलीनशब्दाभ्यानि ॥ कौपुथिव्यालीनानि कुलीनानित्यन्यायधनपक्षे व्याकर्तव्यम् ॥ ८ ॥ नारीषु विधमोनामसौ रतभावप्रकाशनम् ॥ विद्वसुविधमोऽज्ञानम् ॥ कुटिलगामिन्यो वक्रगामिन्यः ॥ प्रजापक्षे विमर्गगामिन्यः ॥ विषये देशे ॥ ९ ॥ तमोयुक्ताः अंधकारमिश्राः क्षपारात्रयः ॥ बहुलेषु कृष्णपक्षेषु ॥ पक्षान्ते रतमोगुणयुक्ताः ॥ रजोयुजः ऋतुकालीनशोणितयुक्ताः ॥ पक्षान्ते रजोगणयुजः ॥ १० ॥ अनंधोऽगर्विष्ठः ॥ पक्षान्ते रंधोऽनं भक्तिमियावत्तद्वहितमनंधो भोजनं भुजिक्रिया ॥ न विद्यतेऽयो लोहयत्रतस्य दंत तथा ॥ सुवर्णादिमयमित्यर्थः ॥ पक्षान्ते न यो नीतिस्तद्विद्वेऽनयः ॥ ११ ॥

दंडोनालंदाइतिप्रसिद्धः ॥ परशुःकुठारः ॥ बालव्यजनंचामरम् ॥ पक्षांतरे कोयदपराधाद्वाजातौधनमहणादिरूपदंडः ॥ १२ ॥ अक्षैःसारिभिर्व्यवहर्तव्यीत्याक्षिकालेषादभ्यः समूहेभ्यः ॥ परिदेवनंभूतकीडा ॥ पक्षांतरे परिदेवनंपलापः ॥ आक्षिकाएवपराशकपाणयः ॥ पक्षांतरे पाशाएवपराशकारज्जलेपाणिषुयेषतितथा ॥ यत्रचानुवादिनइतिकचित्पाठःसंचितः ॥ १३ ॥ जाड्यशैत्यम् ॥ पक्षांतरेजाड्यमौख्यम् ॥ स्त्रीमय्याःस्त्रीणामध्यप्रदेशादुर्वलाःकुराः ॥ पक्षांतरेदुर्वलाधनादिबलहीनाः ॥ कठोरंक्षुराधारामंददययासांताःकठोरलुदयाःसीमंतिन्योन्याःतथाचजागवता ॥ शरत्सन्नात्संवक्रवचश्चश्रवणास्तमाहदयंक्षुराधारांस्त्रीणांकोवेचेष्टितिमिति ॥ स्वभावत्वान्नायविगुणः ॥ यद्वा कठोरलुदयाःकाठिन्यलुनाइत्यर्थः ॥ पक्षांतरेसमानएवार्थः ॥ कुष्ठयोगःकुष्ठइतिप्रसिद्धस्यऔषधविशेषस्यकुष्ठशब्दस्यप्रयोगः ॥ पक्षांतरे कुष्ठस्यश्चित्रापरपर्यायस्यरोगस्ययोगःसंबंधः ॥ वेधोप्यंतःसुरलेषु

दंडःपरशुकुद्दालवालव्यजनराजिषु ॥ आतपत्रेपुनान्यत्रक्वचित्क्रोधापराधजः ॥ १२ ॥ अन्यत्राक्षिकदंडेभ्यःक्वचिन्नपरिदेवनम् ॥ आक्षिकाएवदृश्यंतयत्रपराशकपाणयः ॥ १३ ॥ जाड्यवार्ताजलेष्वेवस्त्रीमय्याएवदुर्वलाः ॥ कठोरलुदयायत्रसीमंतिन्योनमानवाः ॥ १४ ॥ औषधेष्वेवयत्रास्तिकुष्ठयोगोनमानवे ॥ वेधोप्यंतःसुरलेषुशूलमूर्तिकरेषुवै ॥ १५ ॥ कंपःसात्विकभावोऽथोनसयात्क्वापिकस्यचित् ॥ संज्वरःकामजोयत्रदारिद्र्यंकलुषस्यच ॥ १६ ॥ दुर्लभत्वंसदाकस्यसुकृतेनचवस्तुनः ॥ इभाएवप्रमत्तावैयुद्धंवीच्योर्जलाशये ॥ १७ ॥

शोभनलेष्वेवार्तमध्यवेधश्छिद्रम् ॥ पक्षांतरे वेधस्ताडनम् ॥ वेधोप्यनःसुरलेष्वित्क्वचित्क्वचित्साठः ॥ तत्रानःसुराकेटेषु ॥ शूलमूर्तिकरेषुचामूर्तयोविश्वेश्वरप्रतिकृतयः ॥ यद्वा मूर्तयोर्मितमंतस्तासांकोषेष्वेवशूलम् ॥ पक्षांतरे शूलरोगविशेषः ॥ वेधास्तथिषुनक्षेत्रशूलयोगवयेषुइतिपाठेतिषुवेधोदशमीविद्वेकादय्यादिरूपः ॥ नक्षत्रवेधएकस्यातिथौनक्षत्रयोःसंबंधः ॥ शूलःशूलयोगःअन्येषांयोगानंचयेषु ॥ पक्षांतरेवेधस्ताडनमित्युक्तमेव ॥ १५ ॥ साच्चिकभावोभाक्तिःस्वभर्तुष्वस्त्रीणांस्वस्त्रीषुचपुंसाम् ॥ संज्वरःकामजनितप्रक्षोभःपक्षांतरे संज्वरोधनादिनिमित्तःक्षणापः ॥ कलुषस्यपापस्यदारिद्र्यंनधानादेः ॥ १६ ॥ नविद्यतेकंसुखंयस्मात्तदकंपातंस्तस्यसदुर्लभत्वंनपण्यस्य ॥ सुकृतेनचवस्तुनः सुकृतेपुण्यनिमित्तेवस्तुनोऽर्थस्यदुर्लभत्वंनचनान्ति ॥ पुण्यार्थसर्वेषिषधनव्ययतीत्यर्थः ॥ दुर्लभत्वंसदैकस्यसुकृतेनचवस्तुनइतिपाठेसुकृतेनचवस्तुनःपापस्यतिव्याकर्तव्यम् ॥ इभागजाएवप्रमत्तजनजनाः ॥ वीच्योऽन्तरंगयोरेवजलाशयेसरोवरादौयुद्धंनंतुपरस्परस्पर्धाजनानम् ॥ १७ ॥

दानहानिर्मदोदकत्यागः ॥ पक्षान्तरेदानहानिर्दानाभावः ॥ दुर्मेधेवहिकंठकाः ॥ पक्षान्तरेऽन्यत्रकंठकाःकंठकनृत्यादुःखदाइत्यर्थः ॥ जनेष्वेवविहरणविहाराकीडा ॥ स्त्रीत्वमर्षम् ॥ विहरणानिविहाराइतिबहुवचनं ॥ पक्षान्तरेविगतहाराविहारा ॥ १८ ॥ बाणेष्वागुगविश्लेषोऽन्यत्रगुणानुसारादीनांविश्लेषोविच्छेदेनेत्यर्थः ॥ पुस्तकेपुस्तिकायामेवदृढावधोक्तिःपुस्तकदृढबंधनीयमितिचनम् ॥ तथाचोक्तम् ॥ तैलाद्रक्षजलद्रक्षक्षमांश्लयबंधनात् ॥ आसुभ्यःपरहस्तेभ्यएवंवदतिपुस्तकमितिपक्षान्तरेऽन्यत्रायंदृढबंधन्यतामितिवचनंस्तीत्यर्थः ॥ अपराधाभावात् ॥ पाशुपतेपाशुपतयोगयुक्तेपरमहंसेएव स्नेह्यागोममताभावः ॥ यद्वा पाशुपतेसंन्यासिन्येवस्नेह्यागःस्नेहद्रव्याभ्यं गस्नेहोक्तमैश्वर्यादित्यागः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ प्राणसंधारणार्थंयथाभेदेवद्विर्नजायते औषधवदशनमाचरेत् हिंसतैलादिमैथुनंचप्रतिषिद्धानि अभ्यांगंचैवतांबूलवर्जयेत्सरदारवदित्यादिः ॥ पक्षान्तरेऽन्यत्रस्नेहस्यदयायाःस्नेहद्रव्यस्यधृतादेवात्यागोनास्तीत्यर्थः ॥ १९ ॥ कृतसंन्यासकर्मणामेकंदिचिद्विदनामेवदंवातीवंशदंधारणकथा ॥ पक्षान्तरेऽन्यत्रराज

दानहानिर्गजेष्वेवद्रुमेष्वेवहिकंठकाः ॥ जनेष्वेवविहाराहिनकस्यचिदुरःस्थली ॥ १८ ॥ बाणेपुगुणविश्लेषोबंधोक्तिःपुस्तकेदृढा ॥ स्नेह्यागःसदैवास्तित्रपाशुपतेजने ॥ १९ ॥ दंडवार्तासदायत्रकृतसंन्यासकर्मणाम् ॥ मार्गणाश्चापकेष्वेवभिक्षुकाब्रह्मचारिणः ॥ २० ॥ यत्रक्षपणकाएवदृश्यंतेमलधारिणः ॥ प्रायोमधुव्रताएवयत्रचंचलवृत्तयः ॥ २१ ॥ इत्यादिगुणवदेशेवविराज्यप्रशासति ॥ धर्मेणराजधर्मज्ञशौडीर्यगुणशालिनि ॥ २२ ॥ सौभाग्यभाजिरूपाद्वेशौडीर्यदायगुणान्विते ॥ सीमंतिनीनारम्याणालावण्याजितसुश्रियाम् ॥ २३ ॥

दंडवार्ताराजदंडकथानास्तीत्यर्थः ॥ चापकेषुत्रापेषुयुतःष्वितियावत् ॥ एवंमार्गणाबाणाः ॥ पक्षान्तरेऽन्यत्रमार्गणायाचकानसंतीत्यर्थः ॥ ब्रह्मचारिणएवभिक्षुकाभिक्षाहारोपजीविनः ॥ संन्यासिनांत्वयादेरणनिर्मंत्रणमेवभवतीतिभावः ॥ २० ॥ क्षपणकाअवधूताएवमलधारिणोदेहमलधारिणोदृश्यते ॥ पक्षान्तरेनान्येइत्यर्थः ॥ मधुव्रताभमराएवचंचलवृत्तयः ॥ पक्षान्तरेनान्येइत्यर्थः ॥ अमरेष्वपिकेचनचंचलवृत्तयोनभवतीतिप्रायोगहणम् ॥ २१ ॥ उपसंहरति ॥ इत्यादीति ॥ पूर्वोक्तप्रकारगुणवतिदेशधर्मेणन्यायेनराज्यराज्ञःकर्मप्रजापालनादिव्यप्रशस्तिकुर्वतिसिलवण्येनंगंसौदीयेणाजिताप्राप्ताशोभनाश्रीयाभिस्तासाराज्ञीनाभ्युदंशसहस्रंस्तुचकुमाराणांशतत्रयंभाविभविष्यतीतिवृत्तीयेनावयः ॥ राजानंविशेषयतः ॥ शौडीर्यैतिसपादसाधनं ॥ शौडीर्यैथूरतामौदीर्यैतिकंचित् ॥ तत्रसौदीर्यशोभातिशयः ॥ रूपंकरचरणविधटनसौष्ठवंलावण्यमितिभावत् ॥ शौरीर्यैक्षयम् ॥ औदीर्यैदानुत्वंमहत्वंवा ॥ २२ ॥ २३ ॥

ननुपुण्यविनाकथं विश्वनाथस्मरणं घटेतत्राहुः ॥ येन पुण्येनेति ॥ प्राज्यमुल्लङ्घं प्रजासुखम् ॥ तत्र हेतुरकंठकं शत्रुरहितम् ॥ ३१ ॥ ननु तथापि प्रसन्नसत्त्वेन केन फलं दद्यान्नचिजीवनं
 मारभ्य मोक्षवसानमित्यत्राहुः ॥ यस्य प्रसादादिनि ॥ अन्ववक्ष्यम् ॥ अंगना उत्तमास्त्री ॥ वरांगना इति वा पाठः ॥ सष्टद्वयोरप्यादिविज्ञतयः ॥ परमकारुणिकत्वात्तस्येति भावः ॥ ३३ ॥
 ॥ ३४ ॥ त्वमिति ॥ इति आशीः परंपरापूर्वोक्ता माशिविदधारांशुत्वा इदं मम अयंचासौ वृत्तांतं श्रेतिवा ॥ इदं वृत्तांतं आवाभ्यामिदानीकथ्यमानं त्वं स्मरिष्यसीत्यर्थः ॥ ३५ ॥ आ
 येन पुण्येनेनेन प्राप्तं प्राज्यं प्रसन्नं कंठकम् ॥ तत्पुण्यशेषतो भूयाद्विश्वनाथेन मतिस्तव ॥ ३२ ॥ यस्य प्रसादात्सुखं भाग्यं पुत्रां वरांगनाः ॥ सष्टद्व
 यः स्वर्गमोक्षौ स विश्वेशः प्रसीदतु ॥ ३३ ॥ नाम श्रवणमात्रेण यस्य विश्वेशितुर्विभोः ॥ महापातकविच्छेदः स विश्वेशोऽस्तु ते हृदि ॥ ३४ ॥ त्वं हृदि
 कालो भूपालः श्रुत्वेत्याशीः परंपराम् ॥ स्मरिष्यसीदं वृत्तांतं पुलकं कवपुस्तदा ॥ ३५ ॥ आकारगोपनं कृत्वा तेनोदात्वा धनं वहु ॥ सुमुहूर्तम
 नु प्राप्य सुतेराज्यं विधाय च ॥ ३६ ॥ अंगं लेखयार इत्यातः काशीं गमिष्यसि ॥ दत्वा दानानि भूरूणि प्रीणयित्वा र्थिनो जनान् ॥ ३७ ॥ स्व
 नाम्ना तत्र संस्थाप्य लिंगं निर्वाणकारणम् ॥ प्रासादं तत्र कृत्वोच्चैस्तदग्रे कूपमुत्तमम् ॥ ३८ ॥ विधाय विधिवत्तत्र कलशारोपणादिकम् ॥ म
 णिमाणि क्यंचापि यदुक्तं लेशाश्च गोधनम् ॥ ३९ ॥ महाध्वजपताकाश्च च्छत्रचामरदर्पणम् ॥ देवोपकरणं भूरिविश्राण्य श्रमवर्जितः ॥ ४० ॥
 व्रतोपवासनियमैः परिक्षीणकलेवरः ॥ मध्याह्ने निजेन तत्र द्रव्यस्यैकं तपोधनम् ॥ ४१ ॥ अतीव जीणवपुषं परिपिणजटान्वितम् ॥ मूर्तिमंतं
 भिव प्राशुं धर्मजनमनोहरम् ॥ ४२ ॥ भारं शरीरयष्टं दृष्ट्वा समर्प्य च ॥ गर्भागाराद्विनिष्क्रम्याभ्यां तं रंगमंडपे ॥ ४३ ॥ उपविश्य
 समीपे ते प्रक्षयत्येवमनुक्रमात् ॥ कोसित्वं किमिहासित्वां द्वितीय इव कस्त्वयम् ॥ ४४ ॥ प्रासादः कारितः केन जानास्ये षततो वद ॥ अस्य लिंग
 स्य किं नाम प्रायोजनं नवार्धकात् ॥ ४५ ॥

कोरितसार्धं वाक्यम् ॥ आकारगोपनमभिप्रायसंगोपनम् ॥ सुमुहूर्तशोभनं लभ्यम् ॥ ३६ ॥
 इदं तिसार्धं श्लोकं वाक्यम् ॥ तत्र क्त्वांतं लब्धं वतानां पदानां तत्र काश्याद्रव्यस्यैकं तपोधनमित्यनेनान्वयः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ चापि यदुक्तं लपीतवक्ष्यम् ॥ ३९ ॥ विश्राण्य दत्वा ॥ श्रमवर्जितः
 कार्पण्यजन्यखेदरहितः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ मूर्तिमंतं धर्ममिवेत्यन्वयः ॥ प्राशुमुच्चं महान्तं धर्ममिति वा ॥ ४२ ॥ गर्भागाराच्छिवालयात् ॥ ४३ ॥ उपविश्येत्यर्थं वाक्यम् ॥ सतपोधनद
 ति शेषः ॥ प्रक्षयति प्रश्नं करिष्यति ॥ कोसीति साधनं ॥ द्वितीय इव कस्त्वयमित्यनेन ग्लेश्वामुद्दिश्य ॥ अनेन सम्यग्दृष्टिबलाभावः सूचितः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

वृद्धकालइति सार्धं चकंवाक्यम् ॥ नाम्ना वृद्धकालइति ख्यातत्वं मध्यराजसभराजसभाया मध्ये दूरात्कार्पाटिकैरुक्तं तत्र धारितपत्तिविशेषैर्दृष्टः स न्यश्नान्नैः सर्वैः कार्पाटिकैरनेकशः शोभनाशीर्वादिभिर्नादित आनंदेन संवर्धितो भविष्यसीत्यन्वयः ॥ कथं भूतैः स्वाशीर्वादिः ॥ तत्कर्मभावि स दृशैस्त्वयैदं कुठो गावसानपुण्यकर्मतस्य भावि यत्फलतत्स दृशैस्त्वद्योयैर्यथाथैरित्यर्थः ॥ तद्भावि कर्मसदृशैरिति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ त्वंकथं भूतः ॥ उग्रः प्रतापवान् ॥ २४ ॥ श्रिया धनसंपत्त्या संतर्पिता मार्गणाया च कायेन सः ॥ श्रीसमर्पितेति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ २५ ॥ संततमवशुधेन यज्ञसमाप्त्यनंतरं क्रियमाणेन स्नानेन छिन्ना आद्रा मूर्धजाः केशा यस्य सः ॥ स नीर्थो दकसं छिन्नेति पाठे स नीर्था न्युलुहानियानिका वेरीतुंगभद्रा कृष्णा वेणा गौत

राज्ञीनामयुतं भाविकुमाराणां शतत्रयम् ॥ वृद्धकालइति ख्यात उग्रः परपुरंजयः ॥ २४ ॥ विजितानेकसमरः श्रीसंतर्पितमार्गणः ॥ अनेकगणसंपूर्णः पूर्णचंद्रनिभद्युतिः ॥ २५ ॥ संततावभ्यक्लिन्नमूर्धजः क्षितिपर्षभः प्रजापालनसंपन्नः केशप्रीणितभूसुरः ॥ २६ ॥ पदारविंदगोविंदं हृदि ध्यायन्नतंद्रितः ॥ वासुदेवकया लापपरिक्षिप्तदिनक्षपः ॥ २७ ॥ कदाचिदुपविष्टः समुद्वेगजसमं द्विज ॥ दूरात्कार्पाटिकैर्दृष्टो वाराणस्याः समागतैः ॥ २८ ॥ त्वत्कर्मभावि स दृशैस्त्वदात्वमाभिर्नंदितः ॥ तैः सर्वैराजशार्दूलस्वाशीर्वादेरनेकशः ॥ २९ ॥ श्रीमद्विश्वेश्वरो देवो विश्वेषां जगतांगुरुः ॥ काशीनाथस्तु ते कुर्यात्कुमतेरपवर्जनम् ॥ ३० ॥ नैः श्रेयसी च संपत्तिर्यो देयात्स्मरणादपि ॥ काशीनाथः स ते दिश्याज्ज्ञानं मलविवर्जितम् ॥ ३१ ॥

स्यादीनि ॥ तथा चोक्तम् ॥ कावेरीतुंगभद्रा च कृष्णा वेणा च गौतमी भागीरथीति विख्याताः पंचगंगाः प्रकीर्तिता इति ॥ तेषामुदकैः संछिन्ना मूर्धजा यस्य स इत्यर्थः ॥ कोशेन कोशस्थेन न्यायार्जितधनेन प्रीणिता स्तर्पिता मूसुरा ब्राह्मणा येन सः ॥ २६ ॥ गोविंदस्य दंगो विंदम् ॥ पदारविंदे कृष्णस्येति पाठे पदारविंदेति द्वितीया द्विवचनम् ॥ वासुदेवकया लापेन परिक्षिप्ते निर्वहिते दिनक्षपे दिवसरात्रयेन सः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ स्वाशीर्वादेभ्यः बाहुः ॥ श्रीमद्विश्वेश्वर इति पंचकेन ॥ कुमतेरज्ञानस्य अपवर्जनं नाशनम् ॥ ३० ॥ न चात्र साधनप्रयास इत्याह ॥ नैः श्रेयसी कैवल्यख्याम् ॥ स्मरणादिशब्ददुष्चारणादपि ॥ तथा च सकुटुच्चरितं येन हरिर्निर्यक्ष इत्यम् बद्धः परिकरस्तेन मोक्षाय गमनं प्रतीति ॥ न च ज्ञानं ज्ञानेनैव निवर्त्यमतस्तद्भावात्कथं तथा अवर्जनं तत्राहुः ॥ काशीनाथः स इति ॥ समसिद्धः ॥ दिश्यादुपदिशतु ॥ ननु तथापि सार्धं विद्यादिज्ञानदानेन स दोषस्तदवस्थ एवेत्याशंक्या दुर्मलविवर्जितमज्ञानतत्कार्यो नो शकमित्यर्थः ॥ ३१ ॥

नचवंत्यांमोक्षपुण्यांमृतायाः कथं पुनर्जन्मनत्राह ॥ अयो व्यायामित्यादि ॥ ६३ ॥ एवं भार्यायाः पूर्ववृत्तांतमुक्त्वा तस्याप्याह ॥ अवैमीत्यादिना ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ अयच्चेति ॥ स्फुटं निश्चितम् ॥ एतदेव युक्तमिति भावः ॥ ६८ ॥ तदेव दर्शयति ॥ ६९ ॥ तस्मादिति ॥ निधानवन्निधिवत् ॥ ७० ॥ निश्चितमिति ॥ हिहकारावत्यंतनि

अयो व्याया मथावंत्यां मथुराया मथापिवा ॥ द्वारवत्यां च कांत्यां वा मायापुण्यां मथोत्प ॥ ६३ ॥ अपि पातकिनो ये च कालेन निधनंगताः ॥ ते हि स्वर्गादिहागत्य कास्यां मोक्षमवाप्नुयुः ॥ ६४ ॥ अवैमित्वा मपि नृपदिजोऽभूः पूर्वजन्मनि ॥ माथुरः शिवशर्माख्यो मायापुण्यां भवान्मृतः ॥ ६५ ॥ तत्पुण्यात्माप्यवैकुण्ठं भुक्त्वा भोगान्नोरमान् ॥ तत्पुण्यशेषाक्षितिपो जातस्त्वं नंदिवर्धने ॥ ६६ ॥ दृढकालावर्तनीपालतेनैव सुकृतेन च ॥ मोक्षक्षेत्रमिदं प्राप्सो मुक्तिं प्राप्स्यस्यनुत्तमाम् ॥ ६७ ॥ अन्यच्च शृणुराजेंद्रव्यायस्य मुदरितम् ॥ कर्ता कारयिता शंभुः प्रासादस्येति तस्फुटम् ॥ ६८ ॥ सुकृतैर्नैव सतमाख्यातव्यं कदाचन ॥ कृतं मयेतिकथनापुण्यक्षयतितक्षणात् ॥ ६९ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन गोपनीयं निधानवत् ॥ सुकृतं कीर्तनाद्व्यर्थं भवेद्भस्मदुतं तथा ॥ ७० ॥ निश्चितं विश्वनाथेन प्रेरितेन त्वया ऽनघ ॥ कृतं हि कृतकृत्येन प्रासादादिह वेद्यम् ॥ ७१ ॥ दृढकालेश्वरं नाम लिंगमेतन्महीपते ॥ जानीत्यादि संसिद्धिनिमित्तं किंतु वैभवान् ॥ ७२ ॥ दर्शनात्स्य शर्नात्तस्य पूजनाच्छ्रवणाच्चेतः ॥ दृढकालेश लिंगस्य सर्वप्राप्नोति वांछितम् ॥ ७३ ॥ कृपः कालोदको नाम जराव्याधि विधातकृत् ॥ यदीयजलपानेन मानुः स्तन्यमपानवान् ॥ ७४ ॥ कृतकूपोदकस्नानः कृतैर्तल्लिपूजनः ॥ वर्षेण सिद्धिमाप्नोति मनोभिलषितानरः ॥ ७५ ॥ न कुष्ठं न च विस्फोटानं रंधानं विचर्चिका ॥ पीतास्पृष्टा स्मृतिष्ठंति कफः कालदमोदकात् ॥ ७६ ॥

श्रयार्थं ॥ प्रसादाद्यपि त्रिकचित् ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ कूपइति ॥ कालं जराव्याधि विधातकमुदकं यस्य सः ॥ तदेव दर्शयति ॥ जराव्याधि विधातक इति ॥ कालदम इति पाठे कालं च लुप्तमयतीति तथा ॥ ७४ ॥ न कुष्ठमिति ॥ कालदमोदकालीनात्स्पृष्टा द्वाकुक्ष्णादयोरोगानप्रतिष्ठतीत्यन्वयः ॥ तत्र कुष्ठं श्वित्रम् ॥ कुष्ठं श्वित्रमित्यमरः ॥ विस्फोटः पिटकः ॥ विस्फोटः पिटकः क्षियामित्यमरः ॥ रंधारं घणोरोगविशेषः ॥ विचर्चिका किलासम् ॥ किलाससिद्धमेकच्छांतुमपामे विचर्चिकेत्यमरः ॥ ७६ ॥

॥ ४६ ॥ दाक्षिण्योदक्षिणदशोद्भवः ॥ एतयाङ्गलेखया ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ भवानितिगणवाक्यम् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ जोषतूष्णीम् ॥ ५३ ॥ नूनप्रेरितार्थतइति

पृष्ठस्वमितितेनाथतददृढतपस्विना ॥ कथयिष्यस्यहराजदृढकालइतिश्रुतः ॥ ४६ ॥ दाक्षिण्यइहप्राप्तस्वेतयासहकांतया ॥ व्यायामि
लिंगमतेच्चप्रार्थयामिनिकंचन ॥ ४७ ॥ प्रासादस्यास्यजटिलस्वयंकारयिताशिवः ॥ विशेषतोऽस्यलिंगस्यनामनोवेदिनिश्रितम् ॥ ४८ ॥
इतिश्रुत्वानरपतेवाक्यंप्राहजटाधरः ॥ सत्यमुक्तंत्वयैकंहलिंगनामनवेत्सियत् ॥ ४९ ॥ पश्येयंत्वामहंनित्यमुपविष्टुनिश्चलम् ॥ श्रुतो
भविष्यतितवप्रासादोयेनकारितः ॥ ५० ॥ ममाग्रेतत्समाचक्ष्वयदिजानासितत्वतः ॥ आकर्ण्येतिवचस्तस्यपुनःप्राहभवानिति ॥ ५१ ॥
कर्ताकारयिताशुभुःकिमतथ्यब्रवीम्यहम् ॥ अथवाचित्तयार्किमेतपस्विन्नयाविभो ॥ ५२ ॥ इतिवयिस्थितेजोषंसुपुनदृढतापसः ॥ पि
पासुरस्मिपानीयमानीयाशुप्रयच्छमे ॥ ५३ ॥ इतितेनचनुब्रुवस्त्वयानीयचकूपतः ॥ पाययिष्यसितंदृढतापसंतक्षणाच्चसः ॥ ५४ ॥ तंदुवपा
नताभूयात्सुपावर्णशशिप्रभः ॥ तरुणारूपसंपन्नःकोशोन्मत्कोरगोयथा ॥ ५५ ॥ जाताश्चर्येणभवतापुनरेवाभ्यभाषिसः ॥ कःप्रभावाहिभ
गवत्त्रेपयेनभवान्युनः ॥ ५६ ॥ परित्यज्यात्रजरसनवेभ्राजसिसांप्रतम् ॥ अस्तिचैदवकाशस्तेततोब्रूहितपोधन ॥ ५७ ॥ तपोधनउवा
च ॥ दृढकालक्षितिपतेजानेवांसुमहामते ॥ इमामपिचजानेऽहंतवपत्नीपतिव्रताम् ॥ ५८ ॥ जन्मनोऽस्मादिदंराजन्नासीद्विप्रस्यकस्य
का ॥ तुर्वसेवैदवपुषःशुभाचाराशुभाशनना ॥ ५९ ॥ तेनदत्ताविवाहार्थेनध्रुवायमहात्मने ॥ सचकालवशंप्राप्तोनैध्रुवोऽप्राप्तयौवनः ॥ ६० ॥
वैधव्यपालयंत्येषांमृताऽवत्याशुभवता ॥ तेनपुण्येनसंजातापाण्ड्यस्यदृष्टपतेःसुता ॥ ६१ ॥ परिणीतात्वयाराजयतिव्रतरतासदा ॥ त्वयासहे
हंसंप्राप्तमार्तिकंप्राप्स्यत्यनुत्तमाम् ॥ ६२ ॥

यावत् ॥ ५४ ॥ तदंबुति ॥ श्रूयाद्भविष्यति ॥ सुपावर्णशशिप्रभःशोभनपूर्णमाचंद्रमदृशः ॥ कोशोन्मत्कोरगोनिर्माकरहितसर्पः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥
त्राणिकाशीप्राप्तिकराणितिवक्तृतयोःपूर्वजन्मदत्तांतमाह ॥ जन्मनोऽस्मादिद्यमित्यादिना ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

गिरिमिति ॥ कलशोद्भवः कुंभसंभवः कार्तिकेयवनदंष्टवान् ॥ तत्र च वर्नेषु ढाननमद्राक्षीदियत्रिभेनान्वयः ॥ २ ॥ गिरिविशिनष्टिचतुर्भिः ॥ सर्वेति ॥ सौगंधिकानि कंदः शालुकं मूलमिति यावत् ॥ तद्वनितिकमन्यन्मूलम् ॥ यद्वा कंदो वर्तुलाकारार्द्रकहरिद्रासूरणादिः ॥ मूलमधःसूक्ष्ममुपरिविस्तृताकारं मूलकादिताभ्यामाढ्यम् ॥ ३ ॥ नितरावीतो गतः श्वापदानां हि स्वभावानां व्याघ्रादीनां गणो यत्र तत्तथा ॥ विनीतेति पाठे विनीतस्य कक्रौर्यः श्वापदानां गणो यत्र तत्तथा ॥ सरिद्धिः सहितानियानि पल्वलान्यस्योदकसरांसितिरावृतम् ॥ स्व

गिरिं प्रदक्षिणीकृत्य श्रीसंज्ञकलशोद्भवः ॥ सपत्नीकोददशार्थरस्यस्कंदवनमहतम् ॥ २ ॥ सर्वतु कुसुमाढ्यं वरसवफलपादम् ॥ सुसेव्यकंदं मूलाढ्यं सुवल्कलमहीरुहम् ॥ ३ ॥ निवीतश्चापदगणं ससरियल्वलावृतम् ॥ स्वच्छगंभीरकासारं सारं सर्वभुवः परम् ॥ ४ ॥ नानापतत्रिसंघुं धनानामुज्जिनोषितम् ॥ तपःसंकेतनिलयमिवैकं संपदांपदम् ॥ ५ ॥ लोहितोनामतत्रास्ति गिरिः स्वर्णगिरिप्रभः ॥ सुकंदं प्रसवणः स्वसा नुशिखरप्रभः ॥ ६ ॥ कैलासस्यैकशकलं कर्मभूमौ विहागतम् ॥ तपस्तप्तुमिव प्रोच्चैर्नानाश्रयं समन्वितम् ॥ ७ ॥ तत्राद्राक्षोन्मनिश्रेष्ठोऽगस्यः साक्षात् षडाननम् ॥ प्रणम्य दंडवद्भूमौ सपत्नीको महातपः ॥ ८ ॥ तुष्टावगिरिजासूनुं मूर्कैः श्रुतिमुद्रवैः ॥ तथा स्वकृतयास्तुत्या प्रवद्रक रसंपुटः ॥ ९ ॥

च्छानिर्मलानिर्गमिरीराण्यगाधानिसरोवराणि यस्मिंस्त्वच्छगंभीरकासारम् ॥ ४ ॥ तपःसंकेतनिलयं तपसोऽहस्यस्थानमिवैयुषेक्षा ॥ एकमुत्थम् ॥ ५ ॥ किंच लोहितो लोहितगिरिरिति दक्षिणायां प्रसिद्धः पर्वतस्तत्र वनेऽस्ति ॥ स्वर्णगिरिप्रभः सुमेरुरिव सुंदरः ॥ शोभनाः कंदरादयः प्रसवणानि च निर्झरा यत्र तसः ॥ सानवः प्रस्थाः पर्वतैकदेशसमभागाः ॥ शिखराणि च गणि ॥ स्वानां स्वसंबंधिनां सानुशिखराणामेभिर्वा प्रभाशोभा यत्र तसः ॥ सुइतिकचित् ॥ सुसानुशिखरीत्यन्यत्र ॥ ६ ॥ एकशकलमेकलंडं इह वने उच्चैर्यथा स्यात्तथा तपस्तप्तुमागतमिवैयुषेक्षा ॥ ७ ॥ साक्षाद्ब्रह्म ॥ यत्साक्षादपरोक्षद्वल्लेति श्रुतेः ॥ तदवषडाननम् ॥ भक्तानुजिघृक्षया गृहीतलीलाशरीरमित्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥

सगुणगुणैर्देवज्ञत्यापरम्यापुंदा ॥ पदैरष्टाभिरत्नौषीदास्सोर्गिरिजासुतम् ॥ षडाननायनमौस्त्वित्यन्वयः ॥ षडाननंविशीरिति ॥ वंदारंकेत्यारभ्येतिमित्यतःप्राक्तनेनपथेन ॥ वंदारकवंदैर्वसहूँवैरेअभिवंद्येपादारविंदेचरणकमलेयस्यतस्मै ॥ मुधाकायास्त्राब्धयेपरमानंदयेत्यर्थः ॥ षडाननायषण्णास्मृतूनामाननंयापणंयेन तस्मैसंवसारादिकाच्छ्रुपायेत्यर्थः ॥ षण्णुवायेतिवा ॥ अमिनविक्रमायाननंपराक्रमायेत्यर्थः ॥ गौरीब्रह्मविद्यानिर्मलत्वात्तयाहृदानंदस्यहृदयाभिव्यग्यानंदस्यसमुद्भवोयस्यदुद्धिद्व्यभिव्यंयत्वानस्मै ॥ तथाच्युतिः ॥ दृश्येतल्लब्धयाबुद्ध्यासूक्ष्मयासूक्ष्मदर्शिनिरिति ॥ पार्वत्याहृदयाद्वादनक्रायेतिवा ॥ १० ॥ प्रणतानांभक्तानांवाआर्तिहंत्रेसंसारदुःखनाशकाय ॥ समस्तभक्तवंदस्यनोरथानामोभिलषितानांथर्मार्थकाममोक्षाणांक्रान्तसंपादयेत्त्रे ॥ परतारकस्यपंचकस्यरथानामोरथानांदोत्रेखंडयित्रे ॥ नतानाभितिपाठेमतानां

अगस्तिरुवाच ॥ नमोस्तुवंदारकवंदंवंधपादरविंदायमुधाकराय ॥ षडाननायामितविक्रमायगौरीहृदानंदसमुद्भवाय ॥ १० ॥ नमोस्तुभ्यंप्रणतार्तिहंत्रेकत्रैसमस्तस्यमनोरथानाम् ॥ दात्रेरथानांपरतारकस्यहंत्रेचंडासुरतारकस्य ॥ ११ ॥ अमूर्तमूर्तयसहस्रमूर्तयेगुणायगुणायपरात्पराय ॥ अपारपरायपरापरायनमोस्तुभ्यंशिखिवाहनाय ॥ १२ ॥

समस्तस्यप्रपंचस्यकत्रैच्छेदकाद्येतिव्याकृतंय्यम् ॥ परतारकस्यचंडस्यसुरतारकस्यहंत्रेनाशयित्रे अथवापरशुतारकज्ञानंयणवहूपषडक्षरारामंशराजहूपवनानतद्वाचोशेषपूर्ववत् ॥ ११ ॥ अमूर्तमूर्तयिअमूर्तैवाश्वाकोशभूतानिपृथिव्यजेजिसि ॥ मूर्तैर्चायमूर्तैर्चितिश्रुतेः ॥ तद्रूपायापंचीकृतगतपंचकालकहिरण्यगर्भायेत्यर्थः ॥ सहस्रमूर्तयपंचीकृतगतपंचकालकविराड्वायेत्यर्थः ॥ गुणायराजस्तत्त्वतमआत्मकायाकारयश्चेष्टेपंविना ॥ अगुणायनिर्गुणयेतिवा ॥ गुणायगुणायैत्यर्थः ॥ गुणायगुणोभ्योहितंगुण्यप्रधानंतस्यत्रिगुणाल्पकत्वान्नद्रूपाय ॥ गुणायगुणयेतिपाठेगुणाप्वगुण्यायस्यतस्मैनिर्दोषायेत्यर्थः ॥ परात्परायप्रधानावपिशेषेष्टादूरायेतिवा ॥ प्रधानात्परतःपरइतिश्रुतेः ॥ अपारोऽगम्यःपारोऽवधियस्यसतथातस्मै ॥ अपरिच्छिन्नायेत्यर्थः ॥ अपाराजीवास्ताज्ञानंदनेनपारयतीत्यपारस्तस्मादितिवा ॥ परात्परायमाययाकार्यकारणरूपपाय ॥ शिखिवाहनायमयूरथाय ॥ १२ ॥

१ युतइतिक्रियाठः

ब्रह्मविदावरायतच्चक्षानिनामादिगुरवे ॥ दिगंबरायदिव्वातसे ॥ अंबरासंस्थितायाकाशवासाय ॥ यद्वांबरासंस्थिताय अंबराशरीरत्वेनस्थिताय ॥ आकाशशरीरं ब्रह्मेति श्रुतेः ॥ हि
रण्यवर्णायस्वर्णकांतये ॥ तथाचोक्तम् ॥ ध्येयः सदासविदुर्मंडलमभ्यव्रती नारायणः सरसि जासनसंनिविष्टः केयूरबान्मकरकुंडलवान्किरीटोद्गारी हिरण्मयवपुर्धृतशंखचक्रइति ॥
हिरण्यबाहवे हिरण्यानिस्वर्णमयानिकेयूरादीनि बाहुषु हस्तादिषु यस्य तस्मै ॥ हिरण्ययायस्वर्णरूपाय ॥ शुद्धस्त्वात्मकायेति वा ॥ हिरण्ये तोयस्य तस्मै अग्निस्वरूपाय रुद्ररूपाय वेत्यर्थः ॥
तथाच भागवते ॥ यत्र यत्रा पतन्मक्षारतस्तस्य महात्मनः तानि हृष्यत्येह श्रेष्ठे त्राण्यासन्महीपते इति ॥ १३ ॥ तपःस्वरूपाय साक्षात्तपोरूपाय ॥ तपो धनाय तप एव धनैश्चर्यय
स्य तस्मै ॥ तपो धनानां तपसः फलानां प्रतिपादकाय प्रदायकाय ॥ सदा कुमाराय सत्सर्वदा पंचषडङ्गार्जकरूपाय ॥ हिमसिद्धौ ॥ सनत्कुमारायेति वा ॥ मारमारिणे कामजं त्रे ॥ एतत्तु क

नमोऽस्तुते ब्रह्मविदां वराय दिगंबरायां वरासंस्थिताय ॥ हिरण्यवर्णाय हिरण्यबाहवे नमो हिरण्ययाय हिरण्यरेतसे ॥ १३ ॥ तपःस्वरूपाय तपो ध
नाय तपःफलानां प्रतिपादकाय ॥ सदा कुमाराय हिमारमारिणे तृणैश्चर्य विरागिणे नमः ॥ १४ ॥ नमोऽस्तुतुभ्यं शरजन्मने विभो प्रभातसू
र्यारुणदंतपंक्तये ॥ बालाय चाबालपराक्रमाय षण्मातुरायालमनातुराय ॥ १५ ॥

स्वर्गदाग्निप्रायेण बोद्धव्यम् ॥ देवसेनायां धर्वाक्याया इव पवणपरिणतुल्यदर्शनाद्बुद्ध्या वैष्णवे च ॥ श्रीदेवसेनामैत्रेये देवसेनापतिहरि रिति यद्वा ब्रह्मणे वरदानात्सदा कुमारत्वम् ॥
तदुक्तं स्कान्दे ॥ पुत्रस्ते भविता देवि महायोगबलान्वितः सदा बालोऽयुःश्रुतगोधर्मज्ञो धर्मवत्सल इति ॥ मारयतीति मारादुष्टास्तेषां मारिण इति वा ॥ माररूपिण इति पाठकोटिकं दंपुत्रं
मायेत्यर्थः ॥ तृणैकृतमैश्वर्येन विरागोऽस्यास्तीति विरागी सच सच तस्मै ॥ १४ ॥ शरजन्मने शरस्तंबोत्पत्तये ॥ शरस्तंबे निक्षिप्त्वा द्रव्योर्वीयात्कार्त्तिकेयस्य जन्मेति प्रसिद्धम् ॥ प्र
भातसूर्यारुणदंतपंक्तये प्रातः कालीनसूर्यसदृशदंतराजये ॥ बालाय बालवत्प्रतीयमानाय ॥ अर्थवाऽबालपराक्रमाय अविष्णुः सचासौ बालश्चेत्यबालः श्रीणरामवामनादिस्तस्यैव
पराक्रमो यस्य तस्मै ॥ प्राकृतं व्याख्यानं स्पष्टम् ॥ षण्मातुरायास्तस्मै ॥ अलमनातुरायास्तदंशाय ॥ १५ ॥

१ यथाश्रुताथस्य स्पष्टत्वादर्थान्तरमाह

मरणोक्तः सन्निवेशचेत्यर्थः ॥ १८ ॥ अथेकार्शमाह ॥ अयकथयविश्वसायकुशलप्रश्रुपूर्वकत्वस्यादिकंसर्वज्ञतया जानामीत्याह ॥ क्षेमोस्तीति ॥ हे त्रिदशकसहायकृत् ॥ १९ ॥ ननु कार्श्याः कुशलं त्यक्त्वा किमिति ममैव कुशलं पृच्छते तत्राह ॥ अविमुक्त इति ॥ क्षेमं क्षेममव ॥ तत्र हेतुः व्यक्षेणेति ॥ व्यक्षेणेति याठ्यं व्यक्षयार्सौ ईशश्चेति व्यक्षयः ॥ अदन्ताभा वशं हंसः ॥ किंच कुशलस्य कावातमोक्षोऽपि यात्राति सुलभ इत्याह ॥ यत्रेति ॥ २० ॥ अतएव कचिदपि भूमिवः स्वस्तलादौ तादृक्षेत्रमयाऽप्यप्यतापिन दृष्टम् ॥ तव तु मननशीलत्वादेव दर्शनाभावः संभाव्य इति सूचयति ॥ हे मुने इति ॥ यादृगिति पाठे यादृगिदंक्षेत्रादृक्षेत्रं कुत्रापि न दृष्टमित्यर्थः ॥ २१ ॥ कार्श्यां कृतं वा सत्त्वात् क्षमत्तोऽपि श्रेष्ठ इत्याशयेन हा ॥ अहमेकेति ॥ २२ ॥ तक्षेत्रम् ॥ २३ ॥ ईश्वरेति ॥ सुदुर्लभोऽपि कार्श्यावास ईश्वरानुग्रहदेव सुलभः स्यादित्यर्थः ॥ २४ ॥

अथैवेति ॥ विधातुर्यातिरेकिणीहिरण्यगर्भस्यष्टेयाभिनेत्यर्थः ॥ अतिकारिणीतिपाठेऽधिकेत्यर्थः ॥ २५ ॥ तस्मैतादृक्क्षेत्रकिमिति सर्वनसेव्यतत्राह ॥ अहोइति
 स्तुनासृगयुनालुब्धकेनकृतलक्ष्यःकृतश्चासौलक्ष्यश्चेतिथालक्षीकृतइत्यर्थः ॥ २६ ॥ ननुतथापिदृढावस्थायामेवकाशीसेव्यानमरणस्यानियतत्वादित्याह ॥ शरीरमितिभिक्तिः ॥ आयुरेवसृगःस
 यावदिति ॥ २९ ॥ एवंमरणस्यानियतत्वादलकावस्थायांमेवाविमुक्तमश्रयणीयमित्युक्तंपूर्वमिदानींदृढावस्थायामपियेकार्शानसमाश्रयितेतिमंदाइत्याह ॥ जरेति ॥ नानेहो

अन्यैवकाचित्सासृष्टिर्विधातुर्यातिरेकिणी ॥ नतत्क्षेत्रगुणान्वक्तुमीश्वरोपेश्वरोयतः ॥ २५ ॥ अहोमेतैःसुदैर्बल्यमहोभाग्यस्यदौर्विधम् ॥
 अहोमोहस्यमाहात्म्यंयत्काशीहनसेव्यते ॥ २६ ॥ शरीरंजीयेतेनित्यंसंजीर्तंद्रियाण्यपि ॥ आयुर्गोसृगयुनाकृतलक्ष्योहिस्तुना ॥ २७ ॥
 सापदंसंपदंज्ञात्वासापायंकायमुच्चैः ॥ चपलाचपलंचायुर्मवाकाशींसमाश्रयेत् ॥ २८ ॥ यावनैत्यायुषश्चांतस्तावत्काशीनमुच्यते ॥ का
 लःकलालवस्यापिसंस्त्यातुंनैवविस्मरेत् ॥ २९ ॥ जरानिकटनिक्षिप्ताबाधेव्याधयोश्शम् ॥ तथापिदेहानेहोनाहोकाशींसमीहते ॥ ३० ॥
 तीर्थस्नानेनजप्येनपरोपकरणोक्तिभिः ॥ विनाऽर्थलभ्यतेधर्मोधर्मादर्थःस्वयंभवेत् ॥ ३१ ॥ विनैवार्याजिनोपायंधर्मादर्थोभवेत्प्रुवम् ॥ अतो
 ऽर्थचिंतामुत्तज्यधर्ममेकंसमाश्रयेत् ॥ ३२ ॥ धर्मादर्थोऽर्थतःकामःकामात्सर्वसुखोदयः ॥ स्वर्गोपिसुलभोधर्मात्कास्येकदुर्लभापरम्
 ॥ ३३ ॥ उपायत्रयेनैवात्रस्याणुर्निर्वाणकारणम् ॥ शर्वाण्यग्रेयभाणाद्वापरिर्णिग्यसर्वतः ॥ ३४ ॥

नानाव्यापारवान् ॥ अहोखेदे ॥ ३० ॥ नन्वर्थस्यधर्महेतुत्वान्दोषपरित्यज्यकिमिति कारयेवाश्रयणीयातत्राह ॥ तीर्थेति ॥ ३१ ॥ धर्मादर्थःस्वयंभवेदित्येतद्विष्टवन्नुपसंहर
 ति ॥ विनैवेति ॥ तदुक्तंभारतसावित्र्याम् ॥ ऊर्ध्वबाहुर्विरौम्येषनचक्रिश्चच्छृणोतिमे धर्मादर्थश्चकामश्चसकिमर्थनसेव्यतइति ॥ ३२ ॥ ननुतर्हिधर्मएवयत्रकुत्राप्यनुष्ठेयस्तएव
 काश्यामिरपिसंस्त्यतीतत्राह ॥ धर्मादिति ॥ परकेवलम् ॥ ३३ ॥ उपायेति ॥ स्थाणुर्विश्वेशःसर्वतःपरिर्णिग्यसर्वशास्त्रार्थदृढंनिश्चित्यशर्वाण्यमेपावत्याःसंमुखेउपायत्रयंसाधन
 त्रयमेवअद्भ्यसाक्षान्निर्वाणकारणंकेवल्यहेतुंब्रह्माणकथितवान् ॥ परंपरयाअप्युपायाःसंतीतिभावः ॥ ३४ ॥

यद्यपिब्रह्मालैक्यज्ञानमवसाक्षान्मुक्तेः कारणतथापिज्ञानदूरीभावादेतद्वयस्यसाक्षात्क्षहेतुत्वमुक्तमितितदेववदंशयति ॥ पूर्वपाशुपतोयोगो नमविज्ञूत्यात्रि
पुंड्रधारणविज्ञयद्वूलनंच ॥ सितासितप्रयागम् ॥ अनायासं नविद्यतेमोक्षदानेआयासोयसिस्तद्विमुक्तमानंदकाननम् ॥ अनायासंयथास्याद्यावसरदेहपातमन्त्रेणविमुक्तिर्दमि
निवा ॥ एतेनसितासितंतीर्थबुद्धिपूर्वकदेहत्यागेनैवमोक्षदमित्यायातम् ॥ अन्यथानायासमिति विशेषणवैयर्थ्यापत्तेः ॥ तथाचोक्तम् ॥ ब्रह्मज्ञानेनमुच्यतेप्रयागमरणेनवा अथवास्ना
नमात्रेणोत्पत्त्यां कृष्णसन्निधिविति ॥ ३५ ॥ ननुश्रीरालिशिखरदृष्ट्यापुनर्जन्मनविद्यते पथिकमशानेगृहसङ्घेपवारध्याप्रदेशेष्वपि यत्रतत्र इच्छन्निच्छन्पुरुषोत्तमाख्येदेहावसाने लभ

पूर्वपाशुपतोयोगस्तत्सार्थीसितासितम् ॥ ततोप्येकमनायासमविमुक्तंविमुक्तिदम् ॥ ३५ ॥ श्रीशैलहिमशैलाद्यानानान्यायतनानिच ॥
त्रिदंडधारणंचापिसंन्यासःसर्वकर्मणाम् ॥ ३६ ॥ तपांसिनानारूपाणित्रतानिनियमायमाःसिंधूनामपिसंभेदाअरण्यानिबहूयपि ॥ ३७ ॥
मानसान्यपिभौमानिधारतीर्थादिकानिच ॥ ऊपरश्रापिपिठानिह्यच्छिन्नास्नायपाठनम् ॥ ३८ ॥ जपश्रापिमनूनांचतथाऽग्निहवनानि
च ॥ दानानिनानाकृतवदेवतोपासनानिच ॥ ३९ ॥ त्रिरात्रंपंचरात्राणि सांख्ययोगादयस्तथा ॥ विष्णोराराधनंश्रेष्ठमुक्तयेऽभिहितंकिल
॥ ४० ॥ पुण्यश्रापिसमाख्यातामृतजंतुविमुक्तिदाः ॥ कैवल्यसाधनानीहसर्वव्येवविनिश्चितम् ॥ ४१ ॥

नेचमोक्षमित्यादिवचनैःशैलदीनामपिमोक्षहेतुत्वश्रूयते सत्यं तत्तथैवेत्याह ॥ श्रुति ॥ श्रीशैल्यारभ्यतानीत्यतःप्राक्तेन ॥ आद्यपदेनसंभेदादयोरुच्यते ॥ नानान्यायतनानिच
नानायान्यायतनानिपुरुषोत्तमादीनितानिचेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ सिंधूनांनदीनांसंभेदाःसंगमाः ॥ अरण्यानिनव ॥ तदुक्तम् ॥ सैधवंदंडकारण्यजंबूगर्गश्चपुष्करम् उत्सलारण्यमारण्यं
नैमिषकुरुजंगलम् हेमदमर्बुदचवनवारण्याऽप्रकीर्तिताइति ॥ ३७ ॥ मानसानिमनःकायाणिपृथ्यादीनि ॥ भौमानिभूतसंबंधीनि ॥ धारातीर्थकौमारतीर्थदक्षिणदेशप्रसिद्धम् ॥
ऊपरारणुकादयोनव ॥ तदुक्तम् ॥ यथाकालखलसारंवदरीकृत्यैवच रेणुकासुकरःकाशीकालीकालवटेश्वरः कालंजरोमहाकालऊपरानवकीर्तिताइति ॥ काशीत्यन्याकाचित्ता ॥
ऊपरारणमहोषरमितिवचनात् ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ सांख्यमालानालविवेकः ॥ योगोऽष्टांगः ॥ आदिपदेनोपासनादयः ॥ ४० ॥ पुरीति।पुण्यश्रायोध्याद्याःकाशीव्यतिरिक्ताः ॥ ४१ ॥

ननु एतान्यपि कैवल्यसाधनानि चेत्तर्हि काश्चाऽऽको विशेषः सत्यम् कैवल्यसाधनत्वमेवांसाद्विवक्षितं परंपरायां वाऽप्यश्रद्धेर्न चेत्याह ॥ एतानीति ॥ मुक्तो विदेहमु-
क्तः ॥ ४२ ॥ अत इति ॥ यतोऽन्यत्सर्वकशीप्राप्तिकरमत इत्यर्थः ॥ अतिचित्रं कैवल्यम् ॥ ४३ ॥ इदमिति ॥ क्षेमोऽस्ति कुंभजमुन इति यः कुशलप्रश्नस्तस्य कारणमिदं तत्क्षेत्रमेव हि नि-
श्चितम् ॥ तत्क्षेत्रात्त्वमागतं इति कुलैव कुशलं पृच्छयत इत्यर्थः ॥ अत एहि एहि आगच्छागच्छ ॥ आदरे वीक्षा ॥ ४४ ॥ काश्चाऽऽसाक्षात्समागच्छतः स्पर्शो वतियस्य साक्षात्समाग-
एतानियानि प्रोक्तानि काशीप्राप्तिकराणि च ॥ प्राप्य काशीं भवेन्मुक्तो जंतुर्नान्यत्र कुत्रचित् ॥ ४२ ॥ अत एव हितक्षेत्रं पवित्रमतिचित्रकृतं ॥
विश्वेशितुः प्रियं नित्यं विष्वग्ब्रह्मांडमंडले ॥ ४३ ॥ इदमेव हितक्षेत्रं कुशलप्रश्नकारणम् ॥ एद्यो हि देहि मे स्पर्शं निजगत्रस्य सुव्रत ॥ ४४ ॥ अ-
पिकाश्चाऽऽसमागच्छत्स्पर्शवत्स्पर्श इष्यते ॥ मया त्रतिष्ठतानित्यं किंतु वंत आगतः ॥ ४५ ॥ त्रिरात्रमपि ये काश्चां वसंति नियते द्विचाः ॥ तेषां
पुनंति नियतं स्पृशश्चरणेण वः ॥ ४६ ॥ त्वंतु तत्र कृता वासः कृतपुण्यमहोच्चयः ॥ उत्तरप्रवहात्स्नानजातं पिंगलमूर्धजः ॥ ४७ ॥ तव तत्र तु य-
त्कुंडमगतीश्वरसंनिधौ ॥ तत्र स्नात्वा च पीत्वा च कृतसर्वोदकक्रियः ॥ ४८ ॥ पितृनृपिदुःसमभ्यर्च्य श्रद्धाश्रद्धा विधानतः ॥ कृत्य कृत्यो भवेज्ज-
तु वाराणस्याः फलं लभेत् ॥ ४९ ॥ इत्युक्त्वा सर्वगान्त्राणि स्मृत्वा कुंभोद्भवस्य च ॥ स्कंदोऽद्वृतसरोवारि विगाह्य सुखमाप्तवान् ॥ ५० ॥ जय-
विश्वेशने त्राणि विनीमिल्य वदन्नापि ॥ ततः किंचिद्विष्णुं दध्यौ गृह्य स्याणु सुनिश्चलः ॥ ५१ ॥ स्कंदे विस्मर्जितं ध्याने सुप्रसन्नमनो मुखे ॥ प्रती-
क्ष्य वागवसरं प्रच्छाद्य मुनिर्गुहम् ॥ ५२ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ स्वामिन्यथा भगवता भगवत्यै पुराऽकथि ॥ वाराणस्यास्तु महिमा हिमशै-
लभुवे मुदा ॥ ५३ ॥ त्वया यथा समाकर्णितं दुःसंगनिवासिना ॥ तथा कथय षडुक्तं त्वक्षेत्रं मेऽतिरोचते ॥ ५४ ॥

च्छत्स्पर्शवात्समागच्छत्स्पर्शवायुवति स्यापि स्पर्श इष्यते किं पुनस्तत्समाक्षात्त आगतस्येति भावः ॥ ४५ ॥ पुनंति दृणगुल्मादीनपीति शेषः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ तव कृतार्थतायाः किं-
क्तव्यमित्याशयेनाह ॥ तव तत्रेति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अमृतं मुधा तदेव सरोवारि सरोजं तं द्विगाह्यालोढ ॥ तद्वा त्रस्पर्शजनिता मृतमलिलेन स्नात्वा लेय्यर्थः ॥ ५० ॥ जयेति ॥ हे विश्वेश ज-
य इति वदन्नापि ॥ वदन्ति तीति पाठे इति वदन्ने त्राणि विनीमिल्य मुद्रयित्वा ॥ षडाननत्वाच्चे त्राणीति बहुवचनम् ॥ किंचिद्विष्णुमस्यो रोगो चरं यत्स्वहृत्पतंक्षणं दध्यौ चिंतितवानित्यर्थः ॥
॥ ५१ ॥ ५२ ॥ विस्तरेण काशीमाहात्म्यं श्रोतुं पृच्छति ॥ स्वामिनि ॥ ५३ ॥ अतिरोचतेऽतिशयेन रुचिजनम् ॥ अतिपावनमिति कचित् ॥ ५४ ॥

उक्तानुवाद्वर्कश्रावयति ॥ शृणुष्वेति ॥ आत्मनेपदमार्षम् ॥ यथाऽकथि ॥ माहात्म्यमित्यनुषजते ॥ शृणुष्वशृण्वित्यव्यभेदान्नपौनरुत्तयम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ तत्राविमुक्तोसिद्धिः

॥ १४२ ॥

स्कंदउवाच ॥ शृणुष्वमैत्रावरुणेयथाभगवताऽकथि ॥ तत्क्षेत्रस्याविमुक्तस्यमममातुःपुरःपुरा ॥ ५५ ॥ श्रुतंचयत्तदुत्संगोस्थितेनास्थिर
चेतसा ॥ माहात्म्यंतच्छृणुमुनेकथ्यमानंमयाऽनघ ॥ ५६ ॥ गुह्यानांपरमंगुह्यमविमुक्तमिहोरितम् ॥ तत्रसंनिहितासिद्धिलक्षणनिच्यंस्थितोवि
भुः ॥ ५७ ॥ भूलोकैर्नैवसंलग्नंतत्क्षेत्रंत्वंतरिक्षगम् ॥ अयोगिनो नवीक्षतेपश्यत्येवयोगिनः ॥ ५८ ॥ यस्तत्रनिवसेद्विप्रसंयतात्मासमाहि
तः ॥ त्रिकालमपिभुंजानोवायुभक्षसमोभवेत् ॥ ५९ ॥ निर्मेषमात्रमपियोह्यविमुक्तेऽतिभक्तिभाक् ॥ ब्रह्मचर्यसमायुक्तेनतप्तमहत्तपः
॥ ६० ॥ यस्तुमांसंसेद्वीरोलब्धवाहरोजितेंद्रियः ॥ सर्वेतेनव्रतंचर्णीदिव्यपाशुपतंभवेत् ॥ ६१ ॥ संवत्सरंवसंस्तत्रजितक्रोधोजितेंद्रियः ॥
अपरस्वविपुशंगःपरान्नपरिवर्जकः ॥ ६२ ॥ परापवादरहितःकिंचिदानपरायणः ॥ समाःसहस्रमन्यत्रेतनप्तमहत्तपः ॥ ६३ ॥ यावज्जीवं
वसेद्यस्तुक्षेत्रमाहात्म्यविभ्ररः ॥ जन्ममृत्युभयंहित्वासयातिपरमांगतिम् ॥ ६४ ॥ नयोगैर्यागतिलभ्याजन्मांतरशतैरपि ॥ अन्यत्रहलया
साऽत्रलभ्येशस्यप्रसादतः ॥ ६५ ॥ ब्रह्महायोऽभिगच्छेद्देवाद्वाराणसीपुरीम् ॥ तस्यक्षेत्रस्यमाहात्म्याद्ब्रह्महत्यानिवर्तते ॥ ६६ ॥ आदेहपतनं
यावधोविमुक्तंमंचति ॥ नकेवलंब्रह्महत्याप्रकृतिश्चनिवर्तते ॥ ६७ ॥ अनन्यमानसोभूवातक्षेत्रंयोनमंचति ॥ समुचतिजरामृत्युगर्भावा
संसृष्टुःसहम् ॥ ६८ ॥ अविमुक्तंनिषेतेतदवर्षिगणसेवितम् ॥ यदीच्छेन्मानवोधीमान्नपुनर्जननंभुवि ॥ ६९ ॥ अविमुक्तंमनुचेतसंसारभय
मोचनम् ॥ प्राप्यविश्वेश्वरंदवनसभूयोऽभिजायते ॥ ७० ॥

सन्निहिता ॥ तत्रहेतुस्तत्रनित्यमिति ॥ यत्रेतिकंचित् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ब्रह्मचर्यसमायुक्तं ब्रह्मचर्येणसम्यायुक्तम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ अपरस्वविपुशंगः नपरस्वेनविपुशंगंयस्यसः ॥
परस्वपरिपुशंगइतिपण्डोऽन्यत्रपरस्वपरिपुशंगोपीत्यर्थः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ प्रकृतिरविद्या ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

ननुयावज्जीवंकाशीवासोपापमपि स्यात्तथाचरुद्रपिशोचं वृद्धवारम् यथाक्रमैलकस्य सयम् तथापिकाशीप्राप्तौ तद्गोणान्तरं मूर्तैरवस्थं आबिलोत्तदपि साध्यपक्षे निक्षिप्याह ॥ क
लेति ॥ व्यतिरेकमाह ॥ काशीविना क्रतुशतप्राप्यः स्वर्गः किमपि वरं न विल्यर्थः ॥ स्वर्गभोगान्तरमधः पानादित्यर्थः ॥ क्रतुशतं प्राप्य स्वर्गं इति क्वचित्पाठः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ क्षेत्रवासि
नान्तरा मरणे भगवतो दयालुतामाह ॥ तत्रोक्तमणकाल इति ॥ तारकं प्रणवषडक्षरामंत्रं राजंवा ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ अंत्यंतकालेपि ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ सहस्रास्योऽनंतः ॥ य

कृत्वा पापसहस्राणि पिशाचत्वं वरं लिह ॥ ननु क्रतुशतप्राप्यः स्वर्गः काशीपुरीषिना ॥ ७१ ॥ अंतकाले मनुष्याणां भिद्यमानेषु मर्मसु ॥ वातेना
तु घमानानां स्मृतिर्नैवोपजायते ॥ ७२ ॥ तत्रोक्तमणकाले तु साक्षाद्विश्वेश्वरः स्वयम् ॥ व्याचष्टे तारकं ब्रह्मयेनासौ तन्मयो भवेत् ॥ ७३ ॥ अ
शाश्वतमिदं ज्ञात्वामनुष्यं बहु किल्बिषम् ॥ अविमुक्तं निपेव तं संसारभयनाशनम् ॥ ७४ ॥ विघ्नैरालोढ्यमानोऽपि योऽविमुक्तं न मुंचति ॥ नैः श्रे
यसींश्चिंयं प्राप्य दुःखांतं सोऽधिगच्छति ॥ ७५ ॥ महापापौघशमनीं पुण्योपचयकारिणीम् ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदामेते को न काशीसुधीः श्रेयेत्
॥ ७६ ॥ एवं ज्ञात्वा तु मेधावीना विमुक्तं त्यजेन्नरः ॥ अविमुक्तप्रसादेन विमुक्तो जायेत यतः ॥ ७७ ॥ अविमुक्तस्य माहात्म्यं षड्विक्लैः कथं मया ॥
वंकुशं कथं न शक्नोति सहस्रास्योऽपि यत्परम् ॥ ७८ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडे स्कंदगस्य दर्शननाम पंचविंशतितमोऽध्यायः ॥ २५ ॥
अगस्त्यिरुवाच ॥ प्रसन्नोऽसि यदि स्कंदमयि प्रीतिरनुत्तमा ॥ तत्समाचक्ष्व भगवंश्चिरं यन्मे हृदि स्थितम् ॥ १ ॥ अविमुक्तमिदं क्षेत्रं कदार
भ्यभुवस्तले ॥ परंप्रथितामपन्नं मोक्षं दत्त्वा भवत्कथम् ॥ २ ॥ कथमेषा त्रिलोकी ज्वागीयेतमणि कर्णिका ॥ तत्रासीत्किं पुरा स्वामिन्यदाना
ऽमरनिक्षणा ॥ ३ ॥

सरमाहात्म्यमित्यन्वयः ॥ ७८ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृता याटीकायां पंचविंशतितमोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ षड्विंशतितमेऽध्याये काश्याविभ्रावोच्यते ॥ आख्यानं
मणिकर्णार्थं सर्वपापहरं परम् ॥ १ ॥ एवं संक्षेपेण काशीमाहात्म्यं श्रुत्वा विस्तरेण श्रोतुं प्रार्थयते ॥ प्रसन्नोऽसीति ॥ १ ॥ अविमुक्तमिति ॥ इदं क्षेत्रं कदारभ्य कंकालमारभ्य परंप्रथितां प्र
सिद्धिमापन्नम् अविमुक्तनाम च कथमापन्नम् मोक्षं दत्त्वा कथमभवदिति प्रश्नश्च त्रयम् ॥ २ ॥ कथमेषा त्रिलोकी ज्वागीयेतमिति पंचमः ॥ तत्र क्षेत्रं किं पुरासीदिति षष्ठः ॥ ३ ॥

वाराणसीत्यादिप्रश्नचतुष्टयम् ॥ ४ ॥ इतिचेतिचकारादानंदकाननमितिच ॥ एवतावेदकादशप्रश्नाः ॥ ५ ॥ यद्यप्येषांप्रश्नानांप्रत्युत्तंदुर्घटतयापिजगन्मातुःप्रश्नानंतरयवश्वरेणप्रत्युत्तरिततैवहंकथयामिमातुःक्रोडेस्थितोभयोर्भेष्रुतत्वादित्याह ॥ प्रश्नभारोयमिति ॥ ६ ॥ ७ ॥ प्रथमप्रश्नोत्तरमाह ॥ महाप्रलयेत्यारभ्यस्कंदेयतःप्राक्तेनयथेन ॥ महाप्रलयकालेप्राकृतप्रलयसमयेसर्वविविधतमोमयमासीदित्यन्वयः ॥ महाप्रलयकालस्वरूपमाह ॥ नष्टेऽर्शंगते ॥ तमोमयमज्ञानस्वरूपम् ॥ तमःशब्देनगौकदेशवाचि

वाराणसीतिकाशीतिरुद्रावासइतिप्रभो ॥ अवापनामधेयानिकयमेतानिसापुरी (आनंदकाननंरस्यमविमुक्तमनंतरम्) ॥ ४ ॥ महाश्मशानइतिचकथंख्यांतशिखिध्वज ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंसहमेऽपनोदय ॥ ५ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ प्रश्नभारोयमतुलस्त्वयायःसमुदाहृतः ॥ कुंभयोनेऽमुमेवार्थमप्राप्सिंदविकाहरम् ॥ ६ ॥ यथाचदेवदेवनसर्वज्ञेननिवेदितम् ॥ जगन्मातुःपुरस्ताच्चतथैवकथयामिते ॥ ७ ॥ महाप्रलयकालेचनष्टेऽर्शंगमे ॥ आसीत्तमोमयसर्वमनकग्रहतारकम् ॥ ८ ॥ अचंद्रमनहोरात्रमनद्यनिलभूतलम् ॥ अप्रधानंविच्यच्छून्यमन्यतेजोविर्विधितम् ॥ ९ ॥ द्रष्टृत्वादिविहीनंचशब्दस्पर्शसमुज्झितम् ॥ व्यपेतगंधरूपंचरसत्यक्तमदिङ्मुखम् ॥ १० ॥

नातत्समुदायद्वयाप्रकृतिरुक्ता ॥ तमसश्चोक्तिस्ताकालेविश्वस्यमहात्मकत्वेनतस्यसुप्रतिपादत्वात् ॥ तथाचमनुः ॥ आसीदित्तमोभूतमिति ॥ यद्वा तमोमयं तमसाआवरणालकेनआज्ञानेनव्याप्तमावृतमित्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ मृत्युर्नैवदमावृतमासीदिति ॥ तमोमयमंधकारमयमितितुव्याख्यानंचाल्तरम् ॥ नाहोरात्रिनर्नभोनर्नभिर्नसीत्तमोऽन्योतिर्भून्वाचन्यादिविरोधात् ॥ अनैकत्वाद्विद्वादशपदानिक्रियाविशेषणानि ॥ ८ ॥ अप्रधानंविशेषपालकाज्ञानहीनमस्वतंत्रत्वा ॥ अन्येतेजोविर्विधितंसाक्षिचैतन्यभास्यम् ॥ अन्येतेजोविर्भूतमितिचपाठः ॥ ९ ॥ द्रष्टृत्वादित्यादिपदेनश्रोतृत्वादयोऽगृह्यते ॥ द्रष्टृयात्रितिपाठोधातुपदेनार्थःपोटुर्वग्रहणम् ॥ अदिङ्मुखंपूर्वादिविध्विभागरहितम् ॥ १० ॥

१ इदमर्थप्रक्षिप्तम् अपिमश्लोकटीकायामितिचेतिचकारादानंदकाननमितिचेत्यादिव्याख्यानान्

इत्यमिति ॥ इत्थमंथतमसिगाढांधकारेआवरणालेकेऽज्ञानेनसिततयासिद्धसत्सद्रूपकालत्रयावाच्यमित्येतद्ब्रह्मासीदितिपूर्वक्रियायाअनुषंगः ॥ पश्चात्तद्विषयमेतत्सैकलस्यैकस्यद्वितीये
च्छात्रवत्कलेतिसममेनाव्ययः ॥ संप्रेक्षतबहुस्यांप्रजायेय सद्धितीयमैच्छदित्यादिश्रुतिप्रसिद्धोतयितुं किलेयुक्तम् ॥ आवरणालकस्याज्ञानस्यांधतमपदेनोपादानंब्रह्मविद्यामंतरे
णदुर्भेद्यत्वाभिप्रायेण ॥ अतएवसूचीभेदेतिविशेषणम् ॥ भेदकत्वसाध्याःसूचीवत्सूचीब्रह्मविद्यातयाभेदेनाशयइत्यर्थः ॥ निरंतरेव्यवधानरहिते ॥ किंतद्ब्रह्मेत्याकांक्षायांतद्विशी
नष्टि ॥ यच्छ्रुत्येत्यादिना ॥ यच्चसदासर्वकालत्रयेएकंसजातीयविजातीयस्वगतभेदशून्यं एकमेवाद्वितीयमित्यादिश्रुत्याप्रतिपाद्यते ॥ ११ ॥ अमनोगोचरः मनोविषयोनभवीत्य
र्थः ॥ नाचाविषयविषयः ॥ षट्त्वमार्षम् ॥ कथंचनमुख्ययावत्स्याफलव्याप्यत्वेनवानेत्यर्थः ॥ यतोवाचोनिवर्ततेअप्राप्यमनसासहेतिश्रुतेः ॥ अनामरूपवर्णनामरूपवर्णरहितम् ॥
स्थूलंक्षरप्रतियोगि ॥ १२ ॥ इत्थंचदधीचद्रस्वदीर्घनद्रस्वदीर्घनद्रस्वदीर्घमद्रस्वदीर्घं ॥ इत्थमत्रदीर्घप्रतियोगि ॥ लघुगुरुप्रतियोगि ॥ अनामगोचरतदेतत् गार्ग्यस्थूलमनषड्दीर्घमित्यादिश्रु

इत्थंसत्यंधतमसिसूचीभेदेनिरंतरे ॥ तत्सद्ब्रह्मेति यच्छ्रुत्यासदैकंप्रतिपाद्यते ॥ ११ ॥ अमनोगोचरोवाचाविषयंनकथंचन ॥ अनामरूपवर्ण
चनस्यलूनंचयत्कलशम् ॥ १२ ॥ अद्रस्वदीर्घमलघुगुरुत्वपरिवर्जितम् ॥ नयत्रोपचयःकश्चित्तथाचापचयोपिच ॥ १३ ॥ अभिधत्तेसचकि
तंयदस्तीतिश्रुतिभुनः ॥ सत्यंज्ञानमनंतंचयदानंदंपरंमहः ॥ १४ ॥

तेः ॥ उपचयोवद्विः ॥ अपचयोऽपक्षयः ॥ चकाराभ्यांजन्मास्तिलपरिणामविनाशान्निरासः ॥ नजायतेप्रियतवेत्यादिश्रुतेःस्तुतेश्च ॥ १३ ॥ ननुश्रुत्याप्रतिपाद्यत्वंचापविषयत्वं
चयदुत्तंतपरस्परविरुद्धमित्याशंकायामाहाअभिधत्तइति ॥ सचकितसशंकितयथास्यात्तथा ॥ पुनर्यद्ब्रह्मअस्तित्वेनलक्षणयावत्स्यादतिव्याप्यत्वेनवाश्रुतिरभिधत्तेकथंचिद्विधयती
त्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ अस्तीत्येवोपलब्धव्यमिदमप्रमेयंध्रुवमित्यादि ॥ तथामहिम्रसोत्रेच ॥ अतीतःपदानंतवचमहिमावाडमनस्योतद्यावत्स्यायंचकितमभिधत्तेश्रुतिरपीति ॥
पुनःकीदृशं ब्रह्म ॥ यस्यसंज्ञोदितस्यसंज्ञयावेदांतादौव्यवक्रियमाणस्य ॥ वैप्रसिद्धम् ॥ संज्ञोऽज्ञितस्यैवैतिपाठेसंज्ञयावर्जितस्यापि सत्यंज्ञानमित्याद्याःसंज्ञाःसंविक्लप्यन्ते परिकल्प्य
तइतिपाठोपिकल्पनयोर्भेदेइतिवृत्तीयेनाव्ययः ॥ तत्रसत्यंकालत्रयाबाध्यम् ॥ ज्ञानंजडविरोधि ॥ अनंतंचिविधपरिच्छेदरहितम् ॥ आनंदंआनंदः ॥ परमविद्यातत्कार्यरहितम् ॥
महोज्योतिःस्वप्नकारामितियावत् ॥ परंमहइतिवा ॥ १४ ॥

अप्रमेयप्रमाणाविषयम् ॥ अनाधारमन्याधारहितम् ॥ अन्विकारं पङ्कवाविकारहितम् ॥ अनाकृत्यशरीरम् ॥ निर्गुणसुखादिगुणानामाश्रयजिन्म ॥ योगिम्यङ्गानिप्राप्यम् ॥ सर्वव्यापिसर्वव्यापकम् ॥ एककारणमुख्यकारणम् ॥ अजिन्मनिमित्तोपादानवा ॥ १५ ॥ निर्विकल्पनिर्भेदम् ॥ निर्गतआरभ्यतद्व्यापारायस्मिन्निर्भरसंहृष्टादिव्यापारहीनमित्यर्थः ॥ निर्मायमायारहितम् ॥ निरुपद्रवसर्वानर्थशून्यम् ॥ १६ ॥ द्वितीयेच्छाजवनानन्तरिकदत्तमित्याकांक्षायामाह ॥ अमूर्तेनतन्ब्रह्मणास्वीलयामायास्व

अप्रमेयमनाधारमविकारमनाकृति ॥ निर्गुणयोगिगम्यं सर्वव्याप्यं कारणम् ॥ १५ ॥ निर्विकल्प्यनिर्भरं निर्मायं निरुपद्रवम् ॥ यस्यस्य संविकल्प्यते संज्ञाः संज्ञादितस्यैव ॥ १६ ॥ तस्यैकदस्य चरतो द्वितीयेच्छाभावकिल ॥ अमूर्तेन स्वमूर्तिश्चेतनाकल्पिस्वीलयामा ॥ १७ ॥ सर्वैश्वर्यगुणोपेता सर्वज्ञानमयी शुभा ॥ सर्वगा सर्वरूपा च सर्वदृक् सर्वकारिणी ॥ १८ ॥ सर्वैकं वधा सवाद्या सर्वदा सर्वसंस्कृतिः ॥ परिकल्प्येति तां मूर्तिमीश्वरेशुद्धरूपिणीम् ॥ १९ ॥ अतदधे पराख्यं यद्ब्रह्म सर्वगमव्ययम् ॥ २० ॥ अमूर्तयपराख्यैव तस्य मूर्तिरहंप्रिये ॥ अर्वाचीनपराचीना ईश्वरं मां जगुर्मुधाः ॥ २१ ॥ ततस्ते देकेनानि पितृस्वरे विहरता मया ॥ स्वविग्रहात्स्यं सृष्टा स्वशरीरानपायिनी ॥ २२ ॥

मूर्तिरकाल्यकल्पिता ॥ १७ ॥ स्वमूर्तिविशिनाष्टि ॥ सर्वैश्वर्येति सार्धेन ॥ १८ ॥ सर्वस्य सस्य कृतियस्याः सा सर्वसंस्कृतिः ॥ ततः किंकृतवांस्तत्राह ॥ परिकल्प्येति ॥ १९ ॥ २० ॥ एतावता प्रस्तुतीकमाया तमित्याशंक्यानुवादपूर्वकं तदाह ॥ अमूर्तमिति ॥ यद्वा कासाशुद्धसत्त्वात्ममूर्तिरित्याशंक्यानुवादपूर्वकतामाह ॥ अमूर्तमिति ॥ अर्वाचीनपराचीना इदानीतनपूर्वतनाः ॥ द्वितीयांतपाठे कार्यकारणालम्बमीश्वरं मां वुधां जगुरित्यर्थः ॥ २१ ॥ ततः किंकृतमित्याशंक्यामाह ॥ तत इति ॥ ततो ब्रह्मणो जधानानन्तरं स्वेच्छया क्रीडता मया स्वशरीरानपायिनी मच्छरीराव्यभिचारीणी काचित्मूर्तिः सृष्टा ॥ २२ ॥

१ अर्थे अर्धत्रये चांकेले खनंतथासंबंधानुरोधेन बोध्यम्

तामाह ॥ प्रधानमित्येकेन ॥ तांचत्वामाहुरितिसंबंधः ॥ कथंभूतांतम् ॥ प्रधानं प्रदीयतेऽर्थे प्रलयकाले कार्यजातमत्रैति प्रधानम् ॥ नानाविधकार्याकारेण परिणामित्वसूचयति ॥ प्रकृतिमिति ॥ महदादिरूपेण परिणतामित्यर्थः ॥ तस्याश्च प्रतिभासमाश्रयरीत्येव वस्तुतस्तस्मिन्माह ॥ मायामिति ॥ ननु कथमीश्वरस्य नित्यशुद्धबुद्धमुक्तस्वभावस्य मायया स्वभावविपरीतजन्मादितत्राह ॥ गुणवतीमिति ॥ सिद्धक्षिते देहादिवैषम्यार्थमिदं विशेषणमिति दृष्टव्यम् ॥ ननु कथं तद्विकल्पेन वस्थानतत्राह ॥ परामिति ॥ ब्रह्मविद्यामित्यर्थः ॥ अयमभिप्रायः ॥ यावदविद्यात्मनावरणविक्षेपैकरोति तावन्नोपरमिति यदा तु सैव विद्यारूपेण परिणता तदाऽज्ञानं तत्कार्यचदृग्ब्रह्मनिर्दिधनायिवत्स्य यमुपरमेदिति ॥ बुद्धितत्त्वस्यैह गण्यगर्भबुद्धेर्बुद्धिबुद्धिमतेरभेदोपचाराद्वाहिरण्यगर्भस्य जननीमस्यादियन्त्रा ॥ विकृतिवर्जितां विवर्तयति ॥ युगपदेकैव त्वया शक्त्या प्रकृत्या कालस्वरूपिणा ॥

प्रधानं प्रकृतिं त्वांच मायां गुणवतीं पराम् ॥ बुद्धितत्त्वस्य जननीमाहुर्विकृतिवर्जिताम् ॥ २३ ॥ युगपच्च त्वया शक्त्या साकं कालस्वरूपिणा ॥ मायाऽद्यपुरुषेणैतत्क्षेत्राणि विनिर्मितम् ॥ २४ ॥ स्कंद उवाच ॥ साशक्तिः प्रकृतिः प्रोक्ता स पुमान्नीश्वरः परः ॥ ताभ्यांचरममाणाभ्यां तस्मिन्क्षेत्रे घटोद्भवः ॥ २५ ॥ परमानंदरूपाभ्यां परमानंदरूपिणि ॥ पंचकोशपरीमाणे स्वपादतलनिर्मिते ॥ २६ ॥ मुने प्रलयकाले पिनतलक्षेत्रं कदाचन ॥ विमुक्तं हि शिवाभ्यां यदविमुक्तं ततो विदुः ॥ २७ ॥ न यदाभून्मिव लयं न यदाऽपांसमुद्भवः ॥ तदा विहर्तुमीशेन क्षेत्रमेतद्विनिर्मितम् ॥ २८ ॥ इदं रहस्यं क्षेत्रस्य वेदकोपि न कुंभज ॥ नास्ति कायनवक्तव्यं कदाचिच्चर्मचक्षुषे ॥ २९ ॥

णकालेन पुरुषेण च साकमेतत्क्षेत्रं मया विनिर्मितम् ॥ प्रलयकालेऽर्कचिक्करतया स्थितानंतत्कार्यकारणसामर्थ्यात्पादनमेवैषां विनिर्मितत्वमात्राच्च प्रकृत्या विवदस्य क्षेत्रस्यानादित्वसाधितं भवतीति ॥ २४ ॥ अनुवादपूर्वकमविमुक्तं नाम चकथमापन्नमिति द्वितीयश्रस्योत्तरमाह ॥ साशक्तिरिति त्रयेण ॥ तस्मिन्क्षेत्रे रममाणाभ्यां ताभ्यां शिवाभ्यां तत्क्षेत्रप्रलयकाले पिनविमुक्तं यतस्ततोऽविमुक्तं विदुरित्यन्वयः ॥ २५ ॥ कथंभूते क्षेत्रे ॥ स्वपादतलनिर्मिते मायावच्छिन्नैकदेशविनिर्मिते ॥ तथाच श्रुतिः ॥ पादोऽस्य विश्वाभूतानीति ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ एतत्क्षेत्रं भौतिकं भूतारब्धत्वेन प्रतीयमानत्वात्संप्रतिपन्नवदित्याशङ्क्य सृष्टिवाधितत्वेन परिहरति ॥ नयदेति ॥ यद्वा युगपच्चेत्यादिनेदं क्षेत्रं विनिर्मितमित्युक्तं च कदेत्यपेक्षाया माह ॥ नयदेति ॥ भूमिवलयं भूमिमंडलम् ॥ २८ ॥ इदमिति ॥ भूतानां रब्धत्वं कीदार्थमीश्वरेण विनिर्मितत्वं चेदं शाब्दार्थः ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ ननु नैयायिकादिभिर्नृमानात्कार्यमात्रस्याभावप्रत्यक्षीक्रियते तथा चास्यापिकार्यत्वाविशेषात्प्रत्ययेन कर्त्तव्यं नैयाह ॥ अभाव इति स्मृतिविरोधान्नमानमेवेति
 नरशिरः कपालानुमानवदित्यर्थः ॥ स्मृतिवचनानितुषवमेव त्रिलिखितानि ॥ नवनहो नरात्रिर्नमो नमूभिरेति विष्णुपराणवचनविरोधः ॥ तस्य सामान्यविषयत्वात् ॥ न च तद्वेदं तद्व्या
 कृतमासीदिति श्रुतिविरोधः ॥ एवकाराभावात् ॥ न च सदेव सौम्य इमं यमासीदिति श्रुतिवचन एवकारविरोधः ॥ एवकारस्य स्वयोग्यवच्छेदकत्वात् ॥ अन्यथा प्रकृतेरप्यजावापा
 तः ॥ अथवा पुराणप्रक्रियानुसारेणैतदुच्यते इति सतोऽव्ययम् ॥ ३२ ॥ अनाराध्येति ॥ महेशक्तिमसंसाद्यार्याममलावाऽष्टांगयोगाद्युपाये मोक्षसाधने वा निष्णातोऽपि न निर्वाणमा
 मुयान्विघ्नबाहुल्याद्योगादीनामनेकांतफलत्वादित्यर्थः ॥ ३३ ॥ चकाराच्छब्दस्यैकादशप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ अस्मेति ॥ अस्य क्षेत्रस्येत्यव्ययः ॥ पुराप्रथमतः ॥ आनन्दहेतुत्वात् रामा
 श्रद्धालवे विनीताय त्रिकालज्ञानचक्षुषे ॥ शिवभक्ताय शान्ताय वक्तव्यं च मुमुक्षवे ॥ ३० ॥ अविमुक्तं तदारभ्य क्षेत्रमेतदुदायते ॥ पर्यकभूतं
 शिवयोर्नितरमुखस्वप्नम् ॥ ३१ ॥ अभावः कल्यते मूढैर्यदा च शिवयोस्तयोः ॥ क्षेत्रस्यास्तदाभावः कल्यो निर्वाणकरणः ॥ ३२ ॥ अ
 नाराध्यमहेशानमनवाप्य च काशिकाम् ॥ योगाद्युपायविज्ञोऽपि न निर्वाणमवाप्नुयात् ॥ ३३ ॥ अस्यानंदवननामपुत्राकारिपि नाकिना ॥ क्षे
 त्रस्यानंदहेतुत्वादाविमुक्तमनंतरम् ॥ ३४ ॥ आनंदकंदर्बोजानां मंकराण्यतस्ततः ॥ ज्ञेयानि सर्वलिगानि तस्मिन् नानंदकाननम् ॥ ३५ ॥ अवि
 मुक्तमिति स्यात्तमासीदित्यघटोद्भवा ॥ तथा चास्यास्य मुनेयथासीन्मणिकर्णिका ॥ ३६ ॥ प्रागानंदवनतत्र शिवयोरममाणयोः ॥ इच्छेत्यभू
 त्कलशजस्त्यः कोऽप्यपरः किल ॥ ३७ ॥ यस्मिन् व्यस्ते महाभारे आवांसः स्वरचारिणौ ॥ निर्वाणश्राणनंकुर्वः केवलं काशिशायिनाम् ॥ ३८ ॥
 नंदावाग्निमोक्षलक्षणस्य कारणत्वात् ॥ ३८ ॥ अथवा विमुक्तनानंतरमानंदहेतुत्वमेव साधयति ॥ आनंदेति ॥ आनंदस्य कंदर्बोजानां मूलकारणानां ब्रह्मात्मैकात्म्यलक्षणज्ञानानंतस्मि
 न्नानंदकानेन यतः सर्वाणि लिगानि अंकुराणि तज्जनकानि ॥ पल्लवमार्षम् ॥ तस्मादस्यानंदकाननमेत्यर्थः ॥ एतेन मोक्षदं च भवत्कथमिति तृतीयप्रश्नस्याप्युत्तरमुक्तम् ॥ ३९ ॥ अ
 विमुक्तनमनिर्वचनमुपसंहरति ॥ अविमुक्तमिति ॥ एतत्त्वनंदवननाम्नोऽप्युपलक्षणम् ॥ कथमेव त्रिलोकोऽद्यागीयेतमणिकर्णिकेति चतुर्थप्रश्नस्य प्रत्युतं वक्तुं प्रतिजानीते ॥ तथा
 चेति ॥ अविमुक्तमानंदकाननं च नमद्वयमस्य क्षेत्रस्य यथासीत् तथा स्यात्तवानस्मि अथानंतरं मणिकर्णिकेति यथासीत् तथा स्यात्तमिदमिदं यथामित्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ स्वभावात्तत्त्वे
 रचारित्वेऽपि मोक्षफलदातुत्वमाह ॥ निर्वाणेति ॥ श्राणनंदानम् ॥ काशिशायिनां काश्यामृतानाम् ॥ ३८ ॥

सृज्यंविशिनिष्टि ॥ सएवसर्वमिति ॥ यःदृज्यःसष्टव्यःसएवंविधोविधेयइत्यर्थः ॥ संवणोतिहरति ॥ ३९ ॥ चेतइति ॥ चेतएवसमुद्रमाकुञ्च्यस्थिरीकृत्यस्यप्रसादादावांसुखंति
ष्टावइतिसंप्रथायसव्येपार्थदृशंव्यापारयांचक्रइतिवृत्तीयेनाव्ययः ॥ समुद्रमाभ्याथानि विशेषणान्याह ॥ चिन्ताएवकछोलोत्तरांगत्सैर्दोलितमादोलितम् ॥ सत्त्व
गुणएवरत्नयसिंस्तम् ॥ तमोगुणएवबाहोजलचरोयसिंस्तम् ॥ रजोगुणएवविद्रुमाःश्ववालात्सैर्वल्लितंउच्छलितम् ॥ वेष्टितमितिषाठोपसएवार्थः॥४०॥ व्यतिरेकमाहापरिक्षिप्तेति।परि
क्षिताइतस्ततोनीतामनोवृत्तिर्येनतास्मिंश्चतानुरेगैर्चिन्ताविवशपुरुषकहिसुखंनकुत्रापिसुखमित्यर्थः ॥ चिन्तातरइतिषाठोचिन्तातरयेतिबहुवाहिणापुरुषएवोच्यते ॥ ४१ ॥ चित्त्व

सएवसर्वकुरुतेसएवपरिपातिच ॥ सएवसंवणोत्यतेसर्वैश्वर्यनिधिसच ॥ ३९ ॥ चेतःसमुद्रमाकुञ्च्यचिन्ताकछोलदोलितम् ॥ सत्त्वरत्नतमो
ग्राहंरजोविद्रुमवल्लितम् ॥ ४० ॥ यस्यप्रसादात्तिष्ठावःसुखमानंदकानने ॥ परिक्षिप्तमनोवृत्तौक्वहिचिन्तातुरेसुखम् ॥ ४१ ॥ संप्रधायैतिस
विभूःसर्वतश्चित्स्वरूपया ॥ तयासहजगद्वाभ्याजगद्वाताऽथधूर्जटिः॥४२॥ सव्येव्यापारयांचक्रदृशमंगसुधामुचम् ॥ ततःपुमानाविरासी
देकब्रूलोक्यसुंदरः॥ ४३॥ शांतःसत्त्वगुणोद्रिकोगांभीर्यजितसागरः॥ तथाचक्षमयायुक्तोमुनेऽलब्धोपमोऽभवत् ॥ ४४॥ इंद्रनीलद्युतिःश्री
मान्दुडरीकोत्तमेक्षणः ॥ सुवर्णाकृतिमुच्छायदुकूलयुगलावृतः॥ ४५॥ लसत्खचंडोददयुगलद्वयराजितः ॥ उहसत्परमामोदनाभीद्वकु
शेशयः ॥ ४६॥ एकःसर्वगुणावासत्त्वकःसर्वकलानिधिः॥ एकःसर्वोत्तमोयस्मात्ततोयःपुरुषोत्तमः॥ ४७ ॥

रूपयाज्ञानरूपया ॥ तयापूर्वीकया ॥ धूर्जटिर्विश्वेश्वरः ॥ ४२ ॥ सव्येऽंगेइत्यन्वयः ॥ सुधामुचममृतस्राविणीम् ॥ ततोदृग्यापारानंतरपुमानाविरासीत् ॥ तंविशिनिष्टि ॥ एकइत्या
दिना ॥ एकोमुखः ॥ ४३ ॥ शांतःसत्त्वगुणोपेतः ॥ अलब्धोपमः नलब्धोपमः नलब्धोपमायेनसतथा ॥ ४४ ॥ दुकूलंपीतकौशेयम् ॥ ४५ ॥ कुशेशयंपद्मम् ॥ ४६ ॥ तुशब्दएवार्थेका
काक्षिन्यायेनोभयत्रसंबध्यते ॥ सर्वगुणाश्रयएकएवसर्वकलानिधिरप्येकएवत्यर्थः ॥ निधिराश्रयः ॥ पुरुषोत्तममननिर्वक्ति ॥ एकइत्यर्थेन ॥ यस्मादेकोऽनौपचारिकोमुख्यइत्य
र्थः ॥ सर्वोत्तमःसर्वाभ्यांक्षराक्षराभ्यामुत्तमः ॥ क्षराक्षरेऽतिक्रम्यवर्ततेइत्यर्थः ॥ ततस्तस्माद्यःपुरुषोत्तमःसएतादृशआविरासीदितिपूर्वकिययैवाव्ययः ॥ ४७ ॥

१ इमंश्लोकोविहायतदधिमश्लोकत्रयस्थवृत्तीयेनेत्यर्थः

२ वेष्टितमितिपुस्तकांतरे

महांतव्यापकश्रेष्ठवा ॥ महान्तोमहिमानोयथांतानितथाभूतानिभूषणानियस्यतम् ॥४८॥ तवेति ॥ निःश्वासवदनायोसेनाविभूतत्वाद्देवानिःश्वसितमित्युपचारः ॥ सामानाधिकरण्यं वेदाःप्रमाणमिति वत् ॥ तथाचश्रुतिः ॥ अस्यमहतोक्तस्यनिःश्वसितमेतद्वदयेयजुर्वेदःसामवेदइति ॥ ४९॥ बुद्धितत्त्वस्वरूपिणंसमष्टिबुद्धितत्त्वाधिष्ठितरंहि

ततोमहांतंतवीक्ष्यमहामहिमभूषणम् ॥ महोदेवउवाचदेमहाविष्णुर्भवाच्युत ॥ ४८॥ तवनिःश्वसितंवेदास्तेभ्यःसर्वमवैष्यसि ॥ वेददृष्टेन मार्गेणकुरुसर्वयथोचितम् ॥ ४९॥ इत्युक्त्वांतमहेशानोबुद्धितत्त्वस्वरूपिणम् ॥ शिवयासहितोरुद्रोविवेशानंदकाननम् ॥ ५०॥ ततःसभग वाविष्णुर्मौलावाज्ञानिधायच ॥ क्षणंथ्यानपरोभूत्वातपस्येवमनोदधौ ॥ ५१॥ खनित्वातत्रक्रेणरस्यांपुष्करिणींहरिः ॥ निजांगस्वेदंसं दोहसलिलैस्तानमपूरयत् ॥ ५२॥ समाःसहसंपंचाशत्तपउग्रंचचारसः ॥ चक्रपुष्करिणीतिरितत्रस्थानुसमाकृतिः ॥ ५३॥ ततःसभगवानीशो मृडान्यासाहितोमृडः ॥ दृष्ट्वाज्वलंतंपसानिश्चलंमीलितेक्षणम् ॥ ५४॥ तमुवाचदृष्टीकेशंमौलिमांदोलयन्मुहुः ॥ अहोमहत्वंतंपसस्त्व होर्धैर्यंचचेतसः ॥ ५५॥ अहोअनिधनोवाक्किञ्चलस्येणनिरंतरम् ॥ अलंतस्वामहाविष्णोवरंवरयसत्तम ॥ ५६॥ मृडस्याघेडितमिदंप्रत्यप्ति ज्ञायभाषितम् ॥ उन्मीलितदृगंभोजःसमुत्तस्यौचतुर्भुजः ॥ ५७॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ यदिप्रसन्नोदेवेशेदेवदेवमेहेश्वर ॥ भवान्यासहि तंत्वांतुद्रुमिच्छामिसर्वदा ॥ ५८॥ सर्वकर्मसुसर्वत्रत्वामेवशशिशेखर ॥ पुरश्चरंतंपश्यामियथातन्मेवरस्तथा ॥ ५९॥

रण्यगर्भहपिणानांभिकमलद्वारातदुपादकमित्यर्थः ॥ ज्ञानतत्त्वस्वरूपिणमितिवा ॥ ५०॥ मौलौमस्तके ॥ दधौकृतवाय् ॥ ५१॥ निजांगस्वेदसंदेहसलिलैःस्वगात्रघर्मपूरजलैः ॥ ५२॥ स्थाणुसमाकृतिःस्थाणुसमाशस्वादिविहीनवक्षविशेषसमाआकृतिःशरीरयस्यस्तथा ॥ ५३॥ मीलितेक्षणंमुद्रितेक्षणम् ॥ ५४॥ ५५॥ अहोअनिधनइत्युपेक्षा ॥ ५६॥ आघेडितंद्विब्लिरुक् ॥ इदंपूर्वोक्तम् ॥ आघेडितंमहोपस्यतिकचित् ॥ आपितवचनम् ॥ ५७॥ ५८॥ यथापुरश्चरंतंपश्यामीतियत्तथातदेवमेवइत्यर्थः ॥ ५९॥

त्वदीयेति ॥ त्वदीयचरणांभोजयोर्मकरंदः स एवमधुतदुसुकः ॥ ममैतएवधमरः ॥ पालनादिभार्तिविहायहमेवेश्वरइतिभार्तिविहायवासुनिश्चलास्तित्यर्थः ॥ ६० ॥ हेजनदीनय
नेनसर्वारिजयंतत्रसंचारयति ॥ ६१ ॥ मणिकर्णिकानामनिर्वक्ति ॥ त्वदीयस्येतिपंचभिः ॥ महोपचयदर्शनादतिशयवृद्धिदर्शनात् ॥ अहीसर्पौश्रवणयोर्भूषणयस्यसमौलित्वा
॥ ६२ ॥ तदांदोलनतस्तस्यमौलेश्चालनात् यस्मात्कर्णान्मणिकर्णिकापपात ॥ मणिकर्णिकेत्येतेद्वयुत्पादयते ॥ मणिभिर्मुक्तादिभिःखचितव्याप्तारम्यामणिकर्णिकेतिपूर्वस्यानु
षंगः ॥ तस्मान्नाम्नामणिकर्णिकास्त्वित्यर्थः ॥ कर्णिकाकर्णालंकारविशेषः कुंडलमितिवा ॥ ६३ ॥ तर्हिचक्रपुष्करिणीतिलोकैःकथमच्येतत्राह ॥ चक्रेति ॥ ६४ ॥ अन्यवरप्रय

त्वदीयचरणांभोजमकरंदमधूसुकः ॥ मच्चेतोभ्रमरोभ्रांतिविहायास्तुमुनिश्चलः ॥ ६० ॥ ॥ श्रीशिवउवाच ॥ ॥ एवमस्तुहृषीकेशयत्वयो
क्तंजनार्दन ॥ अन्यवरंप्रयच्छामितमाकर्णयमुव्रत ॥ ६१ ॥ त्वदीयस्यास्यतपसोमहोपचयदर्शनात् ॥ यमयांदोलितोमौलिरहिश्रवणभू
षणः ॥ ६२ ॥ तदांदोलनतःकर्णात्पपातमणिकर्णिका ॥ मणिभिःखचितारम्याततोऽस्तुमणिकर्णिका ॥ ६३ ॥ चक्रपुष्करिणीतीर्थपुरास्यात
मिदंशुभम् ॥ त्वयाचक्रेणखननाच्छखचक्रगदाधर ॥ ६४ ॥ ममकर्णात्पपातंययदाचमणिकर्णिका ॥ तदाप्रभृतिर्लोकत्रस्यातास्तुमणिक
र्णिका ॥ ६५ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ मुक्ताकुंडलपातेननवाद्रितनयाप्रिय ॥ तीर्थानांपरमंतीर्थमुक्तिक्षेत्रमिहास्तुवै ॥ ६६ ॥ काशतेऽत्रयतो
ज्योतिस्तदनास्येयमीश्वरः ॥ अतोनामापरंचास्तुकाशीतिप्रार्थितंविभो ॥ ६७ ॥ अन्यवरंवरदेवदेयः सोऽप्यविचारितम् ॥ सतेपरोपकारार्थंज
गद्रक्षामणेशिव ॥ ६८ ॥ आब्रह्मसंबर्षयंतयत्किंचिज्जंतुसंज्ञितम् ॥ चतुर्षुभूतग्रामेषुकास्यांतन्मुक्तिमाप्स्यतु ॥ ६९ ॥ अस्मिंस्तीर्थवरेशं
भोमणिश्रवणभूषणे ॥ संध्यास्नानंजपहोमवेदाध्ययनमुत्तमम् ॥ तर्पणं पिंडदानंचंदवतानांचपूजनम् ॥ ७० ॥

च्छामीतिदुक्तंतकथयत्कथमेवेतिचतुर्थप्रश्नमुपसंहरति ॥ ममेति ॥ ६५ ॥ त्रिलोकीब्धेतियद्विशेषणमुक्तंदर्थदर्शयितुमाह ॥ मुक्ताकुंडलेति ॥ इहमुक्ताकुंडलपातेनेत्यव्ययः ॥ वै
प्रसिद्धम् ॥ ६६ ॥ काशतइति ॥ तत्प्रसिद्धम् ॥ अनास्येयंवाचाभोगोचरम् ॥ एतेनकाशीतिनामधेयकथमापेति सप्रश्नस्योत्तरमुक्तंभवति ॥ ६७ ॥ अविचारितयास्यात् ॥ ६८ ॥
चतुर्षुजरायुजांडजस्वेदजोद्विजेषु ॥ ६९ ॥ मणिश्रवणभूषणंमणियुक्तंश्रवणभूषणंपतितयत्रतत्तीर्थवरंतथातस्मिन् ॥ संध्यामित्यादिश्लोकचतुष्टयमेकंवाक्यम् ॥ संध्यादिकर्मयो
ऽवकरोति तस्य कर्मणो विपाकः फलमक्षयाएका विदेहैकैवल्यरूपामुक्तिरस्तु इति सर्वप्रार्थना ॥ ७० ॥

गोभूतिलादीनां भूषणां तांदांनम् ॥ समन्तं तू अत्रिष्टोमदीनम् ॥ तदुक्तम् ॥ अत्रिष्टोमस्तथात्यात्रिष्टोम उक्तयो योऽहशी वा जपेयाऽतिरात्राऽभायामः संस्थादमेकमादिति ॥ ७१ ॥
 लिगादीत्यादिपदेन प्रतिमादयागुह्यते ॥ महाप्राज्ञ इति विशेषणस्य तात्पर्यमाह ॥ ज्ञात्वा युरिति पादत्रयेण ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ अनुक्तसंगृह्णाति ॥ अग्न्येचेति ॥ श्रद्धया युतं यदहं च तनैः
 श्रेयस्याः श्रियो हेतुरस्त्वित्ययमेणाव्ययः ॥ तर्हि आलघातस्यापि किं क्वल्यफलमेत्याह ॥ विनैति ॥ तर्हि किं क्वल्यमद्विश्य प्रायोपवेशनेनापिनालघातो विधेयोनित्याह ॥ त्यक्तेति ॥
 गोभूतिलिहिरण्याश्वदीपाच्चांबरभूषणम् ॥ कन्यादानं प्रयत्नेन समस्ततनूनेकशः ॥ ७१ ॥ व्रतोत्सर्गोऽप्युत्सर्गलिङ्गादिस्थापनं तथा ॥ करोति
 यामहाप्राज्ञो ज्ञात्वा युक्ष्य गत्वरम् ॥ ७२ ॥ विपत्तिविपुलां चापि संपत्तिमतिभंगराम् ॥ अक्षयामुक्तिरेकास्तु विपाकस्तस्य कर्मणः ॥ ७३ ॥
 अन्यच्चापिशुभ्रं कर्म यदत्र श्रद्धया युतम् ॥ विना लघातमीशानत्यक्त्वा प्रायोपवेशनम् ॥ ७४ ॥ नैः श्रेयस्याः श्रियो हेतुस्तदस्तु जगदीश्वर ॥ ना
 नुशोचति नाख्याति कृत्वा कालं तरेपियत् ॥ ७५ ॥ तदिहाक्षयतामेतु तस्य शश्वदनुग्रहात् ॥ तव प्रसादात्तस्य शशर्वमक्षयमस्तुत् ॥ ७६ ॥ यद्
 स्तियद्गविष्यच्च यद्भूतं च सदाशिव ॥ तस्मादेतच्च सर्वस्माक्षेत्रमस्तु शुभोदयम् ॥ ७७ ॥ यथा सदाशिव त्वत्तो न किंचिदधिकं शिवम् ॥ तथानं
 दवनादस्माकिंचिन्मास्त्वधिकं क्वचित् ॥ ७८ ॥ विना सांख्येन योगेन विना स्वात्मावलोकनम् ॥ विनाव्रततपोदानैः श्रेयोऽस्तु प्राणिनामिह
 ॥ ७९ ॥ शशकामशकाः कीटाः पतंगस्तुरगो रगाः ॥ पंचक्रोश्यां सृताः काश्यां संतुर्निर्वाणदीक्षिताः ॥ ८० ॥ नामापि गृह्णतां काश्याः सदैवास्त्व
 नसः क्षयः ॥ ८१ ॥ सदाकृतयुगं चास्तु सदाचास्तु त्तरायणम् ॥ सदा महोदयश्चास्तु काश्यां निवसतां सताम् ॥ ८२ ॥ यानि कानि पवित्राणि श्रु
 त्युक्तानि सदाशिव ॥ तेभ्योऽधिकतरं चास्तु क्षेत्रमेतच्चिलोचन ॥ ८३ ॥ चतुर्णामपि वेदानां पुण्यमध्ययनाच्च यत् ॥ तत्पुण्यं जायतां काश्यां
 गायत्रीलक्षजाप्यतः ॥ ८४ ॥

प्रायोपवेशनं त्यक्त्वा प्रकारांतरेण य आलघातं विनैत्यर्थः ॥ ७४ ॥ नैः श्रेयस्याः कैवल्यस्थायाः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ शिवं कल्याणरूपम् ॥ ७८ ॥ सांख्येनात्मानां लविवेके
 न ॥ योगेनाशौणेन ॥ आत्मावलोकनं जीवब्रह्मणैरैक्यानुसंधानम् ॥ ७९ ॥ प्राणिनां श्रेयोऽस्त्वित्येतद्द्विद्वेगोति ॥ शशका इति ॥ निवर्णिकैवल्यदीक्षिताः ॥ ८० ॥ एतस्य आपस्य
 ॥ ८१ ॥ कृतयुगं सत्ययुगं ॥ सतामिति श्रान्तं पदम् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥

अद्वाकाशीनिषेवणाच्छूद्रयाकाशीवासात् ॥ प्राणायामायुतस्ययदिति पाठे प्राणायामेनाईषद्युतस्य युक्तस्य जनस्य साधिकं तस्य युग्मयूदित्यर्थः ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥
 ८९ ॥ ९० ॥ शिवपदं मोक्षपदं कल्याणप्रदं वा ॥ ९१ ॥ यमीसंयमवाद् ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ प्रसन्नवदनं दत्तात् ॥ परिणतया द्यान्ः कलोलुखपायाः
 अष्टांगयोगाभ्यासेन यत्पुण्यमपि जायते ॥ तत्पुण्यं साधिकं भूयाच्छूद्राकाशीनिषेवणात् ॥ ८५ ॥ रुद्धचांद्रायणघैश्च यच्छ्रेयः समुपाज्य
 ते ॥ तदेकं नोपवासेन भवत्वानंदकानने ॥ ८६ ॥ अन्यत्र यत्तपस्तप्त्वाश्रेयः स्याच्छरदांशतम् ॥ तदस्तु काश्यां वैषणभूमिं शय्याव्रतेन हि ॥ ८७ ॥
 आजन्मौ न व्रततो यदन्यत्र फलं स्मृतम् ॥ तदस्तु काश्यां पक्षः सत्यवाक्परिभाषणात् ॥ ८८ ॥ अन्यत्र दत्त्वा सर्वसंस्तुतं यत्समीरितम् ॥
 सहस्रभोजनं काश्यां तद्दूयादयुताधिकम् ॥ ८९ ॥ मुक्तिक्षेत्राणि सर्वाणि यत्संसेव्यादितं फलम् ॥ पंचरात्रात्तदत्रास्तु निषेव्यमणि कर्णिका
 म् ॥ ९० ॥ प्रयागस्नानपुण्येन यत्पुण्यं स्याच्छिवप्रदम् ॥ काशीदर्शनमात्रेण तत्पुण्यं श्रद्धया स्विह ॥ ९१ ॥ यत्पुण्यमश्वमेधेन यत्पुण्यं राजसू
 यतः ॥ काश्यां तत्पुण्यमात्रोत्तरात्रशयनाद्यमी ॥ ९२ ॥ तुलापुरुषदानेन यत्पुण्यं सम्यगाप्यते ॥ काशीदर्शनमात्रेण तत्पुण्यं श्रद्धया स्तुवे
 ॥ ९३ ॥ इति विष्णोर्वैश्रुत्वादेव देवो जगत्पतिः ॥ उवाच च प्रसन्नात्मा तथाऽस्तु मधुसूदन ॥ ९४ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ शृणु विष्णो महा
 बाहो जगतः प्रभवाप्यय ॥ विधेहि स्थितिं विविधां यथा वत्सं श्रुतीरितम् ॥ ९५ ॥ पितव सर्वभूतानां धर्मतः पालको भव ॥ विध्वंसनीया विविधा
 धर्मध्वंसविधायिनः ॥ ९६ ॥ धर्मतरपस्थानामुपसंस्तुतं च हरे ॥ हेतुमात्रं भवान्यस्मात्स्वकर्मनिहताहिते ॥ ९७ ॥ यथा परिणतं सस्यपते स्त्र
 सबंधनात् ॥ ने परीणतपाप्मानः पतिष्यति तथा स्वयम् ॥ ९८ ॥ यच्च त्वामवमन्यंते दर्पिताः स्वतपो बलैः ॥ तेषां चैवोपसंस्तुतस्य प्रभविष्याम्य
 हं हरे ॥ ९९ ॥ उपपातं किं नो यच्च महापातं किं नश्च ये ॥ तेपि काशीं समासाधमविष्यति गतैः न सः ॥ १०० ॥ इदं ममाप्रियं क्षेपं च क्रोशीपरीमितम् ॥
 ममाज्ञाप्रभवेदन्नान्याज्ञाप्रभवेदिह ॥ १ ॥

१८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ इदमिति ॥ यच्चिदानीमन्याज्ञापि प्रभवतीति प्रतीयेत तत्स्वीश्वरेच्छयैवेति भावः ॥ यद्वा चर्मातिमतः सतो महाज्ञैव प्रभवेन्नान्यस्य अंतर्धानेति लभ्यस्या
 प्याज्ञाप्रभवतीति ॥ अथवा मोक्षप्रदानरुद्रपिशाचभोगादौ महाज्ञैव प्रभवेदिह नान्यस्य अज्ञविष्णुधर्मराजोदरेति ॥ एतदेव वद्विष्यति ॥ पापिनामिल्यादिना ॥ १ ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ महिमनिमहत्वे ॥ १३ ॥ १४ ॥ भयात्रासात् ॥ केषामित्यत आह ॥ त्रिशूलेति ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ स्वशास्त्रावातौः स्वशास्त्रोक्तस्नानसंबन्धिभिः ॥ अपामा
र्गः प्रसिद्धः शैखरिकापरपर्यायः ॥ अपामार्गः शैखरिः क्रोधा मार्गवमयूकौ प्रत्यक्षपर्णीकी शपर्णाकीणिहीस्वरमंजरीत्यमरः ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ बह्वीषिकुशाः ॥ २१ ॥ २२ ॥
विष्णुरुवाच ॥ देवेशक्षेत्रमाहात्म्यं यानजानाति तत्त्वतः ॥ न श्रद्धयातिश्रियते मृत्येतस्येह कागतिः ॥ ११ ॥ शिव उवाच ॥ अन्यत्र कृ
त्वा पापानि बहूनि सुमहांति च ॥ अश्रद्धा नोऽतत्त्वज्ञो यद्यत्र च विपद्यते ॥ १२ ॥ महिमन्य न भिज्जोपि क्षेत्रस्यास्य जनार्दन ॥ तस्य यागरु हि
ष्टां निशामय सुव्रत ॥ १३ ॥ पंचक्रोशीं प्रविशतस्तस्य पातक संततः ॥ बहिरेव प्रतियुतं नार्तिनिर्विशतं क्वचित् ॥ १४ ॥ भयाद्बहिः स्थितायां
च तस्य पातक संततौ ॥ त्रिशूलपाशपाणीनां गणानां सीम चारिणाम् ॥ १५ ॥ प्रवेशमात्रादनघः सर्वे नो भिरुज्झितः ॥ संस्नायमणि कर्णिक्यां
मुण्यं प्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ १६ ॥ सर्वतीर्थेषु संस्नानाद्यप्युपसमवाप्यते ॥ तत्पुण्यमाप्यते सम्यङ्मणि कर्णयकमज्जनात् ॥ १७ ॥ विधिना तत्र
संस्नायच्छ्रद्धामयकुशादिभिः ॥ स्वशास्त्राचारुणैर्मन्त्रैर्द्वैपा मार्गदर्भकैः ॥ १८ ॥ सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वदानेषु यत्फलम् ॥ मणि कर्णय्यविधि
स्नातः श्रद्धया तदवाप्नुयात् ॥ १९ ॥ अश्रद्धयापि यः स्नातो मणि कर्णय्यविधानतः ॥ सोऽपि पुण्यमवाप्नोति स्वर्गप्राप्तिकरं परम् ॥ १२० ॥ श्रद्धया
विधिवत् स्नात्वा रुवादेवादि तर्पणम् ॥ तिलवर्हयैवैः सम्यक् सर्वयज्ञफलं भवेत् ॥ २१ ॥ श्रद्धधानो विधिस्नातः कृतसर्वोदकक्रियः ॥ जपन्देवा
न्समभ्यर्च्य सर्वभद्रफलं भवेत् ॥ २२ ॥ स्नात्वा मौनेन विश्वेश दर्शनं न्नियतेन्द्रियः ॥ सर्वव्रतकृतं श्रेयो लभेद्वाचं यमः शिवे ॥ २३ ॥ स्नाने देवा
र्वने जप्ये मलमूत्राविसर्जने ॥ मौनं कुर्यात्स्थले न दंतधावन होमयोः ॥ २४ ॥ विश्वेश्वरं समभ्यर्च्य मूपचारैर्विधानतः ॥ यावज्जीवं शिवार्चायाः
फलमाप्नोति वै सकृत् ॥ २५ ॥ दत्त्वा त्यमपि देवेशिन्यायेनोपाजितं धनम् ॥ अविमुक्तं मम क्षेत्रे न दद्रीमो भवेत्क्वचित् ॥ २६ ॥ विविधं धनमाव
र्त्य योऽविमुक्तं न यच्छति ॥ संप्राप्य निधनं मूढोऽन्यत्र शोचति सर्वदा ॥ २७ ॥

सर्वव्रतकृतमशेषव्रतैः संपादितम् ॥ सर्वयज्ञकृतमितिक्वचित् ॥ श्रेयःफलम् ॥ वाचं यमो मौनी ॥ शिवे ह्येवास्ति ॥ अत्र वाङ्मयमस्य भूतफलं तस्मात् ॥
वाचमिति ॥ वाचं यमान्मौनानां तान्यूर्वाकांस्वाकां नालभत इत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

रस्याणीति ॥ यानिरम्याणि तानि ताव्यविमुक्तनिवासिनां श्रेयार्थकृतानि दानद्वारा विधात्रेति शेषः ॥ २८ ॥ तर्हि कस्यार्थमिव तद्धनं नैयाह ॥ विश्वेशप्रीणानायायेति ॥ तत्र दृष्टान्तः ॥ निधनं वायथेत्यर्थः ॥ २९ ॥ १३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ प्राकृतैः प्रकृतिकार्यैः ॥ ३८ ॥ पाशात्कथयन्कैमुल्यव्यायमाह ॥ चतुर्विंशति रम्याणि यानिरत्नानि गोगजाश्वांबराण्यपि ॥ कृतानि तानि श्रेयार्थमिविमुक्तनिवासिनाम् ॥ २८ ॥ विश्वेशप्रीणानां यधनं निधनमेव वा ॥ न्यायेन कास्यायः कुर्यात्सधन्यः स च धर्मवित् ॥ २९ ॥ यो सौ विश्वेश्वरं देवकाशीपुण्यामुर्मैस्थितः ॥ लिंगरूपधरः सादात्ममश्रेयास्पदं हितम् ॥ ३० ॥ अविमुक्तं महत्त्वं त्रपंचकांशपरांमितम् ॥ ज्योतिर्लिंगं तदेकं हि ज्ञेयं विश्वेश्वराभिधम् ॥ ३१ ॥ एकदेशस्थितमपि यथामार्तडमंडलम् ॥ दृश्यते सर्वगं सर्वैः कास्यां विश्वेश्वरस्तथा ॥ ३२ ॥ निष्पत्य हूतयोगेन नानाजन्मान् जितेन च ॥ यत्फलं लभ्यते ॥ न्यत्र तत्कास्यां त्यजतस्तन्मुपि कालतः ॥ काशीप्रवेशादनघोऽमृतत्वं लभते मृतः ॥ ३५ ॥ कृत्वाप्यनासि चोग्रानि कालाद्याप्यायकाशिकाम् ॥ त्यक्त्वा तनुं प्रसादान्मेमा मेव प्रतिपद्यते ॥ ३६ ॥ विनाममप्रसादं वै कः काशीं प्रतिपद्यते ॥ विना ब्रध्नं विशालाक्षि दिनकृत्कइहोच्यते ॥ ३७ ॥ अप्राप्य काशीं को देवि निर्तरसुखं लभेत् ॥ ब्रह्माद्याः प्राकृतैः पार्श्वैर्नोत्र द्वा निरंतरम् ॥ ३८ ॥ चतुर्विंशतिभिः पार्श्वैः खिगुणैः क्रियया दृढः ॥ कंठवद्धा विमुच्यते कथं काशीं विनाजनाः ॥ ३९ ॥ बहूपसर्गो योगो रूच्छसाध्यं तपः हि यत् ॥ योगादृष्टस्त्वपोऽभ्रशर्गभक्तिशसहपुनः ॥ ४० ॥ कृत्वापि कास्यां पापानि कास्या मेव विधेयत चेत् ॥ भूत्वारुद्रपिशोचोऽपि पुनर्मुक्तिमवाप्स्यति ॥ ४१ ॥ कास्यां मृतानां जंतूनां देवात्यपक्रतामपि ॥ न पातो न केतेषां तेषां शास्ता ह मेव यत् ॥ ४२ ॥ कायं विज्ञाय सा पापं यस्मात्वाग्भस्य वेदनाम् ॥ त्यक्त्वा राज्यमपि प्राज्यं सेव्याकाशीं निरंतरम् ॥ ४३ ॥ अतर्कितं समभ्येत्य यमदूताः सुदारुणाः ॥ बद्धा पार्श्वैर्निष्यंति क्षिप्रं काशीं ततः श्रयेत् ॥ ४४ ॥

किं रति ॥ चतुर्विंशतिभिः प्रकृतिमहदंकारं पंचतन्मात्रांशोऽष्टाविकारैः ॥ त्रिगुणैस्तमोरजः सत्त्वात्मकैः ॥ क्रियया धर्मार्थकामादिलक्षणया ॥ दृढरच्छेदैः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ प्राज्यमुक्तदम् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

नपापेभ्योभयंयत्रेति ॥ अत्रकृतानांपापानांपंचकोशयात्रादिमाविनाशान् ॥ तथाचपद्मे ॥ संचितयद्ब्रह्मक्षेत्राद्वाराणस्यातथैवच अंतर्गृहकृतयज्ञजन्मांतरकृतंचयत् इत्युपक्रम्य ब्रह्महत्यादिपापानिप्रदक्षिणपदेषुदे नश्यन्तिसकलान्येवमक्षेत्रस्यप्रदक्षिणादिति ॥ अयत्रजन्मांतरेवाकृतानांप्रवेशदर्शनादिनाक्षयान् ॥ तथाचात्रैवोक्तम् ॥ पंचकोशीप्रविशतइति ॥ ब्रह्मैवैतच्च ॥ कालाद्भयनास्तियत्रयत्रपणभयंनहि जन्मांतरमहत्तुल्यकृतंनश्यतिदर्शनादिति ॥ यत्तुपद्मपुराणेकारशीमाहात्म्येपंचाध्याय्यांशुगणोक्तंकारशीकृतमहापातकोपपातकानांभोगोदेक्षयइति तत्तुपंचकोशयात्रादियात्राविधायकशास्त्रपीड्येन ॥ ४५ ॥ प्राप्यप्राप्तव्यम् ॥ प्राप्तमिदिक्वचित् ॥ ४६ ॥

नपापेभ्योभयंयत्रनभयंयत्रवैयमात् ॥ नगर्भवासर्भीयत्रतांकारशीकोनसंश्रयेत् ॥ ४५ ॥ अद्यप्रातःपरश्रवावामरणंप्राप्यमेवच ॥ यावत्कालविलंबोस्तितावत्कारशीसमाश्रयेत् ॥ ४६ ॥ प्राप्तेतुमरणंपुंसांपुनर्जन्मपुनर्मतिः ॥ अपुनर्भवभीमंचतस्मात्कारशीश्रयेद्बुधः ॥ ४७ ॥ पुत्रक्षेत्रकलत्रास्यांत्यक्तामारायांहिवैष्णवीम् ॥ भवांतरनकरूपांभवर्द्धीकाशिकांश्रयेत् ॥ ४८ ॥ स्कंदउवाच ॥ दूरमेमरणंयुवाहमधुनाधार्यंनचित्तेवित्श्रोतव्योनिश्चतंकृतांतमहिषग्रैवैयधंठारवः ॥ नैकव्यासकोटोत्कटश्रमघटामप्राप्यहत्वाद्रुतंजीर्णांपूर्णकुटीततःपटुमतिर्गच्छेत्पुर्णधूर्जटः ॥ ४९ ॥ व्यासउवाच ॥ अगस्त्यस्यपुरःसूतकथयित्वाकथामिमाम् ॥ सर्वपापप्रशमनीपुनःस्कंदउवाचह ॥ ५० ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेकारशीखंडमणिर्कारिकास्थानंनमर्षाद्दिशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ५१ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ दूरमेति ॥ अहंयुवासरणंममदूरेइतिचित्तेनधार्यंनधारणंकर्तव्यम् ॥ तुशब्दादेतादृशंवचनंश्रोतव्यमित्यर्थः ॥ किंनुनिर्गतंनिश्चलंगुप्तंवायास्यात्तथायममहिषयोवाभरणघंटावोविषयांतरव्यासंगविहायश्रोतव्यः ॥ घंटाघ्रीवंमहिषमारुह्यमोर्मानेतुमागतइतिसद्भावानीयमित्यर्थः ॥ तस्मान्नैकव्याच्छीघ्रमेववार्धकमप्राप्येतियावत् ॥ प्रकषेणोत्कटाअधिकायाश्रमघटाश्रमसमूहस्तामप्राप्यजीर्णांपूर्णकुटीहत्वाजीर्णपणकुटीसदृशंतुच्छग्रहंहत्वापटुमतिःसुबुद्धिर्धूर्जटःपुर्णगच्छेदित्यर्थः ॥ प्रकटोत्कटइतिपाठेकारशीप्राप्तावर्युत्कंठावानित्यर्थः ॥ प्रकटोत्कटश्रुतिपुटीमितिपाठेकारशीविशेषणम् ॥ गुणवर्णनादिश्रवणेच्छयाप्रकटोत्कटमतिशयोक्तंश्रुतिपुटंश्रवणयुगलंयस्यातामिति ॥ ४९ ॥ ५० ॥ इतिश्रीरामानंदकृतयांकारशीखंडीकायांषाद्दिशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ५१ ॥

समाधिकतमेवोपेयायेपापप्रजोदनः ॥ सुखमोक्षप्रदायाः श्रिंगगायामहिमोच्यते ॥ १॥ अतीतिः प्यायेदक्षेत्रयकालमारभ्यरात्रयथितिमापन्नं आनन्दकाननमविमुक्तकशीतिनामत्रि
तयादिकंच निरूप्यात्र प्रथमतो वाराणसीति षष्ठप्रश्नस्योत्तरं वक्तुं प्रतिजानीते ॥ वाराणसीति ॥ १ ॥ २ ॥ निर्दधानिति ॥ भगीरथः कपिलस्थयः क्रोधस्तेन जातो यस्तोषां स्वदेहजोऽग्नि
स्तेन ॥ यथाश्रुतव्याख्यानेन साधुवादो मुनिकोपपन्नजिता इत्यादि भागवतवचनविरोधान् ॥ सागरान्तरागस्त्यपुत्रान् स्वस्य पूर्वजान् पिता महान् निर्दधानश्च त्वत्पसकृतनिश्चयः सर्वहिम
वन्तं जगामेति तृतीयेनाव्ययः ॥ अश्वमेधस्यागन्तेऽश्वरक्षणार्थं संयुक्ता न्वित्रान्युक्तान् ॥ संसक्तानिति पाठेऽसंलग्नानित्यर्थः ॥ ३॥ ४॥ अमात्येषु स्यान्निक्षिप्ता राज्यधूः राज्यप्राप्येन सत

स्कंदउवाच ॥ वाराणसीति प्रथितं यथाचानन्दकाननम् ॥ तथाच कथयामि ह देव देवेन भाषितम् ॥ १ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ निशामय
महाबाहो विणोत्रैलांघ्र्यमुंदर ॥ प्रामं वाराणसीत्याख्यामविमुक्तं यथा तथा ॥ २ ॥ निर्दधानां सागरान् श्रुत्वा कपिलक्रोधवद्भिना ॥ अश्वमे
धाश्वसंयुक्तान् पूर्वजान् सान् भगीरथः ॥ ३ ॥ सूर्यवंशे महते जराजापरमधार्मिकः ॥ आरिराधयिषुर्गंगांतपसेकृतनिश्चयः ॥ ४ ॥ हिमवन्तं
नगश्रेष्ठममाल्यन्यस्तराज्यधूः ॥ जगाम यशसां शिरुर्दिर्धुः पिता महान् ॥ ५ ॥ ब्रह्मशापान्निर्दधान्महादुर्गतिगानपि ॥ विनात्रिमासं
विणोको जंतुं त्रिदिवं यत् ॥ ६ ॥ समैव सा परमूर्तिस्तोयरूपशिवामिका ॥ ब्रह्मांडानामनेकानामाधारः प्रकृतिः परा ॥ ७ ॥ शुद्धविद्यास
रूपाच त्रिशक्तिः करुणामिका ॥ आनंदामृतरूपा च शुद्धधर्मस्वरूपिणी ॥ ८ ॥ यामेतां जगतां धार्त्राधारयामि स्वलीलया ॥ विश्वस्य रक्षणा
र्थाय परब्रह्मस्वरूपिणीम् ॥ ९ ॥ त्रैलांघ्र्यं यानि तीर्थानि पुण्यक्षेत्राणि यानि च ॥ सर्वत्र सर्वे ये धर्माः सर्वे यज्ञाः सदाक्षिणाः ॥ १० ॥

था ॥ ५ ॥ ननु पितामुद्धारार्थमन्यदेव किंचित्साधनमनुष्ठेयं किं हि मालयंगत्वांगाराधनेन तत्राह ॥ ब्रह्मशापोति ॥ ६ ॥ ननु कथं तस्याजलमप्याप्तादृशं सार्थं तत्राह ॥ समैवेति ॥
॥ ७ ॥ तिस्रश्च ज्ञानक्रियारूपाः सत्त्वरजस्तमोहरूपा वाशक्तयो यस्याः सा त्रिशक्तिः ॥ आनंदऽमृतरूपामुवाकैकैवल्यस्वरूपा ॥ धर्मस्य शुद्धवन्विर्याजत्वम् ॥ अविद्यातत्कार्य
यो धारणाद्धर्मः ॥ शुद्धश्चासौ धर्मश्चेति शुद्धधर्मः परमात्मा तत्स्वरूपिणी शुद्धधर्मस्वरूपिणी ॥ ८ ॥ किमत्र प्रमाणमहमेवैश्वरइत्याह ॥ यामेतामिति ॥ यद्वा कासेत्येक्षायामगुल्यानि
दिशति ॥ यामेतामिति ॥ सलीलया स्वस्य क्रीडया ॥ स्वमौलेनेति कचित् ॥ परब्रह्मस्वरूपिणी परब्रह्मस्वरूपपरिपूर्णा ॥ ९ ॥ १० ॥

सांगण्डगसहिता ॥ तानिचषण्डगानिशिक्षाकल्योकारणच्छेदोनिरुक्तज्योतिषि ॥ चतुर्विधाचतुष्काराऋग्यजुःसामार्थवद्भवत्यर्थः ॥ चतुर्भित्तिपाठेचतुर्द्वामितापरिमितांगगा
 ऽलकनंदाचक्षुर्भद्रतिपरिगणितेतियावत् ॥ कश्चापिब्रह्मापि ॥ अयमेवपाठः ॥ गणामष्टादशः ॥ ११ ॥ पुरुषार्थार्थकार्यकामोक्षाः ॥ मूर्तिमंतोप्येतैस्सूक्ष्मरूपेणादृश्यरूपेणसंस्थि
 तादित्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ सर्वदानप्रदःसर्वदानं प्रकर्षेणददातीति तथा ॥ सर्वदानव्रतइतिपाठेसर्वणिदानानिब्रतानिचयस्यसः ॥ १४ ॥ १५ ॥ प्रतोमुक्तः ॥ मुक्तिस्त्वदर्शनाद्वीर्यसु
 तपांसिषिणोसर्वाणिश्रुतिःसांगचतुर्विधा ॥ अहंचत्वंचकश्चापिदेवतानांगणाश्रये ॥ ११ ॥ पुरुषार्थाश्रमवैशक्तयोविविधाश्रयाः ॥
 गंगायांसर्ववैतैसूक्ष्मरूपेणसंस्थिताः ॥ १२ ॥ सस्नातःसर्वतीर्थेषुसर्वकृतपुद्गीक्षितः ॥ चीर्णसर्वव्रतःसोपियस्तुगंगानिषेवते ॥ १३ ॥ तपां
 सितेनतनानिसर्वदानप्रदःसच ॥ सप्राप्तयोगिनियमोयस्तुगंगानिषेवते ॥ १४ ॥ सर्ववर्णाश्रमैश्वर्यवेदविद्भ्यश्चैव तथा ॥ शास्त्रार्थपारंगेभ्य
 श्र्वगंगास्नायीविशिष्यते ॥ १५ ॥ मनोवाक्कायजैर्दण्डैश्चदुर्विधैरपि ॥ वीक्ष्यगंगामेवेत्पुतःपुरुषोनात्रसंशयः ॥ १६ ॥ कृतेसर्वत्रतीर्थानि
 त्रेतायांपुष्करं परम् ॥ द्वापरेतुकुरुक्षेत्रं कलौ गंगैव केवलम् ॥ १७ ॥ पूर्वजन्मांतराभ्यासवासनावशतोहरे ॥ गंगतीरेनिवासःस्यान्मदनुग्रह
 तः परम् ॥ १८ ॥ ध्यानं कृते मोक्षहेतुश्चेतायांतच्च वैतपः ॥ द्वापरेतद्वयं यज्ञाः कलौ गंगैव केवलम् ॥ १९ ॥ योद्रेहपतनाद्यावद्गंगतीरं न मुंचति ॥
 सहिवेदांतविद्योगीब्रह्मचर्यव्रती सदा ॥ २० ॥ कलौ कलुषचित्तानांपरद्रव्यरतात्मनाम् ॥ विधिहीनक्रियाणांच गतिर्गंगं विनानहि ॥ २१ ॥ अ
 लक्ष्मीः कालकर्णी च दुःस्वप्नो दुर्विचिंतितम् ॥ गंगागंगेति जपनात्तानि नोपविशंति हि ॥ २२ ॥ गंगा हि सर्वभूतानामिहामुत्र फलप्रदा ॥ भावा
 नुरुपतो विष्णोः सदा सर्वजगद्धिता ॥ २३ ॥

क्त्वात् ॥ पवित्रोवा ॥ दृष्टाजन्मशतपापहंतंगेत्युक्तः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ तच्चैव तपःतद्भानंतपश्चमोक्षहेतुरितिसर्वश्रवति ॥ कलौ गंगैवति ॥ तथाचोक्तं ॥ अग्निहोत्रा
 दिकर्माणि सापायानि कलौ युगे गंगालानहरेनामनिरपायमिदं द्रव्यमिति ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ कालकर्णिका कविष्ठा राक्षसी विशेषेवा ॥ दुःस्वप्नो दुष्टस्वमः ॥ पण्डत्वमार्षम ॥ दुःख
 मद्रव्येव पाठः ॥ २२ ॥ भावानुरुपतोऽक्त्यनुसारेण ॥ २३ ॥

१ पुस्तकांतरे त्वयं श्लोकोऽप्यानं कृते इति श्लोकादुत्तरादृश्यते ॥

॥ २४ ॥ गंगायान्तरीदृत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ अद्वेति ॥ अद्वासाध्यत्वाच्छ्रद्धार्थमद्व्युपचारः ॥ एवमपि ॥ तथाचोक्तगीतायां ॥ अद्वावाँह्यभेदानमिति ॥ अद्वायाग्निस
भिद्यतइतियुतेश्च ॥ २७ ॥ २८ ॥ ब्रह्माडवासास्यमिति ॥ तथाचभागवते ॥ यज्ञालगस्यविष्णोर्विचक्रमतोवामपादांगुष्ठमस्मिन्नोच्चोर्ध्वकटाहविवरेणतःप्रविष्टायाब्रह्मजल
हिगंगायांब्रह्मज्ञानस्यकारणम् ॥ २५ ॥ अपिदूरस्थितस्यापिगंगामाहास्यवेदिनः ॥ अयोग्यस्यापिगोविंदभक्त्यागंगप्रसीदति ॥ २६ ॥
श्रद्धाधर्मःपरःसूक्ष्मःश्रद्धाज्ञानंपरंतपः ॥ अद्वास्वर्गश्चमोक्षश्चश्रद्धयासाप्रसीदति ॥ २७ ॥ अज्ञानरागलोभाद्यैःपुंसांसंमूढचेतसाम् ॥ श्रद्धा
नजायतेधर्मगंगायांचिशेषतः ॥ २८ ॥ बहिःस्थितंजलंयद्बह्मरिक्लंतरेस्थितम् ॥ तथाब्रह्मांडवाद्यस्यंपरब्रह्मांबुजाङ्गवी ॥ २९ ॥ गंगा
लाभात्परोलाभःकचिदन्योनविद्यते ॥ तस्माद्गंगामुपासीतगंगैवपरमःपुमान् ॥ ३० ॥ शक्तस्यपंडितस्यापिगुणिनोदानशीलिनः ॥ गंगास्ना
नविहीनस्यहरेजन्मनिरर्थकम् ॥ ३१ ॥ वृथाकुलं वृथाविद्यावृथाज्ञावृथातपः ॥ वृथादानानितस्यहृक्कलौगंगानयोभजेत् ॥ ३२ ॥ गुणव
त्यात्रापूजायांनस्याद्वैतादृशंफलम् ॥ यथागंगजलस्नानपूजनेविधिनाफलम् ॥ ३३ ॥ ममतेजोग्निर्गर्भंयममर्वायतिसंवृता ॥ दाहिकासर्व
दोषाणांसर्वपापविनाशिनी ॥ ३४ ॥ स्मरणादेवगंगायाःपापसंधानपंजरम् ॥ शतधाभेदमायातिगिरिर्वज्रहोयथा ॥ ३५ ॥ गंगंगच्छ
नियस्वेकोयस्तुभक्त्यानुमोदयेत् ॥ तयोस्तुल्यंफलंप्रादुर्भाकिरवात्रकारणम् ॥ ३६ ॥ गच्छस्तिष्ठतृजपनृध्यायनृंजनायनृत्स्वपनृदन् ॥
यःस्मरेत्सतंगंगांसहिमुच्येतबंधनात् ॥ ३७ ॥

धरेति ॥ तथाभागवतादियवचनंच ॥ ब्रह्मांडंखड्गयतीहरिशिरसिजटावल्लिमुल्लासयतीसिलौकादापततीकनकगिरिगुहागंडशैलात्स्खलती क्षोणीपृष्ठेऽर्द्धादुरितचयमूर्तिभिरजस्त
यतीपाथोर्ध्वपर्यनीसुरनगरसरित्पावनीनःपुनात्विति ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ममवीर्यातिसंवृताममप्रज्ञावातिशयेनसंपन्नामस्तदशीत्यर्थः ॥ अग्निसंवृतेतिपाठे
संप्रवार्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

१ श्वसन्भित्तिक्विसाठः

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ हेनुकाः सक्रियाहुहेनुभिः सदेहोत्पादकाः ॥ बहुसंश
 पितृनुद्दिश्य यो भक्त्या पायसं मधुसंयुतम् ॥ गुडसर्पिलैः सार्धं गंगां भस्मि विनिक्षिपेत् ॥ ३८ ॥ तस्मात् भवंति पितरस्तस्य वर्षशतं हरे ॥ यच्छति
 विविधान्कामान्परिनुष्टाः पितामहाः ॥ ३९ ॥ लिंगे संपूजिते सर्वमर्चितं तस्याज्जगद्यथा ॥ गंगास्नानेन लभते सर्वतीर्थफलं तथा ॥ ४० ॥ गंगा
 यां तु नरः स्नात्वा यो लिंगं नित्यमर्चति ॥ एकेन जन्मना मुक्तिं परां प्राप्नोति सध्रुवम् ॥ ४१ ॥ अग्निहोत्रं च यज्ञाश्च ब्रतदानतपांसि च ॥ गंगायां
 लिंगपूजायाः कोट्यंशेनापिनो समाः ॥ ४२ ॥ गंगां तु विनिश्चित्य क्वाश्चाद्वा दिक्गृहे ॥ स्थितस्य सम्यक् संकल्यात्तस्य नंदंति पूर्वजाः ॥ ४३ ॥
 पापानि च रुदंत्या शुहाक्यास्याम इत्यलम् ॥ लोभमोहादिभिः सार्धं मंत्रयति पुनः पुनः ॥ ४४ ॥ यथानगंगां यात्येष तथा विघ्नं प्रकुम्हे ॥ गंगां
 गतो यथा चैष न गच्छति विधास्यति ॥ ४५ ॥ गृहाद्गंगावगाहार्थं गच्छतस्तपेदपेदा ॥ निराशो निब्रजं त्येव पापान्यस्य शरीरतः ॥ ४६ ॥ पूर्वजन्म
 कृतैः पुण्यैस्त्यक्त्वा लोभादिं कहेरे ॥ व्युदस्य सर्वविघ्नौ घान् गंगां प्राप्नोति पुण्यवान् ॥ ४७ ॥ अनुषंगेन मौल्येन वाणिज्येनापि सेवया ॥ कामास
 क्तोऽपि वामत्यौ गंगास्नातो दिवं व्रजेत् ॥ ४८ ॥ अनिच्छयापि संस्पृष्टो दहनो हि यथा दहेत् ॥ अनिच्छयापि संस्नानां गंगापापं तथा दहेत् ॥ ४९ ॥
 तावद्भूमतिं संसारे यावद्गंगां न सेवते ॥ संस्रव्यं गंगां नो जंतुर्भवत्कलशं प्रपश्यति ॥ ५० ॥ यो गंगां भस्मि निस्नातो भक्त्या संस्रव्यः संशयः ॥
 मनुष्यचर्मणा न द्रुः स देवो नात्र संशयः ॥ ५१ ॥ गंगास्नानार्थमुद्युक्तो मध्ये मार्गं कृतो यदि ॥ गंगास्नानफलं सोऽपि तदाप्नोति न संशयः ॥ ५२ ॥
 माहात्म्यं ये च गंगायाः शृण्वन्ति च पठन्ति च ॥ ते व्यशैर्षमहापापैर्मुच्यन्ते नात्र संशयः ॥ ५३ ॥ दुर्बुद्धो दुराचारो हेतुका बहुसंशयाः ॥ पश्यन्ति मो
 हिता विष्णो गंगामन्य नदीमिव ॥ ५४ ॥ जन्मान्तरकृतैर्दानैस्तपोभिर्नियमैर्व्रतैः ॥ इह जन्मनि गंगायां वृणां भक्तिः प्रजायते ॥ ५५ ॥ गंगाभक्ति
 मतामर्थमहेन्द्रादिपुरुषे च ॥ हर्म्याणि रम्यभोगानि निर्भीतानि स्वयं भुवा ॥ ५६ ॥

यादृष्टादृष्टकर्मभुनानां संशयवतः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

सिद्धयोऽणिमाद्याः ॥ सिद्धिर्लगात्सिद्धिदानिर्लिगानिमत्यक्षमाहात्म्यं प्राजतिव ॥ स्पर्शलिगानियत्संषर्केणलोहादयः सुवर्णानि भवन्ति तादृशपाषाणघटितानि लिगानीत्यर्थः ॥ स्पर्शमात्रेण धर्मार्थकाममोक्षसाधकानि लिगानीति वा ॥ रत्नरचितारत्नैर्विनिर्मिताः ॥ रत्नरचिता इति पाठे रत्नैर्बद्धा इत्यर्थः ॥ ५७ ॥ अतएवेति ॥ यतः सिद्ध्यादयः पापभीतिस्तद्वाधापरि

सिद्धयः सिद्धिर्लिगानि स्पर्शलिगान्यनेकशः ॥ प्रासादारत्नरचिताश्च तामणिगणा अपि ॥ ५७ ॥ गंगाजलानि स्निग्धैः कलिकल्मषभीतितः ॥ अतएव हि संसेव्या कलौ गंगे शिद्धिदा ॥ ५८ ॥ सूर्योदये तमांसीव जपा त भयाद्गंगाः ॥ तादृक्षे क्षणाद्यथा स पोमिधावा ता हात इव ॥ ५९ ॥ तत्त्वज्ञानाद्यथामोहः सहृद्वृथया मृगाः ॥ तथा सर्वाणि पापानि याति गंगे क्षणाल्पम् ॥ ६० ॥ दिव्यौषधैर्यथो रोगालोभेन च यथा गुणाः ॥ यथा ग्रीष्मोष्मसंपत्तिरगाध रूढमज्जनात् ॥ ६१ ॥ तूलशैलः फुल्लेगेन यथानश्यति क्षणात् ॥ तथा दोषाः प्रणश्यन्ति गंगाम् स्पर्शनाश्वुम् ॥ ६२ ॥ क्रोधेन च तपोयद्दृक्कामेन च यथामतिः ॥ अनेयेन यथा लक्ष्मीर्विद्यामानेन वै यथा ॥ ६३ ॥ दंभकौटिल्यमायाभिर्धिया धर्मो विनश्यति ॥ तथानश्यति पापानि गंगाया दर्शनेन तु ॥ ६४ ॥ मानुष्यदुर्लभं प्राप्य विद्युत्संपातचंचलम् ॥ गंगां यः सेवते सोऽत्र बुद्धेः पारंपरगतः ॥ ६५ ॥ विधूतपापाये मर्त्याः परं ज्योतिः स्वरूपिणीम् ॥ सहस्रसूर्यप्रतिमां गंगं पश्यन्ति भुवि ॥ ६६ ॥ साधारणां भूसापूर्णा साधारणनदीमिव ॥ पश्यन्ति नास्ति का गंगां पापोऽहत्तलोचनाः ॥ ६७ ॥ संसारमोचकश्चाहं जनानामनुकंपया ॥ गंगतरंगरूपेण सोऽपानं निमिमेदिव ॥ ६८ ॥ सर्ववशुभः कालः सर्वदेशस्तथा शुभः ॥ सर्वो जनोदानपात्रश्रीमती जाह्नवी तटे ॥ ६९ ॥ यथाश्वमेधो यज्ञानां नगानां हिमवान्यथा ॥ व्रतानां च यथा सत्यं दानानामभयं यथा ॥ ७० ॥ प्राणायामश्च तपसां मंत्राणां प्रणवो यथा ॥ धर्माणामप्यर्हिसा च काम्यानां श्रीयथा वरा ॥ ७१ ॥ यथात्मविद्याविद्यानां श्रीगौरी यथोत्तमा ॥ सर्वदेवगणानां च यथा त्वं पुरुषोत्तम ॥ ७२ ॥

हरार्थं गंगजलमप्येतिष्ठत्यतः सर्वोऽहं च्चाद्वैवसेत्यर्थः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ संपत्तिः संपन्नता संप्राप्तिर्वा ॥ संततिरिति क्वचित् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ दंभो धर्मव्यजितम् ॥ कौटिल्यं मत्सरः ॥ माया वंचना परशतारणमित्येतत् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ नास्ति कास्तत्त्वेऽप्रमाण्या बौद्धादिश्रद्धेदा इत्यर्थः ॥ ६७ ॥ दिवः कान्तिमत्याः स्वप्रकाशपरमसुखस्वरूपा यानिष्टेति रित्यर्थः ॥ सोऽपानमारोहमार्गम् ॥ ६८ ॥ श्रीमती जाह्नवीत्यत्र पंचव्राताभाववार्त्ताः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

७३ ॥ शिवभक्तस्तलक्षणमाह ॥ हरेयदति ॥ ७४ ॥ वात्याचक्रवातः ॥ पुण्यहृत्पतयैवाद्दुशीलयस्याः सापुण्यवाहिनी ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ तदालयकरस्तयोः शिवविष्णवोः प्रासादकरी ॥ तस्यतयोरालयस्यसंमार्जनादिकद्रजोवारणादिकृत् ॥ आदिपदेनोक्षणलेपनादीनिगृह्यते ॥ ७८ ॥ तिर्यग्योनिगतोऽपिव्यपिशब्दज्जलजंवादीनिगृह्यते ॥ मृत्योर्मर सर्वेषामेवपात्राणां शिवभक्तोऽथारः ॥ तथासर्वेषुतीर्थेषुगंगातीर्थविशिष्यते ॥ ७९ ॥ हरेयश्चावयोर्भेदनकरोतिमहामतिः ॥ शिवभक्तः सविज्ञेयोमहापाशुपतश्चसः ॥ ८० ॥ पापपांसुमहावात्यापापद्रुमकुठारिका ॥ पापेधनदवाग्निश्चगंगेयं पुण्यवाहिनी ॥ ८१ ॥ नानारूपाश्च पितरोगाथागायंतिसर्वदा ॥ अपिकश्चिकुलेस्माकंगंगास्नायीभविष्यति ॥ ८२ ॥ देवर्षीन्परिसृतं प्र्यदीनानांथांश्चदुःखितान् ॥ श्रद्धयाविधिनास्नात्वादास्यतेसलिलांजलिम् ॥ ८३ ॥ अपिनःसकुलभूयाच्छिवेविष्णौचसाम्यदृक् ॥ तदालयकरोभक्त्यातस्यसंमार्जनादिकृत् ॥ ८४ ॥ अकामोवासाकामोवातियग्योनिगतोऽपिवा ॥ गंगायांयामृतमर्त्यान्तरकंसनपश्यति ॥ ८५ ॥ तीर्थमन्यस्वशंसितंगंगातीरेस्थिताश्चये ॥ गंगानवद्रुमन्यतेतस्युनिरयगामिनः ॥ ८६ ॥ मांचत्वांचैवयद्द्वेष्टिगंगंचपुरुषाधमः ॥ स्वकीयैःपुरुषैःसाधसंधोरंनरकंव्रजेत् ॥ ८७ ॥ षष्टिगणसहस्राणिगंगारक्षतिसर्वदा ॥ अभक्तानांचपापानांवासेविघ्नप्रकुर्वते ॥ ८८ ॥ कामक्रोधमहामोहलोभादिनिशितैःशरैः ॥ घ्नतितेषांमनस्तत्रस्थितिंचापनयंतिच ॥ ८९ ॥ गंगांसमाश्रयेद्यस्तुसमुनिःसचपंडितः ॥ कृतकृत्यःसविज्ञेयःपुरुषार्थचतुष्टये ॥ ९० ॥ गंगायांचसकृत्स्नातो हयमेधफलंलभेत् ॥ तर्पयश्चपितृस्तत्रतारयेन्नरकार्णवात् ॥ ९१ ॥ नैरंतर्येणगंगायांमांसयःस्नातिपुण्यवान् ॥ शक्रलोकेसवसतियावच्छक्रःसपूर्वजः ॥ ९२ ॥ अब्दयःस्नातिगंगायांनैरंतर्येणपुण्यभाक् ॥ विष्णोर्लोकांसमासाद्यसुखंसेवेन्नरः ॥ ९३ ॥ गंगायांस्नातियामर्त्या यावज्जीवंदिनेदिने ॥ जीवन्मुक्तःसविज्ञेयोदेहादेतिमुक्तएवसः ॥ ९४ ॥ तिथिनक्षत्रपूर्वादिनापेक्ष्यजाह्नवीजले ॥ स्नानमात्रेणगंगायांसंचिताघंविनश्यति ॥ ९५ ॥

णोऽधर्मायाः कश्चिदप्यर्थः ॥ ७९ ॥ गंगानवद्रुमन्यतेसर्वतीर्थार्थिकानमन्यतेत्यर्थः ॥ ८० ॥ ८१ ॥ मोहोऽविवेकस्तस्यमहत्त्वनामतत्त्वज्ञानमंतरणापरिच्छेदत्वम् ॥ घ्नत्युच्चादयंति ॥ तत्रगंगातीरे ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ तिथिनक्षत्रपूर्वादियत्संकल्पवाक्यंतन्नापेक्ष्यमित्यर्थः ॥ पर्वदीतिपाठेआदिपदेनदिनादिकंगृह्यते ॥ ८७ ॥

भागीरथीतीरं सिद्धिक्षेत्रम् ॥ तथा चोक्तम् ॥ गंगातीरविसेनित्यं शिशुमौक्षपरायणः सिद्धिक्षेत्रतुल्यं यवद्रुशतत्रयमिति ॥ यस्तु भागीरथी गंगामुखसेन्यं नसेवत इति कविशठस्तदनु
 गंगामित्युक्ते कावेयादवतिप्रसंगः स्यादतदुक्तभागीरथीमिति ॥ कावेरीतुंगभद्राचक्रणो वीणाचौतमी भागीरथी विख्याताः पंचगंगाः प्रकीर्तिता इति तामपि गंगत्वात् ॥ भागीरथी
 मित्युक्ते भागीरथेनाधिष्ठिता भागीरथीमित्ययो ध्यापुण्यादावपि यातितद्वयच्छेदार्थमाह ॥ गंगामिति ॥ १० ॥ ११ ॥ प्रतिकृतेः प्रतिमायाः ॥ १२ ॥ वाचकपीणनाद्धनैर्द्रव्यैर्वाचकस्य
 संतर्पणादित्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ मंत्रजनैः उन्नमः शिवायेत्यनेन वक्ष्यमाणविश्वयक्षरंगमंत्रेण वाग्निमंत्रैः ॥ स्नानलिंगादेरिति शेषः ॥ १५ ॥ अष्टद्रव्यविमिश्रेणैति श्लोकद्वयवा
 पंडितोपिसमूहः स्याच्छाक्तियुक्तोऽप्यशक्तिकः ॥ यस्तु भागीरथी तीरं मुखसेन्यं न संश्रयेत् ॥ १० ॥ किंवा युषाप्यरोगेण विकासिन्यार्थं किंश्चि
 या ॥ किंवा बुद्ध्या विमलयाचदिगंगानसेवते ॥ ११ ॥ यः कारयेदायतनं गंगप्रतिकृतेनरः ॥ भुक्त्वा स भोगान् प्रेत्यापि याति गंगामलोकना
 म् ॥ १२ ॥ शृण्वंति महिमानं ये गंगायानित्यमादरात् ॥ गंगान्नानफलं तेषां वाचकप्रीणनाद्धनैः ॥ १३ ॥ पितृनुद्दिश्य यो लिंगस्नपयेद्गंगवारि
 णा ॥ तमाः स्युस्तस्य पितरो महानिरयगा अपि ॥ १४ ॥ अष्टकुवोमंत्रजनैर्वक्षपूतैः सुगंधिभिः ॥ प्रोचुर्गंगजलैः स्नानं घृतस्नानाधिकं बुधाः
 ॥ १५ ॥ अष्टद्रव्यविमिश्रेण गंगतोयेन यः सकृत् ॥ मागधप्रस्थमात्रेण ताघपात्रस्थितेन च ॥ १६ ॥ भानवैर्धूपद्रव्याच्च स्वर्कायपि हविः सह ॥
 सोति तेजो विमानेन सूयलोके महीयते ॥ १७ ॥ आपः क्षीरं कुशाग्राणि घृतं मधुगवां दधि ॥ रक्तानि कर्वाणिरक्तचंदनमित्यपि ॥ १८ ॥ अ
 शंगार्घ्यं च मुद्दिश्वस्वतीं वरविशेषणः ॥ गंगैर्वाग्भिः कोटिगुणैर्ज्ञेयो विष्णोऽन्यवारितः ॥ १९ ॥ गंगतीरं स्वशक्त्या यः कुर्याद्दवाल्यं सुधीः ॥ अ
 न्यतीर्थं प्रतिष्ठातो भवेत्कोटिगुणफलम् ॥ १०० ॥ अथ यवद्रुतूतादिदक्षारोपेण यस्फलम् ॥ कूपवापीतडागादिप्रपसत्रादिभिस्तथा ॥ १ ॥
 कम् ॥ अष्टद्रव्याण्यापइत्येनस्य व्याकारिष्यति ॥ मागधप्रस्थमात्रेण सार्धं द्वादशफलपरिमितम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ अष्टद्रव्याण्येवाह ॥ आपइति सार्धं ॥ क्षीरघृतदधिति त्रयाणां गंवा
 मित्येन संबन्धः ॥ १८ ॥ गंगैरित्यर्धवाक्यम् ॥ कोटिगुणैः पञ्चदशितिशेषः ॥ १९ ॥ गंगतीरइति ॥ अन्यतीर्थं प्रतिष्ठातः पुण्यतीर्थेषु प्रतिष्ठापनात्करणादित्येतत् ॥ देवाल्यस्य विशेषः ॥ १०० ॥
 अथ यथेति सार्धवाक्यम् ॥ जूतादीत्यादिपदेन पिचुमंदादयो गृह्यन्ते ॥ तथा चोक्तम् ॥ अथ यथेति पिचुमंदादयो गृह्यन्ते ॥ अथ यथेति पिचुमंदादयो गृह्यन्ते ॥ अथ यथेति पिचुमंदादयो गृह्यन्ते ॥ अथ यथेति पिचुमंदादयो गृह्यन्ते ॥
 परयेदिति कूपउदपानः ॥ वापीर्दीर्घिका तडागः पद्माकरः ॥ आदिपदेन कासारोदयो गृह्यन्ते ॥ प्रपापानीयशालिका ॥ संत्रयज्ञः सदान्दानवा ॥ आदिपदेन ब्राह्मणतर्पणादीनि गृह्यन्ते ॥ ११ ॥

पुष्पवाट्याद्यादिशब्देनाप्रवाट्यादयो गृह्यन्ते ॥ २ ॥ गंगागङ्गुषपानतः गंगाजलस्य चुलुकमात्रपानात् ॥ ३ ॥ ४ ॥ अक्षयश्चिरकालावस्थायी ॥ अपीतिनिश्चये ॥ ५ ॥ पादुकायुग्मस्य
 डिलादौ चंदनादिनिर्मितम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ गंगाभजनशीलस्येति श्लोकद्वयवाक्यम् ॥ ९ ॥ दुःखसंकटे दुःखसंबाधे ॥ १० ॥ दीर्घायुष्यमित्यादि द्वितीयैतेषु चतुर्षु पदेषु प्रामोतीति
 शेषः ॥ लभेदिति पूर्वक्रियया वा न्वयः ॥ वासोभिरित्यादितृतीयांतेषु चतुर्षु च गंगातटद्वयनुषज्जते ॥ वासोभिर्दत्तैरिति शेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ धेनुमिति षड्विः श्लोकैर्वाक्यम् ॥ सबत्सां
 अन्यत्र यद्भवेत्पुण्यं तद्गंगादर्शनाद्भवेत् ॥ पुष्पवाट्यादिभिश्चापि गंगास्पर्शततो धिः कम् ॥ २ ॥ कन्यादानेन यत्पुण्यं यत्पुण्यं गोऽन्नदानतः ॥ तत्पु
 ण्यं स्याच्छ्रुतगुणं गंगागङ्गुषपानतः ॥ ३ ॥ चांद्रायणसहस्रेण यत्पुण्यं स्याज्जनार्दन ॥ ततोऽधिकफलं गंगाऽमृतपानादवाप्नुयात् ॥ ४ ॥ भक्त्या
 गंगावगाहस्य किमन्यफलमुच्यते ॥ अक्षयस्वर्गवासोपि निर्वाणमथवाहरे ॥ ५ ॥ गंगायाः पादुकायुग्मं नित्यमर्चयित्वा नरः ॥ आयुः पुण्यं
 धनं पुत्रान् स्वर्गमोक्षौ च विंदति ॥ ६ ॥ नास्ति गंगासमं तीर्थं कलिकल्मषनाशनम् ॥ नास्ति मुक्तिप्रदं क्षेत्रमविमुक्तसमं हरे ॥ ७ ॥ गंगास्नानर
 तं मर्त्यैश्चैव यमकिंकराः ॥ दिशो दशपलायं ते सिंहं द्वायथा मृगाः ॥ ८ ॥ गंगाभजनशीलस्य गंगातटनिवासिनः ॥ अर्चाकृत्वा यथान्याय
 मश्च मेधफलं लभेत् ॥ ९ ॥ गोभूहिण्यदानेन भक्त्या गंगातटं शुभे ॥ नरेन जायते भूयः संसारे दुःखसंकटे ॥ १० ॥ दीर्घायुष्यं च वासां भिज्जानं
 पुस्तकदानतः ॥ अबदानेन संपात्तिं कीर्तयित्वा प्रदानतः ॥ ११ ॥ अन्यत्र यत्कृतं कर्म व्रतं दानं जपस्तपः ॥ गंगातटे तु तत्सर्वं हरे कोटिगुणं भवेत्
 ॥ १२ ॥ धेनुं सवत्सां यो दद्याद्गंगातीरे विधानतः ॥ गोरोमं संख्यया विष्णोः युगान्सर्वसमृद्धिमान् ॥ १३ ॥ गोलोकं मम लोके वा कामधेनुप्रदान
 तः ॥ भुंजानः सर्वकामांस्तु दिव्यान्नानाविधान् ॥ १४ ॥ देवानामप्यलभ्यांश्च भुक्त्वा तु सह बांधवैः ॥ पितृभिश्च सुदृढिश्च सर्वरत्नविभूषि
 तः ॥ १५ ॥ जायते सुकुले पश्चाद्भनधान्यसमाकुले ॥ रत्नकांचनसंपन्नं शीलविद्यासमन्वितं ॥ १६ ॥

वत्ससहिताम् ॥ योनैचिकीमिति कचित्सा तत्तत्र नैचिकी गोषु मध्ये उत्तमा ॥ उत्तमा गोषु नैचिकी त्रयः ॥ यो द्विमुखी भिति चान्यत्र ॥ तत्र द्विमुखी प्रसूयमाना ॥ पयस्विनीमिति चा
 परत्र ॥ तत्र पयस्विनी बहुदुग्धदोशी ॥ १३ ॥ कामधेनुप्रदानतः पूर्वोक्तायाः कामधेनोर्दानात् ॥ कामधेनुव्रजावत इति कचित् ॥ तत्र गोलोके कामधेनुसमूहेन वतः अमलोके चैव दीर्घे
 नैर्दत्त इति ज्ञेयम् ॥ उक्तयत्र वा तथा ॥ १४ ॥ १५ ॥ शीलं सदाचारः विद्या उपपत्तिना दिक्षुपा ताभ्यां समन्विते ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ प्राजनुवर्त्तमानां वशापूर्वं जन्मसंस्काराभ्यासात् ॥ १८ ॥ विवर्तनद्वयमित्यर्थः ॥ अयमेव वा
पाठः ॥ षट्पदं यमाणमप्यंशमित्यर्थः ॥ तदुक्तम् ॥ चतुर्हस्तो भवेद्दृष्टिश्च दृष्टान्तिवर्तनमिति ॥ १९ ॥ २० ॥ मोचयित्वा मोक्षदा पथिवा पांचमौतिकी पंचभूता कारेण परिणता मविद्या छि
च्चादेर्होभिमानत्यक्तेत्यर्थः ॥ पंचपर्विका मितापठेन मोहो महामोहस्तामिस्रो बंधसंज्ञित इति विष्णुपुराणे क्तानि पंचपर्याणि यस्य स्तामित्यर्थः ॥ २२ ॥ युञ्जानो घट्टयन् कुर्वन् निजे
तत् ॥ योगं जीव परमात्मनोरैक्यम् ॥ अष्टांगयोगव्यवच्छेदार्थमुत्तममिति विशेषणम् ॥ अथावा विमुक्तं प्राप्य देहावसानं परं कैवल्यगच्छतीति ॥ २३ ॥ सुवर्णमिति श्लोकवचनमुद्ययं वा
भुक्त्वास विपुलान् भोगान् पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ पुनर्गांसमासाधकाश्चामुत्तरवाहिनीम् ॥ १७ ॥ विश्वेश्वरं समाराध्य प्राजनुवर्त्तमानान्
शात् ॥ कालाद्देहांतमासाद्य ब्रह्मसंपद्येततः ॥ १८ ॥ विवर्तनद्वयमपि भूमभागी रथीतटे ॥ नरोददति यो भक्त्या तत्स्य पुण्यफलं शृणु ॥ १९ ॥
तद्धूमित्रसरेणानां संख्यया युगमानया ॥ महेंद्रचंद्रलोकेषु भुक्त्वा भोगान् मनःप्रियान् ॥ २० ॥ सप्तदीपपतिर्भूत्वा महाधर्मपरायणः ॥ नरकस्था
न्यित्सर्वान् प्राप्तयेन्निदिहरे ॥ २१ ॥ स्वर्गस्थं श्रयितुं सर्वान् मोचयित्वा महाद्युतिः ॥ अंतज्ञाना सिना छित्वा लब्धविधां पांचभौतिकीम्
॥ २२ ॥ परं वैराग्यमापन्नो जातीयो गमुत्तमम् ॥ प्राप्याथ वा विमुक्तं च परब्रह्माधिगच्छति ॥ २३ ॥ सुवर्णमात्रमपि यः सुवर्णसंप्रयच्छ
ति ॥ सुवर्णा यमुवर्णं च हरभागी रथीतटे ॥ २४ ॥ सहैरत्नैश्च चिते विमाने सर्वांशुभं ॥ सर्वैश्च यः समायुक्तः सर्वलोकेषु पूजितः ॥ २५ ॥ ब्रह्मां
डांतरसंस्थेषु भुज्जन् भोगान्नरो मान् ॥ सर्वैः संपूजितो विष्णो यावदाभूतं संप्लुवम् ॥ २६ ॥ एकराट् ततो भूत्वा जंबूद्वीपे प्रतापवान् ॥ ततोऽपि मु
क्तमासाद्य पदानि वर्णमृच्छति ॥ २७ ॥ जन्मर्से तु कृतस्नाने गंगायां भाक्तिपूर्वकम् ॥ जन्मप्रथिता पापघात्संचिता न्मुच्यते क्षणात् ॥ २८ ॥ वैशा
खे कार्तिके माघे गङ्गा स्नानं सुदुर्लभम् ॥ दर्शने तदगुणं पुण्यं संक्रांतौ च सहस्रकम् ॥ २९ ॥

व्यम् ॥ सुवर्णमात्रमपिअशीतिरिक्तिका मात्रमपिसुवर्णस्वर्णसुवर्णयशोभनवर्णयब्राह्मणयेत्यर्थः ॥ सुवर्णशोभनवर्णमय्युक्तष्टमित्यर्थः ॥ २४ ॥ स्वचित्रोसंबद्धे ॥ २५ ॥ ब्रह्मां
ङांतरासंस्थेषुसर्वलोकेष्वितिसंबंधः ॥ यावदांशतसंस्तुवंशानांप्रत्ययाविधियतमित्यर्थः ॥ यावदांशतसंस्तुवमितिपठेआहूतपदेनाहुतिकार्यजादुच्यते ॥ दीर्घश्छांदसः ॥ तथाचश्रुतिः ॥
अग्नौप्रास्ताहुतिसम्यगादित्युपपत्तिष्ठते आदित्याजायतेवष्टिदष्टेरन्ततःप्रजादिति ॥ आहुतिकार्यप्रत्ययपर्यतमित्यर्थः ॥ २६ ॥ एकएवराजतइत्येकारादृचकवर्तीत्यर्थः ॥ २७ ॥
॥ २८ ॥ दर्शोमावास्यायाम् ॥ २९ ॥

अमावास्यायुक्तोरेविवासोरेव्यतीपातोयोगविशेषोवा ॥ अयुतं विषुवचेति ॥ विषुवमेषसंकमणे ॥ अक्षयवैधृतौ चैवतिपाठवैधृतिरपियोगविशेषएव ॥ नियतलक्षम् ॥ एकशतसहस्रं
 नियुतलक्षमुच्यतइतिब्रह्मांडदर्शनात् ॥ ३० ॥ असंख्यकमसंख्यातफलजनकमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ इहजगतिभागीरथीतटेभागीरथात्थान्तरेत्यर्थः ॥ तत्रतीरधनुःशतत्रयपरिमितमिति
 ज्ञातव्यम् ॥ गंगातीरेसेनित्यभिष्टुमौक्षपरायणः सिद्धिक्षेत्रंतुज्येययावद्वनशतत्रयमितिवचनादित्युक्तमेव ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ज्येष्ठइतिपादश्लोकोवाक्यम् ॥ हस्तसंयुते
 हस्तनक्षत्रसंयुक्तइतिज्येष्ठमासस्यसितपक्षस्यवाविशेषणम् ॥ हस्तसंयुतेहस्तसंयुतायामितिवा ॥ ज्येष्ठमासिसितपक्षेदशमीहस्तसंयुतेतिभिष्यदर्शनात् ॥ ३५ ॥ गंगामितिपादोऽनश्लो
 चंद्रसूर्यग्रहेलक्षंव्यतीपातत्वनंतकम् ॥ अयुतं विषुवचैव नियुतं त्वयनद्वये ॥ ३० ॥ सोमग्रहः सोमदिनेरविवारेर्वेग्रहः ॥ तच्चूडामणिपवा
 ख्यंतत्रस्नानमसंख्यकम् ॥ ३१ ॥ स्नानंदानंजपोहोमोयद्यच्चूडामणौकृतम् ॥ तदक्षयंसर्वमिहविष्णोभागीरथीतटे ॥ ३२ ॥ श्रद्धयाभक्तियु
 क्तस्तुगंगास्नानानिधानतः ॥ ब्रह्महापिविशुद्ध्येतकिंपुनस्त्वन्यपातको ॥ ३३ ॥ कृमिकीटपतंगद्यायेमृताजाह्नवीतटे ॥ क्लृप्तापतंतियेवक्ष्मास्तेपि
 यातिपरंगतिम् ॥ ३४ ॥ ज्येष्ठमासिसितपक्षेदशम्याहस्तसंयुते ॥ गंगातीरेतुपुरुषो नारीवाभक्तिभावतः ॥ ३५ ॥ निशायांजागरंकुर्याद्व्रगां
 दशविधैर्हरि ॥ पुष्यैः सुगंधैर्नवैः फलैर्दशदशोन्मितैः ॥ ३६ ॥ प्रदीपैर्दशभिर्धूपैर्दशांगैरुडध्वज ॥ पूजयेच्छ्रद्धयाधीमान्दशकृत्वाविधान
 तः ॥ ३७ ॥ साज्यांस्तिलांक्षिपेत्तोयेगंगायाः प्रसृतीर्दश ॥ गुडसक्तुमयान्पिंडान्दद्याच्चदशमंत्रतः ॥ ३८ ॥ नमः शिवायैप्रथमंनाराय
 ण्यैपदंतः ॥ दशहरायैपदमितिगंगाचैमंत्रैष्वै ॥ ३९ ॥ स्वाहांतः प्रणवादिश्चभवेदिदशाक्षरोमनुः ॥ पूजादानंजपोहोमाऽनैवमनुना
 स्मृतः ॥ ४० ॥ हस्मारूप्येणवाशस्यांगामूर्तिविधायच ॥ वस्त्राच्छादितवक्तस्यपूर्णकुंभस्यचोपरि ॥ ४१ ॥ प्रतिष्ठाप्याचयेद्द्वीपंचासुतवि
 शोधिनाम् ॥ चतुर्भुजां त्रिनत्रांचनदीनदनिषविताम् ॥ ४२ ॥

कद्वयंवाक्यम् ॥ गंगां दशविधैर्दशप्रकारैः पुष्पादिभिर्दशकृत्वा दशवारान्पूजयेदित्यन्वयः ॥ कथं जतैः पुष्पादिभिः ॥ दशदशोन्मितैः प्रतिवारं दशदशसंख्ययापरिमितैः ॥ ३६ ॥ दशांगधू
 पानालक्षणेचैतत् ॥ षड्भागकुष्ठोद्विगुणो गन्धश्चक्षत्रयंपंचनखस्यभागाः हरीतकीसर्जसश्चमांसीभागत्रयंचैवतुलजस्य घनस्यचत्वारिपुरस्यचैकोदशांगधूपकथितोभुनद्भिर
 ति ॥ ३७ ॥ प्रसृतीर्भञ्जलीन् ॥ मंत्रतोमंत्रेण ॥ ३८ ॥ मंत्रं दशयन्मंत्रमुद्धरति ॥ नमइतिसौधेना ॥ ३९ ॥ मनुनामंत्रेण ॥ ४० ॥ ४१ ॥ पंचासुतेनविशोधिनांस्नापिताम् ॥ ध्या
 नमाहाचतुर्भुजाभितिसार्धत्रयेण ॥ ततोऽध्यायेदितिद्वितीयश्लोकोक्तस्यप्रथमचरणप्रथमतोज्ञातव्यम् ॥ ४२ ॥

॥५५॥ उद्धरेदिति ॥ घोरान्त्रकादित्यन्वयः ॥ ५६ ॥ स्तोत्रमैवाह ॥ अन्मदति ॥ शिवायै निःश्रेयसहृषिण्यै ॥ अङ्गीरथः स्वर्गाद्गामानि तवानिति गंगा ॥ तदुक्तञ्चि
ष्योऽयस्माद्भगीरथो देवि स्वर्गाद्गामानि महानयत् अतस्त्वं मुनिभिः सर्वगोति परिगीयस इति ॥ शिवदायै निःश्रेयसदायै ॥ नमोनम इत्यादेर्वीर्या ॥ विष्णुहृषिण्यै वैष्णव्यै ॥ ब्रह्ममूल्या विद्ध्यै
॥ १ ॥ ५७ ॥ रुद्रहृषिण्यै माहे श्वर्यै ॥ विष्णवादि त्रितयहृषिण्या इति वार्थः ॥ शंकरासंबंधिन्यै शंकर्यै ॥ सर्वदेवस्वरूपहृषिण्यै सर्वदेवतामय्या इत्यर्थः ॥ भेषजमर्तये संसारारोगस्येति शेषः ॥
यद्वा ॥ रोगमात्रस्यौषधमूर्तये ॥ उक्तञ्च ॥ शरीरजर्जरी भूतेष्व्याधिभिः परिपीडिते औषधं जाड्वीतो यैवधो नारायणो हरिरिति ॥ २ ॥ ५८ ॥ न केवलं संसारारोगस्य रोगमात्रस्य वा औष

धरूपयैकिन्तुसर्वस्यप्राणिमात्रस्यसर्वपारोगाणामिषकृश्रष्ठैश्रवथरूपायै ॥ स्यात्सुभ्योदक्षाद्विभोऽङ्गमेभ्यःसर्पाद्विभ्यश्चसंतयद्विषंतस्यहृद्व्यै ॥ ३ ॥ ५९ ॥ संसारेयद्विषंसंसार
एववाविषंतस्यानाशिन्यै ॥ जीवनायैजीवयतोनिजीवनाजलस्वरूपावातस्यैजीवनरूपायाइतिवा ॥ तापत्रितयंहृद्व्यैआध्यात्मिकाधिमौक्तिकाधिविकटुःवत्रयस्यसम्यक्छेद्व्यै ॥
प्राणेश्यैजीवरूपायैअंतर्थाभिरूपायैइतिवा ॥ प्राणस्यप्राणइतिश्रुतेः ॥ ४ ॥ १६० ॥ शांतिरोग्यम् संतानोवंशः अथवाशांतिस्तानःशांतिपरंपरात्कारिण्यैशांतिस्तानकारिण्यै॥
शुद्धमूर्तयेनिर्मलमूर्तये ब्रह्ममूर्तयैइतिवा ॥ शुद्धमपापविद्धमितिश्रुतेः ॥ सर्वस्यप्राणिमात्रस्यसंशुद्धिकारिण्यै ॥ पापस्यपापमात्रस्यशत्रूमूर्तये ॥ ५ ॥ ६१ ॥

भुक्तिमुक्तिप्रदायिचैः सुखमोक्षप्रदायिचैः ॥ भद्रदायैकल्याणदायै ॥ भुज्यतेनेतिभोगः साधनं उपभोगः सुखफलमित्येतत् वैपरीत्यं वा ॥ यद्वा भोगेऽहिक उपभोगः पारलौकिकस्तद्वा यिन्यै ॥ रातेदानुःपरायणमिति श्रुतः ॥ भोगवत्यै पातालान्तर्गतसिद्धिपिण्यै ॥ भोगवतीति चाधइति भोगवतदर्शनात् ॥ ६ ॥ ६२ ॥ मदाकिन्यै विद्यदंगायै ॥ स्वर्गदायै आनन्ददायै ॥ त्रैलोक्यसूत्रायै त्रैलोक्यस्यालकरणरूपायै ॥ त्रिपथायै त्रिषु लोकेषु पथामार्गो यस्य सातथा त्रयाणां धर्मार्थकाममोक्षाणां पंथामार्गभूता इति वा तदूपायै ॥ ७ ॥ ६३ ॥ त्रिषु शुद्धेषु दुष्पुङ्गवाद्धारप्रयागसागरसंगमेषु स्य कस्यासंस्था स्थिति यस्यास्तस्यै ॥ सर्वत्र सुलभा गंगा त्रिषु स्थानेषु दुर्लभा गंगा द्वारे प्रयागे च गंगासागरसंगम इति ॥ यद्वा त्रिषु कालेषु शुद्धे न शुद्धे न ब्रह्मरूपेणेति यावत् सम्यक् स्थिति यस्यास्तस्यै तदुक्तम् ॥ योऽसौ निरजनो देवश्चिस्वरूपी जनार्दनः स एव ब्रह्मरूपेण गंगां प्रोक्तान्न संशय इति ॥ यद्वा महेश्वरचन्द्रमह

भुक्तिमुक्तिप्रदायिन्यै भद्रदायै नमो नमः ॥ भोगोपभोगदायिन्यै भोगवत्यै नमोस्तुते ॥ ६२ ॥ मदाकिन्यै नमस्ते स्वर्गदायै नमो नमः ॥ नमस्तैः लोकायै त्रिपथायै त्रिपथायै नमो नमः ॥ ७ ॥ ६३ ॥ नमस्ते शुद्धसंस्थायै यक्षमावत्यै नमो नमः ॥ त्रिदशानसंस्थायै त्रैलोक्यवत्यै नमो नमः ॥ ८ ॥ ६४ ॥ नन्दायै लिङ्गधारिण्यै सुधाधारालननमः ॥ नमस्ते विश्वमुख्यायै रेवत्यै तेनमो नमः ॥ ९ ॥ ६५ ॥ बृहत्यै तेनमस्ते सुलोकधात्र्यै नमोस्तु ते ॥ नमस्ते विश्वमित्रायै नन्दिन्यै तेनमो नमः ॥ १० ॥ ६६ ॥

लहिमालेषु कैलासेषु वा त्रिषु शुद्धेषु संस्थायै ॥ यद्वा त्रिषु शुद्धेषु स्वकुण्डेषु संस्था आकृतियस्यास्तस्यै ॥ तथा च श्रूयते गंगास्तोत्रे शं वकुण्डेषु धवला महापातकनाशिनीति ॥ क्षमावत्यै क्षमाकन्यै ॥ त्रिदशानसंस्थायै दक्षिणाग्निर्गर्हिपत्या हवनीयौ त्रयोऽग्नयस्तेषु संस्थायै ॥ तेजोवत्यै दीपिमत्यै ॥ ८ ॥ ६४ ॥ नन्दायै अलकनन्दायै ॥ भामासत्यभामेति वत् ॥ लिङ्गधारिण्यै शिवाल्लगधारिण्यै ॥ सिद्धयः सिद्धलिङ्गानि स्पर्शलिङ्गान्यनेकशः गंगाजलान्तस्तिष्ठतीत्यत्रैवोक्तेः ॥ सुधाधारालने अमृतस्रोतो रूपायै ॥ विश्वमुख्यायै ब्रह्मांडश्रेष्ठायै ॥ रेवत्यै नक्षत्ररूपायै रेवतराजपुत्र्यै इति वा ॥ ९ ॥ ६५ ॥ बृहत्यै परिपूर्णायै ॥ लोकधात्र्यै प्राणिमात्रजनन्यै पृष्टकारिण्या इति वा ॥ विश्वमित्रायै प्राणिमात्रस्य हितायै ॥ नन्दिन्यै समष्टिकारिण्यै विसिद्धकामधेनु रूपायै इति वा ॥ १० ॥ ६६ ॥

पृथ्व्यैभूमिरूपयै ॥ शिवामृतार्थैर्निर्मलजलायै ॥ सुवृषयैशोभनधर्मरूपयै ॥ परंब्रह्मादयःअपरैःसदादयस्तेषांरतैराढ्याव्याप्ताऽपरिमितसमष्टिव्यष्टिजीवाधारेत्यर्थः ॥ यद्वा परंब्रह्माणोऽपरेअनुक्तदृष्टयेभ्यस्तादृशानांपरमहंसानांब्रह्मविंशतैराढ्याव्याप्तासेवितेति यावत्तस्यै ॥ तारायैतारयतीति ताराप्रणवोवातारस्तदूपायै ॥ तनुभ्यम् ॥ ११ ॥ ६७ ॥ पाशश्चतुर्विंशतितत्त्वान्येवजलमानायांबंधनहेतुत्वान्निकृन्तियै ॥ अभिन्नायैभेदरहितायै ॥ शांतार्थैरुपद्रवायै ऋष्यशृंगभार्यारूपयैवा ॥ वरिष्ठार्थैस्वश्रेष्ठायै ॥ वरदायैसक्तेभ्योऽसीष्ठदायै ॥ १२ ॥ ६८ ॥ उपायैप्रलयकालेसर्वसंहर्षकालरात्र्यैद्वयार्थः ॥ उल्लायायैइति पाठेतेजोहूपयैद्वयार्थः ॥ सुखजगद्यैसुखभोग्यै ॥ सुखजगद्यैइति पाठेऽपि सवार्थः ॥ संजीविन्यैसम्यग्जीवितुंजीवयितुंवाशील्यस्यास्तस्यै ॥ पाठांतरेऽसम्यग्जीवयतीति संजीवनीतस्यैइति ॥ ब्रह्मिष्ठार्थैर्ब्रह्मण्ययैब्राह्मणभक्तायैइति यावत् ॥ ब्रह्मनिष्ठार्थैर्इति वा ॥ ब्रह्मदा

पृथ्व्यैशिवामृतार्थैवसुवृषयैर्नमो नमः ॥ परापरशताढ्यायैतारार्थैर्नमो नमः ॥ ११ ॥ ६७ ॥ पाशजालनिकृन्तियै अभिन्नायैर्नमोस्तुते ॥ शांतार्थैचवरिष्ठार्थैर्वरदायैर्नमो नमः ॥ १२ ॥ ६८ ॥ उपायैसुखजगद्यैचसंजीविन्यैर्नमोस्तुते ॥ ब्रह्मिष्ठार्थैर्ब्रह्मदायैर्दुरितघ्नयैर्नमो नमः ॥ १३ ॥ ६९ ॥ प्रणतार्तिप्रसंजिन्यैजगन्मात्रेर्नमोस्तुते ॥ सर्वापस्यतिपक्षार्थैर्मंगलार्थैर्नमो नमः ॥ १४ ॥ ७० ॥ शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणे ॥ सर्वस्यातिहरेर्देवि नारायणि नमोस्तुते ॥ १५ ॥ ७१ ॥ निलेपायैदुर्गहंघ्र्यैदक्षार्थैर्नमो नमः ॥ परापरपरायैचगंगेनिर्वाणदायिनि ॥ १६ ॥ ७२ ॥ गंगेममाग्रतोभूयागंगेमेतिष्ठपृष्ठतः ॥ गंगेमेपार्श्वयोरेधिगंगेत्वय्यस्तुमोस्थितिः ॥ १७ ॥ ७३ ॥

धैवदद्वयैकैवत्यदायैइति वा ॥ दुरितघ्न्यैअज्ञाननाशिन्यैपापमात्रनाशिन्यैइति वा ॥ १३ ॥ ६९ ॥ प्रणतार्तिप्रसंजिन्यैसक्तपटोपपशमयिष्यै ॥ जगन्मात्रेप्रपंचजनयिष्यैजगद्धितैविष्यैइति वा ॥ सर्वापस्यतिपक्षार्थैभक्तानांसर्वापन्त्रिकार्थै ॥ मंगलार्थैकल्याणरूपिण्यैमंगलगौरीरूपार्थैइति वा ॥ १४ ॥ ७० ॥ शरणागताश्वदीनाश्वआर्ताश्वतेषांपरित्राणंसंरक्षंतत्रपरायणेदक्षे ॥ दर्शनादिनासर्वस्यप्राणिमात्रस्यातिहरे ॥ नारायणिजलायेननारायणशक्तिरूपेवा ॥ १५ ॥ ७१ ॥ निलेपायैअविधातत्कार्यरहितायै ॥ दुर्गहंघ्र्यैदुर्गनाशोऽमुरस्यनाशिन्यै ॥ दक्षार्थैअघटितघटनापटीयस्यै ॥ परापरपरायैक्षराक्षराभ्यामतीतार्थैस्त्वोत्तमार्थैर्द्वयार्थः ॥ हेगंगेनिर्वाणदायिनि कैवल्यदे ॥ १६ ॥ ७२ ॥ हेगंगेममाग्रतःसंमुखेभूयाश्रव ॥ हेगंगेमेपृष्ठतःपार्श्वद्वागेतिष्ठ ॥ हेगंगेमेपार्श्वयोर्दक्षिणवामभागयोरेधिभव ॥ हेगंगेत्वयिमेस्थितिःस्थैर्यमस्तु ॥ गंगापदस्यावृत्तिर्नाममुप्राधान्यव्यापनाय ॥ १७ ॥ ७३ ॥

किंबहुना ॥ अदाविति ॥ आदौ लकारत्वेन अतलमवधित्वेन मध्यचक्रचित्तत्वाभूतिप्रदत्तेन तत्सर्वत्वमेवेत्यर्थः ॥ गंगे हे गङ्गा इत्यर्थः ॥ शिवे परमसुखरूपे ॥ किंच त्वमिति ॥ मूलप्रकृतिरविद्यात्वम् ॥ पुमान्पुरुषः ॥ परेश्वरः ॥ हे गङ्गा शिवः सुखरूपः परमात्मा च त्वमित्यर्थः ॥ शिवे हे शिवशक्ते ॥ इति तत्त्वमसि सर्वस्व त्विदं ब्रह्मेत्यादिश्रामाण्यं सूचयति ॥ १८ ॥ ७४ ॥ ११ ॥ ७५ ॥ २० ॥ ७६ ॥ २१ ॥ ७७ ॥ २२ ॥ ७८ ॥ २३ ॥ ७९ ॥ तस्यां प्रसिद्धायां ज्येष्ठे मासि शुक्लपक्षे जातायामित्यर्थः ॥ २४ ॥ ८० ॥ २५ ॥ ८१ ॥ तर्हि म

आदौ त्वमन्तमध्यचसर्वत्वंगतेशिवे ॥ त्वमेव मूलप्रकृतिस्त्वंपुमान्परएव हि ॥ गंगे त्वं परमात्मा च शिवस्तुभ्यं नमः शिवे ॥ १८ ॥ ७५ ॥ यद्दंपठते स्तोत्रं शृणुयाच्छ्रद्धयापि यः ॥ दशधा मुच्यते पापैः कायवाक्कित्तसंभैः ॥ १९ ॥ ७५ ॥ रोगस्थो रोगतो मुच्ये द्विपञ्चश्रविपद्युतः ॥ मुच्यते वंधनाद्दोषो भो भो भो ॥ प्रमुच्यते ॥ २० ॥ ७६ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति प्रेत्य च त्रिदिवं व्रजेत् ॥ दिव्यं विमानमारुह्य दिव्यस्त्रीपरिवीजतः ॥ २१ ॥ ७७ ॥ गृहे पिलिखितं यस्य सदा तिष्ठति धारितम् ॥ नाभिचौरभयं तस्य न स पाटिभयं कचिन् ॥ २२ ॥ ७८ ॥ ज्येष्ठे मासे सिते पक्षे दशमी हस्तसंयुता ॥ संहरेन्निविधं पापं बुधवारं राणसंयुता ॥ २३ ॥ ७९ ॥ तस्यां दशम्यामेतच्च स्तोत्रं गंगाले स्थितः ॥ यः पठेद्दशकृत्वस्तु दशद्रोवापि चाक्षमः ॥ २४ ॥ ८० ॥ सोऽपि तत्फलमाप्नोति गंगं संपूज्य ततः ॥ पूर्वोक्तं न विधानेन यत्फलं संप्रकीर्तितम् ॥ २५ ॥ ८१ ॥ यथा गौरं तथा गंगामाद्रौ यास्तु पूजने ॥ यो विधिर्विहितः सम्यक् सोऽपि गंगप्रपूजने ॥ २६ ॥ ८२ ॥ यथाऽहं त्वं तथा विष्णो यथा त्वं तु यालुमा ॥ उमा यथा तथा गंगा च तूह पं न भिद्यते ॥ २७ ॥ ८३ ॥ विष्णुरुद्रांतरै च श्रीगौराय रंतथा ॥ गंगा गौरयंतरै च यो ब्रूते मूढधीस्तु सा ॥ २८ ॥ ८४ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडे गंगामहिर्मावर्णने पूर्वकंदशहरास्तोत्रकथनं नाम सप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥

नोपि सा श्रेष्ठेति द्रव्या आशयमालक्ष्याह भगवान् ॥ यथा गौरं गीति ॥ यत् एवमतस्तस्माद्रौ यास्ति ॥ २६ ॥ ८२ ॥ तर्ह्येव तत्सर्वं निरुद्धं इति विष्णोराशयमालक्ष्य ब्रूते विश्वेश्वरः ॥ यथाहं त्वमिति ॥ २७ ॥ ८३ ॥ एतदेव व्यतिरेकमुत्वेन द्रव्ययति ॥ विष्णुरुद्रेति ॥ अंतरं जेदम् ॥ तथा च भागवतवाक्यम् ॥ न ते मय्यच्युते जे च भिदा मवपि चक्षत इति ॥ यथामनित्यथा शक्तिरामानंदे मुनिर्महात् ॥ व्याकरोद्भगवत्सद्याः स्तोत्रं दशहराभिधम् ॥ २८ ॥ ८४ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां सप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥

अष्टाधिकतमैर्वेशवाहीकाख्यार्नपूर्वकम् ॥ गंगायाम्भिरमाहात्म्यवर्णयन्तरांभुनहरिम् ॥ १ ॥ अतीताध्यायिभागविष्णुसंबाध्यनिर्दधात्सारांशुत्वांगमारिराधयिषुभृंगीरथो
 हिमवतजगामेत्याद्युक्तमीश्वरेणतत्रभाकृतानसिंहहापनुत्तयसंहिहानेनभवानीविश्वेशपरिपृच्छति ॥ किंचिदितिद्वयेन ॥ १ ॥ २ ॥ भाविनिभूतवदुपचारदितिन्यायेनभाव्यपिभूतवन्नि
 उमोवाच ॥ किंचित्सृष्टुमनानाथस्वसंहहापनुत्तये ॥ वदस्वेदयदिनतेत्रिकालज्ञानकोविद ॥ १ ॥ तदाभृंगीरथोरजाक्रकभागीरथी
 तदा ॥ यदाविष्णुस्तपस्तेपेचक्रपुष्करिणीतटे ॥ २ ॥ शिवउवाच ॥ संहोऽन्ननक्तव्याविशालाक्षिसदामले ॥ श्रुतौस्मृतौपुराणेषुका
 लत्रयमुदीर्यते ॥ ३ ॥ भूतंभाविभवच्चापिसंशयंमावृथाः ॥ इत्युक्त्वापुनरहेशो गंगामाहात्म्यमुत्तमम् ॥ ४ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ पा
 र्वतीनंदनपुनर्धनुधाःपरितोवद ॥ महिमोकोहरौयद्वेदेवेदेनैवतदा ॥ ५ ॥ स्कंदउवाच ॥ मुनेऽन्नमैत्रावरुणेययादेवेनभाषितम् ॥ शृ
 णुन्निपथगामिन्यामाहात्म्यं पातकापहम् ॥ ६ ॥ त्रिस्रोतसंसमासाद्यसकृत्पिडादुदातियः ॥ उद्धृताःपितरस्तेनभवांभोधेस्तिलोदकैः ॥ ७ ॥
 यावंतश्चतिलात्म्यगृहीताःपितृकर्मणि ॥ तावद्वर्षसहस्राणिपितरःस्वर्गवासिनः ॥ ८ ॥ देवाःसपितरोयस्माद्गंगायांसर्वदास्थिताः ॥ आवा
 हनं विसर्गचेतेषांतत्रतोनहि ॥ ९ ॥ पितृवंशेभृतायेचमातृवंशेतथैवच ॥ गुरुश्चशुरबन्धूनांयेचान्येबांधवानृताः ॥ १० ॥ अजातदंतायेके
 चिघ्रेचर्गभेप्रपीडिताः ॥ अग्निविद्युच्चोरहताव्याघ्रादंष्ट्रिभिरेवच ॥ ११ ॥ उद्धंनमृतायेचपतिता आत्मघातकाः ॥ आत्मविक्रयिणश्चोरायेत
 थाऽप्याज्ययाजकाः ॥ १२ ॥ रसविक्रयिणोयेचयेचान्यपापरागिणः ॥ अग्निदागरदाश्चैवगोघ्राश्चैवसंवशजाः ॥ १३ ॥ असिपत्रवनेयेच
 कुंभीपाकेचयेगताः ॥ रौरेवप्यंधतामिसंकालमूत्रेचयेगताः ॥ १४ ॥ जात्यंतरसहस्रेषुभ्रास्यंतयेस्वकर्मभिः ॥ येतुपक्षिभृगादीनांकीटदृष्टा
 दिर्वीरुधाम् ॥ १५ ॥

दिव्यतइत्यभिप्रायेणप्रत्युत्तरयति ॥ संहोवेतिसार्धेन ॥ ३ ॥ कथाःकुरु ॥ ४ ॥ यद्वयथा ॥ ५ ॥ ६ ॥ त्रिभुलोकेषुस्रोतोयस्याःसात्रिस्रोतास्तात्रिस्रोतसम् ॥ ७ ॥ पितृकर्मणितर्प
 णादौ ॥ ८ ॥ ९ ॥ पितृवंशेभृतायेचयेचान्यपापरागिणः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ पापरागिणःकुष्ठरोगवतः पापनिमित्तरोणिणइतिवा ॥ १३ ॥ असिपत्राद्याः
 पंचमूकविशेषाः ॥ १४ ॥ १५ ॥

संख्यातानामशोभनाः संख्यातानामपि पद्यादीनां मध्ये योऽशोभनानि कृष्टा इत्यर्थः ॥ स्वकर्माभिरशोभनानि पाठोऽस्पृष्टवार्थः ॥ १६ ॥ येऽबांधवा इतिच्छेदः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥
 २० ॥ २१ ॥ एतानि ॥ एतां पितृवशे इत्यारभ्य मुक्तिमनुभूयित्वा ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ यत्र त्याग्यतस्तत्प्राः कारयुत्तरशहा भवजलेन संदृष्टाः ॥ त्यामत्वमृतिमिति ॥
 योनिगतास्त्वसंख्याताः संख्यातानामशोभनाः ॥ प्रापिताय मलोकं तु सुधैरैर्यमकिंकरैः ॥ १६ ॥ येऽबांधवा बांधवावायेऽयजन्मनि बांधवाः ॥
 येऽपि चाज्ञातानामनोयेचापुत्राः स्वगोत्रजाः ॥ १७ ॥ विषेण च मृतवियेयैश्च गिराहताः ॥ कृतघ्नाश्च रुद्राश्च ये च भिन्नद्रुहस्तथा ॥ १८ ॥
 स्त्रीबालघातका ये च ये च विश्वासघातकाः ॥ असत्या हिंसा निरताः सदा पापपरताश्च ये ॥ १९ ॥ अश्वविक्रयिणो ये च परद्रव्यहराश्च ये ॥ अना
 थाः कृपणा दीनानामनुष्यं प्राप्तुमक्षमाः ॥ २० ॥ तर्पिता जाह्नवी तयैरेण विधिनसकृत् ॥ प्रयाति स्वर्गं ततोऽपि स्वर्गिणो मुक्तिमाप्नुयुः ॥ २१ ॥
 एतां मन्त्रान्समुच्चार्य यः कुर्यात्पितृपणम् ॥ श्राद्धं पितृप्रदानं च स विधिज्ञ इहाच्यते ॥ २२ ॥ कामप्रदानं तृतीयं त्रैलोक्येयानि कानि चित् ॥
 तानि सर्वाणि सेवंते काश्यामुत्तरवाहिनीम् ॥ २३ ॥ स्वः सिंधुः सर्वतः पुण्या ब्रह्महत्यापहारिणी ॥ काश्या विशेष्टतो विष्णो यत्र चोत्तरवाहिनी ॥ २४
 गायंति गाथा मेतं विदेवर्षिपितरे गणाः ॥ अपि हृग्गोचरानस्या काश्यामुत्तरवाहिनी ॥ २५ ॥ यत्र त्यामृतसंदृष्टास्तपत्रितयवर्जिताः ॥ स्या
 मत्वमृतमेवाद्वा विश्वनाथप्रसादतः ॥ २६ ॥ गंगैव केवलमुक्त्यै निणीता परि तोहरे ॥ अविमुक्ते विशेषेण ममाधिष्ठानगौरवात् ॥ २७ ॥ ज्ञा
 त्वा कलियुगं धरं गंगाशक्तिः सुगोपिता ॥ न विदंति जना गंगां मुक्तिमार्गं कदापि काम् ॥ २८ ॥ अनेकजन्मनि युतं भ्रास्यमाणस्तु यानि पु ॥ नि
 र्वेतं प्राप्नुयात्कोत्र जाह्नवी संजनं विना ॥ २९ ॥ नराणामप्यबुद्धीनामेनो विक्षिप्तचेतसाम् ॥ गंगैव परमं विष्णो भेषजं भवरे गिणाम् ॥ ३० ॥
 खंडस्तु टितं संस्कारं गंगतिरेकरोतियः ॥ मम लोके चिरं कालं तस्याक्षयमुत्तरे ॥ ३१ ॥

स्यामनवेम ॥ तुनिश्चितम् ॥ अमृतैकैवल्यमा ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ खंडस्तु टितं संस्कारं देवा लयादीनामिति शेषः ॥ तत्र खंडं भग्नं स्फुटितं विदीर्णं तयोः संस्कारः संधानमित्यर्थः ॥ ३१ ॥

१ मज्जनमिति कचित्पाठः

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ लोकानुजिगृक्ष्याऽजानन्निवभगवान्परिपृच्छति ॥ देवदेवेति ॥ कीकसमस्थि ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ लोकविश्रम्भणायाख्यायिकयौत्तरमाह ॥ अत्रार्थ इति ॥ वाहीकस्त्यनाम्नोतिशेषः ॥ ३८ ॥ कालिगविषयेऽकलाहक्षिणस्यांदिशि ॥ ३९ ॥ परियहोभार्या ॥ कौर्विदितुवायपत्नी ॥ विधवाविगतमर्चका ॥ नवाननवयस्का ॥ गृहे इति कचित् ॥ ४० ॥ दुर्मिक्षेति ॥ वषलीसाकुर्वदीप्राणाधारप्राणजीवनोपायंविनादुर्भिक्षपीडितेनपतिनावाहीकेनसहदेशाद्देशांतरगतवतीत्यर्थः ॥ यद्वा तेनप्रसिद्धेनान्येनकेनविद्वष गंतुमुद्दिश्ययोगांगपरार्थस्वार्थमेववा ॥ नगच्छतिपरमोहात्सपतस्यिभिःसह ॥ ३२ ॥ सर्वाणिपेयांगंगेयस्तौयैरुक्त्यानिदेहिनाम् ॥ भूमि स्याअपितेमत्याअमत्याएववैहरे ॥ ३३ ॥ चरमेपिवयोभागेस्वःसिंधुयोनियेषवेतोऽरुवाप्येनांसिवद्दुशःसोपियायाच्छुभांगतिम् ॥ ३४ ॥ या वदस्थिमनुष्याणांगंगानोच्येतिष्ठति ॥ तावदब्दसहस्राणिस्वर्गलोकमहीयते ॥ ३५ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ देवदेवजगन्नाथजगतांहितकृ त्सो ॥ कीकसंचेतदैवाद्दुष्टतस्यदुरात्मनः ॥ ३६ ॥ जलेधुनयानिष्पापकथंतस्य परागतिः ॥ अपमृत्युविपन्नस्यतदीशविनिवेद्यताम् ॥ ३७ ॥ महेश्वरउवाच ॥ ॥ अत्रार्थकथयिष्यामिपुरावृत्तमधोक्षज ॥ शृणुष्वैकमनाविष्णोवाहीकस्यद्विजन्मनः ॥ ३८ ॥ पुराकलिंगविषयेद्विजो लवणविक्रयी ॥ संध्यास्नानविहीनश्चवेदक्षरविवर्जितः ॥ ३९ ॥ वाहीकोनामतोयज्ञभूत्रमात्रपरिग्रहः ॥ परिग्रहश्चतस्यासीलौविदीवि धवानवा ॥ ४० ॥ दुर्भिक्षपीडितेनाथवृषलीपतिनाविना ॥ प्राणाधारंतदोनेदेशाद्देशांतरंययौ ॥ ४१ ॥ मध्येऽथदंडकारण्यकुत्सासःसंगव र्जितः ॥ व्याघ्रेणघातितस्तत्रनरमांसप्रियेणसः ॥ ४२ ॥ तस्यवामपदंगृध्रोऽगृहीत्वोदपतततः ॥ मांसाशिनाऽन्यगृध्रेणतस्यगृध्रमभूद्विवा ॥ ४३ ॥ गृध्रयोरामिषंगृध्रवोःपरस्परजयैषिणोः ॥ अवापतत्यादुगुलंकंकचंचुपुटात्तदा ॥ ४४ ॥ तस्यवाहीकविप्रस्यव्याघ्रव्यापादितस्यह ॥ मध्येगं गंदेवयोगादपतद्वंकारिणोः ॥ ४५ ॥

लीपतिनासार्थसवाहीकोयथावित्यन्वयः ॥ ४१ ॥ अथसंगवर्जितःसन् तत्रमध्येदंडकारण्यदंडकारण्यस्यमध्येव्याघ्रेणघातितःसद्व्यन्वयः ॥ गृध्रोवाक्षाघणः ॥ तस्यवाहीकस्य ॥ ४३ ॥ गृध्रयोरिति श्लोकद्वयंवाक्यम् ॥ आमिषंगृध्रोरकांक्षतोः ॥ पादगुलंकंवरणयंथिः ॥ पंडत्वमार्षम् ॥ कंकोत्रगृध्रएव ॥ ४४ ॥ मध्येगंगंगायामप्येऽपतदित्यन्वयः ॥ द्वंद्व कारिणोर्युद्धकारिणोःसतोः ॥ ४५ ॥

द्वीपीव्याघ्रः ॥ ४६ ॥ कशाग्निरश्वप्रणोदिनीभिः ॥ आराभिर्मर्मभेदिकाभिः परितोदितः समस्ततोमोदितः सर्वांगव्यथित इति वा ॥ ४७ ॥ आपृच्छिपृष्टः ॥ मापते लक्ष्मीपते ॥ किपृष्टं ददा
ह्याधौमिति ॥ धर्मश्चायमर्थश्च धर्मार्थमम् ॥ समाहारत्वादेकवचनम् ॥ लेखक इति पाठोपपण्युल्लेखनकर्तृत्वार्थः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ यमुनाया बंधुभातरयमम् ॥ जन्मकर्मदिनारम्यजनैव
कर्मजन्मकर्मतिद्विनारम्येत्यर्थः ॥ कर्मजन्मदिनारम्येति पाठः सुगमः ॥ शुभेतरमशुभं पापमित्येतत् ॥ ५० ॥ अज्ञानवताऽज्ञेन ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ येन नामकरणेन ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ये
यदैव हतवान्द्वीपीतं वाहीकमरण्यगम् ॥ तस्मिन्नेव क्षणे बद्धः स पाशैः क्रूरकिंकरैः ॥ ४६ ॥ कशाभिर्घातितो त्यंतमाराभिः परितोदितः ॥ वम
नरुधिरमास्येन नीतलैः स यमाग्रतः ॥ ४७ ॥ आपृच्छिधर्मराजेन चित्रगुप्तोथमापतो धर्माधर्मविचार्यास्य कथयाशुद्विजन्मनः ॥ ४८ ॥ वैव
स्वतेन पृथेय चित्रगुप्तो विचित्रधीः ॥ सर्वदा सर्वजंतूनां वेदितो सर्वकर्मणाम् ॥ ४९ ॥ जगाद यमुना बंधुवाहो कस्य द्विजन्मनः ॥ जन्मकर्मदि
नारम्यदुर्दत्तस्य शुभेतरम् ॥ ५० ॥ ॥ चित्रगुप्त उवाच ॥ ॥ गर्भाधानादिकं कर्म प्राक्कृतं नास्य केन चित् ॥ जातकर्मकृतं नास्य पितृत्राज्ञानव
ताहरे ॥ ५१ ॥ गर्भेनः शर्मनैर्हेतुः समस्तायुः सुखप्रदम् ॥ एकादशे द्विनामास्य न कृतं विधिपूर्वकम् ॥ ५२ ॥ स्यात्स्याद्येन विधिना सर्वत्र वि
धिपावनम् ॥ नाकार्षीन्निर्गमं चास्य चतुर्थमासि मंदधीः ॥ ५३ ॥ जनकः शुभातिथ्यादौ विदेशगमनापहम् ॥ षष्ठेऽन्नप्राशनं मासिन कृतं विधि
पूर्वकम् ॥ ५४ ॥ सर्वदामिष्टमन्नातिकर्मणा येन भास्करे ॥ न चूडाकरणं चास्य कृतमब्दयथाकुलम् ॥ ५५ ॥ कर्मणा येन केशाः स्युः क्षिग्धाः
कुसुमवर्षिणः ॥ नाकारि कर्णवैधोऽस्य जनित्रासमये शुभे ॥ ५६ ॥ सुवर्णप्राहिणौ येन कर्णौ स्यातां च सुश्रुता ॥ मौर्जी बंधोऽप्यभूदस्य व्यतीते बद्धे
ष्टमे हरे ॥ ब्रह्मचर्याभिषेक्यो ब्रह्मग्रहणहेतुकः ॥ ५७ ॥ मौर्जी मोक्षणवार्तापि कृतानास्य जनकृता ॥ गार्हस्थ्यप्राप्य ते यस्मात्कर्मणोऽनंतरं व
रम् ॥ ५८ ॥ यथा कथं चिदूढाऽथ पत्नीत्यक्तकुलाध्वगा ॥ वषलीपतिना तेन परदारपहरिणा ॥ ५९ ॥

नान्नप्राशनकर्मणा ॥ ५५ ॥ येन चूडाकरणेन ॥ ५६ ॥ येन कर्णवैधेन ॥ सुश्रुतीशोभनाश्रुतिश्रवणययोस्तौ कर्णतथा ॥ यो मौर्जी बंधः ॥ ५७ ॥ जनः कृताजन्मकत्रापित्रेत्यर्थः ॥
रमापत इति कचित् ॥ यस्मान्मौर्जी मोक्षणात् ॥ ५८ ॥ उढा विवाहिता ॥ त्यक्तकुलाध्वगा परित्यक्तकुलाचारा त्यक्तकुलाध्वानंशीघ्रं वागच्छन्ति तितथाव्यभिचारिणीत्यर्थः ॥ त्यक्तकु
लाऽध्वगेति पद्धयं वा ॥ त्यक्ता इति पाठे यथा कथं चिदूढा कुलाध्वगा साऽप्यपि वषलीपतिना तेन त्यक्तैत्यर्थः ॥ ५९ ॥

दुरोदरपरायणो धूर्तकृतः ॥ ६० ॥ रुमायामिति ॥ रुमायां लवणकरे मूत्रदेरो ॥ हताताडितासनीगोष्ठितेन्ययः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ अक्षयदभक्षयत् ॥ अयमेववापाठः ॥ ६४ ॥ सौ
रेहस्यज ॥ कञ्जलीकृतोभासीकृतोभक्षितइनियावत् ॥ प्रोतोविद्धः ॥ ६५ ॥ दंशकैः सर्पैः ॥ शुक्रैरिति पाठे शुक्रैर्दृष्टिकैरित्यर्थः ॥ सदाकृतमनिष्टेन ससदाकृतानिष्टः ॥ अवश्यसापे

आरभ्यपंचमादृषात्परस्वस्यापहारकः ॥ अभूदपदुराचारोदुरोदरपरायणः ॥ ६० ॥ रुमायां वसताऽनेन हतागौरैकवार्षीकी ॥ एकदादृढदंडेन
लिहंती लवणं मृता ॥ ६१ ॥ जननीपादघातनवद्दुःशाऽसावताडयत् ॥ कदाचिदपिनोवाक्यं पितुः कृतमनेनैव ॥ ६२ ॥ विपंभक्षितवानेषव
दुःशः कलहप्रियः ॥ जनोपतापशीलोसौ कृतोदरविदारणः ॥ ६३ ॥ धतूरकरवीरादिवद्दुधोपविषाणि च ॥ क्रीडाकलहमात्रेण भक्षयच्चैषदुर्म
तिः ॥ ६४ ॥ दग्धोसावग्निनासौ रेश्वभिश्च कवलोरुतः ॥ शृंगिभिः परितः प्रोतोविषाणाग्रैरसौ बहु ॥ ६५ ॥ दंशकैर्भृशं दृष्टदुःशिशैर्विग
र्हितः ॥ काष्ठेष्टलोष्टैः पापिष्ठः कृतानिष्टः सदात्मनः ॥ ६६ ॥ आस्फालितं शिरोनेनासरुच्चापिदुरात्मना ॥ यद्यन्येते सदासद्भिरुत्तमांगमेनेकधा
॥ ६७ ॥ असौ हि ब्राह्मणो मंदोगायत्रीमपिवेदन ॥ कामतोमस्यमांसां निजग्धान्येकेन दुर्धिया ॥ ६८ ॥ आत्मार्यपायसमसौ पर्यपाक्षीदने
कथा ॥ लाक्षालवणमांसां सपयोदधिसर्पिषाम् ॥ ६९ ॥ विपलोहायुधानां च दासीगावाजिनामपि ॥ विक्रेतासौ सदा मूढस्तथा वै कश्च
र्मणाम् ॥ ७० ॥ शूद्रान्नपरिपुष्टांगः पर्णयहनिमैथुन ॥ पराङ्मुखो देवपित्र्यकर्मण्येषदुरात्मवान् ॥ ७१ ॥ पक्षिणो घातिता नेन मृगाश्चापि प
रः शतम् ॥ अकारणमुच्छेदी सदानिदं यमानसः ॥ ७२ ॥ उद्वेगजनको नित्यं निजवंधुजनेष्वपि ॥ असत्यवादी सततं सदा ॥ हंसापरायणः ॥ ७३ ॥

क्षवात्समासाभावाभावः ॥ कस्येत्वाकाक्षायामाहा ॥ आत्मन इति ॥ ६६ ॥ आस्फालितं ताडितकुट्टितमित्येतत् ॥ कराभ्यामिति शेषः ॥ काष्ठेष्टलोष्टैरिति वानुषजनीयम् ॥ ६७ ॥ कामतो
जग्धानिभक्षितानि ॥ अनेनाकामतोभक्षणेन दोष इति च्वनिनितम् ॥ तथा चाहमनुः ॥ देवाचितुर्गुप्तमभ्यर्च्य स्वादन्मांसं न द्रुष्यतीत्यादि ॥ ६८ ॥ पायसं परमाब्जम् ॥ पर्यपाक्षीत्येकवान् ॥
लाक्षेति ॥ लाक्षालवणादीनां विक्रेतेत्यभिप्रेतान्वयः ॥ ६९ ॥ केशाश्चाभराणि ॥ ७० ॥ अहनिद्विसेच ॥ ७१ ॥ शतात्सरेपरः शतमसंख्याता इत्यर्थः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥

उपसंहारं शान्तिं दर्शयति ॥ किं बहुलं केनेति ॥ ७४ ॥ रौरवाद्यानरकविशेषाः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ कल्पसंख्यया ब्रह्मणो दिनगनया ॥ ७७ ॥ आदिदेशाज्ञां भवान् ॥ ७८ ॥ आदेशप्रकारमाह ॥ भूसंज्ञया लघून् धूचलनेनोक्तैरित्यर्थः ॥ भूसंज्ञया यत्तैरित्ति क्वचित्पाठः ॥ तत्र भूसंज्ञयाऽऽदिशेत्यन्वयः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ तस्यादुल्भम् ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ काप्येषा निरंजनचित्सरूपा ॥ योऽसौ निरंजनो देवश्चित्सरूपी जनार्दनः स एव ब्रह्मरूपेण गंगामो नान्न संशय इति ॥ सदा शिवस्येयं सा शिवी ॥ ८४ ॥ निरंजनस्य कथं ब्रह्मरूपेण प्रवृत्तिरित्याशंकाया अदत्तदानः पिशुनः शिशोः पराग्रयणः ॥ किं बहुलं केन रविजसा क्षात्पातकमूर्तिमान् ॥ ७४ ॥ रौरवेऽप्यं धनामिसेकुंभीपाकेऽतिरौरवे ॥ कालसूत्रेऽस्मिभुजिपूयशोणितकर्दमे ॥ ७५ ॥ अस्मिन्नवनधोरयन्नपि दुःसुदृष्टके ॥ अधोमुखपूतिगंधे विष्ठागन्धेष्वभोजने ॥ ७६ ॥ सूचीभेदेऽयं संदेशे लालापेक्षुरधारेके ॥ प्रत्येकं नरके वेष्टपात्यतां कल्पसंख्याया ॥ ७७ ॥ धर्मराजः समाकर्ण्य चित्रगुप्तमुखादिति ॥ निर्भस्स्य तंदुराचारिकं किरानादिदेशह ॥ ७८ ॥ भूसंज्ञया लघून् तैः सवध्वा निरयालयम् ॥ आकंदरावो यत्रोच्चैः पापिनरो महर्षणः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ इदं श्वर उवाच ॥ यातनास्वतितीव्रा सुवाहोऽसंस्थिते तदा ॥ तत्कालपुण्यफलदेगांगेयां भ्रासिनिर्मले ॥ ८० ॥ पतिततद्दिग्दृष्ट्या हाहा कस्य हि जन्मनः ॥ हरे विमानं तत्कालमापन्नं सुरसन्नतः ॥ ८१ ॥ घंटावलंबितं दिव्यं स्त्रीशतसंकुलम् ॥ आरुह्य देवयानं स दिव्यवेषधरो हिजः ॥ ८२ ॥ वीज्यमानोऽप्सरो वदौ दिव्यगंधानुलेपनः ॥ जगाम स्वर्गं भुवनं गंगास्थिपतनाद्धरे ॥ ८३ ॥ स्कंद उवाच ॥ वस्तुशक्तिविचारो यमदुतः कोपि कुंभजा ॥ द्रवरूपेण काप्येषा शक्तिः सा दाशि वीपरा ॥ ८४ ॥ करुणां भूतपूजनदेवदेवेन शंभुना ॥ एषा प्रवर्तिता गजगद्गुह्यरणा यवै ॥ ८५ ॥ यथा न्याः सरितो लोके वारिपूणाः सहस्रशः ॥ तथैषानां नमंतव्यासाद्भिस्त्रिपथगामिनी ॥ ८६ ॥ श्रुत्य क्षराणि निश्चोत्स्य कारुण्याच्छंभुना मने ॥ निर्मिता तद्भूषणं गंगागंधरेण वै ॥ ८७ ॥

माह ॥ करुणति ॥ ८५ ॥ अत एव एषानान्य सरित्समेत्याह ॥ यथाऽन्या इति ॥ ८६ ॥ श्रुत्य क्षराणीति ॥ हे मुने श्रुत्य क्षराणि उपनिषदक्षराणि निश्चोत्स्य निष्पीड्य उपनिषदर्थान् निश्चित्येत्यतः ॥ तद्भूषणं भुपनिषदक्षराणां द्रवैरसैस्तत्प्रतिपाद्यैर्ब्रह्मानंदैरित्यर्थः ॥ रसवैसः रसः स्नेहायं लब्ध्या नंदी भवतीति श्रुतेः ॥ कारुण्याच्छंभुना सर्वेषां मानंदकारेण गंगाधरेण एषा गंगा वि निर्मितेत्यर्थः ॥ ८७ ॥

एतद्विविधेति ॥ योगोपनिषदिति ॥ योगीब्रह्मालनोऽस्म्यतस्यतिपादकौपनिषद्वेदनामित्यर्थः ॥ एतंब्रह्मानन्दम् ॥ ८८ ॥ अकलानिधयश्चंद्राहिताः ॥ ८९ ॥ अनयानीतिर
हिताः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ श्रीभूमसूत्रालुकातल्यशयः श्रीभूमसूत्रेति श्रीभूमसूत्रागातस्यावलुकाएवतल्यशय्यातचरोतइतितया ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ गंगातटोद्भवांग
मातीरजाताम् ॥ गंगातटोत्तरामिति पाठे गंगानीरादुत्तरउत्तरणउद्धारायस्याः सातथातामित्यर्थः ॥ तमोनाशायपापनाशायपरयाऽज्ञानाशयेति वा ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ वंशद्वयं वा
योगोपनिषदामेतेसारमारुथशंकरः ॥ रूपयासर्वजंतूनां चकारसरितांवराम् ॥ ८८ ॥ अकलानिधयो विपुष्याश्चैव पादपाः ॥ यथात
थैव ते देशा यत्र नास्य मरापगा ॥ ८९ ॥ अनयाः संपदो यद्वन्मखायददक्षिणाः ॥ तद्वेशादिशः सर्वाहीना गंगां भसाहरे ॥ ९० ॥ व्योमांगण
मनकंचनकेऽदीपयथागृहम् ॥ अवेदाब्राह्मणा यद्वद्गर्हीनास्तथादिशः ॥ ९१ ॥ चांद्रायणमहस्तुयः कुर्याद्विहशोधनम् ॥ गंगासुतं पिबेद्यस्तु
तयोर्गंगाबुधोऽधिकः ॥ ९२ ॥ पादेनैकेन यस्तिष्ठेत्सहस्रशरं दशतम् ॥ अद्वंगंगाबुधो यस्तुतयोर्गंगाबुधोऽधिकः ॥ ९३ ॥ अवाकशिराः प्रलंबे
यः शतसंवत्सरान्तरः ॥ श्रीभूमसूत्रालुकातल्यशयस्तस्माद्वरोहरे ॥ ९४ ॥ पापतापाभितमानां भूतानां मिह जाह्नवी ॥ पापतापहरायद्वद्गंगाना
न्यत्तथाकलौ ॥ ९५ ॥ तार्क्ष्यवीक्षणमात्रेण फणिनो निर्विषायथा ॥ निष्प्रभाणि तथैनां सिमागीरथ्यवलोकनात् ॥ ९६ ॥ गंगातटोद्भवांस्तु
तिरुक्तानवान्यथा ॥ ९८ ॥ श्रुताभिलषितादृशस्थपिताऽवगाहिता ॥ पुंसां वंशद्वयं गंगातारयन्नात्र संशयः ॥ ९९ ॥ कीर्तनादर्शनात्स्पर्शा
द्वंगापानावगाहनात् ॥ दशोत्तरगुणाज्ञेया पुण्या पुण्या धिनाशयोः ॥ १०० ॥ न सुतर्न च वाचितैर्नान्येनापि सुकमणा ॥ तत्फलं प्राप्य ते मर्त्या
गंगामाप्ययदाप्यते ॥ १ ॥

द्वंशं पितृवंशं चेत्यर्थः ॥ ९९ ॥ कीर्तनादिति ॥ कीर्तनादंगेत्यादिना कीर्तनादर्शनात्स्पर्शात्पानावगाहनाच्चापुण्यापुण्या धिनाशयोर्धर्मोपचयाधर्मनाशयोर्गंगा
दशोत्तरगुणाज्ञेया इत्यन्वयः ॥ अयमर्थः ॥ गंगयाः कीर्तनाद्यावापुण्योपचयो भवत्यपुण्यनाशश्चावतोऽपि बुशगुणोदर्शनात् एवतावतोऽपि बुशगुणः स्पर्शात् एवतावतोऽपि बुशगुणः पाना
नात् एवतावतोऽपि बुशगुणोऽवगाहनादिति ॥ १०० ॥ १ ॥

॥ २ ॥ श्रुतिद्रावतीमित्यादिका ॥ विनिश्चितार्थमसंहरार्थम् ॥ ३ ॥ श्रुतिमेवदर्शयति ॥ द्रावतीमित्यादिनाविशुद्धिकामइत्यनेन ॥ गंगांश्रितासःश्रिताश्रिताइत्यर्थः ॥ मृतासइतिपाठेगंगायांमृताःसंतस्त्रिदिवसुस्वात्मकैकैवल्यव्रजतीत्यर्थः ॥ तथाचोक्तम् ॥ गंगायांचजलेमोक्षइति ॥ द्रावत्यादयःपंचनदीप्रभेदास्तदालिका ॥ अर्थात्तलेस्पष्टएवार्थः ॥ ४ ॥

जात्यंघाःपंगवस्तेवैजिवंतोप्यथेत्युक्ताः ॥ समर्थाअपियेगंगानस्त्रायुर्मैक्षगर्भिणीम् ॥ २ ॥ श्रुतिनिशामयहेरगंगामाहात्म्यभाषिणीम् ॥ विनिश्चितार्थांश्रुत्वाश्रयेद्गंगानरन्तमः ॥ ३ ॥ द्रावतीमधुमतीपयस्विनीमद्यतारूपमूर्जस्वतीम् ॥ त्रिदिवप्रसूतांगंश्रितासस्त्रिदिवं व्रजति ॥ ४ ॥ ऋषिजुशंविष्णुपदोपुराणसुपुण्यधारांमनसाहिलोके ॥ सर्वालनाजाह्वीयेप्रपन्नास्तेब्रह्मणःसदनसंप्रयति ॥ ५ ॥ लोका निमान्नयतियाजनीवपुत्रान्स्वर्गसदासर्वगुणोपपन्ना ॥ स्थानमिष्टब्राह्ममभीप्समानैर्गंगासदैवात्मवशैरुपास्या ॥ ६ ॥ उमैर्जुष्टामि षतीविश्वरूपामिरावतीजनयित्रागृहस्यशिष्टैः ॥ सेव्यामद्यतं ब्रह्मकांतं गंगंश्रयेदालमविशुद्धिकामः ॥ ७ ॥ गंगायांतुनरःस्नात्वाब्रह्मचारीस माहितः ॥ विधूतपापोभवतिवाजपयंचविदति ॥ ८ ॥ अशुभैःकर्मभिर्गन्तांमज्जमानान्महाणवे ॥ पततोनिरेगंगामंश्रितानुद्धरेत्सदा ॥ ९ ॥ ब्रह्मलोकस्तुलोकानांसर्वेषामुत्तमोयथा ॥ सरितांसरसांवापिवरिष्ठाजाह्वीतथा ॥ १० ॥ अन्यत्रसस्यकंसंकल्यतपःकृत्वासमानत्रयम् ॥ यत्फलंतद्भवद्भक्त्यागंगायांघटिकाऽर्धतः ॥ ११ ॥ स्वर्गस्थस्यनसाप्रीतिर्भुजतःसुखमक्षयम् ॥ यास्याद्गंगातटं पुंसारात्रौचंद्रोदयेसति ॥ १२ ॥ जरारोगाभिपन्नंतुकुणपंजाह्वीजले ॥ धैर्येणलणवत्यक्काप्रविशेदमरावतीम् ॥ १३ ॥ वायौधैःसतंतयस्याःप्लाव्यतेशशिमंडलम् ॥ भूयो धिकतरांशोभाविर्भातिदहःक्षये ॥ १४ ॥ आपुतस्यजलेयस्याःसद्योनस्थतिपातकम् ॥ महतःश्रेयसःप्राप्तिस्तत्क्षणादेवजायते ॥ १५ ॥ पितृभ्यःश्रद्धयायत्रदत्तास्त्वापःस्ववंशजैः ॥ प्रयच्छंतिपरतर्हिर्निशरदांनयमच्युत ॥ १६ ॥

ब्रह्मणःसदनवैकुण्ठम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ उमैर्देवैस्तेजोमयत्वात् ॥ इषतीभिच्छतीभिच्छांकुर्वतीमित्यर्थः ॥ द्रावतीद्रावूवाद्यातद्वातीम् ॥ ब्रह्मकांतं ब्राह्मणानां कर्मनीयामभिलषितां सवित्रीहंपांवा ॥ ७ ॥ ८ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ यस्यावायौधैःशशिमंडलंप्लाव्यतेइत्यादीनांसातीर्थानांपरमंतीर्थमित्यपेणान्वयः ॥ तच्छशिमंडलम् ॥ अहःक्षयेरात्रौ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

क्षितौयांतिगच्छंतीतिक्षितियास्ताम् ॥ क्षितिजानितिवापाठः ॥ त्रिपथगानामनिर्वक्ति ॥ तारयेदिति ॥ त्रीन्यथःत्रयश्चतुर्पथानश्चतान्वागच्छतीति तथा ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥
 ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ १२४ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायांकाशीखंडटीकायामष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ नमोभगवतेतस्मैब्रह्मविष्णुशिवत्वेने ॥
 परब्रह्मस्वहृदिपिण्येगंगायैचनमोनमः ॥ १ ॥ एकोनत्रिंशदध्यायेगंगानामसहस्रकम् ॥ वण्यतिभूरिमाह्लात्प्यसर्वाघौघविवारणम् ॥ २ ॥ पूर्वोक्तापरिमितगुणगणायामगंगायाःस्नानमंतरे
 तारयेदिति यान्मर्त्यानधस्थांश्चसरीस्तृपान् ॥ स्वर्गस्वर्गसदोविष्णोर्गंगान्त्रिपथगाततः ॥ १७ ॥ तीर्थानामुत्तमंतीर्थं सरितामुत्तमासरित् ॥
 स्वर्गदासर्वजंतूनां महापातकिनामपि ॥ १८ ॥ अधुशःकोटयोर्विष्णोस्तितोर्थानिसर्वतः ॥ दिविभुव्यंतरिक्षेचजाह्नव्यां तानि कृत्स्नशः ॥ १९ ॥
 ज्ञात्वाज्ञात्वाचंगार्याःपंचत्वमवाप्नुयात् ॥ अनात्मघातोस्वर्गस्यान्नरकान्सनपश्यति ॥ २० ॥ गंगैव सर्वतीर्थानि गंगैव च तपोवनम् ॥ गं
 गैव सिद्धिं क्षेत्रं हि नात्र कार्या विचरणा ॥ २१ ॥ यत्र कामफलादृक्षामहीयत्र हिरण्यमी ॥ जाह्नवीस्त्रायिनस्तत्र निवसंति घटोद्भव ॥ २२ ॥ धे
 नुं भागीरथोत्तरि सुशीलांचपयस्विनीम् ॥ वासो रत्नैरलंकृत्वा ब्राह्मणाय ददाति यः ॥ २३ ॥ यावंतितस्यालोमानि मुनेतस्तं तरेपि ॥ तावद्वर्षस
 हस्राणि सस्वर्गसुखमुभवेत् ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणेकाशीखंडगंगामहिमानामष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ अ
 गस्त्य उवाच ॥ विनास्नानेन गंगायान्त्रुणां जन्म निरर्थकम् ॥ उपायांतरमस्य न्ययेन स्नानफलं लभेत् ॥ १ ॥ अशकानांचपंगुनामालस्यो
 पहत आत्मनाम् ॥ दूरदेशांतरस्थानां गंगान् स्नानं कथं भवेत् ॥ २ ॥ दानं वाऽथ व्रतं वाऽथ मंत्रः स्तोत्रं च योऽथ वा ॥ तीर्थीतराभिषेकावादेव तोषा
 सन्तु वा ॥ ३ ॥ यद्यस्ति किंचित्पदुक्कंगान् स्नानफलप्रदम् ॥ विधानांतरमात्रेण तद्वदप्रणताय मे ॥ ४ ॥ त्वत्तोनेवेदं स्कंदान्ये गंगार्भसमु
 द्भव ॥ परं स्वर्गतरंगिण्यामहिमानं महा मते ॥ ५ ॥

गन्तॄणां जन्मव्यर्थस्यादतोऽशक्तदूरदेशस्थितानां येनोपायांतरेण तद्वदिति किमस्तीतिसर्वलोकोपकाराय पृच्छति ॥ विनेति द्वाभ्याम् ॥ १ ॥ २ ॥ उपायांतरमेव विकल्प्यानुपृच्छति ॥
 दानं वेति द्वयेन ॥ मंत्रस्तोत्रमिति पाठो एकवद्भावः ॥ ३ ॥ विधानांतरमात्रेण केवलानुष्ठानांतरेण ॥ विधानांतरमत्रेशेति क्वचित् ॥ ४ ॥ अन्यएव काश्चिदष्टव्यदिति वाच्यमित्याह ॥ त्व
 त्त्वदिति ॥ यतस्त्वंगंगार्भसमुद्भवोऽतस्त्वत्तः परो गंगामाह्लात्प्यनजानतीत्यर्थः ॥ ५ ॥

यद्यपि पृथिव्यां मध्ये मध्यप्रत्यक्षफलजनकानि मुनिभिर्गच्छुषितानि महामहिमयुक्तान्यपि तीर्थानि संतितथापि गंगायाः कोट्यंशस्यांशोऽपि तेषु नास्तीति गंगास्नानं फलं गंगाया मे वलयते
नान्यत्रेति सदृष्टान्तमुत्तरमाह ॥ संतिपुण्यजलानीति पंचभिः ॥ ६ ॥ प्रतीयत इति प्रत्ययः फलम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ द्राक्षाणोत्तनी ॥ १० ॥ तस्यैधंपवादीनां कथं निस्तार इत्यत आह ॥

स्कंद उवाच ॥ संतिपुण्यजलानीह सरांसि सरितो मुने ॥ स्थाने स्थाने च तीर्थानि जिता माधुषितानि च ॥ ६ ॥ दृष्टप्रत्ययकारिणि महाम
हिमभां व्यपि ॥ परं स्वर्गतरंगिण्याः कोट्यंशोऽपि न तत्र वै ॥ ७ ॥ अनेनैवानुमानेन बुद्ध्यस्व कलशोद्भव ॥ दध्रे गंगोत्तमांगेन देवदेवेन शंभुना
॥ ८ ॥ स्नानकालेऽप्यतीर्थेषु जप्यते जाद्वीजनैः ॥ विनाविष्णुपदोक्ता न्यत्समर्थमथ मोचने ॥ ९ ॥ गंगास्नानफलं ब्रह्म गंगाया मे वलयते ॥ य
था द्राक्षाफलस्वादो द्राक्षाया मे वनान्यतः ॥ १० ॥ अस्त्युपाय इह लेकः स्याद्येनो विकलं फलम् ॥ स्नानस्य देवसरितो महागुह्यतमो मुने ॥ ११ ॥
शिवभक्ता यथांताय विष्णुभक्तिपराय च ॥ श्रद्धालो वेत्वा लिकाय गभवासुमुक्षवे ॥ १२ ॥ कथनीयं न चान्यस्य कस्यचिर्लेन चिक्कचित् ॥
इदं रहस्यं परमं महापातकनाशनम् ॥ १३ ॥ महाश्रेयस्कं पुण्यं मनोरथकरं परम् ॥ द्युनदीप्रोतिजनकं शिवसंतोषसंतति ॥ १४ ॥ नाघांसह
संगंगायाः स्तवराजेषु शोभनम् ॥ जप्यानां परमं जप्यं वेदोपनिषदासमम् ॥ १५ ॥ जपनीयं प्रयत्नेन मौनिना वाचकं विना ॥ शुचिस्थानेषु
चिनामुत्पशक्षरमेव च ॥ १६ ॥

अस्त्युपाय इति ॥ ११ ॥ १२ ॥ इदं नाघांसहस्यमित्यन्वयः ॥ १३ ॥ शिवसंतोषसंतति शिवसंतोषस्य संततिः परंपरायत्रतन्था ॥ संतोषक इति क्वचित् ॥ १४ ॥ स्तवेषु मध्ये राजंत इति
स्तवराजास्तेषु शोभनं शोभायमानं चान्तरमित्यर्थः ॥ वेदोपनिषदो वेदो न तजान्य विद्यया वा ॥ १५ ॥ १६ ॥

१ शोधेन इत्यपि क्वचित् साठः

प्रथमो गंगानामसहस्रं श्वस्यंगलमाचरति ॥ अंनमो गंगे देव्या इति ॥ नन्वत्राकाराद्यादिक्षकाराद्यन्तानिमानि क्रमैर्गुणैर्नैतत्किमिति मध्ये ऋतुलू अः ङज ठण थादीनि मानि
नोपलभ्यन्त इति ॥ न च पतिता निति वाच्यम् ॥ बहुपुस्तके षट्दृष्टेः ॥ गणनायां कृतार्थां किंचिदधिकानि न वशतान्येवलभ्यन्त इति ॥ अत्रोच्यते ॥ संपूर्णसहस्रनाम्नां कीर्तनादिना सद्य एव
सशरीराणां प्राणिमात्राणां विकृष्टशिवलोकादिभाषेकां इव सृष्ट्या द्युच्छेदादृकारादिन ववर्णनां क्रियतां नाम्नां संपूर्णगणयैव कृतमिति ॥ यथा दर्शनमात्रेण सर्वजन्तूनां सशरीराणां सद्यैव
कुण्डलोकभ्रातिवराणामप्यपुरुषोत्तमस्य यथा वा बहिरिकाश्रमे श्रीनारायणस्येति ॥ न च तर्हि सांगाभावात्फलभावावः ॥ अग्निहोत्रादिकर्माणि सांप्रदायानि क
लौयुगे गंगालान्हेरानि निरपारमिदं द्वयम् ॥ नेहा भिक्कमनाशोस्ति प्रत्यवायो न विद्यते ॥ स्वल्पमप्यस्य धर्मस्य त्रायते महतो भयादित्यस्ते यथा कथंचि कृतस्यापि गंगान्नानस्य हरिहरं
गादिनामोच्चारणस्य च फलवश्यं भावात् ॥ अस्तु त्रायथा तथा किमस्माकं वराकाणां तच्चैतया ॥ यथा स्थितिनाम्नां सहस्रस्य मावैशो यथा भवति तथा व्याख्यायत इति ॥ अत्रोक्ता रूपाणि
त्यादिशब्दानां पुनरुक्तानामपि वृत्तिर्भेदान्नपौनरुक्त्यम् ॥ गणनायां विकृष्टशिवलोकादिनां वृत्त्येकत्वे पि शब्दे भेदान्नपौनरुक्त्यम् ॥ अर्थेक्यपौनरुक्त्यनंदोषाय ॥ योऽसौ निरंज
नो देवश्चित्स्वरूपी जनार्दनः स एव द्रव्यरूपेण गंगो भोजान्नसंशय इति स्तुतं गंगयाः परब्रह्मरूपत्वात्सैवात्र विशिष्यते ॥ तत्रापि त्रिंशद्व्यां गंगायानुसक्तशब्दा गंगो भूतः पुंल्लिङ्गशब्दा जनार्दे

स्कंद उवाच ॥ अंनमो गंगे देव्यै ॥ अंकाररूपिण्यजरा तुलाऽनंताऽमृतस्रवा ॥ अत्युदारो भूयः शोकाऽलुकनंदाऽमृता १० ॥ १७ ॥

नस्य विशेषणमिति द्रष्टव्यम् ॥ तत्रोकारस्याकारोकारमकारात्मकत्वादांकाररूपिण्यस्याकारादित्वबोद्धव्यम् ॥ यद्वा अंकारस्य सर्ववर्णाल्पकत्वान्मंगलिकत्वाच्चावुपादानं युक्तमि
तितदादित्वम् ॥ तदुक्तम् ॥ अंकारप्रभवो वेदा अंकारप्रभवाः सुराः अंकारप्रभव सर्वत्रैलोक्यसंचराचरम् ॥ अंकारश्चाथ शब्दश्च द्वौ वेतौ ब्रह्मणः पुरा कंठं भित्त्वा विनियतौ तस्मान्मंगलि
कावुभौ स्रवत्यनौ कृतं पूर्वं परस्माच्च विशीयते इत्यादि ॥ अंकाररूपिणीति ॥ यद्यपि ब्रह्मादिशब्दाः परदेवताया वाचकास्तथापि श्रुतिप्रामाण्यात्परदेवतायानेदिष्टमभिधानमोकारः ॥
अतएव परदेवताप्रतिपत्ताविदंपरसाधनम् ॥ तच्च द्विप्रकारेण प्रतीकत्वेनाभिधानत्वेन च ॥ तथा विष्ण्वादिप्रतिभाभेदेन ॥ एवमोकाररूपिणी परदेवताप्रतिपन्नव्या ॥ तथा ह्योकारालंबन
स्य परादेवताप्रसीदति ॥ एतदालंबनं श्रेष्ठमतदालंबनं परम् ॥ एतदालंबनं ब्रह्मलोकं महतीयत इति श्रुतेः ॥ अंकाररूपिणी अंकारप्रतीका अंकारवाचका सर्वलम्बकत्वाद्यण
वत्संरूपाचेत्यर्थः ॥ न विद्यते जराऽऽक्षयलक्षणापंचमी विकृतियस्याः साऽजरा ॥ न विद्यते तुला परिमाणयस्याः साऽतुला ॥ न विद्यते देशतः कालतो वस्तुतः परिच्छेदः षष्ठो विकारो विनाशो
वायस्याः साऽजन्ता ॥ अमृतं धर्मद्रव्यात्मकतो यस्य न विवहृतिमोहिनीरूपेण देवभ्यो वाऽमृतं सुधाऽमृतं इतीत्यमृतस्रवा ॥ अतिशयेनोदारादात्री महतीत्यत्रांता उदारादारो महतो वायसा

अयुदारा ॥ नविद्यतेभयंयस्यास्याःसकाशादितिवासाऽभया ॥ अद्वितीयत्वात् ॥ नविद्यतेशोकोयस्यायस्याःसकाशादितिवासाऽशोका ॥ तत्रको
मोहःकःशोकःएकत्वमनुपपद्यतइतिश्रुतेः ॥ अलकनंदाभारतवर्षागंगा ॥ साचसप्तधा ॥ तदुक्तैवेणवे ॥ संभद्राह्लाणःपुयागंगापततिवैदिवः सातत्रपतितादिक्षुचतुर्धाप्रतिपद्यते सीता
चालकनंदाचक्षुर्गदाचवैकमादित्यादि ॥ अद्यतामुधास्वरूपा ॥ नविद्यतेऽमृतंभरण्यस्यास्याःसकाशादितिवासाऽमृतेतिवा ॥ नजायतेभ्रियतेवाविपश्चिदित्यादिश्रुतेः १० अम
लानिर्मलद्युद्धसत्त्वेत्यर्थः ॥ नविद्यतेसंसारलक्षणंमलयस्यायस्याःसकाशादितिवासाऽमलाइतिवा ॥ १७ ॥ अःविण्णुर्नार्थोयपतिऽनयाविण्णभक्तास्तेषुसंसारंगरपापव्यमानेषु
त्सलास्मिण्याऽनाथवत्सला ॥ अमोघानामतःशान्तोर्मायिवस्थायाम् ॥ ब्रह्मपुत्रमहाभागशान्तोःकुलनंदन अमोघागर्भसंततगृहणाथ्यनमोस्तुनइतिस्मृतेः ॥ नविद्यतेमोघाव्यथा
धर्मार्थिकामोक्षायस्यायस्याःसकाशादितिवासाऽमोघाऽव्यथापरमार्थेतिथयवदितिवा ॥ सत्यज्ञानममंतमित्यादिश्रुतेः ॥ अपामपंचीकृतानांजलानांयोनिःकारणमाताआपएक्षतेतिश्रु
तेः अतएवसप्तर्जादिवितिस्मृतेश्च ॥ समुद्रालकत्वाद्वाऽपानोनिःकारणम् ॥ यथासर्वासामपांसुमुद्रकायोनिरितिश्रुतेः ॥ अमृतंमोक्षभक्तेभ्यःप्रदत्तमोक्षेभ्योवाप्रकर्षेणखंडयतीत्यम्
अनाथवत्सलाऽमोघाऽपानोनिरमृतप्रदा ॥ अव्यक्तलक्षणाऽक्षोभ्याऽनवच्छिन्नाऽपराजिता २० ॥ १८ ॥ अनाथनायाऽभीष्टार्थसिद्धिदा
ऽनंगवर्धिनी ॥ अणिमादिगुणाऽधाराग्रगण्याऽलोकहारिणी ॥ १९ ॥

तत्रदा ॥ नकेनापिमाणेनव्यज्यतइत्यव्यक्तंब्रह्म ॥ यत्त्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तंरयुपासतइतिस्मृतेः ॥ प्रकृतिर्वाऽव्यक्तम् ॥ नारायणःप्रोऽव्यक्तादितिस्मृतेः ॥ तल्लक्षणातास्वरूपाऽव्य
क्तलक्षणा ॥ नकेनापिक्षोभ्यतइत्यक्षोभ्याकूटस्थेत्यर्थः ॥ नकेनाप्यवच्छिद्यतइत्यनवच्छिन्नात्रिविधपरिच्छेदशून्येत्यर्थः ॥ एकमेवाद्वितीयमितिश्रुतेः ॥ नविद्यतेपरउत्करोयस्याः
साऽपरा ॥ अवतारादिषुकदापिकेनचिन्नजितेत्यजिता ॥ अपराजितेत्यत्रयद्येकनामप्रतिज्ञातितापिसहस्रसंख्यापरिपूर्यथमेवव्याख्यायतइत्येवमतादृशस्थलेअपेपिबद्धव्यम्
२० ॥ १८ ॥ अःविण्णुर्नार्थोयपतिऽनयाविण्णभक्तास्तेषुसंसारंगरपापव्यमानेषु
त्यभीष्टार्थसिद्धिदेत्यर्थः ॥ अनांगवर्धिनीकामवर्धिनीकामच्छेत्रीवा ॥ दधुच्छेदनेइतिधातुः ॥ नविद्यतेअंगयस्यासावनंगःपरमात्मातर्धयितुंशुपयितुंशील्यस्याःसाऽनंगवर्धिनीतिवा ॥
अणिमाआदिर्येषांतेअणिमादयः ॥ आदिपदेनमहिमागरिमालधिमेशित्ववशित्वप्रतिप्राकाश्यानिगृह्यते ॥ तेषुगुणयस्याःसाऽणिमादिगुणा ॥ अःविण्णुराधारायस्याःसाआया
रातदेकाग्र्येत्यर्थः ॥ तत्सादृश्यमनिःसृतत्वात् ॥ अयेप्रथमतोगण्यतइत्यगण्यासर्वेषामध्येऽश्रेयर्थः ॥ एषसर्वेश्वरइत्यादिश्रुतेः ॥ अलोकमिथ्याभूतमनिर्वचनीयमज्ञानंत्कायह
र्तुंशील्यस्याःसाऽलोकहारिणी ॥ यत्रत्वस्यसर्वमालैवाभूतत्वेनकंपरयेदित्यादिश्रुतेः ॥ १९ ॥

अचिन्त्याशक्तिर्मायाख्यायस्यार्चय्यादुरधिगम्याचशक्तिश्चिच्छक्तिश्चैतिवासाचिन्त्यशक्तिः ॥ मममायादुर्ययतिस्तेने ॥ निविद्यतैः घमज्ञानंतत्कार्यलक्षणंपापलक्षणं वायस्या
यस्याः सकाशादिति वासाऽनया ॥ निरवधानं निरजनमिति श्रुतेः गंगानारयतेपुसामौवंशौ भवणं बादिति स्तेने अ ॥ अद्भुतमाश्रयैरूपं यस्याः साऽद्भुतरूपा ॥ आश्रयोऽस्य वत्काकुशलोऽ
स्यमंता आश्रयैव स्यति अश्रिदंनमित्यादिश्रुतिस्तेन भ्याम् ३० अयं हेशील्यस्याः साऽघहारिणी ॥ तदुक्तम् ॥ दृष्टाजन्मशतंपापमृष्टाजन्मशतानि च स्थानाज्जन्मसहस्राणि हंतितं
गाकलौ युगदिति ॥ अद्रिराजस्य हि मयवतः सुताकन्याऽद्रिराजसुता ॥ तथा च बालकंडोदरामायणे ॥ शैवेन्द्रो हि मवान्नामलानामाकोरमहाद् तस्य कन्याद्वयं नामहूयेणाप्रतिमं भवितुं
दि ॥ अद्यैवमनियमासनप्राणसरोधप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधिलक्षणाभ्यांगानि साधनत्वेन यस्मिन्सासौ जीवात्मनैरेक्याचतनयोगाश्रयस्य सिद्धिप्रदामुक्तिप्रदेत्यर्थः ॥ स्वस्वरू
पानव्यवतद्व्यच्युता ॥ २० ॥ अधुणा अखंडिताचासौ शक्तिश्च अधुणाऽकुंडिताशक्तियस्या इति वा साऽधुणशक्तिः ॥ असूत्र्याणां ददाति प्रवर्तयति स्वडयतीति वा अमुदा ॥ प्राण

अचिन्त्यशक्तिरनघाऽद्भुतरूपा ३० घहारिणी ॥ अद्रिराजसुताऽष्टांगयोगसिद्धिप्रदाऽच्युता ॥ २० ॥ अधुणशक्तिरसुदाऽनेततीर्थाऽमृतो
दका ॥ अनंतमहिमाऽपारा ४० नंतसौख्यप्रदाऽनदा ॥ २१ ॥ अशेषदेवतामूर्तिरघोराऽमृतरूपिणी ॥ अविद्याजालशमनी ख्यप्रतक्यगति
प्रदा ॥ २२ ॥ अशेषविघ्नसंहर्त्री विशेषगुणगुंफिता ॥ अज्ञानतिमिरव्योति ५० रनुग्रहपरायणा ॥ २३ ॥

स्यप्राणमिति श्रुतेः ॥ अनंतानि तीर्थानियस्यांसाऽनेततीर्था ॥ सर्वतीर्थमधीगंगेति स्तेने ॥ अमृतममृतवत्स्वादु अमृतमिति चत्वा उदकं यस्याः सा अमृतोदका ॥ अनंतोऽपरिच्छिन्नो म
हिमामहत्त्वं यस्याः साऽनंतमहिमा ॥ निविद्यते पारोऽवधि यस्याः साऽपारा ४० सुखमेव सौख्यं अनंतसौख्यब्रह्मसुखप्रदतीत्यनेतसौख्यप्रदा ॥ अन्तदतीत्यन्तमनुक्तिप्रदेत्यर्थः
॥ २१ ॥ अशेषाः समभादेवतामूर्तयस्याः सा अशेषदेवतामूर्तिः ॥ सर्वदेवमयो हरिरिति स्तेने ॥ नघोरा अघोरा शांतस्वभावोऽस्यः ॥ सरस्वती राजो हूपातमो हूपाकारं लं दजा सत्स्वरूपा
च गंगानयति ब्रह्मनिर्गुणमित्युक्तः ॥ अमृतरूपिणी कैवल्यरूपा ॥ तदेतद्ब्रह्मा मृतमभयमिति श्रुतेः ॥ अमृतवर्षिणी तिक्कचिचाठः ॥ अविद्यैव जालमावरकलान्तस्याः शमनीनाशक
त्री अविद्याजालशमनी ॥ अप्रतक्यं वाह्मनसयोरगम्यांगतिप्रत्यक्षलैक्यरूपा प्रदतीति अप्रतक्यगतिप्रदा ॥ हिनश्चये ॥ एवमेवपि ॥ २२ ॥ अशेषाणां विघ्नानाममंगलानामा
यिदेविकाधिभौतिकाध्यालिकानां संहर्त्री अशेषविघ्नसंहर्त्री ॥ एवार्थेन शब्दः ॥ एवमेवपि ॥ अशेषगुणैः सर्वज्ञत्वादिलक्षणे गुंफिता यथितानां व्याप्तौ अशेषगुणगुंफिता ॥ अज्ञानमेवति
मिरसस्तस्य व्योतिर्नाशकम् ॥ आश्रयत्वविषयत्वयोः भदानेन तत्प्रकाशकमिति वा ५० शक्तानामनुग्रहपरायणा व्यग्रानुग्रहपरायणा ॥ २३ ॥

अभिरम्यस्यायौगिनइत्यभिरामा॥ संतेयो गेनोऽन्तेसत्यानेदे चिदात्मनि इतिरामपदेनासौपब्रह्माभिधीयतइतिस्थने॥ नवबृंहुष्टमंस्वरूपंयस्याः साअनवद्यांगी॥ नेदौपं हि समं ब्रह्मेति
 स्मृतेः ॥ अनंतःसारः स्थिरः शोयस्याः साऽन्तं सारा अनन्ते प्रचे सारं भूतं इति वा ॥ न विद्यते कलं कोयस्याः साऽकलं कनी ॥ आरोग्यं ददाति त्विरो ग्यदा रोग एव रो ग्यं आसमताद्रोग्य
 तिवं ह्यतीति वा आरोग्यदा ॥ आनंदवल्ली सुखलतिका ॥ स एष परमानंद इति श्रुतः ॥ आपन्नार्ति विनाशिनी भक्तपीडोपशमनी ॥ २४ ॥ आश्चर्यामूर्तिः स्वरूपं यस्याः सा आश्चर्यमूर्तिः ॥
 आश्चर्यरूपिणी निष्कचिदाः ॥ आयुष्योहिता आयुष्या ६० ॥ आढ्या परिपूर्णस्यार्थः ॥ आदौ जवा आद्या सवर्कारणमित्यर्थः ॥ आसं सतां तृप्तातिपर्यन्तत्याप्रा ॥ प्रापूष्ण इति धा
 नुः ॥ तदुक्तं वैष्णवे ॥ समंतद्भक्षणः पुर्यांगगायनतिवैदिनः सातत्रयतितादिक्षु चतुर्धा प्रतिपद्यत इत्यादि ॥ पृथोर्भयाद्गोपासनी आसमंताच्चतुःसमुद्रान् व्यमोतीति वा आप्रा ॥ सर्वात्मक
 त्वाद्गंगायाः ॥ तदुक्तं कालिदासेनापयोधरीभूतचतुःसमुद्रांजुगोपां गुरुधराभिवाचीमिति ॥ आप्रैः पूज्यैर्वैश्वेश्वरादिभिः सेविता उपसिता आयसेविता ॥ आ

अभिरामाऽनवद्यांग्यं नंतं साराऽकलं किनी ॥ आरोग्यदाऽऽनंदवल्ली वापन्नार्ति विनाशिनी ॥ २४ ॥ आश्चर्यमूर्तिरायुष्या ६० त्याढ्याऽऽ
 द्याऽऽप्राऽऽयसेविता ॥ आप्र्यायिन्या सविद्याऽऽख्यात्वा नंदाऽऽश्वासदायिनी ॥ २५ ॥ आलस्यद्वया ७० पदाहं त्रैत्यानं दामृतवर्षिणी ॥ इराव
 ती षट्पदानीं शाल्विष्टा पूर्तफलप्रदा ॥ २६ ॥

प्यायितुं तु भिजनयितुं शीलं यस्याः सा आप्र्यायिनी ॥ आप्राचा सौविद्या चेति आप्राविद्यास्वतोऽपरोक्ष ब्रह्मात्मैकत्वविद्येत्यर्थः ॥ आप्राप्राप्ता विद्याययेति वा ॥ आसमंतां त्वया प्रकथनय
 स्याः सा आख्याप्रसिद्धेत्यर्थः ॥ प्रसिद्धत्वं चास्याः सितसिते सति ते यत्र सगते इमं मंगेयमुने सरस्वति इत्याद्याया श्रुत्या बोद्धव्यम् ॥ आनंदं सुखस्वरूपा ॥ विज्ञानमानंदं ब्रह्मेति श्रुतेः ॥ आ
 श्वासनिमयदातुं शील्यस्याः सा आश्वासदायिनी ॥ २५ ॥ अलसस्य भाव आलस्यं तदंशुं शील्यस्याः सा आलस्यघ्नी ॥ आलस्यमूलकामको धादिसर्वदेवहं त्रीत्यर्थः ७० आपदां
 हं च आपदा माध्यात्मिका धैद्विका धिभौतिकानां दुःखानां हं त्रैनी शयित्री ॥ तत्र को मोहः को रागः को कलमनुष्यत इति श्रुतेः ॥ आनंदं ब्रह्म सुखमनुष्यातद्व्युत्पत्तेभ्यो वर्धितं शील्य
 स्याः सा आनंदांस्तव वर्षिणी ॥ आनंदांस्तव वाहिनीति पाठे आनंदात्मकं यदुत्पन्नं जलं तद्वदंशुं शील्यस्याः सा तथा ॥ योऽसौ निरंजनो देव इत्यादि स्मृतेः ॥ इरावती नदी प्रभेदस्तद्भूरावती ॥ इ
 राहं दिशलक्ष्मीस्तद्भवति वा ॥ तथा चात्रैवोक्तम् ॥ इरावती मधुमतीमित्यादि ॥ इष्टाऽभिप्रेता परमप्रेमास्येत्यर्थः ॥ इष्टा पूर्णतया पीकृप
 तडागादि निर्माणतयोः फलं प्रददातीति इष्टा पूर्तफलप्रदा ॥ २६ ॥

इतिहासः पुरातनं श्रुतिर्विदस्ताम्यं ईडः स्तुत्योऽर्थः प्रयोजनपुरुषार्थो वायस्याः सा इतिहासश्रुतीद्वार्था ॥ तु इहासिंहोकेऽमुत्रचपरलोकेऽमुत्रमुखमोक्षं च प्रददातीति इहामुत्रशुभप्रदा ॥ सुखदमोक्षदांगणैव परमागतिरिति स्मृतेः ॥ इज्यायां शीलं स्वभावो येषां ते इज्याशीलाः समं ब्रह्म ॥ निर्दोषं हिंसमं ब्रह्मेति स्मृतेः ॥ तद्वर्तते येषां ते सान्निसेषु ज्येष्ठकर्मिणां ज्ञानिनां चोभये षां मध्ये वापूज्येत्यर्थः ॥ समी इति पाठेऽर्थोऽहं छान्दसम् ॥ तु इन्द्रादिपरिवंतिदेवद्वारादिभिर्नुतास्तुताचेत्यर्थः ८० ॥ २७ ॥ इलापृथ्वीतस्या अलंकरणरूपमाला ॥ तथा चोक्तम् ॥ वसुधा शृंगारहारवलीति ॥ इन्द्रादीनां स्वप्रकाशेत्यर्थः ॥ अत्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिरिति श्रुतेः ॥ आत्मा स्वप्रकाशः सच्चिद्रूपत्वात् प्रभाकराभिमतसंविद्वित्यनुमानाच्च ॥ तु इंदिरालक्ष्मीः सारम्यं मंदिरमाश्रयो यस्याः सा इंदिरास्य मंदिरा ॥ इंदिराया वारम्यं मंदिररूपा ॥ अयं न इन् ॥ संपदा इति वाद्वावोक्तेः ॥ सर्वगत्यार्था ज्ञानार्था इति न्यायात् ॥ इंदिरादिसंसेव्यालक्ष्यादिभिः सेवनीया ॥ आदिपदेन भवानी प्रमुखा गृह्यते ॥ माहेश्वरीरूपेण मौलियुतत्वादि प्रतीतः ॥ तु ईश्वरी इति शीला सविनयं त्रिपरादेव तेति यावत् ॥ एष सर्वेश्वर इत्यादि श्रुतेः ॥ ईश्वरवत्तु भाईश्वरस्य विश्वेश्वरस्य वत्तु भाकांता ॥ मातः शैलसुता सपत्नियमुधेत्यादि स्मृतेः ॥ वल्लभा इष्टाऽभिप्रेतावेत्यर्थः ॥ २८ ॥ इतीनामिति दृष्ट्या न दृष्टि शलभमूषकशुक इतिहासश्रुतीद्वयार्थविहामुत्रशुभप्रदा ॥ इज्याशीलसमिज्येष्ठां विद्रादिपरिवंदिता ८० ॥ २७ ॥ इलालंकारमालेद्वा विंदिरास्य मंदिरा ॥ इंदिरादिसंसेव्यालक्ष्यादिभिः सेवनीया ॥ २८ ॥ इति भीतिहरेरुद्याचलीडनीयचरित्रधत् १० ॥ उत्कृष्टशक्तिरुत्कृष्टोदुपमंडलचारिणी ॥ २९ ॥ उदितं वरमार्गोऽखरगलोकविहारिणी ॥ उक्षोर्वरोत्पलोकं भा १०० उपेद्रचरणद्रवा ॥ ३० ॥

प्रत्यर्थिदृष्टपाणां भीतिस्तारहतीति तथा ॥ इद्व्यास्तुत्या ॥ तु ईडनीयानि चरित्राणि तानि विभर्तीति ईडनीयचरित्रधत् १० ॥ उत्कृष्टशक्तियस्या उत्कृष्टस्य विष्णोः शक्तिर्वा उत्कृष्टशक्तिः ॥ उत्कृष्टा उत्तमा ॥ उडुपथं द्रस्त्वमंडलं लोकं च नृशीलं यस्याः सा उडुपमंडलचारिणी ॥ क्वावयितुं दुमंडलमियुक्तेः ॥ २९ ॥ उदित उदयप्रापितोऽवरमार्गो यया सा उदितं वरमार्गा ॥ उलादेवीद्योतनाभिकेतियावत् ॥ तेजोरूपत्वात् ॥ उरगलोकविहर्तुशीलं यस्याः सा उरगलोकविहारिणी ॥ भोगावती च पाताल इत्युक्तेः ॥ उक्षतिफलसेकं करोतीति उक्षा ॥ उर्वरा फलस्य आख्या भूस्तत्वरूपा ॥ यद्वा उरुमहोऽश्वसौ अविष्णुश्चेति उर्वामहविष्णुस्तं राति प्रापयतीति उर्वरा ॥ उसला उत्सलस्वरूपा ॥ सर्वालकत्वाद्गंगायाः ॥ यद्वा उत्कृष्टपातीत्युत्तोनारायणस्तं लाति प्रापयतीत्युत्पला ॥ अत उत्कृष्टाः कुंभायस्यासा उत्कुंभा ॥ यत्संबंधादपवित्रा अपि कुंभाः पवित्रा भवन्ति ॥ तदुक्तम् ॥ अपि चांडालां इत्थं यज्जलं पावनं महत् सेयंगं गङ्गा कुरुष्येष्टमवगाहनाम् ॥ उच्छब्देन गरीषु पूयमाणानां मुजायमानां ध्वनय उच्यते ॥ उत्तुर्वविधैर्ध्वनिभिर्मुक्ताः कुंभायस्यां सा तथेति वा ॥ उद्धमोति पाठोऽद्वैतोऽद्वैतो यस्याः सा उद्धमोत्यर्थः ॥ १०० ॥ गंगानामसहस्रेऽस्मिन् विद्यते प्रथमेशते ॥ यददृष्टमभूदन्नतद्विश्वेशसमर्पितम् ॥ ११ ॥ उपेद्रचरणद्रवा भवनादवने जनजला ॥ ३० ॥

[illegible]

उदन्वपूतं हेतुं श्वेदोरोत्साहप्रवर्धिनी ॥ उद्वेगद्व्युष्णशमनी उष्णरश्मिसुताप्रिया ॥ ३१ ॥ उत्पत्तिस्थितिसंहारकारिण्युपरिचरिणी ॥ ऊर्जं वहं १० रजधरोर्जावती चोर्ममालिनी ॥ ३२ ॥ ऊर्ध्वरेतःप्रियोर्ध्वाध्वाद्यूर्मिलोर्ध्वगतप्रदा ॥ ऋषिदंस्तुतं द्वैश्रुणत्रयविनाशिनी १२० ॥ ३३ ॥ ऋतं भरद्दिदानी च ऋक्सरूपा ऋजुप्रिया ॥ ऋक्षमार्गवहसा चिंक्रजुमार्गप्रदर्शिनी ॥ ३४ ॥ एधिताऽखिलधर्मार्थालोकका स्रुतदायिनी १३० ॥ एधनी यस्य भावैव्यात्वेजितशेषपातका ॥ ३५ ॥

ला ॥ ऊर्ध्वगतपदास्वर्गमोक्षादिगतिप्रदेयर्थः ॥ ऋषिसमूहस्तुताऋषिदंस्तुता ॥ ऋद्धिऋद्धिरूपकोबेरशक्तिरूपावा ॥ देवार्षपितृणां ऋणत्रयं विनाशयितुं शील्यस्याः सा ऋणत्रय विनाशिनी ॥ चक्रणोतिविसंधिरार्षएव ॥ एवमुत्तरत्रापि १२० ॥ ३३ ॥ ऋतसंयं ब्रह्मविभर्तृतिऋतं भरा ॥ ऋद्धिदानीमष्टद्धिदानीच ॥ ऋक्स्वरूपा ऋक्वेदालिका ॥ ऋजुप्रिया अकुटिलप्रिया ॥ ऋक्षाणां चंद्रादिनक्षत्राणां गर्गवहतीति ऋक्षमार्गवहा ॥ ऋक्षाणां चंद्रादीनां भिर्वाचिदं प्रियस्यास्तेषां वाचिदं प्रियस्याः सकाशात्सा ऋक्षाचिः ॥ शंखकुंदं दुधवलेति वाराहोक्तः ॥ तेष्वंशांतमनुभाति सर्वतस्तस्यासा सर्वमिदं विभातीति श्रुतेष्व ॥ ऋजुमार्गप्रदर्शनी मोक्षमार्गप्रकाशिनी ॥ ३४ ॥ एधितौ वाधेतावस्विलोसमौ धर्मार्थौ ययासा एधितास्व लधर्मार्थौ ॥ तु एका मुख्याऽनुपमेतियावत् अद्वितीयेति वा ॥ एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेः ॥ एकाद्यतदयिनी एकमद्वितीयं द्वाहासृतद्वयिनी १३० ॥ एधनीयस्वभावा एधनीयो वर्धनीयः स्वभावो यस्यः सा एधनीयस्वभावा ॥ पापानि एजंति किंप्रयेभ्यस्ते एजास्तेषु सा ऋज्या पूज्या ॥ एजितानि किंप्रितान्यशेषपातकानि ययासा एजितानां शेषपातका ॥ ३५ ॥

ऐश्वर्यददातीत्यैश्वर्यदा ॥ ऐश्वर्यरूपार्द्धैश्वर्यमस्वभावा ॥ हि ऐतिसंप्रमाणविशेषरूपा ॥ हि ऐदवीद्युतिश्चाद्रमसीकांतिः ॥ कांतिस्तेजःप्रभासत्तच्छाप्र्यकक्षैर्विद्युतामिति भागवतो
 केः ॥ ओजइंद्रियसामर्थ्यवद्वतीओजस्विनी ॥ ओषधीनांफलपाकांतानांक्षेत्ररूपम् ॥ ओजइंद्रियसामर्थ्यवद्वतीत्योजोदा ॥ ओजदेति पाठे सकाराभावार्थः १४० ॥ ओदन
 दायिनीअन्नदात्रीअन्नपूर्णेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ओष्ठेऽमृतयस्याः सा ओष्ठामृताऽमृतवदनामधुरमाषिणीति यावत् ॥ उन्नेते भावौन्नयंतद्वात्रीऔन्नत्यदात्री ॥ तु औषधंभवोगिणांसं
 सारोगवतामगदस्वरूपं संसारोगनिवर्तकमित्यर्थः ॥ उदारस्यभावौदार्यतंत्रचंचुरादक्षा ॥ उपेद्रोवागमनस्तस्येयंपत्नी औपेद्रीलक्ष्मीरूपेत्यर्थः ॥ यदाहरपराशरः ॥ पुनश्चपद्मादुद्ध
 तायदादित्योभवद्वहिरिति ॥ उपेद्रचरणवनेजनीरूपावा ॥ तु उपेत्येयमौघी संहारकारिणीशक्तिरित्यर्थः ॥ हि औमेयोगणेशःकार्तिकेयोवातहूपिणी ॥ यद्वा उमायादंऔमेयंत
 चतद्रूपंचैत्यौपेयरूपतद्वर्तेत्यस्याइत्यौमेयरूपिणी ॥ उमायथातथागोतिवचनात् ॥ ३७ ॥ अंबराध्ववहाआकाशमार्गगा ॥ अविष्णुर्वाणिगच्छत्यंबवैष्णवाः ॥ विभक्तेरलोपआ

ऐश्वर्यदैश्वर्यरूपार्द्धैतित्वंत्वेदवीद्युतिः ॥ ओजस्विन्योषधीक्षेत्रमोजोदौ १४० दनदायिनी ॥ ३६ ॥ ओष्ठासृतीन्नत्यदात्रीत्वौषधंभवरोगि
 णाम् ॥ औदार्यचंचुरौपेद्रौत्वौग्रीधौमेयरूपिणी ॥ ३७ ॥ अंबराध्ववहाऽवष्टा १५० वरमालांबुजेक्षण ॥ अंबिकांबुमहायोनिर्धोदाधक
 हारिणी ॥ ३८ ॥ अंशुमालाख्यंशुमतीत्वंगीकृतपदानना ॥ अंधतामिसहस्रं १६० धुरंजनाख्यंजनावती ॥ ३९ ॥

र्षः ॥ तेषुक्तकेषुतिष्ठनीत्यंबष्टा ॥ वैश्यायांसायायांब्राह्मणेत्यनजतिविशेषावा ॥ विप्रान्मूढांतिषिकोद्विश्चियायांविशःस्त्रियाम् ॥ अंबष्ठःशूद्र्यांनिषादोजातःपारशवोपिवाइ
 तियाज्ञवल्क्योक्तेः १५० ॥ अंबरस्यमाअंबरमाआकाशोभानालातिकरोतीत्यंबरमालाअंबरस्यमालेवांबरमाला ॥ अंबुजाज्येवर्द्धक्षणांनिअंबुजेववर्द्धक्षणेयस्याःसांबुजेक्ष
 णा ॥ अंबिकादुर्गामातुल्यरूपावा ॥ अंबुमहायानिरिपांमूलकारणम् ॥ अपएवसप्तजिदिवितिस्मिन्ने ॥ तदपोऽसृजतइतिश्रुनेश्च ॥ अंधोन्नंददातीत्यंधोदा ॥ अंधकहारिणी अंधकना
 मानंदैत्यंहूर्गरीलंयस्याःसांधकहारिणी ॥ अंधयदीत्यंधकमज्ञानंतद्धारिणीतिवा ॥ त्वंधहारिणीतिपाठप्ययमेवार्थः ॥ ३८ ॥ अंशूनांतजसामालासमूहोयस्यासांशुमाला ॥ हि
 अंशुमतीतिजावती ॥ तु अंगीकृतःपुत्रत्वेनषडाननोययासांगीकृतषडानना ॥ अंककृतेतिवापाठः ॥ स्त्रोहयोगेयेत्याद्यत्रैवोक्तेः ॥ अंधतामित्संनरकविशेषस्तद्वेत्री १६० ॥ अंधधु
 र्मेकप्रस्तरत्यरूपमात्ररूपावा ॥ अंजतीत्यंजनाऽविद्यातत्स्वरूपा ॥ हनुमज्जनयित्रीरूपावा ॥ हि अंजनावतीअविद्यावती ॥ ३९ ॥

कल्याणकारिणीशुभकारिणी ॥ काभ्यतदितिकाभ्या ॥ कमलानामुमलानां वगंधो वतते यस्याः सा कमलोत्पलांघिनी ॥ कुमुदनिर्वर्तते यस्यां सा कुमुद्वनी ॥ कुमुदशब्दस्याकारलोपश्छांदसः ॥ कमलानिर्वर्तते यस्यां सा कमलिनी ॥ कांतिश्चंद्रतेजोरूपः ॥ काल्पितदिय्यभीष्टदियिनी १७० ॥ ४० ॥ कांचनेनैवाक्षिणीयस्याः सा कांचनाक्षी ॥ कामधेनुः कामधुक्कुराजिरितियावत् ॥ येनूनामस्मिकामधुगितिभगवद्वचनात् ॥ कीर्तिकृदशः कर्त्री ॥ अविद्याऽस्मितारगद्वेषाभिवेशाः पंचछेदास्तनाशिरिनी ॥ क्रतुभ्यः श्रेष्ठः क्रतुश्रेष्ठा अश्वमेधादियगाधिकफलप्रदेत्यर्थः ॥ कुनोऽवीचिर्वाचित्ववदितालोचनपथत्वमार्पणापीतबर्पुनिवासवितरसि त्वदुसंगे गयेदितितिकायस्तनुजृतां दमातः शातकतवपदलाभोप्यतिलघुरित्याद्युक्तेः ॥ कननो फलयस्यां सा कनफला ॥ कर्भवं धः कर्भवं धस्तद्विभेदो निभेत्री ॥ ४१ ॥ कमलेनैवाक्षिणीयस्याः सा कमलाक्षी ॥

कल्याणकारिणीकास्याकमलोत्पलंगंधिनी ॥ कुमुदतीकमलिनीकातिःकल्पितदायिनी १७० ॥ ४० ॥ कांचनाक्षीकामधेनुःकीर्तिकृच्छशना
शिनी ॥ क्रतुश्रेष्ठाकतुफलाकर्मबंधविभेदिनी ॥ ४१ ॥ कमलाक्षीकृमहराकृशानुतपनद्युतिः १८० ॥ करुणाद्राचकल्याणिकलिकल्मषना
शिनी ॥ ४२ ॥ कामरूपाक्रियाशक्तिःकमलोत्पलमालिनी ॥ कटस्थीकरुणाकांताकूर्मयाना १९० कलावती ॥ ४३ ॥

छुमहराश्रातिहरा ॥ कशानुर्वहिसपनःसूर्यलयाश्विद्युतिर्यस्याःसारुशानुपनद्युतिः ॥ सूर्यकोटिपतीकाशइत्यादिस्मरेणः१८०॥ करुणाद्रिकरुणयाद्रास्मिगभाव्यानेति यावत् ॥ च
 कल्याणवर्ततेयस्याःसाकल्याणी ॥ कलिकल्मषनाशिनीकलिकालोत्पन्नानांपापानांशिनी ॥ कलौगैवकेवलमितिस्मृतेः ॥ ४२ ॥ कामामिच्छैवहूपंयस्याःकामेनसेच्छया
 बाहूपंयस्याःसाकामरूपा ॥ क्रियायांशक्तिर्यस्याःसाक्रियाशक्तिः मुद्रालकस्वरूपेयर्थः ॥ क्रियाशक्तिरूपावा ॥ कमलोत्पलानांमालावर्ततेयस्याःसामकमलोत्पलमालिनी ॥
 कूटयतिच्छलत्यात्मानमानंदवादिकमावृत्यससरोपातयतीतिकूटपद्मानंतत्रतिष्ठतिदृष्ट्यक्षमया ॥ यद्वा कूटस्यज्ञानस्यस्यास्थितिर्यस्यांसा ॥ यद्वा कूटगिरिशृंगतद्विभ्रियतयाति
 ष्ठति ॥ यद्वा कालत्रयव्यापकतयाएकरूपाषड्भुवविकारादिनाकूटस्था ॥ करुणाद्यास्वरूपा ॥ कांताकमनीया ॥ कूर्मोयानंकूर्मवक्त्रमूर्णलक्षणविशेषणवायानगमनयस्याःसा
 कूर्मयाना १९० ॥ कलाचतुःषष्टिकलावर्ततेयस्याःसाकलावती ॥ ४३ ॥

१ कुमुद नडवे तसेभ्य इति ज्ञानपासिद्धेच्छां दसत्वकल्पनविचारणीयम्

कमलालक्ष्मीहृपा ॥ कल्पलतिकाकल्पलतासिका सर्वकामपूणीत्यर्थः ॥ कालीकालिकाहृपा ॥ कलुषवैरिणीपातकनाशिनी ॥ कमनीयजलनिर्मलपानीया ॥ जडुप्रतीपशान्तनुका
भितवर्तितिकभाकामुकैत्यर्थः ॥ तथाचादिपर्वहृविंशयोः ॥ पतिलोमेनयंगंगापतित्वेऽभिससारहृ त्वामहं कामये राजन्कुरु श्रेष्ठ भजस्व माम् भविष्यामिमहीपालमहिषीतेवशानुगेति ॥
कर्मद्विषुकर्मद्विषयशोभनजटाजूटगा ॥ ४४ ॥ कालकूटसमुद्रमथनोत्पन्नविषतस्यकोलाऽज्ञानयोर्वानाशिनीकालकूटप्रशमनी ॥ कदंबकुसुमानिप्रियाणियस्याः साकदंबकुसु
मप्या २०० ॥ गंगानामसहस्रेऽस्मिन् द्वितीये विवर्ते शते ॥ यदृष्टममृदन्नतद्विश्वेशमपीतम् ॥ २ ॥ कर्णलदः पर्वतस्तद्ववाकर्णलदीयमुनातदूपा ॥ केलिः क्रीडातयातस्यावामनोहराकेलि
ललिता ॥ कलामधुरयेकह्योलालसद्वनयः मनोहरास्तरंगवातोषामालेवर्तयेत्यासाकलह्योलमालिका ॥ ४५ ॥ कान्तव्याप्तमत्तिकांतवालोकत्रयययासाकांतलोकत्रया ॥

कमलाकल्पलतिकाकालीकलुषवैरिणी ॥ कमनीयजलकथाकर्मदिसुकर्मदगा ॥ ४४ ॥ कालकूटप्रशमनीकदंबकुसुमप्रिया २०० ॥ कर्णल
दीकैलिललितकलकह्योलमालिका ॥ ४५ ॥ कान्तलोकत्रयाकदूःकंदूतनयवत्सला ॥ खड्गिनीखड्गधाराभाखगाखंडेदुधारिणी २१० ॥ ४६ ॥
खेखेलगामिनीखस्थाखंडेदुतिलकप्रिया ॥ खेचरीखेचरीवंदाख्यातिः ख्यातिप्रदायिनी ॥ ४७ ॥

सत्राभिर्भवतः स्थुत्वाऽप्यतिष्ठद्वांगुलमिति श्रुतेः ॥ कंडति कुट्टय विधातकार्यमिति कंडूः कंडूति ह्रूपावा ॥ कंडूर्मकंडूः ॥ मीमोभीमसेन इति वत् ॥ तस्य तनयस्य मार्कंडेयस्य वत्सला सिग्धया ॥
खंडेऽप्यस्तास्तीति खड्गिनी ॥ खड्गधाराया इवात्रादीनि र्यस्याः सा खड्गधारात्रा ॥ पापकाननच्छेत्रीत्यानिर्मलत्वसादृश्याद्वा ॥ खेआकाशे गच्छतीति खगा ॥ खंडेदुधारिणी शकलचं
द्रधारिणी चंद्रकलावर्तसैत्यर्थः २१० ॥ ४६ ॥ खेआकाशे खेलेन लीलया गच्छतीति खेखेलगामिनी ॥ खेआकाशे ब्रह्मणिवा ॥ कंब्रह्मखंडेति श्रुतेः ॥ तिष्ठतीति खस्था ॥ खंडे
दुतिलकप्रिया विश्वेश्वरकांता ॥ खेआकाशे चरतीति खेचरी ॥ खेचरीणां सिद्धांगनानां वंदा खेचरीवंदा ॥ ख्यातिः प्रख्यातिः प्रतिष्ठेति यावत् ॥ आख्यात्यन्यथाख्यात्यसख्यात्यात्म
ख्यात्यानिर्वचनीयख्यात्येतत्सचकख्यातिर्वानिदूपा ॥ ख्यातिप्रदायिनी प्रतिष्ठाकारिणी ॥ ४७ ॥

१ जडुपितृत्वेन प्रतीपश्वधुरत्वेन शान्तनुपतिवनेत्यर्थः ॥

खंडितदूरीकृतः प्रणतानां भक्तानां भयौघो यथासास्वदितप्रणताघौघा ॥ खलानां बुद्धिः खलरूपा वा बुद्धिस्तस्या विनाशिनी ॥ खता ऊखता उखा टिता इति यावत् ॥ एनसांपाषाणां कंदसंदोहा मूलकारणनिकरा यथासास्वतैनः कंदसंदोहा २० ॥ खड्गश्च खड्गं च लोहादिनिर्मितद्वारां गवदायाः खुराकारो वाऽस्त्रविशेषः खटं चायुधविशेषश्चर्मवा एतानि वर्तते यस्याः सा खड्गखड्गां वेदिनी ॥ खड्गखड्गांभ्यां खेटितुं कीदृशं शीलं यस्याः सा इति वा ॥ अस्मिन्पक्षे डकारस्य टकारार्थः ॥ ४८ ॥ खरसंतपशमनीतीक्ष्णसंतपनाशिनी ॥ दुष्टजन्यसंतपशा मनीति वा ॥ खनिः पीयूषपाथसामुद्रतुल्या इकानामुद्रतो द्रव्यो वा खनिः आकरस्थानम् ॥ गंगानि जनचिस्वरूपा ॥ योऽसौ निजो नोद्विष्टस्वरूपी जनार्दनः स एव द्रव रूपगंगां भो नानसशय इति स्मृतः ॥ खगादंगं भगीरथः पृथ्वीमान्तिवान्तिवा गंगा ॥ यस्माद्भगीरथो देवि स्वर्गाद्वात्वा मिह नयत् अतस्तुं निजिः सर्वगो निपाकीत्यस्य इति ॥ गं

खंडितप्रणताघौघा खलबुद्धि विनाशिनी ॥ खतैनः कंदसंदोहा २० ॥ खड्गखड्गां वेदिनी ॥ ४८ ॥ खरसंतपशमनीखनिः पीयूषपाथसाम् ॥ गंगा गंधवती गौरी गंधर्वनगरप्रिया ॥ ४९ ॥ गंभोरांगी गुणमयी गतातंका २३० गतिप्रिया ॥ गणनाथं विकारीता गद्यपद्य परिष्ठा ॥ ५० ॥

धवती पृथ्वीरूपा ॥ गौरी पावती नदी भेदो वा जलेशमहिषी वा ॥ नदी भेदे पि गौरीत्याज्जलेशस्यापि योषितीति वचनात् ॥ गंधर्वनगरेतत्तुल्यप्रपंचे प्रियाऽभीष्टा सारभूतल्यर्थः ॥ तदुक्तम् ॥ असारे खलु संसारे सेतुश्चतुष्टयम् कार्यां वासः सतां संगो गंगाः शिवपूजनमिति ॥ गंधर्वाणां यानि नगराणि तत्स्थानं जनानां वा प्रिया गंधर्वनगरप्रिया ॥ ४९ ॥ गंभीरमनवगाक्षमं गंस्वरूपं यस्याः सा गंभीरांगी ॥ गुणमयी चिगुणालिका माया सर्वज्ञा दिगुणा वा ॥ गतातंकाः संत्रासो यस्यायस्याः सकारादिति वा सा गतातंका २३० ॥ गतेज्ञानात्मनो विश्वनाथस्य प्रिया गतिप्रिया ॥ गतिज्ञानं प्रियं यस्याः सा गतिप्रियेति वा ॥ चतुर्विधा भजते मामिदं युपक्रम्य ज्ञानी त्वात्माैव मेतमिति भगवदुक्तेः ॥ गम्यत इति गतिः फलं सा चासौ प्रिया परमप्रेमास्पदचे निगतिप्रिया इति वा ॥ गतिभेदोक्तिश्चिद् ॥ गणनाथो गणे शस्तस्यां विकामाता गणनाथं विकामा ॥ गीयत इति गीता ॥ वेदेनायणे चैव पराणे भारते तथा आदौ मध्ये तथा चोत्तरेः सर्वत्र गीयत इति स्मृतः भगवद्गीता रूपा वा ॥ गद्यपद्यैश्च परिष्ठा गद्यपद्य परिष्ठा ॥ ५० ॥

गांधारयतीतिगांधारी ॥ विभक्तेरलोपआर्षः ॥ वारहोहीशक्तिरित्यर्थः ॥ धृतराष्ट्रपत्नीरूपावा ॥ गर्भशमनीजन्मशतनी ॥ गतिभष्टानांपतितानामपिगतिप्रदा ॥ तदुक्तंभविष्ये ॥ मातापितृसंयजेत्पुत्रं ब्रह्महत्यादिकारिणम् त्वंपुनर्गीहंतं मयं पुनर्षेदीनवत्सलेति ॥ गतिभष्टागतिप्रदतिपाठसविशेषणमेकनाम ॥ गतेर्देवत्वगतेर्धष्टामानुषत्वप्रामेत्यर्थः ॥ तथाचोक्तम् ॥ ब्रह्महत्यापरिभष्टेति ॥ हरिवंशेच ॥ इयमप्यायतायांगंगसर्वांगशोभना हूपिणिवैसिरच्छेष्टात्रत्वामुपयास्यतीति ॥ स्वयंगतिभष्टाऽन्येर्वांगतिप्रदेतिविरुद्धालंकारोऽयम् ॥ द्वारकास्थानैमिषारण्यस्थावानदीगोमतीतदूपा ॥ गृह्यविद्याब्रह्मविद्या ॥ गौःपृथ्वीरूपागोरूपावदरूपावाणीरूपावास्वरूपावा २४० गोद्वीपालयित्री ॥ गगनेगंतुशीलंयस्याःसागगनगामिनीआकाशगामिनीइत्यर्थः ॥ ५१ ॥ गात्रायतदतिगोत्रोत्तरीगोत्रोत्तरीगोत्रप्रवर्धनी भक्तानांगोत्रप्रवर्तयित्रीतिवा ॥ गुणभ्योहितागुण्या ॥ गुणानतीतगुणातीतीतिर्गुणेत्यर्थः ॥ गुणायणीःगुणानानियंत्री ॥ गृहविकाकातिकयजननी ॥ गिरिसुतागिरौर्मवतःप्रसूतापार्वतीरूपावा ॥ गौर्वदस्याद्वोसमुद्भवोयस्याःसागोर्वदोद्विसमुद्भवा ॥ ५२ ॥ गुणनीयानिगणनयोन्यानिविचारणीयानिचरित्राणियस्याःसागुणनीयचरित्राच २५० गातरात्रायतदतिगायत्री ॥ गिरिशस्येश्वरस्याप्रियागिरिशप्रिया ॥ गांधारीगर्भशमनीगतिभ्रष्टगतिप्रदा ॥ गोमतीगुह्यविद्यागौ २४० गौप्रीगगनगामिनी ॥ ५१ ॥ गोत्रप्रवर्धनीगुण्यागुणातीतागुणायणीः ॥ गृहविकागिरिसुतागोर्विदोद्विसमुद्भवा ॥ ५२ ॥ गुणनीयचरित्रा २५० चगायत्रीगिरिशप्रिया ॥ गृहरूपागुणवतीगुर्वगौरववर्धनी ॥ ५३ ॥ ग्रहपीडाहरांगुद्रांगरग्रीगानवत्सला २६० ॥ घर्महंत्रीघृतवतीघृततुष्टिप्रदायिनी ॥ ५४ ॥ घंटावप्रियाघोराऽघौघविध्वंसकारिणी ॥ घ्राणतुष्टिकरीघोषाघनानंदाघनप्रिया ॥ ५५ ॥

गूढप्रच्छन्नंरूपंयस्याःसागूढरूपा ॥ गुणाःशांत्यादयस्तद्वतीगुणवती ॥ गुर्वीमहती ॥ गौरवमहत्त्वबंधयिगौरवणवाचीधनुंशीलंयस्याःसागौरववर्धनी ॥ ५३ ॥ ग्रहपीडाहरतीतिग्रहपीडाहरा ॥ गुद्रासुस्तातदालिका ॥ सर्वालकलात् ॥ गूहतिस्वरूपमितिगुरविद्यातदालिकुस्तेनाशयतीत्येतदंगुद्रादितिवा ॥ विभक्तेःश्ववणमार्षम् ॥ गरम्वीविषम्वी ॥ गानवत्सलागीतप्रियेत्यर्थः २६० ॥ घर्महंत्रीसंतापहंत्री ॥ घृतंघृततुल्यमुदकमस्तियस्याःसाघृतवती ॥ घृतनयातुष्टिस्तांप्रदांशीलंयस्याःसाघृततुष्टिप्रदायिनी ॥ ५४ ॥ घंटावःप्रियोयस्याःसाघंटावप्रिया ॥ घोरोयोऽघौघस्ताद्विध्वंसकारिणीघोराघौघविध्वंसकारिणी ॥ घ्राणेंद्रियस्यघ्राणमात्रेणवातुष्टिकरीघ्राणतुष्टिकरी ॥ घोषानिंतंवादभूषणकांक्ष्यःकिंकिण्यश्च तावतीत्यस्याःसाघोषा ॥ अर्शआदित्वादच् ॥ तरंगस्तोभ्यांघोषयतीति आर्शपरप्लीरूपावेतिघोषा ॥ घनरकरसोयआनदस्तास्वरूपा ॥ स्त्रीत्वच्छांसंबुद्राहिवी ॥ राहोःशिराद्विबद्धेदोपचारात् ॥ सपृषपरमानंदइतिश्रुतेः ॥ अतएवघनप्रियानिविडाप्रिया ॥ परमप्रेमास्पदत्वात् ॥ घनानांमेघानांवाप्रियाघनप्रिया ॥ आकाशगंगारूपेणतेवांशुवनत् ॥ ५५ ॥

सर्वेषां पापानामज्ञानतत्कार्यत्वाद्यतु कानाशिका २७० ॥ घूर्णितानि जलानियस्याः सा घूर्णितजलाः ॥ घटाघूर्णितपातकसंततियया सा घृष्टपातकसंततिः ॥ घटकोटिभिः प्रपीता आपोयस्याः सा घटकोटिप्रपीताया ॥ घटितं संपादितमशेषमंगलयया सा घटिताशेषमंगला ॥ ५६ ॥ घृणावती दयावती ॥ घृणनिधि दया समुद्रः ॥ इत्युक्तार्थः ॥ घस्मरसर्वमक्षणी ला ॥ सकलकाल इति श्रुतेः कालमुषिकमक्षक इति स्मृतेश्च ॥ घूकानां बकानां नादो विद्येत यस्याः सा घूकनादिनी ॥ घृष्टणेन देवांगनानां मारोणां पिजरा इषवीतवर्णातनुयस्याः सा घृष्टणापिजतनुः ॥ घर्षणामाद्रद्विशेषस्तत्त्वहृषिणी २८० ॥ घर्ष इति ध्वनिर्यस्याः यर्षनामा द्रद्वेन तत्सगमनिमित्तेन त्वनो यस्या इति वासा घर्षस्वना ॥ ५७ ॥ चंद्रिका ल्यो त्सा रूपा ॥ चंद्रकांतमणि रत्नानि बांबु यस्याः सा चंद्रकांतंबुः ॥ चंचलः स्फुरत्यपो यस्याः सा चंचदापा ॥ चंचला पेतिक चिसाठः ॥ तत्रापि स एवार्थः ॥ चलनी स्फुरतीत्युक्तियस्याः सा चलद्युतिः ॥ चिन्मयी ज्ञानस्वरूपा ॥ सत्यज्ञानमनंतब्रह्मेति श्रुतेः ॥ चितिरूपा ज्ञानस्वभावा ॥ चंद्राणामयुतशतमिवानंदयस्याः सा चंद्रायुतशतानना ॥ चंद्रायुतसितानेतिक चिसाठ

घातुका २७० घूर्णितजला घृष्टपातकसंततिः ॥ घटकोटिप्रपीता पाघटिताशेषमंगला ॥ ५६ ॥ घृणावती घृणनिधि घस्मरघूकनादिनी ॥ घृष्टणापिजतनुर्घर्षा २८० घर्षस्वना ॥ ५७ ॥ चंद्रिका चंद्रकांतंबुश्चंद्रपाचंचद्रायुतशतानना ॥ ५८ ॥ चांपेयलोचनाचारु २९० श्रवणी चारुगामिनी ॥ चार्याचारिन्निलया चित्ररुचि चरुहृषिणी ॥ ५९ ॥ चंपूश्चंदनशुच्यंबुश्चर्वनीया चिरस्थिरा ॥ ३०० ॥ चारुचंपकमालाढ्या च मिताशेषदुष्कृता ॥ ६० ॥

सत्रसितंबुधत्वम् ॥ ५८ ॥ चांपेयपुष्पे इव लोचने यस्याः सा चांपेयलोचना ॥ चारुर्मनोहरा २९० ॥ चाहृण्यगानियस्याः सा चार्वणी ॥ चारुयथास्यात्तथा गंतुं शीलं यस्याः सा चारुगामिनी ॥ चरणचारो ज्ञानंतर्हतिचायेत ज्ञायते वा चार्या ॥ उपनिषत्पतिपाद्येत्यर्थः ॥ चरित्राण्येव चारित्राणि तेषां निलया सच्चरित्राश्रयेत्यर्थः ॥ चित्रविचित्रजगत्करोति चित्ररुचम् ॥ तदुक्तं वासिष्ठे ॥ कश्च व्योमनि चित्ररुचि दिति ॥ चित्रविचित्ररूपमस्या अस्तीति चित्ररूपिणी ॥ ५९ ॥ चंपूश्चंदनशुच्यंबुः ॥ चंपूश्चंदनशुच्यंबुः ॥ गद्यपद्यमंगल्यंबुचंपूरित्यभिधीयत इति वचनात्तद्रूपावाचंपूः ॥ चंदनमिव शुचि सुगंधिर्मलंचांबु यस्याः सा चंदनशुच्यंबुः ॥ चर्वनीया विचारणीया चितनीयेति यावत् ॥ चिरकालव्याप्यस्थिरा चिरस्थिरा अनादिरित्यर्थः ३०० ॥ गंगानामसहस्रेण स्मरुततो विद्यतशते ॥ यददृष्टममदत्र तद्विश्वेशसमर्पितम् ॥ १ ॥ चारुचंपकपुष्पाण्यां मालासाभिराढ्या सा चारुचंपकमालाढ्या ॥ चर्मिता नि संत्रासभापिता निभाक्षितानीत्येतदशेषदुष्कृतानियया सा चर्मिताशेषदुष्कृता ॥ चमूअदन इति धातुः ॥ ६० ॥

चिदेवाकाशश्चिदाकाशस्तद्वतिप्रापयतीतिचिदाकाशवहा ॥ चित्याद्यैया ॥ ध्येयसदीशवितुमडलमध्यतीनारायणःसरसिजासमसन्निविष्टः केयूरान्मक्रकुण्डलवानिक्री
टीहारीहिरण्मयवपुर्धृतशंखचक्रइतिस्मृतेः ॥ चंचास्फुरत्स्वप्रकाशमित्यर्थः ॥ अत्रायंपुस्तकस्वयज्येतिरितिश्रुतेः ॥ चामरवीजितावालव्यजनैःसेवितेत्यर्थः ॥ चोरितान्यशेषव
जिनानिययासाचोरितशेषवजिना ॥ चरितान्यशेषमडलानिब्रह्मलोकादिस्थानानिययासाचरितशेषमडला ॥ ६१ ॥ छेदिनाखिलपापौघा छेदिनाखिलपापौघा अखिलाःपापौघाय
यासाछेदिताखिलपापौघा ॥ छद्मस्री छद्मकपटमज्ञानरोगविशेषवाहनीतिछद्मस्री ३१० ॥ छलकपटंछलयतीछलमज्ञानंवातद्वारिणी ॥ छनंव्याप्तत्रिविष्टपतलंस्वर्गभवनंय
यासाछनत्रिविष्टपतला ॥ छेदिनानिदूरीकृतान्यशेषबंधनानिययासाछेदिताशेषबंधना ॥ ६२ ॥ छुरितःक्षरितोऽद्भुतधाराणांजलप्रवाहाणामोथोययासा
छुरितसुधारौघा ॥ छिनानिच्छेदिनान्येनांसिष्टजिनानिययासाछिन्नैनाः ॥ छतैनाइतिक्वचित्पाठः ॥ छद्मगामिनीस्वच्छंदचारिणीस्वतंत्रेत्यर्थः ॥ छत्रीकृतोमरालौघोहससमूहो

चिदाकाशवहचिंत्याचंचामरवीजिता ॥ चोरितशेषवजिनाचरितशेषमडला ॥ ६१ ॥ छेदिताखिलपापौघाछद्मस्री ३१० छलहारिणी ॥
छन्नत्रिविष्टपतलाछेदिताशेषबंधना ॥ ६२ ॥ छुरितासुतधारौघाछिन्नैनाश्छंदगामिनी ॥ छत्रीकृतमरालौघाछुटीकृतनिजाम्बता ॥ ६३ ॥
जाह्नवीज्या ३२० जगन्माताजप्याजंघालवीचिका ॥ जयाजनार्दनप्रीताजुषणीयाजगद्धिता ॥ ६४ ॥

ययासाछत्रीकृतमरालौघा ॥ छुटीकृतानिछटांघापितानिप्रकटीकृतान्येतत् निजाम्बतानिस्वस्वहूपभूतानिजलानिययासाछुटीकृतनिजाम्बता ॥ ६३ ॥ जह्नोरपत्यजाह्नवी ॥ तथा
चहरिवंशे ॥ राजर्षिणाततःपीतांगंगदृष्ट्वा महर्षयः उपनिष्युर्महाभागंदुर्दृष्ट्वेन जाह्नवीमिति ॥ ज्याधनुर्गुणद्ववप्रतीयमाना ॥ तदुक्तम् ॥ लोलाकं केशवौकोटो गंगज्या नगरधनुः
कलिलेक्ष्यः शरौ विष्णुः शिवो धन्वा पुनतु मिति ३२० ॥ जगतां माता जगन्माता विश्वयो निरित्यर्थः ॥ जप्या जपविषया ॥ जंघाला दीर्घा विष्यत्संराग्यस्याः सा जंघालवीचिका ॥
जयतिसर्वोत्कर्षेण वर्तत इति जयापावतीसंस्मृता ॥ तथा च त्रैवदेवीत्रायम् ॥ सुलक्षणं शुभाचारात्सर्वीमः स्तुभुजादया यथा जयाच विजयेत्यादि ॥ जनार्दनस्य प्रीता जनार्दनो
वा प्रीतो यस्य सा जनार्दनप्रीता ॥ जुषणीया श्रीरुद्रादिति सेवनीया ॥ तथा च भागवते ॥ यस्यादितिः स्तनसंस्मरणं देवकेतनीयेन मृग्यधिकेन तन्निशितः शिवो भूदिति ॥ जगतां हि ता ज
गद्धिता ॥ ६४ ॥

का.खं.

93.36

जीवनंजीवनेहेतुः॥जीवनेतजलेनप्राणिनांप्राणायस्याःसा जीवनेनप्राणयतिचैषष्टयर्तोतिवाजीवमप्राणाब्रह्मस्वरूपा॥कोहोवात्यात्कःप्राण्याद्येषआकाशानंदोनस्यादिनिश्चुतेः॥जगदिति॥परस्मात्पुरुषाब्जिन्नामिदंजगदित्यभिधीयतेब्रह्म॥ब्रह्मेदंविश्वमिदंविष्णुपुरुषेदंविश्वमित्यादिश्चुतः॥विश्वंविष्णुरितिस्मृतेश्च॥यद्वागच्छतिसर्वव्याप्तोतीतिजगत्॥नित्यःसर्वगतःस्थानुरितिस्मृतेः३३०॥ज्येष्ठाआद्यामूलकारणत्वात्॥जगन्मयीजगत्स्वरूपास्वाध्यास्यसर्विष्येयर्थः॥जीवजीवानुलतिकाजीवानांप्राणिनांजीवनौषधहूपा॥यदाहमरः॥जीवानुजीवनौषधमिति॥जन्मिजन्मनिर्वर्णीजन्मिनामत्युत्तिमतामत्युत्तिनिराकर्त्री॥६॥जाड्रास्याज्ञानरथसंतापस्यवाविष्यंसंनकर्तृशैल्यस्याःसाजाड्यविष्वक्तकरी॥जगद्योनिर्जगतांकारणम्॥जलानांजहानामज्ञानाभिषेयतत्॥आविलेवकुलपितवअवनेवेतिवाजलाविला॥अज्ञानोनादंज्ञानेनमुशंतजंतवइतिभगवदुक्तेः॥जलैर्मयद्रवहूपारविलाव्याप्ताइतिवा॥जगदानंदंजननदर्शनादिनाजममात्रस्यसुखकर्त्री॥जलमिवजलंविष्णुः॥सलिलएकोद्रष्टेतिश्चुतः॥तस्माज्जाताजलजा॥जल

जीवनंजीवनप्राणाजग ३० ज्येष्ठाजगमयी ॥ जीवीवातुलतिकाजम्भिज्मनिर्वाहणी ॥ ६५ ॥ जाड्यविध्वंसनकरीजगघोर्निर्ज
लाविला ॥ जगदानंदजननीजलजाजलक्षणा ३४० ॥ ६६ ॥ जनलोचनपीयूषाजटातटविहारिणी ॥ जयंतीजंजपूक्रीजनितज्ञान
विग्रहा ॥ ६७ ॥ झहरीवाद्यकुशलाझलझलजलदत्ता ॥ द्विदशबंधांकारकारिणीझहरावती ३५० ॥ ६८ ॥

जक्षणापयोजक्षणा ३४० ॥ ६६ ॥ जनलोचनर्पयुषाणिमानवनामृता ॥ जटातटविहारिणीईश्वरस्यजटाप्रदेशविहारिणी ॥ मगाजलप्लावितकेशदेशेतिस्मृतेः ॥ जयं
नीजयनशीला शक्यालजाक्षपत्रकांतिरूपावा ॥ अथाहंगवान्कृष्णभद्वद्वारभ्यजयंयामिद्वद्वतायामितिभागवतोक्तेः ॥ जंजपूकानिपानिहंतीतिजपूकघ्नी ॥ जतुपाप
घ्नीतिक्वचिसाठः ॥ उमादित्तज्ञानशरीरययासाजनितज्ञानविग्रहा ॥ ६७ ॥ झलुरिवाद्यकुशलाझलुयवाद्योभिज्ञा ॥ झलुझालशब्देजलशब्दानुरूपेण झांकारझझांशब्दवर्षि ॥
झलुझालशब्दयमानजेलेनाढता ॥ झंटीरोनमहादेवस्यमूर्तिविशेषेणश्रीकवार्दिस्यप्रसिद्धेनवंद्यांझंटीशंवद्या ॥ तथाचोक्तंशारदातिलके ॥ श्रीकंठानंतसुसमाय्यत्रिमूर्तरम
रेश्वरः अर्धगोभारूपमितिश्चातिथीशःस्थानकोदरः झंटीशोभौतिकःसद्योजानश्यानुग्रहेश्वरः अक्रूरश्चमहासेनःषोडशेश्वरमूर्तयुदति ॥ झांकारशब्दकुशीलंयस्याःसाझांकारका
रिणी ॥ झझांइतिजलशब्देवततेयस्याःसाझझरावती ३५० ॥ ६८ ॥

टीकितंसेवितमशेषपातालंजोगवतीरूपेणययासाटीकितशेषपाताला ॥ एनास्येवाद्रयस्तेषांपाटनेविदारणेटीकिकापाषाणविदारणशस्त्रविशेषरूपिणी ॥ टंकारशब्दोयथास्यात् टं
कारशब्देनवाच्यतःकल्लोलायस्यांसाटंकारदृत्यकल्लोला ॥ टीकनीयःस्वतर्गैःसेवनीयोमहांस्तटोयस्याःसाटीकनीयमहातटा ॥ ६९ ॥ इवरमाडंबरवगवन्नरमित्येतत् यथास्यान्त
थाप्रवहतीतिडंबरप्रवहा ॥ डीनान्युडुडियमानानिनिराजहंसानंकुलानितैरकुलव्याप्ताडीनराजहंसकुलकुला ॥ इमदितिशब्दायमानोडमरुहंसेयस्याःसाडमडमरुहस्ताच ॥
डामरोडाभरकल्योनवाक्षदेवीमन्त्रस्यप्रतिपादकोपथोमहाराष्ट्रपृथुसिद्धस्तत्रोक्तप्रतिपादितमहांडकमन्त्रमयमहच्छरीरयस्याःसाडामरोक्तमहांडका ॥ गंगागौर्योरभेदात् ॥ ७० ॥ डौ
कितंअक्तेभ्यःसेवितंभ्रामिनिमित्तिपावत् ॥ अशेषनिर्वाणसालोक्यसामीप्यसाहस्यार्ष्टिसायुज्यलक्षणपंचविधैकैवल्यययासाडौकितशेषनिर्वाणा ॥ ढक्कावाद्यविशेषस्तस्यानादव
नादवंचितचलंतिजलाःनियस्याःसाढक्कानादचलज्जला ३६० ॥ दुडिश्वासौविघ्नेशश्चेतितात्पर्यजननीदुडिविघ्नेशजननी ॥ ढणदितिशब्दानुकरणे ॥ ढणशब्दोयथास्यान्तथाढुणितानिदूरी

टीकितशेषपातालाटंकिकनोद्विपाटने ॥ टंकारदृत्यकल्लोलाटीकनीयमहातटा ॥ ६९ ॥ इवरप्रवहाडीनराजहंसकुलकुला ॥ डमडमरुह
साचडामरोक्तमहांडका ॥ ७० ॥ डौकितशेषनिर्वाणाढक्कानादचलज्जला ३६० ॥ दुडिविघ्नेशजननीढणदुणितपातका ॥ ७१ ॥ तर्पणीती
र्थतीर्थाचत्रिपथात्रिदेशश्चरी ॥ त्रिलोकगोप्सुतोयेशीत्रैलाक्यपरिवदिता ॥ ७२ ॥ तापत्रितयसंहर्त्री ३७० तेजोबलविवर्धिनी ॥ त्रिलक्षा
तारणीतारातारपतिकरचिंता ॥ ७३ ॥

कृतानिपातकानिययासाढणदुणितपातका ॥ ७१ ॥ सर्वास्तर्पयतीतिवृत्त्यस्यमनयेतिवासर्वइतितर्पणी ॥ तीर्थानानिपानागमार्षजुष्टलगुहूणतीर्थतीर्थत्वययासातीर्थतीर्था
ययादाहमरः ॥ निपानागमयोस्ताथैर्षिजुष्टजलेगुराविति ॥ त्रिपथा त्रिषुलोकेषुपथागोयस्याःसात्रिपथा ॥ त्रिदेशानंदेवानामीश्वरीत्रिदेशश्चरी ॥ त्रिदिवेश्वरीतिकविचातः ॥
त्रिलोकंकोपायतीतित्रिलोकगोप्सु ॥ तोयेशीजलानांतदधिष्ठातृणामीश्वरी ॥ त्रिलोकस्यैर्जनैःपारितःअभिवादितास्तुतावेतित्रैलाक्यपरिवदिता ॥ ७२ ॥ आध्यात्मिकाधिदैविकाधि
भौतिकतापत्रयसंहर्त्रीतितापत्रितयसंहर्त्री ३७० ॥ तेजोबलेविवर्धयितुंशीलयस्याःसातेजोबलविवर्धिनी ॥ त्रिषुलोकेषुलक्ष्यतेरूपंयस्यादितित्रिलक्ष्या ॥ तारयतिस्वर्वास्तरत्यनया
स्यामितिवासर्वइतितारणी ॥ तारयतिभक्तानितितारामणवहूपानक्षत्ररूपवा ॥ अहल्याद्रौपदीसीतारामंदोदरीतयेत्यत्रोक्तनाराहूपवा ॥ तारापतिकरचिंताचंद्रशमिभिः
पूजिता ॥ अथवातारापतयेचंद्रायशिरोधारणेनकंसुखरतीतितारपतिकरोद्धत्सेनाचिंता ॥ ७३ ॥

त्रैलोक्यपावनीपुण्या त्रैलोक्यपावयंतोतित्रैक्यपाववन्धोगौतमीप्रमुखानथस्तासांमध्यपुण्यापुण्यातिशयहेतुः ॥ तुष्टिदासुखदा ॥ तुष्टिरूपिणीतुष्टिरूपपा ॥ वृष्णादच्छातस्याश्लुशो
वृष्णाछेत्री ॥ तीर्थमात्राणांसमानांवाब्रह्मपुत्राणांमातातीर्थमाता ३८० ॥ त्रिविक्रमपदोद्भवा त्रिविक्रमोवाभनस्तस्यपादुवनेजनाज्जाता ॥ ७४ ॥ तपइंद्रियमभमैकाग्र्यम् ॥
मनसश्चैद्रियाणांचपेकाग्र्यपरमंतपइत्युक्तेस्तन्मयीतपोमयीआलोचनमयीत्यर्थः ॥ तपोरूपपाकच्छवाद्रायाणादिरूपा ॥ तपस्तोमफलप्रदातपोनिकरफलदात्री ॥ त्रैलोक्यव्यामृषी
लंयस्याःसात्रैलोक्यव्यापिनी ॥ सर्वव्यापिकेत्यर्थः ॥ वृत्तिसृष्टिसिद्धरूपा ॥ वृत्तिमुखंकारोतीतिवृत्तिरुक्त् ॥ तत्स्वरूपिणीचतुर्विंशतितत्स्वरूपिणी परमार्थरूपिणीतिवा ॥ ७५ ॥ त्रैलो
क्यमुंदुरासौदयस्याःसात्रैलोक्यमुंदरी त्रैलोक्येमनोहोतिवा ॥ तुर्यावस्थात्रयतीता ॥ तदुक्तम् ॥ अहंभावानहंभावोक्त्यासदसतीतया यदसक्तंसमंस्वच्छस्थितंतनुयमुच्यतइ
ति ३१० ॥ तुर्यस्यापिप्रतियोग्यधीननिर्हृत्यलेनकल्पितत्वात्तदतीतमतिक्रान्तयसदपंब्रह्मतत्त्वप्रदातीतिपुर्यातीतपदप्रदा ॥ त्रैलोक्यलक्ष्मीब्रैलोक्यसंपत् ॥ त्रैलोक्यस्यलक्ष्मीर्यस्याः
त्रैलोक्यपावनीपुण्यातुष्टिदातुष्टिरूपिणी ॥ तृष्णाछेत्रीतीर्थमाता ३८० त्रिविक्रमपदोद्भवा ॥ ७४ ॥ तपोमयीतपोरूपपातपस्तोमफलप्रदा ॥
त्रैलोक्यव्यापिनीहृत्तिसृष्टिसिद्धतत्स्वरूपिणी ॥ ७५ ॥ त्रैलोक्यमुंदरं तुर्या ३१० तुर्यातीतपदप्रदा ॥ त्रैलोक्यलक्ष्मीक्षिपदीतथ्यातिमिरचंद्रिका
॥ ७६ ॥ तेजोगर्भांतपःभारात्रिपुराशिशिरोगृहा ॥ त्रयस्वरूपिणीतन्वी ४०० तपनांगजर्भातिनुत् ॥ ७७ ॥ तरिस्तरणिजामित्रतोपिताशेषपू
र्वजा ॥ तुलाविरहितातीव्रपापतूलतनूनपात् ॥ ७८ ॥

सकाशादितिवा ॥ त्रीणिपदान्यस्याइतित्रिपदी ॥ त्रिणिपदाविचक्रमइतिश्रुतेः ॥ त्रिषुलोकेषुपदस्थानमस्याइतिवा ॥ तथाकालत्रयावाध्या ॥ सत्यज्ञानमंतब्रह्मेतिश्रुतेः ॥ तीर्थेषु
साध्वीतीर्थाइतिवापाठः ॥ तिमिरमंधकारंतत्रचंद्रिकाकौमुदीवोज्ज्वला तिमिरमज्ञानंतस्यचंद्रिकानाशिकेत्यर्थइतिवा ॥ ७६ ॥ ईश्वरस्यतेजोवीर्यमग्निनात्यक्तंर्यस्याःस्रोतेजोग
र्भा ॥ तपसांसारेबलंयस्याःसातपःभारा ॥ तपसांसारभूतेतिवा ॥ त्रिपुरारेःशिशिरोग्रहंयस्याःसात्रिपुराशिशिरोगृहा ॥ त्रयोस्वरूपिणीविदेन्द्रयूरुपा ॥ तनोतिप्रपंचजातमितन्वी ॥ ७७
कारश्छांदसःमुंदरीतिवा ४०० ॥ गंगानामसहस्रैस्सिन्धुतुर्यैविवत्तशते ॥ यददृष्टमज्ञदत्तद्विश्वेशेसमर्पितम् ॥ ४ ॥ तपनांगजस्ययमस्यभक्तिमपनुव्दीतितपनांगजर्भातिनुत् ॥ ७७ ॥
तत्पद्मानंतत्कार्यमितितीरः भक्तानांसंसारार्णवनौचक्रूपेतिवा ॥ तरणिजोयमस्तस्यामित्रम् तदधिकारखंडनात् ॥ तरणिजायायमुनायामित्रमितिवा ॥ तीर्पतास्तुतिप्रापिताअशो
षाअगीरथस्यपूर्वजाःप्रपितामहाअशेषाणांजनानांपूर्वजाःपितृपितामहायायेतिवासातपिताशेषपूर्वजा ॥ तुलाविरहितापरिमाणमतीत्यर्थः ॥ तीव्रपापाच्यवतूलानितपुनतनूपद्म
क्षिप्तद्वादिकेत्यर्थः ॥ ७८ ॥

दारिद्र्यदमनीदक्षौग्यच्छेत्री ॥ दक्षौग्यमुक्तिप्रदानचतुरा ॥ दक्षभाग्याप्रसूतिरूपावा ॥ प्रसूतिमानव्रीदक्षउपर्यमैसज्जतिभागवतोक्तः ॥ दक्षैतिकचित् ॥ दुष्प्रक्षप्रक्तिमंतरण
 द्रष्टुमशक्या ॥ दिव्यमलौकिकमहानंभूषणयस्याःसादिव्यमंडना ४१० ॥ वैदिकीतांचिकीचदीक्षावर्तेयस्याःसादीक्षावती ॥ दुरावाप्याज्ञानमतेरणप्राप्तुमशक्या ॥ तमेवविदित्वा
 ऽतिमृत्युमेतिनान्यःपथाविद्येत्यनायेतिश्रुतेः ॥ द्राक्षामृद्धाकातद्वस्त्रधुरवारिविभर्तातिद्राक्षामधुरवारिभृत् ॥ ७९ ॥ दर्शितप्रकाशितमायाविनेवगंधर्वनगरादिकमनेकनानाविधकुतु
 केकौतुकंजगल्लक्षणमाश्रययथासादर्शितानेककुतुका ॥ दुष्टानियानिदुर्जयदुःखानिनिहरीतितीथा ॥ दुष्टदुर्जयदुःखकदिपिपाठेदुष्टानिदुर्जयदुःखकदित्यर्थः ॥ दैन्यकार्पण्यह
 रतातिदैन्यरुत् ॥ दैन्यरुदितिपाठेदत्याहृतिनाशयतीत्यर्थः ॥ दुग्गितानिहनीतिदुरितघ्नीच ॥ इनोरपत्यानिहानवास्तेषामरेविणोःपदाज्ञायादपद्याजातान्नवारिपदाज्ञजा ॥ विष्णु

दारिद्र्यदमनीदक्षदुष्प्रेक्षादिव्यमंडना ४१० ॥ दीक्षावतीदुरावाप्याद्राक्षामधुरवारिभृत् ॥ ७९ ॥ दर्शितानंकुतुकादुष्टदुर्जयदुःखरुत् ॥
 दैन्यरुदुरितघ्नीचदानवारिपदाज्ञजा ॥ ८० ॥ दंदशूकविपघ्नोचदारिताघौघसंततिः ४२० ॥ द्रुतादवदुमच्छन्नादुवाराघविघातिनी ॥ ८१ ॥
 दमभ्रात्यादेवमातादेवलोकप्रदर्शनी ॥ देवदेवप्रियांदेवीदिवपालपदवायिनी ॥ ८२ ॥

पादाय्यसंभूतेतिस्मृतेः ॥ ८० ॥ दंदशूकाःसर्पस्तेषांविषहंतीतिदंदशूकविषघ्नीच ॥ दारिताविदारिताघौघसंततिःपापपरंपराययामादोरिताघौघसंततिः ४२० ॥ द्रवतीतिद्वितादेगगा
 भिनीतियावत् ॥ मंदवारिजातसंतानकल्पवृक्षहरिचंदनैव्याभीदेवद्रुमच्छन्ना ॥ दुवाराणिप्रायश्चिनादिभिश्छेत्तुमशक्यान्यधानिपाणिनिविघातिशिशुलीयस्याःसादुवाराघविघा
 तिनी ॥ उक्तंच ॥ प्रायश्चित्तंयदित्यात्तवजलकणिकाब्रह्महत्यादिपापेकस्तांस्तोतुसमर्थविजगद्वहदेविगेनमस्तेइति ॥ ८३ ॥ दमभ्रात्यादमादिसाधनचतुष्टयैःप्राप्या ॥ तथाचक्षु
 तिः ॥ शतौदांतउपरनस्तिनिष्ठुःसमाहितोभूत्वास्मन्यवात्मानंपरयेष्वेति ॥ देवमाताःगतिस्वरूपा ॥ देवलोकप्रदर्शनीब्रह्मलोकदिप्रापयित्री ॥ देवाःस्वप्रकाशःसर्वलोकक्यतइतिलो
 कस्तस्यदर्शनीतिवा ॥ देवदेवप्रियाविश्वेश्वरवल्लभा ॥ देवीद्योतमानास्वप्रकाशेत्यर्थः ॥ दिक्पालपदवायिनीद्वीद्विपदवायित्रीत्यर्थः ॥ ८२ ॥

दीर्घमायुःकर्तृशील्यस्याः सादीर्घायुःकारिणी ४३० ॥ दीर्घाऽनवच्छिन्ना ॥ दैर्घ्यधीर्माथकाममोक्षप्रसवा ॥ दूषणवर्जिता अविद्यातत्कार्यरहितेत्यर्थः ॥ दुग्धमेव बुवद्वितुशील्यस्याः सा तथा ॥ गेहूपधरापृथ्वीस्वरूपेत्यर्थः ॥ सा हि दुग्धं बुनक्तुः क्षेमदं पुरितवती ॥ अतएव कालिदासोपिकथयति स्म ॥ पयोधरी भूतचतुःक्षेमदं पुरितवती ॥ धर्माध्यात्ममोक्षानुद्वेक्षतीति दोक्षा ॥ धर्माध्यात्ममोक्षायस्याः आभ्यन्त इत्यर्थः ॥ दिवि भवा दिव्याऽलौकिकीत्यर्थः ॥ दिव्यगतिप्रदाऽलौकिकपदशब्देत्यर्थः ॥ ८३ ॥ विवो न वेद्युन दीर्घस्वर्गित्यर्थः दीनशरणं दीनानां गहापातकिनामपिशरणं क्षित्री ॥ तदुक्तम् ॥ मातापितृत्यजेभ्युन्नम्रहृत्यादिकारिणम् त्वंपुनर्गीहृतमयं पुनरीषे दीनवत्सले इति ॥ देहि देहनिवारिणी अविद्या निरासे नजीवोपाधिभूतदेहद्वयविनाशिनीत्यर्थः ४४० ॥ द्राघीयसी दीर्घा महत्तरेति यावदित्यर्थः ॥ महत्तरेति भुक्तानां महतो महतीति त्यादित्युक्तेः ॥ दायहं श्रीसंतापच्छेधो ॥ दितास्वद्वितापात

दीर्घायुःकारिणी ४३० दीर्घा दीर्घा दूषणवर्जिता ॥ दुग्धं बुवद्विनीदोत्या दिव्या दिव्यगतिप्रदा ॥ ८३ ॥ द्युन दीर्घा दीनशरणं देहि देहनिवारिणी ४४० ॥ द्राघीयसी दायहं त्रीदितपातकसंततिः ॥ ८४ ॥ दूरदेशांतरचरदुर्गमेव वल्लभा ॥ दुर्दत्तप्रीदुर्विगात्या दयाधारा दयावती ४५० ॥ ८५ ॥ दुरासदादानशीला द्राविणी दुहिणस्तुता ॥ दैत्यदानवसंशुद्धिकर्त्री दुर्बुद्धिहारिणी ॥ ८६ ॥

कस्तंतिः शरणपरंपरायसादिरपातकस्तंतिः ॥ ८४ ॥ दूरदेशांतरे चर्तृशील्यस्याः सा दूरदेशांतरचरी ॥ दूरदेशस्थितापि स्वस्मिन्नासवपापशरिणीत्यर्थः ॥ अद्राप्ताक्तिध्यानमाद्यैर्विनागम्यत इति दुर्गमा ॥ तदुक्तम् ॥ अद्राप्ताक्तिध्यानमाद्यैर्यतमानैकान्तुं शक्यो देवदेहवायुदशः दुर्विज्ञेयो जन्मरतैश्चापि विततैस्तंसां रक्ष्यं विनाशहरिमीदृशेति ॥ देवानामभीष्टा देववल्लभा ॥ देवः श्रेयविष्णुः श्रीरुद्रो वा वल्लभायस्याः सा तथेति वा ॥ दुर्दत्तान् दुष्कृत्यान् प्रनोवाहतीति दुर्दत्तप्री ॥ दुर्विगात्याऽनुग्रहमंतरेण प्राप्तुमशक्या ॥ दुर्विगाहेति पाठेति स एवार्थः ॥ दयाधारा कृपाधिकरणम् ॥ दयावती कृपायुक्ता ४५० ॥ ८५ ॥ दुर्दत्तेनासवनमासादनज्ञानं भविष्यत्यासाः ॥ दानेन पुरुषार्थचतुष्टयप्रदानेन शीलं स्वभावस्याः सा दानशीला ॥ द्रवितुं निरंतरं तु पापं संधावयितुं शीलं स्वभावो यस्य साऽद्राविणी ॥ दुहिणेन ब्रह्मणा स्तुता दुहिणस्तुता ॥ दैत्यदानवयोः संशुद्धिकर्तृशील्यस्याः सा दैत्यदानवसंशुद्धिकर्त्री ॥ दुष्टां बुद्धिं दुर्बुद्धीं लयस्याः सा दुर्बुद्धिहारिणी ॥ ८६ ॥

सरणंसारः शनेनसारोज्ञानयस्याः सादानसारा ॥ तमेतंवेदानुवचनेनब्राह्मणावित्रिद्विषतिपयज्ञेनदानेनतपसाऽनाशकेनेतिश्रुतेः ॥ दययासारोज्ञानयस्याः सादयसारा ॥ द्यादिवसूभिचवि
गाहितुशीलंयस्याः साद्यावाभूमिविगाहिनी ॥ दृष्टफलमैहिकसुखादिअदृष्टफलंपारलौकिकंस्वर्गमोक्षादितयोः प्रामियस्याः सादृष्टादृष्टफलप्राप्तिः १६० ॥ देवसमूहेरिभिवदितास्तस्या
वादेवतावंदवंदिता ॥ सर्वदेवेनमरकृताइतिवारहोक्तेः ॥ ८७ ॥ दीर्घमद्वन्द्वनंसंकल्पः सृष्ट्यादिलक्षणंयस्याः सादीर्घव्रतता ॥ दीर्घादृष्टिज्ञानंयस्याः सादीर्घदृष्टिरपरिच्छिन्नज्ञानस्वरूपावा ॥
दीर्घांस्वकैर्देवदुःखजलतोययस्याः सादीप्तमोया ॥ तदुक्तंवारहो ॥ शंखकुण्डुधवल्लेति ॥ दुःखेनालान्नंप्रामियस्याः सादुरालभा ॥ दुर्लभेत्यर्थः ॥ दंडयित्रादंडकन्नोकारयित्राति
वा ॥ दंडनीतिरर्थशास्त्ररूपा ॥ दुष्टपुपापेष्वद्वंद्वंधारयतिनेतुदृष्टंधराराजाइयल्लैरचित्ता ॥ ८८ ॥ दुर्गेदंरंयूनादिदुर्वेत्ततद्धंनंशीलंयस्याः सादुरोदरघ्नो ॥ दावोवनमिसद्वद्वीचदीप्तियं

दानसारादयासाराद्यावाभूमिविगाहिनी ॥ दृष्टादृष्टफलप्राप्ति १६० ॥ देवतावंदवंदिता ॥ ८७ ॥ दीर्घव्रतादीर्घदृष्टिज्ञानोयादुरालभा ॥ दंडयि
त्रादंडनीतिर्दुष्टदंडधराचित्ता ॥ ८८ ॥ दुरोदरघ्नोदावाचित् १७० ॥ द्रवद्वयैकशेवधिः ॥ दीनसंतापशमनोदात्रीदवथुवैरिणी ॥ ८९ ॥ दरीविदा
रणपरादांतादांतजनप्रिया ॥ दारिताद्रितटादुर्गा १८० ॥ दुर्गारण्यप्रचारिणी ॥ ९० ॥

स्याः सादावाचित् १७० ॥ द्रवनीतिद्रवस्वकार्यव्यामृत्रपरिपूर्णमित्यर्थः ॥ द्रव्याणां सर्वपरदायानामेकः शेषधर्मस्त्वनिधिमुख्यआश्रयइत्यर्थः ॥ दीनानां
सारांगारेपापव्यमानानां संतापानाध्यात्मिकादितापाशमयितुंशीलंयस्याः सादीनसंतापशमनी ॥ दीनसंतापशमनेतिपाठोपसर्गवार्थः ॥ दात्रीपुरुषार्थचतुष्टयदानकर्त्री ॥ दवथुवैरि
णीसंसारजयजन्यकपनाशिनी ॥ ८९ ॥ दरीविदारणंप्रतास्यर्थयस्याः सादरीविदारणपरा ॥ तदुक्तंवारहो ॥ विध्यपाषाणमेदिनीति ॥ दांतावशीकृतोदया ॥ दांतजनानांप्रियादांतजना
वाप्रियायस्याः सादांतजनप्रिया ॥ दारितमद्भिनटंययासादरिताद्रितटा ॥ दुर्गनामानैद्व्यंहतवतीतिदुर्गांगरी ॥ तथाचात्रैवदेवीवाक्यम् ॥ अद्यप्रभृतिभेनामदुर्गतिस्त्यातिमेष्यति दुर्ग
दैत्यस्यसमेष्टानादितिदुर्गाभादिति ॥ तद्रूपा ॥ गंगानीर्थीतरंगस्त्रयोत्रेतंमूढधीस्तुइतिभाविष्येदर्शनात् १८० ॥ दुर्गारण्येदुर्गसिक्नेदुर्गासुरएववारण्यउग्रयत्रप्रचर्तुंप्रहृत्चरीलंयस्याः
सादुर्गारण्यप्रचारिणी ॥ ९० ॥

धर्मलभ्यायोगैकप्राप्या ५१० ॥ धर्मरूपं जलं यस्य सा धर्मजला ॥ धर्मप्रसवो यस्य सा धर्मप्रसवा ॥ धर्मो देयत्वेन वर्तते यस्य सा धर्मिणी सा च सा चेति विशेषणं नमैकम् ॥
 धर्मस्य प्रसवलक्षणे धर्मो वर्तते यस्य सा धर्मप्रसवधर्मिणीति वा ॥ ध्यानेनागम्यस्वरूपं यस्य सा ध्यानगम्यस्वरूपा च ॥ धरणी पृथ्वीरूपा ॥ धातुपूजिता ब्रह्मा चिंता ॥ ९५ ॥ धून
 यतिपापानीति धूः ॥ धूजटेरीश्वरस्य जटायां संस्थासंस्थितिर्यस्याः सा धूर्जटिजटा संस्था ॥ धन्या कृतार्था धनयहिता धन्येति वा ॥ धीः सामान्यात्मिका बुद्धिः ॥ धारणावतीति द्विशे
 षरूपा ५२० ॥ नंदातन्वाग्नी ॥ तदुक्तं नंदाचालकनंदाचेति ॥ निर्वाणजननी केवल्यसंपादयित्री ॥ नदयितुंशील्यस्याः सानंदिनी वसिष्ठधनुरूपा वा ॥ नृबानिदूरीकृतानि
 पानकानि यया सानुबन्धपातका ॥ ९६ ॥ निषिद्धा उत्सादिता विघ्ननिचया यया निषिद्धविघ्ननिचया ॥ निजानंदे ब्रह्मानंदस्तं प्रकाशयितुंशील्यस्याः सानिजानंदप्रकाशिनी ॥ नभो
 गचरी आकाशमार्गवहा ॥ नूतिः स्तुतिस्वरूपा ॥ दीर्घत्वमर्षम् ॥ नम्यावंद्या ॥ नारायणी नारायणशक्तिः ५३० ॥ नृता ब्रह्मेन्द्रादिभिः स्तुता ॥ ९७ ॥ निर्गतः संसाररूपो मलो य
 धर्मलभ्या ५१० धर्मजला धर्मप्रसवधर्मिणी ॥ ध्यानगम्यस्वरूपा च धरणी धातुपूजिता ॥ ९५ ॥ धूर्जटिजटा संस्था धन्या धीधारणावती
 ५२० ॥ नंदा निर्वाणजननी तंदिनी नुन्नपातका ॥ ९६ ॥ निषिद्धविघ्ननिचयानिजानंदप्रकाशिनी ॥ नभोगणचरी नूतिर्नम्या नारायणी
 ५३० नृता ॥ ९७ ॥ निर्मला निर्मलाख्या नानाशितनीता प्रसंपदाम् ॥ नियतानित्यसुखदानानाश्रयमहानिधिः ॥ ९८ ॥ नदी नदसरोमाता
 नायिका ५४० नाकदीर्घिका ॥ नष्टोद्धरणधीराच नंदनानंददायिनी ॥ ९९ ॥ निर्णीक शेषभुवनानिःसंगानिरुपद्रवा ॥ निरालंबानि अप्रपंचानि
 णां शितमहामला ५५० ॥ १०० ॥

स्याः सानिर्मला ॥ निर्मलं सारानाशकमाख्यातं कथं नयं स्याः सानिर्मलाख्याना ॥ नाशितानीता प्रसंपदा तापपरं पराणां विधातिनी ॥ नितरां यता संयता इति वा ॥ नि
 त्यसुखं ब्रह्मसुखं देवतातिनित्यसुखदा ॥ नानाश्रयमहानिधिः नानाश्रयं जगत्तस्य महानिधिः परममधिष्ठानमित्यर्थः ॥ ९८ ॥ नदी सतिद्रूपा ॥ नदसरोमाता नदानां सरसां च जनयि
 त्री ॥ नायिका श्रेष्ठा सर्वनियंत्राल्यर्थः ॥ नृत्यकर्त्री स्वरूपा वेत्यर्थः ५४० ॥ नाकदीर्घिका स्वर्गवापी स्वरूपा ॥ नष्टानां संसारे पतितानां मुद्धरेणो चेनेधीरादक्षानष्टोद्धरणधीरा च ॥
 नंदयति स मुद्धाङ्करोतीति नंदना ॥ नंदमानंदं सृष्टिं वादातुंशील्यस्याः सानंददायिनी ॥ ९९ ॥ निर्णीकपवित्रोद्धतमेषभुवनं यया सानिर्णीक शेषभुवना ॥ निर्गतः संगः संवधेयस्याः
 सानिःसंगा ॥ असंगो न हि सज्जत इति श्रुतेः ॥ निर्गत उपद्रव आध्यात्मिका दिलक्षणे यस्याः सानिरुपद्रवा ॥ निर्गत आलंब आश्रयो यस्याः सानिरालंबा ॥ स्वमहिमप्रतिष्ठितेत्यर्थः ॥ स
 भगवान्कस्मिन्वतिष्ठितः स्वमहिम्नीति श्रुतेः ॥ निष्पंचचाप्रपंचातीता ॥ एकमेवा द्वितीयमिति श्रुतेः ॥ निःशेषेण नाशितं महामलमज्ञानं यया सानिर्णीक शितमहामला ५५० ॥ १०० ॥

निर्मलज्ञानजननीब्रह्मलैकलज्ञानोत्पादिनी ॥ निःशेषप्राणितापआध्यात्मिकादिलक्षणास्तान्हरतीतिनिःशेषप्राणितापहन् ॥ नित्यउत्सवोयस्याःसानित्योत्सवा ॥ नित्येनमुखे
नस्वरूपानेदनित्यंसर्वदावातुमानित्यतुमा ॥ नमस्कार्यानमस्कारविषया ॥ अंजनमज्ञानतद्रहितानिरंजना ॥ १ ॥ निष्काशा नियमइतियावत् तद्वतीतिनिष्ठवती॥निर्निगतआतंक
आशंकायस्याःसानिरातंका ॥ तत्रक्रामोहःकःशोकइतिश्रुतेः ॥ निर्निगतःपापलेपोयस्याःसानिलेपा ॥ शुद्धमपापविद्धमितिश्रुतेः ॥ निश्चलःकूटस्थआत्मायस्याःसानिश्चलालिका
५६० ॥ निर्गतमवधंदूषणयस्याःसानिरवधा ॥ निरवधानिरंजनमितिश्रुतेः ॥ निरवधानिरंजनमितिश्रुतेः ॥ निरवधानिरंजनमितिश्रुतेः ॥ निरवधानिरंजनमितिश्रुतेः ॥ २ ॥
नंदिशृंगणलुल्या नंदीचभृंगीचणान्श्रनंदिशृंगिणालैस्तोवववाणोताभ्यास्तुल्यास्तुल्यहो ॥ नागनागरस्वरूपा ॥ नंदयतीतिनंदसद्यद्विदेत्यर्थः ॥ नगालजाहिमवतोदुहिता ॥ हिमा

निर्मलज्ञानजननीनिःशेषप्राणितापहन् ॥ नित्योत्सवानित्यतुमानमस्कार्यानिरंजना ॥ १ ॥ निष्ठावतीनिरातंकानिलेपानिश्चलालि
का ५६० ॥ निरवधानिरवधानीलोलोहितमूर्धगा ॥ २ ॥ नंदिशृंगिणस्तुत्यानागानंदानगालजा ॥ निश्चलहानाकनदीनिरयाणवदीर्धनोः
५७० ॥ ३ ॥ पुण्यप्रदपुण्यगर्भापुण्यापुण्यतंत्रंगिणी ॥ पृथुःपृथुफलापूर्णाप्रणतातिप्रभंजिनी ॥ ४ ॥ प्राणदाप्राणिजननी ५८० प्राणेशी
प्राणरूपिणी ॥ पद्मालयापराशक्तिःपुरजित्परमप्रिया ॥ ५ ॥

चलकृताश्रयेतिस्मृतेः ॥ निश्चलह्राविधरहिता निगतःभयहूहोयस्यादितिवा ॥ नाकनदीस्वर्गनदी ॥ निरयाणवित्यपापसमुद्रस्यदीर्घानोः पारप्रापिकामहतीनैकेत्यर्थः ५७० ॥ ३ ॥
पुण्यप्रदतीतिपुण्यप्रदा ॥ पुण्यगर्भेयस्याःसापुण्यगर्भा ॥ पुण्यापुण्यस्वरूपा ॥ तद्वेतुत्वात् ॥ पुण्यरूपस्तारंगविधेत्यस्याःसापुण्यनदीतिवापुण्यतंत्रंगिणी ॥ पृथुर्महनीपरिपूणेत्य
र्थः ॥ पृथ्वताररूपावा ॥ पृथूनिमहांतिफलानियस्याःसापृथुफला ॥ पूर्णसर्वव्यापिका अनवच्छिन्नप्रवाहरूपावा ॥ प्रणतानामातिप्रभंजितुंशील्यस्याःसाप्रणतातिप्रभंजिनी
॥ ४ ॥ प्राणानुदतिभक्तानामभक्तानांखंडयतीतिवा प्राणदा ॥ प्राणिजननीजंतूत्यादिनी ५८० ॥ प्राणेशीप्राणानानियंत्रिणी ॥ प्राणोहिरण्यगर्भःसमष्टिरूपस्तद्रूपवतयस्याःसाप्रा
णरूपिणी ॥ हिरण्यगर्भःसमवर्ततायेइत्यादिश्रुतेः ॥ पद्ममालयंयस्याःसापद्मालयालक्ष्मीस्वरूपेत्यर्थः ॥ पराशक्तिमयाख्यातद्रूपा ॥ पराशक्तिविविधैवश्रूयतइतिश्रुतेः ॥ पुर
जित्त्रिपुरारेःपरमाचासौप्रियाचेतिपुरजित्परमप्रिया ॥ ५ ॥

परासर्वाकृष्टा ॥ नतत्समश्चाप्यधिकश्चदृशतइति श्रुतेः ॥ परफलस्यैकैत्रल्यस्य प्राप्तिर्यस्याः सा परफलप्राप्तिः ॥ त्वमापीतापीताबरपुरनिवासवितरसीत्युक्तेः ॥ पावनीसर्वपापशोधनी ॥ प्रायश्चित्तयदिस्यात्तत्रजलकणिकाब्रह्महत्यादिपापे इत्युक्तेः ॥ च पयस्विनीप्रशस्तजलवतीपुण्यतोयेत्यर्थः ॥ परआनंदोययापरानंदस्वरूपपासापरानंदा ॥ स्त्रीत्वमार्षम् ५९० ॥ प्रकटोऽर्थोयस्याः सा प्रकटार्था ॥ प्रतितिष्ठत्यस्यां सर्वमिति प्रतिष्ठा ॥ पालनीपालनकर्त्री ॥ परापरस्वरूपा पूरयतीति वापरा ॥ ६ ॥ पुराणेषु पठिता पुराणपठिता तत्प्रतिपाद्या ॥ अथवा पुराणः परमात्मा तद्रूपेन पठिता कथितेत्यर्थः ॥ प्रीता सर्वेषां प्रियतमा सर्वान्प्रीणातीति वा ॥ प्रणवाक्षरं अकारस्तद्वृषिणी ॥ पार्वतीभावानीहूपा ॥ प्रेमसंपन्ना प्रीतिसंयुक्ता परमास्येत्यर्थः ॥ पशूनां जीवानां पाशाश्चतुर्विंशतितत्त्वानि बांविमोचनी पशुपाशविमोचनी ॥ विनाशिनी ति पाठे पितृवार्थः ६०० ॥ गंगानामसहस्रेस्मिन् विद्यते द्विद्विकेशते ॥ यददृ

परापरफलप्राप्तिः पावनीचपयस्विनी ॥ परानंदा ५९० प्रकटार्थाप्रतिष्ठापालनीपरा ॥ ६ ॥ पुराणपठिता प्रीता प्रणवाक्षररूपिणी ॥ पार्वती प्रेमसंपन्ना पशुपाशविमोचनी ६०० ॥ ७ ॥ परमात्मस्वरूपा च परब्रह्मप्रकाशिनी ॥ परमानंदनिष्पन्दा प्रायश्चित्तस्वरूपिणी ॥ ८ ॥ पानीयरूपं निर्वर्णापरिन्नाणपरायणा ॥ पापैधनद्वज्ज्वालापापारिः पापनामनुत् ॥ ९ ॥ परमैश्वर्यजननी ६१० प्रज्ञाप्राज्ञापरपरा ॥ प्रत्यक्षलक्ष्मीः पद्माक्षी परव्योमास्तस्रवा ॥ ११० ॥

ष्टममूदत्रतद्विश्वेशे समर्पितम् ॥ ६ ॥ परमात्मस्वरूपा च परब्रह्मैकलक्षणा च ॥ परब्रह्मप्रकाशिनी परब्रह्मप्रकाशकारिणी ॥ परमानंदस्य निरतास्यदश्चलनंतद्व्यभिव्यक्तियस्याः पुण्यकर्महेतुत्वात्सा परमानंदनिष्पन्दा ॥ प्रायश्चित्तस्वरूपिणी सवर्पापैकप्रायश्चित्तरूपा ॥ प्रायश्चित्तंतु त्रैवयत्रगंगानविद्यतइति स्मृतेः ॥ ८ ॥ पानीयरूपं निर्वर्णा जलस्वरूपैकैवल्यमेव जलस्वरूपेण तिष्ठतीत्यर्थः ॥ परिन्नाणपरायणा सत्कर्तृक्षणे पराश्रयरूपा ॥ पापान्येव धनानि तेषु द्वज्ज्वालावनाग्निशिखा ॥ पापारिः पापानां शत्रुः ॥ पापानि नामानुदतीति पापनामनुत् ॥ ९ ॥ परमैश्वर्यजननी अणिमाद्यैश्वर्यदात्री ६१० ॥ प्रकटप्राज्ञाप्रज्ञास्वरूपप्रकाशनैकस्वभावा ॥ प्राज्ञा न विद्यते ज्ञोयस्याः सा ज्ञापकृष्टा ज्ञाप्राज्ञा विदुषीति वा ॥ परापरकार्यकारणरूपा ॥ परावरा इति पाठे परे हि रण्यगर्भादियद्वरानि कृष्टायस्याः सा तथा ॥ प्रत्यक्षा लक्ष्मीरपरोक्षानिर्वर्णा श्रीर्यस्याः सा प्रत्यक्षलक्ष्मीः सा साष्टश्रीस्वरूपेति वा ॥ पद्मोपपद्मे इवाऽक्षिणीर्यस्याः सा पद्माक्षी ॥ परव्योम परमाकाशरूपममृतं मरणरहितं स्वरूपं नक्तम्यः स्रवति प्रपच्छतीति परव्योमा मृतस्रवा ॥ आकाशस्तुष्टिगादिति न्यायात् ॥ ११० ॥

प्रसन्नमज्ञानतत्कार्यरूपमलेननसृष्टं हृत्पल्लवपंथस्याः साप्रसन्नरूपा ॥ प्रकर्षेणनिधीयतकार्यजातप्रलयकालेऽस्याभितिप्रणिधिः ॥ पुनर्तीतिपूतापरमपवित्रस्वरूपा ॥ पवित्राणां पवित्र्यइतिस्मृतः ॥ श्रव्यक्षेदेवताऽपरोक्षप्रत्यक्षैतन्यरूपा ॥ यत्साक्षादपरोक्षाद्वेति श्रुतेः ६२० ॥ पिनाकिपरमप्रीताविश्वेश्वरस्यात्यन्तवल्लभा ॥ परमेशिनोब्रह्मणः कमंडलुराश्रयत्वेन ग्रस्याः सापरमष्टिकमंडलुः ॥ आदावादिपितामहस्यनियमव्यापारपात्रेजलमित्युक्तः ॥ ११ ॥ पद्मनाभपदार्थेणप्रसूताविष्णुपादार्थेणसंजृता ॥ पद्मालयन्यगशायिनोभगवतः पादोदंकपावनम् विष्णुपादार्थसंज्ञेत्याद्युक्तेः ॥ पद्मनाभपदार्थातप्रसूतेतिवापाठः ॥ पद्मानांमालावर्तित्यस्याः सापद्ममालिनी ॥ पराच्छिद्रदशतीतिपरिधिः ॥ पुष्टिकरोतीतिपुष्टिकरी ॥ पथ्यासंसारोगस्यपथ्यस्वरूपा ॥ पूर्तिः परिपूर्णरूपाउदरादिभरणरूपावा ॥ प्रभावतीप्रकाशवती ॥ १२ ॥ पुनर्तीतिपुनाना ६३० ॥ भीतानांपानकर्तृणांपीतासतीतिवागर्भान्दं

प्रसन्नरूपाप्रणिधिः पूताप्रत्यक्षेदेवता ६२० ॥ पिनाकिपरमप्रीतापरमष्टिकमंडलुः ॥ ११ ॥ पद्मनाभपदार्थेणप्रसूतापद्ममालिनी ॥ परधिदापुष्टिकरीपथ्यापूर्तिः प्रभावती ॥ १२ ॥ पुनाना ६३० पीतगर्भघ्नीपापपर्वतनाशिनी ॥ फलिनीफलहस्ताचफुल्लंबुजविलोचना ॥ १३ ॥ फालितैनोमहाक्षेत्राफणिलोकविभूषणम् ॥ फेनच्छलप्रणुनैनाः फुल्लकैरवगंधिनी ॥ १४ ॥ फेनिलाच्छंबुधाराभा ६४० फुडुच्चादितपातका ॥ फाणितस्वादुसलिलाफाटपथ्यजलाविला ॥ १५ ॥

तीतिपीतगर्भघ्नी ॥ पापान्येवपर्वतास्तान्नाशितुंशीलयस्याः सापापपर्वतनाशिनी ॥ फलदेयत्वेनवर्तित्यस्याः साफलिनी ॥ भक्तेभ्योदातुंफलहेस्तेइवयस्याः साफलहस्ता ॥ फलमानुल्लिङ्गादिफलहस्तेयस्याइतिवा ॥ च फुल्लंबुजानीवविकसितानिलोचनानियस्याः साफुल्लंबुजविलोचना ॥ १३ ॥ फालितंबाडितमेनसांपानांमहाक्षेत्रययासाफालितैनोमहाक्षेत्रा ॥ भोगवतीरूपेणसंपलोकभूषणरूपाफणिलोकविभूषणम् ॥ फेनच्छलेनप्रणुनानिदूरीकृतानिपुनसिपापनिययासाफेनच्छलप्रणुनैनाः ॥ फुल्लविकसितयत्नैर्वकुमुदंतद्वयद्वयगंधस्तद्वधोवावर्तित्यस्याः साफुल्लकैरवगंधिनी ॥ १४ ॥ फेनिलेफेनयुक्तयदच्छमंवृतस्थयाधाराप्रवाहसेनाआदिमिर्यथास्तत्स्वरूपावा साफेनिलाच्छंबुधाराभा ६४० ॥ फुडितिशब्दानुकरणम् ॥ फुडितिशब्देनोच्चादितपातकंययासाफुडुच्चादितपातका ॥ फाणितं फेनविशेषमिवस्वादुसलिलंयस्याः साफाणितस्वादुसलिला ॥ फांटंकंनद्वयथ्यजलेनविलासाफांटपथ्यजलाविला ॥ १५ ॥

विश्वेश्वरमाताविश्वमाताच ॥ विश्वेशीसर्वेश्वरीत्यर्थः ॥ विश्वेश्वरस्यप्रियाविश्वेश्वराप्रियायस्याःसाविश्वेश्वरप्रिया ॥ ब्रह्मणपरमात्मनहिरण्यगभायवेदयब्राह्म
णायब्रह्मब्रह्मण्या ॥ हिरण्यगभादीन्क्रोतीतिब्रह्मकृत् ॥ ब्रह्मणःशक्तिब्रह्मी ब्रह्मणिभवानैकम्यलक्षणस्थितिरूपावा ॥ ६५० ॥ ब्रह्मिषास्त्वहिमस्येत्यर्थः ॥ ब्रह्मणभक्ता
वा ॥ विगतमलंपापंयस्मात्तथाभूतमुदकंयस्याःसाविमलोदका ॥ १६ ॥ विभावरीश्रेष्ठारूपा भूरिधुम्नाभारूपावा ॥ तथाचपादो ॥ भूरिधुम्नोमहाराजःक्षमामंडलपालकः त
स्यासत्तत्साहस्राःप्रमदाःकमलक्षणाः तासांविभावरीश्रेष्ठारूपावभवन्नुभयमेति ॥ च विरजाविगतरंजोयस्याःसाविरजाः ॥ शुद्धसत्त्वत्यर्थः ॥ विक्रांतव्यामनकंविष्टपंगुवनंयया
साविक्रांतनेकविष्टपा ॥ विश्वमित्रंजगद्धितैषिणी ॥ विष्णुपदादुद्धृताविष्णुपदी ॥ विष्णोरियैवैष्णवी ॥ वैष्णवानांविष्णुभक्तानांप्रियावैष्णवप्रिया ॥ १७ ॥ विरूपाक्षेत्रिनेत्रेप्रियंक्रोती
तिविरूपाक्षप्रियकरी ६६० ॥ विभूरिणिमाद्यैश्वर्यरूपा ॥ विश्वतःसर्वतोमुखानियस्याःसाविश्वतोमुखी ॥ सर्वतःपाणिपादंतत्सर्वतोऽक्षिशिरोमुखमितिस्मृतं ॥ विगतःपाशोबंधनं
विश्वमाताचविश्वेशीविश्वविश्वेश्वरप्रिया ॥ ब्रह्मण्याब्रह्मरुद्राक्षी ६५० ब्रह्मिष्ठाविमलोदका ॥ १६ ॥ विभावरीचविरजाविक्रांतानेकविष्ट
पा ॥ विश्वमित्रंविष्णुपदीवैष्णवीवैष्णवप्रिया ॥ १७ ॥ विरूपाक्षप्रियकरी ६६० विभूर्तिर्विश्वतोमुखी ॥ विपाशावैबुधविधावेदाक्षरस
सवा ॥ १८ ॥ विद्यावेगवतीवंधाबृंहणी ६७० ब्रह्मवादिनी ॥ वरदाविप्ररुद्राचवरिष्ठाचविशोधनी ॥ १९ ॥ विद्याधरीविशोकाचवयोदंढ
निषेविता ॥ बहूदकाबलवती ६८० व्यामस्याविबुधप्रिया ॥ १२० ॥

संसाररूपंयस्याःसाविपाशानदीविशेषरूपावा ॥ तथाचभीष्मपर्वणि ॥ दृषद्वर्ताविपाशांचविपास्यूलवालुकांमिति ॥ विबुधस्यविष्णोरियैवैबुधैवलोकाप्रवावा ॥ वेद्यावेतुंयो
ग्या ॥ वैद्येतिचान्यत्र ॥ वेदाक्षरेभ्योवेदोतिभ्योब्रह्मानंदरंसंस्वनिब्रह्मानंदरंस्यवास्यवास्योयस्याःसाब्रह्मानंदरंसलवा ॥ १८ ॥ विद्याब्रह्मविद्यारूपा ॥ वेगवतीस्त्रांतोगामिनी ॥ वंद्याऽभि
वंधास्तुत्यावा ॥ बृंहणीदेहंद्रियादीनांपरिणामयित्री ६७० ॥ ब्रह्मवादिनूशालयस्याःसाब्रह्मवादिनी ॥ वरंद्वातीतिवरदा ॥ विशेषेणप्रकटाविप्ररुद्रासर्वोत्तमेत्यर्थः ॥ वरिष्ठाश्रेष्ठा
च ॥ वीपक्षिणिहंशेतइतिविशोब्रह्माऽऽशंकरःबुधतिधारयतिपोषयतीतिवाधोविष्णुस्तान्ब्रह्मरुद्रविष्णन्वयतिप्रापयतीतिविशोधनी विशेषेणशोधयतिपद्भिन्नयतीतिवा ॥ १९ ॥ वि
द्यांधरतीतिविद्याधरो विद्याधरस्त्रीरूपिणीतिवा ॥ नाभिकमलोद्भवेतिवैष्णवोक्तेः ॥ विगतःशोकोयस्याःसाविशोका ॥ वयोदंढैःपक्षिसमूहैर्नतरांसेवितवयोदंढनिषेविता ॥ बहूयुदका
नियस्याःसाबहूदका ॥ बलंविद्यतेयस्याःसाबलवती ६८० ॥ व्यामस्याभूताकाशस्था ॥ परमेव्योन्निनिष्ठतीतिवाव्योमस्था ॥ परमेव्योमन्नित्यादिश्रुतेः ॥ विबुधानंदेवानांवि
श्वेश्वरस्यवाप्रियाविबुधप्रिया ॥ १२० ॥

वाणीवचनरूपासस्मरतीस्वरूपावा ॥ वेदःप्रतिपादकत्वेनवर्तयस्याःसावेदवती कुराव्यजदुहितुरुपावा ॥ वेदवतीहरणेउत्तरकोटिप्रसिद्धारामायणे ॥ कृतयुगवेदवतीत्रेतायांजन
कालजा द्वापरद्वैपदेज्ञेयानेनकृष्णात्रिहायनीतिवचनाच्च ॥ विज्ञानस्वरूपा ॥ ब्रह्मविद्यारूपस्तर्गोवर्ततेयस्याःसाब्रह्मविद्यातरंगिणी ब्रह्मविद्यानदीस्वरूपावा ॥ ब्रह्मांडकोटि
परिमितब्रह्मांडानिव्याप्तमंबुयस्याःसाब्रह्मांडकोटिव्याप्तोबुः ॥ ब्रह्महत्यापहारीणिब्राह्मणवधपहरणरीला ॥ २१ ॥ ब्रह्मेशविष्णुरूपाहिरण्यगर्भविश्वनाथनारयणरूपाच ॥ बुद्धि
रंतःकरणमेदस्तद्रूपा ॥ बुद्धिर्बुद्धिमतामस्मीतिभगवद्वचनतुज्ञानस्वरूपावा ६९० ॥ विभवमैश्वर्यं विगतोभगवोयस्मिन्संमोक्षवा वर्धयितुंशीलयस्याःसाविभववर्धिनी ॥ विशेषे
षणलसिंशुलीलयस्यादृशंसुखविलासिनांवासुखददातीतिविलासिसुखदा ॥ वैश्यावैश्यजातिरूपातन्त्रीरूपावा ॥ वर्याइतिपाठेईश्वराधीन्यर्थः ॥ तथाचभागवते ॥ सर्वतिस
रितोभीताइति ॥ विश्वाइतिपाठेविश्वबाहुकाकाशीस्थादेवताविशेषरूपेत्यर्थः ॥ व्यापिनीव्यापनशीलाच ॥ वषारिणीधर्मोत्पत्त्यनेःकारणम् ॥ २२ ॥ वृषांकस्यदृषभञ्जस्यभौलिर्म
सकंनिलयआश्रयोयस्याःसावृषांकभौलिनिलया ॥ विपन्नानिपिपदूस्तानांस्वलेष्टानांवाआर्त्तपीडाप्रसंजितुंशीलयस्याःसाविपन्नार्त्तप्रसंजिनी ॥ विभिःपक्षिभिर्नीताप्रान्ता
वाणीवेदवतीवित्ताब्रह्मविद्यारंगिणी ॥ ब्रह्मांडकोटिव्याप्तबुद्धिब्रह्महत्यापहारीणी ॥ २१ ॥ ब्रह्मेशविष्णुरूपाचबुद्धि ६९० विभववर्धिनी ॥
विलासिसुखदावैश्याव्यापिनीचवषारिणीः ॥ २२ ॥ वृषांकभौलिनिलयाविपन्नार्त्तप्रसंजिनी ॥ विनीताविनताब्रध्नतनया ७०० विनया
न्विता ॥ २३ ॥ विपंचीवाद्यकुशलावेणुश्रुतिविचक्षणा ॥ वर्चस्करीवलकरीबलान्मूलितकल्मषा ॥ २४ ॥ विपाप्माविगतांतकाविकल्पप
रिवर्जिता ७१० ॥ वृष्टिकर्त्रीवृष्टिजलाविधिर्विच्छिन्नबंधना ॥ २५ ॥

व्याप्तयतिवत् ॥ विपययुक्तइतिवा ॥ विनताविशेषेणनानाकेत्यर्थः ॥ गरुडामतुरुपावा ॥ ब्रध्नतनयगोरूपा ॥ सूर्यमुताहिगावइतिश्रुतेः ॥ यमनारूपावा ७०० ॥ गंगानामस
हस्रेऽस्मिन्निवृत्तसमेराते ॥ यददृष्टमदृष्टतद्विश्वेसमर्पितम् ॥ ७ ॥ विनयेनयुक्ताविनयाचिता वीनापक्षिणानयेनसमुदायेनवाञ्जिता ॥ २३ ॥ विपंचीवीणातद्रूपा ॥ वीणवेणुसदं
गादिवाद्यरूपायेनमदृत्यैवोक्तेः ॥ वाद्यकुशलावादनमात्रेक्षा ॥ वेणोःश्रुतौश्रवणरगविशेषविज्ञानेविचक्षणा निपुणा ॥ वर्चस्करीतेजस्करी ॥ बलकरीसामर्थ्यकरी ॥ बलेनज्ञाने
नसामर्थ्येनवाउन्मूलितानिकल्मषाणिययासाबलोन्मूलितकल्मषा ॥ २४ ॥ विगतःपाप्मायस्याःसाविपाप्मा ॥ विशेषेणगतआतंकोभयग्रस्याःसाविगतांतका ॥ विकल्पपरिवर्जिताअशो
षमेदरहिता ७१० ॥ वृष्टिकर्त्रीसिवितुस्वरूपा ॥ आदित्याज्जायतेवृष्टिरितिस्थेः ॥ वृष्टिजला वृष्टेःकारणभूतजलयस्याःसा ॥ इन्द्रकरिणीहिंशुडभिर्गंगजलमुद्धृत्यमेधेसंचारयति
देववृष्टिरूपंजायतइति लोकप्रसिद्धिः ॥ विदधातीतिविधिर्हिरण्यगर्भरूपेत्यर्थः ॥ विशेषेणच्छिन्नभक्तानंबंधनययासाविच्छिन्नबंधना ॥ २५ ॥

भक्तानां व्रतस्य सकल्पस्यानुसारेण रूपं यस्य साऽवतरूपा एकादश्यादिव्रतस्वरूपा ॥ वितरूपाधनस्वरूपा ॥ बहुगविघ्नानां विनाशं करोतीति बहुविघ्नविनाशकृत् ॥ बहुविघ्नविनाशदितिकिंचित् ॥ वसुधारावसोर्धारा रूपा वसुन्मीष्मादीन् वमतृहणेण धरतीति वा ॥ वसुमती स्वर्णादिमती पृथ्वीरूपा वा ॥ विचित्राण्यंगानि यस्य साऽविचित्रांगी ७२० ॥ विभावसुः सूर्यरूपा वक्ररूपा वा ॥ २६ ॥ विशेषेण जयतीति विजया अवाच्याः सखिरूपा वा ॥ विश्वबीजजगदुपादानमिदम् ॥ वामामनोहरा च सा देवी चेति वामदेवी वामदेवस्य पत्नीति वा ॥ वरान्प्रदतीति वप्रदा ॥ वषो धर्मश्चाश्रिता यया धर्मेणाश्रितेति त्रारूपा अत्रि ॥ विषं समारदुःखं हन्तीति विषघ्नी ॥ तथा चोक्तम् ॥ संसारविषनाशिन्यादिति ॥ च विज्ञानान्यवोर्मयोऽश्वश्च तेषां मालावर्तिते यस्य साऽविज्ञानोर्म्यं शुभमालिनी विज्ञानोर्म्यं शशाङ्गशुभमालिनी चेति वा ॥ २७ ॥ भवायोद्भवाय हिताभ्यासमीचेति वा ॥ भोगो वर्तते यस्य सा भोगवती ॥ भागवतीति पाठे भागवत्संबन्धिनी विष्णुपदीत्यर्थः ७३० ॥ भद्रा मंगलरूपा ॥ भवानी भवपत्नी ॥ भूतानि भावयत्यस्य दयति पात्यतीति वा भूतभाविनी ॥ भूतानां व्रतरूपा वितरूपा बहुविघ्नविनाशकृत् ॥ वसुधारा वसुमती विचित्रांगी ७२० विभावसुः ॥ २६ ॥ विजया विश्वबीजं च वामदेवी वप्रदा ॥ वषाश्रिता विषघ्नी च विज्ञानोर्म्यं शुभमालिनी ॥ २७ ॥ भव्या भोगवती ७३० भद्रा भवानी भूतभाविनी ॥ भूतधात्री भयहरा भक्तदारिद्र्यघ्ना तिनी ॥ २८ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदा भोशी भक्तस्वर्गापवर्गदा ॥ भागीरथी ७४० भानुमती भाग्यभोगवती भूतिः ॥ २९ ॥ भवप्रिया भवद्वेषी भूतिदा भूतिभूषणा ॥ भालोचन भावज्ञा भूतभव्यभवसभुः ७५० ॥ १३० ॥

चतुर्विधानां पूर्णोपालयित्रीति वा भूतधात्री ॥ अयं संसारजयहरतीति भयहरा ॥ भक्तानां दारिद्र्यहन्तुं शील्यस्याः सा भक्तदारिद्र्यघ्नातिनी ॥ २८ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदा भोगमोक्षप्रदा ॥ सुखदामोक्षदा गंगैव परमा गतिरिति स्मृतेः ॥ भोशी भक्तक्षेत्राणानियत्री ॥ चांद्रमसी शक्तिरित्यर्थः ॥ भावासां दर्शने चेति वा ॥ भक्तानां स्वर्गापवर्गोददातीति भक्तस्वर्गापवर्गदा ॥ भगीरथेनानीति भागीरथी ७४० ॥ भातीति भानुः श्रीकृष्ण उत्पादकतया वर्तते यस्य सा भानुमती तेजस्विनीति वा ॥ भानुमती हरिहरेश्वरप्रसिद्धा सहदेवपत्न्या दवस्य भानोः कथ्यारूपा वा ॥ तथा च हरिवंशे ॥ कथां भानुमती नाम भानोर्दुहितरं नृप एव भानुमती वीरसहदेवाय दीयतामिति ॥ भाग्यं नियतिरूपम् ॥ भोगवतीति बाध इति स्मृतेः ॥ विभतीति भृतिभरणस्वरूपा वा ॥ २९ ॥ भवप्रिया रूद्रकांता भव एव प्रिये यस्य भवस्याभीष्टेति वा सा तथा ॥ भवद्वेषी संसारनाशिनी ॥ तथा च श्रूयते ॥ त्वां भवः शिरसि सा दं देवं त्वं पुनर्भव कथां विलुपसि वैपरीत्या मिह ते सुरापां ये रुद्रास्तदमरत्वमीह मइति ॥ भूतिर्भूषणरस्याः सा भूतिर्मैश्वर्यं वा भूषयतीति भूतिभूषणा ॥ भूतिदक्षिणे ति पाठे भक्तेभ्य ऐश्वर्यदानसमर्थत्यर्थः ॥ भवभूषणेति कचिद् ॥ त्रिलोचनस्याभिप्रायं जानातीति भालोचनभावज्ञा ॥ भूतचभव्यचभवच्च भूतभव्यभवति तिषां भुः ७५० ॥ १३० ॥

भातिज्ञानप्रशमनीमूलज्ञानशानेनधातिज्ञानच्छेत्री ॥ भिन्नोविदारितोब्रह्मांडमण्डपययासाभिन्नब्रह्मांडमंडपा ॥ भूरिददातीतिभूरिदा ॥ अस्यसुखेनलभ्यतइतिभक्तिमुलभा ॥
 साम्यवदृष्टिगोचरीशुभादृष्टवतानेत्रविषयः ॥ टावतंलक्वचित् ॥ ३१ ॥ अजितंताशितंजकोपल्लवानामपद्रवाणांकुलंसमूहययासाभंजितोपल्लवकुला ॥ अक्षयंपकान्भोज्यसि
 द्दान्नताभ्यामुखंप्रददातीतिभक्ष्यभोज्यसुखप्रदा ॥ भिक्षुणीयावुभुक्षुभिर्ममदुःखमिश्रयाचनीया ॥ भिक्षूणांपरमहंसानांमातामोक्षलनदात्री ॥ आनयत्युत्सादयतीतिजावा ७६० ॥
 भावस्वरूपिणीपदार्थस्वरूपिणी ॥ सर्वस्वत्वद्वंद्वब्रह्मइदंसर्वयदयमासेतिश्रुतेः ॥ ३२ ॥ मंदाकिनीस्वर्गा ॥ महानानंदोयस्याःसामहानंदा महांश्यासावानंदश्चेतिवा ॥ अस्मिन्पक्षे
 स्त्रीत्वमार्षम् ॥ माताप्रमातासत्रैर्हितैषिणीतिवा ॥ पापानांमुक्त्यंतरंगोयस्याअस्तिसामुक्तिरंगिणी ॥ कुनोवीचिर्वीचिस्तुवयदिगतालोचनपथमित्युक्तेः ॥ मुक्तिरूपास्तरागावायस्याः
 सातथा ॥ महानुदयोयस्याःसामहोदया महोदयस्वरूपावा ॥ मधुमधुरजलयस्याअस्तिमधुमतीनदीविशेषरूपावा॥ इरावतीमधुमतीत्यत्रैवोक्तेः ॥ महत्पुण्यययासामहापुण्या
 आतिज्ञानप्रशमनीभिन्नब्रह्मांडमंडपा ॥ भूरिदाभक्तिमुलभाभाग्यवदृष्टिगोचरी ॥ ३१ ॥ भंजितोपल्लवकुलाभक्ष्यभोज्यसुखप्रदा ॥ भिक्षु
 णीयाभिक्षुमाताभावा ७६० भावस्वरूपिणी ॥ ३२ ॥ मंदाकिनीमहानंदामातामुक्तिरंगिणी॥महोदयामधुमतीमहापुण्यामुदाकरी॥ ३३ ॥
 मुनिस्तुता ७७० मोहंघ्नीमहातीर्थामधुसवा ॥ माधवीमानिनीमान्यामनोरथपथातिगा ॥ ३४ ॥ मोक्षदामतिदामुस्या ७८० महाभा
 ग्यजनाश्रिता ॥ महावेगवतीमेध्यामहामहिमभूषणा ॥ ३५ ॥

महापुण्यस्वरूपावा ॥ मुदाकरी मुदोहर्षस्याकरीआश्रयभूता॥टावतंलक्वचित्॥ ३१ ॥ मुनिभिःपूजितासर्वैरितिस्मृतः ७७० ॥ मोहंघ्नीअनाथज्ञानच्छेत्री ॥
 महतीतितीर्थानियस्यासामहातीर्था ॥ सर्वतीर्थमयीगगत्युक्तेः ॥ महतीर्थरूपावा ॥ मधुमधुरमुदकलवतीतिमधुसवा ॥ मामायालक्ष्मीवातिर्योन्यंत्राधवरूपावामाधवी ॥ त
 थाचहरिंशरे ॥ मायाऽविद्याहरेयोक्तातस्याईशोयतोभवान् तस्मान्माधवनामासिधवःस्वामीतिशब्दितइति ॥ माधवस्येयमाधवीमधुवंशोद्भवास्तुद्रारूपामधुविद्यावबोध्यत्वाद्वा ॥
 मननाद्यानयोगाच्चविद्धिभारतमाधवीमतिव्यासवचनात् ॥ मानःपूजावर्ततेयस्याःसामानिनी ॥ प्रेमसंभोगमानः शांतनुभार्यावस्यायांसवतेयस्याइतिवा ॥ मान्यापूज्या ॥
 मनोरथपथमतिक्रम्यगच्छतीतिमनोरथपथातिगा सर्वव्यापिकेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ मोक्षदामतिभक्त्योऽभक्तेभ्यःखंडयतीतिवामोक्षदा ॥ मतिदाज्ञानदा ॥ मुस्याश्रेष्ठा ७८० ॥ मह
 द्भाग्यंयेषांतिजनेःसेवितामहाभाग्यजनाश्रिता ॥ महान्वेगोवतेयस्याःसामहोवोवती ॥ मेध्यापवित्रा ॥ पवित्राणांपवित्रयइतिस्मृतः ॥ महाउत्सवरूपा ॥ महउद्धवउत्सवइतिव
 चनात् ॥ महिमानीभूषणानियस्याःसामहिमोवाभूषयतीतिमहिमभूषणा ॥ महिमभिर्वाभूष्यतइतितथा ॥ ३५ ॥

महान्यभाबोयस्याःसामहाप्रभावा ॥ महतीअपरिच्छिन्ना ॥ मीनाइवमीनाएववाचंचलानिलोचनानियस्याःसामीनचंचललोचना ॥ महताकारुण्येनकरुणयासंपूर्णव्याप्तामहा
कारुण्यसंपूर्णा ॥ महतीऋद्धिर्यस्याःसामहार्द्धः ७९० ॥ च महान्युत्पलानियस्याःसामहोत्पला ॥ ३६ ॥ मूर्तिमद्यत्यक्षरीरवत् ॥ पश्यच्चंतदिमंगंगप्रत्यक्षांपुरतःस्थितामित्यु
क्तेः ॥ मुक्तिरमणीमुक्तिरूपरमणीसुंदरीस्त्री ॥ मणयोभाणिक्यानिचमूषणानियस्यास्तेषांवाभूषणरूपयामणिमणिक्यभूषणा ॥ मुक्तासमूहैर्मुक्तासमूहवानपथ्यमलंकरणयस्याः
सामुक्ताकलापनेपथ्या ॥ मनसिनयनानिचंदयितुंशीलंयस्याःसामनेनयननंदिनी ॥ ३७ ॥ महापातकराशिघ्रीमहापातकसमूहानच्छेत्री ॥ महोदवस्यार्धशरीरंहनुंशीलंयस्याःसा
महोदोर्वाधराणि गौरिरूपेत्यर्थः ॥ महतीजर्भिमालावर्तितयस्याःसामहोर्भिमालिनी ॥ मुक्तामुक्तस्वरूपा ८०० ॥ गंगानामसहस्रेःस्मिन्ष्टमेविवर्तेशते ॥ यददृष्टमभूदन्नतद्विश्वेशो

महाप्रभावा महतीमीनंचचललोचना॥ महाकारुण्यसंपूर्णा महार्द्ध७९० श्रमहोत्पला॥ ३६॥ मूर्तिमन्मुक्तिरमणीमणिमाणिक्यभूषणा॥
मुक्ताकलापनेपथ्या मनोनयननंदिनी॥ ३७॥ महापातकराशिघ्नीमहादेवार्धहारिणी॥ महोर्मिमालिनीमुक्ता८०० महादेवीमनोन्मनी
॥ ३८॥ महापुण्योदयप्राप्यामायातिमिरचंद्रिका॥ महाविद्यामहामायामहामेधामहाषधम्॥ ३९॥ मालाधरीमहोपाया८१० महोरग
विभूषणा॥ महामोहशरमनीमहामंगलमंगलम्॥ १४०॥

समर्पितम् ॥ ८ ॥ महतीचासौदेवीचेतिमहादेवी ॥ मनांसिउन्मन्यतेउलूढज्ञानयुक्तानिकरोतीतिमनोन्मनी ॥ सच्चशुद्धिकारिणीत्यर्थः ॥ संधिरार्षः ॥ ३८ ॥ महतांपुण्यानामुदयेनफलेनप्राप्यागम्यामहापुण्योदयप्राप्या ॥ मायैवतिमिरमंधकारस्तस्यचंद्रिकानाशिकाभायातिमिरचंद्रिका ॥ महतीचासौविद्याचेतिमहाविद्या ब्रह्मविद्यास्वरूपेत्यर्थः ॥ महतीचासौमायाचेतिमहामाया ॥ स्वकार्यव्यापकत्वंमहत्त्वम् ॥ महतीमेधायस्याःसामहामेधा ब्रह्माकारबुद्धिरूपावा ॥ महच्चतदौषधंचमहौषधम् ॥ महामोहमहौषधमितिपाठोद्वेगः ॥ महान्मोहोयस्याःसामहामोहा ॥ अत्रापिमहत्त्वस्वकार्यव्यापकत्वमेव ॥ साचमहौषधंचेतितथा ॥ अत्रमहत्त्वंसंसाररागनिवर्तकत्वम् ॥ अस्मिन्पक्षेनामद्वयमिदम् ॥ ३९ ॥ मालवैजयंतीरूपंधर्तरीतिमालाधरी मालाकारपत्नीरूपावा ॥ महानुपायःप्रातिसाधनश्रवणादिलक्षणेयस्याःसामहोपाया पुरुषार्थचतुष्टयेमहोपायस्वरूपावा ८१० ॥ महान्तउगावासुकिप्रभृतयोविभूषणानियस्याःसामहोरगविभूषणा ॥ महामोहंप्रशमयतीतिमहामोहप्रशमनी ॥ महामंगलानामपिमंगलंमहामंगलगल्म् ॥ मंगलानांचमंगलमितिस्मृतेः ॥ १४० ॥

सूयमंडलेचरतीतिमार्तडमंडलचरी आकाशगंगाहूपेणसूयमंडलेचरतीतिवा ॥ महतीचासौलक्ष्मीश्वेतिमहालक्ष्मीः ॥ महउज्जितोययाभेदेनवाउ
ज्जितमदोद्धिता ॥ यशोब्रह्महत्याविदारिणीतिवततेयस्याःसायशस्विनी ॥ यशोददातीतिशोदा नंदपत्नीहृपावा ॥ च योग्या योगायद्वितायोगगम्येतिवा ॥ युक्तआत्मायेषतिःसेवि
तायुक्तात्मसेविता ८२० ॥ ४१ ॥ योगानांषडंगदीनांसिद्धिप्रदायोगसिद्धिप्रदा ॥ याज्यापूज्यायजमानस्वरूपावा ॥ यज्ञेशेनपरिपूरिताव्याप्ताधिष्ठितेतियावत् ॥ यज्ञेशपरिपूजिते
निकचिन्ताः ॥ तत्रयज्ञेशःपरिपूजितोयथासायज्ञेशपरिपूजिता ॥ यद्वा यज्ञेशःश्रीकृष्णत्नेनपरिपूजितेतिव्याख्येयम् ॥ तथाचहरिवंशेपारिजातहरेणे ॥ अथाययौविष्णुपदौस्थताकृ
ष्णेनभारत संपूज्यतांतःकृष्णःकृत्वात्मानमधोक्षजइति ॥ यज्ञेशीयज्ञाधिष्ठान्रदिवता ॥ स्थतायज्ञफलंददातीतियज्ञफलदा ॥ अन्नकानांखंडयतीतिवा ॥ यजनीयापूजनीया ॥ यश
स्वरीभक्तानांकीर्तिकरी ॥ ४२ ॥ यमिसेव्याजितेद्रियैःश्वरनीया ॥ योगेनमायासंबधेनयोनिःकारणयोगयोनिः ॥ योगेनमायासंबधेनुरितिवा ॥ योगेजीवालनोरैक्याचिंतनवर्तये

मार्तडमंडलचरीमहालक्ष्मीर्मदोज्जिता ॥ यशस्विनीयशोदाचयोग्यायुक्तात्मसेविता ८२० ॥ ४१ ॥ योगसिद्धिप्रदायाज्यायज्ञेशपरिपूरि
ता॥यज्ञेशीयज्ञफलदायजनीयायशस्वरी ॥ ४२ ॥ यमिसेव्यायोगयोनियोगिनी ८३० युक्तबुद्धिदा ॥ योगज्ञानप्रदायुक्तायमाघशंगया
गयुक् ॥ ४३ ॥ यंत्रिताघौघसंचारायमलोकनिवारिणी ॥ यातायातप्रशमनोयातनानामंस्कृतनी ॥ ४४ ॥ यामिनीशहिमाच्छोदायुगधम
विर्वर्जिता ८४० ॥ रेवतीरतिरुद्रस्यारत्नगर्भारमरतिः ॥ ४५ ॥

स्याःसायोगिनी योगिनिगणरूपावा ८३० ॥ युक्तबुद्धिब्रह्मालैकज्ञानंददातीतियुक्तबुद्धिदा ॥ युक्तोज्जितेद्रियेभ्यावबुद्धिदा ॥ युक्तसेद्धिदेतिपाठेजीभ्मुक्तिकल्पसिद्धित्यर्थः ॥
योगश्चज्ञानचयोगेनवाज्ञानंतद्वदतीतियागज्ञानप्रदा ॥ युक्तासंयताजितेद्रियेतियावत् ॥ पुंश्रवत्यापहृतेचेतःकोनिवारयितुंक्षमः आत्मारामेश्वरसुतेभगवतमधोक्षजमितिचननात् ॥ य
माघशंगयोगंयुनक्तीतियमाघाशंगयोगयुक् ॥ ४३ ॥ यंत्रितोनिराकृतोऽघौघानांपापसमहानांसंचारोयथासायंत्रिताघौघसंचारा ॥ यमलोकनिवारयितुंशील्यस्याःसायमलोकनि
वारिणी ॥ यातायातेमरणजन्मनीप्रशमयतीतियातायातप्रशमनी ॥ यातनानांममामंस्कृततीतिपाठेयातनानांमूलंपापम् ॥ यातनानांनिकं
तनीतिचक्रचित् ॥ ४४ ॥ यामिनीशहिमाच्छोदाचंद्रश्मिभवन्मिमलादका ॥ युगधमहिमाहसाहृतादिभिर्विवर्जितायुगधमविवर्जिता ८४० ॥ रेवतीग्रहविशेषोबलदेवकांतावानक्षत्रविशे
षोवातदूपारेवती ॥ रतिरमणंतत्कर्त्रीरतिकृत् ॥ रम्यारमणीया ॥ रत्नानिर्गम्यस्याःसारत्नगर्भासिमुद्ररूपावा ॥ रमालक्ष्मीरूपा ॥ रतिरमणकामंगनावा ॥ ४५ ॥

रत्नाकरप्रेमपात्रं समुद्रस्य लोहाश्रयः कौतिल्यर्थः ॥ संब्रह्मसंजानातीति सज्ञा ॥ रसवैसङ्गिति श्रुतेः ॥ रसवैसङ्गावा ॥ षड्रसज्ञावा ॥ रसरूपिणी ब्रह्मास्वरूपिणी षड्रसरूपावा ॥ रत्ननिर्मिता देवालयागर्भे
यस्याः सारत्नपासादुगार्जा ॥ प्रासादालवचिताश्चिन्तामणिगणा अपि गंगाजलांतस्तिसृष्टिकल्पकम्भषभीति तितित्यत्रैवोक्तेः ॥ रत्नप्रसादगर्भाभिनिपाठे उक्तष्टप्रसादगर्भेत्यर्थः ८५० ॥ च राम
णीयास्तरंगवर्तीयस्याः सारमणीयतरंगिणी ॥ ४६ ॥ रत्नानामिवाचिदीप्तियस्याः सारत्नाच्चिः ॥ रुद्रं रमयतीति तु ह्रस्वमणी ॥ रागे द्वेषविनाशि नागराद्द्वेषयोर्हन्त्री ॥ रमयति न यन मनं सो
तिरमा ॥ रामा उत्तमा स्त्रीस्वरूपा सांबपत्नीकुआंडुहितावा ॥ तथा च बाणपुरयुद्धे हरिवंशे ॥ सांबाय दीयतां रामकुआंडुहिता भुञ्जेति ॥ रमतेऽस्यायोगिन इति वाराभा ॥ ननु कमम् ॥
रमते योगिनोऽन्ते सत्यानंदे चिदात्मनि इति रामदेनासौ परंब्रह्माभिधीयत इति ॥ रम्यमनोहरं रूपं स्याः सारम्यरूपा ॥ रोगिजीवा तु हृपिणी संसारोगग्रस्तानां जीवनौषधि हृपिणी
॥ ४७ ॥ रुचिकरोतीति रुचिकृतम् ॥ रोचयतीति रोचनी ८६० ॥ रमालक्ष्मीस्तस्यैहितारम्या ॥ रुचिरातीति रुचिरामनोहरावा ॥ रोगंसंसारोगमांत्रवाहुर्त्शील्यस्याः सारोगहारिणी

रत्नाकरप्रेमपात्रंरसज्ञारसरूपिणी॥रत्नप्रासादगर्भा८५०चरमणीयतरंगिणी॥४६॥रत्नाचूर्णरुद्रमणीरागद्वेषविनाशिनी॥रमाराभा
रम्यरूपारोगिजीवातुहपिणी॥४७॥रुचिकृद्राचनी८६०रम्यारुचिरागहारिणी॥राजहंसारत्नवतीराजकल्लोलराजिका॥४८॥रा
मणीयकरेखाचरुजारिरोरपिणी॥राका८७०रंकार्तिशमनीरम्यारोलंबराविणी॥४९॥

राजतेहंसयस्यांसारजहंसा ॥ रत्नवतीअनेकरत्नसंयुक्ता ॥ रत्नवतीनिपाठेसरख्याःसंगमेनयोरोध्वनिःसवर्तयस्याःसारवतीतिव्याख्येयम् ॥ तथाचबालकाडे ॥ ततारसरित्पुण्यां सरयुसांगरंगमाम् राघवत्सुसिरिन्मध्यप्रच्छमुनिपुंगवम् वरीणांभिद्यमानानांकिमेषविमलोध्वनिः राघवस्थानतुल्यत्वाजातकौतूहलःसच कथयामासधर्मात्मातस्थशब्दस्यनिश्चयम् कैलासेषव्रताराममनसानिर्भन्तसरः ब्रह्मणारघुशार्दूलमानसंनभनेनतन् तस्मात्सुतासरयूःसाय्योध्यामन्यभावनत् सरःप्रसूतासरयूःपुण्याब्रह्मसरश्च्युता शब्दोऽयंविपुलस्तस्याजाङ्ग व्यामभिवर्तते वारिसंघर्षजोरामप्रणामंभ्रयतःकुर्वति ॥ राजनाराजमानानांकल्लोलनाराजिर्यस्याःसारजत्कल्लोलराजिका ॥ राजकल्लोलेतिपाठेऽपिसुवार्थः ॥ ४८ ॥ रमणीयाए वरामणीयकारेखाजलधाराःसामुद्रोक्तावाकरचरणयोर्यस्याःसारामणीयकरेखा ॥ रमणीयकरेशोभा ॥ च रुजारोगाणांअरिरुजारिः ॥ रोगेरोषोवर्त तेयस्याःसारोगरोषिणी ॥ रोषशोषिणीतिक्वचिन्माठः ॥ रोगशोषिणीनिचान्यत्र ॥ राकापूर्णचंद्रापौर्णमासीतत्स्वरूपा ८७० ॥ रंकनदिग्द्राणामार्त्तिपीडांशमयतीतिरंकांतिशमनी ॥ रम्यारमणीया ॥ रम्यःरमणीयःअःविष्णुराश्रयत्वेनवर्ततेयस्याःसेतिवा ॥ रोलंबानांभ्रमणारावोवर्ततेयस्याःसारोलंबराविणी ॥ ४९ ॥

दृष्टिस्थितिसंहारच्छाहपरागोऽस्याऽस्तीतिराणि रागमात्राश्रयावा ॥ रंजितमन्त्रिव्यक्तीकृतंशिवैकैवल्यं रंजितोऽनुरंजितः शिद्धेश्वरोवाययासारंजितशिवा ॥ ह्रपलावण्ययोः सौंदर्यागसौष्ठवयोः शेषवधिर्निधिराश्रयइत्यर्थः ॥ लोकप्रमूलोक्तानां जनयित्री ॥ लोकवंधाजैः स्तव्याऽभिवाधावा ॥ लोलतां लोलनीवाकक्षे लानां मालावर्तितयस्याः सालोललकक्षे लमालिनी ॥ १५० ॥ लीलासृष्टिस्थितिसंहाररूपावर्तितयस्याः सालीलवती दिवादसमद्विषीवा ॥ एकदाऽवसरथाप्यदिवोदासस्य भूजः राज्ञीलीलवतीनामराज्ञो न विव्यवेद्यदिव्यत्रैवोक्तेः ८८० ॥ लोकभूमिर्भवानामधिष्ठानम् ॥ लोकलोचनचंद्रिका जनभाजनेत्राणामाहुदयित्री ॥ लेखंशास्त्रं वंदनी उद्यादयती लेखस्तवंती ॥ तथाच पारमार्थसूत्रम् ॥ शास्त्रयोनित्वादिति ॥ देवनदीतिवा ॥ लटस्य लंपटस्य जनस्यैव आदिभिः प्रतीतिर्जडब्रह्मसांप्रतीत्यर्थानां दैतयस्याः सालटजा ॥ लटगीरिति पाठे लंपटानां भीमययस्या इति व्याख्येयम् ॥ सर्वनियंतृत्वात् ॥ लघुर्मथुरो गेयस्याः सालघुवेगा ॥ लघुत्वद्वक्तानां लघुत्वहारिणी ॥ ५१ ॥ लास्येत्येतत्तरंग एव हलायस्याः सालास्यत्तरंगहस्ता ॥ च ललितामनोरागिणी रंजितशिवा रूपलावण्यशेषविधिः ॥ लोकप्रमूलोक्तं वंधालोलकक्षे लमालिनी ॥ १५० ॥ लीलवती ८८० लोकभूमिलोकलोचनचंद्रिका ॥ लेखस्तवंती लटभालुघुवेगालघुत्वद्वत् ॥ ५१ ॥ लास्यत्तरंगहस्ता चलितालयभंगिगा ॥ लोकबंधु ८९० लौकधात्री लोकोत्तरगुणोजिता ॥ ५२ ॥ लोकत्रयहिना लोकालक्ष्मीलक्षणलक्षिता ॥ लीलालक्षितनिर्वाणालावण्यामृतवर्षिणी ॥ ५३ ॥ वैश्वानरी ९०० वासवेब्जावंध्यवपरिहारिणी ॥ वासुदेवांधिरणुप्रोजिवज्जनिवारिणी ॥ ५४ ॥

हराललिताल्याकाशीस्थादेवीवा ॥ लयभंग्यागमनपरिपाठ्यागच्छतीतिलयभंगिगा ॥ लोकबंधुलौकमात्राहितेषिणी ८९० ॥ लोकधात्री जनमात्रस्य पोष्टी ॥ लोकोत्तरगुणोजिता लोकतिकांतानुगैतिद्रिका ॥ ५२ ॥ लोकत्रयणां हितं यया सालोकत्रयहिता ॥ लोक्यते आलोच्यते मुमुक्षुभिरितिलोकालोककवहूपावा ॥ लक्ष्मीलक्ष्मीस्वरूपा ॥ लक्ष्मणैः सत्यज्ञाना नंदादिषु लक्षणैर्जगज्जन्मादितदस्य लक्षणैः करुणत्वादिगुणैः समीचीनैः सामुद्रिकोक्तबीजलक्षणैर्वा लक्षिताऽन्विता लक्षणलक्षिता ॥ लीलभागवत्कीडास्वरूपा पदाराजमहिषीरूपा वा ॥ तथाच वासिष्ठे ॥ आसीदस्मिन् महापठिकुलपद्मो विक्रमसवान् पद्मो नामेयुपक्रम्यत त्यासी सुभगा प्राय लीलानामविलासिनीति ॥ लक्षितं दर्शितं निर्वाणं यया सालक्षितनिर्वाणा ॥ लावण्यमेवा मृततद्वर्षिणी लावण्यामृतवर्षिणी ॥ यद्वा लवणार्णवस्य इंद्रालवण्यारत्नादिसंपदश्चैकैकव्यतेवार्धिशुशीलयस्याः सा तथा ॥ ५३ ॥ वैश्वानरी आग्नेयीशक्तिः स्वाहादाहिकावा तद्रूपा ९०० ॥ गंगानामसहस्रेऽस्मिन् विद्यते नवमेशते ॥ यददृष्टमसूदनद्विधेशे समर्पितम् ॥ ९ ॥ वासवेब्जा इंद्रस्य सुत्या ॥ वंध्यत्वं परिहर्तुं शीलं यस्याः सा वंध्यत्वपरिहारिणी ॥ वासुदेवस्याग्नेयोः रेणुं हनुं शीलं यस्याः सा वासुदेवांधिरणुघ्नी ॥ इंद्रस्य कुलिशं निर्वायितुं शीलं यस्याः सा वज्रिजनिवारिणी च्यवनदिहूयेण ॥ ५४ ॥

शुभानिआसमताद्वैतयस्याःसाशुभावती ॥ शुभंफल्यस्याःशुभंफलतीतिशुभफला ॥ शान्तिनैक्यस्यरूपाशमहूपाशांतिकर्मरूपावा ॥ शान्तनैःसमुद्राशस्यवल्लभाभार्याशांत
नुवह्नुभा ॥ शंतनुरितिपाश्चात्यादाक्षिण्याश्चपठति ॥ शूलमन्त्रमस्याअस्तीतिशूलिनी ॥ शैशवंशिशुसंबंधिवयोयस्याःसाशैशववयाः११० ॥ शीतलंयद्वन्तजलंतद्वेशीलंयस्याःसा
शीतलान्मृतवाहिनी ॥ ५५ ॥ शोभावर्तयस्याःसाशोभावती ॥ शीलंवर्तयस्याःसाशीलवती ॥ शोषितमशेषांकिंत्विषययासाशोषिताशेषकिंत्विषा ॥ शरणयाआश्रययोग्या ॥ शि
वदा शिवंकल्याणंमोक्षवाददातीतिशिवदा ॥ शिष्टासदाचारा शिष्टावशिष्टावधिभूतावा ॥ शरजन्मप्रसूःकार्तिकेयजनी ॥ शिवकल्याणरूपामोक्षरूपमोक्षरूपवा ॥ ५६ ॥ श
किर्मायाह्लादिनीवा१२० ॥ शर्माकविमलाचंद्रवाह्लादकारिणीचंद्रवन्निर्मलेतिवा ॥ शमनस्यसुयमुनायाःसंमताऽभिमतशमनस्वस्वसंमता ॥ शमयतिनाशयत्यज्ञानंतत्कार्यचेतिशमा ॥

शुभावतीशुभफलाशांतिःशांतनुवह्नुभा ॥ शूलिनीशैशववयाः११० शीतलाऽमृतवाहिनी ॥ ५५ ॥ शोभावतीशीलवतीशोषिताशेषकि
त्विषा ॥ शरणयाशिवदाशिष्टाशरजन्मप्रसूःशिवा ॥ ५६ ॥ शक्तिः१२० शशांकविमलाशमनस्वस्वसंमता ॥ शमाशमनमार्गघ्नीशितिकंठ
महाप्रिया ॥ ५७ ॥ शुचिःशुचिकरीशेषाशेषशायिपदोद्भवा ॥ आनिवासश्रुतिः१३० श्रद्धाश्रीमतीश्रीःशुभव्रता ॥ ५८ ॥ शुद्धविद्याशुभाव
तीश्रुतानंदश्रुतिस्तुतिः ॥ शिवेतरघ्नीशबरी १४० शांवरंरूपधारिणी ॥ ५९ ॥

शमनमार्गघ्नीयमार्गनिवारिणी ॥ शितिकंठमहाप्रियारुद्रस्यात्यंतवह्नुभा ॥ ५७ ॥ शुचिःपवित्रा ॥ शुचिकरीपवित्रकरी ॥ शेषाअवधिभूता अनंतशक्तिर्महिरादनीतिवा ॥ शुभघ्नीति
पाठेशोकनार्शिनित्यर्थः ॥ शेषशायिपदोद्भवाअनंतशायिचरणोत्पन्ना ॥ श्रीनिवासोविष्णुसादृश्याश्रयतइतिश्रीनिवासश्रुतिः १३० ॥ श्रद्धाआत्मिक्यबुद्धिरूपा ॥ श्रीवर्तयस्याःसा
श्रीमती ॥ अयंतेतांयोगिनइतिश्रीब्रह्मविद्यालक्ष्मीरूपावा ॥ शुभानिब्रतानियस्याःसाशुभव्रता ॥ ५८ ॥ शुद्धाचांसौविद्याचेतिशुद्धविद्या ॥ शुभविद्येतिक्वचित् ॥ शुभआवर्तऽमसां
धमोयस्याःसाशुभावती ॥ श्रुताज्ञातआनंदोययासाश्रुतानंदा ॥ श्रुतिभिर्वेदैःस्तुतिर्यस्याःसाश्रुतिस्तुतिः ॥ तथाचआगवते ॥ जयजयजज्ञजामित्यादि ॥ शिवेतरंपातन्नाशिनीशिवे
तरघ्नी ॥ शबरीशत्रुवंगनाकिरातरूपधारिणोमेहेश्वरस्यपत्नीत्वेन १४० ॥ शंवरेश्मगस्तत्पत्नीशंवरी ॥ ब्रह्मणाकामितायाःसरस्वत्यामृगीरूपत्वेनतस्यारूपधर्तुशीलंयस्याःसाशंवरी
रूपधारिणी ॥ ५९ ॥

दमशानशोधयतीति दमशानशोधनीयस्यास्तानांपुन. दमशानसंबंधान्तवतीत्यर्थः । दमशानमहादमशानक्राशीतच्छोधनीतिवा । नयाचत्रैवोक्तम् ॥ गंगासंगत्तनो विकेति । शांतां तत्त्वभावाद्दशरथात्मजायाः कृष्यशृंगपर्णीतद्रूपावा ॥ तथा च हेरिवंशे ॥ अथ चित्रयस्यापि पुत्रोदशरथोऽभवत् । लोमपादइतिव्यातोयस्य शांतामुताऽतज्जदिति ॥ शश्वन्वित्वा ॥ शतधृतस्तुताब्रह्मणाभिर्वदिता ॥ शाल्वेतशोभतइतिशालिनी ॥ शालिध्यान्यावांतरूपेनयशोभातयाढ्याव्याप्ताशालिशोभाढ्या ॥ शिखिवाहनक्रान्तिकेयसद्रूपमैवैवमतीति शिखिवाहनगर्भभृत् ॥ १६० ॥ शंसनीयानि स्मृत्यद्वाणिचरित्राण्यस्याः साशसनीयचरित्रा ॥ च शान्तिनिशितान्यशेषपातकनिययासाशान्तिशेषपातका १५० ॥ षड्रुणैश्च संपन्नापदंशतयस्यासातथा ॥ षड्रुणैः शिखीनिशिक्षादीनि च श्रुतिश्चतद्रूपयद्रूपिणी ॥ ६१ ॥ पढताऽर्थाततद्धारिसिलिल्यस्याः सापढताहारिसलिला ॥ दद्यायन्नददशता दद्यायसंघातंप्रभुवन्नददीनंशतयस्यासातथा ॥ ह्यैस्यैराब्जसंघातयोरितिधानुः ॥ सारिद्रानदीनामप्येष्टा ॥ यद्वा शोभनोसोयस्याः साशोभनब्रह्मरसहूपेय दमशानशोधनीशांताश्वच्छतधृतितुता ॥ शालिनीशालिशोभाढ्याशिखिवाहनगर्भभृत् ॥ १६० ॥ शंसनीयचरित्राचशान्तिशेषपातका १५० ॥ षड्रुणैश्च संपन्नापदंशतयस्यासातथा ॥ ६१ ॥ पढताहारिसलिलाप्यायन्नददशता ॥ सारिद्राचसुरसासुप्रभासुरदीधिका ॥ ६२ ॥ स्वःसंधुःसर्वदुःखघ्नी १६० सर्वव्याधिमहौषधम् ॥ सेव्यासिद्धिःसतीभूक्तिःस्कंदसृश्वसरस्वती ॥ ६३ ॥ संपत्तरंगिणीस्तुत्यास्याणुमौलिकृतालया १७० स्यैयदासुभगासौख्यासौभाग्यदायिनी ॥ ६४ ॥ स्वर्गनिःश्रेणिकासूक्ष्मास्वधास्वाहासुधाजला ॥ समुद्ररूपिणी १८० स्वर्ग्यासर्वपातकवैरिणी ॥ ६५ ॥

र्थः । शोभनप्रभायस्याः सासुप्रभा ॥ सुदीधिकादेववापी ॥ ६२ ॥ स्वःसंधुःस्वर्नदी ॥ सर्वदुःखघ्नीतपत्रयोनूलिनी १६० ॥ सर्वव्याधिमहौषधसर्वगणानिवर्तकम् ॥ सेव्यासेवनीया ॥ सिद्धिःकैवल्यऽंणिमादिसिद्धिस्वरूपा ॥ सतीपतिव्रता भवपत्नीदाक्षायणीतिवा ॥ सृक्तिःशोभनोक्तिसवरूपपुरुषमूक्तादिरूपावा ॥ स्कंदसृःक्रान्तिकेयजननी ॥ च सरस्वतीवाणीतदधिष्ठात्रीद्वतावा ॥ ६३ ॥ संपद्रूपास्तरंगयस्याः सासपत्तरंगिणी ॥ स्तुत्यास्तुतीर्विषयः ॥ स्थाणुमौलिकृतालया रुद्रशिरःकृतावासा १७० ॥ स्यैयदासोक्तेभ्यः स्वतीरैकस्थितिवा ॥ सुभगाशोभनकीर्तिमतीप्रियसीतिवा ॥ सौख्यासुखायहिता ॥ सौख्यसौभाग्यदायिनी ॥ ६४ ॥ स्वर्गनिःश्रेणिकासौख्यैकसोपा ना ॥ तदुक्तंकाशीसारे ॥ याज्ञेयपातकजंनूयास्वर्गसरणिर्दृणामिति ॥ सूक्ष्माइदियाद्यगोचरा ॥ स्वधापितृपत्नीमन्नरूपावा ॥ स्वाहाप्रिभायमिन्नरूपावा ॥ मुधाऽदृष्टतंतुल्यजंल यस्याः सासुधाजला ॥ समुद्ररूपिणीसमुद्रपत्नीतद्रूपावा ॥ समुद्रपूर्णतिक्रियाऽऽः १८० ॥ स्वर्ग्यास्वर्ग्याहिता ॥ सर्वपातकवैरिणीब्रह्महत्यादिनाशिनी ॥ ६५ ॥

१ स्तेतिकाचिदाऽः

स्मृतासीत्स्थानांवाऽघहारीणिस्मृताघहारीणि ॥ सीतालांगलपद्धतिः गंगाप्रभेदोविणोर्मायाजानकीतित्रासंसारोऽब्धितरङ्गिकाभवसमुद्रतरङ्गिका ॥ तरङ्गकमेतिकचिन्तासौभाग्यहू
 पाचासौमुद्रीचसौभाग्येनवासुदरीसौभाग्यमुदरी ॥ सम्यग्य्यासंध्याब्रह्मज्ञानस्वरूपासंध्यारूपावा ॥ सर्वसारसमच्चितासर्वशक्तियुक्त्यर्थः ॥ ६६ ॥ हरप्रियाशिवकांता ॥ लब्धी
 केशींद्रियाणांनियंत्रीहृषीकेशपत्नीतिवा १९० ॥ हंसरूपाशुद्धस्वरूपाहंसरूपधारिणीतिवा ॥ तस्याहंसरूपेणसकाशमगमंतदेतिआगतोक्तेः ॥ हिरण्यमयीज्ञानस्वरूपास्वर्णमयी
 स्मृताघहारीणीसीतासंसारोऽब्धितरङ्गिका ॥ सौभाग्यमुदरीसंध्यासर्वसारसमन्विता ॥ ६६ ॥ हरप्रियालब्धीकेशी१९० हंसरूपाहरिणमयी ॥
 लब्धाघसंधाहितरुद्धेलाहलाघगर्वहत् ॥ ६७ ॥ क्षेमदाक्षालिताघौघाक्षुद्रविद्राविणीक्षमा ३०० ॥ इतिनामसहस्रहिंगायाःकलशोद्भ
 व ॥ कीर्तयिवानरःसम्यग्गंगाज्ञानफलंभवेत् ॥ ६८ ॥ सर्वपापप्रशमनं सर्वविघ्नविनाशनम् ॥ सर्वस्तोत्रजपाच्छृष्टुं सर्वपावनपावनम्
 ॥ ६९ ॥ श्रद्धयाभीष्टफलदंचतुर्वर्गसमृद्धिं कृत् ॥ सरुज्जपादवाप्नोतिद्येकक्रतुफलंभुजे ॥ ७० ॥ सर्वतीर्थेषुयःस्नातःसर्वयज्ञेषुदीक्षितः ॥ तस्य
 यःफलमुद्दिष्टत्रिकालपठनाच्चतत् ॥ ७१ ॥ सर्वव्रतेषुयत्पुण्यं सम्यक्कीर्णेषुवाडव ॥ तत्फलं समवाप्नोति त्रिसंध्यंनियतःपठन् ॥ ७२ ॥ स्नानका
 लेपेष्ठस्तुयत्रकुत्रजलाशये ॥ तत्रसन्निहिताननूतंगान्त्रिपथगामुने ॥ ७३ ॥ श्रेयोर्थीलभतेश्रेयोधनार्थीलभतेधनम् ॥ कामीकामानवा
 प्नोति मोक्षार्थी मोक्षमाप्नुयात् ॥ ७४ ॥ वर्षत्रिकालपठनाच्छ्रद्धयाशुचिमानसः ॥ ऋतुकालाभिगमनादपुत्रःपुत्रवान्भवेत् ॥ ७५ ॥ नाका
 लमरणं तस्य नाग्निचोराहिसाध्यसम् ॥ नास्त्रांसहस्रगंगायायाजपेच्छ्रद्धया मुने ॥ ७६ ॥ गंगानामसहस्रंतुज्ज्वाग्रामांतरं व्रजेत् ॥ कार्यसि
 द्धिं मवाप्नोति निर्विघ्नो गेहमाविशेत् ॥ ७७ ॥

तिवा ॥ लब्धाघसंधाक्षपितपापसमूहा ॥ हितकद्रितीषिणी ॥ हेलार्थगार्भावहूपा ॥ हर्दंश्चन्द्रलभूमिराश्रयोयस्याःसेतिवा ॥ हेलार्थावर्तललीलयापापमदनाशिनी ॥ अघंचर्ग
 श्चाघगर्वीहेलयातौहरीतिवा ॥ ६७ ॥ क्षेमदाकल्याणदा ॥ क्षालिताघौघानाशितपापसंचया ॥ क्षुद्रविद्राविणीदुष्टानांविधातिनी ॥ क्षमापृथ्वीरूपासहनस्यभावावा १००० ॥
 गंगानामसहस्रेऽस्मिन्विद्येतदशमेतते ॥ यददृष्टमभूदत्रतद्विश्वेशसमर्पितम् ॥ १०१ ॥ ६८ ॥ अद्भ्युपपठितं सदिनिशेषः ॥ १०२ ॥ वाडवब्राह्मण हेतुचक्षेत्यर्थः ॥ सव्राह्मणः
 केनस्यादिति श्रुतेः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥

॥७८॥७९॥८०॥८१॥८२॥ उपपातकैर्गोविधादिभिः ॥ इत्यादिबहुवचनानां शब्दाङ्गणस्यसंज्ञकाप्रवर्तितिन्यायाद्बहुवचनेनजातिशंकरणसंकलीकरणापत्नीकरणमलिनीक
रणानियुह्यते ॥ तानिचमनुनोक्तानि ॥ ब्रह्महत्यासुरापानंस्तेयगर्हणमगमः महानिपातकान्याहुःसंसर्गथापितैःसह ॥ गोवधोऽयाज्यसंघाज्यंपारदायार्थालविक्रयौ गुरुमातृपितृत्यागः
स्वाध्यायाभ्यासोःसुतस्यच परिव्रित्ताऽनुजेनपरिवेदमेवच तयोर्दानचकन्यायास्तयोरेवचयाजनम् कन्यायादूषणंचैवार्धुषित्वव्रताच्च्युतिः तडागारामदाराणामपत्यस्यचविक्रयः
व्रात्यताबांधवत्यागोऽश्रुतकाध्यापनंतथा श्रुतादध्ययनदानमपत्यानांचविक्रयः सर्वाक्रोषधीकारोमहायंत्रप्रवर्तनम् हिंसौषधीनांस्त्रीजीवोभिचारांमूलकर्मच इंधनार्थमधुष्काणां
तिथिवारक्षयोगानानंदोषःप्रभवेत्तदा ॥ यदाजस्वाव्रजेदेतस्त्रांशान्नामंतरंनरः ॥ ७८ ॥ आयुरारोग्यजननंसर्वोपद्रवनाशनम् ॥ सर्वसिद्धि
करंपुसांगानामसहस्रकम् ॥ ७९ ॥ जन्मांतरसहस्रेषुयथापंस्यगर्जितम् ॥ गंगानामसहस्रस्यजपनात्तत्क्षयंव्रजेत् ॥ ८० ॥ ब्रह्मघ्नोमद्य
पःस्वर्णसेयीचगुरुतत्सगः ॥ तत्संयोगीश्रूणंहन्तामातृहापितृहामुने ॥ ८१ ॥ विश्वासघातोगरदःकृतघ्नोमित्रघातकः ॥ अग्निदोगोवधकरो
गुरुद्रव्यापहारकः ॥ ८२ ॥ महापातकयुक्तोपिसंयुक्तोऽप्युपपातकैः ॥ मुच्यतेश्रद्धयाजम्बागंगानामसहस्रकम् ॥ ८३ ॥ आधिव्याधिप
रिक्षिमोघोरतापपरिप्लुतः ॥ मुच्यतेसर्वदुःखेभ्यःस्तवस्यास्यानूकर्तनान् ॥ ८४ ॥ संवत्सरेणयुक्तामापठभक्तिपरायणः ॥ अभीप्सिनांलभे
त्सिद्धिसर्वैःपापैःप्रमुच्यते ॥ ८५ ॥ संशयाविशुचिस्तस्यधर्मविद्वेषिणोपिच ॥ दांभिकस्यापिहिंसस्यचेतोधर्मपरंभवेत् ॥ ८६ ॥ वर्णाश्रमप
थीनस्तुकामक्रोधविवर्जितः ॥ यत्फलंलभतेज्ञानीतदाम्नोत्यस्यकीर्तनान् ॥ ८७ ॥ गायत्र्ययुतजप्येनयत्फलंसमुपाजितम् ॥ सरूपयठनतः
सम्यक्तदशेषमवाप्नुयात् ॥ ८८ ॥ गादत्वावेदविदुषेयत्फलंलभतेकृती ॥ तद्युग्यंसम्यगास्थानंस्तराजसरुज्जपात् ॥ ८९ ॥
हुमाणामवपातनम् आत्मार्थचक्रियारंभोर्निदिनान्दानंतथा अनाहिताग्नितासैव्यसृणानामनपक्रिया धान्यकुप्यपशुत्सेयमपत्यस्त्रीनिषेवणम् स्त्रीशुद्रविद्वत्क्षत्रवधोनास्तिस्यचोपपा
तकम् ब्राह्मणस्तरुजःकृत्यान्नातिग्रेयमद्योः जैह्युपसिचमैथुन्यजातिशंकरंस्त्यक्तम् वराश्वोष्टृमुष्टृभानामजाविकवधस्तथा संकलीकरणंज्ञेयमीनाहिमहिषस्यच निदिनेव्योधना
दानंवाणिज्यरंक्षूस्सेवनम् अपात्रीकरणंज्ञेयमसत्यस्यचभाषणम् ॥ कर्मकीटवयोहत्यामद्यानगतभोजनम् फलैधःकुसुमस्तेयमैथैर्यचमलावहमिति ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥
॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥

॥ १९० ॥ वेदपारायणात् उपवासपूर्वकं समयायाः स्वशाखायाः भाठात् ॥ अत्र जगति ॥ ११ ॥ १२ ॥ सहचरी सखी ॥ तन्निक्कटे कृतं वै सोऽर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

गुरुशुश्रूषणं कुर्वन् यावज्जीवं नरोत्तमः ॥ यत्पुण्यमर्जयेत्तद्भ्रातृवर्षी त्रिषवणं जपन् ॥ १० ॥ वेदपारायणात् पुण्यं यदत्र परिपठ्यते ॥ तत्पणमासे
न लभते त्रिसंव्यं परिकीर्तनात् ॥ ११ ॥ गंगायाः स्तवराजस्य त्रयहं परिशीलनात् ॥ शिवभक्तिमवाप्नोति विष्णुभक्तोऽथवा भवेत् ॥ १२ ॥ यः
कीर्तयेद्गुदं नुदिनं गंगानामसहस्रकम् ॥ तस्मात्समीपे सहचरी गंगादी सदा भवेत् ॥ १३ ॥ सर्वत्र पूज्या भवति सर्वत्र विजयी भवेत् ॥ सर्वत्र सुख
माप्नोति जाह्नवी स्तोत्रपाठतः ॥ १४ ॥ सदा चारी स विज्ञेयः स शुचिस्तु सैव हि ॥ कृतं सर्वसुरार्चः सकीर्तयेद्गङ्गामंस्तुतिम् ॥ १५ ॥ तस्मिंस्तमे
भवेत्तु ता जाह्नवीना त्रिसंशयः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन गंगाभक्तं समर्चयेत् ॥ १६ ॥ स्तवराजमिमं गंगं शृणुयाद्यथैव पठेत् ॥ श्रावयेद्यत्तद्भक्ता
नंदं भलोभा विवर्जितः ॥ १७ ॥ मुच्यते त्रिविधैः पापैर्मनां वाक्कायसंभवैः ॥ क्षणान्निष्णापतामिति पितृणां च प्रिया भवेत् ॥ १८ ॥ सर्वदेवप्रि
यश्चापि सर्वाधिगणसंमतः ॥ अंतविमानमारुह्य दिव्यस्त्रीशतं संवृतः ॥ १९ ॥ दिव्याभरणसंपन्ना दिव्यभोगसमन्वितः ॥ नंदनादिव नैस्वरदे
ववत्सप्रमोदते ॥ २० ॥ भुज्यमानेषु विप्रेषु श्राद्धकाले विशेषतः ॥ जपन्निदं महास्तोत्रं पितृणां लभिकारकम् ॥ १ ॥ यावत्तत्र सिक्थयानि
यावत्तौऽबुक्कणाः स्थिताः ॥ तावत्त्येव हि वर्षाणि मोदते स्वः पितामहाः ॥ २ ॥ यथाप्रीणीति पितरं गार्गायां पिह दानतः ॥ तथैव हृत्पुः श्राद्धं स्व
स्यास्यानुसंश्रवात् ॥ ३ ॥ एतस्त्तोत्रं गृहे यस्य लिखितं परिपूज्यते ॥ तत्र पापभयं नास्ति शुचितं दूवं न सदा ॥ ४ ॥ अगस्त्यं किंबहूकं न शृणु मे नि
श्रितं वचः ॥ संशयो नात्र कर्तव्यः संदेधरि फलं न हि ॥ ५ ॥ यावत्तमस्यै स्तोत्राणि मंत्राणि मंत्रजालान्यनेकशः ॥ तावत्तत्स्वराजस्य गंगेयस्य समा
निन ॥ ६ ॥ यावज्जन्म जपेद्यस्तुना धामे तत्सहस्रकम् ॥ सर्वाक्कटेऽपि पृथतो न पुनर्गर्भमाविशेत् ॥ ७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ स्त्रैस्त्वेच्छया ॥ २० ॥ भुज्यमानेष्विति ॥ इदं सहस्रनाम योजयन् जपन् तत्र तत्स्य पितृणां मिदं स्तोत्रं तृप्तिकारकं भवतीत्यर्थः ॥ १ ॥ सिक्थयानि अन्वलेशाः कणा इति या
वत् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ कीकटेऽपुगया प्रदेशेषु ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ मुक्तीति ॥ मुक्तेकैवल्यस्य बीजमूला नित्यान्यक्षराणि ते धामास्य दमाश्रयः मोक्षकारणभूतब्रह्मास्य देवा मुक्तिर्बीजं च तदक्षरस्य ब्रह्मण आस्य देचेति वा ॥ ९ ॥ प्रतिनिधितुल्यया सिद्धासुर्गायामंजनमन्त्रेणापि गंगान्त्रेण ॥ मातापिसंयजेत्पुत्रमिति शास्त्रमाणातः त्रिहिमं त्रिजगन्मातर्गंगे विष्णुपदोद्भवे ॥ २१० ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृत्यांका श्रीखंडीकायामेकोनत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ २११ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ अर्थात्र शान्तमेऽध्यायेरहस्यं श्रुत्वा भित्तम् ॥ धनं जयकथागर्भं वप्येत काशिजं महत् ॥ ११ ॥ मणिकर्ण्यगंगायाः समागमाक्षेत्रस्याधिरुच्यं तुलंगमनप्रकारं श्रावयति ॥ शृण्वति ॥ सप्रसिद्धो भगीरथो गंगामूमिमनिनायेति द्वितीयेनान्वयः ॥ १२ ॥ ॥ तर्हि ऋजुमार्गेण पितृमहायत्रमृतास्तत्रनेतव्या नित्यं नियमवानेतद्योजयेत्स्तोत्रमुत्तमम् ॥ अन्यत्रापि विपन्नः स गंगतीरे स्मृतो भवेत् ॥ ८ ॥ एतत्स्तोत्रं वरं स्पृश्या प्रोक्तं पिनाकिना ॥ विष्णवे निजसक्तयमुक्तिर्बीजाक्षरास्य दम् ॥ १ ॥ गंगान्त्रेण प्रतिनिधिः स्तोत्रमेतन्मये रितम् ॥ सिद्धासुर्जाद्वैतस्मादेतत्स्तोत्रं जपेत्सुधीः ॥ २१० ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडे गंगासहस्रनामकथननामैकोनत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ २११ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शृण्वगस्य महाभाग स चरा जा भगीरथः ॥ आराध्य श्रीमहादेवमुद्दिधीषुः पितृमहान् ॥ १ ॥ ब्रह्मशापविनिर्दग्धान् सर्वानराजपिसत्तमः ॥ महता तपसा भूमिमनिनाय त्रिवर्त्मगाम् ॥ २ ॥ त्रयाणामपि लोकानां हिताय महत्तृपः ॥ समानैषीत्ततो गंगं यन्नासीन्मणिकर्णिका ॥ ३ ॥ आनंदकाननं शंभोश्चक्रपुष्करिणीहरेः ॥ परब्रह्मैकमुक्षेत्रं च लीला मोक्षसमर्पकम् ॥ ४ ॥ प्रापयामास तंगंगं दैलीपिः पुरतश्चरन् ॥ निर्वाणकाशनाद्यत्र काशीति प्रीतिप्रिया तापुरी ॥ ५ ॥

किंच कृत्यामणिकर्ण्यमानयेन तत्राह ॥ त्रयाणामिति ॥ ३ ॥ एतद्वत्स्पष्टयति ॥ आनंदकाननं प्रतिहरेः संबन्धिनीचक्रपुष्करिणी ॥ दैलीपिदलीपस्य अप्यङ्गीराथो गंगं समानैषीत्प्रापयामासेत्यभिप्रेतवान्वयः ॥ आनंदकाननं प्राप्य याहरेश्चक्रपुष्करिणीति मतिर्वा ॥ गंगं योदो गंधीति वादिकर्मकतावा ॥ आनंदकानने गंगं प्रापयामासेत्यर्थः ॥ आनंदकाननं विशिष्टं ॥ परब्रह्मैकमुक्षेत्रं च लीला ॥ परब्रह्मैकमुक्षेत्रं च लीला ॥ पुनरपि तद्विशेषयन् पूर्वोक्तनामद्वयनिर्वचनमनुवदति ॥ निर्वाणकाशनादित्येकेन ॥ यत्रानन्दवेन ॥ यद्वा गंगां विशिष्टां निर्वाणेति ॥ यत्र यस्यां गंगायां काश्यामुत्तरवाहिन्यां निमित्तं तूयां निर्वाणकाशनात्कैवल्यस्य प्रकाशनात्काशीति पुरीप्रथितां गंगं समानैषीदिति पूर्वैवैवान्वयः ॥ ५ ॥

१ अर्धद्वयेनेत्यर्थः

अविमुक्तं च प्रथितमिति विपरिणमय्यान्वयः ॥ तत्र हेतुर्न मुक्तमिति ॥ तदुक्तं मात्स्ये ॥ विमुक्तं न मया यस्मान्मोक्ष्यते न कदाचन महर्क्षेत्राभिदंतस्मादविमुक्तमिति स्मृतमिति ॥ यदर्थमनू-
दितं तदृष्टान्तपुरःसरमाह ॥ प्रागेवेत्याभ्युक्तत्वाकर्मणीत्यतः प्राक्तनेन ॥ हेतुर्न गत्संजां वूनदं सुवर्णजात्यं मुजात्यं स्वयमनर्थ्यं पुनर्वारितरेणे हरिकेण संगतसंघातान्यर्थं भवतीत्यर्थः ॥ त-
था गंगा संगच्छकपुष्करिणीतियोज्यम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ इतराणि पापानि ॥ १० ॥ संस्थोऽमृतः ॥ तदुक्तं लगे ॥ नाविमुक्ते नरः काश्चिन्नरकयाति किल्बिषी इश्वरानुग्रहादवसेवे-
याति परांगतिमिति ॥ काशीकृतानां पापानां पंचक्रोशयात्रादिना क्षयादिति भावः ॥ निदिध्यासनतो निदिध्यासनमित्यर्थः ॥ निदिध्यासनतामिति कचिन् ॥ ११ ॥ सांख्येनात्मानाम्

अविमुक्तं महाक्षेत्रं न मुक्तं शंभुना कचिन् ॥ प्रागेव हि हेतुर्न नार्थं जात्यं जां वूनदं स्वयम् ॥ ६ ॥ पुनर्वारितरेणापि हरिरेणयदिसंगतम् ॥ चक्रपुष्क-
रिणीतीर्थं प्रागेव श्रेयसां पदम् ॥ ७ ॥ ततः श्रेष्ठतरं शंभोर्माणि श्रवणभूषणात् ॥ आनंदकाननेन तस्मिन्नाविमुक्ते शिवालये ॥ ८ ॥ प्रागेव मुक्तिः संसि-
द्धा गंगा संगत्ततो धिका ॥ यदा प्रभृति सा गंगा मणि कर्ण्यसमागता ॥ ९ ॥ तदा प्रभृति तक्षेत्रं द्रुपच्चिदशैरपि ॥ कृत्वा कर्मण्यनेकानिक-
ल्याणानीतराणि वा ॥ १० ॥ तानि क्षणात्समुत्क्षिप्य काशीसंस्थाऽमृतो भवेत् ॥ तस्यावेदांत वेद्यस्य निदिध्यासनतो विना ॥ ११ ॥ विना सां-
ख्येन योगेन काशां संस्थाऽमृतो भवेत् ॥ कर्मनिर्मूलनवता विना ज्ञानेन कुंभज ॥ १२ ॥ शशिमौलिप्रसादेन काशीसंस्थाऽमृतो भवेत् ॥ यत्न-
तोऽयत्नतो वापि कालान्यक्त्वा कलवरम् ॥ १३ ॥ तारकस्योपदेशेन काशीसंस्थाऽमृतो भवेत् ॥ अनेकजन्मसंसिद्धैर्बद्धोऽपि प्राकृतैर्गुणैः ॥ १४ ॥
असिसंभेदयोगेन काशीसंस्थाऽमृतो भवेत् ॥ देहत्यागोऽत्र वैदानं देहत्यागोऽत्र वैतपः ॥ १५ ॥

विवेकेन ॥ योगेनाष्टांगेन ॥ काशां संस्थां स्थितिर्मातिः सम्यक्कारणपर्ययतवास्थितिर्यस्य स तथा ॥ कंठे काल इत्यादिव दलुक् समासः ॥ विना ज्ञानेन देहत्यागाव्यवहितसमयात्मा कसाक्षा-
त्कारविनेत्यर्थः ॥ ज्ञानादेव तत्कैवल्यमिति श्रुतेः ॥ १२ ॥ एतदेव स्फुटयति ॥ यत्नतोऽयत्नतो वा शमादेरनुष्ठानादननुष्ठानेत्यर्थः ॥ १३ ॥ प्राकृतैर्गुणैः प्रकृतिगुणकार्यैः संसारपारैः ॥ १४ ॥ अ-
सिसंभेदयोगेन अस्याऽसिसंज्ञायान्नासंभेदः संभेदं छेदमिति यावत् ॥ अर्थात्पाशानां स एव योगोपायस्तेन ॥ आसिधारयेत्युक्तेः ॥ यद्वा अस्यासहसंभेदो यस्य तदसिसंभेदं गंगां भक्त-
संबंधेनेत्यर्थः ॥ गंगासां ततोऽधिकेत्युक्तेः ॥ प्राकृतं व्याख्या नमसि संभेदस्य प्राशस्त्यमात्रविवक्षया ॥ असिसंभेदसंयोगे इति कचिन् ॥ १५ ॥

॥१६॥ स्वदेहम् ॥१७॥ पुरःकास्थाः ॥ रक्षामेवाह ॥ असिमिति त्रयेण ॥ पापिनामसम्भूतिमस्यतिखड्गयतीत्यसि शब्दार्थनिर्वक्ति ॥ पापीति ॥ १८ ॥ अस्मिं विशिनष्टि ॥ धुनीमिति ॥ दुष्टानां प्रवेशानुवृत्तौ निवारयतीति धुनी शब्दार्थमाह ॥ दुष्टेति ॥ व्यधुश्चक्रुः ॥ सर्वान्क्षेत्रविघ्नान्वारयतीति वरणा शब्दार्थनिर्वक्ति ॥ क्षेत्रेति ॥ १९ ॥ निर्वचनांतरमाह ॥ दुष्टतत्सुप्रवृत्तेऽप्येति ॥ दुष्टतत्सुप्रवृत्तेरितिकिञ्चित् ॥ पादद्वयेष्वेकैवार्थः ॥ दक्षिणेति ॥ दक्षिणदिग्भागोऽसिमुत्तरदिग्भागो वरणा मित्यर्थः ॥ २० ॥ तेषां विशिनष्टि ॥ क्षेत्रस्य मोक्षेति ॥ क्षेत्रस्यैकैव

देहव्यागोऽत्र वैयोगः कास्था निर्वर्णसौख्यकृत् ॥ प्राप्योत्तरवहां कास्थामतिदुष्कृतवानपि ॥ १६ ॥ यायास्वदेहलयात्यक्ता तदिष्टाः परमंपदम् ॥ यमैर्द्राग्निमुखा देवादृष्टा मुक्तिपथोन्मुखान् ॥ १७ ॥ सर्वान्सर्वसमालोक्य रक्षां चक्रपुरापुरः ॥ अस्मिं महासिरूपां च पाप्यसम्भूतिखड्गनीम् ॥ १८ ॥ दुष्टप्रवेशधुन्वानां धुनी देवा विनिर्मसुः ॥ वरणां च व्यधुस्तत्र क्षेत्रे त्रिघ्ननिवारिणीम् ॥ १९ ॥ दुष्टतत्सुप्रवृत्तेऽप्यनिवृत्ति करणीं सुराः ॥ दक्षिणोत्तरदिग्भागे कृत्वाऽसि वरणां सुराः ॥ २० ॥ क्षेत्रस्य माक्षनिक्षेप रक्षां निवृत्तिमाप्नुयुः ॥ क्षेत्रस्य पश्चाद्दिग्भागं तद्देहलिविनायकम् ॥ २१ ॥ स्वयं व्यापारयामासरक्षार्थं शशिशेखरः ॥ अनुज्ञातप्रवेशानां विश्वेशेन कृपावता ॥ २२ ॥ तत्र प्रवेशं प्रयच्छति नान्येषां हि कदाचन ॥ इत्यर्थे कथयिष्येऽहमिति हासं पुरातनम् ॥ आश्चर्यकारि परमं कर्शं भक्तिप्रवर्धनम् ॥ २३ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ दक्षिणाभ्यतिटेकश्च त्सेतुबंधसमीपतः ॥ वणिग्धनं जयोनोनाममाह भक्तिसमन्वितः ॥ २४ ॥ पुण्यमार्गाजितधनतोषितमार्गणः ॥ मार्गणस्फारितयशाय शोदातनयार्चकः ॥ २५ ॥ समुन्नतोपि संपत्त्या विनयानतं कंधरः ॥ आकरं पिगुणानां हि गुणिष्वाकारगोपकः ॥ २६ ॥

स्य दानसंपादयित्री मित्यर्थः ॥ निर्वर्णस्थोऽप्यरक्षार्थमिति वा ॥ तं प्रसिद्धम् ॥ २१ ॥ व्यापारयामास स्थापयामास ॥ फलितमाहाधनुर्ज्ञातेति ॥ २२ ॥ तेषां दयः ॥ विश्वेशेनानुज्ञातानां धर्मनुषंगत्वात् कर्शं प्राप्यापि विहीनं गमयित्वा स्मिन्वर्धेति हासमाह ॥ इत्यर्थ इति ॥ २३ ॥ दक्षिणवती रीरा मसेतुनिकटे धनं जयोनोनाम वणिग्धनं त्रिशेषः ॥ तं विशिनष्टि ॥ मातृभर्त्तातिपादाधिकर्षचक्षिः ॥ २४ ॥ मार्गणयाचकाः ॥ २५ ॥ संपत्तिर्धनादिसदृद्धिः ॥ आकारगोपकः स्वगुणाप्रव्यापकः ॥ २६ ॥

१ अर्थत्रयेणेत्यर्थः २ निर्वर्णरूपं यस्याप्युपस्थापयत्यनुयंतद्रक्षार्त्ताम्

संपूर्णाश्चतुःषष्टिसंख्याकाः कलाविधायस्यसंपूर्णकलः ॥ निर्गतः कलंकोयस्मात्स उदयोयस्य सानिष्कलंकोदयः ॥ संपूर्णकलोऽपि चंद्रोऽयं लालनादुद्धराभिमशाद्वासकलकोदयएव
तितस्मादस्याधिक्यं च्यनितम् ॥ २७ ॥ सत्याद्यंतवाणिज्यम् ॥ वर्णतरोऽपि चतुर्वर्णभ्योऽन्योऽपि सुवर्णनशोऽभनब्राह्मणादिनावर्णेन कृतवर्णनास्तुतिर्यस्यसः ॥ हीनवर्णोऽपि ब्राह्मणवत्सदाचा
रइत्यर्थः ॥ पक्षांतरे सुवर्णस्य कृतेन करणेन घटनेन तियावत् ॥ वर्णनं कथयस्यस्तथास्वर्णकारइत्यर्थः ॥ २८ ॥ सुखयानचरौ नौकायानचरी ॥ नरैः पानपाननौभिर्यानयनम् ॥ शि

रूपसंपदुद्धारोऽपि परदारपराद्भुखः ॥ संपूर्णकलोऽप्यासीन्निष्कलंकोदयः सदा ॥ २७ ॥ ससत्यानृतवृत्तिश्च प्रायः सत्यप्रियो मुने ॥ वर्णतरो
प्यभूद्धाकेऽमुवर्णकृतवर्णनः ॥ २८ ॥ सदाचरणगोप्येषु सुखयानचरः कृती ॥ अदरिद्रोऽपि मेधावीसो भूत्यापदरिद्रधीः ॥ २९ ॥ तस्यैवं वतमा
नस्य कदाचि कालपर्ययात् ॥ जननीनिधनं माव्याधिताऽतिजरातुरा ॥ ३० ॥ तयाचर्यौ वनं प्राप्य मेघच्छायातिचंचलम् ॥ प्रादण्यनदीपूरसमं
स्वपतिः परिवंचितः ॥ ३१ ॥ दिनत्रिचतुरस्यायि यानारीप्राप्य यौवनम् ॥ भर्तारं वंचयेन्मोहात्साऽक्षयं नरकं व्रजेत् ॥ ३२ ॥ शीलभंगेन नारीणां
भर्ता धर्मपरोऽपि हि ॥ पतेद्दुःखार्जितास्वर्गाच्छीलं रक्ष्यंततः स्त्रिया ॥ ३३ ॥ विष्ठागते च निरये स्वयंपतति दुर्मतिः ॥ आभूतसंप्रवयावत्ततः स्या
द्भामसूकरी ॥ ३४ ॥ स्वविष्ठापायिनी चाथ वल्गुली वल्गुली विनी ॥ उलूकीवादिवां धास्याद्दक्षकोटरवासिनी ॥ ३५ ॥ रक्षणीयं महायनादिदं
भुरुवभाजनम् ॥ वपुः परस्य दुःस्पर्शात्सुखाभासात्मका स्त्रिया ॥ ३६ ॥

शुभिली लाला अन्यदयानमयानमलीलेति दर्शनात् ॥ २९ ॥ ३० ॥ प्रादण्यनदीपूरसमं वपतिरंगिण्याघसमम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अधोमुखस्याध्वपादस्य वक्षोऽलंबमा
नस्येदुरा इति त्रिसिद्धस्य पक्षिविशेषस्य पत्नी वल्गुली ॥ उलूकीपेचिका ॥ ३५ ॥ दुःस्पर्शाद्दुष्टं श्लेषात् दुर्बालकात्स्पर्शादित्यर्थः ॥ ननु दुःस्पर्शकृतः प्रवृत्तिस्तत्राह ॥ सुखाभासान्न
कात् सुखमिव भासा इति सुखाभासात्तदात्मकादित्यर्थः ॥ ३६ ॥

पातिव्रत्यभोगेदुषमुक्तातदक्षणेगुणमाह ॥ अनेनैवशरीरेणेति॥अनेनैवशरीरेणरक्तमांसतयाप्रतीतेनेत्यर्थः ॥ सतीपतिव्रताउद्यतमुद्रुच्छन्तानुकिनतस्तस्तान्भित्तिंकिनचकारअपितुस्तिभि
तवत्येवेत्यर्थः ॥ कथंभूतशरीरेण ॥ अर्दुसाद्विनेनभन्नीनसंपादितनेत्यर्थः ॥ तथाचश्रूयतेमार्कण्डेयपुराणे ॥ कदाचिच्चोराननुधावंतोरजभाटाभाडव्यस्यकषेप्तपथतोमौनव्रतधा
रिणआश्रमेतांसांभ्रान्तेनसार्धवद्धनीयरज्ञेनिवेद्यतदाज्ञयासवाञ्छूलेषारोपयामासुः ॥ तदैवांधकारभूतारजान्यविश्याजिलापुंकांतारिंस्कंधमारोप्यतद्दहनयतीपतिव्रताशूलस्थ
मांडव्यमज्ञानांस्त्रयद्वयमास ततोदुःखाकतिनतेनेकंयस्यप्रियचिकीर्ष्यात्वयैवंकृतसंतुसूयदेयभियतांतच्छुवाऽतिदुःखितयातयोक्तंयद्दहंपतिव्रतास्यतदासूयोनोदेतु तदातदाज्ञ
यासूयोनोदयचकरेति ॥३७॥ त्रयविद्वज्जयाम्बिकां ब्रह्मविष्णुशिवांशसोमदत्तात्रेयदुवासोभिधामित्यर्थः ॥ एवाहिश्रूयतेतत्रैव ॥ पतिव्रतायावाक्यात्सूयानुदयेदष्टिलोपमाकलयसे
इदं वै संहिताब्रह्मविष्णुरुद्राअत्रिपत्नीमनसूयामूचुः ॥ पतिव्रतायाऽशापभायात्सूयोनोदेतिदुभावाच्चजगन्मथत्यतःपतिव्रताशिरोगण्याभवत्याप्रसादनीयायासूयार्द्रमायसात्वाच्छं

अनेनैवशरीरेणभटसदिहितेनहि ॥ किंसतीनचतस्तंभभानुमुद्यंतमाज्ञया ॥ ३७ ॥ अत्रिपत्न्यनुसूयार्कंभटभक्तिप्रभावतः ॥ दधारनत्र
यीर्गर्भपतिव्रतपरायणा ॥ ३८ ॥ इहकीर्तिश्चविपुलास्वर्गवासस्तथाऽक्षयः ॥ पातिव्रत्यात्स्वियालभ्यसत्त्वंचश्रियासह ॥ ३९ ॥ सादुर्दृष्ट
स्यापरित्यज्यपतिधर्ममनाननम् ॥ स्वच्छंदचारिणीभूत्वाश्रुतानिरयमुद्यौ ॥ ४० ॥ धनंजयोपिचमुनेकेनचिच्छिवयोगिना ॥ सार्धतपोद
यादित्यसोऽभवद्वर्मतत्परः ॥ ४१ ॥ धनंजयोपिधर्मात्माभटभक्तिपरायणः ॥ आदायास्थान्यथोमातुर्गंगामार्गस्थितोऽभवत् ॥ ४२ ॥

यंददाति ॥ तदातयोक्तंदैवंमयासंपादयेद्यदिशवंतोममपुत्राभवेयुः ॥ तथैवैतस्त्रीकृतेतयाचतथाधितोमोमदत्तदुवासोब्रह्मविष्णुरुद्राश्चास्त्रयःपुत्राःसंवभूवुरिति ॥ ३८ ॥ नकेव
लंपातिव्रत्यक्षणेगुणमात्रंपरमसुखलाभश्चेत्याह ॥ इहकीर्तिश्चेति ॥ ३९ ॥ प्रस्तुतमाह ॥ सादुर्दृष्टेति ॥ साधनंजयमातादुर्दृत्यापतिधर्मपरित्यज्येतिसंबंधः ॥ सादुर्दृष्टेतिक्वचित्
॥ ४० ॥ ननुनिकृष्टजातौजातस्यधनंजयस्यकथंपूर्वोक्तगुणत्वंतत्राह ॥ धनंजयोपिचेति ॥ अपिचेतिसमुच्चयोऽशिवयोगिनासार्धतपोदयात् शिवयोगिनःसंगमात्तपसउदयादित्यर्थः॥
विसर्गलोपेऽपिसंधिरार्षःतपश्चदयाचतपोदयतस्मादितिवा ॥ इत्थंपूर्वोक्तप्रकारेण इत्येकेनापिभ्याम्योदेनेतिवा ॥ ४१ ॥ इत्थंप्रसक्तानुप्रसक्तमुक्ताप्रस्तुतमाह ॥ धनंजयोपितीगंगामार्ग
स्थितोऽभवत् गंगामार्गेणगंगारामार्गेणसेतुबंधेनमार्गेणह्रिद्वारंगम्यतेनमार्गेणप्रस्थानंकृतवानित्यर्थः ॥ यद्वा गंगाःकावेर्याद्याःपंच ॥ तदुक्तम् ॥ कावेरीतुंगभद्राचक्षुणाविष्या
चगौतमी भागीरथीतिविख्याताःपंचगंगाःप्रकीर्तिताइति ॥ तासामार्गेणवर्त्मनिस्थितःप्रस्थितोऽभूत् ॥ श्रीरंगानंतराधिराजमहेंद्रसिंहाद्विक्रमपुरुषोत्तमभागीरथीसंगमपथाप्रस्थानंकृत
वानित्यर्थः ॥ त्रिस्थलीकृतुमितिशेषः ॥ ४२ ॥

पंचगव्येनेत्यादिपंचप्रियाक्यमा । अहो कष्टे हर्षे वा ॥ वर्णगन्धनजयोमातुराग्न्यस्थीनिताभ्रसंपुटेकृत्वानयन्यभ्येर्मागम्यमध्यैऽवतिज्वरेणव्याप्तोऽपिशब्दात्साथहीनश्चासीदित्यव्ययः ॥ अथोविणिगिति पाठे आनयन्सन् अथोऽन्तरं चरित आसीदित्यर्थः ॥ पुनः किकृत्वा ॥ यक्षकर्मलेपेन कर्पूरागुरुकस्तूरीककोलपिष्टलेपेन ॥ यद्वा लिप्यतेऽनेनोतिलेपोयक्षकर्महू पोलेपत्सेनलिप्त्वा ॥ अथानतरं विशुद्धयामृदागोपीचंदनप्रमुखयाचलिप्त्वा ॥ पुनः किकृत्वा ॥ नेत्रवस्त्रेणगौडेन नूतिप्रसिद्धेन वस्त्रेण वेष्टयित्वा ॥ अस्यायेपिचतुर्षुपदेषुसंबन्धः ॥ सु पंचगव्येन संस्थाप्यततः पंचाभ्युतेनैव ॥ यक्षकर्मलेपेन लिप्त्वा पुण्यैः प्रपूज्य च ॥ ४३ ॥ आवेष्ट्य नेत्रवस्त्रेण ततः पट्टांबरेण वै ॥ ततः सुरसवस्त्रे णततो मांजिष्ठवाससा ॥ ४४ ॥ नेपालकंबलेनाथमृदाचाऽथ विशुद्धया ॥ ताम्रसंपुटेकृत्वामातुराग्न्यहोवणिक् ॥ ४५ ॥ अस्मृष्टहीनजा तिःसशुचिष्मान्स्थंडिलेशयः ॥ आनयन् चरितोऽप्यासीन्मध्यैर्मागंधनं जयः ॥ ४६ ॥ भारवाहकृतस्तेन कश्चिद्बलवोचितोऽभूतिम् ॥ किंवद्वृत्तेन घटजकाशीप्राप्ताऽथ तेन वै ॥ ४७ ॥ घृत्वासंभृतिरक्षार्थं भारवाहं धनं जयः ॥ जगामापणमानं तु किंचिद्दस्त्वशनादिकम् ॥ ४८ ॥ भारवाह्यंतरं प्राप्य तस्य संभृतिमव्यतः ॥ ताम्रसंपुटमादाय धनं ज्ञात्वा गृहं ययौ ॥ ४९ ॥ वासस्थानमथागत्य तमदृष्ट्वा धनं जयः ॥ त्वरावान् संभृतिवीक्ष्य ताम्रसंपुटवर्जिताम् ॥ ५० ॥ हाहत्याताब्जलदं च कंदबहुशो भृशम् ॥ इतस्तत्समालोक्य गतस्तदनुभारतः ॥ ५१ ॥ अकृत्वा जाह्नवीक्षानमननवेक्ष्य जगत्यतिम् ॥ तस्य संवसथं प्राप्तासो भारवोद्धुर्धनं जयः ॥ ५२ ॥ भारवादुप्यर्णयान्यानाम्रसंपुटमध्यतः ॥ दृष्ट्वा स्थीनि विनिःश्वस्य तानित्यक्ता गृहं ययौ ॥ ५३ ॥

रसवस्त्रेण चिकृण्ण कार्पासवस्त्रेणामांजिष्ठवाससामंजिष्ठेनरक्तवाससा ॥ नेपालकंबलेन नेपालदेशोद्धवेन कंबलेन ॥ शुचिष्मान्वाप्यव्यान् ॥ स्थंडिलेशयोऽभिशायी ॥ भृतिः कर्ममूल्यम् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ संभृतिरक्षार्थं सामग्रीरक्षार्थम् ॥ आपणपणयवीथिकाम् ॥ अथ्यते भुज्यत इत्यशानं तदादिकं वस्तु ॥ आदिपदेन स्नानश्चाद्विश्वेश्वरादिदेवपूजाद्व्यंगुह्यते ॥ ४८ ॥ अंतरं लिङ्गमवसरं वा ॥ ४९ ॥ संभृति सामग्रीम् ॥ ताम्रसंपुटवर्जिता ताम्रसमुद्रकराहिताम् ॥ ५० ॥ चक्रं देवरोदीत् ॥ तदनुभारतः तस्य भारवाहकस्यानुभारतोऽनुभारयाचैव णायेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ संवसथं गृहम् ॥ ५२ ॥ भारं वहतीति भारवाट् ॥ अर्णयान्यां महारण्ये ॥ तानि अस्थीनि ॥ ५३ ॥

१ अतएव पंचश्लोकस्थपदानां मिश्रणेनैकमेव व्याख्यातम्

चैलशकलयेन वनश्च खड्गेन संछायास्थीप्यानीतानि तत्रैलशकलमित्यर्थः ॥ अंतरेमध्ये उपरीतिवा ॥ ५४ ॥ आशयाऽस्थीनि प्राप्तव्यानीति वांछया ॥ आश्वस्य विश्रम्य विश्वासं कल्वेति वा ॥ आश्वस्येति पाठे तस्मिन् विश्वासं जनयित्वा पृष्ठवानित्यर्थः ॥ ५५ ॥ आश्वसमेव वाह ॥ इत्युक्त्यन्तः प्राक्तेन ॥ वसुधनम् ॥ ५६ ॥ अलया माधारः संपुटोऽस्थिसंपुटः ॥ अश्वसंपुट इति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ ५७ ॥ भो भिक्षु हे शबरि ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ अधिकं बहू ॥ ६० ॥ अरण्यानीं महारण्यम् ॥ शबरो भिक्षुः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ वनादिनि ॥ विहाय मध्ये वणिक्कतं दृष्ट्वा प्राप्य शुक्कं कंठोष्ठतालुकः ॥ दृष्ट्वाऽथ चैलशकलं लठणकुट्यं तेरेतदा ॥ ५४ ॥ आशया किं विदाश्च स्य तस्मिन् नीतिपरिपृष्टवान् ॥ सत्यं ब्रूहि न भो भेत्यंदास्यास्य न्यदपि ध्रुवम् ॥ ५५ ॥ वमुक्ते गतो भूतमातुरस्थीनि मेऽप्य ॥ वयं कर्पाटिकाभं द्रुभवामो न च दुःखदाः ॥ ५६ ॥ अज्ञात्वा लोभवशतस्ते न नीतोऽस्थिसंपुटः ॥ तस्यैष दोषो नो भद्रमातुर्मैकमेतदहम् ॥ ५७ ॥ अथ वानप्रसूदोषो मंदभाग्योऽस्मित्सुतः ॥ सुतेन रुस्यं त्यक्त्यंतस्यासिनां स्ति भिक्षु मे ॥ ५८ ॥ उद्यमं कृतवानस्मि न सिद्धो मंदभाग्यतः ॥ आयातु सत्यवाक्यान् मे मा भिमंतु वने चरः ॥ ५९ ॥ अस्थीनि दर्शयत्वा शुधनं दास्येऽधिकं ततः ॥ इत्युक्ता तेन सा भिक्षु व्याजहार निजं पतिम् ॥ ६० ॥ लज्जानघ शिराः सोऽथ दृष्टांतं विनिवेद्य च निनायता मरण्यानीं शबरस्तं धनं जयम् ॥ ६१ ॥ वने चरोऽथ तस्या न दैवा हि स्मृतवान्मुने ॥ दिग्भ्रातिं समवाप्याथ परिबभ्राम काननो ॥ ६२ ॥ इतोरण्यात्ततो यातितोरण्यादितो ब्रजेत् ॥ वनाद्वनंतरं भ्रात्वा खिन्नः सोऽपि वने चरः ॥ ६३ ॥ विहाय मध्येऽरण्यं नितं ययौ च स पक्कणम् ॥ द्वित्राण्यहानि संभ्रम्य सकर्पाटिकसत्तमः ॥ ६४ ॥ क्षुत्क्षामः शुक्कं कंठोष्ठाहोति परिदेवयन् ॥ पुनः काशीपुरीं प्राप्तः परिस्थानमुखो वणिक् ॥ ६५ ॥ तमं दभाग्यतां श्रुत्वा लोकात् कार्पाटिको मुने ॥ कृत्वा गयां प्रयागं च ततः स्वविषययौ ॥ ६६ ॥ कास्यां प्रवेशं प्राप्यापित दस्थीनि घटोद्भव ॥ विना वै श्वेश्वरीमाज्ञां विहियता नितक्षणात् ॥ ६७ ॥ एवं कास्यां प्राविश्यापि पापी धर्मानुपगतः ॥ न क्षेत्रफलमाप्नोति बहिर्भवति तक्षणात् ॥ ६८ ॥ रण्यानि सर्वेष्वरण्येषु मध्येष्वस्थीनि प्राप्तिना न्यरण्यानि विहाय वनाद्वनंतरं भ्रात्वा खिन्नः स यत्प्रसिद्धं स पक्कणं स्वीयं शरालयं यया वित्यन्वयः ॥ ६३ ॥ द्वेत्राणि च द्वित्राणि अहानि पंचदिनानित्यर्थः ॥ ६४ ॥ परिदेवयन् परितापं कुर्वन् ॥ ६५ ॥ तमं दभाग्यतां तस्यामातुः परपुरुषगामिताम् ॥ कर्पाटेन रक्त्वा दिनाव्यवहरतीति कार्पाटिकः ॥ स्वविषयस्वीयं देशम् ॥ ६६ ॥ दृष्टांतं विनिगमय्य दार्ष्टीकिके विनिगमयति ॥ कारथा मिति द्वयेन ॥ ६७ ॥ धर्मानुपगतः प्राकृतपुण्यवशादित्यर्थः ॥ क्षेत्रफलं कैवल्यम् ॥ तत्र हेतुर्बहिर्भवतीति ॥ ६८ ॥

परमप्रकृतमुपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ वाराणसीनामनिर्वर्क्ति ॥ असिध्वेति साधन ॥ यत्रयसिष्कानने असिर्वरणाचद्वेनथैक्षेत्रक्षार्कतैर्कृते क्षेत्रक्षार्कतइति क्षेत्रक्षार्कतौ ॥ क्षेत्रक्षार्ककारणे निमित्तइति वा ॥ कृतदेवैः संपादिने ॥ ६९ ॥ तदारभ्यतंतकालमारभ्य हेमहामुनेऽगस्त्य असेश्वरणायाश्चसंगं प्राप्य काशिकावाराणसीति विख्याता प्रख्यातेत्यर्थः ॥ ७० ॥ अतिहर्षेण पुनरपि कार्शार्शवर्णयति ॥ वाराणसीहृत्यारभ्यारुद्रद्रक्षेत्यतः प्राक्तेन संयथेन ॥ इह जगति यावाराणसी सा करुणामय दिव्यमूर्तिः करुणामयी चासौ दिव्याऽलौकिकी मूर्तिश्च करुणामयी दिव्यामूर्तिर्यस्याः सा तयेति वा ॥ उभयत्र हेतुमाह ॥ यत्रयस्यावाराणस्यांतनुश्रुत्वाणिमात्रं सुखेन वतनुत्तु ज्ययद्यस्माद्विश्वेशदृढमहसि वि

तस्माद्विश्वेश्वरज्ञैव कार्शार्शवैः प्रकरणम् ॥ असिश्च वरणा यत्र क्षेत्रक्षार्कतौ कृते ॥ ६९ ॥ वाराणसीति विख्याता तदारभ्य महामुने ॥ असेश्वरणायाश्चसंगं प्राप्य काशिका ॥ ७० ॥ वाराणसीह करुणामय दिव्यमूर्तिरुत्तु ज्ययत्र तु तंतनु श्रुत्वेन ॥ विश्वेशदृढमहसि यत्सहसा प्रविश्य रूपेण तां वितनुतां पदवीं दधाति ॥ ७१ ॥ जातो मृतो बहुषुतीर्थवरेषु त्वं जंतो न जातु तव शांतिरभून्निमज्ज्य ॥ वाराणसीनिगदतीह मृतोऽमृतत्वं प्राप्या धुनाममबलात् स्मरशासनः स्याः ॥ ७२ ॥

अस्येशो विश्वेश्वर आसीदश्वेति वास चासौ दृङ्मृत्तानं च तच्चैतन्महत्त्वप्रकाशं च तस्मिन् विश्वेशदृढमहसिलस्य तस्य दार्थ इत्यर्थः ॥ सहसा तत्क्षणाद्देहत्यागाव्यवहितसमय इत्यर्थः ॥ हरेषां खंडसच्चिदात्मकेन लक्ष्येण त्वं पदार्थेन प्रविश्य प्रत्यग्रहणैरेक्यमनुभूयेत्येतत् ॥ तां प्रसिद्धां वितनुतां पदवीं विगतदेहभावकैवल्याख्यामुक्तिं दधाति धारयति प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ ७१ ॥ जातइति ॥ वाराणसीति निगदतीत्यव्ययः ॥ किं निगदति ॥ रेहं जंतो बहुषुतीर्थवरेषु निमज्ज्य भूनादिकं विधाय त्वं जातो मृतश्च ब्रह्मविकारादीन् प्राप्तवानसीत्यर्थः ॥ जातु कदाचिदपि तव शांतिर्नामृत् ॥ अतोऽधुना इह अस्यां मयि मृतः स न मृतत्वं प्राप्य सायुज्यं लब्ध्वा स्मरशासनः स्याः विश्वेश्वरो भूयाः ॥ तत्रेह तुर्ममबलादिति ॥ स्मरशासनस्येति पाठे मम स्मरशासनस्य च बलादमृतत्वं प्राप्य तव शांतिं भावितेति शेष इत्यर्थः ॥ अथैवैवमव्ययः ॥ बहुषुतीर्थवरेषु निमज्ज्य मृतः अंतर्जलेत्युक्तप्रणोपि त्वं जात इत्यर्थः ॥ अन्यत्समानम् ॥ ७२ ॥

एतद्विदुषोति ॥ अयन्नेति ॥ अन्यत्रायोऽप्यदौतीर्थसलिलेपतितोऽमृतः सन्दिजन्मा देवादिभिरैवेकैकुठादिसालोक्यभावमयप्रभोतिकार्यानुतथानेत्यर्थः ॥ नृशब्दात्कविशेषदर्शय
ति ॥ चित्रमिति ॥ अहोएतच्चित्रम् ॥ कितम् ॥ अत्रकुत्रापिपुलकसजनोपिपतितः सन्वनरुत्थितपुनर्देहसंबन्धनप्रभोति ॥ अयजन्माब्राह्मणेनप्रभोतीतिकवक्तव्यमिति यत् ॥ यद्वा
नृशब्देकविशेषमेव हेतुमाह ॥ चित्रमिति ॥ यद्यस्मात् ॥ शेषंप्रवृत्त ॥ ७३ ॥ सैषेति ॥ साएषकारोपुरी ॥ साकेत्याकांक्षायामाह ॥ यस्यांकांक्ष्यप्रसिद्धपुरारिस्त्रिपुरारिः
परपौरुषमर्थमिच्छन्पुरुषकाराप्यपरमर्थकैवल्यदानुवांछानित्यर्थः ॥ पौरपरपरापुंसंबंधिप्राणिसमुदायसंस्तुतिरूपपरावारस्वसंसाररूपसमुद्रस्यपारमवधिमाधिशानसंमार्गिवायथा

अन्यत्रतीर्थसलिलेपतितोऽदिजन्मा देवादिभावमयतेतथातुकाश्याम् ॥ चित्रयदत्रपतितः पुनरुत्थितं न प्राप्नोति पुलकसजनोपि किमग्रज
न्मा ॥ ७३ ॥ सैषापुरी संस्तुतिरूपपरावारस्य परंपुरहापुरारिः ॥ यस्यांपरंपौरुषमर्थमिच्छन्मिदं न ययौ रपरंपरांसः ॥ ७४ ॥ तीर्थतराणि म
नुजः परितोऽवगात्वा हि वातनुं कलुषितां दिवि दैवतं स्यात् ॥ वाराणसी परिसरे तु विस्तृत्य देहं सं देहमाभावति देहदशात्तयेपि ॥ ७५ ॥

स्यात्तार्थसिद्धितारकोपदेशरूपब्रह्मविद्यामित्यर्थः ॥ नयेद्यपयेत् ॥ अर्थसिद्धिनित्यमिति पाठे परंपौरुषमिति क्रियाविशेषणम् ॥ नित्यपारं नयेदित्येवं संबन्धः ॥ कथं ज्ञतः ॥ पुरहा
तत्त्वमस्यादिवाक्यात्थबुद्धिद्वयमिष्यक्तः स नृजायतस्वमनुषु मिलक्षणं पुरंदृतीति तथा ॥ प्राक्तंतव्याख्यानं स्पष्टम् ॥ पुरुषइति पाठे पूर्ण इत्यर्थः ॥ ७४ ॥ तीर्थतराणीति ॥ कलुषितां पा
पसंबद्धांतनुं वाराणसी परिसरे वाराणस्याः पर्यंतं भवि यत्र कुत्रापि मदेश इत्यर्थः ॥ हिलात्यक्त्वा देहदशात्तयेपि सायुज्यादिमुक्तिप्राप्तयेपि सं देहमाभावति किमुत सा मान्यदेवतांतराभ्याम् ॥
विदेहैकैवल्यमवप्रायेण प्रभोतीति भावः ॥ तथा चोक्तम् ॥ कारथ्यामवश्यं त्यजतां शरीरशरीराणां स्तिष्ठन् शरीरम् यथा स्तिक्तेऽग्नौ ललाटेऽत्रोच्चो न चंद्रकलाचमौ लविति ॥ अ
तएव सं देहं नारमवतीत्युक्तम् ॥ ७५ ॥

वाराणसीति ॥ यावाराणसीसायोगदृष्टांगरूपाजीवब्रह्मणैरैक्याचितनरूपात्मरसीकरणादृतेपिसम्ब्रह्मतत्त्वसोरागल्लकरणादृतेपि ब्रह्माभ्यासविनापीत्यर्थः ॥ अयोगिजनतांजनापहंघीयोगरहितजनसमुदायस्यअप्येतज्जेनेत्यंजनमुपाधिरज्ञानमित्येतत् ॥ अजनेतिपाठेअजमेकामित्यादियुतेरजनमज्ञानमेवजननंजनोजन्मेतिवा ॥ अस्मिन्पक्षेजन्मांतरभावितादाय्यात्मिकादितापत्रयस्यतत्त्वत्वमितिज्ञातव्यम् ॥ तत्कृताभ्यात्मिकादितापत्रयच्छेद्वीत्यर्थः ॥ अयोगिजनतामज्ञानसमूहद्वन्द्वदृश्यतीतिवाच्यः ॥ तद्विहितमेवविदित्वाऽतिसूयुमेतिनान्यःपंथाविद्यतेऽयनायेत्यादिश्रुतिविरोधइत्याशंक्याह ॥ तत्त्वसिद्धतारकंश्रवणगोचरतांप्रापयतीतद्वल्लदृश्यति ॥ कीदृशंब्रह्म ॥ येनब्रह्मदशनिनज्ञानात्मकेनब्रह्मणापुनर्भवेनभवतितादृशमित्यर्थः ॥ यद्यपिविश्वेशएवतारकोपेदृष्टतथापिकारथांमृतानामेवोपदिशतीतिसैवदृश्यतीत्युच्यतइति ॥ ७६ ॥ वाराणसीति ॥ अहहेतिलेदे ॥

वाराणसीसमरसीकरणादृतेपियोगादयोगिजनतांजनतापहंघी ॥ तत्तारकंश्रवणगोचरतांनयतीतद्वल्लदृश्यतियेनपुनर्भवेन ॥ ७६ ॥
वाराणसीपरिसरेतनुमिश्रदात्रीधर्मार्थकामनिलयामहहविस्तृज्य ॥ इष्टपदंकिमपिदृष्टरोभिलष्यलाभोस्तुमलमपिनोयदवापशून्यम् ॥ ७७ ॥ आःकाशिवासिजनताननुवंचिताभूद्भालेविलांचनवतावनितार्धभाजा ॥ आदाययत्सुकृतभाजनमिष्टदेहंनिर्वाणमात्रमपवर्जयतापुनर्भु ॥ ७८ ॥

योजनःकिमपिवाङ्मनसयोरगोचरमिष्टपदंस्थानमभिलष्यवाराणसीपरिसरेइष्टदात्रांतनुम् ॥ इष्टदानुलेहेतुधर्मार्थकामनिलयाम् ॥ चतुर्णानिलयलेपिमोक्षस्यसिद्धत्वादेवमुक्तम् ॥ आविस्तृत्यसवासनंकारणत्यक्तेत्यर्थः ॥ दृष्टतरोहर्षवत्तरोभवति ॥ तस्यजनस्यलाभोस्तुलाभस्तावतिष्ठतुमूलमपिनोस्ययमपितिष्ठतीत्यर्थः ॥ यद्यतःशून्यंशून्यसदृशम् ॥ तथाच भागवते ॥ स्थिरचराजायःस्युरजयोऽथानिमित्तयुजोविहर्उदीक्षयायद्विपरस्यविमुक्तततः नहिपरमस्यकश्चिदपरोनपरश्चभवेद्विपतइवापदस्यतवशून्यतुलंदाधतइति ॥ अवापप्राप्तवान् ॥ विरोधालंकारोयम् ॥ ७७ ॥ एतद्विदृष्टोति ॥ आइति ॥ आःकोपेपीडायांवा ॥ भालेललाटेविलोचनवताविशिष्टेनवता वनितार्धभाजावनितायाववाच्याअर्धदेहंभाजतद्विनिवितार्धभाजातेनविश्वेशेणकाशिवासिजनताननुनिश्चितवंचिताऽभूत् ॥ कुतइत्याशंस्यहेतुपूर्वकतविशिनिष्टि ॥ यद्यस्मात्सुकृतस्यभाजनंपात्रमभिलषितेदहमादायग्रहत्वानिर्वाणमात्रमपवर्जयताप्रयच्छता ॥ कथंमृतंनिर्वाणमात्रम् ॥ अपुनर्भु नविद्यतेपुनर्भुर्जन्मयस्मिंस्तत् ॥ ७८ ॥

वाराणसीति ॥ वाराणसीसास्फुरदसीमणौकर्मभिः स्फुरंतश्चतयेऽसीमणुण्येनिर्वधिकगुणाः करुणामयत्वमोक्षदातृत्वाद्यालोषामेकभूमिर्मुख्यमधिष्ठानम् ॥ तत्रहेतुयत्रस्थिताइत्यादि ॥ यत्रयस्यांवाराणस्यांस्थितामरणपर्यंतकृतवसतयः त्यक्तदेहाइत्यर्थः ॥ यद्वा स्थिताः संस्थिताश्चताइत्येतत् ॥ वामार्धवामतनवः स्त्र्यर्धोत्तरदेहास्ततस्तदनंतरमेतसाह्वयमुक्तिभोगाऽवसानेजनवः कैवल्यभाजोभवतीत्यर्थः ॥ यद्वा स्थिताः कृतवसतयोऽजीवितएवेत्यर्थः ॥ काश्यातिष्ठति ये केचिन्नाशयथिस्तुरोत्तमाः चतुर्भुजांस्त्रिनयनानंगोद्गासितमूर्धजानिति ॥ अस्मिन्पक्षेऽप्येदेहावसाने ॥ ७९ ॥ आनंदकाननमिति ॥ चक्रसरसीचक्रनिर्मितसदिति मणिकर्णकाविशेषणम् ॥ स्वर्गसिधुसंगतिर्गामेलनम् ॥ परमास्यदंमुख्यआश्रयः ॥ इहानंदकाननेविमुक्तयेयन्तकिंनकिंचिदपितुसर्वविमुक्तयइत्यर्थः ॥ ८० ॥ वाराणसीहेति ॥ इहसंसारयावाराणस्यास्तिहृदुदंतामिमांविहायमूढजंतुः उचितैके

वाराणसीस्फुरदसीमणौकर्मभूमिर्नस्थितास्तनुभुतः शशिभ्रमभावात् ॥ सर्वग्लेगर्लिनोऽक्षियुजोललाटेवामार्धवामतनवोऽतनवस्ततोऽते ॥ ७९ ॥ आनंदकाननमिदंमुखदंपुरैवतत्रापिचक्रसरसोमणिकर्णकाऽथास्वर्गसिधुसंगतिरथपरमास्यदंचविश्वेशितुः किमिहतन्नविमुक्तयेयत् ॥ ८० ॥ वाराणसीहवरणासिसरिद्रिष्ठासंभेदखेदजननीधुनर्दालसच्छ्रीः ॥ विश्रामभूमिरचलाऽमलमोक्षलक्ष्याहनांविहाय किमुसीदतिमूढजंतुः ॥ ८१ ॥ किंविस्मृतंत्वहहगर्भजमामनस्यकाततदुत्कृतबंधनताडनंच ॥ शंभोरनुग्रहपरिग्रहलभ्यकाशोमूढोविहाय किमुयातिकरस्थमुक्तिम् ॥ ८२ ॥

किंसीदति किमर्थगच्छति अवसीदतीति वा ॥ विहायगमनेहेतुगर्भाणि विशेषणान्याह ॥ वरणासिसरिद्रादंक्षिणोत्तरत्सीमरूपाभ्यांवरिष्ठाश्रेष्ठा ॥ तथाचोक्तम् ॥ असीवरणयोर्भेदोपचकोशमहत्तरम् देवामरणमिच्छति काकथाइतरेजनाइति ॥ सम्यग्भेदः संभेदस्तत्वेदस्यतन्नाशस्यजननीकर्त्रीत्यर्थः ॥ ऐक्यपथावशिष्टोदयोऽभेदस्येत्यादिपर्वत् ॥ यद्वा वरिष्ठोयः संभेदः संगमस्तेनखेदजननीपापस्यसंसारस्यवेत्यर्थादिति ॥ धुनधागंगयालसंतीश्रीयस्याः सातथा ॥ अमलायामोक्षलक्ष्याविश्रामभूमिर्विश्रमणस्थानम् ॥ मोक्षलक्ष्याअमलत्वामसप्रकाशत्वम् ॥ अचलाप्रलयोपेनाशरहिता ॥ ८१ ॥ किमिति ॥ अहहखेदे ॥ भवतागर्भजमामनस्यदुःखम् कृतंतोयमस्तदीयाः कातीतायेदूतास्तकृतबंधनताडनंच किंविस्मृतमेव ॥ विस्मरणेहेतुमाह ॥ शंभोरनुग्रहस्य दयायाः परिग्रहेण प्राप्तास्याचासौकाशीचेति तां विहाय भवांस्किमुयति किमर्थयति ॥ विस्मरणाभावेण तन्नघटदतिभाबः ॥ काथंज्ञताम् ॥ करस्थमुक्तिमिति ॥ साधनेसाध्यापचारः ॥ करस्थामुक्तिर्यस्यामिति बहुव्रीहिर्वा ॥ अतोभवान्मूढइति ॥ ८२ ॥

ननुतीर्थतरकरणेनापि मुक्तिर्भविष्यत्यतस्तदर्थयातीत्याशंक्याह । तीर्थतराणिति ॥ श्रद्धापुत्रपशुधनादि ॥ भवमूलनाशमिति वा पाठः ॥ ८३ ॥ अधिकारिभिर्दत्तमा दायह ॥ काशीपुरीति ॥ अन्यथासायुज्यमुक्तिर्मणिकर्णिकायामित्यनेन विरोधापत्तेः ॥ लक्ष्मीशोभा ॥ वामार्धबंधधुरासुंदरीवधूर्जवानिनीयस्यास्ताम् ॥ विधुरावरोधागतावरोधागता वराज्ञानादित्यर्थः ॥ स्वतंत्रादिति वा ॥ विधुरावरोधाइति पाठे विधुरोऽवरोधोऽज्ञानदेहेहादिविषयेषोऽपि ततथा ज्ञानैक स्वभावादित्यर्थः ॥ ८४ ॥ क्षेत्रप्रभावाज्ञानादधिकारिणां विशेषमाह ॥ ज्ञात्विति ॥ प्रभावमाहात्म्यक्षेत्रस्य मणिकर्णिकायावेत्यर्थः ॥ मणिकर्णिकायां पुद्गलं शरीरं रयस्सजति ॥ कथं भूतम् ॥ विषयगंधिपूयकशोणितम् ॥ विशेषणपूयगंधोऽवर्तते यत्र तत्तथा ॥ स्वात्मावबोधमहसास्वरूपभूतप्रकाशचैतन्येन सह सातत्क्षणादेव मिलित्वा एकभावाप्यपृथक् पृथक् भाव तीर्थतराणिकलुषाणि हरं तिस्रश्च श्रेयोददत्यपि बहुत्रिदिवनयंति ॥ पानावगाहनविधानतनुप्रहाणैव राणासीतु कुरुते बतमूलनाशम् ॥ ८५ ॥ काशीपुरीपरिसरमणिकर्णिकायां त्यक्त्वा तनंतनुभूतस्तनुमाप्नुवन्ति ॥ भाले विलोचनवर्ती गलनीललक्ष्मीवामार्धबंधधुरवधूं विधुरावरोधाः ॥ ८६ ॥ ज्ञात्वा प्रभावमतुलं मणिकर्णिकायां यः पुद्गलं त्यजति चाशुचि पूयगंधि ॥ स्वात्मावरोधमहसासहसामिलित्वा कस्यांतरेष्वपि स नैव पृथक् भवेति ॥ ८५ ॥ रागादिदोषपरिपूरमनोऽहशीकाः काशीपुरीमतुलदिव्यमहाप्रभावम् ॥ ये कस्ययं त्यपरतीर्थसमांसं तात्ते पापिनो न स हतैः परिभाषणायम् ८६ ॥

नैवेति नैव प्रामोतीत्यर्थः ॥ ८५ ॥ ननु काशीवासियुगान्यष्टौ दिने कं पुरुषोत्तमे तदेवाष्टगुणं पुण्यं विजामुखदर्शने यागनियोगयुक्तस्य वाराणस्यास्तस्य च सागतिर्घटिकाधेन पुरुषोत्तम इक्षणे सिंहाचल समक्षेत्रसंमताद्योजनत्रयम् गयाप्रयागकाशीभ्यः सत्यं शतगुणाधिकमित्यादिवचनात्काशीतीर्थेऽपि महत्तर्तीयांतरं श्रूयते तत्किमर्थमिति स्तुतिः क्रियत इत्याशंक्याह ॥ रागादिति ॥ काशीपुरीमपरतीर्थसमामन्यतीर्थसमान्यनूनामित्यर्थः ॥ ये कस्ययति संमतास्त्वर्तः सवैत्रेत्यर्थः ॥ तैः सह संज्ञाषणीयमित्यव्ययः ॥ कथं भूताः ॥ रागादिदोषैः परिपूरा णिपरिपूरितानिमनोऽहशीकाणि अंतरिद्विवहिरिद्विराणि येषोऽपि ततथा ॥ पाठोऽतरे परिभूतान्यवशीकृता निमनोऽहशीकाणि येषोऽपि तदित्यर्थः ॥ समस्ता इति पाठे ये सवैत्रेत्यर्थः ॥ कुतस्तेऽसह न परिभाषणीयमित्यन आह ॥ तेषां पिन इति ॥ शतमप्यंधानां पश्यतीति न्यायादिति भावः ॥ कथं भूताम् ॥ अतुलः परिमाणरहितो दिव्योऽलौकिको महाप्रभावोऽतिशयसामर्थ्ययस्या स्ताम् ॥ विषयाभिमुखानां रागिणो नैस्त्वैचनैस्तत्तत्तीर्थकरणेषु तदुत्पादनमात्रं क्रियते न तु कार्याद्विभ्योऽधिकत्वमन्येषां तीर्थानां विधीयते अन्यथा तत्र विरोधप्रसंगात् ॥ ८६ ॥

वाराणसीमिति ॥ प्रायेणस्पष्टम् ॥ कुतःकस्मान्विमितात् ॥ राज्यादिलक्ष्मीप्राप्त्यर्थमितिचेतन्नाह।प्राप्येति।अजोब्रह्मा ॥ आदिपदेनैन्द्रादयोरुच्यते। तैरप्यतुलभामित्यपिशब्दस्योभयत्रसंबन्धः ॥ स्थिरमोक्षलक्ष्मीसिद्धपावस्थानकैवल्यश्रियःसाधनभूतामितिसाधनसाध्योपचारइत्यर्थः ॥ स्थिरमोक्षलक्ष्मीसिद्धपावाराणसीमितिवा ॥ किमुकामयेथाःकिमर्थवान्हेथाः। केनापिभाष्योदयेनस्थिरमोक्षलक्ष्मीवाराणसीसाक्षादनायासेनलब्ध्वाचलया राज्यादिलक्ष्म्याःप्राप्त्यर्थमन्यत्रगमनमनुचितमितिभावः ॥ ८७ ॥ अजाद्यतुलभामित्येतद्विदुषोति ॥ विद्येति ॥ अगम्यःअप्राप्यः ॥ पूर्वोपेयिथयोस्यविपरिणमय्यानयेवक्रिययासंबन्धः ॥ तुशब्दःपूर्वोक्तैवलक्षण्यार्थः ॥ तदेवैवलक्षण्यमाह ॥ शलभादिमुक्तिः शलभादीनामपिमु

वाराणसीस्मरहरप्रियराजधानीत्यक्ताकुतोव्रजसिमूढादंगतरेषु ॥ प्राप्याप्यजाद्यतुलभांस्थिरमोक्षलक्ष्मीलक्ष्मीस्वभावचपलांकिमुकामयेथाः ॥ ८७ ॥ विद्याधनानिसदनानिगजाश्चभृत्याःसकृदनाविवनिताश्रनितांतरस्याः ॥ स्वर्गोप्यगम्यइह्नोद्यमभाजिपुंसिवाराणसीत्वमुलभाशलभादिमुक्तिः ॥ ८८ ॥ धान्नाधृतानितुलयातुलनामवैतुर्वैकुण्ठमुख्यभुवनानिचकाशिकाच ॥ तान्युद्यपुल्लपुतयान्यगिगुरुत्वात्तस्थौपुरीहपुरुषार्थचतुष्टयस्य ॥ ८९ ॥ काशीपुरीमधिवसन्हिनरानरोपिह्यारोप्यमाणइहमान्यइवैकरुद्रः ॥ नानोपसर्गजनिसर्गजदुःखभारैःकर्मापनुद्यसविशेत्परमेशधामि ॥ ९० ॥

क्तिसिद्धपाशलभादीनामुक्तिर्यस्यासेतिवा ॥ ८८ ॥ अन्यानिक्षेत्राणि काशीसमानिनभवंतीति कमुल्यव्यायेनाह ॥ धात्रेति ॥ तुलयातुलनापत्रेण ॥ तुलनापरिमाणम् ॥ वैकुण्ठमुख्यमादित्येधांसत्यादीनां भुवनानां तानि था उद्यदुर्लभ्ययुः ॥ लघुतयाऽत्यवेन ॥ इयं काशीन्यक् अधस्तस्याविलम्बयः ॥ ८९ ॥ काशीस्थोयः कश्चिदपि विश्वेश्वर इव माननीय इत्याह ॥ काशीपुरीमिति ॥ इह कास्थामारोप्यमाणः स्थाप्यमानोऽर्थादीश्वरेण काशीपुरीमधिवसन्कस्यातिष्ठन्ः अनरोवापशुस्थावरादियौ भवतिसप्तैकरुद्रः केवल विश्वेश्वर इव मान्यो माननीयः ॥ तत्र हेतुमाह ॥ नानोपसर्गजनितस्य नित्येषां सर्गजदुःखभारणतैः ॥ यद्वा नानोपसर्गा आध्यात्मिकादितापाश्च निसर्गः स्वभावश्च वासनेतियावत् ॥ तज्जनिर्दुःखभारैः क्लेशनिवहैः कर्मपापकर्मापनुद्यज्ञानद्वारा परमालम्ब्योतिषिप्रविशेदिति ॥ ज्ञानमत्यद्येतेषां साक्षात्प्राप्त्यपत्त्यकर्मण इति श्रुतेः ॥ साधारण्येन वापुण्यपापलक्षणकर्मोपनुद्य ॥ ९० ॥

स्थिरापद्वत्सेनदेहेन स्वप्रकाशं परानंदं वपुर्यजनः कथं न गृह्णीतीत्यनुक्रोशनिवाहः ॥ स्थिरापायं निश्चलापदम् ॥ तत्र देहं तु जननेति ॥ बुद्धिस्थत्वाद्दस्यामिति निदेशः ॥ काशीस्थस्य विश्वेश्वरस्य देव्या अयेकथनानुवादरूपत्वाद्वा ॥ अहो ह्यनुतापेऽग्रहर्षोऽक्रोशो वा ॥ कार्याकायं विहाय स्वप्रकाशमत्यंतं निश्चलं स्वात्मानं दहू पदं वपुः स्वरूपब्रह्म असौ विमूढो लोककथं कुतो न परिगृह्णीति ॥ निरुष्टस्य लोकोऽल्लस्य च भ्रान्तौ दृष्टांतमाह ॥ स्फुटितं भ्रमं कांस्यपात्रादिकं विनिमयं परिवर्तयत्यथा दृढतरं समुज्ज्वलं पात्रादिकं गृह्णाति तद्दत्तम् ॥ कार्याविनिमयं चितिपाठे कार्यामित्यस्य दृष्टांतं संबधान्नपौनरुक्त्यम् ॥ ९१ ॥ पुनरप्याक्रोशनिवाहः ॥ अहो इति ॥ विपद्भारैर्विपत्तिमूढैः ॥ सारैर्दृढैः ॥ ध्वंसितधनैर्विनाशितार्थैः ॥

स्थिरापायं कायं जननमरणच्छेदनं विहाया स्यां काश्चां महहपरिगृहीतनकुतः ॥ वपुस्तेजोरूपं स्थिरतरपरानंदं सदनं विमूढोऽसौ जंतुः स्फुटितमिव कांस्यं विनिमयन् ॥ ९१ ॥ अहो लोकः शोकं किमिह सहते हंत हतधीर्विपद्भारैः सारैर्नियतनिधनैर्ध्वंसितधनैः ॥ क्षितौ सत्यां काश्यां कथयन्निशि वयत्र निधने श्रुतौ किंचिद्भूयः प्रविशति नयनोदरदरीम् ॥ ९२ ॥ काशिवासिनिजने वने चरेद्विभ्रज्यपि समीरभोजने ॥ स्वैरचा रणिजितैर्द्रिच्यैर्होकाशिवासिनिजने विशिष्टता ॥ ९३ ॥

क्षितिविति प्रतीत्यभिप्रायेण ॥ यत्र कार्यां शिवो निधने मरणवसे श्रुतौ दक्षिणकर्णौ किंचिद्वाङ्मनसानीतं वस्तु कथयति ॥ ततः किमत आह ॥ प्रविशति नयेनेति ॥ उदरदरीमुदररूपं कंदराम् ॥ ९२ ॥ नन्वन्यत्र गलावनवास समीरभक्षणदिना कैवल्यसाधनीयां किं काशी न त्याज्येत्याग्रहेण तत्राह ॥ काशिवासिनीति ॥ काशीवासिवने चरयोर्यथा संख्यद्वित्रीत्यादि विशेषणानि ॥ वने चरो वानप्रस्थादिः ॥ अहो इत्याश्रयैः ॥ तयोर्मध्ये पूर्वोक्तविशेषणविशिष्टे काशीवासिनिजने विशिष्टता श्रेष्ठत्वम् ॥ वनवासादेः कैवल्यसाधकत्वात् काशीवासस्य दुष्कृतिनोपि कैवल्यहेतुत्वात् काशीन त्याज्येति भावः ॥ अविशिष्टेति पाठे काशीवासिनि नगरवासिनिजने वने चरेत् इत्यादीति बोद्धव्यम् ॥ ९३ ॥

विशिष्टतायहिनुमाह ॥ नास्तीति ॥ अंतमरणकुर्वन्तितंजकृतस्तेषांप्राप्तमरणानामित्यर्थः ॥ विशेषात्यभावेहेनुमाह ॥ यथास्मादूरायामुषरवत्यांकाश्याण्युपापकर्ममात्रजनितानि बीजाण्यदृष्टानितेषानां कूरयतिनारोहयुद्भवतीत्यर्थः ॥ ऊषरायांहेतुवद्वबीजानिविशिनष्टि ॥ हृदज्वलितानिहरचक्षुर्दधानि हरोपदिष्टज्ञानज्वलितानिनिवा ॥ नचेतकाश्यांकृत पापानां कालैरवयतनाश्रवणेनिरुध्यते न पापेष्टन्तिमात्रवदित्यभिप्रायेणविभीषिकामात्रंतत् ॥ तथाचेत्तम् ॥ ऊषराण्युपापानांध्यावाराणसीपूरीति ॥ पादेच ॥ उपपात किनश्चैवमहापातकिनश्चये तेषांतत्क्षेत्रसामर्थ्यादधानिक्षयमाययुः ॥ लैंगेपि ॥ नाविमुक्तेनरः कश्चिन्नरकंयान्तिकित्विषी ईश्वरानुगृहीताहिसंवथातिपरांगतिमिति ॥ काश्यपनधिकर णपापकृद्विषयत्वाद्वैतस्य ॥ रुदयतनाप्रापककर्मातिरिक्तपुण्यापापकर्मदाहेनमुक्त्याभिप्रायेणवैतद्गचनम् ॥ तथाचकाशींकृतोऽप्योऽकृतप्रायास्थितेभ्यःपापकर्मभ्योऽतिरिक्तकर्ममात्राणि कर्मजनितानित्यत्रकर्मशब्देनविवाक्षितानि ॥ क्षीयतेचात्म्यकर्मणाण्यत्रप्रारब्धातिरिक्तानिकर्माणितत्त्वज्ञानेनाश्यानीतिवत् ॥ ९४ ॥ अधिकारिविशेषाणामेवात्रकैवल्यनपथ्यदीना मितिमतंनिराकुर्वन्माह ॥ शशकादिति ॥ कलविकाश्रवकाः ॥ श्रवकः कलविकः स्यादित्यमरः ॥ पराश्रुतंपरब्रह्मवत्कृपाप्रवतीत्यर्थः ॥ अत्रयद्यपिमरणस्यवैषामविशेषेणपरममु

नास्तीहृष्टकृतंमुकृतात्मनांवाचिद्विशेषगतिरंतकृतांहिकाश्याम् ॥ बीजानिकर्मजनितानियदूषरायांनां कूरयतिहरदृज्वलितानिते षाम् ॥ ९४ ॥ शशकामशकावकाः शुकाः कलविकाश्रवकाः सजंबुकाः ॥ तुरगो रगवानरानरगिरिजेकाशिमृताः परासृतम् ॥ ९५ ॥

क्तिः फलत्वेनश्रूयतेतथापिधुचीनांपरमात्मनां तदपितकर्मणांपरममुक्तिस्तद्वत्कृष्टानामग्निप्रेषादीनांसांमयीव्यतिर्यक्श्रुतीनामत्यंतपापीयसांचसाहृष्यंतोऽप्यधमानपतितानां सालोक्यभित्तिकेचित् ॥ चतुर्विधपरिमाणायांकाश्यांधायायोगेपीठादिप्रकर्षस्तथामरणफलापकर्षदितिचान्ये ॥ तथाचपादे ॥ परिमाणंचवक्ष्यामितिनिबोधतस्तत्तमाः मध्यमेध्व रमारभ्ययावद्दहलिविघ्नपम् सूत्रंसंस्थाप्यतद्विक्षुधामयेन्मंडलाकृति तत्रयाजायतेरेखातन्मध्येक्षेत्रमुत्तम् काशीतियद्विदुर्वेदास्तत्रमुक्तिः प्रतिष्ठिता काश्यतः परमंक्षेत्रविशेषफलसाध नम् वाराणसीतयस्य्यातंतन्माननिगदाभिवः दक्षिणोत्तरयोर्दौवर्णासिश्चपूर्वतः जाद्वीपश्चिमेवापिपाशपाणिणेश्वरः तस्यांमंतस्थितं दिव्यं विशेषफलसाधनम् अविमुक्तमिति ख्यातंतन्मानंचब्रवीभिवः विश्वेश्वराच्चतुर्दिक्षुधनुःशतयुगोन्मितम् अविमुक्ताभिधिक्षेत्रमुक्तिस्तत्रनसंशयः गोकर्णेशः पश्चिमेपूर्वतश्चगंगामध्यमुत्तरेभारभूतः ब्रह्मरानौदक्षिणेंसंप्रदि दृष्टान्तुभोक्तंमंत्रंविश्वभूतुरिति ॥ अस्तुवायथातथापिपरंपरयाकैवल्योपपत्तेः ॥ तथाचमति काश्यामवश्यंयजतांशरीराणिनांस्तिपनुःशरीरम् यद्यस्ति केठारललोटे त्रिलोचनंचद्रकलाचमौलाविलादिवचनंचसंभजसंभवति ॥ ९५ ॥

एवंकार्यांस्तानां कैवल्यमुक्ता जीवतां रुद्रसारूप्यमाह ॥ अरुद्रेतिद्वाम्याम् ॥ अथ वारुद्रावसाइति नाम निर्वक्तुं प्रथमं तावत्कारिस्थानां जंतुमात्राणां रुद्ररूपतामाह ॥ अरुद्रेति ॥ हेनं रीद्रजेनिरंतरं सर्वदाकारिनिवासिनो जनामपारिषदगणामताः संमता इत्यन्वयः ॥ ननु त्वस्यार्षदाअंतरिक्षे लोकेतिष्ठतीति प्रसिद्धं तत्राह ॥ धरांगताः कर्मभूमिप्रप्तास्ततोप्येतदधिका इत्यर्थः ॥ प्रसिद्धपारिषदसारूप्यमाह ॥ अरुद्राअभयंकराः शोभना इति यावत् ॥ रुद्राक्षाएव फणीद्राः शेषादयो भूषणानियेषांते तथा ॥ यद्वा प्रसिद्धारुद्रानभवन्तीत्यरुद्रास्ते च ते रुद्राक्षफणीद्रभूषणाश्च ॥ त्रिपुंड्रनामां गुलित्रयेण ललाटे दीयमाना विभूतिस्तदेव चंद्रार्धधरंतीति तथा ॥ अथ वारुद्रपक्रमंतरेण यथाश्रुत एवार्थः ॥ कार्यावसंति ये जीवास्तान्यश्रयति सुरोत्तमाः चतुर्भुजांस्त्रिनयनान्गोद्वारसितमूर्धजानिति ॥ १६ ॥ तर्हि किं जनामनुष्या एवात्र रुद्रशरीरा मत्स्यरुद्रगालाद्यानेत्यत आह ॥ यावंत इति ॥ जलस्थलयोश्चरंतीति तथा ॥

अरुद्ररुद्राक्षफणीद्रभूषणास्त्रिपुंड्रचंद्रार्धधराधरांगताः ॥ निरंतरं कारिणिवांसिनो जनागिरिद्रजे पारिषदामतामम ॥ १६ ॥ यावंत एव निवसंति च जंतवोऽत्र कार्यां जलस्थलचराक्षपजंबुकाद्याः ॥ तावंत एव मदनुग्रहरुद्रदेहदेहावसानमधिगम्य मयि प्रविष्टाः ॥ १७ ॥ ये तु वर्षवोरुद्रादिविद्विप्रकर्तिताः ॥ वातेष वोऽतरिक्षे ये भुव्यन्नेषवः प्रिये ॥ १८ ॥ रुद्रादशप्राच्यवार्चाप्रत्यगुदकस्थिताः ॥ ऊर्ध्वदिक्स्थ्या श्रये रुद्राः पठ्यंते वेदेवादिभिः ॥ १९ ॥

एतत्पैव विवरणं क्षपजंबुकाद्या इति ॥ मत्स्यरुद्रगालादय इत्यर्थः ॥ सर्वेषामविशेषेण कैवल्यवधिमाह ॥ देहावसानमिति ॥ मयि परमात्मनि ईश्वरशरीरा ॥ १७ ॥ एवं कारिमाहास्यं निर्वर्ण्य रुद्रावांसनामनिर्वक्ति ॥ येत्विति सार्धत्रयेण ॥ येत्विति सार्धत्रयेण ॥ वर्षवो वर्षाण्येषां वाणायेषां ते तथा ॥ वातेषो वाता एव वर्षवो येषां ते तथा ॥ अन्नेषवोऽन्नमेवेषां वाणायेषां ते तथा ॥ १८ ॥ रुद्रा इत्यस्यावृत्तिः सर्वभक्ष्यार्था ॥ दशदेशेऽप्युपलक्षणये केनेत्यर्थः ॥ चकारादोदिक्स्थ्या विद्विक्स्थ्याश्च गृह्यते ॥ वेदेवादिभिः श्रुत्यभिज्ञैः ॥ तथा च वेदवचनम् ॥ अथ त्रीणि यजंष्युच्यंते नमो रुद्रेभ्यो ये पृथिव्या येन रिक्षेयं विविषामन्वतो वर्षाभिषवस्तेभ्यो दशप्राचीं दशक्षिणा दशप्रतीचीं दशोदीचीं दशोच्चालेभ्यो नमस्ते नो मुडं यतु ते यद्विष्णोश्च नो द्वाष्टि वोजं भेदधामीति ॥ अस्याः श्रुतयमर्थः ॥ अथ पृथिव्या दिलोको नय भेदेनोद्विहलोको भेदाच्च यजंष्यं गृह्यम् ॥ तदा एवं पाठः संपद्यते ॥ नमो रुद्रेभ्य इत्युपक्रम्य ये पृथिव्या येषामन्नमिषव इत्याद्यो मंत्रः ॥ येंतरिक्षे येषां वात इषव इति द्वितीया मंत्रः ॥ ये दिवि येषां वर्षाभिषव इति तृतीया मंत्रः ॥

नमस्कारार्थमिति सर्वत्र संबुद्धोते ॥ दशदक्षिणादशप्रतीर्चिर्दशउदीर्चिर्दशऊर्ध्वासुलोभ्यो नमोस्त्विति व्याचक्षते ॥ तेषामते रुद्रादशप्राप्यवाचीप्रत्यगुद्विस्थिताः ऊर्ध्वद्विस्थः
श्रयेरुद्राः प्रत्यगुद्वेदत्रादिभिरिति स्कादवचनं विरुध्यते ॥ अतो विचार्य युक्तं देवविद्वद्भिर्नामिति ॥ ते च रुद्रानोऽस्मान्दृश्यंतु स्वयंतु ते वयं नमस्कृतवद्राः संतो यवैरिणतूष्णीमवस्थित
मपि द्विष्यः यश्च वैरी नोऽस्मांस्तूष्णीमवस्थितानपि द्वेष्टितुभ्यविधैरिणं हे रुद्रा वीर्युष्माकं जंतो विदारितास्येधा मिस्थापयामीति ॥ १९ ॥ पूर्वोक्तरुद्राननूयानमनिर्वचनमाह ॥ असे
ख्यातादिति ॥ अधिभूत इत्यंतरिक्षादीनामुपलक्षणमातिचते सर्वे चेतोभ्यः ॥ १०० ॥ नामनिर्वचनप्रयोजनमाह ॥ तस्मादिति ॥ वर्णान्वग्राहणादीन् ॥ वर्णतारश्चरजकादयः ॥ आश्रमा
निति ॥ आसभन्ताच्छ्रमकं वीतीत्याश्रमाश्च पशुपक्षिरूपादयः ॥ यद्वा आश्रमाश्च ब्रह्मचर्याद्याश्च भवंतः ॥ यद्वा वर्णेभ्य इत्येते आश्रमाः आश्रमवतस्तान् ॥ वर्णत्वेनाश्रमत्वेन च सम
र्थ्येत्यर्थः ॥ १ ॥ नरो मनुष्यमात्रो रुद्रा चां फलभाग्भवेदित्यर्थः ॥ २ ॥ महादशमाननामनिर्वक्ति ॥ दशमशब्देन तिद्वाभ्यामां दशमानार्थं दशमानशब्दोऽर्थम् ॥ ३ ॥ एवं दशमानशब्दयो
रर्थप्रदर्शनं निर्वचनमाह ॥ महात्यपीति ॥ अपिशब्देनाहंकारादयोग्यते ॥ शवाच्छताः ॥ शेतेतीत्येते ॥ अत्र कार्यांशवीज्य ॥ ४ ॥

शयनेमेवतस्माद्वाएतस्मादात्मन आकाशः संभूत इत्यादिश्रुत्युक्तं सृष्टिप्रतिलोभ्येन दर्शयति ॥ अप्सुभूरिति चतुर्भिः ॥ इहाविमुक्ते ॥ और्वशब्देनात्र तेजो गृह्यते ॥ तस्य वदने पंकदरे मु
खवर्तिमहादर्यतेजसीत्यर्थः ॥ मातरि श्वनिवायौ महातनूनपात् महाभूतलक्षणतेज इत्यर्थः ॥ वैशब्दः श्रुतिप्रसिद्धिद्योतनार्थः ॥ संक्षयति लायेते ॥ सदागतिर्वायुः ॥ ५ ॥ एति प्राप्नोति ॥
अहंकृतौ अहंकारे ॥ सा अहंकृतिः ॥ अधिष्ठातृदेवैः सहैन्द्रियाणामभेदविषया विकाराणां पोडशत्वम् ॥ ते चैकादशेन्द्रियपंचमहाभूतलक्षणं तदुत हेरण्यगर्जसमष्टिबुद्धिर्महत्तत्त्व
मिति वेदातिमतगृहीत्वा महातं विशिनष्टि ॥ बुद्धिसंज्ञक इति ॥ आधिदेवाध्यात्मभेदेन वा पदद्वयम् ॥ हाकष्टे ॥ प्रकृतिमध्यगः प्रकृतौ लीन इत्यर्थः ॥ ६ ॥ तं प्रसिद्धं प्रकृत्यधिष्ठातारमि
तियावत् ॥ तेमेव पुमांसं विशिनष्टि ॥ पंचविंशतिम इति ॥ पंचविंशतेः पूरणः परः पुमान्व्यक्तेः परः पुरुष इत्यर्थः ॥ देह एव गेहं तस्य देहैर्द्विकयोर्वापि पतिः ॥ देहैर्द्रियादीन् जीवयतीति जीव

अप्सुभूरिहलयेलयं ब्रजेदाप और्ववदनो प्रकंदरे ॥ मातरि श्वनिमहातनूनपाद्भ्योसि संक्षयति वै सदागतिः ॥ ५ ॥ व्योमचापिलयमेत्यहंकृतौ
सापि पोडशविकारसंयुता ॥ लीयते महति बुद्धिसंज्ञके हामहाभ्यकृतिमथ गोभवेत् ॥ ६ ॥ सा गुणत्रयमयी च निर्गुणं तं पुमांसं समवगुह्यति ष
ति ॥ पंचविंशतिमः परः पुमान् देहगेहपतिरेष जीवकः ॥ ७ ॥ प्राकृतः प्रलय एष उच्यते हंसयान हरिरुद्रवर्जितः ॥ कालमूर्तिरथ तं च पुरुषं हल
याकलयतीति श्वरः परः ॥ ८ ॥

कः ॥ ७ ॥ प्राकृतः प्रकृति कार्यमात्रसंबन्धी ॥ कीदृशः ॥ हंसयान हरिरुद्राणां वर्जितं वर्जनं यस्मिन्स तथा ॥ हंसयानो ब्रह्मा ॥ तथा चोक्तम् ॥ विष्णोः सामान्यलक्षणोऽपरेऽहमेवासमि
त्यास्मिन् श्लोके कैवल्यदीपिकाकारेण ॥ न च सगुणेषु चतुर्ध्वभ्यां निस्तेषामपि स्वरूपान्तराधानात् ॥ यन्तु ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्ते प्रति संचरे परस्य तिरुनात्मान आविशति परपदमिति
त्वश्वमेधादिना हि रण्यगर्जत्वात् परमिति ज्ञातव्यम् कल्पभेदातिप्रायेणैवैतद्वचनम् ॥ यद्वा हंसैः परमहंसैर्दानं ज्ञानं प्रतिर्वायस्य ॥ यद्वा हंति विपक्षमिति हंसो गरुडः सयानं यस्य सत
था ॥ हंसयानश्चासौ हरिश्चेति व्याख्येयम् ॥ अथवा हंसयान हरिरुद्रैरपि वर्जितो रद्वित इत्यर्थः ॥ तथा च वासिष्ठे ॥ परमेष्ठ्या पि ष्ठावा न्दीयेते हरिरप्यजः भवोऽप्यभावमाया नैकैवा
स्थामादृशेन इति ॥ प्रकृत्यधिष्ठातुरपि पुरुषस्य परमात्मनिलयमाह ॥ कालमूर्तिरित्यर्थेन ॥ कालमूर्तिरित्यर्थः ॥ कलयति संहरत्यात्मसात्करोतीत्यर्थः ॥ परांश्वरः परमात्मे
त्यर्थः ॥ तथा च श्रुतिरीश्वरोऽग्र इति ॥ ८ ॥

इंश्वस्वरूपं दर्शयन्माधवो माधवयोरैक्यमाह ॥ सर्वे इति ॥ वैशब्दं प्रतिद्वयवयोनी ॥ वेवेष्टिया मोतीति विष्णुः ॥ जीवकालाकाशादिव्या इत्यर्थं महती विषेणम् ॥ यद्वा विशति
व्यामोतीति विष्णुः ॥ विशते व्यामोते वेति यास्कवचनात् ॥ यद्वा महाविषद्वापक्षी जीवात्मा ॥ परमात्मन इव आत्मनो पिद्वा सुषण्यो दिक्षु लोपचारवत्यापक्षित्वस्याभिधानात् ॥ म
हो वै जीवात्मनो जटायोर्विकरुणा दृष्टानुयनसमहाविष्णुः ॥ नयाच हनुमद्वाक्यम् ॥ यो महान्पूजितो व्यापी महो वैः करुणा दृष्टानुयनसमहाविष्णुः न माप्यहमिति ॥
देवदेवः स्वप्रकाशस्तस्य महत्त्वं नाम ब्रह्मा दिनं यत्तुल्यम् ॥ ९ ॥ एवमर्थात्वाकृतप्रलये विश्वेश्वरस्य क्रीडा विधानत्वेन कास्याः स्थितिमभिधायैतन्दिने पि स्थितिप्र
कारमाह ॥ दैनंदिन इति ॥ अथवा ननु प्राकृतप्रलये प्रकाराया अपि कलयेन भाव्यतेत्याह ॥ दैनंदिन इति ॥ अथोऽपि दैनंदिनप्रलये तादृजं तत्त्वैव प्राकृतप्रलये पि विज्ञातीत्यर्थः ॥ सर्वत
सर्वमहाविष्णुरितीत्येवैतन्महादेवमुदाहरंति ॥ सोऽतादिमर्थपरिवर्जितः शिवः स श्रीपतिः सोऽपि हि पावतीपतिः ॥ ९ ॥ दैनंदिनेऽथ प्रलये
त्रिशूलकोटौ समुत्क्षिप्य पुरोहरः स्वाम् ॥ विभाति सर्वत महास्थिभूषणस्ततो हि काशी कलिकालवर्जिता ॥ १० ॥ स्कंद उवाच ॥ वाराणसी
तिकाशीतिरुद्रावास इति द्विजा ॥ महादमशानमित्येवं प्रोक्तमानंदकाननम् ॥ ११ ॥ इति देवीपुरः प्रोक्तं देवदेवं शंभुना ॥ यथा विष्णोः पुरास्या
तंतथैव च मया श्रुतम् ॥ तच्च त्वदग्रे कथितं रहस्यं काशीजं महत् ॥ १२ ॥ जन्वाथ्याय मिमं पुण्यं महापातकनाशनम् ॥ श्रावयिष्यामि हि ज्ञानसम्य
कं शिवलोके मर्हायते ॥ १३ ॥ अतः परं कलशजं किं शुश्रूषसि तदह ॥ काशीकथा कथ्यमाना ममापि परि तोषकृत् ॥ १४ ॥ इति श्रीस्कंद
पुराणे काशीखंडे वाराणसीमहिमवर्णनं नाम त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ सर्वज्ञ तदयानंदस्कंदस्कंद
ततारक ॥ नवमिधिगच्छामि शृण्वन् वाराणसीकथाम् ॥ १ ॥

महास्थिभूषणः प्रलयकालीनवद्वृथलक्षणः ॥ कलिश्च कालश्च मृत्यु
स्ताभ्यां विजितारहिता अथवा ताभ्यां मुक्तिप्रतिबन्धहीनित्यर्थः ॥ ११० ॥ वाराणस्यादिनाम निर्वचनमुपसंहरति ॥ वाराणसीति ॥ ११ ॥ काशीरहस्यकथनमुपसंहरति ॥ इति देवी
पुर इति ॥ पुरोऽग्रतः ॥ यथा विष्णोः पुरास्यातकथितं देव्याः पुरः प्रोक्तं तथैव वतादृशमेव मातुरुत्संगस्थितेन मया श्रुतमित्यर्थः ॥ १२ ॥ आध्यायपाठादेः फलमाह ॥ जप्तेति ॥ पठित्वेय
र्थः ॥ १३ ॥ अलौकिकेन प्रकरणे स्वच्छदयति ॥ अतः परमिति ॥ ११४ ॥ इति श्रीरामानंदकृता काशीखंडटीकायां त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ॥

एकत्रिंशत्तमोऽध्याये महापुण्यप्रदं दृष्टव्यम् ॥ वर्णयते कालराजस्य माहात्म्यं जन्मना सह ॥ १ ॥ एतादृक्प्रपञ्चाववाप्यहं श्रीकालराजेन कास्या निष्कासित इति मनसि निधाय परमं
भवेण श्रीकालभैरवकथां प्रष्टुमुक्तानुवादपूर्वकपूर्वाकां कथां मालनस्तस्याभावादेव ननाभिर्नंदति ॥ सर्वज्ञेति ॥ स्कंदितः शोषितो मारितस्तारकनामाऽसुरोऽयेन तत्संबोधनं तथा ॥ १॥

महोदयस्वहृपाज्ञानाद्वैकुण्ठोत्तरिण्यगर्भस्थिश्छन्दुं कालौ वमुल्लासितवानिश्वादिप्रथमप्रश्नस्योक्तं वृद्धादीनां दक्षानमाह ॥ कंजयौ न इति ॥ ८ ॥ तयोप्यवेदहेतुमाह ॥ न चित्रमिति ॥ ९ ॥ तस्मिन्मौक्षोद्धैयत्वादित्याशङ्क्याह ॥ वेदयेदिति ॥ १० ॥ ननु सर्वगत्वात्सर्वदृश्यतामिव्यत आह ॥ ससर्वगइति ॥ ननु देवत्वेन सर्वज्ञायत एवेत्यत आह ॥ देवबहुभूतमूढैरिति ॥ देवत्वाधारणदेवतावत् ॥ ११ ॥ एतद्वदशयितुमिति हासमाह ॥ पुरेति ॥ तत्स्वस्तु ॥ १२ ॥ वर्षिणश्श्रेष्ठम् ॥ १३ ॥ श्रेष्ठत्वमेवाह ॥ जगद्योनिरिति द्वयेन ॥ अकुंजयोनिरनेवैवमहिमानं महेशितुः ॥ चतुर्भुजोपिवैकुण्ठश्रुतवैकोपिविश्रुतम् ॥ ८ ॥ न चित्रमन्नभूदेवभावमायादुरत्या ॥ तया संमोहिताः सर्वेनावयं त्यपितं परम् ॥ ९ ॥ वेदयेद्यदि चात्मानं स एव परमेश्वरः ॥ तदा विदति ब्रह्माद्याः स्वेच्छयैव न तं विदुः ॥ १० ॥ ससर्वगोपिनेत्येतस्वामारामो महेश्वरः ॥ देवबहुभूते मूढरतीनो यो मनो गिराम् ॥ ११ ॥ पुरापिता महविप्रमेश्वरं मर्षयः ॥ प्रोचुः प्रणम्य लोकां किमेकतत्त्वमव्ययम् ॥ १२ ॥ समाययामेशस्य मोहितो लोकं संभवः ॥ अविज्ञाय परं भावमात्मानं प्राह वर्षिणम् ॥ १३ ॥ जगद्योनिरहं धाता स्वयं भूः कइश्वरः ॥ अनादिमदं ब्रह्म मामनर्च्य न मुच्यते ॥ १४ ॥ प्रवर्तको हि जगतामहमेकानि वर्तकः ॥ नान्यो यदधिकः सत्यं कश्चिच्छ्रकोपि सुरोत्तमाः ॥ १५ ॥ तस्यैवं ब्रुवतो धातुः क्रतुर्नारायणशजः ॥ प्रोवाच प्रहसन्वाक्यं शेषताम्रविलोचनः ॥ १६ ॥ अविज्ञाय परं तत्त्वं किमेतत्प्रतिपाद्यते ॥ अज्ञानं योगयुक्तस्य न चैतदुचितं तव ॥ १७ ॥ अहं कर्ता हिलोकानां यज्ञो नारायणः परः ॥ न मामनाहत्य विधेजीवनं जगतामज ॥ १८ ॥ अहमेव परं ज्योतिरहमेव परा गतिः ॥ मत्परे तेन भवता तद्विषेण विधीयते ॥ १९ ॥ एवं विप्रकृतौ मोहात्परस्परजयैषिणौ ॥ प्रच्छतुः प्रमाणज्ञाना गमांश्चतुरोपितौ ॥ २० ॥ विधिं क्रतुं चतुः ॥ वेदाः प्रमाणं सर्वत्र प्रतिष्ठां परमा मिताः ॥ यूयमेव न स देहः किं तत्त्वं प्रति तिष्ठत ॥ २१ ॥ न च्याप्यप्याज्ञात्वेति वा ॥ १४ ॥ १५ ॥ क्रतुर्यज्ञो यज्ञाधिष्ठाता विष्णुरित्यावत् ॥ यज्ञो वै विष्णुरिति श्रुतेः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ एवमिति स्कंदोक्तिः ॥ विप्रकृतौ विरुद्धौ ॥ आगमाभूति धरा च्छेदात् ॥ चतुरश्रतुः संख्याकात् ॥ २० ॥ तयोः प्रश्नमेव दर्शयति ॥ वेदाः प्रमाणमिति तर्हि किं प्रत्यक्षादीनामिन्द्रप्रमाणयमस्माकनेत्याह ॥ परमां प्रतिष्ठायूयमेवेताः प्राप्ता इति ॥ अपौरुषेयत्वात्कप्रतिष्ठानादितिन्यायोपबृंहितव्याससूत्राच्चेति भावः ॥ प्रति तिष्ठतेति पाठोपि स एवार्थः ॥ प्रति तिष्ठतेति चक्रचिन्ताः ॥ २१ ॥

श्रुतीनां प्रतिवचनमाह ॥ यदिति ॥ हेदेवौ ॥ प्रमाणयथार्थम् ॥ २२ ॥ श्रुत्युक्तमिति ॥ श्रुतीः प्रतिवेदात्म्यति ॥ किमुक्तं प्रमाणानां विति ॥ अयं आवाः ॥ वेदवचनमे
वतावन्निर्दिष्टत्वात्स्वतः प्रमाणं किमुक्तं कथं तदधिष्ठातृणां मूर्तिमतां ज्ञेयतामिति ॥ २३ ॥ चतुर्णां विद्वानां चत्वारि वचना निरूपेण दर्शयति ॥ यदिति ॥ यदंशः स्थानि प्रलयाकाले ॥ यतः स
र्वं प्रवर्तते दृष्टिसमये ॥ २४ ॥ योगेन चाष्टांगेन ज्ञानयोगेन वा ॥ २५ ॥ आसत्तेरुति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ न तत्र ह्यर्थोऽति न च द्वारकं नेमा विद्युतोऽति कुतोऽयमग्निः तमेव आन्तमनुभा
ति सर्वयस्य आसासवमिदं विभातीति ॥ २६ ॥ २७ ॥ स्मिन्वा इषद्व्यास्यं कृत्वा ॥ ऋतुविधीय ब्रह्मणौ ॥ मोहांध्येनां किनो मोहेन ज्ञानेन जातयदांध्यमज्ञत्वेनां किनो चिद्विद्युत्ता
श्रुतय उचुः ॥ यदि मान्यावयं देवौ स्थापि स्थितिकरौ विभू ॥ तदा प्रमाणं वक्ष्यामो भवत्सं देहभेदकम् ॥ २२ ॥ श्रुत्युक्तमिदमाकर्ण्य प्रोचतु
स्तौ श्रुतीः प्रति ॥ युष्मदुक्तं प्रमाणं नौ कितत्वं स्य गृह्यताम् ॥ २३ ॥ ॥ ऋगवाच ॥ ॥ यदं तस्थानि भूतानि यतः सर्वं प्रवर्तते ॥ यदा ह्युत्तर
तत्त्वं सरुद्रस्त्वेक एव हि ॥ २४ ॥ ॥ यजुरुवाच ॥ ॥ यो यज्ञैरखिलैरीशो योगेन च समिज्यते ॥ येन प्रमाणं हि वयं स एकः सर्वदृक् शिवः ॥ २५ ॥
सामो वाच ॥ ॥ येनेदं भ्रातृभ्यो विध्वंय गिभिर्भ्यां विचिंत्यते ॥ यद्वासाभासते विश्वं स एक इत्यंबकः परः ॥ २६ ॥ ॥ अथर्वो वाच ॥ ॥ यं प्रप
श्यंति देवशंसन्त्यानुग्रहिणो जनाः ॥ तमाहुरेकैकवत्यं शंकरं दुःखतस्करम् ॥ २७ ॥ श्रुतीरिति निशम्यत्यंतावती विमोहितौ ॥ स्मिन्वा हतुः
ऋतुविधीमोहांध्येनां किनो मुने ॥ २८ ॥ कथं प्रमथनायो सौ रममाणो निरंतरम् ॥ दिगंबरः पितृवने शिवया धूलिधूसरः ॥ २९ ॥ विट्केशो
जटिलो वृषगो व्यालभूषणः ॥ परं ब्रह्म त्वमापन्नः क्वच तत्संगवर्जितम् ॥ ३० ॥ तदुद्विगता कर्ण्य प्रणवात्मा सनातनः ॥ अमूर्तो मूर्तिमान् भू
त्वा हसमान उवाच तौ ॥ ३१ ॥

वितियावत् ॥ २८ ॥ कथमिति ॥ कथमसौ परं ब्रह्म त्वमापन्नः प्राप्त इति द्वितीयेनान्वयः ॥ विट्केशः कुस्मितालंकारः कुस्मिताकार इति वा ॥ तदेवाह ॥ प्रमथनाथ इत्यादिना ॥ पितृव
नेदमशाने शिवया तादृशप्यारममाण इति संबन्धः ॥ तद्ब्रह्म कचकोदरात् ॥ संगवर्जितमसंगम् ॥ असंगो न हि स ज्ञात इति श्रुतेः ॥ संगवर्जिनामिति पाठे संगवर्जिनां परमहंसानां प्राप्य तद्ब्र
ह्म कचैवा तादृक् संगवानयं इति शेषो तत्सत्त्वं ब्रह्म कथमयं प्राप्त इत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ तदुद्विगतामिति ॥ प्रणवात्मा प्रणवानामेव श्रादुसन्नो भगवतो बोधको वेदोत्यन्निहेतुस्तदात्मा तस्य
रूपः ॥ तदुक्तं भागवते ॥ ततोऽब्रुवित् देवोऽयं व्यक्तप्रभवः स्वराट् यत्तल्लिङ्गं भगवतो ब्रह्मणः परमात्मन इति ॥ गीतासारे च ॥ अकारप्रभवावेदा अकारप्रभवाः स्वराः अकारप्रभवं सर्वत्रै
लोक्यं स चराचरमिति ॥ ब्रह्म नारायणयो रपि मोह इति ॥ हसमानो हसन् ॥ असहमान इति क्वचित् ॥ ३१ ॥

प्रणववचनमाह ॥ नक्षत्रं इति ॥ स्वात्मनो व्यतिरिक्तया भिन्नया तस्या एव कदाचिदपरगत इति न हि किंवा भिन्नयेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ तर्हि कीदृगस्य च ग्रहपंशक्तेर्वैति पृच्छया तदाह ॥ असौ हीति ॥ नागंतुकी नित्येत्यर्थः ॥ ३३ ॥ इत्येवमिति ॥ अजस्य हि अजस्य च ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ज्योतिरिति ॥ दृग्दृष्टो विधिकतुभ्यामिति शेषः ॥ ३६ ॥ संभावयेद्वितर्कयेत् ॥ ३७ ॥ आलाक्षोलालाटनेत्रः ॥ नागोदुषविभूषणः सर्पागदचंद्रावतंसः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अथेति ॥ अथानंतरं स ईश्वरपदयोर्निर्गच्छत्वा कोपतः पुरुषमुत्पाद्य तत्राहेति द्वितीयेनावयः ॥ प्रणव उवाच ॥ ॥ नद्येष भगवान् शन्या स्वात्मनो व्यतिरिक्तया ॥ कदाचिद्रमतेरुद्रो लालाग्रपथे हरः ॥ ३२ ॥ असौ हि भगवानीशः स्वयं ज्योतिः सनातनः ॥ आनंदरूप तस्यैष शक्तिर्नागंतुकी शिवा ॥ ३३ ॥ इत्येवमुक्ते पितृदामस्वमतेरजस्य हि ॥ नाज्ञानमगमन्नाशश्चिंकंठस्य वमायया ॥ ३४ ॥ प्रादुरासीत्ततो ज्योतिरुभयोरंतरे महत् ॥ पूरयन्निजया भासाद्यावाभूय यदंतरम् ॥ ३५ ॥ ज्योतिर्मंडलमध्यस्थो ददृशे पुरुषाकृतिः ॥ प्रजज्वालाय कोपेन ब्रह्मणः पंचमं शिरः ॥ ३६ ॥ आवयोरंतरं कोसौ विभया लुपुरुषाकृतिम् ॥ विधिः संभावयेद्यवत्तावत्सा हि विलोकितः ॥ ३७ ॥ स्रष्टृक्षणेन च महान् पुरुषो नीललोहितः ॥ त्रिशूलपाणिर्भालाक्षो नागोदुषविभूषणः ॥ ३८ ॥ हिरण्यगर्भस्तं प्राह जानेत्वा चंद्रशेखरम् ॥ भालस्थलात्ममपुरारुद्रः प्रादुरभूद्भवान् ॥ ३९ ॥ रोदनाद्बुद्धनाद्यापि योजितोऽसि मया पुरा ॥ मामेव शरणं याहि पुत्रदां करोमि ते ॥ ४० ॥ अथेश्वरः प्रपन्नयोनेऽश्रुत्वा गवर्वतो गिरम् ॥ सकोपतः समुत्पाद्य पुरुषं भैरवाकृतिम् ॥ ४१ ॥ प्राह पंकजजन्मा सौशास्यस्ते कालभैरव ॥ कालवद्राजसेसाक्षालालराजस्ततो भवान् ॥ ४२ ॥ विश्वं भूतं समर्थोऽसि भरणाद्भैरवः स्मृतः ॥ त्वतो भेष्यति कालोऽपि तत्स्वकालभैरवः ॥ ४३ ॥ आमर्दयिष्यति भवान् शुशुभ्रुषात्मनो यतः ॥ आमर्दक इति ख्यातिं ततः सर्वत्र यास्यति ॥ ४४ ॥ यतः पापानि भक्तानां भाक्षयिष्यति तत्क्षणात् ॥ पापभक्षण इत्येव तव नाम भविष्यति ॥ ४५ ॥

स्वकोपत इति काचित्पाठः ॥ किं रूपमिति द्वितीयप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ भैरवाकृतिमिति ॥ ४१ ॥ कानिनामानीति चतुर्थप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ कालेति ॥ ४२ ॥ कालराजनामसावयमुक्त्वा कालभैरवनामनिर्वर्त्तक ॥ विश्वमिति ॥ ४३ ॥ पुनरपि नामद्वयनिर्वर्त्तक ॥ आमर्दयिष्यतीति द्वयेन ॥ आमर्दयिष्यतीति पीडयिष्यति ॥ तुष्टप्रायश्चित्तरूपत्वात्पीडायाः ॥ रुष्टइति वा पाठः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

कालभैरवायवराब्दाति ॥ यामेद्विद्वाम्याम् ॥ अनेनैककर्मस्यैतितृतीयश्रस्योत्तरमुक्तम् ॥ आधिपत्यपालकत्वम् ॥ अतएवातंकालभैरवाष्टकेऽस्माभिः ॥ ईश्वरतन्निजस्थलपालं कुम्भचंदनमंडितमालम् भूतपिशाचपुंररुततालं नैमिसदाशिवभैरवेदेवमिति ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ एतानिति ॥ वामांगुलिनखायेणवामकनिष्ठिकांगुलिनखायेणेत्यर्थः ॥ ४८ ॥ ननुब्रह्मणः पंचशिरस्कलात्मिकमित्येकमेवशिराऽऽच्छिन्नमत्राह ॥ यदंगमिति ॥ ४९ ॥ नुष्टावशतरुद्विगेत्यधिमस्यविपरिणमय्यानुषंगः ॥ शतरुद्वियनमस्तेरुद्रमय्यवइत्यादिस्तोत्रम् ॥ ५० ॥ स्वांसीयाम् ॥ अतएवनीललोहितेत्यादिभेदेननिर्देशः ॥ तामेवापरामूर्तिं दर्शयति ॥ भैरवमिति ॥ ५१ ॥ वैधसेवधसःसंबंधि ॥ ५२ ॥ व्रतंचभिक्षादनादिहूपधारय ॥ धृतिलो

यामेमुक्तिपुरीकाशीसर्वाभ्यापिगरीयसी ॥ आधिपत्यंचतस्यास्तेकालराजसदैवहि ॥ ४६ ॥ तत्रयेपापकर्तारस्तेषांशास्तात्वमेवहि ॥ शुभाशुभंनतत्कर्मचित्रगुणोलिखिष्यति ॥ ४७ ॥ एतान्वरान्मृद्व्याऽयतत्क्षणाकालभैरवः ॥ वामांगुलिनखायेणचकर्तंचशिराविधेः ॥ ४८ ॥ यदंगमपराधोतिर्कार्थतस्यैवशासनम् ॥ अंतयेनरुतानिदातच्छिन्नपंचमंशिरः ॥ ४९ ॥ यज्ञमूर्तिधराविष्णुस्ततस्तुष्टावशंकरम् ॥ भीतोहिरण्यगर्भोपिजजापशतरुद्वियम् ॥ ५० ॥ आश्रास्यतौमहोदेवः प्रीतः प्रणतवत्सलः ॥ प्राहस्वामूर्तिमपरंभैरवंतंकपार्दनम् ॥ ५१ ॥ माम्योऽध्वरोसौभवतातथाशतधृतित्वयम् ॥ कपालवैधसेचपिनीललोहितधारय ॥ ५२ ॥ ब्रह्महत्यापनोदायव्रतंलोकायदर्शयन् ॥ चरत्वंसतंभिक्षांकपालव्रतमास्थितः ॥ इत्युक्तांज्जितोदेवस्तेजोरूपस्तदाशिवः ॥ ५३ ॥ उपाधकन्यामेकांतुब्रह्महृत्येतिविश्रुताम् ॥ रक्तोंबरधरांरक्तसंगंधलेपनाम् ॥ ५४ ॥ दंष्ट्राकरालवदनांललज्जिह्वातिभीषणाम् ॥ अंतरिक्षैकपादाग्रापिर्वतीरुधिरंबहु ॥ ५५ ॥

कायदर्शयन्नितिकचित् ॥ तत्रधृतैर्यम् ॥ एतदेवदर्शयति ॥ चरत्वमिति ॥ कापालव्रतंकपालधारणरूपव्रतसंकल्पम् ॥ संकल्पपूर्वकंकपालधारणंकलेत्यर्थः ॥ तथाचस्मृतिः ॥ शिरःकपालध्वजवाग्भिक्षारीकर्मवेदयन्नित्यादि ॥ अंतोहितोभैरवस्तेतिशेषः ॥ ५२ ॥ सर्वात्मनांज्जितमहाह ॥ उत्पाद्येतिपंचभिः ॥ एकांकन्यामुत्पाद्यकालंमौलैवमनुगच्छेतितांनिप्रोच्यततोऽर्धानांतद्विपंचमेनान्वयः ॥ कन्यांस्त्रियम् ॥ तांविशिनष्टि ॥ रक्तोंबरधराभिमितिसार्धद्वयेन ॥ रक्तसंपक्तसमूहःसैवगंधःक्षुब्धलेपनमनुलेपनयस्यास्ताम् ॥ ५४ ॥ ललल्यावद्भिर्निःसृत्याजिह्वयाऽतिशयभीषणामतिशयेनभयंकराम् ॥ ५५ ॥

कर्त्रीकरविशेषस्तस्याः कर्परिवंदहलाभेयस्यास्तां हस्तायकृतग्रकंरकामित्यर्थः ॥ यद्वा कर्त्रोदात्रविशेषः कर्परक्तपात्रम् दात्रेण च्छिच्चातुथिरयहीतुंभुहस्तायामित्यर्थः ॥ स्फुरत्यौपिोउपेतारकेकनीनिकेयस्यास्ताम् ॥ गर्जयतींभर्त्सयतीम् ॥ महाक्वेगोयस्यास्ताम् ॥ भैरवस्यापिभीषणांभीतिहेतुजनयतीम् ॥ भौरेवेगभैरवस्यापिभीषणमितिक्वचिसाठः ॥ ५६ ॥ यावदिति ॥ यावदेषकालभैरवोवारणसंप्रवेश्यतितावदनुगच्छेत्यर्थः ॥ ५७ ॥ तत्रहेतुमाह ॥ सर्वत्रेति ॥ ५८ ॥ तस्मान्निध्यादिति ॥ तस्याब्रह्महत्यायाः सान्निध्यात्तयाभिभूतत्वादेत्यर्थः ॥ भैरवोपिकालस्यभयजनकोपि ॥ एतदेवाह ॥ कालकालतः ॥ प्रथमांतात्तसिल्ल ॥ कालकालोपीत्यर्थः ॥ कालकालनइतिवापाठः ॥ कालः कृष्णवर्णोऽभूदित्यर्थः ॥ अत

कर्त्रीकर्परहस्ताग्रास्फुरत्पिगोग्रतारकाम् ॥ गर्जयतींमहावेगभैरवस्यापिभीषणाम् ॥ ५६ ॥ यावद्दारणसीदिव्यापुरीमेषगमिष्यति ॥ तावत्त्वंभीषणेकालमनुगच्छाग्ररूपिणि ॥ ५७ ॥ सर्वत्रेतेप्रवेशोस्तित्यक्त्वावारणसींपुरीम् ॥ नियोज्यतामितिशिवोप्यतंधानंगतस्ततः ॥ ५८ ॥ तस्मान्निध्यादौरवोपिकालोभूत्कालकालतः ॥ सदेवदेववाक्येनविभ्रक्कापालिकंव्रतम् ॥ ५९ ॥ कपालपाणिर्विश्वात्माचचारभुवनत्रयम् ॥ नात्याक्षीच्चापितदेवंब्रह्महत्यामुदारुणा ॥ ६० ॥ सत्यलोकेपिवैकुण्ठेमेन्द्रादिपुराष्वपि ॥ त्रिजगत्सतिरुद्रोपिब्रतीत्रिजगतीश्वरः ॥ ६१ ॥ प्रतितीर्थभ्रमन्नापिविमुक्तोब्रह्महत्याया ॥ ६२ ॥ अनेनैवानुमानेनमहिमात्वगम्यताम् ॥ ब्रह्महत्यापनोदित्याः काशाः कलशसंभवः ॥ ६३ ॥

एवोक्तंकालभैरवाष्टकेऽस्माभिः ॥ कज्जलमुंदरदेहमनाथमृदुयमांतकग्रीषणकायम् नामविघूर्णितपापकदंबनौमिसदाशिवभैरवदेवमिति ॥ अथवाअन्यब्रह्महंतारमिवकिमितिनांकमेतत्राह ॥ तस्मान्निध्याद्विश्वेश्वरसान्निध्यादौरवोपिकालकालतः कालस्यापिमक्षकः कालः कलयतिजनयतिप्रकाशयतीतिवाकालः परब्रह्मसहस्रोऽभूदित्यर्थः ॥ अनुगमंतुलोकंसंयहार्थंकाश्यामहत्त्वस्यापनार्थेचेतिभावः ॥ एतदेवाह ॥ सदेवदेववाक्येनेति ॥ ५९ ॥ विश्वस्यात्माकरणभूतः प्रकाशक इत्यर्थः ॥ सत्यलोकादित्यः सर्वतीर्थेभ्यश्चकाश्याः श्रेष्ठतामाह ॥ नात्याक्षीदितिपंचभिः ॥ मुदारुणाऽतिभयंकरा ॥ अतिदारुणेतिपाठेपिसुवार्थः ॥ ६० ॥ वैकुण्ठेपि ॥ त्रिजगत्सतित्रिजगतांपालकः ॥ त्रिजगतीश्वरस्त्रिजगत्यानियंता ॥ ६१ ॥ भ्रमन्नापीत्यपिशब्दोभिनिक्रमे ॥ प्रतितीर्थभ्रमन्पिब्रह्महत्यानविमुक्त इत्यर्थः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

आयतनानिशेत्राणि ॥ चकारात्सत्यलोकादयः संगृह्यते ॥ अधित्रिलोकित्रिलोकीमध्यइत्यर्थः ॥ नो निषेधे ॥ ६४ ॥ पापाचलारानेः पापपर्वतवज्जस्यत नाशकस्येत्यर्थः ॥ ६५ ॥ वै
 कुंठेपि नायाशोदितियदुक्तं तद्वदयति ॥ निकेतनवैकुण्ठम् ॥ यद्वा नारायणनिकेतनं श्वेतद्वीपं महाकालपुरं वा ॥ ६६ ॥ अथायातं मितिरुद्रस्य परमो विष्णोर्विष्णोश्च परमः शिव इति
 हरिं शोक्तं मंतूरुद्रवैकालौ च वंद्य विष्णोर्दंडवद्भूमौ पतनं तथाश्चर्यमिति विष्णुभक्तैर्मनो न वेदनीयम् ॥ अतएव महादेवाभेदनस्तोष्यति भगवान् अयं धातेत्यादिना ॥ एवं विष्णुद्विजाशिव
 संतीति र्थान्यनेकानि बहून्वायतनानि च ॥ अधित्रिलोकिनोकाश्चाः कलामहतिषोडशीम् ॥ ६४ ॥ तावद्गर्जति पापानि ब्रह्महत्यादिकान्यलम् ॥
 यावन्नामनश्रुवंतिकाश्चाः पापाचलाशनेः ॥ ६५ ॥ प्रमथैः स्यमानोऽयं त्रिलोकीं विचरन्हरः ॥ कापालिको ययौ देवो नारायणनिकेतन
 म् ॥ ६६ ॥ अथायातं महाकालं त्रिनेत्रं संपकुंडलम् ॥ महादेवांशं संभूतं रैरवं भीषणाकृतिम् ॥ ६७ ॥ पपातं डडवद्भूमौ द्विजातं गुरुद्वजः ॥
 देवाश्च मुनयश्चैव देव नार्यः समंततः ॥ ६८ ॥ निपेतुः प्रणिपत्यैनं प्रणतः कमलापतिः ॥ शिरस्यंजलिमाराप्य स्तुत्वा बहुविधैः स्तवैः ॥ ६९ ॥
 क्षीरोदमथनोद्भूतां प्राह पद्मालयां हरिः ॥ प्रिये पश्यऽज्ञानयने धन्याऽसि सुभग नघे ॥ ७० ॥ धन्योऽहं देवि सुश्रोणि यस्य श्वावोजगत्यतिम् ॥ अ
 यंधाता विधाता च लोकानां प्रभुरीश्वरः ॥ ७१ ॥ अनादिः शरणः शांतः परः षड्विंशसंमितः ॥ सर्वज्ञः सर्वयोगीशः सर्वभूतैकनायकः ॥ ७२ ॥ स
 र्वभूतां त्रात्माऽयं सर्वेषां सर्वदः सदा ॥ यं विनिद्रा विनिश्वासाः शांताऽन्यानपरायणाः ॥ ७३ ॥ धियापश्यंति तद्देवस्य मद्यमसीक्ष्यताम् ॥
 यं विदुर्वेदतत्त्वज्ञायोगिनो यतमानसाः ॥ ७४ ॥ अरूपो रूपवान् भूत्वा सोऽयमायाति सर्वगः ॥ अहो विचित्रं देवस्य चेष्टितं परमेषु तिनः ॥ ७५ ॥
 यस्याख्यां ब्रुवतां नित्यं न देहः सोऽपि देहधृक् ॥ यं दृष्ट्वा न पुनर्जन्म लभ्यते मानवैर्भुवि ॥ ७६ ॥

स्यापि न त्वादिकं नाश्चर्यं मेति शिवभक्तैः संतोष्यमिति ॥ ६७ ॥ भूमौ तत्स्थाने ॥ देवादयश्च निपेतुर्दंडवद्व्यतिता इत्यर्थः ॥ ६८ ॥ दंडपातानंतरं किमकरोद्भगवानित्याकांक्षायामाह ॥ प्र

णिपत्येति ॥ प्रणिपत्यस्तुत्य ॥ ६९ ॥ ७० ॥ अयमित्यंगुल्यानिर्दिशति ॥ तस्य भक्तिचित् ॥ धाता धर्ता पोष्टा सा मायता ॥ अयमिह रूपेण ॥ विधाता विशेषतो मात्रादिरूपेण भृगोः पुत्र
 दत्तत्वं ब्रह्मतत्त्वावेदतत्त्वज्ञाः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ विनिःश्वासाजितप्राणा इत्यर्थः ॥ ७३ ॥ वे

अयं कस्मिन्नेत्रः ॥ पुंडरीकदलायामेपद्मपत्रवदयते विस्तृतं देवतावत् ॥ ७७ ॥ परंपरेश्वरं केवलमिति वा ॥ किं निर्वर्णितं दाह ॥ सर्वदुःखांतं कृत्युदिति ॥ अशेषानर्थोच्छित्तिरुदय
दित्यर्थः ॥ सर्वदुःखांतं कर्तुं यदिति क्वचित् ॥ सर्वदुःखांतं कर्तुं वदिति साधस्यैवैधस्यैव दृष्टांतः ॥ ७८ ॥ एतदेवं विवर्णोति ॥ देवत्वादिति ॥ आतवर्षस्यैव वा
दुल्येन मोक्षादिस्थानलादिति भावः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ शक्तिपद्मे मायानियतः ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ यदप्रतिघतं धस्य प्रतिहंतु ॥ ८५ ॥ स्मिता अहोर्दश्वरालोलेति विसर्पयेत इष

सोयमायाति भगवांस्त्र्यंशः शशिभूषणः ॥ पुंडरीकदलायामेधन्यमेधविलोचने ॥ ७७ ॥ धिग्धक्पदं तु देवानां परं दृष्ट्वाऽत्र शंकरम् ॥ लभ्य
ते यन्नानिर्वाणं सर्वदुःखांतं कृत्युत् ॥ ७८ ॥ देवत्वादशुभं किंचिदेव लोकं न विद्यते ॥ दृष्ट्वापि सर्वदं शंशं मुक्तिं न लभामहे ॥ ७९ ॥ एवमुक्त्वा तद्
षीकेशः संप्रदष्टुन रूढः ॥ प्रणिपत्य महादेवं मिदमाह दृष्टव्यजम् ॥ ८० ॥ किमिदं देवदेवेन सर्वज्ञेन त्वया विभो ॥ कियते जगतां धान्नासर्वपा
पहराऽव्यय ॥ ८१ ॥ क्रीडयंतं देवेश त्रिलोचनं महामते ॥ किं कारणं विरूपाक्ष चेष्टितं ते स्मरार्दन ॥ ८२ ॥ किमर्थं भगवन् शोभिषां चरसि श
क्तिप ॥ संशयो मे जगन्नाथ न तत्रैलाप्यराज्यद ॥ ८३ ॥ एवमुक्तस्ततः शंभुर्विष्णुमेतदुदाहरत् ॥ ब्रह्मणस्तु शिशिश्चिन्नमंगल्यग्रनखेन ह ॥ ८४ ॥
तदघप्रतिघं विष्णोचरास्येतद्वत्शुभम् ॥ एवमुक्तो महेशोऽपुंडरीकविलोचनः ॥ ८५ ॥ स्मिन्वाकिंचिन्नतशिराः पुनरेवं व्यजिज्ञपत् ॥ यथेच्छ
सितया क्रीडसर्वविषपनायक ॥ ८६ ॥ माययामां महादेवं तच्छादयितुमर्हसि ॥ नाभीकमलकोशानुकांठिशः कमलासनान् ॥ ८७ ॥ कल्पे
कल्पेऽस्तजामीश त्वन्निर्गोबलादिभो ॥ त्यजमायामिमां देवदुस्तरामरुतामभिः ॥ ८८ ॥ महादेयमहो देवमायया तव मोहिताः ॥ यथावद
वगच्छामि चेष्टितं शिवापते ॥ ८९ ॥ संहारकाले संप्राप्तं सदेवान्खिलान्मनीन् ॥ लोकांश्चार्णश्रमवतो हरिष्यसि यदाहर ॥ ९० ॥

द्रास्यं कृत्वा ॥ सर्वविषपनायक अशेषलोकपते ॥ ८६ ॥ छादयितुं चेयितुम् ॥ मायात्वेन दर्शयति ॥ नाभीत्यादिना ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ महादेय इत्येतद्गुणसंविज्ञानो बहुव्रीहिः ॥ तदेव दर्शय
ति ॥ यथावदिति ॥ यद्वा महादेयोऽहं विष्णुरादियेषां तमहादेयस्तव मायया मोहिताः ॥ अतस्तव चेष्टितं यथावत्समर्थं भिवावगच्छामि ॥ ८९ ॥ न चैतस्माच्छत इत्याह ॥ संहरेति ॥ ९० ॥

॥ ९१ ॥ अरश्नाक्षक्रीकसानामाला ॥ तदातदातस्मिन्सिंहारकालोऽककुत्र ॥ नृपृच्छायाम् ॥ गताप्रभा आगततिवा ॥ ९२ ॥ कैमुत्यव्यायेनसदृशतपापाभावमाहाकृत्वापीतिद्वये
न ॥ भावतोभक्त्या ॥ ९३ ॥ भवस्तवभक्तोभवभक्तस्तस्यस्निधौपापनिष्ठेदित्यस्यार्यमाह ॥ पापंत्येति ॥ तथानतवभक्तस्याप्यघसांनिध्यवृच्छतीतिपाठेकजुरेवार्थः ॥ ९४ ॥
॥ ९५ ॥ पुनरपिकैमुत्यव्यायमक्रिप्रेत्याह ॥ त्वेतित्रिभिः ॥ अद्रिकूटतुलितं पर्वतशृंगसदृशं पर्वतसमूहतुल्यं वा ॥ एनः पापम् ॥ ९६ ॥ विवर्धितं विशेषणवर्धितम् ॥ विभावितमिति पाठे विशेषे
तदाक्षतेमहादेवपां ब्रह्मवादिक् ॥ पारंत्यं नतशोभोस्त्रिकोढेत्तोभवान् ॥ ९७ ॥ अतीतब्रह्मणामश्रांसं कठेतवभासते ॥ तदातदाक्
नुगताब्रह्महत्यातवानघ ॥ ९८ ॥ कृत्वापिसुमहत्यापंत्वांयः स्मरतिभावतः ॥ आधारं जगतामीशं तस्य पापं विलीयते ॥ ९९ ॥ यथातमानति
ष्ठेतसंनिधावंशुमालिनः ॥ तथानभवभक्तस्य पापं तस्य ब्रजेत्स्यम् ॥ १०० ॥ यश्चित्तयति पुण्यात्मा तव पादां बुजद्वयम् ॥ ब्रह्महत्यादि क्रमपि
पापं तस्य ब्रजेत्स्यम् ॥ १०१ ॥ तव नामानुरक्तावाग्यस्य पुंसो जगत्येते ॥ अयद्रिकूटतुलितं नैतन्मनुबाधते ॥ १०२ ॥ रजसातमसाविवर्धि
तं कृतपापं परितापदायकम् ॥ क्वचतेशिवनाममंगलं जनजीवा तु जगद्गुजापहम् ॥ १०३ ॥ यदजातुचिदंधकद्विषस्तवनामोष्ठपुटाद्दिनिःसृत
म् ॥ शिवशंकरचंद्रशेखरेत्यसकृतस्य न संसृतिः पुनः ॥ १०४ ॥ परमात्मन्यंधामस्वेच्छाविधृतविग्रह ॥ कुतूहलं तव श्रेयं दक्षपराधीनं तेश्वरे ॥ १०५ ॥
अघधन्योस्मि देवेशं यं न पश्यंति योगिनः ॥ पश्चांमिंतं गन्तुं परमेश्वरमक्षयम् ॥ १०६ ॥ अघमे परमोलाभस्त्वधमे मंगलं परम् ॥ तद्दृ
ष्टुमृत्तुमस्य तृणं स्वर्गपर्वगदम् ॥ १०७ ॥

णभाविंतं संपादितमित्यर्थः ॥ जनजीवा तु जनानां जीवनौषधम् ॥ जीवा तु जीवनौषधमिति विचनात् ॥ न केवलं जीवनमात्रस्यौषधं किंतु जगद्गुजापहं सारोगनाशकं च ॥ पूर्वपदेष्वल्वमा
र्थकर्मधारयोवा ॥ १०८ ॥ यदीति ॥ हे शिवस्य पुरुषस्य जातुकदाचिदपि अंधकद्विषस्तव शिवशंकरचंद्रशेखरेति नामोष्ठपुटाद्दिनिःसृतं तस्य पुनरसकृतं पुनः पुनर्यजमानां संसृतिर्न ॥
तन्बहीति पाठे तत्तस्य न हिनैवेत्यर्थः ॥ १०९ ॥ इतः परममन्यच्छेयोनास्तीति बहुधा संबोधयन्मकृतमुपसंहरति ॥ परमाल्पमिति ॥ ११० ॥ ननु वैकुण्ठे कैवल्यपतेस्तव कथमयं प्रलाप
स्तत्राह ॥ त्वदृष्टीति ॥ दृणंतुच्छम् ॥ परमिति पाठे परं दूरं निकृष्टमिति यावत् ॥ १११ ॥

विमलाशुद्धापवित्रेति यावत् ॥ मनोरथवती अशीष्टवती अमृतकव्येत्यर्थः ॥ २ ॥ शिक्षाटनायेति ॥ अन्यत्रापि शिक्षाटनायनिर्गन्तुमुद्यतइत्यर्थः ॥ ३ ॥ अनेनमिषेणव्याजेनभ्र
वदर्शनं शिवदर्शनं भवस्यसंसारस्यदर्शनमिति वा ॥ ४ ॥ स्मेरास्यः अहसितवदनः ॥ स्मेराक्षइति पाठो विकसितनेत्रइत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ननु मनोरथवती शिक्षां त्यक्त्वा किमिति वाक्मुधापाने
नैव तृप्तिरावेधेत तत्राह ॥ नमाधत्तेति ॥ नमाधत्ति न हृष्यति ॥ ननु शिक्षाटनज्वरा इति पाठो ननु न च विधत्ते शिक्षाटनज्वरो शिक्षाटनरुतो ज्वरो ये वा

इत्थं वदति गोविंदो विमलापघ्नयतया ॥ मनोरथवती नाम शिक्षापात्रे समर्पिता ॥ २ ॥ शिक्षाटनाय देवोपि निरगात्परयामुदा ॥ इह्वाऽनुयायि
नीं तांतु समाहूय जनार्दनः ॥ ३ ॥ संप्रायं यद्ब्रह्महत्याविमर्चवन्निशूलिनम् ॥ ॥ अनेनापिमिषेणाहंसंसेव्यामुंष्टषध्व
जम् ॥ आत्मानं पावयिष्यामि कपुनर्भवं दर्शनम् ॥ ४ ॥ सातत्याजततस्यार्थं व्याहृतापि मुरारिणा ॥ तमूचेऽथ हरिं शंभुः स्मेरास्यो वचनं शुभ
म् ॥ ५ ॥ त्वद्वाक्परीक्षपानेन त्वमोस्मि बहूमानद ॥ वरं वृणीष्व गोविंदं वरदोऽस्मितवानघ ॥ ६ ॥ न माद्यंति तथा भैक्षैर्भिक्षवोप्यति संस्तुतैः ॥ य
थामानमुधापानैर्ननु शिक्षाटनज्वराः ॥ ७ ॥ महाविष्णुरुवाच ॥ एष एव वरः श्लाघ्यो यद्देहं देवताधिपम् ॥ पश्यामि त्वं देवदेवं मनो
रथपथातिगम् ॥ ८ ॥ अनभ्रयं सुधाधिरनायासो महोत्सवः ॥ अयन्नो निधिलाभो यद्दीक्षणं हरते सताम् ॥ ९ ॥ अवियोगोऽस्तु मे देव त्वदग्नि
युगलेन वै ॥ एष एव वरः शंभो नान्यं कंचिद्वरं वृणे ॥ १० ॥ श्री ईश्वर उवाच ॥ एवं भवतु तेऽनंतयस्वयोक्तं महामते ॥ सर्वेषामपि देवानां
वरदस्त्वं भविष्यसि ॥ ११ ॥ अनुगृह्येति दत्तारिक्केंद्रादिभुवने चरन् ॥ भजे विमुक्तिजननीनां प्रावारणसंपुरीम् ॥ १२ ॥

नेतयेत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ननु वरान्विहाय किमिति दर्शनमेव मृद्येत तत्राह ॥ अनयेति ॥ हे हृते सतां त्वद्भक्तानाम् ॥ यद्वा सतां शिवविष्णवोऽग्नेर्ददर्शनां तेतवयदर्शनं सतांतवचदर्शनं
मिति वा ॥ इयमनधासुधाधृष्टिदध्यपेक्षितसमये घराहिना जलदृष्टिः ॥ निधिलाभः शैवधिलाभः ॥ ९ ॥ यत्त एवमतोऽवियोगोऽस्ति ॥ अथ वा तथापि मम संतोषार्थं कश्चिद्भारः शार्थ्य
तामिति चेत्तत्राह ॥ अवियोगोऽस्ति ॥ अग्राधीतमपि ददाति ॥ सर्वेषामिति ॥ ११० ॥ ११ ॥ केंद्रादिभुवने ब्रह्मदेदीनां लोके ॥ १२ ॥

१ श्री ईश्वर इत्यपि पाठः

प्रसंगात्काशीस्तैति ॥ यत्र स्थितानामित्यारम्यक्षेत्रे प्रविष्ट इत्यतः श्रक्तनेन ॥ पदानिसत्यलोकादिस्थानानि ॥ नार्हतीत्यत्र हेतुगर्भविशेषणमाह ॥ विपदापदमाश्रयः ॥ १३ ॥ जटीपाशुपतादिः ॥ मुंडी एकदंढ्यादिः ॥ दिग्बरोऽवधूतादिः ॥ १४ ॥ अन्यतोऽन्यत्र ॥ तद्विक्षाशीवाराणसीभिक्षाभोजी ॥ १५ ॥ भिक्षेति ॥ यत्र काश्यासंन्यासिम्यआमलकपरिमितापिदनायाभिक्षासाभेरुणातुलितानुलनार्थमुन्मानपात्रे धृतासतीवाराणस्याभिक्षागुरुगुर्वीत्यादित्यर्थः ॥ १६ ॥ सीदकुटुंबिनेक्षुधापीडितकलत्रादिभते ॥ इज्यते देवैरतिशेषः ॥ १७ ॥

यत्र स्थितानां जंतूनां कलानार्हतिषोडशीम् ॥ अपि ब्रह्मादिदेवानां पदानि विपदापदम् ॥ १३ ॥ वरं वाराणसीवार्सीजटीमुंडीदिग्बरः ॥ नान्यत्र च्छत्रसंछन्नवसुधामंडलेश्वरः ॥ १४ ॥ वरं वाराणसीभिक्षानलक्षाधिपताऽन्यतः ॥ लक्षाधीशो विशेषद्वर्ततद्विक्षाशीनगर्भभाक् ॥ १५ ॥ भिक्षापियत्र भिक्षुभ्यादत्तामलकसंमिता ॥ सुमेरुणापितुलिता वाराणस्यांगुरुर्भवेत् ॥ १६ ॥ वर्षाशनं हयोदद्यात्काश्यां सीदकुटुंबिने ॥ यावंत्यब्दानि तावंतियुगानि स दिव्यीज्यते ॥ १७ ॥ वाराणस्यां वर्षभोज्योदद्यान्निरुपायिने ॥ सकदाचिच्छुधानोदुःखं भुंक्ते न र्षभः ॥ १८ ॥ वाराणस्यां निवसतां यत्पुण्यमुपजायते ॥ तदेव संवासायितुः फलं त्वविकलं भवेत् ॥ १९ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानि यस्य नान्नामोपिकीर्तनात् ॥ त्यजंति पापिनं काशीसाकेनेहोपमीयते ॥ २० ॥ क्षेत्रे प्रविष्टमात्रेऽथ भैरवे भूषणाकृतौ ॥ होह्युक्ता ब्रह्महत्यापातालतलमाविशत् ॥ २१ ॥ कपालं ब्रह्मणोरुद्रः सर्वेषां मेव पश्यताम् ॥ हस्ताप्यतितमालोऽप्यननर्तपरयामुदा ॥ २२ ॥ विधेः कपालं नामुंचकरमत्यंतदुःसहम् ॥ हरस्य भ्रम तच्छापितत्काश्यां क्षणतोऽपतत् ॥ २३ ॥ शूलिनो ब्रह्मणो हत्यानापैति स्म च याक्नचित् ॥ साकाश्यां क्षणतो नष्टा कथं काशीन दुर्लभा ॥ २४ ॥

निरुपायिने जीवने पायराहिताय ॥ तृदक्षुधासंपन्हुः खम् ॥ यद्वा तृदक्षुधास्तृषः क्षुधाश्च तदुभयजन्यसामान्यवाङ्मनोभुंक्तेन प्रामाणीत्यर्थः ॥ १८ ॥ संवासायितुः सम्यग्वासंकारयितुः ॥ तु एव अविकलमेव सप्रमेयमेव भवेदित्यर्थः ॥ १९ ॥ नाम्नोपिकीर्तनात् ॥ किंपुनः प्रवेशनादिकादिभिर्भावः ॥ १२० ॥ २१ ॥ हस्तासादुःखं भक्तानां द्रावयतीति रुद्रकालभैरवः ॥ २२ ॥ पुनरपि कार्शवर्णयति ॥ विधेरित्यारम्यकपालमोचनमित्यतः श्रक्तनेन ॥ २३ ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ अविमुक्तस्य मंत्रद्वयमाह ॥ वाराणसीति ॥ २६ ॥ २७ ॥ आनंदेति ॥ काश्याय चित्तं संस्मरेत्सत्यक्स्मरति कालं वैवमिति शेषः ॥ सतक्षेत्रनामश्रवणादानंदकाननेति नामश्रवणादपि भूयोन जायत इत्यर्थः ॥ आनंदकाननं तक्षेत्रनामस्मरणादिति च स्थलद्वये पोष्ठे स्पष्टार्थः ॥ २८ ॥ नियतमानसं तदुःशकमित्याशङ्क्य पक्षांतरमाह ॥ एनसामपीति ॥ कालात्कालयति क्षेत्रस्थानि पापनीतिकालं पंचकोश्यादिप्रदक्षिणं तस्मात् ॥ यद्वा कालाद्द्रुपि शाचभोगानंतरमित्यर्थः ॥ २९ ॥ १३० ॥ कपालमोचनमिति ॥ इह काश्यामव्यत्रा

अतः प्रदक्षिणी कार्या पूजनीया पुरीत्वियम् ॥ २५ ॥ वाराणसीतिकाशीति महामंत्रमिमं जपन् ॥ यावज्जीवं त्रिसंध्यं तु जंतुन जायते ॥ २६ ॥ अविमुक्तं महाक्षेत्रं स्मरन् प्राणांस्तु यस्त्यजेत् ॥ दूरदेशांतरस्थापि सोपि जातु न जायते ॥ २७ ॥ आनंदकानने यस्य चित्तं संस्मरेत् सदा ॥ तत्क्षेत्रनामश्रवणात्प्रसभूयोऽभिजायते ॥ २८ ॥ रुद्रावासे वसेन्नित्यं नरो नियतमानसः ॥ एनसामपि संभारं कृत्वा कालादिमुच्यते ॥ २९ ॥ महाश्मशानमासाद्य दिदैव हि पद्यते ॥ पुनः श्मशानशयनं न क्वापि लभते पुमान् ॥ १३० ॥ कपालमोचनं काश्याये स्मरिष्यति मानवाः ॥ तेषां विनश्यति क्षिप्रमिहान्यत्रापि पातकम् ॥ ३१ ॥ आगत्य तीर्थं प्रवरेस्नानं कृत्वा विधानतः ॥ तर्पयित्वा पितृन् देवान्मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ ३२ ॥ अशाश्वतमिदं ज्ञात्वा वाराणस्यां वसंति ये ॥ देहांततत्त्वं ज्ञानं तेषां दास्यति शंकरः ॥ ३३ ॥ इयं काशी पुरी विप्रसाक्षाद्भुद्रतनुः परा ॥ अनिर्वान्या परानंदं दुःप्राप्येश विरोधिभिः ॥ ३४ ॥ अस्यास्तत्त्वमहं जने शिवभक्तिपरोपि वा ॥ मुच्यंते जंतवोऽत्रैव यथायोगेन योगिनः ॥ ३५ ॥ परंपदमियं काशी परानंदं इयं पुरी ॥ इयमेव परं ज्ञानं सेव्याऽसौ मोक्षकांक्षिभिः ॥ ३६ ॥ अत्रोषित्वा पीशभक्तान् विरुणद्धि तु यः कुधीः ॥ पुण्यं द्रुत्यति वामदूतस्य न्यत्रात्र नो गतिः ॥ ३७ ॥

पि कृतं यत्सातकं तत्सर्वमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ तीर्थं प्रवरे कपालमोचने ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अनिर्वान्या वाराणसोचरे ॥ ३४ ॥ मुच्यंते विदेहैकवत्यं प्राप्नुवन्तीत्यर्थः ॥ योगेन ब्रह्मालनो रैक्यज्ञानेन ॥ ३५ ॥ परंपदमित्यादिसाधने साध्योपचारात् ॥ ३६ ॥ विरुणद्धि विशेषेण दृष्टोति पीडयतीति यावत् ॥ अत्रोषित्वा पीशभक्तैर्विरोधं चाचरेत्तु यद्दत्तं किंचित्पाठः ॥ ३७ ॥

पापभक्षणाभर्त्तकतिनामद्वयनिर्वृत्तिः ॥ कपालमोचनमिति त्रिभिः ॥ तत्रैवमदाकिन्यादक्षिणतटप्रदेशएव ॥ इदमायतनश्रेष्ठमणिमाणिक्यनिर्भितम् श्रीमतःकालराजस्यकलिकाला
र्त्तहारिणः निजभक्तजनपतियःपापास्यापभक्षणः क्षेत्रविघ्नकरान्पापान्पातयत्यातनाशतैः इयमंदाकिनीरम्यातपस्तप्तुमिहागता काशीवाससुखंप्राप्यनाद्यापिदिवमीहतेइत्यपेक्ष्य
माणत्वात् कालोदनीर्थस्यात्रैवसर्वलोकाऽनादिसिद्धत्वात् ॥ कुलस्तंभस्थलंनुयातनास्थलम् ॥ एतद्व्युक्तंनैव ॥ अयमसिद्धिकुलस्तंभोयत्रश्रीकालभैरवः क्षेत्रपापकृतःशास्तिदर्शयं
स्तीव्रयातनामिति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ प्रकारांतरेणकालभैरवनामनिर्वृत्तिः ॥ कलिमिति ॥ काशीनिवासिनांकालकलिनामानंकालयुगंकलयतिनाशयतिअतोसौकालःस्वतइ

कपालमोचनतीर्थपुररुत्वातुभैरवः ॥ तत्रैवतस्याभक्तानांभक्षयन्नघसंततिम् ॥ ३८ ॥ पापभक्षणमासाद्यरुत्वापापशतान्यपि ॥ कुतोवि
भेतिपापेभ्यःकालभैरवसेवकः ॥ ३९ ॥ आमर्दयतिपापानिदुष्टानांचमनोरथान् ॥ आमर्दकइतिख्यातस्ततोऽसौकालभैरवः ॥ ४० ॥ कलि
कालंकलयतिसदाकाशीनिवासिनाम् ॥ अतःख्यातिपरांप्राप्तःकालभैरवसंज्ञिताम् ॥ ४१ ॥ सदैवयस्यभक्तेभ्योयमदूताःगुदारुणाः ॥ पर
मांभीरुतांप्राप्तास्ततोसौभैरवःस्मृतः ॥ ४२ ॥ मार्गशीर्षाऽसिताष्टम्यांकालभैरवसंनिधौ ॥ उपायजगंरकुर्वन्महापापैःप्रमुच्यते ॥ ४३ ॥ य
त्किंचिदशुभंकर्मकृतंमानुषबुद्धितः ॥ तत्सर्वविलयंयातिकालभैरवदर्शनान् ॥ ४४ ॥ अनेकजन्मनियुतैर्यत्कृतंजंतुभिस्त्वधम् ॥ तत्सर्ववि
लयत्याशुकालभैरवदर्शनान् ॥ ४५ ॥ रुत्वाचविविधांपूजांमहासंभारविसरैः ॥ नरोमार्गासिताष्टम्यांवार्षिकंविघ्नमुस्तृजन् ॥ ४६ ॥

तिशेषः ॥ अतःख्यातिमित्यर्धततोसौभैरवःस्वतइतिद्वितीयश्लोकस्यानंतरंज्ञातव्यम् ॥ यद्वा ननुयथाश्रुतव्युत्पत्त्यनुसारेणकालसंज्ञिताभितक्तव्येकयंकालभैरवसंज्ञिताभिर्युक्तं
तत्राह ॥ सदैवेति ॥ अथेवक्ष्यमाणस्यप्रथमसिद्धवर्निर्दिष्टत्वान्नायंदोषइतिभावः ॥ अथवाकलयतिभीरुतांप्रापयतीत्यर्थः ॥ तदाक्रज्जोवार्थःश्लोकस्य ॥ ४१ ॥ इदानींप्रकारांतरे
णभैरवनामव्युत्पादयति ॥ सदैवेति ॥ भक्तेभ्यएवविभ्यतिर्किंपुनस्तस्मादितिभावः ॥ ४२ ॥ कथमाराधितश्चैषआराधितःकुत्रकालइतिपंचमषष्ठप्रश्नयोरुत्तरमाह ॥ मार्गशीर्षेत्यादि
ना ॥ मार्गशीर्षाऽसिताष्टम्यामाप्रहायणिकरुणाष्टम्याम् ॥ महापापैःकाश्यांकृतैः ॥ बहिःकृतानांप्रवेशमात्रेणनाशान् ॥ ४३ ॥ यत्किंचिकारीकृतमित्येव ॥ दर्शनादत्र ॥ ४४ ॥
॥ ४५ ॥ वार्षिकंविघ्नमितिसाधारणम् ॥ क्षेत्रस्थंबहिस्त्यंचेत्यर्थः ॥ ४६ ॥

भूमिजोमंगलस्तस्यचवासरे ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अत्रस्तरारहितः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ प्रतिभूताष्टमीकुजमिति ॥ भूताचचतुर्दशीअष्टमीचकुजश्चमंगलवासरेतेतथाभूताष्टमीकुजाभूताष्टमीकुजान्नतीतिप्रतिभूताष्टमीकुजंनभजेदित्यन्वयः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतायांकाशीखंडटीकायामेकत्रिंशोऽध्या

अष्टम्यांचचतुर्दशारंविभूमिजवासरे ॥ यात्रांचभैरवीश्रुवाकृतैःपापैःप्रमुच्यते ॥ ४७ ॥ कालभैरवभक्तानांसदाकाशीनिवासिनाम् ॥ विप्रयःकुरुतेमूढःसदुर्गतिमवाप्नुयात् ॥ ४८ ॥ विश्वेश्वरेपियेभक्तानोभक्ताःकालभैरवे ॥ काश्यांतैर्विप्रसंघांतलभंततुपदे ॥ ४९ ॥ तीर्थेकालोदकंस्नात्वाश्रुत्वातर्पणमत्वरः ॥ विलोक्यकालराजंचनिरयादुदरंलितम् ॥ ५० ॥ अष्टौप्रदक्षिणीकृत्यप्रत्यहंपापभक्षणम् ॥ नरोनपापैर्लिव्येतमनोवाक्कायसंभवैः ॥ ५१ ॥ तस्मिन्नामर्दकेपीठेजम्बास्वाभीष्टदेवताम् ॥ षण्मासंसिद्धिमाप्नोतिसाधकोभैरवाज्ञया ॥ ५२ ॥ वाराणस्यामुषिवायोभैरवंनभजेन्नरः ॥ तस्यपापानिवर्धतेशुक्लपक्षेयथाशशी ॥ ५३ ॥ ययंसंचितयेकामंपापभक्षणसेवया ॥ बलिपूजोपहारैश्चतंतंसमवाप्नुयात् ॥ ५४ ॥ कालराजंनयःकाश्यांप्रतिभूताष्टमीकुजम् ॥ भजेत्तस्यक्षयेत्पुण्यंरुष्णपक्षेयथाशशी ॥ ५५ ॥ श्रुत्वाध्यायमिमंपुण्यंब्रह्महत्यापनोदकम् ॥ भैरवोत्पत्तिसंज्ञंचसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ५६ ॥ बंधनागारसंस्थोपिप्राप्तोपिविपदं पराम् ॥ प्रादुर्भावंभैरवस्यश्रुत्वामुच्येतसंकटात् ॥ ५७ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेकाशीखंडभैरवब्राह्मणोनामैकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ अस्यउवाच ॥ बर्हिहयानसमाचक्ष्वहरिकेशसमुद्भवम् ॥ कोसौकस्यसुतःश्रीमात्कीर्णगस्तपोमहत् ॥ १ ॥ कथंचदेवदेवस्यप्रियत्वंसमुपयिवान् ॥ काशीवासिजनीभूक्तथंवादंडनायक ॥ २ ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंप्रसादंकुरुमेविभा ॥ अन्नदत्तंचसंप्राप्तःकथमेवमहामतिः ॥ ३ ॥

यः ॥ ३१ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ द्वाविंशतितमेऽध्यायेसर्वपापैकनाशके ॥ हरिकेशसमुत्पत्तिर्वर्णयितुमनोहरा ॥ १ ॥ एवंभूतोजितेन्द्रियोप्यहंक्षेत्राद्वह्निनष्कातितःकालराजवद्वेनापीतिपरमाश्चर्येणदंडपाणेरप्युत्पत्त्यादिकंपृच्छति ॥ बर्हिचितुर्गिः ॥ बर्हिहयानमयूररथ ॥ १ ॥ समुपयिवान्प्राप्तवान् ॥ काशीवासिजनीभूक्तकाशीवासिजनेषुप्रख्यातोभूत् ॥ काशीवासिजनेष्वासीदितिकाचित्याठः ॥ दंडनायकोदंडधर्ता ॥ २ ॥ अन्नदत्तंचकाशीवासिजनेष्वित्येव ॥ ३ ॥

वृणामित्युपलक्षणम् क्षेत्रैरिमात्राणामित्यर्थः ॥ तत्रप्रथमश्लोकेप्रथमचतुष्टयद्वितीयेद्वयतृतीयेएकश्रुतयेचैकइत्यष्टौप्रश्नाः ॥ ४ ॥ प्रश्नमभिनिन्दति ॥ सम्यगासमे-
 ताद्धितंसमाहितम् ॥ सदाहितमितिकचित् कथानकंआपाषण्कथेत्यर्थः ॥ कथालकमितिपाठेकथाहूपमित्यर्थः ॥ ५ ॥ कथानकमेवविशेषयन्श्रोतृप्ररोचनायतच्छृणफलमा-
 ह ॥ यदाकर्ण्येति ॥ नरोमनुष्यमात्रः ॥ हेप्रोज्ञेतिआभिप्रायसंबोधनम् ॥ एतादृक्प्रश्नपंडितस्यतवोचितइतिभावः ॥ ६ ॥ मथमप्रश्नयस्यप्रत्युत्तरं वक्तुमाख्यायिकामाह ॥ रत्न-
 भद्रइति ॥ यक्षोदेवयोनिविशेषः ॥ सुकृतलक्षयतीतिमुकृतलक्षात्तथाविधाश्रीयस्यसतथोक्तः ॥ तत्रहेतुः ॥ परमधार्मिकइति ॥ ७ ॥ ८ ॥ शांभवेनशिवध्यानात्मकेन ॥ शांताःस-
 संभ्रमोविभ्रमश्चौभौकथंतदनुगामिनौ ॥ विभ्रांतिकारिणौक्षेत्रैरिणांसर्वदावृणाम् ॥ ४ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ सम्यगागृच्छिभवता-
 काशीवासिसमाहितम् ॥ कुंभसंभवविप्रपंडपाणिकथानकम् ॥ ५ ॥ यदाकर्ण्यनरः प्राज्ञकाशीवासस्ययफलम् ॥ निष्प्रयुहंतदाम्नोतिविश्व-
 भर्तुरनुग्रहात् ॥ ६ ॥ रत्नभद्रइतिख्यातःपर्वतेगंधमादने ॥ यक्षःसुकृतलक्षश्रीःपुरापरमधार्मिकः ॥ ७ ॥ पूर्णभद्रंमुतंप्राप्यसाऽभूपूर्णमनोर-
 थः ॥ वयश्चरममासाद्यभुक्त्वाभोगाननेकशः ॥ ८ ॥ शांभवेनाथयोगेनदेहमत्सृज्यपार्थिवम् ॥ आससादशिवंशांतंशांतसर्वद्विपार्थकः ॥ ९ ॥
 पितृपुंरतेसोऽथपूर्णभद्रामहायशः ॥ सुकृतोपात्तविभवभावसंभोगभुक्तिभाक् ॥ १० ॥ सर्वान्मनोरथैर्ह्यभेविनास्वर्गकसाधनम् ॥ गाह-
 रय्याश्रमनेपथ्यपयैपतामहमहत् ॥ ११ ॥ संसारतापसंतसावयवाभ्युत्थनसोऽकरम् ॥ अपत्यंपततापोतंबहुक्लेशमहार्णवे ॥ १२ ॥ पूर्णभद्रो-
 ऽथसंवीक्ष्यमंदिरं सर्वसुंदरम् ॥ तद्दालकोमलालापविकलं त्यक्तमंगलम् ॥ १३ ॥

वैद्विपार्थाविषयायस्यशांतं सर्वद्विपार्थकः ॥ स्वार्थकः ॥ त्यक्तैकचित् ॥ ९ ॥ पितरीति ॥ पितरिच्यतेऽनंतरंपूर्णभद्रोऽपत्यंविनासवानमनोरथाह्येभइत्यभिप्रेतान्वयः ॥ कथंभू-
 तः महायशःबृहत्कीर्तिः ॥ पुनःकीदृशः ॥ सुकृतेनोपात्तायेविजवाःसद्यद्वयस्यैवसंभोगाःसांसारिकाभोगास्तेषांभुक्तिंभजतइतितथा ॥ १० ॥ अपत्यंविशिनिष्टि ॥ स्वर्गकसा-
 धनमिति षडक्षराधिकेनसार्धेन नेपथ्यंभूषणम् ॥ पैतामहंमहयथ्यपितामहादीनामत्यंतहितकरमित्यर्थः ॥ ११ ॥ संसारतापैःसंतमाअवयवायेषांपितामहसुधाकणम् ॥ पत-
 तांबहुक्लेशमहार्णवंसंसारसागरेभज्जतापोतंनावम् ॥ १२ ॥ पूर्णभद्रइति ॥ पूर्णभद्रःस्वर्गकसाधनमपत्यंविनासंदिशंवीक्ष्यकनककुंडलामाहूयोवाचेतितृतीयेनान्वयः ॥ तत्प्रासिद्धंमे-
 दिरमित्यन्वयः ॥ विकलंरहितम् ॥ १३ ॥

शून्यमिति दृष्टान्तत्रयेण संबध्यते पांथवस्यार्थस्येव ॥ १४ ॥ पूर्णमद्रइति पुनरुक्तिरव्ययार्था ॥ १५ ॥ किमुवाचतदाह नहय्यमिति ॥ हर्म्यविशिनष्टि।
दूषणेत्यादिनागर्भरूपेयत-प्राक्तनग्रथेन ॥ गवाक्षमिति च्छिद्रम् ॥ अजिरमंगम ॥ १६ ॥ पद्मरागाणां भिद्रनीलानां चार्चिर्दीप्तिभिर्चित्ता अयुज्ज्वला अदालकायसिंस्तत् ॥ क
णत्प्रशब्दायमानं प्रतिस्वनवदित्यर्थः ॥ विद्रुमप्रवालः ॥ कुड्ममिति ॥ १७ ॥ प्रेत्यतानाकानि करंयन्तीनां च लतीनां पतानानि कारः समूहोयसिंस्तत् ॥ कृष्णगुरुभिः कालागुरुभि
र्योमहाधूपलेन जातो यो बह्वलामोदो महान्गंधलेन मोदितमोदितम् ॥ १८ ॥ पर्यकानि खट्वाः ॥ १९ ॥ राजिः समूहः ॥ कणदित्युक्तं विवर्णेति ॥ किंकिणी
शून्यं द्रिद्रहदिवर्जणीरण्यमिवाथवा ॥ पांथवस्यांतरमिवास्त्रिजोतीवानपत्यवान् ॥ १४ ॥ आद्रुयग्रहिणीं सोऽथयक्षः कनककुंडलम् ॥ उ
वाचयक्षिणीं श्रेष्ठां पूर्णभद्राघटोद्भव ॥ १५ ॥ नहर्म्यमुखदंते दपणोदरमुंदरम् ॥ मुक्तागवाक्षमुभगंचंद्रकांतशिलाजिरम् ॥ १६ ॥ पद्म
रागेंद्रनीलां चिर्चित्तादालकं कणत् ॥ विद्रुमस्तंभशोभाद्व्यंस्तरस्फटिककुड्बवत् ॥ १७ ॥ प्रेत्यतानाकानि करंयन्तीनां पतानानि कारः समूहोयसिंस्तत् ॥ क
ष्णगुरुमहाधूपवह्वलामोदमोदितम् ॥ १८ ॥ अनर्थासनसंयुक्तं चारुपर्यंकभूषितम् ॥ रम्यार्गलकपाटाद्व्यंकूलच्छन्नमंडपम् ॥ १९ ॥ सु
रम्यरतिशालाद्व्यंवाजिराजिविराजितम् ॥ दासीदासशतार्की किंकिणीनादनादितम् ॥ २० ॥ नूपुरारवसां कंठकैककारवाकुलम् ॥
कूजत्यारारवतकुलगुरुसारीकथावरम् ॥ २१ ॥ खेलन्मरालयुगलं जीवं जीवककांतिम् ॥ माल्याहूतद्विरफाणां मंजुंजारवातम् ॥ २२ ॥
कर्पूरं नमदामोदसोदरानिलवीजितम् ॥ क्रीडामर्कटदंष्ट्रग्रीकृतमणिष्यदाडिमम् ॥ २३ ॥

नादनादिति मित्यादिना ॥ यद्वा कणदिति वदार्थयनादिभिर्मिति विज्ञातव्यम् ॥ २० ॥ नूपुरारवेण सोक्तं ठाये के किनो मयरास्तेषां ककारैराकुलं व्याप्तम् ॥ गुरुमहत् ॥ सारिसारिका क्री
डापक्षिणी ॥ शुक्रसारिका चित् ॥ २१ ॥ खेलन् क्रीडन् मरालयुगलं हंसयुगं यमसिंस्तत् ॥ जीवं जीवकैश्च कौरेः कांतिमत्तशोभायुक्तम् ॥ माल्यानां गंधैराकृष्टवाद्भूराणां माल्याहू
तद्विरफाणामित्युक्तम् ॥ तेषां मंजुंजैर्भनोहराव्यक्तैरासमंताद्वैरादृतम् ॥ २२ ॥ कर्पूरेण मदयोर्ध्यामोदलेन सहितं मुदं यस्य तेनानिलेन वीजितम् ॥ क्रीडावानैर्दंष्ट्रग्रीकृतानि मणि
माणिक्यान्धेवमणिमाणिक्यमयानिवादाडिमनियसिन् ॥ अथवा खेलवलामुवैर्दंष्ट्रग्रीकृतानि मणिष्यनिवादिमफलानीवयसिन् ॥ २३ ॥

१ रवमिति कचित्पाठः

दाडिमीबीजानीतिसंभूतैःकुल्लुङ्कृत्वाआत्तानिगृहीतानिमौक्तिकानियस्मिंस्तत् ॥ एतेनविशेषणद्वयेनभाणिक्यानामुक्ताफलानांचबाहुल्यंसूचितम् ॥ २४ ॥ कमलानांकमलायावामोदामोदोहर्षोवायस्मिन् ॥ गर्भहूपमखंपुत्रमुखम् ॥ गर्भस्यापत्यस्यहूपयुक्तंमुखमितिवा ॥ २५ ॥ यद्युपायोऽस्तिपुत्रोत्पत्तिविशेषः॥नविद्यतेगजःपुत्रोयस्मिंस्तत् ॥ २६ ॥ ॥प्रलपंतमितिलोकोक्तिः ॥ प्रोच्चैरिवेतिवान्वयः ॥ अंतर्मनसि ॥ २८ ॥ यद्यतः ॥ २९ ॥ नन्वदृष्टमवफलसिद्धौकारणंकिमुद्यमेनतत्राह ॥ वैवमिति ॥ देवमेवेतुरित्यद्व

दाडिमीबीजसंभ्रांतयुक्तुंडात्तमौक्तिकम् ॥ धनधान्यसमृद्धंचपद्मालयमिवापरम् ॥ २४ ॥ कमलामोदगर्भचगर्भरूपंविनाप्रिये ॥ गर्भरूपमुखंप्रेक्ष्यकथंकनकुंडले ॥ २५ ॥ यद्युपायोऽस्तिद्विधिगपुत्रस्यजीवितम् ॥ सर्वशून्यमिवाभातिगृहमेतदंगजम् ॥ २६ ॥ धिगेतत्सौधसौंदर्यधिगेतद्वनसंचयम् ॥ विनापत्यंप्रियतमेजीवितंचधिगावयोः ॥ २७ ॥ प्रलपंतमिवप्रोच्चैःप्रियंकनकुंडला ॥ वभाषेतविनिःश्वस्यक्षिणीसापतिव्रता ॥ २८ ॥ कनककुंडलोवाच ॥ ॥ किमर्थंखिद्यसेकांतज्ञानवानसिचद्भवान् ॥ अत्रोपायोऽस्यपत्याभ्यैविस्रव्यमवधारय ॥ २९ ॥ किमुद्यमवतांपुसांदुर्लभंहिचराचरे ॥ ईश्वरार्पितबुद्धीनांस्फुरंत्यग्रेमनोरथाः ॥ ३० ॥ दैवहेतुंवदत्येवंसृशंकापुरुषाःपते ॥ स्वयंपुराकृतंकर्मदेवंतच्चनहीतरत् ॥ ३१ ॥ ततःपौरुषमालंब्यतत्कर्मपरिश्रान्तये ॥ ईश्वरंशरणंयायात्सर्वकारणकारणम् ॥ ३२ ॥ अपत्यंद्रविणंदाराहारहर्षहयागजाः ॥ सुखानिस्वर्गमोक्षौचनदूरेशिवभक्तिः ॥ ३३ ॥ विधातुःशंभवीभक्तिंप्रियसर्वमनोरथाः ॥ सिद्धयोषौगृह्णारंसेवंतेनात्रसंशयः ॥ ३४ ॥ नारायणोपिभगवानंतरालाजगत्यतिः ॥ चराचराणामविताजातःश्रीकंठसेवया ॥ ३५ ॥ ब्रह्मणःसृष्टिकर्तृत्वंतन्नैवशंभुना ॥ इंद्रादयोऽलोकपालाजातःशंभोरनुग्रहात् ॥ ३६ ॥

द्वीत्यर्थः ॥ एवमिति ॥ देवहेतुर्वंकापुरुषावद्वीत्यन्वयः ॥ एवंवदेनकुतस्तेषांकुस्मितपुरुषत्वंतत्राह ॥ तच्चतत्पुनर्देवहियस्मात्पुरास्वयंकृतंकर्मनतरदिति ॥ ३१ ॥ पुरुषकारस्यकारणत्वेस्थितेफलितमाह ॥ ततइति ॥ तस्यापपुण्यलक्षणंकर्मयस्मात्तत्तत्कर्मअज्ञानंपुराकृतंकर्मतिवातस्यपरिश्रान्तयेनाशार्थईश्वरंशरणंयायाद्वच्छेदिति ॥ ३२ ॥ नकेवलमेतावदपिब्रुवत्यमिति ॥ ३३ ॥ विधातुरिति ॥ शंभवीभक्तिविधातुःकर्तृयस्यकस्यचिदित्यर्थः ॥ ३४ ॥ तदेवदर्शयति ॥ नारायणोपीत्यादिना ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

मृत्युजयतीति मृत्युजयं मुतं नदिनां शिलाम् नोति शिलादः कश्चिदृषिलं भेलब्धवानिति ॥ शंभोऽनुग्रहादित्यनुषज्जते ॥ उत्तरत्राप्यस्यथासंभवमव्ययः ॥ एवं हिलैर्गेश्रूयते ॥ शालंकायनात्मजः शिलादनामनुनिर्बहुकालं तपस्तेपेत तपसा तुष्टेन देवराजेन गत्य वरं येत्यभिहितमाशिलादोप्ययोजिजं मृत्युहीनं सुव्रतं पुत्रवद्वे तच्छ्रुत्वे देवाभ्यधापि योजिजं मृत्युस्युतं पुत्रं ददास्याभ्ययं न दत्वा म्रियते ॥ योजिजा मृत्युहीनानसंति यतः पिता महोप्ययोजिजं मृत्युहीनश्च न भवति सोऽपि अहजः प्रभजो महो देवराजो भवान्यात्मनया परार्धद्वयनशेन शयति चेति श्रूयते किमुतान्यस्य वार्ता किंतु यद्विदेव श्वरो रुद्रः प्रसीदति तदा मृत्युहीनोऽयोजिजः पुत्रो दुर्लभो न भवति अन्यथा मया वा ब्रह्मणा वा विष्णुना विना दशः पुत्रो दातुं न शक्य इत्येवं तमनुगृह्य महेंद्राय यौतमो महेंद्रे गते भवमारुधयतः शिलादस्य दिव्य वर्षसहस्रत्रयं क्षणमिव गतम् ततो वल्मीकेना वृता गंत क्षिब्धौ गैर्वज्रसूची मुवैश्चाचैरुक्तस्त्रीभिश्च सर्वतो निर्मासोऽपि धरलच विज्ञाय स गणः सोमः प्रादुरभूत् तपसाऽलं सर्वज्ञं सर्वशब्दार्थपारंगमं चोक्तवान् ततोऽभंगणस्य शिलाशन उवाचा योजिजं मृत्युहीनं सुव्रतं पुत्रमिच्छामीति ततः श्रीरुद्रः प्राह पुरामावतारात् यं ब्रह्मणामनुनिर्बिदेवैश्चाहमाराधितोऽतो ह मेवा योजिजं मृत्युहीनो न दिनामातवपुत्रोऽपि विष्यामीति ततो यज्ञांगणं कथं तः शिलादस्य शंभोराज्ञया नंदिकेश्वरो जात इति ॥ तथा हि सनत्कुमारं प्र

मृत्युजयं मुतं लेभे शिलादोऽप्यनपत्यवान् ॥ श्वेतकेतुरपि प्राप जीवितं कालपाशितः ॥ ३७ ॥

ति नंदिकेश्वरवाक्यम् प्रजाकामः शिलादोऽभू सितामममहामुने सोऽपि हसुचिं कालं तपस्तेपे सुदुश्चरमित्यादि ॥ यं गौरवभयात्समग्रं न लिख्यते ॥ श्वेतकेतुरिति तस्यैव नामं तरम् ॥ कालपाशितः कालेन पाशेन बद्धः ॥ एवं हि श्रूयते तत्रैवा ॥ श्वेतो नाम कश्चिन्मुनिर्गतायुर्गिरादूरे महो देवमभ्यर्च्य सौतिस्म ततश्च प्राप्ता कालं तं नेकालः सा चिध्यमकरोत् तदा प्राप्ता कालोऽपि श्वेतं कालं दृष्ट्वा विश्वशमम्यर्चनो मेवराकः कालः किं करिष्यति यतो मृत्योरोपि मृत्युरहं स्थितोऽस्मीति मा वयं न शंकरमनुस्मरं शंकरं पूजयामास तं तादृशं प्रियं दृष्ट्वा कालः सस्मितमाह हे विप्र एषो हि किमनया पूजया यतो ममाग्रतस्त्वां ब्रह्मा विष्णु महेश्वरा अपि रिचातुं न शक्नुवन्ति अनेन रुद्रेण सममिक्म विविधशो देवयस्मादूता सुस्तं स्मात्त्वनितमहमुद्यत इति ततस्तस्य धर्ममिश्रितं भयं श्रुत्वा समनिर्हं रुद्रेति विललाप पश्चादेकया दशाबाप्यमिश्रयासं प्रेक्ष्योवाच स्मिं ह्मिगे मष्टषजः स्वस्सति चेत्त्वया विधिना वा किम् तस्माद्यथागतं यागच्छ तदं तं तं तं द्वचनं श्रुत्वा तीक्ष्णदंष्ट्रो भयंकरः कालः पाशहस्तः सिंहनादं कृत्वा मुहुर्मुहुः स्तोत्रा कालाप्रतंतं मुनिबन्ध आह च मया लंबद्वोऽसि यमालयेन तुं तं वरुद्रेण मर्मिकरुत मद्यक वास रुद्रस्तव भक्तिर्वा कुत्र पूजा वा कुत्र पूजा फलं वा कुत्राहं वा क्रममभीतिर्वा क्रातोऽस्मिं ह्मिगे चेत्तव शंकरः कथं निश्चिदृति कथय तदनंतरं न दिनागणे श्वरैश्च सह द्विजं निहंतु मागतं कालं निहंतुं भगवान् लंगात्वा दुर्बभूव ततश्च कालस्तं रुद्रं निरीक्ष्य क्षणाज्जीवितं विसर्जय पपात चेति ॥ तथा हि ॥ श्वेतो नाम मुनिः श्रीमान् गतायुर्गिरिगन्धर्वादि ॥ ३७ ॥

क्षीराणवाधिपतितामिति ॥ एवं हि महाभारतेश्रूयते ॥ उपमन्युः किल दुग्धं पिबतो मुनिकुमारा नृदृष्ट्वा मातरं दुग्धं निर्वधेनया चितवान् तन्माता च दारिद्र्यवशाद् दुग्धाभावात्सिष्टेन दुग्धं निर्मया दान् तस्मीवासौ ननर्त्त तदेतत्सर्वज्ञा बाला जहृष्टः ततो हास्यकारणं पृष्टवते तस्मै स्वदारिद्र्यमातान्यवेदयत् ॥ तज्ज्ञात्वा श्रीमहो देवमारुध्य दुग्धसगराधिपयं सलेभ इति ॥ अंधकोपिति ॥ एवं हि वामनपुराणेश्रूयते ॥ अंधको हि दैत्याधिपस्तस्मिन्निधौ नारदः समागम्य बहुधा तं स्तुत्वोवाच त्वंपुरुष रत्नं त्वत्सदृशं तव स्त्री रत्नं नास्ति ततस्तेनोक्तम् तर्हि ब्रह्मण्युक्तयुक्त्र मत्सदृशं स्त्री रत्नं विद्यत इति तदानारदो तं ब्रह्मांडत्रयमेव स्त्री रत्नं विद्यते सत्यलोके सा वित्री वैकुण्ठे लक्ष्मीः मर्त्यभूमौ कैलासे च पार्वतीति तत्र त्रं सामर्थ्यं चेन्निकटवर्त्तित्वा तस्यावर्त्तितं समानयेति ततः सकामाभिमतः पार्वतीभिर्मिलिष्य प्रमथैः सार्धं वारं वारं दुग्धं कुर्वन्नेकदेशेण वर्षाणामयुतं त्रिशूलो येषो तं आतपेनातिशुष्क ईश्वराननिष्ठापः सन् नी ईश्वरं तुष्टाव ततो महेशो नानुगृहीतः पुत्रं परिकल्प्य देव्या दत्तस्ततः सन्गणानामाधिपत्ये पदेऽर्जित उदिकोऽर्जुणो नाम बभूवेति ॥ ३८ ॥ जिगायशाङ्गिमिति ॥ अत्रैवं कथालेगे ॥ ब्रह्मणः क्षुतं संभवस्य लब्धव जस्य स्वकार्थार्थं भद्रं प्रणयात्वेच्छयैव न शरीरेण संजातं नरपालस्य क्षुपस्य च्यवनालजस्य दधीचस्य च क्षीत्रिय एव श्रेष्ठो विप्र एव श्रेष्ठ इति मित्रभावेन चिरप्रसंगाद्वा वादोऽभूत्ततः कदाचिद

क्षीराणवाधिपतितामुपमन्युरवासवान् ॥ अंधकोप्य भवद्गुणी गाणपत्यपदोर्जितः ॥ ३८ ॥
जिगायशाङ्गिणं सस्य दधीचिः शंभुसेवया ॥ प्राजापत्यपदं प्रापदक्षः संशील्य शंकरम् ॥ ३९ ॥

दृढो कपालानां पुर्वयोधारयतोऽहमिदं ह्रं वद्विरहं यमादिरिश्वर इति त्वया च्यावेनाहं नावं संतव्यः किंतु सदा संपूजनीय इति तस्य क्षुपस्य मतं श्रुत्वा दधीच आत्मनो महत्वाद्वा ममुष्ट्या क्षुपं मूर्ध्नि ध्रियताडयत् ततश्च क्रोधात् क्षुपो बलवांस्तपोऽन्वितो ब्रजधत्तुल्यो विज्जेण दधीचं चिच्छेद ततो दधीचो मूर्ध्नि निपपात पतित्वा च दुःखाच्छुक्तं सस्मार शुक्रोप्यागत्य दधीचस्य देहं योगबलात्संधयामास आह च मोदधीचो मापति स माराध्यावप्यो भव मया पितृमृतं संजीवनी विद्या तत एव लब्ध्या शंभुभक्तानां मृत्युभयं न स्तेव मृतं संजीवनी मयितुं भ्यमहं ददामीति मृतं संजीव नमंत्रं कथितवान् तस्य तद्वाक्यं श्रुत्वा तपसा शंकरमाराध्य ब्रजस्थितं ब्रजमवध्यं लंचावाप एवं परमेश्वरमाराध्यावध्यं लंबज्जास्थितं च प्राप्य पादमूले नराजेंद्रं संप्राप्य मूर्ध्नि प्रयत्नतोऽनाडयत् ततः क्षुपो दधीचं पुनरपि विज्जेण ताडयामास तत्ताडनं तस्य वज्रबद्धशरीरस्य परमेशस्य भगवान्मनागपि दुःखाय नाना भूत तदा दधीचस्य बाध्यत्वमहं न लंचदृष्ट्वा क्षुपो विष्णुं पूजयामास पूजया च संतोषेण दत्तदर्शनं भगवंतं तुष्टाव च सुत्या प्रत्यक्षीभूतस्य च विष्णोरप्रेतस्य केच्योपि भयाभावं च वामपादादनादिकं च कथयित्वा यथाऽहं तं जेष्यामि तथा कर्तुमर्हति भवानिति कथितवान् ॥ तदा विष्णुनोक्तं ब्रह्मणमात्रस्य तावत्कस्यापि भयं नास्ति शिवभक्तानां तु प्राणिमात्राणां दधीचस्य तदुभयहृत्पलाद्रयं नास्तीति किंवक्तव्यम् तस्मात्तव विजयो नास्ति तथापि

दक्षयज्ञोतस्यशापेनसुरैः साधर्ममविनाशोभवितापुनरुत्थानंचेति समुरस्यप्रभाषार्थतस्यदुरवक्रोमिसर्वयत्नेननमेत्यतवविजयाययत्नकरिण्यामि तदातथास्तितिक्षुपेणाभिहितेब्राह्मण
वेषंकृत्वादीचस्याश्रमंप्राप्यतमभिव्यधग्राह भोदधीचत्वतोहमेकंवर्णोदांतमर्हसीति॥ततस्तेनोक्तंतवाभ्रमेतंमयाज्ञातंब्राह्मणरूपेणक्षुपार्थेतनाराधितोभक्तवात्सल्येनत्वंविष्णोर्वा
गतोसितथाप्यहंनविभ्रमि रुद्रार्चकस्यभीतिरसिचैत्तद्विस्मयद्विजदोषोस्मिन्जगतिनाहंविभ्रमेति तदाविष्णुर्दधीचस्यवचश्रुत्वाद्विजातंक्षणाद्विहयस्यरूपंहीलास
स्मितंप्राह भवार्चनतस्त्यतवअयंनस्येवसर्वज्ञएवप्रवांस्तथापिमनियोगात्सदसिष्णुप्रतिजयस्वपंतुत्वनोहंविभ्रमीतिसरुद्रकुपमर्हसीति एवमांत्वविष्णोर्वाम्यश्रुत्वापिनविभ्रमेति
तंप्राह ततस्तस्यातदृशंवचःश्रुत्वाकुपिनोहोर्लादिधक्षुश्रंक्रमोच ततोदधीचस्यप्रभावास्तुदरुणमपितच्चक्षुपस्यसंनिधोवैकंठितधारमभवत् कुंठितधारंतच्चकंदृष्ट्वादधीचआह
शिवस्यएतच्चक्रंतस्तव्यालब्धमांजिघांसिती अनतोब्राह्माद्यैरैषैर्माहंतुंप्रयत्नकुर्वीति तस्यतद्वचःश्रुत्वास्वर्वाण्यन्नापितत्सैसर्ज देवाअपिविष्णोःसाहाय्यंचक्रुः तदाकुशभूमिमादाय
भवसंस्मरदधीचिःससर्ज सचक्रभूमिर्दिद्व्यंकालाग्निसदृशप्रभांजिशूलमभवत् तेनचदेवान्दधुंधुसमर्तचक्रे तद्वत्प्रभावाभारायणादिभिस्यक्तान्यन्नापिचप्रणशुदेवाभ्युदुहः तत

मनोरथपथातीत्यञ्चवाचामगोचरम् ॥ गोचरोगोचरीकृत्यन्तित्यङ्क्षणतोद्भूः ॥ ४० ॥

अनाराध्यमहेशानंसर्वसर्वदेहिनाम् ॥ कोपिक्वापिकिमप्यत्रनलभेतेतिनिश्चितम् ॥ ४९ ॥

आत्मनः सदृशादिव्या नृलक्षायुता नृणां नृसंभवा नृसंसर्जता नृसवनि कदैवसुमनि सत्तमो ददाह ततस्तस्य विस्मापनार्थाय हरिर्विश्वभूर्तिर्भूतत्तदक्षदधीचेनोक्तं महाविष्णोभायां त्यज
ममायेतादृशं विश्वरूपं त्वेयुक्तास्वितनौ विश्वरूपं दर्शयामास आह च हरिर्मनया मायया किम् तस्मान्मायां त्यक्त्वा योद्धुमर्हसीति एव तस्य वचः श्रुत्वा तं ममाहात्म्यं च तद्वा देवाश्च भू
योपि दुर्बुनरायणं च निश्चेष्टं ब्रह्माचार्यामास ततो ब्रह्मणो वचनं निश्च्यते न निर्जितस्तमहासुमनि प्रपत्य भगवान्ययौ ततः क्षुभोपि दुःखानुरोभूत्वा दधीचं ब्राह्मणा एव श्रेष्ठाः मया पराद्धं
क्षमस्वेति प्रार्थयामास ततो दधीचस्तं राजानमनुगृह्य सुरोत्तमं नृदक्षयज्ञे विष्णुना गणैश्च समर्हदेवाः व्यस्ता भवतोति शशप क्षुपं सवोध्य ब्राह्मणा एव पूज्या इत्याद्युक्ता सोऽजय विवेश दधी
चमभिव्यक्षुषोपि विस्मितः स नृजगो मेति ॥ तथा हि ॥ ब्रह्मपुत्रो महतेजाराजा क्षुप इति श्रुतः ॥ अग्नौ निब्रं दधीचस्य मुनीन्द्रस्य तेरोश्वा इत्यादि ॥ संश्रित्य सस्यगव्यान्वा ॥ एतत्वीश्वरेद्रे
पात्सर्वेष्वप्यद्वाज्ञातव्यम् ॥ ३ ॥ किं बहुना संक्षेपतः शृण्वित्याह मन इति ॥ मनोरथपथानीतं वाचमगोचरं यस्य दैवव्यतनो चारः प्रत्यक्षीभूतः स नृदक्षः क्षणतस्तत्क्षणे वगोचरं कुर्यात्प्र
त्यक्षीकुर्याद्व्यादित्यर्थः ॥ ४० ॥ अन्वयमुक्त्वा व्यतिरेकमाह नाराधयेति ॥ ४१ ॥

फलितमुपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ हे प्रियसर्वजनीनकंसर्वलोकश्रेष्ठमतिप्रसिद्धमित्यर्थः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ काव्यतद्वितिकामः पुत्ररूपकामपुत्रकामपुत्ररूपमभिलाषमित्यर्थः ॥ पुत्ररूपवत्वा ॥ ४४ ॥ नोदश्वरं अंकारम् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ प्रतिदायहर्षेण देयं वस्त्रालं करणादिकमित्यर्थः ॥ तदृष्टमूदितिशेषः ॥ तदृष्टमूदितिशेषः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन शंकरं शरणं व्रज ॥ यदिच्छसिप्रियं पुत्रं प्रियसर्वजनीनकम् ॥ ४२ ॥ इति श्रुत्वा वचः पत्न्याः पूर्णभद्रः सयक्षराट् ॥ आराध्य श्रीमहादेवं गीतगोतीति विधया ॥ ४३ ॥ दिनैः कतिपयैरेव परिपूर्णमनोरथः ॥ पुत्रकाममवापोच्चैस्तस्यापत्न्यां दृढव्रतः ॥ ४४ ॥ नोदश्वरं सभ्यकैः कैर्नापि स्वर्चितम् ॥ तस्मात्काश्याप्रयत्नेन सेव्यो नोदश्वरो नृभिः ॥ ४५ ॥ अंतर्वत्स्यकालेन तत्पत्नीषु वेषु तम् ॥ तस्य नाम पिता च केहरिकेश इति द्विज ॥ ४६ ॥ प्रतिदायं ददौ चाथ भूरि पुत्रानने क्षणात् ॥ पूर्णभद्रस्तथागस्य तदृष्टाकनककुंडला ॥ ४७ ॥ बालोऽपि पूर्णचंद्राभवदनोमदनोपमः ॥ दार्ढ्रप्रतिक्षणं प्राप शुक्लपक्ष इवाङ्गुराट् ॥ ४८ ॥ यदा षष्ठदेशीयो हरिकेशोऽभवच्छिशुः ॥ नित्यं तदा प्रभृत्यं शिवमेकमन्यत ॥ ४९ ॥ पांसुकीडनसक्तोपि कुर्याद्विगंजामयम् ॥ शाद्वलैः कोमलतणैः पूजयेच्च सकौतुकम् ॥ ५० ॥ आकारयति मित्राणि शिवनाम्नाऽखिलानि सः ॥ चंद्रशेखरभूतेश्च युज्यन्ते देवश्वर ॥ ५१ ॥ धूजटं खंडपरशो मृडानीं शिन्नीलोचन ॥ भगर्गशो पशुपते पिनाकिन्नुग्रशंकर ॥ ५२ ॥ श्रीकंठनीलकंठशस्मरं रंजयतीति ॥ कपालिभालनयनशूलपाणे महेश्वर ॥ ५३ ॥ अजिनांबरदिग्वासः स्वर्धनीक्लिन्नमौलिज ॥ विरूपाक्षहिने पथ्यगृणन्नामा मालीमिमाम् ॥ ५४ ॥ सवयस्कानिति मुहुः समाहूय तिलालयन् ॥ शब्दग्रहौ न गृह्णीतस्तस्यान्याख्यां हरदत्ते ॥ ५५ ॥ पद्भ्यां न पद्यते चान्यद्वेभूते श्वराजिरात् ॥ द्रष्टुं रूपं तं तस्य वीक्षणं न विचक्षणे ॥ ५६ ॥

एवं वक्ष्यमाणप्रकारेण ॥ ४९ ॥ तमेव प्रकारं दर्शयति ॥ पांसिति ॥ शाद्वलैर्हरिततृणैः ॥ ५० ॥ शिवनाम्नेत्युक्तं देवनामदर्शयति ॥ चंद्रशेखरेतिसपादत्रयेण ॥ ५१ ॥ खंडपरशो मृगकुठार ॥ ५२ ॥ अहिने पथ्यसर्पभूषण ॥ ५४ ॥ सवयस्कान्त्समानवयसो मित्राणीत्येतत् ॥ पूर्वस्यायमनुवादोऽव्ययार्थः ॥ शब्दग्रहौकर्णौ ॥ ५५ ॥ पद्यते गम्यते ॥ वीक्षणे विशिष्टे चक्षुषी ॥ विचक्षणे निपुणे चतुरे इति यावत् ॥ ५६ ॥

रमेयदात्सादयेत् ॥ रसनाजिह्वा ॥ शिवांशिकमलामोदादय्यदिशेषः ॥ घ्राणघ्राणेन्द्रियम् ॥ जिघृक्षतिग्रहं तुमिच्छति ॥ ५७ ॥ तत्कौतुककरोतस्सर्पाकरावित्यर्थः ॥ मनर्तिचित
यति ॥ शिवसात्कृत्यशिवायसमर्प्य ॥ एतेनतस्यबाणालिंगाद्यन्यतमालिङ्गपूजकलंसंचितम् ॥ तथाचवचनम् ॥ बाणालिङ्गस्यभूतेचंद्रकालिहृदिस्थिते ॥ तत्रकतशंतपुण्यशंभोनेब्र
ह्मक्षणेमिति ॥ सद्धियाशोभनधिया ॥ ५८ ॥ व्यक्षप्रत्यक्षगानित्रिलोचनयेआनीयसमर्पितानीत्यर्थः ॥ अपिभिनक्रमेभक्ष्याणाल्यनेनसंबध्यते ॥ ५९ ॥ ऐक्षिष्टअपश्यत् ॥
रसयेत्तस्यरसनहारनामाक्षरासृतम् ॥ शिवांशिकमलामोदात्तघ्राणनैवजिघृक्षति ॥ ५७ ॥ करैतत्कौतुककरोमनोमनतिनापरम् ॥ शिव
सात्कृत्यपेयानिपीयतेतेनसद्धिया ॥ ५८ ॥ भक्ष्यतेतसर्वभक्ष्याणिभक्ष्यप्रत्यक्षगान्यपि ॥ सर्वावस्थ्यासुसर्वत्रनसपश्येच्छिवंविना ॥ ५९ ॥
गच्छन्गयान्स्वपस्तिष्ठञ्छयानोऽदन्यवन्नपि ॥ परितस्त्वक्षमैक्षिष्टनान्यंभावंचिकेतिसः ॥ ६० ॥ क्षणदासुप्रसुमापिक्वयासीतिवदन्मुहुः ॥
क्षणंभक्ष्यप्रतीक्षस्वबुध्यतीतिसबालकः ॥ ६१ ॥ स्पष्टंचष्टाविलोक्येतिहरिकेशस्यतस्यिता ॥ अशिक्षयत्सुतंसोऽथग्रहकर्मरतोभव ॥ ६२ ॥
एतेतुरंगमावत्सतवैतेश्वकिशोरकाः ॥ चित्राणीमानिवासांसिमुदुकूलान्यमूनिच ॥ ६३ ॥ रत्नान्याकरशुद्धानिनानाजातीन्यनेकशः ॥
कुप्यबहुविधंचैतद्गोधनानिमहांतिच ॥ ६४ ॥ अमन्त्राणिमहाहोणिरोप्यकांस्यमयानिच ॥ पणनीयानिवत्सूनिनानादेशोद्भवान्यपि ॥ ६५ ॥
चामराणिचित्राणिगंधद्रव्याण्यनेकशः ॥ एतान्यन्यानिबहुशस्त्वेनैकैधान्यराशयः ॥ ६६ ॥ एतत्स्वदीपंसकलंवल्लुजान्तंसमततः ॥ अ
र्थोपार्जनविद्याश्चसर्वाःशिक्षस्वपुत्रक ॥ ६७ ॥ चेष्टास्यजदरिद्राणांधूलिधूसरिणाममूः ॥ अभ्यस्यविद्याःसकलाभोगान्निर्विष्यचोत्तमा
न् ॥ ६८ ॥ तांदृशांचरमांप्राप्यभक्तियोगंततश्चर ॥ असकच्छिक्षितःपित्रेत्यवमम्यगुरोर्गिरम् ॥ ६९ ॥
मावंपदार्थम् ॥ चिकेतिज्ञानविषयीकरोतिजानातीत्येतत् कितह्यानइतिधातुः ॥ ६० ॥ क्षणदासुग्रात्रिषु ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ शिक्षामेवाह ॥ एतदित्यारभ्यासकदित्यतःप्राक्त्वेनयथेन
अश्वकिशोरकास्तत्प्राग्भावाभ्यावेत्यर्थः ॥ ६३ ॥ आकरशुद्धानिजन्मशुद्धानि ॥ कुप्यस्पर्णरजतानिरिक्तस्काटिकादिभाजनम् ॥ ६४ ॥ अमन्त्राणिपात्राणि ॥ पणनीयानि
विक्रयाहोणि ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ निर्विष्यमुक्ता ॥ ६८ ॥ ६९ ॥

१ देशगतान्यपीतिकाचित्राढः

भीतः पितुः सकाशात् स्नातइति पाठे भोजनाय कृतस्नानइत्यर्थः ॥ ७० ॥ चिन्तामेव विलापद्वारा स्पष्टयत्यहो इति सार्धेन ॥ अहो इत्यादीनां हरिकेशो विचार्येति यातो वाराणसीमिति
 त्रयोदशेनाव्ययः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ कुत्र गच्छामि कुत्र वा स्थितमश्रयो भविष्यतीत्येतद्वयं निश्चिनोति ॥ श्रुतमित्यादिना ॥ ७३ ॥ तेषां पूर्वोक्तानां सर्वेषामपीत्यर्थः ॥ अये
 पितेषां मित्यत्रापि शब्दो द्रष्टव्यः ॥ येषां कापि गतिर्नास्ति तस्यैव निर्वाराणस्याऽति कारुणिकता द्योतनार्था ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ आनन्दं चेति च
 रुष्टदृष्टिं च जनकं कदाचिदवलोक्य सः ॥ निर्जगाम गृहं हारीतो हरिकेश उदारधीः ॥ ७० ॥ ततश्चितामवापोच्चैर्दृष्ट्वा तिमपि चाप्तवान् ॥ अ
 हो बालिश बुद्धिस्वात्कुतस्य कंठं गृहं मया ॥ ७१ ॥ कथामिदं स्थितेशं भाममश्रयो भविष्यति ॥ पित्रानिर्वासितश्चाहं न च वेदयथ किंच न ॥ ७२ ॥
 इति श्रुतं मया पूर्वं पितुरुत्संगवर्तिना ॥ गदतस्नातपुरतः कस्यचिद्वचनं स्फुटम् ॥ ७३ ॥ मात्रापित्रापरित्यक्ता येत्यक्ता निजबन्धुभिः ॥ येषां क्वा
 पि गतिर्नास्ति तेषां वाराणसी गतिः ॥ ७४ ॥ जरया गरिभूता ये व्याधिविकलीकृताः ॥ येषां क्वापि गतिर्नास्ति तेषां वाराणसी गतिः ॥ ७५ ॥ पदे
 पदे समाक्रान्ता ये विपद्भिर्हरिर्निशम् ॥ येषां क्वापि गतिर्नास्ति तेषां वाराणसी गतिः ॥ ७६ ॥ पापराशिभिराक्रान्ता ये दारिद्र्यपराजिताः ॥ येषां
 क्वापि गतिर्नास्ति तेषां वाराणसी गतिः ॥ ७७ ॥ संसारभयभीता ये येषां क्वापि गतिर्नास्ति तेषां वाराणसी गतिः ॥ ७८ ॥
 श्रुतिस्मृतिविहीना ये शौचाचारविवर्जिताः ॥ येषां क्वापि गतिर्नास्ति तेषां वाराणसी गतिः ॥ ७९ ॥ ये च योगपरिश्रमस्तपोदानविवर्जिताः ॥
 येषां क्वापि गतिर्नास्ति तेषां वाराणसी गतिः ॥ ८० ॥ मध्ये बन्धुजनैरेषामपमानं पदे पदे ॥ तेषां मानदं च कंशभोरानन्दकाननम् ॥ ८१ ॥ आ
 नन्दकानने येषां रुचिर्वसतां सताम् ॥ विश्वेशानुगृहीतानां तेषां मानदं जादयः ॥ ८२ ॥ भव्यं ते कर्म बीजा नि यत्र विश्वेश वक्त्रिणा ॥ अतो महा
 इमं शान्तं तद्गतीनां परा गतिः ॥ ८३ ॥

कारादपमाननाशकमित्यपि ज्ञेयम् ॥ ८१ ॥ रुचिरमिरुचिः ॥ वैनिश्चितम् ॥ आनन्दं जादयः सुखजन्यो ह्लासविशेषोदयः ॥ सततं भितिपाठश्चिरः ॥ तेन स्यान्न्दं जादय इति पाठे तेन विश्वे
 शानुग्रहेणा ॥ ८२ ॥ प्रकारं तेरेण महा इमं शाननाम निर्वचनं कुर्वन्मगतीनां गतिं विश्लेषतः साधयति ॥ भव्यं तदिति ॥ कर्म बीजा नि यत्र विश्वेश वक्त्रिणा ॥ अतो महा इति ॥ ८३ ॥

१ बहुषु पुस्तकेषु न पुस्तकपाठदर्शनादेतच्छाब्दसम् २ रुचिर्वेदयत्र

यातो गतः ॥ ८४ ॥ तनुद्वेषीकाशीस्थानांतनुभुम्भात्राणांतनुमन्त्रेद्वेषप्रलयकाले वातनुमात्रेद्वेषविश्वनाथः ॥ वाराणसीभागवत्यकुरुतानित्यत्राहानंदवनमिति ॥ सहर्केशः ॥ ८५ ॥
कीदृशमस्य तपोमहदिति तृतीयप्रश्नस्य प्रत्युत्तरं विशदयितुं प्रसंगमाह ॥ अथेति ॥ अथेति वाक्यारंभे ॥ ८६ ॥ आक्रांडविशेषयने तदेव विवर्णोति ॥ अमं देति चतुर्विंशतिभिः ॥ एतेषां
श्लोकानां दर्शयन्निजम्याक्रांडदेव्यै देवो विशद्वनमित्यादिमेणाव्ययः ॥ इत्येवं भूतम् ॥ एवं भूतत्वे माह ॥ अमं देति ॥ अमं दामोदाः महापरिमला मंदाराः पारिजाता यस्मिन् कोविदौरे
श्चमरिकैः परिष्कृतं भूषितम् चारुभ्यांचपकचूताभ्यामाढ्यं परिष्णमित्यर्थः ॥ प्रोक्तुल्लाविकसितानवानुतनामल्लिकाल्पान्शून्या नियत्र ॥ ८७ ॥ विकसंतीनां मालतीनां जातीनां जाला

हरिकेशो विचार्येति यातो वाराणसीपुरीम् ॥ यत्राविमुक्ते जंतूनां त्यजतां पार्थिवीतनुम् ॥ ८४ ॥ पुनर्नौतनुसंबंधस्तनुद्वेषप्रसादतः ॥ आनं
दवनमासाद्य सतपः शरणं गतः ॥ ८५ ॥ अथ कालांतरं शंभुः प्रविश्या नंदकाननम् ॥ पार्वत्यै दर्शयामास निजमाक्राडकाननम् ॥ ८६ ॥ अ
मं दामोदमंदारं कोविदारपरिष्कृतम् ॥ चारुचपकचूताढ्यं प्रोक्तुल्लनवमल्लिकम् ॥ ८७ ॥ विकसमालतीजालं करवीरविराजितम् ॥ प्रस्फु
टल्ले तकिवनं प्रोद्यत् कुर्वकोर्जितम् ॥ ८८ ॥ जंभूद्विचकिलामोदं लसत्कलपल्लवम् ॥ नवमल्लीपरिमलारुष्टपदनादितम् ॥ ८९ ॥ पुष्प्य
पुष्पागनि करंबकुलामोदमोदितम् ॥ मेदस्विपाटलामोदसदामोदितदिङ्मुखम् ॥ ९० ॥

निसमूहयत्र ॥ करवीरप्रतीहारीविराजितप्रकाशितम् ॥ प्रस्फुटंतीनां विकसंतीनां किनकीनां वृणजातिभेदानंदवननियत्र ॥ थंकारौल्लिखितौल्लिखौल्लिखितैर्द्विषः ॥ दीर्घएववापा
ठः ॥ प्रोद्यंतियानि कुर्वकानि अम्लानस्य स्वशोणकुसुमानि तैर्हार्जितमुदिकम् ॥ अम्लानस्तु महासहा तत्र शोणे कुर्वकस्तत्र पीतिकुरटक इत्यमरः ॥ ८८ ॥ जंभतामुजंभतां विक
सतामिति यावत् ॥ विचिकिलानां दुग्धमिश्रणां मांभोदयस्मिन् ॥ लसंतीनां केलीनामशोकानां पल्लवा यस्मिन् ॥ नवमालतीनां नूतनमालतीनां परिमलैर्धैराकृष्टैरकांभितैः षट्प
दैर्नादितनादयुक्तम् ॥ ८९ ॥ पुष्पेषु हिताः पुष्प्या पुष्प्यानां पुष्पागानां देववल्गुभानां निकरः स मुहो यस्मिन् ॥ पुष्प्यदिति पाठे पुष्प्यनां पुष्पाणि जनयतां पुष्पागानामित्यर्थः ॥ बकुलानां किस
राणां मांभैर्भौदितसुगंधितम् ॥ मेदस्विनो वपावर्तोंऽतः स्निग्धा इत्यर्थः ॥ ये पाटला लोषामोदैः सदामोदितानि दिशं भुवनियत्र ॥ ९० ॥

बहुशशाखादिषुलंबिनोरंलंबानांभ्रमराणाम् ॥ रोलंबोमधुलपट्टइतिरत्नमाला ॥ मालयासमूहेनमालितं संजातमालंभूतलंयत्र ॥ चलत्सुचंदनशाखापेषुरमणैःपिकैःकोकिलैरा
 कुलंव्याप्तम् ॥ ११ ॥ गुरुणामहतागुरुणाकालागुरुणामत्ताभद्रजातयोऽकट्टजातयोर्विहंगमायत्र ॥ नागकेसराणांशास्वकुतुकार्थविश्वकर्मणानिर्भिताःक्रीडार्थमगतावास्तु
 रांगनाएवयाःशाखास्थाःशालंभंजयःपुत्तलिकास्ताभिर्विनोदितविलासयुक्तम् ॥ अतएवपर्वमृक्तंनिजमक्रीडकाननमिति ॥ १२ ॥ मेरुतुंगनमेरुस्थच्छायामुमेरुश्चद्राक्षज्वा
 तच्छायामुक्रीडिताःक्रीडायुक्ताःकिनरायत्र ॥ किनरीमिथुनानांकिनरपत्नीयुगलानांस्थानेस्थानेउडुच्चैर्गीतयत्र ॥ गानवतोमधुरध्वनयःशुकाःकीरायेषुषथाभूताःकिशुकाःपलाशायत्र
 ॥ १३ ॥ कंदवानांहलिप्रियाणांकंदेषुषमहेषुगंजत्यक्तशब्दवंतिरोलंबयुग्मकानिभ्रमरयुगलानियत्र ॥ जितःसैवर्णःसुवर्णसंबंधीवर्णोयैस्तेचोतच्चकर्णिकारामहापरिव्याधास्तैर्विरा
 बद्भुशोलंबिरोलंबमालामालितभूतलम् ॥ चलच्चंदनशाखाग्रममाणपिकाकुलम् ॥ ११ ॥ गुरुणागुरुणामत्तभद्रजातिविहंगमम् ॥ नाग
 केसरशाखास्थशालंभंजिविनोदितम् ॥ १२ ॥ मेरुतुंगनमेरुस्थच्छायाक्रीडितकिंनरम् ॥ किनरीमिथुनोद्गीतगानवच्छुर्काकिशुकम् ॥ १३ ॥
 कंदवानांकंदेषुगंजद्रोलंबयुग्मकम् ॥ जितसैवर्णवर्णोच्चकर्णिकारविराजितम् ॥ १४ ॥ (शालतालतमालालीहितालीलकुचावृतम्)
 लसत्समच्छदामांदखर्जूरारजिराजितम् ॥ नारिकेलतरुच्छन्नंनारंगीरारंजितम् ॥ १५ ॥ फलजंबीरनिकरंमधूकमधुपाकुलम् ॥ शा
 लमलीशीतलच्छायपिचुमंदमहावनम् ॥ १६ ॥ मधुरामोदमनच्छन्नंमरुवनोदितम् ॥ लवलीलोलालाभ्रमंदमारुतलालितम् ॥ १७ ॥
 जितम् ॥ १४ ॥ लसद्भिःसप्तच्छदैर्विशालत्वग्भिरामोदयत्र ॥ खर्जूरिणांपुण्ड्रुमावांतरजातीनाराजिभिःपक्तिभीराजितशोभितम् ॥ नारिकेलतरुभिर्लीगलिदृक्षैश्छन्नंव्याप्तम् ॥ एराव
 तापरपर्याययानांगराएवनांग्यस्तासांगैरंजितमनुरंजितव्याप्तमिति यावत् ॥ नागेतिपाठेनौःसमूहैरित्यर्थः ॥ १५ ॥ फलिनांफलवतांजंबीराणांसमीरणानांनिकराभ्रमूहाय
 त्र ॥ मधूकेषुगडपुष्पेयमधुपाःभ्रमरास्तैराकुलम् ॥ शालमलीनांपिच्छिलानांशीतलाश्छायायत्र ॥ पिचुमंदानांनिवानांमहावनयत्र ॥ १६ ॥ मधुरोरम्यआमोदोषतिदंभनकैरा
 च्छन्नम् ॥ मरुवणमरुवकेनपिडीतेकेननोदितमुच्छलितंमहूणामंरुबकानांवावनैरुदितंप्रकाशितम् ॥ मरुवमोदिनामितिपाठेस्पष्टपर्यर्थः ॥ लवण्यामुक्ताफलायालवालीतिगौडेप्रसि
 द्धायालोलांचंचालनरूपमिति यावत् लीलांविभ्रतीति लाभृत् योमंदमास्तस्तेनोलितमंदोलितम् ॥ १७ ॥

१ इदमर्थमधिकमेकस्मिन्पुस्तके २ नागशब्दस्यसमूहाचकलंविचाराणीयम्

मिह्निनां शब्रह्मणां हृष्टीसकप्रतीप्रीत्येतन्नेनेति प्रीतिः कीडनकंहृष्टीसकास्थेत्युक्तीडनकेवाद्यस्थानीयो हृष्टीनां भृंगरीणां कठोरव्यनिहृष्टसकीटानाम् ॥ भृंगरीचरिकाचरी झिह्नी
काचसमादम्यमरः ॥ रावः शब्दस्तेन विराविणशब्दयुक्तम् ॥ क्वचित्कुत्रचित्संसारिसंपुर्यत भूमिषु क्रीडतां क्रोडानां सुकराणां कंदवः समूहो यत्र ॥ १८ ॥ मरालीनां हंसीनां
गलनालीस्थेषु बिसेषु दिनांतनुष्यासकाः सितच्छदाहंसायत्र ॥ हंसीकंठसंस्तहंसमित्यर्थः ॥ विशेषकस्य शोकरहितस्य कोकमिथुनस्य च कवाकयुगमस्य क्रीडाक्रेकाराभ्यां लीलान
जातिशब्दाभ्यामुदरमनोहरम् ॥ १९ ॥ बकशावकानां बकपोतानां संचरो यत्र ॥ लक्ष्मणसुसारसयोपित्वासकाः सारसाः शुकरा इत्यत्र ॥ मत्तैर्वीहृणैर्मयूरैः संधुष्टं नादित
म् ॥ कर्पजलानां कर्पजलानालज्जेति श्रुतिप्रसिद्धविशेषाणां कुलैराकुलं व्याप्तम् ॥ १०० ॥ जीवजीवैः पक्षिविशेषैर्लसंत उल्लसंतो जीवाः प्राणिनो यस्मिन् ॥ कणाद्विशब्दा

भिह्नीहृष्टीसकप्रतीझिह्नीरवविराविणम् ॥ क्वचित्सरः परिसरक्रीडनक्रोडकंदवकम् ॥ १८ ॥ मरालीगलनालीस्थविवासकसितच्छद
म् ॥ विशेषकोकमिथुनक्रीडाक्रेकारसुंदरम् ॥ १९ ॥ बकशावकसंचारं लक्ष्मणासक्तसारसम् ॥ मत्तवर्हिणसंधुष्टकर्पिजलकुलाकुलम्
॥ १०० ॥ जीवजीवलसज्जीविकणल्लारं डवलोकटम् ॥ दीर्घिकावारिसंचारिशीतमारुतवीजितम् ॥ १ ॥ मंदादोलितकह्वारपरगपरिपि
गलम् ॥ उल्लसत्यंजमुखं नीलेंदीवलंचनम् ॥ २ ॥ तमालकवरीभारं विलसदाडिमीरदम् ॥ भ्रमरालीलसद्वृक्षुकनासाविराजितम्
॥ ३ ॥ महांधुश्रवणदूवास्त्वश्रुभिः परिशोभितम् ॥ कमलामोदनिःश्वासां विंबीफलरदच्छदम् ॥ ४ ॥

यमानैः कारुण्डवैः पक्षिविशेषैरुक्तमुच्चैर्वाप्तमित्यर्थः ॥ दीर्घिकावारिसंचारिणावाप्युदकप्रसरणवताशीतनवातेन वीजितं सेवितमित्यर्थः ॥ १ ॥ मंदादोलितकह्वारणाभीषच्चलि
तसौगंधिकानां परागैरजोभिः परिपिगलमयंतं पिजरम् ॥ इदानीं पुद्गलेण निरूपयति ॥ उल्लसदिति ॥ विकसत्यन्धवंक्रयस्यतत् ॥ नीलेंदीवरेपद्मएव लोचनेयस्यतत् ॥ तमालः काल
स्कंधकवरीभारः केशपाशसमूहो यस्यतत् ॥ कवरी एकलेपितदवयवानां बहुवाङ्मयहणम् ॥ विलसंतो दाडिम्योरदांतो यस्यतत् ॥ विदलदिति पाठे विदलयो विदारप्रामुष्य इत्यर्थः ॥
भ्रमराल्यौ भ्रमरपंक्तीलसंत्यौ ध्रुवौ यस्यतत् ॥ शुक्रः कीर एव शुक्रानां वायानासातयाविराजितम् ॥ ३ ॥ महान्तौ अंधूकपौश्रवणे यस्यतत् ॥ दुर्वाः शतपर्विका एव ॥ दूर्वातु शतपर्विकेय
मरः ॥ दम्भश्रृणुपुं मुखहृदलोमानिनैः परिशोभितम् ॥ कमलस्यामोदनिःश्वासां यस्यतत् ॥ विंबीफलवर्गैर्दिप्तसिद्धलोलोकां फलवद्द्रच्छदं यस्यतत् ॥ ४ ॥

शोभनंपद्मपत्रवंसनयस्यतत् ॥ कर्णिकारःपरिव्याधाःसुपुष्पितदक्षविशेषविभूषणानियस्यतत् ॥ कम्बकंबुःकमनीयशुक्तिःशोभनदक्षविशेषःसएवलसच्छोभमानःकंठोयस्यतत् ॥ शुक्तिःशंखःखुरःकोलदलंनखमित्यमरः ॥ यद्वा कम्बःकामुकोयःकंबुःशंखःसएवलसकंठोयस्यतत् ॥ कामातुरोहिशंखशब्दकुर्वाणोभवतिसएवलसकंठवेनोलेक्ष्यतइत्यर्थः ॥ कामुकेकमितानुकः कम्बःकामयिताभीकःकमनःकामनोभिकइत्यमरः ॥ शंकरःशिवाख्यावितुन्नकापरपर्यायःकालानुसार्थापरपर्यायोवावादक्षविशेषः ॥ अथवितुन्नकः झटामला झटानालीशिवातामलकीतिच कालानुसार्थदक्षार्धमपुष्पशीतशिवातिनु शैलेयमित्यमरः ॥ सएवस्कंधबंधुरेस्कंधबंधुरेउन्नतानेयसिंस्तत् ॥ बंधुतून्नतानतमित्यमरः ॥ अथवाकीडार्थमागतःशंकाईशादिरुद्रएवमूर्त्तिभेदेनस्कंधबंधुरेस्कंधमूलप्ररोहस्थबंधुमुन्नतावनतयसिंस्तत् ॥ ५ ॥ गंधसारेचंदनेसमासक्तःसंलग्नोयःअहीनोऽहिश्रेष्ठःसएवदेईडोहस्तनेमंडितम् ॥ अशोकपल्लवौवज्जलपल्लवावांग्गौयस्यतत् ॥ केतक्यस्तृणदुर्मविशेषास्ताएवनखरानखालैरुज्ज्वलम् ॥ ६ ॥ लसकंठीरवःसिंहएवउरोयस्यतत् ॥ गंडशैलो

सुपद्मपत्रवसनंकर्णिकारविभूषणम् ॥ कम्बकंबुलसकंठशंकरस्कंधबंधुरम् ॥ ५ ॥ गंधसारसमासक्ताहीनदेईडमंडितम् ॥ अशोकपल्लुवांग्गुष्ठकेतकीनखरोज्ज्वलम् ॥ ६ ॥ लसकंठीरवारस्कंगंडशैलपृथूरम् ॥ जलावर्तलसन्नाभितरुजंघायुगान्वितम् ॥ ७ ॥ स्थलभाक्पद्मचरणंमत्तमातंगामिनम् ॥ लसकदलिकेदारदलचीनांशुकावतम् ॥ ८ ॥ नानाकुसुममालाभिर्मालितंचसमंततः ॥ अकंटकितरुच्छन्नमहिषश्चापदावृतम् ॥ ९ ॥

गिरेऽश्रुतःपाषाणःसएवपृथुबिस्तीर्णमुदंयस्यतत् ॥ जलावर्तोऽभासंभमएवलसन्नाभिर्यस्यतत् ॥ तद्वाएवंजंघायुगोभ्यामन्वितम् ॥ ७ ॥ स्थलभाजौपद्मौचरणौयस्यतत् ॥ मत्तमातिगतांशुलीयस्यतत् ॥ पुंस्तुमार्षम् ॥ लसकदलीनांकेदारपुत्रेषु ॥ पुंनपुंसकयोर्विप्रःकेदारःक्षेत्रमित्यमरः ॥ दलंतःसमंर्दतोयेचीनाहरिणविशेषः कदलीकंदलीचीनश्चमूत्रप्रियकावपि समूह्येतिहरिणाअमीअजिनयोनयइत्यमरः ॥ तएवांशुकानिविस्त्राणितैरावृतम् ॥ यद्वा लसकदलीक्षेत्रेषुयानिदलानिकदलीपत्राणिताम्येवचीनांशुकानिचीनेदशोद्भववस्त्राणितैरावृतम् ॥ ८ ॥ विविधपुष्पस्त्राभिर्मालितंसंजातमालम् ॥ समंततःसर्वत्र ॥ चकारःसमुच्चये ॥ अकंटकिभिःकंटकरहितैस्तुलसिश्छन्नम् ॥ महिषैःश्वापदैश्चव्याघ्रादिभिर्मित्रैर्विकैत्रस्थितैरावृतम् ॥ एकपद्मपठेकर्मधारयः ॥ अकंटकिनस्तारवोयसिंस्तथा छन्नाःशृच्छन्नाआवृतावैविहायएकत्रस्थिताइतियावत् ॥ येमहिषश्चापदास्तैरावृतमिति वा ॥ अकंटकिभिस्तर्भाशृच्छन्नाआच्छादितायेमहिषादयस्तैरावृतमितिवा ॥ ९ ॥

चंद्रकांतशिलासुमेरुष्णसरोहरितोहरिद्वर्णीकृतः कलंकित इति यावत् ॥ उडुपतिर्विवीभूतश्चंद्राय व्रतत् ॥ तरुप्रकीर्णानिन्यानि कुसुमानि तैजिताः खलोऽकथासाराकायेन तत् ॥ ११० ॥ काननं प्रविश्या किमकरोत् कार्शार्णव्यामासेत्याह ॥ देवदेव उवाचेति यथाप्रियतमेत्यादीनामिति बुवाणो देवेशो हरिकेश मवक्षतेत्यभिप्रेतः ॥ मेमम ॥ सदैवेति क्वचित् ॥ १११ ॥ अत्रेति ॥ हे देवि अत्रानंदकानने येषां ममानुग्रहान्मृतानां जंतूनां पुनरप्युःशरीरममृततां पुनर्मरणाभावात्प्राप्तपुनर्भावपुनर्भाववैल्यर्थः ॥ ११२ ॥ दमशानंका

चंद्रकांतशिलासुमरुष्णैर्हरितोडुपम् ॥ तरुप्रकीर्णकुसुमजितस्वर्लोक्तारकम् ॥ दर्शयन्नित्र्यमाक्रीडद्व्येवोविशद्वनम् ॥ ११० ॥ देवदेव उवाच ॥ यथाप्रियतमा देवि मम वंसर्वसुंदरि ॥ तथाप्रियतरै चैतन्मे सदानंदकाननम् ॥ १११ ॥ अत्रानंदवने देवि मृतानां मदनग्रहात् ॥ वपुस्त्वमृततां प्राप्तमपुनर्भाविनस्तुते ॥ ११२ ॥ भविनो ये विपद्यते वाराणस्यां मज्जया ॥ तेषां बीजानि दधानि दमशानज्वलदभ्रना ॥ ११३ ॥ महादमशाने ये प्राप्ता दीर्घानि द्वांगिरिद्रजे ॥ न पुनर्गर्भशयने ते स्वपंतिकदाचन ॥ ११४ ॥ ब्रह्मज्ञानेन मुच्यते नान्यथा जंतवः क्वचित् ॥ ब्रह्मज्ञानमये क्षेत्रे प्रयागे वा तनुजः ॥ ११५ ॥ ब्रह्मज्ञानं तदेवाहं काशीं संस्थिति भागिनाम् ॥ दिशामितारकं प्रते मुच्यते ते तु तत्क्षणात् ॥ ११६ ॥ गृह्णीयुः पापकर्माणि काशीं मृतविन्दकाः ॥ सुकृतानि स्तुति कृतो मुच्यन्ते तेऽत्र जंतवः ॥ ११७ ॥ ब्रह्मज्ञानं कुतो देवि कलिनोपहतात्मनाम् ॥ स्वभावचंचलाक्षाणां तद्ब्रह्महृदि शस्यहम् ॥ ११८ ॥ योगिनो योगविभ्रष्टाः पतंत्यैश्वर्यमोहिताः ॥ कास्यापतिवानपुनः पतंत्यपि महालयो ॥ ११९ ॥ ब्रह्मज्ञानं विंदित्योगैरेकेन जन्मना ॥ जन्मनैकेन मुच्यते कास्यामं तरुतोजनाः ॥ १२० ॥

शीस एव ज्वलदग्निः ॥ यद्वा दमशाने कास्यां ज्वलदग्निर्वैश्वशस्तेन ॥ ११३ ॥ एतदेव विवृणोति ॥ महादमशान इति ॥ ११४ ॥ ब्रह्मज्ञानमये ब्रह्मज्ञानशान्ति साधने ॥ ११५ ॥ संस्थिति मरणसम्यक्स्थितिर्वा ॥ ११६ ॥ काशीमरणादमुक्तिमुक्तीकथयतो दीपगुणावाह ॥ गृह्णीयुरिति ॥ अत्र ये जंतवाः भियते तेन मुच्यन्ते इति काशीं मृतविन्दकाः पापानि गृह्णीयुर्द्विजंति ॥ ते मुच्यन्त इति स्तुति कृतः सुकृतानि गृह्णीतुं प्राप्तुमर्हतीत्यर्थः ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ अंतर्मरणं कुर्वतीत्यंतर्कतो मरणप्राप्ता इत्यर्थः ॥ १२० ॥

॥ १ ॥ सव्यगभ्यासः समभ्यासस्तस्मात् ॥ कृताभ्यासादितिक्रिचत् ॥ २ ॥ ननु केविद्योगेन तपसा वा मुच्यंते इति श्रूयते सत्यं तत्तु कलौ न सिध्यतीत्याहानि सिध्यतीति ॥ न्यायाजितय
नस्योत्सर्गस्यागोयस्य सनरः ॥ पर इति पाठे परः केवलः सद्यः सिध्येदिति ॥ ३ ॥ उक्तमेव विदुषोति ॥ नवतमिति ॥ मुक्त्यै परंपरयेत्यर्थः ॥ तदेवाह ॥ काशीदानैरित्यादिना ॥ २४ ॥ २५ ॥
प्राप्ये प्राप्सं योग्ये ॥ प्राप्त इति पाठे प्राप्तव्ये इत्यर्थः ॥ २६ ॥ ननु भवतु पुण्यवतां दानेन कारुण्येन दानादप्राप्त्या मोक्ष इति तत्तु कावार्ततत्राह ॥ पुण्यवानिति ॥ २७ ॥ २८ ॥ उपसर्गशतैर्विघ्न
यथेह मुच्यते जंतुर्गिरिजं मदनुग्रहात् ॥ अविमुक्ते महाक्षेत्रे न तथा न्यत्र कुत्रचित् ॥ २९ ॥ बहुजन्मसमभ्यासाद्योगी मुच्येत न वा ॥ मृत
मात्रो विमुच्येत काश्चामेकेन जन्मना ॥ ३० ॥ न सिध्यति कलौ योगो न सिध्यति कलौ तपः ॥ न्यायाजितधनोत्सर्गः सद्यः सिध्यति कलौ नरः
॥ ३१ ॥ नवतं न तपो नैव्या न जपो न सुरार्चनम् ॥ दानमेव कलौ मुक्त्यै काशीदानैरवाप्यते ॥ ३२ ॥ कलौ विष्वक्शरे देवः कलौ वाराणसीपुरी ॥
कलौ भागीरथी गंगा कलौ दानं विशिष्यते ॥ ३३ ॥ गंगोत्तरवहाकाशालिङ्गविश्वेश्वरं मम ॥ उभे विमुक्तिदं पुंसां प्राप्ये दानं बलाकलौ ॥ ३४ ॥
पुण्यवानितरे वापि मम क्षेत्रस्य सेवया ॥ मुक्तो भवति देवेशिना त्रकार्या विचारणा ॥ ३५ ॥ अविमुक्तस्य माहात्म्यात् पुण्यपापेन कर्मणा ॥
देवि प्रभवतः पुंसामपि जन्मशतार्जिते ॥ ३६ ॥ अविमुक्तं नोक्तव्यं तस्माद्देवि मुमुक्षुणा ॥ हन्यमानेन बहुधा ह्युपसर्गशतैरपि ॥ ३७ ॥ वि
धाय क्षेत्रं संन्यासं ये वसंतीह मानवाः ॥ जीवन्मुक्तास्तु ते देवितेषां विघ्नद्वारान्यहम् ॥ ३८ ॥ न योगिनां हृदा काशेन कैलासेन मंदरे ॥ तथा वास
रतिर्मेऽस्ति यथा काश्चारति मम ॥ ३९ ॥ काशीवासिजनो देवि मम गर्भं सेत्सदा ॥ अतस्तमोचयाम्यंते प्रतिज्ञं यतो मम ॥ ४० ॥ तामसीं
प्रकृतिं प्राप्य कालो भूत्वा चरारम् ॥ अस्मां मिलो लयदेवि काशीं रक्षां भियत्नतः ॥ ४१ ॥ प्रेमपात्रद्वयं देवि नितरं नितरं नमः ॥ त्वं वा तपो धने
गौरिकाशीवानंदभूमिका ॥ ४२ ॥

शतैः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ काशीस्थप्राणिमात्रमोचने हेतुमाह ॥ काशीवासीति ॥ हे देविकाः शीवासिजनः काशीस्थप्राणिमात्रो यतः सदा मम गर्भं सेवतु ॥ प्राणेभ्योऽपि प्रियो मे मति
क्रिचत् ॥ अतस्तं काशीवासिनं जंजंते अतमोचयामि ॥ मोचयाम्येवेति क्रिचत् ॥ विपक्षे बाधकमाह ॥ यत इयं काशीस्था प्राणिमात्रमोचनरूपा ॥ मम प्रतिज्ञा ॥ दृढममेति क्रिचत्
॥ ३२ ॥ यतः काशीमम गर्भं भूताः तस्मात्तमसीमिति ॥ तामसीतमो गणो द्वेष्टाम् ॥ प्रकृतिं प्राप्य ॥ तामसस्त्वभावं वा ॥ ३३ ॥ लये काशीरक्षणे हेतुं त्रमाह ॥ प्रेमपात्रमिति ॥ ३४ ॥

निर्वाणविदेहैकैवल्यम् ॥ ३५ ॥ ब्रह्माहमध्यह्रैलयाऽनायासेनकार्थायद्वयथामुक्तिर्व्यवस्थितातथाऽन्यतोऽन्यत्राष्टांगयोगस्युक्त्यायुजेनअभ्यासेनापिनेत्यर्थः ॥ ३६ ॥
कीदृमस्यतपोमहदितिचतुर्थस्यप्रश्नप्रत्युत्तरादानुविश्वनाथेनदृष्टहरिकेशविशिनाष्टि ॥ इतिब्रुवाणइत्यष्टाभिः ॥ ३७ ॥ मध्येवनंवनमध्ये ॥ ३७ ॥ शुष्कभायुभिर्नीरसनाडीभेदःपिनद्ध
श्छन्नोऽस्थिसंचयोयस्यतम् ॥ निश्चलाकृतिनिश्चलशरीरम् ॥ बल्मीककीटावामलूकीटाः ॥ वामलूश्चनाकुश्चवल्मीकंपुनंपुंसकमित्यमरः ॥ तएवकीटकास्तेषामासमंतात्कोट्या
शोषितमहत्क्षोणितंथासांताअसुधराःशिरायस्यतम् ॥ ३८ ॥ निर्मासोमसंहितःकीकसचयोऽस्थिसमूहोयस्यतम् ॥ स्फटिकोपलनिश्चलंस्फटिकमयपर्वतवत्पाणवद्वास्थि

विनाकाशीनमेस्थानंविनाकाशीनमेरतिः ॥ विनाकाशीननिर्वाणसत्यसत्यंवदाम्यहम् ॥ ३५ ॥ ब्रह्मांडगोलैक्यदृन्मुक्तिःकार्थाव्यवस्थि
ता ॥ अष्टांगयोग्युक्त्यावानतथाहलयाऽन्यतः ॥ ३६ ॥ इतिब्रुवाणादेवेशोहरिकेशमैक्षत ॥ मध्येवनंतपस्यंतमशोकतरुमूलगम् ॥ ३७ ॥
शुष्कभायुपिनद्धास्थिसंचयनिश्चलाकृतिम् ॥ बल्मीककीटकाकोटिशोषितास्तुगस्तुधरम् ॥ ३८ ॥ निर्मासकीकसचयंस्फटिकोपलनिश्च
लम् ॥ शंखकुंदंदुहिनमहाशंखलसच्छ्रुयम् ॥ ३९ ॥ सत्वावलंबितप्राणमायुःशेषेणरक्षितम् ॥ निःश्वासोच्छ्वासपवनवृत्तिसूचितजीवि
तम् ॥ १४० ॥ निमेषोन्मेषसंचारपिथुनीकृतजंतुकम् ॥ पिंगतारस्फुरद्रश्मिनेत्रदीपितदिङ्मुखम् ॥ ४१ ॥ तत्तपोभिश्चिशिखादावचुंबितम्ल
नकाननम् ॥ तत्सौम्यदृक्पुधावर्षसंसिक्ताखिलभूरुहम् ॥ ४२ ॥

रम् ॥ शंखादीनामिवलसतीश्रीःशोभायस्यतम् ॥ तत्रमहाशंखःशुक्लिनरीस्थिवा ॥ ३९ ॥ सर्वैतःकरणैःवलंबिताःस्थिताःप्राणायस्यतम् ॥ आयुःशेषेणप्रारब्धेनकर्मणारक्षितम् ॥
निःश्वासोच्छ्वासपवनस्यप्राणस्यदृचिन्म्यांस्तुचितंज्ञापितंजीविजिवनयस्यतम् ॥ ४० ॥ निमेषोन्मेषसंचारोप्राणिधर्मेणअपिथुनाःपिथुनागुणेषुषोषारोपकाःकृताजंतवोव्याघ्रादयो
येनतम् ॥ तेषामस्मिन्म्याधुद्विजतिंभावः ॥ पिंगोपंगलेतारकेनानिकेययोस्फुरंतोःरश्मयोययोस्तेचतेनेत्रेचताभ्यादांपितानिदिशामुखानियेनतम् ॥ ४१ ॥ सप्रसिद्धश्चासौत
पोऽग्निश्चतस्यशिखैवदावोवनाग्निस्तेनचुंबितानिसलत्रानिअतएवम्लानिकानननियेतम् ॥ तत्तपोभिश्चिशिखादावस्यचुंबितेनसबधेनम्लानानिकाननानियस्मादितिवा ॥ तेप्रसिद्धे
चसौम्यदृशौचशांतेनेत्रयोःपुधावर्षेणसंसिक्ताखिलभूरुहयेनतम् ॥ ४२ ॥

नराकर्तमनुष्यशरीरं धृत्वा साक्षात्तपद्भवतपस्यन्तम् ॥ किं क्लेशे तपे क्षायामाह ॥ निराकांक्षं यथा स्यात्तथा स्यात्तथा निराकृतिमाकाशं न्यामनिर्विघ्नां चानर्भाक्तं क्लृप्ता विधाय ॥ निराकांक्षं यथा स्यादित्यद्यपि तथापि निराकर्तिकां चनाकांक्षां क्लृप्त्यर्थः ॥ ४३ ॥ कुरंगशर्वैष्ठ्यगोतैर्गणशोयथशोभमद्भिः परिवारितवो हितम् ॥ नितांतमतिशयेन भीषणान्यास्यानियेषांतथा भूतैः पंचास्यैः सिंहैरीश्वरप्रयुक्तैः परिरक्षितम् ॥ ४४ ॥ तांतयेति ॥ तं पूर्वोक्तं प्रसिद्धं वाहकिकिशंतथा भूतपूर्वोक्तविशेषणविशिष्टमालोक्य देवो भवानीदेवं विश्वेश्वरं व्यजिज्ञापद्विज्ञापयामास ॥ विज्ञापनप्रकारमाह ॥ हे ईशान् निजभक्तंतपस्विनं वरेण वरदानेन छंदयइच्छांपूरयअनुग्रहं कुर्वित्यर्थः ॥ ४५ ॥ एतदेव विदुषोति ॥ त्वदेकेति ॥ स्पष्टम् ॥ ४६ ॥ अवरुह्यावतीर्य शैलादि

साक्षात्तपस्यंतमिव तपोधृत्वा नराकृतिम् ॥ निराकृतिं निराकांक्षं कृत्वा भर्क्त्तं च कांचन ॥ ४३ ॥ कुरंगशर्वैर्गणशोभमद्भिः परिवारितम् ॥ नितांतभीषणस्यैश्वर्यं च अस्यैः परिरक्षितम् ॥ ४४ ॥ तांतं यथा भूतमालोक्य देवो देवं व्यजिज्ञपत् ॥ वरेण छंदये शान्तिं निजभक्तंतपस्विनम् ॥ ४५ ॥ त्वदेकचित्तं त्वदधीनजीवितं त्वदेककर्मणममुं त्वदाश्रयम् ॥ तीव्रैस्तपोभिः परिशुक्कविग्रहं कुरुष्व यस्य वरं नुग्रहम् ॥ ४६ ॥ देवो वषट्कारं दवरुह्य देव्या शैलादिना दत्तकरावलंबः ॥ समाधिसंकोचितनेत्रपत्रं पश्य शहस्तेन दयाद्रैचेताः ॥ ४७ ॥ ततः सयक्षा विनिर्मात्य चक्षुषीचक्षुः क्षं पुरोवीक्ष्य समक्षमात्मनः ॥ उद्यत्सहसांशुसहस्रेतेजसं जगाद हर्षकुलगद्गदाक्षरम् ॥ ४८ ॥ जयेशशंभो गिरिजेशशंकरत्रिशूलपाणेश शिखंडशेखर ॥ स्पर्शरूपालोतवपाणिपंकजं प्राप्यामृतीभूततनूलतां भवम् ॥ ४९ ॥ श्रुत्वा दितांतस्य महेश्वरगिरं मृद्वीकया सास्यमुपेयुषीं च्छुदु ॥ भक्तस्य धीरस्य महातपोनिधेर्दो वराणां निरंतरं तदामुदा ॥ ५० ॥

नानं दिना दत्तः करावलंबो यस्य सः ॥ समाधिना संकोचितं मुद्रितं नेत्रमेव पत्रं पद्मपत्रं यस्य तम् ॥ ४७ ॥ समक्षं प्रत्यक्षम् ॥ हर्षणाकुलगद्गदाक्षरं यथा स्यात्तथा जगाद ॥ ४८ ॥ किञ्चावतदाह ॥ जयेति ॥ जयोल्लेखं प्रविष्कुरु ॥ इतः परमन्यच्छेदो नास्तीति बहुधा संबोधयति ॥ हेरूपालो दयालो ॥ तव हस्तपंकजं प्राप्यामृतीभूततनूलतां देहवल्लीयस्य तथा भूतो हं भवंबंजोऽस्मि ॥ कथं भूतं हस्तपंकजम् ॥ स्पर्शतममस्पर्शं कुर्वन् ॥ स्पर्शरूपालोतवपाणिपद्मजमिति पाठे पाणिपद्मजान्तिं स्पर्शं प्राप्येत्यर्थः ॥ ४९ ॥ कथंच देवदेवस्येत्यादिप्रभवतुष्टयस्योच्चरं दत्तं भ्रुक्रमते ॥ श्रुत्वेति ॥ हे महातपोनिधे अगस्त्य ॥ विसर्गात् पाठे हरिकेशविशेषणम् ॥ महेश्वरस्तस्य हरिकेशस्य मृदुयथा स्यात्तथा गिरं श्रुत्वा वराणां निरंतरं प्रादादित्यव्ययः ॥ मृदुमिति पाठे गिरो विशेषणम् ॥ कथं भूताम् ॥ मृद्वीकया द्वाक्षयामधुरस्येति यावत् ॥ सास्यं सभावावमेपयुषीं प्राप्नुवतीम् ॥ ५० ॥

का. खं.

॥ २०६ ॥

वासमूहमेवदर्शयति ॥ क्षेत्रेत्येत्यादिना ॥ आहरेकेशत्वमप्रियस्यास्यक्षेत्रस्यममवरद्वन्द्वनायकोदधारकोभव ॥ अद्यदिनमादिद्यादितद्यथास्यात्तथास्थिरस्तान्नित्यर्थः ॥ द्वंद्वधारकत्वमेवदर्शयति ॥ दुरात्मनादुष्टानांद्वंद्वकोदुरात्मदंडकः ॥ पुण्यकृतोऽनुपालकः सुष्ठुरक्षकः ॥ अनुपालकइतिक्रियाविहितः ॥ ५१ ॥ शोधियमय ॥ उक्तद्वानुद्वटानपि ॥ त्वामनुयायिनैतदनुवर्तिनौ भविष्यतः ॥ यथाअवाधितोऽर्थोययोस्तौ ॥ नमेवाह ॥ सम्यग्भ्रमोयस्मादित्येकः उन्मुक्तोऽभ्रमोयस्मादित्यपरस्तौ ॥ ५२ ॥ अपृष्टमपिकथयति ॥ त्वमिति ॥ काशीवासिन् जनानां त्वमंशमंतिमकालीनामलं कर्तुं ॥ गलेसुनीलंयस्याम् ॥ कंठकालइत्यादिवदलुक् ॥ भुजगैर्द्राः कंकणांनिकरभूषणानियस्याम् ॥ आलेषुशोभनानिनेत्राणियस्याम् ॥ करिणां गजानां कृत्यश्चमणिवासं सियस्याम् ॥ वामे मनोहरेदक्षिणे नेत्रेयासां तामिरुपलक्षितो वामभागोयस्याम् ॥ क्षेत्रस्ययक्षास्यममप्रियस्यभो भवधुनादंडधरो वरान्मम ॥ स्थिरस्त्वमद्यादिदुरात्मदंडकः सुपालकः पुण्यकृतो चमस्रियः ॥ ५१ ॥ त्वंद्वद्वपाणिर्भवनामतोऽधुना सर्वान्गणान्शाधिममाज्ञयोल्लटान् ॥ गणाविमौ त्वामनुयायिनौ सदानां प्राथयौ नृषु संभ्रमोद्भमौ ॥ ५२ ॥ त्वमंशमंशं कुरु कुरु काशिवसिनां गले सुनीलां भुजगैर्द्रां कंकणां ॥ भाले सुनेत्रां करि कृत्स्निवासं वामे क्षणालक्षितवामभागाम् ॥ ५३ ॥ गौलो लसं त्यिगकपदं भारिणीं विभूतिं संक्षालितपुण्यविग्रहाम् ॥ अहो हि मांशोः कलया लसं द्युयं वषट्करीलागतिमदगामिनीम् ॥ ५४ ॥ त्वमन्नदः काशिनिवासिनां सदा त्वंप्राणदाज्ञानदण्डकवह ॥ त्वं मोक्षदो मन्मुखसूपदेशतस्त्वं निश्चलां सदृसांति विधास्यसि ॥ ५५ ॥ त्वं विघ्नपूगैः परिपीड्य पापिनः संभ्रांतिमुत्पाद्य विनेत्यसेवहिः ॥ आनीय भक्तान् क्षणतोऽपि दूरतो मुक्तिं परां दापयित्वा सिपिगल ॥ ५६ ॥ त्वस्मात्कृतं क्षत्रवरे हियक्षराट्कस्त्वामनराध्य विमुक्तिं भाजनम् ॥ सभाजनं पूर्वतएव ते चरेत्ततः समर्चाममभक्त आचरेत् ॥ ५७ ॥

॥ ५३ ॥ मौलौ मलके लसतां कांतिमतां पिंगकपदानां पिंगलजटाजूटानां भारो वतंत्यस्याम् ॥ विभूतिं प्रिये होत्रजस्रसंक्षालितः पुण्यो विग्रहोयस्याम् ॥ अहः स्वपिहि मां शोऽश्वद्रस्य कलया लसंती श्रियस्याम् ॥ अहो इत्याश्रये संबोधेन वा ॥ दृषेद्रस्यलीलागत्या मदान्तुशीलयस्यास्ताम् ॥ ५४ ॥ त्वमन्नद इति ॥ अत्राधिकोक्तिव्युत्क्रमोक्तिश्च भक्तिरसावेशेनेति बोद्धव्यम् ॥ ननु त्वमेव तारकोपदेशान्मोक्षदः कथमहमिति चेत्तत्राह ॥ मन्मुखसूपदेशतो मन्मुखनिःसृतशोभनोपदेशान्निमित्तात्त्वमेकएव मोक्षदइत्यर्थः ॥ हीत्यनेन शब्दासिद्धिर्बोध्यते ॥ सद्भूमतिं सम्यग्द्विवासम् ॥ ५५ ॥ विघ्नपूगैः प्रत्यहं समूहैः ॥ पिंगलहेतवसापिगलमेतं सूर्यपारिपार्थक्यपिगलस्यावतारत्वाद्वा तया संबोध्यते ॥ ५६ ॥ त्वदिति ॥ यक्षराट्कक्षराजक्षेत्रवरेऽस्मिन् विमुक्ते त्वत्सातत्वदधीनकृतसति कस्त्वामनाराध्या पूजयित्वा मुक्तिं भाजनं मुक्तेः प्राप्तस्यात् ॥ अतः पूर्वतएव प्रथममेवेतव सभाजनं पूजनं चरेत् ॥ ततस्तदनंतरममममर्चामभक्त आचोक्त्यात् ॥ अन्यथा कृतममभक्त एव न स्यादिति भावः ॥ ५७ ॥

दंडनायकत्वमेधिभव ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ तत्तस्मादग्रमान्यः प्रथमतएव पूज्यः ॥ १६० ॥ गणेशं गणानां नियंतां त्वा मिति ॥ ६१ ॥ हेदं पाणे त्वमिहक्षेत्रे सदैव मे मनने त्रसमक्षं प्रत्यक्षमात्य
 तिष्ठेयन्वयः ॥ कुत्रत्याकांक्षाया माह ॥ मेदक्षिणस्यां दिशीति ॥ किंकुर्वन् ॥ दुश्चेष्टान्यानामृतः प्राणिनो दंडयन् ॥ पुनः किंकुर्वन् ॥ स्वात्मात्मा त्वन्मनुष्यान् प्रति अभयं दिशन् ॥ वै
 निश्चये ॥ ६२ ॥ विशेषपरिचचार ॥ ६३ ॥ निदेशत ईश्वराज्ञया ॥ चटुष्टत इति कचि तपाठः ॥ ६४ ॥ अहमिति ॥ तदनुसृत्या तद्गुणदोषा विचारेण ॥ गुणेषु दोषा विचारेण मेवा
 त्वं ग्रामवासप्रद्वैव मे पुरेऽध्यक्षस्त्वमेधीह वदंडनायकः ॥ दुष्टान् समुद्घाटय काशीं पुरीं रक्षसदामुद्वान्वितः ॥ ५८ ॥ पूर्णभद्रसुतदं
 डनायक्यक्षयक्षहरिकेशपिंगल ॥ काशिवासवसतांसदान्नदज्ञानमाक्षदगणाग्रणीभव ॥ ५९ ॥ मद्भक्तियुक्तोपि विना त्वदीयां भक्तिं न
 काशीं विसर्तिलभत ॥ गणे पुद्वैपुहिमाने वेपुतदग्रमान्यो भवदंडपाणे ॥ ६० ॥ ज्ञानोदतीर्थं विहितोदकक्रियोयस्त्वांसमाराधयिता गणेश
 म् ॥ स एव लोके कुरुत कृत्यतामगन्ममातुलानुग्रहतां त्रपुण्यवान् ॥ ६१ ॥ त्वं दक्षिणस्यां दिशि दंडपाणसदैव मे न त्रसमक्षमन्न ॥ त्वं दंडयन्मा
 णभृतोदुरीहानिहास्वन्स्वानभयं दिशन् ॥ ६२ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ इति दत्तावरां न्विप्रगिरिशो दंडपाणये ॥ त्वेपेद्रसधिरुत्थाय विवेशा
 नंदकाननम् ॥ ६३ ॥ कुंभोद्भवतदारभ्य यक्षरादुदंडनायकः ॥ पुरीं वाराणसीं सम्यगनुशास्ति निदेशतः ॥ ६४ ॥ अहमप्यत्र वसति चक्रेतदं
 नुसूयया ॥ वसन्नापि मया काश्यां यतः संभावितो न सः ॥ ६५ ॥ मुनेक्षेत्रं यदत्याक्षीं स्वमप्येवं विधोवशी ॥ शंकेतत्राहमेवाद्वाकां भंतस्यैव
 विक्रियाम् ॥ ६६ ॥ मनां विरुद्धा चरणयद्विजविलक्षयेत् ॥ हरिं केशस्तदा काश्यां क्रस्यति कच निर्दिशति ॥ ६७ ॥ दंडपाणि मनराध्यकः
 काश्यां सुखमाप्नुयात् ॥ प्रवि विक्षुरं हं काशीं दूरगोपि भजामितम् ॥ ६८ ॥

ह ॥ वसन्वपीति ॥ काश्यां वसन्नापि समया न संभावितो यतः अतस्तदनुसूयया ह मप्यत्र वसति चक्रेत्यर्थः ॥ ६५ ॥ मुने इति ॥ हे मुने एवं वि
 धोवशी जितेन्द्रियोपिक्षेत्रं यत्त्वमयाक्षीं स्वक्तवानसि ॥ यदायाक्षीरिति पाठे आसमंततः सर्वात्मनेत्यर्थः ॥ तत्रत्यागे कामनिराबाधं तस्यैव दंडपाणेरेव विक्रियां प्रातिकूल्यं हेतुमहं शंके
 आशंक इत्यर्थः ॥ ६६ ॥ तद्विक्रियायां हेतुं दर्शयन्मूर्त्तिकमेव विवृणोति ॥ मनागिति ॥ निर्दिशति सुखम् ॥ ६७ ॥ ६८ ॥

१ अनुसूयाशब्दस्योक्तार्थत्वं यद्यपि न दृष्टं तथापि एतद्वाक्यात् उक्तान्नोत्तरत्र च बहुषु स्थले वेदतर्था परत्वेन व्याख्यानादनुमानस्य शाब्दयोः पर्यायत्वं भाति

अतः स्वयमपिकाशीवासायोदिकञ्जकिस्त्वमेवप्रार्थयते ॥ तन्माद्रेति ॥ उत्तमश्रेष्ठ ॥ शिवाप्रयेमोक्षाय ॥ ६९ ॥ बुद्ध्याप्रत्यक्षीकृत्यतस्तोतुमुपक्रमते ॥ धन्यइति ॥ दंडपणेहेमहा
 मतेययोजर्षीपठेभवातीतिभूत्संपूर्णभद्रोदन्यः साचकनककुंडलाधन्येति ॥ १७० ॥ स्तुतिमाह ॥ जयेत्यष्टभिः ॥ दंडएवमहायुधयस्य ॥ ७१ ॥ सूत्रधारस्थपते ॥ ७२ ॥ महात्
 प्रियोमहाप्रियः ॥ ७३ ॥ महारत्नानांस्फुरतारद्विमचयेनचार्चितोविद्यहोयस्य ॥ ७४ ॥ अभक्तानांचेयस्यपूर्वैणांन्ययः ॥ ७५ ॥ प्रांतनेपथ्यचतुरांतिमकालीनालंकरणेदक्ष ॥ गौ
 रीपदाजालेभवानीपादपद्मभर ॥ मोक्षस्येक्षणेमोक्षदानांभविष्यतीतिज्ञानेविचक्षणनिपुणमोक्षेक्षणविचक्षण ॥ मोक्षेष्णेतिक्वचित् ॥ ७६ ॥ स्वफलमाह ॥ यक्षेति ॥ ७७ ॥ प
 रत्नभद्रांगजोद्धूतपूर्णभद्रसुतोत्तम ॥ निर्विघ्नंकरुमेयक्षकाशीवासंशिवस्ये ॥ ६९ ॥ धन्योयक्षः पूर्णभद्रोदधन्याकांचनकुंडला ॥ ययोजर्ष
 रपठेभूदंडपाणेमहामते ॥ १७० ॥ जययक्षपतेधरजयर्षिगललेचन ॥ जयर्षिगजटाभारजयदंडमहायुध ॥ ७१ ॥ अविमुक्तमहाक्षेत्रसूत्र
 धारोभ्रतापस ॥ दंडनायकभीमास्यजयविश्वेश्वरप्रिय ॥ ७२ ॥ सौम्यानांसौम्यवदनभीषणानांभयानक ॥ क्षेत्रपापधियांकालमहाकाल
 महाप्रिय ॥ ७३ ॥ जयप्राणदयर्षेद्रकाशीवासान्नमोक्षद ॥ महारत्नस्फुरद्राग्निमचयचर्चितविग्रह ॥ ७४ ॥ महासंप्रांतिजनकमहोद्भूतिप्र
 दायक ॥ अभक्तानांचभक्तानांसंप्रांत्युद्भूतिनाशक ॥ ७५ ॥ प्रांतनेपथ्यचतुरजयज्ञाननिधिप्रद ॥ जयगौरीपदाजालेमोक्षेक्षणविच
 क्षण ॥ ७६ ॥ यक्षराजाष्टकंण्यमिदंनित्यंत्रिकालतः ॥ जपामिमैत्रावरुणेवारणस्यातिकारणम् ॥ ७७ ॥ दंडपाण्यष्टकंधीमानजपन्विघ्ने
 नंजातुचित् ॥ श्रद्धयापरिभूयतकाशीवासफलभेत् ॥ ७८ ॥ प्रादुर्भावंदंडपाणेः शृण्वन्स्तोत्रमिदं गृणन् ॥ विपत्तिमन्यतः प्राप्यकाशींज
 न्मांतरलभेत् ॥ ७९ ॥ श्रुत्वाध्यायिमंपुण्यंदंडपाणिमसुद्रवम् ॥ पठित्वापाठयित्वापिनविघ्नैर्भिभूयते ॥ ८० ॥ ॥ इतिश्रीस्कं० का० दंड
 पाणिप्रादुर्भावोनामद्वात्रिशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ स्कंदज्ञानोदतीर्थस्यमाहात्म्यंवदसांप्रतम् ॥ ज्ञानवापीप्रशं
 संतियतः स्वर्गैकसोप्यलम् ॥ १ ॥

रफलमाह ॥ दंडपाणीतिद्वाभ्याम् ॥ श्रद्धयाजपन्नितिसंबंधः ॥ ७८ ॥ विपत्तिमरणम् ॥ ७९ ॥ एतदध्यायश्च

वणपठनफलमाह ॥ श्रुत्वेति ॥ १८० ॥ ॥ इतिश्रीरा० काशीखंडटीकायांद्वात्रिशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ चिद्वाप्यावर्णनंविचित्रक्राशैर्भक्षणंतरम् ॥ त्रयस्त्रिंशत्तमेऽध्याये
 तथ्यसंकथ्येतद्वुवम् ॥ १ ॥ ज्ञानोदतीर्थेविहितोदकाक्रियदयुक्तं त्रपृच्छति ॥ स्कंदेति ॥ विशेषतएतत्प्रशंहेतुमाह ॥ ज्ञानवापीमिति ॥ स्वर्गैकसोदेवापि ॥ अलमत्यर्थम् ॥ १ ॥

१ ययोजर्षीरेवमभूरित्येवंव्याख्यानेसरलेसंभवत्येवंद्विष्टव्याख्यानांकुतइतिविचारणीयम्

॥ २ ॥ अनादीति ॥ देवयुगेसत्युगे ॥ ईशानःपूर्वोत्तरारालदिगधिष्ठाताऽष्टानारुद्राणामध्ये एकतमः तथा चोक्तैवेष्णवेनीललोहितरुद्रमुपक्रम्य ॥ भवंशर्वमेहेशानंतथाभूतपतिद्विजाभीमभूषं महादेवमुवाच सपितामह इति ॥ निर्वाणकमलायामोक्षलक्ष्म्याः क्षेत्रमानंदकाननं प्राप्त इति ॥ तृतीयेनान्वयः ॥ ३ ॥ कदाप्राप्त इत्याकांक्षायां कालं निदिशति ॥ नवर्षतियदेति द्वाभ्याम् ॥ ४ ॥ क्षारस्वाहुनी उदेदकेययोस्तौ क्षारस्वादौ लवणजलाणवैतयोः ॥ ५ ॥ क्षेत्रं विशिनष्टि ॥ निर्वाणेति त्रिभिः ॥ महोक्तिभूतानि श्मशवीभूयशानशेतऽस्मिन्निति महाश्मशानम् ॥ तदुक्त्या ॥ श्मशब्देन शवः प्रोक्तः शानं शयनमुच्यते इति ॥ बीजानां कर्मणा भूषणमनुद्भवहेतुम् ॥ ६ ॥ महाशयनमुमानामात्मा ज्ञानां जंतूनां प्रतिबोधकं ज्ञानजन

स्कंद उवाच ॥ घटोद्भवमहाप्राज्ञशृणु पापप्रणोदिनीम् ॥ ज्ञानवाप्याः समुत्पत्तिकथ्यमानां मया धुना ॥ २ ॥ अनादिसिद्धे संसारपुरादेव युगे मुने ॥ प्राप्तः कुतश्चिदशानश्चरन्स्वरमितस्ततः ॥ ३ ॥ नवर्षतियदा भ्राणिन प्रावर्तत निष्पगाः ॥ जलाभिलाषेन यदा स्नानपानादिकर्मणि ॥ ४ ॥ क्षारस्वादूदयोरेव यदा सीजलदर्शनम् ॥ पृथिव्यां नरसंचारे वर्तमाने क्वचित् क्वचित् ॥ ५ ॥ निर्वाणकमलादेशं श्रीमदानंदकाननम् ॥ महाश्मशानं सर्वेषां बीजानां परमपूरम् ॥ ६ ॥ महाशयनमुमानां जंतूनां प्रतिबोधकम् ॥ संसारसागरावर्तपतजंतुतरंडकम् ॥ ७ ॥ यातायाताति संखिन्नजंतुविश्राममंडपम् ॥ अनेकजन्मगुणितकर्मसूत्रच्छिद्राक्षुरम् ॥ ८ ॥ सच्चिदानंदनिलयं परब्रह्मरसायनम् ॥ सुखसंतानजनकं मोक्षसाधनसिद्धिदम् ॥ ९ ॥

कम् ॥ संसारसागरावर्तसंसाररूपस्य समुद्रस्य जलस्थानीयानां रागादीनामवर्तभेदपतजंतूनां तरंडकं जलरूपमित्यर्थः ॥ यद्वा तरंडकं महानौकात्वरूपं पठमं भाषयांतरादौ नाम अर्पणलोजं यदिति दर्शनात् ॥ ७ ॥ गमनागमनाभ्यामिति संखिन्नानां जंतूनां विश्राममंडपकल्पैकगृहम् ॥ अनेकजन्मभिर्गुणिता निपथितानि धानिकर्मरूपाणि सूत्राणि तेषां छिद्रायाश्छेदनस्य क्षुरमिति तीक्ष्णधारशस्त्रविशेषः ॥ विच्छेदकमित्यर्थः ॥ ८ ॥ सच्चिदानंदलक्षणस्य विभ्वेश्वरस्य निलयमाश्रयम् ॥ परब्रह्मचासौरसंश्रुतिः ॥ रसवैतः संश्लेषाय लब्धवानंदी भवतीति श्रुतेः ॥ तमयेतथापयति तस्यायनं शान्तिर्यस्मादिति वा तत् ॥ ९ ॥

१ पशुपतिमिति क्वचित्पाठः १ एतदोदर्यथस्य संपादितेषु सर्वेषु पुस्तकेषु दर्शनात्तथैव संस्थापितः अत्र ओमित्यादौ रथस्तु न बुध्यते ॥

प्रविश्येति ॥ सप्रसिद्धपूर्वोक्तोवा ॥ एतत्पूर्वोक्तविशेषणविशिष्टमेतत्क्षेत्रप्रविश्यमहालिङ्गमालुकेकदशैतिद्वितीयेनाव्ययः ॥ कथंभूतोजदिलोजटावान् ॥ शोभमानत्रिलस्य निर्मलरश्मिसमूहेनव्याप्तः ॥ १० ॥ किंलिङ्गयद्वैकुण्ठपरमेष्विनोयद्वाहिरण्यगर्भयोर्महाहमहमिकायांमहानहंमहान्मितिस्वरूपक्रियायाप्तः ॥ आदितःकालैरावाच्यायेपूर्वमिति वा ॥ ग्रहुरासमादुरभूत् ॥ ११ ॥ लिङ्गविशिनष्टि ॥ ज्योतिर्मयीभिर्मालाभिर्द्वितीयमानाभिःपुष्पादिमालाभिस्तेजःपुजैवचतुर्दक्षुव्याप्तमित्यर्थः ॥ दंदारका देवाःऋषयश्चैतद्वैसमूहेनितरमर्थमानमित्यव्ययः ॥ १२ ॥ सिद्धानां कपिलादीनां योगिनां च सनकादीनां तैमिरमूहेनितरमर्थमानम् ॥ गंधर्वानितरंगीयमानं च चारुणैर्

प्रविश्यक्षेत्रमेतत्सर्दशनोजदिलस्तदा ॥ लसन्निशूलविमलरश्मिजालसमाकुलः ॥ १० ॥ आलुलोकमहालिङ्गवैकुण्ठपरमेष्विनोः ॥ महाह महमिकायांप्रादुरासयदादितः ॥ ११ ॥ ज्योतिर्मयीभिर्मालाभिःपरितःपरिवेष्टितम् ॥ दंदैर्दंदारकर्षणांगणानांचनितरम् ॥ १२ ॥ सिद्धा नांयोगिनांस्तैमिरार्थमाननितरम् ॥ गीयमानचंगंधर्वैःस्तूयमानचचारुणैः ॥ १३ ॥ अंगहारैरप्सरोगेभिःसेव्यमानमनेकधा ॥ नीराज्यमान सततं नागीभिर्मणिदीपकैः ॥ १४ ॥ विद्याधरीकिन्नरीभिस्त्रिकालं कृतमंडनम् ॥ अमरीचमरीराजिवीज्यमानमितस्ततः ॥ १५ ॥ अस्येशा नस्यतलिङ्गं दृष्ट्वेच्छेत्यभवत्तदा ॥ सपयाभिर्महलिङ्गंकलशैःशीतलजलैः ॥ १६ ॥ चखानचत्रिशूलेनदक्षिणाशोपकंठतः ॥ कुंडप्रचंडवेगे नरुद्रोरुद्रवपुर्धरः ॥ १७ ॥ पृथिव्यावरणांभांसिनिष्क्रान्तानितदमुने ॥ भूप्रमाणादशगुणैर्यैरिषं वसुधावृता ॥ १८ ॥

वानांस्तुतिपाठकैर्नितरंस्तूयमानंचेत्यर्थः ॥ १३ ॥ अंगहारैरुत्पलैर्वश्यादिभिरेकधासेव्यमानम् ॥ नागकन्याभिर्मणिदीपैर्मणिहूपैःप्रदीपैःसततं नीराज्यमानं नीराजनं प्राप्यमाणम् ॥ १४ ॥ विद्याधरकिन्नराणांभिःकालत्रयं व्याप्य कृतमंडनं भूषणयस्य कृतानि मंडनानि सर्वतोभद्रादीनि वासैस्त ॥ अमरीभिर्देवद्वीभिश्चमरीराजिभिश्चामरपंक्तिभिर्वीज्यमानंदे वांगनाभिश्चामरव्यजनैःसेव्यमानंदेत्यर्थः ॥ १५ ॥ अयेतिअस्यप्रकृतस्यईशानस्यतद्विष्णुह्लादित्वादिनादृशीदृष्ट्याभवत् ॥ कादृशीत्याकांक्षायामाह ॥ सपयामीति ॥ १६ ॥ च खानकुंडं वनितवान् ॥ कुत्र ॥ विश्वेशस्थानाद्वक्षिणाशाया उपकंठतःकंठस्यसमीपमुपकंठतस्मिन्विश्वेश्वरस्यदक्षिणस्यादिस्थितिसमीपइत्यर्थः ॥ १७ ॥ पृथिव्यावरणांभांसिपृथिव्या द्वितीयावरणांभांसि ॥ कथंभूतानि ॥ भूप्रमाणात्पंचाशत्कोटिलक्षणादशगुणैर्यैरिषं वसुधावृता तानि ॥ १८ ॥

तैर्जलैः स्नापय्यां चक्रे इत्यन्वयः ॥ जलानि निविशिनष्टि ॥ लस्यद्वैरिति पादोनसप्तभिः ॥ तुषारैरन्यप्राणिभिरस्मृष्टैरेवेत्यर्थः ॥ तुषारैस्तत्तुल्यैः शीतलैरेत्यर्थः ॥ जाड्या विधुरैः जाड्यस्य भावो जाड्यताद्विधुरैर्ज्ञानैकस्वरूपैः ॥ जंजपूकौ घहारिभिः पापनिकरञ्चंसिभिः ॥ १९ ॥ सतामनोभिः संतिसमीचीनानियानिमनोसितैरिवात्युच्छैर्यन्तनिर्मलैः ॥ अनच्छैर्नीलसदृशैर्व्योमवर्त्मवदाकाशमार्गैरेव ॥ न विद्यमानमच्छेयभ्यस्तैरिति वा ॥ अनुच्छैरिति क्वचित् ॥ ज्योत्स्नावदज्योत्स्नाभिरिवोज्ज्वलाच्छायाकांतिर्येषातैः ॥ पावनैः पवित्रैः शंभुनामवत्शिवनामभिरिव ॥ २० ॥ पीयूषवत् अमृतैरिव स्वादुतैर्यन्तमुखादैः ॥ सुखं स्पशं येषातैः गवांगवद्गवाम्गैरेव ॥ निष्यापधीवत् निष्कलुषबुद्धिभिरिव शंभोरगाधैः ॥ तल्लैश्चंचलैः पापि शर्मवत्पापि नांमुखैरेव ॥ २१ ॥ विजितस्मिरस्कृतोऽज्ञानापद्मानां महागंधयैः ॥ पाटलायाः पाटलैरिव वायु अमोदो हर्षो गंधावातेन तस्मादपि वा मोदितुं शीलं येषातैः ॥ नट्टानि पवूयैस्तेऽष्टपूर्वा

तैर्जलैः स्नापय्यां चक्रे वसुधैरन्यदेहिभिः ॥ तुषारैर्जाड्या विधुरैर्जंजपूकौ घहारिभिः ॥ १९ ॥ सत्त्वमनोभिरिवात्युच्छैरनच्छैर्व्योमवर्त्मवत् ॥ ज्योत्स्नावदुज्ज्वलच्छाद्यैः पावनैः शंभुनामवत् ॥ २० ॥ पीयूषवत्स्वादुतैः सुखस्पशैर्गवांगवत् ॥ निष्यापधीवद्भूरिस्तलैः पापि शर्मवत् ॥ २१ ॥ विजिताब्जमहागंधैः पाटलामोदमोदिभिः ॥ अदृष्टपूर्वलोकानां मनोनयनहारिभिः ॥ २२ ॥ अज्ञानतापसंतप्रणिप्राणैकरक्षिभिः ॥ पंचासृतानां कलशैः स्नपनातिफलप्रदैः ॥ २३ ॥ श्रद्धोपस्पृशित्वादयलिगन्त्रितयहेतुभिः ॥ अज्ञानतिमिराकांभिर्ज्ञानदाननिदायकैः ॥ २४ ॥ विष्यभर्तुरुमास्पृशसुखातिसुखकारिभिः ॥ महावभृथमुस्मानमहाशुद्धिविधायिभिः ॥ २५ ॥ सहस्रधारैः कलशैः सईशानोपघटाद्भव ॥ सहस्ररुत्नस्नपयामास संलट्टमानसः ॥ २६ ॥ ततः प्रसन्नो भगवान्विश्वामाविश्वलोचनः ॥ तमुवाच तद्देशानं रुद्र रुद्रवपुर्धरम् ॥ २७ ॥

स्ते च ते लोकाश्च तेषां मनोनेत्रहरणशीलैः ॥ २२ ॥ अज्ञानरूपतापसंतप्रणिप्राणानां मुख्यरक्षणशीलैः ॥ दधिदुग्धघृतमधुशर्कराणां कुम्भैर्यत्नान्ततोऽप्यतिफलप्रदतीति तथैतैः ॥ २३ ॥ श्रद्धोपस्पृष्टमुचामिनुं शीलं येषातैः पाटलैः येषु लिगन्त्रितयहेतुभिर्लिगन्त्रितयजनैकैः ॥ अज्ञानमविद्यातदेव तिमिरमंधकारस्तत्राकर्षकस्तत्राशं कैरित्यर्थः ॥ ज्ञानस्य दाने प्रदानेन तारांदायकैः प्रदायकैः ॥ निदानैरिति पाठोऽदिकारणैरित्यर्थः ॥ २४ ॥ विष्यभर्तुर्विश्वेशस्य कांताया उमायाः पर्वत्याः स्पर्शनमुखादप्यतिमुखमतिशयितसुखकर्तुं शीलं येषातैः ॥ महावभृथमुस्मानेभ्यामद्वावभृथशोभनस्मानात्सकाशाद्वा महतीं शुद्धिविधातुं शीलं येषातैः ॥ २५ ॥ सहस्रधारैः संख्याता धृष्टिद्वैः ॥ सहस्रमुखा वयधरैरिति वा ॥ सहस्रधारैः कलशैरिति व्यधिकरणे वा वृत्तीये ॥ धारास्तमानार्थो धाराशब्दोऽप्यस्ति ॥ २६ ॥ २७ ॥

अनेनकुंडोद्धृतजलस्नानेन ॥ गुरुणमहत्तरेण ॥ नविद्येतऽन्यस्तत्तःपूर्वायास्मिन्नेनपूर्वत्वद्वयेनानाद्वैतेत्यर्थः ॥ यद्वा नविद्येतऽन्यत्पूर्वत्वयस्मात्प्रथमोत्पत्तेरनेत्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥
॥ ३० ॥ ३१ ॥ शिवशब्दार्थकथयन्ज्ञानोदमितिनामांतरनिर्दिशति ॥ शिवमिति सार्धेन ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ फल्गुतीर्थगयांगति ॥ ३५ ॥ अमावास्यायुक्तेरविवासरौव्यती

तवप्रसन्नोस्मीशानकर्मणानेनमुव्रत ॥ गुरुणानन्यपूर्वेणममातिप्रतिकारिणा ॥ २८ ॥ ततस्त्वजटिलेशानवरं ब्रूहि तपोधन ॥ अदयं नत
वास्त्यधमहोद्यमपरायण ॥ २९ ॥ ॥ ईशान उवाच ॥ ॥ यदि प्रसन्नो देव शरयो ग्योऽस्य हं यदि ॥ तदेतदतुलंती तव नान्नास्तु शंकर ॥ ३० ॥
विश्वेश्वर उवाच ॥ ॥ त्रिलोक्यां या नितीर्था निभूवः स्वः स्थिता न्यपि ॥ तेभ्यो खिलेभ्यः स्तोत्रैर्भ्यः शिवतीर्थमिदं परम् ॥ ३१ ॥ शिवं ज्ञानमि
ति ब्रूयुः शिवशब्दार्थचितकाः ॥ तच्च ज्ञानं द्रवीभूतमिह मेमाहि मोदयात् ॥ ३२ ॥ अतो ज्ञानोदनामैततीर्थत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ अस्य स्पर्शन
मात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ३३ ॥ ज्ञानोदतीर्थसंस्पर्शोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥ स्पर्शनाचमनाभ्यां च राजसूयाश्वमेधयोः ॥ ३४ ॥ फल्गुतीर्थे
नरः श्वात्वा संतप्य च पितामहान् ॥ यत्फलं समवाप्नोति तदन्नश्राद्धकर्मणा ॥ ३५ ॥ गुरुपुण्यासिताष्टम्या व्यतीपातो यदा भवेत् ॥ तदा न्नश्राद्ध
करणाद्गयाकोटिगुणं भवेत् ॥ ३६ ॥ यत्फलं समवाप्नोति पितृन्संतप्य पुष्करे ॥ तत्फलं कोटिगुणितं ज्ञानतीर्थतिलोदकैः ॥ ३७ ॥ सन्निहत्यां कु
रुक्षेत्रे तमोग्रस्ते विवस्वति ॥ यत्फलं पिण्डदानेन तज्ज्ञानोदोदने दिने ॥ ३८ ॥ पिण्डनिर्वपणं ये षण्ण ज्ञानतीर्थमुतैः कृतम् ॥ मोदंती शिवलोकं ते याव
दाभूतसंप्तुवम् ॥ ३९ ॥ अष्टम्यां च चतुर्दश्यामुपवासीनो न्तमः ॥ प्रातः श्वात्वाथ पीतां भस्वन्तौ लिंगमयो भवेत् ॥ ४० ॥

पातो योगविशेषो वा ॥ गुरुपुण्यासिताष्टम्या व्यतीपातो योगयदा भवेदित्येकं वाक्यम् ॥ ३६ ॥ पुष्करे चित्रकूटदेशांगतिपरिग्राह्यपर्वताविदूरे ॥ ३७ ॥ सन्निहत्यां मन्त्रदे ॥ सप्तम्य
र्थे द्वितीया ॥ सन्निहत्यां प्राप्येति शेष इति वा ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ पीतमंभोयेनेति पीतांभः ॥ आकाराभावाच्छां दसः ॥ पीत्वेति वा पाठः ॥ तुर्यवन्तौ लिंगमयो भवेद्वैत्यर्थः ॥ ४० ॥

१ इदं यदा व्यतीपातशब्देन योगविशेषो गृह्यते तस्मिन्पक्षे ॥ यदा अमावास्यायुक्तेरविवारो गृह्यते तदा गुरुपुण्यासिताष्टम्यां श्राद्धद्वयदा व्यतीपातो भवेत् तदा श्राद्धद्वयं विवाक्य
द्वयबोध्यम् ॥

चुलुकत्रयगण्डूषत्रयम् ॥ ४१ ॥ ईशानतीर्थैर्इशानकृतेतीर्थज्ञानेदे ॥ विशेषाद्विशेषेण ॥ ४२ ॥ श्रीलिङ्गविश्वेश्वरैर्इशानेश्वरंवाज्ञानेश्वरंवा ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ तारयतीति तारकतदाख्यं
 तन्नामकम् ॥ ४५ ॥ क्षयेतनयेत् ॥ ज्ञानोदक्षायतइति पाठे ज्ञानोदविषये स्मरणान्श्रुतीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ शाकिनीडाकिन्यवांतरभेदः ॥ झोटिगाः प्रेतविशेषाः ॥ मोटिगाः इति पाठे
 एकादस्यामुपोष्यात्राश्रातिचुलुकत्रयम् ॥ लढयतस्य जायते त्रीणि लिङ्गान्यसंशयम् ॥ ४७ ॥ ईशानतीर्थेयः स्नात्वा विशेषात्सोमवासरे ॥
 संतप्य देवर्षिपितृन् देवादानं स्वशक्तिः ॥ ४८ ॥ ततः समर्थः श्रीलिङ्गमहासंभारविस्तरैः ॥ अत्रापि दवानां नार्थान्कृतकृत्यो भवेन्नरः ॥ ४९ ॥
 उपास्य संभ्यां ज्ञानोदस्य पापं काललोपजम् ॥ क्षणेन तदपाकृत्य ज्ञानवान् जायते द्विजः ॥ ४९ ॥ शिवतीर्थमिदं प्रोक्तं ज्ञानतीर्थं मिदं शुभम् ॥
 तारकाख्यमिदं तीर्थं मोक्षतीर्थमिदं ध्रुवम् ॥ ४५ ॥ स्मरणादपि पापौघं ज्ञानोदस्य क्षयेद्भुवम् ॥ दर्शनात्स्पर्शनात्स्नानात्पानाद्भूमिदं संभवः
 ॥ ४६ ॥ डाकिनीशाकिनीभूतप्रेतवंतालराक्षसाः ॥ ग्रहाः क्रूरमांडझोटिगाः कालकर्णी शिशुग्रहाः ॥ ४७ ॥ ज्वरापस्मारविस्फोटद्वितीयकचतु
 र्थकाः ॥ सर्वप्रशममायांति शिवतीर्थजले क्षणान् ॥ ४८ ॥ ज्ञानोदतीर्थपानेनैर्लिङ्गयः स्नापयेत्सुधीः ॥ सर्वतीर्थोदकस्तेन ध्रुवं संस्नापितं भवेत्
 ॥ ४९ ॥ ज्ञानरूपो ह मेवात्र द्रवमूर्तिविधाय च ॥ जाड्याविध्यं संकुर्यात् कुर्वा ज्ञानोपदेशनम् ॥ ५० ॥ इति दत्तात्रेय उवाच ॥
 कृतकृत्यमिवात्मानं सोऽप्यमंस्तत्रिशूलभृत् ॥ ५१ ॥ ईशानो जटिलोरुद्रस्तत्प्राप्त्यपरमोदकम् ॥ अवाप्तवान् परं ज्ञानं येन निर्वृतिमाप्तवान्
 ॥ ५२ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ कलशोद्भववित्रार्थमिति हासं पुरातनम् ॥ ज्ञानवाप्यां हि यद्दत्तं तदाख्यामिति शामय ॥ ५३ ॥ हरिस्वामीति वि
 स्यात्तः कात्यामासो द्विजगुरा ॥ तस्यैकातनया जाता रूपेणाऽप्रतिमा भुवि ॥ ५४ ॥ न समशीलसंप्रत्यातस्याः काचन भूतले ॥ कलाकलाप
 कुशलास्वरेण जितकोकिला ॥ ५५ ॥

स एवार्थः ॥ गुर्जदेशे प्रसिद्धाः ॥ कालकर्णाराक्षस्यवांतरभेदः ॥ ४७ ॥ द्वितीयकचतुर्थकाः द्वाहिकचतुर्थाहिकज्वरविशेषाः ॥ उक्षणादभ्युक्षणात् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥
 निर्वृतिं ब्रह्मानंदमाप्तवान् जीवन्मुक्तो बभूवेत्यर्थः ॥ ५२ ॥ ईशानस्य तज्जलप्राशनद्वारात्मानं दावाभिरित्येतन्नातिचित्रं प्राकृतानामपि तद्वर्णनादितिकथयितुमिति हासमवतारयति ॥
 कलशोद्भवेति ॥ ५३ ॥ तनयेवंशोऽनयेति तनया ॥ तां विशिनष्टि ॥ रूपेणैतिसंपदं पंचदशभिः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

तादृगितिसर्वत्रसंस्थते ॥ किन्नरीतिचेतिपाठेइतिचेतिपक्षे ॥ ५६ ॥ खनिर्गतिःआश्रयइत्यर्थः ॥ तन्मौलितत्त्वकेशमित्यर्थः ॥ एतेनकेशानानीलतासूचिता ॥ ब्रह्मसाध्यात्मसूय
प्रयात् ॥ ५७ ॥ दर्शनाद्यामावास्यायांनशभयादित्यर्थः ॥ दिवापिअपिशब्दान्कमपि ॥ चंडमरीचितःसूयात् ॥ ५८ ॥ तस्याभूदशोहृच्चैथरोमालीगंडयोःक्रपोलयोर्यत्रम
लंकरणविशेषस्तदेवततास्याअभ्यन्तेरमध्येउंचंतीऊर्ध्वगच्छतीत्यर्थः ॥ उंचदित्यादिपृथग्वा ॥ उंचदित्यादिभ्राजिनीवित्यर्थः ॥ ५९ ॥ तच्चारुलोचनक्षेत्रेतस्याश्चारुलोचनयोःक्षेत्रउपनासामूलंत
नीनिवा ॥ भ्रमराजीवधमरपांक्तशिवित्सवत्रोपेक्षा ॥ उंचदित्यादिपृथग्वा ॥ उंचदित्यादिभ्राजिनीवित्यर्थः ॥ ५९ ॥ तच्चारुलोचनक्षेत्रेतस्याश्चारुलोचनयोःक्षेत्रउपनासामूलंत
स्मिन्स्मत्समीपइत्यर्थः ॥ खंजनौखंजरीदौ ॥ शारदीशरत्नबंधिनी ॥ निर्विशेषेप्राप्तः ॥ एतेनलोचनयोराद्धादकारित्वंस्वीचिंतम् ॥ यद्वा कंबलखंबलेतिश्रुतेः खंबलानंदमुखंरूपदर्शने

ननारीतादृगस्तीहनामरीकिन्नरीनच ॥ विद्याधरीननोनागीगंधर्वानासुरीनचा ॥ ५६ ॥ सर्वसौंदर्यनिलयासर्वलक्षणसरस्वतिः ॥ अधिशतेधु
वंध्यांतन्मौलिव्रध्रसाध्वसात् ॥ ५७ ॥ अतदास्यशरणयातोमन्यदर्शभयाच्छरी ॥ दिवापिनत्यजेतांतुत्रस्तश्चंडमरीचितः ॥ ५८ ॥ तद्भ्रमरा
जीवगंडपत्रलतांतरे ॥ उंचचर्यंचदुङ्डीनगतेरभ्यासभ्राजिनी ॥ ५९ ॥ तच्चारुलोचनक्षेत्रेविचरंतौचखंजनौ ॥ सदैवशारदीप्रीतिनिविशते
निजेच्छया ॥ ६० ॥ सुदत्यारदनश्रेणीछंदपुविषमेषुणा ॥ विहिताकांचनीरेखाक्लंदावेतावतीकला ॥ ६१ ॥ प्रायोमदनभूपालहर्म्यरत्नंतरेशु
भो ॥ जितप्रवालसुच्छायेतस्यारदनवाससी ॥ ६२ ॥ स्वर्गमर्त्येचपातालैर्नैषारेखाक्वचिक्वियाम् ॥ तत्कंठरेखात्रितयव्याजेनशपतेस्मरः
॥ ६३ ॥ शंकेचित्तभुवोराजोलसत्पटकुटीद्वयम् ॥ अनर्घ्यरत्नकोशाढ्यंतस्यावक्षोरुहृदयम् ॥ ६४ ॥

नजनयतइतिखंजनौ ॥ संधालोचनेतस्याश्चारुपक्षेत्रेविचरंतौपथ्यतौसदैवशारदीप्रीतिप्राप्तमनुइत्यर्थः ॥ ६० ॥ शोभनादंतायस्याःसामुद्रतांतस्यारदनश्रेणीछंदपुदंतपक्विरूपेषु
पुविषमेषुणाकाभेनयादृशीकांचनीरेखाविहिताइदंंचद्रेपतावतीइदंशिकलारेखाक्लंदावेतावतीकला ॥ ६१ ॥ तस्यारदनवाससीद्विओषौप्रायबहुल्येनमदनभूपालस्यहर्म्येगृह्यानिर्वातानित्यं
तरेयुस्तेतथेवतिलुप्तोपमेत्यर्थः ॥ ६२ ॥ तस्याःकंबुवल्कंठरेखात्रितयस्यव्याजेनछलेनकाभःस्वर्गादौक्वियामेषारेखाक्वचिनेतितस्याःसर्वाधिक्यार्थशपथकरोतिवित्यर्थः ॥ ६३ ॥
तस्यावक्षोरुहृदयमदनमहंतेलसत्पटकुटीद्वयंशोभमानवक्वगृहृद्वयमितिशंकेआशंके वक्षेणाच्छादितत्वात् ॥ कथंज्ञातुंअनर्घ्यरत्नकोशाढ्यममूल्यमुखारत्नसंचयसंपूर्णम् ॥ ६४ ॥

नत भुवस्तस्याअङ्गं भूनि यमतः कामस्य स्थानपरिचयार्थं समवितस्ति परिभितस्य शरीरस्य मध्ये दृश्यं वङ्गं भगः नस्मिन्मौमाल्यारामपत्न्या लक्षिकामूर्ध्वीयाष्टमिव विधिब्रह्माव्यथा
त् ॥ यथा धकोरस्थितवस्तु यद्यालक्ष्यते तथाऽदृश्यं वङ्गं लक्षितुरोमावल्याय दिव्यधादित्यर्थः ॥ ६५ ॥ नाभीदरीनाभिगुहां ॥ अनेन निश्चानाभिलंघ्य चितम् ॥ ६६ ॥ गुरुणा एत
स्यान्ति वेन महान्यो मन्मथः कामस्तस्य दीक्षया तद्विषय दीक्षानि निमनूला कियुवानो दृशने त्राणां स्वाधीनाः सुष्ठवर्धानं तानं प्रापितान कारिता अपितु सर्वेषु वप्रापिताः ॥ नानि तवैकदृष्टयो
युवानो बभूवुरित्यर्थः ॥ दृशामिति पाठे दृशां कामदृशाम् स्वाधीनाः स्वनितवैकनिष्ठा इत्यर्थः ॥ कामदृशां प्रापिता इत्येव वा ॥ अन्यस्तसर्वपूर्ववत् ॥ ६७ ॥ ऊर्लेवस्तं अऊस्तं भः कद
ल्यादिरूपस्तेन मेन मनशीलस्यापि कस्य मनो नतस्ते भे ॥ ब्रह्माकारादिवृत्तिवृत्तान् स्तं भितं न विनितं मपितु स्तं भितमेव स्तं भवत् ॥ यथा स्तं भेन तथा णवादिना गमनादिप्रतिव्यतेतद्वत् ॥

अनङ्गं भूनि यमतोऽदृश्ये मध्ये नत भुवः ॥ रंमाली लक्षिकामूर्ध्वीमिव यष्टं विधिव्यधात् ॥ ६५ ॥ तस्यानाभीदरी प्राप्य कंदर्पोऽङ्गताङ्गतः ॥
पुनः प्राप्नुमि वाङ्गानि तप्यते परमंतपः ॥ ६६ ॥ गुरुणैतन्नितं वेन महामन्मथ दीक्षया ॥ भुविकं कियुवानो न स्वाधीनाः प्रापिता दृशाम् ॥ ६७ ॥
ऊरुस्तं भेन चैतस्याः स्तं भवत् कस्य नो मनः ॥ तस्तं भेन नुनं वापि सुवत्तेन सुवर्तनम् ॥ ६८ ॥ पादां गुष्ठुन खज्योतिः प्रभया कस्य न प्रभा ॥ विवे
कजनिताऽध्वंसि मुने तस्यामृगीदृशः ॥ ६९ ॥ साप्रत्यहं ज्ञानवाप्यां स्नायं स्नायं शिवालये ॥ संसार्जनादिकर्माणि कुरुतेऽनन्यमानसा ॥ ७० ॥
तस्यादप्रतिविंबेषु रेखाशष्पां कुरं चरन् ॥ नान्यद्वनंतरं यातिका स्नायं पुनो मनोमृगः ॥ ७१ ॥ तदास्य पंकजं हिलवायूनं नित्रालि मालया ॥ नलतां
तरमासे विअप्यामोदप्रसूनयुक् ॥ ७२ ॥ सुलोचनापि सा कन्या प्रेक्षतास्य न कस्य चित् ॥ सुश्रवा अपि सा बालानां न कस्य चिद्वचः ॥ ७३ ॥

कीदृशेन ॥ सुवत्तेन सुष्ठु वर्तुलेन ॥ कथं जंतु मनः ॥ सुवर्तनं शोभनवत् ॥ ६८ ॥ अध्वंसि च्वासिना ॥ शृङ्गारस्तनिमग्नो माभूदिति संबोधयति मुने हे गस्येति ॥ ६९ ॥ स्नायन्नायं स्नात्वा
स्नात्वा ॥ ७० ॥ तदादेति ॥ काश्यायूनां तरुणानां मन एव मृगो मनोमृगस्तस्याः सुशीलायाः पादयनि विंबेषु बालुकादिप्रदशो स्थितेषु रेखाशष्पां कुरं रेखात्मकपद्मवन्नादिरूपकोमलवृ
णां कुरं चरन् आनंदकानने रेखाशष्पां कुरं वनं वा विहायान्यद्वनंतरं स्थानं न संयातीत्यर्थः ॥ ७१ ॥ तदास्येति ॥ तस्याः आस्यपंकजं मुखपद्मं हिलवायूनं नित्राण्येवालये स्नां मालया समूहे
नलतां नो मनो विनसेवितम् ॥ कथं जंतु मनः ॥ अप्यामोदप्रसूनयुक् आमोदप्रसूनैः सुगंधिपुष्पैर्युनक्तीति तथा तादृशमपीत्यर्थः ॥ आसेवी निविंसधिराषः ॥ ७२ ॥ प्रेक्षेत पश्यति ॥ शोभनं
श्रवः श्रवणैर्द्वयं श्रवणं वायस्याः सा सुश्रवाः ॥ नादत्तेन गृह्णाति न शृणोतीति यावत् ॥ ७३ ॥

सुशीलानाम्ना ॥ न्देवार्थतोनिर्विकि ॥ शीलसंपन्नेति ॥ रहण्कति ॥ तद्विरहातुरेस्तथास्याभावेनकारैः ॥ बबंधचकार ॥ ७४ ॥ शीलैर्नमुचरिन्नेणसहोजिताश्रीःशोभायस्यःसा ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ सदनान्नेगृहजिरे ॥ कदाचिदेकदाकस्मिंश्चित्कालइत्यर्थः ॥ सुग्रामन्तांभ्रमतांवारहोयत्रोपगच्छति ॥ सपापिष्ठोविवाहानपैशाचःकथितोऽष्टमइतिपैशाचविवा

सुशीलाशीलसंपन्नारहस्तद्विरहातुरैः ॥ प्रार्थितापिसुहृद्वैर्नाभिलाषबंधसा ॥ ७४ ॥ धनैस्तस्याजनेतापियुवभिःप्रार्थितोबहु ॥ ना शक्तांसुशीलांसदांशुशीलोर्जितश्रियम् ॥ ७५ ॥ ज्ञानोदतीर्थभजनत्सासुशीलाकुमारिका ॥ बहिरंतस्तदाऽद्राक्षीत्सर्वलिंगमयंजगत् ॥ ७६ ॥ कदाचिदेकदातांतुप्रसुमांसदनांगणे ॥ मोहितोरूपसंपत्त्याकश्चिद्विद्याधरोऽहरत् ॥ ७७ ॥ व्योमवत्सन्नितांरात्रौयावन्मलयपर्वतम् ॥ सनिनीषतितावच्चविद्युन्मालीसमागतः ॥ ७८ ॥ राक्षसोभीषणवपुःकपालकृतकुंडलः ॥ वसारुधिरलिमांगःश्मश्रुलःपिंगलोचनः ॥ ७९ ॥ राक्षसउवाच ॥ ममदृगोचरंयातोविद्याधरकुमारक ॥ अद्यत्वामेतयासाधेप्रेषयामियमालयम् ॥ ८० ॥ इतिश्रुत्वाथसावाक्यव्याघ्रा घ्रातामृगीयथा ॥ चकंपेऽतीवसंभीताकदलीदलत्रन्मुहुः ॥ ८१ ॥ निजघानत्रिशूलैर्नरक्षोविद्याधरंचतम् ॥ विद्याधरकुमारोपिनितरांभधु राकृतिः ॥ ८२ ॥ तद्भीषणत्रिशूलैर्नभिन्नोरस्कोमहाबलः ॥ जघानमुष्टिघातेनवज्रपातोपमेततम् ॥ ८३ ॥ नरमांसवसामन्तंविद्युन्मालि नमाहवे ॥ चूर्णीतोमुष्टिपातेनसोऽपतदहमुधातले ॥ ८४ ॥ राक्षसोमृत्युवशगोजेणवमहीधरः ॥ विद्याधरोपितच्छूलघातेनविकलोरुतः ॥ ८५ ॥ उवाचगददंवाक्यंविधूर्णितविलाचनः ॥ प्रियमुधासमानीतासुशित्वधोक्तिमुच्चरन् ॥ ८६ ॥ जहौप्राणान्रणेवरस्तांप्रियांपरितः स्मरन् ॥ ८७ ॥

हयानिदित्वानामग्रहणमकृत्वाकश्चिदियुक्तम् ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ वसापेदः ॥ श्मश्रुलोदीर्घाचिबुकलोमा ॥ ७९ ॥ ममविद्युन्मालिनोदृगोचरंनेत्रविषयंयातोगतः ॥ दृगोचरंचिरं यातइतिपाठेचिरंबहुकालेन ॥ ८० ॥ व्याघ्रेणाघ्राताभक्षणाधीविषयीकृता ॥ ८१ ॥ रक्षोरक्षसः ॥ चकारोऽप्यर्थे ॥ रक्षइत्यनेनसंबध्यते ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ चूर्णितश्चूर्णयामास ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ स्वरैर्व्यजनैश्च,मलित्वाषडक्षरान्मोऽर्थोक्तिः,मुग्ध ॥ उच्यतेतामुच्चरन्मुग्धन् ॥ प्राणान्जहौ ॥ मृशतीर्ततिपाठोऽर्थः ॥ ८६ ॥ परितःसर्वतोभावेन ॥ ८७ ॥

नविद्यतेऽन्यःपूर्वायस्मात्तः अनन्यपूर्वः स चासौ संस्य शश्वतज्जन्त्यसुखम् ॥ यद्वा नविद्यतेऽन्यसूयस्मात्संस्पर्शसुखं चेतितथा ॥ अनन्यपूर्वपुष्पशैतिकचित्वा
चकाराद्वैवं च ॥ शोकाग्निसाच्छोकाग्नौ तनुशरीरं चैककार ॥ शोकेन जहावित्यर्थः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ पणिकृतो गृहत्वेन दत्त-प्राणोयेन सतथा ॥ अनुर्जन्म ॥ मलयकेतुतस्तना
म्नःपितुः ॥ ९० ॥ कर्णादि विद्यानगरे ॥ ९१ ॥ माल्यकेतुर्नान्ना ॥ अङ्गः कामस्तस्यैव श्रीः शोभायस्यसः ॥ कामदेव इवातिमुद्रा इत्यर्थः ॥ पित्रा कर्णादिभ्यश्च ॥ नाम्ना कलावती

अनन्यपूर्वसंस्पर्शसुखं समनुभूयसा ॥ तमेव च पर्तिमत्वाचक्रेशोकाग्निसात्तनुम् ॥ ८८ ॥ लिंगत्रयशरीरिण्यास्तस्याः सान्निध्यतः सहि ॥
दिव्यं वपुः समासाधराक्षसस्त्रिदिवयौ ॥ ८९ ॥ रणे पणीकृतप्राणो विद्याधरसुतोपि सः ॥ अतो प्रियां स्मरन्नापजनुर्मलयकेतुतः ॥ ९० ॥
ध्यायंती सा पितृवाला विद्याधरकुमारकम् ॥ विरहान्नो विस्तृष्टा सुः कर्णादिजन्मभागभूत ॥ ९१ ॥ सुतो मलयकेतो सा कालेन परिणीतवान् ॥
माल्यकेतुरङ्गश्रीः पित्रा दत्ता कलावतीम् ॥ ९२ ॥ सापि प्राग्वासनायोगाङ्गिणा च नरतासती ॥ हित्वा मलयजक्षोदं विभूतिवद्वमस्तवै
॥ ९३ ॥ मुक्तावैदूर्यमाणिक्यपुष्परागेऽथ एव सा ॥ मनेरुद्राक्षनपथ्यमनर्थगर्भसुन्दरी ॥ ९४ ॥ कलावती माल्यकेतुं पतिप्राप्य पतिव्रता ॥
अपत्यत्रितयं लेभे दिव्यभोगसमृद्धिभाक् ॥ ९५ ॥ एकदा कश्चिदौदार्यो माल्यकेतुं नरेश्वरम् ॥ चित्रकृच्चित्रपटिकां चित्रां दर्शितवानथ ॥ ९६ ॥
तां तु चित्रपटारजा कलावत्यै समर्पयत् ॥ साथं चित्रपटारम्यां संप्रहृतनूरुहा ॥ ९७ ॥ मुहुर्मुहुः प्रपश्यन्ती रहसिप्राणे देवताम् ॥ विसस्मार
स्वमपि च समाधिस्येव योगिनी ॥ ९८ ॥ क्षणमुन्मील्य नयने रुत्वा नेत्रातिथिपटीम् ॥ तज्जन्यग्रमथोक्षिप्य स्वात्मानं समबोधयत् ॥ ९९ ॥ सं
भेदोयमसेरस्य उपलोला कर्ममतः ॥ उपश्रीकेशवपदं वरणैषा सरिद्धरा ॥ १०० ॥

॥ ९२ ॥ मलयजक्षोदं चंदनचूर्णम् ॥ बद्धमस्तबहुमेने ॥ ९३ ॥ नेपथ्यमलंकरणम् ॥ अनर्थममूल्यम् ॥ गर्भसुन्दरी सा हि जिकरूपवती ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ औदीच्य उतरादिगुलनः
॥ ९६ ॥ ९७ ॥ प्राणदेवता विश्वनाथस्तङ्गिगाधारलास्यत्वापितथाताम् ॥ स्वदेहम् ॥ अपि निश्चये ॥ चक्राराद्गृहादिकंच ॥ ९८ ॥ उन्मील्य विकचय्य ॥ नेत्रातिथिनेत्रागोचरम्
॥ ९९ ॥ उपलोला कर्कलोला कर्ममीपे ॥ उपश्रीकेशवपदं वरणैषा विश्वस्थानस्य समीपे ॥ १०० ॥

स्वर्गप्राप्तिस्तस्य रसोऽस्यार्थभावाः ॥ यद्यपि स्वर्गतरंगिणी गंगा स्वर्गे वर्तते एव तथापि कारिकाया उदग्बहाया अतिशयित्वेन दुर्लभत्वात् स्वर्गप्राप्तिस्तस्य शैत्युक्तमिति ॥ उदग्बहा उत न वाहिनी ॥ दिव्योद्यमः स्वर्गसंबन्धिर्नो देवा इत्यर्थः ॥ १ ॥ अलक्ष्यावाङ्मनसयोगोचरा ॥ सतांतस्यामुच्छेदहेतुनाम् ॥ सतीति कचिन्त्याठः ॥ २ ॥ मंगलहेतुत्वान्मंगलम् ॥ त्यमूलकं दम्भकृतो जनस्तिष्ठते तिसैषा श्रीमणिकर्णिकेति पूर्वैणाधिमेणवापंचानामन्वयः ॥ तत्रमूलकंदयोरपि षडपि षडाकास्तयाभिदः ॥ तिष्ठते मोक्षकामा इति कचिन्त्याठः ॥ ३ ॥ यत्र मृता नृपतिमुक्तिमार्गदर्शयन् हरो वर्तते इति शेषः ॥ कथं भूतः ॥ स्वमौलिवालचंद्रेण सह गंगामार्गभाणः ॥ अधिकारिर्भेदेन साहस्यमुक्तदानार्थस्वशिरस्थचंद्रादिकं वाऽन्विष्यमाणस्वर्गप्राप्तिस्तस्य शसैषा स्वर्गतरंगिणी ॥ उदग्बहा मिलयति यां दिव्योद्यमः सदा ॥ १ ॥ अलक्ष्या मोक्षलक्ष्मीयै विदोते परिपठ्यते ॥ विमुक्तये सतांसैषा श्रीमती मणिकर्णिका ॥ २ ॥ मरणं मंगलयत्र फलं यत्र जीवितम् ॥ स्वर्गस्थणायेत यत्र सैषा श्रीमणिकर्णिका ॥ ३ ॥ यत्र संपत्तिं संपादयति मणिकर्णिका ॥ यतिव्रतं स मां लब्धयति प्रभूते मूलकंदभुक् ॥ ४ ॥ यत्र त्रिमार्गा गंगामार्गभाणो मृतानह्रः ॥ स्वमौलिवालचंद्रेण मृता अप्यमृतार्थेते कर्णधारधतो नराः ॥ ६ ॥ संसारसारपदवीयत्र स्याददवीयसी ॥ कर्णे जपान्महेशानात्करुणावरुणालयात् ॥ ७ ॥ अनेकभवसंभूतप्रभूतसुकृतैर्नराः ॥ कर्णे जपं भवं यत्र लभंते ते भवापहम् ॥ ८ ॥ स्वीकृत्य क्षेत्रसंन्यासं यद्वलेन महाधिपः ॥ तृणं कृतं तं मन्यते सैयं श्रीमणिकर्णिका ॥ ९ ॥ तृणीकृत्य निजं दहं यत्र राजर्षिस्ततः ॥ इत्यर्थः ॥ मार्गभाणोऽधियमाण इति वा ॥ ५ ॥ दुर्वर्तित्वज्ञानमतेरेणा विनश्यन् धनारयति नाशयति ॥ शंकल्याणं करोतीति शंकरः ॥ तदेवाह ॥ यतः कर्णधारस्तन्मार्गापकान्मृता अप्यमृतार्थेते मुक्ता भवन्ति ॥ विरुद्धालं करोयम् ॥ मृत्वा पुनर्न जायंत इत्यर्थः ॥ मृतानरा इत्यन्वयः ॥ नरा इत्यधिकारप्रदर्शनार्थं न लब्धेषां परिस्थिती ॥ कर्मिकाटानामपि मुक्तिश्च रुणालयात् तदयत्नमुद्रात् ॥ ७ ॥ नेतरा इत्यन्वयः ॥ भवं महोदयम् ॥ ८ ॥ यद्वलेन यस्याः भवावात् ॥ कृतं तं यमम् ॥ ९ ॥ अयोवा एष आत्मनो यस्य लीति आत्मवैजायने पुत्र इति च श्रुतेर्निजं देहमित्यनेन स्त्रीपुत्रद्वयोरपि संप्रहः ॥ अत एव सपत्नीक इत्युक्तम् ॥ पुत्रस्य त्वयंत बालो देवानुहरेत् ॥ व्यक्रीणात् विक्रीतवाच ॥ इत्यनेन मार्कंडेयादिपुराणागमप्रसिद्धेयतयति ॥ १० ॥

यत्रयंयत्रस्थैकतंवालुकामयंछदुलंकोमलंतल्परायनमित्यर्थः ॥ ११ ॥ नियंत्रणं बंधनम् ॥ १२ ॥ अर्थयंतिप्रार्थयंति ॥ अहोआश्चर्यं ॥ दोषनिद्राद्यैकैक्यवास्यै ॥ १३ ॥ क्षे
त्रापकृतःक्षेत्रापकारिणोमनुष्यान् ॥ बहिःकृतानांपापानांक्षेत्रप्रवेशमात्रेणैवोपक्षयात् ॥ १४ ॥ ननु ॥ नाविमुक्तेनरःकश्चिन्नरकंयतिकिंत्विषी ईश्वरानुगृहीताहिसर्वैयानिपरां
गतिमितिलेगेक्तेःकथमिदंसांगच्छतइतिस्वयमेवांशक्याहान्यत्रेति ॥ तुराब्दाद्यमयातनानोपीयंयातनाधिकेतिध्वनितम् ॥ दारुणारुद्रयातनेतिकचिन् ॥ तत्ररुद्रःकालभैरवएव ॥
लैंगवचनेतुकिंत्विषीयत्रान्यत्रेतिज्ञातव्यम् ॥ यमयातनाविषयोवावरकशब्दः ॥ १५ ॥ तदपीत्यपिशब्दाद्व्यदपितीर्थीतंरपावनमितिध्वनितम् ॥ १६ ॥ ऋणत्रयादेवार्षिपितृणां

अभिलष्यंतियत्रत्यमपिवैकुण्ठवासिनः ॥ सैकतंछदुलंतल्पसैपाश्रीमणिकर्णिका ॥ ११ ॥ अनेकजन्मजनितकर्ममूत्रनिपंत्रणम् ॥ उन्मु
च्ययत्रमुक्ताःस्युःसैषाश्रीमणिकर्णिका ॥ १२ ॥ सत्यलोकेऽपियेलोकास्तेऽर्थयंतिनिरंतरम् ॥ यामहोदोषनिद्राद्यैस्येश्रीमणिकर्णिका
॥ १३ ॥ अयंहिसकुलस्तंभोयत्रश्रीकालभैरवः ॥ क्षेत्रपापकृतःशास्तिदर्शयंस्तीव्रयातनाम् ॥ १४ ॥ अन्यत्रविहितंपापंनश्येत्काशीनिरी
क्षणात् ॥ काश्यांकृतानांपापानांदारुणयंतुयातना ॥ १५ ॥ कपालमोचनंतीर्थमेतत्तदपिपावनम् ॥ कपालंपतितंयत्रविधेर्भैरवपाणितः
॥ १६ ॥ ऋणत्रयाद्द्विमुच्यंतेयत्रस्नातानरंत्तमाः ॥ तीर्थविशुद्धिजनकंतेतददृष्टमोचनम् ॥ १७ ॥ प्रणवाख्यंपरंब्रह्मयत्रनित्यंप्रकाशते ॥
संपंचायतनोपेतोऽंकरेशोयमद्भुतः ॥ १८ ॥ अश्रुश्चमकरश्चनादोर्विदुश्चंपंचमः ॥ पंचालंकंपरंब्रह्मयत्रनित्यंप्रकाशते ॥ १९ ॥ एषा
मत्स्योदरीरम्यायस्नातोमानवोत्तमः ॥ मातुर्जातूदरदरींनविशेंदपनिश्चयः ॥ २० ॥ त्रिलोचनोयंभगवान्कुयदिवत्रिलोचनम् ॥ निजभ
क्तंरुपायुक्तस्त्वपिदेशांतरस्थितम् ॥ २१ ॥ असौकामेश्वरोदवोयःकामान्पूरयेत्सताम् ॥ दुर्वासाअपियत्रापनिजकाममहोदयम् ॥ २२ ॥
ऋणादित्यर्थः ॥ विशुद्धिजनकमंतःकरणशोधकम् ॥ १७ ॥ प्रणवाख्यमितिवाच्यवाचकयोरेवोपचारात् ॥ अकारोकरमकारविदुनादाः पंचायतनानितैरुपेतस्तदश्रयः ॥ १८ ॥
एतदेवाह ॥ अश्रुत्येकेन ॥ १९ ॥ मत्स्योदरीनदी ॥ तथाचब्राह्मे ॥ अथासाविपिर्मुखंस्त्वन्दीमत्स्योदरीमुने ॥ जगमाथददर्शासौस्नायमानमथोर्वशीमिति ॥ यास्नातोयस्यांस्नातः ॥
जातुकदाचित् ॥ १२० ॥ त्रिलोचनंसाहस्यमुक्तिभाजम् ॥ तुराब्दआश्चर्यं ॥ अपिर्षिन्नकमेदेशांतरस्थितमित्यनेनसंबध्यते ॥ २१ ॥ दुर्वासाअपिअक्षांतिसारसर्वस्योप्यतिक्रोध
नोपीत्यर्थः ॥ तथाचोक्तैवैष्णवे ॥ अक्षांतिसारसर्वस्वदुर्वाससमवेहिमामिति ॥ अनेनक्रोधाद्याविष्टानामनाधिकारिणामप्यत्रफलंभवतीतिध्वनितम् ॥ २२ ॥

निर्वचनपूर्वकं स्वलीनं शङ्कथप्रति ॥ स्वयमिति ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ विनायकाविघ्नहेतवः ॥ २६ ॥ इयमिति ॥ क्षेत्राधिष्ठात्रोदेवतेत्यर्थः ॥ २७ ॥ आयतस्थानं गृहमिति यावत् ॥ २८ ॥ जीवन्मुक्तोऽभवद्भूमीति ॥ तथाचवासिष्ठवचनं ॥ एतद्वत्तत्रयं परमपराचंद्राधर्मौलिना ॥ भृगोऽथायनसंप्रोक्तयेनासौ विज्वरः स्थित इति ॥ २९ ॥ चतुरो वेदान् धरतीति

स्वयं लीनो महेशोऽत्र भक्तकामसद्भुदये ॥ तस्मात्स्वलीनसंज्ञास्य देवदेवस्य शूलिनः ॥ २३ ॥ वाराणस्यां महादेवो यः पुराणेषु पठ्यते ॥ क्षेत्राभिमानाभिगवांस्तत्त्वासादोयमद्भुतः ॥ २४ ॥ असौ स्कंदेश्वरो देवश्चंद्रयायद्विलोकनात् ॥ आजन्म ब्रह्मचर्यस्य फलमाप्नोति मानवः ॥ २५ ॥ विनायकेश्वरश्चायं सर्वसिद्धिप्रदायकः ॥ यत्सेवया प्राणस्य तिष्ठणां सर्वविनायकाः ॥ २६ ॥ इयं वाराणसी देवी साक्षान्मूर्तिमयी शुभा ॥ यस्याविलोकनायुसां भूयानां गर्भसंभवः ॥ २७ ॥ पार्वतीश्वरलिङ्गस्य महदायतनं विदम् ॥ यत्र नित्यं महेशानां गौर्यासहविमुक्तिदः ॥ २८ ॥ एष भृंगीश्वरः श्रीमान् महापातकनाशनः ॥ जीवन्मुक्तोऽभवद्भूगीयस्य लिङ्गस्य सेवया ॥ २९ ॥ चतुर्वेदश्चरश्चैष चतुर्वेदधरो विधिः ॥ लभेद्यदीक्षणाद्विप्रो वेदाध्ययनजं फलम् ॥ १३० ॥ यज्ञैः संस्थापितं चैतल्लिङ्गं यज्ञेश्वराभिधम् ॥ यदर्चनाल्लभेन्मर्त्यः सर्वयागफलमहत् ॥ ३१ ॥ पुराणे श्वरनामैतल्लिङ्गमष्टादशगुलम् ॥ अष्टादशानां विद्यानां स्यादाधाराय दीक्षणात् ॥ ३२ ॥ धर्मशास्त्रेश्वरश्चायं स्मृतिभिश्च प्रतिष्ठितः ॥ स्मृत्यध्ययनजं पुण्यं यद्विलोकनतां भवत् ॥ ३३ ॥ सारस्वतमिदं लिङ्गं सर्वजाड्यविनाशकम् ॥ सर्वतीर्थेश्वरं लिङ्गमेतत्सदा विशुद्धिदम् ॥ ३४ ॥ शैले श्वरस्य लिङ्गस्य मंडपायं महद्भुतः ॥ सर्वपारंजितानां यो विभर्ति परां श्रियम् ॥ ३५ ॥ समसागरसंज्ञं वै लिङ्गमेतन्मनोहरम् ॥ यद्दीक्षणाल्लभेन्मर्त्यः स साध्विस्नानजं फलम् ॥ ३६ ॥ असौ मन्त्रेश्वरः श्रीमान् मन्त्रत्राय्यफलप्रदः ॥ समकोटिमहामन्त्रैः स्थापितो यः पुरायुगे ॥ ३७ ॥

तथा ॥ चतुर्वक्त्राद्भुतिक्वचित् ॥ विदधातीति विधिः सर्वोत्पादक इत्यर्थः ॥ १३० ॥ ३१ ॥ अष्टादशगुलं तिर्यगूर्ध्वमष्टादशगुलपरिमितमित्यर्थः ॥ तदुपयोगमाहाष्टादेशेति ॥ ३२ ॥ प्रतिष्ठितः स्थापितः ॥ फलं विदधातीति पाठे आश्रित इत्यर्थः ॥ ३३ ॥ सर्वेषां जाड्यमज्ञानं तद्विनाशकम् ॥ यद्वा सर्वजाड्यमूलं विधातूलाहूपतं द्विनाशक इति ॥ विशुद्धिदं मन्त्रकरणशुद्धिदमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ विभर्ति धारयति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ पुरायुगे सत्ययुगे ॥ ३७ ॥

त्रिपुरेशस्य त्रिपुरस्थेशस्यैवार्थः ॥ त्रिपुरैः त्रिपुरस्थैः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ हृदतिप्रसिद्धौ ॥ हातिपाठेऽपि एवार्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ खर्वविनायकः खर्वनामागणा-
 धिपः ॥ माहं खर्वत्वा खर्वफलद्रव्यं किनेत्याह ॥ अखर्वसिद्धिदहति ॥ शेषेणानेतन ॥ ४५ ॥ सर्वतवद्विनासं कर्षणमुवावलेन ॥ शर्वपंचजनमानमानसुरम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥
 त्रिपुरेशस्यालिंगस्य पुरःकुडमिदं महत् ॥ त्रिपुरैः खानितं पूर्वात्रिपुरारिप्रियं परम् ॥ ३८ ॥ इदं वाणे श्वरं लिंगं सहस्रभुजपूजितम् ॥ द्विभुजस्या-
 पि बाणस्य सहस्रभुजहेतुकम् ॥ ३९ ॥ वैरोचनश्चरश्च पुरःप्रह्लादकेशवान् ॥ बलिकेशवनामासावेव नारदेकेशवः ॥ १४० ॥ आदिकेशवपू-
 र्वेण त्वयमादित्यकेशवः ॥ भीष्मकेशवनामासौ दत्तात्रेयश्चरस्त्वयम् ॥ ४१ ॥ दत्तात्रेयश्चरः पूर्वमेष आदिगदाधरः ॥ भृगुकेशवनामासा-
 वेव वामनकेशवः ॥ ४२ ॥ नरनारायणावेतौ यज्ञवाराहकेशवः ॥ विदारनारसिंहाय गौपीगोविंद एव ॥ ४३ ॥ एष लक्ष्मीवृत्तिहस्यप्रासादा-
 रत्ने कतनः ॥ यस्य प्रसादात्प्रह्लादः पदमेद्रमवाप्तवान् ॥ ४४ ॥ अखर्वसिद्धिदः पुंसां मेषखर्वविनायकः ॥ शेषमाधवनामासौ शेषेणस्थायि-
 तपुरा ॥ ४५ ॥ यस्य भक्तानदत्तं त्वयि सर्वतवद्विना ॥ शर्वमाधवनामासौ शर्वहत्वा त्रसंस्थितः ॥ ४६ ॥ इदं सारस्वतं स्तोतः परं ब्रह्मरसाय-
 नम् ॥ सरस्वत्या महानद्यां संगमो यत्र गंगया ॥ ४७ ॥ यत्राप्नुतानरा भूयः संभवन्ति न भूतल ॥ श्रीविंदुमाधवस्त्वेषसाक्षात् लक्ष्मीपतिः परः ॥ ४८ ॥
 श्रद्धयायं नमन्मत्यां न वसेद्भवेत्तमनि ॥ नदारिद्र्यमवाप्नाति व्याधिभिर्नाभिभूयत ॥ ४९ ॥ विंदुमाधव भक्तो यस्तं यमोऽपि न मस्यति ॥ प्रण-
 वात्माय एकोऽस्ति नादं विंदुसखरूपधृक् ॥ ५० ॥ अमूर्तं यत्परं ब्रह्म विंदुमाधव एव सः ॥ एतत्पंचनदं तीर्थं पंचब्रह्मात्मसंज्ञकम् ॥ ५१ ॥ यत्र ब्रह्मा-
 तो न गृहीयाच्छरीरं पांचभौतिकम् ॥ एषासां भोगागौरीकाश्यां परममंगलम् ॥ ५२ ॥ यत्र सादादवाप्नाति नराऽत्र च परत्र चामयुखादित्य-
 संज्ञायं रश्मिमालीतमोपहः ॥ ५३ ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ पंचनदयदार्थमाह ॥ पंचेति ॥ अकारोकारमकारं विंदुनादाः ॥ किरणाधृतपापासरस्वती गंगायुमानयोवा सद्योजातवामदेवाघोरतत्पुरुषेशानसंज्ञावा पं-
 चब्रह्माणस्तदालोकं तसंज्ञकं तत्स्वरूपनामकम् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ यस्याः प्रसादात्परममंगलमाप्नाति सेषां भोगागौरीत्यन्वयः ॥ रश्मिमालीसूर्यः ॥ तमोपहोऽज्ञाननाशकः अं-
 धकारव्यसंकोचा ॥ ५३ ॥

गभस्तीशङ्खितपुस्तमार्षम् ॥ दिव्यमहःस्वप्रकाशं ज्योतिस्तदम् ॥ षडङ्गुसूनुनामाकड्येन ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ किरणमालिनः सूर्यस्य ॥ पातकधावनंपापस्यशोधनं शक्यमिति यावत् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ कपयो वानराः ॥ ५९ ॥ १६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ निर्वचनपूर्वकं ब्रह्मे श्वरं लिङ्गं दर्शयति ॥ यानीति ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ कृत्तिवासे श्वरस्येत्यत्रादित्यवत् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ कपयो वानराः ॥ ५९ ॥ १६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ निर्वचनपूर्वकं ब्रह्मे श्वरं लिङ्गं दर्शयति ॥ यानीति ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ कृत्तिवासे श्वरस्येत्यत्रादित्यवत् ॥

गभस्तीशो महालिङ्गमेतद्दिव्यमहःप्रदम् ॥ षडङ्गुसूनुनाप्यत्रतपस्तत्पुरामहत् ॥ ५४ ॥ लिङ्गं संस्थाप्य परमं स्वनाम्नायुः प्रदं परम् ॥ किरणे श्वरनामैतद्विङ्गत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ ५५ ॥ सरुक्म तमिदं लोकं नये किरणमालिनः ॥ धौतपापेष्वर्लिङ्गमेतत्पातकधावनम् ॥ ५६ ॥ निर्वाणनरसिंहोयं भक्तनिर्वाणकारणम् ॥ मणिप्रदीपनागोयं महामणिविभूषणः ॥ ५७ ॥ यदचनान्नरो जातु न नागैः परिभूयते ॥ कपिलेशमिदं लिङ्गं कपिलेन प्रतिष्ठितम् ॥ ५८ ॥ मुच्यते कपयोऽप्यस्य दर्शनात् किमु मानवाः ॥ प्रियव्रते श्वरं लिङ्गं महदेतत्सकाशते ॥ ५९ ॥ यस्यार्चना लुभेज्जंतुः प्रियत्वं सर्वजंतुषु ॥ इदमायतनं श्रेष्ठं न निमाणि क्यनिर्मितम् ॥ ६० ॥ श्रीमतः कालराजस्य कलिकालातिहारिणः ॥ निजभक्तजनं पातियः पापात्पापशक्षणः ॥ ६१ ॥ क्षेत्रविघ्नकरात्पापात्पातय न्यातनाशतैः ॥ इयं मंदाकिनी रम्या तपस्तप्तुमिहागता ॥ ६२ ॥ काशीवासमुखं प्राप्य नाद्यापि दिवसीहते ॥ स्नात्वा त्रसंतप्य पितृन् श्राद्धं कृत्वा विधानतः ॥ ६३ ॥ नरो न नरकं पश्येदपि दुष्कृतकर्मकृत् ॥ यानि कानि च लिङ्गा नि काश्चांसं तिसहस्रशः ॥ ६४ ॥ रत्नभूतमिदं तेषु लिङ्गं ब्रह्मे श्वराभिधम् ॥ रत्ने श्वरप्रसादेन भुक्त्वा रत्नाभ्यन्यनकशः ॥ ६५ ॥ पुरुषार्थमहारत्ने नि वर्णको न लब्धवान् ॥ कृत्तिवासे श्वरस्यैषा महाप्रासादनिर्मितिः ॥ ६६ ॥ यादृच्छापिनोदरात् कृत्तिवासेऽप्यदं लभेत ॥ सर्वेषामपि लिङ्गानां मौलित्वं कृत्तिवाससः ॥ ६७ ॥ उँकारेशः शिखाज्ञया लोचनानि त्रिलोचनः ॥ गोकर्णभारभूतशैतौ लक्षणौ परिकीर्तितौ ॥ ६८ ॥ विश्वेश राविमुक्तौ च द्वावेतौ दक्षिणौ करौ ॥ धर्मेशमणि कर्णेशौ द्वौ करौ दक्षिणतरो ॥ ६९ ॥ कालेश्वरकपर्दीशौ च रणावतिनिर्मलौ ॥ ज्येष्ठेश्वरौ तं वश्वनाभिर्वैमध्यमेश्वरः ॥ ७० ॥

मार्षम् ॥ ६६ ॥ लिङ्गालोकं विश्वेश्वरशरीरं कथयति ॥ सर्वेषामित्यादस्य यावेतादित्यतः प्राक्तनं यथेन ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ धर्मेशमणि कर्णेशौ विल्यत्रांतिमपदे द्वावंतलमार्षम् ॥ ६९ ॥ ७० ॥

आत्माहंकारः ॥ ७१ ॥ कोटिशतेभ्यः पराणि परः कोटिशतानि अनन्तानीत्यर्थः ॥ ७२ ॥ यावतो विश्वेश्वराऽविमुक्तेऽश्वरावित्युक्ताऽनुवादोऽन्यत्पटुम् ॥ तदेवाह ॥ नित्येति पादत्रये ण ॥ स्थितिसमयेऽत्र ग्रन्थविधत्ते भयं यस्मात्तत्तत्कारकं वा दत्त्वा ॥ नित्यं यन्निर्वाणं तद्वौ नित्यं सर्वदा वानिर्वाणप्रदावित्युत्तरेणाव्ययः ॥ हीति श्रुतिप्रसिद्धिद्वयोतयति ॥ ७३ ॥ पितृलिङ्गपित्रो श्वरम् ॥ ७४ ॥ ईर्षा ईश्वरी चित्रघटाचासावीशी चित्तेकं पश्यन् ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ विश्वभुजा विश्वबाहुकावदीनाम्ना ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ सौतस्तीर्थगंगायां प्रवाहहृत्पवा ॥ ७९ ॥ १८० ॥

कपर्दीस्य महादेवः शिरोभूषणश्रुतीश्वरः ॥ चंद्रशोऽहदयंतस्य आत्मावीरेश्वरः ॥ ७१ ॥ लिङ्गंतस्य तु केदारः शुक्रं शुक्रेश्वरं विदुः ॥ अन्यानि यानि लिङ्गानि परः कोटिशतानि च ॥ ७२ ॥ ज्ञेयानि न खलो मानि पुष्पभूषणान्यपि ॥ यावेतौ दक्षिणौ हस्तौ नित्यनिर्वाणदौ हितौ ॥ ७३ ॥ जंतूनामभयंदत्त्वा पतनामोहसागरे ॥ इधं दुर्गाभगवती पितृलिङ्गमिदं परम् ॥ ७४ ॥ इयं हि चित्रघंशघंटा कर्णद्रवस्त्वयम् ॥ इयं साललितगौरी विशालाक्षी यमद्भुता ॥ ७५ ॥ आशाविनायकस्त्वेष धर्मकूपो यमद्भुतः ॥ यत्र पिंडान्नरो दत्त्वा पितृन् ब्रह्मपदं नयेत् ॥ ७६ ॥ एषा विश्वभुजा देवी विश्वैकजननी परा ॥ असौ बंदी महादेवी नित्यं त्रैलोक्यवर्दिता ॥ ७७ ॥ निगडस्थानपिजनान् पाशाभोचयति स्मृता ॥ दशाश्वमेधिकं तोयं मे तत्रैलोक्यवर्दितम् ॥ ७८ ॥ यत्राहुतित्रयेणापि अग्निहोत्रफलं भवेत् ॥ प्रयागाख्यमिदं स्र्वांतःसर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् ॥ ७९ ॥ अशोकाख्यमिदं तीर्थं गङ्गाकेशव एष वै ॥ मोक्षद्वारमिदं श्रेष्ठं स्वर्गद्वारमिदं विदुः ॥ १८० ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडे ज्ञानवापीवर्णनं नाम त्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ पुनर्दर्शतन्वर्गी चित्रपट्यां यतोद्भव ॥ स्वर्गद्वारापुरोभागे श्रीमती मणिर्कर्णिकाम् ॥ १ ॥ संसारसर्पदृशानां जंतूनां यत्र शंकरः ॥ अपसव्येन हस्तेन नृते ब्रह्मस्थश्च शनश्चुतिम् ॥ २ ॥

इति श्रीरामानंदकृतार्याकाशीखंडटीकायां त्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ चतुस्त्रिंशत्तमेऽध्याये सर्वपापैकहारे ॥ ज्ञानवापीप्रशंसाचवर्णयते मरुदुल्ला ॥ १ ॥ ज्ञानवायाः प्रशंसावक्तुं पुनरपि चित्रपटीदर्शनेनैव प्रस्तावयति ॥ पुनरिति ॥ १ ॥ मणिर्कर्णिकाया आदिद्वयोत्तनार्थं पुनः प्रशंसा माह ॥ संसारेत्यादिना ॥ अपसव्येन दक्षिणेन ॥ अपसव्येन ति पाठे उपदेशानां भयं हितयति ॥ करणस्यास्थ्यार्थं दूरीकृतसर्पेण हस्तेन श्रुतिदक्षिणकर्णस्य शत्रुब्रह्मज्ञानं ब्रूते ॥ कथयतीत्यर्थः ॥ २ ॥

कपिलेन्दुद्वैत्वमात्रे श्रीकपिलप्रोक्तेन सांख्येनात्मानात्मविवेकेन ॥ ३ ॥ यांमणिकर्णिकां जपेयुः सेयं मोक्षभूरिति पूर्वक्रियाया अनुष्ठापः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ब्रह्मयज्ञरताज्ञानयज्ञरताः ॥
 अतएव शंकराचार्यप्रभृतीनां मणिकर्णयाश्रयणश्रूयते ॥ यद्वा ब्रह्मवेदस्तथैज्ञानता इत्यर्थः ॥ ६ ॥ मणिकर्णिकाया अधि अधिमणिकर्णिकं तदुपरित्यर्थः ॥ ७ ॥ सीमंतिव्योनायः पति
 मनुब्रज्यमृतं जंतोरमनुष्याद्ब्रह्माद्यावनुमरणं सहमरणं वाक्येत्यर्थः ॥ ८ ॥ प्रति साधुसात्त्वतामसात्रेभ्यो द्वायां सेवेन सेयं मोक्षभूरिति शेषः ॥ प्रति सेवत इति वाच्यः ॥ ९ ॥ जपेयुर्भ
 न कपिलेन योगेन न सांख्येन न च व्रतैः ॥ यागतिः प्राप्यते पुं भिस्तां दधामोक्षभूरियम् ॥ ३ ॥ वैकुण्ठविष्णु भवने विष्णु भक्तिपरायणाः ॥ जपेयुः
 सततं मुक्त्यै श्रीमती मणिकर्णिकाम् ॥ ४ ॥ दुर्वाग्निहोत्रमपि च यावज्जीविं विद्विजोत्तमाः ॥ अतेश्रयंते मुक्त्यै सेयं श्रीमणि कर्णिका ॥ ५ ॥
 वेदान्या ठिवा विधि वद्वद्भयज्ञरता भूवि ॥ यांश्रयंति द्विजामुक्त्यै सेयं श्रीमणि कर्णिका ॥ ६ ॥ इन्द्राक्ततूनपि नृपावद्वन्यमदक्षिणान् ॥ श्रयं
 ते श्रेयसे धन्याः प्राति अधिमणि कर्णिकम् ॥ ७ ॥ सीमंतिव्यापि सततं पतिव्रतपरायणाः ॥ मुक्त्यै पतिमनुब्रज्य श्रयंति मणि कर्णिकाम् ॥ ८ ॥ वै
 श्या अपि च सेवते न्यायोपाजितसंपदः ॥ धनानि साधुसात्त्वत्वा प्रांत श्रीमणि कर्णिकाम् ॥ ९ ॥ त्यक्त्वा पुत्रकलत्रादिसच्छुद्रा न्यायमार्गगाः ॥
 निर्वाणप्राप्तये चैनौ भजेयुर्मणि कर्णिकाम् ॥ १० ॥ यावज्जीविं चरंतोऽपि ब्रह्मचर्यं जितेन्द्रियाः ॥ निःश्रेयसं श्रयंत्येनां श्रीमती मणि कर्णिका म्
 ॥ ११ ॥ अतिथीनिपि सतप्यं पंचयज्ञरता अपि ॥ गृहस्थाश्रमिणेन मां त्यजेयुर्मणि कर्णिकाम् ॥ १२ ॥ वानप्रस्थाश्रमयुजो ज्ञात्वा निर्वान
 साधनम् ॥ सन्नियस्येन्द्रियग्राभं मणि कर्णमुपासते ॥ १३ ॥ अनन्यसाधनां मुक्तिं ज्ञात्वा शास्त्रेन कथा ॥ मुमुक्षुभिस्त्वेकदंडैः सेव्यते मणि क
 र्णिका ॥ १४ ॥ दंडयित्वा मनो वाचं कायं नित्यं त्रिदंडिनः ॥ नैः श्रेयसीं श्रियं प्राप्नुं श्रयंते मणि कर्णिकाम् ॥ १५ ॥ संन्यस्ताखिल कर्माणां दंडयि
 त्वाचलं मनः ॥ एकदंडव्रता मुक्त्यै भजेयुर्मणि कर्णिकाम् ॥ १६ ॥

जंति ॥ १० ॥ ११ ॥ देवयज्ञपितृयज्ञमनुष्ययज्ञभूतयज्ञब्रह्मयज्ञा इति पंचयज्ञाः ॥ त्यजेयुस्सजंति ॥ १२ ॥ मणिकर्णीमुपासते इत्यादिषु यथायोग्यं यासेयं मोक्षभूरिति वा इमां भिति
 बाबोद्धव्यम् ॥ १३ ॥ अनन्यसाधनां स्वतः सिद्धां स्वप्रकारां भितिवा ॥ मणिकर्णिकां मंत्रेण निविद्येत न्यसाधन्यस्याः सा तथातां भितिवा ॥ १४ ॥ दंडयित्वेति ॥ तत्र मनोदंडः प्राणा
 यासः ॥ वाचोदंडो मौनम् ॥ कायदंडो वथाव्यापाराहित्यम् ॥ तथा च भागवते भागवद्वचनम् ॥ मौनाजीहानिलाया मादंडावाग्देहेतसां ॥ न ह्येतं सति यस्यांगवेणुभिर्न भवेद्यतिरिति ॥
 नैः श्रेयसीं किञ्चल्यसंबन्धिनीम् ॥ १५ ॥ संन्यसेति ॥ अस्याविद्वद्द्विषयत्वादनन्येत्यस्या विविदिषु विषयत्वाद् नैः न रुक्त्यम् ॥ १६ ॥

अनयेत्यादिश्लोकत्रयोक्तमुपसंहरति ॥ शिखीति ॥ शिखीचिदं ॥ मुंडीएकदंडी ॥ जट्टपाशुपतादिः ॥ कौपीनैकवलकौपीनमात्रग्राही ॥ मुमुक्षुरितिसर्वेषांविशेषणम् ॥ अन्यो
 वायकश्चिन्मुमुक्षुः ॥ १७ ॥ १८ ॥ तृशब्देक्तविशेषमाह ॥ हेलयेति ॥ १९ ॥ उमाभ्यासनशनव्रतत्रिकालाभ्यवहारिरभ्याम् ॥ चतुर्थ्याद्विवचनेतत् ॥ २० ॥ यथोक्तमितिसा
 र्धवाक्यम् ॥ निष्ठातात्यर्थतत्त्वकपाशुपतव्रतंनियमम् ॥ कीदृशम् यथोक्तंसनकुमारसंहितायांयथावक्तोक्तिमितिस्त्रिपुंडधारणादिरूपमेकआचरेदनुतिष्ठत एकोनितरंद्वेनांम
 शिखीमुंडीजट्टावापिकौपीनीवादिगंबरः ॥ मुमुक्षुःकोनसेवेतमुक्तिदामणिकर्णिकाम् ॥ १७ ॥ तपःकर्तुनशक्तायेदानंवादातुमक्षमाः ॥ यो
 गाभ्यासविहीनयेतेषामेषाविमुक्तिदा ॥ १८ ॥ संत्युपायाःसहस्रंनुक्तेनथामुने ॥ हलैषायथादद्यान्निर्वाणंमणिकर्णिका ॥ १९ ॥
 अनशनव्रतधृतेत्रिकालाभ्यवहारिणे ॥ प्रातेदद्यात्समांमुक्तिमुभाभ्यामणिकर्णिका ॥ २० ॥ यथोक्तमाचरेदेकोनिष्ठापाशुपतव्रतम् ॥ नि
 रंतरंस्मरेदेकोलद्धेनांमणिकर्णिकाम् ॥ २१ ॥ दृष्टान्नवपुषःपातेद्वयोश्चसदृशीगतिः ॥ तस्मात्सर्वविहायाशुसेव्यैषामणिकर्णिका ॥ २२ ॥
 स्वर्गद्वारेविशेषुर्थेविगात्यमणिकर्णिकाम् ॥ तेषांविधूतपापानांकापिस्वर्गोनदूरतः ॥ २३ ॥ स्वर्गद्वारःस्वर्गभूरेषामोक्षभूमणिकर्णिका ॥ स्व
 र्गपवर्गवैत्रेवनोपरिष्ठान्नचाप्यधः ॥ २४ ॥ दत्वादानान्यनेकानिविगात्यमणिकर्णिकाम् ॥ स्वर्गद्वारंप्राविशयेतेनिरयगामिनः ॥ २५ ॥
 स्वर्गपवर्गयोर्थःकोविदेश्चनिरूपितः ॥ स्वर्गःसुखंसमुदिष्टमपवर्गोमहासुखम् ॥ २६ ॥ मणिकर्ण्युपविष्टस्ययत्सुखंजायतेसतः ॥ सिंहा
 सनोपविष्टस्यतत्सुखंक्षशतक्रतोः ॥ २७ ॥ महासुखंयदुद्दिष्टंसमाधौविस्मृतात्मनाम् ॥ श्रीमत्यामणिकर्ण्यतत्सहजेनैवजायते ॥ २८ ॥
 णिकर्णिकांस्मरेत्तयोर्द्वयोरत्रमणिकर्ण्यवपुषःपातेसदृशीगतिर्दृष्टव्यः ॥ २९ ॥ फलितमाह ॥ तस्मादित्यर्थेन ॥ २२ ॥ २३ ॥ स्वर्गद्वारःस्वर्गस्यद्वाररूपस्वर्गभूमौक्षेत्रैषामणिक
 र्णिकेत्यर्थः ॥ तस्मात्स्वर्गपवर्गवैत्रेवमणिकर्णिकायासेवनतूपरिष्ठादप्यधःक्वपीत्यर्थः ॥ स्वर्गदेतिपाठेस्वर्गसुखंतद्वदातीतितथा ॥ अत्रैवेत्यस्यायंभावः ॥ अत्रैवस्वर्गमोक्षोप्राप्यपित
 इदानीतौदर्शयति ॥ मणिकर्णीतिद्वाभ्याम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ स्वर्गपवर्गवैत्रेवेतिस्वानुजेवनदर्शयितुंस्वर्गपवर्गयोर्थमाह ॥ स्वर्गपवर्गयोरेति ॥ २६ ॥

१ कोविद्वद्विरित्यापिकचित्साठः

ब्रह्मनालिकायामणिकर्णिकायाश्चिह्नमाह ॥ स्वर्गद्वारादिति ॥ सौभाग्यं सौंदर्यं भाग्यं मैश्वर्यं दिषाद्भुयंतयोरैकनिधिर्मुख्य आश्रयः काचिदपरिमियगुणगहना ॥ एकामुख्या ॥ २९॥
 द्रुहिणाश्चतुर्मुखाः ॥ जग्मुर्गताः ॥ नैत्येषाणामणिकर्णिकानएनिगच्छतीत्यर्थः ॥ ३० ॥ संतीति ॥ मणिकर्णिकांपरितो व्याप्य वेद्येवैत्यर्थः ॥ तावन्तीतीर्थानि संतियावद्भ्रंतीर्थे
 स्तिलमात्राणि एकतिलपरिमितापि भूमिर्न विरलीकृतानि नवकाशीकृत्यर्थः ॥ ३१ ॥ कोपिंजीवः स्त्रीजीवो वेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ स्थूलमणिकर्णिकायाः प्रमाणमाह ॥ आभत्या
 स्वर्गद्वारात्पुरोभागे देवधाश्च प्रश्निमे ॥ सौभाग्यं भाग्यं कनिधिः काचिदकामहास्थली ॥ २९ ॥ यावन्तोभास्वतः स्पर्शाद्भासंतैसैकताः कणाः
 तावन्तोद्गुहिणा जग्मुर्नैत्येषामणिकर्णिका ॥ ३० ॥ संतितीर्थानितावन्ति परितो मणिकर्णिकाम् ॥ यावद्भिस्तिलमात्रापिन भूमिर्विरलीकृता
 ॥ ३१ ॥ यदन्वये कोपिमुक्तः संप्राप्य मणिकर्णिकाम् ॥ तदंस्थालस्य भावेण मान्याः स्वर्गोक्तसामपि ॥ ३२ ॥ तर्पिताः पितरो येन संप्राप्य मणि
 कर्णिकाम् ॥ समसप्ततथा समपूर्वा ज्ञेन तारिताः ॥ ३३ ॥ आभत्या देवसरित आहरिश्चंद्रमंडपात् ॥ आगंगोक्तेश्वादाच स्वद्वारान्मणिकर्णि
 का ॥ ३४ ॥ एतद्रजः कणतुलां त्रिलोक्यपि न गच्छति ॥ एतस्यास्य प्रयतते त्रिलोकस्योऽखिलो भवती ॥ ३५ ॥ कलावती चित्रपटी पश्यतीत्यमुद्गुमु
 द्गुः ॥ ज्ञानवापी ददर्श यश्री विश्वेश्वरदक्षिणे ॥ ३६ ॥ यदंबुसतं तं रक्षेद्दुत्तादंडनायकः ॥ संभ्रमो विभ्रमश्चासौ द्वाभ्यां तिगरीयसीम् ॥ ३७ ॥
 याष्टमूर्तिर्महदेवः पुराणे परिपठ्यते ॥ तस्यैषां बुभुमयी मूर्तिर्ज्ञानदाज्ञानवापिका ॥ ३८ ॥ नेत्रयोरतिथीकृत्य ज्ञानवापी कलावती ॥ कदंबकु
 सुमकारां वंभारक्षणा तस्मिन् ॥ ३९ ॥ अंगानिवेपथुं प्रापुः स्विन्नाभालस्थली भृशम् ॥ हर्षवाण्यां बुकलिले जाते तस्य विलोचने ॥ ४० ॥
 दिति ॥ ३४ ॥ नाच्छति न प्राप्नोति ॥ तत्र हेतुमाह ॥ एतदिति ॥ त्रिलोकस्य त्रिलोके कर्तमानः ॥ त्रिलोकोऽस्य इति कचित् ॥ अखिलो भवीकृतः संसारी ॥ अवनीमिति पठेन्निलो
 कस्थस्त्रिजगतीस्थो जनएतन्नास्य मयवर्नप्रयतते पर्यटनीत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ रक्षणे हेतुमाह ॥ योष्टमूर्तिरिति ॥ पंचभूतसोमसूर्यास्मानः आत्मानं त्यक्त्वा दीक्षितब्राह्मणां
 तावाष्टमूर्तयः ॥ ३८ ॥ कदंबकुसुमाकारां कदंबकुसुमवद्भोमां चिताम् ॥ ३९ ॥ सिन्हासिदाश्च लथद्गुपावा ॥ हर्षवाण्यां बुनकलिले व्यामिश्रे ॥ बाष्पां बुनेति सामान्य विशेषभावा
 न्नपौनस्त्यम् विलोचने विशिष्टलोचने न द्विवचनम् ॥ ४० ॥

तत्संज्ञिन्श्चलाज्जुत् ॥ व्यभंशदधःपपात ॥ ४१ ॥ स्वेदहम् ॥ सौषुमायासुषुप्तसंबन्धिन्याम् ॥ ४२ ॥ साकदंशकुमुमाकारत्वादिह्वावस्थायस्याः सातदवस्थाताम् ॥ विज्ञाय
 तामवस्थामिति शेषः ॥ ४४ ॥ ऐक्षिदृष्टम् ॥ ४५ ॥ अयेति चेदर्थे ॥ इत्थं न चेत्कथमियमकांडानवसरात् ॥ ल्यब्लोपे पंचमी ॥ अकांडं प्राप्य पर्यममूहत्सर्वतो जावेन मोहं प्राप्नोति
 त्थः ॥ अतिपटोयसीमतिशयेन पटुराम् ॥ ४६ ॥ तन्मोहव्यानिदानं चासौ मोहश्च तस्यां वा मोहत्सन्मोहस्य कारणम् ॥ उपचर्यते णिरित्युपचाराव्यजनदयलैरनाकुलमना बाधं
 तत्संभगात्रलतिकामुखवैपर्यमापच ॥ स्वरोथगद्गदं जातो व्यभंशं शतलकरायटी ॥ ४७ ॥ साक्षणं स्वं विस्मरकारकं हं न वेत्ति च ॥ सौषु
 मायां दशायां च परमात्मैव निश्चला ॥ ४८ ॥ अथ तत्परिचरिण्यस्वरमाणा इतस्ततः ॥ किं किं किमेतदेतत् किं पृच्छंति स्म परस्परम् ॥ ४९ ॥
 तदवस्थां समालोक्य तां ताश्च तुरचेतसः ॥ विज्ञाय सात्विकैर्भावैरिदमुचुः परस्परम् ॥ ४९ ॥ भवांतरं प्रेमपात्रमेतयै क्षितुं किंच न ॥ चिरात्तेन
 च संगत्य सुखमुच्छांमिवापह ॥ ४५ ॥ अथ न त्थं कथमियमकांडात्पयममूहत् ॥ प्रेक्षमागारहश्चिपटीमतिपटीयसीम् ॥ ४६ ॥ तन्मोहस्य
 निदानं ताः सम्यगवविचार्य च ॥ उपचरुर्महाशतैरुपचारैरनाकुलम् ॥ ४७ ॥ काचित्तांवीजयांचक्रे कटलीतालद्वंतकैः ॥ विसिनीवल्यैरन्या
 धन्यां तापय भूषयत् ॥ ४८ ॥ अमदैश्चंदनरसैरभ्यर्षिचटुमंपरा ॥ अशोकपल्लवैरस्याः काचिच्छोकमनीनशत् ॥ ४९ ॥ धारामंदपधारांबुसी
 करैस्तत्तनूलताम् ॥ इशार्थविरहग्लानां सिंचयामास काचन ॥ ५० ॥ जलाद्रवासासाकाचिदेतस्यास्तनुमावृणोत् ॥ कर्पूरक्षोदजाले परन्या
 स्तामबलेपयत् ॥ ५१ ॥ पद्मिनीदलशय्यांच काचिद्वारचयन्मुदुम् ॥ काचिकुलिशने पथ्यंदूरीकृत्य तदंगतः ॥ ५२ ॥ मुक्ताकलापंचर्यांचक्रे
 वक्षोजमंडले ॥ काचिच्छशिमुखीतांचुंद्रकांतशिलातले ॥ ५३ ॥ स्वापयामास तत्तत्सर्वं सवच्छीतांबुशीतले ॥ हृद्वोपचार्यमाणांतामिथं
 बुद्धिशरीरिणी ॥ ५४ ॥ अतितापपरीतांगीताः सखीः प्रत्यभापत ॥ एतस्यास्तापशार्थं ज्ञाने हं परमौषधम् ॥ ५५ ॥

यथास्यात्तथा उपचरुपचारांश्चक्रुः ॥ ४७ ॥ उपचारो नैव दर्शयति ॥ काचिदित्यारभ्य सापीष्टेतः प्राक्तनेन ॥ दंतकैर्व्यजनैः ॥ विसिनीवल्यैः पादनीकटकैः ॥ पर्यभूषयद्बुध्यांच
 कार ॥ ४८ ॥ अमदैः स्निग्धैः ॥ अनीनशान्नाशयामास ॥ ४९ ॥ ५० ॥ कर्पूरक्षोदजालेपैः कर्पूरचूर्णजैरालेपैः ॥ ५१ ॥ कुलिशने पथ्यं वज्रजालं करणम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ बुद्धियुक्तं
 शरीरं वर्तते यस्याः सा बुद्धिशरीरिणी तिसा च यत्संज्ञा ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

माचिरशीघ्रम् ॥ सत्वरभिक्तिकिचिद् ॥ ५६॥ ५७॥ तत्परिचारिकाः कलावत्याः सख्यः ॥ ५८॥ ५९॥ ६०॥ अवयहेण दृष्टिप्रतिघातेन हृद्यतापेनेति यावत् ॥ परिम्लाना ईषच्छुक्काः ॥ ओष

उपचारनिमान्सर्वान्दूरिकुरुतमाचिरम् ॥ अपतापां करोम्येतां सद्यः पश्यत कौतुकम् ॥ ५६॥ दृष्ट्वा चित्रपटीमेपासद्यो विद्वलतामगात् ॥ अत्रैव काचिदेतस्याः प्रेमभूरस्ति निश्चितम् ॥ ५७॥ अतः श्रित्रपटीस्य शीत्परितापं विहास्यति ॥ वाक्यद्विद्विशीरिण्यास्तत्स्तत्परिचारिकाः ॥ ५८॥ निधाय तत्पुरुः पटीपश्य कलावति ॥ तवानंदकरीयत्र काचिदस्तीष्ट देवता ॥ ५९॥ सापीष्ट देवतानां घातत्यटी दर्शनेन च ॥ सुधा सेकमिव प्राप्य मूर्च्छां हिवोत्थिता द्रुतम् ॥ ६०॥ अवग्रहपरिम्लाना वर्षासारे विरौषधीः ॥ पुनरालोक्यां च क्वेज्ज्ञानं ज्ञानवापिकाम् ॥ ६१॥ स्थल्ल कलावती तां तु वापीं चित्रगतामपि ॥ लेभे भवति रज्ञानं यथासीत् पूर्वजन्मनि ॥ ६२॥ पुनर्विचार्यां च क्वेवापीमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ अहो चित्रगतापीयं संस्पृष्टा ज्ञानवापिका ॥ ६३॥ ज्ञानं मे जनयामास भवति रसमुद्भवम् ॥ अथ तासां पुरोदृष्टा कथयामास सुंदरी ॥ ६४॥ निजं प्राग्भवत्तांतं ज्ञानवापीं प्रभावजम् ॥ कलावत्युवाच ॥ एतस्माज्जन्मनः पूर्वमहं ब्राह्मणकन्यका ॥ ६५॥ उपविश्ये श्वरं कांश्चां ज्ञानवाप्यां रमेमुदा ॥ जनको मे हरिस्वामी जनयित्री प्रियंवदा ॥ ६६॥ आख्यामममुं शीलिति मां च विद्याधरोऽहरत् ॥ मध्ये मार्गं निशीथे यतदोपमलयाचलम् ॥ ६७॥ रक्षसा सह तोर्वीरो राक्षसं सजधानह ॥ रक्षोपि मुक्तां पातु दिव्यं वपुरवापह ॥ ६८॥ अवाप जन्मगंधर्वस्त्वसौ मलयकेतुतः ॥ कर्णाटवृषतेः कन्यावभूवाहं कलावती ॥ ६९॥ इति ज्ञानं ममोद्भूतं ज्ञानवापीक्षणात्क्षणात् ॥ इति तस्यावचः श्रुत्वा सापिबुद्धिशीरिणी ॥ ७०॥ ताश्च तत्परिचारिण्यः प्रदृष्टा स्यात्सदाऽभवन् ॥ प्रोचुस्तां प्रणिपत्याथ पुण्यशीलां कलावतीम् ॥ ७१॥ अहा कथं हि सलभ्या यथा भावोयमीदृशः ॥ धिग्जन्मतेषां मर्त्येऽस्मि न्येन विज्ञानवापिका ॥ ७२॥ कलावति नमस्तुभ्यं कुरुनापि समीहितम् ॥ जर्जिस फलयास्माकं नयनः प्रार्थ्य भूपतिम् ॥ ७३॥

धीरोषथ्यः ॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ ६४॥ ६५॥ उपविश्ये श्वरं विश्ये श्वरसमीपे ॥ ६६॥ मध्ये मार्गं मार्गस्य मध्ये ॥ उपमलयाचलं मलयाचलसमीपे ॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥ ७०॥ ७१॥ ७२॥ ७३॥

निर्वक्ष्यामोतिराप्राप्त्यामः ॥ महाभोगादिपिण्डेनिर्वक्ष्यामोनिर्विण्णाभिव्यामइत्यर्थः ॥ ७४ ॥ साभक्तेभ्योज्ञानमुप्येदेयतेऽनयेतेज्ञानवापीनाभ्रायथार्थाख्याभावितुमर्हतीत्यर्थः ॥ ७५ ॥ अँकृत्यस्वीकृत्यत्वाकारपटीदर्शनेनसाल्पिकभावेनविवशंशरीरंपरिगोप्याच्छाद्यपूर्ववत्कृत्वेत्यर्थः ॥ व्यजिज्ञपद्विज्ञापयामास ॥ ७६ ॥ आपन्नःप्राप्तः ॥ ७८ ॥
७९ ॥ अन्यथाभिलषितस्यादानेऽथानंतरमेवप्राणायाम्यनीत्यव्ययः।मेऽन्यथेतिक्वचित् ॥ ८० ॥ गरीयस्याधिकायाः ॥ ८१ ॥ क्रीताःस्वाधीनाःकृताइत्यर्थः ॥ क्रांतइतिवापा
अयंचनियमोस्माकमधारभ्यकलावति ॥ निर्वक्ष्यामोमहाभोगानदृष्ट्वातज्ञानवापिकाम् ॥ ७८ ॥ अवश्यंज्ञानवापीसानाद्याभिवितुमर्हति ॥ चित्रांचित्रगतापीहयातवज्ञानदायिनी ॥ ७५ ॥ अँकृत्यतासांवाक्यंसास्वाकारंपरिगोप्यच ॥ प्रियाणि कृत्वाभूभृतुःप्रस्तावज्ञाव्यजिज्ञपत् ॥ ७६ ॥ कलावयुवाच ॥ जीवितेशनमेवततःकिंचिद्विषयतरंक्वचित् ॥ त्वामासाद्यपतिराजनप्राप्ताःसर्वेमनोरथाः ॥ ७७ ॥ एकोमनोरथःप्राथ्यौममास्त्यत्रायुत्रक ॥ विचारपथमापन्नस्तवापिसमहाहितः ॥ ७८ ॥ ममतुलदधीनायाःसुदुप्रापतरामहान् ॥ तवस्वाधीनवृत्तेस्तुसिद्धप्रायोमनोरथः ॥ ७९ ॥ प्राणेशकिंबहुकेनयदिप्राणैःप्रयोजनम् ॥ तदाभिलपितंदेहिप्राणायाम्येत्यन्यथा ॥ ८० ॥ प्राणेश्योपिगरीयस्यास्तस्यावाक्यंनिश्चयसः ॥ उवाचवचनंराजातस्याःस्वस्यापिचप्रियम् ॥ ८१ ॥ राजावाच ॥ नाहंप्रियेत्वादयमिहपश्यामिभामिनि ॥ प्राणा अपिममक्रीतास्त्वयाशीलकलागुणैः ॥ ८२ ॥ अविलंबितमाचक्ष्वकृतंविद्विकलावति ॥ भवद्विधानांसाध्वीनामन्येऽप्राप्यनकिंचन ॥ ८३ ॥ कःप्राथ्यःप्राथनीयंकिंकोवाप्राथयिताप्रिये ॥ नपृथग्जनवर्त्तिकिंचिद्वर्तननौकलावति ॥ ८४ ॥ देशःकोशेवलदुर्गयदन्यदपिभामिनि ॥ तत्त्वदीयंनर्केचित्स्वाम्यमात्रमिहास्तिमे ॥ ८५ ॥ तच्चस्वाम्यमन्यत्रत्वद्वेजीवितेश्वरि ॥ राज्यस्यजेयंवद्वाक्यान्तृणीकृत्यापिमामिनि ॥ ८६ ॥
८७ ॥ कैःशीलकलागुणैःशीलंस्त्वभावःकलाश्चतुःषष्टिविधाः गुणाःशतित्रयाश्चालैः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ प्राथ्यप्राथनीयप्राथयितृणाभभावादपितवप्राप्यनास्तीत्याह ॥ कइति ॥ प्राथोयाच्यः ॥ पृथग्जनवत्माकृतलोकवत् ॥ नौआवयोः ॥ ८४ ॥ उक्तंविदणोति ॥ देशइति ॥ देशोजनपदः ॥ कोशोभांडागारः ॥ बलंहस्त्यश्चरथादातम् ॥ दुर्गवाक्षपार्वतमौदंकं कुत्रिमंच ॥ तत्रवाक्षदृक्षनिर्मितम् ॥ पार्वतपर्वतनिर्मितम् पर्वतत्रवंवा ॥ औदकमुदकनिर्मितम् ॥ कृत्रिमप्राकारादे ॥ यदन्यच्छत्रचामारादितत्सर्वलदीयमेवममनकिंचित्कितुस्वापिनइदंस्वाम्यंतन्माभ्रमेवममस्ति ॥ ८५ ॥ तच्चममस्वाम्यंलद्वेतैर्वाविनाऽन्यत्र ॥ अहमपिलदीयएवेत्यर्थः ॥ ८६ ॥

महोजानेऽपृथ्वीभर्तुः ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ जनर्जन्म ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ नविद्यतेऽन्यायस्याः सा अनन्या अनन्या चासौ संपत्तिश्चेति तथा ॥ अपत्यसंपत्तिरिति कविदसाः ॥ ९२ ॥
॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ग्रहिण्युत्थापय ॥ ९५ ॥ स्वहृदितिकाचिद् ॥ सहृदितिकाचरणे ॥ सहृदितिकान्यत्र ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ प्रेयसी प्रेमवती महिषी ॥ समांगमिति ॥ स्वाभ्यामत्यदुहृदलो
माल्यकेतोर्महीजानेरिति वाक्यनिशम्यसा ॥ प्राहंगंभीरयावाचावश्चारुक्लावती ॥ ८५ ॥ ॥ कलावत्युवाच ॥ नाथ प्रजास्तु प्रजापूर्वस्तथा
नानाविधाः प्रजाः ॥ प्रजाहिताय संस्पृष्टपुरुषार्थचतुष्टयम् ॥ ८८ ॥ तद्विहीना जनिरपि जलबुद्बुदवन्मुधा ॥ तस्मादकोपि संसाध्यः परन्नेह
च शर्मणे ॥ ८९ ॥ यत्रानुकूल्यदंपत्योस्त्रिवर्गस्तत्र वर्धते ॥ यदुच्यते पुरा विद्विरिति तत्तथ्यमीक्षितम् ॥ ९० ॥ मद्विधानां तु दासीनां शतं तेऽस्ती
हमंदिरे ॥ तथापि नितरां प्रेमस्वामिनो मयि दृश्यते ॥ ९१ ॥ तव दास्यपि भोगाढ्या किमु तां कथ्यलीचरी ॥ तत्राप्यनन्यसंपत्तिस्तत्र स्वाधीनम्
हता ॥ ९२ ॥ विपश्चिन्संचयेदर्थानि षाण्पतय कर्मणे ॥ तपेयं मायुर्निर्विघ्नं दारांश्चापत्यलब्धये ॥ ९३ ॥ तवैतत्सर्वमस्तीह विश्वेशानुग्रहा
स्त्रिय ॥ पूर्णयोगोऽभिलाषो मयि दत्तद्वच्यहं शृणु ॥ ९४ ॥ तूर्णं ग्रहिण्यमानां यविश्वनाथपुरी प्रति ॥ प्राणाः प्रयाताः प्रागेव वपुः शेषाः स्म कवल
म् ॥ ९५ ॥ माल्यकेतुः कलावत्या इत्या कर्णवचः स्फुटम् ॥ क्षणं विचार्य स्वहृदिराजा प्रोवाच तं प्रियम् ॥ ९६ ॥ प्रिये कलावतियदितव गंत
व्यमेव हि ॥ राज्यलक्ष्म्या नयार्किमेच लयात्विहीनया ॥ ९७ ॥ नराज्यं राज्यमित्याहूराज्यश्रीः प्रेयसी ध्रुवम् ॥ समांगमपि तद्राज्यं तया हीनं
हणायेत ॥ ९८ ॥ निःसपत्नं कतराज्यं भुक्ता भोगान्निरंतरम् ॥ हर्षकार्याः कृतार्थाश्च विधृता आयुतिः प्रिये ॥ ९९ ॥ अपत्यान्यपि जातानि
किं कर्तव्यमिहास्ति मे ॥ अवश्यमेव गंतव्याऽऽवाभ्यां वाराणसीपुरी ॥ १०० ॥ माल्यकेतुः प्रियामित्यमाभ्यास्य कृतनिश्चयः ॥ समाहूय च दे
वज्ञानप्रकृतीः परिपूज्य च ॥ १ ॥ पुनरेराज्यं निधायाथ राजा कारी प्रतस्थिवान् ॥ रत्नजातौ कियदपि पुत्रादर्थप्रगृह्य च ॥ २ ॥

शराष्ट्रदुर्गबलानि चेति समांगानि ॥ वृणायेत तृणवदाचरति ॥ ९८ ॥ निरंतरं भोगान् भुक्ता हर्षकार्याः द्वितीयार्थाश्च विषयाः कृतार्थाः कृता इति बहुवचनेन परिणमय्य पूर्वक्रियया संबधः ॥
जाता इति शेष इति वा ॥ भुक्ता भोगास्त्वया सहैतिकाचिद् ॥ आयुतिरासमंतादर्थविशेषेण धृता विधृतेत्यर्थः ॥ ९९ ॥ १०० ॥ प्रकृतीः चौरश्रेणीः ॥ १ ॥ पुत्राद्रत्नजातमर्थप्रगृह्णति संब
धः ॥ पुत्रदत्तमिति पाठे स्पष्टवार्थः ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ अवैतज्ञातवती ॥ ४ ॥ ५ ॥ ब्रजसमूहम् दुकूलानिपट्वन्नाणि ॥ ६ ॥ दीपोऽस्यास्तीतिदीपीपाधारयाष्टिरित्यर्थः ॥ दीप्यादीनांत्रयाणां द्विद्वः ॥ दीर्घत्वमार्षम् ॥ ध्वजस्तंभयु

दृष्ट्वाविश्वेश्वरपुरीन्दृष्टरोमानरेश्वरः ॥ मेनेकतार्थमालानंसंसारंबुधिपारगम् ॥ ३ ॥ प्रागजन्मवासनायोगात्सापिराज्ञीकलावती ॥ ग्रा
मांतरादागतेवपुरीमागनवैत्स्वयम् ॥ ४ ॥ मणिकर्णामथस्नात्वाभूरिदत्वाततावसु ॥ विश्वेशमर्चयित्वाथरत्नजातरनेकशः ॥ ५ ॥ दत्त्वा
तत्रापरित्नानिगजानन्यान्गर्वाव्रजम् ॥ दुकूलानिविचित्राणिपूजोपकरणानिच ॥ ६ ॥ सुवर्णरूप्यकलशान्दीपिदपणचामरान् ॥ ध्वज
संभ्रमपताकाश्चविचित्रोच्चकानिच ॥ ७ ॥ अथप्रदक्षिणीकृत्यमुक्तिमंडपमाविशत् ॥ तत्रधर्मकथांश्रुत्वादत्वातत्रापिसद्दनम् ॥ ८ ॥ सा
यंतनीमहापूजांपुनःकृत्वाक्षितीश्वरः ॥ तत्रजागरणंकृत्वातीर्थत्रिकमहोत्सवैः ॥ ९ ॥ अथप्रातःसमुत्थायकृत्वाशौचाचमक्रियाम् ॥ राज्या
विनिर्दिष्टपथाज्ञानवार्पिदृष्टोययौ ॥ १० ॥ दृष्टःसार्धकलावत्यातत्रसंस्तौप्रदृष्टवत् ॥ अथपिंडान्मनिर्वाप्यसंतर्प्यश्रद्धयापितुम् ॥ ११ ॥
तत्ररूप्यसुवर्णादिप्रात्रेभ्यःप्रतिपाद्यच ॥ दीनांधरुपणानाथान्महार्हरत्नजातैकैः ॥ १२ ॥ प्रीणयित्वानरपतिःपारणांकृतवांस्ततः ॥ संस्का
र्यरत्नसोपानैर्ज्ञानवार्पिकलावती ॥ १३ ॥ आबवंधरतितत्रसहस्रत्रातिपस्विनी ॥ एकांतरोपवासैश्चकदाचिच्चन्यहोव्रतैः ॥ १४ ॥ षडहोभो
जनैश्चापिपक्षार्धनियमैरथ ॥ पक्षांतरोपवासैश्चमासोपवसनादिभिः ॥ १५ ॥ चांद्रायणव्रतैःकृच्छ्रैर्भद्रैःशुश्रूषणैरपि ॥ निनायक्षणवल्का
लमायुशेषस्यसानया ॥ १६ ॥ एकदाज्ञानवाप्यातुप्रातःस्नात्वापविष्टयोः ॥ आगत्यजटिलःकश्चिद्विभूतिंदत्तवान्करे ॥ १७ ॥ उवाचचप्र
सन्नास्यआशीर्भिरभिनंदयच ॥ उत्तिष्ठतंप्रकुरुतमहानपथ्यमद्यैव ॥ १८ ॥ तारकोदयंप्राप्तिर्भवित्रीवांक्षणादिह ॥ यावदित्यंसमाचष्टज
टिलोऽग्रेतयोर्वचः ॥ १९ ॥

क्ताःपताकाध्वजस्तंभपताकाः ॥ उल्लोचकानिचंद्रातपानि ॥ ७ ॥ न्यायार्जितंधनंसद्दनंउल्लंघनंवा ॥ ८ ॥ तौर्यात्रिकमहोत्सवैःदृत्यगीतवादित्रपूवकैर्महोत्सवैः ॥ ९ ॥ आचम
क्रियाआचमनक्रिया ॥ राज्याकलावत्या ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ महानपथ्यमहदलंकरणम् ॥ १८ ॥ १९ ॥

कृणताशब्दवता किंकिणीगणनसहितसङ्कणत्किंकिणीगणम् ॥ प्रकृणत्किंकिणीगणमितिकाचित् ॥ १२० ॥ उत्तीयावतीर्यकिमपिवाक्छानस्यारोगोचयद्रुह्मालैकत्वतदादिशदुपदिष्ट
 वात् ॥ उपदेशानंतरमनास्थयत्परंज्योतिर्वाक्छानसातीतस्वप्रकाशब्रह्मतत्क्षणाच्छीघ्रमेवोच्चक्रामप्राप्तवान् ॥ अर्थात्तकलावतीकोमाल्यकेतुरित्यर्थः ॥ अथवाअनास्थिमित्यादेः
 पूर्णैवान्वयः ॥ उपदेशानंतरं तद्विमानं क्षणादुच्चक्राम ऊर्ध्वमगमत् ॥ २१ ॥ तर्हि किं देवोऽत्रैव स्थितवान् नहीत्याह ॥ उद्द्योतयन्नि ॥ तैव विमानेन न भोवत्सद्योतयन् देवश्चंद्रमौलिः
 तावद्दिमानमापन्नं सङ्कणत्किंकिणीगणम् ॥ पश्यतां सर्वलोकां चंद्रमौलिरथोरथात् ॥ १२० ॥ उत्तीर्य तच्छुटिपुटे किमपि स्वयमादिशत् ॥
 अनास्थयत्परंज्योतिरुच्चक्राम च तत्क्षणात् ॥ २१ ॥ उद्योतयन्नभोवत्तदेवोपि स्वालयं ययौ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ तदा प्रभृति लोकेऽत्र ज्ञा
 नवापीविशिष्यते ॥ २२ ॥ सर्वेभ्यस्तीर्थमुख्येभ्यः प्रत्यक्षज्ञानदानुने ॥ सर्वज्ञानमर्थचिपसर्वलिङ्गमयी शुभा ॥ २३ ॥ साक्षाच्छिवमयी मू
 र्तिज्ञानरुज्ज्ञानवापिका ॥ संतितीर्थान्यनेकानि सद्यः शुचिकरण्यपि ॥ २४ ॥ परंतु ज्ञानवाप्याहिकलानां हतिषोडशीम् ॥ ज्ञानवाप्याः स
 मुत्पत्तयः श्रोत्यतिसमाहितः ॥ न तस्य ज्ञानविभ्रंशो भरणे जायते कचित् ॥ २५ ॥ महास्थानमिदं पुण्यमहापातकनाशनम् ॥ महादेवस्य
 गौर्याश्रममहाप्रीतिविवर्धनम् ॥ २६ ॥ पठित्वा पाठयित्वा वा श्रुत्वा वा श्रद्धयान्वितः ॥ ज्ञानवाप्याः शुभास्थानं शिवलोकमहीयते ॥ १२१ ॥
 इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडे ज्ञानवापीप्रशंसनं नाम चतुर्विंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ कुंभयोनिरुवाच ॥ अविमुक्तं
 महाक्षेत्रं परं निर्वाणकारणम् ॥ क्षेत्राणां परमं क्षेत्रं मंगलानां च मंगलम् ॥ १ ॥ इमशानां च सर्वेषां इमशानं परममहत् ॥ पीठानां परमं पी
 ठमुषणां महोषरम् ॥ २ ॥ धर्माभिलाषिषु दीनानां धर्मराशिकरं परम् ॥ अर्थार्थिनां शिखिरपरमार्थप्रकाशकम् ॥ ३ ॥
 स्वालयैकैलासयथावित्यर्थः ॥ यद्वा नभोवत्स उद्योतयद्दिमानमुच्चक्रामेत्यन्वयः ॥ तर्हि देवः किं कृतवान् साहा ॥ देवोपि स्वालयैवैश्वर्यं लिङ्गययौ स्वप्रकाशज्योतिर्मयैवैश्वर्यं लि
 एकीभावं प्राप्तवानित्यर्थः ॥ स्पष्टमन्यत् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां चतुर्विंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ७ ॥
 पंचत्रिंशत्तमेऽध्याये सदाचारो निरूप्यते ॥ सामान्येन चतुर्वर्णाश्रमाणां च विशेषतः ॥ १ ॥ ज्ञानवाप्याः कथाश्रवणजनितानंदकदेवनात्यौ सुक्यादुक्ता नृवादपूवकमविमुक्तं स्तुत्वाऽपि
 मुक्तप्रापकं सदाचारं पृच्छति ॥ अविमुक्तमित्यादिना ॥ १ ॥ २ ॥ शिखिरश्चमयूरवाहन ॥ ३ ॥

यत्रयत्रत्वयाकथ्यमानेआख्याने ॥ एतद्विमुक्तम् ॥ ४ ॥ क्षेत्रेति ॥ अणुप्रमाणंयथास्यात्तथासध्येकाशिकाशीमध्येविकासिनीप्रख्याताप्रकाशिनीतिवाअर्थात्क्विव्यस्य अत एवमहीयसीमहत्तरमहीवर्तते ॥ सासिध्यैमुक्तयेदित्काचित् ॥ कदाचिदपिमधामिथ्यानेतिज्ञानवाप्याइमांकाशंश्रुत्वाहमन्येदितिद्वयोरन्वयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ रत्नाकरस्यसमुद्रस्य मुंदुर्षभावहन्तीररत्नाकरमुदावहाः ॥ ८ ॥ ९ ॥ काशीमूर्तिमतीक्षेत्राधिष्ठात्रीदेवता ॥ यतोयस्मिन्क्षेत्ररूपेऽविमुक्ते ॥ १० ॥ त्रयाणांगंगविश्वेश्वरकाशीनसिमाहारक्षयी ॥ निय

कामिनांकामजननंमुक्षूणांचमोक्षदम् ॥ श्रूयतेयत्रयत्रैतत्तत्रतत्रपरामृतम् ॥ ४ ॥ क्षेत्रैकदेशर्वीत्यज्ञानवाप्याःकथांपराम् ॥ श्रुत्वे मामितिमन्येहंगौरीहृदयनंदन ॥ ५ ॥ अणुप्रमाणमपियामध्येकाशिविकामिनी ॥ महीमहीयसीज्ञेयासांसिध्यैनमुधाकृचित् ॥ ६ ॥ किंयं तिसंतितीर्थानिनेहक्षोणीतलेऽखिले ॥ परंकाशीरजोमात्रतुलासाम्यंक्षेत्रेष्वपि ॥ ७ ॥ किंयंत्योनस्रवंत्योत्ररत्नाकरमुदावहाः ॥ परंस्वर्गतरं गिन्याःकाशांकासाभ्यमुद्वहेत् ॥ ८ ॥ किंयंतिसंतिनोभूम्यांमोक्षक्षेत्राणिषण्मुख ॥ परंमन्येऽविमुक्तस्यकोट्यंशोपिनतेष्वहो ॥ ९ ॥ गंगा विश्वेश्वरःकाशीजार्गीत्रितयंतः ॥ तत्रनैःश्रेयसीलक्ष्मीर्लभ्यतेचित्रमत्रकिम् ॥ १० ॥ कथमेषात्रयतीस्कंदप्राप्यतेनियंतनरैः ॥ तिष्येयुगे विशेषेणनितरांचंचलैर्द्रियैः ॥ ११ ॥ तपस्तादृक्कृवातिष्येतिष्येयोगःकृतादृशः ॥ कृवात्रतंक्षवादानंतिष्येमोक्षस्त्वतःकृतः ॥ १२ ॥ विनापित पसास्कंदविनायोगेनषण्मुख ॥ विनाव्रतैर्विनादानैःकाश्यांमोक्षस्त्वयेरितः ॥ १३ ॥ किंकिमाचरतास्कंदकाशीप्राप्येततद्द ॥ मन्येवि नासदाचारंनसिध्येयुर्मनोरथाः ॥ १४ ॥ आचारःपरमोधर्मआचारःपरमंतपः ॥ आचाराद्वर्धतेह्यायुराचारात्पापसंक्षयः ॥ १५ ॥ आचा रमेवप्रथमतस्मादाचक्ष्वषण्मुख ॥ देवदेवोयथाप्राहत्वाग्रेत्वंतथावद ॥ १६ ॥

तमवश्यंयथास्यात्तथेत्यर्थः ॥ ११ ॥ त्वतःनुएवअतएवमोक्षःकृतः ॥ तपआदेरभावास्तत्त्वशुद्धभावादित्यर्थः ॥ १२ ॥ तर्हिक्लृप्तपआदेरभावाभ्युपगमोक्षोनास्येवकिनेत्याह ॥ विना पीति ॥ १३ ॥ अतःकाशीप्राप्त्युपायवेदेतिपृच्छति ॥ किंकिमिति ॥ तत्रतावन्मनोरथमात्राणांसदाचारप्राप्यत्वान्तस्तुतिपूर्वकंसदाचारमेवप्रथमंवेदयाह ॥ मन्येइतिसार्धद्वयाभ्याम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ एकमुखत्वादन्यैरतद्गुणैर्नशक्यमितिद्योतयन्संबोधयति ॥ षण्मखेति ॥ नचस्ययमूहेत्वासंक्षेपेणवाक्यनीयमित्याह ॥ देवदेवइति ॥ १६ ॥

सदाचारं वक्तुं प्रतिजानीते ॥ मित्रावरुणजेति ॥ द्रवपुत्रत्वात्तवैतच्छ्रवणोऽधिकारइति बोधयसंबोधयति ॥ मित्रेति ॥ सदाचारं शिष्टाचारं सतांसाधूनां हितकरम् ॥ शिवोदिति मित्रिकचिन्त ॥ १७ ॥ सदाचारशीलिनां सततं भाव्यमिति वक्तुं तद्विमुखाः पातकिनां अनुभूतनां नारकास्तद्विपाकशेषेण तांसादिगुणत्रयसंकरात्तन्म्यानुबंधिभिर्भानिस्थावरादिजन्मानि यावन्मोक्षं क्रमेण प्राप्तुं वीत्याह ॥ स्थावरादतिश्लोकाभ्याम् ॥ कृमयः पिपीलिकाद्या अनस्थिमंतः ॥ अन्नामस्यादयः ॥ पक्षिणो मयूरादयः ॥ पशवो गवादयः ॥ नराननुष्याः ॥ एते सर्वे क्रमेण स्थावरेभ्यः कृमयः कृमयोऽन्नादयः दिक्रमेण धार्मिकाः ॥ अय्यर्थे तु शब्दोऽभिन्नक्रमे एतेभ्यः अनेन संबध्यते ॥ एतेभ्योऽपि मुराधार्मिका इत्यर्थः ॥ १८ ॥ विशेषस्तमीषामुत्तरोत्तरमत्स्योयस्त्वमित्याह ॥ सहस्रेति प्रथमात्यथमनिर्विष्टात्स्थावरादिरूपाद्वितीयस्तदनंतरं निर्दिष्टः कृत्यादिरूपोऽनुक्रमस्तत्सहस्रभागः प्रथमनिर्विष्टाद्वितीयो निर्दिष्टरूपः सहस्रस्य सहस्रस्य एकैकोऽंश इत्यर्थः ॥ सहस्रभागाद्वितीयाऽतिपाठे सहस्रभागं शमन्ति अजतीति सहस्रभागात् ॥ तथा ॥ द्वितीयो द्वितीयत्वं प्रथमनिर्विष्टादनंतरं निर्दिष्टस्कंदउ० ॥ ॥ मित्रावरुणजाख्यामिसदाचारं सतां हितम् ॥ यदा च रत्नरोनित्यं सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ १७ ॥ स्थावराः कृमयोऽन्नाश्च पक्षिणः पशवो नराः ॥ क्रमेण धार्मिकास्त्वेतेभ्यो धार्मिकाः सुराः ॥ १८ ॥ सहस्रभागः प्रथमाद्वितीयोऽनुक्रममात्तथा ॥ सर्वे एते महाभागाया वन्मक्तिसमाश्रयाः ॥ १९ ॥ चतुर्णामपि भूतानां प्राणिनोऽतीव चोत्तमाः ॥ प्राणिभ्योऽपि भुनेश्वराः सर्वे बुद्ध्युपजीविनः ॥ २० ॥ मतिमद्भानराश्चैव शस्तेभ्यः श्रेष्ठास्तु वाडवाः ॥ विप्रैर्भ्योऽपि च विद्वांसो विद्वद्भ्यः कृतबुद्धयः ॥ २१ ॥

लं कृत्यादिरूपमन्ति अजतइति द्वितीयादिति पूर्वोक्त एवार्थः ॥ सर्वे एते महाभागाः महाभागोऽभ्यास्ययेषां ततथा ॥ कियत्कालपर्यंतमेतैरेवं रूपं प्राप्तवतीति पृच्छाया माह ॥ यावन्मक्तौ ति ॥ यावन्मक्तौ मुक्तिपर्यंतं समस्तस्यः संसारलक्षण आश्रयो येषां तस्यैत्युत्तरार्थः ॥ एतेन पापिनां बाहुल्यं धार्मिकाणामत्यलं बोधिणामत्यलं त्वंचोक्तम् ॥ तथा चोक्तं विष्णुपुराणे ॥ स्थावराः कृमयोऽन्नाश्च पक्षिणः पशवो नराः धार्मिकाश्चिदंशस्तद्वन्मोक्षिणश्च यथाक्रमम् सर्वे एते महाभागाया वन्मक्तिसमाश्रयाः सहस्रभागः प्रथमाद्वितीयोऽनुक्रममात्तयेति ॥ यद्वा विशेषेण सहस्रगुणेनेति यावत् ॥ सर्वे एते महाभागा इत्यादि पूर्ववत् ॥ १९ ॥ ब्राह्मणेन सदाचारोऽवश्यमनुष्ठेयइति वक्तुं सर्वेभ्यो ब्राह्मणानां श्रेष्ठ्यमाह ॥ चतुर्णामित्यादिना ॥ चतुर्णां जरायुजां नेन सहस्रगुणेनेति यावत् ॥ चतुर्णां प्राणिनां प्राणिनश्चेष्टा वतः कृत्यादयो बुद्ध्युपजीविने ज्ञानपूर्वकोऽपि जीविनो हि तानुं संधानः पश्चादयः ॥ २० ॥ मतिमद्भोजानवद्भ्योऽपि जीविभ्य इति यावत् ॥ वाडवा ब्राह्मणाः ॥ विद्वांसः शास्त्रार्थज्ञाः ॥ कृतासंपादिता इदमित्यमिति बुद्धिर्नैश्वर्यात्मिका येनैकतबुद्धयः ॥ २१ ॥

कर्तारोनुष्ठातारः ॥ ब्रह्मतत्पराः परमालैकनिष्ठाः ॥ २२ ॥ तपआलोचनम् ॥ यस्यज्ञानमयतपइतिश्रुतेः ॥ विद्याब्रह्मविद्याताभ्यामविशेषतोऽविशेषतः ॥ २३ ॥ तर्हि किंसाधारण्ये
 नसर्वेष्वब्राह्मणोजगद्गतवत्स्वर्हतिनेत्याह ॥ सदाचारइति ॥ यस्मादेवंतस्मात् ॥ २४ ॥ सदाचारस्यलक्षणमाह ॥ विद्वेष्टेति ॥ यंक्रियाकलापम् ॥ धर्ममूलंपुण्यस्यहेतुम् ॥ २५ ॥ सदा
 चारानुष्ठानस्यफलमाह ॥ लक्षणैरिति ॥ अनस्युगुणेषुदोषाविष्करणहीनः ॥ समादृत्यत्यतसंयोगेद्वितीया ॥ २६ ॥ उदितकथितम् ॥ २७ ॥ सदाचारस्तुत्वादुराचारानिदति ॥ दुरा
 चारतइति ॥ द्वेषरागयुक्ताः पुरुषाअधर्मस्यमूलंयंक्रियाकलापंकुर्वतिसदुराचारः ॥ २८ ॥ परायत्तंधर्ममपित्याज्यमित्याह त्याज्यमिति ॥ २९ ॥ स्वाधीनमपिकर्मनसर्वकार्यमि
 कृतधीभ्योपिकर्तारः कर्तृभ्योब्रह्मतत्पराः ॥ नतेषामर्चनीयोऽव्यक्षिपुल्लोकेषुकुंभज ॥ २२ ॥ अन्योन्यमर्चकास्तेवतपोविद्याविशेषतः ॥ ब्रा
 ह्मणोब्रह्मणास्तृष्टः सर्वभूतेश्वरोयतः ॥ २३ ॥ अतो जगत्स्थितं सर्वब्राह्मणोऽहतिनापरः ॥ सदाचारो हि सर्वहीनाचाराद्विच्युतः पुनः ॥ तस्मा
 द्विप्रेण सततं भाव्यमाचारशीलिना ॥ २४ ॥ विद्वेषरागरहितानुतिष्ठितियमुने ॥ विद्वांसस्तंसदाचारंधर्ममूलंविदुर्बुधाः ॥ २५ ॥ लक्षणैः प
 रिहीनोपि सस्यमाचारतत्पराः ॥ श्रद्धालुरनमूयश्चनरोजिविस्समाः शतम् ॥ २६ ॥ श्रुतिस्मृतिभ्यामुदितंस्वेष्वेष्वचकर्मसु ॥ सदाचारं निषेवेत
 धर्ममूलमतंद्रितः ॥ २७ ॥ दुराचारतोलोके गर्हणीयपुमान्भवेत् ॥ अधिभिश्चाभिभूयतसदात्स्यायुः सुदुःखभाक् ॥ २८ ॥ त्याज्यकर्मपरा
 धीनं कार्यमात्मवशंसदा ॥ दुःखीयतः पराधीनः सदैवात्मवशः सुखी ॥ २९ ॥ यस्मिन्कर्मण्यंतरात्माक्रियमाणे प्रसीदति ॥ तदेवकर्मकतव्यं
 विपरीतं न चकचित् ॥ ३० ॥ प्रथमंधर्मसर्वस्वंप्रोक्ताचन्त्रियमायमाः ॥ अतस्तेष्वेवैयतः कर्तव्यो धर्ममिच्छता ॥ ३१ ॥ सत्यं क्षमा जवंध्या
 नमानुशंस्यमर्हिसनम् ॥ दमः प्रसादो माधुर्यं मृदुतेति यमादश ॥ ३२ ॥

त्याह ॥ यस्मिन्निति ॥ अंतरात्मानः ॥ तथाचमनुः ॥ मनःपूतंसमाचरोदिति ॥ ३० ॥ यद्यस्माद्धर्मसर्वस्वंप्रथमंयमानियमाश्रमोक्ता अतस्तेष्वेवयमानियमेवैवधर्ममिच्छतायलः
 कर्तव्यइत्यर्थः ॥ प्रोक्तमिति कचिथाः ॥ ३१ ॥ तत्रकर्ममनादृत्यश्लोकाभ्यांयमनियमावाह ॥ सत्यं यथादृष्टस्य यथाश्रुतस्य वा आत्मानुभवस्य परबुद्धिस
 कृतयेतथैवोच्चार्यमाणं वा कस्यमुच्यते ॥ क्षमा आकुरुष्यतादितस्य वा विकृतचित्तता ॥ आर्जवं मृदुता अवकरोतेति यावत् ॥ ध्यानं शिवस्य विष्णोर्वाचितनम् ॥ आवृणोत्यंशं मारा
 लं कर्मा ॥ आर्हिसा प्राणिनात्राणां मपीडा ॥ दमो बाह्येन्द्रियोपशमंदन्द्रियमात्रस्य वा ॥ प्रसादः प्रसन्नतास्त्वच्छनेति यावत् ॥ माधुर्यं मधुरता मधुरस्वभावइति यावत् ॥ मृदुता कोमलता अ
 काठिन्यमिति यावत् ॥ एते दशयमाः ॥ ३२ ॥

शौचं द्विविधां शास्त्राभ्यां तदौदनात्तत्र बाह्यं मृज्जलादिना अन्तर्गात्रां शुद्ध्या ॥ तत्पक्वच्छांदायणादि ॥ दानं द्रविणा देहसंन्यागः ॥ मौनं वथावाचामनुच्चारणम् ॥ इत्यापंचयज्ञानुष्ठानम् ॥ अथ्यधनं वेदाठः ॥ व्रतं चातुर्मास्यादि ॥ उपोषणमेकादश्याद्युपवासः ॥ उपस्थदंडः परदारदिपराङ्मुखता ॥ ऐतदशनियमाः स्मृताः ॥ ३३ ॥ उपादेयकर्तव्यतामुक्त्वा हेयनिरोधनं दर्शयित्वा कामित्येकेन ॥ ३४ ॥ शनैरिति ॥ वल्मीकशृंगवामलूरुकूटयथावल्मीककीटाः क्रमेण संवर्धयति तथा कायवल्कनोभिः परपीडामकुर्वाणः शनैः शनैः परलोकसहायभूतधर्मसंचिनुयाद्वधेदित्यर्थः ॥ ३५ ॥ धर्मस्यैव सहायित्वं प्रत्यक्षमवलंब्याह ॥ धर्म एवेति ॥ परिच्छेदः करिगुरगप्रासादादिः ॥ बंधुः प्रीतिभाक् ॥ आदिपदेन दासादयोपशृंते ॥ ३६ ॥ एक एव एकलः ॥ सार्थलः ॥ ३७ ॥ धर्म एव सहायि स्यादित्येतद्विधेयं ॥ देहमिति ॥ ३८ ॥ ननु यथा धर्मो नुगच्छति तथा पापमपि सत्यम् तत्तनकर्तव्यमित्याशयेनाह ॥ शौचं क्षान्तं पोदानं मौनेन व्याध्ययनं ब्रतम् ॥ उपोषणोऽपस्थदंडादौ शनैः नियमाः स्मृताः ॥ ३३ ॥ कामं क्रोधं मदं मोहं मांस्सर्पं लोभं मेव च ॥ अमू नृषद्वैरिणो जित्वा सर्वत्र विजयी भवेत् ॥ ३४ ॥ शनैः शनैः संचिनुयाद् धर्मवल्मीकशृंगवत् ॥ परपीडामकुर्वाणः परलोकसहायिनम् ॥ ३५ ॥ धर्म एव सहायि स्यादमुत्र न परिच्छेदः ॥ पिह मातृसुतभ्रातृयापि द्वंधुजनादिकः ॥ ३६ ॥ जायते चैकलः प्राणी प्रविशेति तथैकलः ॥ एकलः सुकृतं भुंक्तं दुष्कृतमेकलः ॥ ३७ ॥ देहं पंचत्वमापन्नं त्यक्त्वा कौकाशुलाश्वत् ॥ बांधवा विमुखायां ति धर्मायां तमनुव्रजेत् ॥ ३८ ॥ कृती संवि नुयाद् धर्मतोऽमुत्र सहायिनम् ॥ धर्मसहायिनं लब्ध्वा संतरेदुत्तरं तमः ॥ ३९ ॥ संबधानां चरन्वित्यमुत्तमैरुत्तमैः सुधीः ॥ अधमानधर्मास्य क्वाकुलमुल्कर्षतानयेत् ॥ ४० ॥ उत्तमानुत्तमानेव गच्छन् ह्रीनां श्रवजयन् ॥ ब्राह्मणः श्रमृता मेति प्रत्यवायेन शूद्रताम् ॥ ४१ ॥ अनव्ययन शीलं वसदाचारं विलंघिनम् ॥ सालसं च दुरन्दा ब्राह्मणं बाधतेऽतः कः ॥ ४२ ॥ ततोऽभ्यसेत्यनेन सदाचारं सदाहिजः ॥ तीर्थान्यप्यभिलष्यंति सदाचारि समागमम् ॥ ४३ ॥ रजनीं प्रांतयामार्धब्राह्मः समय उच्यते ॥ स्वाहितोचितं येन ब्राह्मस्ति स्म श्रोत्यायसर्वदा ॥ ४४ ॥ कृतीति ॥ तमोदुःखं संसांवा अज्ञानं वा ॥ धर्मानुष्ठानात्स च शुद्ध्या ज्ञानोत्पत्तेः ॥ ३९ ॥ किंच श्रेष्ठेनैव धर्मोऽनुष्ठय इति श्रेष्ठत्वं संपादनप्रकारमाह ॥ संबधानित्येकेन ॥ ४० ॥ फलितमाह ॥ उत्तमानिति ॥ प्रत्यवायेन नीचसंबंधाचरणो दिजनि तपापेनेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ अनव्ययनेति ॥ तथा च मनुः ॥ अनव्ययासाच्च वेदानामाचारस्य तुल्यनात् ॥ आलस्याच्चा न दोषाच्च न ह ॥ उत्तमानिति ॥ ४२ ॥ तत इति ॥ यतः सदाचारं विलंघिनं फलं बाधते तत इत्यर्थः ॥ सदाचारानुष्ठायिनां माहात्म्यमाह ॥ तीर्थानीति ॥ ४३ ॥ प्रतिदिनं ब्राह्मं मुहूर्तं मारम्य धर्मोऽनुष्ठेय इत्येतदर्थं ब्राह्मं मुहूर्तं लक्षयति ॥ रजनीत्यधेन ॥ रजनीं प्रांतयामार्धघटिका चतुष्टयम् ॥ यदर्थं ब्राह्मो मुहूर्तं लक्षितस्तदाह ॥ स्वाहितमिति ॥ स्वस्य हिंयस्मात् स्वाहितं चितयेत् ॥ ४४ ॥

स्वहितमेवाह ॥ गजास्यमित्यारभ्यतत आवश्यकमित्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन ॥ अंबया अंबिकया ॥ श्रीगं श्रीगर्गपर्वतशायिनं विष्णुमित्यर्थः ॥ श्रीगं शायिनि हरौ रमतां मनोमदं तिवचनात् ॥
 श्रियो लक्ष्म्यारंगो हर्षो यस्य सादिति वा ॥ अत एव श्रीसमेतमिति विशेषणम् ॥ ब्रह्माण्यसा विज्या ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ नंदनादीनीत्यादिपदेन चैत्राद्यादीनि गृह्यते ॥ कामदुधा कपिला ॥ आ
 दिपदेन सुरम्यादयो गृह्यते ॥ ४७ ॥ कल्पवृक्षादीत्यादिपदेनाश्वाद्यादयो गृह्यते ॥ कांचनमुत्थतः सुवर्णमुत्थान् ॥ उर्वशीमुख्यास्तथा धानां भातिलोत्तमाद्याः ॥ गरुडादीन्यादिपदेन
 गजास्यं स्मरेदादौ तत इदं सहांबया ॥ श्रीगं श्रीसमेतं तु ब्रह्माण्यं कमलोद्भवम् ॥ ४५ ॥ इंद्रादीन्सकलान् देवान् वसिष्ठादीन्मनीनपि ॥ गंगा
 द्याः सरितः सर्वाः श्रीशैलाद्यखिलाग्निरीन् ॥ ४६ ॥ क्षीरादादीन्समुद्रांश्च मानसादिसरांसि च ॥ वनानि नंदनादीनि धेनूः कामदुधादिकाः
 ॥ ४७ ॥ कल्पवृक्षादिदृक्षांश्च धातून्कांचनमुत्थतः ॥ दिव्यक्षीरुर्वशीमुख्या गरुडादीन्यतस्त्रिणः ॥ ४८ ॥ नागांश्च शेषप्रमुखान् गजान् रवता
 दिकान् ॥ अश्वानुच्चैः श्रवो मुख्यान् कौस्तुभादीन्मणीन् शुभान् ॥ ४९ ॥ स्मरेदरुंधतीमुख्याः पतिव्रतवतीर्वधूः ॥ नैमिषादीन्यरण्यानि पुरीः
 काशीपुरीमुखाः ॥ ५० ॥ विथेशादीनि लिङ्गानि वेदावृक्प्रमुखानपि ॥ गायत्रीप्रमुखान् त्रान्यो गिनः सनकादिकान् ॥ ५१ ॥ प्रणवादि
 महाबीजं नारदादींश्च वैष्णवान् ॥ शिवभक्तांश्च वाणादीन्ब्रह्मादादीन् हृदयवान् ॥ ५२ ॥ वदान्यांश्च दधीच्यादीन्हरिश्चंद्रादिभूपतीन् ॥ जननी
 चरणौ स्मत्वा सर्वतीर्थोत्तमोत्तमौ ॥ ५३ ॥ पितरं च गुरुंश्चापि हृदि ध्यात्वा प्रसन्नधीः ॥ ततश्चावश्यं कर्तुं नैऋतीं दिशमाश्रयेत् ॥ ५४ ॥ ग्रा
 माद्भुतं शतं गच्छेन्नगराच्चतुर्गुणम् ॥ हृणैराच्छाद्य वसुधां शिरः प्रावृत्य वाससा ॥ ५५ ॥ कर्णौ पवीत्युदं च क्रोदिवसे संस्येयोरपि ॥ विष्णु
 त्रेविंशते जन्मो नीनिशायां दक्षिणामुखः ॥ ५६ ॥ नतिष्ठन्नाप्सु नो विप्रगो वक्ष्यन्तिलसंमुखः ॥ न फालकृष्टभूभागे न रथ्यासे व्यभूतले ॥ ५७ ॥
 नालोकयेदिशो भागान् ज्योतिश्चक्रं न भोमलम् ॥ वामेन पाणिना शिश्रुत्वा त्तिष्ठेत्प्रयत्नवान् ॥ ५८ ॥ अथोच्छदं समादाय जंतुकर्करवि
 ताम् ॥ विहाय मूषकोत्खातं शौचोच्छिष्टां च न कुलाम् ॥ ५९ ॥

जटायुः प्रमुखा गृह्यते ॥ ४८ ॥ शेषोऽन्तस्तत्प्रमुखांस्तदादीनित्यर्थः ॥
 ऐरावतादिकानि त्यादिपदेन पुंडरीकादयो गृह्यते ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ वदान्यान्दातु ॥ ५३ ॥ नैऋतं धामी वारुण्योर्मिध्याम् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ कर्णौ उपवीतं वतं यत्सत
 था ॥ ५६ ॥ रथ्याचसे व्यभूतं च तस्मिन् ॥ ५७ ॥ अमलमित्येतेन समलस्य लोकेनेव दोषः ॥ ५८ ॥ नाकुलीमिति पाठे स्पष्ट एवार्थः ॥ ५९ ॥

॥ ६० ॥ तिस्रः पाण्योर्ध्वस्तथेति ॥ एतेन पूर्वोक्तभिः समभि मिलित्वा द्वयोर्द्वययोर्दशसु द्वादशव्या इत्यर्थः ॥ ६१ ॥ क्रमादिति ॥ एतस्माद्बृहस्पतौ चाद्भ्रमचारिणोर्द्विगुणम् ब्रह्मचा-
रिणौ चाद्भ्रमप्रस्थद्विगुणम् वानप्रस्थशौचास्तन्यासिनो द्विगुणशौचमित्यर्थः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ निर्मलतः करण एव शौचफलभाक्कनदृष्टातः करण इत्याहापिसर्वेति ॥ ६४ ॥ शौच

गुत्वे दद्यान्मृद्वैकापायौ पंचाबुसांतराः ॥ दशवामकरे चापि सप्तपाणि द्वये मृदः ॥ ६० ॥ एकैकां पादयोर्दद्यात्तिस्रः पाण्योर्ध्वस्तथा ॥ इत्थं
शौचं गृहीतुं यद्गंधलेपक्षया विधिः ॥ ६१ ॥ क्रमाद्वैगुण्यमेतस्माद्ब्रह्मचर्यादिषु त्रिषु ॥ दिवा विहितशौचस्य रात्रावर्धसमाचरेत् ॥ ६२ ॥ रुज्य
र्धचतुर्धचपथि चौरादि बाधिते ॥ तदर्थं योषितां चापि मुस्ये नूनं कारयेत् ॥ ६३ ॥ अपि सर्वनदीतैर्यैः कूटैश्चापि गोमयैः ॥ आपादमाचर
नशौचं भावदुष्टेन शुद्धिभाक् ॥ ६४ ॥ आर्द्रधात्री फलोन्माना मृदः शौचं प्रकीर्तिताः ॥ सर्वाश्चाद्भुतयाप्येव ग्रासाश्चांद्रायणे पिच ॥ ६५ ॥ प्रा
गास्य उदगास्यो वासूय विष्टुचौ भुवि ॥ उपस्थशे द्विहीनायां तु पांशुगारास्थिभस्मभिः ॥ ६६ ॥ अनुष्णाभिरफेनाभिरद्विद्धद्वाभिरत्वरः ॥ ब्रा
ह्मणो ब्राह्मतीर्थेन हृष्टिपूवाभिराचमेत् ॥ ६७ ॥ कंठगाभिर्हृष्टपशुद्व्येत्तालुगाभिस्तथोरुजः ॥ क्षीशूद्रावास्यसंस्पृशमात्रेणापि विशुद्ध्यतः ॥ ६८ ॥
शिरः प्रावृत्य कंठं वा जले मुक्तशिरसोऽपि च ॥ अक्षालितपदं दद आचांताप्यशुचिर्मतः ॥ ६९ ॥ त्रिःपीत्वां बुवि शुद्ध्यर्थं ततः स्वानि विशेषयेत् ॥
अंगुष्ठमूलदेशेन द्विर्द्विरोष्ठाधरोऽस्थेत् ॥ ७० ॥ अंगुलीभिः पश्चात्पुनरास्यं स्पृशेत्सुधीः ॥ तर्जन्यंगुष्ठकोट्या च घ्राणरंध्रे पुनः पुनः ॥ ७१ ॥
अंगुष्ठानामिकाग्राभ्यां च क्षुः श्रोत्रे पुनः पुनः ॥ कनिष्ठांगुष्ठयोगेन नाभिरंध्रमुपस्थेत् ॥ ७२ ॥

मृदः परिमाणमाह ॥ आर्द्रधात्रीत्यर्थेन ॥ अथ धात्रीति पाठोऽथशब्दार्थान्तरे ॥ प्रसंगाद्बहुति चांद्रायणपासयोरपि परिमाणमाह ॥ सर्वाश्चेति पदद्वयेन ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ब्राह्मतीर्थे
नांगुष्ठमूलेन ॥ ६७ ॥ शिरादिति ॥ जले जलमध्ये ॥ शुष्कं वस्त्रं परिधायेत्यर्थः ॥ ६९ ॥ आचमनप्रकारमाह ॥ त्रिःपीत्वेति ॥ स्वानि द्विद्रियाणि विशेषयेत् विशेषणशुद्धानि कु
र्वादित्यर्थः ॥ एतदेव विद्वेतेति ॥ अंगुष्ठयादिना ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

सांबुयथास्यात्तथासर्वत्रसंस्थेदित्यर्थः ॥ तथाचदक्षः ॥ प्रक्षाल्यपादौहलौचित्रिःपिबेदवृक्षितम् संवत्यांगुष्ठमूलेनद्विप्रमृज्यात्ततोमुखम् संहताभिस्त्रिभिःपूर्वमास्यतुसमुपस्थो
त् अंगुष्ठेनप्रदेशिन्याघ्राणंपश्चादन्तरम् अंगुष्ठानामिकाभ्यांतुचक्षुःश्रोत्रेपुनःपुनः कनिष्ठांगुष्ठयोर्निभिल्लदयंतुलेनवै सर्वाभिस्तुशिरःपश्चाद्वाहूचयेणसंस्थेदिति ॥ ७३ ॥ द्विराच
मननिमित्ताभ्याह ॥ आचातःपुनराचोमेदितिद्वयेन ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ सहेतुकंदंतधावनप्रकारमथापयति ॥ अथेति ॥ विपक्षेबाधकमाह ॥ आचांतइति ॥ ७६ ॥ सहेतुकंदंतधाव

सृष्ट्वातलेनलदयंसमस्ताभिःशिरःस्थेत् ॥ अंगुल्यग्रैस्तथास्कंधौसांबुसर्वत्रसंस्थेत् ॥ ७३ ॥ आचातःपुनराचोमेल्कतरथ्योपसर्पणे ॥
स्त्रात्वाभुक्तापयःपीत्वाप्रारंभेशुभकर्मणाम् ॥ ७४ ॥ सुस्वावासःपरीधायतथादृष्ट्वाप्यमंगलम् ॥ प्रमादादशुचिंसृष्ट्वादिराचांतःशुचिर्भवे
त् ॥ ७५ ॥ अथोमुखविशुद्ध्यर्थगृह्णीयादंतधावनम् ॥ आचातोप्यशुचिर्यस्मादृक्त्वादंतधावनम् ॥ ७६ ॥ प्रतिपदर्शषष्ठीपुनवम्यारवि
वासरे ॥ दंतानांकाष्ठसंयोगोदेहदासप्तमंकुलम् ॥ ७७ ॥ अलाभेदंतकाष्ठानानिपिद्देवाथवासरे ॥ गंडूपाद्वादशत्रात्थामुखस्यपरिशुद्ध्ये
॥ ७८ ॥ कनिष्ठाग्रपरीमाणंसत्वचंनिवर्णंक्रजुं ॥ द्वादशांगुलमानंचसार्धस्यादंतधावनम् ॥ ७९ ॥ एकैकांगुलद्वासेनवर्णेष्वन्येषुकीर्तितम् ॥
आम्नाम्नातकचात्रीणांकंकोलखदिरोद्भवम् ॥ ८० ॥ शम्यपामार्गखर्जुरीशंशुश्रूषीपणिपीलुजम् ॥ राजादंतचनारंगंकषायकटुकंठकम्
॥ ८१ ॥ क्षीरवक्षोद्भवंवापिप्रशस्तदंतधावनम् ॥ जिह्वोल्लेखनिकांचापिकुर्याच्चापाकर्तितुभाम् ॥ ८२ ॥

नकाष्ठनिषेधसमयमाह ॥ प्रतिपदिति ॥ ७७ ॥ ननुमहिंदंतकाष्ठानामभावप्रतिषिद्धदिनवाक्यविधेयंत्राह ॥ अलाभइति ॥ ७८ ॥ दंतकाष्ठस्यमानमाह ॥ कनिष्ठेति ॥ कनिष्ठाग्र
परिमाणमितिबिस्तरेण ॥ द्वादशांगुलमानंचेतिर्द्वयेण ॥ ७९ ॥ अन्येषुक्षत्रियादिषुकीर्तितंकथितम् नूदिनमितिकचित् ॥ किटक्षोद्भवंदंतकाष्ठविधेयमित्यत्राह ॥ आमेति ॥ ८० ॥
राजादनमित्यर्थकारणयोरभेदाभिप्रायेण ॥ ८१ ॥ जिह्वाधावनमाह ॥ जिह्वेति ॥ जिह्वाउल्लिख्येतेशोध्यतेययासाजिह्वोल्लेखनिका ॥ चापाकर्तितुनुराकाराम् ॥ ८२ ॥

दंतधावनमंत्रद्वयमाह ॥ अन्वाद्यायेति ॥ तत्रप्रथममंत्रस्यायमर्थः ॥ अन्वाद्यायअन्वादायअक्षणायनिर्मलताप्राप्यव्यूहव्यस्थिरपन्थादृढीभवत ॥ यतःसोमोराजाचंद्रोयंकाष्ठरूपंवनस्पतिप्रत्यागतःसमेदीप्तिकारिशोभनरुतमेमममवमस्यंप्रमाक्ष्यतेप्रमाक्ष्यतिप्रमाक्ष्यतिशोधयिष्यतीत्यर्थः ॥ केन ॥ यशसाकीर्त्याभगेनभागेनच ॥ दंतधावनस्यनित्यकाम्यत्वादुभयधाफलसंबंधः ॥ सोमोवनस्पतीनामितिश्रुतेः वनस्पतिनामाधिपत्येयमभिमुख्यंचप्रतिसोमोराजागतोअक्ष्यतया ॥ अथवाहेदंताव्यूहंमलाद्विशक्तानिर्मलाभवत ॥ यतोयजनस्यति

अन्वाद्यायव्यूहव्यंसोमोराजायमागमत् ॥ समेमवंप्रमाक्ष्यतेयशसाचभगेनच ॥ ८३ ॥ आयुर्बलयशोवर्चःप्रजाःपशुवसूनिच ॥ ब्रह्मप्रज्ञांचमेधांचवब्रह्मोदेहिवनस्पते ॥ ८४ ॥ मंत्रावेतौसमुच्चारयःकुर्यादंतधावनम् ॥ वनस्पतिगतःसोमस्तस्यनित्यंप्रसीदति ॥ ८५ ॥ मुखेपयुषितेयस्माद्भवेदशुचिभाग्रः ॥ ततःकुर्यात्प्रयत्नेनशुद्ध्यर्थंदंतधावनम् ॥ ८६ ॥ उपवासेपिनोदुष्येदंतधावनमंजनम् ॥ गंधालंकारसदृस्त्वपुष्पमालानुलपनम् ॥ ८७ ॥ प्रातःसंध्यांततःकुर्यादंतधावनपूर्विकम् ॥ प्रातःस्नानंचरित्वाचशुद्धेतीर्थेविशेषतः ॥ ८८ ॥ प्रातःस्नानाद्यतशुद्ध्येक्कायायंमलिनःसदा ॥ छिद्रितोनवभिश्छिद्रैःसवत्येवदिवानिशम् ॥ ८९ ॥ उत्साहमेधासौभाग्यरूपसंपत्त्यवर्तकम् ॥ मनःप्रसन्नताहेतुःप्रातःस्नानंप्रशस्यते ॥ ९० ॥ प्रसन्नदलाद्याक्लिन्नोनिद्राधीनोयतोनरः ॥ प्रातःस्नानात्ततोहःस्यान्मंत्रस्तोत्रजपादिषु ॥ ९१ ॥ प्रातःप्रातःस्नानंसंजातेचारुणोदये ॥ प्राजापत्यसमंप्रादुस्तन्महाधविधातकृत् ॥ ९२ ॥ प्रातःस्नानंहेत्यायमलक्ष्मींश्लानिमेवच ॥ अशुचित्वंचदुःस्वप्नंरुषिपुष्टिंप्रयच्छति ॥ ९३ ॥ नोपसर्पतिवैदुषाःप्रातःस्नायिजनंक्वचित् ॥ दृष्टादृष्टफलंयस्यात्स्नानंसमाचरेत् ॥ ९४ ॥ प्रसंगतःस्नानविधिवक्ष्यामिकलशोद्भव ॥ विधिस्नानंयतःप्रादुःस्नानाच्छतगुणोत्तरम् ॥ ९५ ॥

मंदंतकाष्ठरूपःसोमोराजाआगतइत्याकारप्रच्छेपेणव्याख्येति ॥ ८३ ॥ द्वितीयोमंत्रःस्पष्टएव ॥ ८४ ॥ उपवासेपीति ॥ दंतधावनमित्यनेनद्वादशगंधूषादिभिर्दत्तानांशोधनमेवात्रविवक्षितंतुदंतकाष्ठानांअक्षणम् ॥ प्रतिपदशरषीषुनवम्येकादशीषुच व्रतश्राद्धोपवासेषुदंतकाष्ठनक्षत्रेयदितिनिषेधात् ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ प्राजापत्योन्नतविशेषः ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥

॥ १६ ॥ उपग्रहीप्रग्रहीतकुशद्वयार्थः ॥ उरुःहीति ॥ उरुःहिराजावरुणश्चकारसूर्यायंपथांमन्वेतवान् ॥ अपदेपादाप्रतिधातवेऽकृतायवक्ताहृदयाविधश्चिन् नमोवरुणायाभि
ओवरुणस्यपाशादितिमन्त्रशेषः ॥ उरुर्विस्तीर्णीहिअतिशयेनराजावरुणःचकारकृतवान् ॥ सूर्याय षष्ठ्यर्थेचतुर्थी सूर्यस्यपंथानम् ॥ अन्वेतवैयःअन्वहमागमनाय ॥ अपदेपादा
प्रतिधातवेकःयत्रपददत्तप्रतिमुद्रान्यायेननोपलक्ष्यतेअस्मिन्अपदेअंतरिक्षलोके पादापादानाम् षष्ठीबहुवचनस्थानेआकारः ॥ प्रतिधातवेप्रतिनिधानायअकःकृतवान्आलंबन
मितिशेषः ॥ सूर्यस्येव ॥ उतापवक्ताहृदयोविधाश्चिन् ॥ उतापिचापवक्ताअपवदितक्षेमाहृदयाविधश्चिन् ॥ चिच्छब्दोऽप्यर्थे ॥ हृदयंयोविध्यतिमर्मण्युच्चार्यपिशुनःतस्याप्यपव
क्ताऽपवदितकिमुतान्येषामितिशेषः ॥ यद्व्यंजितोवरुणःसोऽवभृथायतोर्ध्वद्वाल्वितिशेषः अपउच्चक्रमयदवाचयति ॥ नमोवरुणायनमोलुवरुणायाभिष्ठिताआक्रांतोवरुणस्यपा

विशुद्धांमृदमादायबर्हीषितिलगोमयम् ॥ शुचौदेशेपरिस्थायत्वाचम्यस्नानमाचरेत् ॥ १६ ॥

उपग्रहीबद्धशिखोजलमध्येसमाविशेत् ॥ उरुःहीतिमन्त्रेणतांयमावत्यस्तृष्टितः ॥ १७ ॥

येतेशंतंतोजत्वातोयस्यामन्त्रेणयच ॥ सुमित्रियानोमन्त्रेणपूर्वकृत्वाजलांजलिम् ॥

क्षिपेद्वैष्यंसमुद्दिश्यजपनदुर्मित्रियाइति ॥ १८ ॥

शेनालंबंधनायेति ॥ १७ ॥ येतेशतमिति ॥ वरुणयेतहस्रयज्ञियाः ॥ पाशाविततामहांतः ॥ तेभिर्नोयसवितोतविष्णुर्विश्वमुंचतुमस्तःस्वर्काइतिमन्त्रशेषः ॥ शतसहस्रशब्दावत्रबहु
त्वार्थो ॥ तथाचायमर्थः ॥ भोवरुणयेतवशतंसहस्रमस्रयज्ञियायज्ञकालेअवायज्ञियाःश्रेयःप्रत्यूहाःपाशाःकर्मविरोधकाबंधनप्रकारावितताविस्तृतामहांतोबृहन्नरास्तेभिस्तैः
तेभ्यःशकाशादित्यर्थः ॥ नोऽस्मान्अद्यदानींसवितासर्वेषांप्रसविताउतापिचविष्णुव्यापकःविश्वेसर्वमुंचतुमोचयंतुमस्तोदेवाःस्वर्काःसुरोचनाःस्वर्चनादेति ॥ सुमित्रियानइ
ति ॥ आपओषधयःसंत्वितिमन्त्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ सुमित्रियाःसाधुमित्रत्वेनावस्थितानोऽस्माकमापओषधयश्चसंत्विति ॥ दुर्मित्रियाइति तस्मैसंतुयोऽस्मान्द्वेष्टियंचवयंद्विष्मइति
मन्त्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ दुर्मित्रियादुष्टमित्रत्वेनावस्थिताआपओषधयश्चैत्यनुवर्तते तस्मैसंतुयोऽस्मान्द्वेष्टियंचशत्रुद्विष्मोवयमिति ॥ १८ ॥

इदंविष्णुरिति ॥ विचक्रमेत्रेधादिनिर्देशपदम् समूहमस्यपाशुमुदतिमंत्रशेषः ॥ अत्यार्थः ॥ इदंजातविष्णुर्विचक्रमेविक्रांतवान् ॥ सर्वपाणिनांभूतद्विषमनोजीविभावेनविशतीतिविष्णुः ॥ किंचेत्रेधादिर्देशपदंयत्नेनेतिपदंभूम्यंतरिक्षबुल्लोकेषुअग्निवायुसूर्यह्येयत्रेधानिहितवान्पदम् ॥ किंचसमूहमस्यपाशुरे लुप्तोपमैतत् ॥ अस्त्यैवविष्णोरन्यत्सदांतरविज्ञानधनानंदमजमैद्वतमक्षरमित्येवंलक्षणंसमूहमर्तंहितमविज्ञातमकृतात्मनिःपाशुरेयमुलेप्रदेशेनिहितमिवनट्टश्यतेतद्वद्व्यमित्तिवाक्यशेषः ॥ १९ ॥ आपोअस्मानिति ॥ मातरःशुभयतुधूतेनोपृतप्वःपुनतुः ॥ विश्वंहिरिमंप्रवहंतिदेविरितिमंत्रशेषः ॥ अत्यार्थः ॥ आपोअस्मान्मातरःशुभयतुआपउच्यतेयाएताआपोजगतोनिर्मन्यस्ताअस्मान्शुभयतुशोधयंतु ॥ किंचधूतेनोऽस्मान्पृतप्वः धूतनयाःपुनतिताधूतप्वः धूतह्यपापरमंतेजःविचित्रचतैस्सुपतयद्वृतनपुनतीतिथ्युतेः ॥ सुवर्णप्राशोधूतप्राशइतिमेध्यातीतिगौतमः ॥ पुनंतुयज्ञयोग्यंकृतु

इदंविष्णुरिमंजन्वाल्लेपदंगानिमृत्तया ॥ मृदकयाशिरःक्षाल्यद्वाभ्यानाभेस्तथोपरि ॥ १९ ॥
नाभेरधस्तुतिस्तप्तिःपादौषड्विविशोधयेत् ॥ मज्जेत्यवाहाभिमुख आपोअस्मानिमंजपन् ॥ १०० ॥
उदिदाभ्यशुचिरितिमंत्रउन्मज्जनेमतः ॥ मानस्तोकद्वमंजन्वाल्लेपदात्राणिगोमयैः ॥ १ ॥

वर्तु ॥ स्तुतिपूर्वहियाज्ञादिक्रियेतनचात्रस्तुतितआह ॥ विश्वंहिरिमंप्रवहंतिदेवीः ॥ हिशब्देयस्मादर्थे ॥ तयोस्त्रिमितिपापनामनीभवतयस्मात्स्वभावतएवसर्वपापप्रकर्षणवहंतिदेव्यइति ॥ १०० ॥ उदिदाम्यशुचिरिति ॥ आपतएमीतिमंत्रशेषः ॥ अत्यार्थः ॥ उदेसिउदच्छापि ॥ इच्छब्दोऽनर्थकःआभ्योऽद्वाःशुचिःसन्नापतश्चयावदिति ॥ मानस्तोकइति ॥ तनयेमानआयुषिमानोगोषुमानोअश्वेषुरीरिषः मानोवीरानृद्धभामिनोवधीर्हविष्मंतःभदमित्राह्वाहमहद्विमंत्रशेषः ॥ अत्यार्थः ॥ मारीरिषःरिषतिर्हिसाकर्म ॥ माहितीः ॥ नोऽस्माकंतेकेषुत्रविषयेतनयेपौत्रविषयेमाहितीः ॥ नोऽस्माकमायुषविषयमंतू मानोगोषुमाहितीःनोऽस्माकंगोषुविषयमंतूमानोअश्वेषुमाहितीःनोऽस्माकमश्वेषुविषयमंतू ॥ यद्वाविभक्तिव्यत्ययेनव्याख्यानम् ॥ मारीरिषःअस्माकंतेकतनयंआयुर्गोअश्वान् ॥ मानोवीरानृद्धभामिनोवधीर्होऽस्माकंवीरानृद्ध ॥ भामिनः भामःक्रोधः क्रोधंसंयुक्तान् ॥ कभस्युपकाइतिचेद्वविष्मंतःहविषांसंयुक्ताःसंतःभदसदाकालंइत् इच्छद्भवार्थं तामेवहवामहेआइयामः ॥ यागार्थमनन्यशरणवयमित्याभिप्रायः ॥ १ ॥

इमं मेवरुणेत्यादीति आदिशब्देनशुधीहवमथाचमृडय त्वामवस्युराचकेइतिमंत्रशेषोपगृह्यते ॥ अस्यार्थः ॥ इमंमेममहवरुणाश्रुधिशृणुहवमात्मानंअथास्मिन्मृडयमुखयमाकालांतरमेपक्षस्व ॥ किंकारणम् यतस्त्वामहमाचकेआचकइतिकार्तिकर्म ॥ कामये ॥ कथंभूतः ॥ अवस्युरात्मनोऽवनंपालनमिच्छन्ति ॥ तत्त्वायामीति ॥ ब्रह्मणावंदमानस्तदाश्लासेयजमानोहविर्भिः अहेडमानोवरुणहवोभ्युरुशस्मानआयुःप्रमोषीरितिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ तत्त्वातदाशास्तइतिश्रवणादिहृदप्रयोगः ॥ त्वात्वांयामियाचामि ॥ ब्रह्मणात्रयीलक्षणेनवंदमानः ॥ हविर्भिरस्युद्यतैः ॥ अतआह ॥ अहेडमानःअक्रुध्यन् हवरुणहृहकर्मणिवर्तमानःअस्माकंप्रयोजनंयज्ञसमाप्तिरलक्षणेबोधिवुध्यस्व ॥ ब्रुव्याचउरुशंसहेवदुसंस्तव्य मानआयुःप्रमोषीर्मास्माकमायुरवखंडयेति ॥ लब्धइति ॥ अभवरुणस्यविद्वान्द्वेवस्यहेडोअवयासिसीष्ठाः यजिष्ठोवद्विजतमःशोधुचानोविश्वाद्वेषाःसिपमुमृध्यस्मदितिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ हेअग्नेत्वंनःअस्मान्प्रतिविद्वान्जनानःवरुणस्यदेवस्यहेडःक्रोधःअवयासिसीष्ठाः ॥ यमुउपक्षयेअस्यपयंतस्यलिलिङ्गेतद्रूपमवर्ध्वस्य ॥ अपगमयायस्माच्चत्वयंजि

इमं मेवरुणेत्यादिमंत्रैः स्वात्माभिर्षचनम् ॥ तत्त्वायामितथात्वंनः सत्वंनश्चाप्युदुत्तमम् ॥ २ ॥

ष्टेयज्ञकृत्तमोवद्विजतमोहविषाशोधुचानोदेदीप्यमानोभवसितस्मात्पार्थये ॥ विश्वाविश्वानिद्वेषांसितर्वाणिदौर्भाग्यानिप्रमुग्धविमुचअस्मदस्मत्तइति ॥ सत्वंनइति ॥ अग्नेवमोभवोतीनिदिष्टोअस्याउषसोव्युष्टौअवयक्ष्वनोवरुणःग्रणोवीहिमृड्डीकःसुहवोनर्थातिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः सत्वमेवंप्रार्थयमानोऽस्माकंहेअग्नेअवमःअवित्ततमःपारुयित्ततमोभव ॥ उतीउत्याऽवनेन नेदिष्ठश्चार्तिकतमःअस्याउषसोव्युष्टौव्यूष्टिकालेऽस्मिन्नेवाहनीत्याभिप्रायः ॥ ततोऽवयक्ष्व अवपूर्वोयजिनशनेवतिद्वद्दुधात्वर्थयोगात्स्वकीयमेवार्थब्रवीति ॥ अवगत्ययज ॥ नोऽस्माकंवरुणंरारणोरादानेददद्वाहवित्ततोब्रवीमिमीहिमृड्डीकंक्षयपूरोडाशसुवकरम् ॥ ततःसुहवःस्माद्गानःअस्माकमेधीति ॥ उदुत्तममिति ॥ वरुणपाशमस्मदबाधमविमथ्यमंश्लथाय ॥ अथावयमादित्यव्रतेतवानागसोअदितयेस्यामेतिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ उदित्ययमुपसर्गःश्लथायेतिसंबध्यते ॥ हेवरुणउत्तमंतावसाशंउत्तंश्लथाय श्लथयशैथिल्ये ॥ श्लथीकृत्यउत्तंश्लथ्वनयास्मदस्मत्तः ॥ अबाधमंअर्धमंचपाशंअवाचीनंश्लथय विमथ्यमंस्थानस्थितमेवश्लथय ॥ अथैवंकृतेसतिवयंहेआदित्यअदितेःपुत्रतवकर्मणिवर्तमानानागसोऽनपरायाःसंतोऽदितयेऽदीनतायेस्यामेति ॥ २ ॥

धात्रोधात्र इति ॥ राजस्ततोवरुणनोमुंचेतिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ हेवरुणराजन्धात्रोधात्रः धामशब्दः स्थानवचनः यतोयतः पशसमन्वितास्थानाद्विभीमस्ततस्ततोऽस्मान्विमुंचेति ॥ मापोमौषधीरिति ॥ हिंसिरित्येवशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ इदयश्चलमपगूहतिमापोमौषधीरिवैपशोः संज्ञायमानस्येयुपक्रम्यहृदयशूलं शुक्लसमवैनीत्युक्तम् ॥ अतएवमुच्यते ॥ माहिंसोपाचौषधीर्हिंसरीति ॥ यदाद्वुरध्याइति ॥ वरुणेशिषामहेततोवरुणनोमुंचेतिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ अध्याइतिगोनामप्रकरणात् ॥ इहानुबन्ध्याविषयवद्बुवचनमनुबन्ध्याबहुत्वैर्धवत् ॥ एकानुबन्ध्यापक्षेनुपजार्थम् ॥ यद्वेदेश्लोकमंत्रवाक्यान्यादुरहंतव्याअध्याअबन्ध्याः पूजनीयाइतिकरणोवाक्यस्यार्थमभिनयेनदर्शयति ॥ वयहेवरुणशपामेहे ॥ इतिकरणः प्रदर्शनार्थः ॥ शपतिर्हिंसार्थः ॥ एवमेनेनविधिनाहिंस्याअध्याअतएववयंलांशपामेहे ॥ ततोवरुणनोमुंचततस्तादेनसः वरुणनोऽस्मान्विमुंचेति ॥ मुंचनुमेति ॥ शपथ्यादयोवरुण्यादुत ॥ अथोयमस्यपट्टीशात्सर्वस्मादेवकिल्बिषात्इतिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ मुंचनुमाशपथ्यात्शपथैवः शपथ्यस्तस्माच्छपथ्यात्शपथनिमित्ता

धात्रोधात्रस्तथामापोमौषधीरिति संजपेत् ॥ यदाद्वुरध्यामुंचतमेतिचावभ्येति च ॥ ३ ॥

किल्बिषादोषधोमामांमुंचतु ॥ अथोअपिचवरुण्यात्वरुणेभवोवरुण्यस्तस्माद्वुरुण्यात्वरुणनिबन्धनात्किल्बिषान्मांमुंचतु उतअपिचयमस्ययमयतिनिमयतिसर्वजगदितियमस्तस्ययमस्यसंबंधिनः पट्टीशात् पट्टीशशब्दोबन्धनवचनः ॥ बन्धनाद्वन्धननिमित्तात्किल्बिषान्मांमुंचतु ॥ अथोऽपिचदेवकिल्बिषादेवनापराधनिमित्तात्किल्बिषान्मांमुंचतु ॥ किंचात्रबहुनोक्तेनसर्वस्मात्किल्बिषाद्वल्लहत्यादिपापान्मांमुंचत्विति ॥ अवभ्येति ॥ निचुपुणनिचेरुसिनिचुपुणः ॥ अवदेवैर्देवैरुक्तमेनोयासिपमवमत्यैर्मत्यैरुक्तं पुराणोदेवरिषस्याहीतिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ अवभ्येयोयज्ञः हेअवभ्येथवयमवाचीनपात्राण्यस्मिन्भियतइत्यवभ्येथः ॥ निचुपुणः नीचैः कृणव्यांशुअवभ्येथ्याचरंतीतिश्रुतेः यस्त्वेनीचैश्चरणोऽसिनीचैः कृणंश्चतंत्वापाच्यैवअवदेवैर्देवैर्भूतैर्विषैरुक्तमेनोयासिषकृतवान्अवनीतवान् ॥ किमवनीतवान् ॥ किमवनीतवान् ॥ एनः पापम् कैः सखितैर्देवैः ॥ किंविषयेदवकृतदेवविषयेयल्लतम् ॥ अवमत्यैर्मत्यैरुक्तंअवनीतवांश्चमत्यैर्मत्यैर्विषैरुक्तंमनुष्यविषयेरुक्तंपापम् ॥ अतस्तद्देवअवभ्येथदेवरिषः पाहि ऋषतिर्हिंसार्थः ॥ रिषर्हिंसायांकिंवंतस्तस्यपंचमोरिषः बंधात्पाहिगोपाय ॥ कथंजंताद्वेधात् ॥ पुराणः ॥ रादोने ॥ बहुकर्मोपभोगस्तानदतुः संसारलक्षणाद्वेधात् ॥ यद्वा पुराणदेनबन्धित्राणिनोऽस्मिन्संसार्यमाणाः पुराणइतिचेति ॥ ३ ॥

आपो देवतायेषैतथा ॥ महाव्याहृतिर्भिर्भूवःस्वर्गहर्जनस्तपःसत्यामितिसप्तभिः ॥ ४ ॥ गायत्र्यागायत्रीमंत्रेणेत्यर्थः ॥ तत्सर्वविषयेभ्यो भगो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयादिति
 गायत्रीमंत्रः ॥ अस्यार्थः ॥ तदिति षष्ठ्या विपरिणस्यते तस्य सवितुः सर्वस्य प्रसवदत्तुरादित्यन्तरं पुरुषस्य देवस्य हिरण्यगर्भोपाध्यवच्छिन्नस्य देवस्य वा विज्ञानानंदस्य भावस्य वा ब्रह्मणो वरे
 ण्यं वरणीयं भर्गः भर्गो शब्दो वीर्यवचनः वरुणाद्धृवा अभिर्षिचनाद्भगोऽपचक्राम वीर्यवैभवं इति श्रुतिः ॥ तेन हि पाप्मानं भृज्जतिदहति भृज्भज्जने ॥ अथवा भर्गो स्तेजो वचनः ॥ यद्वा मं
 डलं पुरुषोऽस्मय इत्येतन्नित्यमभिप्रयतो देवस्य देवनां दुणयुक्तस्य धीमहि ध्यौ चिन्तायां अस्य शब्दांसं प्रसारणम् ॥ ध्यायामाश्रितयामो निदिध्यासं तद्विषयं कर्म इति यावत् ॥ धियो यो
 नः धीशब्दो बुद्धि वचनः कर्मवचनो वा ॥ बुद्धिः कर्माणि वायः सवितानोऽस्माकं प्रचोदयात् चुदं चोदने प्रकर्षेण चोदयति प्रेरयति ॥ तस्य सवितुः संबंधी र्वीत्येते जावा ध्यायाम इति संबन्धः ॥
 वाक्यभेदे वा योजना ॥ तत्सर्वविषयं वीर्यवचनं प्रचोदयात् प्रचोदयात् प्रेरयत्यस्माकं च ध्यायामः ॥ यश्च बुद्धीः प्रचोदयात् प्रेरयत्यस्माकं च ध्यायामः ॥ स च सवितुर्वैभवति ॥ लिङ्गव्यत्ययेन वा योजना ॥ तत्सर्व
 तुर्वर्णीयं भगो देवस्य ध्यायामः ॥ धियो यो भर्गः अस्माकं प्रेरयतीति ॥ आपो हि ष्ठेति तिसृभिः कंडिकाभिर्नितिशेषः ॥ तत्र मयो भुवस्तान ऊर्जे दधानतः ॥ महेः शिवतमो
 रसस्तस्य प्राजयते हनः ॥ उशतीरिव मातरः ॥ तस्मा अरं गमामो यस्य स्वक्षयाय जिब्वथ ॥ आपो जनयथा च न इति मंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ द्वितीयपादे तच्छ्रवणात् यदोऽध्याहारः ॥
 अब्रूवता इमे मंत्राः प्रोक्ताः स्वात्माभिषेचने ॥ प्रणवेन ततो विप्रो महाव्याहृतिं शिस्तः ॥ ४ ॥ आत्मानं पावयेद्द्वान् गायत्र्या च ततः कृती ॥

आपो हि ष्ठेति तिसृभिः प्रत्यृचं पावनं स्मृतम् ॥ ५ ॥

हे आपः प्राययं मयो भवः मय इति सुखनाम सुखेन भावयिष्यः स्थ भवथ सर्वप्राणिनाम् ॥ छं
 दसः परिपूर्णैको हि शब्दः ॥ तानोऽस्मान् ऊर्जेऽन्नाय दधानतस्थापयता यथा वयं सर्वस्य भोक्तारो भवेम तथा कुरुतेत्यभिप्रायः ॥ महे महेत ईरणा यर मणीया यचक्षुः सदर्शनायाऽस्मान् दधात
 न इत्यनुवर्तते ॥ एतदुक्तं भवति ॥ महश्च यद्दर्शनं परब्रह्मलक्षणं मणीयं तदस्माकं कुरुतेति ॥ अथवा हि शब्दोऽस्मादर्थः ॥ कृत्वा व्याख्यायते ॥ न हि ब्रह्मेमात्रमात्रस्यानर्थक्यमिष्यते स
 भवेति ॥ आपो हि आपः यस्मात्कारणान्मयो भवः तान ऊर्जां ता शब्दस्पर्शं च व्यासनेति तस्माद्धेतोरस्माद् अन्नाय दधानतस्थापयत महेत र मणीया यचक्षुः सदर्शनीयाय ॥ यो वः यश्च यो यज्मा कं शि
 वतमः शांततमो रसस्तस्य प्राजयत भ्रागिनः कुरुत इहैव स्थितानस्मान् उशतीरिव वशकान्तौ कृतसंप्रसारणस्यैतदूपम् ॥ कामयमाना इव मातरः मातृशब्दः संबंधवचनः यथा कामयमाना
 मातरः पुत्रस्य कल्याणैर्नैस्तरैर्भोजयेयुर्वंभाजयत ॥ तस्मा अरम् ॥ अलमिति प्रोक्तं कारस्यैकशब्दांसः ॥ हे आपस्तस्य चरस्य आधारस्तनमंत्रयाचितस्य वयुष्मत्संबन्धिनः अलं पर्या
 मंगमा मगच्छामवयम् ॥ पर्यामं न मरसविषये वैतृष्यं सदा तृमिर्वा ॥ यस्य क्षयाय जिब्वथ क्षयो निवास इत्याद्युदात्तः ॥ षष्ठ्यर्थे चतुर्थी ॥ यस्त्येति सामानाधिकरण्यादेशः ॥ यस्याहुति
 परिमाणं तस्य स्वक्षयस्य निवासस्य एकदेशेन जिब्वथ जिन्वाथिः प्रीतिकर्म तर्पयथ पंचाहुति परिणामक्रमेण ब्रह्मादिस्तंबपर्यंतं जगत् ॥ तत्र च हे आपः जनयथा लंबनं अस्मत्तनोऽस्मात्प्रो
 कृत्वेन पानं देवत्वमाशास्यतेति ॥ प्रत्यृचं च चृचं प्रतिपावनं पवित्र्यं स्त ब्रह्म विद्भिर्नितिशेषः ॥ परमिति पाठे परमुक्तम् ॥ ५ ॥

एतेवश्यमाणा अपिमन्त्राः पावनाः पावित्र्यजनकाः ॥ इदमापइति ॥ प्रवहतावद्यंचमलंचयत् ॥ यच्चाभिदुद्रोहादृतयच्चरोपेअभीरुणम् ॥ आपोमातस्मादेवसः प्रवमानश्चमुंचलितिमंत्र
शेषः ॥ अस्यार्थः ॥ हेआपइवंशुसंज्ञपननिमित्तपापंप्रवहतअपनयत ॥ किञ्चावद्यमवदनायंचयदभिशापादि मलंचयतयच्चमलंशरीरसंलग्नमूत्रपुरीषादिशसिदंतच्चप्रवहतअपनय
त ॥ यच्चाभिदुद्रोहादृतम् हुहजियांसायाम् यदपिचाभिदुग्धवानस्मिअस्यमुच्चार्य यच्चशेषेअभीरुणम् शपआक्रोशे यच्छपितवानस्मिअभीरुणमपराधिनमनपराधीतिनविभेति
यद्वाभिदुनतिछिनन्निमर्णियदुच्चरितंसत् ॥ यच्चाभीरुणम् ॥ आपः प्रमांतस्मादेवसः पापात्प्रवमानः सोमोवायुवामुंचतुपृथक्करोल्विति ॥ हविष्मतीरिति ॥ इमाआपोहविष्मां
आविवासति ॥ हविष्मान्वेवोअधरोहविष्मांआस्तुसूर्यइतिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ लिंगोक्ताहविष्मतीहविषांसयुक्ताइमाआपः हविष्मान्हविषांसयुक्तोयजमानआविवासति आ
विपूर्वोवसतिः ॥ परिचरतीत्यर्थः ॥ यजमानोहविः प्रदानयपरिचरति ॥ हविष्मान्वरोरयज्ञः स्वशरीरिणिष्यत्तर्धहविष्मान्नक्षवतुहविः संपन्नोऽस्तु ॥ सुशोभनतयाईरणात्सूर्योदवायज
मानस्यफलदानयस्वतुर्धहविष्मान्नक्षवतुहविः संपन्नोऽस्ति ॥ देवीरापइति ॥ आपन्नपाद्योवर्जर्भहविष्यः ॥ इन्द्रियावान्मांदितमदंतिसंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ हेदेव्यआपः आ
पानपासंज्ञकोयोवर्जर्भस्तरंगः कल्लोलोहविष्यः हविर्द्यौःपृथ्व्यः इन्द्रियावान् दीर्घश्छांदसः ॥ वीर्यावान् मांदितमः मदीयतुतमइति ॥ आपोदेवाइति ॥ मधुमतीः रघुभानूजस्वीतीरा

एतेपिपावनामन्त्राइदमापोहविष्मतीः ॥ देवीरापअपोदेवाद्गुपदादिवसंज्ञकाः ॥ ६ ॥

अस्त्विद्वानाः ॥ याभिर्भिन्नावरुणावभ्यर्षिचन्याभिर्दिमनयन्त्यरातीरितिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ मधुमतीः मधुतयास्वादुरसोपेतामधुमस्यत्तामधुमतीः ऊर्जस्वतीर्विशिष्टान्नरस
वतीः राजस्वः राजसुवः षुजग्राणिप्रसेवे राजानंसुवतेजनयतीतिराजसुवः चितानोदेवतात्वेमनचेतयमानाः परिरुष्टचारिण्यः अंबेवाः ॥ प्रकारश्छांदसः ॥ अगृभ्यान्गृहीतवंतः
अपोविशिनष्टि ॥ याभिर्भिन्नावरुणाविति ॥ याभिर्दिभिन्नावरुणैर्देवाभ्यांषिचन् मिन्नावरुणयोरार्षिषेकंकृतवंतः याभिर्दिमनयन्याभिर्दिंदेवराजंअतिअरातीरदानशीलाः ॥
शत्रुमेनाअनयन् शत्रून्ततीत्यातिक्रम्यअधःकृत्यानयन्अनीतवंतः ताअपोगृभ्यान्निशेषइति ॥ द्रुपदादिवसंज्ञकाइति ॥ ममचानः सिन्धः स्नातोमलादिव पूतपवित्रेणोवाप्यमापः
शुंधंतुमैतसइतिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ द्रोः पादोद्गुपदः ॥ द्रुशब्दोदक्षवचनः ॥ द्रुपदोदक्षमयः पादः पादुकः ॥ एकवचनमविवक्षितम् ॥ गमनसाः अनलेनपादुकाभ्याम् ममचानोमुच्य
मानोयथापुमान्गमनावसानेच्छेरोनमुच्यते सिन्धः स्वेदंश्रामः पुमांस्तन्निवत्यर्थस्नातोमलादिवयथापवित्रेणपूतमाप्यपवित्राद्विविमुच्यतेपृथक्
क्रियेततथाआपः शुंधंतुमैतसः मामांयथाउपासिताआपएतसः पापास्तकाशाच्छुंधंतु (प्रस्विन्नस्यकृत्स्नान्मलात्तापादिकुनः अतः शुद्धिविशेषतोमेपापनिवर्त्तयुंधंतु) पृथक्कुर्व
ल्विति ॥ ६ ॥

शब्दोद्देवीरिति ॥ अग्निष्टयआपोभवन्तुपीतये ॥ शंयारोभिस्रवन्तुनइतिमंत्रशेषः ॥ अस्त्यार्थः ॥ नासाकदेवीद्व्यव्यापौऽग्निष्टयेऽभिषेकायाभीष्टायवापीतयैपानायचशंसुखरूपाभ
वन्तु ॥ शंयोरभिस्रवन्तुःशंसुखरूपाःसत्यआपोनोऽस्मानभिस्रवन्ति ॥ अपोद्देवीरिति ॥ उपसृजमधुमतीरयक्ष्मायप्रजाभ्यः ॥ तासामास्थानादुज्जिहता
मोषधयःसुपिप्पलाइतिमंत्रशेषः ॥ अस्त्यार्थः ॥ सिंधूद्वीपआपिन्यकुमारिणीबृहती ॥ विधूममग्नद्वयानंतयादन्नकर्तृत्वेवाग्निद्विद्वद्व्यतेद्वौर्वा ॥ प्रजाभ्यः ॥ अयविभक्तिव्यत्ययः ॥
प्रजानामयक्ष्माययक्ष्माव्याधिरयक्ष्मार्थमधुमतीरयक्ष्मवतीरिष्टिरूपाआपउपसृजनिक्षिप ॥ नासांभूमिगतानामपामास्था
नादौपांसंबंधितयाआपांसंसंपृक्तमुज्जितक्षेत्रलक्षणस्थानासुपिप्पलाःसुद्विपिप्पलंफलंयासामोषधीनांतः सुपिप्पलाः फलपाकांताओषधयःशाल्यादयउज्जिहतां अह्राद्
गतौ उद्गच्छति ॥ अपांसमिति ॥ उद्ग्रयसंभूयैस्तंस्माद्दिनम् ॥ अपांरसस्ययोरससंबोऽगृह्णाम्युत्तममितिमंत्रशेषः ॥ अस्त्यार्थः ॥ रसःसारःसोऽपांवायुः ॥ एषवाअपांसो
योयंपवतेइतिश्रुतिः ॥ उद्ग्रयसंद्रवतयोऽन्यस्माद्वायोऽस्मद्वयसंवायुस्यैतंसंमाद्दिनमित्यनयोऽपद्वयव्यत्ययोऽर्थसंबंधात्स्यसमाद्दिनंतंसंमारोपितंस्थापितंतंगृह्णामीतिवक्ष्य
माणेनसंबंधः ॥ अपांसस्ययोरससंबोऽगृह्णाम्युत्तमं अपांसोवायुस्तस्यापिरसःसारःप्रजापतिःसहियज्ञलोकाकालाग्निवायुसूर्यःकृग्यजुःसामादिवपुस्त्वयःशब्देनाह ॥ अपोऽगृह्णा
मिउत्तममुल्लट्टतमम् यद्वा वयःशब्दोऽनर्थकः ॥ अपांसस्यवायोर्योऽरसःप्रजापतिसंगृह्णामीतिस्मिन्पक्षेयोजना ॥ पुनंतमेतीति ॥ पावमान्याःपाविन्यकन्यःऋचइत्यर्थः ॥ त

शब्नाद्वीरपोद्वीरपाः समित्यपि ॥ पुनंतुमेतिचनवपावमान्यः प्रकीर्तिताः ॥ ७१ ॥

अपुनतुमापितरःसोम्यासःपुनतुमापितामहाःपुनतुप्रपितामहाः पवित्रेणशतायुषेतिप्रथमोमंत्रः ॥ पुनतुमापितरःसोम्यासः सोमाहोःसोम्याःसोमसयादिनोवासोम्याःसोम्याएवसो
म्यासःपितरोमाभांयजमानंनुशोधयंतु ॥ पितामहाःपितुःपितरोमाभांपुनंतु तस्यितःप्रपितामहाःपुनंतु ॥ केनपुनंतु पवित्रेणपवनहेतुमेतशतायुषा येनपवित्रेणपतःशतायुर्भवति
तस्यवित्रंशतायुस्तेनशतायुषापवित्रेणमांपुनंतु पावनंचपापनोदनम् शुद्धिफलग्रहणयोग्यताशुद्धिमापादयत्विति ॥ पुनंतु मापितामहाःपुनंतुब्रह्मितामहाः ॥ पवित्रेणशतायुषाविश्वमा
युयुश्चैवइतिद्वितीयोमंत्रः ॥ अस्यार्थः ॥ पुनंतुमापितामहाश्चपुनंतुशतायुषापवित्रेणपुनंतुप्रपितामहाश्चपुनंतुविश्वमायुयुःसर्वतुविश्वसर्वमायुर्वभवै ॥ अथद्विष्यामौ ॥ अहं
व्यश्नैवव्यश्नुयामिति ॥ अग्रआयूर्षिपवसआसुवोर्जमिषंचनः ॥ अस्वार्थः ॥ आग्नेयाग्यात्रैवैश्वानरः ॥ हेअग्निभागवन्नेनोऽस्मान्प्रति
आयूषिआयुःपापकानिकर्माणिपवसे अंतर्गतनिजर्थीयं पावयसेगमयसि ॥ किंचआसुवोर्जमिषंचनः इषंवास्यादिकंऊर्जदधिर्क्षीराद्युषसेचनोऽस्मभ्यआसुवअभ्यनुजानीहि ॥
आदूरेव्यवस्थितंसंदृच्छुनांदुच्छुदौर्गल्यव्याधयश्च ॥ दुर्जनप्रभृतयोलक्ष्येतान्वाधसेत्यर्थः ॥ पुनंतुमादेवजनाःपुनंतुमनसाधिया ॥ पुनंतुविश्वाभूतानिजातवेदःपुनीहिमेतिचतुर्थो
मंत्रः ॥ अस्यार्थः ॥ लिङ्गोक्तेदेवत्यानुष्टुप् देवजना देवानुगजनामांपुनंतु पुनंतुमनसाधियःमनसाविवेकेनसंचनेनमनसांजाताधियादेवताविषयज्ञानानिकर्माणिवाभापुनंतु ॥

विश्वामिभूतानिमापुनन्तु ॥ हेश्रीजातवेदःमापुनीहीति ॥ आग्नेयीगायत्री ॥ पवित्रेणपुनीहिमाशुक्रेणदेवीयत् ॥ अग्नेक्रवाःक्रतून्नुहतिपंचमोमंत्रः ॥ हेदेवीयत्दीप्यमानश्रीभगवन्ग्रे
शुक्रेणशुद्धेनपवित्रेणमापुनीहीति ॥ यत्तेपवित्रमार्चिष्यमेविततमंत्रा ॥ ब्रह्मतेनपुनातुमाइतिषष्ठोमंत्रः ॥ अस्यार्थः ॥ आग्नेयीब्राह्मणीचायत्रीतृतीयःपादोब्रह्मैदवत्यः ॥ हेश्रीभगवन्
ग्रेयत्तेपवित्रमार्चिषिपरमतेजसिअंतरामध्येवितततवयस्यवित्रंपवनहेतुभूतविततमतिविस्तृतहृत्पवित्रेतिष्ठतितेनपवित्रेणमापुनीहि ॥ ब्रह्मतेनपुनातुमावेदलक्षणयद्वह्मपरयद्वह्मतेनब्रह्म
णामापुनातु ॥ यद्वा अर्चिषिविततयस्यवित्रतेनपवित्रेणाभ्यनुज्ञातेनब्रह्मणापुनाविति ॥ पवमानःसोअद्यनःपवित्रेणविचर्षणः ॥ यःपोतासपुःनातुमतेतिसप्तमोमंत्रः ॥ अस्यार्थः ॥ सोम
देवत्यागायत्रीतृतीयःपादोवायव्यः ॥ पवमानःसोमःअद्यास्मिन्हनितोऽस्मान्पवित्रेणपावनेनविचर्षणिर्द्रष्टाकृतप्रत्यवेक्ष्यामि ॥ कोमापुनातु ॥ यःस्वभावतःपोतापवनकर्तावा
युसमापुनाविति ॥ उभाभ्यादेवसवितःपवित्रेणसेवेनच ॥ मापुनीहिविश्वतइत्यष्टमोमंत्रः ॥ अस्यार्थः ॥ सवितुदेवतागायत्री ॥ हेदेवसवितःपवित्रेणसेवेनचअनेनपवित्रेणसेवनेन
यागेनचेलुभाभ्यांपवित्रसवाभ्यामापुनीहिविश्वतःसर्वतोमापावयेति ॥ वैश्वदेवीपुनर्तदेव्यागाद्यस्यामिमावद्व्यस्तवोवीतपृष्ठाः ॥ तयामदंतःसधमादेश्वव्युःस्यामपतयोरयाणामिति
नवमोमंत्रः ॥ अस्यार्थः ॥ वैश्वदेवीत्रिष्टुप् ॥ वैश्वदेवीविश्वेदेवत्यासुराकुंभी पुनर्तापावनंकुर्वाणा देवीदेवताआगात्आगता यस्यदेव्याइमावद्व्यस्तवोबहुशरीराणि वीतपृष्ठाःविगता

ततोऽधमर्षणंजस्वादुपदांचततो जेपत् ॥ प्राणायामंचविधिवदथवांतर्जलेजेपत् ॥ ८ ॥

परभगानितरधारबद्धयसंति तथासुराकुंभ्यादेव्यामदंतोमोदमानाःसधमादेश्वसहर्षप्रानिस्थानेष्वयंरयीणांधनानंपतयःस्यामभवेम ॥ ७ ॥ ततोऽधमर्षणमिति ॥ ऋतंचसत्यंचाग्नी
द्धात्तपसोऽध्यजायत ॥ ततोरात्र्यजायतततःसमुद्रोअणवः ॥ समुद्रादणवादिधिसंवत्सरोअजायत ॥ अहोरात्राणिविदधद्विश्वस्यामिषतोवशी ॥ सूर्याचंद्रमसौधातायथापूर्वमकल्प
यत् ॥ दिवंचपृथिवीचातरिक्षमथोत्सः इत्यधमर्षणमंत्रः ॥ अस्यार्थः ॥ ऋतंसत्यमितिपरब्रह्मोच्यते ॥ तथाचश्रुतिः ॥ ऋतमेकाक्षंब्रह्मसत्यंज्ञानमंतंब्रह्मेति ॥ आसीदित्यध्याहा
र्यम् ॥ तदयमर्थः ॥ ऋतंचसत्यंचासीतपरब्रह्मासीत् ॥ एतेनमहाप्रलयावस्थाप्रतिपादिता ॥ महाप्रलयसमयेकेवलंब्रह्ममात्रमासीदित्यर्थः ॥ ततोमहाप्रलयावस्थायामेवरात्र्यजा
यतरात्रिभूतना केवलमंधकारमयमासीदित्यर्थः ॥ तथाचस्मृतिः ॥ अपएवमसर्जादाविति ॥ किंभूतात्तपसः ॥ अर्चीद्धातुअग्निसर्वतोभावेनसृद्धात् ॥ लब्धप्रलयसमयेदिक्क
द्ववददृष्टंभवति ॥ ततःसमुद्रादणवाद्धातासृष्टाअजायत ॥ किंतूः ॥ मिषतःप्रकटोभवतोविश्वस्यवशीप्रभुः ॥ महाप्रलयेविलुप्तसृष्टजगतोनिर्माणेप्रभुरित्यर्थः ॥ सधातायथापूर्व
यथाक्रमंसूर्याचंद्रमसावकल्पयत् ॥ किंभूतौ ॥ अहोरात्राणिविदधद्वकुर्वाणौ ॥ ततःसूर्याचंद्रयोरुत्पत्त्यनंतरंसंवत्सरोअजायत ॥ सूर्याचंद्रोत्पन्नौरात्रिदिनिर्वाणकल्पनयासंवत्सरःसृष्टः ॥
अथानंतरं दिवंस्वर्गपृथिवीमहीअंतरिक्षमाकारांस्वर्गक्षेत्रलोकोपरिः स्थितंस्वर्गलोकंसंप्रवधाताःकल्पयत् ॥ चराचरालोकंस्फुटदृष्टवानिति ॥ द्रुपदामितिप्रतीकग्रहणाभिप्रा
येण ॥ ८ ॥

॥ ९१ ॥ १० ॥ ११ ॥ २ ॥ चतुःस्त्रिकिरिति ॥ नाभिर्कृतस्यसप्रथाः सनोविश्वायुःसप्रथाः ॥ सनः सर्वायुः सप्रथाः ॥ अपद्वेषोऽपद्वरोऽन्यव्रतस्यसश्विर्मोतिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थाः चतुःस्त्रिकि
र्दशोयश्ववीरस्यसक्तयः कोणेषु चतुःस्त्रिकिर्यश्वनाभिर्नहनकृतस्यसप्रथाः ॥ अभ्यासेभूयांसमर्थमन्यते ॥ त्वत्प्रसादाच्चापद्वेषः अपगच्छनेद्वेषोऽस्सत्तः ॥ वीतरागाः स्यामेत्यभिप्रायः ॥
अपद्वरः शार्ङ्गचलने अपगच्छतुचलनमस्सत्तः ॥ जनिताभियतेष्टत्वाजायतइत्येतच्चलनमभिप्रेतम् ॥ अन्यव्रतस्यसश्विममन्यद्वैतकर्मयस्यमनुष्यकर्मणः सकाशादातानुयहात्मके
सतथोक्तस्तस्यकर्मवयंसेवामहेसाधुवयंप्राप्ताः संतइति ॥ १३ ॥ १४ ॥ गायत्रीमिति ॥ शिरसासार्धोऽप्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोमित्यनेन सहसंहितामित्यर्थः ॥ सप्तव्याहृतयो
प्रणवंत्रिजपेद्वापि विष्णुवांसंस्मरेत्सुधीः ॥ स्नात्वेत्थं वस्त्रमापीज्जगृहीयाद्बौतवाससी ॥ ९ ॥ आचम्य च ततः कुर्यात्प्रातः संध्यां कुशां न्विता
म् ॥ योनसंभ्यामुपासीत ब्राह्मणो हि विशेषतः ॥ १० ॥ सजीवन्नेव शूद्रस्तु मृतः श्वाजायते ध्रुवम् ॥ संध्याहीनोऽशुचिर्नित्यमनहः सर्वकर्मसु
॥ ११ ॥ यदन्यत्कुरुते कर्म न तस्य फलभाभवेत् ॥ प्रणवं प्रादिशि स्मृत्वा ततो दत्वा कुशासनम् ॥ १२ ॥ चतुःस्त्रिकिरिमंत्रं पठित्वानान्यदुद्धम
नाः ॥ १३ ॥ प्राङ्मुखो बद्धचूडो वाप्युपविष्ट उदङ्मुखः ॥ प्रदक्षिणं स्वमभ्युक्ष्य प्राणायामं समाचरेत् ॥ १४ ॥ गायत्री शिरसा सार्धं समव्या
हृति पूर्णविकाम् ॥ त्रिजपेत्सदशोऽकारः प्राणायामोऽयमुच्यते ॥ १५ ॥ प्राणायामांश्चरन् विप्रानियते द्वियमानसः ॥ अहोरात्रकृतैः पापैर्मुक्तो भ
वति तत्क्षणात् ॥ १६ ॥ दशद्वादश संख्यावा प्राणायामाः कृता यदि ॥ नियम्यमानसं तेन तदा तं महत्तपः ॥ १७ ॥ सव्याहृति प्रणवकाः प्रा
णायामास्तु षोडश ॥ अपि भ्रूणहनं मासां नृत्यं हरहः कृताः ॥ १८ ॥ यथापार्थिवधातूनां दध्यंतं धमनात्मलाः ॥ तथैद्विधैः कृता दाषा ज्वालयं
ते प्राणसंयमात् ॥ १९ ॥ एकं संभोज्य विधिवद्ब्राह्मणं यस्फलं लभेत् ॥ प्राणायामैर्द्वादशभिस्तत्फलं श्रद्धयाप्यते ॥ १२० ॥ वेदादिवाङ्मयं सर्वं
प्रणवेयमिति श्रुतम् ॥ ततः प्रणवमभ्यस्येद्वादि वेदजापकः ॥ २१ ॥

भूरादयः पूर्वप्रथमं यस्यास्ताम् ॥ अँम्भः अँभुवः अँस्यः अँम्भः अँज्जनः अँन्तपः अँस्रत्यं अँन्तस्त्रिवरेण्यं भूर्भुवः अँन्तस्त्रिवरेण्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः
स्वरोमित्येवं भूतं गायत्री त्रिवारं यजयेत् ॥ सोयं दशोऽकारो दशोऽकारसहितो वाऽन्यप्राणायामोऽयत्न इत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ भूणहं न गृहं तारेष्ट ब्राह्मणं हं तारवा ॥ १८ ॥ दद्यं
ते दाहकृत्वा त्रिं विशेषः ॥ धमनादंशं संयोगात् ॥ ज्वालयेत् नार्थं तेषां प्राणायामायां प्राणायामात् ॥ १९ ॥ १२० ॥ वेदादिहृत्पयद्वाङ्मयं तत्सर्वं यस्मात्प्राणवेत्तति
श्रुतं तत्तस्माद्देजापकः प्रणवमभ्यसेत् ॥ कथं भूतम् ॥ वेदादि वेदोदेः कारणम् ॥ तथा चोक्तम् ॥ अँकारप्रभवा वेदा अँकारप्रभवाः स्वराः ॥ अँकारप्रभवं सर्वं वैलोक्यं स चराचरमिति ॥ १॥

॥ २ ॥ अथात्रावैहेतुमाह ॥ एकाक्षरमिति ॥ एकाक्षरं गणम् ॥ २३ ॥ उत्तिष्ठन् शयनात् ॥ अथवा पूर्वसंध्यायाम्निष्ठनृत्तं उत्कर्षेण तिष्ठन्तं कुर्वीत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ गायत्र्यध्यासमात्रं गायत्रीसारमात्रं ॥ जितेंद्रियः सुयंत्रितः ॥ तथाचमनः ॥ गायत्रीसारमात्रं पवित्रं विप्रः सुयंत्रितः ॥ नायांत्रितं ह्रिदोदोषं सवर्षां शीतं सर्वाविक्रयति ॥ ३० ॥ ३१ ॥ गायत्र्यध्यासमात्रं गायत्रीसारमात्रं ॥ जितेंद्रियः सुयंत्रितः ॥ तथाचमनः ॥ गायत्रीसारमात्रं पवित्रं विप्रः सुयंत्रितः ॥ नायांत्रितं ह्रिदोदोषं सवर्षां शीतं सर्वाविक्रयति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ उषैर्दध्याः प्रातः कालोपास्याया गायत्र्याः ॥ ३४ ॥ सूर्यश्चरति ॥ मा मन्युश्च मन्युपुत्रश्च मन्युः कुरुतेभ्यः पापेभ्यो रक्षताम् यद्रात्र्या पापमकार्ष मनसा वाचा हस्ताभ्याम् पद्भ्यामुदरेण शिश्ना अहस्तदन्तं तु यत्किंचिद्दुरितं मयि इदमहं मा भदत योनौ सूर्यो ज्योतिर्विपरमाला निजुहोमि स्वाहेति मंत्रं त्रैलोक्यः ॥ अस्यार्थः ॥ मारारक्षताम् ॥ के सूर्यश्च

प्रणवेनित्ययुक्तस्य सप्तमुखात् त्रिष्वपि ॥ त्रिपदायां तु गायत्र्या न भयं जायते क्वचित् ॥ २२ ॥ एकाक्षरं परब्रह्म त्रागाद्याः सः परंतपः ॥ गायत्र्या स्तु परं नास्ति पावनं कलशोद्भव ॥ २३ ॥ कर्मणामनसा वाचा यद्रात्रौ कुरुते त्वष्ट्रम् ॥ उत्तिष्ठन् पूर्वसंध्यायां त्रागाद्याः सौ वैशोधयेत् ॥ २४ ॥ यदद्वा कुरुते पापं मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ आसीनः पश्चिमां संध्यां तत्प्राणायामतो हरेत् ॥ २५ ॥ पूर्वा संध्यां जपं सिद्धे स्त्रा वित्री मार्कदर्शनात् ॥ पश्चिमां तु समासीनां व्यपेहति ॥ पूर्वा संध्यां जपं सिद्धे शैशवे नो व्यपेहति ॥ पश्चिमां तु समासीनां महंति दिवा कृतम् ॥ २७ ॥ नोपतिष्ठेत्तुः पूर्वानोपास्तेयस्तु पश्चिमात् ॥ सशूद्रवद्वहिष्कार्यः सर्वस्माद्दिजकर्मणः ॥ २८ ॥ अपां सनां समाध्यानित्यकर्म समाचरेत् ॥ गायत्रीमप्यधीयीत ग्लारण्डं समाहितः ॥ २९ ॥ गृहाद्गुणायस्मात्संध्यावहिरुपासिता ॥ गायत्र्यध्यासमात्रोपिवरं विप्रोजितेंद्रियः ॥ ३० ॥ त्रिवेद्यपि च नो मान्यः सर्वभुक् सर्वविक्रयी ॥ सविता देवतायस्या मुखमग्निस्त्रिपाञ्चरा ॥ ३१ ॥ विश्वामित्रोऽक्रपिष्ठं दोगायत्री सा विशिष्यते ॥ गायत्रीमुषसि ध्यायेच्छाहितं ब्रह्म देवताम् ॥ ३२ ॥ हंसा रुद्रा मण्डवर्गं रक्तसन्तुलेपनाम् ॥ ऋक्स्वरूपामभयदानक्षमा लावलंबिनीम् ॥ ३३ ॥ व्यासपिणार्तूयमानं छंदसानुभूमायुताम् ॥ एतद्धानादुषद्व्यनैश मनोव्यपेहति ॥ ३४ ॥ भूयश्च त्रिचमंत्रेण स्यादाचमनमुत्तमम् ॥ अपो हिष्ठेति त्रिभिर्मार्जनं तु तत्तत् ॥ ३५ ॥

मन्युश्च मन्युर्यज्ञः ॥ केभ्यः पापेभ्यः ॥ किमेतैर्यो मन्युः कुरुतेभ्यः ॥

दाचमनमुत्तमम् ॥ आपाहिष्ठितिस्तप्तिमार्जनंतुतश्चरेत् ॥ ३५ ॥

मन्युश्चमन्ययुज्ञः ॥ केभ्यःषोपेभ्यः ॥ किंभूतेभ्योमन्युरुतेभ्यः
 असांगयज्ञकृतेभ्यः ॥ तथाभ्युपतयोयज्ञपतयोमन्युःक्रोधावाक्रोधपतयइंद्रियाणिक्रोधकृतेभ्यःषोपेभ्यःक्रोधोभक्तदृशःक्रोधोभाभक्तयेनाहमकार्यं
 नकरोमीति ॥ किंचित्स्यांपराध्याकार्षे केन मनसावाचाहस्ताभ्यापद्माभ्योपद्व्योनाशिशेन तस्यापमहर्दिवसोऽबलुपतुखंडयनु यत्किंचिन्मयिभूदाश्रितदुरंतपतद्विदमहंयुजुहो
 मि ॥ किंभूते ॥ ज्योतिषिदुल्लभमभ्यास्थितप्रकाशस्वरूपे ॥ परमालनिपरमालस्वरूपे ॥ अमृतयोनिचैतनात्मकारणे ॥ पानीयरूपेणतत्पानुहोमित्याहासुदुतंभवति ॥ ३५ ॥

का.खं.

112711

आपोदिष्टेति तस्य शिष्याख्यां ब्राह्मणानमाह ॥ भूमावित्यादिद्वाभ्याम् ॥ ३६ ॥ भूमाविति श्लोकात्तपादत्रयस्यैव प्रवक्ष्यां चष्टे ॥ भूमिशब्देनेति ॥ ३७ ॥ वारुणादिति ॥ इदं भूमां वित्यादिनोक्तं ब्राह्मणानं वारुणादित्यादिपंचक्षानात्सरं भिन्नं परं श्रेष्ठं चेत्यवश्यः ॥ तत्र वारुणं जलजम् ॥ आग्नेयमग्निहोत्रविभूतिजम् ॥ वायव्यं वायुना नीयमानगोरजो जम् ॥ ऐन्द्रमयं विना एरावतकरो ज्जितवारिजम् ॥ मां त्रमूलमंत्रजैर्वदिकमंत्रजं वा ॥ तथा चोक्तम् ॥ मां त्रभौ संतथाग्नेयं वायव्यं दिव्यमेव च वारुणं मानसं चैव सप्तर्षैर्वधकीर्तितमिति ॥ तत्र भौमं सहालं

भूमौ शिरसि चाकाशे आकाशे भुवि मस्तके ॥ मस्तके च तथा काशे भूमौ च न वधा क्षिपेत् ॥ ३६ ॥ भूमि शब्देन चरणावाकाशं हृदयं स्मृतम् ॥
शिरस्येव शिरःशब्दो मार्जन इह रुद्धतः ॥ ३७ ॥ वारुणादपि चाग्नेयाद्याय व्यादपि चैत्रतः ॥ मंत्रस्नानादपि परं ब्राह्मं स्नानमिदं परम् ॥ ३८ ॥
ब्राह्मस्नानेन यः स्नातः स बाह्याभ्यंतरे शुचिः ॥ सर्वत्र चार्हतामति देवपूजादिकर्मणि ॥ ३९ ॥ नक्तंदिनं निमज्याप्सुकैव तः किमु पावनाः ॥ शत
शोपि तथा स्नातान शुद्धभावावदूषिताः ॥ १४० ॥ अतः करणशुद्धये तान्विभूतिः पवित्रयेत् ॥ किं पावनाः प्रकृत्येतरा स भाग्यस्मधूसराः ॥ १४१ ॥
स स्नातः सर्वतीर्थेषु स सर्वमलवर्जितः ॥ तेन क्रतुशतैरिष्टं च तोयस्येह निर्मलम् ॥ १४२ ॥ तदेव निर्मलं च तोयं आस्यत्तन्मुने शृणु ॥ विश्वेशश्च
असन्नः स्यात्तदा स्यान्नान्यथा क्वचित् ॥ १४३ ॥ तस्माच्चेतो विशुद्ध्यर्थं काशीनाथं समाश्रयेत् ॥ तदा श्रयेण नियतं संक्षिप्येते मनोमलाः ॥ १४४ ॥

वनंतिलकादिधारणभितियावद् ॥ दिव्यमैद्रम् ॥ मानससगुणनिर्गुणभेदेनहरिहरयोऽश्रितनम् ॥ तथाचब्रह्मादपिस्नानान्मानसस्नानमधिकमितिदर्शितमवति ॥ यद्वा भूमावित्यादिश्लो
कद्वयमार्जनविशेषतदावारुणादित्यस्यायमर्थः ॥ वारुणादिपंचस्नानादित्युपलक्षणमस्नानादपिब्राह्मस्नानंयादिसंप्रभित्यन्यंश्रुचेत्यर्थः ॥ अस्मिन्पद्मब्राह्मस्नानसमेव ॥ ३८ ॥
तस्मैति ॥ ब्रह्मस्नानेनेति ॥ ३९ ॥ ननुवारुणाग्रेयोरैवश्रुत्वंप्रतिज्ञातिप्रायशःसर्वैःक्रियमाणत्वादित्याशंक्यनिराकरोति नक्तमितिद्वयेन ॥ १४० ॥ रासभागदर्भाः ॥ ४१ ॥ एवं
स्थितेफलितमह ॥ सत्नातइति ॥ ४२ ॥ तर्हि तत्कथंस्यादित्यांक्षापूर्वकसंहेतुकमाह ॥ तदेवेति ॥ ४३ ॥ समाश्रयोच्चतेयेत् ॥ मनोमलाःकाभाः ॥ ४४ ॥

१ समलानमितिक्कचित्पाठः ॥

॥ ४५ ॥ ननुविश्वेशानुग्रहएवकृतस्यात्तत्राह ॥ विश्वेशानुग्रहइति ॥ तंसदाचारम् ॥ ४६ ॥ द्रुपदामितिकृतंचेतिमंत्रद्वयंपूवमेवव्याख्यातमितिप्रतीकृतयाएकदेशग्रहणाभिप्रायेण ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ इमंइमेवरूपेतिमंत्रम् ॥ आचार्याइति ॥ केचिदपरआचार्याशाखाभेदेनांतश्चरसीत्याचमनमंत्रमिच्छतीतिशेषः ॥ इमंवक्ष्यमाणंमंत्रमुक्त्वाऽऽचमनंकुर्या

संक्षीणमानसमलोविश्वेशानुग्रहात्परान् ॥ इदंशरीरमुत्सृज्यपरंब्रह्माधिगच्छति ॥ ४५ ॥ विश्वेशानुग्रहेतुःसदाचारोमतोत्तुणाम् ॥ श्रुति स्मृतिश्चामुदितंतस्मात्तमनुसंश्रयेत् ॥ ४६ ॥ द्रुपदांतुततो जत्वा जलमादायपाणिना कुर्यादृतंचमंत्रेणविधिज्ञस्त्वधमर्षणम् ॥ ४७ ॥ निमज्वाप्सुचयोविद्वान्जपेन्निरधमर्षणम् ॥ यथाश्वमेधावध्वस्तस्यस्यात्तत्तथाध्रुवम् ॥ ४८ ॥ जलवापिस्थलेवापियः कुर्यादधमर्षणम् ॥ तस्याद्यौघोविनश्येतयथासूर्योदयेतमः ॥ ४९ ॥ इमंमंत्रंततश्चोक्त्वा कुर्यादाचमनंह्रिजः ॥ आचार्याः केचिदिच्छंतिशाखाभेदेनचापरे ॥ ५० ॥ अंतश्चरसिभूतेषुगुहायांविश्वतोमुखः ॥ त्वयज्ञस्त्वंवषट्कारआपोज्योतीरसोऽष्टतम् ॥ ५१ ॥ गायत्रीशिरसाहीनांमहाव्याहृतिपूर्विकाम् ॥ प्रणवाद्यांजपंस्तिष्ठन्क्षिपेदंभोजलित्रयम् ॥ ५२ ॥ तेनवज्जोदकेनाशुमेदहानामराक्षसाः ॥ मूर्यारयः प्रलयितंशैलवज्रहताद्भव ॥ ५३ ॥ विवस्वतःसहायार्थोद्विजोनांजलित्रयम् ॥ क्षिपेन्मंदेहनाशायसोपिमंदेहतांब्रजं ॥ ५४ ॥ प्रातस्तावज्जपंस्तिष्ठ्यावत्सूर्यस्यदर्शनम् ॥ उपविशेजपेत्सायन्यक्षाणामाविलोकनात् ॥ ५५ ॥ काललोपोनकर्तव्योद्विजेनस्वहितंप्पुना ॥ अर्धोदयात्समयेतस्माद्भजोदकंक्षिपेत् ॥ ५६ ॥ विधिनापिहृतासंध्याकालातीताऽफलाभवेत् ॥ अयमेवहिदृष्टांतोवंध्यास्त्रिमैथुनयथा ॥ ५७ ॥ जलंवाभकरुरुवायासंध्याचरिता द्विजैः ॥ वषलीसापरिश्रयारक्षोगणमुदावहा ॥ ५८ ॥

दिलत्रहेतुमाह ॥ आचार्याइति ॥ मंत्रमेवदर्शयति ॥ अंतश्चरसीत्येवाव्ययः ॥ गुहायांनुद्धौ ॥ विश्वतोमुखःसर्वत्राननः ॥ रसआनंदःअमृतंषड्विकाररहितम् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥

उद्वयंतमित्यनुस्वारः ॥ प्रतीकाग्निप्रायोवा ॥ मसःपरिस्त्रिःप्रथमत उत्तरम् ॥ देवदेवत्रासूर्यमग्नज्योतिरुत्तममिति मंत्रशेषः ॥ अस्याः ॥ तत्त्वयंतमसःपरि तमःप्रचुरादस्माहो
कात्तमसःपाप्मनोवापरिपरिस्त्रिःस्वर्गलोकेदेवत्रादेवेषु उत्तरदेवदेवनादिगुणयुक्तमत्तमसर्वज्योतिभ्य उत्तमं उक्तमसूर्यसर्वप्रकरप्रथतःशास्त्रदृष्ट्यासाक्षात्कर्तव्यैः सूर्यज्योतिः उन्
अग्नमवहतास्मेति ॥ उदुत्यमिति ॥ जातवेदसं देवं हतं केतवः दशे विव्याय सूर्यमिति मंत्रशेषः ॥ अस्यायमर्थः ॥ उदित्युपसर्गः ॥ उदिति च निपातः ॥ त्यच्छब्दस्य ह्रस्वपत्यमिति ॥ त्यं
जातवेदसं जातं जातं वेत्ति वेदयतीति जातवेदास्त जातवेदसं सर्वज्ञदेवनादिगुणयुक्तम् ॥ सूर्यम् ॥ चितीज्ञाने ॥ केतवः प्रज्ञानात्मका असंख्यातारश्मयः उपव उद्वहंति विश्वा य विश्वस्यस
र्वस्य जगतः दशे दर्शनाय सर्वलोकस्य दर्शनादिव्यवहारसिद्धयर्थं वहंति उद्वहंति संबध इति ॥ चित्रदेवेति ॥ नामुदगादनीकं चक्षुर्भित्रस्यवरुणस्याग्नेः आप्राद्यावापृथिवी अंतरिक्षं सूर्यआ
त्मा जगतस्तस्थुषश्चेति मंत्रशेषः ॥ अस्यायमर्थः ॥ चित्रमिति क्रियाविशेषणम् ॥ चित्रं विचित्रं यथा भवति तथोदगात् ॥ आश्चर्यं हि स्रकायेन ज्योतिषा शर्वतमोपहत्याग्येषां च ज्योति
षां ज्योतिरादायगच्छतीति ॥ यद्वा चित्रं चायनीय दर्शनाय उदगात् ॥ देवानां रश्मीनामनीकरश्मि संघातश्चित्रं विचित्रं चायतनीयं आदि

उद्वयंतमुदुत्यं च चित्रं देवे तितपरम् ॥ तच्चक्षुरित्युपस्थानमंत्रावप्रस्यसिद्धिदाः ॥ ५९ ॥

त्यमंडलमुदगादित्यर्थः ॥ तच्च मित्रस्यवरुणस्याग्नेरित्येतेषां चक्षुर्दृष्टिः स देवमनुष्यस्य जगतो यच्चक्षुस्तदादित्यमंडलं आप्राद्यावापृथिवी अंतरिक्षं प्रापूर्णे द्यावापृथिवी तन्मध्यमंतरिक्षं
चक्षुकीयेन प्रकाशेन आसमतात्प्राः पुरुषव्यत्ययः ॥ अप्रात आपूरितवान् ॥ सूर्यो द्ये हि रूपादयोऽग्निव्यज्यते कालस्यापि विशिष्टा क्रिया हेतु त्वं जमानानां च विशिष्टा क्रिया कर्तृत्वे दवा
नां च विशिष्टपूजाविषयत्वमित्यादिकं सर्वसूर्यो द्याय न भित्यर्थः ॥ स एव सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषः अस्य जगतः जगति गच्छतीति जगतस्तस्य जगतो जंगमस्य तस्थुषः स्थितिशीलस्य स्याद
रस्य सूर्यः सर्वप्रको भगवान् आत्मा सर्वस्य प्रत्यगात्मज्ञतः ॥ परमात्मदृष्ट्या सूर्यं स्मरते इति ॥ तस्य उदुत्यमित्यस्मात्परम् ॥ तच्चक्षुरिति ॥ देवहितं परस्ताच्छुक्रमुच्चरत् ॥ पश्येम शरदः शतं
जीविम शरदः शतं शृणुयाम शरदः शतमिति मंत्रशेषः ॥ अस्यायमर्थः ॥ तच्चक्षुरादित्यात्मकं चक्षुर्देवहितं देवनश्च भगवता हितं प्रति शतं देवभ्योऽर्थाय वा हितं परस्तात्वाच्यादि शिशुकं पाप्म
जिरसं स्पृष्टं उच्चरदुदेति ॥ पश्येम सवाणि पुरुषार्थसाधनानि पश्येम ॥ शरदः शतं शतं संवत्सरपरिमितं कालं ॥ शृणुयाम श्री भगवन्माहाराभ्यं प्राववा
दिनी श्रुतीः ॥ शरदः शतं कल्पेन शृणुयामेति ॥ ५९ ॥

सहस्रकृत्वसहस्रवारान् ॥ एवमपि ॥ वाशब्दोविकल्पार्थः ॥ १६० ॥ सौर्युपस्थितः फलमाह ॥ सहस्रपरमांशशततोत्तमम् शतवारजपनमध्यामध्यामंशवारजपनअवरांलब्धिं
 म् ॥ ६१ ॥ विभादिति ॥ विभादुहसिबालित्यादिचतुर्दशानुवाकंवाजपेत् पौरुषसंक्तसहस्रशीषेत्यादिषोडशंवाजपेत् शिवसंकल्पंज्जायेतषडङ्गचंवाजपेत् मंडलब्राह्मणयेदेत
 न्मंडलमित्यादित्रयोविंशतिकडिकालंकांवाजपेत् ॥ एतेषांस्वरूपंसां हितादौ ॥ व्याख्यानं च गुणविष्णवादौ द्रष्टव्यम् ॥ एवमपि ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ वेदोक्तैर्होमः शुचिषदित्याद्यैः ॥ आग
 सहस्रकृत्वो गायत्र्याः शतकृत्वोथवापुनः ॥ दशकृत्वोथेद्व्यैवकुर्यात्सौरिमुपस्थितिम् ॥ १६० ॥ सहस्रपरमांशशतमध्यामध्यामंशवाराम् ॥ गा
 यत्रीयो जपेद्विप्रो न स पापैः प्रलिप्यते ॥ १॥ विभ्रादित्यनुवाकंवापौरुषं जपेत् ॥ शिवसंकल्पमथवा ब्राह्मणं मंडलं तु वा ॥ ६२ ॥ एता
 नि चोपस्थानानि रविप्रतिकराणि च ॥ रक्तचंदनमिश्राद्विरक्षतैः कुसुमैः कुशैः ॥ ६३ ॥ वेदोक्तैरगमांस्तैर्वा मित्रैर्धर्मप्रदापयेत् ॥ अर्चितः स वि
 तायेन तेन त्रैलोक्यमर्चितम् ॥ ६४ ॥ अर्चितः स विता सुते सुता न्यशुवसूनि च ॥ व्याधीनं रेददत्यायुः पूरयेद्वां छिता न्यपि ॥ ६५ ॥ अयं हिरुद्र आ
 दित्या हरिरेष दिवाकरः ॥ रविर्हिरण्यगर्भो सौत्रयोरूपयमयमा ॥ ६६ ॥ रवेस्ततोषणान्तुष्टा ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ इंद्रादयोऽखिला देवा मरी
 च्याद्या महर्षयः ॥ ६७ ॥ मानवामनुमुख्याश्च सोमपाद्याः पितामहाः ॥ रवेरर्चा विधायैथं तत्स्पर्णमारभेत् ॥ ६८ ॥ दर्शनगर्भानां दायनव
 समचपंचवा ॥ साग्रांसमूलानच्छिन्नान् द्विजोदक्षिणपाणिना ॥ ६९ ॥ अन्वारब्धेन सव्येन तर्पयेत् षड्विनायकान् ॥ ब्रह्मादीन् खिलान् देवान्
 मरीच्यादींस्तथामनीन् ॥ १७० ॥ चंदनगरुकस्तूरीगंधवत्कुसुमैरपि ॥ तर्पयेच्छुचिभिस्तोत्रैः स्थप्यं विवितिसुच्चरन् ॥ ७१ ॥ सनकादीन्मनु
 ष्यांश्च निवीतीतर्पयध्वैः ॥ अंगुष्ठद्वयमध्यतुरुवादर्भां नृजिह्वः ॥ ७२ ॥

भोक्तैः एहि सुयसहस्रांशोदित्याद्यैः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ अयं हीति ॥ अयमादित्योरुद्रः एष दिवाकरो हरिः असौरविर्हिरण्यगर्भः तस्मादयमयमात्रयोरुद्रहरिर्हिरण्यगर्भात्सरूप इति ॥
 तथा च स्थितिः ॥ नमः सवित्रे जगदेकचक्षुषे जगत्समृति स्थितिनाशे हवे त्रयीमयायात्रिगुणात्मधारिणे विरिचिनारायणशंकरात्मन इति ॥ ६६ ॥ यत एवमोरो वेत्ति ॥ ६७ ॥ ६८ ॥
 ॥ ६९ ॥ अन्वारब्धेन सव्येन दक्षिणहस्तसंल्लेभनवामेन हस्तेन ॥ षड्विनायकान् चंडयचंडमविनायका विघ्नराजमहागणपतीन् ॥ १७० ॥ ७१ ॥ निवीतीकंठलग्नयज्ञोपवीती ॥ ७२ ॥

१ उदयगुणविष्णवादावितिकाचिलाठः

प्राचीनावीतिकोदक्षिणस्कंधयज्ञोपवीतवान् ॥ ७३ ॥ तिलतर्पणस्यनिषेधमाह ॥ रवाविति ॥ ७४ ॥ तत्रापियादृच्छिकप्रतिप्रसवमाह ॥ यदीति ॥ चतुर्दशेति ॥ यमायधर्मराजाय
 मृत्यवेचांकायच वैवस्वतायकालायसर्वज्ञतक्षायच औद्वरायद्वन्नायनीलायपरमेष्ठिने दकोदरायचित्रायचित्रगुप्तायवैनमइत्येवंज्ञानम् ॥ ७५ ॥ पितृतीर्थेनांगुष्ठप्रदेशिन्यर्धभ्ये
 न ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ देवादितीर्थान्याह ॥ अंगुल्ययइतिसार्धेन ॥ ७८ ॥ पितृतर्पणमंत्रानाह ॥ नवर्चमिति ॥ ७९ ॥ नवर्चमेवोदाहृत्यदर्शयति ॥ उदीरतामितिपादोनद्वयेन ॥ उदीर
 कव्यवाडनलार्दीश्रपितृन्दिव्यान्तर्पयेत् ॥ प्राचीनावीतिकोदक्षिणौस्तिलमिश्रितैः ॥ ७३ ॥ रवौशुक्रेत्रयोदक्षांसमस्यानिशिसंध्ययोः ॥
 श्रेयोर्थाब्राह्मणोजातुनकुर्यात्तिलतर्पणम् ॥ ७४ ॥ यदिकुर्यात्ततःकुर्याच्छुक्लैरेवतिलैःकृती ॥ चतुर्दशयमान्यश्चात्तर्पयेन्नामउच्चरन् ॥ ७५ ॥
 ततःस्वगोत्रमुच्चार्यतर्पयेत्स्वपितृन्मुदा ॥ सव्यजानुनिपातेनपितृतीर्थेनवाग्यतः ॥ ७६ ॥ एकैकमंजलिदेवादौद्वौतुसुनकादिकाः ॥ पितरस्त्री
 न्यवांछंतिस्त्रियैकैकमंजलिम् ॥ ७७ ॥ अंगुल्यग्रभ्रवैद्वैवर्षमंगुलिमूलगम् ॥ ब्राह्मंगुष्ठमूलेतुपाणिमध्यप्रजापतेः ॥ ७८ ॥ मध्यगुष्ठप्र
 देशिन्योऽपिच्यतीर्थप्रचक्षते ॥ नवर्चमुच्चरन्विद्वान्विद्व्यापितृतर्पणम् ॥ ७९ ॥ उदीरतामंगारसआयंतुनद्वौतुष्यते ॥ ऊर्जवहंतीपितृभ्यःस्व
 धायिभ्यस्ततःपठेत् ॥ १८० ॥ येचेहपितरस्तद्वन्मधुवाताइतितृचम् ॥ नमोवःपितरश्चोक्तापठन्सिंचेज्जलंभुवि ॥ ८१ ॥ आब्रह्मसंवपर्यंतं
 देवर्षिपितृमानवाः ॥ त्वयंतुपितरःसर्वमातृमातामहादयः ॥ ८२ ॥ अतीतकुलकोटीनांसमर्होपनिवासिनाम् ॥ आब्रह्मभुवनालोकादिदम्
 स्तुतिलोदकम् ॥ ८३ ॥ येचास्मांकुलेजाताअपुत्रागांन्निगृह्णाताः ॥ सर्वेत्तन्निमायांतुवस्त्रनिष्पीडनोदकैः ॥ ८४ ॥ अग्निर्कार्यततःकृत्वा
 वेदाभ्यासंततश्चरेत् ॥ श्रुत्यभ्यासःपंचधास्यात्स्वीकारोर्थविचारणम् ॥ ८५ ॥ अभ्यासश्चजपश्चापिशिष्येभ्यःप्रतिपादनम् ॥ लब्धस्यप्र
 तिपालार्थमलभ्यस्यचलभ्यये ॥ ८६ ॥

तामित्येकांकडिका ॥ अंगिरसइतिद्वे आयंतुनइतितिस्रः ऊर्जवहंतीतिचतस्रः पितृभ्यःस्वधायिभ्यःइतिपंच येचेहेति८८ मधुवाताइतिकडिकात्रयम् इतिनवर्चमुक्त्वापितृतर्पणंवि
 द्व्यादितिपूर्वैणैवान्वयः ॥ १८० ॥ मातृमंत्रकंसंतर्प्यमातामहतर्पणमाह ॥ नमोवइति ॥ ८१ ॥ आब्रह्मेतिमंत्रत्रयंपठन्भुविजलंसिंचेदितिसपादत्रयाणामन्वयः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥
 ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥

उपसंहरति ॥ प्रातःकृत्यमिति ॥ ८७ ॥ प्रातःस्नानशक्तान्यव्याह ॥ अथवेति ॥ ८८ ॥ ९१० ॥ ९११ ॥ ९१२ ॥ ९१३ ॥ ९१४ ॥ ९१५ ॥ ९१६ ॥ ९१७ ॥ ९१८ ॥ ९१९ ॥ ९२० ॥ ९२१ ॥ ९२२ ॥ ९२३ ॥ ९२४ ॥ ९२५ ॥ ९२६ ॥ ९२७ ॥ ९२८ ॥ ९२९ ॥ ९३० ॥ ९३१ ॥ ९३२ ॥ ९३३ ॥ ९३४ ॥ ९३५ ॥ ९३६ ॥ ९३७ ॥ ९३८ ॥ ९३९ ॥ ९४० ॥ ९४१ ॥ ९४२ ॥ ९४३ ॥ ९४४ ॥ ९४५ ॥ ९४६ ॥ ९४७ ॥ ९४८ ॥ ९४९ ॥ ९५० ॥ ९५१ ॥ ९५२ ॥ ९५३ ॥ ९५४ ॥ ९५५ ॥ ९५६ ॥ ९५७ ॥ ९५८ ॥ ९५९ ॥ ९६० ॥ ९६१ ॥ ९६२ ॥ ९६३ ॥ ९६४ ॥ ९६५ ॥ ९६६ ॥ ९६७ ॥ ९६८ ॥ ९६९ ॥ ९७० ॥ ९७१ ॥ ९७२ ॥ ९७३ ॥ ९७४ ॥ ९७५ ॥ ९७६ ॥ ९७७ ॥ ९७८ ॥ ९७९ ॥ ९८० ॥ ९८१ ॥ ९८२ ॥ ९८३ ॥ ९८४ ॥ ९८५ ॥ ९८६ ॥ ९८७ ॥ ९८८ ॥ ९८९ ॥ ९९० ॥ ९९१ ॥ ९९२ ॥ ९९३ ॥ ९९४ ॥ ९९५ ॥ ९९६ ॥ ९९७ ॥ ९९८ ॥ ९९९ ॥ १००० ॥

पकान्सर्वलवणयुक्कलवणसंबद्धसंपक्कान्सिद्धमंनत्यजेदित्यर्थः ॥ ९५ ॥ आढकीः नुवरीः ॥ महाराष्ट्रकलायसदृशान्तरकवर्णान् ॥ वर्तुलान्स्थूलकलायात् ॥ वाटान्बवटीति प्रसिद्धान् ॥ ९६ ॥ पृष्ठोदिविपृष्ठोशिराल्यादिमंत्रेणपयुक्षणमभ्युक्षणमंत्रपूरवकजलेनाश्विबेष्टनंवा ॥ ९७ ॥ मुसंमुवंतुती यरेवोपर्येकीकृत्यस्थापितम् ॥ ग्राह्युवोदेवमसंमुखोऽनेत्येवंरूपंवा ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ देवकृतस्याधाइति ॥ एनसोवयजनमसित्वाहामनुष्यकृतस्यैनसोवयजनमसीत्यादयआदिपदेनगृह्यते ॥ २०० ॥

१ र्थपाकाशिमित्यपिक्वचित्पाठः

सिष्टकृतीद्वयं अग्रयोः सिष्टकृतेः साहेत्याहुतिद्वयम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अन्नूचानः सांगाधीतिः ॥ ६ ॥ ७ ॥ तर्हि किमध्वगाद्यष्टौ विहायान्यभ्योन्नंदेयम् केनोक्तमित्याह ॥
 यमायतूणीमेकांचतथास्विष्टकृतीद्वयम् ॥ विश्वेभ्यश्चापि देवेभ्यो भूमौ दद्यात्ततो बलिम् ॥ १ ॥ सर्वेभ्यश्चापि भूतेभ्यो नमो दद्यात्तदुत्तरे ॥ त
 दक्षिणेऽपि त्वभ्यश्चाचीनावीतिको ददेत् ॥ २ ॥ निर्णेजनो दकान्नं चैशान्या वै यक्ष्मणेऽप्येतत् ॥ ततो ब्रह्मादि देवेभ्यो नमो दद्यात्तदुत्तरे ॥ ३ ॥ नि
 वीतीसनकादिभ्यः पितृभ्यस्त्वपसव्यवान् ॥ हंतः षोडशभिर्ग्रासैश्चतुर्भिः पुष्कलं स्मृतम् ॥ ४ ॥ ग्रासमात्रा भवेद्भिक्षा गृहस्थसुक्रतप्रदा ॥ अ
 ध्वगः क्षीणवृत्तिश्च विद्यार्थी गुरुपोषकः ॥ ५ ॥ यतिश्च ब्रह्मचारी च षडेते धर्मभिः दुकाः ॥ अतिथिः पथिको ज्ञेयोऽन्नूचानः श्रुतिपारगः ॥ ६ ॥ मा
 न्यावेतौ गृहस्थानां ब्रह्मलोकमभीप्सताम् ॥ अपि त्वपाकेशु निवान्नं निष्फलं भवेत् ॥ ७ ॥ अन्नार्थिनः स मायाते पात्रापात्रं न चितयेत् ॥
 शुनां च पतितानां च त्वपाचां पापरो गिणाम् ॥ ८ ॥ काकानां च कृमीणां च बहिरन्नां किरेद्भुवि ॥ ऐन्द्रवारुणवायव्याः सौम्या वै नैऋताश्च ये ॥ ९ ॥
 प्रतिगृह्णन्त्विमं पिण्डं काभूमौ मया पितम् ॥ दौश्वानौ श्यामशबलौ वै स्वस्तकुलोद्भवौ ॥ १० ॥ ताभ्यां पिण्डप्रदास्यामि स्यातामेतावहिंसकौ ॥
 देवा मनुष्याः पशवो रक्षो यक्षो रगाः खगाः ॥ ११ ॥ दैत्याः सिद्धाः पिशाचाश्च प्रताभूताश्च दानवाः ॥ तृणानि त्रवश्चापि मद्गन्ता भिलाषुकाः
 ॥ १२ ॥ कृमिकीटपतंगाद्याः कर्मवद्वा बुभुक्षिताः ॥ तत्स्यर्थमन्नं हि मया दत्तं तेषां मुदे स्तु वै ॥ १३ ॥ इत्थं भूतबलिं दत्वा कालं गोदोहमात्रकम् ॥ प्रती
 क्ष्यातिथिमायांतं विशेद्भ्राज्यगृहततः ॥ १४ ॥ अर्द्धत्वा वा यस्य बलिनित्यश्चादं समाचरेत् ॥ नित्यश्चादं स्वसामर्थ्यान्नीन्द्वावेकमथापि वा ॥ १५ ॥
 भोजयेत्पितृयज्ञार्थं दद्याद्दुह्यदुर्बलः ॥ नित्यश्चादं देवहर्तं नित्यमादिविवर्जितम् ॥ १६ ॥ दक्षिणारहितं त्वे तद्वा तभोक्तृव्रतोऽज्ञितम् ॥ पि
 तृयज्ञं विधायैतं स्वस्थबुद्धिरनातुरः ॥ १७ ॥ अदुष्टासनमध्यास्य भुंजीत शिशुभिः सह ॥ सुगंधिः सुमनाः स र्वशुचि वासाद्वयान्वितः ॥ १८ ॥
 अन्नार्थी नीतिः ॥ किंतु शुनामिति ॥ ८ ॥ तत्र काकबलिमंत्रमाह ॥ ऐद्रेति ॥ ९ ॥ श्वबलिमंत्रमाह ॥ देवा इति साधद्वयेन ॥ ११ ॥ १२ ॥
 ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ दद्याद्दुह्यदुर्बल इति ॥ इति त्वश्च सर्वस्मात्स्वभोज्यात्किंचिदुह्यदुर्बलस्य सर्वेभ्य एकां बलिं दद्यादित्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ विधयेति ॥ आपोशनविधानेन कृत्वा तदन्वमध उपरिष्ठाच्चान्नमतां विधाय सुधीर्द्विजोऽश्वीयादित्यव्ययः ॥ २० ॥ आपोशनविधानक्रमदर्शयति ॥ प्रदद्यादिति ॥ २१ ॥

प्रागास्य उद्गास्योवाभुंजीतपि हसेवितम् ॥ १९ ॥ विधायान्नमनम्रतदुपरिष्ठादधस्तथा ॥ आपोशनविधानेन कृत्वा श्वीयात्सुधीर्द्विजः ॥ २० ॥ प्रदद्यादुवः शतयेभुवनपतये तथा ॥ भूतानां पतये स्वाहेत्युक्ताभूसौबलित्रयम् ॥ २१ ॥ सरुच्चाप उपस्थप्राणाघादुतिपचकम् ॥ २२ ॥ याव धाज्जठरकुंडग्नौ दर्भपाणिः प्रसन्नधीः ॥ २३ ॥ दर्भपाणिस्तु योभुंक्तनस्य दोषेन विधते ॥ केशकीटादिसंभूतस्तदश्वीयात्सदर्भकः ॥ २४ ॥ याव द्रुच्यन्नमश्वीयान्नब्रूयान्तदुणा गुणान् ॥ भुंजते पितरस्तावन्नोक्तगुणा गुणाः ॥ २५ ॥ अतोमानेन योभुंक्तसंभुंक्तेकवलामृतम् ॥ अनु पीयततः क्षीरं तक्रंपानीयमेव वा ॥ २६ ॥ अमृताभिधानमसीत्येवंप्राश्यादं कंसकृत् ॥ पीतशेषक्षिपेद्भूमौ तोयमंत्रमिमं पठन् ॥ २७ ॥ अप्र क्षालितहस्तस्य दक्षिणांगुष्ठमूलतः ॥ रौरवेऽपुण्यनिलये पद्मावुदनिवासिनाम् ॥ २८ ॥ उच्छिष्टे दक्षमिच्छुनामक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥ २९ ॥ पु नराचम्य मेधावीशुचिर्भूत्वा प्रयत्नतः ॥ हस्तेनोदकमादाय मंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ ३० ॥ अंगुष्ठमात्रः पुरुषस्त्वं गुणं च समाश्रितः ॥ ईशः सर्वस्य ज गतः प्रभुः प्रीणाति विश्वभुक् ॥ ३१ ॥ इत्यन्नं परिसंकल्प्य प्रक्षाल्य चरणौ करौ ॥ ततोन्नपरिणामार्थमंत्रानेतानुदीरयेत् ॥ ३२ ॥ अग्निराप्या ययन्धातून् यार्थिवान्यवने रितः ॥ दत्तावकाशेन भसाजराय वस्त्रमे सुखम् ॥ ३३ ॥ प्राणापानसमानानामुदानव्यानयोस्तथा ॥ अन्नं पु ष्टिकं चात्सुममास्त्वव्याहृतं सुखम् ॥ ३४ ॥ समद्रोवडवाग्निश्च ब्रध्नो ब्रध्नस्य नंदनः ॥ मयाभ्यवहृतं यत्तदशेषं जरय विमे ॥ ३५ ॥ मुखशुद्धिं ततः कृत्वा पुराणश्रवणादिभिः ॥ अतिवाद्यदिवाशेषं ततः संख्यां समाभजेत् ॥ ३६ ॥ गृहगोष्ठेन दीतरिसंख्यादशगुणा क्रमात् ॥ संभेदस्याच्छत गुणान्यनं तां शिवसन्निधौ ॥ ३७ ॥ उपासिता बहिः संख्यादिवाग्नौ यथुनपातकम् ॥ शमयेद्वृत्तोक्ता घंमघगंधमेव च ॥ ३८ ॥

सकृदिति ॥ अमृतोपस्तरणमसीति मंत्रेण सकृदाचम्येत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ अग्निश्चेतिमंत्रः सूर्यश्चामन्युश्चमंत्रेणवव्याख्यातप्रायः ॥ २४० ॥ ४१ ॥ तत्तस्मात् एककाष्ठमयार्थैकजातीयकाष्ठमयीवा ॥ ४२ ॥ उपसं
हरति ॥ उद्देशतइति ॥ कथनस्यफलमाह ॥ इत्थमिति ॥ २४३ ॥ वेदपाठार्थयोरोपाद्यद्वयस्वस्वलितंमम क्षतव्यंतद्विशेषेणवेदेवदार्थपारौः ॥ १ ॥ ॥ इतिश्रीरामानंदरुतायां
सामवेदस्वरूपांचवसिष्ठर्षिसमायुताम् ॥ रुक्म्यांगीरुक्णवसनांमनाकूस्वलितयौवनाम् ॥ ३८ ॥ सरस्वतीताक्ष्ययानांविघ्नघ्नीविष्णुदिवता
म् ॥ जगतीच्छंदसायुक्तांध्यायेदकाक्षरंपराम् ॥ ३९ ॥ अग्निश्चेतिचमंत्रेणविधायचमनंसुधीः ॥ पश्चिमास्योजपेत्तावधावन्नक्षत्रदर्शन
म् ॥ २४० ॥ अतिथिसायमायांतमपिवाग्भूतणोदैकैः ॥ संभाव्यपरिकल्प्येत्यनिशःप्राक्प्रहरंसुधीः ॥ ४१ ॥ इत्थंदिवाकर्मरुत्वाश्रुतेःपठन
पाठनैः ॥ एककाष्ठमयीशय्यानांतिष्ठमोथसंविशेत् ॥ ४२ ॥ उद्देशतःसमाख्यातोद्वेषनित्यतमोविधिः ॥ इत्थंसमाचरन्विप्रोनावसीदतिक
र्हिचित् ॥ २४३ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेकाशीखंडेसदाचारोनामपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ पुनर्विशेषंवक्ष्यामिसदा
चारस्यकुंभज ॥ यंश्रुत्वापिनरोधीमान्नाज्ञानतिमिरंविशेत् ॥ १ ॥ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्यास्त्रयोवर्णाद्विजाःस्मृताः ॥ प्रथमंमातृतोजाताद्वि
तीयंवोपनायनात् ॥ २ ॥ एषांक्रियानिषेकादिदमशानांताचवैदिकी ॥ आदधीतसुधीर्गर्भमृतौमूलमधांत्यजेत् ॥ ३ ॥ स्पंदनात्पाकुंभसुवनं
सीमंतोन्नयनंततः ॥ मासिषष्ठेऽष्टमेवापिजातेथोजातकर्मच ॥ ४ ॥ नामाह्वयेकादशेगहाच्चतुर्थमासिनिक्रमः ॥ मासेनप्राशनंषष्ठेचूडाब्दे
वायथाकुलम् ॥ ५ ॥ शममेनोव्रजेदेववैजंगर्भजमेवच ॥ क्षीणामेताःक्रियास्तूष्णीपाणिग्राहस्तुमंत्रवान् ॥ ६ ॥ सप्तमेथाष्टमेवाब्देसावि
त्रीब्राह्मणोर्हति ॥ नृपस्वेकादशेवैश्याहादेशेवायथाकुलम् ॥ ७ ॥

काशीखंडटीकार्यापंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ४४ ॥ षट्त्रिंशतितमेध्यायेपावनेत्यंशोभने ॥ प्रथमाश्रमिणांतावत्सदाचारोऽनिरूप्यते ॥ १ ॥ एवसाधारण्येनधर्मानुक्ता
प्रथमाश्रमिणांधर्माचक्रमुपक्रमते ॥ पुनर्विशेषमिति ॥ १ ॥ २ ॥ निषेकोगर्भाधानम् ॥ दमशानमत्येष्टिः ॥ ३ ॥ स्पंदनादूर्ध्वबालस्यचलनात्षष्ठान्मासादवर्कपुंसवंगर्भस्यपुं
स्त्वाधानंकर्म ॥ सीमतोन्नयनंकर्मविशेषःषष्ठेऽष्टमद्वितिकुलाचारभेदेन ॥ ४ ॥ ५ ॥ एनःपापम् ॥ पाणिग्राहोविविहाहः ॥ ६ ॥ ७ ॥

१ वेदेवेदार्थयोरंध्यादितिपाठोपिकचिद्

काम्योपनयनमंगह ॥ ब्रह्मेति ॥ बलार्थसामर्थ्यार्थी ॥ धनार्थान्तिकवित् ॥ ध्रियेद्धारयेत्कृष्यादित्यभिष्टव्यमिति शेषः ॥ धियेइति पाठे कृष्यादिवृत्तिविज्ञानायेत्यर्थः ॥ ८ ॥
 शौचाचरेचेति चकार समुच्चये ॥ योजयेन्नियोजयेत्येवरेयेदित्यावत् ॥ निमन्त्रयेदिति पाठेऽपि समर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अनियेषु अशिश्रपति
 त्वर्जनेषु ॥ ब्राह्मणेष्वितिसर्वेषां साधारण्येन ॥ १६ ॥ विशेषमाह ॥ ब्राह्मणेति ॥ ब्राह्मणानां भवति शिक्षादेहीति ॥ क्षत्रियाणां शिक्षां भवति देहीति ॥ दैत्यानां शिक्षादेहि भवतीति क्रमेण
 ब्रह्मतेजो भित्त्वर्थं विप्रो ब्दं पंचमेहति ॥ षष्ठे बलार्थं नृपतिर्भौजिवैश्याष्टमे ध्रियेत् ॥ ८ ॥ महाव्याहृतं पूर्वं च वेदमध्यापयेद्गुरुः ॥ उपनीय च
 तं शिष्यं शौचाचरे च योजयेत् ॥ ९ ॥ पूर्वोक्तविधिना शौचं कुर्यादाचमनं तथा ॥ दंतान् जिह्वां विशोध्याथ कृत्वा मलविशोधनम् ॥ १० ॥ स्ना
 त्वांबुदेवतैर्मन्त्रैः प्राणानास्ययत्नतः ॥ उपस्थानं रवेः कृत्वा संव्ययो रुभयोरपि ॥ ११ ॥ अग्निं कारयंततः कृत्वा ब्राह्मणान् भिवादयेत् ॥ भुवन्
 मुकगोत्रोहमभिवादयइत्यपि ॥ १२ ॥ अभिवादनशीलस्य एव सेवारतस्य च ॥ आयुर्यशो बलं दुर्द्धिवर्धतेऽहरहोधिकम् ॥ १३ ॥ अधीते गु
 रुणा हूतः प्राप्तं तस्मै निवेदयेत् ॥ कर्मणा मनसा वाचा हितं तस्याचरेत्सदा ॥ १४ ॥ अध्याप्या धर्मं तानार्थात्साध्यामज्ञानवित्तदाः ॥ शक्ताः कृत
 ज्ञाः शुचयोऽद्रोहकाश्चानसूयकाः ॥ १५ ॥ धारयेन्मेखलादं डोपवीताजिनमेव च ॥ अनियेषु चरैर्दृश्यं ब्राह्मणेष्वात्मवृत्तये ॥ १६ ॥ ब्राह्मणक्ष
 त्रियविशामादिमध्यावसानतः ॥ भैक्ष्यचर्याक्रमेण स्याद्भुवच्छब्दोपलक्षिता ॥ १७ ॥ वाग्यतोर्गुर्वनुज्ञातोर्भुंजतोर्भक्षकस्य न ॥ एकान्नं
 समश्नीयाच्छूदेऽश्नीयात्तथापि ॥ १८ ॥ अनारोग्यमनायुष्यमस्वर्ग्यचातिभोजनम् ॥ अपुण्यलोकविहिंष्टं स्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ १९ ॥ न
 द्विर्भुजितचैकस्मिन् दिवाकापि द्विजोत्तमः ॥ सायंप्रातर्द्विजाऽश्नीयादग्निहोत्रविधानवित् ॥ २० ॥ मधुमांसप्राणिहिंसाभास्करालोकनां ज
 नोऽस्त्रियपयुषितोऽच्छिष्टं परिवर्जयेत् ॥ २१ ॥ औपनायनिकः काले ब्रह्मक्षत्रदिशं परः ॥ आषोडशादाह्वाविशदाचतुर्विंशदब्दतः ॥ २२
 त्वर्थः ॥ १७ ॥ एकान्नं एकस्यान्नं न संमश्नीयात् ॥ आपदि नरेकान्नं शूदे च श्रूयादित्यव्ययः ॥ १८ ॥ १९ ॥ अग्निहोत्रविधानविदोऽग्निहोत्रानुष्ठानज्ञः ॥ अग्निहोत्रविधानवानि
 त्ति पाठेऽपि समर्थः ॥ २० ॥ भास्करालोकवर्जनं दूयादिषु ॥ तथा च मनः ॥ नेष्ट्येतोऽन्नमादित्यमित्यादि ॥ पर्युषितं चोच्छिष्टं चेत्येकवद्भावः ॥ २१ ॥ उपनयनग्रहणसमयस्य मु
 ख्यपक्षमुक्त्वा गौणपक्षविधिमाह ॥ औपनायनिक इति ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ एणह्वोस्वांतरभेदः ॥ बलशृङ्गाः ॥ २४ ॥ शाणशणतनुविनिर्मितम् ॥ क्षौमदुकूलम् ॥ आविकंमेषरेमनिर्मितम् ॥ मौजीमुंजसंबंधिनी ॥ मूतूतूणवार्तरभेदोये
नधनुज्याक्रियेतत्संबंधिनीभौवी ॥ शणतांनवीशणतनुनिर्मिता ॥ त्रिद्विगुणा ॥ समासगुणत्रयनिर्मिता ॥ श्लक्ष्णास्त्रिःस्पशी ॥ अत्रत्रिद्वत्समाश्लक्षणेतिस्तृणांविशेषणं
गम्यते ॥ मनौतुत्रिद्वत्समाश्लक्षणेतिमौज्याएवेति ॥ तथाचमनुः ॥ मौजीत्रिद्वत्समाश्लक्षणाकार्याविषयमेखला क्षत्रियस्यतुमौज्यावैथ्यशयणतांतवीति ॥ तत्रत्रैगुण्यसाधार
इतोव्यूध्यनसंस्कार्याःपतिताधर्मवर्जिताः॥ब्राह्मस्तोमेनयज्ञेनतयातित्यपरिव्रजेत् ॥ २३ ॥ सावित्रीपतितैःसार्धसंबंधनसमाचरेत् ॥ एणं
चरौरेवंवास्तंक्रमच्चर्मद्विजन्मनाम् ॥ २४ ॥ वस्तीरेनानुपूर्य्यणशाणक्षौमाविकानिच ॥ द्विजस्यमेखलामौजीमौर्विचभुजजन्मनः ॥ भवे
त्रिद्वत्समाश्लक्षणाविशस्तुशणतांतवी ॥ २५ ॥ मुंजाभावेविधातव्याकुशार्धंतकबल्वजैः ॥ ग्रंथिनैकेनसंयुक्तात्रिभिःपंचभिरेववा ॥ २६ ॥
उपवीतंक्रमेणस्याक्कापसंशाणमाविकम् ॥ त्रिद्वद्व्यूध्वतंतच्चभवेदायुर्विवद्वये ॥ २७ ॥ बिल्वपालाशयोर्दोबाह्मणस्यवृषस्यतु ॥ न्यग्रो
धबालदलयोःपीलूंदुवरयोर्विशः ॥ २८ ॥ आमौल्लिवाऽऽललाटंवाऽनासमध्वप्रमाणतः ॥ ब्रह्मक्षत्रविशादंडस्त्वगाढ्योनाभिदूषितः ॥ २९ ॥
प्रदक्षिणंपरीत्याभिमुपस्थायदिवाकरम् ॥ दंडाजिनोपवीताढ्यश्चरैर्द्वैक्ष्ययथादितम् ॥ ३० ॥ मातृमातृष्वस्तस्वस्तपितृस्वस्तपुरःसराः ॥ प्रथमं
भिक्षणीयाःस्युरेतायाचननोवेदत् ॥ ३१ ॥ यावेददमधीतेचचरन्वेदव्रतानिच ॥ ब्रह्मचारीभवेत्तावद्व्यूध्वंस्नातोऽगृहीभवेत् ॥ ३२ ॥ प्रोक्तोसा
वुपकुर्वाणोद्वितीयस्तन्नैष्ठिकः ॥ तिष्ठेत्तावदुरुकुलेयावत्स्यादायुषःक्षयः ॥ ३३ ॥ गृहाश्रमंसमाश्रित्ययगुनब्रह्मचर्यभाक् ॥ नासौयतिवर्न
स्योवास्यात्सर्वाश्रमवर्जितः ॥ ३४ ॥ अनाश्रमीनतिष्ठेत्तदिनमेकमपिद्विजः ॥ आश्रमंतुविनतिष्ठन्प्रायश्चित्तीयतोहिंसः ॥ ३५ ॥

णमेव ॥ त्रिगुणप्रदक्षिणामेखलेतिसाधारण्येनप्रचेतसात्रैगुण्यभिक्षानात् ॥ ३५ ॥ मुंजाभावेति ॥ मुंजाद्यभावेत्यर्थः ॥ विधातव्याइतिबहुवचनतोवापाठः ॥ पंचभिर्विवाशब्द
प्रयोगान्भविप्रादिभिःक्रमेणसंबंधःकिंतुसर्वत्रयथाकुलाचारसंबंधः ॥ अश्रमंतःकालूयान्णम् ॥ बल्वजःवागयीतिप्रसिद्धः ॥ २६ ॥ ऊर्ध्वदंतदक्षिणवर्तितम् ॥ २७ ॥ बालदलः
स्वदिरः ॥ पीलुगुडफलः ॥ २८ ॥ २९ ॥ यथोदितंपूर्वोक्तप्रकरणोक्तम् ॥ ३० ॥ ननोवेदनास्तीतिब्रूयात् ॥ याचैवनावमानयेदितिपाठेऽनब्रह्मचारिणंनावमानयेत्यस्याख्यानेन ॥
एनाभितिपाठेऽनाभिक्षाम् ॥ ३१ ॥ वेदव्रतानिगुरुशुश्रूषादीनि ॥ ऊर्ध्ववेदपाठसमाप्त्यनंतरम् ॥ ३२ ॥ असौपूर्वोक्तः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ वेदश्चयज्ञश्चादित्यस्यैवास्माच्चिद्वस्यतन्मया ॥ वेदयष्ट्यादीतिपाठार्थस्यः ॥ ३७ ॥ उपलक्षणं चिद्वत् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ केशांतं समावर्तनम् ॥ ४० ॥ एकामुख्यैकेवलाम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ बहिर्नदीतीरादौ ॥ ४४ ॥ अत्यब्दमिति ॥ इत्यनेन प्रकारेण ॥ अत्यब्दं किंचिदधिकं संवत्सरम् ॥ अत्यब्दमेतदितिकिंचित्साः ॥ प्रतियक्षप्रतिदिनम् ॥ व्योममूर्तिः ॥

जपंहोमं व्रतदानं स्वाध्यायं पितृतर्पणम् ॥ कुर्वाणो याश्रमभ्रष्टो नासौ तत्फलमाप्नुयात् ॥ ३६ ॥ मेखलाजिनदंडाश्चलंगस्याद्भक्षचारिणः ॥ गृहिणो वेदयज्ञादिनखलोमवनस्थितेः ॥ ३७ ॥ त्रिदंडादित्येतरकमुपलक्षणमत्र वै ॥ एतल्लक्षणहीनस्तु प्रायश्चित्तीदिने दिने ॥ ३८ ॥ जीर्णकमंडलुदंढमुपवीताजिने अपि ॥ अप्रवेवतानि निक्षिप्य गृहीतान्यच्च मंत्रवत् ॥ ३९ ॥ विदध्यात्षोडशैवपेकेशांतं कर्मचक्रमात् ॥ द्वाविंशे चतुर्विंशे गार्हस्थ्यप्रतिपत्तये ॥ ४० ॥ तपोयज्ञव्रतेभ्यश्च सर्वस्माच्छुभ्रकर्मणः ॥ द्विजातीनां श्रुतिर्द्वैकाहेतुर्नः श्रेयसाश्रयः ॥ ४१ ॥ वेदारंभे विसर्गे च विदध्याखणवंसदा ॥ अफलोऽनेकतोयस्मात्पठितोऽपि न सिद्ध्ये ॥ ४२ ॥ वेदस्य वदनं त्रंकां गायत्री त्रिपदापरा ॥ तिसृभिः प्रणवाद्याभिर्महाव्याहृतिभिः सह ॥ ४३ ॥ सहस्रं साधिकां किंचिच्चिक्रमेतज्जपयमी ॥ मासं बहिः प्रतिदिनं महाघादपि मुच्यते ॥ ४४ ॥ अत्यब्दमिति योभ्यस्येत्यतिघसमन्यधीः ॥ सव्योममूर्तिः शुद्धालापरंब्रह्माधिगच्छति ॥ ४५ ॥ त्रिवर्णमयमोकारं भूवः स्वरिति त्रयम् ॥ पादत्रयं च सावित्र्याख्यो वेदाद्दूढहन् ॥ ४६ ॥ एतदक्षरमेनां च जपेद्ब्रह्माहृतिपूर्विकम् ॥ संध्योर्वेदविद्विप्रो वेदपुण्येन युज्यते ॥ ४७ ॥ विधिक्रतोर्दशगुणं जपस्य फलमश्नुते ॥ विधिक्रतोर्दशगुणो जपकुरुदरितः ॥ ४८ ॥ उपांशुस्तच्छतगुणः सहस्रो मानसस्ततः ॥ ४९ ॥ अधीत्य वेदान्वेदो वा वेदं वा शक्तिर्द्विजः ॥ सुवर्णपूर्णधरणीदानस्य फलमश्नुते ॥ ५० ॥ श्रुतिमेव सदाभ्यस्येत्तपस्तपसं द्विजोत्तमः ॥ श्रुत्यभ्यासो हि विप्रस्य परमंतप उच्यते ॥ ५१ ॥

शुद्धशरीरः परिपूर्णहोवा ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ विधिक्रतो रिति ॥ विधिननुष्ठितकर्तुर्विधिकर्तुर्दुर्लभः ॥ विद्वानुष्ठितकर्तुर्विधिकर्तुर्दुर्लभः ॥ विद्वानुष्ठितकर्तुर्विधिकर्तुर्दुर्लभः ॥ विद्वानुष्ठितकर्तुर्विधिकर्तुर्दुर्लभः ॥ तत्र हेतुमाह ॥ विधीति ॥ ४८ ॥ तत उपांशुजपकृतोः ॥ उपांशुरस्यष्टः ॥ स्पष्ट इति क्वचित् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ तपस्तपंतपः कर्तुम् ॥ तपस्तप्यन्नितिकिंचित् ॥ ५१ ॥

ग्रामक्रोडीग्रामसूकरीम् ॥ दुधुक्षतिदोग्धमिच्छति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ आहवनीयाद्यद्रुस्यस्यदकंकर्यं अग्न्याधेयम् ॥ पाक्यज्ञानपक्कनवसस्यनिमित्तादृष्टकादीन्वा ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ कृत्तिमयश्चर्ममयः ॥ ५९ ॥ द्विजोविप्रादिः ॥ विप्रइतिपाठेविप्रइतिक्षत्रियवैश्ययोःपलक्षणम् ॥ पुनर्माभित्वद्वियमित्येतामृचंवारत्र ॥

हित्वाश्रुतेरय्ययनंयोत्यपठितुमिच्छति ॥ सदाध्नीधनुमुत्सृज्यग्रामक्रोडीदुधुक्षति ॥ ५२ ॥ उपनीयचवैशित्थंवेदमध्यापयेद्विजः ॥ सक
ल्पंसरहस्यंचतमाचार्यविदुर्बुधाः ॥ ५३ ॥ योऽध्यापयेदकेदेशंश्रुतेरंगान्यथापिवा ॥ दस्यर्थसउपाध्यायोविद्वद्भिःपरिगीयते ॥ ५४ ॥ यथावि
धिनिषेकादियःकर्मकुरुतद्विजः ॥ संभावयेत्तथाभनेनगुरुःसहहकीर्यते ॥ ५५ ॥ अग्न्याधेयंपाक्यज्ञानंशिशोमादिकान्मखान् ॥ यःकरोति
वृत्तोचस्यसतस्यत्विगिहोच्यते ॥ ५६ ॥ उपाध्यायादृशाचार्यआचार्यात्तुशतपिता ॥ सहस्रंतुपितुर्मातागौरवेणतिरिच्यते ॥ ५७ ॥ विप्रा
णांज्ञानतोऽन्येत्वंबाहुजानांतुवीर्यतः ॥ वैश्यानांधान्यधनतःपज्जातानांतुजन्मतः ॥ ५८ ॥ यथादारुमयोहस्तायथारुत्तिमयोऽङ्गुः ॥ तथा
विप्रोऽनधीयानखयोऽमीनामधारिणः ॥ ५९ ॥ स्वप्नंसिक्काब्रह्मचारीद्विजःशुक्रमकामतः ॥ स्नात्वाकर्मचर्यित्वात्रिःपुनर्माभित्युचंजपत्
॥ ६० ॥ स्वधर्मनिरतानांचवदयज्ञक्रियावताम् ॥ ब्रह्मचारीचरैर्द्वैतंवेदममुप्रयतोऽब्वहम् ॥ ६१ ॥ अकृत्वाभैक्ष्यचरणमसमिध्यदुताशन
म् ॥ अनातुरःसप्तरात्रमवकीर्णिव्रतंचरेत् ॥ ६२ ॥ यथेष्टेष्वेतेनभवेदुरोर्नयनगोचरे ॥ ननामपरिगृहीयात्परोक्षेऽप्यविशेषणम् ॥ ६३ ॥ गु
हंनिदाभवेद्यत्रपरिवादस्तुत्रच ॥ श्रुतीपिधायवाऽस्येयंयातव्यंवातोन्यतः ॥ ६४ ॥ खरोगुरोःपरीवादाच्छाभवेदुरुनिदकः ॥ मत्सरीक्षुद्र
कीटःस्यात्परिभोक्ताभवेत्कृमिः ॥ ६५ ॥ नाभिवाद्यागुरोःपत्नीस्पृश्याग्नीयुवतीसती ॥ क्वापिर्विशतिवर्षेणज्ञातुणागुणदोषयोः ॥ ६६ ॥ स्व
भावश्चंचलःस्त्रीणांदोषःपुंसामतःस्मृतः ॥ प्रमदासुप्रमार्धातिक्रिचिन्नैवविपश्चितः ॥ ६७ ॥

यंजयेत् ॥ ६० ॥ वैश्वसुगृहस्थाश्रमेषु ॥ ६१ ॥ अवकीर्णिव्रतं प्रायश्चित्तम् ॥ ६२ ॥ अविशेषणविशेषणरहितकेवलमित्यर्थः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ परिभोक्ताअग्रतोभोक्ता ॥ ६५ ॥
ज्ञातुणाज्ञात्रा ॥ ज्ञानिनेतिक्रिचिद् ॥ जानतेनिक्रिचिद् ॥ पक्षत्रयेपिगुणदोषयोरितिकर्मणिपक्षी ॥ ६६ ॥ अतश्चंचलस्वभावान् ॥ प्रमार्धातिविश्वासायंतीत्यर्थः ॥ ६७ ॥

विश्वासागमनेहेतुर्विद्वांसमिति ॥ धर्षयन्तिक्षोभयन्ति ॥ अलंसर्वप्रकारेण ॥ तदेवाह ॥ स्ववशमिति ॥ ६८ ॥ एकांतशीलताएकत्रस्थितिर्निकर्तव्येतिशेषः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ जपय्या

विद्वांसमप्यविद्वांसंयतस्ताधर्षयत्यलम् ॥ स्ववशंवापिकुर्वन्तिमूत्रवद्दशकुंतवन् ॥ ६८ ॥ नमात्रानदुहित्रावानस्वसैकांतशीलता ॥ बलवन्तौ
द्विगुणयत्रमोहयत्यपिकोविदान् ॥ ६९ ॥ प्रयत्नेनखनन्यद्भूमेर्वाधिगच्छति ॥ शुश्रूषयागरोस्तद्विद्वांशिष्याधिगच्छति ॥ ७० ॥ शयानम
भ्युदयतेब्रह्मश्रेष्ठस्यचारिणम् ॥ प्रमादादयनिम्लोचेज्जपन्नुपवसेदिनम् ॥ ७१ ॥ सुतस्यसंभवेक्लेशंसेहेतपितरौचयत् ॥ शक्यावर्षशतेनापि
नोक्तुं तस्य निष्कृतिः ॥ ७२ ॥ अतस्तयोः प्रियंकुर्यादुरोरपि च सर्वदा ॥ त्रिषुतेषु सुतेषु तपःसर्वसमाप्यते ॥ ७३ ॥ तेषां त्रयाणां शुश्रूषापरमं
तप उच्यते ॥ तानतिक्रम्य यत्कुर्यात्तन्न सिद्धोक्तदाचन ॥ ७४ ॥ त्रीनेवामून्समाराध्य त्रींलोकान्सजयत्सुधीः ॥ देवविदिविदिव्येतेषां तेषां वि
वर्धयन् ॥ ७५ ॥ भूलोकं जननीभक्त्या भुव लोकं तथापितुः ॥ गुरोः शुश्रूषणा तद्वत्स्वलोकांजयत्येकती ॥ ७६ ॥ एतदेव दृष्ट्वा प्राक्तं पुरुषार्थचतु
ष्टयम् ॥ यदेतेषां हि संतोष उपधर्मान्य उच्यते ॥ ७७ ॥ अधीत्य वेदान् देवावेदं वापि क्रमाद्विजः ॥ अप्रखलद्वस्य च यौगुहाश्रममथाश्रयेत्
॥ ७८ ॥ अविप्लुतब्रह्मचर्यो विवेशानुग्रहाद्भवेत् ॥ अनुग्रहश्चैव श्रेयः काशीप्राप्तिकरः परः ॥ ७९ ॥ काशीप्राप्त्या भवेज्ज्ञानं ज्ञानान्निर्वाणस्तु
च्छति ॥ निर्वाणार्थं प्रयत्नो हि सदाचारस्य धीमताम् ॥ ८० ॥ सदाचारो गृह्यद्वन्द्वन्न तथा स्यात्श्रमांतरे ॥ विद्याजातं पठित्वा ते गृहस्थाश्रममाश्र
येत् ॥ ८१ ॥ गृहाश्रमात्परं नास्ति यदपि लीवशंवदा ॥ आनुकूल्यादिदं पत्योस्त्रिवर्गोदयहेतवे ॥ ८२ ॥ आनुकूल्यं कलत्रं च त्रिविदेनापि कृततः ॥
प्रातिकूल्यं कलत्रं चेन्न रेकणादिकृततः ॥ ८३ ॥

यत्र भीतिशेषः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ तान्पित्रादीन् ॥ तानीति पाठे तेषां शुश्रूषादीनीत्यर्थः ॥ ७४ ॥ सुधीर्धार्मिकः ॥ संदेति पाठे सदासमाराध्यैर्निसंबन्धः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥
॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ऋच्छति प्राप्नोति ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ तत आनुकूल्यान्तेति वा ॥ एवमग्रेषु ॥ ८३ ॥

१ आनुकूल्यमित्यस्यार्शाद्यचि आनुकूल्यवादित्यर्थः एवं प्रति कूल्यमित्यस्यापि उभयत्राप्यनुकूलं प्रति कूलमिति पाठश्चेत्सुगमम्

साचेति। साचार्या विनीता तथा च सति त्रिवर्गो विनयश्च श्रुवस्यादित्यर्थः ॥ विनीताचेदिति क्वचित्साठः ॥ त्रिवर्गस्तत्रैव इति क्वचित् ॥ त्रिवर्गविनयोदिति चान्यत्र ॥ तत्र विनयोद्विशेषेण प्राप्येदित्यर्थः ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ तपस्विनी संतमाऽहाराभावेन जलवासाद्वा ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ पर्वतश्चक्रक्षेत्रं चक्रक्षेत्रं चक्रक्षेत्रं कइति वा लक्ष्यतदा

गृहाश्रमः सुखार्थं भाष्यमूलं च तत्सुखम् ॥ सा च भार्या विनीताया त्रिवर्गविनयोऽधुवम् ॥ ८४ ॥ जलौक्योपमोऽयं ते प्रमदमंदबुद्धिभिः ॥ मृगीदृशां जलौकानां विचारान्महदंतरम् ॥ ८५ ॥ जलौका केवलं रक्तमादनातपस्विनी ॥ प्रमदासवदादत्ते चित्तं विचिंत्यं बलं सुखम् ॥ ८६ ॥ दक्षा प्रजावती सा ध्वी प्रियवाक्कवशंवदा ॥ गुणैरमोभिः संयुक्ता सा श्रीः स्त्रीरूपधारिणी ॥ ८७ ॥ गुरोर्नुज्ञास्नात्वा व्रतं वेदं समाप्य च ॥ उद्वहे ततो भार्या सवर्णा सा धुलक्षणम् ॥ ८८ ॥ जनेतुरसगोत्रायामातुर्याप्यसं पिडका ॥ दारकर्मणि योग्या सा द्विजानां धर्मवद्भवे ॥ ८९ ॥ स्त्रीसंबंधेऽप्यपस्मरि क्षयिश्चित्रिकुलं त्यजेत् ॥ अभिशस्ति स मायुक्तं तथा कन्या प्रभूत्यजेत् ॥ ९० ॥ रोगहीनां भ्रातृमतीं स्वस्माल्किं चिह्नधी यसीम् ॥ उद्वहेत द्विजो भार्या सौम्या स्याच्छुद्धभाषिणीम् ॥ ९१ ॥ न पर्वतक्षवक्षः क्षाब्धानं न दीपनामिकम् ॥ न पक्ष्यहि प्रेथनां नौ सौम्या स्यामुद्वहेत्सुधीः ॥ ९२ ॥ न चातिरिक्तीनां गीनां तिदीर्घानवाकृशाम् ॥ नालोमिकां न तिलोमानां स्निग्धस्यूलमौलिजाम् ॥ ९३ ॥ मोहात्समुपयच्छे तत्कुलहीनं कन्यकाम् ॥ हीनोपयमनाद्याति संतानमपि हीनताम् ॥ ९४ ॥ लक्षणानि परीक्ष्यादौ ततः कन्यां समुद्वहेत् ॥ सुलक्षणा सदा चारा पत्युरायुर्विवर्धयेत् ॥ ९५ ॥ ब्रह्मचारि स माचार इति तत्समुदीरितः ॥ घटोद्भवप्रसंगेन स्त्रीलक्षणमथ ब्रुवे ॥ ९६ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडे षट्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥

ज्ञातं दारव्यामित्यर्थः ॥ सर्पाक्षोर्निष्कणसफणत्वेनावंतरजेदस्त्राहयोनागाः ॥ प्रेथनां स्त्रीदास्यसूचकनां स्त्रीम् ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ॥ इति श्रीकाशीखंडटीकायां षट्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥

का.खं.

三六二

त्रिशन्मथसमोऽध्यायेतीवमनोरमे ॥ लक्ष्मणञ्जयतेष्वाण्मृगादृग्निर्हतात्मनाम् ॥ १ ॥ ननुनिवर्तनमार्गविहाय किमित्यतिबीभक्षितं ब्रह्मज्ञानप्रतिकूलं ह्योन्यादिवर्णनं निहप्यते भगवता व्यासेन ॥ तथा चोक्तं आप्यकारेण ॥ स्त्रोपिडसंपर्ककलुषितचेतसो ब्रह्मनजानतीति ॥ सत्यम् ॥ किमुडजिद्विकान्यायेन बहिर्मुखानां विश्वेश्वरकथायां प्रवत्यर्थमिति ब्रूमः ॥ तथा चागवते मैत्रेयप्रतिविदुर्वचनम् ॥ मुनिर्विदुश्च भगवदुपानां सखापि ते भारत माहृकृष्णः यस्मिन्प्राणान्मयसुखानुवादैर्मतिर्गृहीतातहरेः कथायामिति ॥ अपित्रात्र भिन्नक्रमेभारतमपीत्यनेन संबध्यमानः पुराणानि समुच्चिनोति ॥ हेरित्यथ परोनिर्देशः ॥ पूर्वाध्यायांतस्त्रिलक्षणमथ बुद्धित्युक्तमतस्तदेव हेतुकमनुक्रामति ॥ सदागृहीति ॥ १ ॥ तत्र प्रथमं लक्षणाधि करणं निर्दिशति ॥ वपुरिति ॥ वपुर्इत्साद्यवयवहितम् ॥ आवर्तः पाणिनाभ्यादौरेष्वादिक्षिणवर्तः ॥ छायाकांतिः ॥ सत्वमंतःकरणपरंपरुषोपस्थितौ मनोनिवारणकारणं गुणविशेषो

स्कंदउवाच ॥ सदागृहीमुखंभुंक्तैस्त्रीलक्षणवतीयदि ॥ अतःमुखसमृद्ध्यर्थमादौलक्षणमीक्षयेत् ॥ १ ॥ वपुरावर्तंगंधाश्चयासस्वस्वरो
गतिः ॥ वर्णश्चेत्यष्टधाप्रोक्ताबुधैर्लक्षणभूमिका ॥ २ ॥ आपादतलमारभ्ययावन्मालिरुहंक्रमात् ॥ शुभाशुभानिवक्ष्यामिलक्षणांनिम्नं
शृणु ॥ ३ ॥ आदौपादतलरेखास्तर्गुष्ठांगुलीनखाः ॥ यष्टगुल्फद्वयपाष्णीजंघरोमाणिजानुनी ॥ ४ ॥

बा ॥ वर्षागौरादि ॥ अष्टधाष्टप्रकारालक्षणभूमिकालक्षणस्थानम् ॥ २ ॥ वृषोलक्षणवंतुप्रतिजानीते ॥ आपदेति ॥ यावन्मौलिरुहंयावकेशम् ॥३॥ शरीरस्यप्रत्यंगलक्षणं वक्तुमंगानिकथयति ॥ आदावितिषड्विः ॥ योषिदेवमूतेतिषष्ठेनाच्यः ॥ कथंभूताषडुत्तराष्ट्रिषडधिकषष्ट्यवयवयुक्तेत्यर्थः ॥ कासेत्यतआह अंगलक्षणसत्त्वनिःशुभाशुभांगलक्षणसत्स्थानंसमीचीनाभूमिरित्यर्थः ॥ यद्वा षष्टिरैवविशेष्याषडधिकषष्ट्यवयवेत्यर्थः ॥ कासेत्यतआहंगलक्षणसत्त्वनिरिति ॥ तान्येवषडधिकानिषष्ट्यांगलक्षणस्थानानिदर्शयति ॥ पादतलमित्यादिना ॥ पादश्चतलंचेतिपादतलमित्येकवद्भावः ॥ पादतलेद्वितिपाठेद्विवचनम् ॥ रेवादपिचंचकादयैव ॥ अंगष्ठश्चांगलीचनस्वश्चेतिेतथा ॥ गुल्फद्वयंपादग्रंथिद्वयम् ॥ पाष्णीभ्रायोगुल्फयोःपादयोःपश्चाद्भागौ ॥ जंघेप्रसृतेजानुनोरेधोभागौ ॥ जानुनिजरूपवर्णाँ आपुदितिब्यातावित्यर्थः तद्वृथीपुटिकेगुल्फौपुमान्पाणिनात्योरधः जंघाप्रसृताजानुरुपवर्ष्णिवदस्त्रियामित्यमरः ॥ ४ ॥

१ पुस्तकान्तरैः आधुनैः लिख्यतां वित्यपि पाठः

ऊरुसपिथनीजानुनोरुपरिभागौ ॥ कटीउन्मत्तमांसवहश्रोण्यावितियावत् ॥ नितंबौचक्षाकट्यौःपश्चाद्भागौकटिःश्रोणिःऋकुक्षती पश्चान्निर्तवक्षीकट्याइत्यमरः ॥ रिकचैकटि प्रोथौ ॥ त्रिास्रिचैकटिद्योथावित्यमरः ॥ नितंबश्चस्फिकेतिसमाहारत्वादकवद्भावः ॥ भगोभगयोनिरित्यर्थः ॥ भगयोनिर्योइत्यमरः ॥ नितंबस्फिभगाइतिकचिमाठः ॥ जघनंक्षीकट्याःपुराभागः ॥ क्षीकट्याःक्षीवतुजघनंपुरइत्यमरः ॥ वस्तिनाभेरधोभागः ॥ वस्तिनाभेरधोइत्यमरः ॥ जघनं च वस्तिश्चैतथा ॥ नाभिःप्रसिद्धा ॥ कुक्षिद्वयजठद्वयम् ॥ पिचंबकुक्षीजठरोदंतुडमित्यमरः ॥ पार्श्वचबाहुमूलस्याधोभागः ॥ पार्श्वमर्त्ततयोरधइत्यमरः ॥ उरंच यद्यपिकुक्ष्युरयोःपर्यायत्वं तथापि मध्यप्रदेशउदंतदुभयपार्श्वप्रदेशःकुक्षिरितिज्ञातव्यम् ॥ अतएवकुक्षिद्वयमितिद्वयपदंभागुक्तम् ॥ मध्यंचमध्यमम् ॥ मध्यमंचादलग्नंचमध्योक्षीद्वौपरौद्वयोइत्यमरः ॥ वलित्रयंच ॥ त्रयपदंशुजलक्षणाभिप्रायेणोद्देशमात्रापेक्षया ॥ समाहारत्वादकवद्भावः ॥ ५ ॥ रोमालीरोमपंक्तिः ॥ लहयंहृदाधाउदरादूर्ध्वप्रदेशः ॥ वक्षउरः ॥ उरोवत्संचक्षश्चेत्यमरः ॥ वक्षोजद्वयंस्तनद्वयम् ॥ ऊरुकटीनिर्तंबस्फिभगोजघनवस्तिके ॥ नाभिःकुक्षिद्वयपार्श्वौदरमध्यवलित्रयम् ॥ ५ ॥ रोमालीलहयंहृदयंवक्षोवक्षोजद्वयचूचुकम् ॥ जन्तुस्कंधांसकक्षादोमणिबंधकरद्वयम् ॥ ६ ॥ पाणिपृष्ठपाणितलरंखांगुष्ठांगुलीनखाः ॥ पृष्ठिःकृकाटिकाकंठेचिबुकंचहनूद्वयम् ॥ ७ ॥ कपोलौ वक्रमधरोत्तरोष्ठौद्विजिह्विकाः ॥ घंटिकातालुहसितंनसिकाक्षुतमक्षिणी ॥ ८ ॥

चूचुकंचायम् चूचुकंतुकुचयंस्यादित्यमरः ॥ वक्षोजद्वयंचूचुकंचेल्येकवद्भावः ॥ जन्तुस्कंधस्यसंधिः ॥ संधीतस्त्वंजन्तुणीत्यमरः ॥ स्कंधोभुजशिरोंसोऽस्त्रीत्यमरः ॥ अंसश्चतस्यैवोपरिभागइत्यर्वांतरभेदान्नपौनस्त्ययम् ॥ कक्षश्चबाहुमूलम् ॥ बाहुमूलेउभेकक्षायित्यमरः ॥ तैतथा ॥ दोर्हस्तः ॥ भुजबाहुप्रकोष्ठोदोइत्यमरः ॥ मणिबंधकरद्वयंतल्यंतहस्तद्वयमित्यर्थः ॥ ६ ॥ पृष्ठिःपृष्ठम् कृकाटिकाचअवटुःपृष्ठवंशस्योपरिभागोघाटइतिगौडेप्रसिद्धः ॥ अवटुर्घाटाकृकाटिकेत्यमरः ॥ कंठश्चगलः ॥ कंठोगलइत्यमरः ॥ तैतथा ॥ क्षीबलमार्षम् ॥ कृकाटिकाकंठइतिपाठेपृथक्पदम् ॥ अधस्ताच्चिबुकमित्यमरः ॥ हनुःकपोलयोःपरभागः ॥ तत्पराहनुरित्यमरः ॥ ७ ॥ कपोलौगडौ ॥ गंडौकपोलावित्यमरः ॥ अधरश्चउत्तरोष्ठश्चाधरोत्तरोष्ठौरहनूद्वौ ॥ उत्तरपदंतुस्पष्टार्थम् ॥ यद्वा अधरोत्तरोचयावोष्ठौ ॥ ओष्ठाधरोत्तुरदनच्छेदोदशनवाससीइत्यमरः ॥ द्विजावंताश्चजिह्विकाचजिह्वातास्तथा ॥ घंटिकाजिह्वायाअधोभागः ॥ तालुककुक्षंजिह्वातउपरिप्रदेशः ॥ तालुककुक्षमित्यमरः ॥ हसितंहास्यम् ॥ क्षुतंक्षुत् ॥ क्षीक्षुतंक्षवःपुंसीत्यमरः ॥ ८ ॥

१ पाणिसंबंधिनइत्यर्थः १ घांढइतिद्वयपिपाठः

पक्षनेत्रक्षकं ॥ भूदशउपरिवर्तमानावयवविशेषः ऊर्ध्वदृग्भ्यां ध्रुवौ द्विध्यामित्यमरः ॥ मौलिश्चशिरःसीमंतश्चासदूराधारकेशवेशविस्तारविशेषः ॥ मौलिजाश्चकेशास्तेतथा ॥ ९ ॥ तंत्रेणपादतलयोः शुभाशुभेलक्षणेआह ॥ क्षीणामितिद्वयेन ॥ मांसलंमांसयुक्तंमांसैः सुललितमित्यर्थः ॥ १० ॥ खंडितप्रतिविवेकवालुकादावजातचिह्नम् ॥ एवंशुभाशुभेलक्षणेद्वयमुक्तम् ॥ ११ ॥ पादतलेखायाः शुभाशुभेलक्षणेआह ॥ चक्रेतिद्वाम्याम् ॥ स्वस्तिकं त्रिकोणरेखाविशेषः ॥ क्षितिपांगनारजपत्नी ॥ तपक्षमभ्रकणभालानिमौलिसीमंतमौलिजाः ॥ षष्ठिः षडुत्तरायोषिदंगलक्षणसत्त्वनिः ॥ ९ ॥ क्षीणांपादतलं क्षिंधं नांसलं षडुलंसमम् ॥ अस्वेदमुत्थामरुणं बहुभोगोचितं स्मृतम् ॥ १० ॥ रूक्षं विवर्णं परुषं खंडितप्रतिविवेकम् ॥ सूर्पाकारं विशुष्कं च दुःखदौर्भाग्यसूचकम् ॥ ११ ॥ चक्रस्वस्तिकं शंखाब्जध्वजमीनातपत्रवत् ॥ यस्याः पादतले रेखासाभवेति पांगना ॥ १२ ॥ भवेदखंडभोगाघातं मध्यांगुलिसंगता ॥ रेखाखुसर्पकाभादुःखदारिद्र्यसूचिका ॥ १३ ॥ उन्नतो मांसलं गुष्ठो वर्तुलं तुलभोगदः ॥ वक्रोऽस्वश्च चिपटः सुखसौभाग्यभंजकः ॥ १४ ॥ विधवा विपुलेन स्याद्दीर्घगुष्ठेन दुर्भगा ॥ षड्वोंगुलयश्चासाधना दत्ताः समुन्नताः ॥ १५ ॥ दीर्घगुलाभिः कुलटाक्षराभिरतिनिधना ॥ इत्थायुथा च इत्स्वाभिर्भुग्राभिर्भुग्नवर्तिनी ॥ १६ ॥ चिपटाभिर्भवेदासाविरलाभिर्दरिद्रिणी ॥ परस्परं समाहृदाः पादांगुल्या भवति हि ॥ १७ ॥ हत्वा बहूनाप्यतिनृपं प्रथ्यातदा भवेत् ॥ यस्याः प्रथिसमायात्यारजो भूमेः समुच्छलन् ॥ १८ ॥ सापांमुलाप्रजायत कुलत्रयविनाशिनी ॥ यस्याः कनिष्ठिकाभूमिनगच्छत्याः परिसृशेत् ॥ १९ ॥ सानिह्यपतियापि द्वातीयं कुरुते पतिम् ॥ अनामिका च मध्याचयस्याभूमिनसंस्मृशेत् ॥ २० ॥ दुक्तं सामुद्रिके ॥ यस्याः पाणितले पद्मपादैव विशेषतः चामरं शंखचक्रं च सापिराज्ञा भविष्यतीति ॥ १२ ॥ ऊर्ध्वा ऊर्ध्वगामिनी ॥ आधुर्मपक्षश्च सर्पश्च काश्चेति पांमाआकारो यस्याः सा रेखादुराखदारिद्र्यसूचिकेत्यन्वयः ॥ नत्थहीति पाठेन खीजन्ति विशेषः ॥ १३ ॥ पादांगुष्ठस्य शुभेलक्षणे आह ॥ उन्नत इति साधेन ॥ चिपटः चिपटकाकारः ॥ चेमद्वदतिलोके प्रसिद्ध इत्यर्थः ॥ १४ ॥ अंगुलीनां शुभाशुभेलक्षणे आह ॥ षड्वदति साधे ररुष्टिः ॥ १५ ॥ मुग्राभिः कुटिलाभिः ॥ भुग्नवर्तिनी कुटिलव्यवहारवर्तिनी ॥ १६ ॥ १७ ॥ परंप्रेष्या पराधीना ॥ समच्छले दूर्ध्वगच्छेत् ॥ १८ ॥ पांमुलाव्यभिचारिणी ॥ नपरिस्पृशेदित्यन्वयः ॥ १९ ॥ २० ॥

१ चेपट इति पुलकांतरे

आद्याऽनामिकास्पृष्टभूमिका ॥ द्वितीयामध्यमाऽस्पृष्टभूमिका ॥ तेऽनामिकामध्यहीनरेहितनूनेवा ॥ २१ ॥ अंगुष्ठाव्यतिरेकिणीअंगुष्ठेनसंबद्धा ॥ अंगुष्ठव्यतिरेकिणीतिपाठेअंगुष्ठेनात्यंतभिन्नाविरला ॥ अंगुष्ठादतिरेकिणीतिपाठेअंगुष्ठादपिदीर्घेत्यर्थः ॥ कन्येवाऽविवाहितैव ॥ कुलटापुंश्रलो ॥ २२ ॥ पादनवानांशुभलक्षणेमाह ॥ स्निग्धाइति ॥ एतद्विपरीताअशुभाइत्यर्थः ॥ एतदुक्तंभवति ॥ एवमन्यत्रापियत्रयत्राशुभलक्षणोक्तंतत्रतत्रार्थाज्ज्ञातव्यं ॥ २३ ॥ पादपृष्ठस्यशुभाशुभलक्षणेआह ॥ राज्ञीवेतिद्वयेन ॥ २४ ॥ २५ ॥ पादग्रन्थपरपर्यायस्यगुल्फस्यशुभाशुभलक्षणेआह ॥ गूढावित्येकेन स्थपटौनिम्नौ ॥ सुपुष्टावितिपाठेस्थूलावित्यर्थः ॥ दृश्यैवप्राकृतौकुस्तितावितियावत् ॥ यद्वा दृशौनेत्रैश्चतस्त

पतिद्वयंनिहंस्याद्याद्वितीयाचपतित्रयम् ॥ पतिहीनत्वकारिण्याहीनतंदइमेयदि ॥ २१ ॥ प्रदेशिनीभवेद्यस्याअंगुष्ठाव्यतिरेकिणी ॥ कन्येवकुलटासास्यादेवविनिश्चयः ॥ २२ ॥ स्निग्धाऽसमुन्नतास्ताच्चावत्ताःपादनखाऽशुभाः ॥ २३ ॥ राज्ञीत्वमूचकंक्षीणांपादपृष्ठसमुन्नतम् ॥ अस्वेदमशिराढ्यंचमसृणंमृदुमांसलम् ॥ २४ ॥ दरिद्रामध्यमघ्णशिरालेनसदाध्वगा ॥ रोमाढ्येनभवेद्दासांनिर्मासेनचदुर्भगा ॥ २५ ॥ गूढौगुल्फौशिवायोक्तावशिरालौसुवर्तुलौ ॥ स्थपटौशिथिलौदृश्यौस्यातंदौभाग्यमूचकौ ॥ २६ ॥ समपाणिऽशुभानारीधृथुपाणिश्चदुर्भगा ॥ कुलटान्नतपाणिस्यादीर्घपाणिश्चदुःखभाक् ॥ २७ ॥ रोमहीनसंस्निग्धयज्जंघकमवर्तुल ॥ साराजपत्नीभवतिविशिरेसुमनाहरे ॥ २८ ॥ एकरोमाराजपत्नीदिरोमाचसुखावहा ॥ त्रिरोमारोमकूपुंभवेद्धव्यदुःखभाक् ॥ २९ ॥ दत्तपिशितसंलग्नजानुयुग्मंप्रशस्यते ॥ निर्मांसंस्वैरारिण्यादरिद्रायाश्चविश्लथम् ॥ ३० ॥

नूकुलतइतिदृश्यौनेत्रयोर्ब्राह्मजनकावित्यर्थः ॥ २६ ॥ पादपश्चाद्भागस्यपाणिऽशुभाशुभलक्षणेआह ॥ समपाणिऽरित्येकेन ॥ २७ ॥ जानुगुल्फमध्यभागस्यजंघाव्यस्यशुभलक्षणेमाह ॥ रोमहीनइति ॥ यस्याजंघेरोमहीनेभवतःसाराजपत्नीभवतीतिसंबंधः ॥ कमवर्तुलेअधोभागमारम्योपर्युपरिकिचिकिचिदधिकरथूलेइत्यर्थः ॥ समवर्तुलेइतिपाठेसमेउच्चनीचरहितेचेववर्तुलेचेतितथा ॥ अर्थोदितद्विपरीतमशुभलक्षणमित्युक्तमेव ॥ २८ ॥ कूपोत्थसरोम्णाऽशुभाशुभलक्षणेआह ॥ एकरोमेत्येकेन ॥ रोमकूपेऽपिनित्रिष्वपिसंबंध्यते ॥ २९ ॥ जानुनऽशुभाशुभलक्षणेआह ॥ दत्तमित्येकेन ॥ दत्तवर्तुलम् ॥ पिशितसंलग्नमांसपिहितं ॥ विश्लथमदृढम् ॥ ३० ॥

अवयवाः १२ उरोऽशुभाशुभलक्षणोऽह ॥ विशिरितिद्वयेन ॥ करभाकारैर्मणिबंधादकनिष्ठाद्धस्तस्यबहिर्भागसदृशैस्त्रिशुङ्गाकारैरितिवा ॥ महणैश्चक्रणैः ॥ धनैर्निबिडैः ॥ सुवृत्तैः सुवर्तुलैः ॥ ३१ ॥ चिपिटैर्निम्नैः ॥ मथ्याच्छिद्रैर्मथ्यशिरालैः ॥ मथ्यलिद्राणिनिश्चानानियेषांतरितिवा ॥ ३२ ॥ कट्याः शुभाशुभलक्षणेऽह ॥ चतुर्भिरितिद्वयेन ॥ चतुरस्रा चतुःकोणाऽयतेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ विनतानत्रा ॥ संकटासम्यक्कठिनसंकीर्णवा ॥ ३४ ॥ नितंबस्यशुभाशुभलक्षणेऽह ॥ नितंबेत्येकेन ॥ तदव्यस्तद्विरतिः ॥ अशर्मणदुःखाया ॥ ३५ ॥ कटिमोद्यापरपर्यायायाः स्फिचः शुभलक्षणमाह ॥ कपित्थफलेऽश्रीफलाकारफलाविशेषः ॥ ३६ ॥ अगस्यशुभाशुभलक्षणेऽह ॥ शुभद्विपंचभिः ॥ क

विशिरैः करभाकारैरुभिमस्तृणैर्नैः ॥ सुवृत्तैरोमरहितैर्भवेयुर्भूषणैः ॥ ३३ ॥ वैधव्यरोमशैरुक्तैर्भोग्यचिपिटैरपि ॥ मथ्यच्छिद्रैर्महादुःखंदारिद्र्यकठिनत्वचैः ॥ ३२ ॥ चतुर्भिरंगुलैश्चास्त्राकटिर्विशतिसयुतैः ॥ समुन्नतनितंबाद्व्याचतुरस्राष्टगीदशाम् ॥ ३३ ॥ विना चिपिटादीर्धानिर्भासांसंकटाकटिः ॥ इस्वारोमयुनानार्यादुःखवैधव्यसूचिका ॥ ३४ ॥ नितंबविबोनारीणामुन्नतोमांसलः पृथुः ॥ महाभोगायसंप्रोक्तस्तदन्योऽशर्मणमतः ॥ ३५ ॥ कपित्थफलवद्धत्तौ दुर्लभोमांसलौघनौ ॥ स्फिचौवलिविनिर्मुक्तौ रतिसौख्यविवर्धनौ ॥ ३६ ॥ शुभाः कमलपृष्ठाभोगजस्कंधोपमोभगः ॥ वामोन्नतलुकन्याजः पुत्रजोदक्षिणोन्नतः ॥ ३७ ॥ आखुरोमागदूमणिः सुश्लिष्टः संहतः पृथुः ॥ तुंगः कमलपर्णाभिः शुभोऽश्वत्थदलाकृतिः ॥ ३८ ॥ कुरंगखुररूपश्चुष्टिकोदरसन्निभः ॥ रोमशोविटलास्यश्चदृश्यनासोतिदुर्भगः ॥ ३९ ॥

मठपृष्ठाभिः कूर्मपृष्ठवन्निबिडोद्विडितियावत् ॥ गजस्कंधोपमः करिस्कंधवद्धुन्नतः ॥ कन्याजः कन्याजनकः ॥ पुत्रजः पुत्रजनकः ॥ ३७ ॥ आखुरोमागदूमणिकानामिवापिगलानिरोमाणि यत्यस्तथा ॥ गूढोमणिरिवमणिर्वारंगत्वान्मथ्यभागविशेषोयस्यस्तथा ॥ सुश्लिष्टः शुनिबिडः ॥ संहतोद्विडः ॥ पृथुर्विस्तीर्णः ॥ तुंगोद्विडः ॥ कमलपर्णाभिः पद्मपत्राकारः ॥ कमलवर्णाभिर्दतिकचित् ॥ कमलगर्भाभिर्दित्चान्यत्र ॥ अश्वत्थदलाकृतिः पिप्पलपत्रस्तदृशः ॥ ३८ ॥ कुरंगखुररूपोहरिणशफलतुल्यः ॥ तथाचश्रूयते ॥ अन्यत्रभीष्माद्गोगयादन्यत्रचहूतः हरिणीखुरमात्रेणचर्मणोहितंजगदिति ॥ चुष्टिकोदरसन्निभः पकाश्याधारमध्यस्तदृशः ॥ रोमशोरोमबहुलः ॥ विटलास्योऽतिविस्तीर्णमुखः ॥ दृश्यास्थूलास्यदावानासायस्यस्तथा ॥ अत्रनासानाभाक्षतायायोर्नैर्मथ्यप्रदेशः ॥ अतिदुर्भगत्वेहेतुर्वा ॥ ३९ ॥

शंखावर्तःशंखसदृशःशंखत्रिखंक्षितइतिवा ॥ गर्भेनेच्छतिवंध्याभवतीत्यर्थः ॥ खर्पराकारःअग्रघटखर्पराकारः ॥ तस्मैवहेयमुदकघटखर्पणेत्युक्तेः ॥ कर्पटाकारइतिपाठेव
स्त्रविशेषकारइत्यर्थः ॥ तथाचदृश्यते ॥ करेकर्पटकेचैवअयमेतावभाजने भुंजन्मिक्षुर्नलियेतलिय्येतनुपरिग्रहादिति ॥ ४० ॥ वंशवेतसत्रात्राः वंशःप्रसिद्धो ॥ वेतसोवानी
रस्तयोःपत्रसदृशः ॥ गजस्वेवरोमाणिग्रस्यसतथा ॥ उच्चनासिकोर्ध्वनासिकः ॥ विकटःकुसितः ॥ कुटिलाकारोवकाकारः ॥ लंबगल्लदीर्घमुखाधोभागः ॥ अशुभइतिच्छेदः
॥ ४१ ॥ जघनस्यशुभाशुभेलक्षणेआह ॥ भगस्येतिद्वाभ्याम् ॥ भालंललाटंभगस्योपरिभागइत्यर्थः ॥ तंभामसलंतुंगंचतन्मांसलमांसयुक्तंचततथा ॥ मृदुलंकोमलम् ॥ दक्षिणा

शंखावर्तोभगोयस्याःसागर्भमिहनेच्छति ॥ चिपिटःखर्पराकारःकिंकरीपदोभगः ॥ ४० ॥ वंशवेतसपत्राभोगजरोमांचनानासिकः ॥ वि
कटःकुटिलाकारोलंबगल्लस्तथाऽशुभः ॥ ४१ ॥ भगस्यभालंजघनंविस्तीर्णंतुंगमांसलम् ॥ मृदुलंमृदुलोमाद्वयंदक्षिणावर्तमीडितम् ॥ ४२ ॥
वामावर्तचनिर्मासंभुंजन्वैधव्यसूचकम् ॥ संकटस्थपुटंरुक्षंजघनंदुःखदंसदा ॥ ४३ ॥ वस्तिःप्रशस्ताविपुलाच्छदीस्तोकसमुन्नता ॥ रोमशा
चसिरालाचरेखांकानेवशोभना ॥ ४४ ॥ गंभीरादक्षिणावर्तानाभीस्यास्तुखसंपद ॥ वामावर्तासमुत्तानाव्यक्तग्रंथिनशोभना ॥ ४५ ॥
सूतेसुतान्बहून्वारीपृथुकुक्षिःसुखास्पदम् ॥ क्षितीशंजनयेत्युत्रमंडूकाभेनकुक्षिणा ॥ ४६ ॥ उन्नतेनवलीभाजासावर्तनापिकुक्षिणा ॥ वं
ध्याप्रव्रजितादासीक्रमायोषाभवेदिह ॥ ४७ ॥

वर्तयथास्यात्तामृदुलोमाद्वयमित्यव्ययः ॥ ईडितंस्मृतंशुभमित्यर्थः ॥ ४२ ॥ वामावर्तचरेखाणरोम्णाभित्येववा ॥ भुमंकुटिलंविश्लिष्टावयवमित्यर्थः ॥ संकटस्थपुटंसंकटसंकु
चितंचतस्त्यपुटंनिम्नंचेतितथा ॥ ४३ ॥ वस्तेःशुभाशुभेलक्षणेआह ॥ वस्तिरित्येकेन ॥ मृद्वीकोमला ॥ स्तोकसमुन्नताईषदुन्नता ॥ रेखांकारेखांकिता ॥ ४४ ॥ नाभेःशुभाशुभे
लक्षणेआह ॥ गंभीरित्येकेन ॥ गंभीरानिम्ना ॥ दक्षिणावर्तारोमभरिखाभिर्वेतिज्ञेयम् ॥ स्मृत्तानाउच्चा ॥ व्यक्ताभिव्यक्ताग्रंथिग्रंथनमध्यभागोयस्याःसातथा ॥ ४५ ॥ अवय
वाः २० ॥ कुक्षेःशुभाशुभेलक्षणेआह ॥ स्तदितिद्वयेन ॥ सुवस्यास्पदंसुखास्पदंसुखभाजनमित्यर्थः ॥ मंडूकाभेनभेकोदतुल्येन ॥ ४६ ॥ वलीभाजाश्लथचर्मभाजा ॥ सावर्त
नावर्तसंहितेन ॥ क्रमादिति ॥ उन्नतेनकुक्षिणावंध्या ॥ वलीभाजाप्रव्रजितापरिव्राजिका आवर्तसंहितेनदासीभवेदिति ॥ ४७ ॥

पार्श्वस्थशुभाशुभलक्षणेआह ॥ समैरितिद्वयेन ॥ योषित्वासमैरित्यादिविशेषणविशिष्टैः ॥ पार्श्वैःसौभाग्यसुखयोनियानमाश्रयाःस्यादितियोजना ॥ पार्श्वयोवांतरभेदविवक्षया
पार्श्वैरितिवद्बुवचनम् ॥ यद्वा योषितिजातावेकवचनम् ॥ पार्श्वैरित्युक्ताविति ॥ ४८ ॥ दुःखानशेषवर्धिनिर्धिदुःखानामाश्रयइत्यर्थः ॥ ४९ ॥ उदरस्थशुभाशुभलक्षणेआह ॥
उदरेणेतित्रिभिः ॥ अतितुच्छेनातिसूक्ष्मेणेत्यर्थः ॥ ५० ॥ इन्द्रियायाःस्त्रियाःकुंभाकारादिहृत्पदंजायतइत्यन्वयः ॥ ५१ ॥ देवंअर्चयामास ॥ ५२ ॥ मध्यस्थशुभलक्षणमाह ॥
समैःसामसैश्चदुभिर्याषिन्मन्त्रास्थिभिःशुभैः ॥ पार्श्वैःसौभाग्यसुखयोनियानंस्यादंशयम् ॥ ४८ ॥ यस्याह्यशिरपार्श्वेउन्नतेरामसंयुते ॥
निरपत्याचदुःशोलासामवेदुःखशेषवर्धिः ॥ ४९ ॥ उदरेणानितुच्छनविशिरणमृदुत्वचा ॥ योषिद्ववतिभोगाढ्यानित्यमिश्रान्नसेविनी ॥ ५० ॥
कुंभाकारंदन्द्रियाजठरंचमृदंगवत् ॥ कूष्मांडाभयवाभंचदुष्णरंजायतेस्त्रियाः ॥ ५१ ॥ सुविशालोदरीनरीनिरपत्याचदुर्भगा ॥ प्रलंबज
ठराहंतिश्वशुरंचापिदेवरम् ॥ ५२ ॥ मध्यक्षामाचमुभगाभोगाढ्यासवलित्रया ॥ ऋज्वीन्वीचरोमालीयस्याःसाशर्मनमभूः ॥ ५३ ॥ क
पिलाकुटिलास्थूलाविच्छिन्नारोमराजिका ॥ चौरवैधव्यदौर्भाग्यविद्व्यादिहयोषिताम् ॥ ५४ ॥ निलोमहृदयंयस्याःसमंनिधत्ववर्जित
म् ॥ ऐश्वर्यचाप्यवैधव्याप्रियमचसालभन्त ॥ ५५ ॥ विस्तीर्णहृदयायाषापुंश्र्वलीनिदयातथा ॥ उद्विन्नरोमहृदयापातंहतिविनिश्चितम्
॥ ५६ ॥ अष्टादशंगुलततमुरःपीवरमुन्नतम् ॥ सुखायदुःखायभवेद्रोमशंविषमंपृथु ॥ ५७ ॥ घनोदृतौदृढोपीनोसमौशस्तोपयोधरो ॥ स्थू
लाग्रौविरलौशुक्कावामोरूपांशर्मदौ ॥ ५८ ॥ दक्षिणान्नतवक्षोजपुत्रिणिवग्रणीमता ॥ वामोन्नतकुचासूतकन्यासौभाग्यमुदरीम्
॥ ५९ ॥ अरघद्वघटीतुल्यौकुचौदौशील्यसूचकौ ॥ पीवरास्यौसांतरालौपृथपांतौनशोभनौ ॥ ६० ॥

मथ्येतिपादेन ॥ बलेःशुभलक्षणमाह ॥ भोगाढ्येतिपादेन ॥ अंगावयवसंकीर्तनत्रयपदंशुभलक्षणाभिप्रायेण ॥ रोमाल्याःशुभाशुभलक्षणेआह ॥ ऋज्वीतिपादेन ॥ शर्मनमभूः
सुखक्रीडयोःस्थानम् ॥ ५३ ॥ चौरादीनात्रयाणामेकवद्भावः ॥ तत्रचौरंचौर्यम् ॥ ५४ ॥ हृदयस्थशुभाशुभलक्षणेआह ॥ निलोमेतिद्वयायाम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ वक्षस्तुभाशुभे
लक्षणेआह ॥ अष्टादशेत्येकेन ॥ ५७ ॥ वक्षोजस्थशुभाशुभलक्षणेआह ॥ घनावितिचर्तुभिः ॥ शस्तोप्ररास्तौ ॥ ५८ ॥ नृएव ॥ अग्रणीःश्रेष्ठा ॥ स्वपणीरितिकचित् ॥ पुत्रिणी
व्यपणीरितिव्याप्य ॥ ५९ ॥ अरघद्वघटीयंत्रहृद्वतिगर्जदेशेप्रसिद्धम् ॥ तत्रस्थायाघटीतुल्यौ ॥ ६० ॥

॥ ६१ ॥ चूचुकस्यशुभाशुभलक्षणेआह ॥ सुदृढमित्येकेन ॥ सुदृढाभितिकचिन्त ॥ ६२ ॥ अवयवसंख्या ३० ॥ जत्रणःशुभाशुभलक्षणेआह ॥ पीवराभ्यामित्येकेन ॥ श्लथा
न्यस्थीनिययोस्ताभ्याम् ॥ श्लथाभ्यां वैवेतिकचिन्त ॥ ६३ ॥ स्कंधस्यशुभाशुभलक्षणेआह ॥ बद्धाविल्येकेन प्रप्यंदास्यम् ॥ ६४ ॥ अंशस्यशुभाशुभलक्षणेआह ॥ निगूढेत्येकेन ॥
समुच्चाभौ उन्नताभौ ॥ ६५ ॥ कक्षयोःशुभाशुभलक्षणेआह ॥ कक्षेत्येकेन ॥ शिरालेशिरयुक्ते ॥ स्वेदमेदुरेस्वेदस्त्रिये ॥ ६६ ॥ दोषःशुभाशुभलक्षणेआह ॥ स्याताभितिद्वये
मूलेस्थूलौक्रमकृशावप्रेतीक्ष्णौपयोधरौ ॥ सुखदोपूर्वकालेपुपश्चादत्यंतदुःखदौ ॥ ६७ ॥ सुदृढचूचुकयुगंशस्तंस्थानंमुवतुलम् ॥ अंतर्मप्रंच
दोर्धचकृशक्लेशायजायते ॥ ६८ ॥ पीवराभ्यां च जत्रुभ्यां धनधान्यनिधिवधूः ॥ श्लथास्थिभ्यां च निष्ठाभ्यां विषमाभ्यां दरिद्रिणी ॥ ६९ ॥ अ
बद्धावनतौ स्कंधावदोर्धवावकृशौ शुभौ ॥ वक्रौ स्थूलचरोमाढ्यौ प्रैथवैधव्यसूचकौ ॥ ७० ॥ निगूढसंधी सस्ताग्रौ शुभावसौ सुसंहतौ ॥ वै
धव्यदौ समुच्चाग्रौ निर्मासावतिदुःखदौ ॥ ७१ ॥ कक्षे समुक्ष्मरोमेतुंगे स्निग्धचमांसले ॥ शस्तेन शस्ते गभोरेशिरालेस्वेदमेदुरे ॥ ७२ ॥ स्या
तांदोषौ सुनिर्दोषौ गूढास्थिग्रंथिकोमलौ ॥ विशिरौ च विरामाणौ सरलौ हरिणीदृशम् ॥ ७३ ॥ वैधव्यस्थूलरोमाणौ इस्वादो भाग्यसूचकौ ॥
परिक्लेशायनारीणां परिदृश्यशिरौ भुजौ ॥ ७४ ॥ अंभोजमुकुलाकारमंगुष्ठांगुलिसंमुखम् ॥ हस्तद्वयं मृगाक्षीणां बहुभोगायजायते ॥ ७५ ॥
मृदुमध्योन्नतरं तलं पाण्यारं रंध्रकम् ॥ प्रशस्तं शस्तेरेखाढ्यमत्यरेखं शुभश्रियम् ॥ ७६ ॥ विधवा बहुरेखेण विरेखेण दरिद्रिणी ॥ भिक्षुकीसु
शिराढ्येन नारी करतलेन वै ॥ ७७ ॥ विरामविशिरंशस्तं पाणिपृष्ठं समुन्नतम् ॥ वैधव्यहेतुरोमाढ्यं निर्मासं स्याद्युमन्यजेत् ॥ ७८ ॥ रक्ताव्य
क्तागभीराचस्निग्धा पूर्णा च वर्तुला ॥ कररेखांगनायाः स्यान्नुभाभाभ्यानुसारतः ॥ ७९ ॥
न ॥ गूढौ अस्थिग्रंथीययोस्तौ गूढास्थिग्रंथीतौ चतौ कोमलौ चेतितथा ॥ ८० ॥ मणिबंधाधिकरस्यशुभलक्षणमाहांभोजेत्येकेन ॥ अंगुष्ठोऽगुलयश्चस्यङ्गुल्यं स्यत्त
था ॥ ८१ ॥ क्रममनादत्यपाणितलस्यशुभाशुभलक्षणेआह ॥ मृदुमध्योन्नतमितिद्वयेन ॥ ८२ ॥ पाणिपृष्ठस्यशुभाशुभलक्षणेआह ॥ विरोमेत्येकेन ॥ ८३ ॥ हस्तेरेखा
याःशुभाशुभलक्षणेआह ॥ रक्तेत्यादि सार्धाष्टभिः ॥ ८४ ॥

स्वस्तिकेन त्रिकोणां कितरेखा विशेषण ॥ ७४ ॥ नद्यावतः स्वस्तिकः ॥ सौधोऽक्षिराजसदनमुपकार्योपकारिका स्वस्तिकः सदतोऽभद्रानद्यावतादयोपि चैव मरः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ती
र्थकरं सुतीर्थं पर्यटनकर्तारं शास्त्रकर्तारं वा पुत्रमित्यर्थः ॥ तीर्थं करं शुभाभिति काचित् ॥ तीर्थं करं शुभाभिति चान्यत्र ॥ तत्र कररेखा इत्यव्ययः ॥ युगेन बलीवदस्के धर्माक्षिप्तनकाक्षेन
॥ ७७ ॥ अकुशलोत्तमम् ॥ कोटं दोधनः ॥ ७८ ॥ हुंहुं भिर्वाधां विरोधः ॥ त्यागेन त्यागेन ॥ पादेनेति पाठे परमेव पादेन व्यवसायेन ॥ ७९ ॥ ८० ॥ अंगुष्ठस्य शुभलक्षणमाह ॥
मत्स्येन सुभगानां स्वस्तिकेन वसुप्रदा ॥ पद्मेन भूपतेः पत्नी जनयेद्भूपतिं सुतम् ॥ ७४ ॥ चक्रवर्तिस्त्रियाः पाणानं घ्रावतः प्रदक्षिणः ॥ शंखा
तपत्रकमठावपमातलवसूचकाः ॥ ७५ ॥ तुलामानाकृतीरेखेवणिक्पत्नी त्वेहेतुके ॥ गजवाजिदृषाकाराः करे वामं मन्महीदृशां ॥ ७६ ॥ रे
खा प्रासादवजाभाब्रुपुस्त्यीर्थं करं सुतम् ॥ कर्षवलस्य पत्नी स्याच्छकटेन युगेन वा ॥ ७७ ॥ चामरां कुशकोटं डैराजपत्नी भवेद्भवम् ॥ अंगुष्ठमू
लान्निर्गल्येरेखायाति कनिष्ठिकाम् ॥ ७८ ॥ यदि सापतिहन्त्री स्याद्दूरतस्तस्य जेत्सुधीः ॥ त्रिशूलासिगदाशक्तिदुंदुःभ्याकृतिरेखा ॥ नितं विनी
कीर्तिमतीत्यागेन प्रथिवीतले ॥ ७९ ॥ कंकजंबूकमंडूकदृक्चक्रभोगिनः ॥ रासभोष्ट्रविडालाः स्युः करस्यादुःखदाः स्त्रियाः ॥ ८० ॥ शुभ
दः सरलौगुष्ठोऽतोऽदन्तनखोऽदुः ॥ ८१ ॥ अंगुल्यश्च सुपर्वाणो दीर्घावन्ताः क्रमालुकाः ॥ चिपिटाः स्थपुटा रूक्षाः पृष्ठरोमयुजाः शुभाः ॥ ८२ ॥
अतिद्रुसाः कृशावका विरलारोगेऽदुः ॥ दुःखायां गुलयः क्षीणां बहुपर्वसमन्विताः ॥ ८३ ॥ अरुणाः सशिखास्तुंगाः करजाः सुदृशां शुभाः ॥
निघ्राविवर्णाः शुभ्याभाः पीतादारिद्र्यदायकाः ॥ ८४ ॥ नखेषुर्धिवदः श्वेताः प्रायः स्युः स्वरिणी स्त्रियाः ॥ पुरुषा अपि जायंते दुःखिनः पुष्पितैर्नखैः
॥ ८५ ॥ अंतर्निमग्नवंशास्थिः शृष्टिः स्यान्मांसलशुभा ॥ पृष्ठेन रोमयुक्तनवैधव्यलभते ध्रुवम् ॥ ८६ ॥

शुभ्रइत्यर्थेन ॥ सरलोऽङ्गुः ॥ दन्तोऽङ्गुः ॥ दन्तनखोऽदन्तनखः ॥ ८१ ॥ अंगुलीनां शुभाशुभे लक्षणे आहंगुल्यदन्तिद्वयेन ॥ कृशा इत्यस्यान्तरं शुभा इति शेषः ॥ चिपिटा अत्र
द्रुसाः ॥ स्थपुटानिघ्राः ॥ ८२ ॥ बहुपर्वसमन्विताः विस्तृतपर्वसमन्विता इत्यर्थः ॥ ८३ ॥ नखानां शुभाशुभे लक्षणे आहारुणा इति सार्धेन ॥ सुदृशां शोभनाक्षिणाम् ॥ ८४ ॥ प्रसं
गात्पुरुषाणामपि नखानामशुभलक्षणमाह ॥ परुषा इत्यर्थेन ॥ पुष्पितैः श्वेतपुष्पवर्णैरित्यर्थः ॥ ८५ ॥ पृष्ठेऽशुभाशुभे लक्षणे आहान्तरितिसार्धेन ॥ अंतर्निमग्नवंशाकारमास्थि
यस्यां सांतीर्निमग्नवंशास्थिः ॥ ८६ ॥

ककीटिकायाः शुभाशुभलक्षणेऽह ॥ ऋज्वीत्येकेन ॥ ८७ ॥ कंठस्य शुभाशुभलक्षणेऽह ॥ नसलइतिसाधद्वयेन ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ १० ॥ चिबुकस्य शुभाशुभलक्षणेऽह ॥
 चिबुकमित्येकेन ॥ यजेत्स्थूलदिचिबुकवर्तीनोद्वेदित्यर्थः ॥ एवमप्येपिटदृष्टव्यम् ॥ ११ ॥ हनोः शुभाशुभलक्षणेऽह ॥ हनुरित्येकेन ॥ १२ ॥ कपोलयोः शुभाशुभलक्षणेऽह ॥
 भुमेन विनेतेनापिसिधिरणापि दुःखिता ॥ ऋज्वीरुकाटिकाश्रेष्ठासमासाचसुन्नता ॥ ७ ॥ शुष्काशिरालारोमाढ्या विशालाकुटिलाशुभा ॥
 मांसलोवतुलः कंठः प्रशस्तश्चतुरंगुलः ॥ ८८ ॥ शस्ताग्रीवाचित्रिखां काव्यक्तास्थिः सुसंहता ॥ निर्मासाचिपिटादीर्घास्यपुटानशुभप्रदा
 लम् ॥ स्थूलद्विधासंविभक्तमायतं रोमं शत्येजेत् ॥ ११ ॥ हनुश्चिबुकसंलग्नानि लोमासु घनाशुभा ॥ वक्रास्थूला रुशः क्रस्वरोमशानशुभप्र
 दा ॥ १२ ॥ शस्तौ कपोलौ वामाढ्याः पीनौ तप्तौ समुन्नतौ ॥ रामशोपरुषौ निर्धौ निर्मासौ परिर्वर्जयेत् ॥ १३ ॥ समंसमांसं सुस्निग्धस्वामादं
 वतुलं मुखम् ॥ जनेतवदनच्छायं धन्यानामिह जायते ॥ १४ ॥ पाटलोवतुलः स्निग्धो लेखाभूषितमध्यभूः ॥ सीमंतिनीनामधरो धराजानिप्रि
 यो भवेत् ॥ १५ ॥ रुशः प्रलंबः स्फुटितो रूक्षो दोर्भाग्यसूचकः ॥ स्यावः स्थूलोऽधरोष्ठः स्याद्विधव्यकलहप्रदः ॥ १६ ॥ मसृणो मत्तकाशिन्याश्चो
 त्तरोष्ठः सुभोगदः ॥ किंचिन्मध्योन्नतोऽरोमा विपरीतो विरुद्धः ॥ १७ ॥ गोक्षीरसन्निभाः स्निग्धाद्वा त्रिंशदशनाः शुभाः ॥ अधस्तादुपरिष्ठा
 च समाः स्तोकासमुन्नताः ॥ १८ ॥ पीताः स्यावाश्च दर्शनाः स्थूला दीर्घा द्विपंकयः ॥ शुभत्याकाशाश्च विरलादुःखदौर्भाग्यकारणम् ॥ १९ ॥
 पुष्पवर्णः ॥ लेबाभूषितमध्यमूरेखलंकृतमध्यस्थानः ॥ रश्मिर्लभ्यति रितिन्यायेनेकस्यलकारः ॥ धराजानिर्जायायस्यस्य धराजानि वर्णितस्यप्रियः ॥ एवंविधोष्ठवतीसानुपते
 मार्याभिर्वतीत्यर्थः ॥ १५ ॥ स्यावः कपिशः ॥ १६ ॥ अवयवसंख्या ५० ॥ उत्तरोष्ठस्य शुभाशुभलक्षणेऽह ॥ मसृण इत्येकेन ॥ विपरीतः कुस्तिः भूवसा द्विपरीतो वा ॥ द्विजानो
 शुभाशुभलक्षणेऽह ॥ गोक्षीरेति त्रिभिः ॥ स्तोकासमुन्नता इषुद्धाः ॥ १८ ॥ १९ ॥

१ अधद्वयेनत्यर्थः ॥

२ दौर्गल्येति कचित्पाठः ॥

॥ १०० ॥ जिह्वायाः शुभाशुभलक्षणे आह ॥ जिह्वेति सार्धद्वयेन ॥ शोणाशोणवर्णा ॥ १ ॥ २ ॥ क्रममनादृत्यालुनः शुभाशुभलक्षणे आह ॥ श्लिग्धमिति सार्धेन ॥ कोकनदाभा संशोणच्छविम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ घटिकायाः शुभाशुभलक्षणे आह ॥ कंठइत्येकेन ॥ तीक्ष्णासूक्ष्मा ॥ ५ ॥ हसितस्य शुभलक्षणा माह ॥ अलक्षितेत्येकेन ॥ ६ ॥ नासिकायाः शुभाशुभे अधस्तादधिकैर्दन्तैर्मातरं भक्षयेत्सुदृढम् ॥ पतिर्हीना च विकटैः कुलटा विरलैर्भवेत् ॥ १०० ॥ जिह्वंशमिष्टमोक्षीस्यच्छोणच्छदीतयासिता ॥ दुःखायमध्यसंकीर्णापुराभागसविस्तरा ॥ १ ॥ सितयातयमरणं श्यामयाकलहप्रिया ॥ दरिद्रिणामांसलयालंबयाऽभक्ष्यभक्षिणी ॥ २ ॥ विशालयारसनयाप्रमदातिप्रमादभाक् ॥ श्लिग्धं कोकनदाभासं प्रशस्तं तालुकोमलम् ॥ ३ ॥ सितं तालुनि वैधव्यं पतिप्रव्रजिता भवेत् ॥ कृष्णोऽपत्यवियोगार्तारूक्षेभूरिकुटुंबिनी ॥ ४ ॥ कंठस्थलासुवत्ताचक्रमतीक्ष्णा सुलोहिता ॥ अप्रलंबा शुभाधरी स्थूला कृष्णा च दुःखदा ॥ ५ ॥ अलक्षितद्विजं किंचिक्लिंचिस्फुल्लकपोलकम् ॥ स्मितं प्रशस्तं सुदृशामि निर्मीलितलोचनम् ॥ ६ ॥ समवत्तपुटानां सालघुच्छिद्रा शुभा वहा ॥ स्थूलाग्रामव्यनचाचनप्रशस्तासमुन्नता ॥ ७ ॥ आकुंचितारुणाग्राचैव धव्यक्लेशदायिनी ॥ परंप्रयाचचिपिटाद्भस्वादीघाकलिप्रिया ॥ ८ ॥ दीर्घायुः कुरुक्षुतंदीर्घयुगपद्वित्रिपिडितम् ॥ ललनालाचने शस्त्रं कतिरुष्णतारके ॥ ९ ॥ गोक्षारवर्णविशेदमुस्त्रिग्धेरुष्णपक्ष्मणी ॥ उन्नतक्षीनदीर्घायुर्वत्ताक्षीकुलटा भवेत् ॥ १० ॥ मेघाक्षीमहिषाक्षीचक्रराक्षीनशोभना ॥ कामगृहीलानितरांगां पिंगाक्षी सुदुर्वता ॥ ११ ॥ पारावताक्षी दुःशीलारक्ताक्षी भव्यपतिनी ॥ कोटरनयनादुःशागजेन त्रानशोभना ॥ १२ ॥ पुंश्रुलीवामकाणाक्षी वय्यादक्षिणकाणिका ॥ मधुपिंगाक्षीरमणी धनधान्यसमृद्धिभाक् ॥ १३ ॥ पक्ष्माभिः सुयनैः श्लिग्धैः कृष्णैः मूक्षैः सुभाग्यभाक् ॥ कपिलैर्विरलैः स्थूलैर्निघा भवति भ्रामिनी ॥ १४ ॥

लक्षणे आह ॥ समवत्तपुटेति द्वयेन ॥ समेदीर्घाद्वैषम्यरहितवत्तवर्तुलेपुटेयाश्च समौ वत्तपुटौ संचारमागौ वायस्याः सातथा ॥ ७ ॥ ८ ॥ क्षुतस्य शुभलक्षणा माह ॥ दीर्घायुः कुर्यादित्यर्थः ॥ द्वित्रिपिडितं द्विवारं त्रिवारं चेत्यर्थः ॥ अक्षोः शुभाशुभलक्षणे आह ॥ ललेनेति सार्धं श्रुतीर्मा ॥ ९ ॥ कृष्णपक्ष्मणं श्यामं त्रतारके ॥ १० ॥ गृहीलागृद्धिनी ॥ ११ ॥ कोटरनयनाकोटरवृक्षच्छिद्रवदासं मंतान्नयनयस्यासातयानिघनेनेत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ पक्ष्मणः शुभाशुभलक्षणे आह ॥ पक्ष्मभिरित्येकेन ॥ १४ ॥

अवयवसंख्याः ६० ॥ भ्रुवःशुभाशुभेलक्षणेआह ॥ भ्रुवावितिद्वयेन ॥ कर्मकाकृतीधनुराकारे ॥ शोभनेभ्रुवौयस्यासप्तभुस्तस्याःसुभ्रुवः ॥ १५ ॥ १६ ॥ कर्णयोःशुभाशुभेलक्षणेआह ॥ लंबाविलेकेन ॥ १७ ॥ भालस्यशुभाशुभेलक्षणेआह ॥ भालइतिसार्धद्वयेन ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रांशुनाउज्वेन ॥ प्रांशुरोणिर्णतिक्रचित्वाढः ॥ १२० ॥ क्रममनादृत्यसीमंतस्यशुभलक्षणमाह ॥ सीमंतइतिपादेन ॥ मौलेशुभाशुभेलक्षणेआह ॥ मौलिरितिपादेनद्वयेन ॥ २१ ॥ २२ ॥ मौलिजानांशुभाशुभेलक्षणेआह ॥ केशादितिद्वयेन ॥ अ

भ्रुवौसुवर्तुलेतन्व्याःस्निग्धेरुणेअसंहते ॥ प्रशस्तेमदुरोमाणौसुभ्रुवःकर्मकाकृती ॥ १५ ॥ खररोमाचपृथुलविकीर्णासरलास्त्रियाः ॥ नभ्रूःप्रशस्तामिलितादीर्घरोमाचपिंगला ॥ १६ ॥ लंबौकर्णौशुभावतौसुखदौचशुभप्रदौ ॥ शङ्कुलोरहिनीर्निघौशिरालौकुटिलौकृशौ ॥ १७ ॥ भालःशिराविरहितोर्निर्लोमाधेदुसन्निभः ॥ अनिघ्नगुलोनार्याःसौभाग्यारोग्यकारणम् ॥ १८ ॥ व्यक्तस्वस्तिकेरेखंचललाटं राज्यसंपदे ॥ प्रलंबंमस्तकंस्यदेवरंहतिसाध्रुवम् ॥ १९ ॥ रोमशेनशिरालेनप्रांशुनारोणिमता ॥ २० ॥ सीमंतःसरलःशस्तोमौलिः शस्तःसमुन्नतः ॥ गजकुंभनिर्भोटतःसौभाग्यैश्वर्यसूचकः ॥ २१ ॥ स्थूलमूर्धाचविधवादीर्घशीर्षाचबंधकी ॥ विशालेनापिशिरसाभवे द्वौभाग्यभाजनम् ॥ २२ ॥ केशाअलिकुलच्छायाःसूक्ष्माःस्निग्धाःसुकोमलाः ॥ किंचिदाकुंचिताग्राश्चकुटिलाश्चातिशोभनाः ॥ २३ ॥ प रुषाःस्फुटिताग्राश्चविरलाश्चशिरोरुहाः ॥ पिंगलालयवोरुहादुःखदारिद्र्यबंधदाः ॥ २४ ॥ भ्रुवोरंतर्ललाटेवामशकोराज्यसूचकाः ॥ वामेकपोलेमशकःशोणोमिश्रदःस्त्रियाः ॥ २५ ॥ तिलकलांछनंवापित्तिदिसौभाग्यकारणम् ॥ यस्यादक्षिणवक्षोजेशोणेतिलकलांछने ॥ २६ ॥ कन्याचतुष्टयसूतेसूतेसाचसुतत्रयम् ॥ तिलकलांछनंशोणंयस्यावामेकुचभवेत् ॥ २७ ॥

लिकुलच्छायाःअमरकंदस्थामाः ॥ २३ ॥ लघवोदृक्ताः ॥ २४ ॥ अंगानि ६ ॥ एवंपट्टषष्ठीनामंगांशुभाशुभेलक्षणेउक्ताप्रसंगान्मशकतिलकलांछनानामपितेआह ॥ भ्रुवोरित्यष्टभिः ॥ तत्रमशकोमशकाकारश्चिक्रविशेषःचिपिटाकारइतिवा ॥ २५ ॥ तिलकस्तिलकाकारःपिपुतिरितिवा ॥ तिलकस्तिलकाकारोमशकश्चिपिडोमतः जडुलःकालकःपिपुस्तिलकस्तिलकालकइतिवचनात् ॥ लांछनंपद्मवर्णांकशश्चजत्रिशूलादि ॥ २६ ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ महिष्याः कृतानिषेकायाराज्ञ्याः ॥ २९ ॥ १३० ॥ ३१ ॥ सर्वलक्षणसंपन्नापिदोषविशेषेणत्याज्येत्याह ॥ सुमेत्येकेन किंकिटायतेतदंतर्घर्षणजशब्दकरोतीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ वपुषः शुभाशुभलक्षणेऽभिधायकमप्राप्तस्यावर्तस्येत्याह ॥ पाणावित्यारभ्यमुलक्षणेत्यतः प्राक्तनेनयंथेन ॥ प्रदक्षिणावर्तोरोग्गामितिशेषः ॥ धर्म्योधर्महः ॥ वामो

एकंपुत्रं प्रसूयादततः साविधवा भवेत् ॥ गृह्यस्य दक्षिणे भागे तिलकं यदियोषितः ॥ २८ ॥ तदाक्षिपतः पत्नीमूते वाक्षिपं सुतम् ॥ नासा
ग्रेशकः शोणो महिष्या एव जायते ॥ २९ ॥ कृष्णः स एव भर्तृभ्याः पुंश्रव्याश्च प्रकीर्तितः ॥ नाभेरधस्ता तिलकं मशकोलां छनं शुभम् ॥ १३० ॥
मशकस्तिलकं चिङ्गलक्रे देशे दद्रुक्त्वा ॥ करे कर्णे कपोले वा कंठे वा भवेद्यदि ॥ ३१ ॥ एषां त्रयाणामेकं तु प्राग्गर्भं पुत्रदं भवेत् ॥ भालगेन त्रि
शूलेन निर्मितेन स्वयं भुवा ॥ ३२ ॥ नितंबिनी सहस्राणां स्वामि वं योषिदं प्रुयात् ॥ सुप्ता परस्परं यातुं दंतान् किंकिटायते ॥ ३३ ॥ सुलक्ष्मापि
न सा शलाया किंचित्सुखं पत्तया ॥ पाणौ प्रदक्षिणावर्तो धर्म्या वामो न शाभनः ॥ ३४ ॥ नाभौ श्रुता वरुसि वा दक्षिणावर्त इडितः ॥ सुखाय द
क्षिणावर्तः पृष्ठवंशस्य दक्षिणे ॥ ३५ ॥ अंतःपृष्ठं नाभिसमो वद्वपुः पुत्रवर्धनः ॥ राजपत्न्याः प्रदृश्यत भगमौ लौ प्रदक्षिणः ॥ ३६ ॥ स चेच्छक
रभंगः स्याद्बद्धपत्यसुखप्रदः ॥ कटिगो गृह्यवेधेन पत्यपत्यनिपातनः ॥ ३७ ॥ स्यातामुदरवेधेन पृष्ठावर्तोन शोभनौ ॥ एकेन हंति भर्तारं भवे
दप्येन पुंश्रुली ॥ ३८ ॥ कंठगो दक्षिणावर्तो दुःखवैधव्यहेतुकः ॥ सीमंते थललाटे वा त्याज्यो दूरात्स यत्नतः ॥ ३९ ॥ सापत्तिं हंति वर्षे ण्यस्या
मध्ये रुकाटिकम् ॥ प्रदक्षिणे वा वामो वारोग्गामावर्तकः स्त्रियाः ॥ १४० ॥ एको वामूर्धनि द्वावामेवामगतीयदि ॥ आदशा हंति घ्नौ तौ
त्याज्यदूरात्सु बुद्धिना ॥ ४१ ॥ कट्यावर्ता च कुलटानां श्वावर्ता पतिव्रता ॥ पृष्ठावर्त्ता च भर्तृघ्नी कुलटा वाथ जायते ॥ ४२ ॥

वामावर्तः ॥ ३४ ॥ श्रुतौ कर्णे ॥ ईडितः स्तुतः ॥ ३५ ॥ अंतःपृष्ठं पृष्ठमध्ये ॥ नाभिसमः नाभिवर्तुलकारः ॥ भगमौ लौ येन रूपरभागे ॥ भगमूल इति क्वचित् ॥ ३६ ॥ सप्रदक्षिणा
वर्तः ॥ शकटभंगः शकटतुल्यः ॥ गृह्यवेधेन तस्य र्थेन ॥ ३७ ॥ उदरे वेधेन उदरपर्यंतं प्राप्तेन ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ मध्ये रुकाटिकं रुकाटिकामध्ये ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

१ अपीति काचित्साठः

गंधादीनां षण्णां शुभाशुभलक्षणानि रितरास्त्रादौ द्रष्टव्यानि ॥ तथाच ॥ पद्मिनीपद्मगंधाचमीनगंधाचित्रिणी शंखिनीक्षारंगंधाचमदंगंधाचहस्तिनी हंसपुनगवर्णाभायानारीरक्तलोचना अष्टौजनयते मुत्राव्याभोतिपरमं सुखम् काकस्वराकाकाजंघातयैवोच्चस्वरातथा लंबोष्ठीलंबवदनात्कन्यापरिवर्जयेत् हंसतुल्यगतिनीरीराजपत्नीचसाभवेत् यस्यागमनसात्रेण भूमिकंप्रजायते सास्त्राद्वैद्यकरीक्षेयासामुद्रबचनं यथा आवर्तप्रज्ञेत्यस्याः मध्ये चैव पदक्षिणः एकसाजनयेत्युग्रजानं पृथिवीपतिमित्यादीनि ॥ ४३ ॥ ननु तर्हि सुलक्षणत्वादिगुणविशिष्टास्त्राध्वीक्षीकस्माद्भ्यतेन ब्राह्म ॥ सुलक्षणेति ॥ ४४ ॥ क्षीणां सुहृत्पत्न्यावप्यसुचारिभ्यस्वाधीनानां तुल्यप्राप्तौ हेतुनाह ॥ अलंकृता इति श्रुतिः ॥ ऊढा अनुदावापि दुग्दहेस्यौ वनाः स्त्रियः ॥ स्वसिन्यः ॥ सुवसिन्य इति पाठोऽपि स एवार्थः ॥ चिरं त्वदस्यर्थः ॥ स्ववासिनीचिरं दीप्त्या द्वितीयवयसि स्त्रिया

स्कंद उवाच ॥ सुलक्षणापि दुःशीला कुलक्षणाशिरोगणिः ॥ अलक्षणापि सास्त्राध्वी सर्वलक्षणभूत्सु ॥ ४३ ॥ सुलक्षणासुचारित्रास्वाधीनापतिदेवता ॥ विश्वेशानुग्रहाद्भवद्दुष्टोऽपि देवाप्यते ॥ ४४ ॥ अलंकृताः स्ववासिन्योऽभिः प्राकृतजन्मनि ॥ नानाविधैरलंकारैस्ताः सुरूपभवंति हि ॥ ४५ ॥ सुतीर्थेषु वपुर्याभिः क्षयितं वा विहायितम् ॥ तालावण्यतरंगिण्यो भवंतीह सुलक्षणाः ॥ ४६ ॥ अर्चिता जगतां मातायाभिश्चैव धूरिव ॥ ताभवंति सुचारित्रा योषाः स्वाधीनभर्तृकाः ॥ ४७ ॥ स्वाधीनपतिकानां च सुशीलानां ष्टुर्दशाम् ॥ स्वर्गापवर्गा वन्नैव सुलक्षणफलं हितम् ॥ ४८ ॥ सुलक्षणैः सुचरितैरपि मंदायुषपतिम् ॥ दीर्घायुषं प्रकुर्वन्ति प्रमदाः प्रमदास्पदम् ॥ ४९ ॥

मिति रुद्रः ॥ चिरं दीप्तुं सुवासिनीं निचामरः ॥ ४५ ॥ सुतीर्थेषु प्रयागादिषु ॥ क्षयितं क्षयं नीतम् ॥ क्षालितमिति पाठोऽपि न भिद्यर्थः ॥ विहायितं त्यक्तम् ॥ लावण्यतरंगिण्यः अंगसौष्ठवोर्ध्वमल्यः ॥ नय इवेत्यर्थः ॥ ४६ ॥ सुहृद्वधूरिवेत्येव कारोऽवधारणार्थः ॥ इहेति वा पाठः ॥ शोभनचारिण्यं पातिव्रत्यादिलक्षणया सीताः सुचारित्राः ॥ स्वाधीनः शुश्रूषादिभिर्वशीकृतः संतोषितो नुब्रूजितोऽर्ताया सीतास्तथा ॥ ४७ ॥ सुलक्षणवतीनां फलं दर्शयति स्वाधीनेति ॥ ४८ ॥ किं सुलक्षणैरेति ॥ तर्हीकृतमपजीव्योपपत्तिभिः सह रमिन्मित्राशंक्यपतिविशिनिष्टि ॥ प्रमदास्पदं कष्टदृष्टार्थं यम् ॥ प्रसिद्धं चैतद्वनपर्वणि पतिव्रतयासा विज्यासत्यवतो दीर्घायुष्यं हर्षाश्रयत्वं च ॥ ४९ ॥

१ अध्यायारंभो द्वितीयः श्लोकोक्तानामवशिष्टानाम्

लक्षणाविचारप्रयोजनमाहृतइति ॥ यतोऽल्पायुषंपतिमुलक्षणाः स्त्रियश्चरंजीविनंकुर्वतिअतइत्यर्थः ॥ सुलक्षणाः परिणयाइत्यस्यावयवमाह ॥ हिलेते ॥ अपीतिनिश्चये ॥ ५० ॥
 उक्तानुवादपूर्वकमुत्तराध्यायार्थप्रस्तावयति ॥ लक्षणातीति ॥ ५१ ॥ इतिश्रीरामानंदविरचितायांकाशीखंडटीकायांसर्मात्रशोध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ५४ ॥ अथाष्टत्रिंशद्विंशत्येऽध्यायेतीवसुशोभने ॥ क्रियतेसमुदाचारात्सद्धर्मपरिवर्णनम् ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायतिविवाहान्वक्ष्यामीत्युक्तमतस्तानवदशयति ॥ विवाहादिति ॥ ब्राह्मदेवाषांविवाहाउच्यते
 प्राजापत्यासुरैचिविवाहबुध्यते इतिवचनंविपरिणमय्युच्यतइत्यस्याः क्रियायाएवानुषंगः ॥ तत्रब्राह्मदेवमाहूयदानम् ॥ देवकृत्विजेदानम् ॥ आपर्षोगोमिथुनादानेनदानम् ॥ प्राजापत्यः सहोचिताधर्ममित्यभिधायदानम् ॥ आसुरः शुल्कगृहीत्वादानम् ॥ गंधर्वः समयाम्बिथः ॥ राक्षसोभित्वाच्छित्वाहरणम् ॥ पैशाचः सुमायांमत्तायांवागमनम् ॥ तथाच

अतःसुलक्षणायाषपरिणयाविचक्षणैः ॥ लक्षणानिपरिख्यादौहित्वादुलक्षणाभ्यापि ॥ ५० ॥ लक्षणाविमचोक्तानिसुखायगृहमेधिनाम् ॥
 विवाहानपिवक्ष्यामितिचित्रिवाधयोद्भव ॥ ५१ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणकाशीखंडेब्रीलक्षणावर्णनंनानामसर्मात्रिशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ स्कंद
 उवाच ॥ विवाहाब्राह्मदेवाषाः प्राजापत्यासुरैतथा ॥ गंधर्वैराक्षसश्चापिपैशाचोऽष्टमउच्यते ॥ १ ॥ सबाह्मावरमाहूययत्रकन्यास्वलं
 कृता ॥ दीयतेतत्सुतः पूयातपुरुषानेकंविंशतिम् ॥ २ ॥ यज्ञस्थार्चाविजेदेवस्तज्जः पातिचतुर्दश ॥ वरादादायगोदं दमर्षस्तज्जः पुनानिपदा ॥ ३ ॥

मानवानिवचनानि ॥ आच्छाद्यचाहीयत्वाचश्रुतशीलवतेत्ययम् आहूयदानंकन्यायात्राहो धर्मः प्रकीर्तितः यज्ञेनवितेतस्यगृत्विकेर्षकुर्वते अलंकृत्यसुतादानंदेवधर्मप्रचक्षते ए
 कंगोमिथुनद्वेवावरादायधर्मतः कन्याप्रदानंविधिवदार्षो धर्मः सउच्यते सहोचिताधर्ममितिवाचानुभाष्यतु कन्याप्रदानमभ्यर्थाप्राजापत्याविधिः स्मृतः ज्ञातिभ्योद्रविणदत्त्वाक
 न्यायाश्चैवशक्तिः कन्याप्रदानंस्वाच्छादासुरोधर्मउच्यते इच्छायांन्यसंयोगः कन्यायाश्चवरस्यच गंधर्वः सतुविज्ञेयोमैथुन्यः कामसंभवः हत्वाच्छित्वाचमिच्चाचक्रोर्तौहृद
 तीर्गृहात् प्रसक्तकन्याहरणराक्षसोविधिरुच्यते सुतामत्तंप्रमत्तांवारहोयत्रोपगच्छति सपापिष्ठोविवाहानपैशाचः कथंताः ष्टमइति ॥ १ ॥ एतानेवलक्षणातोविरुष्वन्यस्यवर्ण
 नस्योविवाहो धर्मो यस्यविवाहस्ययोगुणदोषौतत्तद्विवाहोत्पत्तापत्येषुचयेगुणाः अतस्सर्वदर्शयति ॥ सबाह्मइत्यादिनामवर्णइत्यतः प्राक्तनेनयथेन ॥ २ ॥ ३ ॥

यत्रविवाहेकन्यादीयेतेसविवाहः प्राजापत्यइत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ प्रायइति ॥ क्षत्रियस्यराक्षसएवधर्म्यः वैश्यशूद्रयोःरामुरएवधर्म्यः प्राजापत्यः क्षत्रियादीनांजघन्यः गार्धवं
श्रतुर्णीजघन्यः राक्षसवैश्यशूद्रयोर्जघन्यइत्यादिसर्वप्रायोपहणेनहृच्यते ॥ तथाचमनुः ॥ चतुरोब्राह्मणस्याद्यान्यशस्त्रान्कत्रयोविदुः राक्षसंक्षत्रियस्यैकमासुरवैश्यशूद्रयोः ॥ ७ ॥
सवर्णयेति ॥ चतुर्णामपि वर्णानां विवाहेषु सवर्णयाभार्ययाकरोमाहः ॥ क्षत्रियपाणिग्रहणस्यानेब्राह्मणविवाहेषु क्षत्रिययाशरोब्राह्मणहस्तपरिगृहीतदंडकदेशोप्राप्तइत्यर्थः ॥ वैश्य
यब्राह्मणक्षत्रियविवाहेब्राह्मणक्षत्रियाविधृतप्रतौदिकदेशोप्राहः ॥ शूद्रयापुनर्द्विजातित्रयविवाहेप्रादतवह्नदशाप्राह ॥ ८ ॥ असवर्णइति ॥ असवर्णोऽसवर्णसंबंधीएषविधिः धार्यः

सहोभौचरतांधर्ममित्युक्तादीयेतौयने ॥ यत्रकन्याप्राजापत्यस्तऽज्जोवंशान्मुनातिष्ठत् ॥ चत्वारणतेविप्राणांधर्म्याः पाणिग्रहाः स्मृताः ॥
आसुरः क्रयणाद्रव्यैर्गार्धवोन्यमैत्रतः ॥ ५ ॥ प्रसत्यकन्याहरणाद्राक्षसांनिद्रितः सताम् ॥ छलेनकन्याहरणात्पैशाचागर्हितोऽष्टमः ॥ ६ ॥
प्रायः क्षत्रविशोरुक्तागार्धवसुराक्षसाः ॥ अष्टमस्त्वपपापिष्ठः पापिष्ठानांचसंभवेत् ॥ ७ ॥ सवर्णयाकरोमाह्योधार्यः क्षत्रिययाशरः ॥
प्रतोदौवैश्ययाधार्योवासांतःपज्जयातथा ॥ ८ ॥ असवर्णस्त्वेषविधिः स्मृतोदृष्टश्चवेदने ॥ सवर्णाभिस्तुसर्वाभिः पाणिगार्ह्यस्त्वयंविधिः ॥ ९ ॥
धर्म्यैर्विवाहेजायतेधर्म्याएवशतायुषः ॥ अधर्म्यैर्मरहितामंदभाग्यधनायुषः ॥ १० ॥ ऋतुकालाभिगमनंधर्मोयंगृहिणः परः ॥ स्त्रीणांवर
मनुस्मृत्ययथाकाम्यथवाभवेत् ॥ ११ ॥ दिवाभिगमनंपुंसामनायुष्यंपरमतम् ॥ श्राद्धाहः सर्वपवाणि यत्नान्याज्यानिधीमता ॥ १२ ॥ तत्र
गच्छन्स्त्रियंमोहाद्दमस्यच्यवतेपरात् ॥ १३ ॥

क्षत्रिययाशरइत्यादिप्रकारएव ॥ वेदनेविवाहेविद्यतेज्ञायतेऽनेनेतिवेदशान्धतस्मिन्निवा ॥ स्मृतोदृष्टेत्यर्थः ॥ असवर्णस्त्वेषइतिकचित् ॥ सवर्णयाकरोमाहइत्युक्तंस्पष्टयति ॥
सवर्णाभिस्त्विति ॥ ९ ॥ मंदानिभाग्ययनायंषियेषतितथा ॥ १० ॥ ऋत्विति ॥ स्त्रीणांवरंभोगानुपधातसंभोगम् ॥ तदुक्तंभागवते ॥ शश्वल्कामवरेणाहस्तुरीयजगृदुस्त्रियः ॥ तथाचम
नुः ॥ ऋतुकालाभिगामीस्यास्वदारनिरतः सदा पर्ववर्जं त्रैजैनांतद्वर्तोरतिकाभ्ययेति ॥ ययायथावत् ॥ यथाति ॥ षितमित्यर्थः ॥ ११ ॥ तत्रापिनिषेधविशेषमाह ॥ सर्वपवाणी
ति ॥ तदुक्तम् ॥ कुहूपैर्दुर्गकांतिवदृश्यष्टमीषु च नरश्चांडालयोनिः स्यात्स्त्रीतैलमांससवनादिति ॥ १२ ॥ १३ ॥

ऋतुकालेऽग्निगंतुं शील्यस्तथा ॥ तथा च श्रुतिः ॥ ऋतौ आयासिष्यादिति ॥ १४ ॥ कन्यकाग्रजाः आभ्यस्तास्तथा ॥ १५ ॥ दुःस्थराहुणा प्रलम् ॥ पुनर्मक्षेत्रण हस्तपुनर्वसुं लपुण्यश्वशीर्षणि ॥ १६ ॥ आर्षदिति ॥ आर्षे विवाहे गोद्वंद्वगोमिथुनं शुल्कं यदुक्तं कैश्चित् न शस्यते प्रशस्यते ॥ यतः कन्याया अपि अपिशब्दाद्द्विषाशुल्ककन्या विक्रये यस्या पंतक्तदेवैत्यर्थः ॥ नन्वेवैतस्वमतपरमतयोर्लक्षणे क्वाद्गोमिथुनं धापतिः न आर्षे विवाहे गोमिथुनं शुल्कमुक्तो च हूपमित्यन्येषाममतम् ॥ स्कंदस्य तु नेदमंतं क्वापि विवाहसंपत्त्यै अवश्यकर्तव्ययागादिसिद्धये कन्यायैवादानं शास्त्रीयमर्थमेतद्ब्रूत इति ॥ अत एव आर्षलक्षणमापद्येत ज्ञः पुनतिषडित्युक्तम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ वाणिज्यमिति ॥ वेदानध्यापनं वेदा

ऋतुकालाभिगामीयः स्वदरनिरतश्च यः ॥ सप्तदाब्रह्मचारी च विज्ञेयः सद्ब्रह्मश्रमी ॥ १४ ॥ ऋतुषोडशयामिन्यश्रतस्तस्मात्सुगर्हताः ॥ पुत्रा स्तास्वपियायुग्मा अयुग्माः कन्यकाप्रजाः ॥ १५ ॥ त्यक्त्वा चंद्रमसं दुःस्थमघातौ पाणौ विहाय च ॥ शुचिः सन्निर्विशेषैर्लौपुन्नामक्षैर्विशेषतः ॥ शुचिं पुत्रं प्रसूयेत् पुरुषार्थप्रसाधकम् ॥ १६ ॥ आर्षे विवाहे गोद्वंद्वदुक्तं न शस्यते ॥ शुल्कमपि विक्रय्यायाः कन्या विक्रयया परुत ॥ १७ ॥ अपत्यविक्रयी कल्प्यं वसेद्दिट्कमिभोजने ॥ अताना पत्युपजीवेत्पिताधनम् ॥ १८ ॥ क्षीधनान्युपजीवित्येव मोहादिह बांधवाः ॥ न केवलं निरयगास्तेषामपि हि पूर्वजाः ॥ १९ ॥ पत्या तु पत्युन्यत्र स्त्री तु व्यधन्नस्त्रियापतिः ॥ तत्र तु शुभमहालक्ष्मी निवसेद न वाऽरिणा ॥ २० ॥ वाणिज्यं नृपतेः सेवो वेदानध्यापनं तथा ॥ कुविवाहः क्रियालाभकुलपतनहेतवः ॥ २१ ॥ कुर्याद्विवाहिके वद्गौ गृह्यं कर्म न्वहं गृही ॥ पंचयज्ञा क्रियां चापि पाक्तं नं दिनीमपि ॥ २२ ॥ गृहस्थाश्रमिणः च सूनूना कर्म दिने दिने ॥ कंडनीपेषणी चुलीद्युदकुं भस्ममार्जनी ॥ २३ ॥

नामपाठनम् ॥ वेदानध्यापनं योतिक्वचित् ॥ विवाहप्रकरणं समाप्तम् ॥ २१ ॥ इदानीं विवाहिकाग्निं पाद्यमहायज्ञानुष्ठानमाह ॥ कुर्यादिति ॥ विवाहे भवौ वैवाहिकः तस्मिन् गौ गृहं गृहोक्तं कर्म सांयं प्रातर्होमाष्टकादि अग्निं पाद्यं पंचयज्ञानं प्रति दिनं संपाद्य च पाकं गृहस्थः कुर्यादित्यर्थः ॥ २२ ॥ गृहस्थेति ॥ पशूवधस्थानं सूनां सूने वसुनां हि सांस्थानं त्वगुणयोगात् ॥ कंडन्यादयः पंच गृहस्थ्यबीजादि हि सांस्थानानि ॥ कंडनी उलूवलमुसले ॥ पेषणी दृषदुपलुगलालिका ॥ चुली उंधानम् ॥ उदकुं भोजलाधारकलशः ॥ मार्जनी वर्धन्यपरपर्याय गृहोपकरणं समाजनादिकर्त्री ॥ २३ ॥

तासांमिति ॥ तासां कंड्व्यादिस्नानायाक्रमेणिकृत्यः तदुत्पन्नपापनाशार्थं यदृहणापंचमहयज्ञाभिर्ननुष्ठेयतया निर्दिष्टाः ॥ ३४ ॥ तानेवंपंचज्ञानिर्दिशति ॥ पाठनमि
ति ॥ पाठनमध्यापनम् ॥ होमोदेवोक्तः ॥ होमोदेवोक्तः ॥ बलिर्भौतिभूतः ॥ अतिथ्यर्चः इतिथानां सत्कारो वृत्तुर्गुण्ययज्ञः ॥ क्रमात्कंड्व्यादीनापंचसूनाक्रमेणंपंचपापनिवर्तका इमेपं
ति ॥ पाठनमध्यापनम् ॥ होमोदेवोक्तः ॥ होमोदेवोक्तः ॥ बलिर्भौतिभूतः ॥ अतिथ्यर्चः इतिथानां सत्कारो वृत्तुर्गुण्ययज्ञः ॥ क्रमात्कंड्व्यादीनापंचसूनाक्रमेणंपंचपापनिवर्तका इमेपं

तासांचपंचसूनानां निराकरणहेतवः ॥ क्रतवः पंचनिर्दिष्टा गृहिश्रेयोभिवर्धनाः ॥ २४ ॥ पाठनं ब्रह्मयज्ञः स्यात्तर्पणं च पितृक्रतुः ॥ होमोदेवोव
लिर्भौतिः अतिथ्यर्चा वृत्तुः क्रमात् ॥ २५ ॥ पितृप्रीतिं प्रकुर्वाणः कुर्वीत श्राद्धमन्वहम् ॥ अन्नादकपयोमूलेः फलैर्वापि गृहाश्रमी ॥ २६ ॥ गोदा
नेन च यत्पुण्यं पात्राया विधिपूर्वकम् ॥ सत्कृत्य भिक्षां वेमिदां दत्वा तत्फलमाप्नुयात् ॥ २७ ॥ तपोविद्यासमिद्धीने दुर्तं विप्रास्य पावके ॥ तारयेद्दि
प्रसंगेभ्यः पापाब्धेरपि दुस्तरात् ॥ २८ ॥ अनर्चितोऽतिथिर्गृहाद्ब्रह्माशोयस्य गच्छति ॥ आजन्मसंचितानुण्यात्सणात्सहिवर्धिवेत् ॥ २९ ॥
सांत्वपूर्वाणि वाक्यानि शय्यार्थे भूस्तृणोदके ॥ एतान्यपि प्रदेयानि सदाभ्यागततुष्टये ॥ ३० ॥ गृहस्थः परपाकादीप्रत्यतत्पशुतां व्रजत् ॥ श्रे
यः परान्नपुष्टस्य गृहीयादन्नदोयतः ॥ ३१ ॥ आदित्योदोऽतिथिः सायंसत्कर्तव्यः प्रयत्नतः ॥ असत्कृतो न्यतो गच्छन् दुष्कृतं भूरियच्छति ॥ ३२ ॥
भुंजानोऽतिथिशेषान्नमिहापुर्धनभाग्भवेत् ॥ प्रणोद्यातिथिमन्नाशी किं लिखी च गृहाश्रमी ॥ ३३ ॥ वैश्वदेवांतं संप्राप्तः सूर्योदोवातिथिः
स्मृतः ॥ न पूर्वकाल आयातो न च दृष्टचरः क्वचित् ॥ ३४ ॥ बलिपात्रकरे विप्रे यद्यन्योतिथिरागतः ॥ अदत्वा तं बलितस्मै यथाशक्त्या न्नमर्पये
त् ॥ ३५ ॥ कुमारः श्रस्वर्वासिन्योर्गर्भिण्योऽतिरुजां वित्ताः ॥ अतिथेरादितो व्येते भो न्यानां विचारणो ॥ ३६ ॥

चयज्ञा इत्यर्थः ॥ चतुर्थपादे यज्ञोऽतिथिसंक्रियेति क्वचित्पाठः ॥ २५ ॥ अन्नमदनीयम् ॥ अर्थमिति क्वचित् ॥ अर्थमिति क्वचित् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ परपाकान्न
मनुशील्यस्य परपाकस्यान्नस्यादोऽदन्वास्यास्तीति परपाकादी ॥ तत्पशुतां यत्पशुपाकमन्तितस्य पशुतामित्यर्थः ॥ ३१ ॥ आदित्योदोऽदित्येनास्मान्मेनसहोदः प्राप्त इत्यर्थः ॥ ३२ ॥
प्रणोद्यात्यक्कादूरित्येति यावत् ॥ ३३ ॥ अतिथेर्लक्षणमाह ॥ वैश्वदेवेत्येकेन ॥ ३४ ॥ बलिपात्रकरेभूतबलिपात्रहस्त इत्यर्थः ॥ ३५ ॥ स्ववासिन्यश्चिखिः ॥ ३६ ॥

१ तासांमित्यदोऽर्थतो व्याख्यानेन मतम् २ सुवासिन्य इत्यपि पाठः

अथअपेहुत्वात् ॥ तथाचोक्तंभगवता ॥ भुजतेतत्त्वधपापयेपचलात्मकारणादिति ॥ स्वार्थपचनित्यस्यार्थमाह ॥ केवलमिति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ तेदृतिपाठेयइत्यर्थः ॥ येदृतिपाठेइति ॥ अथजन्मांतरे ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ भग्योनौ ॥ ४३ ॥ उपसृष्टयस्त्वम् ॥ ४४ ॥ नवीक्षेतेति ॥ असकृदिदंनियम् ॥ वत्सन्त्रिवंधेनवत्संवद्धांजुदत्तसंबंधं नान्जुमात्रमितिवा ॥ ४५ ॥ मृदंगोपीचंदनादिरूपाय् ॥ ४६ ॥ चैत्यदक्षमातपादिसमयेसेव्यमानंदक्षं पूज्यदक्षवायस्याधस्तात् रूजाक्रियतेतंदक्षवा ॥ सिद्धार्थसर्षपम् ॥ ४७ ॥

पितृदेवमनुष्येभ्योदाश्चात्यसृतंगृही ॥ स्वार्थपचन्नचभुंक्तेकेवलंस्वादंभरिः ॥ ३७ ॥ माय्याङ्गिकवंश्वदेवंगृहस्थस्वयमाचरेत् ॥ पत्नीसायंबलिदद्यात्सिद्धान्नैर्मन्नवर्जितम् ॥ ३८ ॥ एतसायंतननामवैश्वदेवंगृहाश्रमे ॥ सायंप्रातर्भवेद्वैश्वदेवंगृहप्रचलतः ॥ ३९ ॥ वैश्वदेवेनघेहीनाआतिथ्येनविवर्जिताः ॥ सर्वेतेतदपलाज्ञेयाःप्राप्तवेदा अपिद्विजाः ॥ ४० ॥ अश्रुत्वावैश्वदेवंतुभुंजतेधेदिजाधमाः ॥ इहलोकंनहीनाः स्युःकाकयोर्निव्रजंल्यथ ॥ ४१ ॥ वेदोदितंस्वकंमनित्यकुर्यादतद्रितः ॥ तद्विकुर्वन्त्यथाशक्तिप्राहुर्चात्स्वद्विन्दरात् ॥ ४२ ॥ पशुघृह्यवैश्वेत्सापतैलेमांसैसदैवहि ॥ पंचदश्यांचतुर्दश्यांतथैवचभगंक्षुरे ॥ ४३ ॥ उदयंतंनचक्षतनासंयतंनमध्यगम् ॥ नराहुपासृष्टृचनानुसंस्थदिवाकरम् ॥ ४४ ॥ नवीक्षेतात्मनोरूपमाशुधावेन्नपति ॥ नोह्ययद्वत्सतंत्रान्नभोजलमाविशेत् ॥ ४५ ॥ देवतायतनविप्रधनुंनभुमृदंघृतम् ॥ जातिद्वंद्वयोद्वंद्वविद्याद्वंद्वतपस्विनम् ॥ ४६ ॥ अश्वार्थचैत्यदक्षंचगुरुजलभृतंघटम् ॥ सिद्धान्नदधिःसिद्धार्थगच्छन्कुयात्सदाक्षिणम् ॥ ४७ ॥ रजस्वलंनसेवेतनाश्रियात्सहभार्यया ॥ एकवासानभुंजीतनभुंजीताल्कटासनं ॥ ४८ ॥ नाश्र्मतीस्त्रासवीक्षतेतजस्कामादिजोत्तमः ॥ असंतप्यपितृदेवान्नाद्यादन्नंनवंकचित् ॥ ४९ ॥ पक्वान्नंचापिनामांसदीर्घकालंजिजीविषुः ॥ नमृन्नंगोव्रजकुर्यान्नवलमीकनभस्त्विति ॥ ५० ॥

पीठाद्यंतरेणासनमुल्कटासनंतास्मिन् ॥ ४८ ॥ अश्र्मतीभोजनंकुर्वतीम् ॥ ४९ ॥ पक्वान्नंलडुकादिकम् ॥ नामांसमितिपृथक्वाक्यम् ॥ दीर्घकालंजिजीविषुपितृनभ्यर्चनम्यर्च्यवामांसनोअद्यादित्यर्थः ॥ पश्चाद्वचनैतिपाठेपश्चालंभनंयागंविनादीर्घकालंजिजीविषुर्देवानपितृन्संतप्यसंतप्यद्वामांसनाद्यादित्यवयः ॥ वल्मीकेवामलूद्रुतमृषुजे ॥ ५० ॥

ससत्त्वेषुग्राणिव्यापेषु ॥ तिष्ठन्नुतिष्ठत् ॥ ५१ ॥ मलमूत्रयोर्विसर्जनत्यागम् ॥ मलोच्चारेतिपाठोपिस्वार्थः ॥ तिरस्कृत्याच्छाद्य ॥ अवर्निपृच्छीम् ॥ ५२ ॥ मौलिमस्तकम् ॥ ५३ ॥
 मलविसर्जनमलेत्युपलक्षणमलमूत्रयोर्विसर्जनमित्यर्थः ॥ मुखेनोपधमेन्मुखवायुनाप्रज्वालयेत् ॥ एतत्तुलोकिकक्राश्रिविषयनैवैदिकाश्रिविषयम् ॥ नशूष्येणधमेदंशनवक्षेणनपाणि
 ना मुखेनोपधमेदंश्रिमुखदशिरजायेतितिवचनात् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ संविशेत्स्वेपत् ॥ प्रत्यक्सौम्यशिरःपश्चिमोत्तरमस्तकः ॥ प्रत्ययाम्यशिरादितिपाठाश्चत्यः ॥ विण्मूत्रादीनामेक
 नगतेषुससत्त्वेषुनतिष्ठन्नवन्नपि ॥ गोविप्रसूयवाध्वनिचंद्रक्षीवुगुरुनपि ॥ ५१ ॥ अभिपश्यन्नकुर्वीतमलमूत्रविसर्जनम् ॥ तिरस्कृत्या
 वर्निलाष्टकाष्टपण्टणादिभिः ॥ ५२ ॥ प्रातृत्यवाससामौलिमौनीविण्मूत्रमुस्तजेत् ॥ यथासुखमुखारान्नौदिनेच्छायांधकारयोः ॥ ५३ ॥
 भीतिषुप्राणवाधायांकुर्यान्मलविसर्जनम् ॥ मुखेनोपधमेन्नान्ननिनक्षेतयोषितम् ॥ ५४ ॥ नाग्नीप्रतापयेदन्नवनवस्त्वशुचिनिक्षिपेत् ॥
 प्राणिहिंसांनकुर्वीतनाश्रीयात्संध्ययोर्द्वयोः ॥ ५५ ॥ नसंविशेतसंध्यायांप्रत्यक्सौम्यशिरापि ॥ विमूत्रप्रीवनंनान्मुकुर्याद्दोषजिजीविषुः
 ॥ ५६ ॥ नाचक्षीतधयंतीगर्भेनद्रचांप्रदर्शयेत् ॥ नैकःसुप्यात्कचिच्छून्येनशयानंप्रबोधयेत् ॥ ५७ ॥ पयानंनैकलोचायान्नवार्थजलिनाभि
 वेत् ॥ नदिवाद्भुतसारंचभक्षयेदधिनोनिशि ॥ ५८ ॥ स्त्रीधर्मिण्यानाभिर्वेदन्नाद्यादाहतिरात्रिषु ॥ तौर्यत्रिकप्रियोनस्याल्कांस्यपादोनधाव
 येत् ॥ ५९ ॥ श्राद्धंरुत्वापरश्राद्धयोऽश्वोऽश्वाज्ज्ञानवर्जितः ॥ दातुःश्राद्धफलंनान्तिभोक्ताकिल्बिषभुग्भवेत् ॥ ६० ॥ नधारयेदन्यभुक्तंवासश्चो
 पानहावपि ॥ नभिन्नभाजनेश्रीयान्नासीताभ्यादिद्रूषिते ॥ ६१ ॥ आरोहणंगवांपृष्टप्रतंधूमंसरित्तरम् ॥ बालातपंदिवास्वापंत्यजेद्दीर्घ
 जिजीविषुः ॥ ६२ ॥ स्नात्वानमार्जयेद्वात्रविस्तृजन्नशिरांपथि ॥ हस्ताशिरानधुनुयान्नाकपेदासनंपदा ॥ ६३ ॥

वद्भावः ॥ षीवनथूलत्यश्लेषाविक्षेपः ॥ ५६ ॥ नाचक्षीतनकथयित ॥ धयंतीभक्षयंतीपिबंतीवा ॥ शयानंज्येष्ठनप्रबोधयेत् ॥ ५७ ॥ अंजलिनाकरपुटेन ॥ उद्धृतसारंदूरिकृतनव
 नीतादि उद्धृतसारंगतस्नेहपिण्याकादीतिवा ॥ ५८ ॥ तौर्यत्रिकप्रियःगीतवृत्तवाद्याप्रियः ॥ नधावयेन्नक्षालयेत् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ नासीतनोपविशेत् ॥ ६१ ॥ प्रेतधूमंशवदाहधूमम् ॥
 सरित्तरंनदीतरणंबाहुभ्यामितिशेषः ॥ नबाहुभ्यांनदीतरेदितिमनूक्तेः ॥ बालातपप्रातःकालीनसूयार्तिपम् ॥ ६२ ॥ स्नात्वानमार्जयेद्वात्रंकरन्नानवन्नाभ्यामितिशेषः ॥ करेणनोस्तुजे
 द्वात्रंस्नानवक्षेणवापुनः शुनोच्छिष्टंभवेद्वात्रंपुनःस्नानेनशुद्ध्यातीतिवचनात् ॥ तर्पणात्पूर्वमित्येकेनाकर्शदुपवेशनार्थनानयेदित्यर्थः ॥ ६३ ॥

करैर्नैवेऽक्रजच्छेदं सर्वच्छेदे च ॥ इहैश्वरेण विवर्जयेत्तृतिपाठोऽत्रैश्वर्यः ॥ करौ वैविवर्जयेद्येदिति पाठोऽन्तरकोले ॥ स्वदेशपरदेशमनोद्वारेणुमु
ख्यद्वारं विहाय द्वारंतरेण गंतव्यमित्यर्थः ॥ परदेशं चेत्तिकचिमाठः ॥ ६५ ॥ पाणावितियथान्यविषयम् ॥ करोकर्पटकैश्चैव आयातेनाभाजने मुञ्जन्निष्ठुर्नलिप्येतल्लिप्येतगृहेमे
धिनइति वचनात् ॥ ६६ ॥ आद्राणि पादकरास्यानियत्यसः ॥ संविशेतस्वप्न ॥ ६७ ॥ शय्यतेऽस्मिन्तिशयं शय्यातन्नस्थः ॥ सोपानकऽपानक्ष्णांपादुकाम्यायुक्तः ॥ चः समुच्चये ॥
नतिष्ठन्त्यनेन संबध्यते ॥ तिष्ठश्च उचिष्ठम् ॥ धारया हस्ताभ्यां पानपात्रधारणमंतर्रेण धारया पानपात्रमुखधारयेति वा ॥ ६८ ॥ सर्वतिलमययत्किंचित्तिलसंबद्धसरमोदकोदीत्यर्थः
नोत्पाटयेहो मनस्वंशन कदाचन ॥ करजैः करजच्छेदं दृष्टं दृष्टं विवर्जयेत् ॥ ६९ ॥ शुभाय न यदायत्यात्यजेत्तत्कर्म यत्नतः ॥ अद्वारेण न गंत
व्यं स्ववेश्म परवेश्म नोः ॥ ७० ॥ ऋडिन्वाक्षैः सह सासीत न धर्मघ्नैर्न रोगिभिः ॥ न शयीत क्वचिन्नश्रः प्राणौ भुञ्जीत नैव च ॥ ७१ ॥ आद्रपादकरास्यो
शब्दीर्धाकालं च जीवति ॥ संविशेन्नाद्रं चरणो नोच्छिष्टः क्वचिद्भजेत् ॥ ७२ ॥ शयनस्थानचाभीयान्निषेवन्न जपेद्विजः ॥ सोपानलक्षणाना
चामेन्न तिष्ठन्धारया पिबेत् ॥ ७३ ॥ सर्वतिलमयनाद्यासां यं शर्माभिलाषकः ॥ न निरीक्षेत विष्णुमूर्तेनोच्छिष्टः संस्पृशेच्छिरः ॥ ७४ ॥ नाधिनि
ष्ठेनुषांगारभस्मकेशकपालिकाः ॥ पतितैः सह संवासः पतनायैव जायते ॥ ७५ ॥ श्रावयैद्दिकं मंत्रं न शूद्राय कदाचन ॥ ब्राह्मण्याद्रीयते वि
प्रभूद्रोधमार्च्चीयते ॥ ७६ ॥ धर्मोपदेशः शूद्राणां स्वश्रेयः प्रतिपाद्यते ॥ द्विजशुश्रूषणं धर्मः शूद्राणां हि परिमतः ॥ ७७ ॥ कंडूयनं हि शिरसः
पाणिभ्यां न शुभं मतम् ॥ आताडनं कराभ्यां च क्रोशनं केशलुचनम् ॥ ७८ ॥ अशास्त्रवर्तिनो भूपालुख्याल्लावा प्रतिग्रहम् ॥ ब्राह्मणः सान्वयो
याति नरकानेकर्विशतिम् ॥ ७९ ॥ अकालविद्युस्तनितवर्षतोपां सुवर्षणे ॥ महावातध्वनौ रात्रावनध्यायाः प्रकीर्तिताः ॥ ८० ॥ उल्कापाते
च भूकंपेदिदं दाहे मध्यरात्रिषु ॥ संध्यादर्धलोपांतराज्ञाराहोश्च मृतके ॥ ८१ ॥

[illegible]

आद्विकंश्राद्धनिमन्त्रणश्राद्धसंबन्धिद्वयंवा ॥ पूर्णायाषड्दंढपरिमितायाप्रतिपद्यापिनतुनूनायाम् ॥ ७७ ॥ उत्सर्गकगादीनाम् ॥ ७८ ॥ बाणसाक्षोःशरसामवेदयोर्ध्वनौश्रयमाणे ॥
 अपिशब्दादार्तस्वेनेपि ॥ ७९ ॥ बभुनकुलःभूताचतुर्दशी ॥ पंचदशयोःपूर्णमासावास्त्ययोः ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ इहमनुष्ययोनौ ॥ संसर्गःकार्यइतिशेषः ॥ ८४ ॥ पुष्पवं
 दशाष्टकासुभूतायांश्राद्धिकंप्रतिगृह्यच ॥ प्रतिपद्यापिपूर्णायांगजोष्ट्राभ्यांकृतांतरे ॥ ७७ ॥ खरोष्ट्रकोष्ठविरुतेसमवायेरुदत्यपि ॥ उपाकर्म
 णिचोत्सर्गनाविमार्गेतरौजले ॥ ७८ ॥ आरण्यकमधीत्यापिबाणसाक्षोरपिध्वनौ ॥ अनध्यायेषुचैतेषुनाधीयीतद्विजःकचित् ॥ ७९ ॥ कृतां
 तरायोनपठेद्देकाखुश्वाहिवभ्रुभिः ॥ भूताष्टम्योःपंचदश्याब्रह्मचारीसदाभवेत् ॥ ८० ॥ अनायुष्यकरं चैव परदारोपसर्पणम् ॥ तस्मात्तदूरत
 स्याज्यवैरिणांचोपसेवनम् ॥ ८१ ॥ पूर्वोधिभिःपरित्यक्तमात्मानंनवमानयेत् ॥ सदाधमवतांयस्माच्छ्रियोविद्यानदुर्लभाः ॥ ८२ ॥ स
 त्यंब्रयास्त्रियंब्रूयाभ्रब्रूयात्सत्यमप्रियम् ॥ प्रियंचनानृतंब्रूयादेषधर्मोघटोद्भव ॥ ८३ ॥ भद्रमेववदेन्नित्यंभद्रमेवविवचितयेत् ॥ भर्तृरेवेहसं
 सर्गोनाभद्रैश्चकदाचन ॥ ८४ ॥ रूपवित्तकुलैर्हीनान्मुधीनांधिक्षिपेन्नरान् ॥ पुष्पवंतौनचेक्षेतत्वशुचिर्व्योतिषांगणम् ॥ ८५ ॥ वाचोवेगं
 मनोवेगंजिह्वावेगंचवर्जयेत् ॥ उल्कोचधूतदौत्यार्नद्रव्यंदूरापरित्यजेत् ॥ ८६ ॥ गोब्राह्मणाग्नीनुच्छिष्टपाणिनैवसंस्पृशेत् ॥ नस्पृशेदनि
 मित्तेनखानिस्वानित्वनातुरः ॥ ८७ ॥ गृह्यजान्यपिलोमानितस्यशदशुचिर्भवेत् ॥ पादधौतोदकंमूत्रमुच्छिष्टान्नोदकानिच ॥ ८८ ॥ नि
 षीवनंचश्लेष्माणंगृहादूरंविनिक्षिपेत् ॥ अहीनंशंश्रुतेजाप्याब्धौचाचारनिषेवणात् ॥ अद्रोहवत्याबुद्ध्याचपूर्वजन्मस्मरेद्विजः ॥ ८९ ॥ वृ
 द्धानप्रयत्नाद्वेददद्यात्तेषांस्वमासनम् ॥ विनम्रधमनिस्तस्मादनुयायात्ततश्चतान् ॥ ९० ॥ श्रुतिभूदेवदेवानांनृपसाधुतपस्विनाम् ॥ पतिव्र
 तानानारीणांनिदांकुर्यान्नकर्हिचित् ॥ ९१ ॥

नौचंद्रसूर्यौ ॥ सूर्यासोमावितिकचित्साठः ॥ ८५ ॥ उल्कोचद्रव्यंनारमयादिकंप्रदर्थयद्गृह्यते ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ विनम्रधमनिःप्रणतनाडिकः ॥ विनम्रकंधाद्वितिक
 चित् ॥ विनम्रधर्मनिष्ठस्यादितिचान्यत्र ॥ यस्मादयंविनम्रधमन्यादिर्भवेत्तस्माननुयायादित्यज्ययः ॥ ९० ॥ ९१ ॥

॥ १२ ॥ साव्ययोवंशसहितः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ सुप्रजाःशोभनपुत्रः ॥ १७ ॥ १८ ॥ शिविकानरयानम् ॥ पर्यंकःखट्वा ॥ ईशिताशास्त्राईश्वर्यार्थः ॥ १९ ॥
॥ १०० ॥ अत्यथःअतिशयेनाथः ॥ १ ॥ वित्स्वयतोर्गवार्त्तः ॥ २ ॥ ग्राह्यनिकृष्टदत्तइत्यभिप्रेतव्यः ॥ ३ ॥ ४ ॥ अर्धसीरिणोऽर्धहालिकाः ॥ आत्मनिवेदकोऽत्यन्तभक्तः ॥ ५ ॥ मा

नमनुत्थस्तुर्तिकुर्यान्नामानमपमानयेत् ॥ अभ्युद्यतंनप्रणुदेरमर्मानिनेच्चरेत् ॥ १२ ॥ अधर्मादधेतपूर्वविद्वद्वृणपिसंजयेत् ॥ सर्वतोभ
द्रमाप्यापितानश्चेच्चसान्वयः ॥ १३ ॥ उद्धृत्यपंचमृष्टपिडान्नायापरजलाशये ॥ अनुद्धृत्यचतलकतुरेनसःस्यात्तुरीयभाक् ॥ १४ ॥ श्रद्ध
यापात्रमासाद्यार्कचिदीयतेवसु ॥ देशकालेचविधिनातदानंन्यायकस्यते ॥ १५ ॥ भूद्रदामंडलाधीशःसर्वत्रमुखिनोऽभद्राः ॥ तोय
दातासदलनोरूपवानरूप्यदोभवेत् ॥ १६ ॥ प्रदीपदोनिमलाक्षोदाताऽयमलोकभाक् ॥ स्वर्णदाताचदीर्घायुस्तिलदःस्यात्तुमुप्रजाः
॥ १७ ॥ वेरमदोऽत्युच्चसौधेशोवखटश्चंद्रलोकभाक् ॥ हयप्रदोदिव्ययानालक्ष्मीवान्द्रपभप्रदः ॥ १८ ॥ सुभार्यःशिविकादातासुपर्यंकप्रदो
पिच ॥ धान्यैःसमृद्धिमान्नित्यमभयप्रदइशिता ॥ १९ ॥ ब्रह्मदाब्रह्मलोकज्याब्रह्मदःसर्वदामतः ॥ उपायनापियांब्रह्मदापयेत्सापितत्समः
॥ १०० ॥ श्रद्धयाप्रतिगृह्णातिश्रद्धयायःप्रयच्छति ॥ स्वर्णिनातुभौस्यातापतताऽश्रद्धयात्यधः ॥ १ ॥ अतृप्तनक्षरेधृज्ञस्तपोविस्मयतः
क्षरेत् ॥ क्षरेर्कर्तनतोदानमायुर्विप्रापवादतः ॥ २ ॥ गंधपुष्पकुशान्शय्यांशकंमांसंपदाधि ॥ मणिमत्स्यगृहंधान्यग्राह्यमेतदुपस्थि
तम् ॥ ३ ॥ मधूदंकफलंमूलेमंधास्यभयदक्षिणा ॥ अभ्युद्यतानिग्राह्याणिवेदान्यपिनिरुधतः ॥ ४ ॥ दासनापितगोपालकुलमित्राधर्मीरि
णः ॥ भोज्यान्नाःशूद्रवर्गमीतथात्मनिवेदकः ॥ ५ ॥ इत्थमानृण्यमासाधेवर्षिपितृजाहणात् ॥ माध्यस्थामाश्रयद्वहसुतविष्वाविस्तृज्यच
॥ ६ ॥ गेहेपिज्ञानमभ्यस्येत्काशींवाथसमाश्रयेत् ॥ सम्यग्ज्ञानंनवामुक्तिःकिंवाविश्वशंश्रमनि ॥ ७ ॥ सम्यग्ज्ञानंभवेत्संक्रुतएकनजन्म
ना ॥ वाराणस्यांध्रवामुक्तिःशरीरत्यागमात्रतः ॥ ८ ॥

ध्यस्थमौदासीन्यमाश्रयेत् ॥ किंकला ॥ विष्वक्सर्वतोर्गृहव्यापारान्मुनेविष्टज्यचकागद्वयाईश्व ॥ आश्रयद्वर्तितकचित्पाठः ॥ सुतंभारमेतिकारशीवासंदेशेतिशेषः ॥ ६ ॥
उभयत्रक्रमेणहेतुमाह ॥ सम्यगिति ॥ ७ ॥ अंतिमपक्षस्यमुलभलेनाधिक्यमाह ॥ सम्यगिति ॥ ८ ॥

शतात्परं शतं तस्माच्चेच्छियत इति शेषः ॥ ९ ॥ सदाचारनिरूपणफलमाह ॥ साचेति ॥ यस्यांशरीरत्यागमात्रतोद्भवामुक्तिः सत्यर्थः ॥ ११० ॥ १११ ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ काशीति यद्ब्रह्मक्षतं देवपीयूषैकैवल्यपिवामि ॥ हीति निश्चये ॥ चकारोऽवधारणे ॥ पीयूषाधरो जीवामीति क्वचित् ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृत्यां काशीखंडटीकायामष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ त्रिंशेन वार्धिकापुण्येऽध्यायेत्यंतमनोरमे ॥ वाराणसीदिवोदासविमुक्तमहिमोच्यते ॥ १ ॥ पूर्वार्थायातिऽविमुक्तस्य महात्म्यवत्कुसुमपु

अद्यश्चोवापरश्चोवाकालाद्वाथपरं शतात् ॥ सत्त्वरोगवरोदेहः काश्चांचेदृष्टती भजेत् ॥ १ ॥ साचवाराणसीलभ्यासदाचारवतासदा ॥ मन सापिसदाचारमतो विद्वाद्ब्रह्मलंघयेत् ॥ ११० ॥ आकण्ठ्यैतितोगस्यः पुनः प्राह षडाननम् ॥ पुनः काशीसमाचक्ष्वसदाचारेणायप्यते ॥ १११ ॥ कानिकानिचलिंगानिस्कंदज्ञानप्रदानि च ॥ वाराणस्यां परिब्रूहि तानि मे परिपृच्छतः ॥ १२ ॥ विना काशीं न मे प्रीतिर्विना काशीं न मे रतिः ॥ चित्रपुत्रकवचास्मि विना काशीं षडाननम् ॥ १३ ॥ न निद्रामिनजागर्मिनाश्चामिनपि वास्यपः ॥ काशीद्व्यक्षरपीपूषं पिबामि हि च केवलम् ॥ १४ ॥ इति श्रुत्वा वचः स्कंदो मैत्रावरुणि भाषितम् ॥ अविमुक्तस्य महात्म्यवत्कुसुमपुत्रक्रमे ॥ ११५ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडे सदाचारवर्णनं नमार्ष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ शृण्वगस्त्य महाभाग कथां पापप्रणाशिनीम् ॥ नैःश्रेयस्याः श्रियो हेतुमविमुक्तसमाश्रयाम् ॥ १ ॥ परंब्रह्मयदाश्नातं निष्प्रपंचं निरात्मकम् ॥ निर्विकल्पं निराकारमव्यक्तं स्थूलसूक्ष्मवत् ॥ २ ॥ तदेतत्क्षेत्रमापूर्यस्थितं सर्वगमप्यहो ॥ किमन्यत्र न शक्तोऽसौ जंतुर्नोचयितुं भवात् ॥ ३ ॥ भवोद्भवव्यं द्रवमाचयेत्तं निशामय ॥ महत्यायोगयुक्त्या वामहा दानैरकार्मिकैः ॥ ४ ॥ सुमहद्भिस्तपोभिर्वाशिर्वोन्यत्र विमोचयेत् ॥ योगयुक्तिं न महतीं न दानानि महानि ॥ ५ ॥

चक्रमेदं युक्तमतस्तदेव प्रस्तावयति ॥ नैःश्रेयस्यामोक्षरूपायाः ॥ १ ॥ काश्यामहिमानमाह ॥ परमिति ॥ यत्परंब्रह्मवेदं तेष्वान्ते देवतक्षेत्रमापूर्यस्थितिमित्येव संबन्धः ॥ निरात्मकं शरीरद्वय रहितम् ॥ निर्विकल्पं भेद रहितम् ॥ निष्प्रपंचमित्यादीनां यथेष्टे हेतुमत्त्वम् ॥ स्थूलसूक्ष्मवत्कार्यकारणरूपम् ॥ २ ॥ अहो आश्चर्यं यद्देवैर्वा ॥ काश्यामेव मोचयति नान्यत्रेयं निनयत्पूर्वकं दर्शयति ॥ किमन्यत्रेति ॥ भवत्संसारत् ॥ भवेदिति क्वचित् ॥ ३ ॥ अकार्मिकैर्निष्कार्मैरित्युभयत्र संबध्यते ॥ ४ ॥ ५ ॥

अतिदीर्घकालमारुह्य कृतानि अतिदीर्घाणि ॥ अतितीव्राणीति क्वचित् ॥ अर्थयेत् प्रार्थयेत् किमिति प्रार्थयेत् अन्यथैव तन्नित्यस्य जातत्वादित्याह ॥ वियुनक्तीति ॥ उपसर्गपीडा याम् ॥ काश्याः सकाशान् वियुनक्ति पृथग्भवतीति यदयमेव महायोग इत्यन्वयः ॥ कारीमिति क्वचित् ॥ ६ ॥ ७ ॥ हुमनो वत्यानि कामेन विश्वेश्वरबुध्यावा ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ नतपांस्यति दीर्घाणि काश्यां मुन्यै शिवो र्थयेत् ॥ वियुनक्ति नयकाश्या उपसर्गमह्यपि ॥ ६ ॥ अयमेव महायोग उपयोगस्त्विहापरः ॥ नियमेन तु विश्वेश्वरपुष्पं फलं जलम् ॥ ७ ॥ यद्दत्तं मुमता वत्या महादानं तदत्र वै ॥ मुक्तिमं डपिकायां च क्षणं यस्तिथिमास्यते ॥ ८ ॥ स्नात्वा गंगां स्नते शुद्धे तप एतदिहोत्तमम् ॥ सकल्यस्ति क्षवे शिक्षायकाश्यां परिदीयते ॥ तुला पुरुष एतस्याः कलां नाहति षोडशीम् ॥ ९ ॥ तृदिंसींचित्य विश्वेश्वरं क्षणं यद्विनिमील्यते ॥ देवस्य दक्षिणे भागे महायोगो यमुत्तमः ॥ १० ॥ इदमेव तपायुग्रं यद्विद्वि विबालताम् ॥ निषिध्य स्थीयते काश्यां क्षुत्ता पाद्यमन्य च ॥ ११ ॥ मासि मासि यदाप्येतद्व्रतं तत्राद्याणां फलम् ॥ अन्यत्र तदिहाप्येतद्व्रतं भूतार्थानं कर्त्तुं भोजनत् ॥ १२ ॥ मासां पवासादन्यत्र यत्फलं समुपाज्यते ॥ श्रद्धयै कोपवासेन तत्काश्यां स्यादंशयम् ॥ १३ ॥ चातुर्मास्य व्रतास्त्रोक्तं यदन्यत्र महाफलम् ॥ एकादश्यां पवासेन तत्काश्यां स्यादंशयम् ॥ १४ ॥ षण्मासान् पारित्यागाद्यदन्यत्र फलं भजेत् ॥ शिवरात्र्युपवासेन तत्काश्यां जायते ध्रुवम् ॥ १५ ॥ वर्षे कृत्वोपवासानि लभेदन्यत्र यद्भृती ॥ तत्फलं स्यात्त्रिरात्रेण काश्यामविकलं मुने ॥ १६ ॥ मासि मासि कुशां वृषपांनादन्यत्र यत्फलम् ॥ काश्यामुत्तरवाहिन्यामेकेन चुलुकनतत् ॥ १७ ॥ अन्तर्तोमहिमा काश्याः कस्तवर्णयितुं प्रभुः ॥ विपत्तिमिच्छतो जंतर्थात्र कर्णजपः शिवः ॥ १८ ॥ शंभुस्तर्लिक्विदाचष्टे द्विप्रमाणस्य जन्मिनः ॥ कर्णोऽक्षरं यदा कर्णयच्छतोऽप्यमृततां व्रजेत् ॥ १९ ॥ स्मरं स्मरं स्मरं रिपोः पुरीं लमिव शंकरः ॥ अदुर्नोमं दं रं यातां बहुशस्तदवाप्तये ॥ २० ॥

॥ ११ ॥ भूतार्थां चतुर्दश्याम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ वर्षमिति ॥ यद्भूतं त्यत्र यत्फलमिति क्वचित् साठः ॥ तत्फलमिदुत्तरार्धेऽपि स्फुटं स्यात् शिवरात्रौ तत्काश्यामविकलं फलमिति च ॥ १६ ॥ चुलुकेन गंधेषण ॥ १७ ॥ विपत्तिमिच्छतोऽमरणं प्राप्तुवतः ॥ १८ ॥ कर्णे जपमेवाग्निनयपूर्वकं फलसहितं दर्शयति ॥ शंभुस्तदिति ॥ १९ ॥ अविमुक्तमहिमवर्णं नार्थमेव दिवा स महिमानं वक्तुं प्रस्तावयति ॥ स्मरं स्मरं मिति ॥ स्मरं स्मरं स्मरं स्तब्धा ॥ २० ॥

विश्वेश्वरस्य कार्शो विहायान्यत्रगमनं सुष्ठु घटमिति मन्वानं पृच्छति ॥ स्वकार्यंतिद्वाम् ॥ २१ ॥ उक्तमवस्पद्यति ॥ परंति ॥ पिनाकं वानां जगं ववात् ॥ पिनाकं धृतिं किंचित् ॥
 एवं विधनिर्वाणाभिप्रायेण कारिका मित्युक्तम् ॥ २२ ॥ विध्युपरोधो तोहिण्यगमार्थनया ॥ २३ ॥ लेखे देवः ॥ स्वरक्षणविचक्षणो भक्तक्षणचतुरः स्वांशजानां जीवानां मोक्षदानेन
 क्षणविचक्षण इति वा ॥ २४ ॥ २५ ॥ पादोक्त्येविष्णोर्नामिपक्षे भूरादिलोकात्रयकल्पनासृष्टौ मनोरंते ॥ कथं भूते ॥ स्वायं भूवे स्वायं भुवमनुसंबंधिनि स्वायं भुवस्य मनोरंत इत्यर्थः ॥
 ॥ अगस्य उवाच ॥ स्वकार्यनिपुणैः स्वामिनीं विपुणैः निदरुणैः ॥ त्याजितो हं पुरीं कार्शो हरौ त्याक्षीं कुतः प्रभुः ॥ २६ ॥ पराधीनो हि ममिव
 किंदेव देवः पिनाकवान् ॥ कारिकां सोऽत्यज कस्मान्निर्वाणमणि राशिकाम् ॥ २७ ॥ स्कंद उवाच ॥ मित्रावरुणसंभृतकथयामि क
 थामिमाम् ॥ तत्याजयथास्थाणुः कार्शो विध्युपरोधतः ॥ २८ ॥ प्रार्थितस्त्वयया त्वैषः परोपकृतये मुने ॥ द्रुहिणे न तथा रुद्रः स्वरक्षणविच
 क्षणः ॥ २९ ॥ ॥ अगस्य उवाच ॥ कथं स भगवान् रुद्रो द्रुहिणे न रुपां वुधिः ॥ प्रार्थितो भूत्किमर्थं च तन्मे ब्रूहि षडानन ॥ ३० ॥ स्कंद
 उवाच ॥ पादोक्त्ये पुरावृत्ते मनोः स्वायं भूवेतरे ॥ अनावृष्टि रभूद्विप्रसर्वभूतप्रकंपिनी ॥ ३१ ॥ तया तु षष्टिहायिन्या पीडिताः प्राणिनोऽखि
 लाः ॥ केचिदंबुधितीरेषु गिरिद्रोणीषु केचन ॥ ३२ ॥ महानिम्नेषु कच्छेषु मुनिवत्या जनाः स्थिताः ॥ अरण्यान्यवनिर्जाता ग्रामखर्ववर्जिता
 ॥ ३३ ॥ क्रव्यादा एव सर्वेषु नगरेषु पुरेषु च ॥ आसन्नभ्रं लिहो वक्षाः सवत्रक्षाणि मंडले ॥ ३४ ॥ चौरा एव महाचौरैरुल्लुंथंत इतस्ततः ॥ मांस
 दृत्योपजीवंति प्राणिनः प्राणरक्षिणः ॥ ३५ ॥ अराजके समुत्पन्नलोकेऽत्याहितशंसिनि ॥ प्रयत्नो विफलस्वासी स्तुष्टेः स्तुष्टिं कृतस्तदा ॥ ३६ ॥
 चिंतामवापमहतीं जगद्योनिः प्रजाक्षयात् ॥ प्रजासुक्षीयमाणा सुक्षीणा यज्ञादिकाः क्रियाः ॥ ३७ ॥

प्रकंपिनी प्रचालिनी इतस्ततो न भ्रूल्यर्थः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ कच्छेषु पर्वतप्रतिषु ॥ मुनिवत्या फलमूलाद्याहारेण ॥ अरण्यानीमहारण्यम् ॥ ग्रामांशुगोक्ताः ॥ विप्राश्च विप्रभृत्याश्च य
 त्रचैव वसंतिति स तु ग्राम इति भोक्तृद्राणां वास एव चेति ॥ खर्वदा गिरितटग्रामांशुगोक्ता वा एकतोयत्रतु ग्रामो नगरं चेकनास्थितम् ॥ मिश्रंतु खर्वदं नमनदी गिरिसमाश्रयमिति ॥ ३८ ॥
 क्रव्यादा मांसात्तारः ॥ आभं लिहो मेघपर्यंतमुच्चाः ॥ नेपि शुष्का इति शेषः ॥ ३९ ॥ उल्लुंथंते उदुच्चैर्लुंथंते निःस्वीक्रियंत इत्यर्थः ॥ ४० ॥ अत्याहितमत्यनिष्ठं जयंतच्छंसिनि ॥ सृष्टेः
 प्रयत्न इति संबंधः ॥ सृष्टि संबंधीत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

॥ ३३ ॥ मनोःस्वायंशुवस्य ॥ क्षात्रःक्षत्रियजात्यधिष्ठितः ॥ ३४ ॥ रिपुजयाख्यायोहनुमाह ॥ पपरमिति ॥ परमधार्मिकइतिकचित् ॥ ३५ ॥ इलांपृथ्वीम् ॥ इमामितिपाठेपि
सःस्वार्थः ॥ ३६ ॥ अनंगमोहिर्निकामस्यापिक्षोन्नकत्रीमिनिस्त्वयसंज्ञाप्रियायेण ॥ ३७ ॥ रिपुजयस्यस्त्वान्वयसंज्ञाप्रियायेण ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ वेध
तासुक्षीणानुसंक्षीणाःसर्वेयज्ञभुजोऽभवन् ॥ ततश्चितयतास्तृहृशराजर्षिसत्तमः ॥ ३३ ॥ अविमुक्तेमहाक्षेत्रेपस्यन्निश्चलेन्द्रियः ॥ म
नोरन्वयजोवीरःक्षान्नाधोर्मइवादितः ॥ ३४ ॥ रिपुजयइतिस्व्याताराजपरपुरंजयः ॥ अथब्रह्मातमासाद्यबहुगैरवपूर्वकम् ॥ ३५ ॥ उवा
चचचनंराजन्रिपुजयमहामते ॥ इलांपालयभूपालससमुद्राद्रिकाननाम् ॥ ३६ ॥ नागकन्यानागराजःपत्न्यर्थेत्प्रदास्यति ॥ अनंगमो
हिर्नानाधावासुकिःशीलभूषणाम् ॥ ३७ ॥ दिवोपिदेवादास्यतिरत्नानि कुसुमानि च ॥ प्रजापालनस्तुष्टामहाराजप्रतिक्षणम् ॥ ३८ ॥ दि
वोदासइतिस्व्यातमतोनामत्वमाप्स्यसि ॥ मयभावाच्चनृपतेदिव्यसामर्थ्यमस्तुते ॥ ३९ ॥ परमेषुवचःश्रुत्वाततोसौराजसत्तमः ॥ वेधसं
बद्धशःस्तुत्वावाक्यंचेदमुवाचह ॥ ४० ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ पितामहमहाप्राज्ञजनाकीर्णमहीतले ॥ कथंनान्येचराजानोमांकथंकथ्यते
त्वया ॥ ४१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ त्वयिराज्यं प्रकुर्वाणो देवोऽष्टविधास्यति ॥ पापनिष्ठचवराज्ञिनदेवावपतपुनः ॥ ४२ ॥ ॥ राजोवाच ॥
पितामहमहमान्यत्रिलोकीकरणक्षम ॥ महाप्रसादइत्याज्ञांत्वदीयामभ्युपददे ॥ ४३ ॥ किंचिद्विशुक्तामाहतन्मदर्थकराणि च ॥ ततः
करोम्यहंराज्यंश्रुथिव्यामसपत्नवत् ॥ ४४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अविलंबनतद्ब्रह्मकृतंमन्यस्यपार्थिव ॥ यत्तद्विदमहाबाहोतवादेयंनकिंचन
॥ ४५ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ यद्यहंश्रुथिवीनाथःसर्वलोकपितामह ॥ तदादिविपदेदेवादिविनिपुंतुमाभुवि ॥ ४६ ॥ देवेषुदिवितिष्ठत्सुमयति
ष्ठतिभूतले ॥ असपत्नेनराज्येनप्रजासौख्यमवाप्स्यति ॥ ४७ ॥

संब्रह्माणम् ॥ सुत्वास्तोत्रेणसंतोष्य ॥ ४० ॥ कथंकिंकमर्थम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ दिविषद्वद्विनिप्रायविशेषणम् ॥ अतोनापौनरुत्तमम् ॥ ४६ ॥ एताव
निर्बोधेप्रयोजनं दर्शयति ॥ देवेष्विति ॥ ४७ ॥

१ संक्षीणप्रयाइतिपुस्तकांतरेषुपाठः

पटदंक्काम् ॥ व्रजंतु इति शब्दमुच्चार्य ॥ व्रजंलित इति पाठे इति शब्दोऽध्याहृतव्यः ॥ ४८ ॥ नराः सर्वे प्राणिनः ॥ प्रजा इति क्वचित् ॥ इतोऽन्यत्र ॥ उभयत्र साटोपहेतुमाह ॥ मयीति ॥
 सुरा इति नागानामुपलक्षणम् ॥ स्वस्थाः स्वर्गस्था इति पातालस्थानाम् ॥ स्वस्थाने स्थिता इति वा ॥ ४९ ॥ ५० ॥ कुशद्वीपात्तृतीयाद्वीपात् ॥ तप्येत्करोतीत्यर्थः ॥ ५१ ॥ तपस्य
 तथेति विश्वस्तूप्रोक्तो दिवोदासो नरेश्वरः ॥ पटदंघोषयांचक्रे दिवदेवा व्रजं विवति ॥ ४८ ॥ मागच्छंस्त्विवैनानागानराः स्वस्था भवंत्वितः ॥ मयि
 प्रशसति क्षोणीसुराः स्वस्था भवंत्विति ॥ ४९ ॥ एतस्मिन् तरे ब्रह्मा विश्वेशं प्रणिपत्य ह ॥ यावद्विज्ञमुकामो भूतावदीशो ब्रवीद्विधिम् ॥ ५० ॥
 लोकेऽथ रसमाया हि मंदरो नाम भूधरः ॥ कुशद्वीपादिहा गत्य तपस्तप्येतदुक्करम् ॥ ५१ ॥ यावत्तस्मै वरं दंतुं बहुकालं तपस्यते ॥ इत्युक्त्वा पार्व
 तीनाथो नंदिधंगिपुरोगमः ॥ ५२ ॥ जगाम वृषमारुह्य मंदरो यत्र तिष्ठति ॥ उवाच च प्रसन्नात्मा देवदेवो वृषध्वजः ॥ ५३ ॥ उत्तिष्ठोतिष्ठ भद्रं ते
 वरं ब्रूहि धरोत्तम ॥ सोऽथ श्रुत्वा मदेशानंदे देवं त्रिलोचनम् ॥ ५४ ॥ प्रणम्य बहुशो भूमावद्रेत द्वाजिज्ञपत् ॥ लीलाविग्रहश्च भो प्रणतैक
 रूपा निधे ॥ ५५ ॥ सर्वज्ञोऽपि कथं नाम न वेत्त्यममवांछितम् ॥ शरणागतं संत्राणसर्ववृत्तं तत्कोविद ॥ ५६ ॥ सर्वेषां हृदयानंदं शर्वसर्वगस
 र्वकृत् ॥ यदि देयो वरो मय्यस्वभावाद्दृष्टदात्मने ॥ ५७ ॥ याचकायां निशोऽन्यायप्रणतार्तिप्रभंजक ॥ ततोऽविमुक्तक्षेत्रस्य साम्यं ह्यभिलषा
 म्यहम् ॥ ५८ ॥ कुशद्वीप उमासार्धनाथाद्यसपरिच्छदः ॥ मन्मौलौ विहिता वासः प्रयात्वेऽपरोमम ॥ ५९ ॥ सर्वेषां सर्वदः शंभुः क्षणं यावद्वि
 चिंतयेत् ॥ विज्ञाता वसरो ब्रह्मा तावच्छंभुं व्यजिज्ञपत् ॥ प्रणम्याऽप्रेसरो भूत्वा मौलौ वद्वकरद्वयः ॥ ६० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ विश्वेश जगतां
 नाथपत्या व्यापारितोऽस्यहम् ॥ कृतप्रसादनविभोऽस्तिष्ठ कर्तुं चतुर्विधम् ॥ ६१ ॥ प्रयत्नेन मया स्तृषासात्स्थित्व दनुजया ॥ अवष्ट्यापि ष्टिहा
 यिन्यातन्न नष्टाऽप्रजाभूवि ॥ ६२ ॥

तेतपः कुर्वते ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ लीलाविग्रहं क्रीडाशरीरं विभर्ति गृह्णातीति तथा ॥ कदिति क्वचित् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ अविमुक्तसाम्यमेव दर्शयति ॥ कुशद्वीप इति ॥
 उमासार्धं पार्वत्या सह ॥ कुशद्वीपमया सार्धं मिति पाठे उकारलोप आर्षः ॥ श्रीगौरीभेदा न्माशब्दस्य मायावाचकत्वा न्मायात्मकत्वाच्च मया पार्वत्येत्येति यथाश्रुत एवार्थः ॥ प्रयानुयातुम
 वानितियावत् ॥ ५९ ॥ व्यजिज्ञपद्विज्ञापयामास ॥ ६० ॥ व्यापारितो नियुक्तः ॥ चतुर्विधां जरायुजां हजस्वेदजोऽद्रिज्जह्वापाम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

1206

श्रेयसीर्निर्वाणसंवर्धिनीम् ॥ इहकाश्यांसंस्थानांसम्यक्स्थितानांसदाचारणमित्यर्थः ॥ संज्ञानमितिपठेत्सम्यक्ज्ञानंयस्मादितिक्षेत्रविशेषणम् ॥ ७२ ॥ काश्यामिविमुक्तनामनिर्व
चैतनमाह ॥ मंदराद्रिमितिद्वयेन ॥ ७३ ॥ लिङ्गेपितन्नामानिदिशति ॥ नामाविमुक्तमिति ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ विश्वेन्द्रोऽर्वायुपलक्षणम् ॥ भूक्तिक्रचित् ॥ ७७ ॥ ७८ ॥

॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ कुतः कदाचिदपि ॥ पुनरितिक्रचित् ॥ ८५ ॥ सुत्वेति ॥ अविमुक्तेकाश्याम् ॥ यथाशक्त्यथामतिलुत्वाचयित्वानलानरस्तिष्ठति

आकारमविमुक्तस्यदृष्ट्वाब्रह्माच्युतादयः ॥ लिंगसंस्थापयामासुर्वसिष्ठाद्यास्तथर्षयः ॥ ७९ ॥ आदिलिंगमिदं प्रोक्तमविमुक्तेऽध्वरं महत् ॥ त
तोर्लिंगतरण्यत्रजातानिक्षितिमंडले ॥ ८० ॥ अविमुक्तेशानामपिश्रुत्वाजन्माजितदात् ॥ क्षणान्मुक्तोभवेन्मर्त्यानात्रकार्याविचारणा
॥ ८१ ॥ अविमुक्तेऽध्वरं लिंगं स्मृत्वा दूरगतोपि च ॥ जन्मद्वयकृतायापाक्षणादेव विमुच्यते ॥ ८२ ॥ अविमुक्ते महाक्षेत्रेऽविमुक्तमवलोक्य
च ॥ त्रिजलजनि तं प्रापं हि त्वापुण्यमयो भवेत् ॥ ८३ ॥ यत्कृतं ज्ञानविश्रंशदेनः पंचसुजन्मसु ॥ अविमुक्तेऽशंसस्य शान्तित्वाय देवानान्यथा
॥ ८४ ॥ अर्चयित्वा महालिंगमविमुक्तेऽध्वरं नरः ॥ कृतकृत्यो भवेदन्नचस्याज्जन्मभाक्कृतः ॥ ८५ ॥ सुत्वा न त्वाचयित्वा च यथाशक्त्यथा
मति ॥ अविमुक्ते विमुक्तेशं स्तूयते नम्यतेऽर्च्यते ॥ ८६ ॥ अनादिमदिदं लिंगं स्वयं विश्वेश्वरार्चितम् ॥ काश्चां प्रयत्नतः सेव्यमविमुक्तं विमुक्तये
॥ ८७ ॥ संति लिंगम्यनेकानि पुण्येष्वप्ययतनेषु च ॥ आयांति तानि लिंगानि मार्धांप्राप्य चतुर्दशीम् ॥ ८८ ॥ कृष्णायां माघभूतायामविमुक्ते
शजागरात् ॥ सदा विगतनिद्रस्य योगिनो गतिर्भाग्भवेत् ॥ ८९ ॥ नानायतनं लिंगानि चतुर्वर्गप्रदान्यपि ॥ माघकृष्णचतुर्दश्यामविमुक्तमु
पासते ॥ ९० ॥ किं विभूतिनरो धीरः कृतादधशिलोच्चयात् ॥ अविमुक्तेशं लिंगस्य भक्तिवज्रधरो यदि ॥ ९१ ॥ क्वाविमुक्तं महालिंगं चतुर्वर्ग
फलोदयम् ॥ कृपापि पापशैलोऽल्योयः क्षयेन्नामसंभृतः ॥ ९२ ॥ अविमुक्तं महाक्षेत्रं विश्वेशसमधिष्ठिते ॥ यैनदृष्टं विमूढास्तेऽविमुक्तं लिंग
मुत्तमम् ॥ ९३ ॥ द्रष्टारमविमुक्तस्य दृष्ट्वा दंडधरो यमः ॥ दूरादेव प्रणमति प्रबद्धकरसंपुटः ॥ ९४ ॥

संस्तूयतेऽर्च्यते नम्यते देवैरिति शेष इत्यर्थः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ चतुर्दशी कृष्णाम् ॥ ८८ ॥ भूतायां चतुर्दश्याम् ॥ ८९ ॥ ९० ॥ यः पापि पापयैल्लोनामसंभृतो नानाशायसंभृतो
लक्ष्मीकृतः क्षयेन्नाशंगच्छेत्स केत्यर्थः ॥ अनादिपापेति पाठे एकएव कशब्द उभयत्र योजनीयः ॥ नामसंभृत इत्यत्र नामाभिस्तं स्मृत्वा इति क्रचित्पाठः ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायामेकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ चत्वारिंशतिविस्तीर्णैश्चैव प्रीतिकराभुजाः ॥ गृहस्थ
धर्मावर्ण्यनिषेधविधिगोचराः ॥ १ ॥ उक्तानुवादपूर्वकप्रवर्णनोत्तरांस्त्वच्छ्रद्धयति ॥ अविमुक्तेशेति ॥ १ ॥ श्रुतानुवादपूर्वकमात्मनस्तृप्तावमावेदयन्पृच्छति ॥ अविमुक्तेशो
तिह्वाम्याम् ॥ श्रावंश्रावंश्रुत्वा ॥ सुश्रुतेषां भनेश्रवणोद्दिष्टे ॥ न धिनोमिअलंप्रत्ययनयामि ॥ २ ॥ ३ ॥ स्वश्रेयःकैवल्यम् ॥ सुश्रेयइति पाठोऽप्ययमेवार्थः ॥ अविमुक्तस्येत्यनेन
धन्यतन्नेत्रनिर्माणकृत्यौतुतौ करौ ॥ अविमुक्तेश्वरयेनयाभ्यामैक्षिष्यः स्मृशेत् ॥ १५ ॥ त्रिसंध्यमविमुक्तेशं योजयेन्नियतः शुचिः ॥ दू
रदेशविपन्नोपिकाशीघ्रतफलं भेत् ॥ १६ ॥ अविमुक्तं महालिङ्गं द्वाग्रामांतरं व्रजेत् ॥ लब्ध्वा शुकार्यं सिद्धिक्षेमेण प्रविशेद्गृहम् ॥ १७ ॥
इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडे अविमुक्तेशाविर्भावानामेकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ अविमुक्तेशमा
हात्म्यं वर्णितं तत्रोभया ॥ अयोकिमसि शूश्रूष कथयिष्यामि तत्तुनः ॥ १ ॥ अगस्य उवाच ॥ ॥ अविमुक्तेशमाहात्म्यं श्रावंश्रावंश्रुतौ
मम ॥ अतो विसुश्रुते जाते तथापि निधिनोऽन्यहम् ॥ २ ॥ अविमुक्तेश्वरं लिङ्गं क्षेत्रं चाप्यविमुक्तकम् ॥ एतयास्तु कथं प्रतिभवेत्यप्यमुस्तद्वद
॥ ३ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ शृणु कुंभजवक्ष्यामि यथा प्रतिभवेदिह ॥ स्वश्रेयोदातुरे तस्याविमुक्तस्य महा मते ॥ ४ ॥ समीहितार्थं संसिद्धिं
भ्यते पुण्यभारतः ॥ तच्च पुण्यं भवेद्दिप्रश्रुतिवर्त्मसंभोजनात् ॥ ५ ॥ श्रुतिवर्त्मजुषः पुंसः संस्पृशन्निश्चयतो मुने ॥ कलिकालावपि सदा छिद्रं प्राप्य
जिघांसतः ॥ ६ ॥ वर्जितस्य विधानेन प्रोक्तस्याकरणेन वै ॥ कलिकालावपि हतो ब्राह्मणं भ्रंशदर्शनात् ॥ ७ ॥
तंत्रेण लिङ्गक्षेत्रयोर्ग्रहणम् ॥ ८ ॥ पुण्यभारतः पुण्यगौरवालुण्यसमूहद्वारा ॥ श्रुतिवर्त्मसंभोजनत्वेदमार्गसंवेचनात् ॥ वेदयैतिकंचित् ॥ ५ ॥ श्रुतीति ॥ छिद्रं प्राप्य वसं प्राप्य यौक
लिकालौ प्राणिनो जिघांसितो नाशयतस्तौ वेदमार्गसंवेधान् पुंसः संस्पृशन्निश्चयतो मुने ॥ पाठांते वेदमार्गसंवेधान् पुंसः फलमाह ॥ स्मृतीति ॥
प्रथमपाठे श्रुतिमूलत्वास्ते स्तस्याः पृथगनुल्लेखइति भावः ॥ ६ ॥ उत्तरार्धविच्छेदोक्तिः ॥ वैदिति पाठोऽपि स एवार्थः ॥ अकरणेन यदिति पाठोऽनुसृतोऽप्यतिरे
कमाह ॥ वर्जितस्येति ॥ हतो नाशयतः ॥ भ्रंशदर्शनात् छिद्रदर्शनात् ॥ ७ ॥

१ याभ्यामैक्षिषेति कचि साठः २ स्मृतिवर्त्मजुषइत्येवं रूपे

॥ ८ ॥ पलांडुरक्तलथुनभेदव्याजइतिप्रसिद्धम् ॥ विद्वहंरुपरीषभंजभाम्यसूकरम् ॥ शेलुंवदुवारकंश्लेष्मातकफलमित्यर्थः ॥ लथुनंशुद्धवर्णप्रसिद्धमेव ॥ गुंजनंहरितमूलकंगाज
रदिलोकैकप्रसिद्धम् ॥ गोःपीयूषंअनिर्देशायागोःक्षीरंपीयूषमितिभन्वादौदृश्यते ॥ तंडुलीयंविष्टाप्रभवमलमारिषम् ॥ तंडुलीयोःत्वमारिषइत्यमरः ॥ तथाचमनुः ॥ अन्नस्याणिद्वि
जातीनामभ्यप्रभवानिचेति ॥ विद्वान्तीतियाज्ञवल्क्यवचनाच्च ॥ कवकंलत्राकंगौडिभ्राकृतैर्यस्याशकःक्रियते ॥ ९ ॥ व्रश्चनान्ब्रश्चनंछेदनंतत्प्रवानित्यर्थः ॥ तथाचमनुः ॥ लो
हितान्दक्षनियासान्ब्रश्चनप्रभवांस्तथेति ॥ पायसापूषशफुलीः ॥ अदेवपिच्यइत्ययिमपदस्यविभक्तिविपरिणमय्यानुषंगः ॥ तत्रपायसंस्मानम् ॥ अपूपामंडकादयः ॥ शकुल्य
सौलपकविशेषाः ॥ देवेभ्यःपितृभ्यश्चसाधुउपकल्पितयन्भवनवितदेवपिच्यम् ॥ १० ॥ एकशफंअश्वार्थेकखुरसंबंधि ॥ कामेलकमुष्टसंबंधि ॥ आविकंमेघसंबं
निषिद्धाचरणंतस्मात्कथयिष्येत्वाग्रतः ॥ तदूतःपरित्यज्यनरोननिरयीभवेत् ॥ ८ ॥ पलांडुविद्वहंश्लंलथुनगुंजने ॥ गोपीयूपंतंडुली
यंवर्ज्यचकवकंसदा ॥ ९ ॥ व्रश्चनान्दक्षनियासान्पायसापूषशफुलीः ॥ अदेवपिच्यंपलमवत्सागोपयस्यजेत् ॥ १० ॥ पयर्कशफंहे
यंतथाक्रामेलकाविकम् ॥ रात्रौनदधिमोक्तव्यंदिवाननवनीतकम् ॥ ११ ॥ टिट्टिभंकलविकंचहंसंचकंपुवंबकम् ॥ त्यजन्मांसाशिनःस
र्वान्सारसंकुक्कुंशुकम् ॥ १२ ॥ जालपादान्खंजरान्बुडिल्वामस्यभक्षकान् ॥ मत्स्याशीसर्वमांसाशीतन्मत्स्यानसर्वथात्यजेत् ॥ १३ ॥
हय्यक्यनियुक्तौतुभक्ष्यौपाठिनरोहितौ ॥ मांसाशिभिस्त्वमीभक्ष्याःशशशुककच्छपाः ॥ १४ ॥ श्वाविदोधेप्रशस्तेचज्ञाताश्चगृगपक्षि
णः ॥ आयुष्कामैःस्वर्गकामैस्त्याज्यंमांसंप्रयत्नतः ॥ १५ ॥

धि ॥ दिवादिवसे ॥ नवनीतनवोद्धृतम् ॥ ११ ॥ टिट्टिभंपक्षिविशेषम् ॥ कलविकंचकटकम् ॥ हंसंश्वेतगतम् ॥ चकंचकवाकम् ॥ खंजरान्खंजनान् ॥ बकंककम् ॥ मांसाशिनःमां
सादान् ॥ सारसंपुष्करादयम् ॥ कुक्कुटंचरणायुधम् ॥ १२ ॥ जालपादान्बुडिल्वामस्यभक्षकान् ॥ खंजरीटान्खंजनान् ॥ बुडिल्वामस्यभ
क्षकान्बुडिल्वजलेनिमज्जयेत्सन्वादांतितान्मद्रुप्रभृतीनित्यर्थः ॥ शराप्रभृतीनिमनुटीकाकारः ॥ खंजरीटान्खंजनान् ॥ १३ ॥ हय्यानिकव्यानिचदेवानांपितृणांचान्निषे
नियुक्तौविहितौपाठिनरोहितौपाठिनःसहस्रदंष्ट्रोपालइतिगौडप्रसिद्धः ॥ रोहितोमत्स्यभेदःप्रसिद्धःस्तौ ॥ शशोऽग्रेभेदः ॥ शल्लुकःश्ववित् ॥ कच्छपःकूर्मः ॥ १४ ॥ श्वाविदिति ॥
संबोधंलक्षणार्थंश्वविधःपुनर्ग्रहणम् ॥ ज्ञाताःशिष्टपरंपरयाभक्ष्यत्वेनप्रख्याताहरिणकपिजलादयःप्रशस्ताः ॥ १५ ॥

१ प्राशस्त्यार्थमितिपुस्तकांतरेपाठः अयमेवयुक्तइतिभाति

का. खं.

॥ २५२ ॥

अखंडमेहवर्जितनिःशेषमेहहानिमित्थः ॥ पाठांतरखंडमेहाभ्यानिमित्तयन्भवन्तिदखंडमेहनिमित्तम् ॥ १६ ॥ भेषजेऔषधे ॥ अलौल्यअलोभययास्यात्तथा ॥ पल्लभा

यज्ञार्थपशुहिंसायासास्वर्गानेतराकचित् ॥ त्यजेत्युषित्सर्वमखंडमेहवर्जितम् ॥ १६ ॥ प्राणान्ययेकतौश्राद्धेषुजेविप्रकाम्यया ॥ अ
लौल्यमित्यंपल्लभक्षयचैवदोषभाक् ॥ १७ ॥ नतादृशंभवेत्यापंष्टगदाद्वक्तिकाक्षिणः ॥ यादृशंभवतिप्रत्यलौल्यान्मांसोपसेविनः ॥ १८ ॥
मस्वार्थब्रह्मणस्तृशःपशुदुमन्त्रगौषधीः ॥ निघ्नन्निंसाकोविप्रस्तासामपिशुभागतिः ॥ १९ ॥ पितृदेवक्रतुर्भुतमधुपर्कार्थमेवच ॥ तत्रहिंसा
प्यहिंसास्याहिंसान्यत्रमुदुत्तरा ॥ २० ॥ योजंतूनात्मपुष्ट्यर्थिहिनस्तिज्ञानदुर्बलः ॥ दुराचारस्यतस्येहनामुत्रापिमुखंचित् ॥ २१ ॥ भ्रा
तृकानुमंतासंस्कर्ताक्रियिक्रियिहिंसकाः ॥ उपहर्ताघातयिताहिंसकाश्चाष्टधास्मृताः ॥ २२ ॥ प्रत्यब्धमश्वमेधेनशतवर्षाणिभोजयेत् ॥ अ
मांसभक्षकोयश्चतयोरंत्योविशिष्यते ॥ २३ ॥ यथैवात्मापरस्मद्द्रष्टव्यःमुखमिच्छता ॥ सुखदुःखानितुल्यानियथात्मनितयापरे ॥ २४ ॥
सुखंवायदिवाचान्यघाल्किंचित्क्रियतेपरे ॥ तत्कृतं हिपुनःपश्चात्सर्वमात्मनिसंभवेत् ॥ २५ ॥ नक्करोनविनाद्रव्यमर्थहीनकृतःक्रियाः ॥ क्रि
याहीनेकुतोधर्मोधर्महीनेकुतःसुखम् ॥ २६ ॥ सुखं हि सर्वराकांक्ष्यं तच्च धर्मसमुद्भवम् ॥ तस्माद्दर्शोन्नक्तव्यश्चातुर्वर्ण्येनयत्नतः ॥ २७ ॥ न्या
यागतेनद्रव्येणकर्तव्यंपारलौकिकम् ॥ दानंचविधिनोदयकालेपात्रेचभावतः ॥ २८ ॥ विधिहीनंतथाऽपात्रेयाददातिप्रतिग्रहम् ॥ नकेवलं
हितघातिशेषंतस्यचनस्यति ॥ २९ ॥ व्यसनार्थंकुटुंबार्थंयदृणार्थंचदीयते ॥ तदक्षयंभवेदत्रपरत्रचनसंशयः ॥ ३० ॥ मातापितृविहीनयो
र्मौजीपाणिग्रहादिभिः ॥ संस्कारयेन्निजैर्यैस्तस्यश्रेयस्त्वनंतकम् ॥ ३१ ॥

सम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ मधुपर्कार्थंयुहोक्तकर्मविशेषार्थम् ॥ २० ॥ २१ ॥ स्तनाविद्वद्भिरितिशेषः ॥ अष्टधाऽधमादितिवापाठः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ च
तुर्वर्णाएवचातुर्वर्ण्येतिन ॥ २७ ॥ भावतोभक्तिः ॥ २८ ॥ शेषमन्यदपिपण्यम् ॥ २९ ॥ अक्षयंबहुकालस्यापितरफलंभवतीत्यर्थः ॥ ३० ॥ श्रेयःपण्यम् ॥ ३१ ॥

३२ ॥ पाणिग्रहयते विवाहं कारयति ॥ ३२ ॥ भूणहाश्रुब्राह्मणहन्ता ॥ गर्भस्थब्राह्मणवालहेति वा ॥ वृषलीभूदौ ॥ ३३ ॥ पश्चाद्रजोदर्शनस्याविकपूर्वमित्यर्थः ॥ ३६ ॥
 ३७ ॥ पूर्वस्त्रिय इति ॥ भुक्ता विवाहानन्तरं क्रमेण त्रिषु दिवसेषु ॥ तथा च श्रुतिः ॥ सोमप्रथमो विविधगंधर्वो विद्विजः ॥ तृतीयोऽग्निष्टेपतिस्तृतीयस्ते मनुष्यजा इत्यादि ॥ ३८ ॥
 अग्निहोत्रेन तच्छ्रेयोनाग्निशोमादिभिर्मखैः ॥ यच्छ्रेयः प्राप्यते मर्त्यैर्देवैकैः प्रतिष्ठिते ॥ ३९ ॥ योऽन्यथा स्य विप्रस्य पाणिं ग्राहयते हृती ॥ इह
 सौख्यमवाप्नोति सोऽक्षयं स्वर्गमाप्नुयात् ॥ ४० ॥ पितृगेहे तु या कन्यारजः पश्येदसंस्कृता ॥ भ्रूणहातयिताज्ञेयो वृषलीसापिकन्यका ॥ ४१ ॥
 यस्तां परिणयेन्मोहात्स भवेद्वृषलीपतिः ॥ तेन संभ्राषणं त्याज्यमपाङ्कते येन सर्वदा ॥ ४२ ॥ विज्ञाय दोषमुभयोः कन्यायाश्च वरस्य च ॥ संबंधर
 चयेत्पश्चादप्यथा दोषभाक्पिता ॥ ४३ ॥ स्त्रियः पवित्राः सततं नैतादुष्यंति केनचित् ॥ मासि मासि रजस्तासां दुष्कृतान्यपकर्षति ॥ ४४ ॥ पूर्व
 स्त्रियः सुरैर्भुक्ताः सोमगंधर्ववह्निभिः ॥ भुंजते मानुषाः पश्चाच्चैतादुष्यंति केनचित् ॥ ४५ ॥ स्त्रीणां शौचं ददौ सोमः पावकः सर्वमेध्यताम् ॥ क
 त्याणवाणां गंधर्वास्तेन मेध्याः सदा स्त्रियः ॥ ४६ ॥ कन्यां भुङ्क्ते रजः कालेऽग्निः शशीलो मदर्शने ॥ स्तनोद्ग्रेषु गंधर्वास्तत्वागेव प्रदीयते ॥ ४७ ॥
 हृत्परोमात्वपत्यघ्नीकुलघ्न्युद्रुतयौवना ॥ पितृभ्या विष्कृतरजास्ततस्ताः परिवर्जयेत् ॥ ४८ ॥ कन्यादानफलं प्रभुस्तस्माद्दद्यादनधिक्राम् ॥
 अन्यथानफलं दातुः प्रतिग्राही पतेदधः ॥ ४९ ॥ कन्यामभुक्तां सोमाघेदं दद्यान् फलं लभेत् ॥ देवभुक्तां दद्यात्तानस्वर्गमधिगच्छति ॥ ५० ॥
 शयनासनयानानि कुणपं स्त्रीमुखं कुशाः ॥ यज्ञपात्राणि सर्वाणि न दुष्यंति बुधाः क्वचित् ॥ ५१ ॥ वत्सः प्रस्रवणे मेध्यः भुक्ताः फलपातने ॥ ना
 र्योरतिप्रयोगेषु श्चासृग्नहणेशु चिः ॥ ५२ ॥ अजाश्वयोर्मुखं मेध्यं गावामेध्यास्तु पृष्ठतः ॥ पादतो ब्राह्मणामेध्याः स्त्रियामेध्यास्तु सर्वतः ॥ ५३ ॥
 बलात्कारोपभुक्तावाचोरहस्तगतापि वा ॥ न त्याज्यादचितानरिनास्यास्यागोविधीयते ॥ ५४ ॥

३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अनश्रितां अभ्यादिनाऽभुक्तां रजआदिकाल इत्यर्थः ॥ कन्यां भुङ्क्ते रजः काले दत्ति पर्युमुक्तेः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ कुणपं कुणपशब्देन खड्गपात्रादि ॥ स्त्रीमुखं भोग
 काले ॥ तथा च मनुः ॥ नित्यमास्यं शुचि च्छिणाऽमिति ॥ न दुष्यंति न दूषयंति दुष्टबुद्ध्या न पश्यंतीत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ न्यागेन विधीयते ॥ पोषणावेक्षणे कार्ये इति भावः ॥ यथा
 श्रुतेऽर्थैः पृथक्माणैरावणहस्तगताया बलात्कारोपभोगशंकिताया लक्ष्या विष्णुना त्यागयोगात् ॥ ४७ ॥

का. खं.

॥ २५३ ॥

रजसासंशुद्धिर्मनोव्यभिचारेऽतीत्यर्थः ॥ यथाश्रुतमिति तैर्मुक्तास्तन्मरजसास्त्रीमनोदुष्टेति याज्ञवल्क्यवचनविरोधात् ॥ शुचिः शुचिवत् ॥ तद्विनिर्वापाठः ॥ १४८ ॥ उभयापार्वत्या ॥ चकारोऽग्निनक्रमे ॥ अत्रापि चेत्यर्थः ॥ १४९ ॥ सकुल्यः समानकुलोत्पन्नः ॥ प्रकृतिस्यः स्वभावस्थः ॥ १५० ॥ परिभूतातिरस्कृताम् ॥ अधःशय्यां शय्यायावहिः ॥ १५१ ॥ व्यभिचाराभ्यामनसव्यभिचारात् ॥ महतिकल्मषमहापातके ॥ १५२ ॥ शूद्रस्येति ॥ शूद्रस्य शूद्रवर्णाभाभावतिनक्तूटविरथादयस्तिष्ठः ॥ विरावैश्वस्य शूद्रवैश्याचभार्यामन्यादिभिः स्थिते ॥ क्षत्रियवैश्याश्चक्षत्रियथाच ब्राह्मणस्य क्षत्रियावैश्याश्च शूद्राब्राह्मणीच ॥ १५३ ॥ आरोप्य शूद्राणिमिति ॥ सवर्णमपरिणयैवाच्छूद्रापरिणेतुब्राह्मणस्य गमननिषेधोऽयम् ॥ जनयित्वा आभ्लेन वाचशुद्धिः स्याच्छुद्धिः कांस्यस्य भस्मना ॥ संशुद्धीरजसानायास्तद्व्यावेगतशुचिः ॥ १५४ ॥ मनसापि हि यने हंचितयेदु रूपान्तरम् ॥ सोमयासहसौख्यानि मुंके चान्नापिकीर्तिभाक् ॥ १५५ ॥ पितापितामहोभ्रातासकुल्योजननीतथा ॥ कन्याप्रदपूर्वनाशे प्रकृतिस्यः परः ॥ १५६ ॥ अप्रयच्छन्समाप्नोति भ्रूणहत्यामृतावृतौ ॥ स्वयं लभो वेदातृणां कन्याकुर्यात्स्वयं वरम् ॥ १५७ ॥ हताधिकारां मलिनां पंडमानां पौत्री विनीम् ॥ परिभूतामधःशय्यां वासयेद्वाभ्युचारिणीम् ॥ १५८ ॥ व्यभिचारादृतां शुद्धिर्भित्यागोविधीयते ॥ गर्भभर्तवधादौ तु महत्यापि च कल्मषे ॥ १५९ ॥ शूद्रस्य भार्या शूद्रैव सा च स्वाच विशः स्मृतं ॥ ते च स्वाचैव राज्ञस्तुताश्च स्वाचाग्रजन्मनः ॥ १६० ॥ आराप्य शूद्रां शयने विप्रगच्छेदधोगतिम् ॥ उत्पाद्य पुत्रं शूद्रायां ब्राह्मण्या देवहीयते ॥ १६१ ॥ देवपित्र्यातिथेयानि तत्प्रधानानि यस्य तु ॥ देवाद्यास्तन्मन्त्राश्चानि स च स्वर्गं न गच्छति ॥ १६२ ॥ जामयोयानि गेहानि शपत्य प्रतिपूजिताः ॥ कृत्याभिर्निहतानीविनस्येत्सुताम्यं संशयम् ॥ १६३ ॥ तदभ्यर्च्यः सुवांसिन्यो भूषणाच्छादनाशनैः ॥ भूतिकामैर्नैर्नित्यं सत्कारेणैव सुवेपथु ॥ १६४ ॥ यत्र नार्यः प्रमुदिता भूषणाच्छादनाशनैः ॥ रमते देवतास्तान्न स्युस्तन्नस फलाः क्रियाः ॥ १६५ ॥ सुतं तस्यामिति क्रतुकालनिषेधपम् ॥ ब्राह्मण्या देवहीयत इति दोषभूयस्त्वार्थम् ॥ देवेति ॥ यद्विद्वन्विषवर्णोऽक्रमो न वा शूद्रापरिणीयेत दाभार्यात्त्वेन प्रसक्तानि तत्कर्तुं ऋणैश्चादीन्यनेन विध्यते ॥ देवहोमादि ॥ पित्र्यश्राद्धादि ॥ आतिथेयमतिथिभोजनादि व्रतानि यस्य शूद्रासंपाद्यानि तद्धव्यं कव्यं पितृदेवानां श्रान्तिन चेत नतिथेन स गृहीत्स्वर्गीयाति ॥ १६६ ॥ जामय इति ॥ यानि गेहानि जामयो ज्ञातिभार्याभिर्गोपनीपत्नीदुहितृभूषाद्या अपूजिताः सत्योऽभिपूजित इदमनष्टमेषामस्त्विति ताभ्यभिचारहतानी वधनपश्चाद्विसाहिना निनस्थानित्यस्मात् ॥ १६७ ॥ तदभ्यर्च्य इति ॥ तत्तस्मात्सत्कारेणैव कुतुकादिषु उत्सवेषु पनयनादिव्याप्यदुयैकेषु सुवासिन्यो जामयः सदा पूजनीया इति ॥ १६८ ॥ १६९ ॥

यत्रेति ॥ भवन्तीति हेतौ कृतीया ॥ यत्र वेदमनि आर्यास्वामिना प्रीता भवति कलहः । दिक्कन करोति आर्या यत्र भवति प्रीतो भवति ह्यन्तराभिलाषं न करोति तस्मिन् यद्देक्षणे कल्याणं संपद्यते ॥ यद्दृग्दृग्गणान् कलं आर्यापती किमु तद्देहं यत्र यत्रादिसंततिरपि श्रेयोभागिनी भवतीत्यर्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ अहुतं चेति श्लोकं व्याचष्टे ॥ अहुतशब्देन ब्रह्मयज्ञाख्यो जप उच्यते ॥ हुतशब्देन देवयज्ञाख्यो होमः ॥ प्रहुतशब्देन भूतयज्ञाख्यो बलिः ॥ ब्राह्महुतशब्देन मनुष्ययज्ञाख्यो ब्राह्मणस्यार्चा ॥ प्राशितशब्देन पितृयज्ञाख्यो नित्यश्राद्धम् ॥ ६२ ॥ यत्र तुष्यति भवन्तीति आर्याभर्ता चतुष्यति ॥ तत्र वेदमनि कल्याणं संपद्येत पदे पदे ॥ ६० ॥ अहुतं च हुतं चैव प्रहुतं प्राशितं तथा ॥ ब्राह्मं हुतं पंचमं च पंचयज्ञादमे शुभाः ॥ ६१ ॥ जपो हुतो हुतो होमः प्रहुतो भौतिको बलिः ॥ प्राशितं पितृसंततिं हुतं ब्राह्मं हि जार्चनम् ॥ ६२ ॥ पंचयज्ञानि मानकुर्वन् ब्राह्मणो नावसीदति ॥ एतेषामननुष्ठानां यंच सूना अवाप्नुयान् ॥ ६३ ॥ ब्राह्मणं कुशलं दृच्छद्वाहुजातमनामयम् ॥ वैश्यं सुखं समागम्य शूद्रं संतोषमेव च ॥ ६४ ॥ जातमात्रः शिशुस्तावदावदशैः समाः स्मृताः ॥ भक्ष्याभक्ष्यपुनोदुष्येद्यावन्नैवोपनीयते ॥ ६५ ॥ भरणं पोष्यवर्गस्य दृष्टादृष्टफलोदयम् ॥ प्रत्यवायोऽप्यभरणं भर्तव्यस्तस्य यत्नतः ॥ ६६ ॥ मातापितागुरुः पत्नी त्वपत्या निसमाश्रिताः ॥ अभ्यागतोतिथिश्चाग्निः पोष्यवर्गा अमीनव ॥ ६७ ॥ स जीवति पुमान्योऽत्र बहुभिश्चोपजीव्यते ॥ जीवन्मृताथ विज्ञेयः पुरुषः स्वोदरं भरिः ॥ ६८ ॥ दीनानाथविशिष्टभ्यां दातव्यं भूतिका मन्यया ॥ अदत्तदानाजयंते परभाग्यापजीविनः ॥ ६९ ॥ विभागशीलं संयुक्तो दयावांश्चक्षुः स मायुतः ॥ देवतातिथिभक्तस्तु ह स्यो धार्मिकः स्मृतः ॥ ७० ॥ शर्वरीमय्ययामौ चोद्भूतशेषं च द्रविः ॥ तत्र स्वपंस्तदंश्च ब्राह्मणो नावसीदति ॥ ७१ ॥ नवैतानि गृहस्यस्य चार्णयभ्यागते सदा ॥ सुधाव्ययानि यत्सौम्यं वाक्यं च क्षुर्मनो मुखम् ॥ ७२ ॥

एतेषां पंचयज्ञानाम् ॥ एतस्या इति षोडशेऽष्टमित्यर्थः ॥ पंचसूनाः पंचानां हिंसाः वधानित्यर्थः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ स्वोदरं भरिः स्वीयोदरमात्रपूरकः ॥ ६८ ॥ परमाग्योपजीविनः परान्नाद्युपजीविन इत्यर्थः ॥ ६९ ॥ विभागो विभजनशीलं सदाचारः सत्समावोवाताभ्यां संयुक्तः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ सुधाव्ययानि सुधातुल्यान्यव्ययानि कुशलानीत्येकम् ॥ यत्सौम्यं इति वाक्यादीनां विशेषणम् ॥ ७२ ॥

१ हुतं च सवंचैकचित्पाठः

इहायातआगच्छेतिस्नेहपूर्वभाषणमित्येकम् ॥ उपासनंपदसंवाहनादि ॥ गृहस्थानामुनतिहेतवेष्टद्विहेतवे ॥ ७३ ॥ तथेति ॥ एतानिबोध्यमाणानि ॥ यथाशक्त्यातिशयवत्संबध्यते ॥ ७४ ॥ तृणस्योपयोगशक्त्यायाअस्तादास्तरणेऽभितापनेवेतिज्ञातव्यम् ॥ ७५ ॥ पैशुन्यंक्रौर्यम् ॥ द्वेषःपरोक्षप्रासहनम् ॥ दंशोधर्मव्यजित्त्वम् ॥ मायाकण्टम् ॥ स्वर्गमार्गगिलातिस्वर्गमार्गनिषेधकानीत्यर्थः ॥ ७६ ॥ नवेति ॥ स्वाध्यायोदेवाध्ययनम् ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ जर्मक्षंजन्मनोक्षत्रम् ॥ धनचापमानचतुर्हस्तस्यम् ॥ अभ्युत्थाननिहायतसस्नेहपूर्वभाषणम् ॥ उपासनमनुब्रज्यागृहस्थोन्नतिहेतवे ॥ ७९ ॥ तथैपद्मययुक्तानिकार्याण्येतानिबनवा ॥ आसनंपदशौचंचयथाशक्त्याशनंक्षितः ॥ ८० ॥ शय्यातृणजलाभंगदोषागार्हस्थ्यसिद्धिदाः ॥ तथानवविकर्माणिज्याज्यानिगृहमेधिनान् ॥ ८१ ॥ पैशुन्यंपरदारश्रद्धोहःक्रोधान्तुताप्रियम् ॥ द्वेषोदंभश्चमायाचस्वर्गमार्गगिलानिहि ॥ ८२ ॥ नववस्यकर्मणिकार्याणिप्रतिवासरम् ॥ स्यान्नंसंध्याजपोहोमःस्वाध्यायोदेवतार्चनम् ॥ ८३ ॥ वैश्वदेवतयातिथ्यनवमपितृपणम् ॥ नवगोप्यानियन्त्रभुनेतानिनिशामय ॥ ८४ ॥ जन्मक्षमैथुनंमंत्रोगृहच्छिद्रंचवंचनम् ॥ आधुर्धनापमानंक्षीनप्रकाशानिसर्वथा ॥ ८५ ॥ नवैतानिप्रकाशानिरहःप्रापमकुस्मितम् ॥ प्रायोधमृगशुद्धिश्चसान्वयःक्रयविक्रयौ ॥ कन्यादानंगुणोत्कर्षोपान्यलेनपिकुञ्चित् ॥ ८६ ॥ पात्रमित्रविनोतिपुढानाथापकारिण् ॥ मातापितृगुरुस्नेतन्नवकंदत्तमक्षयम् ॥ ८७ ॥ निष्फलंनवमूत्सृष्टचाटचारणतस्करे ॥ कुवेद्योक्तिवधूतशठमल्लचवंदिनि ॥ ८८ ॥ आपत्स्वपिनेद्यानिनववस्तुनिसर्वथा ॥ अव्ययेसतिसर्वसंदाशंशरणगतान् ॥ ८९ ॥ न्यासाधीकुलवृत्तचनिक्षेपहोमधनंसुतम् ॥ योददातिसमूहात्माप्रायश्चित्तवैतंशुच्यति ॥ ९० ॥

तिसमूढात्माप्रायश्चित्तैर्विशुध्यति ८४ ॥

॥ ७९ ॥ अकृत्स्नसंप्रीचीनम् ॥ प्रायोग्यप्रयोगसंबन्धि ॥ ऋणयुद्धिरधमर्णस्थानि
 स्वापाकरणमित्यर्थः ॥ ८० ॥ पात्रेति ॥ पात्रादिनवमुदन्त्यदेतन्वक्रमवसंख्यापरिमितद्वयतदक्षयमित्यर्थः ॥ यदिलवकमिति पाठः स्यात्तदाल्यमपीत्यर्थः ॥ ८१ ॥ निष्फलमिति ॥
 चाटोवाचालः चारणः क्षुतिपाठकः तस्करश्चोरः त्रयाणां द्वैकवद्वावः चाटचारणाभ्यां सहितस्तस्करइति वा ॥ धूर्तयुधे ॥ शठेयुधे ॥ बन्दिनिप्रस्तावसदृशोकावमल
 प्रज्ञे ॥ ८२ ॥ आपत्स्विति ॥ अन्यव्योसंततैः ॥ ८३ ॥ आसमंतं छिद्यतइत्याधिर्बन्धकः ॥ न्यासश्चाधिश्रेष्ठेन्यासाधी ॥ तत्रन्यासोऽस्यकालस्थायीनिक्षेपश्चिरस्थायीतिभेदः ॥ ८४ ॥

१ विकार्याणीतिक्वचित्पाठः
२ समीचीनमित्यपिपाठः

एतदिति ॥ नवानां पूर्वोक्तानां मध्ये ॥ प्रियं सुखम् ॥ श्रियमिति क्वचित्पाठः ॥ ८५ ॥ सत्यमिति ॥ दमदं द्रियनिग्रहः ॥ कथंचिद्विषयेषु रापततामिद्वियाणां प्रत्याहरणां मिद्वियाणां मा
कोचप्रत्याहार इत्यर्थः ॥ ८६ ॥ दशभिर्नवैकैर्भिलिच्छानवतिम् ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ समर्पयत्यमूल्यम् ॥ महर्घं बहुमूल्यम् ॥ उभयत्रयकारवाक्यादौ दृश्यते ॥ ९० ॥ अय
एतन्नवानां नवकं ज्ञावाप्रियमवाप्नुयात् ॥ अन्यच्च नवकं वन्मिसर्वे पांस्वर्गमार्गदम् ॥ ८५ ॥ सत्यं शौचमहिंसा च क्षातिर्दानं दया दमः ॥ अ
स्तेयमिद्वियाकोचः सर्वेषां धर्मसाधनम् ॥ ८६ ॥ अभ्यस्य नवतिं च तत्स्वर्गमार्गप्रदीपिकाम् ॥ सतामभिमतं पुण्यां गृहस्थो नावसीदति
॥ ८७ ॥ जिह्वाभाय सुतो आत्रा मित्रदाससमाश्रिताः ॥ यस्यैते विनया व्याश्रितस्य सर्वत्र गौरवम् ॥ ८८ ॥ पानं दुर्जनसंसर्गः पत्या च विरहो
दनम् ॥ स्वप्नो न्यगृहवासश्च नारीणां दूषणानि षट् ॥ ८९ ॥ समर्पयान्यमुद्भूत्य महर्घं यः प्रयच्छति ॥ सहिवाधुषिकानामतस्यान्नैव भक्षयेत्
॥ ९० ॥ अग्रे माहिषिकं दृष्ट्वा मध्ये च दृषलीपतिम् ॥ अन्ते वाधुषिकं च निरशः पितरोगताः ॥ ९१ ॥ महिषीत्युच्यते नारीयाचस्य द्वाभिचारि
णी ॥ तां दुष्टां कामयेद्यस्तु सर्वै माहिषिकः स्मृतः ॥ ९२ ॥ स्वदृष्टं यापरित्यज्य परदृष्टं दृषायते ॥ दृषलीसाहि विज्ञेयानश्च द्वावृषली भवेत् ॥ ९३ ॥
यावदुष्टां भवत्यन्नं यावन्मौनेन भुज्यते ॥ तावदन्नं तपितरो यावन्नोकाहं विगुणाः ॥ ९४ ॥ विद्याविनयसंपन्ने श्रोत्रिये गृहमागते ॥ क्रीडंत्यौ
पथयः सर्वायास्यामः परमार्गतिम् ॥ ९५ ॥ अष्टशौचव्रताचारि विप्रे वेदविवर्जिते ॥ रोदित्यन्नं द्रीयमानं किं मया दुष्कृतं कृतम् ॥ ९६ ॥ यस्य
कोष्ठगतं चान्नं वेदाभ्यासे नर्जयति ॥ स तारयति दातारं दशपूर्वांश्च दशपरान् ॥ ९७ ॥ नक्षीणां विपन्नं कार्यं न च गाः समनुव्रजेत् ॥ न च रात्रौ वसे
द्रोष्टेन कुप्यद्वैदिकीं श्रुतिम् ॥ ९८ ॥

इति ॥ अये मध्ये अन्ते च दृष्टेति सर्वेषां संबन्धः ॥ आद्रे इति शेषः ॥ ९१ ॥ स्वयमेव व्याचष्टे ॥ महिषीति द्वयेन ॥ कामयते तस्यादूषणमनादृत्यतामुपगच्छतीत्यर्थः ॥ यद्वा कामयतेऽभि
लाषमात्रं करोतीत्यर्थः ॥ ९२ ॥ स्वदृष्टं स्वपतिम् ॥ परदृष्टं परपतौ दृषायते परपतिं वांछतीत्यर्थः ॥ तथा च मनुः ॥ दृषस्यंती तु कामुकीति ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ यस्येति ॥
दशपूर्वांश्च दशपरान् दानुरिति शेषः ॥ ९७ ॥ नक्षीणां मिति ॥ न च गाः समनुव्रजेद्गोश्चक्षणदतिर्न भवेदित्यर्थः ॥ ९८ ॥

पुस्तकान्तरे स्वदृष्टं स्वपतिं स्वशुक्रं वा परदृष्टं परपतौ परकाये वा दृषायते परपुरुषं तद्गोवांछतीत्यर्थः इति पाठः ॥

तर्हीकिनरीणांवननास्तेवतत्राह ॥ सर्वानिति ॥ १९ ॥ राजवेति ॥ अधिराजेतिपाठेऽधिराजपद्मोहाराजपुत्रः ॥ तावपनंअकारयित्वा ॥ १०० ॥ १ ॥ योऽग्रहीत्वस्या
कारप्रश्लेषः ॥ २ ॥ दाराग्निहोत्रेति ॥ अग्निहोत्राब्देयमाग्निहोत्राद्याथानपरः ॥ यः सोऽयं ज्येष्ठभातरिअतूढनमिकचदागपरिग्रहणंश्रौतस्मार्ताग्निग्रहणंचकुरुतसपरिवेत्ता ॥ पूर्व

सटी.

सर्वान्केशान्समुद्भृत्यच्छेदयेद्गुलद्वयम् ॥ एवमेवतुनरीणांशिरसामुढनंभवत् ॥ १९ ॥ राजावारजपुत्रोवाब्राह्मणोवावदुश्रुतः ॥ अकार
यित्वावपनंप्रायश्चित्तविनिर्दिशेत् ॥ १०० ॥ केशानांरक्षणार्थायद्दिगुणंव्रतमादिशेत् ॥ द्विगुणादक्षिणादयाब्राह्मणेवेदपारगे ॥ १ ॥ योऽग्र
हीत्वाविवाहाग्निगृहस्यद्वयमन्यत ॥ अन्नतस्यनभोकव्यवथापाकोहिसंस्तुतः ॥ २ ॥ दाराग्निहोत्रदीक्षांचकुरुतयोऽग्रजेस्थितो ॥ परिवेत्तास
विज्ञेयःपरिवित्तिस्तुपूर्वजः ॥ ३ ॥ परिवित्तिःपरिवित्तायचापरिविद्यते ॥ सर्वेत्तरकंयातिदाढयाजकंपंचमाः ॥ ४ ॥ क्लीबदेशांतरस्थेचमू
कप्रव्रजितेजडे ॥ कुक्षयवैचपतितनदोषपरिवेदने ॥ ५ ॥ वेदाक्षराणियावतिनिधुंन्यादर्थकारणे ॥ तावतीविभूणहत्यावेदविकयकृद्भ
त ॥ ६ ॥ यस्तुप्रव्रजितोभूत्वासंवतमथुनंपुनः ॥ पृष्टिर्वषसहस्राणिविष्टायांजायतक्लमिः ॥ ७ ॥ शूद्रान्शूद्रसंपर्कःशूद्रणचसहासनम् ॥ शूद्रा
द्विद्यागमःकश्चिज्वलंतमपिपातयत् ॥ ८ ॥ शूद्रादाढ्यनिर्वापंचय्युधाद्विजाः ॥ तेषांतिनरकंयारंभ्रहतंजाविवर्जिताः ॥ ९ ॥ मासिकंफा
णितंशांकिंगोरसंखणपठतम् ॥ हस्तदत्तानिभुक्तानिदिनमेकमभाजनम् ॥ १० ॥ हस्तदत्ताश्चयस्महालवणव्यंजनानिच ॥ दातारनोपतिष्ठ
तेभोक्ताभुंक्तुकिल्बिषम् ॥ ११ ॥ आयसेनैवपात्रणयदन्नमुपदीयते ॥ भोक्तातद्विदूस्समंभुंक्तेदाताचनरकंव्रजेत् ॥ १२ ॥

जोज्येष्ठपरिवित्तिर्भवति ॥ ३ ॥ प्रसंगात्सखेदनसंबंधिनांपंचानामप्यानिष्टफलमाह ॥ परिवित्तिरिति ॥ परिवित्तिःपरिवित्तायचाचक्ययापरिवेदनंक्रियेताकन्याप्रदातायाजक

श्चतद्विवाहहोमकर्तासिंपचमयेयातेसर्वेनरकंयाति ॥ ४ ॥ परिवेदनेविवाहे ॥ ५ ॥ अर्थकारणेऽर्थादिप्राप्त्यर्थम् ॥ ६ ॥ प्रसंगात्क्लीबंरटंभिक्षुंनदति ॥ यस्तिनि ॥ ७ ॥ ८ ॥ शूद्रा
नमानीयेननिर्वापंचति ॥ निरूप्यतइतिनिर्वापंचरूपरोडाशादिकम् ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ विदूस्समंपुरीषनृत्यम् ॥ १२ ॥

॥२॥

अंगुल्यादंतकाष्ठकेवलयांगुल्यैवदंशोऽयमितिर्थः ॥ तज्ज्ञेयान्वा ॥ शणशाकंदंतमांसकरणमथिदंधि तर्जनीदंथावश्चसद्योमोमांसग्रहणमिति वचनात् ॥ प्रत्यक्षलवणकेवल-
 वणं चक्षुर्दृश्यलवणमिति केचित् स्मृत्तिकाभक्षणमपक्वमृद्वक्षणं सामान्यमृद्वक्षणं वा ॥ स्मृत्तिकायाभक्षणमिति ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अग्रतो निवसेदित्येतदेतदुपपादयति ॥
 अंगुल्यादंतकाष्ठं च प्रत्यक्षं लवणं च यत् ॥ स्मृत्तिकाभक्षणं यच्च समंगोमांसभक्षणैः ॥ १३ ॥ पानीयं पायसं भैक्षं घृतं लवणमेव च ॥ हस्तदंतं
 गृहीयात्तुल्यं गोमांसभक्षणैः ॥ १४ ॥ अग्रतो निवसेन्मूर्खो दूरतश्च गुणान्वितः ॥ गुणान्विताय दातव्यं नास्ति मूर्खव्यतिक्रमः ॥ १५ ॥ ब्राह्म-
 णातिक्रमो नास्ति प्रेवेदविजिते ॥ ज्वलंतमग्निमुत्सृज्य न हि भस्मानिहृत्यते ॥ १६ ॥ सन्निवृष्टमर्धया न ब्राह्मणं यो व्यतिक्रमेत् ॥ भोजने
 चैव दाने च देहदासमं कुलम् ॥ १७ ॥ गोरक्षकान्वाणिजकांस्तथाकारुक्षुशैलवान् ॥ प्रेष्यान्वाधुषिकांश्चैव विप्रान् शूद्रवदाचरेत् ॥ १८ ॥
 देवद्रव्यविभागेन ब्रह्मस्वरूपेण च ॥ कुलान्याशुविनश्यंति ब्राह्मणातिक्रमेण च ॥ १९ ॥ मादेहीति च यादृयादृवाग्निब्राह्मणेषु च ॥ तिर्यग्यो
 निशतंगत्वा चांशेष्वभिजायते ॥ २० ॥ वाचा यच्च प्रतिज्ञातं कर्मणो नोपपादितम् ॥ ऋणं तद्दर्भसंयुक्तमिह लोके परत्र च ॥ २१ ॥ विघ-
 साशो भवेन्नित्यं नित्यं चामृतभोजनः ॥ यज्ञशेषोऽमृतं भुक्तशेषं तु विघसं विदुः ॥ २२ ॥ सव्यादं सात्यरिभ्रष्टेनाभिदेशे व्यवस्थिते ॥ वस्त्रे स ए-
 कवासास्तदैवपि च्येव जयेत् ॥ २३ ॥ यदेव तर्पयत्यद्भिः पितृन् स्वात्वाद्दिजांस्तमः ॥ तेनैव सर्वमाप्नोति पितृयज्ञक्रियाफलम् ॥ २४ ॥ हस्तौ प्र-
 क्षाल्य गंडूषयः पिवेद्भोजनोत्तरम् ॥ दैवं पिब्यं तथात्मानं त्रयं स उपधातयेत् ॥ २५ ॥ गणान्त्रं गणिकान्त्रं च यदन्नं ग्रामयाजके ॥ स्त्रीणां प्रथम-
 गर्भेषु भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् ॥ २६ ॥

ब्राह्मणेति ॥ १६ ॥ सन्निवृष्टमिति ॥ चण्वशब्दौ भिन्नक्रमौ देहेदित्यस्यानंतरं यथासंख्यं योजनीयौ ॥ १७ ॥ कारवः कटादिक्रियोपजीविनः ॥ कुशीलवाबुद्धपजीविनो मूल्यकर्म-
 कारास्तां कारुकुशीलवान् ॥ १८ ॥ देवेति विभागेन विभज्या यद्गुणेन ॥ १९ ॥ मादेहीति ॥ गवांशीतिच्छादं सप्तम् ॥ १२० ॥ २१ ॥ विघसाशीत्यर्धस्य व्याचष्टे ॥ यज्ञशेष इत्यर्थ-
 न ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ गणान्त्रं बहुभिरैकत्रयकं भक्तम् ॥ गणिकान्त्रं वैश्यानाम् ॥ स्त्रीणां प्रथमं गर्भं योजयेत् ॥ २६ ॥

१ ध्यंतस्य पूर्वनिपाताकरणात्

॥ २७ ॥ २८ ॥ अजीर्णोऽभ्युदिते जाते ॥ २९ ॥ चैत्यवक्ष्याम्य जनपूज्यं तलम् ॥ शिवनिर्माल्य भोजनमिनिवाणादिं लघ्व्यतिरेकेण बोद्धव्यम् ॥ १३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥
 यातु धाना इति ॥ मंडलेन विविजितं भोजनं यदित्यादि विशेषः ॥ यद्वा मंडलेन विविजितं यद्वनं तस्यान्वस्य संहरंतीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ धानादधि यतुला जद
 पक्षे वा दिवा मासे यस्य गेहे त्ति न द्विजः ॥ भुक्त्वा दुरात्मनस्तस्य च रेचं द्रायणव्रतम् ॥ २७ ॥ स त्रिणां दीक्षितानां च यतीनां ब्रह्मचारिणाम् ॥
 एते पांशून्तं कं नास्ति क्वा विजां कर्म कुर्वताम् ॥ २८ ॥ अजीर्णोऽभ्युदिते वा तं रश्मि श्रु कर्मणि मैथुने ॥ दुःस्वप्ने दुर्जनस्य शौक्ष्णानमेव विधीयते ॥ २९ ॥
 चैत्यवक्ष्यां चित्तियूषं शिवनिर्माल्य भोजनम् ॥ वेदविक्रयिणं स्युश्चास च लजलमाविशत् ॥ ३० ॥ अभ्यगारे गवांगोष्ठे देव ब्राह्मण सन्निधौ ॥
 स्वाध्याये भोजने पाने पादुके वैविसर्जयेत् ॥ ३१ ॥ खलक्षेत्रगतं धान्यं कृपवापीपुयज्जलम् ॥ अग्राद्यादपि तद्वात्यं च गच्छ गोष्ठगतं पयः ॥ ३२ ॥
 यद्वष्टि शिराभुंके योभुंके दक्षिणा मुखः ॥ सोपानकश्च यदुंके तैरक्षामिभुंजते ॥ ३३ ॥ यातु धानां पिशाचाश्च राक्षसाः क्रूरकर्मिणः ॥ हरंति
 रश्मिभ्यो मंडलेन विविजितम् ॥ ३४ ॥ ब्रह्माद्याश्च सुराः सर्वे मिष्टाद्यामहपयः ॥ मंडलं चापजीवितं ततः कुर्वन्तं मंडलम् ॥ ३५ ॥ ब्राह्मणे च तु
 रश्मिभ्यो मंडलेन विविजितम् ॥ ३६ ॥ नास्ति गं भोजनं कृवानापा नैव कपटं ॥ नासनेन च श
 र्मस्य भोजनं मलादितः ॥ ३७ ॥ धर्मशास्त्रे तथा ब्रह्मवेदखड्गधराद्विजाः ॥ क्रीडार्थमपि यद्भुजः स धर्मः परमः स्मृतः ॥ ३८ ॥ रात्रौ धानादधियुतं
 धर्मकामेन भक्षयेत् ॥ आश्रतो धर्महा निःस्याद्वा धिभिश्चाप पीडितः ॥ ३९ ॥ फ्राणितं गारे रसं तां यं लवणं मधुकांजिकम् ॥ हस्तेन ब्राह्मणो दत्त्वा
 कृच्छ्रं चांद्रायणं चरेत् ॥ १४० ॥ गंधाभरणमाल्यानि यः प्रयच्छति धर्मवित् ॥ स सुगंधिः सदा हृद्यश्च त्रयत्राप जायते ॥ ४१ ॥ नीलैरिक्तं तु य
 द्ब्रह्मदूरतः परिवर्जयेत् ॥ क्षीणां क्रीडार्थं संयोगं शयनीयेन दुष्यति ॥ ४२ ॥

धिभ्यामिश्रितमन्वादीत्यर्थः ॥ ३९ ॥ फ्राणितं फेणीति प्रसिद्धम् ॥ कंजिकैव कांजिका ॥ मधुचकांजिका च मधुकांजिका मित्येकवद्भावः ॥ यद्वा कंजिकं कंजिकासंघिद्वयं तं रय
 द्यो ब्राह्मणो वा दद्यात्तदा सकृच्छ्रं चांद्रायणं कुर्यादित्यर्थः ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

पालेनान्नित्यादयधीत् ॥ नदृत्तेर्नालीक्रयणविक्रयणदृत्तेरित्यर्थः ॥ ४३ ॥ तपःकुच्छ्वाद्रायणादि ॥ जपइतिकचित् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अमृत्तमिति ॥ यतः
क्रयजुःसामसंस्कृतं विभ्रान्तेन हेतुना चतुदन्तमित्यव्ययः ॥ ४९ ॥ व्यवहारेति ॥ तेनार्जनेन क्षत्रियस्यान्नमिति शेषः ॥ ५० ॥ ग्रहरमात्रमभिव्याप्य

पालनादिकयाच्चैव तद्वत्तेरुपजीवनात् ॥ अपवित्रो भवेद्विप्रस्त्रिभिः रुद्धैर्विशुध्यति ॥ ४३ ॥ स्नानदानं तपो होमः स्वाध्यायः पितृतर्पणम् ॥ वृ
था तस्य महायज्ञानीलीवासो विभर्तियः ॥ ४४ ॥ नीलीरक्तं यदा वस्त्रं विप्रः स्वर्गिषु धारयेत् ॥ तत्तु संततं तस्यैकेन रक्तेन सवसेत्पुनः ॥ ४५ ॥
अहोरात्रोषितो भूत्वा पंचगव्यं न शुध्यति ॥ ४६ ॥ नीलीरक्तेन वस्त्रेण यदन्नमुपकल्पयेत् ॥ भोक्ता विष्णुसमं भुंक्ते दाता च न रक्तेन व्रजेत् ॥ ४७ ॥
अमृत्तं बाह्येण स्यान्नक्षत्रियान्नं पयः स्मृतम् ॥ वैश्यस्य चान्नमेवान्नं शूद्रस्य रुधिरं स्मृतम् ॥ ४८ ॥ वैश्वदेवेन होमेन देवताभ्यर्चनैर्जपैः ॥ अ
मृत्तेन विप्रान्नं गृह्यजुःसामसंस्कृतम् ॥ ४९ ॥ व्यवहारानुरूपेण न्यायेन तु यद्वर्जनम् ॥ क्षत्रियस्य पयस्तेन प्रजापालनतो भवेत् ॥ ५० ॥ प्र
हरान्नं दवाहा यदन्नमुपाधयच्छति ॥ सीतायज्ञविधानेन वैश्यान्नेन संस्कृतम् ॥ ५१ ॥ अज्ञानतिमिरांधस्य मद्यपानरतस्य च ॥ रुधिरं तेन
शूद्रान्नं वेदमंत्रविवर्जितम् ॥ ५२ ॥ न वृथा शपथं कुर्यात्स्वल्पेऽप्यर्थे नरोत्तमः ॥ वृथा हि शपथं कुर्वन् प्रेत्य चेहं विनश्यति ॥ ५३ ॥ कामिनीषु वि
वाहे च गवां मुक्तेन क्षये ॥ बाह्येण भुपपत्तौ च शपथैर्नास्ति पातकम् ॥ ५४ ॥ सत्येन शापयेद्विप्रं क्षत्रियं वाहनायुधैः ॥ गोबीजां च नैव
संशूद्रं सर्वैस्तु पातकैः ॥ ५५ ॥ अभिवाहारे देनमभ्युर्चनं निमज्जयेत् ॥ स्पर्शयेत्पुत्रदाराणां शिरांस्येन च वापृथक् ॥ ५६ ॥ नयमं यममि
त्यादुरात्मा वै यम उच्यते ॥ आत्मा संयमि तो येन तं यमः किं करिष्यति ॥ ५७ ॥ न निखिंशस्तथा तीक्ष्णः फणी वादुरतिक्रमः ॥ रिपुर्वा नित्यं संक्रु
द्यो यथात्मा दुरधिष्ठितः ॥ ५८ ॥

आसम्यव्यवहारेण कर्षणार्थमावद्धा द्वाद्दलीवदालीनालांगलपद्धतिस्तत्सर्वं धियज्ञविधानेनान्नमुत्पाद्ययतो यच्छेति वैश्यस्तेन हेतुना तदन्नं संस्कृतं पवित्रमित्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥
॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ एतं शूद्रम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ दुरधिष्ठितोऽवशः ॥ ५८ ॥

॥ ५९ ॥ चित्तग्रहणेधनादाने ॥ चित्तग्रहणइतिगोष्ठेचित्तानुरंजनइत्यर्थः ॥ १६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ न्यायेति ॥ इहजगतिजन्मनिवामुच्यते ॥ सत्वशुद्धिद्वारेणेत्यर्थः ॥ ६४ ॥
॥ ६५ ॥ ६६ ॥ १६७ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतार्याकाशीखंडटीकायांचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ एकेनाधिकचत्वारिंशोऽध्यायेषुशोभने ॥ उच्यतेविनिर्दा

एकःक्षमावतांदोषोऽनद्वितीयःकथंचनायदेनंदमयायुक्तमशक्तंमन्यतेजनः॥५॥नशब्दशाखाभिरतस्यमोक्षोऽनचैवस्यवसथप्रियस्य॥
नभोजनाच्छादनतत्परस्यनलोकवित्तग्रहणरतस्य॥१६०॥एकांतशीलस्यसदैवतस्यसर्वद्विप्रीतिनिवर्तकस्य॥स्वाध्याययोगगतमान
सस्यमोक्षोऽध्रुवंनित्यमहिंसकस्य॥६१॥कैकांतशीलत्वमिहास्तिपुंसःक्वचिद्विप्रीतिनिवृत्तिरस्ति॥क्वयोगयुक्तिःक्वचैदेवतज्याकाश्यांविनै
भिःसहजेनमुक्तिः॥६२॥विश्वेशंशीलनमेवयोगस्तपश्चविश्वेशपुरीनिवासः॥व्रतानिदानंनियमायमाश्रमज्ञानंयुनधानंदुदुःखहायाम्
॥६३॥स्कंदउवाच॥न्यायागतधनस्तत्त्वज्ञाननिष्ठोतिथिप्रियः॥आद्वैतस्तत्त्ववादीचगृहस्थोपीहमुच्यते॥६४॥दीनांधरूपणाधिभ्योद्वा
न्नानि विशेषतः॥कृत्वागाढ्याणिकर्मणिगृहस्थःश्रेयआप्नुयात्॥६५॥इत्थमाचरतांपुंसांकाशीनाथःप्रसीदति॥काशीनाथप्रसादेनका
शीप्राप्तिस्तुमोक्षकृत्॥६६॥ससर्वतीर्थसुस्नातःससर्वकृतुदीक्षितः॥सदत्तसर्वदानस्तुकाशीयेननिर्पेविता॥१६७॥इतिश्रीस्कंदपुराणे
काशीखंडेगृहस्थधर्माख्यानमचत्वारिंशोऽध्यायः॥४०॥॥४१॥॥स्कंदउवाच॥उपविष्वगृहेविप्राद्वितीयादाश्रमात्परम्॥वलीपल्लि
तसंयुक्तस्तृतीयाश्रममाविशेत्॥१॥अपत्यापत्यमालोक्यग्राह्याहारांविस्तृत्यच॥पत्नीपुत्रपुंसंस्त्यज्यपत्न्यावावनमाविशेत्॥२॥वसान
श्रमचरीराणिसाग्निमुन्यन्नवर्तनः॥जटीसायंप्रगंक्षापीडमश्रुलोनखलोमभृत्॥३॥शाकमूलफलैर्विपिपंचयज्ञान्नाहपयेत्॥अम्मूलफ
लसिंसाभिरचयेद्भिक्षुकान्तिथीन्॥४॥

योगाधर्माश्चर्यविवानगाः॥१॥क्रममातान्वनस्थधर्मानाह॥उषित्वैवमिति॥वलीपल्लवःश्लथतपलितंजरसारौक्ष्यम्ताभ्यायुतः॥१॥अपत्येति॥वनवासमनिच्छन्तीभार्यापु
त्रेषुसमर्प्यइच्छंत्यातुसहवंगच्छेदित्यर्थः॥२॥प्रगेप्रातः॥स्नानद्वयंमाध्याह्निकस्नानस्योपलक्षणम्॥उत्पश्यंशस्त्रिषवणमितिमनुवचनात्॥३॥॥४॥

अनादाताऽगृहीता ॥ गार्हपत्यकुंडस्थानामग्नीनामाहवनीयदक्षिणाग्रिकुंडयोर्विहारोवितानंतद्रवतानिकम् ॥ ५ ॥ मुन्यनैर्नवारदिभिः ॥ ६ ॥ शेलुशिशूरोलुशिशुश्चशोभांज
नःतौ ॥ कवकंछत्राकम् ॥ पलंमांसम् ॥ शेलुकवकादीनां द्विजातिविषयेपूर्वाध्यायेनिषेधेसत्यापिपुनर्निषेधःसमप्रायश्चित्तविधानार्थः ॥ ७ ॥ फालजानंउत्सृष्टमपिफालकृष्टप्रदे
शेजातंस्वामिनोपेक्षितमपिव्रीक्ष्यादिसत्यजेन्नाद्यात् ॥ ८ ॥ सद्यःप्रक्षालकःएकाहमेवजावनोचितमात्रमप्राहकइत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ अशक्तैराग्यहीनंप्रत्याह्वाप्रिमिति ॥

अनादाताचदाताचदांतस्वाध्यायतत्परः ॥ वैतानिकंचजुहुयादग्निहोत्रंयथाविधि ॥ ५ ॥ मुन्यन्नैःस्वयमर्नतैःपुरोडाशांश्चनिर्वपेत् ॥ स्वयं
कृतंचलवणंखादेस्त्रहंफलोद्भवम् ॥ ६ ॥ वर्जयेच्छेलुशिशूचकवकंपलंमधु ॥ मुन्यन्नमाथिवेनासित्यजेद्यत्पूर्वसंचितम् ॥ ७ ॥ ग्राम्या
णिफलमूलानिफालजानंचसत्यजेत् ॥ दंतालूखलकावास्यादर्शमकुट्टाथभाभवेत् ॥ ८ ॥ सद्यःप्रक्षालकोवास्यादथवाभाससंचयी ॥ त्रि
षड्द्वादशमासान्नफलमूलदिसंग्रही ॥ ९ ॥ नक्तस्यंकांतराशीवाषष्ठकालाशनोपिवा ॥ चांद्रायणव्रतीवास्यात्पक्षभुग्वाथमासभुक् ॥ १० ॥
वैखानसमतस्थस्तुफलमूलशर्नोपिवा ॥ तपसाशोषयंदेहंपितृन्देवांश्चतर्पयेत् ॥ ११ ॥ अग्निमात्सनिचाधायविचरेदतिकेतनः ॥ भिक्षयेत्या
णयान्नार्थतापसान्वनवासिनः ॥ १२ ॥ ग्रामादानीयवाश्रीयादष्टौग्रासान्वसन्वन ॥ इत्थंवनान्श्रमीविप्रोब्रह्मलोकेमहीयते ॥ १३ ॥ अति
वात्स्यायुषोभांगतृतीयमितिकानने ॥ आयुषस्तुरीयांशेत्यक्कासंगान्परिभ्रजेत् ॥ १४ ॥

श्रौतमग्निवैखानसशास्त्रविधानेनभस्मपानादिनास्यात्मनिमारोप्यानिकेतनोलौकिकाग्निवद्ब्रह्मन्योविचरेत् ॥ भिक्षयेदिति ॥ तापसान्वानप्रस्थान्तद्भावेऽप्यान्वानवासिनोऽगृ
हस्थान्द्विजात् ॥ १२ ॥ तद्भावेयामादानीयथाम्यस्यान्वस्याष्टौभासान्परिपेटनशरावादिखंडेनवापाणिनैववागृहीत्वावनप्रस्थोभुंजीत ॥ तथाचमनुः ॥ तापसेष्वेवविप्रपुत्रात्रिकं
भैक्ष्यमाहरेत् गृहवासिपुत्राभ्युद्विजेषुवनवासिषु ग्रामादाहृत्यवाश्रीयादष्टौभासान्वनेवसन् प्रतिगृह्यपेटनैवपाणिनाशकलेनवेति ॥ आश्रमधर्मनृपानफलमाह ॥ इत्यमिति ॥
ब्रह्मलोकेतपोलोके ॥ १३ ॥ शक्तविरक्तंप्रत्याह्वातिवाक्षेति ॥ इत्येवंप्रकारेण ॥ १४ ॥

१ शनोप्यथेतिकचित्पाठः

आश्रमसमुच्चयपक्षमाश्रित्याह ॥ ऋणत्रयमिति ॥ ऋषिपितृदेवानां ऋणत्रयमसंशोध्य ॥ एतदेव विदुष्वप्यङ्गणत्रयमेव दर्शयति ॥ अतुत्यायेति ॥ अपिशब्दोद्देशानधीत्य ॥ तथा च भूः ॥ अनधीत्यादिजोवेदाननुत्पाद्यतामुतात् अनिक्षाचैव यज्ञैश्च मोक्षमिच्छन्नजत्ययइति ॥ एतदप्यसंजसमेव ब्रह्मचर्यादेव प्रव्रजेत्यदहरेव विजेत्तदहरेव प्रव्रजेदित्यादिश्रुति विरोधात् ॥ तथा च सुरेश्वरवार्तिकम् ॥ ब्रह्मचर्यादेवेत्यादिवाक्यानि शतराश्रुतौ श्रूयन्ते तु ऋणवचो विरोधात्स्यादप्यस्तीतिरित्यादि ॥ अथ वैतदुभयं स्थितिवाक्यमविरूपम् ॥ १५ ॥

ऋणत्रयमसंशोध्य नुत्पाद्य सुतानपि ॥ तथा यज्ञानि निष्ठाचमोक्षमिच्छन्नजत्ययः ॥ १५ ॥ मनागपि न भूतानां यस्मादुपधत्ते भयम् ॥ सर्वभूतानि तस्य ह प्रच्छत्य भयं सदा ॥ १६ ॥ एकपुत्रचरेन्नित्यमनमिरनिकेतनः ॥ सिद्धार्थमसहायः स्याद्भ्राममन्वार्थमाश्रयेत् ॥ १७ ॥ जी वितं मरणं वा तथा भिक्षां क्षेत्कचिद्यतिः ॥ कालमेव प्रतीक्षेत निदर्शयति को यथा ॥ १८ ॥ सर्वत्र मम ताशून्यः सर्वत्र समतायुतः ॥ वृक्षमूलनि केतश्च मुमुक्षुरिह शस्यते ॥ १९ ॥ ध्यानं शौचं तथा भिक्षानित्यमेकां तशीलता ॥ यतश्चत्वारि कर्माणि पंचमेनापद्यते ॥ २० ॥ वार्षिकांश्चतु रोमासां निहरेन्न यतिः क्वचित् ॥ बीजां कुराणां जंतूनां हि सा तत्र यतो भवेत् ॥ २१ ॥ गच्छत्यरिहरन् जंतून् पिवेत्कं वक्षशोधितम् ॥ वाचं वेदनु द्गेगां न क्रुध्येत्केन चिक्वचित् ॥ २२ ॥ चरदात्मसहायश्च निरपेक्षो निराश्रयः ॥ नित्यमध्यात्मनिरते नीचकेशनखावशी ॥ २३ ॥ कुसुं भवासा दंढाब्जो भिक्षाशील्यातिर्वर्जितः ॥ अलाबुदारु रुद्धेणुपाश्रंशं स्तनपंचमम् ॥ २४ ॥ न ग्राह्यं तजसं पात्रं भिक्षुकेन कदाचन ॥ वराट्केसंगृही तेन तत्र तद्विनेदिने ॥ २५ ॥

॥ १६ ॥ अनग्निः लौकिकाग्निरहितः ॥ शास्त्रायाश्चित्यागस्य पूर्वमुक्तत्वात् ॥ अनिकेतनो गृहस्थः ॥ सिद्धार्थमोक्षार्थमसहायः सहायशून्यः ॥ १७ ॥ यतिः संन्यासी ॥ यमीति यावत् स्थित्यः ॥ प्रकृत्यंतरं वा ॥ किंतु कालमेव स्वकर्मधीनं मरणकालमेव प्रतीक्षेत ॥ निर्दिश्यते इति निर्देशाश्रुतिस्तत्पराशो धनकालमिव श्रुतकः कर्मकारः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ कं जलम् ॥ २२ ॥ अध्यात्मतो ब्रह्मध्यानपर इत्यर्थः ॥ नीचकेशनखः असंस्कृतकेशनख इत्यर्थः ॥ २३ ॥ कुसुं भवासाः कुसुं भाक्त्यासाः ॥ गैरिकाद्यक्तवस्त्रादेरुलक्षणमेतत् ॥ ख्यातिर्वर्जितः श्रेष्ठ्यात्पापकः ॥ वेणुपात्रं वंशादिदुलखंडं निर्मितम् ॥ २४ ॥ वराट्केकपर्वमात्रे ॥ २५ ॥

लदितः अतः करणेन ह मावेन कामुकताया एकदापि यति विषयद्रक्षेत्येतत्संन्यासी कोटिद्वयब्रह्मकल्पकुंभीपाकेनरकविशेषव्यतहतितथाविधस्तिष्ठतीति शेष इत्युत्तरेणाव्ययः ॥ सले
ह मावेन कामसहितेनाभिप्रायेणेति वा ॥ कोटिद्वयब्रह्मकल्पमिति पाठे ब्राह्मकल्पब्रह्मकल्पसंवेककोटिद्वययुगानामिति शेषः ॥ २६ ॥ एककालमिति ॥ एककालमेकवारंप्राणधारणार्थं
भौक्षचेत् ॥ तत्रापि विस्तरप्रचुराभिक्षाप्रसक्तिन कुर्यात् ॥ यतो बहु भक्षणं सक्तो याति श्रमधातुदृष्ट्या दिविषयेष्वपि प्रसज्यतीत्यर्थः ॥ तथा च मनः ॥ एककालं चरैर्द्वैक्षप्रसज्यते
विस्तरे भौक्षप्रसक्तो ह्यिति विषयेष्वपि प्रसज्यतीति ॥ अत्र लघ्वर्थप्रयोजनं दृश्यते ॥ एतन्कुटीचकबहूदकादिविषयम् ॥ एकवारं द्विवारं वा भुंजीत परहंसकः येन केन प्रकारेण ज्ञानाभ्यासो

गोसहस्रबंधपांशुतिरेषा सनातनी ॥ लदिसंज्ञे ह मावेन चेद्वक्षोस्त्वियमेकदा ॥ २६ ॥ कोटिद्वयब्रह्मकल्पकुंभीपाकीनसंशयः ॥ एककालं चरे
द्वैक्षं न कुर्यात्तत्र विस्तरम् ॥ २७ ॥ विधूमे सन्नमुसले व्यंगारे भुक्त्वज्जने ॥ दत्तेशरावसंपाते भिक्षानित्यं चरेद्यतिः ॥ २८ ॥ अत्याहारो रहः
स्थायीर्त्विद्रिगार्थेष्वलोलुपः ॥ रागद्वेषविनिर्मुक्तो भिक्षुर्भौक्षाय कल्पते ॥ २९ ॥ आश्रमे तु यतिर्यस्य मुद्रुतं मपि विश्रमेत् ॥ कितस्य नैकतंत्रे
ण कृतकृत्यः स जायते ॥ ३० ॥ संचितं यद्बहु हस्येन पापमा मरणा निकम् ॥ निर्धक्ष्यति हितस्त्वमेकरात्रोषितो यतिः ॥ ३१ ॥ दृष्ट्वा जराभिभाव
नमसत्त्वरोगपीडितम् ॥ देहत्यागं पुनर्गर्भं गच्छ शं च दारुणम् ॥ ३२ ॥ नाना यो निनिवासं च वियोगं च प्रियैः सह ॥ अप्रियैः सह संयोगमध
र्मादिवः स्वसंभवम् ॥ ३३ ॥ पुनर्निरयं संवांसं नाना रकयातनाः ॥ कर्मदोषसमुद्भूतानृणां गतिरनेकधा ॥ ३४ ॥ देहेष्वनित्यतां दृष्ट्वा नित्यतां
परमात्मनः ॥ कुर्वीत मुक्तये यत्तत्र यत्राश्रमे रतः ॥ ३५ ॥

भवेत्सदेति वचनात् ॥ २७ ॥ विधूम इति ॥ विधूमे विगतपाकधूमे सन्नमुसले निदत्ता वहनं कुहनं दंडे भुक्त्वज्जने गृहस्थपथ्यते जने भुक्त्वति दत्तेशरावसंपाते भोजनोच्छिष्टशरावेत्य
के सर्वदा यतिर्भिक्षां चरेत् ॥ एतच्छादिनशेषमुद्रुतं त्रयरूपसायाद्रूपलक्षणम् ॥ तदा हयाज्ञवल्क्यः ॥ अप्रसक्तश्चरैर्द्वैक्षसायाद्रेनाभिसंधित इति ॥ २८ ॥ अनेकतंत्रेणानेक
शास्त्रोक्तविधानेनेत्यर्थः ॥ ३० ॥ निर्धक्ष्यति अस्मात्कारिष्यतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ दृष्ट्वा यतिद्वितीयां तपदानं दृष्ट्वा मुक्तये यत्तं कुर्वीत त्यागप्रेमणाव्ययः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ एवं पूर्वोक्तप्रका
रेण वृणाभनेकधा गतिः फलतो दृष्टेत्यर्थः ॥ गतीर्नृणाभनेकधेति पाठश्चेत्तर्हि भ्रजुरेवार्थः दृष्टेति पदस्याद्यत्तिः सर्वत्रान्वयार्था ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

आत्ममिथुनस्य परमात्मैक्यभावमापन्नस्य ॥ ४६ ॥ जीवपरमालनैरिष्यमेवमुख्ययोगशब्दार्थ इति वक्तुं मुख्य्यादियोगत्रयमाह ॥ संयोगस्ति ॥ तथा च कथयति ॥ आत्मानसासंयुज्यत इति ॥ समायोगो मेलनं कुञ्जक इत्यर्थः ॥ ४८ ॥ अर्थपडितैरिति पाठे अर्थविषये विषयभोगविषये पडितैरित्यर्थः ॥ तक्षैरेव ज्ञानमोक्षश्च स्यात्तथा च श्रुतिः ॥ कामोऽकार्षीत्कामः करोतिकामः कर्ता कामः कारयितेत्यादिरित्याशङ्क्यांति मपक्षस्य तयो रसाधकत्वमाह ॥ ४९ ॥ पूर्वयोस्तसाधकत्वमाह ॥ दुर्निवारेत्येकेन ॥ दुर्निवारायामनेव त्तिः सायावन्न निवर्तते तावद्योगस्य जीवब्रह्मणोरैक्यलक्षणस्य नदीयसीनिकटवर्तिनी अल्पापि किंवदती वा तां किंत इच्छयः ॥ ५० ॥ मुख्ययोगशब्दार्थमाह ॥ वृत्तिहीनमिति ॥ क्षेत्रज्ञेशो धितत्वं पदार्थस्वरूपपरमालनिवृत्तिहीनं मन एकीकृत्य तदालनैव प्रविलाप्य यो विमुच्येत मुक्तो भवति स योगयुक्तो मुख्ययोगयुक्त इत्यर्थः ॥ ५१ ॥ एतद्विवरणेति ॥ बहिर्मुखानी

आत्मक्रीडस्य सततं सदात्ममिथुनस्य च ॥ आत्मन्येव सुखस्य स्य योगसिद्धिर्न दूरतः ॥ ४६ ॥ अत्रात्मव्यतिरेकेण द्वितीयो न पश्यति ॥ आत्मा रामः स योगीन्द्रो ब्रह्मा भूतो भवेदिह ॥ ४७ ॥ संयोगस्त्वात्ममनसो र्गो गइत्युच्यत बुधैः ॥ प्राणापानसमायोगो गइत्युच्यत बुधैः ॥ ४८ ॥ विषये द्वियसंयोगो गइत्युच्यत बुधैः ॥ विषयासक्तचित्तानां ज्ञानमोक्षश्च दूरतः ॥ ४९ ॥ दुर्निवारामनो वृत्तियोगवत्सान निवर्तते ॥ किंवदंत्यपि योगस्य तावन्नेदीयसीकृतः ॥ ५० ॥ वृत्तिहीनं मनः कृत्वा क्षेत्रज्ञोपरमात्मनि ॥ एकीकृत्य विमुच्येत योगयुक्तः स उच्यते ॥ ५१ ॥ बहिर्मुखानि सर्वाणि कृत्वा खान्यंतराणि वै ॥ मनस्येवैद्वियग्राभं मनश्चात्मनियोजयेत् ॥ ५२ ॥ सर्वभावविनिर्मुक्तं क्षेत्रज्ञं ब्रह्मण्यसेत् ॥ एतद्व्यानं च योगश्च शेषो न्योगं विस्तरः ॥ ५३ ॥ यन्नास्ति सर्वलोकेषु तदस्तीति विरुध्यते ॥ कथ्यमानं तदन्यस्य तद्वदेन वतिष्ठते ॥ ५४ ॥

तिद्वान्ध्याम् ॥ बहिर्मुखानीन्द्रियाणि चक्षुरादीनि बहिर्द्वियाणीत्यर्थः ॥ अंतराणि बानि बुद्ध्यङ्कारा चित्तान्यंतरिन्द्रियाणि च मनस्येव कृत्वा विषयेभ्यः प्रत्याहृत्य न तद्द्वियग्रामं बहिर्तरिन्द्रियं समुदायं मनश्चात्मनियोजयेत् प्रत्यगात्मनि क्षेत्रज्ञे प्रविलापयेदित्यर्थः ॥ ५२ ॥ तं क्षेत्रज्ञं सर्वभावविनिर्मुक्तं साक्षि त्वद्रष्टृत्वप्रत्यक्षादिसर्वविकारहितं शुद्धं चंपदार्थं ब्रह्मणि शुद्धेत्युदायं सजातीयविजातीयस्य गतभेदाहिते परमानंदस्वरूपे न्यस्येदेकीकुर्यादित्यर्थः ॥ ५३ ॥ ननु यद्येतादृशं ध्यानयोगश्च वतिष्ठते तर्हि सर्वेषां चेतसि किमिति न भायान्न त्राह ॥ यन्नास्तीति ॥ सर्वलोकेषु यत्तत्प्रत्यग्रहैक्यं नास्ति न स्फुरति तदस्तीति तच्च क्षेत्रज्ञेन कथ्यमानं विरुध्यते पूर्वेषु अतस्तदन्यस्य प्राकृतस्य तद्वदेन वतिष्ठते नोल्लसतीत्यर्थः ॥ तथा चाहुः प्राकृताः ॥ बाधितमर्थवेदोपिन बोधयति किंचन असंभाष्यं न वक्तव्यं प्रत्यक्षं दृश्यते यदि शिलातरतिपानीयं गायति वान इत्यादि ॥ ५४ ॥

एतदेवसदृष्टांतस्पष्टयति ॥ स्वसंवेद्यमिति ॥ तत्प्रत्यब्रह्मत्वं स्वदेवपुण्यकर्मदिनाशुद्धांतःकरणयोगाभ्यासेनयोगिभिः स्वयमेवज्ञेयम् ॥ तत्रदृष्टांतः ॥ कुमारीस्त्रीसुखंव्यथेति ॥ कुमारीयथास्त्रीसुखं तृप्तसंगजन्मोक्तिः कथ्यमानमपि स्वसंवेद्यत्वात् न जानाति तथैतत्स्वसंवेद्यं प्रत्यब्रह्मयोगीति वेत्ति जानाति ॥ अत्रापि दृष्टांतः ॥ जात्यंधो वा तैकादीपदशामिवेति ॥ वर्णिका भितिपाठोचि चिकामिवेत्यर्थः ॥ ५५ ॥ न न्ययोगाभ्यासवर्तोपि स्वैवात्मजानंतीति दृश्यते तत्राह ॥ नित्येति ॥ यदा कदाचिदभ्यासवतानलभ्यतइति भावः ॥ तत्किमप्याकांक्षायामाह ॥ तत्सूक्ष्मत्वादिति ॥ तत्प्रब्रह्मण्यं कंक्षणमपि स्थिरात् नैवात्मन्यगच्छेदित्यव्ययः ॥ तत्र हेतुरनिर्देशं वागादिभिर्निर्दिष्टुमशक्यम् ॥ बाह्यतस्योपरिविषयइत्यर्थः तत्रापि हेतुः सूक्ष्मत्वादिति ॥ ५६ ॥ बहिर्तरंगं भावेनास्थिरत्वे दृष्टांतइत्यमाह ॥ वाताहतमुदकं यथायाचितमिति च ॥ तस्मात्तत्प्रब्रह्मणो न विश्वसेत्तद्वत्त्वमिति विश्वासं न कुर्यादित्यर्थः ॥ ५७ ॥ किंचाचलस्यापि ब्रह्मणो

स्वसंवेद्यं हितद्ब्रह्मकुमारीस्त्रीसुखंव्यथा ॥ अयोगी नैव तद्वेत्ति जात्यंध इव वर्तिकाम् ॥ ५५ ॥ नित्याभ्यासमशीलस्य स्वसंवेद्यं हितद्रूवेत् ॥ तत्सूक्ष्मत्वादनिर्देशं परब्रह्मसनातनम् ॥ ५६ ॥ क्षणमप्यकमुदकं ययानस्थिरतामियात् ॥ वाताहतं यथाचित्तं तस्मात्तस्य न विश्वसेत् ॥ ५७ ॥ अतोऽनिलं निरुधीतचित्तस्य स्थैर्ये हतवे ॥ मरुन्निरोधनार्थापडंगं योगमभ्यसेत् ॥ ५८ ॥ आसनं प्राणसंरोधः प्रत्याहारश्च धारणा ॥ ध्यानं समाधिरेतानि योगांगानि भवन्ति षट् ॥ ५९ ॥ आसनं नैवाहतावतियावंत्याजीवयोनयः ॥ सिद्धासनमिदं प्रोक्तं योगिनो योगसिद्धिदम् ॥ ६० ॥

अस्थिरत्वं चित्ताधीन्यतोऽश्चित्तस्य स्थैर्यार्थावायुस्थिरिकुर्यात्तस्य च स्थिरिकरणार्थं षट् आसनादीन् योगानियस्य तं योगं समभ्यसेत् आह्वयकुर्यादिति ॥ ५८ ॥ तान्येवांगानि दर्शयति ॥ आसनमिति ॥ ५९ ॥ आसनमिति ॥ यावंत्योजीवयोनयो जीवोत्पादककरणानि तावन्त्येवासनानि सिद्धासनस्य यो निघटितत्वाद्यावंत्योजीवयोनयस्तावन्त्येव सिद्धासनमिति ॥ एतदेव विनिर्दिशति ॥ सिद्धासनमिति ॥ तथा चोक्तं हठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ योनिद्वारकर्मधिमूलघटितं कृत्वा दृढं विन्यसेन्मेढ्रे पादमथैकेमेव हृदये धृत्वा समं विग्रहं स्थाणुः संयमिन्नेन्द्रियोऽचलदृशापश्यदुद्योतरमेतन्मोक्षकपाठमेदं जनकं सिद्धासनं प्रोच्यते ॥ मातातेतु मेढ्रादुपरिविष्य स्ववामगुल्फं तथापरि गुल्फांतरं च निक्षिप्य सिद्धासनमिदं शब्देत् पूर्वोक्तमेवमस्त्यासनम् ॥ एतत्सिद्धासनं प्रादुरप्येव ज्यासनं विदुः ॥ मुक्तासनं वदन्त्ये प्रादुर्गुह्यं सासनं परं इति ॥ सिद्धासनं च मद्भाष्यमिति पाठेऽप्यासनमेव सिद्धासनम् ॥ तथा सत्यासनमैवाहतावतियावंत्योजीवयोनय इत्यासनानामान्यं त्वमात्रमुक्तमिति ज्ञेयम् ॥ ६० ॥

सिद्धासनस्यावांतरफलमाह ॥ एतदिति ॥ ६१ ॥ पद्मासनं स्वरूपमाह ॥ दक्षिणमिति द्वयम् ॥ याम्यारूढपरिदक्षिणारूपी ॥ ६२ ॥ अस्य फलमाह ॥ भवेदिति ॥ दृढविषहो व्याधि
रहितदेहो भवेदित्यर्थः ॥ एतदप्युक्तं तस्यामेव ॥ वामारूढपरिदक्षिणं चरणं संस्थाप्य वामं तथा दक्षारूढपरिदक्षिमेन विधिना धृत्वा कराभ्यां दृढम् ॥ अंगुष्ठौ हृदये निधाय चिबुकं नासाग्र
मालोक्य देहद्व्याधिविनाशनं च यमिना पद्मासनं प्रोच्यते ॥ मन्तरेतु ॥ उत्तानौ चरणौ कृत्वा ऊरुसंस्थौ प्रयत्नतः ऊरुमध्ये तथोत्तानौ पाणी कृत्वा ततो दृशौ नासाग्रं विन्यसेद्राजदंतमूलं
च जिह्वया उत्तम्य चिबुकं वक्षस्थुल्याप्यपवनशनैः इदं पद्मासनं प्रोक्तं योगिनां सर्वसिद्धिदम् दुर्लभं येन केनपि धीमता लभ्येत प्रवृत्तिः ॥ ६३ ॥ योगाभ्यासे आसने नियमाभावमाहाथवेति ॥
यस्मिन् स्थितिकादाविति संबंधः ॥ आदिशब्देन वीरासनं कूर्मासनं कुक्कुटासनं धनुरासनं मत्स्यासनं दीनिगृह्यते ॥ एतेषामपि लक्षणानि तस्यामेवोक्तानि ॥ जानवो रतेरस्य कृत्वा पाद

एतदर्थं सनात्नित्यवर्षादाव्यमवाप्नुयात् ॥ ६१ ॥ दक्षिणं चरणं न्यस्य वामारूढपरिचर्यां गवितुं ॥ याम्यारूढपरिवामं च पद्मासनमिदं विदुः ॥ ६२ ॥
कराभ्यां धारयेत्पश्चाद्गुणैश्च दृढं धवितुं ॥ भवेत्पद्मासनादस्मादभ्यासादृढविग्रहः ॥ ६३ ॥ अथवा त्वासासने यस्मिन् मुखमस्योपजायते ॥ स्व
स्तिकौ दातदध्यास्य योगं युंजीत योगवितुं ॥ ६४ ॥ नतो यवद्विसामीप्येन जीर्णरण्यगोष्ठयोः ॥ नदृशमशकाकीर्णेन चैस्येन च चत्वरं ॥ ६५ ॥
केशभस्मनुषांगारकीकसादिप्रदूषिते ॥ नाभ्यसेत्यतिगंधादौ न स्थानेन जनसंकुलं ॥ ६६ ॥

तले उभे ऋजुकायसमासीनः स्वस्तिकं तत्र चक्षते सव्ये दक्षिणगुल्फं तस्ये पाश्वे निधोजयेत् ॥ दक्षिणे तु तथा सव्यगोमुखं गेमुं वयं तथा एकपादं तथैकस्मिन् विन्यसेदूरं संस्थितम् इतरांस्त्रि
स्तथा चोर्ध्वरासनमिति रितं गुं दिनरुच्यगुल्फाभ्यां व्युत्क्रमेण समाहितः कूर्मासनं तस्यो ज्यजानवोरनेकरौ निवेश्य भूमौ संस्थाप्य व्योमस्य कुक्कु
टासनं कुक्कुटासनं बंधस्थो दोभ्यां संबध्य कंधरां भवेत्कूर्मवदुत्तानमेतदुत्तानकूर्मकं पादगुणैस्तु पाणिभ्यां गृहीत्वा श्रवणावधि धनुराकर्षणं कृत्वा धनुरासनमपीरितं वामोरुमूलार्पितदक्ष
जानुतर्बहिर्वीरितदक्षोभ्यां प्रगृह्य निष्ठपरिवर्तितांगः श्रीमत्स्थनाधो दितमासनं स्यादित्यादीनि ॥ ६४ ॥ निषेधमुखेन योगस्थानं निर्दिशति ॥ नतो येति द्वयेन ॥ दंशो माक्षिकाकार
स्ततः स्थूलः कीटाविशेषः ॥ चैत्येनामस्य पूज्यवृक्षे ॥ महावृक्षाश्रये देवकुल इत्यर्थः ॥ चत्वरं प्रांगणे ॥ ६५ ॥ कीकसमास्थि आदिपदेन शोणितं दीनिगृह्यते ॥ ६६ ॥

प्राणायामं दर्शयति ॥ दृढति ॥ चंद्रेण चंदं देवतेन दत्तं नैव मार्गं परयेत् पूरकाख्यं प्राणायामं कुर्यात् ॥ रेचयेत्तोरचकाख्यं प्राणायामं कुर्यात् सूर्यण सूर्यदेवतेन पिण्डालो न मार्गेण प्राणायामो रेचकपूर्वाख्या द्विविधोऽयं अन्तरोक्तोऽप्येते कथ्यते ॥ वामायाम इति पाठोऽभिन प्राणायाम इत्यर्थः ॥ ८४ ॥ कुंभकाख्यं प्राणायाममाह ॥ स्रवति ॥ योगीन्द्रः प्राणायामेन कुंभकाख्येन तत्क्षणं सुखं प्राप्नोति ॥ किमुर्वन् ॥ सर्वतीर्त्तापि येष धाराणा मोर्धा चतयत् ॥ कथं भूतम् ॥ चंद्रसमं चित्तं चंद्रेण तद्वाजेन वा उकारेण लकारेण वा वासुक्तम् ॥ वामायामेनेति क्वचित्पाठः ॥ ८५ ॥ पूर्वरेचकपूर्वकुंभकमेकमेकं प्राणायामा उक्तं इदानीं पूरकं कुंभकमेकमेकं प्राणायामं परित्यजेतानाह ॥ रविणेति श्लोकेन ॥ ८६ ॥ ध्येयं दर्शयत्यनमेतं विधमाणाया मस्य च फलं दर्शयति ॥ ज्वलति ॥ ब्रह्मवद्विंशति सदृशं मुष्मंगं सुधाधिष्ठानं श्रीविश्वेश्वरं श्रीनारायणं वा ॥ हृदि द्विद्याण्यसुखा भवायुरभिर्जलं मही सूर्यश्चंद्रस्तथैव

दृढासनो यथाशक्ति प्राणं चंद्रेण पूरयेत् ॥ रेचयेदथ सूर्येण प्राणायामोऽयमुच्यते ॥ ८४ ॥ स्रवती येष धारौ घं व्याथं श्वद्रसमं न्वितम् ॥ प्राणायामेन योगीन्द्रः सुखमाप्नोति तत्क्षणम् ॥ ८५ ॥ रविणा प्राणमाह्वय पूरयेदौर्दरीं ॥ कुंभयित्वाशनः पश्चाद्योगी चंद्रेण रेचयेत् ॥ ८६ ॥ ज्वलज्ज्वलनं पुंजांशं शीलं यन्मुष्मंगं हृदि ॥ अनेन याम्यायामेन योगीन्द्रः शर्मभाग्भवेत् ॥ ८७ ॥ इत्थं मासत्रयाभ्यासादुभयायाममेव नान् ॥ सिद्धनाडी राणो योगी सिद्धप्राणोऽभिधीयते ॥ ८८ ॥ यथेष्टं धारणं वा योऽनलस्य प्रदीपनम् ॥ नादाभिव्यक्तिरोग्यं भवन्नाडी विशेषान् ॥ ८९ ॥

स्थानान्येकादशैव ते ध्येयः श्वासवितुर्बलमथ्यवर्ती नारायणः सरसि जातसन्निविष्टः केयूरवाल्मिकीकुंडलवान्किरीटिहरी हिरण्मयवपुर्धृतशस्त्रचक्र इति वचनात् ॥ हृदि स्थसूर्यं हरे शीलं यं श्रुतययोगीन्द्रो नेनान्तरोक्तेन यम्यत इति याभ्याः प्राणास्तेषां मायामेनेत्यर्थः ॥ शर्मभाग्ब्रह्मानंदभाग्भवेत्यर्थः ॥ ८७ ॥ इत्थमिति इत्थं भूतशुद्धिपूर्वकं पूर्वाक्तप्रकारेण मासत्रयं व्याख्याभ्यासोऽयं स्मिन्मासादुभयायाममेव न तदृढासनो यथाक्तीत्यादिने क्तद्विविधप्राणायाममेव नान् ॥ ८८ ॥ नाडी विशेषान्नादायोग्येष्टं धारणं सेच्छया धारणं अनलस्य जाठरस्य प्रदीपनं नादाभिव्यक्तिरधारचक्रस्थायाः शराख्यायाः वाचःश्रवणम् ॥ तथा च श्रुतिः ॥ चलां शिवात्मपरिमिता पदानि त्यादिः ॥ आरोप्यो रोगावावश्यं भवेदित्यर्थः ॥ पांठतरेऽहलयोगैकत्वमित्युच्येयम् ॥ ८९ ॥

१ नाडी विशेषानादित्येवं रूपे ॥

प्रकारान्तरेण प्राणायामनामनिर्वृत्तिः ॥ प्राणइति ॥ तन्निबन्धनप्राणघटितप्राणनियन्त्रणं वा ॥ तदेवाह ॥ एकश्वासमयीमात्रेति ॥ मात्राद्गवाक्षरोच्चार्यमाणः कालः ॥ १० ॥ प्राणायामइति ॥ उत्तिष्ठेद्भूमिपरित्यज्यान्तरिक्षं च्छेदित्यर्थः ॥ तथा चोक्तं हठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ कनीयसि भवेत्स्वेदः कपो भवति मध्यमे उन्निष्ठस्युत्तमे प्राणरोधे पद्मासने दृढति ॥ ११ ॥ फलसहितपङ्कगदर्शयति ॥ प्राणायामैरिति ह्येन ॥ १२ ॥ धर्मशुभाशुभम् ॥ धर्मव्यधर्मस्योपलक्षणम् ॥ धर्मधर्मैपुण्यपापेशु भाशुभेतज्जन्यशुभाशुभादृष्टे च यत्कृत्यर्थः ॥ कर्मेति पाठे स्पष्टवार्थः ॥ पङ्कगमिति जातवेकवचनम् ॥ १३ ॥ प्रत्याहारदीनां पारिभाषिकाः संज्ञादर्शयति ॥ प्राणायामेति द्वाभ्याम् ॥ द्विषट्तेन द्वादशभिः ॥ प्रत्याहारौ द्वादशभिश्चतुश्चत्वारः ॥

प्राणो देहगतो वायुरायामस्तन्निबन्धनम् ॥ एकश्वासमयीमात्रा प्राणायामो निरुच्यते ॥ १० ॥ प्राणायामेऽधमधर्मः कपो भवति मध्यमे ॥ उत्तिष्ठेदुत्तमे देहो बद्धपद्मासनो मुहुः ॥ ११ ॥ प्राणायामैर्देहोपापान्प्रत्यहारोपपातकम् ॥ मनोर्धैर्यधारणया ध्यानेनेश्वरदर्शनम् ॥ १२ ॥ समाधिनालभेन्मोक्षं त्यक्त्वा धर्मशुभाशुभम् ॥ आसनेन वपुर्दाढ्यं पङ्कगमिति कीर्तितम् ॥ १३ ॥ प्राणायामद्विषट्तेन प्रत्याहारउदाहृतः ॥ प्रत्याहारैर्द्वादशभिर्धारणापरिकीर्तिता ॥ १४ ॥ भवेदश्वरसंगत्यै ध्यानं द्वादशधारणम् ॥ ध्यानद्वादशकैर्नैव समाधिरभिधीयते ॥ १५ ॥ समाधेः परतो ज्योतिरनेतं स्वप्रकाशकम् ॥ तस्मिन् ह्येकक्रियाकाण्डयातायातं निवर्तते ॥ १६ ॥ पवने व्योमसंप्राप्तं नैव निरुपपद्यते महान् ॥ घंटादीनां प्रवाद्यानां ततः सिद्धिरदूरतः ॥ १७ ॥

रिशदधिकशतप्राणायामैरित्यर्थः ॥ १४ ॥ ईश्वरसंगत्यै ब्रह्मास्यै द्वादशधारणं अष्टाविंशत्यधिकशतप्रशतोत्तरसहस्रं प्राणायामाय सिंस्तद्ध्यानं भवेत् ॥ ध्यानद्वादशकेन षट्त्रिंशदधिकशतप्रशतोत्तरविंशतिसहस्रेण प्राणायामात्मकेन ॥ १५ ॥ पङ्कगयोगप्राप्यं दर्शयति ॥ समाधौ रिति ॥ ज्योतिः स्फुरद्गुणं अनेतं नित्यरहितं दिशकालवत्सुपरिच्छेदशून्यं वा स्वप्रकाशकं स्वयमेव ज्ञासमानम् ॥ अत्रायं गुरुभ्यः स्वयं ज्योतिरिति श्रुतेः ॥ पुरुषार्थतामाह ॥ क्रियाकाण्डं तस्य निपाद्यं कर्म ॥ यातायातं यातं स्वर्गादिगमनमायातं मनुष्यादावागमनम् ॥ यद्वा यातं मरणं आयातं जन्मतश्च निवर्तते ॥ १६ ॥ पवनइति ॥ पवने प्राणवायौ व्योमब्रह्मरंध्रसंप्राप्तेति घंटादीनां प्रकृष्टवाद्यानां महान् व्यनिरुपपद्यते ततो व्यने रन्तरमदूतो निकटवृत्तिरिदं यौगफलमित्यर्थः ॥ १७ ॥

113311

शीनेन ॥ १ ॥ प्रत्याहारस्य फलमाह ॥ प्रत्याहर्तीति ॥ प्रत्याहृतिविधानेन विषयेषु दोषाद्यनुसंधानेन ॥ २ ॥ महामुद्राईनां देशमुद्राणां मध्ये विपरीताख्यां कर्णीमुद्रां वक्तुं प्रस्तावयति ॥ नाम्नीति ॥ तदुक्तम् ॥ हठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ महामुद्रामहाबंधो महो बंधश्च वचरी उड्डियानं मूलबंधो बंधो जालधराभिधः कर्णीविपरीताख्या बज्रौलीशक्तिचालनम् एतद्ध्रुमुद्रादशं करारमाणवर्जितमिति ॥ वर्षति सुधाभिनिशेषः ॥ एवं प्रसेदित्यत्रापि ॥ तदुक्तं तस्यामेव ॥ यत्किंचित्स्त्ववने चंद्रादमृतां दिव्यरूपिच तस्वप्रमेतस्य तेन तस्य विनाशितेति ॥ ३ ॥ तथोगशास्त्रे प्रसिद्धं करणविपरीताख्यम् ॥ तदुक्तं तस्यामेव ॥ तत्रास्ति करणं दिव्यसूर्यस्य मुखबंधनम् गुरुपदेशतो ज्ञेयं ननु शास्त्रव्यकोटमिति ॥ यथावस्थितस्य नाभ्यां वैपरीत्येनावस्थानं विपरीताख्यकरणमित्यर्थः ॥ एतदपि तस्यामुक्तम् ॥ पादद्वयं यथाश्लोकमेव कर्णीविपरीताख्या गुरुवाक्येन लभ्यत इति ॥ ४ ॥

विपरीतास्थितत्करणविशेषमेवतफलसहितदर्शयति ॥ कोकेत्यारभ्यासनेनेत्यतःप्राक्तनमर्थेन ॥ काकचंचुवदास्येनकाकत्रोटितुल्येनमुखेन ॥ शीतलशीतलमत्यंशीतलमित्यर्थः ॥
प्राणविधानज्ञप्राणायामानुष्ठानज्ञानवान् ॥ ५ ॥ धयन्पिबन् ॥ लिहन्निक्कचित् ॥ ६ ॥ ७ ॥ सपीड्येति ॥ राजह्योमिमत् ॥ अंतर्बिलंजिद्वायामूलभागस्थंच्छिद्रम् ॥ ८ ॥
अनृतेति ॥ अणिमादिगुणानामुदयोयस्मात्तदेतस्मथा ॥ अणिमादिगुणोदयंयथास्यादिति क्रियाविशेषणवा ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ धारणायाःपारिभाषिकलक्षणंतरमाह ॥ तद

काकचंचुवदास्येनशीतलंशीतलंपिबेत् ॥ प्राणंप्राणविधानज्ञोयोगीभवतिनिर्जरः ॥ ५ ॥ रसनांतालुविवरेनिधायोर्ध्वमुखोऽनृतम् ॥ ध
यन्निर्जरतांगच्छेदाषणमासान्नसंशयः ॥ ६ ॥ ऊर्ध्वजिह्वःस्थिरोभूवासोमपानंकरोति यः ॥ मासार्धेननसंदोहस्तुजयतियोगवित् ॥ ७ ॥
संपीड्यरसनाग्रेणराजदंतर्विलंभेत् ॥ ध्यावासुधामर्थीद्वीषणमासेनकविभवेत् ॥ ८ ॥ अमृतापूर्णदेहस्ययोगिनोद्वित्रिवत्सरात् ॥ ऊर्ध्व
प्रवर्ततेरेतोत्थाणिमादिगुणोदयम् ॥ ९ ॥ नित्यसोमकलापूर्णशरीरंयस्ययोगिनः ॥ तत्क्षेकेनापिदृष्टस्यविषंतस्यनसर्पति ॥ १० ॥ आसनेन
समायुक्तःप्राणायामेनसंयुतः ॥ प्रत्याहारेणसंपन्नोधारणामथचाभ्यसेत् ॥ ११ ॥ तदयंपंचभूतानांधारणांयःपृथक्पृथक् ॥ मनसोनि
श्चलत्वेनधारणासाक्षिधीयते ॥ १२ ॥ हरितालनिभांभूमिसलकारांसेवधसम् ॥ चतुष्कोणाहृदिध्यायेदेषास्यास्त्वितिधारणा ॥ १३ ॥ कंठे
ऽबुतत्वमधुनिभंविणुसमन्वितम् ॥ वकारत्रीजंकुंदाभंध्यायन्नंयुजयेदिति ॥ १४ ॥ तालुस्थमिद्रगोपाभंत्रिकोणरेफंसंयुतम् ॥ रुद्रणा
धिष्ठितंतेजोध्यावावर्द्धिजयेदिति ॥ १५ ॥ वायुतत्त्वभृवार्मभ्येतत्तमंजनसन्निभम् ॥ यंबीजमीशदैवत्वध्यायन्वायुंजयेदिति ॥ १६ ॥

यइत्येकेन ॥ १२ ॥ तामेवधारणांदर्शयति ॥ हरितालेतिपंचभिः ॥ सलकारापृथ्वीबीजेनलकोणसहितम् ॥ १३ ॥ कंठइति ॥ अबुतत्त्वजलपदार्थम् ॥ वका
रोबीजंयस्यतत्तथाअंबुजयेजलनलविलक्षणमात्मानंभावयेदमयेपि ॥ यद्वा जलादिष्वप्रतिहतगतित्क्लेशाभावंचामुयादित्यर्थः ॥ १४ ॥ तालुस्थमिति ॥ इन्द्रगोपाभंत्रिर्वर्षतेदृश्य
मानरक्तवर्णकीटविशेषाभम् ॥ रेफेणसंयुतंवन्द्बीजेनसहितम् ॥ १५ ॥ १६ ॥

आकाशं चेति ॥ एषानभोधारणप्रोक्तस्य च ॥ कासेत्याकांक्षायामाह ॥ आकाशं यद्वत्तत्तत्र प्राणं विनीय विशेषेण नीलाधारयेदिति ॥ यत्कीदृशम् ॥ मरीचिवारिसदृशसुखसदृशं सदाशिवेनेश्वरेण सहितं शान्तिं निरुद्धवं बीजत्वेन हकारमक्षरयत्र तत्तथा तत्राकाशतत्त्वे पंचगटिकं कालं यथास्यादिति व्याप्येति वा ॥ यद्वा पंचगटिकं पंचालं कंचिन्निमित्तमनःसहितम् ॥ चित्तचित्तिमिति पाठे आत्मानुसंधानसहितमित्यर्थः ॥ कीदृशी धारणा ॥ मोक्षकपाटपाटनपटुः मोक्षद्वारेऽपि हितयत्कपाटतत्त्वात् नमुद्वाटनं तत्र पटुर्दृक्षा ॥ १७ ॥ उक्तानां धारणानां विशेषेण नाह ॥ संज्ञानित्येकेन ॥ १८ ॥ ध्यानस्वरूपमाह ॥ ध्यादिति ॥ ध्यै धातुः श्रुतायां स्मृतः कथितः ॥ तथा च पठति ॥ ध्यै चित्तं तत्त्वे पदार्थे ह्युनिश्चला

आकाशं च मरीचिवारिसदृशं यद्भ्रमरं ग्रस्थितं यन्नाथेन सदाशिवेन सहितं शांतं हकारादारम् ॥ प्राणं तत्र विनीय पंचगटिकं चित्तं तन्वितं धारये देषामोक्षकपाटपाटनपटुः प्रोक्तानभोधधारणा ॥ १७ ॥ संज्ञानी श्लावनौ चैव दहनीं भ्रामणी तथा ॥ शमनी च भवंत्येता भूतानां पंचधारणाः ॥ १८ ॥ ध्यै चित्तायां स्मृतो धातुः श्रुता तत्त्वे सुनिश्चला ॥ एतद्ध्यानमिह प्रोक्तं सगुणं निगुणं हि ॥ १९ ॥ सगुणं वर्णभेदेन निगुणं केवलं मतम् समंत्रं सगुणं विद्धि निगुणं मंत्रवर्जितम् ॥ २० ॥ अतश्चेतो बहिः श्वसुरवस्थाप्य सुखासनम् ॥ समत्वं च शरीरस्य ध्यानमुद्रातिसिद्धिदा ॥ २१ ॥ नाश्रयभेदेन तत्पुण्यं न च वैराजसूयतः ॥ यत्पुण्यमेकध्यानैर्न लभेद्योगी स्थिरासनः ॥ २२ ॥ शब्दादीनां च तन्मात्रायावत्कर्णादिषु स्थिता ॥ ता वदेव स्मृतं ध्यानं स्यात्समाधिरतः परम् ॥ २३ ॥ धारणा पंचनाडीका ध्यानं स्यात्पश्चिनाडिकम् ॥ दिनद्वादशकेन स्यात्समाधिरिह भण्यते ॥ २४ ॥

एकाग्रता रूपं ॥ एतद्ध्यानमपि रूपं भेदेन संज्ञा मंत्रभेदेन वा द्विविधमित्याह ॥ एतद्ध्यानमिति साधेन ॥ १९ ॥ वर्णभेदेन रूपभेदेन ॥ १२० ॥ ध्यानमुद्रा माहां तश्चेतदिति ॥ सुखासनं शरीरस्य समत्वं चावस्थाप्ये चेतोऽतर्नीयते च शुश्रूषा हिः क्रियते इति यदेषाऽति सिद्धिदा ध्यानमुद्बुध्यते ॥ २१ ॥ ध्यानफलमाह ॥ ताश्च मेधेनेत्येकेन ॥ तथा चोक्तम् ॥ सर्वपापप्रसक्तोऽपि ध्यायन्निमित्तमच्युतं यतिस्तपस्वी भवति पंक्तिपावनपावन इति ॥ २२ ॥ ध्यानसमाधौ विभागमाह शब्दादीनां चेति ॥ तन्मात्रासुखावस्था ॥ अतः पतन्मात्रोपलब्धेः परम् ॥ २३ ॥ धारणा ध्यानसमाधीनां लक्ष्णं विभागमप्याह ॥ धारणेति ॥ पंचनाड्याः पंचदशलघुनि अवच्छेदककालोऽप्यस्याः साधारणा पंचनाडिका ॥ नयतश्चेत्यनेन कम् ॥ पश्चिनाड्योऽवच्छेदककालोऽपि सितद्ध्यानं तथा इह योगमार्गशास्त्रे वा ॥ २४ ॥

एवंप्रसंगात्कालकृतं धारणादीनां विभागमभिधायस्यासमाधिरतः परमित्यत्रोक्तं समाधिं दर्शयति ॥ जलसैधवयोरिति त्रिभिः ॥ सैधौ भवः सैधवो लवणखंडः जलसैधवयोर्यथायोगतो मे लनात्साम्यमेक्यं भवति तथात्मनसैरैक्यं सांख्यबहिर्बिषयपरित्यज्यात्सम्येक्यं लवणं सन्मनस्तिष्ठतीति यत्तत्समाधिरिह भण्यते ॥ अथ वाऽस्मादरो मनो मन उपाधिर्जीवस्तयारैक्यमिति ॥ २५ ॥ यदेति ॥ मानसं मनः ॥ समस्तत्वमेकरसपरमानंदत्वमर्थयोगिनः ॥ रसवैसः ॥ रसश्चेवायं लब्धवानंदं प्रीतिं तृप्तिं ॥ २६ ॥ तत्र प्रथमं श्लोकेन समाधनयोस्तत्त्वंप्रदायैरैक्यमुक्तं द्वितीयेन निषेधमुखेन तृतीयेन विधिमुखेन तद्वद्व्यमम् ॥ २७ ॥ समाधिफलमाह ॥ नात्मानमिति द्वाभ्याम् ॥ आत्मानं स्वदेहम् ॥ मुखेन तद्वद्व्यमम् ॥ २८ ॥ काल्य

जलसैधवयोः साम्यं यथा भवति योगतः ॥ तथात्मनसैरैक्यं समाधिरिह भण्यते ॥ २५ ॥ यदा संक्षीयते प्राणो मानसं च प्रलीयते ॥ तदा समस्तत्वं यत्समाधिरिहोच्यते ॥ २६ ॥ यत्समत्वं द्वयोरत्र जीवात्मपरमात्मनोः ॥ स नष्टसर्वसंकल्पः समाधिरभिधीयते ॥ २७ ॥ नात्मानं न प रं वेत्ति न शीतं नोष्णमेव च ॥ समाधियुक्तो योगीन्द्रो न सुखं न सुखेतरम् ॥ २८ ॥ काल्येनैव कालेन लिप्यते नैव कर्मणा ॥ भिद्यते न च शस्त्रास्त्रै र्योगी युक्तः समाधिना ॥ २९ ॥ युक्ताहारविहारश्च युक्ते चेष्टा हि कर्मसु ॥ युक्तनिद्रावबोधश्च योगी तत्त्वं प्रपश्यति ॥ ३० ॥ तत्त्वं विज्ञानमानंदं ब्रह्म ब्रह्मविदो विदुः ॥ हेतुदृष्टांतरं हितं वाङ्मनोभ्यामगोचरम् ॥ ३१ ॥ तत्र यागी निरालंबे निरातं के निराभये ॥ षडंगयोगविधिना परब्रह्मणि लीयते ॥ ३२ ॥ यथा धृतं धृतं क्षिप्तं धृतमेव हितं द्रवत् ॥ क्षीरं क्षीरं तथा योगी तत्र तन्मयतां व्रजेत् ॥ ३३ ॥

तेनीयेत चाल्यत इत्यर्थः ॥ कंभत इति पाठे काले न हेतुना न कंभते जीतो न भवतीत्यर्थः ॥ २९ ॥ योगिनो भोजनविहारादिनियमं दर्शयत्यागफलं दर्शयति ॥ युक्ताहारैक्येन ॥ युक्तशब्दो त्रपरिमितवाची ॥ तदुक्तं भगवता ॥ युक्ताहारविहारस्य युक्तचेष्टस्य कर्मसु युक्तस्वभावबोधस्य योगो भवति दुःखहेति ॥ १३० ॥ तच्च शब्दार्थमाह ॥ तच्च भिति ॥ विज्ञानं विशिष्टज्ञानं स्वयं काशं चैतन्यमित्यर्थः ॥ प्रपंचितमिति शेषः प्रपंचितमेतद्बालबोधिनीटीकायामस्माभिः ॥ आनंदमुखं ब्रह्म ब्रह्मदेशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यं हेतुः कारणं दृष्टान्तेन दर्शनं तद्वहितम् ॥ वाङ्मनोभ्यामगोचरं तयोरविषयं एतादृशं वस्तु तत्त्वं तत्त्वशब्दाच्च ब्रह्म ब्रह्मविदो विदुरित्यर्थः ॥ विज्ञानमानंदं ब्रह्म यतो वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा सांसेह्यादिश्रुतेः ॥ उभयोरपि दृष्टौ तत्त्वनयोस्तत्त्वदर्शिमिति स्मृतेश्च ॥ ३१ ॥ तत्रेति ॥ निरातं केनिर्भये ॥ ३२ ॥ यथेति ॥ तत्र ब्रह्मणि ॥ ३३ ॥

अनसंजातपानीयैः नसंजातपानीयेषु विभूत्याः देवैर्द्रव्यैः शरीरमदनादिविद्व्यात् ॥ नकारश्रवणमार्पम् ॥ यद्वा नसंजातानि असंजातानि नानासंजातानि अनसंजातानि शानाया मश्रमस्य
नानात्यर्थः यानि पानीयानि रैरगमर्दनविद्व्यादिति ॥ अमसंजातपानीयैरितिकचिन् ॥ कदुष्णं ईषदुष्णम् ॥ यद्वा कदुष्णं कुत्सितोष्णमत्युष्णमत्यल्पमुष्णं चेत्यर्थः ॥ क्षीरभोजिपायस
भोजीदुग्धभोजीति वा ॥ ३१ ॥ योगिमात्रस्य लक्षणमाह ॥ ब्रह्मचारीति ॥ अष्टविधैयमपरिचर्यागी ॥ तदुक्तम् ॥ दर्शनस्पर्शनकलिः ज्ञेक्षणगुह्यभाषणं संकल्पोऽध्यवसायश्च क्रियानिर्दे
तिरेवच एतन्मैथुनमष्टांगप्रवर्द्धन्ति मनोषिणः विपरीतब्रह्मचर्यमेतदेवाचक्रोक्तिरिति ॥ ३५ ॥ सिद्धिभाजो योगिनः स्वरूपमाह ॥ महामुद्रामिति ॥
एतासांपि चानालक्षणस्य मेवानंतरं वक्ष्यति ॥ महामुद्रां विचरीमुद्राम् ॥ ३६ ॥ तत्र महामुद्राय लक्षणमाह ॥ शोधनमिति ॥ नाडीजालस्य रक्तकुंभकरचक्रैः शोधनम् ॥ घटनयेज

अनसंजातपानीयैर्विद्व्यादंगमर्दनम् ॥ त्यजेत्कदुष्मूलवणदीरभोजीसदाभवेत् ॥ ३४ ॥ ब्रह्मचारी जितक्रोधो जितलोभो विमत्सरः ॥ अ
व्दमित्यंसदाभ्यासात्स योगीति निगद्यते ॥ ३५ ॥ महामुद्रानभोमुद्रामुड्डीयानं जलधरम् ॥ मूलबंधतुयोवेत्तिसंयोगयोगसिद्धिभाक्
॥ ३६ ॥ शोधननाडीजालस्य घटनं चंद्रसूरयोः ॥ रसानां शोषणं सम्यज्जहामुद्राभिधीयते ॥ ३७ ॥ योनिवामांघ्रिणाऽऽपीड्य कृत्वा वक्षस्य
लेहनुम् ॥ हस्ताभ्यां प्रसृतं पादंधारयेद्दक्षिणं चिरम् ॥ ३८ ॥ प्राणेन कुक्षिमापूर्य चिरं रं चयेच्छनैः ॥ एषां प्रोक्ता महामुद्रा महाघोषविनाशि
नी ॥ ३९ ॥ चंद्रांगितुसमभ्यस्य सूर्यांगे पुनरभ्यसेत् ॥ यावत्तुल्या भवत्संख्या ततो मुद्रां विसर्जयेत् ॥ ४० ॥ नहि पथ्यमपथ्यं वारसाः सर्वेपि नी
रसाः ॥ अपि घोरे विषं पीतं पीयूषमिव जीयति ॥ ४१ ॥

नम् ॥ ग्राणापानाभ्यांसह ॥ रसानां विकारे हेतूनाम् ॥ ३७ ॥ लक्षणांतरमाह ॥ योनिमिति द्वाभ्याम् ॥ वामांघ्रिणा वामपादेन योनिं शिश्मपापी ढाधृत्वा वक्षस्य लेहद्वये हनुं चिचुकं क
त्वा हस्ताभ्यां प्रसृतं प्रसारितं दक्षिणपादंधारयेत् ॥ ३८ ॥ प्राणेन वायुना कुक्षिमुदरमापूर्य पथ्याच्छनैः संरेचयेदिति येदया श्रीमहामुद्रा प्रोक्ता ॥ कथं भूता ॥ सर्वपापप्रणाशिनी ॥ ३९ ॥
मुद्रायाः स्वागावधिमाह ॥ चंद्रांगमिति ॥ एवं पथ्यमतश्चंद्रांगं इहायां समभ्यस्य पथ्यात्सूर्यांगे पिंगलायां पुनरभ्यसेत् ॥ यावत्संख्या मात्रा तुल्या ॥ यस्य प्राणस्य यावती मात्रा संख्या विहि
ता भवेत्तावती वा स्यात् ॥ एककुंभकरचक्राणां तुल्या मात्रा संख्या यावत्स्यात्तावत्सूर्यांगमिति ॥ ततो मुद्रां विसर्जयेत्येते ॥ ४० ॥ महामुद्राभ्यां सस्य फलमाह ॥ नहीति द्वाभ्याम् ॥
एतां मुद्राभ्यस्ततः पथ्यमपथ्यं वानास्ति ॥ यत्किंचिद्भुज्येत तत्सर्वपथ्यमिति ॥ विकारे हेतवे रसास्ते सर्वेपि नीरसा इत्यर्थः ॥ ४१ ॥

क्षयेति ॥ गुदावर्तोऽर्थः ॥ तदुक्तं हठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ पादमूलेन वामेन योनिं संपीड्य दक्षिणं पादं प्रसारितं कृत्वा कारभ्यां पूरेयन्मुखं कंठेरंध्रं समारोप्य धारयेद्वायुमुद्धृतः यथादंडहतः सपीडंडाकारः प्रजायते ऋज्वीभूता तत आशक्तिः कुंडली सहसा भवेत् तथा सौमरणावस्थां हरेत् द्विपुटाश्रयां न हि पथ्यमपथ्यं नारसाः सर्वे पिनीरसाः अपि भुक्तं विषयो रपीयूषमिव जीयते चंद्रगितुसमन्वयस्य सूर्यागितुसमन्वयेत् क्षयः कुष्ठो गुदावर्तो गुल्माजीर्णपुरोगमाः तस्य दोषाः क्षयं यांति महामुद्राजरा मृत्युविनाशिनी गोपनीया प्रयत्नेन न देया यस्य कस्य चिदिति ॥ ४२ ॥ नमो मुद्रायाः स्वरूपमाह ॥ कपालेति ॥ कपालकुहरे कपालस्याच्यंतरेच्छेदं विपरितागा विपर्यया विपरितासती प्रविष्टा जिह्वा दृष्टिश्च भुवोरंगता यदा तदा खेचरी मुद्रा भवति ॥ तथा चोक्तं हठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ कपालकुहरेत्यादियथाश्लोकमेव ॥ ४३ ॥ एतमुद्राज्ञानस्य फलमाह ॥ न पीड्यत इति ॥ एतदपि स्फुटं तस्य मेव ॥ पीड्य क्षयकुष्ठगुदावर्तगुल्माजीर्णपुरोगमाः ॥ तस्य दोषाः क्षयं यांति महामुद्रां च योभ्यसेत् ॥ ४२ ॥ कपालकुहरे जिह्वा प्रविष्टा विपरितागा ॥ भ्रवो रंतर्गता दृष्टिर्मुद्रा भवति खेचरी ॥ ४३ ॥ न पीड्यते शरीरेण न च लिप्येत कर्मणा ॥ वाध्यते न सकाले न यो मुद्रां वेत्ति खेचरीम् ॥ ४४ ॥ चित्तं चरति खेयस्माज्जिह्वा चरति खेगता ॥ तेनैषा खेचरी नाम मुद्रा सिद्धिर्नैषे विता ॥ ४५ ॥ यावद्दिदुःस्थितो देहतावन्मृत्युभयंकृतः ॥ यावद्ब्रह्मनामो मुद्रतावद्दिदुर्न गच्छति ॥ ४६ ॥ उड्डीनं कुरुते यस्माद्दोहारान्नं महाखगः ॥ उड्डीयानंततः प्राक्तं तत्र बंधो विधीयते ॥ ४७ ॥ जठरे पाश्चिमतानना भेरुर्ध्वं च धारयेत् ॥ उड्डीयानोत्थं बंधो मृत्योरपि भयं त्यजेत् ॥ ४८ ॥ बध्नाति हि शिराजालमधोगामिनभोजलम् ॥ एषजालंधरो बंधः कंठे दुःखौघनाशनः ॥ ४९ ॥

तेनेत्यादियथाश्लोकमेव ॥ ४४ ॥ नमो मुद्राया एव खेचरी नाम निर्वक्ति ॥ चित्तं चरतीति ॥ एतदपि तस्यामेवोक्तम् ॥ चित्तमित्यादियथाश्लोकमेव ॥ तेन स्मृतेति विशेषः ॥ ४५ ॥ परया खेचरी मुद्रा यामरणाभावहेतुतामाह ॥ यावद्दिदुरिति ॥ बिदुश्चरमोधातुः ॥ ४६ ॥ उड्डीयानं बंधं वक्तुमादौ तन्नाम निर्वक्ति ॥ उड्डीनमिति ॥ महाखगो महाप्राणः ॥ महत्तद्देहं द्विधाधारकत्वम् ॥ ४७ ॥ तत्र उड्डीयानं बंधमेवाह ॥ जठर इति ॥ पाश्चिमतं न हस्ताभ्यां मध्ये कृत्वा प्रसारितं तस्य पादद्वयस्य मध्यं तथा जठरे नाभेरुर्ध्वं च धारयेदिति यदेष्ट उड्डीयानं बंधः ॥ अस्माद्धां मृत्योरपि भयं त्यजेत् ॥ तदेतदुक्तं हठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ बद्धे येन सुषुप्तायां प्राणस्तूड्डीयते यतः तस्मादुड्डीयनाख्ये योगिभिः समुदाहृतः उड्डीनं कुरुते यस्माद्विषातं महाखगः उड्डीयानंतं देवस्या तत्र बंधो भिधीयते ॥ उदरे पाश्चिमतानना भेरुर्ध्वं च धारयेत् उड्डीयानोत्थं बंधो मृत्युमातंगं केसरिति ॥ ४८ ॥ निर्वचनपूर्वकं जालंधरो बंधमाह ॥ बध्नातीति ॥ शिराजालनाडी समूहम् ॥ नमो जलं शरीरं तर्गतं लिङ्गजलम् ॥ ४९ ॥

अस्यबन्धस्यफलान्तरमाह ॥ जालंधरइति ॥ कंठसंकोचलक्षणकंठमाकुच्यहृदयस्थापानलक्षणेऽर्थाद्भूयोऽपीयमसंतललाटस्य चंद्रमंडलेस्थितम् ॥ अग्नौजालंधरमथावतिप्रकुप्यति ॥ तदेतदुक्तं हठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ कंठमाकुच्यहृदयस्थापयद्ब्रह्ममिच्छया बंधोजालंधरात्योयममृतात्योपकारकः बध्नातिहिंशिराजालमयोगानिमज्जोजले ततो जालंधरो बंधः कंठेऽबौघनाशनः जालंधरेकते बंधं कंठसंकोचलक्षणे नपीयुषपतत्यग्नौ न च वायुः प्रकुप्यतीति ॥ १५० ॥ मूलबंधस्वरूपमाह ॥ पाणिभागेन पादमूलभागेन ॥ आकुंचयेत्संकोचयेत् ॥ ५१ ॥ अस्य बंधस्य फलमाहापानेति ॥ सततसंवेदात्मलंबंधनाद्धेतोरपानप्राणयोरैक्यादपोऽभवेत्तित्यर्थः ॥ अपानप्राणयोरैक्यं इति क्वचित् ॥ तदेतदुक्तं हठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ पाणिभागेन संपीड्यो निमाकुंचयेद्दुदं अपानमूर्ध्वमाकुच्य मूलबंधोयमुच्यते अथो गतमपानवै ऊर्ध्वगंकुले हठात् आकुंचेन तन्तं प्रादुर्भूय बंधतु योगिनः गुंदापण्यो न संपीड्य वायुमाकुंचयेद्वलात् वारं वारं तथा चोर्ध्वसमायाति समीरणः प्राणापानौ नादं विदमूलबंधेन चैकतां गत्व योगस्य संसिद्धिं गच्छतो नात्र संशयः अपानप्राणयोरैक्यं क्षयो मूत्रपुरी जालंधरेकते बंधं कंठसंकोचलक्षणे ॥ नपीयुषं पतत्यग्नौ न च वायुः प्रधावति ॥ १५० ॥ पाणिभागेन संपीड्यो निमाकुंचयेद्दुदम् ॥ अपानमूर्ध्वमाकुच्य मूलबंधो विधीयते ॥ ५१ ॥ अपानप्राणयोरैक्यं क्षयामूत्रपुरीषयोः ॥ युवाभावतिष्ठदोपि सततं मूलबंधनात् ॥ ५२ ॥ प्राणापानवशो जीव ऊर्ध्वधः परिधावति ॥ वामदक्षिणमार्गेण चंचलानस्य तिलस्रेतम् ॥ ५३ ॥ गुणवद्वायथापक्षीगताप्यारुध्यते पुनः ॥ गुणैर्बद्धस्तथा जीव प्राणायामेन रुष्यते ॥ ५४ ॥ अपानः कर्षति प्राणं प्राणापानं च कर्षति ॥ ऊर्ध्वधः संस्थिता वेतौ संयोजयति योगवित् ॥ ५५ ॥ ह

कारेण बहिर्याति सकारेण विशालुनः ॥ हंसहंसस्य तोमं त्रं जीवो जपति सर्वदा ॥ ५६ ॥

पर्यायः युवाभावतिष्ठदोपि सततं मूलबंधनादिति ॥ ५२ ॥ नवात्मनः कटस्थत्वाद्द्विकाराभावाद्योगेन किंक्रियतन्त्राह ॥ प्राणापानेति ॥ प्राणापानवशस्तदायन्तस्तदुपाधिरित्यर्थः ॥ वामदक्षिणमार्गेण इडापिण्डानां द्वौ द्वयन ॥ अतएव चंचलः संस्थितिनलभेभजते ॥ अयेनैव वापाठः ॥ ५३ ॥ सदृष्टान्तमाह ॥ गुणवद्ब्रह्म इत्यर्थः ॥ गुणैः सत्त्वरजस्तमोभिस्तकार्यैर्वाकार्यकारणसंघातः ॥ ५४ ॥ अतो योगविज्जीवस्य निश्चलतयाऽवस्थानार्थं प्राणापानयोरैक्यं करोतीत्याह ॥ अपानइति ॥ ५५ ॥ हकारेणेति ॥ हकारेणाकाशबीजेन बहिर्गच्छतीति ॥ यद्वा हकारेण पुरुषबीजेन सकारेण प्रकृतिबीजेन पुनर्विशेत् ॥ पुं प्रकृत्यात्मकौ हंसा विहिंशारदा तिलकवचनात् ॥ अतो हेतोर्हंसहंसैति मंत्रं जीव सर्वदा जपति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ हंसहंसैति सदायः सर्वदेहेषु व्याप्तो भवति तथा श्रुतिः काष्ठेषु तिलेषु तिलमिव विदित्वानमृत्युमेतीति ॥ लैंगे च ब्रह्मणो विचनम् ॥ एवं व्याहृत्य विश्वात्मालरूपमकरोत्तदा वाराहसहस्रपाशुहंसं त्वं प्राप्सवान्पुराः तदा प्रश्रुतिमाह हंसो हंसो विराडिति हंसहंसैति याज्ञान्याम् ॥ हंसः सञ्जाविष्यतीति ॥ भागवते च ॥ हंसस्वरूप्यवददृश्यतमालयोगमिति ॥ अस्य मंत्रस्य चक्रप्यादयः श्रुता वेदोक्ताः ॥ तथा हि ॥ अस्य हंसं त्रं परिष्य कं छंदः परमहंसो देवता भवतीति ॥ ५६ ॥

काश्यामिति ॥ सदासर्वदा ॥ इहसंसारे ॥ सइतिपृथक्पदंवा ॥ अंतिमकालीनइत्यर्थः ॥ समोव्यावर्त्यमाह ॥ मुच्यतेनहेति ॥ ७१ ॥ ननुयोगेनतत्तनुयजेत् योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः शुचौदेशेप्रतिष्ठाप्यस्थिरमासनमालनइत्यादिवचनायोगादेवैकवर्त्यमन्यतेतत्कथंकाश्यादित्युक्तं त्रैणमुक्तिरित्याशंकायानुप्यनुदुर्जनइतिव्यायेनसुखसाध्यमन्यमेवपदंवांगो गंदर्शयति ॥ विश्वेश्वरइति ॥ ७२ ॥ योगःसमाधिस्तूपादिनिर्वाहवर्हिव्यभावसाध्यताम् ॥ ७३ ॥ द्वितीयपदंवांगदर्शयति ॥ त्रिविष्टपद्विलोचनः ॥ ७४ ॥ तृतीयपदं काश्यास्वेदहसंयोगःसम्यग्योगउदाहृतः ॥ मुच्यतेनहेयोगेनस्मिप्रमन्येनकनचिन् ॥ ७५ ॥ विश्वेश्वरोविशालाक्षीधुनदीकालभ्रवः ॥ श्रीमानदुर्दिदपणिःपडंगोयोगएषवै ॥ ७६ ॥ एतपडंगोयोगंनित्यंकाश्यानिषेवते ॥ संप्राव्ययोगनिद्रासंदर्धामसूतमश्नुते ॥ ७७ ॥ ओंकारःरुत्तिवासाश्रयैकदारश्चत्रिविष्टपः ॥ वरीश्वरोथविश्वेशःपडंगोयमिहापरः ॥ ७८ ॥ पादोदकासिसंभेदज्ञानोदमणिकर्णिकाः ॥ पडंगोयं महायोगोब्रह्मधर्मद्रवपि ॥ ७९ ॥ पडंगसेवनादस्माद्वाराणस्यानरोत्तम ॥ नजातुजायतजंतुर्जननीजठरेपुनः ॥ ८० ॥ गंगास्नानमहामुद्रामहापातकनाशिनी ॥ एतन्मुद्राकृताभ्यासोप्यसूतत्वमवाप्नुयात् ॥ ८१ ॥ काशीवीथिपुसंचारोमुद्राभवतिखेचरी ॥ खेचरोजायतनं खेचर्यामुद्रयानया ॥ ८२ ॥ उड्डीयसर्वतोदशाधानंवारणसांप्रति ॥ उड्डीयानोमहाबंधएवमुक्त्यैप्रकल्पते ॥ ८३ ॥ जलस्यधारणमूर्ध्नि विश्वेशानजन्मनः ॥ एषजालंधरोबंधःसमस्तसुरदुर्लभः ॥ ८४ ॥ एतविघ्नशतेनापिचक्राशीत्यजेत्सुधीः ॥ मूलबंधःस्मृतोत्यपदुःखमूल निरुंतनः ॥ ८५ ॥ इतियोगःसमाख्यातोमयातेद्विविधोमुने ॥ सपडंगःसमुद्रश्चमुक्त्यंशशुभाषितः ॥ ८६ ॥ यावन्नोद्विज्यैकव्यंयावद्वाधिन बाधते ॥ यावकालविलयोस्तितावद्योगरतोभवेत् ॥ ८७ ॥

गमाह ॥ पादोदकेति ॥ पादोदकंवरुणा ॥ संज्ञेदःसंगमः ॥ ज्ञानोदज्ञानवापी ॥ ब्रह्मधर्मद्रवोब्रह्मनालंब्रह्मेश्वरसमीपब्रह्मकुंडं धर्मद्रवपांचनेदधूतपापाशोपेनधर्मस्यैवद्रवत्वात् ॥ ब्रह्मावर्तेतिपाठेआवर्तोपिद्रवविशेषोज्ञातव्यः ॥ ८८ ॥ ७५ ॥ तथासुखसाध्याःअन्याएवमुद्रादर्शयति ॥ गंगास्नानमिति ॥ ७७ ॥ काशीवीथिपुकाश्यामार्गेषु खेब्रह्मणिचरतीतिखेचरोब्रह्मनिष्ठः ॥ कंब्रह्मखंब्रह्मोतिश्रुतेः ॥ ८० ॥ ७९ ॥ ८१ ॥ ८३ ॥ द्विविधयोगमपसंहरति ॥ इतियोगइति ॥ समुद्रमुद्रासहितः ॥ ८२ ॥ ८६ ॥

१ धर्मद्रवोधर्मकूपःपंचबंधेतिपुस्तकांतरे

उत्तमयोगं जीवन्नृणैरुक्त्यलक्षणम् ॥ ८४ ॥ कालं मरणकालम् ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ आतिथ्येऽनेहसि अतिथिसमर्चनवेलायाम् ॥ कालं मरणसमयम् ॥ आयातं आगच्छतम् ॥ ८७ ॥
 त्रिकंठकं कटकं कंसारार्थं दायीत्यर्थः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ इति श्रीरामानंदकृत्यां काशीखंडटीकायां एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ द्विचत्वारिंशेऽध्याये काशीमाहान्यमिश्रिताः ॥ कालस्य वंचने पाया उच्येतेति सुखप्रदाः ॥ ९१ ॥ कालं निकटतो जावाकाशीनां थसमाश्रयेदित्युक्तं त्रपृच्छति ॥ कतिचित् कियति ॥ ९२ ॥
 उभयोर्योगोर्मध्ये काशीयोगो यमुत्तमः ॥ काशीयांगं समभ्यस्य प्राप्नुयाद् योगमुत्तमम् ॥ ८४ ॥ आधिव्याधिसहायिन्या जरायाम् मृत्युर्लभ्या ॥ कालं निकटतो जावाकाशीनां थसमाश्रित्य कुतः कालं भयं नृणाम् ॥ क्रुद्धोऽपि जीवितकालस्तच्च काश्यां सुमंगलम् ॥ ८६ ॥ आतिथ्येऽनेहसि यथा प्रतीक्षेतातिथिकृती ॥ काश्यां कालं तयादातं भाग्यवान् संप्रतीक्षते ॥ ८७ ॥ कलिः कालः कृतं कर्म त्रिकंठकमितीरितम् ॥ एतन्नयनं प्रभवेदानंदं वनवासिनाम् ॥ ८८ ॥ अन्यत्रार्तकृतः कालः कलयिष्यत्यसंशयम् ॥ कालादभयमिच्छेच्चैततः काशीसमाश्रयेत् ॥ ८९ ॥ ९० ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडे योगाख्यानं नमैकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ अगलिरुवाच ॥ कथं निकटतः कालो ज्ञायते हरनंदन ॥ तानि चिह्नानि कतिचिद्ब्रूहि मे परिपृच्छतः ॥ १ ॥ कुमार उवाच ॥ वदामि कालचिह्नानि जायंते यानि देहिनाम् ॥ मृत्यौ निकटमापन्ने भुनेतानि निशाभयम् ॥ २ ॥ याम्यनासापुट्यस्य वायुवार्तिद्वानि शम् ॥ अखंडमेव तस्यायुः क्षयत्यब्दत्रयेण हि ॥ ३ ॥ ह्रस्वोऽत्र च्यहोरात्रं रविर्वहति संततम् ॥ अब्दमेकं च तस्यैह जीवितं विधिरुच्यते ॥ ४ ॥ वेहेन्नासापुट्यगुदशहा नि रंतरम् ॥ वातश्चेत्सहस्रं कालं तिस्र्या जीवे दिनत्रयम् ॥ ५ ॥ नासावल्मदयं हि विस्मातश्चानुसुवाद्दहत् ॥ शंसि दिनद्वयादवा कप्रयाणं तस्य चाव्यनि ॥ ६ ॥ अकस्मादेव काले मृत्युः सन्निहितो भवेत् ॥ चित्तनीयः प्रचलेन सकालं मृत्युर्भीरुणा ॥ ७ ॥ सूर्यसमराशिरस्येजन्मक्षस्ये निशाकरे ॥ पौष्णः सकालो दृष्टव्यो यदाप्यरविर्वहेत् ॥ ८ ॥
 ॥ २ ॥ याम्यनासापुटदक्षिणनासाच्छिद्रे ॥ अखंडं निश्छिद्रम् ॥ ३ ॥ रविदक्षिणनाडी ॥ तस्यां वायुर्वहनीत्यर्थः ॥ ४ ॥ कथं भूतो वातः ॥ सहस्रं कालं तिस्र्यं कालं तिरुक्तं कतिरित्यर्थः ॥ तया सह वर्तमानः ॥ तया संकाया ॥ तदेति वा पाठः ॥ ५ ॥ नासेति ॥ मुखान्मुखद्वारा ॥ अव्यनियममार्गे ॥ ६ ॥ एते देवस्मृत्यति ॥ अकस्मादिति ॥ पौष्णः सूर्यदेवताकः ॥ याम्येदक्षिणनासापुटे ॥ रविर्वायुः ॥ ८ ॥

तस्मिन्नेवौष्णिकालएव ॥ अरुणरूपान्तमुक्तम् ॥ ९ ॥ यस्येति ॥ बीजशुक्लम् मलपूरीषम् मूत्रमेतद्वितयवा ॥ इहसंसारं ॥ सहतिपाठेऽत्यव्यवहितेसमयइत्यर्थः ॥ १० ॥ इद्रेति ॥ प्रहृष्टपरिद्वेष्टतनोगमनशीलम् ॥ ११ ॥ व्यथेति ॥ फूलत्यफूलाकाराब्जं क्वेतितपूर्वणाच्यः ॥ फूल्येतिपाठेऽपिसएवार्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ अरुंधतीमिति श्लोकं स्वयमेव व्याचष्टे ॥ अरुंधती भ्रम वेदिति ॥ १४ ॥ वेत्तीति ॥ अकस्माच्च ध्रुवोऽपि ज्वरादिकं विनेत्यर्थः ॥ १५ ॥ षण्मासेति ॥ षण्मासां मृत्युर्यस्य तस्य मर्त्यस्य कंठश्च ओष्ठश्च सनाजिद्राच दांताश्च तालुपंचमा एते शुभ्यंति तद्वा

अकस्माद्दीक्षते यस्तु पुरुषं कृष्णपिंगलम् ॥ तस्मिन्नेव क्षणेऽरुणसंजीविदस्तरहयम् ॥ १ ॥ यस्य बीजं मलं मूत्रं क्षुतं मूत्रं मलं तु वा ॥ इहैकदाप तेद्यस्य अब्दं तस्यायुरिष्यते ॥ १० ॥ इंद्रनीलनिर्भयो धिना गदं दयइक्षते ॥ इतस्ततः प्रहृष्टमरणमासेन संजीवति ॥ ११ ॥ व्यथेद्विवा रिपूणां स्यः पृष्ठीकृत्य दिवाकरम् ॥ फूलत्याश्चिद्राचपंनपश्येत् षण्मासं जीवति ॥ १२ ॥ अरुंधतीं ध्रुवं च विष्णोर्ह्वाणि पदानि च ॥ आसन्नमृत्युर्नाप श्येच्चतुर्थमाह मंडलम् ॥ १३ ॥ अरुंधती भवेज्जिह्वा ध्रुवो नासाग्रमुच्यते ॥ विष्णोः पदानि भ्रूमध्यनेत्रयोर्मालमंडलम् ॥ १४ ॥ वेत्ति नीला दिवर्णस्य कटूस्लादिरसस्य हि ॥ अकस्मादन्यथा भावं षण्मासेन स मृत्युभाक् ॥ १५ ॥ षण्मासमृत्योर्मर्त्यस्य कंठादुरस नारादाः ॥ शुभ्यं तिस तंतद्वद्विच्छायास्तालुपंचमाः ॥ १६ ॥ रेतः करजनेत्रांता नीलिमानं भजंति चेत् ॥ तर्हि कानाशनगरीषेषु मांसि ब्रजेन्नरः ॥ १७ ॥ संप्रवृत्तेन ध्रुवने मध्ये तेऽसौ तिचेन्नरः ॥ निश्चितं पंचमेमांसि धर्मराजातिथिर्भवेत् ॥ १८ ॥ द्रुतमारुह्य सरठस्त्रिवर्णो यस्य मस्तकं ॥ प्रयातियाति तस्यायुः षण्मासेन परिदश्यम् ॥ १९ ॥ सुस्नातस्यापि यस्याशु तदयं परिशुष्यति ॥ चरणौ च करौ वापि त्रिमासं तस्य जीवितम् ॥ २० ॥ प्रतिविंबं भवेद्यस्य पदं वंदपदाकृति ॥ पांसौ वा कर्दमे वापि पंचमासां संजीवति ॥ २१ ॥ छाया प्रकंपते यस्य दहं धेपि निश्चले ॥ कृतांतदूता वध्नति चतुर्थे मासितनरम् ॥ २२ ॥ निजस्य प्रतिविंबस्य नीराज्यमुकुरादिषु ॥ उत्तमांगं नयः पश्येत्स मासेन विनश्यति ॥ २३ ॥ मतिभ्रंशेऽस्त्वलेद्वाणाधि नु रंद्र निरीक्षते ॥ रात्रौ चंद्रद्वयं चापि दिवा दौ च दिवा करौ ॥ २४ ॥

तथा विच्छायाश्च भवतीत्यर्थः ॥ १६ ॥ रेत इति ॥ कानाशोऽत्रय मः ॥ १७ ॥ संप्रवृत्त इति ॥ निधुवनैर्मेथुने ॥ क्षौतिक्षुतं करोति ॥ १८ ॥ द्रुतमिति ॥ सरठः कृकलासः ॥ त्रयोनीलरूपं तत्र वर्णयस्य संनिर्घर्षणः ॥ १९ ॥ प्रतिविंबमिति ॥ स्वंदपदाकृति अर्द्धादिचरणाकारम् ॥ २० ॥ निजस्येति ॥ नीराज्यमुकुरादिषु दृष्टिप्रतिविंबं चरहितं जलधृतं दर्पणादिषु ॥ २१ ॥ मतिरिति श्लोकत्रयवाक्यम् ॥ २४ ॥

तारकचक्रमित्यनेन एकस्य द्वयावदिशनिना स्तिदाषडिति ध्वनितम् ॥ शाक्राभिद्रसंबंधिकोदंडमंडलं धनुः समूहः ॥ २५ ॥ गंधर्वनगरालय आकाशेऽकस्माद्दृश्यमानं नगराकारमाश्रयम् ॥
 पंचत्वहेतवो मृत्युहेतवः ॥ हेतवे इति क्वचित् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ प्रोक्ष्यते पृष्ठादौ स्थापयित्वा नीयते ॥ गोमायुः शृगालः ॥ ३० ॥ करैरेत
 दिवा च तारकाचक्रं रात्रौ व्यामवितारकम् ॥ युगपच्च चतुर्दिक्षु शाक्रं कोदंडमंडलम् ॥ २५ ॥ भूरुहे भूधराग्रे च गंधर्वनगरालयम् ॥ दिवापि
 शाचनृत्यं च ते पंचत्वहेतवः ॥ २६ ॥ सर्वेष्वेतेषु चिह्नेषु धेकमपि वीक्षते ॥ तदामासावधि मृत्युः प्रतीक्षेत न चाधिकम् ॥ २७ ॥ करावरुद्ध
 श्रवणः शृणोति न यदा ध्वनिम् ॥ स्थूलः कृशः स्थूलस्तदामासा निवर्तते ॥ २८ ॥ यः पश्येदात्मनश्छायां दक्षिणाशासमाश्रिताम् ॥ दिना
 निपंचजीवित्वा पंचत्वमुपयातिसः ॥ २९ ॥ प्रोक्ष्यते भक्ष्यते वापि पिशाचा सुरवायसैः ॥ भूतैः प्रतैः श्वभिरुधैर्गोमायुखरमूकरैः ॥ ३० ॥ रास
 भैः करभैः कीशैः श्येनैश्चतैर्वैकैः ॥ स्वप्नसर्जितं त्यक्त्वा वर्षति यममीक्षते ॥ ३१ ॥ गंधपुष्पांशुकैः शौणैः स्वातनुभूषितानरः ॥ यः पश्येत्स्वप्न
 समयसोऽष्टौ मासानित्यहो ॥ ३२ ॥ पांसुराशिं च वल्मीकं यूपदंडमथापि वा ॥ याधिगृहति वै स्वप्नसर्जितं मासिनस्यति ॥ ३३ ॥ रासभा
 ढमात्मानं तैलाभ्यं कंच मुंडितम् ॥ नीयमानं यमाशांशः स्वप्नपश्येत्स्वपूर्वजान् ॥ ३४ ॥ स्वमौलीं स्वतनोवापि यः पश्येत्स्वप्नगोनरः ॥ दृष्टानि
 शुष्ककाष्ठानि पशुमासिनतिष्ठति ॥ ३५ ॥ लोहदंडं धरं कृष्णं पुरुषं कृष्णवाससम् ॥ स्वयं यो गच्छति तं पश्येत्स्वप्नान्मासान् न लंघयेत् ॥ ३६ ॥ का
 लीकुमारीं च स्वप्नवध्नीयाद्वा द्रुपाशकैः ॥ समासेन समीक्षेत न गरीशमनोषिताम् ॥ ३७ ॥ नरायो वानरारूढो यायात्वा चीदिं शस्वपन् ॥ दिनेः
 संपंचभिरेव पश्येत्संयमिनीपुरीम् ॥ ३८ ॥ कृपणोऽपि वदा न्यस्याद्वा न्यः कृपणो यदि ॥ प्रकृतेर्विकृतिश्चेत्स्यात्तदा पंचत्वमृच्छति ॥ ३९ ॥
 द्वैः ॥ कीशैर्वीनैः ॥ श्येनैः शीचान इति प्रसिद्धैः पक्षिविशैः ॥ ३१ ॥ गंधेति ॥ शोणैरुत्कर्षणैः ॥ अनिति जीवतीत्यर्थः ॥ अहो इत्यगस्य संबोधनम् ॥ ३२ ॥ पांसि
 ति ॥ वल्मीकं वा मल्लूरम् ॥ ३३ ॥ स्वमौलाविति ॥ स्वप्न इति पाठे स्वम इत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ कालीति ॥ बध्नीयादालोक्तं ॥ शमनोषितां येनाधि
 क्षिताम् ॥ ३७ ॥ न इति ॥ स्वप्नं स्वप्नं पश्यन् ॥ ३८ ॥ कृपण इति वदान्य उदारोदति यावत् ॥ प्रकृतेर्विकृतिः स्वप्नावस्यत्या इत्यर्थः ॥ ३९ ॥

कालचिह्नान्युपसंहरत्कालवंचनोपायेद्वेगतीआह ॥ एतानीति ॥ ४० ॥ तत्राप्यतिमनोःश्रेष्ठमाह ॥ नकालेति ॥ ४१ ॥ श्रेष्ठस्त्वमेवदर्शयति ॥ तावदिति ॥ विश्वेशमेवशरणंरक्षितारं विश्वेशस्यशरणमावासमविमुक्तमिति यावदिति वा ॥ निरतो नितरांतः ॥ ४२ ॥ प्राप्तेति ॥ पीतमुत्तरवहायांगायाः प्रयोयेन सपीतोत्तरवहापयाः ॥ वंधतादेशादी नामितिशेषः ॥ कस्येति पाठकस्यैवोदयद्वयतां नायाति अपितु सर्वस्येत्यर्थः ॥ ४३ ॥ ननु व्याधिकारोऽप्यनेन कालोऽपि करिष्येति न्याह ॥ करिष्येति ॥ यद्वा ननु काल एव प्रजनी एतानि कालचिह्नानि संत्यन्यानि बहून्त्यपि ॥ ज्ञात्वाभ्यसेन श्रेयो गमय वा काशिकां श्रयेत् ॥ ४० ॥ न कालवंचनोपायं मुनेन्यमवयाम्यहम् ॥ विना स्रत्युज्यं काशीनाथं गमां वराधकम् ॥ ४१ ॥ तावद्गर्जति पापानि तावद्गर्जधमो नृपः ॥ यावद्विश्वेशशरणं नरो न निरतो ब्रजेत् ॥ ४२ ॥ प्राप्तविश्वेश्वरावासः पीतोत्तरवहापयाः ॥ स्पृष्टविश्वेशसंल्लिङ्गः कश्चातिन वंधताम् ॥ ४३ ॥ करिष्येत्कुपितः कालः किं काशीवासिनां नृणां म् ॥ कालेशिवः स्रंयं कर्णे यत्र मंत्रोपदेशकः ॥ ४४ ॥ यथा प्रयाति शिश्रुता कौमारं च यथागतम् ॥ सत्वरंगत्वरंतद्वयौ वनं चापि वार्धकम् ॥ ४५ ॥ यावन्न हि जरा कांतिर्यावन्न द्विष्यै क्लवम् ॥ तावत्सर्वं फलं गृहं हिवा काशीं श्रयेत्सुधीः ॥ ४६ ॥ अन्यानि काललक्ष्माणि तिष्ठतु क लशोद्भव ॥ जरैव प्रथमं लक्ष्मचित्रं तत्रापि भीतिर्नाहि ॥ ४७ ॥ पराभूता हि जरया सर्वैश्च परिभूयते ॥ हततारुण्यमाणि क्यो धनहीनः पुमानिव ॥ ४८ ॥ सुतावाक्यं न कुर्वति पत्नी प्रेमापि मुंचति ॥ बांधवानैव मन्यते जरसां श्लेषितं नरम् ॥ ४९ ॥ आश्लिष्टं जरया हृत्वा परयो विद्विंशं किता भवेत्सराङ्गुली नित्यं प्रणयिन्यपि कामिनी ॥ ५० ॥ न जरा सदृशं व्याधिर्न दुःखं जरया समम् ॥ कारयिष्यपमानस्य जरैव मरणं नृणाम् ॥ ५१ ॥ न जीयते तथा कालस्तपसा यागयुक्तिभिः ॥ यथाचिरेण कालेन काशीवासोऽहि जीयते ॥ ५२ ॥

यो भारकत्वात्तत्राह ॥ करिष्येति ॥ करिष्येत्करिष्यति ॥ काले मरणव्यवहितसमये ॥ ४४ ॥ सानुभवं प्रकृतसारमुपसंहरति ॥ यथेति द्वाभ्याम् ॥ ४५ ॥ सर्वपुत्रकलत्रादि ॥ फलं गृहं पञ्चान्विचनीयं गृहं पञ्च ॥ ४६ ॥ अहोभाग्यं लोकानामित्यनुकोशति ॥ अन्यानीति ॥ लक्ष्माणि चिह्नानि ॥ लक्ष्माणि ति वा पाठः ॥ एवमपि ॥ ४७ ॥ जरा कृता न दोषानाह ॥ पराभूत इति त्रिभिः ॥ हततारुण्यमेव माणि क्यं यस्य सः ॥ ४८ ॥ रहः संवधस्तु दूरे मापि मुंचतीत्यर्थः ॥ ४९ ॥ एते देवता लक्ष्यं प्रंचयति ॥ आश्लिष्टमिति ॥ ५० ॥ जरा निदुःखमुपसंहरति ॥ न जरेति ॥ ५१ ॥ ननु तर्ह्यन्यत्र स्थितैव कालजयः कर्तव्यस्तत्राह ॥ न जीयत इति ॥ चिरेण देहत्यागपर्यन्तम् ॥ अचिरेणेति पदच्छेदे काशीवासान्मरणपर्यन्तमित्यर्थः ॥ ५२ ॥

ननुताहसर्वोपिलोकाः किमिति वार्धकस्यानायातितत्राह ॥ विनायद्वैरिति ॥ ५३ ॥ अतोमहताप्रयत्नेनकाश्यांमरणमेवसंपादनीयमित्याह ॥ काशीप्राप्तिरिति ॥ योगादीनांयत्न
लंतद्वादृत्वात्काशीप्राप्तेःकार्थामरणमेवयोगादिरित्यर्थः ॥ ५४ ॥ ननुकाश्यामाश्रितायामपिकलिप्रभृतयोविघ्नाक्करिंयतिनेत्याह ॥ कःकलिरिति ॥ यदिवाराणसीश्रितामरणावध्या
श्रितातदाकालादयःकेवराकादित्यर्थः ॥ ५५ ॥ एतदेवाह ॥ कलिस्तानिति ॥ ५६ ॥ नकेवलंकाश्याश्रितानांकलिकालादीनांवाधाद्यभावमात्रंकिनुमाक्षोपितेषामुलभेत्तुल्लाहाकाशी
ति ॥ ५७ ॥ इतोपिहेतोःकाशीसमाश्रयणीयेत्याह ॥ धनिनइतिद्विध्यामा ॥ ५८ ॥ ब्रामिति ॥ कार्थामस्ययथाशास्त्रमावासःस्थितिरित्यास्तिसरश्रेष्ठो वरमित्यश्रेष्ठवाची ॥ द्युसदेवा
विनायद्वैर्विनादानैर्विनाव्रतजपादिभिः ॥ विनातिपुण्यसंभारैःकाशीप्राप्नुमीहते ॥ ५९ ॥ काशीप्राप्तिर्ययोगःकाशीप्राप्तिरिदंतपः ॥
काशीप्राप्तिरिदंतंकाशीप्राप्तिःशिवकृता ॥ ५४ ॥ कःकलिःकोथवाकलःकाजराकिंचदुष्कृतम् ॥ कारुजःकंतरायावाश्रितावाराणसीय
दि ॥ ५५ ॥ कलिस्तानेववाधेतकालस्तांश्रजिघांसति ॥ एनांसितांश्रवाधेयेनकाशीसमाश्रिताः ॥ ५६ ॥ काशीसमाश्रितायैश्रयैश्रविश्वेभ्य
रोचितः ॥ तारकंज्ञानमासाधतेमुक्ताःकर्मपाशतः ॥ ५७ ॥ धनिनोनतथासौख्यंप्राप्नुवंतिनराःकचित् ॥ यथानिधनतःकाश्यालभंतसुखम
व्ययम् ॥ ५८ ॥ वरंकाशीसमावासीनानोद्युसदांपदम् ॥ दुःखांतंलभतेपूर्वःसुखांतंलभतेपरः ॥ ५९ ॥ स्थितोपिभगवानीशमंदरंचारुकं
दरम् ॥ काशीविनारतिनाऽपिदिवोदासमृषोषिताम् ॥ ६० ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेकाशीखंडेकालंवचनोपायानामद्विचत्वारिंशोऽध्यायः
॥ ४२ ॥ ॥ ५३ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ दिवोदासंनरपर्यतिकथं देवस्त्रिलोचनः ॥ काशीसंस्त्याजयामासकथमागाच्चमंदरात् ॥ १ ॥ एतदाख्या
नमाख्याहिश्रोतॄणांप्रमुदेभगोः ॥ स्कंदउवाच ॥ मंदरंगतवान्देवोब्रह्मणोवाक्यगौरवात् ॥ तपसातस्यसंतुष्टोमंदरस्यैवभूतः ॥ २ ॥
नांपदंस्वर्गमासीनआश्रितोयःसनरोनवरमित्यर्थः ॥ तत्रहेतुमाह ॥ पूर्वःकाशीसमावासीयःसदुःखांतंमोक्षंलभते परोद्युसदांपदमासीनोयःसमुबस्त्यांतनाशंलभतो ॥ १ ॥ विध्वनायस्या
पिकाशीपरमानंदजनिकाकिमुतान्येषामित्याह ॥ स्थितोषीति ॥ ६० ॥ इतिश्रीरा०का०द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ त्रिचत्वारिंशकेऽध्यायेनानाश्रयसुधालये ॥ दिवोदासस्य
भूजानेःप्रतापस्तावदुच्यते ॥ १ ॥ स्थितोपिभगवानीशमंदरंचारुकंदरम् ॥ काशीविनारतिनापिदिवोदासमृषोषितामित्यन्तरश्लोकेमंदरत्यभावादिवोदासंमृषोषित्वविश्रुतत्वात्
स्याभगादित्यर्थोदुक्तंनपृच्छति ॥ दिवोदासमिति।सार्धश्लोकेवाक्यम् ॥ भगोहेपूज्य ॥ १ ॥ तत्रप्रथमतोभगवतोमंदरगमनेकारणमाह मंदरमिति श्लोकेन ॥ तस्यशाकद्वीपस्थस्या ॥ २ ॥

नकेवलं भगवानेव गतवानपितुसर्वदेवा इत्याह ॥ गतइति ॥ गिरिसुंदरपवनमध्यमनोहरम् ॥ चारुकिंदरमिति क्वचित् ॥ ३ ॥ एतदेव प्रपंचयति ॥ क्षेत्राणीति त्रिभिः ॥ इह काश्यां काशी
तोऽन्यत्र क्षितेरपि क्षेत्राणि ॥ सर्वत्रात्र क्षितिशब्दे जंबूद्वीपविषयः ॥ १४ ॥ ५ ॥ सूरः सूर्यः ॥ अरमत्यर्थम् ॥ निर्जरा देवाः ॥ आयतनात् स्वस्थानात् ॥ परमिति पाठे परमं दर्शयित्वा ॥ ६ ॥
ततश्च गतेष्विति ॥ ७ ॥ मुनिश्चला सुस्थिरम् ॥ मुनिश्चलमिति पाठे क्रियाविशेषणम् ॥ धर्मेण पालयन् राजाः एधांचकेव धर्यामासा ॥ ८ ॥ मृग्यदीनां शलोकपालानां साधर्म्यमाह ॥ मृग्यदे
तिषाङ्गः ॥ प्रतपिता प्रकृष्टा पकर्ता ॥ ततापसूय इव स इति क्वचित् साहः ॥ ९ ॥ अखंडमिति ॥ सराजशत्रुसैन्याऽप्येव बलाहका मेघाः दृष्टि वच्छरपक्षेपका सौरालोकि दृष्टः ॥ कथं भूतैः
गते विश्वेश्वरे देवे मंदरा गिरि सुंदरम् ॥ गिरिशेन समं जम्भुरपि सर्वदेवैः कसः ॥ ३ ॥ क्षेत्राणि वृण्वानीह न्यक्ता विष्णुरपि क्षितेः ॥ प्रयातो
मंदरं यत्र देवे देव उमा धवः ॥ ४ ॥ स्थानानि गणपत्यानि गणेशोपितो ब्रजत् ॥ हित्वा हमापि विप्रं द्रुगत्तवान्मंदरं प्रति ॥ ५ ॥ सूरः सौराणि स
त्यज्य गतश्चायतनादरम् ॥ स्वस्वस्थानं क्षितौ त्यक्त्वा ययुरन्येपि निर्जराः ॥ ६ ॥ गतेषु देवसंघेषु श्रुतिव्याः श्रुतिवपतिः ॥ चकारारज्यं निहं द्विवो
दासः प्रतापवान् ॥ ७ ॥ विधाय राजधानीं सवाराणस्यां सुनिश्चलाम् ॥ एधांचक्रमहाबुद्धिः प्रजाधर्मेण पालयन् ॥ ८ ॥ सूर्यवत्सप्रतपितुं
हृदां हृदिनेत्रयोः ॥ सोमवत्सुहृदामासीन्मानसेषु स्वकेष्वपि ॥ ९ ॥ अखंडमाखंडलवकां हंडं कलधत्तुरण ॥ पलायमानं रालोकि शत्रुसैन्य
बलाहकैः ॥ १० ॥ सधर्मराजवज्जातो धर्माधर्मविवेचकः ॥ अदंड्यान्मंडयन् राजादंड्यांश्च परिदंडयन् ॥ ११ ॥ धनं जयद्ववाधाक्षीप्यार
ण्यान्यनेकशः ॥ पार्श्वपार्श्यांचकवैरिचक्रं विदूरगः ॥ १२ ॥ सांभूत्युपयजनाधीशोरिपुराक्षसवर्धनः ॥ जगत्याणसमानश्च जगत्याणन
तत्परः ॥ १३ ॥ राजराजः स एवाभूत्सर्वपांधनदः सताम् ॥ स एव रुद्रमूर्तिश्चैत्राक्षिष्टरिपुभीरणे ॥ १४ ॥
कुर्वन् दृष्टः ॥ आलङ्घनप्रभवैकक्यवायथा स्यात् लीलयेत्येतत् ॥ तथा कोददधुः कलयष्टकारयन् विस्फूर्जयन्नित्यर्थः ॥ कीदृशं धनुः ॥ आखंडलवत्तद्वदधुनरिवेत्यर्थः ॥ १० ॥ स इति ॥
सराजाधर्मराजवज्जात इत्यन्वयः ॥ ११ ॥ धनजयोऽग्निः ॥ आधाक्षीहृदाह ॥ परेशच एव वारण्यानि परारण्यानि ॥ पार्श्वरुणः ॥ पार्श्वयोचक्रे बंध ॥ विदूरगोऽतिदूरस्थोपि ॥ १२ ॥
पुण्यजनाधार्मिकजनस्तेषामधीशः श्रेष्ठः ॥ पक्षांतरेपुण्यजनराक्षसास्तेषामधीशो निष्कृतिः ॥ रिपवो राक्षसास्तेषां वर्धनच्छेदकः ॥ दधुच्छेदनं तिथातुः ॥ पक्षांतरेऽपि विविदिवाले
दः ॥ तेषां वर्धनोऽद्विकारकः ॥ श्लेषालंकारोयम् जगत्याणो वायुस्तत्समानः ॥ तत्र हेतुः जगत्याणतत्पर इति ॥ वायुरपि तथा ॥ १३ ॥ राजराजः कुबेरः ॥ त्रैक्षिष्टदृष्टः ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ अन्येभ्योदेव्यधिक्यमाह ॥ असाध्योऽजेयः ॥ साध्यानादिवानाम् ॥ वसुभ्योदेव्यः ॥ वसुनाथेन ॥ विग्रहः संप्रामकर्ता अनिष्टकरणे निवारक इत्यर्थः ॥ शरीरं रद्विवा ॥ दसतोऽश्विनीकुमाराम्याम् ॥ अजस्ररूपमाकू अधिकरूपमागित्यर्थः ॥ दसयोश्चस्वरूपमागिति पाठे स्पष्ट एवार्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ निजगीतिभिः स्वकीयैर्गीतैः ॥ स्वर्गसो दंस्वर्गसमानम् ॥ १८ ॥ नागबलीयसो जेभ्यः संप्रेभ्यो बाबलिष्ठस्य ॥ दनुजादोऽपुत्रादानवा इत्यर्थः ॥ १९ ॥ गुह्यचराहस्यकार्येषु चराः ॥ गुह्यतरा इति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ गुह्य कोदेव्यो निविशेषाः ॥ समितिहरा जन्मसुराः स्वैवैत्वांसंसे विष्याम इति यमोचुरिति शेषः ॥ २० ॥ स्वर्गविहायात्रस्थित्वा किमिति मांसे विष्यथ तत्राह ॥ यत इति ॥ यतस्तद्वाट्टे विश्वेषां संहिदेवानां तपसारूपं युग्यतः ॥ विश्वेदेवास्तत्संतुस्तुर्वति च भजंति च ॥ १५ ॥ असाध्यः सहसाध्यानां वसुभ्यो वसुनाधिकः ॥ ग्रहाणां विग्रहरोदसतोऽजस्ररूपमाकू ॥ १६ ॥ मरुद्गणानगणयस्तुषितां स्तोषयन्गणैः ॥ सर्वविद्याधरो यस्तु सर्वविद्याधरोऽपि ॥ १७ ॥ अगवानि वगंधवान्यश्च क्रेनिजगीतिभिः ॥ ररक्षुर्यक्षरक्षांसि तदुर्गस्वर्गसोदरम् ॥ १८ ॥ नागानां सिचक्रुश्चतस्य नागबलीयसः ॥ दनुजामनुजाकारं कृत्वा तंच सिषेविरे ॥ १९ ॥ जाता गुह्यचरा यस्य गुह्यकाः परितो दृषु ॥ संसे विष्यामहे राजन्सुरास्त्वांस्वै भवे ॥ २० ॥ वयं यतस्त्वद्विषये सुरा वासोऽपि दुर्लभः ॥ अशिक्षया क्षितिपतेरिह यस्य तुरंगमान् ॥ आशुगश्चापुगामित्वं प्रावमाने पथि स्थितः ॥ २१ ॥ अगजान्यस्य तु गजान्नाग वर्ष्मसुवर्ष्मणः ॥ अजस्रदानिनो हत्वा भवन्नन्येऽपि दानिनः ॥ २२ ॥ सदर्जिरे च बोद्धारो योद्धारश्चरणजिरे ॥ नयस्य शस्त्रैर्विजितानशस्त्रैः केन चित्काचेत् ॥ २३ ॥ ननेत्रविषये जाना विषये यस्य भूभृतः ॥ सदानं प्रपदद्वेष्यास्तदाऽनष्टपदाः प्रजाः ॥ २४ ॥ कलावानेक एवास्ति त्रिदिवेऽपि द्वौ कसाम् ॥ तस्य क्षोणिभूतः क्षोण्यां जनाः सर्वे कलालयाः ॥ २५ ॥ एक एव हि कामोस्ति स्वर्गोऽसौ प्रगवर्जितः ॥ सांगोपांगो गाश्च सर्वेषां सर्वेका माहितदुवि ॥ २६ ॥

सुराणामप्यावासः स्थितिर्दुर्लभा कृतस्तत्रास्माकमिति भावः ॥ आशुगोवायुः प्रावमाने पथि अश्वगति शिखारूपे शस्त्रे प्रावमाने वायुसार्गैः स्थितोऽपि तिवा ॥ २१ ॥ अगजान् पर्वतजान् ॥ न विद्यतेऽत्र तपक्षभूतगजा ये पातानि तिवा ॥ नागवर्ष्मसुवर्ष्मणः पर्वतदेहेभ्यो पिशोभनदेहान्स्थूलदेहानित्यर्थः ॥ अजस्रदानिनोऽनंतरमदस्त्राविणः ॥ २२ ॥ बोद्धारो विचारकाः ॥ यस्य सदर्जिरे सांगोपांगो च बोद्धारो योद्धारश्चास्त्रैः शस्त्रैश्च यथासंख्यं न केनचित्कुत्रापि विजिता इत्यर्थः ॥ २३ ॥ ननेत्रेति ॥ यस्य भूभृतो विषये राज्ञे सदा सर्वदानं प्रपन्नं नष्टाश्रयानष्टाणां वा केन चिद्द्वेष्याश्च प्रजाश्च ह्युर्गोचरे न जाताः ॥ किंतु तदा तस्मिन् राजनि अनष्टपदा अद्वेष्या एव प्रजा जाताः ॥ २४ ॥ कलावांश्चंद्रः ॥ कलालयाश्च तृषष्टिकलाश्रयाः ॥ २५ ॥ सांगोपांगाः अंगानि मुख्यवायुऽपंगानि च तदवयवास्तस्माद्विज्ञाताः ॥ पक्षांतरसांगोपांगाः समग्राः ॥ २६ ॥

षाड्गुण्यवेदिन इति ॥ संधिविग्रहयानासनद्वैधीभावसंश्रयाः षड्गुणास्तेषां भावः षाड्गुण्यतद्वेदिनः ॥ बुद्धिबलतेजो रूपास्त्रिस्तः शक्त्यस्तः भिहृजितं महत्तरं चेतो यस्य तस्य ॥ चतुर्णां धर्मार्थ
 काममोक्षाणामुपायेषु विचिंतनं ज्ञानं यस्य तस्य ॥ वेदं विचिंतं भावे निष्ठा उकारस्थाने ओकारश्च षण्मार्षमा ॥ चतुराणां निपुणानामुपायानां विसंयत्येति वा ॥ ४२ ॥ विप्रतीकमनुपकर्तुं ॥ तदो
 शितुः काशीपती देवो दासस्येत्येतत् ॥ स चासौ ईशिता च तत्तदेति वा ॥ ४३ ॥ पुनरपि तद्राष्ट्रगुणाननुवर्णयति ॥ एकपत्नीत्यारथ्य इत्याम्यतः आकतेन ग्रंथेन ॥ एकस्यां पत्न्यां पाणिगु
 षाड्गुण्यवेदिनस्तस्य त्रिशक्त्यूर्जितचेतसः ॥ चतुरोपायवित्तस्य नरं ग्रंथिविदुः सुराः ॥ ४२ ॥ बुद्धिमंतोऽपि विविधविप्रतीकर्तुमुद्यताः ॥ मनागपि
 न संशेकरपकर्तुं तदीशितुः ॥ ४३ ॥ एकपत्नीव्रताः सर्वेषु मांसस्तस्य मंडले ॥ नारोषकाचिन्नैवामीदपतिव्रतधर्मीणि ॥ ४४ ॥ अनधीतो न विप्रा
 भूदः शूरनैव बाहुजः ॥ वैस्थो न भिज्ञो नैवामीदार्थो पाजनकर्मसु ॥ ४५ ॥ अनन्यदत्तयः शूद्रा द्विजशुश्रूषणं प्रति ॥ तस्य राषेसमभवद्विद्वेदास
 स्य भूपतेः ॥ ४६ ॥ अपिपुतब्रह्मचर्यास्तद्राष्ट्रे ब्रह्मचारिणः ॥ नित्यं गुरुकुलाधीनो वेदग्रहणतत्पराः ॥ ४७ ॥ आतिथ्यधर्मप्रवणा धर्मशास्त्रविच
 क्षणाः ॥ नित्यं साधुसमाचारागृहस्थास्तस्य सर्वतः ॥ ४८ ॥ तृतीयाश्रमिणोऽयस्मिन्वनद्यत्तिरुतादराः ॥ निःस्पृहा भ्रामवार्तासु वदवर्त्मानुसा
 रिणः ॥ ४९ ॥ सर्वसंगविनिर्मुक्तानिर्मुक्तानिष्परिग्रहाः ॥ वाङ्मनः कर्मदंढा द्वायतयां यत्र निःस्पृहाः ॥ ५० ॥ अन्यनुलोमजन्मानः प्रतिलोम
 भवा अपि ॥ स्वपारंपर्यतो दृष्टमनावर्त्मन तत्पुंजुः ॥ ५१ ॥ अनपत्यो न तद्राष्ट्रे धनहीनाऽपि कोऽपि ॥ अष्टद्वेसे वीनो काश्चिदकांडमृतिभाक् न ॥
 ॥ ५२ ॥ न चाटानैव वाचाटा वंचकानो न हिंसकाः ॥ न पाषंडान वै संडानं रंडान च शौडिकाः ॥ ५३ ॥ श्रुतिघोषा हि सर्वत्र शास्त्रवादः पदे पदे ॥ स
 र्वत्र भुभगालापामुदामं गलगीतयः ॥ ५४ ॥ वीणावेणुप्रवादाश्च सुदंगमधुरसनाः ॥ सोमपानं विनान्यत्र पानगोष्ठी न कर्णगा ॥ ५५ ॥
 हीतायां व्रतसंक्लेशेति तथा ॥ परस्त्रीषु विमुखा इत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ अन्यनुलो
 मजन्मानः मधूविसिक्तां वृक्षकरणाः ॥ प्रतिलोमभवाः सूतमागधवैदेहाः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ चाटाश्च चलाः ॥ वाचाटा बहुमाषिणः ॥ संडानं डकाः ॥ शौडिका मद्यविक्रेतारः ॥ ५३ ॥
 श्रुतिघोषो वेदघोषः ॥ पदे पदे क्षणेक्षणे ॥ ५४ ॥ सोमेति सोमपानं विनाऽन्यत्र पानगोष्ठी मद्यादपानवार्तानि कर्णगाश्चौद्विग्र्यमभातेत्यर्थः ॥ कर्मगा इति पाठे कर्मणि क्रियमाणेन जा
 यत इत्यर्थः ॥ ५५ ॥

यज्ञस्यप्रथमसमयपुरोडाशोऽग्निपक्वेमांसवैदहूयमानेमांसाशिनः ॥ अन्यत्रपुरोडाशविहयनैवेत्यर्थः ॥ दुरोदरिणोद्युतकराः ॥ अधमर्णःऋणग्रहीता ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ अग्रजंज्येष्ठ
भ्रातरम् ॥ ५८ ॥ सपर्ययतिपूजयति ॥ ५९ ॥ वरिवस्यतीत्येतस्यापिसएवार्थः ॥ काशिदेवताःकार्शतिदेवताश्चेत्यर्थः ॥ भूमिदेवताइतिपाठेब्राह्मणानित्यर्थः ॥ समर्थ्यतेपूज्यतेसाधा
रणीजनैः ॥ अस्याःक्रियायाअयेपिसंबन्धः ॥ ६० ॥ शिवयोगिनःशिवैकशरणाः ॥ पाशुपताइतिकेचित् ॥ ६१ ॥ वाडवानाब्राह्मणानाम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ऋग्यसौनिकान्स्वययो
मांसांशिनःपुरोडाशेनैवान्यत्रकदाचन ॥ नदुरोदरिणोयन्ननाधमर्णानतस्कराः ॥ ५६ ॥ पुत्रस्यपित्रोःपदयोःपूजनदेवपूजनम् ॥ उपवा
सोब्रतर्तीदेवताराधनंपरम् ॥ ५७ ॥ नारीणांभर्तृपदयोरर्चनंतद्वचःश्रुतिः ॥ समर्चयंतिसततंमनुजानिजमग्रजम् ॥ ५८ ॥ सपर्ययतिमु
दिताश्रत्याःस्वामिपदांबुजम् ॥ हीनवर्णैरग्रवर्णावर्णयतेगुणगौरवैः ॥ ५९ ॥ वरिवस्यतिभूयोपित्रिकालंकाशिदेवताः ॥ सर्वत्रसर्वेविद्वांसः
समर्थ्यतेमनोरथैः ॥ ६० ॥ विद्वद्भिश्चतपोनिष्ठास्तपोनिष्ठैर्जितेन्द्रियाः ॥ जितेन्द्रियैर्ज्ञाननिष्ठाज्ञानिभिःशिवयोगिनः ॥ ६१ ॥ मंत्रप्रतंमहाहं
विधियुक्तमुसंस्कृतम् ॥ वाडवानामुखाभौचहूयतेऽहर्निशंहविः ॥ ६२ ॥ वापीकूपतडागानामारामाणांपदेपदे ॥ शुचिभिर्द्रव्यसंभारैःक
तरीयत्रभूरिशः ॥ ६३ ॥ यद्राष्ट्रेत्तृष्टपुष्टश्रद्धस्थतेसर्वजातयः ॥ अर्निद्यसेवासंपन्नाविनाश्रुगयुसौनिकान् ॥ ६४ ॥ इत्थंतस्यमहाजनेःस
र्वत्रशुचिर्वार्तिनः ॥ उन्मिषंतोप्यनिमिषामनाक्छिद्रंनलेभिरे ॥ ६५ ॥ अथोवाचाभरगुरुदेवानपचिकीर्षुकान् ॥ तस्मिन्राजनधिर्मिष्टुवरि
ष्टुमंत्रवेदिषु ॥ ६६ ॥ ॥ गुरुरुवाच ॥ ॥ सधिविग्रहयानास्तिसंश्रयैद्दधभावनम् ॥ यथासराजसंवेत्तिनतथात्रापिकश्चन ॥ ६७ ॥ उपायो
प्येकाग्वस्तिचतुष्विहद्वौकसः ॥ भेदोनामसंचेस्तिथेत्तपोबालिनितत्रहि ॥ ६८ ॥ तेनयद्यपिभूत्राभूमदंवाविवासिताः ॥ तथापिभूरि
शस्त्रसंत्यस्मत्पक्षपातिनः ॥ ६९ ॥ कालोनिमिषमात्रोपियान्विनानसुखंव्रजेत् ॥ अस्माकमपितस्यापिसंतितेतन्नमानिताः ॥ ७० ॥
लुब्धकाःसौनिकाःशुघातकाश्चतान् ॥ ६४ ॥ इत्थमिति ॥ इत्थंतस्यसमंतरार्णतंगुणवतोदिवोदास्यमहीजानेर्महीजानिभार्यायस्यसतथातस्यसर्वत्रशुचिरूपेणप्रवर्तमानस्य ॥
अनिमिषानिमेषरहितादेवाऽउन्मिषंतोपिउच्चैर्मिषंतोप्युन्मेषपूर्वकंविचारयंतोपीत्यर्थः ॥ ६५ ॥ अथेति ॥ अपचिकीर्षुकानपकारंकर्तुमिच्छुकान् ॥
मंत्रवेदिषुमथ्येवरिष्टे ॥ ६६ ॥ संधिश्चविग्रहश्चयानचआस्तिरासनंचसंश्रयंचेतिपंचानमेकवद्भावः ॥ ६७ ॥ चतुर्षुसामदानभेदं देवेषुमथ्ये ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

अत्येतिश्लोकद्वयवाक्यम् ॥ अत्यतिक्रान्तमहत्करस्यस्यत्येत्येत्येतत्संवाधनहंअल्हत्स्क्रतं जत्स्क ॥ अकौडोऽनवसोऽपि ॥ ८५ ॥ विश्राणयेत्यप्यच्छेत् ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ कुसुत्याय कयाकयापिकुसुलेत्यर्थः ॥ अविद्वान्मूर्खजन्महिमानमजानन्चित्तिवा ॥ ८८ ॥ कृशानौवद्वौकृशांक्षीणानांशमितिवा ॥ ८९ ॥ मय्यामहत्त्वार्थवाक्यम् ॥ दिनांतोवद्विषाके नयापक्तिस्तस्याःभकाशात्सूर्यपाकेनजाताऽद्यतनीपक्तिःशुभोक्त्येतिवयंमय्यामहद्व्यर्थः ॥ ९० ॥ अंधसांचेनव्यवहर्तास्यांधसिकाःपाककतोरत्सेवाक्यम् ॥ विरुद्धाकर्तिविक सूपाकराऊचुः ॥ अत्यहस्करतेजस्कप्रतापविजितानल ॥ किंचिद्विद्विमुक्तामास्त्रोप्यकंडेरणपंडित ॥ ८५ ॥ यदिविश्राणयेद्राजन्भवानभ यदक्षिणाम् ॥ तदाविज्ञापयिष्यामःप्रबद्धकरसंपुटाः ॥ ८६ ॥ भ्रूसंज्ञयाकृतदेशाःप्रशस्तास्येनभूज ॥ सुदुविज्ञापयंचक्रुःपाकशाला धिकारिणः ॥ ८७ ॥ नजानीमोवयंनाथत्वत्प्रतापभयादितः ॥ कुसुत्यायकयाविद्वान्मूर्खैवैश्वानरपुरात् ॥ ८८ ॥ कृशानौकृशांतांप्रानेकथं पाकक्रियाभवेत् ॥ तथापिमूर्यपाकेनसिद्धापक्तिर्हिवाचन ॥ ८९ ॥ प्रभारादशमासाद्यतामिहवानयामहे ॥ मन्यामहेचभूजानपकिरद्यत नीशुभा ॥ ९० ॥ श्रुत्वांधिसिक्वाक्यंसमहासत्वांमहामतिः ॥ नृपनिश्चयमासादेवानवैकृतत्विदम् ॥ ९१ ॥ क्षणंसंशीलयंसत्रददर्श तपसोबलात् ॥ नकवलजहौगेहंदुतभुक्कौदरीदरीः ॥ ९२ ॥ अप्यहामीदितोलाकाजगामचसुरालयम् ॥ भवत्विहहिकाहानिरस्माकंज्व लनेगते ॥ ९३ ॥ तेषामेवविचाराच्चहानिरपामुपवणाम् ॥ तद्वलनचर्चिकराल्यंमयेदमुरीकृतम् ॥ ९४ ॥ पितामहेनमहतंगौरवात्मनिपादि तम् ॥ इतिचितयतस्तस्यमध्यलोकशतक्रनोः ॥ ९५ ॥ पौराःसमागताह्यारिसहजानपदेनरैः ॥ द्वास्थेनचाज्ञायारज्ञस्तत्संतैःप्रवेशिताः ॥ ९६ ॥ दत्त्वापदंयथाहंतप्रणमःक्षोणिवज्रिणम् ॥ केचिस्त्रिभापिताराज्ञादस्मादरयागिरा ॥ ९७ ॥ केचिच्चसमुदाहृथ्याकेचिच्चकरसंज्ञया विसर्जितासनाराज्ञाबहुमानपुरस्सरम् ॥ ९८ ॥

तितस्त्याजातैर्विकृतमिदंहादग्रगमनम् ॥ ब्रह्मतिपृथक्पदम् ॥ कृतंकर्म ॥ ९१ ॥ क्षणनिर्मायश्लोकंवाक्यम् ॥ संशीलयन्त्यायत् ॥ गेहंपाकादिग्रहम् ॥ औदरीत्वरसंधिर्नादे रीगृहाश्चेतिचकास्यान्वयः ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ विचाराद्यज्ञाद्यकरणेनेत्यामेवक्षतेः ॥ सुपर्वणादेवानाम् ॥ तद्वलेनदेवानंबलेन ॥ उररीकृतंस्वीकृतम् ॥ ९४ ॥ महतासर्वोत्तमेन ॥ महतइतिपाठगौरवविशेषणम् ॥ मध्यलोकशतक्रनोःधरातलेद्रस्य ॥ ९५ ॥ पौराःसुरसंधिनिः ॥ जानपदैर्यथैः ॥ ९६ ॥ उपसर्गोपेदीयतइत्युपसर्गपठौकनम् ॥ उपदाभितियठेपि सएवार्थः ॥ आदरस्यसोदरयासमानार्जया दस्मादरयाशंख्यनिनृत्ययेतिवा ॥ ९७ ॥ समुदाहर्पसहितया ॥ विसर्जितेतिश्लोकद्वयवाक्यम् ॥ ९८ ॥

तेषौरजनपदभोजिरेधिष्ठिताआसनानीत्यर्थः ॥ विसर्जितासनाइतिपूर्वमक्तत्वात् ॥ कुत्रअजिरेप्रागण ॥ अजिरंविशिनष्टि ॥ रत्नाचिरितिसपादनश्लोकेन ॥ मुरानोकहसौरभैःसुदु
 मभौदैःकुलाविजितामोदसदोहेतिररुतान्यंगंधसमूहे ॥ यद्वा तेअंतःप्रवेशिताइत्युक्तंदेवांतःपुर्वविशिनष्टि ॥ रत्नाचिरिति ॥ शेषंसमानम् ॥ अमेअजिरेइतिवापदच्छेदः ॥ नविद्य
 तेआदीनिर्यस्मान्स्मिन्नत्युज्ज्वलेइत्यर्थः ॥ भोजिरेभोजेइतिपाठोयद्यप्यपपाठस्तथापिव्याख्यायते ॥ भोजिरेशिरसासिवंदनात् ॥ अमेअजिरेइतिच्छेदः ॥ अशब्दोनिषेधे ॥ नभोजिरे
 साक्षादनुधिष्ठितत्वात् ॥ ९९ ॥ विशामिति ॥ विशांपतिःराजातदभिप्राययेतपौरादनामभिप्रायज्ञात्वोवाच ॥ अभिप्रायज्ञानहेतुगर्भविशेषणमाह ॥ तन्मुखच्छाययोरंतरेषांमुखकां
 त्यासूचितम् ॥ किमुवाचतदाह ॥ अलंभीत्येति ॥ १०० ॥ विकारकारिभिर्पकारकारिभिरितिपूर्वैः ॥ तेषांपराभवसौःक्यतोभिभवइत्यर्थः ॥ १ ॥ स्मारितंतुतिवापाठः ॥ २ ॥ जग
 तेजिरेभोजिरेसर्वैरत्नाचिःपरिसेविते ॥ विजितामोदसदोहेहसुरानोकहसौरभैः ॥ राज्ञश्चतशलाकस्यच्छत्रस्यच्छाययाशुभम् ॥ ९९ ॥ विशां
 पतिरथोवाचतन्मुखच्छाययेरितम् ॥ विज्ञायतदभिप्रायमलंभात्यापुरौकसः ॥ १०० ॥ विकारकारिभिरित्येवदिनीतोऽनलोभुवः ॥ एताव
 तैवाकिंसिद्ध्यन्मयितं पांपराभावः ॥ १ ॥ चिकीर्षुर्हमेवासंपैराःकार्यमिदंपुरा ॥ परंत्युपेक्षितप्रायंदिष्टयतैःस्मारितंचिरात् ॥ २ ॥ गतोऽनलोऽ
 भवद्रुजंगत्याणोपियावितः ॥ वरुणःपुण्यवंताभ्यामविलंबंप्रयावितः ॥ ३ ॥ अहमवहिर्पजन्योभविष्यामितपोबलात् ॥ मुदेजनपदानां
 चसर्वस्यसमृद्धिदः ॥ ४ ॥ तपोयोगबलनाहमात्मानंपरिक्लृप्तम् ॥ त्रिधावद्विस्तरूपेणपक्वाष्टिव्यष्टिरुत्तमः ॥ ५ ॥ अंतर्बहिश्चयोद्धानभ
 स्वस्यदवीदधत् ॥ सर्वेषामेववेत्स्यामित्वंतःकरणचेष्टितम् ॥ ६ ॥ विधायचांभर्त्सामूर्त्तिसर्वजीवैकजीवनीम् ॥ प्रजाःसंजीविष्यामिर्किंज
 डैर्विषयेमम ॥ ७ ॥ यदाखेतमसापौराग्रस्यतेशशिभास्करौ ॥ तदानंकिंविनाताभ्यांजीवामःक्षितिमंडले ॥ ८ ॥
 त्याणोवायुः ॥ पुष्पवंताभ्यांचंद्रसूर्याभ्यांसह ॥ ३ ॥ पर्जन्यइदः ॥ ४ ॥ पक्वाष्टिव्यष्टिरुत्तमःप्राकयज्ञदाहुरुत्तमः ॥ तत्रप्राकोमहानसादौ यज्ञोऽग्निहोत्रादिरूपः दाहशीतापनय
 नादौ ॥ ५ ॥ अंतरिति ॥ अंतर्बहिश्चयोद्धानवततस्यनभस्तोवायोःपदवीदधत्स्मित्यर्थः ॥ अंतर्बहिश्चरतिपाठेअंतर्बहिश्चरोद्वाभूत्वानभस्तोवायोःपदवीदधत्स्मित्यर्थः ॥ ६ ॥
 आंभर्त्सजलाधिष्ठात्रीचारुणीमित्यर्थः ॥ जडैर्जड्यगुणयुक्तैर्जलैरित्यर्थः ॥ जडैर्जलैरितिवाडलयोरैकत्वात् ॥ ७ ॥ यदेति ॥ खेआकाशे ॥ अपइतिपाठेअपेसंमुखेप्रत्यक्षमित्यर्थः ॥
 तमसारारुणानैहारादिरूपेणांधकारेणवा ॥ पौराइतिप्राधान्यात्केषांचित्संबोधनम् ॥ ८ ॥

१ तस्यराजशशांकात्स्यव्यपिपाठः

निशाचरेणचद्रेण ॥ शब्दच्छलेनराक्षससादृश्यं व्यनितम् ॥ किंचक्षयिणादक्षरापाक्षर्यंगवता ॥ कलंकिनागुर्वगनागमनकलंकव्रताच्च ॥ १ ॥ एवंसामान्यतः कौपावेशेनसर्वेषामेव
स्वविषयाद्गमनमुज्जायपथाद्विदृश्यकस्यचिदव्यथयति ॥ अस्मादिति ॥ १० ॥ ननुतथाभूतोपिपययनिष्ठकारिर्निहिकथस्थापनीयस्तत्राह ॥ सएकइति ॥ सर्वेषामात्मत्वाद्दिशेषाकु
लैवेतत्त्वाच्चोपकर्तुंनजानान्येव ॥ किंचतस्येदमपकारकरणाज्ञानमुत्तमव्रतंपरमः संकल्पः ॥ ११ ॥ इतीति ॥ पौर्ग्वर्गइत्युपलक्षणम् ॥ आधिमुक्तचित्तोमानस्याव्यथयारहिनांतःक
रणः ॥ १२ ॥ क्षितिपतिरिति ॥ तदभ्यादिकर्म ॥ तथापूर्ववत् ॥ अतिवद्वयकवद्वयकौ अतिकस्यवर्ततइत्यतिवद्वयकम् ॥ शूल्यकीलकंददीप्तिशेषः ॥ १३ ॥ इति
श्रीरामानंदकृतायांकाशीखंडटीकायां त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ चतुर्गिराधिकेचत्वारिंशेऽध्यायउत्तमे ॥ विशेषविरहंतस्थंकाशीवर्णनमुच्यते ॥ १ ॥ कथमाणा
श्रियंचांद्रमसींप्राप्यद्वादायिष्याम्यहंप्रजाः ॥ निशाचरेणकिमिहदायिणाचकलंकिना ॥ १ ॥ अस्मत्कुलेमूलभूतोभास्करोमान्यएवुनः ॥ स
तिष्ठतुमुखेनात्रयातायातंकरेनुच ॥ १० ॥ सएकजगतामालाविशपाकुलंदेवता ॥ सापकर्तुंनवत्येवतस्यदंष्ट्रतमुत्तमम् ॥ ११ ॥ इतिन
रपतिवाक्सुधारसौघंश्रुतिपुटैःपरिपीयपौरवर्गः ॥ विकसितवदनांबुजोजगमनिजनिजमालयमाधिमुक्तचित्तः ॥ १२ ॥ क्षितिपतिर
पितत्तथाविधायतपसासाय्यामिहास्तिकिंत्रिलोक्याम् ॥ अतिवद्वयकमसौदधच्चतेजोद्युसदांशल्यमिवोच्चैर्कवर्भाव ॥ १३ ॥ इतिश्रीस्कं
दपुराणेकाशीखंडेदिवोदासप्रतापवर्णनंनानमित्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ स्कंदउवाच ॥ अथमंदरकंदरोदरोल्लसदसमद्युतिरत्नमंदि
रे ॥ परितःसमाधिष्ठितामरेनिजशिखरैर्वसनीकृतांबरे ॥ निवसनजगदीश्वरहरःकृशरजनीशकलामनोहरः ॥ लभतेस्मनश्मशंकरःप्र
सरकाशिविवियोजज्वरः ॥ २ ॥ विरहानलशान्तयेतदासमलेपित्रिपुरारिणापियः ॥ मलयोद्वपंकपुष्पप्रतिपेदद्यधुनापिपांसुताम् ॥ ३ ॥
चमंदरादितिप्रशस्योत्तरंक्षेत्रागमनकारणंकाशीवियोगजातमानंदाभावमीश्वरस्यदशयति ॥ अयेति ॥ श्लोकद्वयंवाक्यम् ॥ अथबहुकालस्थित्यनंतरंशंकरःशर्मसुखंनलभतेस्म
नालभत ॥ किंकुर्वन् ॥ निवसन्निवासं कुर्वन् ॥ क मंदरस्यपर्वतस्यकंदरोदरोल्लसंतिउच्चरतिस्फुरंतीतियावत् ॥ असमद्युतीनिनविद्यतेसमानाद्युतिःकांतिर्येषांतांनिबानिन्यासित्समंद
रकंदरोदरोल्लसदसमद्युतिरलंतच्चतम्बदिरचितेतिस्मिन् ॥ पातितःसर्वतःसम्यग्धिष्ठिताअमरायस्मिन् ॥ वसनीकृतंवक्षीकृतमंबयस्मिन् अत्युच्चैइत्यर्थः ॥ १ ॥ जगदीश्वरस्यप्रलयकाले
सर्वहरस्यबाबालचंद्रकलयामनोहरस्यापि ॥ शर्मलभनेहेतुमाह ॥ प्रसरदिति ॥ प्रसरन्तुद्रच्छन्नकाशीवियोजजोज्वरोयस्यसः ॥ २ ॥ भगवद्वाचसंलक्ष्यपांसुमुखेक्षमाणःकाशीविरह
ज्वरस्थतीव्रतामाह ॥ विरहेति ॥ तदात्रिपुरहेरणविरहाशिरांस्त्यर्थसंचंदनसःस्वगत्रेसम्यक्अलेपिलितःसरबाधुनापिपांसुतांपूलितांभस्मतांवाप्रतिपेदप्रापेत्यर्थः ॥ ३ ॥

भगवद्वाच स्थिताः सर्पा उबोक्ष्यन्ते ॥ परितापेति ॥ कंकणीकृतानियानिपदिनीनां मृणालानि इति शेषः ॥ कथं भूतानि ॥ परितापहराणि मृदुलानि कोमलान्यपितानियद्यस्मात्सर्पा इति ईश्वरेण गदितानि तस्मात्कारणास्त्यं यथास्यात्तथान्ये त्रसर्पाः अभूवन्वित्यर्थः ॥ ईश्वरेण सर्पा इति गदितानि यततद्गदनेन वस्त्रमभूदिति वा ॥ अहो खेदे आश्रये वा ॥ तत्र हेतुमाह ॥ महेश्वरेच्छेति ॥ तदुक्तं विषमप्यमृतं कचिद्वेदमृतं वा विषमीश्वरेच्छेति ॥ ४ ॥ यदुदग्धनिधिमिति ॥ यतयः उर्विस्मये देवैर्दुग्धनिधिमथ्य मृदुसारशीतलभूणचंद्रसमकर्षि आकृष्ट उद्धृत इति यावत् ॥ सरुशः कलामात्रावशिष्टावभूव ॥ तत्र हेतुगर्भविशेषणमाह ॥ काशीवियोगतमस्त्यं ईश्वरस्य मस्तेकेतापेन क्षीणशरीरः ॥ ५ ॥ यददीधर इति ॥ यद्यत एष हरः काशीवियोगज्जाततापः संस्तदानीं परितापहरां धुनर्दीमौ लिजटा एव नि कुंजस्त्यकोणं विस्तीर्णं दधारतत एव हेतोरधुना पितानो जिहीतित्यजति ॥ यतया मिति वा ॥ ६ ॥ महत इति ॥ तस्य महतो विहस्य शंकरो त्रयपि वशगतः सन्सभास्थैरपि सुरैर्न विविदेन ज्ञातः ॥ तत्र हेतुगर्भविशेषणमाह ॥ संवीतमुतापवेष्टितः अप्रकटात्यंततापव्याप्तः ॥ काशीविहजन्त्यमेव तापपरितापहराणि पद्मिनीनां मृदुलान्यपि कंकणीकृतानि ॥ गदितानि यदीश्वरेण सर्पास्तदभूस्त्यमहो महेश्वरेच्छा ॥ ४ ॥ यदुदग्धनिधिनिमथ्य देवैर्मृदुसारः समकर्षिपूर्णचंद्रः ॥ सबभूव कृशो वियोगतमे श्वरमूर्धो भूषपरिक्षरच्छरीरः ॥ ५ ॥ यददीधरदेषजाततापः शुथुलमौलिजटानि कुंजकोण ॥ परितापहरां हरस्तदानीं धुनर्दीतामधुना पितानो जिहीते ॥ ६ ॥ महतो विरहस्य शंकरः प्रसभंतस्य वशीवशंगतः ॥ विविदेन सुरैः स दोगतैरपि संवीतमुतापवेष्टितः ॥ ७ ॥ अतिचित्रमिदं यदात्मना शुचिरप्यं पुरुषपटीयानिना ॥ स्वपुरीविरहोद्भवेन वै गरिताप्येतजगन्नयेश्वरः ॥ ८ ॥ निजभालतलं कलानिधेः कलयानित्यमलं करंतियः ॥ सतदीश्वरमप्यतापयद्विधुरेको विपरीत एव तु ॥ ९ ॥ गरलं गलनालिकतले वि लसेदस्य नतेन तापितः ॥ अमृतांशुतुपारदीधितिप्रचयैरेव तु तापितोऽदुतम् ॥ १० ॥

स्य शोभनत्वम् ॥ ७ ॥ अतिचित्रमिति ॥ इदमतीचित्रम् ॥ किंतत् ॥ जगन्त्रये श्वरोपि शुचिः पवित्रोपि ॥ यद्वा प्रलयकाले सर्वसंतापकोपि संकर्षणं भुवनलोत्थकालाग्रिरुद्रहपत्वात् रिताप्येते तियत् ॥ परंतप्येते तिकाचित् ॥ केन ॥ कपीटयोनिना वदिना ॥ कथं भूतेन ॥ आत्मना स्वस्यैव मूर्त्या ॥ अष्टमूर्तिवान्महेश्वरस्य ॥ पुनः कथं भूतेन ॥ काशीवियोगादुत्थितेन ॥ ८ ॥ निजभालतलमिति ॥ यस्य कलानिधेः श्वद्रस्य कलयोरवयवाय ईश्वरो निजभालतलमलं करोति सकलानि धिः तदीश्वरमपि स चासौ वीश्वरश्चेति तदीश्वरस्तमप्यतापयत्संततंचकार अतएक एव विधीं विपरीतः ॥ त्वित्याश्रये ॥ कलानिधिरिति पाठेन तस्येत्यर्थात् ॥ ९ ॥ गरलमिति ॥ एतददुतम् ॥ किंतत् ॥ अस्य गलनालिकतले केठारं कालकूटं विलसेत्स्फुरेतेनायं तापितस्तापं प्रापितः अमृतांशुतुपारदीधितिप्रचयैश्चंद्रशतलरश्मिसमूहैस्तेषु तापित इति ॥ १० ॥

अन्यच्चाद्भुतं शृण्वित्याह विलसदिति तद्विरहापनुत्तयकारशयविरहनाशाय तद्वयाहितयावक्षः स्थलापितया विलसद्भिरचिदनेदकच्छट्टयाप्यपोऽद्वयतापमनुभूतवान् प्रसरद्भोगिता भवेः प्रसरत्सर्पफणाजातिवैषेति शेषः ॥ न दूयत इति ॥ ११ ॥ सकल भवमिति ॥ एष विषये श्वरः सकल भवं जगद्भूतं नाशयेत् ॥ कथं भूतम् ॥ लग्ने हवाद्यपदेशं तत्सकृत्सर्पत्वादिदृष्टा तसिद्धम् ॥ तथा च मयोगः ॥ जगद्भूतमहं पश्यत्वात्मकं सर्पादि विदिति ॥ आदिपदेन शुक्तिरजतस्थानपुरुषादयो पृथक्ते ॥ एतादृशस्यास्य स्फुटमाल्ये स्पष्टमालाया मपि महः संभवह पो भव इति यद्विदुः मद्रुतमिति ॥ १२ ॥ स्मृतिमात्रपथमिति ॥ स्मृतिमात्रपथं स्मरणं कविष्यगतां पियत्रिविधमाध्यात्मिकाधिदेविकाधिभौतिकापमपाकानिनाशयति स हि स एका शीवियोगान्नमः सर्वा किंचिद्वक्ष्यमाणलक्षणमजल्यत्तव्यत्तपम् ॥ अजं जन्मादिषड्भावविकारान्युद्धार्यः ॥ १३ ॥ विलापमेवाहापातिषड्विः ॥ काशी स्मरं न तावदूरे तिष्ठतु काशीतः विलसद्भिरचिदनेदकच्छट्टया तद्विरहापनुत्तये ॥ तद्वयाहितयाप्यद्वयत प्रसरद्भोगिता भवन्तु ॥ ११ ॥ सकलं भ्रमं मपनाशयेत्सगहिवाद्य पदेशं जंहरः ॥ इदमद्भुतमस्य यद्भूमः स्फुटमाल्येपि महो हि संभवः ॥ १२ ॥ स्मृतिमात्रपथं तां पियत्रिविधं तापमपाकरोत्यलम् ॥ सहिकाशि वियोगतापितः स्वगतं किंचिदजल्यदित्यजः ॥ १३ ॥ अपिकाशिसमागतां निलोयादिगान्त्राणि परिब्रजन्मम ॥ द्रव्युपरिशांतिमेति न हिमानी परिगाहनेरपि ॥ १४ ॥ अगमिष्यदहो कथं सतापाननुदक्षांगजयायणधितः ॥ मम जीवा तु लता झटित्यलं ह्यभविष्यन्न हिमाद्रि जायति ॥ १५ ॥ न तथा जिह्वतदेहयातयाममदक्षोद्भवयामनोऽदुनात् ॥ अविमुक्तवियोगजन्मना परिदूयेत यथामहोष्मणा ॥ १६ ॥ अपिकाशिमुदकदापुनस्तवलप्यसुखमंगसंगजम् ॥ अतिशीतलितान्येन मं दुतगान्त्राणि भवंतितक्षणात् ॥ १७ ॥ अपिकाशि विनाश ताघसंघेतव विश्लेषज आशुशुक्षणिः ॥ अमृतां शुक्लामृदुव्रतचित्रहविषं ववर्धने ॥ १८ ॥

समागतोऽनिलोऽपि यदियमगान्त्राणि परिष्वजेदालिगेत दामेद्वयुर्विरहं कृपयांतिमेति ॥ अन्यथा हि मार्गहिमसंहतिस्तस्याः परिगाहं संस्पर्शं परिशांतिर्नैतत्पर्यः ॥ १४ ॥ अगमिष्यदिति ॥ अहो इति खेदे मम दक्षांगजयास्तया दक्षरापाच्यक्ते देहयायस्तापणधो विधीयते सतापो यद्विद्वद्विनिहिता जायते नीहिनिश्चितं नाभविष्यन्नजातचस्यात्ता दक्षकथमपि प्यल्यं थगतः स्यान्न कथंचिदित्यर्थः ॥ कथं भूता दक्षांगजापार्वती वा मम जीवा तु लता जायते पाथिहपालता ॥ १५ ॥ किंतु न तथेति दक्षोद्भवयामममनस्तथानादुनेदुपतममत् कथं भूता ॥ उज्जितदेहयात्यक्तशरीरया ॥ अविमुक्तस्य वियोगेन जन्मस्य तेन महोष्मणा महाविरहाग्निना यथा परिदूयेत परिप्येत हुतं स घृतदेहयायेति पाठेन येनार्थात् ॥ हुतं जुहुते देहो यथा मातयातया ॥ १६ ॥ १७ ॥ अमृतां शुद्धं स्तक्लतां मुदुवैरंति लामृते ॥ १८ ॥

तर्ह्यधुनापिकाशीवियोगजतापशांत्यथमन्यदेवोपायानरिचल्यतांतत्राहागमदिति हिमवत्सुतवौषटंततसतीवियोगजःकंपोमेऽगमयाकृधुनायदिकाराशीनपर्यामिताहिकाशीविरहान
लस्यशीतिनैवेयानप्राप्तोमोत्यर्थः ॥ १ ॥ मनसेति ॥ तदाजगद्विक्रयाजगतामात्रापरिव्याधियांसमष्टियाष्टिवृद्धीनांजनन्यासाक्षिण्यापरदेवतयाकथमपिकेनापिपदार्थेनएयोहंवियु
क्तोविरहितइत्यमानिअलक्षितज्ञातइत्यर्थः ॥ कीदृशः ॥ मनसेतिगुणनूपूर्वोक्तविलपन् ॥ शिवःमुखस्वरूपः ॥ सुतरामतिशयेनसंवतोऽस्पटोयस्तापस्तेनवैकृतःविकृतितीतइत्यर्थः ॥
विमुक्तइतिपाठेपिसएवार्थः ॥ २० ॥ एवमाभ्याम्यविहकारणज्ञानानंतरयत्कृतंदाह ॥ प्रियेयेति ॥ अनयाप्रिययावपुष्यरूपयापिनपरिज्ञातविशेषतोवियोगस्यकारणयस्यसतथा ॥
प्रणतस्यप्राणिमात्रस्यनिदाघदारणःसतापनाशनः ॥ एतादृशःसशिवस्तथैवप्रिययाउपचर्यतेस्मसेवितइत्यर्थः ॥ २१ ॥ तदेवपरिचरणमाह ॥ तवेतिचतुर्तिः ॥ हेतवर्गहेविलसद्योग

अगमन्मदक्षजावियोगजोदवयुःप्राग्धिमवत्सुतौपधेन ॥ अधुनाखलुनैवशांतिमीयांयदिकाराशीनिविलोकयंहमाशु ॥ १९ ॥ मनसेति
गुणंस्तदाशिवःसुतरांसंघततापवैकृतः ॥ जगद्विक्रयाधियांजनन्याकथमप्यवियुक्तइत्यमानि ॥ २० ॥ प्रिययावपुषाधेयानयाप्यप
रिज्ञातवियोगकारणः ॥ वचनैरुपचर्यतेस्मसप्रणतप्राणिनिदाघदारणः ॥ २१ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ तवसर्वगसर्वमस्तिहस्तेविलस
द्योगवियोगगवकस्ते ॥ तवभूतिरहोविभूतिदान्नसिकलापल्लिकापिभूतधात्री ॥ २२ ॥ त्वदनीक्षणतःक्षणादिभ्रां प्रलयंयांतिजगंतिशो
च्यवन् ॥ च्यवतेभवतःरूपालवादितरोपीशिनयस्त्वयोरुक्तः ॥ २३ ॥ भवतःपरितापहेतवानभवतींदुर्दिवाकराभ्रयः ॥ नयनानियतस्त्रिनेत्र
तेऽमीप्रणयिन्यस्तिलसज्जलाचमौली ॥ २४ ॥

विलसद्योगोयस्यतत्संबोधनंतथा तवहस्तेसर्वमस्येवत्वदधीनमेवसर्वमित्यर्थः ॥ अतस्तेतवकोवियोगोविरहः ॥ विलसद्योगनकुलावियोगस्तेऽक्रइतिवाच्यः ॥ अहोआश्चर्ये ॥ त
वभूतिर्विभूतिर्ब्रह्मादीनांविभूतिदात्री ॥ भूतधात्रीप्राणिमात्रस्यधारिका सर्वापल्लिकासर्वासामापदानांशिकापीत्यर्थः ॥ २२ ॥ त्वदिति ॥ हेविभोत्वदनीक्षणतस्त्वकरूपादृष्ट्यत्रा
वाक्षणादेवजगतिप्रलयंयांति ॥ हेईशरूपालवाक्कपालेशेनयस्ययानोरुक्तःसेवकत्वेननस्वीकृतःसमात्रतद्वतरोपिलव्यतियोगीब्रह्मादिरपिच्यवतेअथ्यतेसम् ॥ २३ ॥ ताप
हेत्वभावादिपितवतापोनसंभवतीत्याह ॥ भवतइति ॥ हेत्रिनेत्रद्वंद्वद्वयस्त्वपरितापहेतवानभवन्ति यतस्तेऽमीतवनयनानि प्रणयिनीप्रियाचंगामौलीमस्तेकेऽस्ति ॥ कथंभूता ॥ लस
ज्जलालसकमनीयंब्रह्मजलयस्याःसातथा ॥ तथाचोक्तम् ॥ योसावित्यादि ॥ शोभनजलावा ॥ २४ ॥

भुजगादिनिप्रसिद्धाऽमीभुजगाः शेषादयस्तेभुजगाहस्ताः अंगदादिरूपेण स्थितत्वात् । अतस्तेषां विषयसंक्रमेतत्वे यिनप्रभवति । नीलकण्ठसिखेधनस्यायमावः । कालकूटभक्षणेपि तवशोऽवैवाजानकाचिद्धामिनोवराकाणामेषां विषैस्तवकिमिति ॥ हेवामदेवतववामवंपुत्रवामशरीरमहमस्मि ॥ कथंभूता ॥ वामाशोभना रमेतिपाठेमुदरीत्यर्थः ॥ चिन्त्युक्ताचित्ता नुसारिणी ॥ २५ ॥ इति संवृत्तिसंवीजनः । संवृतेः सम्यग्बीजं मूलकारणमज्ञानमहन्त्वं वातज्जननी अभक्तानां तदुयादयित्रीनया ॥ इत्यपूर्वोक्तप्रकारयथास्यात्तथाहितेभिहितेसति गिरिशोऽथानंतरं गिरिवक्तुमादेउपक्रमं कृतवान् ॥ कथंभूते हते ॥ गिरानिगुंफगिरावचसानितरामतिशयेन गुंफगुंफनं यथं यत्र तस्मिन् ॥ वक्तुमपीत्यत्रागददामिति क्वचित्साठः ॥ २६ ॥ तामेव गिरिं दर्शयति ॥ अयीति ॥ अयिहेकाशिलया काश्याहरोऽहं हतो विद्योगद्वारा संतापित इति शिवयापार्वत्याऽज्ञायिज्ञातः ॥ कादृशोहरोऽष्टमूर्तिः पंचभूतचंद्रसूयात्मानोभूतयेय स्यसः ॥ भवत्यस्मादिति भवः ॥ ग्राव्यतेजायेतपदार्थाभिगिरिति भावाः प्रमाणानि भावाश्च तेऽष्टौ च प्रत्यक्षानुमानोपमानशब्दार्थाप्येति शानुपलब्धिः संवाइति भावाद्येतत्वरूपो भुजगाभुजगाः सदैव तेऽमीनविषयसंक्रमतेचनीलकण्ठः ॥ अहमस्मि च वामदेववामातववामं वपुरत्रचित्तयुक्ता ॥ २५ ॥ इति संवृत्तिसंवीज जनन्याभिहिते हते ॥ गिरानिगुंफगिरिशिवोक्तमुप्यादेगिरिम् ॥ २६ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ अयिकाशीत्यष्टमूर्तिर्भवोभावाष्टकाभव त् ॥ सत्वरं शिवयाज्ञायिध्रुवं काश्याहृतो हरः ॥ २७ ॥ अथ बालसखीभूततत्तत्काननवीरुधम् ॥ शिवाप्रस्तावयां च केविमुक्तां मुक्तिदं पु रीम् ॥ २८ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ गगनतलमिलितसलिलप्रलयोपि भवत्त्रिशूलपरिविधृताम् ॥ कृतपुंदरीकशोभां स्मरहरकाशीपुरियावः ॥ २९ ॥ धराधरेन्द्रस्य धरानि सुंदरानमां तथास्यापि धिनोति धूजं ॥ धरागतापीहनयाध्रुवधरापुरीधुरीणातव काशिका यथा ॥ ३० ॥

आवाष्टकः ॥ तथाचोक्तब्रह्मविद्धिः ॥ वन्यारूढः प्रमाणमिति ॥ भवत्सद्वृत्तादृशोपीत्यर्थः ॥ २७ ॥ काश्याहृतो हर इति भगवन्मुखो देवाकर्ण्य पार्वती भवस्यायेकाशीप्रस्तावितवतीत्या ह ॥ अथेति ॥ अथानंतरं बालकाले सखीभूतास्तत्काननसंबन्धिन्योर्वीरयोत्थलायस्याताम् ॥ २८ ॥ प्रस्तावनमेवाह ॥ गगनतलमित्यारभ्य प्रमथार्थाधिपेत्य तः प्राक्तेन मथेन ॥ हे स्मरहर आवां काशीपुरियावो गच्छावदित्यन्वयः ॥ कथंभूताम् ॥ कृतपुंदरीकशोभां उल्लासितपद्मशोभाम् ॥ गगनतले मिलितसलिलयाम्बिसिस्मिन्नेदिनप्रलयोऽत्र शूलस्योपरिविधेये णधृताम् ॥ उकारलोपश्छांदसः ॥ त्रिशूलेन पारसंभवेनो विधृतामिति वा ॥ अपिशब्दात्कृतप्रलयादावपि ॥ २९ ॥ धेरेति ॥ पूर्वोपिशब्दोभिचक्रमे ॥ अस्य धाराधरेदस्यापि धराम स्तिरुपि धरातयामां धिनोत्पुनः पापयति तव पुरीकाशिकाधुरीणाश्रेष्ठायार्थाधिनोति ॥ कादृशी ॥ धरागतापियाध्रुवं निश्चितं धरानभवति त्रिशूलाये स्थितत्वात् ॥ यद्वा धरागताधरा रूपतां भासापियाधरानभवति किंतु ध्रुवव्रतैवेत्यर्थः ॥ ३० ॥

नयत्रेति ॥ हेविभो कथं सांकाशी नयनातिथिर्नैत्रविषयः स्यात् ॥ कौटुशी ॥ यस्यां कलिकालजं भयनाति कलैरत्र प्रवेशात् ॥ प्रवेशवातस्यां किंचित्करत्वात् ॥ यत्स्विदानं कलिकर्मा
दृश्यते तेषां रूद्रपाणां काश्यैकनिवासानां प्रारब्धत्वात् ॥ नयत्रकास्यां मरणात्पुनर्भवः जन्ममरणव्यवहितसमयेतत्त्वज्ञानेनैकव्यवभागेः ॥ नयत्रकास्यां कलुषोद्वेगं पापस्यात्र
लानुत्पादकत्वात् ॥ तथाच श्रूयते ॥ ऊर्ध्वः पुण्यपापानां धन्यावांराणां सीपुरीति ॥ लैंगेच ॥ नाविमुक्तेनरः कश्चिन्मरकं याति किल्बिषी ईश्वरानुग्रहो देवसर्वेयाति परांगतिमिति ॥ नच
कालैरभयानां शास्त्रविरोधस्तस्याः पश्चाद्भावित्वात् ॥ तथाच ब्रह्मवैवर्तकाशीविश्वेश्वरयोर्व्याप्तिः ॥ प्रतिज्ञाममेवैवस्थावराजंगमाजनाः तारणीयाः सर्वतो मे सागच्छति कलौ
शुभा तत्रापि मनुजो देवयोर्धर्माधिकारिणः नचान्ये त्रिविधाजीवाः पूर्वकर्मोपजीविनः परदारताः केचित्केचिद्व्यपरायणाः परापवादेषु न्यपरद्रोहरताः खलाः केचिद्वैवधक
तैः केचिन्मद्यपरायणाः केचित्साखंडकुशलावंचकाः हूचकाः परे तीर्थे देहकं रालिगविष्णुब्राह्मणविद्वां द्रोहिणो निवसेव द्वापरांतकलौ तथा अन्यान्यपि च पापानि बहूनि सुग्रहा
नयत्रकास्यां कलिकालं जं भयं नयत्रकास्यां मरणात्पुनर्भवः ॥ नयत्रकास्यां कलुषोद्वेगं कथं विभो सा नयनातिथिर्भवेत् ॥ ३१ ॥ किमत्र
नो संति पुरः सहस्रशः पदे पदे सर्वसद्यद्भिर्मयः ॥ परं न काशीसहस्रीदृशोः पदं कश्चिद्वतामे भवताशपेशिव ॥ ३२ ॥ त्रिविष्टपे संति न किंपुरःश
तं संमस्तकौतूहलजन्मभूमयः ॥ तृणी भवन्तीह चतः पुरः पुरः पदं पुरं रं भवतो भवद्विषः ॥ ३३ ॥

त्यपि कुर्वत्येव नराः सर्वमेत्येव च विशेषतः अद्यावत्तारितास्ते प्रातिज्ञारक्षणाय मे अतः परं त्वच्छरणतां स्मि शिवशंकर विभ्यश्चैव वाक्यम् ॥ पुण्यं कृत्वा काशिये काशिकां लोकां प्राप्ताः
प्राप्ताः स्तेतुतद्वृत्तिं पापं कृत्वा क्षेत्रमध्ये मृता ये तेषां मुक्तियानतिर्भवेद्धि धर्मकार्यां शुद्धिहेतुः प्रदिष्टपापं पुनर्दुःखमाला विमूलम् तस्मात्प्रतिज्ञातवसिद्धरूपामुक्तिर्न वत्येव मला ब्रसा
ने इत्यादि ॥ यद्वोभयत्र मोक्षप्रातिबंधनिमित्तं भयमिति वार्थः ॥ ३१ ॥ किमत्रेति ॥ पदे पदे स्थानेऽप्रवृथिव्या सहस्रशोऽसंख्याताः पुरः किनसंत्यपितु संत्येव ॥ कथं भूताः ॥ सर्वसमृ
द्धिभूमयः सर्वेश्वर्यस्थानानि ॥ परं केवलं किंतु वाकाशी सदृशी पुरी मेदृशो नैत्रयोः पदं विषयं न गतानयाता ॥ हे शिवस्मिन्मर्थे भवताशपे ॥ एतच्च देहं मिथ्या विदेत्तदा भवतः शपथं करोमीत्यर्थः
॥ ३२ ॥ ननु तर्हि स्वर्गं एतादृक् न स्यात् इति तत्राह ॥ त्रिविष्टप इति ॥ त्रिविष्टपे स्वर्गं शतं पुरः अनेकाः पुर्याः किनसंत्यपितु संत्येव ॥ कथं भूताः ॥ समस्तेति ॥ समस्ताश्चर्योत्तिस्थानानि ॥
किंतु ह्युरां भवद्विषः संसाद्वेष्टुर्विषादहं पुरः काश्याः पदे पदे कमपि प्रदेशमासाद्येति शेषः ॥ ताः पुरस्तृणी भवंति च कारान्नाशयंति च ॥ पुरः पुरः पुर इति पाठे भवतः पुरः पुर्याः पुरः पुरस्तात् ॥ शेष
पूर्ववत् ॥ ३३ ॥

१ लघूनीत्यापि पाठः २ वयोत्याश्च विशेषत इति पाठः

नकेवलं काशीविद्योगजोऽज्वरस्त्वपेव प्रबाधते किंलभं इत्येवाप्रबाधनेन थामपपीतियोजना ॥ किंनिदिघशांतयेकाशीविद्योगज्वरनाशायान्नगणये उपपायः
कोसौ ॥ पुरितुसावाअथवा ममजन्मभूति ॥ ३४ ॥ किंच ॥ मेयेति ॥ हेइशितः हेनियतः भयानिजन्मभूमिकायाः विद्योगाज्जन्मस्य सपरिदायसापोनेमेनज्ञाताननुभू
तइतियावत् ॥ तत्रहेतुमाहावाप्येति ॥ परितः सर्वतः प्रशान्तिदामिहलोके जीवन्मुक्तिदांपरलोके विदेहमुक्तिदामित्यर्थः ॥ अतएव सस्तानामाध्यात्मिकाधिदेविकाधिकौतिकां सता
पानां विधेयतेनारोहेतुकां कारणभूताम् ॥ ३५ ॥ नमोक्षेति ॥ हे शर्मदानंदकेन चिदपि ननु भूताकुत्रचिदपि मोक्षलक्ष्योऽन्नजगत्समक्षप्रत्यक्षं यथास्यात्तथानेक्षितानदृष्टाननुभूताइ
त्यर्थः ॥ किंतु सर्वेशर्मदासहूपिणीमूर्तिमतीकाशिकाहिनिश्चितसमौ प्रत्यक्षमुक्तिरित्यहं वैमिजानामपीतियोजना ॥ ३६ ॥ नमुक्तिरिति ॥ यथाकाश्यां विग्रहशरीरपरिहायमुक्तिर
नकेवलं काशीविद्योगजोऽज्वरः प्रबाधतं त्वानुत्तथायत्रामाम् ॥ उपायएवोन्ननिदाघशांतये पुरितुसावाममजन्मभूरथ ॥ ३४ ॥ मयानमने
ममजन्मभूमिकाविद्योगजन्मापरिदायइशितः ॥ अवाप्यकाशीपरितः प्रशान्तिदांसमस्तसंतापविघातेहेतुकाम् ॥ ३५ ॥ नमोक्षलक्ष्यो
न्नसमसामक्षितास्तनभूताकेनचिदेवकुत्रचित् ॥ अवैस्यहं शर्मदसर्वशर्मदासहूपिणीमुक्तिरसौहिकाशिका ॥ ३६ ॥ नमुक्तिरस्तीह तथास
माधिनास्थिरैर्द्रियत्वाद्भित्ततत्समाधिना ॥ क्रतुक्रियाभिननेवेदविद्ययायहादिकाश्यां परिहायविग्रहम् ॥ ३७ ॥ ननाकलाकमुखमस्ति
तादृशं कुतस्तु पातालतलेऽतिमुंदरं ॥ वार्तापिमत्येमुखसंश्रयाद्ववाकाश्यांहियादृक्कनुमानत्रधारिणि ॥ ३८ ॥ क्षेत्रेत्रिशूलिन्भवतोऽविमुक्तं
विमुक्तिलक्ष्यानकदापिमुक्ते ॥ मनोपियः प्राणिवरः प्रयुक्तं पण्ड्यांगसंसदवयुंक्ता ॥ ३९ ॥ पण्डयोगान्वाहिनादृशीन्भिः शरीरसिद्धिः सहसा
त्रलभ्यते ॥ मुखेन काशीसमवाय्यादृशादृशौस्थिरौकृत्यशिवत्वचक्षणम् ॥ ४० ॥

स्तिन तथाइह जगत्समाध्यादिनामुक्तिरितियोजना ॥ कथंभूतेन ॥ समाध्यादिनास्थिरैर्द्रियेनचर्चेलैर्द्रियव्याउद्भित्तस्यक्तस्तमाधिब्रह्मसमाधानंयस्मिन्नेनसमाधिनासमा
ध्यभावेनेत्यर्थः ॥ क्रतुक्रियाभिर्यज्ञाद्यनुष्ठानैः ॥ वेदविद्ययाउपासनादिरूपया ॥ ३७ ॥ ननाकेति ॥ काश्यांतनुमानत्रधारिणिदेहभृन्मात्रेयादृक्सुखंतादृक्सुखंनकलोकेसलोकेना
स्ति ॥ अतोतिमुंदरेपिपातालतले ॥ स्वलोकादपिरम्याणिपातालीनिनारदः प्राह स्वर्गसंज्ञामथेपातालेभ्योगतोदिवीत्यादिदर्शनात् ॥ कुतस्तादृक्मुखम् ॥ यदास्वर्गेपातालेचता
दृक्सुखंनस्तितादृग्मुखलोकेसुखसंश्रयावातपिक्रवा ॥ वाशब्दः कटाक्षे ॥ नकार्पात्यर्थः ॥ ३८ ॥ क्षेत्रेत्रइति ॥ हेत्रिशूलिन्भवतोऽविमुक्तेक्षेत्रत्रान्यत्रावास्थितोयोमनोपियं
क्तेमनोवृत्तिमात्रमपिप्रयच्छतिसंसदवपण्डयोगंयुंक्तेयुनक्ति ॥ मनःसंयोजनेहेतुः प्राणिवरोऽतीवपुण्यकृदित्यर्थः ॥ अविमुक्तनामनिर्वक्ति ॥ विमुक्तिलक्ष्म्येति ॥ ३९ ॥ किंच ॥ षडंगे
ति ॥ हे शिववृत्तिरैस्तादृशरीरेणसिद्धिः षडंगयोगसिद्धिर्निश्चितमत्रलोकेनलभ्यते काशीसमवाय्यत्वयिष्यण्डं दर्शनेत्रेस्थिरौकृत्यमुखंनयादृशीलभ्यतइति ॥ ४० ॥

किञ्चित् ॥ किमश्वे उवितर्कं ॥ उविक्षायां वाकिमुशब्दः ॥ निर्वाणकैवल्यमेवार्द्धस्थानयस्तस्य परमेश्वरस्य अथवा निर्वाणस्य कैवल्यचक्रवर्तिनः पदस्य पादस्य अङ्गपेठोऽसिंहासनं किमुमणिकर्णिकास्थलीतिसर्वत्रावेति ॥ अथो अथवा नुनिश्चितम् मोक्षलक्ष्यमुदुलंतल्लकोमलाशया ॥ अथवा परमानन्दवदुक्तदशो जन्ममूलकारणम् परमानन्दस्य बालुकदः शोभनमूलकारणतारकोपदेशस्तस्य जन्मनोऽत्रः स्थानमिति ॥ ४६ ॥ समतीतेति ॥ यत्र यस्यामणिकर्णिकास्थल्यां सुखोपविष्टैर्जैः समतीतये विमुक्तजन्तवस्तेषां संख्यागणना क्रियते ॥ कथं मृतैः ॥ स्ववपुःपातः एव महोत्सवस्तत्रैव भिलाषो येषैः ॥ तथा चात्रैवोक्तम् ॥ यत्र सर्वस्तीक्ष्णैर्दृष्ट्युपियमिवातिथिमिति ॥ कैः ॥ विलसन्ती द्युतियां तां विलसद्द्युतयश्च किमु निर्वाणपदस्य भद्रपीठं द्रुलंतल्लपमथो नुमोक्षलक्ष्याः ॥ अथवा मणिकर्णिकास्थली परमानन्दमुक्तदजन्मभूमिः ॥ ४६ ॥ समतीतविविक्तजंतुसंख्याक्रियेत यत्र जनैः सुखोपविष्टैः ॥ विलसद्द्युतिसूक्ष्मशर्कराभिः स्ववपुःपातमहोत्सवाभिलाषैः ॥ ४७ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ अयं पणपरिवर्णयैति पुरीं वाराणसीं मनैः ॥ पुनर्विज्ञापयामास काशीप्रास्यैपि नाकिनम् ॥ ४८ ॥ ॥ श्रीपावर्त्युवाच ॥ ॥ प्रमथाधिपसर्वेशनि त्वस्वाधीनवर्तन ॥ यथानंदवनं यातं तथा कुरुवरप्रद ॥ ४९ ॥ जितपीयूषमाधुर्यं काशीस्तवनसुंदरीम् ॥ अथाकण्यहमुदितोगिरिशो गिरिजांगिरम् ॥ ५० ॥ ॥ श्रीदेवदेव उवाच ॥ ॥ अयि प्रियतमे गौरिवद्वागमृतसीकरैः ॥ आप्यायितोऽस्मि नितरां काशीप्रास्यै ये तदधुना ॥ ५१ ॥ त्वं जानासि महदेवि मयत्तन्महद्वत्तम् ॥ अशुक्तपूर्वमन्येन वस्तुपाशमिनेतरत् ॥ ५२ ॥ पितामहस्य वचनादिवोदासो महीपतिः ॥ धर्मेण शासति पुरीं कउपायो विधीयताम् ॥ ५३ ॥ कथं सराजार्धमिष्टुः प्रजापालनतत्परः ॥ वियोज्यते पुरःकाश्यादिवोदासो महीपतिः ॥ ५४ ॥ अयं धर्मवर्तिनो यस्माद्विघ्नस्यान्नेतरस्य तु ॥ तस्मात्कंप्रेषयामीं शेषस्तं काश्यावियोजयेत् ॥ ५५ ॥

ताः सूक्ष्मशर्कराश्च द्रुपपाणास्ताभिः ॥ ४७ ॥ अपर्णैति ॥ अपर्णेत्यनेन शुद्धस्तवायास्तस्याः काशीगणवर्णनैः अधिकारोऽस्तीति च्यन्यते ॥ पार्वतीति कचिन् ॥ ४८ ॥ प्रमथाधिपेत्यादि संबोधनचतुष्टयेन तव किमप्यशक्यं नास्तीति सूचयति ॥ ४९ ॥ जितेति ॥ गिरिशैव जन्तुपूर्वोक्तगिरिमाकर्ण्य मुदितः स च थानंतरंगिरिजां प्राहो ह्यन्यः ॥ कथं जन्ताम् ॥ जितं पीयूषस्यामृतस्य माधुर्यययासा तथाताम् ॥ तत्र हेतुगर्भं विशेषणमाह ॥ काशीस्तवने सुंदरीशो जन्ताम् ॥ ५० ॥ अयं तिसंबोधने ॥ तद्वागमृतस्यैकरैस्तव वचनपरिपूषकैः ॥ येन त्वं करोमि ॥ ५१ ॥ त्वमिति ॥ उपाशार्धमिष्टुं जेतुं सवद्व्यर्थः ॥ ५२ ॥ तर्हि काश्या अन्यैराधिपत्येनानाश्रितत्वात् सिद्धं न समीहितं न त्याह ॥ पितामहस्येति ॥ ५३ ॥ तर्हि बलानिःसारणीयस्तन्नाह कथमिति ॥ ५४ ॥ तर्हि विघ्नमुपायोऽक्कद्व्यर्थो न त्याह ॥ अधर्मेति ॥ तस्मात्तद्देशे येन केनापि प्रकारेण यस्तं काश्यावियोजयेत्तं कंप्रेषयामीतियोजना ॥ ५५ ॥

नतुविघ्नमुत्पाद्यनिसरणेकोदोषस्तत्राह ॥ धर्मेति॥ ५६॥ तर्हिच्छिद्रंविनैवबहिनतव्योनित्याह ॥ विनेति ॥ तत्रहेतुर्मयैवेति ॥ धर्मरूपधुरंधरांधरंतीतिधर्मधुरंधराः ॥ ५७॥ किंच ॥ नजरेति ॥ धर्मवत्सधर्ममार्गविभर्तृतिधर्मवत्सञ्चत ॥ अत्रकर्मभूमौ ॥ तथाचमनुः ॥ आलस्यदन्दोषाच्चमृत्युर्विघ्नजिघांसतीति ॥ ५८॥ इतिपूर्वोक्तम् ॥ योगिनीनिचक्रंसमूहम् ॥ अतिमहाप्रौढमतिशयेनदक्षमतएवगाढकार्यस्यदृढक्रियायाःसाधनकारणम् ॥ ५९॥ अथेदव्यासमालोच्येतस्यायंभावः ॥ यद्यप्यन्यद्वारास्वधर्मव्यावनमन्यव्याव्यतथापिसर्वःस्वार्थ

धर्मवत्मानुसरतांयोगिविघ्नसमुपाचरेत् ॥ तस्यैवजायतेविघ्नःप्रत्युतप्रेमवर्धनि ॥ ५६ ॥ विनाच्छिद्रेणतंभूंपनोत्सादयितुमुत्सहे ॥ मयैवहि यतोरक्ष्याःप्रियेधर्मधुरंधराः ॥ ५७ ॥ नजरातमतिकामेन्नतंमृत्युजिघांसतिव्याधयस्तंनबाधेधर्मवत्समृद्धत्रयः ॥ ५८॥ इतिसंचितयदेवोयोगिनीचक्रमग्रतः ॥ दृष्टांतिमहाप्रौढाढकार्यस्यसाधनम् ॥ ५९ ॥ अथेदव्यासमालोच्यव्योमकेशोमहामुने ॥ योगिनीदंदमादूयजगौवाक्यमिदंहरः ॥ ६० ॥ सत्वरंयातयोगिन्याममवारणसीपुरीम् ॥ यत्रराजादिवोदासोराज्यधर्मेणशास्यलम् ॥ ६१ ॥ स्वधर्मविव्युतः काशींयथातूणैत्येज्यपः ॥ तथोपचरतप्राज्ञायोगमायाबलान्विताः ॥ ६२ ॥ यथापुनर्नवीकृत्यपुरींवारणसीमहम् ॥ इतःप्रयामियोगिन्यस्तथाक्षिप्रंविधीयताम् ॥ ६३ ॥ इतिप्रसादमासाधशसनंशिरसावहन ॥ कृतप्रणामोनिर्यातोयोगिनीनांगणस्ततः ॥ ६४ ॥ ययुराकाशमाविश्यमनसोप्यतिरंहसा ॥ परस्परंभाषमाणायोगिन्यस्तामुदान्विताः ॥ ६५ ॥ अद्यधन्यतराःस्मोवैदेवदेवेनयत्स्वयम् ॥ कृतप्रसादाःप्रहितैःश्रीमदानंदकाननम् ॥ ६६ ॥ अद्यसद्योमहालाभावभूतानांतिदुर्लभौ ॥ त्रिनेत्रराजसंमानस्तथाकाशीविलोकनम् ॥ ६७ ॥

समीहेतस्वकार्यमुद्धरेद्यद्व्याकाशीप्राप्त्यन्यथानुपपत्त्याचस्वधर्मादित्यद्वाराव्युत्थाप्यकाशीत्याजयित्वासहणेनाव्यातंगतव्यमितिदेव्यासहृष्यालोचनंकलेति ॥ जगौउवाच ॥ इदंवल्यमाणम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ उपचरतसमाचरत ॥ तस्माद्विभीमइतिचेत्तत्राह ॥ योगेति ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ततोमंदरात् आज्ञानंतरंवा ॥ ६४ ॥ अतिरहसातिशयितवेगेन ॥ ६५ ॥ परस्परंभाषणमेवाह ॥ अद्येतिद्वान्याम् ॥ ६६ ॥ ६७ ॥

इतीति ॥ इतीत्यंशस्पर्शकथयत् ॥ तुसंथमे ॥ अथानंतरं सद्यो गिनीनां निकुरं वः सुहृतां रुरीनय रतिथ्येनैव गणेशमलं जगत् प्रापयदित्यव्ययः ॥ मंदरादियं कुंजस्तस्मिन्वायः कुंजस्तास्मात् ॥ ६८ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतया काशीखंडटीकायां चतुर्थत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ५ ॥ चत्वारिंशेऽध्यायचोऽध्याये नीजमुद्योने ॥ योगिनीनां सुहृद्वागमनवर्णयति स्फुटम् ॥ १ ॥ पूर्वार्थायां तयो गिनीनां निकुरं वस्तां रुरीनय रतिथ्यमलं भयदित्युक्तं दनं तरे किं वत मित्येषायां माह ॥ अयेति ॥ अथपुनरिति च विषयभास्यनंतं योगिनीनां वंददूरादेव दृष्टिं प्रसायस्व चतुर्षु दिव्यनिर्माणफलान्वितं प्रशंसित्यव्ययः ॥ १ ॥ दिव्यप्रासादमालानां पताकाश्च प्रशंसित्यनुपज्जने ॥ कथं जनाश्च लाश्च पलाः पल्लवाश्च अपाणि यासांस्ताथा ॥ ना उच्येक्षते ॥ सादरमिति ॥ सादरं यथास्यात्तत्सादरं मार्गं त्यागं यथा न्यथिकानां द्रव्यतोराकारयतीरिवेति ॥ २ ॥ चंचदिति ॥ मुनीलतमालायां सम इति मुदितमनाः स योगिनीनां निकुरं वस्त्वथ मंदराद्रिकुंजात् ॥ न भस्मितं घुलतं प्रयाणवेगो नयनानि तथ्यमलं भयदुरीताम् ॥ ६८ ॥ ॥ इति श्री स्कंदपुराणे काशीखंडकाशीवर्णनं नाम चतुर्थत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ अथतद्योगिनीं वंददूरादेव दृष्टिं प्रसायस्व च ॥ स्वनेत्रद्वयनिर्माणं प्रशंसं फलान्वितम् ॥ १ ॥ दिव्यप्रासादमालानां पताकाश्च लपल्लवाः ॥ सादरं दूरमार्गस्थान्यानां द्रव्यतोराव ॥ २ ॥ चं चत्वारसादमाणि व्यैर्विजं भित्तमरीचिभिः ॥ मुनीलमपि च व्यामर्षाक्षमाणं सुनिर्मलम् ॥ ३ ॥ देवत्वमाययाच्छाद्य वेपंकपटिकोचितम् ॥ विधाय काशमिव शशांगिनीचक्रमक्रमम् ॥ ४ ॥ काचिच्च योगिनीभूता काचिज्जाता तपस्विनी ॥ काचिद्भूतं वसं रं धीकाचिन्मासोपवासिनी ॥ ५ ॥ मालाकारवधू काचिक्काचिन्वापितमुदरी ॥ मूर्तिकर्मविचारज्ञाऽपराभैषज्यकोविदा ॥ ६ ॥ वैश्याचकाचिदभवत्क्रयविक्रयचुरा ॥ व्यालग्राहिण्यभू काचिद्वामी धात्री चकाचन ॥ ७ ॥ एकाचनृत्यकुशला त्वन्यागानविशारदा ॥ अपरावणुवादज्ञापरावीणाधराभवत् ॥ ८ ॥ मृदंगवादनज्ञा काचित्तालकलावती ॥ काचिक्कर्मणतत्त्वज्ञा काचिन्मौक्तिकगुंफिका ॥ ९ ॥

लमपि व्योमाकाशां नुनिर्मलं शुक्लमास्वरेतं जोमास्वरं चार्वाक्ष्यमाणं दृश्यमानं प्रशंसते निपूर्वाक्क्रियैव संवधः ॥ कैः ॥ चंचतः स्फुरतो ये प्रासादास्तत्र स्थैर्याणि कथं कृत्वा विजृम्भिता देदीप्यमाना ये मरीचयस्तैरित्यर्थः ॥ ३ ॥ देवत्वमिति ॥ रक्तवस्त्रादिधाणि स्तपस्वि विशेषाः कार्पटिकास्तेषां विधायाः क्रमं यथास्यात्तथायोगिनीचक्रं काशीमविशदित्यव्ययः ॥ ४ ॥ एवं प्रथमतः प्रविश्य पश्चान्नारुणं कृतवदित्याह ॥ काचिदित्यादिना ॥ योगिनी अष्टांगयोगयुक्ता कापालिका वा ॥ तपस्विनी चांद्रायाणां द्वित्रतपरा ॥ सैरं धीपरवेष्टमस्था ॥ ५ ॥ भैषज्यकोविदवैद्यकर्मणिपुणा ॥ ६ ॥ कथं विक्रयविषये च चुरादक्षा ॥ व्यालः सर्पस्तद्ग्राहिणी ॥ धात्री उपमाता ॥ ७ ॥ वीणाधनेति पाठे विगैवधनं धनसाधनं यस्याः स्नानार्थावगावदनपरित्यर्थः ॥ ८ ॥ तालएव कलाविधा तद्गुतो ॥ कार्पणतत्त्वज्ञा वशीकरणकर्मतत्त्वज्ञेत्यर्थः ॥ मौक्तिकगुंफिका मुक्तामालाप्रथिका ॥ ९ ॥

गंधभागविधिज्ञागंधभागप्रकारज्ञा ॥ अक्षकलालयाद्यतविद्याश्रयज्ञा ॥ आलापस्योहोसेविलसेचानुर्यइतियावत् ॥ कुशला ॥ चत्वरचारिणीशिक्षुकीहेपणप्रांगणचारिणी ॥ १० ॥ वंशस्य ऊर्ध्वीकृत्यधृतस्योपर्यधिरोगेदक्षा ॥ इतराउभयपार्श्व ऊर्ध्वीकृत्यवद्धायारज्यामार्गेणतदुपरिगमनेइतरादक्षेनदक्षेतरपदयोः परस्परमुक्तग्रन्थः ॥ पथिचैत्रवेष्ट दम् ॥ १२ ॥ नैरुण्याद्वाक्ष्यात् ॥ १३ ॥ पुरुषस्यस्त्रियास्त्रियावापुरुषेणहः संवेजायमानेययावर्त्यनक्षरतिसागुटिका ॥ गुटिकातिसिद्धिदाकाचित् ॥ चक्षुषोरजनस्पर्शमात्रेणा गंधभागविधिज्ञान्याकाचिदक्षकलालया ॥ आलापोल्लासकुशलाकाचिच्चत्वरचारिणी ॥ १० ॥ वंशाधिरोगेदक्षारज्यामार्गेणचेतरा ॥ काचिद्वातुलचेष्टाभूत्यथैचैवरवेष्टना ॥ ११ ॥ अपत्यदाऽनपत्यानांपरातत्रपुरेऽवसत् ॥ काचिक्कराधिरैखाणालक्षणानिचकेतिच ॥ १२ ॥ चित्रलेखनैरुण्याकाचिज्जनमनोहरा ॥ वशीकरणमंत्रज्ञाकाचित्तत्रचचारह ॥ १३ ॥ गुटिकासिद्धिदाकाचिदंजनसिद्धिदा ॥ धा तुवादिदधान्यापादुकासिद्धिदापरा ॥ १४ ॥ अग्निस्तंभंजलस्तंभंवाकस्तंभंचाप्यशिक्षयत् ॥ खेचरीवंदौकाचिददृश्यत्वंपरदौ ॥ १५ ॥ काचिदाकर्षणांसिद्धिददुबुद्धाटनपरा ॥ काचिन्निजांगसौंदर्ययुवचित्तविमोहिनी ॥ १६ ॥ चितितार्थप्रदाकाचिकाचिज्योतिः कलावती ॥ इत्यादिवेषभाषाभिरनुकृत्यसमंततः ॥ १७ ॥ प्रत्यंगणंप्रतिगृहप्राविशघोगिनीगणः ॥ इत्थमब्दं चरंत्यस्तायोगिन्योऽहोनिशंपुरि ॥ १८ ॥ नन्दिरंलेशिरेकापिपृष्विचिकीर्षवः ॥ ततः समेत्यताः सर्वायोगिन्योवंध्यावच्छ्रिताः ॥ तस्युःसमं च्यतत्रैव नगतामंदरंपुनः ॥ १९ ॥ प्रभुकार्यमनिष्पाद्यसदः संभावनैर्धितः ॥ कः पुरःशक्रुयात्स्यातुं स्वामिनोक्षतविग्रहः ॥ २० ॥

शीष्टदेशप्राप्त्यादर्शनादिसिद्धिरंजनसिद्धिस्तद्वकाचित् ॥ धातुवादेगुणवर्णदिसिद्धिकथनेऽन्याविदध्यानिपुणा ॥ पादुकायाः पादस्पर्शमात्रेणाभीष्टदेशप्राप्तिः पादुकासिद्धिस्तद्वपरा ॥ १४ ॥ अग्निस्तंभादिषु त्रिषु परेत्यनुपज्जेते ॥ खेचरीत्वमाकाशगामित्वम् ॥ अदृश्यत्वं चक्षुष्मतः संमुखेऽपि दर्शनार्हत्वं ॥ १५ ॥ आकर्षणीसिद्धिर्नाम इच्छास्त्रयाः पुरुषस्य बला इती ॥ उपसंहरति ॥ इत्यादीनि ॥ अनुकृत्यात्मानं च यित्वेत्यर्थः ॥ १७ ॥ गणः समूहः ॥ जन इति क्वचित् ॥ १८ ॥ वंध्यव्यर्थं बाधितं यासां तस्य ॥ १९ ॥ प्रश्निति ॥ प्रश्नोः कार्यमनिष्पाद्याकृत्वा सदः संभावनैर्धितः सदसि सभायां संभावनाकार्यकरणे दक्षताया एव धितो वर्धते ॥ क्षतं विग्रहः स नृजीवस्त्वनित्यर्थः ॥ स्वामिनोऽपेकः स्यात् पुरःशक्रुयात् नृकोपीत्यर्थः ॥ २० ॥

किंचान्यच्चेति ॥ इदंशब्दार्थमेवाह ॥ प्रभुविनापीति सार्धेन ॥ २१ ॥ सद्भूत्यलंनमयथाशक्तिकार्यकारित्वम् ॥ २२ ॥ नाद्यापीति स्कंदोक्तिः ॥ हेमहंसुनेतदारभ्यतकालमारभ्य जगत्त्रयंचरत्योपियोगिन्योऽद्यापिकाशीविहायान्यत्रैवेतिष्ठति ॥ यत्र कुत्रापि गत्वा कास्थामेवागत्यातिष्ठतीत्यर्थः ॥ २३ ॥ पुनरपि तासामेवचित्तमाह ॥ प्राप्यापीति पंचभिः ॥ तितिक्षा

अन्यच्चचित्तं ताभिर्यागिनीभिरिदमुने ॥ प्रभुविनापि जीवाभेन तु काशीं विना पुनः ॥ २१ ॥ प्रभूरुक्षापि सद्भूत्येजीविकामात्राहारकः ॥ काशीहरेकराद्गुणपुरुषार्थचतुष्टयम् ॥ २२ ॥ नाद्यापिकाशींसं त्यज्यतदारभ्य महामुने ॥ योगिन्या न्यत्र तिष्ठति चरंत्योपि जगत्त्रयम् ॥ २३ ॥ प्राप्यापि श्रीमती काशीं यस्ति तिक्षातिदुर्मतिः ॥ स एव प्रत्युत्पत्तौ धर्मकामार्थमुक्तिभिः ॥ २४ ॥ कः काशीं प्राप्य दुबुद्धिरपरत्र यियासति ॥ मोक्षनिक्षेपकलशीं तुच्छश्रीकृतमानसः ॥ २५ ॥ विमुखोऽपि श्वरोऽस्माकं काशीं सेव न पुण्यतः ॥ संमुखोऽपि वितापुण्यं कृतकृत्याः स्मृतद्वयम् ॥ २६ ॥ दिनैः कतिपयैरवसर्वज्ञोऽपि समेष्यति ॥ विना काशीं नरमते यतोऽन्यत्र त्रिलोचनः ॥ २७ ॥ शंभोः शक्तिरिं काशीं काचिन्सर्वैरंगोचरा ॥ शंभुरेव हि जानीयादेतस्याः परमं सुखम् ॥ २८ ॥ इति निश्चित्य मनसि शंभोरानंदकानने ॥ अतिष्ठ योगिनिष्ठं दंकया चिन्मायया दत्तम् ॥ २९ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्थं समाकर्ण्य मुनिः पुनः प्रच्छ षण्मुखम् ॥ कानि कानि च नामानि तासां तानि वेदश्वर ॥ ३० ॥ भजनाद्योगिनीनां च कास्यां किं जायते फलम् ॥ कस्मिन् यवाणिताः पूज्याः कथं पूज्याश्च तद्दृढ ॥ ३१ ॥ श्रुत्वेति प्रश्नमौ मे योगिनी संश्रयंततः ॥ प्रत्युवाच मुनेव च्छिभृणोऽवहितो भवान् ॥ ३२ ॥ स्कंद उवाच ॥ नामधेयानि वक्ष्यामि योगिनीनां षटोद्भव ॥ आकर्णयानि पापानि क्षयंति भविनां क्षणान् ॥ ३३ ॥

तित्यक्तुमिच्छति ॥ किंपुनर्यस्स जित्यक्तवाचा इति ॥ २४ ॥ मोक्षरूपस्य तिक्षेपस्य कलशीमाश्रयमित्यर्थः ॥ २५ ॥ विमुखोऽपि श्वरोऽप्यस्माकं संमुखोऽपि विता तदा वयंकृतकृत्याः स्मेत्यन्यः ॥ कथं भूत ईश्वरः ॥ पुण्यं पुण्ये हेतुः पुण्यस्य ह्युपोवा ॥ २६ ॥ २७ ॥ कुतो नरमते तत्राह ॥ शंभोरिति ॥ २८ ॥ २९ ॥ इत्थं मिति श्लोकद्वयेन प्रश्नचतुष्टयम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ सर्वेषां प्रश्नानां प्रत्युत्तरं प्रत्यभिज्ञापयति भगवान्व्यासः ॥ श्रुत्वेति ॥ ३२ ॥ फलसहितं प्रथमं प्रश्नप्रत्युत्तरं पतिजानाति स्कंदो नामधेयानि ॥ क्षयंति नश्यंति ॥ ३३ ॥

नामान्याह ॥ गजाननेत्यष्टभिः ॥ तत्र प्रचंडा चंड विक्रमेति विशेषणमैकनाम ॥ तापनी शोषणी दृष्टि रिति वा ॥ तापनी शोषण्य दृष्टीयस्याः
सा तापनी शोषणी दृष्टि रिति चैकनाम ॥ तदा प्रचंडा चंड विक्रमेति नाम द्वयम् ॥ पूर्वस्मिन्पक्षे प्रतिश्लोकमष्टावष्टौ नामानि ॥ अपरस्मिन्पक्षे चतुर्थश्लोकेन वनामानि ॥ सप्तमश्लोके सप्तैति वि
गजाननां सिंहमुखी गृध्रास्याका कतुंडिका ॥ उष्ट्री वाहय ग्रीवा वाराही शरभानना ॥ ३४ ॥ उलूकिका शिवा वामयूरी विकटानना ॥ अ
ष्टवका कोटराक्षी कुब्जा विकटलोचना ॥ ३५ ॥ शुक्रोदरी लज्जिङ्गाश्च दंष्ट्रा वानरानना ॥ ऋक्षाक्षी कैकराक्षी च बृहन्तुंडासुराप्रिया ॥ ३६ ॥
कपालहस्तारक्ताक्षी रुक्मीकपोतिका ॥ पाशहस्ता दंडहस्ता प्रचंडा चंडा विक्रमा ॥ ३७ ॥ शिशुघ्नी पापहंत्री च कालो रुधिरपायिनी ॥ वसा
धया गर्भक्षाराशवहस्तां त्रमालिनी ॥ ३८ ॥ स्थूलकेशी बृहत्कुक्षिः सर्पास्या प्रेतवाहना ॥ दंष्ट्रककराक्षी च मृगशीर्षा वषट्पानना ॥ ३९ ॥
व्यात्तास्या धूमनिःश्वासा व्योमैकचरणोर्ध्वदृक् ॥ तापनी शोषणी दृष्टिः कोटरी स्थूलनासिका ॥ ४० ॥ विद्युत्प्रभा बलाकास्या मार्जारिकट
पूतना ॥ अट्टाट्टाहासा कामाक्षी मृगाक्षी मृगलोचना ॥ ४१ ॥ नामानीमानियोमत्यश्चतुर्षष्टिर्दिने दिने ॥ जपत्रिसंध्यंतस्य हेतुश्रुवाया प्रशा
स्यति ॥ ४२ ॥ नडा किन्यो नशा किन्यो नक्षत्रं मांडानराक्षसाः ॥ तस्य पीडां प्रकुर्वन्ति नामानीमानियः पठेत् ॥ ४३ ॥ शिशूनां शांतिकाराणि गर्भ
शांतिकराणि च ॥ रणे राजकुले वापि विवादे जयदान्यपि ॥ ४४ ॥ लभेदभीप्सतां सिद्धिं योगिनी पोठसेवकाः ॥ मंत्रांतराण्यपि जपं स्तस्यैते सिद्धि
भाग्भवेत् ॥ ४५ ॥ बलिपूजां पहरैश्च धूपदीपसमर्पणैः ॥ क्षिप्रं प्रसन्ना योगिन्यः प्रयच्छेयुर्मनोरथान् ॥ ४६ ॥ शरकाले महापूजां तत्र कृत्वा
विधानतः ॥ हवींषि दुत्तमं त्रहो महतीं सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ४७ ॥ आरथ्याश्च युजः शुक्लांतिथिं प्रतिपदं शुभम् ॥ पूजयेन्नवमिया वन्नरंश्च
तितमाप्नुयात् ॥ ४८ ॥ कृष्णपक्षस्य भूतायामुपवासीनरोत्तमः ॥ तत्र जागरणं कृत्वा महतीं सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ४९ ॥
शेषः ॥ ३४ ॥ अष्टौ अवयवावकायस्याः सा तथा ॥ अष्टवक्रैति क्वचित् ॥ कोटोद्वाक्षिणीयस्याः सा तथा ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ वसाध्यावासां यतिपिबतीति वसाध्यामेदः पायि
नीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ दंष्ट्रककरासर्पहस्ता सर्पाकारहस्तेति वा ॥ ३९ ॥ कोटरी कोटरवद्भारार्थूलोदरेत्यर्थः ॥ पुरुषोत्तमेशे प्रसिद्धो देव्या मूर्तिविशेषरूपपावा ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ डाकि
न्यः शाकिन्यश्च दुष्टग्रहविशेषाः ॥ कूर्ममांडागणविशेषाः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अतार्यां चतुर्दश्याम् ॥ ४९ ॥

॥ ५० ॥ लघुकोलिप्रमाणतः सूक्ष्मबद्रीफलप्रमाणेन ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥
 पट्टचत्वारिंशेऽध्याये सर्वपापकनाशने ॥ लोकार्कमहिमा तावद्व्ययीति मनोहरः ॥ १ ॥ काशीस्था द्वादशादित्यान्कुप्रस्तावयति ॥ गतेऽथेति ॥ अंशुमालिनं हूयम् ॥ १ ॥ २ ॥
 उद्धेतुं छिनं भवेत् ॥ ३ ॥ एतः पापम् ॥ ४ ॥ अतर्हः सहैः करैः क्रिमिभिः ॥ पक्षानेरमूर्तिभेदेन करैः हस्तैः ॥ ५ ॥ कामको धावति ॥ यद्यस्मात्तत्र राजनिप्रसिद्धे मत्सराहंतीति काम
 प्रणवादिचतुर्थ्यैर्नामभिर्भक्तिमान्नरः ॥ प्रत्येकं हवनं कृत्वा शतमशोत्तरं निशि ॥ ५० ॥ सर्सापि पागुगलुना लघुकोलिप्रमाणतः ॥ यायां
 सिद्धिर्भास्येतांतां प्राप्नोति मानवः ॥ ५१ ॥ चैत्ररुणप्रतिपदि तत्र यात्राप्रयत्नतः ॥ क्षेत्रविघ्नप्रशान्त्यर्थं कृतव्यापुण्यरुज्जनैः ॥ ५२ ॥ यात्रां
 च सांवात्सरिकीं योनिकुर्यादवज्ञया ॥ तस्य विघ्नप्रयच्छति यागिन्यः कश्चिवांसिनः ॥ ५३ ॥ अग्रे कृत्वा स्थिताः सर्वास्ताः काश्यां भणिकर्णिका
 म् ॥ तन्नमस्कारमात्रेण नरो विघ्नैर्न बाध्यते ॥ ५४ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडे चतुःषष्टियोगिन्यागमनं नाम पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥
 स्कंद उवाच ॥ गतेऽथ योगिनिर्दंदे देवो घटोद्भवा ॥ काशीं प्रवृत्तिं जिज्ञासुः प्राहिणोऽंशुमालिनम् ॥ १ ॥ देवदेव उवाच ॥ स्मना श्रवणितो
 याहिपुरीं वाराणसीं शुभाम् ॥ यत्रास्मिन्निर्दंदे देवो घटोद्भवा ॥ तस्य धर्मविरागेन यथा तत्क्षेत्रं भुजेत् ॥ तथा कुरुष्व भोक्षिप्रं
 मावमंस्थाश्रितं नृपम् ॥ ३ ॥ धर्ममार्गं प्रवृत्तस्य क्रियते यावमानता ॥ सा भवेदात्मनो न न हनंश्च जायते ॥ ४ ॥ तव बुद्धिः कासेन च्यवते
 चेत्स धर्मतः ॥ तदा सा नगरी भानोत्वयोद्वास्याऽसहैः करैः ॥ ५ ॥ कामक्रोधौ लोभमौ होमत्सराहंरुती अपि ॥ तत्र न भवेतां यत्तलालोपिनं
 जयेत् ॥ ६ ॥ यावद्धर्मस्थिरा बुद्धिर्यावद्धर्मस्थिरं मनः ॥ तावद्दिग्दयः क्वास्ति विपद्यः परिवेष्टुः ॥ ७ ॥ सर्वपापमिह जंतूनां त्वं वेत्सि ब्रह्मचेष्टितम्
 अतएव जगच्चक्षुर्ब्रजं लवकार्यसिद्धये ॥ ८ ॥ रविरादाय देवाणां मूर्तिमन्यां प्रकल्प्य च ॥ न भ्राध्वगामहारां कश्चिन्मिमुखाऽभवत् ॥ ९ ॥
 क्रोधौ तौ लोभमौ हौ च न भवेतां संभवत इत्यर्थः ॥ तत्सत्तालालोपिनं तज्येदित्यन्वयः ॥ ६ ॥ विपद्यपि आपत्कालेऽपि ॥ ७ ॥ ब्रह्महत्यायां च संवेष्टां च धितवेत्यतएव जगच्चक्षुजं
 लवकारको धर्मबोधक इति वार्त्तायां सिद्धये ब्रज ॥ ८ ॥ देवस्याज्ञां विरादाय न भो ध्यानमाकाशमार्गं च्छतीति न भो ध्यानामन्यां मूर्तिं प्रकल्प्याद्द्वारा त्रिदिनकर्ममिव्याप्य काशीं म
 भिमूखोऽभवत् काशीं प्राप्नुवृत्त इत्यर्थः ॥ ९ ॥

त्वरयाकाशमिमुवल्लेहेतुमाह ॥ मनसैति ॥ लोलः शुब्धः आकुल इति यावत् ॥ आनंदित इति वा ॥ १० ॥ हंसत्वमिति ॥ तस्य सदा सर्वदानभोज्यनी नस्य नभोमार्गगामिनः सूर्यस्य हंसत्वं हंति गच्छतीति हंसस्य भावो हंसत्वं फलतामगात् फलवज्जातमित्यर्थः ॥ तत्र हेतुगर्भविशेषणमाह ॥ काशीप्रतियियासतो गंतुमिच्छतः ॥ ११ ॥ अथेत्यानंत्ये मंगले वा ॥ धर्मध्वस्ति धर्मलोपम् ॥ १२ ॥ विभावसुः सूर्यः ॥ अवसरं लिङ्गम् ॥ स्वर्धर्मणि स्वधर्मनिष्ठे ॥ सुधर्मणीति क्वचित् ॥ १३ ॥ नाना रूपमेव दर्शयति ॥ कदाचिदित्यादिना ॥ १४ ॥ दीनतां दिशताम् ॥ १५ ॥ वेदवाद्यां पाषाण्डात्मिकाम् ॥ दृष्टः प्रत्ययोज्ञानं यस्य तद्दृष्टप्रत्ययप्रत्यक्षज्ञानविषयमैहिकमेव वस्तु जातम् ॥ चार्वाकाणां मंतस्थापयामासे

मनसा तीवलोलोऽभूत् काशीदर्शनलालसः ॥ सहस्रचरणोऽप्यैच्छत्तदा खैनैकपादताम् ॥ १० ॥ हंसत्वं तस्य सूर्यस्य तदा सफलतामगात् ॥ सदानभो ध्वनी नस्य काशीप्रतियियासतः ॥ ११ ॥ अथ काशीं समासाद्य रविरंतर्बहिश्चरन् ॥ मनागपि न तद्भूधर्मध्वस्ति मवैक्षत ॥ १२ ॥ विभावसुर्वसक्काशानाना रूपेण वत्सरम् ॥ क्वचिन्नावसरं प्राप तत्र राजिसुधर्मिणि ॥ १३ ॥ कदाचिदतिथिर्भूतो दुर्लभं प्रार्थयन् रविः ॥ न तस्य राज्ञो विषये दुर्लभं किंचिद्वैक्षत ॥ १४ ॥ कदाचिद्याचको जातो बहुदोषिकदाप्यभूत् ॥ कदाचिदीनतां प्रापः कदाचिद्रणकोऽप्यभूत् ॥ १५ ॥ वेदवाद्यां क्रियां चापि कदाचित् तस्य पादयत् ॥ कदाचित्स्थापयामास दृष्टप्रत्ययमैहिकम् ॥ १६ ॥ कदाचिज्जटिलोजातः कदाचिच्चंद्रिगंबरः सकदाचिज्जांगलिकोऽपि विद्याविशारदः ॥ १७ ॥ सर्वपाण्डुधर्मज्ञः कदाचिद्ब्रह्मवाद्यभूत् ॥ ऐंद्रजालिक आसीच्च कदाचिद्भ्रामयन् जनान् ॥ १८ ॥ नानाव्रतोपदेशैश्च कदाचित्सपतिव्रताः ॥ क्षोभयामास बहुशः सदृशं तं कथानकम् ॥ १९ ॥ कापालिकव्रतधरः कदाचिच्च भवद्विजः ॥ कदाचिदपि विज्ञानी धातुवादी कदाचन ॥ २० ॥ क्वचिद्विप्रः क्वचिद्राजपुत्रो वैश्यात्यजः क्वचित् ॥ ब्रह्मचारी क्वचिदभूद्बुद्धीवनचरः क्वचित् ॥ २१ ॥ तस्यार्थः ॥ तथा च श्रूयते ॥ प्रत्यक्षमेकं चार्वाका इति ॥ १६ ॥ जटिलः पाशुपतो जटामात्रधारी वा ॥ जांगलिको वैद्यविशेषः ॥ एतस्यैवार्थमाह ॥ विषविद्याविशारद इति ॥ १७ ॥ सर्वः श्रीरुद्रस्तेन निर्मितः पाण्डुधर्मो विद्वद्रुद्रशैवागमोक्तधर्मस्तज्जानातीति सर्वपाण्डुधर्मज्ञः ॥ तथा च पादौ ॥ स्वागमैः कल्पितैस्त्वं च जनाभ्यं द्विमुक्त्वा कुर्वति भगवद्भजनम् ॥ ब्रह्मवादी वेदवादी ॥ इंद्रजालं कुहं केतव्यं वहरतीत्येन्द्रजालिकः ॥ १८ ॥ सदृशं तं कथानकं कैदृशं तं सहिताभिः कथाभिः ॥ १९ ॥ कापालिकः शैवविशेषो लोको योगीति प्रसिद्धस्तद्वतः ॥ द्विजः पक्षी ॥ द्विजो ब्राह्मणः स न कापालिकव्रतधर इति वा ॥ विज्ञानी ब्रह्मज्ञानी ॥ धातुवादी स्यर्णादिसिद्धिवादी ॥ २० ॥ अथवा कदाचिदगवद्भूज इत्येतत्संप्रचरति ॥ क्वचिद्विप्र इति साधपादेना ॥ २१ ॥

अभामयद्भामयामस ॥ २२ ॥ २३ ॥ चितयार्तःपीडितः ॥ २४ ॥ चितामेवाह ॥ मंदरमितिचतुर्गः ॥ तत्तदा ॥ २५ ॥ उरीकृत्यवीकृत्य ॥ तस्यविश्वेश्वरस्यपुरःकथंतिष्ठेत्स्या
स्यामि ॥ २६ ॥ ओंकृत्यवीकृत्य ॥ अवहेलमवज्ञाम् ॥ चरुवार्थ ॥ यामिचेतिस्वद्यते ॥ २७ ॥ परगतांशलभताम् ॥ २८ ॥ यस्मादेवंतत्समादंभवस्थाम्यामीति ॥ एवकारार्थ
मेवाह ॥ नत्यस्यामीति ॥ २९ ॥ तर्हिकायानिवेदनेपापस्यान्येत्याह ॥ पुरइति ॥ कार्यरूपमर्थकार्यार्थमोचरयित्वाइहाश्यातिष्ठतोमेत्स्यापञ्चाविभिष्यतितस्यपापस्यकाशी
यतिःकदाचिदितिसरूपैरभ्रामयजनान् ॥ सर्वविद्यासुकुशलःसर्वज्ञश्चाभवत्कचित् ॥ २ ॥ इतिनानाविधैरुपैश्वरकाश्यांग्रहेश्वरः ॥ नक
दापिजनेकापिच्छिद्रप्रपकदाचन ॥ २३ ॥ ततोर्निनिदचात्मानंचितार्तःकथ्यपालजः ॥ धिक्परप्रथ्यतांयस्यांशोलभ्येतनकचित् ॥ २४ ॥
मार्तडउवाच ॥ ॥ मंदरांयदियाम्यद्यस्यस्तक्रुद्ध्यतोश्वरः ॥ अनिष्पादितकार्यार्थमयिसामान्यभृत्यवत् ॥ २५ ॥ कोपमय्युरीकृत्ययदि
यायांकथंचन ॥ कथंतिष्ठेत्पुरस्तस्यतर्हि वैमूढभृत्यवत् ॥ २६ ॥ अर्थोक्त्यावेहलंवायामिचक्कथंचन ॥ काधानिरीक्षेज्यक्षामांविषंपेयंत
दामया ॥ २७ ॥ हरकोपानलेनूनयदियातः५तंगताम् ॥ पितामहोपिमांत्रातुतदाशक्ष्यतिनस्फुटम् ॥ २८ ॥ स्थास्यास्यत्रैवतन्नित्यंनत्यस्या
मिकदाचन ॥ क्षेत्रसंन्यासविधिनावाराणस्यांरुनाश्रमः ॥ २९ ॥ पुरःपुरारेःकार्यार्थमनिवेद्येहतिष्ठतः ॥ यत्पापंभाविमेतस्यकाशीपापस्य
निष्कृतिः ॥ ३० ॥ अयान्यपिचपापानिमहांत्यस्यानियानिच ॥ क्षयतितानिसर्वाणिकाशीप्रविशतांसताम् ॥ ३१ ॥ बुद्धिपूर्वमयाचैतन्नपापं
समुपार्जितम् ॥ पुरारिणैर्वहिपुराऽऽशासिधर्मोहिरक्ष्यताम् ॥ ३२ ॥ धर्मोहिरक्षितोयेनदेहसत्वरगवरे ॥ त्रैलोक्यंरक्षितंतेनकिंकार्थैःसुर
दितैः ॥ ३३ ॥ रक्षणीयोयदिभक्त्यामःकामारिणाकथम् ॥ क्षणादंगतांतीतावहूनांसुखकार्यपि ॥ ३४ ॥ अर्थश्चेत्सर्वथारक्ष्यइतिकैश्चिदु
दाहृतम् ॥ तत्कथंनहरिश्वद्रोऽरक्षत्कुरिक्कनंदने ॥ ३५ ॥

निष्कृतिःप्रार्थयिष्यन्तम् ॥ काशीवासइतिकिचिन्त्याह ॥ ३० ॥ नकेवलमेतस्यैवपापस्यकाशीनिष्कृतिःकिंत्वन्येषामपीत्याह ॥ अयान्यपीति ॥ सतामितिनप्रविशतांविशेषांकिंतु
काशीप्रविष्टानांथात्वात्तथोक्तम् ॥ ३१ ॥ किंच ॥ बुद्धीति ॥ आशासिशासितोहोकिंधर्मोहिरक्ष्यतामिति ॥ रक्षतेतिपाठेधर्मक्षतात्रिपुरारिणाधर्मोऽशासिरक्षितव्यइत्युक्तमित्य
र्थः ॥ ३२ ॥ धर्मरक्षणेनपिंकिंतत्राह ॥ धर्मोहीति ॥ सुरक्षितैःशोभनप्रकारेणरक्षितैरपकार्थैःकिंनकिमपीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ कामार्थयोरक्षणाभावंतैकेणोपपादयति ॥ रक्षणीयइ
तिद्वयेन ॥ ३४ ॥ अरक्षदर्थमितिशेषः ॥ कुरिक्कनंदनेविश्वामित्रे ॥ ३५ ॥

एवंकार्थयोरक्षणेत्केणोपपाद्यधर्मस्वरक्षणसाधयति ॥ धर्मस्त्विति ॥ शिबिर्हिंशरणगतकपोतत्राणयस्वमांसं ददाति भ्रातृप्रसिद्धम् ॥ दधीचिस्तु याचकेभ्यो देवेभ्यः स्वास्थी
न्यदददिति च भागवते ॥ प्रभृतिप्रमुखशब्दाभ्यां कर्णजीमतवाहनदयोग्यं ॥ तथा च श्रूयते ॥ त्वचं कर्णः शिर्मांसजीवजीमतवाहनः ददौ दधीचिरस्थीनिर्कनं देयमहात्मनामिति ॥ ३६ ॥ नन्वेवमपि रुद्रस्य रोषादनिष्टं विध्यति तत्राहायमिति ॥ ३७ ॥ ननु तथाप्येतावतनिर्विधेनालमित्याशंक्य कार्श्यामाहात्म्यवर्णनकार्श्याप्राप्यमाणमात्रस्य गमनाभावद्वय
धर्मसुरक्षितः सर्वैरपि देहव्ययेन च ॥ शिबिप्रभृतिभूपालैर्दधीचिप्रमुखैर्विजैः ॥ ३६ ॥ अयमेव हि वैधर्मः कार्श्यासेवनसंभवः ॥ रुषितादिपुरु
द्रान्मांसं विष्यति न संशयः ॥ ३७ ॥ अवाप्य कार्श्यादुष्प्रापां को जहाति स चेत्तनः ॥ रत्नं कस्य मुस्त्यजकः काचं संजिघृक्षति ॥ ३८ ॥ वाराणसीं
समुस्त्यज्यस्त्वन्यत्र यियासति ॥ हव्वा निधानं पादेन सोऽयं मिच्छति भिक्षया ॥ ३९ ॥ पुत्रमित्रकलत्राणि क्षेत्राणि च धनानि च ॥ प्रतिजन्मे ह
लभ्यं ते काश्ये कानैव लभ्यते ॥ ४० ॥ यन्लब्ध्या पूर्णकार्श्यात्रिलोक्योद्धारणक्षमा ॥ त्रैलोक्यैश्वर्यदुष्प्रापते न लब्धं महासुखम् ॥ ४१ ॥ कुपितो
पि हि मे रुद्रस्तेजोहानिं विधास्यति ॥ काश्यां चलप्स्ये तत्तेजो यैस्त्वे स्वात्मावबोधजम् ॥ ४२ ॥ इतराणीह ते जांसि भासंते तावदेव हि ॥ स्वद्योता
भानियावन्नोजंभते काशिजं महः ॥ ४३ ॥ इति कार्श्याप्रभावज्ञो जगच्चक्षुस्तमो नुदः ॥ कृत्वा द्वादशधात्मानं कार्श्यापुण्याव्यवस्थितः ॥ ४४ ॥
लोलाकं उत्तराकं श्रभावादिस्तथैव च ॥ चतुर्थोद्गुपदादित्यो मयूखादित्यएव च ॥ ४५ ॥ स्वलोकाश्चरुणादित्योऽदृक्केशवसंज्ञको ॥ दश
मो विमलादित्यो गंगादित्यस्तथैव च ॥ ४६ ॥ द्वादशश्वयमादित्यः काशिपुण्याघटोद्भव ॥ तमोऽधिकेभ्यो दुष्टेभ्यः क्षेत्रक्षस्यमांसदा ॥ ४७ ॥
तस्यार्कस्य मनो लोलं यदासीत्काशिदर्शने ॥ अतो लोलाकं इत्याख्यासां जाताविवस्वतः ॥ ४८ ॥ लोलाकस्त्वसि संभेदक्षिणस्यां दिशि
स्थितः ॥ योगक्षेमं सदा कुर्यात्काशीवासि जनस्य च ॥ ४९ ॥

नि ॥ अवप्येत्येति चतुर्भिः ॥ संजिघृक्षति प्रहृतुमिच्छति ॥ ३८ ॥ यियासति गतुमि
च्छति ॥ किंपुनर्योगतइति भावः ॥ निधानं निधिम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अनिष्टस्वीकृत्यापि गमनाभावमाह ॥ कुपितइति द्वाभ्याम् ॥ स्वात्मावबोधजं स्वस्य आत्मना आत्मत्वेनेति
यावत् योऽवबोधो ज्ञानं तस्माज्जातं स्वस्यात्मनो योऽवबोधो नित्यशुद्धमुक्तस्वरूपत्वेन ज्ञानं तस्माज्जातमिति तत्रा ॥ ४२ ॥ स्वद्योताभ्यानि रात्रौ प्रकाशमानः शुद्धकीटविशेषः स्वद्योतो जुनी
ति गौडेषु सिद्धस्तदृशानि ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ तमोऽधिकेभ्य आत्यंतिकतामसेभ्यः ॥ ४७ ॥ लोलाकं नाम निर्वर्तकः ॥ तस्यार्कस्येति ॥ लोलमानंदितम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

॥ ५० ॥ षष्ठ्यैकैषष्ठ्यायुक्तेऽर्कदिने ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ लोलार्कसंगमेलोलार्कसमीपसंगमेलोलार्कणवासंगमः लोलार्कसंगमस्तस्मिन् ॥ लोलार्कसंगमइति पाठे लोलार्कसंगमो मार्गशीर्षस्य सप्तम्यां षष्ठ्यां वारविवासरैः ॥ विधाय वारिणीयात्रानरः पार्यप्रमुच्यते ॥ ५० ॥ कृतानि यानि पापानि नरैः संवत्सराविधिना नश्यंति क्षणतस्तानि षष्ठ्यैकलोलदर्शनात् ॥ ५१ ॥ नरः स्नात्वा सिसंभेदे सतप्य पितृदेवताः ॥ श्राद्धं विधाय विधिना पित्रा नृण्यमवाप्नुयान् ॥ ५२ ॥ लोलार्कसंगमस्नात्वा दानं हर्षमंशुराचनम् ॥ यत्किंचिच्छ्रुतं कर्म तदानं त्यागकल्पते ॥ ५३ ॥ सूर्योपरागे लोलार्कस्नानदानादिकाः क्रियाः ॥ कुरुक्षेत्रादशगुणा भवन्तीह न संशयः ॥ ५४ ॥ लोलार्कैरथ समम्यां स्नात्वा गंगामिसंगमे ॥ समजम्भकृतैः पापैर्मुक्तो भवति तत्क्षणम् ॥ ५५ ॥ प्रत्येकं वारं लोलार्कैः पश्यति शुचिब्रतः ॥ न तस्य दुःखं लोके स्मिन्कदाचिन्संभविष्यति ॥ ५६ ॥ न तस्य दुःखं तपामानदुर्न विचिंका ॥ लोलाकर्मकथः पश्येत्तस्यादौ दकमेव कः ॥ ५७ ॥ वाराणस्यामुपि वा पियोलोलाकर्मसंवतः ॥ संवते तं नरं नृनृकृशाः बुद्ध्याधिसंभवाः ॥ ५८ ॥ सर्वेषां काशितार्थानां लोलार्कैः प्रयमं शिरः ॥ ततोऽगान्यन्यतीर्थानि तज्जलह्लाविता निहि ॥ ५९ ॥ तीर्थांतराणि सर्वाणि भूमौ विलयगान्यपि ॥ असिंभेदतीर्थस्य कलानाहंति षोडशीम् ॥ ६० ॥ सर्वेषामेव तीर्थानां स्नानाद्यष्टभ्यंत फलम् ॥ तत्फलसमगाप्यंत नरैर्गंगासिसंगमे ॥ ६१ ॥ नार्थवादाय मुदितः स्तुतिवादानं वमुन ॥ सत्ययथार्थवादायें श्रद्धयः सद्विरादरात् ॥ ६२ ॥ यत्र विश्वेश्वरः साक्षाद्यत्र स्रगं तरंगिणी ॥ मिथ्या तत्रानुमन्यतार्किकाश्चानुभूयकाः ॥ ६३ ॥ उदाहरंति ये मूढाः कुत कंच लदपिताः ॥ कास्यां सर्वेषां वादायें ते विट्करीटायुगे युगे ॥ ६४ ॥ कस्य चिक्काशितार्थस्य महिम्नो महत्तुलाम् ॥ नाधिराहन्तु नूनं नमपित्रैर्लाघवमंडपः ॥ ६५ ॥

नवादिन्येवैषोयजमानः प्रस्तादस्या देववर्धवादेना विप्यति न्याह ॥ नार्थवादाय मिति ॥ यथाऽयमर्थवादानभवति तथा पूर्वमेव व्याख्यातमिति ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ अर्थवादाद्वक्तृणां दोषस्य मेवाह ॥ उदाहरंतीति ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

१ जपं दानमित्यपि पाठः

॥ ६६ ॥ किंच तस्यादिशिदुष्टानां प्रवेशोप्यत्रमासीत्याह ॥ लोलाकैते ॥ लोलाकैते ॥ लोलाकैर्नित्यापारयाप्रवाहेण विवृदितागतिवैकल्यप्रापिताः महामला
अपिकाशीस्थद्वेषिणो वानविशेष्युर्न प्रविशन्तीति पक्षः ॥ तं लोलाकार्णां तं स्मृदृशानं निजस्विनां शृणां कर्तुं हे स्मिन् इह मानि तरां दितास्तेषामेवा सिधायाम्बुधाराया विवृदिता विशेषेण
दिताः बद्धं च्छेदं पापिता यथानविशन्तीति शब्दश्लेषालंकारोऽयम् ॥ ६७ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदविरचितायां काशीखंडः कायापट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ चलारिरोयसमो
नास्तिकावेदवाद्याश्च शिशोऽदरपरायणाः ॥ अंत्यजाताश्च ये तेषां पुरः काशीनवर्णयताम् ॥ ६८ ॥ लोलाकं करनिष्ठमासिधारिविवृदिताः ॥
काश्यां क्षिणदिभागेन विशेष्युर्महामलाः ॥ ६९ ॥ महिमानमिमं श्रुत्वा लोलाकस्य नरोत्तमः ॥ न दुःखी जायते कापि संसारदुःखसागरे ॥ ७० ॥
इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडोलाकवर्णनं नाम पट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ अयोत्तरस्यामाशायकुंडम
कास्यमुत्तमम् ॥ तत्र नाद्योत्तरां कर्णरश्मि मालीव्यवस्थितः ॥ १ ॥ तापय न दुःखसंघातं साधूनाप्यायय न रविः ॥ उत्तराकं महतेजाः काशी
रक्षति सर्वदा ॥ २ ॥ तत्र तिहासो यो वृत्तस्तं निशामय सुव्रत ॥ विप्रः प्रियव्रतानामकश्चिदत्रैव शंजः ॥ ३ ॥ आसीकाशं शुभाचारः सदा
तिथिजनप्रियः ॥ भार्याशुभव्रता तस्य बभूवति मनोहरा ॥ ४ ॥ भवदुःखप्रणरता गृहकर्मसुपेशला ॥ तस्यां सजनयामास कन्यामकां सुल
क्षणां ॥ ५ ॥ मूलक्षत्रं यमपादं तथा केंद्रं बृहस्पतौ ॥ वटधेसा गृहे पित्राः शुक्लपक्षे यथाशशी ॥ ६ ॥ सुरुपा विनयाचारा पित्राश्च प्रयकारि
णी ॥ अतो वनिपुणा जाता गृहोपस्करमार्जना ॥ अयथा यथा समधिष्टमा कन्या पितृमंदिरं ॥ तया तथा पितृस्तस्यां श्रिता संवदधतराम् ॥ ७ ॥
कस्मै देया वरा कन्यासुरस्येयं सुलक्षणा ॥ अस्या अनुगुणोऽभ्यः क्रमया वर उत्तमः ॥ ८ ॥

ध्वं व्याये परमपावने ॥ उत्तराकस्य माहात्म्यं वर्णयति ॥ तिमनोहरा ॥ १ ॥ लोलाकं उत्तराकं श्वेतादिना द्वादशदिना उपक्षिप्तास्तत्र लोलाकस्य संवत् माहात्म्यं चोक्तोत्तराकस्यापि आह ॥
अथेति ॥ रश्मिमाली सूर्यः ॥ १ ॥ तस्य कृत्यमाह ॥ तापय निति ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ शुभव्रतानाम्ना ॥ ४ ॥ मूलक्षणां नाम्ना ॥ ५ ॥ मूलक्षस्य मूलक्षत्रप्रयमेपादेतथा बृहस्पतौ केंद्रं यत्र वृ
दशमसप्तमान्यतमस्मिन् राशौ स्थिते सति ॥ ६ ॥ ७ ॥ समधिष्टमवर्धत ॥ ८ ॥ ९ ॥

१ महाबला इत्यपि कचित्पाठः

कस्मैदनासतीयसुखंलभेत् ॥ इवासुखंलभेत् ॥ १० ॥ ११ ॥ तन्मूलक्षविपाकेनकन्यायापूलनक्षत्रफलैः ॥ तत्तदेतिवा ॥ पंचतांमरणम् ॥ १२ ॥ पतिमन्वाहताग्निं
पतिदेहमनुस्यमयौ विवेशेत्यर्थः ॥ १३ ॥ अनुगमनेहेनुमाह ॥ धर्मोद्यमिति ॥ १४ ॥ पन्यासैवस्थातव्यमित्यत्रापिहेतुमाह ॥ नापत्यमिति ॥ १५ ॥ और्ध्वदैहिकम् ॥ द्वादशा
कुलेनवयसाचापिशोलेनापिश्रुतेनच ॥ रूपेणार्थेनसंयुक्तः कस्मैदत्तासुखंलभेत् ॥ १० ॥ इतिचिंतयतस्तस्यज्वरोभूतदिदारुणः ॥ यार्थश्रुता
स्योज्वरः पुंसांमौषधेनापिशाम्यति ॥ ११ ॥ तन्मूलक्षविपाकेनचिंतास्थनज्वरेणच ॥ सविप्रः पंचतांमस्यक्कासवर्गहादिकम् ॥ १२ ॥ पि
तर्युपरतेतस्याः कन्यायाः साजनन्यपि ॥ शुभव्रतापरित्यज्यतांकन्यांपतिमन्वगात् ॥ १३ ॥ धर्मोयंसहचारिण्याजीवताजीवितापिवा ॥ प
त्यासैवस्थातव्यपतिव्रतयुजासदा ॥ १४ ॥ नापत्यंपातिनोमातानपितानैववांधवा ॥ पत्युश्चरणशुश्रूषपायाद्वैकवलक्षियम् ॥ १५ ॥ सु
लक्षणापिदुःखातांपित्रोः पंचत्वमाप्तयोः ॥ और्ध्वदैहिकमापाद्यदशाहंविनिवर्त्यच ॥ १६ ॥ चिंतामवापमहतीमनाथाद्वैत्यमागता ॥ कथम
काकिनीपित्रामात्राहीनाभवांबुधः ॥ १७ ॥ दुस्तरं परमाप्यामिहोन्वसवाभिभावियत् ॥ नकस्मैचिद्वरायाहंपितृभ्यांप्रतिपादिता ॥ १८ ॥
तददत्ताकथंस्वैरमहमन्यंवरं ॥ वृतापिनकुलीनश्चेदुणवान्नचशीलवान् ॥ १९ ॥ स्वाधीनोपिनतत्तेनरतेनापिहिकिंभवेत् ॥ इतिसंचित
यंतोसारूपौदार्यगुणान्विता ॥ २० ॥ युवभिर्बहुभिर्निस्वंप्राथितपिमुहुर्मुहुः ॥ नकस्यापिददोवालाप्रवेशंनिजमानसे ॥ २१ ॥ पित्रोरुपर
पितृह्वावासत्यंचथाविधम् ॥ निनिंदवदुःखालानसंसारंचनिनिंदह ॥ २२ ॥ याभ्यामुत्पादिताचाहंयाभ्यांचपरिपालिता ॥ पितरौकुत्रतौ
यातौदेहिनाधिगनित्यताम् ॥ २३ ॥ अहोदहोप्राहो गव्यंयापित्रोः पुरोमम ॥ इतिनिश्चित्यसावालाविजितेद्रियमानसा ॥ २४ ॥ ब्रह्मचर्य
दृढं कृत्वातपउग्रंचरह ॥ उत्तरार्कस्यद्वस्यसमीपोस्थिरमानसा ॥ २५ ॥

हर्षिष्ठादि ॥ १६ ॥ १७ ॥ सर्वैरभिभवितुंशीलयत्यतस्तत्राभिजाति ॥ १८ ॥ गुणवान्नचेदित्यनुषज्यते ॥ १९ ॥ तत्तदा ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ देहिनाधिगनित्यतदेहिनाजीवस्या
नित्यनांप्रतिधिगस्त्वित्यर्थः ॥ २३ ॥ अहोइति ॥ अहोखेदे ॥ खेदानिशयाथार्थविप्सा ॥ यथाममपुरोऽपतः पित्रोर्गत्वंत्यप्रत्ययोऽत्राविवक्षितः ॥ अंगमित्यर्थः ॥ तथाममापिदेहोवि
नाशीत्यर्थः ॥ अयदेहोप्यहमेतिपाठेस्पष्टएवार्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ पंचषाणुपचलुषट्सुवासासुसंवत्सरेषु ॥ २८ ॥ २९ ॥ कलणाआत्मनियस्यास्तयाद्यास्यहूपयतित्रा ॥ यादेवीसर्वभूतेषुदयाहेपणसंस्थित्युक्तेः ॥ कलणायुता तस्यांतपस्यमानायामेकाच्छागीलघीयसी ॥ तत्रप्रत्यहमागत्यतिष्ठेत्तत्पुरतोऽचला ॥ २६ ॥ तृणपर्णादिकंकिंचित्सायमभ्यवदत्यसा ॥ तत्कुण्डपीतपानीयास्वस्वामिसद्वनंजयेत् ॥ २७ ॥ ततइत्थंव्यतीतासुपंचषासुसमासुच ॥ लीलयाविवरन्देवस्तत्रदेव्यासहागतः ॥ २८ ॥ स त्रिधावुत्तरार्कस्यतपस्यतीसुलक्षणम् ॥ स्थाणुवन्निश्चलांस्थानुरद्राक्षीत्तपसाकृशम् ॥ २९ ॥ ततोगिरिजयाशंभुविज्ञप्तःकरुणात्मना वरेणानुगृहाणेमांबंधुहीनासुमध्यमाम् ॥ ३० ॥ शर्वाणीगिरिमाकर्णयततःशर्वःरूपानिधिः ॥ समाधिमीलितार्क्षीतामुवाचवरदोहरः ॥ ३१ ॥ सुलक्षणेप्रसन्नोस्मि वरंवरयमुब्रूते ॥ चिरंखिन्नासितपसाकस्तेऽस्तीहमनोरथः ॥ ३२ ॥ सापिशंभोर्गीरश्रुत्वामुखपायषवर्षिणी म् ॥ महासंतापशमनीलोचनेउदमीलयत् ॥ ३३ ॥ त्र्यक्षंप्रत्यक्षमावीक्ष्यवरदानोन्मुखपुरः ॥ देवींचवामभागस्थाप्रणनमकृतंजलिः ॥ ३४ ॥ किटणेयावदित्यसाचितयेच्चारुमध्यमा ॥ तावत्तयानिरैक्षिष्ठवराकीवर्करपुरः ॥ ३५ ॥ आत्मार्यजीवलोकेस्मिन्कोनजीवति मानवः ॥ परंपरोपकारार्थंयोजीवतिसजीवति ॥ ३६ ॥ अनयामत्तपोवृत्तिसाक्षिण्यावद्वनेहसम् ॥ असेव्यहंतदेतस्यैवरयाभिजगत्यतिम् ॥ ३७ ॥ परासृश्रमनस्यतत्साहच्यक्षंसुलक्षणा ॥ रूपानिधेमहादेवयदिदेयोवरोमम ॥ ३८ ॥ अजशावीवराक्येषातर्हिप्रागनुगृह्यताम् ॥ वक्तुंपशुत्वान्नोवेत्तिकिंचिन्मद्भक्तिपेशला ॥ ३९ ॥ इतिवाचंनिशम्येशःपरोपकृतिशालिनीम् ॥ सुलक्षणार्थानिरंतरंतुतोषप्रणतार्तिहा ॥ ४० ॥ देवदेवस्ततःप्राहदेविपश्यगिरींद्रजे ॥ साधूनामीदृशीबुद्धिःप्ररोपकर्णोजिता ॥ ४१ ॥ तेधन्याःसर्वलोकेषुसर्वधर्माश्रयाश्चते ॥ यतंतसर्वभावेनपरोपकरणायये ॥ ४२ ॥

लनेतिव्यधिकरणंवा ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ मुखपायषवर्षिणीआस्यामृतस्त्राविणीम् ॥ उदमीलयत्तद्व्यकासयत् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ निरैक्षिष्ठदृष्टा ॥ वराकीनुच्छा ॥ वकरीच्छागी ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ बद्धनेहसंबद्धकालम् ॥ असेविसेविना ॥ अहंसुलक्षणा ॥ तत्तस्मात् ॥ एतस्यैतदर्थम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अजशावीच्छागसुता ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

१ उपरिदिशेषः

॥४३॥ अमग्रहकर्मणिअनुकूलकार्ययोग्या ॥ अस्यैशुलक्षण्यै ॥४४॥ शुभायोद्योग्यस्याःसाशुभोद्यमा ॥ ४५ ॥ जयतिसर्वोत्क्षेपणनिष्ठतिजया ॥ विशेषणजयतिविजया ॥
 अयासापिथथायथंनानिर्वचनज्ञेयम् ॥४६॥ ४७॥ ४८॥४९॥ ५०॥ ५१॥ समयामांमत्समीपे ॥ चंचच्चारधारिणीस्फुरद्दालव्यजनहस्ता ॥ ५२ ॥ एषापिर्वर्करीतिसंबन्धः ॥
 संचयाःसर्ववस्तूनांचिरतिश्रुतिनांक्रचित् ॥ सुचिरतिष्ठतैर्वैकंपरोपकरणंप्रिये ॥ ४३ ॥ धन्यासुलक्षणाचैषायोग्याऽनुग्रहकर्मणि ॥ ब्रूहिद्
 विवरोदयःकोऽस्यैच्छागैचकःप्रिये ॥ ४४ ॥ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ ॥ सर्वस्रष्टृकृतांकर्तःसर्वज्ञप्रणतार्तिहन् ॥ सुलक्षणाशुभाचारासदीमि
 स्तुशुभोद्यमा ॥ ४५ ॥ यथाजयाचविजयाययचैवजयंतिका ॥ शुभानंदानुनंदचकौदुचयार्थमिला ॥ ४६ ॥ यथाचंपकमालाचय
 थामलयवासिनी ॥ कर्पूरलतिकायद्दधधारायथाशुभा ॥ ४७ ॥ अशोकचविशोकचयथामलयगंधिनी ॥ यथाचंदननिःश्यासायथासु
 गमदोत्तमा ॥ ४८ ॥ यथाचकोकिलालापयथामधुरभाषिणी ॥ गद्यपद्यनिधिर्यद्दनुक्तज्ञायथाचसा ॥ ४९ ॥ दृगंचलंगितज्ञाचयथासु
 तमनोरथा ॥ गानचित्तहरायद्वत्तथास्वेषासुलक्षणा ॥ ५० ॥ अतिप्रियाभवित्रिमेषद्वालप्रस्रचारिणी ॥ अननैवशरिरेणदिव्यावयवभूप
 णा ॥ ५१ ॥ दिव्यांबरदिव्यगंधादिव्यज्ञानसमन्विता ॥ समयामांसदैवास्तांचंचच्चारामरधारिणी ॥ ५२ ॥ एषापिकाशिराजस्यकुमार्यस्त्व
 हवर्करी ॥ अत्रैवभोगान्संप्राप्यमुक्तिप्राप्त्यत्यनुत्तमाम् ॥ ५३ ॥ अनयात्वर्ककुंडस्मिन्पुष्येमांसिरवेर्दिने ॥ स्नातंत्वनुदिनेमूर्येशांतादक्षुव्य
 चित्तया ॥ ५४ ॥ राजपुत्रीततःपुण्यादस्वेषाशुभलोचना ॥ वरदानप्रभावेणतवविश्वेश्वरप्रभो ॥ ५५ ॥ वर्करीकुंडमित्यास्यात्वात्वर्ककुंडस्य
 जायताम् ॥ एतस्याःप्रतिमापूज्याभविष्यत्यत्रमानवैः ॥ ५६ ॥ उत्तरार्कस्यदेवस्यपुष्येमांसिरवेर्दिने ॥ कार्यासांवत्सरीयान्नानैःकाशीफल
 प्सुभिः ॥ ५७ ॥ मृडान्याभिहितं सर्वकृत्वैतद्दिश्वगोविभुः ॥ विश्वनाथोविवेशाथप्रासादंस्वमर्तंकितः ॥ ५८ ॥

इहकाश्याम् ॥ अत्रैवकाश्यामेवेतिशब्देनश्रीच्छयाभगवतईश्वरस्यवरदानाच्चकारांस्तथायापिर्वर्कयाद्विहृषबंधित्तोत्पत्ते ॥ नक्षयदितयटापटीयस्यास्तस्याःकर्मकृतमुन्य
 थाकर्तुसमर्थस्यतस्यचनकिमप्यशक्यमितिभावः ॥ केनचिन्मिनेनक्षेत्राद्दहिर्निःसृत्यमृतासत्यत्रोत्पन्नोतिवाज्ञेयम् ॥ ५३ ॥ अस्तुव्यचित्तयास्थिरांतःकरणया ॥ ५४ ॥ ५५ ॥
 वर्करीकुंडमिति ॥ तुराब्देनकुंडांतरादस्यकुंडस्याधिक्यंभाव्यते ॥ एतस्याःवर्कयाः ॥ ५६ ॥ नैतनैर्भक्तैरितियावत् ॥ नैरितिवापाठः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥

॥५९॥ श्रुतेति ॥ एतद्व्यायद्वयेनोक्तम् ॥ लोकार्कस्यात्रकथनंश्रवणफलव्यापनाया ॥६०॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां सप्तचत्वारिंशो व्यायः ॥७॥ ॥ ७॥
 अष्टाधिकैकचत्वारिंशैकध्यायेनोरे ॥ सांवादित्यस्यमहिमावर्ण्येतेति स्फुटः शुभः ॥१॥ सांवादित्योत्तित्वक्तुं श्रोतुं न भिमुखी कुर्वन्पुद्गांतरचयति ॥ शृणुष्वेति ॥ आत्मनेपदमाषमा
 श्लोकचतुष्टयवाक्यम् ॥ द्वारवत्यां स्वयं रुणः सदानंदरूपो देवक्यां वसुदेवतः सकाशाद्वासुदेवनामा जगद्धाम जगतामाश्रय आविरासीत्तस्य साशीतिलक्षं शशीत्यासहलक्षं साशीतिलक्षं कु
 मारा आसन्नित्यव्ययः ॥ एकषष्टिसहस्रचान्यद्वोद्व्यम् ॥ किमर्थमाविरासीत्तदाह ॥ दानवानामिति ॥१॥२॥ कुमारान्विशिनष्टि ॥ स्वर्गपीतिसार्धेन ॥३॥४॥ यस्याद्वारकायां आवि

स्कंदउवाच ॥ ॥ लोकार्कस्य च माहात्म्यमुत्तरार्कस्य च द्विज ॥ कथितं ते महाभाग सांवादित्यं निशामय ॥ ५९ ॥ श्रुत्वा तत्पुण्यमाख्यानं
 शुभं लोकोत्तरार्कयोः ॥ व्याधिभिर्नाभिभूयेत न दारिद्र्येण वाभ्यते ॥ ६० ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखंडे उत्तरार्कवर्णनं नाम सप्तचत्वारिंशो
 ध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ शृणुष्व मन्त्रावरुणे द्वारवत्यां यदूहः ॥ दानवानां वधार्थाय भुवो भारापनुत्तये ॥ १ ॥
 आविरासीत् स्वयं रुणः रुणवल्मप्रतापवान् ॥ वासुदेवो जगद्धामे दवक्यां वसुदेवतः ॥ २ ॥ साशीतिलक्षं तस्यासन्कुमारा अर्कवर्चसः ॥
 स्वर्गपिता दशावालाः सुशीलानिहं कुंभज ॥ ३ ॥ अतीवरूपसंपन्ना अतीव सुमहाबलाः ॥ अतीव शस्त्रशास्त्रज्ञा अतीव शुभलक्षणाः ॥ ४ ॥
 तां द्रष्टुमानसः पुत्रो ब्रह्मणस्तपसां निधिः ॥ कृतवल्कलकौपीनो धृत रुष्णाजिनावरः ॥ ५ ॥ गृहीतब्रह्मदंडश्च त्रिवर्त्मजो जी सुमेखलः ॥ उरस्थल
 स्थं तुलसीमालया समलंकृतः ॥ ६ ॥ गोपीचंदननिर्यासलसदंगविलेपनः ॥ तपसा कृशशर्वांगो मूर्तो ज्वलनवज्ज्वलन् ॥ ७ ॥ आजगामां
 वरचरो नारदो द्वारकां पुरीम् ॥ विश्वकर्मविनिर्माणां जितस्वर्गपुरीश्रियम् ॥ ८ ॥

रासीत्तां द्वारकां द्रष्टुं नारदाजगामेति चतुर्थेनान्वयः ॥ तानिति पाठेनाच्चाकालाद्द्रष्टुमित्यर्थः ॥ नारदं विशिनष्टि ॥ मानसपुत्रो ब्रह्मण इत्यादिना ॥ तपसां निधिराश्रयः ॥ कृतवल्कलेन
 कौपीनयेन सः ॥ कृत रुष्णाजिनमेवावरयेन सः ॥ ५ ॥ गृहीतो ब्रह्मदंडो ब्रह्मचारियोग्यो दंडो येन सः ॥ त्रिवर्त्तगुणितो जीमंजनीभिर्नामैव लयायस्य सः ॥ उरस्थले उरस्थलेन वालंती
 या तुलसीमालायां समलंकृतः ॥ उरस्थलस्थेति क्वचित्पाठः ॥ लसजलस्थेति पाठे लसंतीया जलस्थाः ॥ द्रुतुलसीमाला तयेत्यर्थः ॥ ६ ॥ गोपीचंदननिर्यासिनः सेनगोपीचंदननिर्यासि एवा
 सदंगविलेपनयस्य सः ॥ मूर्तश्चासावुक्तो ज्वलनश्चेति मूर्तो ज्वलनस्तद्वत् ॥ मूर्तो ज्वलनवदिति पाठे द्वितीयोपसर्जनस्यापि ज्वलनस्य मूर्त इति विशेषणच्छां दसम् ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥११०॥ उपवेश्यदुपवेशयत् ॥ अडभावार्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ अवस्यमिति ॥ हेयशोदानंदवधनअत्रांतःपुराकिचिदस्ति किनुप्रायशस्तन्नघटते ॥ अथवास्त्रियामसंभाव्य
नापितुसर्वसंभाव्यमित्यर्थः ॥ १४ ॥ किंचिच्छब्दोक्तेमेवदर्शयति ॥ यूनामितिद्वयेन ॥ इवैवार्थः ॥ शोभनरूपवानेवेत्यर्थः ॥ सहापवानितिपाठोऽसांबः ॥ १५ ॥ विषमेषुः कामलेनमो
हिताः ॥ १६ ॥ एवसांमान्येनोक्तंविशेषतोऽभिनयेनदर्शयति ॥ बल्लव्यात्रनार्यः ॥ अतएवगोपालस्तवराजबल्लवीनंदनमित्यत्रबल्लामित्यपिकेचनपठति ॥ अथवागोपेवधारित्वाद्
तद्वृत्तानारदंसर्वविनम्रतरकंधराः ॥ प्रबद्धमूर्धजलयःप्रणमुर्वणिनंदनाः ॥ १ ॥ सांबःस्वरूपसादृश्यगर्वस्वसमोहितः ॥ नननाममुनिं
तत्रहसंस्तद्रूपसंपदम् ॥ १० ॥ सांबस्यतमभिप्रायंविज्ञायसमहामुनिः ॥ विवेशसुमहारम्यनारदःरुणमंदिरम् ॥ ११ ॥ रुष्णोथदृष्ट्वाऽऽ
गच्छंतंप्रयुद्धम्यचनारदम् ॥ मधुपर्केणसंपूज्यस्वासेनचोपवेशयत् ॥ १२ ॥ कृत्वाकथयिविचित्रार्थास्ततएकान्तवर्तिनः ॥ रुष्णस्यकर्णेऽकथ
यन्नारदःसांबचेष्टितम् ॥ १३ ॥ अवस्थकिंचिदत्राऽस्तियशोदानंदवर्धनः ॥ प्रायशस्तन्नघटतेऽसंभाङ्गनाथवास्त्रियाम् ॥ १४ ॥ यूनांत्रिमु
वनस्थानांसांबोऽतिवसुरूपवान् ॥ स्वभावचंचलाक्षीणांचितोदत्तिःसुचंचला ॥ १५ ॥ अपेक्षितःमुग्धाक्ष्यःकुलशीलंश्रुतंधनम् ॥ रूपमे
वसमीक्षतेविषमेषुविमोहिताः ॥ १६ ॥ अथवाविदितेनंबल्लवीनांविचेष्टितम् ॥ विनाशैनायिकारुष्णकामयतेऽबलाह्यमुम् ॥ १७ ॥
वामभ्रुवांस्वभावाच्चनारदस्यचवाक्यतः ॥ विज्ञाताऽखिलदत्तांतस्तथ्यंरुष्णोप्यमन्यत ॥ १८ ॥ तावदैर्यचलाक्षीणांतावच्चेतोविवेकिता ॥
यावन्नार्थीविविक्तस्थोविविक्तार्थिनिनान्यथा ॥ १९ ॥ इत्थंविवेचयश्चित्तरुष्णःक्रोधनदीरयम् ॥ विवेकमेतुनाऽस्तथ्यनारदप्राहिणोस्तु
धीः ॥ २० ॥ सांबस्यवैरुर्ताकिचिक्वचिक्वृष्णोनवैक्षत ॥ गतदंमुनौतस्मिन्वीक्षमाणोऽप्यहर्निशम् ॥ २१ ॥ कियत्यपिगतेकालेपुनरप्याय
यौमुनिः ॥ मध्येलीलावतीनांचज्ञात्वाऽरुष्णमवस्थितम् ॥ २२ ॥

सुदुःश्रीरुष्णस्तत्त्वोबल्लव्यस्तासांतवभार्याणामित्यर्थः ॥ अष्टौरुक्मिणिसत्यानाग्रजितोहनुंदासिन्निर्बदासुदक्षिणाजांववतीसुशीलानायिकाःपट्टमहिषीः ॥ अमुंसांबम् ॥ १७ ॥ वाम
भ्रुवाभितस्किंदवाक्यम् ॥ १८ ॥ तावदितिश्लोकत्रयंवाक्यम् ॥ विजनस्थोयावदर्थप्राप्त्येकोनभवेत्तावदेर्यचेतोविवेकिता च ॥ विविकेऽर्थाधिनिस्ततद्वयनं किलन्यथाधैर्यमविवे
कित्वंचेत्यर्थः ॥ १९ ॥ विवेचयश्चित्तयम् ॥ क्रोधएवतद्वीतस्यारयवेगविवेकएवसेतुवंधस्तेनाऽस्तम्यनिवार्य ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

[illegible]

गोपाल्यइत्यस्यपूर्ववदेवार्थः ॥ यद्वा गोपालरूपस्य भगवतः पत्न्यइति तु बहुव्रीणा मिल्यैव व्याख्यायति ॥ अर्काहागमनेनानवसरागमनेन ॥ चक्षुःसुखेये ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥
 प्राकृतेभ्यः प्रकृति कार्येभ्यः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ तत्त्वेः तन्मस्यत्वेन काचित् ॥ त्वरिति कचित् ॥ शापान्निमित्तानिर्वृत्तिः मुखम् ॥ शापनिष्कृतिरिति कचित् ॥ ४४ ॥ तत इति ॥ ततः कृष्ण

यस्मात्त्वद्रूपमालोक्य गोपाल्यः खलित इमाः ॥ तस्मात्कुशुभाविस्मि प्रमकां डागमनं न च ॥ ३७ ॥ वेपमानां महाव्याधिभयात्सां विपदां रु
 जात् ॥ कृष्णं प्रसादयामास बहुशः पापशान्तये ॥ ३८ ॥ कृष्णोऽप्यनेन संजानन्सां वैस्वमुत मोरसम् ॥ अवर्वात्कुशुमाक्षाय ब्रजवैश्वेश्वरिपुरी
 म् ॥ ३९ ॥ तत्र ब्रह्मसमाराध्य प्रकृतिं स्वामवाप्स्यसि ॥ महै न सांक्षयान्यत्र नास्ति वाराणसीं विना ॥ ४० ॥ यत्र विश्वेश्वरः साक्षाद्यत्र स्वर्गाप
 गाचसा ॥ येषां महै न सांक्षयान्निभिर्नैव निष्कृतिः ॥ तेषां विशुद्धिरस्यैव प्राप्य वाराणसीं पुरीम् ॥ ४१ ॥ न केवलं हि पापेभ्यो वाराणस्यां विमुच्य
 ते ॥ प्राकृतेभ्योऽपि पापेभ्यो मुच्यते शंकराज्ञया ॥ ४२ ॥ पुरा पुरारिणां स्मृष्टमविमुक्तं विमुक्तये ॥ सर्वपापं मे व जंतूनां कुर्यात्तनुत्यजाम् ॥ ४३ ॥
 तत्रानंदवने शंभोस्तव शाप निराकृतिः ॥ सांवतत्वं रितं याहि नान्यथा शाप निर्वृतिः ॥ ४४ ॥ ततः कृष्णं समापृच्छ्य कर्मनिर्मुक्तं च प्रति ॥ नारदः
 कृतकृत्यः स न्यथा वा काशवर्त्मना ॥ ४५ ॥ सांवे वाराणसीं प्राप्य समाराध्यां शुभालिनम् ॥ कुंडं तत्पृष्ठतः कृत्वा निजां प्रकृतिमाप्तवान् ॥ ४६ ॥
 सांवादित्यस्तदारभ्य सर्वव्याधिहरारविः ॥ ददाति सर्वभक्तभ्यां जनाभ्याः सर्वसंपदः ॥ ४७ ॥ सांवे कुंडे नरः स्नात्वा रवि वारेऽरुणोदये ॥ सां
 वादित्यं संपूज्य व्याधिभिर्नाभिभूयते ॥ ४८ ॥ न र्ब्रवीद्व्ययमाप्नोति सांवादि स्य संवेनान् ॥ वंद्यापुत्रं प्रसूयेत शुद्धरूपसमन्वितम् ॥ ४९ ॥
 शुक्लायां हि जसत्सम्यामाधे मासि रवेर्दिने ॥ महापर्वसमाख्यातं विपर्वसमं शुभम् ॥ ५० ॥

भनुज्ञाप्यारबोव्योभमार्गणययौ ॥ कीदृशः ॥ कृतं कृत्यं प्रेततथाविधः सन्नित्यर्थः ॥ ननु पुरा निष्कृतेन नारदस्य प्रत्यवायो भवेत्तत्राह ॥ कर्मनिर्मुक्तं चेति तद्वृत्तिः ॥ कर्मणां शुभां शुभादृष्टे
 न निर्मुक्ता निचेष्टिता नियस्यसः ॥ तस्य जीवन्मुक्तत्वादिति भावः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

१ श्रुतेति कविपाठः

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ मयैचैत्रे ॥ माघेमासीतिवापाठः ॥ अशोकशोकमुयैः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अष्टप्रदक्षिणाश्रुत्वा ॥ प्रदक्षिणामितिपाठेपिसुवार्थः ॥ ५६ ॥ हेमहमेतवृ
हदुद्धे ॥ महाभनेइतिकचिन् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतायांकाशीखंडटीकायामष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ५९ ॥ एकेनोत्पंचाशेऽध्यायेपरमया

महारागबुच्येततत्रस्नात्वारुणोदये ॥ सांबादित्यंप्रपूज्यापिधर्मक्षयमाप्नुयात् ॥ ५१ ॥ सन्निहत्यांकुक्षेत्रेयत्युण्यराहुदर्शने ॥ तस्य
ण्यंरविसप्तम्यांमाघेकास्थानंशयः ॥ ५२ ॥ मधौमासिरवेरार्यानांवात्सरीभवेत् ॥ अशोकैस्तत्रसंपूज्यकुंडेस्नात्वाविधानतः ॥ ५३ ॥
सांबादित्यंनरोजातुनशोकैरभिभूयते ॥ संवत्सरकृतायापाद्वाहर्भविततक्षणान् ॥ ५४ ॥ विश्वेशाल्यश्चिमाशायांसांबेनात्रमहात्मना ॥ स
म्यगाराधितामूर्तिरादित्यस्यशुभप्रदा ॥ ५५ ॥ इयंभविष्यातन्मूर्तिरग्रेस्तेत्वयुरांऽकथि ॥ तामभ्यर्चयन्मरुत्यकृत्वाष्टौचप्रदक्षिणाः ॥ नरो
भवतिनिष्पापःकाशीवासफलंलभेत् ॥ ५६ ॥ सांबादित्यस्यमाहात्म्यंकथितंमहामते ॥ यच्छ्रुत्वापिनरोजातुयमलोकंनपश्यति ॥ ५७ ॥
इदानींद्रौपदादित्यंकथयिष्यामि तेनव ॥ तथाद्रौपदंआदित्यःसंसेव्याभक्तसिद्धिदः ॥ ५८ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेकाशीखंडसांबादित्य
माहात्म्यकथनंनमाष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ पाराशर्यमुनेव्यासकुमारःकुंभजन्मने ॥ यदावदत्कथा
मेतांतदाक्लृप्तपदात्मजा ॥ १ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ पुराणसंहितासूतव्रतत्रैकालिकीकथाम् ॥ संदहानात्रकर्तव्योयतस्तद्वाचरोखिलम्
॥ २ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ आकर्णयमुनेपूर्वपंचवक्रोहरःस्वयम् ॥ पृथिव्यांपंचधाभूत्वाप्रादुरासीजगद्धितः ॥ ३ ॥ उमापिचजगद्वात्रीद्रुपद
स्यमहीभुजः ॥ यजतोवद्विकुंडाच्चप्रादुश्चक्रेतिसुदुरी ॥ ४ ॥

वने ॥ द्रौपदादित्यमायूबादित्ययोर्वर्णयितकथा ॥ १ ॥ अन्तराध्यायावसानेइदानींद्रौपदादित्यंकथयिष्यामीत्युक्तंनद्रौपद्याभिव्यत्वात्तदानींतयाराधनस्यासंभवादाक्षिपति ॥ पा
राशर्येति ॥ १ ॥ पुराणेषुकालत्रयसंबंधिनोऽर्थस्यकथनान्नायदोषइतिपरिहरति ॥ पुराणेति ॥ पुराणसंहितापुराणरूपधर्मशास्त्रमित्यर्थः ॥ त्रैकालिकींभूतत्रिविव्यद्धर्तमानकालसंबंधि
नीम् ॥ तद्वाचरोहस्तस्याःपुराणसंहितायाविषयः ॥ तद्वाचरोहस्तिकाचिन् ॥ २ ॥ ३ ॥ प्रादुश्चक्रेप्रादुर्भाविंचकारप्रादुरभूदित्यर्थः ॥ ४ ॥

दुष्टानांसंहारकारकाः ॥ संहारकारिण इति क्वचित् ॥ ५ ॥ तस्मिन्समय इति शेषः ॥ ६ ॥ उदयानुदयोचेरुः प्रागुरित्यन्वयः ॥ ७ ॥ भान्द्यप्रतिपादितोऽनुज्ञाः संपादिताम् ॥ ८ ॥ ता पंचापि पांडुतनयाः साक्षाद्भुद्रवपुधराः ॥ अवतेरुहिहस्वगाद्भुद्रवपुधराः ॥ ५ ॥ नारायणोऽपिरुष्णत्वं प्राप्य तस्मात् हचर्यकृतम् ॥ उद्धतवृत्तश मनः सह तस्यितिकारकः ॥ ६ ॥ प्रतपंतः श्रयिव्यातिपार्थाश्रेरुः श्रयकृपृथक् ॥ उदयानुदयौ तस्मिन्संपदा विपदमपि ॥ ७ ॥ कदाचित्ते महावीरा भ्रातृव्यप्रतिपादिताम् ॥ विपत्तिमाप्यमहतीं भवुः काननौ क्रसः ॥ ८ ॥ पांचाल्यपि च तस्य लीपतिव्यसनतापिता ॥ धर्मज्ञा प्राप्य तन्वगीव्र भ्रमाराधयद्दूरम् ॥ ९ ॥ आराधितोऽथ सविततातयाद्भुद्रवपुधराः ॥ सदर्वांसपिधानां च स्याल्लिकामक्षयादौ ॥ १० ॥ उवाच च प्रसन्नात्मा भ्रास्करेद्भुद्रवपुधराः ॥ आराधयंतोऽभावेन सर्वत्र शुचिमानसाम् ॥ ११ ॥ स्याल्येतयामहाभागे यावतोऽन्वार्थिनो जनाः ॥ तावन्तस्तस्मिमा प्रयति यावच्च त्वन्तोऽप्यसे ॥ १२ ॥ भुक्तायां त्वदिरैकैषा पूर्णभक्ता भविष्यति ॥ रसवद्भजननिधिरिच्छाभक्ष्यप्रदायिनी ॥ १३ ॥ इत्थं वरस्त यालब्धः काश्यामादित्यतोऽमुने ॥ अपरश्च वरो दत्तस्तस्य देवं भासताम् ॥ १४ ॥ ॥ रविरुवाच ॥ ॥ विश्वेशादक्षिणं भागे यो मां वल्लुरतः स्थितम् ॥ आराधयिष्यति नरः क्षुद्राधातस्य न स्याति ॥ १५ ॥ अन्यश्च मे वरो दत्तो विश्वेशेन पतिव्रतम् ॥ तपसा परितुष्टुनतं निशामय वच्चिंतम् ॥ १६ ॥ प्राग्रवेलां समाख्यायो मां द्रक्ष्यति मानवः ॥ तस्य त्वंदुःखतिमिरमपानुदनिजैः करैः ॥ १७ ॥ अतो धर्मप्रिये नित्यं प्राप्य विश्वेश्वरहरम् ॥ काशीं स्थितानां जंतूनां नाशाय मय संचयम् ॥ १८ ॥ ये मामत्र भजिष्यति मानवाः श्रद्धयान्विताः ॥ त्वद्दशद्वयं तर्पणं च तेषां दास्यामि चिंतितम् ॥ १९ ॥ भवतीं मत्समीपस्थानुधिष्ठिरपतिव्रताम् ॥ विश्वेशादक्षिणं भागं दंडपाणैः समीपतः ॥ २० ॥ ये च यिष्यन्ति भावेन पुरुषवास्त्रियोपि वा ॥ तेषां कदाचिन्नोभाविभयं प्रियविभयोरगजम् ॥ २१ ॥

पितातापयुता ॥ कर्षिता इति क्वचित् ॥ प्राप्य काशीमिति शेषः ॥ ९ ॥ चालनादर्थपात्रविशेषो दर्शितस्तत्ताहितास्थालीपात्रकपात्रविशेषम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

नव्याधिजमिति ॥ हैद्रौपदेहैधमप्रियेहैधनयेकारथातैवक्षणतोदरानातृकापिष्याधिजंभ्यक्षुत्तृषवैदोषस्तसंभवंचभयनैत्यन्वयः ॥ २२ ॥ इतीति ॥ इतिपूर्वाक्तान् ॥ एवमितिपा

ठैएवंभूतानवरान् ॥ धर्मयुधिष्ठिरम् ॥ २३ ॥ एनःपापम् ॥ २४ ॥ उक्तानुवादपूर्वकंमयूखादित्यस्यमाहात्म्यंश्रावयति ॥ द्रौपदेति ॥ २५ ॥ २६ ॥ मंगलानाम्मंगलाद्वयम् ॥ मंगलवतीमितिपाठेअजेभ्योदयमंगलमस्याअस्तीतिमंगलवती ॥ एतदेवाह ॥ अक्तमंगलदामिति ॥ २७ ॥ शतेनगुणितंयथितसंबद्धमित्यर्थः ॥ दिव्यलक्षवर्षमिति समुदायार्थः ॥ सोमंउमयासहितम् ॥ सोमार्धेनार्धचंद्रेणकृतःशेखरःशिरोग्रभूषणेन ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ वैमानिकैरिति ॥ वैमानिकैर्देवैर्विष्णुपदेध्रुवलोकोगतागतंमनागमनंत्यजेत्यक्तम् ॥ किमि

नव्याधिजंभयंकापिनक्षुत्तृदोषसंभवम् ॥ द्रौपदीक्षणतःकास्यांतवधर्मप्रियेनघे ॥ २२ ॥ इतिदत्तावरान्देव आदित्यःसर्वदःसताम् ॥ शंभुमाराधयामासधर्मद्रौपद्युपाययौ ॥ २३ ॥ आदित्यस्यकथामेतद्रौपधाराराधितस्यवै ॥ यःश्रोष्यतिनरोभक्त्यातस्यनःक्षयमेष्यति ॥ २४ ॥ स्कंदउवाच ॥ द्रौपदादित्यमाहात्म्यंक्षेपाक्लथितंमया ॥ मयूखादित्यमाहात्म्यंशृण्विदानींघटाद्भव ॥ २५ ॥ पुरांपंचनदीर्थेचित्रिषुलोकेषुविश्रुते ॥ सहस्ररश्मिर्भगवांस्तपस्तेपसुदारुणम् ॥ २६ ॥ प्रतिष्ठाप्यमहालिंगंभस्तीश्वरसंज्ञितम् ॥ गौरीचमंगलानांभीभक्तमंगलदांसदा ॥ २७ ॥ दिव्यवर्षसहस्रंशतेनगुणितंमुने ॥ आराधयन्शिवंसोमोमार्धकृतशेखरम् ॥ २८ ॥ स्वरूपतस्तुतपनखिलोकीतापनक्षमः ॥ ततोतितीव्रतपसाज्ज्वालनितरामुने ॥ २९ ॥ मयूखस्तत्रसवितुर्लोक्यदहनक्षमैः ॥ ततंसमस्ततक्कालेधावाभ्यायंदतरम् ॥ ३० ॥ वैमानिकैर्विष्णुपदेतज्येचगतागतम् ॥ तीव्रपतंगमहसिपतंगत्वभयादिव ॥ ३१ ॥ मयूखाएवहृथ्यतिर्यग्धूमधोपिच ॥ आदित्यस्यनचादित्योनीपुष्पस्थितेतिव ॥ ३२ ॥ तस्यवैमहसारांशेस्तपोराशेस्तपोचिषाम् ॥ चकंपेसाध्वसात्तीव्राङ्गैलोक्यंसचरन्चरम् ॥ ३३ ॥ सूर्यआत्मास्यजगतोर्वेदुषुरिपठ्यते ॥ सएवचेज्ज्वालयिताकोनत्वाताभवेदिह ॥ ३४ ॥

ति ॥ तीव्रैरीक्षेपतंगमहसिहृथ्यतेजसिपतंगत्वभयादिवपतंगनिमित्तत्त्वभयादिवेत्यर्थः ॥ तथाचायमर्थः ॥ यथापतंगानामग्नौपाताभ्याशएवमस्माकंचनाशोभविष्यतीतिभयादिवेति ॥ ३१ ॥ मयूखाइति ॥ मयूखारश्मयः ॥ कीदृशस्यादित्यस्य ॥ नीपुष्पस्यकंदंक्वकुसुमस्येव स्थितिर्यस्यतस्य ॥ समासांतनिविष्टस्यापीवशब्दस्यबहिर्देशश्छांदसः ॥ यथाकंदंक्वकुसुमस्ययार्कणिकासानदृश्यतेकिनुकालिकाएवतद्वदितिभावः ॥ ३२ ॥ तस्येति ॥ तपोचिषांतपोज्वालानांसाध्वसाद्वाङ्मक्षेपंसंचाल ॥ ३३ ॥ कंपनहेतुप्रतिपादकलोकानांभवेदिवाक्यमाह ॥ सूर्यइति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ योसावादित्येपुरुषःसोसावहमिति ॥ चेद्यदि ॥ ३४ ॥

अन्येष्वपि श्रितानां श्रयणी योनेत्याह ॥ जगच्चक्षुरिति त्रयेण ॥ जगदात्मत्वे हेतुमाह ॥ जगद्ब्रह्म इति ॥ यद्यस्मात् ॥ ३५ ॥ तमएवाधकूपस्तत्र पतितम् ॥ उद्यत उद्गच्छन् ॥ एष सूर्यः ॥ प्रसार्य विस्तार्य ॥ परितः सर्वतः ॥ प्राणीन्द्रमीन् ॥ प्राणिजातं जीवसमूहं समुद्धरेत् ॥ ३६ ॥ अत्रास्मिन् सूर्ये अत्र जगतीति वा ॥ उदितः सूर्य इति वयं नित्यमुदितमउदयं प्राप्नुमः ॥ अलं याति सत्यं प्राप्नुमः ॥ उपसंहरति ॥ उदय इति ॥ ३७ ॥ इत्येवं प्रकारेण ॥ अतिव्याकुलितमिति कश्चित् ॥ संजये संजगाम ॥ ३८ ॥ विस्मयाय विस्मयं चक्रे ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अकजगच्चक्षुरसौ सूर्यो जगदात्मैष भास्करः ॥ जगद्योयन्मृतप्रायं प्रातः प्रातः बोधयेत् ॥ ३५ ॥ तमो धकूप पतितमुद्ये षडिने दिने ॥ प्रसार्य परि तः प्राणींश्चाणि जातं समुद्धरेत् ॥ ३६ ॥ उदितेऽत्रोदिमो नित्यमस्तं यात्यस्तं प्राप्नुमः ॥ उदयेऽनुदये तस्मादस्माकं कारणं रविः ॥ ३७ ॥ इति व्याकुलितं विश्वं पश्यन् विश्वेश्वरः स्वयम् ॥ विश्वत्राता वरं दातुं संजग्मेति मरुतये ॥ ३८ ॥ मयूखमालिने शंभुरालोक्यातिमुनिश्चलम् ॥ समा धि विस्मृतात्मानं विस्मृत्य तपः प्रति ॥ ३९ ॥ उवाच च प्रसन्नात्मा श्रीकण्ठः प्रणतार्तिं हत् ॥ अलं तत्त्वावरं ब्रूहि धुमणे महसंनिधे ॥ ४० ॥ निरुद्धं द्विपद्यत्ति त्वाद्भ्यो ध्यानसमाधिना ॥ न जग्राह च शंभोर्हि त्रिरुक्तोऽप्यकर्णवत् ॥ ४१ ॥ काष्ठीभूतं तु तं ज्ञात्वा शिवः पश्य शपाणिना ॥ म हातपः समुद्धृतं संतापान्मुतवर्षिणा ॥ ४२ ॥ तत उन्मीलयां च केलोचने विश्वलोचनः ॥ तस्योदयमिव प्राप्य प्रागेपं कजिनीवनी ॥ ४३ ॥ परि व्यपेतं संतापस्तपनः स्य शंभोः ॥ अवग्रहितसस्य श्रीरुहलासयां बुदात् ॥ ४४ ॥ मित्रो नेत्रातिथी कृत्य श्र्यक्षं प्रत्यक्षमग्रतः ॥ दंडवत्प्रण नामोच्चैः शुश्रुव च गिनाकिनम् ॥ ४५ ॥

र्णवद्वाधिवत् ॥ अर्केर्णयदिति पाठेन केवलं सकृदुक्तः सत्त्वचो न जग्राह द्विस्त्रिरुक्तोऽपि नाकर्णयदित्यर्थः ॥ ४१ ॥ पाणिना कथं भूतेन ॥ महातपसः सकशात्समुद्धृतो यः संतापस्तत्राश्रुतवर्षिणा तन्निवर्तका मुतवर्षिणेत्यर्थः ॥ ४२ ॥ विकासनमात्रे दृष्टांतस्तस्येति ॥ तस्य सूर्यस्य प्रगे प्रातः काले उदयं प्राप्य पंकजिनीवनी जलस्थपद्मिनीयेति ॥ वनशब्दस्य जलवाचकत्वात् ॥ पंकजिनीवनी पद्मिनीवनमिति वा ॥ ४३ ॥ परीति ॥ अवग्रहो वाष्टिप्रतंबधो यस्य आसीत्यवग्रहितं सत्यं तस्य श्रीरथं बुदात्मेधां रुहलासेति तथा विभोः स्पर्शान्तपनरुहलासउज्जं पितवानित्यर्थः ॥ ४४ ॥ मित्रः सूर्यः ॥ प्रत्यक्षं मूर्तिमंतम् ॥ उच्चैः शुश्रुव ॥ चः समुच्चये ॥ ४५ ॥

१ अनारुपस्य अपि कर्णधातोः श्रवणार्थकत्वं धातूनामनेकार्थत्वात्

२ वनस्येवं वनीति पंकजिनी विशेषणं पृथक् पदम्

स्तुतिमेवाह ॥ देवदेव्यष्टभिः ॥ इतः परमन्य च्छेयानास्ति निबद्धासबोधयति ॥ देवानां देवजगतां पतेर्विशोऽहे भगोऽहं भीमदेवो चंद्रगुणोऽहं भवभीतिहारकहेनतवांछित
 प्रदत्तान्तोस्मीति ॥ ४६ ॥ हे चंद्रचूडे मृडे धूर्जटे देहे हे देवक्षरातनुं शातनदक्षयज्ञा विख्यसने शान्तं हे शांतिस्थानं नित्यं हे शिवायने हे शिवहेनतवांछित प्रदत्तान्तोस्मीति ॥ ४७ ॥ हे नी
 लोहितहेसमीहितार्थदेहो कलोचनत्रिनेत्रहे विरूपलोचने हे व्योमकेशे हे पशुपाशनाशनजीवानां सारानाशने हेनतवांछित प्रदत्तान्तोस्मीति ॥ ४८ ॥ हे वामदेव शितिकंठशूलशु
 त्रे चंद्रशेखरे हे फणींद्रगुणहे कामकृत् कामच्छेदकहे पशुपते हे श्वहेनतवांछित प्रदत्तान्तोस्मीति ॥ ४९ ॥ हे त्र्यंबकहे त्रिपुरसूदनहे ईश्वरे त्राणकृते हे त्रिनयने त्रयीमये हे कालकूट
 रविरुवाच ॥ देवदेवजगतां पतेर्विशोऽहं भीमभवचंद्रभूषण ॥ भूतनाथ भवभीतिहारकत्वांनतोस्मि नतवांछित प्रदत्त ॥ ४६ ॥ चंद्रचूडश्च
 डधूर्जटे हरत्र्यसदशशतंतु शातन ॥ शांतशाश्वत शिवायत शिवत्वांनतोस्मि नतवांछित प्रदत्त ॥ ४७ ॥ नीलोहितसमीहितार्थदेहो कलोचन
 विरूपलोचन ॥ व्योमकेश पशुपाशनाशनत्वांनतोस्मि नतवांछित प्रदत्त ॥ ४८ ॥ वामदेव शितिकंठशूलश्चंद्रशेखरफणींद्रभूषण ॥ कामकृत्प
 शुपते महेश्वरत्वांनतोस्मि नतवांछित प्रदत्त ॥ ४९ ॥ त्र्यंबक त्रिपुरभूदनेश्वर त्राणकृत् त्रिनयन त्रयीमय ॥ कालकूटदलनंतकातकत्वांनतोस्मि
 नतवांछित प्रदत्त ॥ ५० ॥ शर्वरीरहितशर्वस्वर्गस्वर्गमार्गमुखदापवर्गद ॥ अधकासुररिपाकपदं धत्वांनतोस्मि नतवांछित प्रदत्त ॥ ५१ ॥ शं
 करोत्रगेरिजापतेपते विश्वनाथविधिविष्णुसंस्तुत ॥ वेदवेद्यविदिताऽखिले गितत्वांनतोस्मि नतवांछित प्रदत्त ॥ ५२ ॥ विश्वरूपपररूपवर्जित
 ब्रह्मजिह्वरहितासुतप्रद ॥ वाङ्मनोविषयदूरदूरगत्वांनतोस्मि नतवांछित प्रदत्त ॥ ५३ ॥ इत्थं परीत्य मार्तोऽहं मृदं वंसृष्टानि काम् ॥ अथतुष्टाव
 प्रीतात्मा शिववामार्धहारिणीम् ॥ ५४ ॥

दलने हे अंतकांतकहेनतवांछित प्रदत्तान्तोस्मीति ॥ ५० ॥ हे शर्वरीरहितमायाविनिर्मु
 क्ते शर्वहे सर्वग हे स्वर्गमार्गस्य लने हे मुखद स्वर्गमार्गमुखदेति वा ॥ हे अपवर्गदे हे अधकासुररिपाकपदं धत्वांनतोस्मि ॥ ५१ ॥ हे शंकरोऽग्रहे गिरिजापते हे पते स्वाभि
 नू हे विश्वनाथ हे विधिविष्णुसंस्तुते हे वेदवेद्यो विदिताऽखिले गितहेनतवांछित प्रदत्तान्तोस्मीति ॥ ५२ ॥ हे विश्वरूप हे पररूपवर्जित हे ब्रह्मस्वरूप हे जिह्वरहितनिर्माये हे असुतप्रद हे वाङ्म
 नोऽविषय हे दूरवाङ्मनोविषय दूरेति वा हे दूरगहेनतवांछित प्रदत्तान्तोस्मीति ॥ नतवांछित प्रदेत्येतस्याद्यनिर्भक्तानां प्राधान्यत्वापनाय ॥ ५३ ॥ इत्थमिति ॥ परस्वप्रदक्षिणपूर्वकंस्तु
 च्छेयर्थः ॥ परीडोति वा पाठः ॥ अथानंतरं सृष्टानि कान्तुष्टावाऽस्तौत् स्तुतोऽहेन ॥ शिववामार्धहारिणीमिति ॥ ५४ ॥

१ अथानुनवेतिकचिर्याठः

स्तुतिमेवाह ॥ देवीत्यष्टमिः ॥ हेदेविसप्रकाशेद्यातमर्नइतिवा ॥ यस्त्दीयचरणानुजरेणुभिर्गौरिगौरिआलस्थलीललटस्थलवहतिधारयतिस्त्यपुनस्ताआलस्थलीजन्मांतरेजनीकरारुलेवानितरणैरयतिरात्रयतं, त्यव्ययः ॥ वहनेप्रकाशदशयंस्तविशिनिष्टि ॥ प्रणतैर्द्वयणिपतेप्रवीणोदक्षइति ॥ अपिशब्दादिहजन्मनिच ॥ बाणांधकादीनांतयादर्शनात् ॥ ५५ ॥ अस्त्युदकाद्वृथासंबोधयति ॥ हेश्रीमंगलेश्रीयुक्तमूर्तिमन्मंगले ॥ हेसकलमंगलजन्मजम् ॥ श्रीयोलक्ष्म्याःमंगलयस्यास्तासंबोधनहेश्रीमंगलेहेसकलकल्मषतूलवन्दे श्रयंतेन्योगिनइतिश्रीब्रह्मविद्यातस्यामंगलयस्यास्तासंबोधनहेश्रीमंगले ॥ श्रीमंगलेइत्यस्यावृत्तिर्मंगलनाम्नाऽध्यान्यत्थापनाय ॥ हेसकलदानवदर्पहंत्री श्रयंतेनामविवेकिनइतिश्रीरविद्यातस्याःमंगलसौभाग्ययस्यास्तासंबोधनहेश्रीमंगले अखिलमिदंविश्वपरिपाहियरिपालय ॥ परिपासीतिकीचिन्त ॥ ५६ ॥ ब्रह्मविष्णुमेहेश्वररूपणसीति ॥ हेविश्वश्रित्वनिर्वात्रिविरुवाच ॥ ॥ देविवत्दीयचरणानुजरेणुगौरिआलस्थलीवहति यःप्रणतिप्रवीणः ॥ जन्मांतरेपरिजनीकरचारुलेखातांगैरयत्यतिरां किलतस्यपुंसः ॥ ५५ ॥ श्रीमंगलेसकलमंगलजन्मभूमेश्रीमंगलेसकलकल्मषतूलवन्दे ॥ श्रीमंगलेसकलदानवदर्पहंत्रिश्रीमंगलेखिलमिदंरिपाहिविश्वम् ॥ ५६ ॥ विश्वेश्वरिस्वमसिविश्वजनस्यकत्रिंविपालयिष्यसितथाप्रलयोपहंत्री ॥ त्वन्नामकीर्तनसमुल्लसदच्छपुण्यास्रोतस्विनीहरतिपातककूलवृक्षान् ॥ ५७ ॥ मातर्भवानिभवतीभवतीव्रदुःखसंभारहरिणशरण्यमिहास्तिनान्या ॥ धन्यास्ताएवभुवनेषुत एवमान्यायेषुस्मरेतवशुभाःकरुणाकटाशः ॥ ५८ ॥ येत्वांस्मरंति सततसहजप्रकाशांकाशीपुरीस्थितिमतीनतमोक्षलक्ष्मीम् ॥ तान्संस्मरे तस्मरहरोधृतशुद्धबुद्धीन्निर्वाणरक्षणविचक्षणपात्रभूतान् ॥ ५९ ॥

श्वजनस्यत्वंकथ्यसि तथात्वंपालयिष्यसि शक्तिशक्तिमतेरमेदात् ॥ अपिःसमुच्चये ॥ त्वन्नामकीर्तनेवत्वन्नामसंकीर्तनवासमुल्लसतीयाच्छपुण्यास्रोतस्विनी ॥ स्रोतस्वीतिकीचिसाठः ॥ सापातकान्येवकूलस्थवृक्षास्तावृहतीति ॥ ५७ ॥ हेमातर्भवानिहेभवतीव्रदुःखसंभारहरिणिसंसारदुःखौघनाशिनिइहजतिभवत्येवशरण्यमस्तिनान्या येषुतवशुभाःकरुणाकटाशःस्फुरेदुल्लसत् भुवनेषुमध्येतएवधन्यास्ताएवमान्याइति ॥ ५८ ॥ येजनास्तांसततस्मरंतितात्स्मरहःस्मरेदित्यव्ययः ॥ कथंभूताम् ॥ सहजप्रकाशांस्वप्रकाशामित्यर्थः ॥ काशीपुरीस्थितिमतीरुतनिवासामित्यर्थः ॥ नतानामोक्षलक्ष्मीर्यस्यास्तां मोक्षलक्ष्मीस्वरूपाभिनिवा ॥ तात्कीदृशान् ॥ धृततांसादिताशुद्धबुद्धयेस्ताम् ॥ निर्वाणरक्षणे कैवल्यधारणइत्यर्थः ॥ विचक्षणपात्रभूतान्निपुणाधिकारिणइत्यर्थः ॥ ५९ ॥

हेमातस्तवांघ्रियुगलंयस्यहृदिस्थमास्तिस्कलंभुवनतस्यकरस्थमेवस्याधीनमेवसतुसत्त्वइतिवा ॥ हेमंगलागौरिद्रव्यलंछादसम् ॥ मंगल्युक्तगौरिमंगलगौरितिवा ॥ यस्तेनामनिलंज
पतितस्येहंसिद्धाष्टकंपद्माद्यष्टनिधिह्रपणिमाद्यष्टसिद्धरूपवानविभुं चर्तति ॥ ६० ॥ हेदेवित्वेदजननीप्रणवस्वरूपाओंकारस्वरूपाच ॥ प्रणवस्वरूपावेदजननीगायत्रीवासि ॥
कथंभूता ॥ द्विजकामधेनुर्द्विजार्तानां कामदोग्ध्री ॥ त्वंव्याहृतित्रयंभूंभुःस्वितिह्रपम् ॥ इहजगतिअखिलकर्मसिद्धौ ॥ सुमनःपिवृष्टमिहेतुस्त्वस्वाहास्वयासिधुमनसादेवानां वृष्टिहे
मातस्तवांघ्रियुगलंविमलंहृदिस्थयस्यास्तितस्यभुवनंस्कलंकरस्थम् ॥ योनानमतेजपतिमंगलगौरिनित्यंसिद्धाष्टकंनपरिभुं चतितस्यगेह
म् ॥ ६० ॥ त्वंदेविवेदजननीप्रणवस्वरूपागायत्र्यसित्वमसि वैद्विजकामधेनुः ॥ त्वंव्याहृतित्रयमिहाऽखिलकर्मसिद्धौस्वाहास्वधासिसुमनः
पितृवमिहेतुः ॥ ६१ ॥ गौरित्वमेवशशिमौलिनियेधसित्वंसावित्र्यसित्वमसिचक्रिणिचारुलक्ष्मीः ॥ काश्यांत्वमस्यमलरूपिणिमोक्षलक्ष्मी
स्त्वमेशरण्यमिहमंगलगौरिमातः ॥ ६२ ॥ स्तुवेतितांस्मरहरार्धशरीरशोभांश्रीमंगलाष्टकमहास्तवनेनभानुः ॥ देवींचंदेवमसकृत्परितःप्रण
म्यतूष्णींविभूवसविताशिवयोःपुरस्तात् ॥ ६३ ॥ देवदेवउवाच ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठभद्रंतेप्रसन्नोस्मिमहामंत ॥ मित्रमब्रेत्रगोनिन्दप्रप
श्येत्तच्चराचरम् ॥ ६४ ॥ मममूर्तिर्भवान्मूर्यसर्वज्ञोभवसर्वगः ॥ सर्वेषांमहसाराशिःसर्वेषांसर्वकर्मवित् ॥ ६५ ॥ सर्वेषांसर्वदुःखानिभक्ता
नांत्वंनिराकुरु ॥ त्वयानान्नांचतुःषष्ट्यायदष्टकमुदीरितम् ॥ ६६ ॥ अनेनमांपरिशुष्यनरोमद्रुक्तिमाप्स्यति ॥ अष्टकंमंगलागौर्यामंगलाष्ट
कंसंज्ञकम् ॥ ६७ ॥ अनेनमंगलागौरिस्तुत्वामंगलमाप्स्यति ॥ चतुःषष्ट्यष्टकंस्तोत्रंमंगलाष्टकमेवच ॥ ६८ ॥ एतस्तोत्रवरंपुण्यंसर्वपातक
नाशनम् ॥ दूरदेशांतरस्थोपिजपन्नित्यनरोत्तमः ॥ ६९ ॥ त्रिसंध्यंपरिशुद्धालाकाशींप्राप्स्यतिदुर्लभाम् ॥ अनेनस्तोत्रयुग्मेनजेनप्रत्यहं
नृभिः ॥ ७० ॥

तुःस्वाहासिपितृणां वृष्टिहेतुः स्वधासीत्यर्थः ॥ ६१ ॥ हेमातर्हमंगलगौरित्वंमहेश्वरशरण्यं ॥ शशिमौलिनिमहादेवयात्वमेवगौरी ॥ वेधसिब्रह्मणिमावित्र्यसि ॥ चक्रिणिविष्णौचा
रुलक्ष्मीरसि ॥ हेअमलस्वरूपिणिशुद्धस्वरूपेकाश्यांत्वंमोक्षलक्ष्मीरसीति ॥ ६२ ॥ स्तुत्वेति ॥ स्मरहरार्धशरीरस्यशोभायस्यास्तांशोभाह्वापांवा ॥ श्रीमंगलाष्टकंचतम्यहास्तवनेंच
महास्तोत्रेनपरितःप्रणम्यप्रदक्षिणीकृत्यनत्वा ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ एतच्चतुःषष्ट्यालंकमंगलाष्टकंचस्तोत्रवरंस्तवश्रेष्ठम् ॥ स्तोत्रद्वयमितिकाचित् ॥ ६९ ॥ ७० ॥

॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ एष्वराचरहः प्रपच आवयोरवाभ्यां विचित्रः ॥ ७४ ॥ तनस्मात् ॥ आवयोरस्मात्तवत्सवादित्य न्वयः ॥ ७५ ॥ नौमन्यमात्रः ॥ ७६ ॥ गमस्तीश्वरानाम्
 भुवदैर्नदिनंपांशालितं नान्नसंशयः ॥ नतस्य देहिनादेहे जातु चिकित्स्विपस्थितिः ॥ ७७ ॥ त्रिकालं योजयेन्नित्यमेतत्सोत्रद्वयं शुभम् ॥ किं
 जमैर्बहुभिः स्तोत्रैश्चलश्रीप्रदेवृणाम् ॥ ७८ ॥ एतत्सोत्रद्वयं जप्यत्यक्तास्तोत्राण्यनेकशः ॥ प्रपंच आवयोरवसर्व एष्वराचरः ॥ ७९ ॥ तदावयोस्तवाद्स्मान्निष्प्रपंचो जनो भवेत् ॥
 ॥ ७३ ॥ एतत्सोत्रद्वयं जप्यत्यक्तास्तोत्राण्यनेकशः ॥ प्रपंच आवयोरवसर्व एष्वराचरः ॥ ७९ ॥ तदावयोस्तवाद्स्मान्निष्प्रपंचो जनो भवेत् ॥
 समृद्धिमाप्य महती पुत्रपौत्रवती मिह ॥ ७५ ॥ अंतर्निर्वाणमात्रोतिजपन्स्मात्त्रिमंदनरः ॥ अन्यच्च शृणु समाश्रय ग्रहराज दिवाकर ॥ ७६ ॥
 लयाप्रतिष्ठितं लिंगं भस्तीश्वरसंज्ञितम् ॥ सेवितं भक्तिभावेन सर्वसिद्धिसमर्पकम् ॥ ७७ ॥ त्वया गभस्तिमालाभिश्चार्पय वृजकांतिभिः ॥
 यदा चैवैश्वर्यलिंगं सर्वभावेन भास्कर ॥ ७८ ॥ गभस्तीश्वर इत्याख्यां न तालिगमवाप्स्यति ॥ अर्चयित्वा गभस्तीं शंखात्वापंचनदेनरः ॥ ७९ ॥
 न जातु जायेत मातुर्जठरे धूतकल्मषः ॥ इमां च मंगला गौरीं नारिवापुरुषा पिवा ॥ ८० ॥ चैत्रशुक्लतीयायामुपोषणपरायणः ॥ महोपचा
 रैः संपूज्य दुकूलाभरणादिभिः ॥ ८१ ॥ रात्रौ जागरणं कृत्वा गीतनृत्यकथादिभिः ॥ प्रातः कुमारैः संपूज्य दशच्छादनादिभिः ॥ ८२ ॥ संभो
 मिथुनं दत्वा ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥ ८४ ॥ श्रद्धया समलंकृत्य भूषणैर्द्विजदेपती ॥ भोजयित्वा महाहार्दयैः प्रियेतां मंगलेश्वरा ॥ ८५ ॥ इति मंत्र
 समुच्चार्य प्रातः कृत्वाथ पारणम् ॥ न दुर्भगत्वमात्रोतिनदारिद्र्यं कदाचन ॥ ८६ ॥
 निर्वर्त्ति ॥ त्वयेति ॥ ७७ ॥ चापेयथंपकः अंबुजं पदं तद्वत्कांतिभिः ॥ तुराख्येनैश्वर्यं धोयते ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ धूतकल्मषो विगतपापः ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ जाते वदसदस्य कंडिकया ॥
 जाते वदसदस्य वामसो भमराती यतो निदहाति वेदः सनः पदं तदुर्गाणि विश्वानां ववसं धुंरुतां त्याग्निरिति मंत्रशेषः ॥ ८३ ॥ प्रगोप्रातः काले ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥

१ अर्चितु इति छेदः अहंभावश्छादितः यदा चोतिना पाठः

जातु चिकदाचिदित्यर्थः ॥ नापुरुषः ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ तस्यांतिथौशुक्लतृतीयायाम् ॥ ९१ ॥ मयूखादित्यनामनिर्वृत्तिः ॥ अपरामितिसाधनं ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ भूतोभूतवान् ॥ जातइतिवापाठः ॥ ९५ ॥ अध्यायश्रवणफलमाह ॥ श्रुत्वाख्यानमिति ॥ ९६ ॥ ॥ इतिश्रीरामानंदंरुतायांकाशीखंडटीकायामेकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥

नवैसंतानविच्छित्तिभोगोच्छित्तिनजातुचित् ॥ स्त्रीवैधव्यंनचाप्नोतिनायोपिद्विगभाक् ॥ ८७ ॥ पापानिविलयंयातिपुण्यराशिश्चल
भ्यते ॥ अपिवंय्याप्रमूयैतकृत्स्वैतमंगलाव्रतम् ॥ ८८ ॥ एतद्व्रतस्यकरणाक्लुरुपलंनजातुचित् ॥ कुमारशीविदतेत्यंतं गुणरूपयुतंपतिम् ॥
॥ ८९ ॥ कुमारोपिव्रतंरुक्वाविंदेतिस्त्रियमुत्तमाम् ॥ संतिव्रतानिवदुशोधनकामप्रदानिच ॥ ९० ॥ नाप्तयुर्जातुचित्तानिभंगलाव्रततुल्यता
म् ॥ कर्तव्याचाब्दिकीयात्रामधौतस्यांतिथौनरैः ॥ ९१ ॥ सर्वविघ्नप्रशान्त्यर्थं सदाकाशीनिवासिभिः ॥ अपरंघुमणेवचिमतवचात्रतपस्यतः
॥ ९२ ॥ मयूखाएवखेदशनचट्टकलेवरम् ॥ मयूखादित्यइत्याख्याततस्मैदितिनंदन ॥ ९३ ॥ लवर्चनान्नृणां कश्चिन्नव्याधिः प्रभविव्यति ॥
भविष्यतिनदारिद्र्यंरविवारेलदीक्षणात् ॥ ९४ ॥ इत्थंमयूखादित्यस्यशिवोदवावद्दून्वरान् ॥ तत्रैवांतर्हितोभूतोरविस्तत्रैवतस्थिवान्
॥ ९५ ॥ श्रुत्वाख्यानमिदंपुण्यंमयूखादित्यसंश्रयम् ॥ द्रौपदादित्यसहितंनरेननिरयंव्रजत् ॥ ९६ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेकाशीखण्डेद्रौपदा
दित्यमयूखादित्ययोर्वर्णनंमैकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ वाराणस्यांतथादित्यायेचान्येतान्व
दाम्यतः ॥ कलशोद्भवतेप्रीत्यासर्वसर्वाघनाशनाः ॥ १ ॥ खखोल्लोकोनामभगवानादित्यः परिकीर्तितः ॥ त्रिविष्टपेत्तरेभागेसर्वव्याधिवि
घातकृत् ॥ २ ॥ यथाखखोल्लोकादित्याख्यातस्यादित्यस्यतच्छृणु ॥ पुराकद्वृक्षविनतादक्षस्यतनयेभुभे ॥ ३ ॥

अध्यायेत्वपंचाशेनानाश्रयमनोहरे ॥ खखोल्लोकादित्यतार्क्ष्यशक्याप्रामूयतेऽद्भुता ॥ १ ॥ अवशिष्टानादित्यावृत्तुं प्रतिजानीते ॥ वाराणस्यामिति ॥ कथनफलमाह ॥ सर्वइति ॥
सर्वेषामघानासर्वैर्बायदयंतस्त्ववानाशनाः ॥ १ ॥ खखोल्लोकादिति ॥ मध्येमूर्द्धन्यपकारवानपिक्वचिदृश्यते ॥ त्रिविष्टपत्रिलोचनस्थानंतस्योत्तरेऽनारप्रदेशे ॥ २ ॥ ३ ॥

१ कथांचामोतिसद्गुणमित्यपिपुस्तकांतरेपाठः

॥१॥ विजानासि विशेषेण जानासि ॥ नुजानासीति क्वचित् ॥ ५ ॥ सवितूरयत्रातिमासपृथगाधिकारिलेनसूयमावापनस्यद्रस्यथेइत्यर्थः ॥ शबलकर्बुरः ॥ ६ ॥ पणंजयानंतरैदयम् ॥ नयानुमागच्छतु ॥ नयानीति क्वचित् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ क्रुधः क्रोधस्य ॥ खेलस्य क्रीडायाः पणपणनिमित्ते ॥ १० ॥ पवनाशिनिहेसापिण ॥ सपाकारालाकद्वाः ॥ ११ ॥ १२ ॥ पतत्रिणी कश्यपस्य चतपत्पौमारीचैः प्राक्प्रजापतेः ॥ क्रीडत्यावकदान्यान्मनेतं ऊचतुस्त्विति ॥ १३ ॥ कद्रू रुवाच ॥ विनतेवं विजानासि यदितद्ब्रूहि मेव्रतः ॥ अखंडितागतिस्ते स्लियतो गगनमंडले ॥ ५ ॥ योसावुच्चैः श्रवावाजीश्रूयते सवितूरय ॥ किं हपः सोस्ति शबलो धवलो वा वादशुभं ॥ १६ ॥ पणंचक्रुकृत्याणि तुभ्यं योरोचते नघा ॥ एवमेव नयात्येकालः क्रीडनं क्विना ॥ १७ ॥ विनतो वाच ॥ किंपणेन गिन्यत्र कथयस्य मेव हि ॥ खजयेकाच मेप्रीतिमज्जायं किनुते सुखम् ॥ १८ ॥ ज्ञात्वा पणानं कतव्यामिथः स्नेहमभीप्सत ॥ धुमेकस्य विजये क्रीडान्यस्य हजायते ॥ १९ ॥ कद्रू रुवाच ॥ क्रीडयनां त्रभगिनिकारणं किमपि क्रुधः ॥ खेलस्य व्यवहारो यंपणाय किंचिदुच्यते ॥ १० ॥ विनतो वाच ॥ तथा कुरुथा प्रीतिस्तवास्ति पवनाशिनि ॥ अथ तां विनतामाह कद्रूः कुटिलमानसा ॥ ११ ॥ तस्यास्तु सा भवद्दासी पराजीयतया यथा ॥ अस्मि न्यणे इमाः सर्वाः सत्यः साक्षिण्य एव नौ ॥ १२ ॥ इत्यन्योन्यपणीकृत्य सपिण्यपि पतत्रिणी ॥ उवाच कर्बुरं कद्रूश्च श्रेयं तं गुरुमती ॥ १३ ॥ कदा गंतव्यमिति चक्राते गमावधिम् ॥ जग्मतुश्च विरम्याथ क्रीडनास्त्वस्वमालयम् ॥ १४ ॥ विनतायां गतायां तु कद्रूरादूयचांगजान् ॥ उवाच यातवै पुत्राद्रुतं वचनतो मम ॥ १५ ॥ तुरंगमुच्चैः श्रवसं प्रादूतं क्षीरनि रधः ॥ मुरासुरं मेथ्यमानान्मंदराघातसाध्वसात् ॥ १६ ॥ कार्यकारणहपस्य सा दृश्यमधिगच्छति ॥ अतस्त्वं क्षीरवर्णां शंकलमषायत पुत्रकाः ॥ १७ ॥ तस्य बालाधिमायास्य कृष्णकुंतलतांगताः ॥ तथा तदंगलामानि विधत्त विषसीकृतैः ॥ १८ ॥ इति श्रुत्वा वचोमातुः काद्रव्याः परस्परम् ॥ समंभ्यमातरं प्राचुः कद्रूकद्रूपमागताः ॥ १९ ॥ नगा ऊचुः ॥ मात वयं त्वदाद्वानादिहाय क्रीडनं बलान् ॥ प्राप्ताः प्रलक्षणं शान्दास्यस्य घप्रभूरिति ॥ २० ॥

पशिणी ॥ पश्याकारत्वाद्विनायाः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कल्माषयतकल्मषवर्णमिवकुल ॥ १७ ॥ बालार्धलांगलम् ॥ कृष्णकुतलार्कणकेशताम् ॥ तथातदंगलामन्य
ध्यास्यविधनकबुतामिशेषः ॥ कैविलसीकृतविषसंहारसीकृतविषोद्धारध्वनिभिर्गन्धः ॥ विषसीकृतविषफूलनैरिति विशेषणतृतीया ॥ विषोद्धार
विशिष्टान्यंगलमानिविधनेत्यर्थः ॥ १८ ॥ कद्रूपकुस्तिरूपम् ॥ १९ ॥ २० ॥

अवादिउक्तम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ अकर्णाः कर्णरहिताः ॥ पित्राविक्यं शृण्वतां प्यशृण्वता इत्यर्थः ॥ ब्रह्मयति उपहसति तिरस्करोति अवज्ञयतीति यावत् ॥ चाटयतीति पाठस्यार्थः ॥
 २३ ॥ अत्याहितं महाभीतिम् ॥ अचिराल्लयं शीघ्रमरणम् ॥ २४ ॥ उरगीकद्रूः ॥ आगः समागतात् अपराधं प्राप्ताम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ पुच्छमौञ्चैः श्रवसं उच्चैः श्रवसां पुच्छमि
 त्यर्थः ॥ पुच्छगोच्चैरिति पाठे विसर्गलोपेपिसंधिर्गर्भः ॥ सुनीलचिकुराभासमतिकृष्णकेशसदृशम् ॥ २८ ॥ तत्क्षेदानलधूमौघैस्तेषां सर्पाणां विषाग्निधूससमूहः ॥ फूलकारभरनिःसृतैः
 मृष्टं तिष्ठतुतदूरं विषादप्यधिकंकटु ॥ तत्त्वया वादियन्मन्त्रैरौषधैर्नोपशाम्यति ॥ २९ ॥ वयं नयामो यद्वा ब्यंतदस्माकं भवविह ॥ इति प्रोक्तं वि
 पास्येत्सैस्तदा कुटिलगामिभिः ॥ २२ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ अन्येपिये कुटिलगाः परं धनिषे विणः ॥ अकर्णाः क्रूरदयाः पितरौ ब्रीडयंति ॥
 ॥ २३ ॥ पित्रोर्गिरि निराकृत्य येतिष्ठेयुः सुदुर्मदाः ॥ अत्याहितमिह प्राप्य गच्छेयुस्तेऽचिराल्लयम् ॥ २४ ॥ तेषां वचनमाकर्ण्य नयामद्भुतसोऽ
 गी ॥ शशापतानं कुधा विष्टानां श्वागः समागतान् ॥ २५ ॥ तार्क्ष्यस्य भक्ष्या भवतयं मदाव्यलं धनम् ॥ जातमात्रां श्रसिर्पिण्यो भक्षयंतु स्व
 बालकान् ॥ २६ ॥ इति शापानलाद्गतैः कैश्चि सतालमाश्रितम् ॥ जिजीविषु भिरन्यैश्च द्वित्रैश्च प्रसूवचः ॥ २७ ॥ तेषु मौञ्चैः श्रवसम
 धिगम्य महाधियः ॥ सुनीलचिकुराभासं चक्रुर्गंगचक्रवर्तुरम् ॥ २८ ॥ तत्क्षेदानलधूमौघैः फूलकारभरनिःसृतैः ॥ मालवाक्कुतिजाद्भुतमाभ्रदग्धा
 भानुभानुभिः ॥ २९ ॥ विनताष्टुमारुह्य कद्रूः स्नेहवशात्ततः ॥ वियन्मार्गमलं कृत्य ददर्शेणां शुभं डलम् ॥ ३० ॥ तिग्मरश्मिप्रभावेण व्याकु
 लीभूतमानसा ॥ कद्रूस्ततः खर्गी प्राह विसृज्य विनते व्रज ॥ ३१ ॥ उष्णगोरुष्णगोभिर्मैतप्यते नितरांतनुः ॥ विसृज्य हंसभावं नृत्वं सापेक्षा
 हिंसर्वतः ॥ ३२ ॥ स्वरूपेण पतंगीत्वं पतंगोसौ सहस्रगुः ॥ अतएव नेते बाधागतेनापसंभवा ॥ ३३ ॥ वियत्सरसि हंसोऽयं भवतं हंसगामिनी
 चंडरश्मिप्रतापाग्निस्वामतो न हवाधते ॥ ३४ ॥

फूलकारसमूहनिर्गतैः ॥ ननु सूर्यनैकव्याप्तिमिति तद्विभक्तिस्तद्व्याप्तिमाह ॥ २९ ॥ ३० ॥ विसृज्य विनतं यथास्यादधो भूयेत्यर्थः ॥ विसृज्य हंसं विनतं यथास्यादधो
 तिवा ॥ ३१ ॥ उष्णगोः सूर्यस्य ॥ उष्णगोभिस्तीक्ष्णारश्मिभिः ॥ विसृज्य हंसं सापेक्षत्वं मेव दर्शयति ॥ स्वरूपेणेति द्वयेन ॥ पतंगीपक्षिणी ॥ पतंगशब्देन सूर्योप्युच्य
 ते ॥ शब्दश्चेषणसापेक्षत्वं तत्रोच्यम् ॥ ३३ ॥ वियदेव सरस्तस्मिन् ॥ ३४ ॥

ऊचेउकवती ॥ विलेशयासार्पणी ॥ ३५ ॥ अवसिरक्षसि ॥ ३६ ॥ खखोल्कनामलेअकप्यहेतुमाह ॥ खखोल्केतिद्वयेन ॥ ३७ ॥ विडोरागोविलसार्पणी ॥ इलयोरैक्यातिवि
लाश्रयत्वास्वर्यस्यातपसोदुमक्षमेतिविडपदस्यतात्पर्यम् ॥ पूर्वार्धविटण्वयदेतुमेवस्पष्टयति ॥ सर्वति ॥ तुशब्दोन्नतिनक्रमे ॥ इतितुक्कव्यसंभमादित्यव्ययः ॥ ३८ ॥ यद्यदा ॥

खगीमुद्गीयमानंखेपुनरुचेविलेशया ॥ त्राहिन्नाहिभगिन्यत्रयावोन्यत्रवियत्यथः ॥ ३५ ॥ विनतेविनतामांविंकिनावसिपतन्निणी ॥ तव
दासीभाविष्यामिबदुच्छिष्टनिषेविणी ॥ ३६ ॥ यावज्जीवमहंभूयंत्वयादोदकपायिनी ॥ खखोल्कानिपतेदयाभशंगद्वद्भाषिणी ॥ ३७ ॥
मूच्छीगतवतीपक्षपुटौधृत्वाविडोरागी ॥ सख्युल्कानिपतदषाक्तव्येत्वितिसंभ्रमात् ॥ ३८ ॥ खखोल्केतियदुक्तागीःकद्वामंभ्रांतचेतसा ॥
तदाखखोल्कनामार्कस्तुतोविनतयाबहु ॥ ३९ ॥ मनागतिगमतांप्राप्तेखेप्रयातिविवस्वति ॥ ताभ्यांनुरंगमादर्शीकिंचिकिर्मीरवानुरथे
॥ ४० ॥ उक्ताविनतवैषातापोपहतलोचना ॥ क्रूरसरीस्तरूपस्यवादिन्याविश्वमान्यया ॥ ४१ ॥ कद्रुत्वयाजितभेद्रेयतउच्चैःश्रवाहयः ॥
चंद्ररश्मिप्रभोष्येष्कल्माषद्वभासते ॥ ४२ ॥ विधिर्बलीयान्भुजगिचित्रजयपराजये ॥ क्रूरपिबिजयीकापित्वऽक्रूरपिपराजयी ॥ ४३ ॥
विनताविनताधारवदंतीतियथागतम् ॥ कद्रुनिवेशनंप्राप्तातस्यादास्यमर्चाकरत् ॥ ४४ ॥ कदाचिद्विनतादर्शिसुपर्णेनाश्रुलोचना ॥ वि
च्छायामलिनादीनादीर्घनिःश्वासवत्यपि ॥ ४५ ॥ ॥ सुपर्णउवाच ॥ ॥ प्रातःप्रातरहोमातःक्रयासित्वंदिनेदिने ॥ सायमायासिचक्रुतो
विच्छायादीनमानसा ॥ ४६ ॥ कुतोनिःश्वासिसिप्रोच्चैरश्रुपर्णविलोचना ॥ यथाह्नीबभूवुतापोषिद्यथापतितिररुहता ॥ ४७ ॥ ब्रूहिमातर्द्वटि
त्यद्यकुतोदूनासिपत्रिणि ॥ मयिजीवितिवालेकालोपिहृतसाध्यसं ॥ ४८ ॥ अश्रुनिर्माणकरणंकरणंकिंपस्विनि ॥ सुचरित्रासुनारी
षुनामंगलमिहंष्यते ॥ ४९ ॥ धिकांश्चुप्राप्तान्यन्मातांतपुजीवत्सुदुःखभाक् ॥ वरंवध्यैवसायस्याःसुतावंध्यमनोरथाः ॥ ५० ॥

गीर्वणी ॥ ३९ ॥ किर्मीरवान्कर्बुरवर्णवान् ॥ किर्मीरितद्वितिपाठोकिर्मीरःकर्बुरवर्णयस्यसंज्ञातः ॥ इतच्प्रत्ययः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ विनताधाराविनश्रुतायाआधारमू
ता ॥ विनताचारोक्तिकंचित् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ दूनासिउपनमासि ॥ कृतसाध्यसेकृतभये ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ येषामातायन्माता ॥ चकारान्तत्पुत्रानपि ॥ ५० ॥

५१ ॥ सकूरचित्तसदितिपाठेकूरचित्त्युक्तायाइत्यर्थः ॥ ५२ ॥ अंतरिपेषुमध्यवर्तिजलगतिर्द्वीपेषु ॥ केषां तदुद्वततिषांप्रसिद्धानालवणदीनांसमुद्राणाम् ॥ ५३ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ संमंथ्यमात्रासाधमितिशेषः ॥ ५९ ॥ मातृशापविमोक्षायातार्क्ष्यभक्ष्यभवेतिमात्राकद्रादत्तस्थशापस्यनाशाय ॥ अमृत्येपीतेभरत्वेनगरुडभ

इत्यूर्जखलमेकथयवचःसूनीर्गरुमतः ॥ विनताप्राहंतपुत्रंमातृभक्तिसमन्वितम् ॥ ५१ ॥ अहंदास्यस्मिरेबालकद्राश्चक्रूचेतसः ॥ पृष्ठेव
हामितांनित्यंमुत्रानपिपुत्रक ॥ ५२ ॥ कदाचिन्मंदरंयामिकदाचिन्मलयाचलम् ॥ कदाचिदंतरीपेषुचरेयंतदुद्वताम् ॥ ५३ ॥ यत्रयत्रन
येयुस्तेकाद्रवेयमुदुर्मदाः ॥ ब्रजेयंतत्रत्राहंतदधीनायतःसुत ॥ ५४ ॥ गरुडउवाच ॥ दासीविकारणंमातःकिंतेजातंसुलक्षणे ॥ द
क्षप्रजापतेःपुत्रिकस्यपस्ययेजनघे ॥ ५५ ॥ विनतोवाचगरुडंपुरावृत्तमशेषतः ॥ दासीविकारणंयद्ददादित्याश्चविलोकनम् ॥ ५६ ॥ श्रुत्वे
तिगरुडःप्राहमातरंस्वर्गव्रज ॥ पृच्छाग्रमातस्तान्दुष्टानकद्रवेयानिदंवचः ॥ ५७ ॥ यदुलभंहिभवतांयत्रात्यंतरुचिश्रवः ॥ मद्दासीत्ववि
मोक्षायतथाचध्वंक्ष्णहम् ॥ ५८ ॥ तथाकरोच्चविनतातेपिश्रुत्वातदोरितम् ॥ सर्पाःसंमंथ्यतांप्रोचुर्विनतांलृष्टमानसाः ॥ ५९ ॥ मातृशा
पविमोक्षाययदिदास्यतिनःसुधाम् ॥ तदासमीहितंतस्तुनदास्यत्यथदास्यसि ॥ ६० ॥ इत्यौकृत्यसमाश्रुद्यकद्रुदुतगतिःखगी ॥ गरुत्मंतस
माचष्टद्वष्टासंलृष्टमानसम् ॥ ६१ ॥ नागांतकस्ततःप्राहमातरंचितयातुराम् ॥ आनीतंविद्धिपीयूषंमातर्मदेहिभाजनम् ॥ ६२ ॥ विनताप्रा
हंतंपुत्रंसंप्रलृष्टतनूरुहा ॥ भोसुपर्णाणिवंतूर्णयाहिमंगलमस्ते ॥ ६३ ॥ संतितत्रापिवद्गुशनिषादामत्यघातिनः ॥ वेलातटनिवासाश्चता
न्भक्षयदुरात्मनः ॥ ६४ ॥ परप्राणैर्निजप्राणान्यपुष्पंतांहदुर्धियः ॥ शासनीयाःप्रयत्नेनश्रेयस्तच्छासनंपरम् ॥ ६५ ॥

क्ष्यत्वाभावादित्यभिप्रायः ॥ यद्वा गरुडोमातुर्विनतायाःशापविमोक्षार्थमितिवा ॥ दास्यतीत्युभयग्रगरुडएवभवतीतिवा ॥ दास्यसीतिवापाठः ॥ नदास्यतिसुधाभित्यनुषज्जतेअथचे
दास्यसिदासीभवसि ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ निषादाश्चांडालाः ॥ वेलातटनिवासाःसमुद्रजलतीरावासिनःसमुद्रतीरोच्चप्रदेशनिवासाइतिवा ॥ वेलाकूलनिवासाइतिपाठोपि
सएवार्थः ॥ ६४ ॥ शासनीयाःभारणीयाः ॥ ६५ ॥

॥ ६६ ॥ ६७ ॥ मत्स्यादिनामस्यप्रक्षकाणाम् ॥ मत्स्याशिनाभितक्कचित् ॥ आत्थकथय ॥ लकारव्यत्ययश्छांदसः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ नीवीपरिधानवस्त्रम् ॥ ७० ॥ ७१ ॥ लक्ष्मचि
द्रुम् ॥ ७२ ॥ प्रसूहमातः ॥ ७३ ॥ खदिरांगारवत्खदिरकाष्ठस्यज्जलदंगारवादित्यर्थः ॥ ७४ ॥ द्विजमात्रेपिब्राह्मणमात्रेयाहिंसाभात्रागणनाशोवासाकुशलायहितायनकिन्दुराशि
बहुहिंसाकृताहिंसाभवेत्स्वर्गस्यसाधनम् ॥ विहिंसितेषुदुष्टेषुर्क्ष्यतेभूरिशोयतः ॥ ६६ ॥ निषादेष्वपिचद्विप्रःकश्चिद्रवतिपुत्रक ॥ सरस्वती
योयत्नेनभक्षणीयोनकर्हिचित् ॥ ७५ ॥ गरुडउवाच ॥ मत्स्यादिनाविस्मम्येकथंज्ञेयोद्विजामया ॥ अभक्ष्यायस्त्वयाप्रांक्तस्तच्चिह्नं
चनात्यमे ॥ ६८ ॥ विनतोवाच ॥ यज्ञसूत्रंगलयस्यसत्तरीयंमुनिर्मलम् ॥ नित्यधौतानिवासांसिभालंतिलकलांछितम् ॥ ६९ ॥ स
पवित्रौकरैयस्ययन्त्रीकुशगर्भिणी ॥ यन्मौलिःसशिखाग्रंथिःसज्ञेयाब्राह्मणस्त्वया ॥ ७० ॥ उच्चरेद्दृग्यजुःसाध्नामृचमेकामयीहयः ॥ गा
यत्रीमात्रमंत्रोपिसविज्ञेयोद्विजस्त्वया ॥ ७१ ॥ गरुडउवाच ॥ मध्येसदानिपादानांयोंवसेज्जननिद्विजः ॥ तस्यैतेष्वेकमप्येवनमस्य
लक्ष्मबोधकम् ॥ ७२ ॥ लक्ष्मांतरं समाचक्ष्वद्विजबोधकंप्रभूः ॥ येनविज्ञायतंप्रत्यजंयमपिकंठगम् ॥ ७३ ॥ तच्छ्रुत्वाविनताप्राहयत्ने
कंठगतोऽगज ॥ खदिरांगारवद्व्यात्तमपाकुरुदूरतः ॥ ७४ ॥ द्विजमात्रेपियाहिंसासाहिंसाकुशलायन ॥ देशवंशंश्रियंस्वचनिर्मलयतिकाल
तः ॥ ७५ ॥ निशम्यकाश्यापिरितिप्रभूपदौप्रणम्यच ॥ गृहीतार्शीययौशौघंखमर्गेणखगश्चरः ॥ ७६ ॥ दूरादालोक्यांचक्रनिषादान्मत्स्यजी
विनः ॥ पक्षौविधूयपक्षौद्राजसापूर्येदसी ॥ ७७ ॥ अर्धकृत्यदिशांभागानब्धिरांधस्युपाविशत् ॥ व्यादायदत्तंघोरंमहाकंदरसन्निभ
म् ॥ ७८ ॥ कांदिशीकानिषादास्तुविशुस्तत्रचस्यम् ॥ मन्वानेष्वथपथानंतपुकंठंविशत्स्वपि ॥ ७९ ॥ जज्वालंगलमंस्पशोद्विजस्तकंठ
कंदलीम् ॥ प्राक्प्रविष्टनथोतास्थानिपादानौदरिंदरीम् ॥ ८० ॥

ति ॥ संधनम् ॥ कलतःकालक्रमेण ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ विधूयधकंय ॥ रोदसीद्यावाभूमी ॥ ७७ ॥ अब्धिरोधमिसमुद्रनरं ॥ कंदस्तन्निभंदरितुल्यम् ॥ ७८ ॥ कांदिशीकात्रयद्रुताः
॥ ७९ ॥ इंगलमंस्पशौवद्विनुल्यसंपर्कः ॥ कंठएवकंदलीकंदरी ॥ रलयोरकत्वात् ॥ कंठकंदलमिनिपाठेपिसएवार्थः ॥ पंढत्वमर्पम् ॥ यद्वा कंदलीगुल्मविशेषः ॥ कलव्यनैकंदली
नुद्यगुल्ममेषोदयूरिमेदिनीकारः ॥ ८० ॥

उदगिरदुर्दार्णवान्मुखा निष्काशितवानित्यर्थः ॥ ८१ ॥ निगदकथय ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ प्रेष्यप्रस्थापयित्वा ॥ ८४ ॥ बिभ्युर्भयंप्रापुः ॥ ८५ ॥ वर्मश्रुतः कञ्च चारिणः ॥ ८६ ॥ तिर्यग्
नीतिश्लोकत्रयवाचकमयम् ॥ रविर्नायं यतस्तिर्यग्गतिः ॥ नायमग्निर्यतः सोऽग्निर्धूमवान् ॥ क्षणप्रभाविद्युदसौ न तस्याऽस्थिरत्वात् ॥ अस्य च स्थिरप्रभावात्वादित्यर्थः ॥ ८७ ॥ आकृतिरकारः
॥ ८८ ॥ दुधावकं ययत् ॥ ८९ ॥ पाणताणवस्पर्णैस्सृणैश्च निर्भिताः पुरुषप्रतिकृतयो यथावायुर्नानीयतेतद्वत् ॥ स्वार्थेवातर्द्धतः ॥ वृणोषणवदित्यर्थः ॥ ९० ॥ प्रणष्टेष्वदर्शनांगेषु ॥ ९१ ॥

प्रवेश्यकंठतालुस्थितं विज्ञाय द्विजं स्फुटम् ॥ भयादुदगिरत्तूष्णमातृवाक्यनिर्यत्रितः ॥ ८१ ॥ तमुर्द्वर्णनं रं दृष्ट्वा पक्षिराट्समभाषत ॥ कस्त्वं
जात्यासि निगदस्य मम कंठविदाहकृत् ॥ ८२ ॥ सतदाहंति विप्रहंष्टुः स नगरुडाग्रतः ॥ वसाम्बेषु निषादेषु जातिमात्रोपजीवकः ॥ ८३ ॥ तं प्रे
ष्य गरुडोदरं भक्षयिष्येति वाथ भूरिशः ॥ नभो विक्षोभयांचक्रे प्रलयानिलसन्निभः ॥ ८४ ॥ तं दृष्ट्वा तिमतेजस्कंज्वालाततदिगंतरम् ॥ ज्वलद्वा
वानलं शैलमिव बिभ्युर्दिवौकसः ॥ ८५ ॥ ते सन्नद्यंत युदाय सज्जीकृतबलायुधाः ॥ अय्यास्य वाहनान्याशुसर्ववर्मभृताः सुराः ॥ ८६ ॥ तिर्य
ग्गतीर विनायं नायमाग्निः सधूमवान् ॥ क्षणप्रभाप्य सौ नैव कोनः सन्मुखैत्यसौ ॥ ८७ ॥ नदौ तेषु प्रभेदकस्यान्नाकृतिर्दानेन वैष्वियम् ॥ महा
साध्यसदः कोयमस्माकं हृत्कंपनः ॥ ८८ ॥ यावत्संभावयंतीति निज्ज्ञा अपि निर्जराः ॥ तावद्दुधावस्वौ पक्षौ पक्षिराजो महाबलः ॥ ८९ ॥
निपेतुः पक्षवातेन सायुधाश्च सवाहनाः ॥ न ज्ञायंते कसं प्राप्तावात्ययापार्णताणवत् ॥ ९० ॥ अथ तेषु प्रणष्टेषु बुद्ध्या विज्ञाय पक्षिराट् ॥ कोशा
गारं सुधायाः सतत्रापश्यच्चरक्षिणः ॥ ९१ ॥ शस्त्रास्त्रोद्यतपाणीस्तान्मुरानाधूय सर्वशः ॥ ददर्श कर्तारं यंत्रममृतोपरि संस्थितम् ॥ ९२ ॥

आधूय उत्सार्य दूरीकृत्येतियावत् ॥ कर्तारं यंत्रकर्तनशीलं यंत्रम् ॥ कर्तनं कर्तस्तरातुशीलं यस्येत्युत्पत्तये ॥ यकाराणमात्रावौर्द्यै चार्षम् ॥ यद्वा कर्तः कर्तनं छेदनं कर्तस्य छेदनस्य रादा
नं विद्यते यस्मिन् ॥ ब्रीह्यादिभ्यश्चेत्यनकारांतादिनिः ॥ स्त्रीत्वमार्षम् ॥ यद्वा कर्तनं रायते कारणत्वेन गच्छतीति कर्तरी ॥ रीङ्गताविति धातुः ॥ कर्तरी किं शादिच्छेदनीशस्त्रविशेषस्तदाकारं यंत्र
मिति ॥ तद्वच्छेदकं यंत्रमिति केचित् ॥ ९२ ॥

यत्कर्तरीयंत्रम् ॥ खंडयति खंडं करोति ॥ १३ ॥ उपोपविश्य तस्य कर्तरीयंत्रस्य समीपे उपविश्य ॥ कचिदुपसर्गस्यापि द्विवचनम् ॥ प्रप्रयुज्य महादेवं
संसंयम्य मनः सदा उपोपहाय संसर्गं निर्गन्तुं सतापस इति ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ १०० ॥ १ ॥ देहं चेति श्लोकद्वयं वाक्यम् ॥ पूर्वाधिमैत्रविष्टोति ॥
परमाण्वित्यर्थेन ॥ २ ॥ देहस्य लाघवाद्वाह्यपुत्रात्कर्तरीयंत्रमथ प्रविश्य ॥ किं कुर्वन् ॥ तद्यंत्रतत्त्वात्सांघं त्रात् ॥ विभ्यद्रयं प्राप्नुवन् देहं च यन्ति रश्मीनो मूलाह्मसाद्भक्षयन् ॥ कथं

मनःपवनवेगेन भ्रममाणं महारयम् ॥ अपि स्थितं मशकं यत्खंडयति कोटिशः ॥ १३ ॥ उपोपविश्य पक्षीं द्रुतस्य षण्त्रस्य निर्भयः ॥ क्षणं वि
चारयामास किमत्र करव्याणयहो ॥ १४ ॥ स्पृष्टुं न लभ्यते च तद्वात्यान भ्रमवैदिह ॥ कउपायो न कर्तव्यो वया जातो ममोद्यमः ॥ १५ ॥ न बलं प्र
भवेदत्र न किंचिदपि पौरुषम् ॥ अहो प्रयत्नादवानामेतत्पीयूषरक्षणम् ॥ १६ ॥ यदि मंशं करे भक्तिर्निर्दिहतीति निश्चला ॥ तदा स देवदेवो मां वि
युनक्तु महाधिया ॥ १७ ॥ यद्यहं मालभे कोस्मि स्वामिनः शंकरादपि ॥ तदा मे बुद्धिरत्रास्तु पीयूषहरणक्षमा ॥ १८ ॥ आत्मार्यं नोद्यमश्चायं
हस्यो वेतीति विश्वम्भः ॥ मातुर्दास्य विमोक्षा ययते ह मम कृतं प्रति ॥ १९ ॥ जरितौ पितरौ यस्य बालापत्यश्च यः पुमान् ॥ सार्धं भायार्था च तत्पु
ष्ट्यै दोषोऽकृत्ये पितृस्य न ॥ १०० ॥ इति चिंतय तत्तस्य बुद्धिरासीन्महात्मनः ॥ १ ॥ देहं च कारसोऽत्यंतमणीयां समणोरपि ॥ परमाणुसहस्रां
शं कृत्वा रूपं महापुतम् ॥ २ ॥ प्रविश्य कर्तरीयंत्रमधो देहस्य लाघवात् ॥ विभ्यत्तद्यंत्रतो देहं वचयन्वायुखंडनात् ॥ ३ ॥ मूलमुत्पाद्य तस्मात्
हीत्वाऽच्छतभाजनम् ॥ निर्ययौ पावने मार्गे कोशस्तु स्वर्गसदृशम् ॥ ४ ॥ तथा वैकुण्ठनाथं गत्वा प्रोचुः शुधाभुजः ॥ निजित्यनीयते च किं नुधानो
जीवितं परमं ॥ ५ ॥ इत्याकर्ण्य हरिं स्तेभ्योऽभयं दत्वा त्वरायुतः ॥ कृत्वा युद्धं च मुमहर्द्दिशार्कघटिकाद्वयम् ॥ ६ ॥

भूतांघं त्रात् ॥ वखंडनाद्वयोरपि गतिवैकल्यकर्तुरित्यर्थः ॥ ३ ॥ मूलमुत्पाद्यार्थांस्संस्तुष्टतभाजनं स्थापितं तु त्याज्या मृतभाजनं गृहीत्वा स्वर्गसदृशं देवपुकोशास्तु सस्तु अमृतं हती
त्यतिस्विकुर्वन्ति ॥ संस्तु पावने मार्गे आब्रह्म प्रवहादिवायु मार्गे नियमाविति ॥ ४ ॥ ५ ॥ विशार्कघटिकाद्वयं विशोऽर्कः कर्कोद्भादशं विशार्कौ च नापयद्विकाश्रनात्सांघं यंचतुः षट्पट्टाः ॥
दंडं च तुष्ट्या विहोत्रात्रमित्यर्थः ॥ ६ ॥

तत्रविष्णुगुरुदयामध्ये ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ वृत्तं वृत्तमिति हर्षद्विरुक्तिः ॥ ११० ॥ इतद्वत्तमित्यौत्सुक्ये ॥ ११ ॥ औत्सुक्येन रिपेव वदयदाने स्वयमेव हेतुमाह ॥ अलब्धलाभ इति
 शुभे देव्यो यथासूतगरुडस्तत्राधिकः ॥ तदा प्रसन्नो भगवान्महायुद्धेन सर्वदः ॥ १॥ गत्वा गरुडमाहेदं प्रसन्नो स्मिन् स्वगे श्वरा ॥ वरं वृणीहि भद्रं
 तेजितं वंदारं ददक ॥ ८ ॥ हसित्वा गरुडः प्राह विश्वरूपं जनार्दनम् ॥ अहमेव प्रसन्नो स्मित्वं प्रार्थय वरद्वयम् ॥ ९ ॥ ततः कैटभाजि स्याह वै न तेयं
 मुदान्वितः ॥ वृत्तं महोदारदेहि देहि वरद्वयम् ॥ १० ॥ इति विष्णुदितं श्रुत्वा प्रहसन्नाह पक्षिराट् ॥ किं विलेबेन तद्बहिदं तदं वरद्वयम् ॥ ११ ॥
 अलब्धलाभे स ज्ञाते धूतादि विजयोदये ॥ दातव्यं मुधिया पात्रे सदालाभजयौ क्वा ॥ १२ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ बलवानसि पक्षी इत
 मेवाह न त्राव्रज ॥ एको वरो यं वरदद्वितीयं शृणु काश्यप ॥ १३ ॥ दर्शयित्वा स्रुतं प्राज्ञमा तदस्य विमोक्षकम् ॥ द्विजिद्वेभ्यः कुरु तथा द्रागश्रंति
 न ते यथा ॥ १४ ॥ या सुधा सुधा भूभूयो द्वितीयोऽस्ति वरं मम ॥ तथेति स प्रतिज्ञाय निर्ययौ पक्षिराट् दिवः ॥ १५ ॥ समांतरं विनिर्मोच्य दास्या
 त्काश्यप नंदनः ॥ नगरानां पुरतोऽयुत्वा महान् स्रुतं मंडलम् ॥ १६ ॥ अमृतं पातु कामांस्तानित्याचष्ट महामतिः ॥ नागाः शुचि वमासाद्य भोक्त
 व्येषा सुधाशुभा ॥ १७ ॥ नो चेदशुचिभिः सृष्टा स्नानादिपरिर्वर्जितैः ॥ यास्य त्यदृश्यता मे पासुधाऽनिमि परक्षिता ॥ १८ ॥ सामान्यमपि यद्
 द्यं सृश्यते शुचिभिः श्रुचिभिः ॥ हरंति तद्रसं देवास्तच्च तिष्ठति तीरसम् ॥ १९ ॥ इत्युक्त्वा सहितो मात्रा वै न ते यो विनिर्ययौ ॥ कुशासने च तैरुक्तोऽप्यु
 त्वापीयूषभाजनम् ॥ २० ॥ यावत्सातुंगताः सर्पास्तान्वापीयूषभाजनम् ॥ आदाय विष्णुना दत्तं देवैश्च इव जीवितम् ॥ २१ ॥ आगत्य भुज
 गाः स्नात्वा न दद्यात् स्रुतं भाजनम् ॥ अहो प्रतारिता नीतममृतं चेति चुक्रुशुः ॥ २२ ॥ ततः पर्यलिहन् दर्भान् पीयूषस्य शर्शकाक्षिणः ॥ आस्तां ताव
 त्सुधादूरं जिह्वास्तेषां द्विधा भवन् ॥ २३ ॥

॥ १२ ॥ द्वयं प्रार्थयति ॥ बलवानिति सार्धद्वयाभ्याम् ॥ १३ ॥ द्विजिद्वेभ्य इति भाविस्त्वां जानता भगवतोक्तम् ॥ द्राक्कृदिति ॥ १४ ॥ दिवः स्वर्गात् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥
 ॥ १९ ॥ १२० ॥ इव शब्देभिः न क्रमं देवभ्यां यथास्तेषां जीवितमिति वेति ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

उक्त्यायमन्यत्राप्यतिदिशति ॥ अन्ये का

अन्यप्यन्यायलब्धार्थेषु बुद्धिगो

लब्धप्यन्यायतानागैर्दृष्टमि

॥ २६ ॥ तावसापानिर्भूत

घंव्रजेत् ॥ गर्भवासोपि न

गरात् ॥ २९ ॥ विवशान्

क्षालितैतनसाम् ॥ त

यैः ॥ ३२ ॥ श्रेयसा

प्यनेकधा ॥ परानं

॥ ३५ ॥ निशम्ये

हपक्षिराट् ॥ क्षा

लेन्द्रियः ॥ ३८ ॥

वैशंकरभार

माह ॥ अथेत्यतः

पस्तयेत्यर्थः ॥

इति ॥ बुभुक्षन्तिभोक्तुमिच्छन्ति ॥ अन्यायलब्धानामिति वा पाठः ॥ परिणतिपरिपाकम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ एवमुपोद्घातमारचय्यभस्तुतवक्तु

अन्यप्यन्यायलब्धार्थेषु बुद्धिगो

लब्धप्यन्यायतानागैर्दृष्टमि

॥ २६ ॥ तावसापानिर्भूत

घंव्रजेत् ॥ गर्भवासोपि न

गरात् ॥ २९ ॥ विवशान्

क्षालितैतनसाम् ॥ त

यैः ॥ ३२ ॥ श्रेयसा

प्यनेकधा ॥ परानं

॥ ३५ ॥ निशम्ये

हपक्षिराट् ॥ क्षा

लेन्द्रियः ॥ ३८ ॥

वैशंकरभार

माह ॥ अथेत्यतः

पस्तयेत्यर्थः ॥

॥ २९६ ॥

॥ २९६ ॥

॥ २९६ ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ भेदद्वैतज्ञानम् ॥ चकारएवार्थं ॥ मास्त्ववेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ पततिगच्छतीतिप्रयानम् ॥ सत्यत्रासद्वाहानतामित्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

गरुडायवरान्प्रादात्सुबहून्तदुल्लभान् ॥ खण्डममभक्तमितवज्ञानंभविष्यति ॥ ४१ ॥ वेत्स्यसित्वरहस्यमेयन्नज्ञानंमुरैरपि ॥ लव्येत
 त्थापितलिंगंरुद्रेध्वरसंज्ञितम् ॥ ४२ ॥ परमज्ञानदंष्ट्रांष्ट्रसृष्टंमचितम् ॥ अन्यच्चशृणुपक्षाद्रहितंतेवन्मिसांप्रतम् ॥ ४३ ॥ असाव
 हंसवैविष्णुमास्तेभेदद्वैतचनौ ॥ एवंतस्यैवपक्षाद्रद्वैतद्रव्यलहारिणः ॥ ४४ ॥ प्राप्यसत्यत्रतापिन्निस्त्वमप्यर्च्योभाविष्यसि ॥ इतिदत्त्वावंशं
 भुःस्वभक्तयगरुल्लते ॥ ४५ ॥ तत्रैवांहितोजातागरुडोपिहरिंययौ ॥ हरथत्वंसंप्राप्यसांपिपूज्योऽभवद्भुवि ॥ ४६ ॥ तपस्यतीमथालोक्य
 कदाचिद्विनांप्रभुः ॥ शिवस्यैवपरामूर्तिःखखोल्लोनामभास्करः ॥ ४७ ॥ दत्त्वावंशंरुपाग्रंशिवज्ञानसमन्वितम् ॥ काशीवासिजनाने
 कभ्रवपापक्षयंकरः ॥ ४८ ॥ विनतादित्यइत्याख्यःखखोल्लस्तत्रसंस्थितः ॥ इत्थंखखोल्लकआदित्यःकाशीविघ्नतमोहरः ॥ ४९ ॥ तस्यदर्शन
 मात्रेणसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ काश्चापैशंगिलेतीर्थंखखोल्लस्यविलोकनात् ॥ नरश्चित्तमाप्नोतिनीरोगोजायतेक्षणान् ॥ ५० ॥ नरःश्रु
 त्वैतदाख्यानंखखोल्लकादित्यसंभवम् ॥ गरुडेशेनसहितंसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ५१ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेशीखण्डेखखोल्लकादित्यग
 रुडेशयोर्वर्णनंनमपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ इतिकाशीखंडपूर्वार्धसमाप्तम् ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ पैशंगिलेपिलिपिलान्तीर्थं ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ॥ इतिश्रीमत्सरसंहसपरिव्राजकाचार्यभागवतसूत्रपादशिष्यश्रीरामेंद्रवनशिष्येणरामानेंद्रनकुतायांका
 ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥

